

2. 2. 81/3

**BENEDICTI
AVERANII
OPERA.**

**BENEDICTI
AVERANII
OPERA.**

**BENEDICTI
AVERANII
OPERA.**

THE
SCHOOL OF
THE
MOUNTAIN
VIEW
SCHOOL
OF
THE
MOUNTAIN
VIEW
SCHOOL

BENEDICTI AVERANII FLORENTINI

IN PISANO LYCEO

Litterarum Humaniorum Professoris
ORATIONES
EPISTOLÆ FAMILIARES,
ET CARMINA
TOMUS TERTIUS.

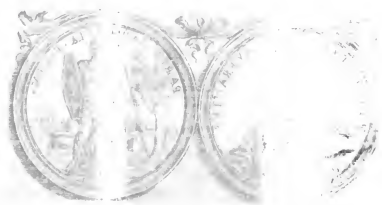

FLORENTIÆ MDCCXVII.

TYPIS REGIÆ CELSITUDINIS

Sumptibus CAJETANI TARTINII, & SANCTIS FRANCHII.
SUPERIORUM APPROBATIONE.

THE
 UNIVERSITY OF
 THE STATE OF
 NEW YORK
 IN SENATE
 JANUARY 11, 1894
 REPORT
 OF THE
 COMMISSIONERS OF THE
 LAND OFFICE
 IN RESPONSE TO A
 RESOLUTION PASSED
 BY THE SENATE
 MARCH 1, 1893

ALBANY:
 PUBLISHED BY
 THE UNIVERSITY OF THE STATE OF NEW YORK
 1894

BENEDICTI AVERANII ORATIONES TRIGINTA.

ORATIO I.

HABITA PISIS ANNO 1676.

De Græcæ Lingue Præstantiâ.

Uum mihi in mentem venit, Auditores ornatissimi, & qui de re, & quibus audientibus, hodierno die sum verbi facturus, magnæ cum spe aggredior ad dicendum, planèque confido non injunc-

dam vobis omnino futuram Orationem meam. Non enim spud Barbaros, quibus æterna cum Græcia literis bellum, sed in catu doctissimorum hominum, humanissimorum adolescentium de Græcæ Linguz studio mihi sermo habendus est; quorum alteri omnem pæne doctrinæ copiam, qua mirabiliter abundant, e Græcia fontibus hauritam a se meminere; alteri sibi hauriendam esse planè intelligant, & ingenue fateantur. Quare non vercor, ne, si quid splendidius de Græcæ Linguz ludibus, magnificentiusque dixerò, a vobis improbetur, aut minus æquis animis accipiat Oratione mea; illud vercor, Auditores, ne propter ingenii tenuitatem, insolentiamque dicendi materiæ paræm Orationem invenire non possim, & vestras, Adolescentes optimi, mentes ad

Tom. III.

Græcarum studium literarum suscipiendum quantum cupio, quantumque res potest, commovere. Neque enim, quod nonnulli opinantur, linguarum studium leve quiddam, & pacile est existimandum; quum verbis animi sententiam declaramus; qua re præcipue mutis animantibus præstamus, & inter homines humane vitæ societatem tuemur. Nec verò clarissimi viri, & omnium sæculorum incredibili rerum scientiæ principes, in primisque Romanorum facile doctissimus Marcus Varro, & tota propemodum Stoicorum manus, & spes ille humanæ sapientiæ Plato, de vocabulorum origine, deque rectâ nominum ratione cum multa scripserint; si linguarum cognitionem, loquendique peritiam humile quiddam, & non ista dignum ingenio suo maximo, & præstantissimo judicassent. Quod si ita eilet, quid causæ tandem posset asseri, cur veteres Romani Hermodoro Ephesio ob leges duodecim tabularum latinâ linguâ donatas, raro per ea tempora honoris genere, statum in Comitiis posuerint; aut cur Amphilyonea, hoc est amplissimus, & gravissimus Græciæ Magister, Apollodorus ob artia grammaticæ præstantiam amplissimam honoribus affecerint; aut cur denique apud antiquos, quemadmodum quodam loco testatur Galenus, magnæ admirationi fuerint homines, qui dubius linguis non inscipienter prius, absurdeque loquerentur? Quocirca non sine causâ Ennius gravissimus poetarum gloriosi frequenter, & præferre magnificè solebat, tria se habere corda, quod Oscum, Græcam, Latinam

A

lin-

- linguam teneret. Est enim profectò, est
 A omnium linguarum non indigna sapientie
 cognitio, quæ jure magno in pretio sem-
 per fuit, nec verò laudari satis unquam
 potuit; Græci verò sermonis tanta est uti-
 litas, tanta ubertas, lepor, gloriæ, dignitas,
 amplexus, ut ceteræ linguæ cum eo, ne-
 que copiâ, & proprietate verborum, ne-
 que lepore quodam, & pulchritudine ora-
 tionis, neque Auctorum nobilitate, & præ-
 stantia possint ullo modo comparari. Quæ
 quum ita sint, Auditores, non sine cau-
 sa initio dicendi vehementissimè commo-
 veor, maximeque perturbor, quòd me neu-
 tiquam posse video propter magnitudinem
 rei, Græcæ Linguae laudes æquare dicen-
 do, & satisfacere muneri meo, Adolescentes-
 tes ornatissimos, qui ad me audiendum
 humanissimè conveniunt, ad Græcarum
 studium litterarum satis eloquenter, copio-
 seque adhortando. Sed in his tamen dis-
 cussatibus, illa me res maximè consolat-
 ur, inprimisque confirmat, quòd video
 C vos, Adolescentes, vestra sponte inflam-
 matos amore quodam, studioque incre-
 dibili sapientiæ; quocirca si breviter vo-
 bis ostendero id, quòd difficile scitu non
 est, Græcæ litteras magno esse ad omnem
 sapientiam comparandam adjumento, res
 ipsæ vos adhortabitur, ut ad earum studium
 toto pectore incumbatis. Quapropter ade-
 ste animis, Adolescentes, utilissimum, ju-
 cundissimum, pulcherrimum Græcæ Lin-
 guæ studium vobis ego suadeo; ad Græ-
 cos Auctores legendos, a quibus omnis
 D humanitas dimanavit, invito; non erit inu-
 tilis profectò vobis Oratio mea; non enim
 hodierno die rivulus confectari vos ju-
 beo; sed ad ipsos omnium disciplinarum
 fontes digitum quodammodo intendo; &
 unde aureum eloquentiæ flumen, unde
 incredibilem rerum varietatem, & copiam,
 unde ingenuam etiam animi voluptatem
 haurire possitis, ostendo, & explere tan-
 dem sitim diuturnam sapientiæ.
- E Atque, ut ab eo primum, quod maximè
 rem, causamque continet, proficiatur o-
 ratio; quum dux sint omnino viæ, ratio-
 nesque discendi, quibus utuntur omnes
 necessarii, qui ad aliquam sapientiam lau-
 dem pervenire contendunt; altera, quam
 ingredimur, quum ad alicujus præstantis
 doctrinæ viri consuetudinem nos applica-
 mus, & ipsum de facultate, quam proficitur,
 differentem quotidie diligenter audimus;
 altera, quam insistimus, quum Au-
 F ctorum libros, qui principes habentur ejus
 doctrinæ, quam assequi concupiscimus, as-
 siduè, studioseque versamus; vos etiam,
 Adolescentes industrii, si dignos ingenio
 vestro progressus in litterarum studiis es-
 sis habituri, utramque viam insistatis; &
 ea, quæ accepistis a præceptoribus vestris
 recolatis, & optimorum Auctorum frequen-
 ti, & assiduè lectione augere necesse est.
 Neque enim id oneris, credo, imponitis
 doctissimis viris, in quorum vos disciplinam
 tradidistis, ut ea, quæ discenda sunt a li-
 bris, vobis explicent universa. Sunt illi
 quidem tantæ rerum scientiæ, nihil ut om-
 nino sit, quod non ingenio penitus per-
 spexerint; humanitatè verò tantâ, ut desit
 se vobis numquam velint; sed neque oc-
 cupationes, quibus distinentur, sinunt,
 nec pudor fortasse vellet permittere, ne-
 rerum natura ipsa patitur, ut omnia, quæ
 percipi debent (sunt autem innumerabi-
 lia) ab ipsis querere singillatim, & audire
 diligenter possitis. Scitis illi vobis præsta-
 bunt, si pulcherrimarum artium sciamina
 tradent, si profanorum vulgo, ut ita di-
 cam, exemptos Musarum sacris initiabunt;
 si denique ad illum sapientum chorum,
 sapientiamque ipsam quasi manu ducunt;
 accipiet illa vos, accipiet aliquando, in
 alto, & pleno lucis, & tranquillitatis ju-
 cundissimè loco, & ab amicissimis viris
 commendatos suis cultoribus tradet ex-
 colendos. Illic sapientissimus Plato, do-
 ctissimus Aristoteles, divini fecundâ
 Theophrastus; illic magnus Hippocra-
 tes, eloquentiâ, & arte clarissimus Ga-
 lenus; illic Mathematicorum principes
 Euclides, Archimedes, Apollonius, Pro-
 lemeus; Oratorum Iovinus Cicero, De-
 mosthenes, Andocides, Hyperides, Iseus,
 Isocrates; illic denique postarum chorus,
 theologorum confessus, Jurisconsultorum
 quasi quidam Senatus. O præclarum coe-
 lum! o vos beatissimos! si virorum in
 omni doctrinæ genere admirabilem vo-
 ces audire, præcepta condiscere, frui sa-
 pientiâ vobis liceat. Etenim si vir sa-
 pientissimus omnium Socrates mortem bea-
 tissimam arbitrabatur, ut est in Apologiâ
 scriptum a Platone, quòd quum excessisset
 e vitâ, se ad illum felicium animarum coe-
 lum migraturum, & cum Orpheo, cum
 Musæo, cum Homero, cum Hesiodo collo-
 cuturum suspicaretur; vos vitam beatam
 non putabitis, in qua non sapientis alicujus
 dictum excipere, aut quotidianam o-
 rationem audire possitis; sed quidquid tot
 sæculi homines omnium doctissimi, aut
 excogitarunt acutè, aut eleganter locuti
 sunt, contemplari? Vos verò, si spiritis,
 nullam huic felicitatem anteponeitis, &
 quamprimum sapientiæ vos excolendos
 tradetis, & coetum sequemini, quem mo-
 dò Oratione meâ describebam. sapientium
 virorum; cum illis assiduè loque-
 mini, cum illis vivetis, cum illis phi-
 losophabimini. Veruntamen, quid agitis,
 quæ mens vestra est quod consili-
 tis, Adolescentes? cum his assiduè lo-
 qui, horum fieri sapientiâ doctiores, hos
 vobis

vobis esse vobis quam familiarissimos, quorum sermonem penitus non intelligitis? Illi, quos modò nominavi, sapientie principes, omnes propemodum Græci loquuntur, Latine nesciunt; si veras audire vultis Platonis, ceterorumque sapientum voces, Græcam Linguam conficiatis, necesse est. Num piget aliquantum laboris impendere, & in eo sermone discendo nonnullam operam, studiumque consumere, quo cognito omnium sapientie principum dicta intelligatis? Themistoclem serunt, ut semel cum Magno Persarum Rege loqueretur, Persicam linguam sibi discendam existimasse; quod ille fecit, ut barbarum hominem barbarâ linguâ appellaret, vobis non facendum putabitis, ut viros omni humanitate, politissimaque doctrinâ præditos eo sermone loquentes, qui est omnium iucundissimus, audiat? Sed quid Themistoclem loquor virum pene divinum, & totius Græciæ, meo quidem iudicio, principem? Imperiti homines, & a litteris alieni, quem ad aliquam regionem longinquam profecturi sunt, nihil antiquius habent, quam ut linguam conficiant illius, ad quam proficisci cogitant, nationis; intelligunt nimirum etiam indoctissimi, se cum hominibus, quorum linguam ignorent, commodè non posse versari. Nam homines esse homini vident animantes mare loco, quicumque linguæ commercio non coniungitur; quapropter, etsi abhorrent a studio, nec ferre consueverunt discendi laborem, tamen utilitatis gratiâ, ne quotiescumque cum alienigenis loquendum est, interpretem semper desiderent, peregrini sermonis, & sæpè barbari scientiam sibi putant assumendam. Nolite existimare, Iuvenes ornatissimi, quinquam negotiationis, & commotandorum mercium causâ tam longinquam peregrinationem suscepisse, quàm est suscepere a vobis, quæsi sordidis curis relictis, ad sapientie studium animum oppulsi; neque enim tantum a Gadibus Gangos, quantum a sapientia distat infelicitas; præterea peregrinatio; & laudabilior illi, quam Pythagoras, Democritus, Plato, & Apollonius susceperunt; illi enim, ut Aegyptios tantummodo Sacerdotes, vel Italicos Philosophos, vel Persarum Magos, Indorumque sapientes audirent; vos, ut ad sapientiam ipsam perveniretis, vobis laborandum putavistis. Veruntamen, quod sciretis omnino, si ad aliquam regionem longinquam venissetis, in qua vobis esset necesse divites commorari, ut, si non antea licuisset, in eo ipso loco saltem gentis illius linguam disceretis; idem vobis consilio faciendum quo tempore, quo ad hoc sapientie regnum venistis, ut Græcas litteras conficiatis. Hic enim pariter

Tom. III.

est sapientum, sapientieque sermo; nisi verò in eruditione Græci, hoc est in maximi, præstantissimaque litterarum parte semper hospices esse vultis, & peregrini; nam animadvertite, quæso, quædam cum studiorum iacturâ Græcæ litteræ ignorentur. Latinam linguam quis nesciat, habetur indoctus, & merito; si quidem eum multis in rebus esse rudem, & magnæ suavitatis expertem necesse est, quæ ex lectione percipitur Latinorum. Equidem Latinam litteras, pro eo ac debeo, semper plurimi feci; sed tamen dicam quod sentio, & quod oiecum sentiunt eruditi; Græcæ litteræ plus ad doctrinam conferunt, quàm Latinæ; quum omnia a Græcis Auctoribus & explicata sint diligentius, & disputata subtilius.

Quis enim medendi vias, plantarum, animalium, lapidum medicas potestates tradidit accuratius? quis terrarum situm descripsit elegantius? aliorum motum tam varium, & mirabilem solertius explicavit? geometricas rationes excogitavit acutius, quàm Græci sapientes? quis denique de rerum naturâ doctius, de moribus gravius, de differentiâ ratione subtilius, de Deo ipso, rebusque divinis divinius disputavit? Adde innumericum historicorum numerum, oratorum, poetarum; adde grammaticos; adde philologos; adde Auctores ambigui tituli; adde iuriconsultos, & Græcorum Principum sanctiones; iam Græcam Linguam bonis Auctoribus longè ditiorē, quàm Latinam, & discen- tibus utiliorē fateberis. Atque hoc non solum docti, verum etiam indocti vident; sed nescio quoniam tam litteris pernicioso, acque infesto inolevit animis hominum, acque inveteravit opinio quædam; quæ nisi e studiosorum mentibus evellitur, ædum est de litteris non solum Græcis, verum etiam Latinis, atque adeo de omni humanitate, atque elegantiore doctrinâ; & ad antiquam barbariem, & infecitum brevi revolvamur, necesse est. Putant homines imperiti, nihil esse causæ, cur tantum operæ, tantum temporis in Græcis litteris consumamus; quum omnes ferè Græcos Auctores non in latinum modò sermonem, sed in hunc nostrum vernaculum ab etædicia viris conversos esse videmus. Quod quum disputant homines, ne quid gravius in eis dicam, veritatis ignari non animadvertunt; ne Latinam quidem linguam magnopere necessariam futuram, si interpretum laboribus contenti esse possemus. Sed mihi credite, Audientes, si veram, solidamque, non fucacem sapientiam affectamus, nullo modo possumus. Interpretibus ego credam? interpretum scripsit ego contentus esse possum? scilicet nunquam fallunt, nunquam al-

A 2

Luci.

lucinantur, semper accuratissimi, & summa cum fide bonorum Auctorum scripta convertunt: crescerem: sed interpretum doctissimos animadverto saepenumero Auctorum non esse mentem assecutos. Quem enim Angelo Politiano Graecae Linguae peritorem, omni eloquentiae genere clariorem, eminentioremque in studiis litterarum possumus nominare? atque is tamen vir tantus in Herodiani verissime pulcherrima multa non satis diligenter expressit, & ab Auctoris mente nonnumquam aberravit. Quid Erasmo Roterodamo quemquam ad Graecos interpretandos putamus vel ingenio majore, vel Graecorum scientia litterarum, vel multiplici rerum cognitione instructiorem accessisse? Quantum autem ejus interpretationibus tribuendum sit, illi viderint, qui tamquam Sibylla solus, aut Haemonis oraculo, fidem adhibent interpretum auctoritati: nihil certe videtur interdum imperitos Graecae litteraturae neglexisse: neque magnopere cavendum tibi, ne ipsos in errorem induceret, censuisse: qui, ut uno sim Inter contentus exemplo ad id, quod mihi proposui ostendendum, maxime accommodato, in versione libelli, quem de tuendi videret ne Plutarchus conscripserit, tradere non dubitaverit, phoeniceis avis unica, & fbulosae cerebrum suae quidem esse gustatu, sed capitis dolores ciere: quum Plutarchus haec de palme scripserit medullis, quae cerebrum tam a Graecis, quam a Latinis appellatur. Atque eodem in loco Plutarchi eodem errore labitur Xilander, ita unius voculae ambigua significatio duobus eruditissimis viris tenebras offudit: quibus tamen concedendum est minus accuratè Graeca vertentibus: quum Cicero nem ipsum, cuius eruditione, & eloquentia intolentus Graeciae saltem recundimus, quima invertebat erudit in Graecorum sententias interpretandis non semper diligenter, & sincerè fide esse versatum. Invitus in hac Orationis parte versor, Auditores, qui mihi de clarissimorum, doctissimorumque hominum negligentia video esse dicendum, sed veniam dabitur Orationi meae: non enim ad hanc studio, atque libidine de cuiusquam laude quidquam detrahendi, sed necessitate delati sumus: quum vellemus intelligi saepenumero interpretum vulgus falsi: quum eorum principes nonnumquam decipiuntur. Quid enim, inquit Horatius:

*Cecilio, Plautoque dabis Romanas aedem-
prim
Virgilio. Veroque?.....*

At ego non dico, quid Cecilio, Plautoque doctissimis viris, elegantissimisque poetis: sed quid medioeriter eruditis hominibus triquemus, quod Angelus Politianus,

Erasmus Roterodamus, Cicero ipse non sit consequutus? nam utinam Politiano, aut Erasmo similes interpretes habuerimus! praeterire nobiscum, praeterire cum Graecis Auctoribus ageretur. Nunc autem illud etiam pennecommode cecidit, ut interpretandi munus, provinciaeque difficillimam suscipiant interdum homines, qui, quum nominis celebratam alia ratione consequi non possint, se se ad illud studiorum genus potissimum conferunt, quo vertendis illustrium Auctorum scriptis ex alieno splendore nonnihil obiculisimo nominis suo claritatis aspergant: & quemadmodum arbores illae, quae satis validis radicibus, & trunci firmitate nituntur, non ipsae modo se, & ut Poeta Latinus sit, ingenium sustinent umbram, verum etiam, si quid oneris accedat, si qua vis major incumbat extrinsecus, ferunt: neque unquam ponderis magnitudine opprimuntur: at illae plantae, quae radicibus haerent invalidis, neque satis firmas suapte naturae sunt, se se ad alias spoliante robustiores, quibus adhaerescant, & adversus injuriam tempestatum, & ventorum impetum defenduntur: ita saepenumero vivunt, ut, qui ingenio maxime valeat, & altiores, ut ita dicam, radices egerunt eruditionis, atque doctrinae, suis inventis, sua gloria nitantur: qui verò & iugincio, & rerum scientia delitescunt, aliorum scriptis, tanquam hederæ parietibus, adhaerescant, & his emendandis, an deprimendis? vertendis, an pervertendis? eruditi nomen tueri, exultationemque quoquo modo sustinere, conentur: magno mehercule, vel potius maximo cum studioforum detrimento: non enim solum bonos Auctores plurimis, atque pudendis erroribus referferunt, sed etiam, quum eloquentia parum valent, adeo incipient, atque illepide transferunt, ut propter obscuritatem, absurditatemque sermonis, eorum lectio ab omnibus propemodum negligatur. Nam ita natura comparatum est, ut omnis versuorum pulchritudo ex interpretum oriarum facultate, non Auctorum: quam profecto ob causam, sicut animadverti facile potest, es, quae ex aliis linguis conversa leguntur, Auctorum suorum gloriae saepenumero non respondent: plurimumque ab eorum virtutibus, elegantia, nitore, copia, gravitate deficiunt, & quemadmodum plantae, quae propriae suae alicujus regionis, in alienum solum translatæ degenerant, ita Auctorum scripta in peregrinum conversa sermonem, quidquid elegantiae, virium, nativi splendoris habuerunt, amittunt. Quamobrem, nisi illa interpretis divina quaedam, admirabilisque facultas illuminet, & exornet, jaceant Auctores boni, & contemnantur, necesse est:

huc

nec sanè multum a malis discepure videantur. Vidit hoc prudentissimè Indus ille Mandanæ gymnosophitarum sui temporis clarissimus; quapropter quum Alexandri Magni rogatu de bene, beateque vivendi ratione sermonem esset habiturus, orationis initio permoleste se, graviterque ferre dixit, quod, quum interprete uti propter ignorantiam Græcæ Linguae cogeretur, provideret futurum, ut ipsius oratio non multum prodesse audientibus posset, & ab imperitorum sermone nihil propemodum discerparot. Præclara verò, & digna Indorum sapientium principe vox! nam quum, ut doctissimis viris placuisse video, verba sint notæ, & simulacra quædam eorum, quæ cogitantur, indifertus interpres cogitat sapientum, non melius expresserit, quàm pulchram faciem imperitus pingendi; & quemadmodum Coe Veneris, & Olympici Jovis pulchritudinem, majestatemque nemo satis commodè possit imitari, nisi qui par Apelli, Phidiaeque fuerit, aut ad eorum artificium, atque ingenium immortalè, ac pene divinum proximè accesserit; sic præcellensissimorum hominum sententias nemo, nisi, qui eorum doctrinam singularem fuerit, & eloquentiam consecutus, dignè reddiderit, atque expresserit interpretando. Quod nemini, vel paucis contigisse, quid statim dicere? non enim tam essent admirabiles illi, qui doctrinæ, & eloquentiæ principes habentur, si multi pares, aut similes eorum passim invenirentur. Sed si qui tamen præter Græcos hujus excellentissimæ laudis, & summæ gloriæ compotes fuerunt; illi certè non fuerunt, qui laboris, & industriae laude contenti, minime suum studium ad Auctores interpretandos contulerunt. Quis enim, quum Auctor, inventorque rerum præclararum imprimis esse possit, alieni operis interpretes esse damtaxat non contemnendus velis; & quum ei liceat principem locum obtinere, & ad summam ingenii laudem pervenire, extremam, & tenuissimam concupiscat? Interpreteres ergo hi sunt habendi vobis, Adolèscèntes ornatiissimi! sed vos enim omnis mea pericler, & spectat Oratio! qui illustrium Auctorum, & sapientiæ principum, vim, gravitatem, elegantiam nullo modo consequantur; qui sæpenumero vos in errorem inducant; qui clarissimis auctorum locis multum caliginis afferant, & obscuritatis; qui suæ orationis ineleganti structura scriptoribus longè suavisissimis multum insuavitatis aspergant; qui vos denique sic accipiant, ut, quum omnia summa feceritis, tantum tamen ab eorum, qui sapientiæ studium cum Græcis litteris conjunxerunt, industria vincamini, quantum inveniretis a præstantissimorum Au-

ctorum doctrinæ, & eloquentiæ absueverunt? Quæ si gravior sunt, & ingeniosis adolèscèntibus luadquam ferenda; expurgicimini aliquando, & dum otio abundatis, nugutum Græcæ litteraturæ, ne, quælo, insuper habetote; ne vos olim secò neglectile pænitcat, quod fuerat difficile pulcherrimum. Quò enim longius in sapientiæ studio proceueritis, clarius, & apertius vobis apparebit, eam viam, qua plerique sine Græcæ Linguae cognitione sapientiam petunt, faciliorem quidem, proniorumque principio videri, progredientibus autem superiorem, & multis laboribus, & difficultatibus obitam, & resectam; eam autem, quam admodum pauci ingrediuntur, subdilio sibi Græcam litteraturam comparantes, persimilem esse Virtutis viæ, quam Prodicus ille sapiens, Hesiodusque descripsit; nam habet quidem primò nonnihil asperitatis, sed qui modicum laborem constanter pertulerit, facilem, pro nam, & amoenissimam experitur. Nam præterquam quòd omnia jucundius & purissimis Græcorum fontibus hauriuntur; & si ve fructus doctrinæ, si ve flores eloquentiæ desideres, magis juvat intactos, illibatosque decerpere; sic omnes disciplinæ ex Græcis litteris aptæ sunt, eum illicque conjunctæ, atque connexæ, ut ne nominatim quidem nisi Græcè possint; nec solus nomina disciplinarum, sed etiam res, quæ disciplinis continentur, Græcis nominibus appellentur. Nihil enim propemodum est in mathematicis, nihil in planetarum historiciis, nihil in eâ, quam anatomæ Græci dicunt, nihil in medicendi arte, Musicâ, Architecturâ, quod, etiam si aliâ lingua loqui velis, Græcis vocabulis non sit necessariò nominandum. Ipsa jurisprudentia, ipsa liberissimarum artium regina philologia, humanæque literæ, & divinæ Græcis vocibus imprimis abundant; adeo ut, quod nuper significavi, sapientiæ alio sermone loqui nescire, quâlo Græcæ, & ceteræ Lingux, quum ab hac unâ discesseris, in studis literarum mure propemodum, & ut ita dicam, elingues esse videantur. Quæ præclaram igitur Græcæ Lingux cognitionem! o beatam Grajorum copiam! o Græcos litteras omnibus litterarum studiis, addiscendas! quid enim aliud agemus istæ, innumerabiles, quæ in omnibus æperiantur facultatibus, vocabulorum viâ, proprietatibusque penitus ignorabimus? si his non intellectis, ne res ipse quidem intelligi possunt: si eorum significatum, quum res erunt addiscendæ, quaeremus? ut est hoc incommòdum, & laboriosum; dande sine Græcæ Lingux scientiâ ne fieri quidem scis exactè potest. Quamobrem sæpius propemodum accidit, ut imperitus rerum, lingue peritus

lucinantur, semper accuratissimi, & summi cum fide honorum Auctorum scripta convertunt: erederem; sed interpretum doctissimos animadverto saepenumero Auctorum non esse mentem assecutos. Quem enim Angelo Politiano Graecae Linguae peritiorum, omni eloquentiae genere clariorem, eminentioremque in studiis litterarum possumus nominare? atque is tamen vir tantus in Herodiani versione pulcherrima multa non satis diligenter expressit, & ab Auctoris mente nonnumquam aberravit. Quid Erasmo Rotherodamo quemquam ad Graecos interpretandos putamus vel ingenio majore, vel Graecorum scientia litterarum, vel multiplici rerum cognitione instructiorem accehlis? Quantum autem ejus interpretationibus tribuendum fidei, illi viderint, qui tamquam Sibyllae foliis, aut Hammonis oraculo, fidem adhibent interpretum auctoritati; nihil certe videtur interdum imperitis Graecae litteraturae neglexisse; neque magnopere cavendum sibi, ne ipsos in errorem indueretur, censuisse; qui, ut uno sim interea contentus exemplo ad id, quod mihi proposui offendendum, maxime accommodato, in versione libelli, quem de tuendi valetudine Plutarchus conscripsit, trado non debiteverit, phoenicis avis unica, & fabulosa cerebrum suave quidem esse gustatu, sed capitis dolores cire; quum Plutarchus hac de palme scripserit medullam, quae cerebrum tam a Graecis, quam a Latinis appellatur. Atque eodem in loco Plutarchi eodem errore labitur Xilander. Ita unius vocis ambigua significatio duobus eruditissimis viris tenebras offudit; quibus tamen concedendum est minus accurate Graeca vertentibus; quum Cicero nem ipsum, ejusque eruditione, & eloquentia insolentis Graeciae saltum tetundimus, quia iuverint eruditi in Graecorum sententis interpretandis non semper diligenter, & sinceram fide esse versatum. Invitus in hac Oratorum parte versor, Auditores, qui mihi de clarissimorum, doctissimorumque hominum negligentia video esse dicendum, sed veniam debitis Oratorum meorum; non enim ad hanc studio, atque libidine de cujusquam laude quidquam detraheredi, sed necessitate delati sumus; quum vellemus intelligi saepenumero interpretum vulgus salvi; quum eorum principes nonnumquam decipiantur. Quid enim, inquit Horatius:

Cecilio, Plautoque dabit Romanus aemulam

Virgilio, Varoque?.....

At ego non dico, quid Cecilio, Plautoque doctissimis viris, elegantissimisque poetis; sed quid mediocriter eruditis hominibus tribuamus, quod Angelus Politianus,

Erasmus Rotherodamus, Cicero ipse non sit consequutus? nam utinam Politiano, aut Erasmo similes interpretes haberemus! praclarè nobiscum, praclarè cum Graecis Auctoribus ageretur. Nunc autem illud etiam perincommodè cecidit, ut interpretandi munus, provinciamque difficultissimam suscipiant interdum homines, qui, quum nominis celebritatem alià ratione consequi non possint, sese ad illud studiosorum genus potissimum conferunt, quo vertendis illustrium Auctorum scriptis ex alieno splendore nunquid obsecrillimo nominis suo claritatis aspergant; & quemadmodum arbores illae, quae suis validis radicibus, & trunci firmitate nituntur, non ipsae modò se, & ut Poeta Latius ait, ingenium sustinent umbram, verum etiam, si quid oneris accedat, si qua vis major incumbat extrinsecus, ferunt; neque umquam pondetis magnitudine opprimuntur; at illae plantae, quae radicibus haerent invalidis, neque facis firmæ suspete naturae sunt, sese ad alias applicant robustiores, quibus adhaerescant, & adversus injuriam tempestatum, & ventorum impetum defendantur; ita saepenumero ulivenerit, ut qui ingenio maxime valeat, & altioris, ut ita dicam, radices egerunt eruditionis, atque doctrinae, suis inventis, sua gloria nitantur; qui verù & ingenio, & rerum scientia delituerunt, aliorum scriptis, tamquam hederæ parietibus, adhaerescant, & his emendandis, an depravandis? vertendis, an pervertendis? eruditi nomen tueri, existimationemque quoquo modo sustinere, contentur; magno mehercule, vel potius maximo cum studiosorum detrimento; non enim solum bonos Auctores plurimos, atque pudendis erroribus refferunt, sed etiam, quum eloquentia parum valuerint, adeo inficenter, atque illepide transierunt, ut propter obscuritatem, absurditatemque sermonis, eorum ledio ab omnibus propemodum negligatur. Nam ista natura comparatum est, ut omnia versionum pulchritudo ex interpretum oriarum facultate, non Auctorum; quam profectò ob causam, sicut animadverti facile potest, ea, quae ex alià lingua conversi leguntur, Auctorum suorum gloriae saepenumero non respondent; plurimamque ab eorum virtutibus, elegantia, nitore, copiam, gravitatem desciunt, & quemadmodum plantae, quae propriae suae alicujus regionis, in alienum solum translatæ degenerant, ita Auctorum scripta in peregrinum conversi sermonem, quidquid elegantiae, virium, nativi splendoris habuerunt, amittunt. Quamobrem, nisi illa interpretis divina quaedam, admirabilisque facultas illuminet, & exornet, jaceant Auctores boni, & contemnuntur, necesse est; nec

nec sanè multum a malis disceperare videantur. Vidit hoc prudentissimè Indus ille Mandanes gymnosophitarum sui temporis clarissimos; quapropter quum Alexandri Magni rugitū de bene, beateque vivendi ratione sermonem esset habiturus, orationis initio permolestè se, graviterque ferre dixit, quod, quum interprete uti propter ignorantiam Græcæ Linguae cogeretur, provideret futurum, ut ipsius oratio nun multum prodesse audientibus posset, & ab imperitorum sermone nihil promodum disceperat. Præclara verò, & digna Indorum sapientum principe vox! nam quum, ut doctissimis vitis piscuisse video, verba sint notæ, & simulacra quædam eorum, quæ cogitantur, indifferens interpretis cogitata sapientum, non melius expresserit, quam pulchram faciem imperitus pingendi; & quemadmodum Cæsar Veneris, & Olympici Jovis pulchritudinem, majestatemque nemo satis commodè possit imitari, nisi qui par Apelli, Philæque fuerit, aut ad eorum artificium, atque ingenium immortale, ac pæne divinum proximè accesserit; sic præcellentissimorum hominum sententias nemo, nisi, qui eorum doctrinam singularem fuerit, & eloquentiam consecutus, dignè reddiderit, æque expresserit interpretando. Quod nemini, vel paucis contigisse, quid attinet dicere? non enim tam essent admittibiles illi, qui doctrinæ, & eloquentiæ principes habentur, si multi pares, ac similes eorum passim invenirentur. Sed si qui tamen præter Græcos hujus excellentissimæ laudis, & summæ gloriæ comites fuerunt; illi certò non fuerunt, qui laboris, & industriae laude contenti, omne suum studium ad Auctores interpretandos contulerunt. Quis enim, quum Auctor, inventorque rerum præclararum in primis esse possit, alieni operis interpretes esse dumtaxat non contemnendus velit; & quum ei liceat principem locum obtinere, & ad summam ingenii laudem pervenire, extremam, & tenuissimam concupiscat? Interpretes ergo hi sunt habendi vobis, Adolecentes ornatissimi [ad vos enim omnis mea pertinet, & spectat Oratio] qui illustrium Auctorem, & sapientie principum, vim, gravitatem, elegantiam nullo modo consequantur; qui sæpenumero vos in errorem inducant; qui clarissimis auctorum locis multum exiguas afferant, & obscuritatis; qui suæ orationis ineleganti structura scriptoribus longè iusvissimis multum insuavitatis aspergant; qui vos denique sic accipiant, ut, quum omnia summa feceritis, tantum tamen ab eorum, qui sapientie studium cum Græcis litteris conjunxerunt, industria vincamini, quantum interpretes a præstantissimorum Au-

thorum doctrinæ, & eloquentiæ absfuerunt? Quæ si gravia sunt, & ingeniosis adolescentibus iniquiquam ferenda; expurgicimini aliquando, & dum otio a-bundatis, negotium Græcæ litteraturæ, ne, quælo, insuper habetote; ne vos olim se-rò neglexisse peniteat, quod fuerat dikh-eille pulcherrimum. Quod enim longius in sapientie studio procelletis, clarius, & ap-ertius vobis apparebit, eam viam, qua plerique sine Græcæ Linguae cognitione sapientiam petunt, faciliorem quidem, prom-temque principio videri, progredientibus autem asperiores, & multis laboribus, & difficultatibus obitam, & relictam; eam autem, quam admodum pauci ingrediuntur, subditiōi sibi Græcam litteraturam com-parantes, perisimilem esse Virtutis viam, quam Iroicus ille sapiens, Hesiodusque descripsit; nam habet quidem primò non-nihil asperitatis, sed qui modicum labo-rem constanter pertulerit, facilem, pro-nam, & amenissimam experitur. Nam præ-terquam quòd omnia jucundius e purissi-mis Græcorum fontibus hauriuntur; & si-ve fructus doctrinæ, si-ve doctores eloquentiæ desideres, magis juvat intrados, illibstos-que decerpere; sic omnes disciplinæ ex Græcis litteris aptæ sunt, cum iisque con-junctæ, atque connexæ, ut ne nominari quidem nūi Græcæ possint; nec solum no-mina disciplinarum, sed etiam res, quæ disciplinis continentur. Græcis nominibus appellentur. Nihil enim propemodum est in mathematicis, nihil in planta-rum historia, nihil in eâ, quam anatomen Græci dicunt, nihil in medendi arte, Musica, Architectura, quod, etiam si alia lingua loqui velis, Græcis vocabulis non sit necessariò nominandum. Ipsa juris-prudentia, ipsa liberalissimarum artium regina philosophia, humanæque litteræ, & divinæ Græcis vocibus in primis abundant; adeo ut, quod nuper significavi, sapientia alio sermone loqui nescire, quàm Græco, & ceteræ Lingux, quum ab hac unâ dis-cesseris, in studiis sit erratum prope-modum, & ut ita dicam, elingues esse vi-deantur. O præclarum igitur Græcæ Lin-guæ cognitionem! o beatam Grajorum co-plum! o Græcos litteras omnibus litterarum studiis addiscendas! quid enim aliud a-gimus sicut innumerabilium, quæ in om-nibus coperiuntur facultatibus, vocabu-lorum viam, proprietatemque penitus igno-rabimus? & his non intellectis, ne res ipse quidem intelligi possunt; in eorum signi-ficationem, quum res erunt addiscenda, quaeremus? ac est hoc inquam modum, & la-boriosum; deinde sine Græcæ Lingux scientia non fieri quidem satis exactè pos-sit. Quæ obrem sapientis propemodum so-cidit, ut imperitus rerum, linguæ peritus

ex vi, & proprietate vocis, rei naturam cognoscit, quum ut ignarus lingue ex cognitione rerum, quæ sit vocabulorum vis, proprietas, origo, perfectè, planeque intelligit. Quam autem cavendum nobis, ne quum artem proficimur, quid ejus nomen propriè significet, ignoremus, innumera bilium præterea vocum, quæ ad eandem pertinent, significatum nescimus? Nisi verò, quemadmodum Demosthenem accepimus, quum primum animum appulit ad studium dicendi, Rhetoricæ nomen rectè pronuciare non potuisse, ita nos facultatis nomen, cui studemus, innumeraque præterea, quæ in eâ sunt, vocabula huiusque pueri pudebit exponere non posse, & enarrare: & quum ille exercitatione assiduo, labore improbo, lingue vitium cortexerit, nos mentia inscitia medendum non putabimus. Præsertim quum hic labora nobis in Græcâ Lingua discendâ suscepimus, non ad hanc rem modò sit nobis, sed ad has res plurimas profuturus; incredibile est enim quantum vel hoc nomine, quòd rerum cognitionis dignissimarum nomina Græcarum scientiâ literarum intelliguntur, earum studium & varietatis habeat, & eruditionis. Sed ut de aliis interim sileamus, Latine certè litteræ sine Græcis videntur quodammodo claudicare: jam omnis historiæ, omnis rerum humanarum cognitio quantum Græcarum beneficio literarum & orietur, & augeatur, si persequi diligenter velimus, & prudentiæ vestig, Auditores, & eruditionis oblitii esse videamus. Quòd si voluptatem spectemus, quæ cum honestate conjuncta plurimi certè fierende est; quanto amore, & studio Græcarum literarum tandem inflammati debemus? nihil enim suavius, amoenius, dulcius, jucundius omnino potest inveniri. Nam ut omittam illam, quæ propriè ex Lingua sono percipitur, suavitatem, quam ipsi Latini, & Quintilianus gravis imprimis Auctor longè majorem in Græcâ, quàm in Latinâ esse linguâ tradiderunt; ut nihil diem de ornamentis, quibus longè Græcam, quàm Latinam orationem diotiorem esse Cicero judicavit; ob eamque causam, quum in dicendi arte se se exerceret, fere semper Græcè dicitur declamasse; ut sileam de multitudine Auctorum, & varietate; præteream mirificam quandem animi delectationem, quæ ex multiplici rerum cognitione percipitur; quid Græcorum carminum teneritudine mollior, jucunditate dulcius, maiestate sublimior? quid pedestris orationis numeros absolutius, gravitate præstantius, omni elegantia, & lepore conditius? Jam illa quæ cum delectatione cognoscimus, & admiramur, subtilitatem, latitudinemque Platonis, Xenophontis inaffectum juven-

ditiem, magniloquentiam Pindari, maiestatem, & æthæus Homeri, Demosthenis nervos, Lyriæ subtilitatem, Isocratis ornamenta, Herodoti suavitatem, Thucydidi prudentiam, & veiorum, sententiarumque gravitatem? Quid, quum Græcæ principes eloquentiæ cum Latinis, qui sunt eorum simillimi, cœpimus comparare, & Latium cum Græciâ non de imperii gloria, sed de ingenii principatu cogimus decertare? quantâ eam animi voluptate Homerum, & Virgiliū; Demosthenem, & Ciceronem; Thucydidem, & Sallustium; Herodotum, & Livium; Xenophontem, & Cæsarē duos clarissimos duces, præstantissimosque scriptores committimus? Verumtamen, quantam ex Græcis litteris percipiamus voluptatem, facilius intelligitur experiendo, quum exprimitur eloquendo. Maximam verò percipi non uno, sed innumerabilibus testimoniis possumus confirmare; testis est enim omnis antiquitas, omnes propemodum eruditi, testes innumere nationes, testes locupletissimi, gravissimique Maiores nostri, qui nunquam tam cupidè Græcas litteras appetivissent; neque in Græcis exemplaribus versandis tam insatiabili studio essent, & tantâ assidue versati, nisi incredibili animi voluptate ducerentur. Fuit enim, fuit tempus illud, quum Italia universa, & inprimis Etruria ingenti Græcarum studio literarum accensa, externas etiam nationes eadem cupiditate sapientie inflammavit. Nimirum sapientissimi homines Maiores nostri, qui propriis aberant ab illo calamitosissimo tempore, quo ab extremis, atque incognitis terrarum oris effusa barbaris, & Italiæ, aliisque provinciis torrentis modo superflua, omnem Græcarum splendorem literarum, omnia humanitatis lumen extinxerat, eo maiore studio, & vehementiore animi contentione ad Græcas litteras incumbendum arbitrabantur. Nam quum ipsi viderant, & a patribus accepissent, quantas ignorantie Græcæ litterarum ingenia tenebras attulisset, committendum sibi non putabant, ut sæculum suum, cuius erant ipsi, præcipua ornamenta, & lumina, in tantâ versari ignorantie caligine pacerentur. Quapropter Italia eâ tempestate, cum cæteris artibus liberalissimis, atque doctrinis, cum maximè Græcæ eruditione florebat. Nunc autem, quumquam hæc magnorum virorum, atque clarorum mater excellentissimis ingeniis abundat, & otio, & diuturnâ pace floret, in hac quidem Græcæ litteraturæ lude non satis antiquorum gloriæ respondet; & quasi simas oblitii id, quod millies legimus, & a doctissimis viris dictum accepimus, omnem liberalem doctrinam, omnem elegantiam, humanitatemque Græciæ litteræ contineri; ne-

A ri; neque aliâ de causâ tum, quom il-
 la barbaries in Italiâ visceribus versetur,
 tantopere ingenia, artesque præla-
 ris jacuissè, quàm quod Græcarum stu-
 dia literarum negligenter; nullum om-
 nino laborem suscipiendum putamus;
 ut earum scientiam maximè necessariam
 comprehendamus; tantumque a Majorum no-
 storum indoctrinâ absumus, ut illi jacentes
 nimium diu bonas literas exerceant, &
 assueti dicantur; nos ad summum glori-
 æ fastigium evehitis propemodum as-
 pexerimus: illi pulcherrimam nobis lau-
 dem pepererint; nos partem tueri non pos-
 sumus: illi exemplo fuerint exteris natio-
 nibus; nos eorumdem exemplo ad præ-
 clara studia capessendâ non incitemur.
 Nam hoc etiam usque hunc videmus; quod;
 nisi jaceret industria, & verus Itolorum
 gloria propemodum obsolevisset, stimulos
 nobis quam acerrimos addere, & ingeniis
 quasdam quasi facies admoveere deberet;
 ceteræ nationes, in quibus est aliquid hu-
 manitatis, in Græcarum studiis literarum
 C magno cum labore, majore eum doctrinâ,
 & industriâ laude verantur, & quæ olim
 barbaræ habebantur, nobis, nobis, in-
 quam, in Principe terrarum provinciâ na-
 tis, doctrinæ gloriâ comprantur; & quan-
 tum naturalibus bonis Itolorum, ingenio,
 prudentiæ vineuntur, tantum industria,
 labore, studio, & hac præcipuè Græcæ li-
 teraturæ laude se fe nobis anteposunt; ut
 jam verendum nobis esse videatur, ne il-
 liz omni humanitate politissimæ, nos con-
 tra barbari habeamur; qui genus illud li-
 terarum, a quo omnis eloquentia, omnis-
 que doctrinâ profluxit, repudiamus. Quod
 omnibus quidem, qui gloriæ student Italo-
 rum, ne merito dici possit, optandum;
 sed vobis, Adolescentes, ne scidat ma-
 gnopere providendum est. Vos, qui non
 solum ingenio, sed otii quoque abundan-
 tiâ, restituere Italiæ priscum literarum de-
 us, imitari Majorum industriam, nec ob-
 solecere pati debetis, quam illi sibi, & vo-
 bis gloriâ summo cum labore pepere-
 runt. Equidem, quam ad vestrum, Juve-
 nes ornatisimi, curam mihi multò jucun-
 dissimum oculos, cogitationemque con-
 verti, certissimam spem concipio futurum
 brevi, ut hanc Italiæ laudem prope jam
 senescentem, ac pæne intermortuam ab
 interitu vindicetis. Hic enim video collectum
 Errucæ juventutis florem, ex aliis
 præteret Italiæ populis lectissimos juvenes,
 ingeniosissimosque video; si bene vestram
 indolem præstantem, atque præclaram, si
 laudabiles impetus animorum novi, non
 eritis profecto in studiis literarum vulgari
 viâ contenti; sed aliam magis reconditam,
 altiorisque quæretis, & omnem doctrin-
 am, elegantiamque e purissimis, & liqui-

dissimis Græciæ fontibus hauriendam vo-
 bis putabitis. Quid enim timeam, ne quod
 inter omnes consilare video, id vos, Juve-
 nes ingeniosissimi, non videatis? quare
 non debeo, Auditores ornatisimi, quod
 ceteros oratores in orationis extremo fa-
 cere animadverti, argumenta breviter enu-
 merare, quæ ad id ostendendum, quod
 proposueram, aptissima judicavi. Occur-
 runt illa per se, nec Oratoris operam,
 nec magnopere auditorum diligentiam de-
 siderant; tot enim sunt, quot Auctores om-
 ni laude dignissimi Græco sermone feri-
 pserunt; tam autem perspicua, quàm per-
 spicuum est Græcos omnium artium libe-
 ralium vias, nobilissimarumque disciplina-
 rum tradidisse. Hebraicam linguam non-
 nulli discunt propter sacras literas; Ara-
 bicam non pauci propter nonnullos Au-
 ctiores, qui eo sermone medicinæ præce-
 pta literis mandaverunt; Græcorum Lingua
 dumtaxat a studiosis omnibus addiscenda
 est; quam non modò facere, sed aliæ litte-
 ræ omnes & Græcis fontibus hauriantur.
 An illud potest esse dubium, quin inter-
 pretum subsidio uti qui cogitur, non sul-
 culpi, sed alieni frequenter errare co-
 gatur; & illâ voluptate, fructuque iocun-
 do, quæ ex Græcorum lectione pereli-
 piuntur, carere; quum interpretes obscu-
 re non pauca, perperam multa, plurima
 non satis diligenter, omnia verò multo de-
 terius, inelegantiusque & vertisse consuet,
 & expressisse? An illud ignoramus, in om-
 nibus disciplinis innumerabiles esse vo-
 ces, quæ ab imperitis Græcæ Linguae in-
 telligi sine magno labore non possint? An
 illud, quod, quis notissimum videbatur,
 breviter, & quasi aliud agentes attingimus;
 ad plenam videlicet, perfectissimamque La-
 tinæ linguae cognitionem non utilem mo-
 dō, sed etiam necessariam esse Græcarum
 sciendâ literarum; antiquitatis autem
 memoriam, rerum humanarum studia,
 iidem magnâ ex parte contineri? Accedit
 eodem eximia quædam gloria, & laus
 haudquaquam vulgaris, quæ sequitur ejus
 linguae studiosos; quæ quo rarior est in
 hoc quidem tempore, eo major, præcla-
 riorque censendi est: accedit incredibili
 delectatio eum summâ utilitate conjun-
 cta, quæ ex Græcæ literaturæ cognitione,
 studioque pereipitur: accedunt denique
 exempla omnium propemodum nationum;
 nam & quum Græciæ rerum gestarum gloria
 florebat, Græcæ Linguae fines latissimè
 patuerunt; & posteaquam verus belli vir-
 tus Græcorum penitus obsolevit, & Ro-
 mani omnium gentium domitores victori-
 cæ arma per Orbem terrarum circumtu-
 lerunt; nulla fuit neque tam barbara,
 neque tam inconditis moribus, neque
 tam a literis aliena natio, quæ Græca-
 rum

rum studia litterarum non celebrant; ne
 A Romani viderentur, non tam imperii sui
 quim Græcæ Linguae terminos protulisse.
 Ipsi verò sic eadem studia coluerunt, ut
 eorum non pauci suavissimè loquerentur,
 & Græco sermone elegantissimè scriberent;
 & post illam esigine temporum,
 quibus incondita, & efferrata barbaris collu-
 sione confusissimè omnem litterarum splendorem
 penitus inquinaret, ubi primum bonarum
 B artium studia post longum postliminium
 sunt revocata, Græcæ litteræ ab uni-
 versis gentibus, quæ ab humanitate, & doctri-
 C na non abhorrent, coli studiosissimè
 ceperunt, & hoc tempore satis coluntur.
 Quæ quidem universa non mediocriter
 commovere nos debent; sed omnium maxime
 apud nos Majorum nostrorum valere debet
 auctoritas. Non enim in barbaris Scythiis,
 sed in Etruriâ sumus; ubi doctissimi
 D homines pæce innumerales Græcæ litteraturæ
 gloriâ floruerunt; ubi primum Græcæ litteræ
 c squalore, & serio, & turpi barbarorum
 servitio virorum principum beneficio vindicæ
 antiquam decus, & pristinam dignitatem
 recuperarunt. Ille Laurens illi magni, hic
 Cosmi, hic alii Augustæ Mediceorum domus
 E procæres cum aliis, tum hoc studiorum
 genus benignissimè, liberalissimèque fovunt:
 illi adolescentium ingenia ad laudem excitant;
 illi doctissimos viros præmiis, & honoribus
 affecerunt: illi Græcos codices in situ,
 & tenebris delitescuntis regis impensis
 undique comparant; illi rem litterariam
 D assuetam, & gravissimo casu prostratam
 erexerunt: illi Græcorum eruditissimis
 inane illam fugientibus tempestatem, quæ
 barbarorum armis concitata Imperii Græci
 sedem percussit, atque everterat, ipsamque
 imperium prostraverat, portos, & per-
 fugium tutissimum extiterunt; & quum
 audierint, consilio, roboreque gestis
 sue principes stantis essent, hæc laude
 Græcæ Linguae promovendi studii
 E omnium sæculorum esse voluerunt.
 Nec mirum, si quum heroicæ animi
 magnitudinis, excellentique præstarent, cum
 Linguam ornandam sibi maxime putave-
 runt, quæ heroum virtutes dignissimè
 ornari laudibus, & illustrari videbant.
 Quorum vestigiis insistentes ex illorum
 famulatu ortus, illorum virtutis æmulus,
 pietatis, religionis, elementis laudibus
 clarissimus Princeps Cosmus I. H. Magnus
 Etruriæ Dux, ut omnis egregia, & præclara,
 sic litteras amat, & litteris benignissimè
 fovet, & Græcarum litterarum studia
 T præcipue cupit instaurari. Quod cum ex
 multis, de quibus mihi dicere non est
 necesse, tum ex hoc, quod in me contulit,
 beneficio videor animadvertere; neque enim
 hæc exoptatissimam provinciam mihi
 hi demandasset; & hunc locum longo
 tempore vacuum ab his, qui Græcam
 Linguam prohterentur, implere voluisset,
 nisi Majorum suorum exempla sequutus,
 & hæc studia probasset inprimis, & ad
 ea incumbendi studiosius omnibus
 occasionem præbendam censuisset. Quæ
 quum tanta maxime, præstantissimique
 Principis exterius significatio voluntatis,
 iam jam mihi, quibus argumentis,
 juvenes ornatissimi, vobis hæc studia
 persuadem, haudquaquam video
 laborandum, & dicendi finem
 censeo faciendum. Nam quod
 argumentum efficacius, aut
 cuius auctoritatem graviores
 repetitum me esse confidam, quam
 Cosmi Magni Etruriæ Ducis voluntatem?

ORATIO II.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
 ANNO 1678.

In solemnî inauguratione Studiorum.

De Gloriâ Litterarum.

Magnam mihi dicendi munus
 injunctum est, magna, ac per-
 difficilis omnino provincia de-
 mandata, excellentissimi Pa-
 tres, Auditores ornatissimi,
 quum eorum auctoritate, quibus obsequi
 nobis necesse est, sum coactus hodierno
 die verba facere de studiis omnium doctri-
 narum, quibus hoc sapientie thesaurum
 celebratur; & litterariorum hujus anni
 labores, quumvis & scientiæ rerum postremus,
 & eloquentiæ, princeps suspicari. Tanta est
 enim eorum sæculorum, quæ ex hoc loco
 laudare veteri instituto jubet, gloria,
 dignitas, amplitudo, majestas, ut singulas
 exornare magni sit ingenii, magnæque
 doctrinæ; universas aurem oratione
 completi, & sapientie laudes amplificare
 dicendo, ælimæ ejusdem, & divinæ, æque
 inviscite eloquentiæ. Quo magis ego, Au-
 ditores, qui & ingenio utor infirmo, &
 usu, & exercitatione dicendi parum
 valeo, & naturali quodam pudore impedi-
 o, vehementer perturbor; & quid agam,
 & quo me vertam, aut quam omnino viam
 instarem, nescio; ita se multæ nobis
 omnes partes ostendunt, asseruntque
 incipitem curam deliberandi. Omnes ego
 litterarum laudes coner amplecti, & com-
 moda, quibus augent vitam, & splen-
 dorem, & gloriam, quam asserunt, & volu-
 ptatem, quæ nos afficiunt, & alias earum
 delectos innumerales, ac pæne divinas
 recensere contendam? infinita omnino ora-
 tio,

tio; aliquam ex his præcellentem, eximiamque celebrandam mihi, exornandamque proponam? difficilis planè electio. Quam enim, quælo, sapientiæ laudem, tamquam leviorē præterire, aut quam eligere tamquam graviorem, & præstantiorem possumus; quum omnes inter se quasi certent de principatu, & oratoris animum eximio quodam splendore perfringant, & certatim ad se rapiant? Commemorem utilitates, quibus literarum beneficio private res augentur? vocant ad se, nec se relinquunt patiuntur publicæ: publicæ utilitates, ut equum est, anteposam? sed utilitati gloria, & dignitas antecellit: gloriæ, laudum, dignitatis habeam rationem? sed honestas, & virtus, quibus litteræ animos exornant studiosorum, quomodo prætermitti sine pisculo possum? honestatem prædicem? est illa quidem augusta, gloriosa, ac maximè prædicanda; sed amara per se, atque aspera, si nescio quo pacto studiosorum voluptate iueundior. Quæ mihi deliberatio longè esset difficilior, Auditores, nisi, quos adhortandos ad studia litterarum suscepissem. cogitarem; sed quum vestrum, juvenes, indulem, vestra præclara studia intueor, vestrum animum ad altissima quæque concupiscenda erectum, & iocitatum contemplor, intelligo vos omnia egregia, & præclara spectantes nullā aliā re magis, quàm gloriæ, & dignitatis cupiditate, qua optimus quisque incenditur, commoveri. Quis nobrem nihil alienum studiis vestris, nihil indignum gravitate doctissimorum Patrum, nihil abhorrens ab huius loci amplitudine, ac dignitate me facturum esse contido; si quantæ laudes excitentur, quanta his præclaris artibus, liberalissimisque doctrinis ornamenta dignitatis, & gloriæ comparentur, ostendam. Quæ mea Oratio vobis erit, nisi fallor, non iniquanda; nam & vos, Adolescentes ornatiissimi, spes vestras mecum recognoscetis; & vos, Patres amplissimi, taciti reputabitis, in quanto vos fastigio vestri labores collocarent. Neque enim vos ejus gloriæ compotes demonstrabo, quam vulgi plausibus inhiantem, omnesque popularis auras levitatis captantem, & ex levissimorum hominum opinione pendentem gravissimus quisque contemnit, & pro nihilo putat; sed ejus, quæ judicio nixa prudentium, & in clarissima luce collocata splendi ipsa per se, neque ullis unquam vulgi sordibus obsolescit; quam a virtute profectam, & cum virtute conjunctam, etiam sapientes diligunt, admirantur, appetunt; est enim verè lumen vitæ, calcar virtutis, magistra otiosiorum, comes honestatis, præmium rectè factorum. Hanc ergo gloriā, & dignitatem a litteris, tamquam a purissimis fontibus du-

Tom. III.

ei, & derivari dum ostendo, vos oro, obtestorque, ut me, sicuti fecitis, benigne, & attenteque audiat.

Age verò, quanta dignitas, quantusque splendor est sapientiæ: quam illa excollo in loco posita est, & quam præclara in luce versatur! Non ego hic dicam, quod verè dici possit, omnia putete sapientiam, nihil solum verè divitem, verè liberum, verè honoratum, verè felicem, verè etiam esse Regem; illum humiis afflictibus iuperare, non iracundiâ vinci, non invidia tangi, non libidine ferri, non avaritiâ corrumpi, non timori cedere, non inimi anxietate cruciari, non tristitiâ, non merore, non luctu contabescere; omnia humana infra se posita putare, fortunæ numquam succumbere, fideri ipsi, quicquid dominari; quæ quum a doctissimis hominibus disputantur, momenta rationum perpendenti magis admirabiliter dici, quam non verè videntur; sed illud dicam, quod est proprium magis litterarum, quodque a Platone in Lylyde firmissimis argumentis confirmatur, eam esse viam sapientiæ, ut ceteris homines inviti serviant, huic autem dumtaxat fascēs ultro submittant, & parere libentius velint, quam ipsi alius imperare. Quid enim est, cur imperatores exercitu, copiis, igni, ferro, sine, vi gentes in suum redigant potestatem, & servitutem petere cogant; nemo autem invitus pœcat, vel navis gubernatori in tempestate salvâ, vel medico in aestu valitudine, vel architecto in domo extruendi, vel agricolæ in seminibus terre committendis, nisi quod hos, quum plus sciunt, iustè, & legitime imperare homines arbitrantur; alius verò libidinis causâ velle alius importare servitutem, ut ipsi magni, & clari habeantur? Est igitur sapientiæ regale quiddam naturâ, quæ non admoto exercitu, non castris posita, non terrore belli circumlato homines dicto audientes esse cogit; sed quod est multa firmissimum impetum obtinet, quo subiecti lætuntur, & servitutum, quam sapientiæ præstant, inconsultæ libertati anteposunt; contra verò sordida lævile quiddam, & abiectum, & sordidum, quæ non modò non aliis faciendâ præscribere, sed ne rebus quidem suis præesse, aut sibi ipsi possit imperare. Quapropter & curiosos propinquos contrahendos radimus; & quos propter ætatem non satis mente valere arbitramur, eos, eorumve rem alicuius prudentis viri rutelæ, curæ committimus; & quos naturâ stultos iudicamus, eorum bonis aliis administranda mandamus. Atque hoc initium fuisse Regnorum, hinc originem duxisse sanctissimum Regum nomen, & potestatem accepimus; nam quum semper existeret aliquis in civitatibus, qui

B

sapient-

fapientia eeteris antecelleret; alia multu-
 a eum, quem admirabatur, tam de pace,
 quam de bello confulebat, & ejus
 confilio non vi, fed voluntate regebatur.
 Sic Evander in Latio imperium tenuit au-
 thoritate, quam fibi apud rudes populos
 conciliaverat miraculo litterarum: fic ille
 Nestor, cujus ex ore melle duleior fluebat
 oratio, Pyliis imperavit; quem, ut, quibus
 artibus Regnum fuerit confequutus, Ho-
 merus offendit, frequentiffime non Re-
 gem, fed oratorem vocat Pyliorum. Nec
 vero Ulyffem, cujus oratio nimbis, & ni-
 vibus hibernis comparatur, nec Zoroa-
 ftreum, qui jera Baſtrinis dedit, nec Mi-
 noem, qui Cretenſibus, nec Numam, qui
 Romani leges condidit, alia ratione, quam
 fapientia erederim putos eſſe Regno;
 nam quid de Aegypti Regibus dicam,
 quos omnes e numero fapientum fapient-
 iſſima illa ratio eligebat? O praeclaram i-
 gitor, o eximiam, o fingularem fapientiae
 dignitatem! Abest, ac faeculant volgaes
 c litterarum laudes: nihil humile, nihil ab-
 jectum cogito; regnum, ac diademata
 molior, & doctorum hominum eſpici cir-
 cumdo; non enim alia vis eſt fapientiae,
 alia litterarum; nam quae fapientiae pars non
 literis continetur? Litterae docent, quo
 poſto leges condenda, adminiſtrande Re-
 publicae, reſque privatae; quid aequum,
 quid iniquum, quid utile, quid honeſtum
 definiunt; de re militari, de nautica mul-
 ta praecipunt; medendi vias, rationemque
 monſtrant; de ſiderum motu, de rerum
 natura, de omnium auctore Deo ſubtiliſ-
 ſime diſputant; diendi leges tradunt, &
 oratoris linguam expoliunt, poctus explent
 rerum ſcientia maximarum; agriculturae,
 & omnes artes, quae minus liberales ha-
 beneant, inſtrunt, & ornant; & ut bre-
 vi omnia comprehendam, omnem fa-
 pientiam complectuntur. Quare ſi ineſt in
 fapientia uſquequidquid, quod emi-
 neat, quod excellat, quod animum ad pa-
 rendum ſibi ſponte invitet, quid dubita-
 mus haec omnem litterarum dignitatem attri-
 buere? Hinc illi nimirum doctorem ho-
 minum admiratio, & ſema, quae iſdem,
 quibus Orbis terrarum, finibus continen-
 tur: hinc omnium, in quibus modò eſt
 aliquid humanitatis, aetate propenſa in li-
 teras voluntas; ut eos non modò pra-
 ſentes ſimilitudine complecti praecelsum pu-
 tent; verum etiam abſentium nomina ve-
 nienter, & ſe ſocios eſſe, quamvis
 nulla ſpe utilitatis propoſita, cupiunt;
 f in beneficii loco poſant, ſi ab iſis non in-
 digni mutis benevolentia exiſtuntur;
 quidam verò ſe fuerint iſcenſi cupiditate
 doctorem hominum, ut eorum vindendo
 cauſa quam maximè longinquas pe-
 tetiginaciones ſuſcipere non dubitavit;

quod nulli praeterea hominum generi ar-
 bitror contigſſe. Quis enim ut nobilem
 virum, quamvis genus ab Inacho duceret,
 quis ut divitem quamvis divitiis Cracum,
 Craſſumque ſuperaret; quis ut fortunatum,
 quamvis Sylla feliciorem videret, iter
 ſuſcipiendum ſibi eſſe duxit? Ne ad Re-
 ges quidem proſiciſcimus, niſi ut magni-
 ficum ſulae apparatus, ſplendidum comi-
 tatum, magnificentiam, ſplendoremque
 Regiae, fortunae magnitudinem, opes, co-
 pias, potentiam contemplemur; ut ipſum
 autem videret, nemo ad Regem proſectus
 eſt, niſi fapientem; ſed quam multi, ut
 doctos homines aſpicerent, & alloqueren-
 tur, Patriam, laudem familiarem, aequalium
 coetum reliquerunt? Anachariſis & Seythid
 in Graeciam venit, & Graecia, ubi ſumma
 gloria florebat; Plato in Aegyptum ad Ae-
 gyptios Sacerdotes, & in Italiam ad pytha-
 goricos philoſophos navigavit. Quae au-
 tem regio fuit, aut tam remota, aut tam
 barbata, aut tam inhospitalis, quam non
 Pythagoras, Democritus, Apollonius per-
 ſeſtrant; ut, quorum fapientiam admira-
 bantur, eorum aſpectu, & alloquio fru-
 rentur? Mitto alia exempla, ſunt enim
 innumerabilia, quum ſemper id ſolum ſci,
 & quotidie fieri videamus; uſum praeter-
 mittendum non arbitror; eſt enim maxi-
 mè illuſtre, aequè praecelsum, & quo haud
 ſcio an ullum majus commemorare poſſit
 antiquitas Gadizanum hominem ferunt
 Tici Livii rerum conditoris celeberrimi
 famam exercitum, Gadibus proſectum viſiſ-
 ſe Romanum, ut rerum Romanarum ſcripto-
 rem videret; quo viſo nihil alia curantem,
 voti compotum, & laetum in Patriam re-
 vertiſſe. O Sapientia, o litterae, quam ma-
 gnum eſt veſtrum numen, & quantum in
 hominum animas admirationem veſtri, &
 quam incredibilem amorem excitatis! Pe-
 regrinus homo aequè alienigena, & barba-
 rus non e propinquè Italia regione, ſed
 ex ultima terrarum oris, ex inſula a no-
 ſtro orbe diſtans Romam venit; non ut au-
 reum Capitolium, non ut magnificentiſ-
 ſima theatra, porticus, theſauros, amphithe-
 atra, Deorum templis auguſta; non ut
 civium domos in urbem modum extru-
 ctas, non ut urbem videret, in qua col-
 lectum terrarum Orbem videre poterat;
 non ut populum cognosceret omnium po-
 pulorum victorem; non ut Senatum illum
 iſpectaret, quem qui e Regibus conſtare
 dixit, unus veram cepit ſpeciem Romani
 Senſus; non denique, ut Princeipem
 ipſum intueretur, cujus nomen horrebant
 Indorum Reges, & Baſtrianorum, cui Ru-
 brum mare, aequè Atlanticum, cui Nilus,
 Danubiuſque parebant; haec omnia ille
 deſpexit, vel certè neglexit; laſtiam Tici
 Livii ubertatem duntaxat admiratus eſt;

non

non temerè meū quidem sententiā, neque
 A stultè; intelligebat enim illa, quamvis magna, esse mortalia, ingenū autem opera sempiterna; & Romanū quidem Principem exiguū tempus imperaturū, Romanū autem Scriptorem semper in doctorum animis regnaturū; & illius interitum potentie finem, hujus autem glorie mortem incrementum allaturam. Num autem a veritate aberravit, num deceptus est vir prudentissimus? non solum Cæsar ille, qui cum imperabat, extinctus est, sed
 B etiam illa orbs, quæ æterna vocabatur, eversa; Livii scripta tot sæculis post Imperii Romani interitum immortalī gloriā efflorescunt; jacent dirutæ moles, & conspulsæ, quæ propter stabilitatem suam æternitatis sacræ videbantur; Livii scripta nunc maxime vigent, atque omnium laudibus in Cœlum extolluntur; & Romanū quidem nomen etiam, non modo Imperium, quom vigeret, quemadmodum Macrobius testatur, Caucasum, Gangemque non transcendit; Livii scripta etiam
 C Oceanum transierant, & apud innumerabiles nationes, quibus ignotum nomen Romanum fuit, habentur in pretio, & in dies magis, ac magis celebrantur. Est enim hoc etiam non in ultimis laudibus litterarum; ceteris affert oblivionem vetustas, doctorum hominum fama crescit ævo, & vetustate corroboratur. Homeri nomen, dum viveret, etiam Græcis pene ignorabatur; extincti poemata post multas
 D ætates ab Indis quoque canebantur; & gentes illæ, apod quas latent quædam sidera nobis illustria, Homeri cæmen, tanquam sideribus clarius & noverant, & celebrabant; cuius in poematis explicandis, recitandis, canendis tantus grammaticorum numerus, & rhapsodorum cum tanto successu artis, & quæstu elaborabat; ut, quod Regibus est magnificum, atque præclarum posse facere, dum vivunt, Homerus post mortem permulta hominum milia alere diceretur. Quid Aristoteles? quantum
 E gloria, quum viveret, floruit? quàm autem ea nulla est, si cum gloriâ comparetur, quàm est post interitum consequutus? qui vel unus mihi videretur, quantum sit litterarum decus, & quàm longè sapientia humanis omnibus præstet, ostenderet. Non enim Persarum Magni Reges, non Alexander ipse Macedo, non Romani Principes tot hominum millibus imperarunt, quot Aristotelem, tanquam eximium sapientie nomen, venerati sunt; neque verò ullus Rex, aut ullus tyrannus tam subiectos habuit suos populos, quàm animos Aristoteles omnium studiosorum; nam tyrannos, quorum imperium violentissimum est, etiam palam veneramus, de ipsi
 F tamen, tanquam de belluis, de færis;

Tom. III.

de monstis quibusdam immanibus cogitamus, & clam ab ipsis acerbissimè odio disfidemus; at Aristoteli non modo iures arbitrabantur apertè repugnare, verum etiam ab eo tacitis cogitationibus dissentire. Quam ego consuetudinem, & inlitterum (quamquam Aristotelem admior propter incredibilem quandam, excellentemque doctrinam, & multiplicem rerum varietatem, & copiam) etsi non probō, neque enim in studio prædictum indagandæ veritatis cuiusquam tanta esse debet auctoritas, ut luminibus, ut ita dicam, obstruat rationis; tamen, quoniam Aristoteli, tamquam perfectè docto, pleneque sapienti, eum honorem deferabant, id ostendit, quod initio dicebamus, re; num esse quoddam sapientium; & litterarum, atque doctrinæ majestatem omnibus rebus anteponendam. Atque hoc non solum intelligit erudit, quibus notus est litterarum splendor, atque amplitudo; sed etiam vulgus hominum, & magni sæpe Duces, Regesque viderunt. Vidit Siciliæ tyrannus Dionysius, qui, quum Plato curru veheretur, erigere ministerio fungi sibi gloriosum putavit: vidit Magnus ille Pompeius, qui trium terre parium victores sates Polidonio clarissimo sapientie auctori submisit: vidit ejus æmulus Cæsar, qui, quum Ciceronem miraretur, dixit majus esse ingenii, & linguæ Romanæ terminos, quam Imperii fines protulisse: vidit denique populus Romanus, qui Virgiliū carminibus in theatro recitatis, ablenri Virgilio, tanquam præfenti Augusto, universus assurrexit. Cesserunt igitur iudicio maximæ civitatis, ac maximorum Ducum imperii majestas, resque bello præclarè gestæ gloriæ, & dignitati litterarum. Et quidni cederent, quum bellicæ laudes, præclarissimi triumphi, omne regnorum decus, omnisque majestas, & præsentis ævi claritatem, & posteritatis memoriam se litteris debere profiteantur. Sunt enim litteræ fontes quidam inexhausti dignitatis, & gloriæ sempiternæ: hinc splendorem suum hauriunt clarissimi Duces, hinc fortissimi belatores, hinc prudentissimi Rerum publicarum moderatores, hinc artifices præstantissimi, hinc denique omnes, qui vel corporis, vel ingenii donibus floruerant; & quemadmodum a Sole Mundus universus, & sidera lumen accipiunt, ipse verò Sol a nullo sidere illustratur; & sicut ab Oceanō omnes amnes, omnesque fontes, maria, læus, saludes oriuntur; ipse verò Oceanus, quum tot flumina, quum tantæ vis aquarum in eum effundatur, non crescit, neque alienis copiis, sed suis magnus, admirandusque est; ita litteræ a nullâ vel arte, vel studio gloriam, splendoremque mutantur; ipsæ omnibus imperiuntur. Nam
 B 2
 quæ

A que facultas magna in Republicam merita obliterari non sinit? litteræ: quæ laudabiles actiones memoris commendat. Postorum litteræ: quæ civitates illustres fortunæ injuriâ deletas ex hominum memoriâ deleri funditus prohibet? litteræ: quæ consilii prudentiam, dicta clarorum virorum, leges civitatum, mores populorum silentio involvi non permittit? eadem sanè litteræ. Litterarum est beneficium, quod Cyri potentis, quod Alexandri magnitudo, quod Romanorum virtus celebratur: litteris Nirei pulchritudinem, Achilles robur, Ulyssis calliditatem, sapientiam Palamedis cognoscimus: litteris debemus, quod etiam minores artifices non ignoramus. Quis enim Apellem pictorem, Dinocratem architectum, mœlicum Lamprium, Timotheum, Terpantrum, Eunoom nosset, nisi litteræ eorum nomina ab interitu vindicassent? Phidias ipse, ipse Praxiteles, tota illa sculptorum manus, quæ materis firmitate immortalitati commendata videtur, sicerentur, nisi eos doctorum hominum vigilis et tenebris eruisset; nam Phidias, ceterorumque artificum præclarorum signa, si qua exant, quamquam spirant quodammodo, & loquuntur, auctorum certe nomen tacent; quod eloquentium monumentis vivit sempiternum. Sed quomodo omnes omnia litteris, cum præcipue viri fortes plurimum debent; jaceant ingenia, jacebunt & sortium virorum facta: tollentur viri litteræ, tollitur & clarissimum Ducum memoria; neque illos, aut sua trophæa, aut signa, aut arcus triumphales multum adjuvabunt; quæ temporis diuturnitate, & fortunæ injuriâ everuntur, & uno in loco manent; & ut memoriam præclare factorum quoquo modo representent, consilii facientium, animi virtutem, rationem, celeritatemque faciendi explicare non possunt. Neque verò illud jure dici potest vicissim clarorum dum virtutem segetem esse, ac materiem gloriæ litterarum; neque illa reponi commodè possunt; quiescant bella, quiescet & doctorum labor: conticebant cubæ, conticebant & doctorum voces; immo verò clatius loquentur, frequentius celebrantur, bellique sublevis omnes ad studia litterarum convertentur. An verò, nisi docti viri Philippi, aut Alexandri latrocinia enstare poterunt, obmutescant? non erit, in quo elaborent, in quo eloquentiam, & ingenii vires exercent? Non opera Dei, quam facta hominum, naturæ vis universæ, quam viri unius virtus, divini Numinis potentia, quam Regis aliocujus opes pulchriorem, benignioremque diendi mysterium suppeditabant? non hic admirabili ornata Univerſi, concensusque nature, tanta siderum insignitudo, tantus

ordo, tanta pulchritudo, tam incredibile celeritas, tam innumerabilis multitudo cerneretur ab ipsis, & summis laudibus efflueretur? non denique sine armorum strepitu philosophabuntur, non siderum motum, numerorumque doctrinam explicabunt, non in illo mathematicorum pulvere defudabunt? Deuric illis, credo, materia ingenii exercendi, si divinis illis omnia humana velint pertrahere; non leges consent, non conditas interpretantur, de moribus disputant; quid sit faciendum, non faciendumque præscribunt; causas agunt, innocentes defendunt, fraudulentos redargunt, impios accusant? Et sunt, qui bellicas laudes gloria litterarum præferant, & cruentam illam, fordidaque Martia lauream putant, & innocenti Mularum anteponant; quomodo sine litteris jacet res militaris, sine te militari litteræ pulchritudine efflorescant? Quorum tamen exemplum vos, Adolescentes optimi, ad capellanda cupida studia litterarum, vel maxime debet commovere: non unus, aut alter, sed legiones universæ hominum plerumque rusticianorum gloriæ cupidine incensæ nullo omnino labore detraçant, nullum periculum subterfugiant, & irreparabilem gloriam in gloria vite anteponunt; vos hæc in tale prædici, his Majoribus orti, his artibus instituti modicum laborem præstitim periculo vscum, quo longè majorem consequamini gloriam, non perferetis? Illi sub pelibus sgunt, hiemem severissimam tolerant, æstus intolerabiles perferunt; vos in umbrâ, sub tecto, omnibus abundantibus, quibus homines uti commodis possunt, incumbere ad laudem recusabitis? illi noctis inquietas, dies exercitio, ævum formidinis, terrorumque plenissimum exiguat; vos, ut aliquantulum vigiletis, ut non omnia socordis, & voluptati concedatis, ut vitam ducatis placidam, & tranquillam, & honestissimam otii plenam, in animum non inducetis? Videte, quæso, ne tantus hic gloriæ contemptus animi sit abjecti, sæculi, illiberalis, animi virtutem contemnens, lucem, splendoremque fugientia, & in omnem quandoque curpidinam, ac fugitia erupuri. Nam quemadmodum gentes illæ, quæ lucem Solis oderunt, Solem exorantur, ita, qui gloriam quasi quoddam lumen virtutis non diligit, virtutem ipsam odit, atque adversatur; nullus autem excellenti vir ingenio gloriam contemptis rectè factorum; nullus præstans in Republica civis non pro eis vel mortem sibi duxit oppetendam. Quem, si vos indolis vestræ, Majorumque vestrorum memores esse vultis, quamvis indocitam, ab utilitate destitutam, commodis omnibus, & voluptati, & divitiis anteponeis

necis. Quisquam, quid ego tandem sic ago, tamquam solam gloriam sine litterarum studio consequatur? non dico tantas in Republican unitates a litteris proficisci; ut illi tyranni, qui populi irrogare gravissimas pœnas voluerunt, ne litteras disceant, aditio veterum? non dico amicitias, clientelas, potentium familiaritates, firmissima præsidia adversæ fortunæ, ornamenta secundæ litteris comparari? non dico honestis rationibus augeri rem familiarem? non dico sic animum componi, atque fingi studioforum, ut a vitiis abhorreat, virtutem vel solam, vel inprimis consecetur? non dico quantum præclararum artium traditione de cupiditatibus, quæ miserè animum distrahant, detrahatur? non dico, quanta sit felicitas, atque tranquillitas animi sibi vacantis, & Musæ; quanta sapientiæ pulchritudo, quanta studiorum voluptas, qua nihil omnino dulcius, nihil animo bene a naturâ informato juveniendus reperiri potest, nihil, quod præcipue accedat ad ecclestiam illam felicitatem beatarum mentium? Neque enim vos, Adolescentes optimi, valim suspicari, asporam esse, & sentibus obitam, faxis obstruam, angustia impeditam viam, ad quam ingrediendam sapientia vos cohortatur; sed tantas habet illecebras non-infimæ voluptatis, ut qui eas vel primoribus, ut dicitur, labris degustarint, omnes alias contemnant, atque obliviscantur. Quod ego dicere non audeam, nisi in conventu dicereim doctissimorum virorum, qui mihi tales esse possunt nullam voluptatem cum ea, quæ ex eugnatione veritatis percipitur, esse ullo modo comparandam. Quod & vos ipsi intellegitis, hæc cogitaveritis omnes alias maturi ficietate finire; hanc autem dumtaxat semper augeri, semper in animis hominum majorem sui cupiditatem excitare; & si animo repetitis exemplis sapientum, quibus adeo blandita est delictatio, quem cognoscendi veritate cupiebant, ut nonnulli rem familiarem abjicerent, omnibus aliis voluptatibus renunciarint, quom litterarum studio immorerentur. Memorie præditum est Chrysippum nobilem philosophum tantâ dulcedine affecti solitum in versandis mentis, agendisque rationibus, ut sum cibi, & potationis esperet oblivio. Archimedes autem, quem lavaret, & quipiam, quod diu quæsierat, invenisset, nudus exiit a balneo, & mente alienatâ gudio per urbem incescit clamans: inveni, inveni. Quæ exempla quid aliud vobis esse debent, quàm incitamenta maxima ad virtutis viam expellendam? Sapientia eundem vobis pollicetur, quæ vel ignavissimos possint excitare, & ad quilibet perferendum allicere: una est labor, qui vos fortasse deterreat, & remoretur; hic aurenti tantâ voluptate conjunctus ostenditur, ut vel levissimus esse videatur. Quod ergo eundem vobis, quid dubitatis, quæ hæretis? quia insubilis viam? an expectatis, dum virtus ipsa vos cohortetur? Numquam ea se vobis ostendit, qualis a Xenophonte describitur, maxime specie, candidâ veste induta, digne plenum, & versandâ; neque enim oculorum acie, sed mentis oculis cernitur, neque suribus a vobis ejus percipitur oratio; vestro in animo ea est, & vestro eum animo ipsa loquitur, & vobis regnum, & diadema tutum pollicetur, & desere ad sapientiam contento studio properantibus; ostendit autem contra stultitiam miseriam servitute vobis allaturam, imposituramque jugum, quo prelli in summâ turpitudine ævum exigitis; quod est indignum vestro genere, indignum studiis, quibus a pueris dediti suitis, indignum ingenio; quod vos, quæso, divinum dunum nolite contemnere, neque voluptati, & desidiz constringendum, obtendendumque tradere, atque proferre. Præsertim quum eadem virtus eum stimulum vobis admoveat, quo præstantibus ingenis nullus est major; confirmat enim se gloriam summam vobis perituram, & nomen vestrum in clarissimâ luce collocaturum. Destituit aliquis generis claritatem? hunc adeo nobilitabit sapientia, ut coaptos vincat, qui Majorum imaginibus gloriantur: est alius nobilitate sanguinis conspicuus? non solum alieno, sed suo splendore fulgebis, & partum a Majoribus decus nova laude cumulebit; erit enim apud viros principes gratiosus, apud exteras gentes gloriosus, utilis amicis, suis civibus carus, omnibus admirandus; neque verò nomen ejus morte extinguetur, neque vetustate gloria obsolescet; quæ citius mæhercule altissimas moles, firmissimasque consumet, urbesque præclaras everter funditis, atque obruet, quàm litterarum nomen obscurabit. Atque hoc statum decus, quo genus, amicos, Patriam, omnes homines ornare possitis, non solum vobis parituram spondet, & recipit virtus; sed hænestas divitias, amicorum copiam, cetera fortunæ bona, animi tranquillitatem, viciorum vacuitatem, cupiditatum modum, denique honestissimam quædam mentis oblectationem. Quæ promissa virtutis, & sapientiæ, nisi vos ipsos negligitis, ne, quæso, contemnatis; neve committatis, ut optimorum parentum, cognatorumque consilium, qui vos litteris vacare voluerunt, stultum videntur; abjicite omnem animi molliem, incumbite ad laudem, ad sapientiam pleno gradu contendite. Hoc vos amici rogant: hoc postulat Patria, parentes & movent, & jubent, doctissimi patres exhortantur: locus ipse invitat, qui tot sapientum

tum repræsentat memoriam mortuorum, vivorum vocibus personat: auster est denique laudis, & studiorum Maximus Princeps, qui regis impendis hæc gymnasia tnetur, ornat, auct, amplificat. Quæ tantæ auctoritates quom vos incitent ad studia litterarum, nihil opus est verbis meis; ut enim eas vos movebunt, aut nullius oratio unquam commovebit.

ORATIO III.

HÆCITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1679.

In solemnî inauguratione Studiorum.

De Utilitate Litterarum.

QUamquam mihi nihil jucundius potuit venire, Patres amplissimi, quam ut in hæc doctissimum hominum eorond, hæc tantæ diei celebritate, & loci occasio daretur de laudibus dicendi earum facultatum, quibus adeo a pueris dedui sumus, ut sine his vitam esse æteram putaremus; quod ita naturâ comparatum est, ut ea quicque libenter ornât, quæ flagrantissimè diligit; tamen, quum me repeto anno superiore doctrinæ laudes ex hoc ipso loco persequerem, vereor, ut possim hodierno die, & muneri meo, & expectationi vestræ satisfacere. Nam egregios illos impetus, quos conceperam, consumptos esse video priorè conatu; neque sanè multum virum mihi nunc superesse ad tantum onus, ac tanto meis viribus majus sustinendum. Quamobrem, ne quod olim imperitis athletis uluvenire solebat, id mihi sit eventurum hodierno die non medioeriter pertimesco; nam, quum illi non prudenter suas vires dispensarent, sed inconsideratè universas in primo statim congressu effunderent, fracti deinde nimio conatu, ac debilitati facilem adversario victoriam relinquebant; ego autem, quum ingenii viribus anno superiore non pepercerim, sed quantum dicendo consequi poteram, tantum contenderim, vereor, Auditores, ne primo certamine, tanquam rudis athleta, deficiaturus, deinde succumbam labori, & magnitudine vineat demandatæ mihi provincie. Et sanè, quum immentum quoddam eloquentie flumen ad sapientie decus celebrandum requiratur, quod rem tantam, tanque sublimem beata dicendi copia circumfluat, & quasi superfundatur; quo pacto sufficere posse

confidam ingenii mei venam tenuem, & arentem; præsertim quum exhausta sit sapientie laudibus alio tempore celebrandis? Quare considerem mebercule animo, ac denicem, Auditores, sed præterquam quod recreor, & reficior aurâ speratæ vestre benignitatis, ipse argumenti splendor, ipsa laudum multitudo, quibus sancti studia litterarum possunt, animum timidum, atque diffidentem confirmat, ac certissimam spem ostendit sapientie orande quantumvis ornatam, & uberem Oracionem mihi non defuturam. Nam, quum memoria repeto, quisnam fuerit anno jam elapso meus de hæc ipsâ re sermo, animadverto me tunc splendore captum litterarum; earumque externo lumine circumfutum; stupentemque a proposito argumento aberrasse, & non litteras ipsas, sed litterarum gloriam suspexisse; & quemadmodum illi, qui Solem aspiciunt, ob immodicam splendidißimi luminis copiam, & claritatem non ipsum ferè Solem, sed ipsius radios intuentur; ita me nobilissimarum facultatum pulchritudinem contemplantem abstraxit a verâ specie earum conspiciendâ immortalis quidam gloriæ splendor; quise se clarius objiciebat animo, quo illæ omnibus meritis commendantur. Quid igitur metuam, ne mihi desit Oratio de præstanti litterarum verba facienti, quum infinita sit copias laudum amplissimarum; & ego ferè nullam attingerem, & ornamenta quidem sapientie narraturo fuero, ipsam autem sapientiam neglexerim; cuius angustissimam ego speciem hodierno die contemplantor voluitque contemplantam proponam? Hætenus, Auditores, perinde feci, ac si quis ad magnificam, & augustam ædem spectandam, venerandamque nomen invitatus, externam templi faciem, vestibula, porticus, fastigium, gradus, postes diligentissimè contempletur; Dei verò simulacrum non adoret, aut aspiciat, ac ne ipsum quidem templum ingreditur; nunc adyta sapientie mihi perlustranda, recludenda penetralia, ipsius Dææ spectanda pulchritudo, ac vestris etiam animis, ac sensibus exponenda. Nam quibus ornamentis, quibusque virtutibus doctrinæ studia ornent, & forment animos bene a naturâ informatos, breviter demonstrabo; speciemque quamdam perfectæ sapientie vobis ponam ob oculos, atque exemplar verè docti hominis, & litterati. Quod quum fecero, Auditores, non dubito, quin satis magnificè, satisque præclarè me laudatæ doctrinæ studia videritis; quod enim genus præstantissime laudis cadere in hominem potest, quod in describendâ humanæ sapientie formâ jure non assumatur? Equidem animadverto non corporis venustatem, non robur, aut celebritatem, non

excel-

A excellentes opes, non potentius, non generis claritatem a sapientissimis viris in laude poni; sed duo tantum virtutum genera, quorum alterum in contemplando, alterum in agendo versatur; nec dissimata dubitem utrumque ad singularem doctorum hominum gloriam pertinere; & illud quidem genus, quod situm est in indagandi naturam, & in perscrutantiâ v. e. i. totum est litterarum. Hic ego quid prædicem, quanta sit ubertas omnium doctrinarum, quanta varietas, quantaque divitiarum sapientiarum, quantum meus ille sapiens operam, studiumque sic in omnibus rebus cognitione dignis collocaturus; neque enim investigandâ veritate unquam deficietur, neque ullam disciplinam prætermittet, cuius fieri scientiâ doctor, aut prudentior possit; sed & discernendâ viam, rationemque cognoscet, nec illud nobile Dialecticorum acumen despiciet; & quid ex quoque efficiatur, quod sit quoque consuetudinem, quod repugnantia, quæ sit definiendi, dividendi, arguendi ratio, diligenter tenebit. Est enim omnino hæc facultas, quæ veritatem, falsitatem judicium præbetur, non indigna studio sapientis, mira quæ est in eâ & invenientiâ solertia, & invenientiâ judicandi prudentia, & falsa refellendi scientia.

B Nec sine causâ doctissimi vinam reliquæ sapientie firmitermentum esse voluerunt; & Posidonius præclarus inprimis auctor intelligendi, quam philosophiam animanti compararet, animæ doctrinam morum; partem, quæ de naturâ disputat, sanguini, & carnibus; Dialecticam olibus contulit.

C Quam huius artis præstantiam admiratissimam doctrinam homines, ac summus ingenius præditi Euxenus, Euripides, Euripides, Brison, Euthydemus ætatem in eo studio consumpserunt; & Chrysiptus, qui fulcire dicitur portum Stoicorum tam multos libros de eâ facultate conscripsit, ut ei dumtaxat operam dedisse videatur. Tanta est in omni studiorum parte jucunditas, ut illa ipsa disciplinæ, quæ plurimum molestiæ, minimum delectationis habere putatur, quorumdam animos tantis illecebris devinxerit, ut ab eâ divelli nullo modo poterint; quid voluptatis afferre dicemus acutissimos rhetorum campos omnibus deliciis affluentes, philosophorum hortos, quum dumtaxat dialecticorum tractare delectent? Nec ego, pace dixerim tantorum virorum, huiusmodi institutum probo in Dialecticæ studiis consensescendum; quod enim istud esse consilium, quæ mens, quæ cogitatio? tu, quum animum tuum ad se vocet rerum ceterarum maximarum, quum ad se contemplandum invitespectus hic Universi pulcherrimus, & admirandus; tu, quum tibi vacare debeas, quum animum componere, excindere vitia, refecare cur-

piditates, in syllogismorum laqueis necandis, & in ceteris, & crocodonidis dissolvendis ætatem contentes? & huiusmodi nugæ rebus omnium gravissimis anreponas? Etenim vero, qui sic agit parum ab ille mihi videtur a demetriâ Principis Domitiani; cui quum esset cura commissa terrarum, quum tantis negotiis distineretur, in capiendis, necandisque musicis non parvam dei partem insumpsisse dicitur. Non igitur sapiens in hisce studiorum angustiis divitiis, quum necesse est, immoretur; sed illud Poetæ maximi usurpabit:

.... Major verum mihi nescitur ordo,
Majus opus moveo.....

& ad illa, a quibus animum suum profectum esse intelligit, verè magis, & divina properabit; sed assumet comitem unum omnium pulcherrimam facultatem, cunctissimam indagatricem, mentis huiusmodi lucem, præsentem disciplinarum, filiam veritatis, geometriam, inquam, assumer comitem, vel potius ducem. Ac, ne quæ vestigium forte miretur, quod eam disciplinam, quæ terræ moriendæ nata est, & a terrâ nomen accepit, non ad hæc tantum humilia, & terrena, sed ad Cælum ipsum, divinamque naturam contemplandam, futuram esse confirmem ducem, paulisper mecum huius excellentiam, subtilitatem, magnitudinem, varietatemque consideret. Quid enim, quævis, illâ subtilis excogitari potest; cui quum parva quadam dictu contentis, nec enim ullo modo negari possunt, ea sateri cogit, quæ nulla unquam ingenui acies contingeretur? quid auream majus illa, quæ Orbis terrarum ambitum, & profunditatem, quæ magnitudinem præne infinitam, & intervalla altorum, Cælique tractat? Nec verò de aliâ ullâ seculis venis dici, quæ de geometriâ potest, quod ad exprimendam magnitudinem famæ Virgilius dixit:

Ingressusque solo, & caput inter nubila
condidit.

Illam verò non inter nubila, sed inter sidera in clarissimâ luce versatur; quorum incredibiles, admirandoseque curis numeris explicat, & constantissimos esse docet, quævis inconstantissimi videntur; quum interea originis huiusmodi quævis immemoret omnes rerarum oras, omnesque tractus percurrat, & diligentissimè perlustrat. Nam de varietate quid attinet dicere ejus discipline, quæ quum in numeros, & formas dividitur, omnibus partibus, omnibusque doctrinis plurimum adjumenti stulit, ac multas, nec ignobiles ex se se ipsa procreavit; quæ nec parva despiciat, nec magna reformidat; nec humi-

humilibus obsolescit, nec sublimibus deterritur? Quam longè verò præter alia disciplinis, declarat sermo græcus, qui geometriam solum, a geometriaque profectas facultates proprio disciplinarum nomine appellavit. Et certè, si cetera cum hac unè comparentur, vix hac appellatione dignè videantur; hæc enim semper verum, ille nonnumquam imaginem veri confectantur: hæc dubitandi locum nullum relinquit, illæ sæpe dubitandi causam afferunt: hæc tranquillitate summi fruuntur, illæ plene sunt doctorum hominum contentionibus: hæc denique veritatem nudam, & in purissimâ luce collocatam videt, illæ involutæ, & caligine, & tenebris circumflectam vix intuentur. Jam verò series illæ rationum, ille ordo mirabilis geometriæ quæ, Deus immortalis, predicatione, quæ laude, quæ admiratione censetur! Sic enim omnis inter se apta, ita connexa, & colligata coherens, ut si quippiam quantumlibet parvum commoveris, tota disciplina labellata corruat. Sed neque commoveri geometricæ rationes, neque concuti possunt, & firmioribus vinculis, quàm adamantinis vincuntur. Atque utinam reliquæ facultates hæc firmitate rationum, hæc perspicuitate rerum merito possent gloriari: nihil nobis desisset ad summam felicitatem, & quod Empedocles in carminibus de se magnificentiùs, quàm verus jactat, se in cognoscendâ naturâ ex homine fieri Deum, id liceret de nobis verè eom gloriâ predicare. Quam enim esset magnificum, quàm præclarum, quàm beatum, ac pæne divinum, perspicere divini operis formam universam, omnium causas, progressiones, ortus videre: falli, decipi, labi, errare non posse! Quum verò mentis aciem altius tolleremus, & in ipsam Auctorem Mundi, & rerum Patrem desigeremus; quid eosque posset asserri, cur intelligendo tam perspicuè summo bono, quàm illa, quæ geometricis rationibus explicantur, non ipsius amore, quàm flagrantissimo incenderemus, & ipsi, quoad ejus fieri potest, similes evaderemus? Sed quoniam tantâ felicitate Mortales frui rerum natura non patitur, quod proximum est, conabitur sapiens; ut, quantum homini licet, exactam rerum altissimarum scientiam consequatur; ac propterea ad illa verè magna, & divina perspicendi subsidio sibi geometriam comparabit; ut hujus perspicuis, nonnumquam fallentibus exercitiatus rationibus minus in ceteris erraret. Nec illud sui consilii, sed laboris præmibit; nam si tantam percipimus voluptatem, quom oculos passim rerum varietate spectandâ; si delectatione satiari non possumus, quum speciem excellentis pulchritudinis intuemur; quo gaudio affici sapientem necesse

est, qui non oculorum, sed mentis acie infinitam rerum varietatem, ordinem incredibilem, pulchritudinem admirandam videt? & non unius regionis amantem, sed universæ naturæ speciem contemplantur; quæ conspiciendâ numquam satietur anima; quæ reficitur semper novarum spectaculo rerum, nec exstinguitur unquam ardor ille, studiumque spectandi; quæ excellentibus ingenis hanc maxime naturæ cupiditatem ingeneravit; & hoc spectaculum nobis Deus, & nos vicissim huic spectaculo procreavit. Quapropter in hoc præstantes animi solum acquiescunt, nec interit unquam eorum gaudium, quia non est mortale, quod contemplantur; ac si operibus excellentium artificum eo ductus, atque impensius delectamur, quo sunt illa absolutiora; quid mirum philosophos perpetuâ voluptate affici, vehementissimeque lætari; qui summâ intelligentiâ considerant opus, quod artifex ille divinus est absolutissimum fabricatus; cujus eximia pulchritudo pulchritudini ceterorum operum infinitis paribus antecellit; præsertim quum ex hac naturæ contemplatione non solum animi voluptatem petant, sed alia multo majora, & diviniore? Incredibile est enim dictu, quantum verè philosophantis profuit hoc spectandi studium Universi; ingenerat præstantem virtutis indiem, ingenerat animi magnitudinem, ingenerat contemptum rerum humanarum, ingenerat mentis placidissimam tranquillitatem. Sed cum aliis de eaulis prodest, cum vel illâ maxime, quod quemadmodum, quum aliquod opus admiramur artificia ingenio perfectum singulari, cupiditate incendimur auctoris cognoscendi; ita, quum admirabilem Universi maiem divini conditoris ingenio conformatam studiosè contempleror, ad aspiciendam ipsius, colendamque naturam animus vehementissimè excitatur; eoque magis fertur, quod omnes duce naturæ vehimur ad contemplationem divinæ pulchritudinis, & bonitatis. Quo studio inflammatus ille sapiens, quem Oratio jamdudum effingo, facilius ad tantam felicitatem enitetur, quod & a naturæ cognitione ad auctorem naturæ cognoscendum inflammatur à mente rapitur; & quod a geometriâ didicerit corporeæ concretionis expertes, a materiæque seeretas formas cogitare; his duabus disciplinis, tamquam alas quibusdam subnixus, ad altissimam arcem sapientiæ evolat. Nec verò consilium mihi est dicendo persequi, quid fit in illo omnium rerum fonte spectaturus; quæ luce completi sit necesse, quo gaudio essetur, quæ sapientiæ ubertate satiari: nec sum adeo meæ tenuitatis ignarus, ut me verbis amplificare posse conham laudes præclarissimæ facultatis; quàm interpretem Dei, con-

A conficiam divinorum meritis licet appellare; nam illi ingenii culpâ detecti possunt; ornari, augeri, tolli nullis eloquentiâ possunt. Quare uis nobili Timanthiis artificio; quæ exprimi non posse intelligo, et silentio occultabo; unum tantum dicam, felices illos mihi videri, qui in contemplatione beatissimæ naturæ sunt occupati. Nam quomodo propius ad immortale beatarum mentium gaudium possunt accedere, quam in eodem principe rerum cognoscendo? aut quia aliâ se contenti esse poterunt, si in summo bono non acquiescunt? quàm verò necesse est eos humiles curas, & humana contemnere, qui semper in divinis perspicendi immorantur; & ex tam alto scientiæ fastigio rîlere stulticiam hominum, qui levissimum studio rerum miseriam inter se colliduntur! quàm autem letari, quum suus humanæ vitæ, procelisque despicant, & summâ ipsi tranquillitate potiuntur! Nec verò hæc eo dico, quòd putem sapientem virum Dei contemplaturum Mortaliū curâ se penitus abdicaturum, nec humano generi, & Reipublice prospiceturum; ille verò habebit exemplum, eundem, quem contemplatur, Deum; qui, quum sui spectaculo beatus, & plenus fruatur immenso gaudio, & felicitate sempiternâ, tamen & ab initio omnia condidit, & semper omnia tuetur, & consulti universis; nec designabitur aliquando e Cælo in terras devocari; non enim, quia divina quandoque perpexit, humanitatem exiit; nec ideo, quia Cælum est ingenio perstrutus, in terrâ natum se, & inter homines oblitus est. Atque hic ad alteram orationis partem delatum me esse video, quia mihi ostendendum est etiam earum virtutum laudibus, quæ in actione eorum, litteras abundare. Neque hoc in loco prætermittendum, duas esse disciplinas, a quibus haudquaquam sapiens abhorrebit; quarum si alterutram sibi adjunxerit, magna & agendi instrumenta, & laudis ornamenta comparabit; medicinam dico, & jurisprudentiam; quas a superioribus non ideo separavi, quòd laudibus carere putem superiorum, neque in perspicendi veritate versari. Quid enim utraque subtilius, quid ingeniosius, uberius, elegantius? quantam autem utraque doctrinæ copiam, ingenii solertiam, industriam, laborem, studium desiderat? Sed hoc loco laudandas esse censui, quòd ad agendum maximè pertinerent, & Rebus essent publicis non modò utiles, verum etiam necessarie. Nam medicina salubritati corporum consistit, benefica, & mitis facultas; quæ tot morbis obnoxios homines, si natura pareretur, immortales esse vellet; in coque laborat maximè, & omne studium collocat, ut jucundissimâ lucis

Tom. III.

usurâ quàm diutissimè fruamur; & sanitatem, quâ nullum corporis bonum pretiosius, vel testitius hominibus, vel tuetur. O facultatem humano generi salutarem, quæ servat homines! o homines hujus facultatis cupidos immortalitate dignos, qui sæpe mori resistent. Quàm spernent antiqui Reges hanc artem condiscere! si quidem servare, quàm occidere, & vitam dare, quàm eripere magis regium est. Jurisprudentia verò legibus fundat urbes, & animis quandam adhibet medicinam; dum corrigit depravatos civium mores, eorumque discordias componit, & vim subdito jure vilituram coercet. Quid hæc facultate præstaturus, quæ generis humani societatis continetur; cui debemus omnino, quòd non Cyclosum more vivimus ædibus passim hominum savientes, & humanum sanguinem avidissimè exorbentes? Quòd fruimur pace tranquillâ, quòd nostrâ possidemus, quòd aliquis est rapinarum, stuprorum, incendiis, scelorum modus, totum legum est, & jurisprudentiæ munus. Itaque ceteræ facultates nobis præstant, ut excellentius, quàm alii homines, agamus; jurisprudentiam verò, ut homines omnino sumus; & illis quidem subtilis, tamen stare civitates, administrare quoquo modo Respublice possunt; hæc omnino neglectâ nulli publici conventus intelligi possunt; qui legibus, tamquam enigmâ corpus animantium, continentur. Quare, si est publicis rebus consulere sapientis, jurisprudentiam a se alienam sapientis non arbitrabitur. Sin autem jurisprudentiæ studia non strigerit, neque Justiniani leges cognoverit, non ideo legem illam ignovisbit, quum Pindarus omnium Mortalium, & immortalium reginam non minus eleganter, quàm verè nominavit; & si juris non erit, erit certè justitiam consultus; cujus ille scientiam aliunde, quàm ex jurisconsultorum libris petet; imitabiturque Solones illos, & Lycurgos, & Zaleucos, & Charondas, & Numas Pompilius philosophos præstantissimos; qui non interpretes legum, sed conditores fuerunt. An verò ille tantis ingenii prædiis instructus, tantâ doctrinæ copâ, tantâ cognitione antiquitatis, legum vetustatum, exemplorum, rerum publicarum, tantè denique notitiâ sapientiæ præceptorum, nationum, Regum, Ducum, non quid optimum factu sit providebit, & summâ cum laude hominum cœtibz prærit? Felices verò populi, felices Respublice, quæ tantum rectorem sortiuntur; quem tamquam e Cælo delapsum, & Deum quemdam inter homines intuebuntur. Sin autem vel injuriâ fortunæ, vel quòd deplorati civitatis mores medicinam respiciant, ad Rempublicam administrandam non accesserit,

C

non

non ideo tibi minus vere, solidæque laudis comparabit; & si ejus virtutes publico theatro caruerint, tibi ipse satis magnum theatrum; nam positis vitiis, injecto cupiditatis freno, nullum genus excellentissimæ virtutis non excrebit. Nec vereor, Auditores, ne quum de cupiditatis loquor doctrinæ beneficio minuendis, in hac præsertim doctissimorum hominum frequentia, nimium tribuere videar studio litterarum; nam cui potest esse dubium, quin ingenium, quod literis excolitur, ratio, quæ doctrinâ perficitur, multum detrahatur de his animi motibus cæcis, & inconsultis, qui perturbaciones appellantur? Quoties enim quisque non videt mutas animantes præcipites cupiditate ferri, vehementissimeque perturbari, quid freno rationis earum impetus non retundantur; homines autem, & moderatius commoveri, & consultis voluptatibus indulgere, & se se aliquo modo semper continere? Quod non aliud de causâ certum est evenire, quàm quòd mentis imperio homines coercentur; quomobrem in pueris, quibus infirma ratio, eadem fere, quæ in brutis intemperantia voluptatum, eadem perturbacionum magnitudo. Hæc duo quippe inter se inimici Deus procreavit, talemque discordibus naturam dedit, ut alterius alterum dampnis invalescat. Viget mens? valet ratio? jacent omnino cupiditates: augentur cupiditates? ratio minuitur, necesse est. Est enim ratio divina lux quædam, & immortalis; esigo animorum, tenebræque sunt perturbaciones; quemadmodum ergo tenebræ interitu lucis oriuntur, sic extinguitur rationis perturbacionum affert incrementum. Atqui nemo est tam a litteris alienus, quin sicut alia omnis cursu excoluntur, & crescant, alii doctrinâ ingenium, & perfici ratio nem faciat. Quo probè constituto magnam asserere levacionem cupiditatum, & interitum vitiolorum litteras negare non possumus. Quod ni ita esset, quid præcepta morum, quid exempla virtutum, quid innumerabiles, exquisitæque rationes, quæ a philosophis afferuntur, ad bene, beateque vivendum homines adjuvarent? Inanis ergo doctrina morum, inanis omnis educatio puerorum, inanimissima studia sapientum, qui tantum operæ in hac philosophiæ parte posuerunt: Itulus Democritus, insanus Plato, dementissimus omnium Socrates, natura ipsa maximè reprehendenda; quæ corporis morbis aliquam medicinam esse voluit, animi autem morbis nullum remedium procreavit. Sin & illi Mortalium sapientissimi, & natura nunquam reprehendenda; quid dubitamus, quin ille verè doctus, & literatus, quem sapientem hæcenus appellavimus, qui non ore tenus philosophatur, qui præcepta fa-

pientie altissimè in animum demittit, qui non ducitur opinione vulgi, unde omnis error in hominum vitam promanavit, liberram partem a perturbacionum fluctibus, & tranquillam, atque adeo beatissimam vitam sic conequatur? Ergo ille non prosperis insolefcit, non frangitur adversis, contemnet fortunæ minas, mortis ipsius metu non magnopere commovebitur: non illum tyrannorum immanitas, non populi concitati vis, non tormenta, non ignis ad mortem de recto mentis proposito dimovebunt. Blandimenta verò, illecebrique fortunæ sic admittit, ut læsæ facti nullo modo possit; divitias non quidem ille abjiciet, sed diligit, tamquam instrumenta virtutis, non tamquam irritamenta libidinis; non alieni appetens, non sui profusus, non sordide pareus, sed prudenter, & splendide liberalis; & tamen iam amabit divitias, ut alienas esse meminerit, & dona fortunæ; voluptates eas amplectetur, quas nullam penitentiam consecuturam sciat; nec plus illis tribuet, quàm quantum honestatis ratio patiat. Amicos eligit, quos amicitiam suam virtutibus meritis judicabit; cum iis jucundissimè vivet, & pro iis mori, si tempora eorum tulerint, non recusabit; sed quum amicitia latè patere non possint, non amicitia finibus benignitatem suam coercet; sed & civibus suis, & propinquis præcipue consulit, nec aliis Mortalibus lucem ingenuam, lucem auxilii, lucem prudentiæ suæ denegabit, omnique sibi vel beneficio, vel gratiæ conciliabit. Non enim trilitiam vitæ sequetur, nec rigorem quendam intrasabilem, turvitatemque naturæ virtutem appellabit; sed lenitudinem severitate, lætissimam gravitate, gravitatem jucunditate miscebit; omnibus amabilis, carus, suo contentus, letus, placidus, tranquillus, facer, admirandus. Exposui ferme sapientiæ formam, Auditores, posuique vobis ante oculos ejus quasi quoddam simulacrum; quod si vellem suis ornamentis honestare, & quemadmodum simulacris Deorum Antiqui solebant dona quam amplissima dedicare, & spolia capta ex hostibus templo suspendere; sic addere sapientiæ extrinsecus accedentem quendam splendorem, possem Alexandri Magni triumphos trophæa esse dicere sapientiæ; possem Philippi, possem Epaminondæ res gestas attributare doctrinæ, quam a Lydiæ præceptore acceperant; citareturque studiosus litterarum Themistocles clarissimè auctor victoriæ; nec sileretur Pericles Atheniensis Anaxagoræ, nec Dio Syracusanus Platonis auditor; quorum alter Atheniensium Reipublicæ per annos ferme quadraginta summâ cum laude præfuit; alter immanissimam tyranni Dionysii regnum, quod vinciri dicebatur adamantem, dissolvit.

vit. Jam si commemorare liberet illa Romani Imperii lumina, Africanos, Marcellos, Catones, Lulios, Lucullos, Catulos, Cæsarca, Cicerones, qui non minus literarum, quam Reipublicæ administrandæ gloriâ floruerunt; si Romanos Principes recensere vellem, quorum doctissimi etiam regendi Imperii laudibus præfiterentur; quas ego sapienti coronas imponerem, quæ trophyæ erigerem, quæ spolia gentium devictarum sapientie templo suspenderem? Sed quoniam rerum præclarè gestarum partem sibi fortuna vindicat, quæ semper inimica sapientie est, non laudabo ita sapientiam, ut ei quidquam cum fortunâ commune esse videatur. Nudam ego, & omni ornamento spoliatam ipsius pulchritudinem spectari volo; nec vereor, Adolescentes optimi, ne propter hanc causam cupidine ejus consequendæ minus accendimini. Nam quæ species pulchrior, aut admirabilior excogitari potest? quid autem vobis magis exoptandum, quàm quum omnes ingentii gloriam maximè omnium expotant, ingeniarum sic augere doctrinâ, ut quantum pene homines muris animantibus antecellunt, tantum ceteris hominibus præferre videamini? Quæ verò dulcedo præcipitur ex cognitione rerum, tanquàm præsertim varietate condita literarum, quibus non est divitiis, & regnia anteponenda? ut autem stultitiam penitus exuatis, ut mores emendatis, ut aliquando & perturbationum fluctibus emergatis, ut felicitatis humanæ portum quietis plenissimum teneatis, quo conatu, quo labore, quibus vigiliis non est vobis eritendum? Quod si vos rebus externis magis crederem commoveri, non deesset mihi campus, in quo expatiari posset oratio; contenderem nihil esse eorum, quæ prima Mortales putant, quod non à littera abunde suppeditetur: uter exemplis cum antiquis, cum recentibus plurimorum, qui summis opibus, honoribus, gloriâ floruerunt: commemorarem Demosthenis in Atheniensium Republicâ, Ciceronis in Romanâ potentiam; Pythagoræ authoritatem, Hippocratis divinos honores, Homerî famam, Platonis gloriam, Senecæ divitiis recensere: his ipsi temporibus multos nominare possem, qui doctrinæ beneficio summam dignitatem, excellentem potentiam, gloriam sunt immortalem consequuti; sed vereor, ne sit absurdum vos his commodis amplificandâ ad sapientiam cohortari, quorum ipsa contemptum, vel certè negligentiam quandam proficitur.

302

ORATIO IV.

HIABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1680.

In solemnî institutione Studiorum.

De Jucunditate Litterarum.

Sæpenumero mecum ego, Patres amplissimi, tacitus cogitavi, quid esset, quod, quum tanta sit dignitas literarum, tanta literis juvenum studiorum multitudo, tam ampla studiosis præmiis Majoribus constituta; pauci tamen invenirentur præstanti indole adolescententes, qui sapientie pulchritudine inflammati raperentur, & ad aliquam præclaram, & excellentem doctrinæ laudem pervenirent. Nam licet non ignorarem, cum egregiarum omnium rerum, tum imprimis silequendæ sapientie plenam difficultatem esse rationem; tamen, quum & ingenia nostrorum hominum contempleret, quæ naturali solertia longè ceteris antecellunt, & mentis humane vim, præstantemque naturam, quæ modò studium adhibeat, & industriam, nihil est, quod non allequi possit videatur; aliam causam, quam rei difficultatem, querendam esse censebam tantæ literarum hominum paucitatis. Non enim facile inducebat, ut crederem, parentis optimæ naturæ tutam fuisse malignitatem, ut quum omnes ad rerum pulcherrimarum studium mirificè excitaret, paucissimis tribueret veritatis indagandæ facultatem; tantam autem multitudinem carere fructu exoptatissimæ, atque honestissimæ voluptatis. Quare mihi compertum, Auditores, non imbecillitate humani ingenii, non vicio naturæ suæ opes nobis avarè, & illiberaliter suppeditantia; sed hominum culpâ fieri, ut artes bonæ non tamquam difficiles relinquantur, sed tamquam moleste, graves, injucunde repudientur. Est enim pervulgatum eos, qui se doctrinæ penitus dederunt, carere sensu communi, voluptatibus nullis frui, non æqualium ceteris jucundissimos celebrare, non interesse conviviis, non ludis publicis, non jocis ullis, non ullis avocamentis animum relaxare; sed vitam ægere duram, auletam, tristem, ærummofam, plenam curarum, plenam laborum, plenam molestiæ, & ut ita dicam, mortî propiorum, quàm vitæ. His vocibus imperitorum facile commoveantur adolescententes; & partim à studiis prorsus decerantur, partim accipiti curâ distrahantur: cupiunt illi quidem

C 2

sapient-

sapientie lumen, & veritatis, sed tenebras
 A nō recondite, atque abstruse vix perhor-
 rescent: incitantur ad studia expellenda
 cupiditate descendendi; odio curatum, & mo-
 lestie metu ad ignivm revocantur: invi-
 tantur illecebris glorie, laudis, amplitudi-
 nis; sagi sollicitudinis, tædio laboris aver-
 tuntur. Ita, dum timide attingunt studia
 literarum juvenes, digna ingenio suo
 progressus non faciunt; & dum sapientiam
 tamquam nimis austera plerique reformi-
 dant, pauci consequuntur. Huic autem
 B malo mederi non est meum virium, Audi-
 tora; majus ingenium, majus eloquen-
 tie lumen restant desiderat. Quis enim,
 nisi summa facultate dicendi præditus, pos-
 sit evellere ex animis adeo veterem, cor-
 roboratamque, atque infixam opinionem,
 quæ multarum est de tristitia vite studio-
 rum. Sed tamen & muneri mei ratio,
 & adspex huius studiorum dies, & concursus
 frequens Adolefcentium doctrinæ cupido-
 rum possunt, ut, si quid est Republici li-
 terarum decem, si non ornate, graviter, e-
 loquentur, saltem verè, candidè, simplici-
 ter admonere non refugiam; nihil autem
 C litteris utilis, nihil conducibilis ratio-
 nibus vestris, juvenes, quam si litterarum
 studia, non solum tamquam utilia, sed et-
 iam tamquam jucunda complectamini. Id
 igitur dicendum mihi, & constanter asse-
 verandum; lætam, jucundam, tranquillam
 esse vitam, que in otio literarum placide
 raducitur. Quod nō ita esset, Adolefcent-
 tes, haud scio, an ad hanc vite rationem
 D rancopere mihi essetis adhortandi. An ego,
 qui pro benevolentia erga vos meâ, pro
 publico munere, quod mihi injun-
 ctum est, vestris commodis inservire de-
 beam, vobis auctor essem, ut istam lætissi-
 mam indolem, istum ætatis florem tristissi-
 mi vite ratione, & labore ingrattissimo
 contereratis? & quum videam etiam a na-
 turâ magnam habitum voluptatis esse ratio-
 nem, quæ quantumvis utilis, & necessaria
 E cum jucundis conjungit, & miscet, suade-
 rem vobis, ut omnem jucunditatem asper-
 naremini? Enim verò abstinere ab hoc
 orationis genere, abstinere, & orationem
 potius alio derivarem; neque falsa pro ve-
 ris vobis obruderem; & nunc ego non
 peto, ut mihi fidem habeatis, nisi claris
 luce videritis esse in litterarum viâ sus de-
 licias, & oblationes.

Et quoniam duo possunt desiderari ge-
 nera voluptatum, alterum quod e rebus
 externis percipitur; alterum, quod in ipsis
 F litteris inest; ostendam litteris impedimen-
 to non esse, quominus hilariter vivere, &
 animum relaxare jucundè, & oblectare pos-
 simus; tem ex ipsis translatione studiorum,
 & cognitione veri multo maximam, mul-
 toque dulcissimam animo percipi delecta-

tionem. Sed quum dico studia voluptate
 non impediri: non illam intelligo volu-
 ptatem, quam sapientum decretis jugula-
 tum, legum freno coarctatam, puniarum
 metu coercitam coherere vix possumus su-
 rentem, & exultantem; quominus cuncta
 prædara corrumpat, labefactet, evertat.
 Hunc non dico ludum artium choro
 mikari oportere; quid enim dicere ablu-
 dus possem? An ego perniciem animo-
 rum, habum virorum omnium, scelerum
 horrorem, potentem pudoris, & honesta-
 tis cum ulla prælati facultate conjungerem?
 an virtutem omnium castissimam, que in
 veri perspicuitatē versatur, turpi volupta-
 ti quasi virginem inecorruptam impure me-
 metrii cedere; & illius impudentiam
 cum hujus pudore, illius furorem cum hu-
 jus prudentiâ, illius fuditatem cum hujus
 pulchritudine copularem? Ego verò mo-
 neo, & mox quodam jure præcipio vobis;
 ut hujusmodi voluptates tamquam sirenem
 scopulos, multorum exitio infames vitetis,
 e quibus si qui aliquando incolumes ena-
 vigerunt, & ad sapientie portum perve-
 nerunt; non ideo cum tanto rei nostre pe-
 riculo turpissimis cupiditatibus, quasi san-
 dissimis tempestatibus nos committamus.
 Nec moleste feretis abduci a libidinis
 benevento literarum; immo studiis vestris
 gratias agere, si vos a turpi voluptate tam-
 quam a domino agrestis, & sunto libera-
 rinr. Nec verò laus est ulla major litera-
 rum, quàm quòd eorum studia seridè culta
 minuunt virorem libidinum, facieque re-
 stinguunt cupiditatem; nec ideo tamen
 vereri vos, Adolefcentes, velim, ne quòd
 animus doctrinæ studiis occupatus respu-
 re dulcedinem obscenarum voluptatum
 videtur, idcirco etiam honestas oblectatio-
 nes repudiet. Mirum est quantum ista di-
 sent, Auditores, quantumque doctrinæ li-
 bidinam aspernetur, quæ verò oblecta-
 menta desideret, & amplectatur. Invidiam
 honestarum artium exaltatio incredibiles
 excitat amores honestis; quibus incen-
 sus animus prava respuit, oditque vitia,
 quamvis jucundæ tota illecebris, & specie
 blandiantur, absinthierem voluptati-
 bus gaudet. Et quidni gaudere cum lev-
 vamentis, quibus reficitur, alitur, excita-
 tur? Nam quo pacto urentis posse men-
 tem tanta trahi, humanas omnis cognos-
 cere, Universum cogitatione complecti,
 altissimam Dei naturam perforatur, nisi lu-
 bide recedat; & labores quiete, conten-
 tionem relaxatione, curas voluptate dis-
 tinguat. Est illa quidem per se indefessa,
 immortalis, incorrupta; sed utitur corpo-
 re fragili, mortali, esuæ; ea verò con-
 ditio est Mortalium, ut quietem desiderent,
 & perpetuis laboribus opprimantur; ne-
 que assiduum torporem, neque agitationem fe-

ferant sempiternam. Immortibus illis, & divinis a naturâ datum est, ut semper moveantur, nunquam defatigentur; non intermitteat suos eurus Caelum, non consistunt unquam sidera; Sol ne puncto quidem temporis conquiescit. Quidquid in terrâ gignitur, quidquid in hoc Orbe mutationibus obnoxio continetur, lassitudinem sentit, & quiete refocetur, & redintegritur. Non est necesse exemplis uti, quum ubique occurrant innamensibiles; respicite plantas, animalia, terram, elementa; nunc ea declamant, quæ diximus a vero non abhorreant? nonne vocem mittunt testem veritatis? Cessant hieme a feracibus plantis producendis, ut deinde lætius floribus, & frondibus vestiantur, ubi usque graventur studiis; nox, & somnus a naturâ animantibus attributi sunt, ad viros quiete reficiendis. Quo textu distincta requirit, segetem felicitis gignit; & cetera elementa lætari videntur tranquillitate, & sentire quietis bona.

Nec aliis condicio est mentis humanæ, quando contagione corporis, legibus rerum caducarum tenetur; vires quiescendo resumit, & dum remittitur, invalescit; nec semper agitare rationes rerum potest, nec semper in contemplandâ veritate versari; & quemadmodum oculi, quum in silicis rei spectaculum distincti, quum oportet, & intentius desiguntur, hebetantur, & obortu caligine offunduntur; ita mentis scies in aliquid studium semper intenta defatigatur, hebetaturque, acque obtusus videtur.

Quum autem quies animo sit necessaria, nec sine intermissione laboris litterarum studia esse possint; quis erit tam ferreus, tam severus, immo tam ineptus, & stultus rerum estimator, qui non licere putet litteratis hominibus, quantum temporis doctrinæ studiis tribuere non possunt, concessis voluptatibus dare? Quæ invidia hominum, quæ lex tam infesta litteris, qui mos, quæ consuetudo vitæ? An ipsi docti viri tristitia quidem vitæ, & importuna severitate nolent animum remittere, nolent a studiis gravioribus ad læticiam, hilaritatemque aliquando revocare? Immo verò sapientie cupidi præceptis parebunt sapientum, exempla sequentur præstantium doctrinâ virorum, qui a voluptate, quæ turpitudine caret, nunquam refugerunt. Admonebat eos Socrates acupandas esse voluptates cum honestate conjunctas; nec Platonem exhortabatur Xenocrati modò, sed omnibus præcepisse, quum præstantissimus philosophorum præstantem Philosophum admoneret, ut scriberet Gratias, hoc est, ut severitas multum, tristitia præorsus omnem deponeret; non enim contractione frontis, & asperitate morum sapientis metienda est. Declarat id ætiam ju-

cundè vitæ doctorem hominum, & sapientum; quis enim doctrinæ cupidior Platone, qui cupiditate discendi diversas linguarum nationes, barbaras incolis terras, infestis præconibus maris, possessis a tyrannis regiones peragravit? quantâ verò comitate, quantâ jucunditate fuerit, cum multa declarant, tum illud imprimis, quod, quum iter faceret, & in homines incidisset, qui famâ Platonis exiit Athenas, ut Platonem viderent, petebant; & quum, ut asoleat, sese iis Philosophus comitem adjunxisset, tantâ humanitæe, tanto lepore cum hospitiis versatos esse fertur; ut illi Platonem ignocum, non tamquam gravissimum Philosophum, sed tamquam comem, hilarem, jucundum comitem vehementissimè diligerent, & amplecterentur. Non enim ille de Socrate, & Academicis verba fecit; non de rerum naturâ, non de moribus, non de ullis philosophorum placitis disputavit; sed usus est sermonibus jucundis, quibus tadium viæ levaretur, talisque comes fuit, qualem Publius in Mîmis esse dicit in viâ pro vehiculo. Non libet hoc loco exemplum asserre Aristippi philosophi nobilis (nomen illud voluptatis, quam ille summum bonum esse censuit, tanti viri auctoritatem elevet) sed tamen est doctrinæ laude præstitit, adeo comis, & urbanus fuit, cum jocunde, & eleganter vitam egit; ut testis esse locupletissimus possit, non cogi litterarum studiosos homines cunctis voluptatibus nuncium remittere. Sed quid Aristippus loquitur? Stoici ipsi, qui nimis præfate voluptatem aspernari videntur, nonne plurimum tribuerunt honestis oblectationibus? Certe Zenonem constat principem Stoicorum, convivis frequentibus, & epulari lætitiâ delectatum; quem imitari feruntur maior, & minor Cato, qui quasi quidam librorum hellum habebatur. Supervacuum reor, Auditores, quum philosophos, quorum vitæ, & ratio videtur esse austerior, & eos philosophos, qui omnium severissimè fuisse dicuntur, ostenderim frequenter animum voluptatibus refocisse, aliorum, qui in studiis levioribus versati sunt, exempla memorare. Sed ne philosophis tantum concessum, & datum poterit, ut possint lætetur, & voluptatibus indulgere; non omittendus ille Porcius nobilis declamator; quem neque, quum studeret, assidue labore, vigiliis, neque quum animum remitteret, hilaritate, lætitiâ, lussibus, joci quicumque superavit; nec illa duo togæ, militæque, & studiorum lumina Lælius, & Africanus; quos principes ejus ætatis eratorum, & principes Romani Sensus, quum in orium secessissent, incredibiliter tradunt solitos repuscare; & tamen hi clarissimi viri, qui conchas in Lucrino legebant, aliisque lussibus

- bus oblectabantur, pulcherrimis leges, Republice administrande, Orbis terrarum moderandi rationem, excidia Carthaginis, Numantique molebantur. Vobis, juvenes ornatissimi, nunquam tanta rerum moles incumbit, quanta principibus illis Romanæ Republicæ; quibus tot hostes erant debellandi, & innumerabilium populorum saluti consulendum; si igitur illis tantum otii fuit, ut quum res maximas gererent, in litteris excellerent, & animos in omnem lufum effunderent; vobis non licebit esse aliquando otiosis, a quibus tantummodo studium litterarum postulatur? Nolite enim existimare a vobis exigi, ut Chrysippi illius, aut Didymi grammatici in litteris laborem imitemini; quorum alterum sepiungentos libros, alterum tria millia librorum tradunt conscripsisse; satis magnos profectus facietis, si quantum temporis isti otiosi, qui sibi lauri, & bestii videntur, osecitantur, pandiculantur, sibi ipsis displicent; & in quo otium ignavissimum consumant, non repereunt, tantum litteris, & bonæ menti tribuatis. Num vos aliquis terribis, tristis austeri hominis respicere disciplinam volo? satorum vitum jubeo intueri. Quamdiu illi demerit vino, distenti epulis, immodico somno marcentes, pridiana crapula graves, morbis ex intemperanti libidinum laborantes, & voluptatum quoque tardio de temporis tarditate querentes usum vite profus amittunt, vel acerbissimis doloribus cruciantur; si id omne tempus in litterarum studia conferatis, quanto autem illi spatio suis voluptatibus perfruuntur, tanto vos vestris honestioribus perfruiamini, incredibile est, quantam vos putem rerum scientiam consecuturos. Et veremini adhuc, ne studium vos abducatur a voluparibus, quum tantum temporis his indulgere possitis, quantum illi, qui omne tempus vite transmittendum voluptatibus putaverunt? & nondum statuitis jucundissimè posse vivi in otio litterato; quum liquet cuilibet jucunditati pares a doctis viris percipi voluptates? pares dico? o inertiam Orationis mee! multo plures, multoque majores percipiuntur. Quid enim tam dulce, tam suave, tam jucundum, quam consuetudines amicorum? quæ vita, licet affluat voluptatibus, sine amicorum suavitute non est jucunda? Quemadmodum potest ferunt, ne Venerem quidem satis esse venustam, si caret illo cingulo, quo omnes gratiæ, omnes cupidines continentur; sic nulla jucunditas non injucunda, si eest amicitie nexus, qui unus omnes jucunditates complectitur; amicitie verò, quæ causa est major, quam studium sapientie? Percurrite, queso, Auditores, monumenta rerum gestarum, revolvite memoriam omnium seculorum; vix duo amicorum paria inter indoctos, sed in Pythagoræ, in Epicuri, in reliquorum philosophorum familiis magnos amicorum greges fuisse reperietis; qui vitam profundere, quum tempora amicorum poscerent, non recusarent; qui nefas esse ducerent habere quiddam, quod cum amico non communicarent. Magnam videretur est, & firmissimum amicitie vinculum eandem colere Musas, ejusdem amore doctrine a pueritia teneri, iisdem litterarum sacris initiari. Jam illa celebritas nominis, quæ studiis comparatur; illa admiratio virtutis, & ingenii quàm multos bonos conciliat, quàm dulces amicitiarum efficit suavitates! Ergo, si nihil in vita jucundius amicitia, præstant autem litterati homines amicitias, & jucunditate vix præstare fateamur, necesse est. Accedit eodem lepor quidam, facetiæque, & eruditi sermonis quotidiani suavitatis, quibus omnes doctorum congressus jucundissimè concluduntur; quæ quum aliquando gustasset a Platone invitatus ad cenam Timotheus ille celebris imperator Atheniensium dixit, Platonis cenas postriede etiam delectare; frugale nimirum convivium sciti sermonis jucunditate refertum regalium mensarum voluptatibus antecellit; nec possunt insuaves esse illæ dapæ, ubi non intemperantia, & libido, sed Græciæ, & Musæ, & philosophia leges discumbentibus ponunt. Atque id cerni potuit in omnibus conviviis eruditiorum, quæ adeo opulari lætitiæ, & sermonibus memoriæ dignis, & jocis convivialibus redundant; ut a Lyfimacho, aliisque Regibus cupidè congregarentur, & a præclaris Auditoribus memoriæ proderentur; nec sine causa etiam a sapientibus fuerint eomprobatæ. Quàm enim jucundè, quàm temperanter arbitramur Platonicos Platonis, & Plotini natales dies, Epicuri memoriam ejus philosophi sectatores conviviis celebrasse? quæ ibi audiebantur? quæ dicebantur? quibus illæ cœne salubris aspergebantur? nec tàm corpora epulis, quàm animi dictis festivissimis, arque doctissimis alebantur. Quàm autem mirabiliter temperantia cum voluptate, cum lætitiâ verecundia, cum gravitate seclivitas, cum epulis, vinoque sobrietas jungebatur! Conserte nunc adeo lætis, & inoderatis conviviis epulas reliquorum hominum, & præcipue satorum. Quæ ibi verbotum turpitudine, quæ rerum seditas, quæ intemperantia, quæ turbe! nant vino pavimenta, ineonditis clamoribus ædes personant, omnia miscunt tumultu, ubique lascivia, ubique licentia, ubique immoderatio, temulentia, nequitia mensis inerrant; jam convivium sœdus aspectus, non letantur illi, sed bæcebantur, non edunt, sed ingurgitant

se cibis, non bibunt, sed obruunt vino. ^A Alii inter fervorem manus efferuntur; alii tamquam mortui jacentes relinquuntur; alii cibo graves, vino madidi, utubantesque vix e convivio abeunt. Mito convicia, muto vulnera, & carnes, qui exitus intercedit imperitorum voluptates consequuntur. ^Que reputanti mihi, tranquillitateque vix, qui studiosi fruuntur, animo revolenti, multo iustius de sapientia posse dici videretur, quod de bono imperatore Paulus Æmilius pronunciavit; ^B ille enim ejusdem putabat esse imperatoris invitam aciem, & optimum convivium instruere; ego autem ejusdem esse arbitror sapientie, res graves administrare, & præsele voluptatibus; nec minus has augeri prudentia, quam illæ consilio diriguntur. Sed non has externas oblectationes sapientia maxime amplectitur; suis illa fruatur internis gaudiis, quæ quo minus apparent, eo sunt beatiora; & quemadmodum ^C Aspidem ferunt nobilem Cytharædum sibi, & Musis intus jucundius cecinisse; sic nescio quo pacto, quod intus canitur, jucundius est carmen sapientie. Atque vicinam, Auditoris, verbis exprimi posset illa suavitas incredibilis, quæ percipitur ex cognitione rerum, non a vulgo, sed a his, qui sacra litterarum dignè colunt; profecto me confiderem non mediocrem in animis vestris, Juvenes, amorem sapientie excitatum. Sed latent delicie litterarum, & tamquam sanctiora lera ab omnibus aspic, & attingi non possunt; ^D & tamen, quæ gaudia expectando solum cognoscuntur, conjecturâ quoquo modo possumus æstimare. Nam, si tam dulces corpore percipiuntur voluptates, quo nobilior est animus, eo necesse est animo percipi suavioris; qui enim convenit dicere subiectissimi municipii, quàm splendidissimi domini delicias esse majores? & si animus corpori causa est appetitis voluptatibus perfruendi, omnique dulcedo, quæ ^E perfunditur corpus, ab animo, tamquam a fonte, proficiscitur; quippe corpus brutum per se est, animus viget, animus sentit, animus gaudet; cuius beneficio corpus tam jucundè movetur, ipsum jucundis affici consonum veritati est; & sicut fontis aquæ sunt puriores, ita sinceriores esse animi voluptates. Quæ verò voluptas alia propria est mentis, nisi cognitio rerum? ut sensum in sciendo, lic mentis, & intelligentie in intelligendo omnis jucunditas collocata est. Ceteræ externæ ^F sunt, leves, alienæ a splendore virtutis, & sæpe animo perniciose; hanc unam animus amplectitur, hanc in deliciis habet, hac pascitur, hac augeat, triumphat, exultat; maximam igitur voluptatem ex rerum scientiâ proficisci sciendum est. Siquident,

quemadmodum Solia umbræ sunt aliorum luminum radiis clariores; sic voluptas animi major est, quàm corporis, quum sit umbra quedam, & simulacrum divini illius gaudi, quo fruuntur mentes, quum e corporis vinculis evolarunt. Jacet in hoc corpore animus, tamquam in antro cæco, & tenebroso; quocumque se converterit, nihil videt præter caliginem, & uobras, & tenebras, & horrorem; ipse e lucidissimâ regione profectus est, tacitoque naturæ nutu cognatam lucem desiderat, quamvis eam aspiciere propter obcuritatem carceris non possit; ostendunt litteræ tenuæ veligium veritatis, ostendunt scintillam luminis, quod mentibus illis bestifimam immensum, atque purissimum lucet. Hanc ille non amet, ad hanc non se cupidissimè convertat, & qualemcumque splendorem tenebris densissimis anteponat? non usque adeo originis nostræ oblitus fumus, ut non respiciamus aliquando lucem, densissimamque caliginem, quæ circumfunditur, dissipemus. Perturbamur quidem, & caligamus ad aspectum primum veritatis, ut insueti; ^I sed ubi pulcherrimum splendorem ferre consuevimus, in eo contemplando jucundissimè acquiescimus, & hanc voluptatem omnibus longè æponimus. Non utar hoc loco exemplorum copiâ, non Cleanthem commemorabo, quem tantopere cognitio rerum delectavit, ut nullus labor, nulla paupertas averterit a studio philosophiæ; non solonem, qui quum animam ægeret, & assidentes lectulo amici de re quipiam demissè disputaret, rogavit, ut clarius loquerentur, se quippe cupere aliquid discitentem mori: non Archimedom Syracusanum, quem non capere ruina Patriæ, non cadentium testorum fragor, non militum totâ urbe discursus, non imminens mortis terror a contentissimo studio potuit dimovere: non alios innumerales, quos ^L conlita discendi voluptates omnibus prætulisse. Unus mihi telis veritatis prodeat Epicurus; non potest in hoc genere ullius auctoritas esse gravior, quàm Epicuri; non aliquem voluptatis osorem, non Antisthenem, qui furere præcepbat, quàm delectari; non Xenocratem, quem ferreum fuisse constat, & invictum adversus illecebras voluptatis; sed Epicurum cito, qui summum bonum in voluptate collocavit. Putes hunc semper in rosâ accubuisse, semper unguentis, vino convivis delectatum, semper amores, semper delicias cogitasse; in his enim summam esse jucunditatem vulgus arbitratur; sed quàm discrepat iudicium vulgi a iudicio summi viri! neminem ferunt majore studio fuisse, neminem plura scripsisse, quàm Epicurum. Ubi sunt illi, qui negant suavissimum esse litterarum studium? quid causæ possunt asserere, ^{cur}

A cur sapiens inprimis Philofophus relictis omnibus aliis voluptatibus, omnem vitam in licetis contriverit? An contemnendam putabat voluptatem? non fuisset ille sanus, si, quod esse summum bonum censebat, id pro nihilo duceret: an cupiditate gloriae ducebatur? quis illo magis contemplit gloriam, qui ne virtutem quidem propter se putavit expetendam? an voluptas naturam ignoravit, ideo falsam jucunditatem est amplexatus? quid illi clarius, quid illi notius, qua magis etiam, quam oportet, sensus omnes talliantur? Certè si is, qui voluptatem solam esse duxit expetendam, doctrinam maximè omnium expetivit, summam esse jucunditatem in doctrinâ pereipiendâ judicavit. At, qui vitæ qui Orbem terrarum sapientie famâ complexit: quem omnes nationes, omnes ætates, omnes pæne sapientia propter excellens ingenium, & scientiam rerum singularem sunt admirati: qui denique, si in aliis esset levis, in hac re gravissimus auctor esse debet. Is quum exemplo doceret, quanta sit in cognitione rerum suavitas, non ut pluribus argumentis, neque magnopere laborabo, ut vos hortor ad sapientiam; ipsa voluptas vos cohortetur, quæ si tantum valet cum vicio, turpitudine, dedecore, infamili, probro copulata, ut præcipites animos agat in manifestum exitium; quantum valere debet cum gloria, cum immortalitate nominis, utilitate, virtute conjuncta? si vos ad litteras cohortarer, dicere: nunc omnes voluptates relinquendas, fulcipientes labores pæne intolerabiles, colendam severissimam, atque asperissimam disciplinam; tamen quum ostenderem, quanta sit in studiis dignitas, & amplitudo, quantum sapientie lumen, & splendor, quanta vis in hominum moribus componendis, animos bene a naturâ informatos Oratio mea forsitan commoveret; nunc verò non id dico, nec verè possum dicere, sed contra assiduo concessis voluptatibus indulgendum, temporis multum dandum animi remissioni, non severè, non anxie, non austerè, sed suaviter, tranquille, hilariter, jueundèque vivendum; ostendo præterea in excolendâ sapientiâ animum expleri jucunditate suavissimâ; quid desideratis amplius? quæ id alia facultas præter litteras præstat? An putatis opifices, quum in opere faciundo sunt occupati, an meretores, quum illitteratissimas litteras conficiunt delectari? an milites, quum asperissimas hiemes, ætus gravissimos, durissimam disciplinam, famem, & sitim perferunt, læteri, aut ullam partem capere voluptatis, quum in strage endovetum, inter hostium tela versantur, & suo, & hostium cruore oblitî deficiunt? Hæc verò sunt ipsæ læugè molestissimæ; sed lucto,

gloriâ, victoriæ spe, ac dulcedine componantur; vobis tantummodo licet non solum præmiis operum majoribus, verum etiam ipso opere læteri; vobis beatis licet esse, verèque felicius; quorum cummodo res diversissimæ conjunguntur, quibusque sapientia laborem cum voluptate, otium cum dignitate, negotium sine periculo pulicetur.

ORATIO V.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1681.

In solemnâ inauguratione Studiorum.

—————

*Studiis Litterarum deditos homines
mediocri laude contentos esse
non oportere.*

Q Uamquam mihi sapienter institutum videbatur, Auditores, ut, qui primus hodiernæ die vertentis anni studia suscipiatur, litterarum laudes quam ornatiissimè celebraret; neque ullum splendidi, aut animo meo gratius, neque doctissimorum Patrum sapientie, neque optimorum Adolescentum studiis aptius occurreret argumentum; tamen ab hac ornatiissimâ ratione dicendi, quæ suarum tribus his annis proximis libenter usus, multæ me, gravissimæque rationes invitum avocarunt. Nam & sapientie laudes tam altas, & exaggeratas esse videbam, ut nullius augeri eloquentiâ possent; & occurrendum latetati censebam, quum toties idem argumentum pertrahendo cteate vobis potueram; & supervacaneum arbitrabar in tantâ ingeniorum luce, in hoc tam amplo, ac tam aperto sapientie theatro velle splendorem litterarum, & gloriæ lumen, quo sapientes fruuntur, quasi obsecurum, aut abditum demonstrare. Quis enim ex humanissimis adolescentibus, qui sacra litterarum colunt, quorum præcipue causâ hic a me suscipitur labor, non videt amplitudinem præclararum secularum, doctos viros despiciet, sapientiam contemnendam putat? Barbarus ille est, immo potius bellus quidam stupida, & stipes inanimus, atque truncus, qui sapientie specie non commovetur; qui non sentit, quum præclarum sit præstare cetera ingenio, qui doctrinæ laudem nullo modo putat expetendam. Omnibus, Auditores, omnibus infi-

ta est, atque innata discendi cupiditas; omnes, quamvis a litteris alieni, bonarum artium pulchritudine capiuntur. Et quemadmodum lux occurrit sponte oculis, & speciem sui clarissimam exhibet nobis, etiam si alio, quam ubi lumen positum est, aciem intendamus oculorum; ita sapientie splendor etiam aliud agentibus, alioque mentis oculos convertentibus, apparet ultro, seseque ita prodit omnibus, ut omnibus admirabilis, & expectendus videatur.

Quare nemo est, qui litteras negligat, quis contemnat; nemo qui studia serio non colat, quis serio colenda non existimet. Sed magna pars hominum errore communi labitur, Auditores; nimis angustis ingenio terminos circumscribit, nimis humilem, vulgaremque proponit sibi finem studiorum; & mediocritate quadam contenta laudis, nihil altum mediatum, nihil excellens, aut arduum concupiscit. Itaque sapientiam in excelso, atque abrupto loco positam dum querit in plano, frustra laborat; neque sapientiam, sed ipsius umbram tenuem, & non expressam imaginem consecratur. Id perniciosum adolescentibus, qui, dum modica laude contenti nihil amplius querunt, ne illam quidem, quam sibi proposuerunt, mediocritatem consequuntur: id prohibet illos alta spectare, id in dolem generosum, id spiritus excelsos, id robur omne, viresque virtutis enervat, infringit, deprimit. Quapropter id mihi argumentum sapientie laudibus hodierno

die prævertendum est: id quam clarissime potero, vobis ostendendum, studiis litterarum deditos homines, mediocri laude contentos esse non oportere; sed præstantissimam, altissimamque sapientie formam esse querendam; & cum toto animo, cunctisque viribus, omnique conatu, labore, vigiliis, industria petendam, & asciscendam; quod cum aliis omnibus, tum potissimum vobis, Juvenes, convenire contendam; neque abhorrebit a cultu lectissimorum adolescentium, neque a consensu Patrum amplissimorum, excellentissimam doctrinam consecrari jubentis Oratio; quorum alteros propter eximium ingenium, eximiam sapientiam consequuturos non frustra speramus; alteros jam consequutos esse plane videmus.

Et quoniam clarorum hominum vita propolita nobis est quasi quoddam speculum; quod insipientes diligenter animum componamus, & ad eorum exemplar optimum, & pulcherrimum vitam instituiamus, operæpretium est in præstantissimos viros, ac præstantissimis ingeniiis præditi intueri; facilius in hac re quoque quomodo sit nobis dirigendus curus, & gubernanda ratio studiorum, cognoscemus. Nam si animo repetere memoriam veterastis, & in-

stata sumorum hominum libeat reputare, neminem eorum fuisse reperiemus, qui non in sua facultate, quam præstantissimum se esse voluerit. Nisi verò Demosthenem putatis, quem domi inclosus rarsa parte capitis, ut puderet exire, mentes totos assidue meditabatur, & mirâ arto, ac labore nature vitia, hæsitantiam lingue, spiritus angustiam emendabat, mediocrem, & pervulgatam eloquentie speciem laudem, & non summam, & singularem; aut Ciceronem creditis, quem iam summus orator, non contentus facultate, quam sibi paraverat, Græciam, & Asiam peragrabat, ut eloquentissimos ejus ætatis viros audiret, & Antiocho philosopho præstantissimo, & Apollonio Moloni egregio dicendi magistro operam daret, non altissimum locum inter oratores omnium seculorum occupare voluisse. Quid autem de Platone dicam? qui quem ejus doctrinâ Græcie gymnasia personarent, in longinquas regiones præficebat, & externorum sapientum auditor esse maluit, quam ipse in Patriâ sapientie princeps haberi; videtur ne vobis modico studio fuisse captus loci principis occupandi? ego verò neque minores artifices arbitror non exarabile cupiditate summa glorie. Cur enim, quum Myronis, & Polycleti signa probarentur, & tantorum artificum ingenii perfecta statua videretur, eorum inventa Pythagoras, & Leontius non acquieverunt; sed & capillum diligentius secerneret, & mores, & animum expellere solertius? cur hos ipsos vicit Lyfippus argutus operum, & fingendo mollius capillos, excogitat etiam ratione, qua statue proceriores viderentur? cur Protagenes in canis, Neales in spumæ equi reddendâ irascebantur arti, quasi parum conceptæ animo imagini responderet? nisi quod in summâ artificii præstantiæ mentis aciem defixerant, & non nisi perfectissimis acquiescebant? Licet idem de reliquorum artificum præstantibus ingeniiis dicere; sed redeo ad summos viros. Themistocles Miltiadi trophæo excitabatur; Alexander Herculis, & Liberi triumphis commovebatur; Scipionem Fabii Maximi urebat gloria, Fabium Maximum Scipionis. Cæsar, quum in Hispaniam venisset, & Alexandri Magni statum aspexisset, uberem flevisse dicitur; quod qua ætate summus ille Regum triumphis, & rerum gestarum gloriâ Orbem terrarum implevisset, ipse nihil gessisset, quod posset cum Alexandri gestis comparari. Non ergo ille solum excellentem gloriam sibi propuncbat, sed planè singularem; siquidem non ardorem Marcelli, non Fabii maturitatem, non celeritatem Scipionis, non vim Marii, non Syllæ sollicitatem, sed Alexandri magnitudinem spectabat; quem

omnes omnium gentium duces virtute,
 A fortunæque supergressum esse constat.
 Eadem cupido summæ gloriæ Thucydidi
 lacrymas expressit lectis Herodoti Mulis;
 nec ante summus Auctor modum statuit
 industrie suæ, aut pepercit labori, quam
 earum cantum, & suavitatem sententiarum
 pondere, & eloquentiæ gravitate, &
 cothurno superavit. Quod autem litterarum
 genus non attigit, quam artem neglexit,
 quem recusavit laborem, quam regionem
 non perstravit, ubi proficere
 B posset, Hippocrates? Quid Galenus? quanto
 studio fuit, quantum cupiditate discendi,
 quantum varietate doctrinæ, quantum solertiâ?
 quid veteres iurisperiti? non philosophorum,
 aut oratorum, aut medicorum, aut
 ullius denique artificis industrie concesserunt.
 Illi iura Majorum, illi cognitionem
 vetustatis, illi grammaticæ, illi dialecticæ,
 illi philosophiæ studia, illi rationem
 civitatum regendarum, illi denique
 rerum divinarum scientiam adumendam
 C sibi putaverunt. Quæ studia, quos labores,
 quam rerum varietatem, & copiam
 nunquam prudentissimi viri suscepissent,
 hausissent, appetissent, si tantummodo clamatores
 odiosi, aucupes syllabarum, cantores
 formularum, & non auctores prudentiæ,
 & principes juris esse voluissent. Ergo
 illis superfuit gloria, superfuit amplitudo,
 superfuit potentia; divitiæ quoque, & honores,
 & omnia, quæ prima Mortales putant,
 superfuerunt. His exemplis commoveri, hæc
 D spectare adolescentes oportet, hæc loqui semper,
 hæc imitari; & non eorum supinum, otiosumque
 stultitiam (stultitiam dicam? an stuporem
 animi, & tarditatem, an verò aliquid gravius?)
 qui vocibus imperitissimis adolescentes a studio
 summæ laudis avertunt, quos audire jam
 videor oblitescere Oratori meo. Quos tu nobis,
 inquit, Hippocrates, quos Platonem, quos
 Galenum, Catonem, Sulpicius, Ulpianus loqueris
 E nimis avidos gloriæ viros; minus ætatem,
 quam oportet, voluptati, minus commodis,
 & viderudini consulentes? Nobis non opus
 est istâ præclarâ sapientiâ, quam tantopere laudas; doctrinæ præstantiam
 non confestimur, eorû mediocritate contenti
 sumus; nolumus digito monstrari, nolumus
 haberi sapientes, ne, quoddam videsmur
 cum paucis, vulgo simus odiosi. Doctrinæ
 tantum satis est, quantum satis est querende
 pecuniæ; hanc etiam spectamus, hanc etiam
 F veneramus; & si fuerit opus, ætis, & templo,
 quibus immerito caret, augendam pecuniam,
 tanquam unicam Desam arbitramur; quam
 quam tabulas multos, multos circumforaneos
 medicos abunde assequi, & cumulare, & congerere
 videamus,

eximiam Papiniani, vel Hippocratis gloriam
 non alicuius. Quæ voces cavete, ne
 vos infucent, Adolescentes, cavete quidquam
 antiquæ literarum præstantiâ judicetis.
 Nam quæ, malum! dementia est, quum
 huic literariæ militiæ nomen dederitis,
 victoriam sibi non proponere, aspernari
 triumphum, quam potestis consequi, palmam
 reculare? Quem putatis arhæsam, quem
 gladiatorem in arenam descendisse, qui
 victoriæ compos esse nollit, qui facis
 haberet, si non ultimus omnium haberetur?
 Vos autem, quibus proposita est diu-
 turnior gloriæ, certamen illustrius, corona
 præstantior, non primam laudem petitis,
 sed præclarè vobiscum ætum putabitis,
 si non in postremis eritis? Mutæ animantes
 & ipsæ dulcedinem summæ gloriæ sentiunt;
 nonne videtis generosos equos, quum
 ad certamen cursus instruantur, incredibili
 alacritate, studio, ardore incitari? ut illi
 hinc impetu animi declinant! ut præcipientes
 ire gestiant! ut pedibus pulsent repagula!
 ut exilire nitantur vi! ut fremunt,
 calcitrant, ferocunt, seviunt, teneri non
 possunt! ubi verò signum tubæ datum est,
 quæ celeritate, quo impetu, quo turbine
 præcipientes carceribus se effundunt; non
 solum æmulos anevolare, sed calcibus,
 morsuque repellere, & retardare, & omni
 modo superare contendunt? quæ igitur
 bestię cupiditate primi loci occupandi
 incitantur, homines ratione præditi non
 incitabuntur? Themistoclem ferunt, quum
 in exercitu gallus gallinaceos aspexisset
 inter se acriter dicantes, ostendisse militibus;
 & eo exemplo cohortatum homines
 ad vincendi studium, & Parium impendentibus
 periculis liberandum. Me verò pudeat
 his ingenis præditos adolescentes exemplo
 mutarum animantium ad laudem incitare;
 sed tamen, quo mentis acie estia acrior,
 eo magis vobis providendum est, ne quid
 committatis, quod stolidum, brutumve esse videatur. Veniatis
 ad sapientiæ celeberrimos ludos certaturi,
 I in curriculo estis hoc studiorum, præmia
 laudis, atque amplitudinis magna proponuntur;
 hodierno die signum mei voce datur
 futuri certaminis, omnium vocis, omnium
 plausus, omnium cohortationes vos incient
 ad principem laudem capellendam; quin
 imitami generosos equos, qui non quarti,
 non tertii, non secundi, sed primi volunt
 ad metam pervenire? nisi verò equis
 ipsi imprudenciores, & heberiores esse
 vulis. Nam illud arbitrari stultissimum
 est, quamvis minus prompti sitis, se minore
 studio certetis, posse sapientiæ præmia,
 aut sapientiâ ipsâ potiri; non mediocrem
 ea res animi contentionem desiderat, non
 humilia spectantem, non vulgatribus, non
 obvis acqiescentem oportet ad sapientissimam
 per-

pervenire; ut omnium præclarorum, ita sapientie in arduo posita possessio est; nihil agit, qui illam in stultissimo loco habitantem in humili quaerit; & imaginem veritatis pro ipsâ veritate complectitur. Herculeum potius ferunt in Cælo versari cum Superis immortalitatis præmia consequentem; ejus umbram apud Inferos inter alias umbras volitare. Eadem est natura sapientie; ipsa quidem in sublimi sede, ut Hercules in Cælo, collocata est; in humili, & quasi apud Inferos versatur ejus umbra tenuis, & evanida; qui repunt humi, qui alta non suspiciunt, qui summa non condescendunt, veram, solidamque sapientiam non apprehendunt; sed larvas, & simulacra persequuntur, Virgiliano Aeneæ, aut Ulysi Homericæ patres, quorum

*Ter frustra comprensa manus effigie imago,
Per levibus ventis, volucrique simillima summo.*

An verò non umbram sapientie pro sapientia tenere dicemus eos, qui bonis artibus non penitus imbuiti, sed tincti leviter, non plane docti, sed modicè eruditi, non certi rerum, sed dubii, & hæsitantes opinionem pro scientia, levem conjecturam pro firmâ, stabilique ratione, verisimilitudinem pro veritate complectuntur? Enimvero genus hoc hominum stultius planè imperitis, & Reipublice inutilius esse contendendum; nam imperiti quidem, etsi nihil ipsi possunt excogitare sapienter, aliorum sapienter cogitatis obtemperare non dedignantur; mediocriter docti, neque ad parandum satis idonei sunt, neque ad imperandum; propterea quod ipsi imperare non possunt propter infectam, parere aliis desistant propter opinionem sapientie; & imperiti quidem se nescire, quæ nesciunt, intelligunt, mediocriter docti multa, quæ ignorant, se planè scire arbitrantur; quorum alterum sapientie est, alterum extremæ ejuſdem, & deploratæ stultitie. Idcirco dicitur Socrates oraculi voce sapientissimus appellatus, quod ab ignorantia sui longissimè aberat, & quæ nesciebat, ignorare se non ignorabat; idem prorsus indoctos nunquam refutavit, mediocriter doctos semper est infectatus; hos in summo errore versari, hos ineptissimos Mortalium, hos inutiles esse Reipublice convincebat. Et sanè hujusmodi homines sequitur elatio, & stulta sui fiducia, sequitur audacia, & temeritas; sequitur contumacia, sequitur contemptus aliorum; nihil in illis integrum, nihil sincerum, nihil aprem naturæ, effusa loquacitas, effrenata maledicentia, odiosa jactantia, subdoli mores, vera vicia, simulata virtutes. Quare sapientem, quem stultissimum intelligi volebat, non prorsus imperitum, non infantem sa-

cit; sed perperam multa loqui solitum, multa novisse confirmat; hi scilicet ubique damnosi, qui norunt quidem artem, sed non optimè norunt. Non occidit agrotos, qui medicæ facultatis est expertus; ille languentes jugulat, artemque humano generi salutarem in hominum perniciem convertit, qui medendi vias quidem cognoscit, sed non perfectè cognoscit: non perdit navem, qui nescit omnino rationem gubernandi (neque enim penitus imperito gubernaculum committitur) ille scopulâ illiditur, ille fluctibus, & procellis transversus agitur, qui scientiam rei nauticæ proficitur; sed non omnes rationes rener fluctuum, & ventorum impetus declinandi. Quid rectores civitatum, qui non minoribus interdum in fluctibus, & procellis versantur, nomine Reipublicæ navem sepissime perdidicerunt, si mediocri regendi scientiâ præditi in maximis tempestatibus civitatis gubernacula attigerunt? Non erat imperitus omnino Reipublicæ Cleon, non ineptus regendo populo, non hebes, non indifferens; & tamen, quia deerat illi summa scientia civitatis administrandæ, exitum sibi, Atheniensium Reipublicæ summas attulit calamitates. Non Perseus Macedoniz Rex ignorabat artem regnandi, bellorumque gerendorum, inter maxima bella elatus, & a patre prudentissimo Rege institutus; cur ergo tam multa peccavit? quia in turbidis temporibus excellenti prudentiâ, & summa illâ rei militaris peritiâ destituebatur. Non Claudius Pulcher, non Varro Punicis bellis exercitus amiserunt, quia nunquam aciem viderunt, nunquam classicum audierunt (neque enim in tanto Reipublicæ terrore populus Romanus ducebus inexpertis classes, exercitusque commisit) sed mediocritas illa scientie militaris hominibus non prudentissimis attulit inconsultam, & cæcæ temeritatem; hæc eadem mediocritas in ceteris negotiis cum privatim, tum publicè plus, quàm imperitia semper obviat. Omnes igitur nostros labores in instituendâ juventute susceptos! o spes irrisas parentum vestrorum! o stulta consilia! o futiles vestras cogitationes! si dumtaxat petitis medicorum laudatam artium scientiam. Ideo ne sapientiam colitis, ut stultiores evaderis? ideo virtuti studetis, ut vitiis assuas? ideo Patriam reliquistis, ut deciores in ipsam revertamini? Cui deinde poteritis opem ferre laboranti, quem eloquenti tueri, quem auctoritate, quem consilio, quem operâ adjuvare? An vobis ipsi utiles fore confiditis? vobis excellentem gratiam, præstantem dignitatis gradum, insignes divitias esse paraturos? erratis, Adolescentes, erratis; hæc præmia nunquam tribuunt

- homines, nisi ei, qui Reipublicæ proſi-
 t, prodeſſe autem in hoc genere nemo po-
 teſt, qui mediocrem ſuent doctrinam con-
 ſequutus. Quapropter hæc omnia egregiis
 viris egeſſiam navantibus operam ſapientie
 ſapientia pollicetur; hos benignè fovet,
 amantè amplectitur, conſtanter rueret, opi-
 bus, amplitudine, honoribus, gloriâ robo-
 neſcit; ignavos, & nihil ſplendidum, &
 ſublime cogitantes, tamquam aquila ſecus
 adulterinos, ſpernit, ſegregatque a ſe, &
 fortunæ relinquit obnoxios libidini incon-
 ſtantiſſimæ dominæ. Itaque rarò videmus
 excellenti ſapientiâ viros non haberi in
 pretio, non coli, diligi, ornari, aliquo
 præmio ſolari, his ipſa rebus augeri, quæ
 videtur dona fortunæ; contra verò me-
 diocriter homines eruditos aliquando qui-
 dem, ſed rarò fortunæ beneficiis prodigè
 cumulati, frequentiffimè verò jacere, con-
 temni, deſpici, carere præſidiis vitæ neceſ-
 ſariis. Scilicet quanto quiſque minus ha-
 bet ſapientie, tanto magis eſt fortunæ ſub-
 jectus; ea porro ſicut incertiſſima eſt,
 ita eſt incerta proſperitas non ſapientum.
 Sapientes autem non fortunæ, ſed ſapientie
 ſamulantur; ideo certis præmiis labo-
 rum perfruuntur, neque indigent malâ
 conciliatrice fortunâ; quum ipſos omni-
 bus ingenii lumen, ſplendorque virtutis
 ultro commendat. Ergo proponitur vo-
 bis optio ſapientie, an fortunæ ſubjecti eſ-
 ſe malitis; hoc eſt regnare velitis, an ſer-
 vire miſerrimam ſervitutem; nam ſi ma-
 gnos in litteris progreſſus facietis, impo-
 ſitio ſapientie, ſin autem mediocres, libi-
 dini fortunæ vos magis committetis. Et
 dubitatis, Adoleſcentes, utri ſerviat? &
 hæſitatis adhuc incerti? & nondum ſtatui-
 tis cupidè ſapientiam conſeſſandam, for-
 tunam velis, remiſſe ſugendam? nam
 altera fidelis eſt, & ſemper conſtans; altera
 perfidiſſa, & nunquam ſtabilis; altera
 plena conſilii, plena prudentie; altera te-
 meritatis, & furoris, & inſaniæ; altera
 compoſita, placida, tranquilla; altera in-
 quietas, turbulenta, tumultuoſa; alterius co-
 mites pudor, probitas, honeſtiſſimus virtu-
 tum chorus; alterius impudentia, improbi-
 tas, examen turpe vitiorum; alteram do-
 cti viri, prudentes, glorioſi, comes, pla-
 cidi ſubſequentur; alteram imperiti, im-
 prudentes, inglorii, inſuaves, turbidi, in-
 urbani. Cui porro violentum fortunæ re-
 gnum probari poteſt? quàm illa ſævit
 ludie! quàm immaniter lævit! cui pareat
 bono? quem ſemper fovet? Aſpice ævæ
 regna tetraſum, aſpice deſolatas provin-
 cias, aſpice nobiliſſimas urbes dirutas,
 & ſuis ruinis conſepultas, aſpice Regum
 multilices, acerbosque caſus, aſpice po-
 tentiſſimorum quondam populorum miſe-
 ras, horribileſque clades; quid aliud in his,
 quàm fortunæ ſlagitia, & ſcelera agnoſce-
 tis? Non liber hoc loco tantas tragedias
 excitare; ad minora veniamus, & privata
 vulnera. Plena eſt querelia vita Mortalium,
 plena lacrymis miſeriorum, plena calibus
 acerbiffimis innocentum; quis hos luſus
 excitavit? fortuna; lugent homines, reci-
 dere in irritum ſpes certiffima, non re-
 ſpondere ſuis laboribus fruſtus, non me-
 nere diu, quæ ſtabiliſſima videbantur; quia
 tantas mutationes, abſurditateſque molit-
 ur? eadem fortuna; neminem ea ſuble-
 vavit, quem non afflixerit: neminem or-
 navit, quem non dedecoravit: neminem
 fovit, quem non abjecerit. Quis tam in-
 coſtans Euripus? quod mare tam inſtabile,
 quæ tam incerta ſura ventorum, quàm eſt
 incerta, inſtabiliſque fortuna? Philoſophus
 nobilis mercatorum fortunam haudquaquam
 probabat, & rudentibus aptam eſſe dicebat,
 non ſolum mercatorum fortuna, led om-
 nium, non rudentibus apta, fed tenuiora
 ſuſpenſa filo eſt, quàm enſis ille Syracu-
 ſanus; nec minore cum periculo noſtra
 cervicibus imminet, niſi ſapientie a mis
 nos muniamus. Hanc ergo tam levem,
 tamque mutabilem, vobis tantummodo
 propriam, ſtabilemque futuram ne cenſeatis;
 neve fortunam omnium conviciis
 proſciſſam, criminalibus accuſatam, ſententiâ
 damnatam ſapientie antepoſitis; antepo-
 ſitis autem ſi videri ſapientes, quum
 eſſe malueritis; nam erit in poteſtate for-
 tunæ vos eruditos leviter quaſi plene ſa-
 pientes hominibus commendare; & falſam
 docti viri perſonam imponet vobis for-
 tuna, non veram ſpeciem induet ſapientie.
 Quamquam ego ſum reprehendendus, qui
 tardius ſic egerim, quaſi omnia ſint vocis
 reſponſura, & nihil impedimento futurum,
 quominus illam, quam ſpectatis, medio-
 critatem aſſequamini. Id autem longè aliter
 ſe habet; rarò ad eum, quem nobis
 proponimus, finem pervenimus; propterea
 quod in omni negotio multa ſe nobis oppo-
 nunt, quæ inſtitutum curſum remorentur,
 & animi impetum retardent, atque im-
 minuant; in hac autem ratione ſtudioſorum
 longè plura ſunt, quàm in aliis; rei diſci-
 pulinæ, exemplis maiorum, odium laboris,
 & cura, voces imperitorum, obſtinationes,
 ludus, joci, conſuetudines æqualium,
 theatra, convivia, commeaſtiones; quibus
 deliniri multum de illa mediocritate
 ſtudio, quum inſigio probaviſſis, paulatim re-
 mittetis. Sed ut alia vos nihil impedi-
 ant, voluptati quomodo reſiſtatis? cogitate
 quante ſint voluptatis vires, quante amo-
 rum illecebre, quante corruptelæ juvenitu-
 tis; quàm iſta veſtra ætas facile capitur,
 quàm incitata libidine gelliſcit, & extra offi-
 cii fines præceps feri ſolet. Hunc autem
 ætatis ardorem inflammabunt ubique cor-
 rupti

rupi hominum mores, permissa pessima effrenze cupiditati licentia; nihil oculos libidini, nullus locus est, ubi non occurrant exempla nequitiæ; nullum tempus, quo non voluptas nobis blanditur, & a studiis avocet, & ad se vocet. His illecebris opponamus, oportet, animum humilis respicientem, dies, ac noctes de laude cogitantem, amore sapientiæ vehementer infensum, & inflammatum; ex hoc summo studio liquid voluptas decerperit, tempus imminuerit, sodalium prævicia detraxerit; nihilo tamen secius tenere poteritis locum dignum ingenio, dignum Majoribus vestriss; sin autem modica spectantes mediocrem concipietis amorem sapientiæ; ex hoc quantulumcumque fuerit delibatum, exiguum relinquatur, & ne modicos quidem profectus habeatis, sed in postremis eritis. Quod omnibus turpe est, vobis verò turpissimum; in eo quippe natali solo estis editi, his Majoribus orti, ut a vobis præstantissima quæque expectentur. Nam vobis ferè omnibus mater Etruria est; ea verò provincia (ablit invidia vero) inter alias universas præstantium ingeniorum provenit beatissima est. Nam, ut hoc loco prætermittam, quæ de nostrorum hominum æmine Veteres prædicarunt, posteaquam occasu Romani Imperii artis bonæ funditus occiderunt, hæc una provincia innumerales viros procreavit, qui extinctas in lucem revocarunt; & studiosius lucidissimam ingenii faciem prætulissent. Hæ ab Inferis exiitæ, & perfectæ pictura est: hæ architectura barbara ante, & rudis in antiquam elegantiam, nitoremque pristinum relictæ; hæ ingenia Etruscoque insiturna primum, & ad summam artis excellentiam perducta sculpsura. Etrusci musican, Etrusci disciplinam militarem, Etrusci Jurisprudentiam, Etrusci litteras Latinas, Etrusci litteras Græcas ab interitu vindicarunt. Italiam verò, quam vocant linguam rudem prius, & inconditam, & obcuram non alia natio pulchrius polivit, certis legibus adstrinxit, eloquentiæ luminibus illustravit; siquidem principes oratorum, principes lyricorum poetarum, principes Historicorum Etrusci fuerunt. Non effret cognita Latinis hominibus Platonis adiorabilis, & divina sapientia, nisi in eâ cognoscendâ Etrusci homines elaborassent: non Democriti ingeniosissima philosophandi ratio illustrata, nisi principes illustrassent Etrusci: non tot in philosophiâ, reliquisque disciplinis inventa præclarè, nisi eorum ad inveniendum Etrusci duces extitissent. Mitto singularem gentis induriam; præterea elegantiam, urbanitatem, solertiam; non commemoro nitorem oppidorum, agrorum cultum, villarum Pulchritudinem;

nihil dico de ceteris artibus liberalibus, deque his, quæ minus liberales habentur; non recenseo innumerales viros murum sanctitate, pacis, bellicæ studii clarissimos; forem ipsorum hominum, rerumque delibo. Duos Etruria produxit viros, quibus haud scio, an universis Orbis partes umquam tulerit; quorum alter quartæ terrarum parti a se reparte nomen dedit; alter magnam Cæli partem detexit, innumerasque stellas prius inognitas ostendit Mortalibus; & ne suum nomen interiret, tot illud siderum novis nominibus elebravit; neve fama sui posset obscurari, innumerabilem stellarum lumen adinvenit; quibus exemplis nihil arbitror posse magnificentius excogitari. Dinocrates ille munera Atho in ængiem fingere Magni Alexandri cogitavit; ut vasta illis simulari magnitudo Regis invicti magnitudinem representaret. Quanto præclarior est, quantoque admirabilior non montem aliquem, sed Cælum ipsum, præterque terrarum maximam constituitur suæ virtutis, & sapientiæ immortalæ monumentum; ut nemo terram aspiceret, Cælumque suspiceret, qui illarum ingenii, Tulcorumque solertiae non admoneretur. Cujus & vos admoniti existimare turpissimum debetis, quum singularem vobis natura Cæli, soli quæ largita fuerit ingenii præstantiam, non singularem quoque sapientiæ laudem concupiscere, & indignos Majorum loco Posteros inveniri; præsertim in tanto otio, ac tranquillitate rerum, sub tali Principe, cuius inter egregias, regaliæque virtutes hæc etiam non ultima recensetur, quod traditum a Majoribus morem, litteras, & ingenia diligendi, fovendi, amplificandi constantissime cœtur, & servat. Quem æquissimum ingeniorum iudicem, acerrimum virtutis æstimatorem, beneficentissimum sapientiæ fautorem habituri, eximium quoddam, & singulare laudis genus concupiscitis, oportet; ut dignum aliquod tanto Principe elaboretis, cui non nisi egregias, alta, exalta, ac pæne divina debeantur. Quare agite, mei Juvenes, abjicite plebejas, & vulgares opiniones, concipite spiritus altos, & generosos: proponite vobis ad imitandum exempla clarorum virorum; audite vocem naturæ, quæ cunctis hominibus, ac nonnullis etiam mure animantium ingeneravit cupiditatem summæ gloriæ; cogitate vos reliqui Patriæ, reliqui domo paternæ profectos esse ad hoc imperium nobilissimum clararum facultatum, ut sapientiæ vobis, & sapientiæ præmiis compararetis; ea verò non emi, nisi ab illis, qui excellentissimæ laudis cupiditatem strulerunt: consulite Reipublicæ, cui non opus est mediocri doctrinâ: consulite vobis, qui nihil estis abjiciunt tantis impensis.

sis, tantoque labore præter arrogantiam, & inanem sapientie umbram, & dedecus reportaturi: respicite felicitatem in orbe volubili fortunæ non in sapientie gremio collocatam: opponite voluptati, quæ vos, nisi caveritis, transverfos, præcipitesqueaget, animum summi loci studiosum, & sublimium appetentem. Magnum vobisonus imponit Patria præstantium ingeniorum ferax; magnum vestri cives, quibus tam ingeniosis, tamque acutis difficile est satisfacere; magnum tranquillitas sæculi; magnum Principis magnitudo, cui debetis hoc quasi tributum industriæ summe, acque solertiz. Quod si nihil excellentius animo concipietis, mediocreque dumtaxat eruditionem spectabitis; nemini magis vestrum consilium, quam vobis, qui sequi fueritis, displicebit.

ORATIO VI.

INHABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1683.

In solemnî institutione Studiorum.

*Adolescentiæ tempus idoneum maximè
Studiis esse.*

QUum anno, qui proximè revolutus est, Auditores ornatissimi, adversâ valetudine confisteret, vobis quidem non defuit, qui meas partes impleret; & muveri, quo sumgimur hodierno die, quum præclarè satisfaceret, animos vestros & dicendi copiâ commoveret, & abunde etiam exquisitâ eruditione, & orationis cultu delectaret; mihi verò acerbum fuit carere conspectu vestro, quo reor, & reficior; carere huius auctoritate loci, quam semper existimavi summam; essere studiis litterarum, a quibus divelli sine magno dolore non possum. Verumtamen in hac molestiâ, quæ corpus, animumque annum pene integrum occupavit, aliquid sum frequenter meditatus, quod cognitum mihi documento, prolatum vobis, Adolescentes, magno usui esse posset. Nam quum ingenii, corporisque vires concessiss, & labefactas cernebam studiolorum labores abnuere, & reformidare, mihi veniebat in mentem animum quamvis coelestem, & immortalem, & contagione terreni corporis defatigari, nec perinde processu ætatis, atque inuente adolescentiâ vigere; vel certe multa evenire,

quibus egregiè illi impetus, quos concepimus, retardentur. Quare statuebam cupidis litterarum esse properandum ad bonam mentem, neque expectandum, dum infringatur corporis valetudo, animi ardor extinguatur, relanguescat ingenii vis; sed illum ætatis florem Musis præcipue dicendum, illud esse tempus spiritissimum literis, illo potissimum decus, & gloriam, illo adolescentiæ commendationem, firmatæ jam ætati auctoritatem, viciis seneſtutis, & honestum otium esse comparanda. Quam cogitationem meam, Adolescentes, ad utilitatem vestram hodierno die repetam, & quam paucissimis potero vobis ostendam, istud ineuntis ætatis tempus idoneum maximè studiis esse, floremque dumtaxat primæ juventutis exculum in uberrimâ sapientiæ messem adolescere; & hanc occasionem, quæ vobis datur proficiendi, esse illum articulum opportunitatis, quo neglecto frustra meliores annos, & etæpiam dicendi facultatem requiretis. Ac si, quod Pittacus ille, qui fuit unus e septem Sapientibus admonebat, caput est rerum agendarum tempus opportunum, eoque omnia continentur; quum opportunitas omnem studiorum rationem, ipemque vestri profectus complectatur, non abhorrebit ab utilitate vestrâ opportunitatem studiorum demonstrantis Oratio. Quæ si minus digna videbitur auribus vestris, Auditores, ignoretote mihi jam quinque de eadem re verba facienti, infirmasque insuper valetudine laboranti; nam & scipius de eadem re ornatè, copioseque dicere difficile est, & quum utaris sâlicitâ valetudine, difficillimum.

Ac mihi quidem, Auditores nobilissimi, tris rerum genera videntur desiderari in eo, qui nonnullam sit in literis præstantiam consecuturus; corporis valetudo, non illa, quæ gloriabantur athletæ, quæ in robore virium, & membrorum, lacertorumque mole cernebatur; sed inoffensa corporis, & nullâ infecta morborum labe salubritas; ingenium acre, ac vegetum, quo nomine etiam memoriæ vim, tenacitatemque intelligi volo; externa omnia, quibus aluntur studis litterarum, quo in genere collocantur otium, doctorem hominum copia, locus literis opportunus, propofita ipsæ præmiorum, & laudis, atque amplitudinis. Nam quamquam Platonem fuerunt divinâ sapientiâ virum, quò philosophiæ impensis operam daret, insalubris Academicæ colum elegisse; nemo mihi quantumvis prudens auctor persuaserit, non conferre plurimum ad sapientiam, animique sanitatem, bonam corporis valetudinem. Quin & Platonem ipsum putaverim, in Academicam migrasse, non sanitatis causâ dezerende; sed ut corporis habi-

habitudinem nimis plenam, & exuberantem, ob eamque causam rationi fortasse reluctantem carperet, & mentis imperiis redderet obsequentem; quum ipsam accipiamus aloquii corporis curam cum animi cultu semper coniunxisse; neque enim perturbato corpore constare mentis tranquillitas potest litterarum studiis necessaria; neque in ægris membris animus quidpiam, nisi ægrum, & intermortuum cogitare; & sicut artifex nequit instrumento corrupto suum opus laudabiliter elaborare; sic animus depravato corpore, quo ad omnia utitor instrumento, non est aptus ad exequendum suum munus; & quemadmodum Sol inter nubes obscurius lucet, sic in adversâ valetudine ingenii lumen hebetatur. Sed si corporis inveterado pluitum officit mentis claritas; quid mentis ipsius infirmitas? si hebes, & casualium corporis discitibus est impedimento, quanto magis hebes ingenium? Alias artes, nisi planè stiles quidam fueris, exercitatione diuturnâ consequi possis; non requiritur ignea mentis celeritas, non innumerabilium rerum perceptio, non memoriz tenacitas, non ingenii solertia, non eloquendi facultas, quæ nisi saltem mediocriter ad doctrinæ studium ætuleris, frustra laborabis. Jam illa externa, quæ diximus, quantopere desiderari putamus in homine studioso litterarum? an dubitamus, quin otio litteratos oporteat abundare? potest ne quisquam occupatus, & aliud agens earum rerum scientiam consequi, quam summis ingenii præditi homines, quum totâ vitâ nihil aliud egissent, vix assequi potuerunt? Quid initæ cum doctis hominibus familiaritates, colloquia, præcepta, sermones, quum sunt discitibus necessaria? vix unum, aut alterum in totâ antiquitate repetas, qui sine his adiumentis naturâ duce proficeret. Manlius ille Romanus cunctis disciplinis nullo doctore nobilis prædicatur; rarum id exemplum, ac pæne unicum, ceteri omnes desiderant hæc adiumenta doctrinæ. Socrates certè, quum more ab antiquis philosophis usurpato in solitudine aliquando secessisset, traditur in urbem maturè se recepisse; quum diceret in solis nemoribus, inter arbores, truncosque, & saxa versantem se nihilo fieri doctorem; sed cum hominom eruditorum consuetudines plurimum profunt, tum ipse locus, in quo agimus. Si Themistocles natus fuisset Seriphi, non talem se futurum fuisse dicebat; ego verò non magis natalem, quam sedes, in quibus quisque commoratur, spectandas esse arbitror. Athenæ, quamvis Atheniensium doctrinâ defecisset jam pridem, tanquam nutrices litterarum petebantur. Est nimirum genius quidam locorum, & quemadmodum nostra

omnes terræ ferre possunt omnia, ita non omnis locus est aptus ad ingenii nutriendum; ideo Athenis eloquentes, Thebis iustiores, Lacedæmone fortes, Rhodi navium gubernatores proveniebant. Sed omnia, quibus ad spem magni profectus aluntur ingenia, vincit spes præmiorum, & honores, quibus ornantur studiosi; nam pauci pulchritudine sapientiæ commoveantur, plerique gloriâ, vel utilitate ducuntur. Quibus probè constitutis, quæ infirmari nullius eloquentiâ possunt, si hæc, quæ prima diximus nos augere doctrinâ, adesse vobis, Adolefcentes, ostenderimus universa, ac nunquam æquè aliis, atque in præsentia adsunt, assutura; si nunc maxime prosperam valetudinem, ingenium velox, otium, reliquis opportunitates vos invitare; quid reliquum est, quid consequens, nisi ut hanc occasionem, quæ vobis offertur hoc tempore, numquam postea redituram arripiendam statim omni contentione statuat? Veteri, Auditores, ne, dum singula, quæ proposui, argumentis confirmare contendo, abuti videar patientiâ vestrâ, & rebus clarissimis asserere contrari locum; quod non minus ineptum est, quàm si quis omnibus apparentem veritatem obscurare dicendo molistur. Quid enim clarius, quàm plerique adolescentibus esse ad descendum opportuna, quæ procedente ætate pereant, vel saltem minuantur? nam cui potest esse dobiom, quin præcipuus dos adolescentiæ sit valetudo?

*Optima quæque dies nostris Mortalibus ævi
Prima fugit, subeunt morbi.....*

cecinit ille tamquam ex cortinâ Deos poetarum. Quo longius progreditur ætas, eo magis flos ille sanguinis, quo viget adolescentia, deflorescit; minuitur vigor; non aleticis eadem, non laborum patientia, non corporis firmitas, non salubritas; major incommodum sensus, major amor quietis, major ad studium non perceptarum facultatum cunctatio, & exercendi ingenii subrept quidam detractio. Neque hæc incommoda sunt tantum senectutis, verum etiam ultimæ juventutis, quæ comparata cum adolescentiâ senectus quædam est. Verissimè Romanos ille Philosophus dixit, nos quotidie mori? verius dixerim primo pubertatis flore languescere, & deciduo, nos quotidie senescere, & deteriori uti valetudine; vestra verò ætas, Adolefcentes, exactis pueritæ, quæ iure infirmior iudicatur, spatis, quàm robusta est, quàm vegeta, quàm integris sensibus; quàm illibata fruitur valetudine, quæ mentis hilaritate, quo vigore corporis, quum impigrit, & inconcussa virium firmitate! Quæ dona immortalis Dei non ideo sunt vobis data,

data, ut in turpes voluptates effusus ruitis, & pulcherrimam ævi partem per luxum acque foecordiam transigatis; sed primordia juventutis robusta esse voluit summus Auditor, ut sufficere corpus petferendis laboribus posset, quos artium honestarum studia postulant; quibus ausi utiles Reipublice, vobis fructuosi esse possitis. Idcirco valido corpori adjunxit ingenium ad doctrinarum satius accipiendos maxime opportunum; neque enim est, cur adolescentie corporis quidem robur attribueret, ingenii vim negatam exstimeretis; immo verò ea ætas præ ceteris pollet ingenio, & sicut animi culturam inprimis desiderat, sic ad excolendum animum est aptissima. Atque ut, quod eleganter Poeta cecinit:

Vere tuentur terra, & genitalis femina possunt;

sic in illo vere ineuntis ætatis, se se effert ingenii quedam fersitas, & ut ita dicam, luxuries, quæ doctrinarum femina avidissime arripit, accepta nutrit, nutrita propagat in optimam sapientie messem; qui ingenii impetus in alio citius, in alio serius elanguescunt; in omnibus certe magis in adolescentia, quàm reliquis ætatibus vigent. Quapropter abundat exemplis eorum historis, qui adolescentes rebus gestis, & ingenii gloria floruerunt, adulti jam ætate adolescentie laudibus non responderunt. Pompejum magnum ex ephelis vix egressum Italia civili bello liberata; adolescentem Hispanie perdotatæ, subacta Africa; juvenem piraticum bellum miræ celeritate confutum, Mithridates debellatus, victus, supplexque Tigranes, Asia peragrata victor, tremefacta Parthorum potentia, tot ferocissimæ nationes, tot invicti Reges bello superati cohonestant; virum ambitio, & nimis dominandi cupiditas; senem fuga, & accepta Cæsare clades, & Pharsalie campi Romano sanguine redundantes dehonestant. Quid alterum liberæ urbis lumen Africam ille superior? nonne quam sibi pepererat adolescens gloriam, maturi jam ætate non adæquavit? qui puerpatrem ab hostibus circumventum periculo liberavit, reliquit Patriam a conterritis Canenensibus clade civibus vetuit; mox viginti quatuor natus annos Hispanie provinciam amissis ductibus, cæcis exercitiis fluctuantem suscepit, & trepidam in eam Romanam rem, nutantemque confirmavit; Carthaginem novam municipissimam urbem uno die cepit; quatuor punicos exercitus victoriam exultantes cecidit; Hispanos toties rebellantes contudit, Hispaniamque universam a Pyrenæis montibus ad mare, & Oceanum populo Romano subiecit; deinde Consul cretus ætate minime consulari, cujus non viri gloriam obscuravit? Concussa bello A-

frica, deletæ sseples Numidarum, Pœnorumque copie, Syphax captus, Hannibal superatus, devicta Carthago trophæa sunt adolescentie Scipionis. Sed idem vir secundum Consulatum nullæ re memorabilem gessit; senex Linterni exilium, ut Patriæ pudendum, ita inglorium sibi perculit. Et, ne Romanos dumtaxat nominem, Alexander ille Macedo puer, quum duces omnes prius genitos magnitudine rerum gestarum, continentia, liberalitate, consilio, clementia superasset; ætate procedente partem gloriam superbis, temulentis, credibus amicorum decoloravit. Mitto alios duces, quorum adolescentia maxima laudibus floruit, reliquum tempus ævi silentio, vel acceptis claudibus obolevit; nam, quum de litteris agatur, opus est exempla doctorem asserere, quum fortium, hic verò clarius probare possumus, ingenium in adolescentia potissimum eminere. Hermogenem quendam perhibent, quum decimumquintum ætatis ageret annum, tantis eloquentie laudibus preffissus, ut omnes in admirationem sui traheret, omnes eximia sibi de eo pollicerentur, & tamquam Cælo delapsum aspicerent; sed ea spes sefellit homines; nam caducus fuit flos ille præcoquis ingenii, neque speratos protulit fructus. Nimirum quod nonnulli serò patiuntur, citò passus est Hermogenes; detritæ ætas ingenium, & qui puer principem inter oratores locum occupabat, juvenis ne mediocrem quidem eloquentie ludem est consequutus. Sed & Hortensius Romanus orator simul atque adolescens forum attigit, summis oratoribus palmam abstulit; processu ætatis, quæ sibi pepererat dicendi gloriam, vix tenuit, & ingenium corpore senescente consenuit. Contra verò neminem reperis eorum, qui in magnos viros fuerant evasuri, qui ineunte adolescentia senectutis glorie non præluxerit. Demosthenis prima dicendi rudimenta perfectis aliorum operibus anteposuit: Platonis dialogos, quos adolescens composuit, admiramur: Cicero nis orationem eam, quam vigesimo tertio, vel, ut alii tradunt, vigesimo septimo ætatis anno dixit, non multum distare statemur ab ejusdem Oratoris eloquentiæ jam canescente: Tibulli versibus, qui præmatura morte præceptus est, nihil elegantius fieri posse credimus: Lucani tot poemata suspecti antiquitas, quum ipsum sciamus a Nerone sublato, quum trigessimum annum nondum attingisset. Ingens hic exemplorum copia se undique offert; latissimus dicenti campus aperitur; sed non excurram longius, & moderabor Oratori mæ; ex his quippe, quæ protulimus, exemplis facile percipi potest, quod volebamus intelligi. Nam si longa ætas, diuturnum studium, expe-

A experientis rerum, prudentia, quae comes
 esse creditur aevi robustioris, & senescen-
 tis, magno sunt adiumento disciplinarum
 praestantium affectantibus; & tamen ea ef-
 ficere non possunt, ut senior aetate longe
 vineat adolescentiam; immo in nonnullis
 adolescentis reliquis artibus praestitit;
 quam huius rei causam putamus, nisi in-
 genium, quod maximè flores in adolescen-
 tiis? Nimirum, quomodo modum tellus,
 quae antea virgultis obstitit, silvis densa, pri-
 mum vomere profcinditur, & semen acci-
 pit, uberiori segetem reddit, quam ea,
 quae fertur quotannis; ita ingenium ado-
 lescens, quod recens animi culturam
 accipit, uberior, secundiusque doctrinae
 frugem producit, quam ingenium viro-
 rum, quod jam subactum est, & diuturni-
 tate temporis, & studiorum desecratum.
 Nempe in adolescentibus rerum species
 facilius imprimuntur, altius desiguntur, te-
 nacius haerent; quum eorum animus mol-
 lis, nec tamen imbecillus, & fluxus ha-
 beat, potestque rebus percipiendis, quum
 G multitudine perceptarum haudquaquam la-
 boreat; & ut promptius quolibet colore ves-
 tis inscribit, quae nullum habuit; sic ani-
 mus adolescentium, quum nullo sit imbu-
 tus, facilius quolibet sapientiae ducit eo-
 lorem. Jam quum ingenium nihil aliud
 esse constet, quam animi quosdam celeres
 motus ad excogitandum soletis, ad inda-
 gandum figentes, ad percipiendum aequos;
 quis neget adolescentem mentes quum in-
 gna mobilitate vigeant, his motibus con-
 D cipiendis esse praecipuè idoneas? Neque
 enim, ut in pueris, agitatio mactis vi-
 mis, humorumque copia perturbat, & de-
 mergit *divane particulam aera*, & mentis
 obest claritas; quò sit, ut in pueris cor-
 poris motus vigeant, ingenii sint hebetio-
 res; nam omne animans, simul atque ma-
 tum est, vehementissimè cietur; hinc in
 illi tenerè aetate quietis impatiens gessit,
 Iu-
 lit, expiratur, excurret. Idcirco concin-
 nè de bruius Poeta philosophus cecinit:

*... teneras laetitia per verbas
 Ludis laetè novo mentes pericula novellas.*

Sed, ut corpus agile est in pueris, ita in-
 genium corporis motione vehementi per-
 turbatur, quasi lumen, quod ventis agita-
 tum minus clare vicina collustrat. Suce-
 dit adolescentia praeterea, & quicquid su-
 perfluit ex motu, detrahit, atque mactis
 fluctuantis, & inquietae paulatim sedat.
 Tunc emergit ingenium, cuius velocitati
 corporis mobilitas obsecundat: tunc in a-
 nimo molli, nec tamen perturbato memoria
 viget; quod minus leorum studiis litta-
 rarum apprimè necessarium adolescentiae
 peculiare est, annis labentibus celerissimè

Tom. III.

praeterfluit; ut enim in corpore pulehri-
 tudo, sic in animo memoria quam citissi-
 mè exolefcit; reliquæ verò aetates com-
 presso iuventutis impetu, animoque com-
 posito, rerum experientia condocesca
 prudentiam sibi vindicant. Sed prudentia
 rebus agendis, ingenium contemplandis
 cernitur; ex quibus efficitur pueritiam in
 corporis euri, adolescentiam in animo ex-
 colendo, reliquas aetates in agendo magis
 occupatas esse oportere. Ergo vobis adest
 tempus, Adolescentes, opportunum, sup-
 perit valetudo, abundat ingenium, super-
 fluit otium; nihil enim curae rei familiaris
 procuratio sibi vindicat, nihil amici pos-
 tulant, nihil ad corporis cultum, victum
 que necessaria comparandi eura deeripit.
 Dei benignitate, Principis beneficio, Ma-
 jorum virtute vobis otium paratum est, quo
 majus neque ipsi a Superis optate possitis;
 id per ignaviam corruptis, an per bonas
 artes honestis in manu vestra est.
 Cleanthes fertur, quum inopis laboraret,
 & philosophiae studiis operam navare per-
 ceperet, industriè fuisse tanti, ut die qui-
 dem hauriendis aquis victum quareret,
 noctem somno eriperet, & in rerum con-
 templatione consumeret. Si huius laborio-
 sissima studiorum vobis ratio proponere-
 tur, veniè digni videremini, ut die disre-
 tui, eximia laude, si perseveraretis. Nunc
 autem, quum ea conditio proponatur, ut
 facili negotio magnam gloriam comparetis,
 cur deteriora sequamini, relictis meli-
 oribus? Atque eo magis vobis properan-
 dum, quòd reliqua fortasse contingent e-
 tiam alio tempore; otium tantum, quanto
 nunc abundatis, postea numquam suppet-
 tet; subibit rei domesticae eura, strepitus
 fori, negotiorum turba; discendi occasio-
 nes agendi tempus occupabit; tunc fra-
 stra, si nunc cessaveritis, mederi insectis
 vestre concupiscetis; animo enim vacuo, &
 soluto curis, & libero negotiis opus est ad
 litteras. Sed fingite vobis otium non de-
 futurum; unde eam facultatem habebitis,
 quae datur hoc tempore, tot doctissimos vi-
 ros audiendi, consulendi, interrogandi;
 tunc multa pudebit discere, ne ignorare
 videamini; multa quæere aut atatis, aut
 dignitatis vestrae ratio non patietur; multa
 scitari non poteritis, quia qui docet,
 non aderit; tunc atati vestrae infestiam
 non dissimulare frustra volumus, interrogare
 laudabile, discere pulcherrimum est. Adest
 praeterea ingens doctorum hominum co-
 pias, quibus Pisana Gymnasia illuminan-
 tur; qui benefici loco sunt habituri, si ab
 ipsis quum doctissimi discefferitis. Itaque
 vobis, ingeniosissimi Juvenes, tam prom-
 ptum est, quam vulgi doctrinae copiam
 comparare, quam homini copioso in ce-
 leberrimo mercatu, & omnibus rebus af-
 fluen-

E

fluen-

fluant, quam velit morcem coëmere; atque eo magis, quod in hoc nobilissimo doctrinarum emporio non venales, ut in multis Europæ Gymnasiis fieri audio, sed gratuita sapientiæ merces exponuntur; quas gravissimi viri vel vite periculo querendas existimant. Euclides ille philosophus Megarensis, quum Athenis lex esset, quæ capitis penâ sanciebat, ne quis Megaris natus Atticæ fines ingrederetur, quotidie Megaria Athenas ad Socratem veste mutata veniebat; quò philosophiæ parentem audiret de moribus disceptantem, & se præstanti vir ingenio præsentissimo mortis periculo obijciebat non, ut alii, ad augendas opes, aut explendas voluptates, sed ad sapientiam ex illo philosophiæ fonte manantem uberius hauriendam. O virum immortalitate dignissimum, qui mortem contempnit, quò rectius vivere condideret! sed miserum (si cadit hoc verbum in tantam sapientiam) qui animi cultum cum tanto corporis incommodo querere cogetur! vos autem fortunatos, quibus in summi rerum tranquillitate non unum, aut alterum, sed multos, neque de unâ dumtaxat facultate, sed de omnibus doctissimos viros differentes audire contingit! Non vos ab Ægyptiis geometriam, & aliorum scientiam, ab Italici doctrinam rerum divinarum, a Cretensibus leges, a Græciis philosophiam, & medicinam, quod Platonem secisse accepimus, cognoscetis. In hoc uno sapientiæ templo omnium doctrinarum adyta penetrare, omnibus interesse Musarum sacris licebit; quidquid augustum divinæ littere, quidquid reconditum philosophus, quidquid argutum Dialecticus, quidquid geometra solers, & ingeniosus, jurisconsultus æquum, salubre Medicus excoxit, quoad libebit, & quantum libebit, percipietis. Non antiquitatis cognitio, non herbarum potestates, non siderum scientiæ, non humani corporis historia, non eloquendi facultas, non præcepta morum vobis deerunt. Hic non, ut in aliis Italici Gymnasii, interpretamenta solum Aristotelis, & Peripateticorum scita, prælaræ illa quidem, sed haudquaquam unica, verum etiam aliorum philosophorum placita non contemptim, sed serio explicatis; præterea, si quid superiore sæculo est adinventum (inventæ sunt autem non pœcæ, eaque non contemnenda) tum in medicis, & corporum dissectione, quæ prisci ignota fuerunt, & incredibili solertiæ ætatis nostræ patefacta sunt, audietis. Jam in jurisprudentiæ legum cognitionem non ex inculta sequioris ævi barbarie, sed ex eruditæ recentioris doctrinâ, & veterum fontibus haurietis. Quod verò dicam, quum assiduè præceteris hoc Athenensium doctissimis exerci-

tationibus celebretur? quanto studio vestri profectus ardeant, qui in hoc litterarum prorentur; quam libenter ab ipsis, & quam sedulo suscipiant labores; que sitis exemplis visuri, quæ documenta audituri, quas voces, quas cohortationes? Non hic doctrinæ professoris adolentes tantummodo cohortantur ad exercenda litterarum concertationibus ingenia, ipsi ab huiusmodi famæ discrimine se se abstinent more ignavorum ducum, qui contenti instruere aciem, milites ad prælium accendisse dicendo, ipsi numquam præstantur, numquam comminus cum hoste congressi labantem aciem refutunt; sed exemplo vobis monstrant viam, in arenam descendunt, inter se doctissimi viri congreduuntur; præterea e sublimi loco, e plano, publice, privatim, domi, foris præcepta volentibus tradunt omnium discipularum. Non difficiles aditus, non severitas nimia, non superbia, non saltus a doctorem hominum congressibus vos arcent; quominus ubique possitis, & quotiescumque vultis, eorum fieri scientiæ doctiores. Jam urbs ipsa prisci severitate, non illecebris plena, non campania deliciis affluens, non referta voluptatibus, non dissoluta vos avocet a studio litterarum; sed plena bonis exemplis, plena doctorem monumentis, sapientum impressa vestigiis animum quantumvis jacentem, & segnem ad studium summæ gloriæ potest excitare. Quid illud, quod posuimus extremum litterarum incrementum, quantum vim habet animos commovendi? quod addere calcar ingenii, quos ignes accendere potest honestæ cupiditatis proposita spes laudis, & premium? Aspiciate, in quanti ingeniorum loca versentur; concipite animo juvenum studiosorum multitudinem ex tot oppidis, urbibusque mox affuturam; omnium animos in vos esse conversos cogitate; si laudabiliter, si præclarè studiorum trocinum posueritis, & fundamenta jeceritis vestre laudis, non in hac urbe tantum, sed in omnibus, unde profecta est adolescentium multitudo, nomen vestrum celebrabitur. Herodotum Lucianus tradit; quam gloriam suam per universam Græciam cuperet propagare, neque id aliter, nisi longo temporis intervallo consequi posset; ad olympicam venisse ludorum celebritatem, ad quam ex omnibus Græciæ populis multi confluebant, & historiam rectissime, quam in novem libros distribuit novem Musarum nominibus appellavit; æque ad ratione Græciam implevisse gloriâ sui nominis. Nam ludia ex more perdidit, quum unusquisque in Patriam revertisset, Herodotum apud populares summus in cælum laudibus extulit. Quod Herodoto contigit, id, si parca licet, ut ait ille, magnis compo-

neret,

^A ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

det: omnes artes moderatur opportunitas: omnium hominum acta, resque gestae sunt irritae, nisi opportunitate adjuventur; opportunitas praetermissa semper hominibus calamitates attulit. Praetermisit Archias tempus opportunum conjuratos opprimendi: ideo, quum res leuaret in crathnum dissolutus, a conjuratis eadem nocte est interemptus: praetermisit Perseus locum opportunum Macedonum copis obruendis: ideo, quum Tauni montis angustis non infudissent, sub Alexandro Rege superati sunt: non vidit Hannibal occasionem capiendi urbem Cannensi clade trepidantem: ideo retractus in Africam castris exutus a Scipione est: non Pompejus Caesaris exercitum fume subigendi, aut, si vidit, suorum precibus suigatus neglexit: ea de causis commisso praelio passim campis nobilitavit clade Romanam. Quid plura persequar, quid evolvam Veterum monumenta? plena sunt fors, plene domus, plena omnia vocibus miseriorum occasionem sibi et manibus elapsam frustra querentium; ea est enim ipsius natura, ut non apprehensa praetervolat, praeterita non revocetur, amissa non reperitur. Quod magis convenit adolescentibus oblatam discendi occasionem avidè arripere, respuere voluptates a bonis artibus avocantes, incumbere ad laudem; hujus rei causam Patriam, paternam domum commodam, vestrorum conspectum reliquissus. In hac autem urbe versari nihil agentes serium, nihil addiscendes praeclarum, inertes, igosos, turbidos, dissolutos est frustrari parentum, cognatorumque vota, amicorum desideria, expectationem civium, ingenium, indolem, statem vestram pessumdare. Quae damna, quavis in posterum reparaveritis, quae reparari fortasse nullo modo possunt; tamen haudquaquam decorum est, quum huc studiorum causam veneritis, domum redire nihilo sapientiores; nam, quod Graeci apud Homerum dicebat Agamemnon, id vobis, Adolescentes, dici potest:

Turpe monere diu vobis, vacasse reverti.

ORATIO VII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1684.

In solemnī instauratione Studiorum.

Ex liberalissimis doctrinæ studiis plurimum utilitatis, & incrementi suscepisse rem militarem.

Cogitanti mihi, Auditores ornatissimi, qua potissimum ratione doctrinæ studia celebrarem, & mitiores laudes mitissimis disciplinis tribuere meditanti ingens hic errorum morus, quæ cum Orbe Christiano Orientis Regna conquirit, huiusmodi mentem, consiliumque excussit; & ad aliud laudationis genus convertere Orationem coegit. Nam in mentem veniebat esse quosdam, qui licet hæc studia tranquillæ Reipublicæ temporibus non inutilia, certe non indecora esse fateantur; simulque classicum cecinit, non solum inter arma filere Musas; verum etiam easum inventa publicæ disciplinæ damnoſa putent inveniri. His enim studia, hoc otio juvenum litteris deditorum effeminari animos, infringi spiritus martiales, omnes nervos virtutis elidi; nihil autem utilitatis ex hæc Musarum palaestra ad illum Martis pulverem non indecorum proficisci, aut esse unquam profectum. Quare consultius fecisse barbaras nationes; quæ, quum animadverterent armis bene gestâ Republicâ tranquillam pacem, & otium eam dignitate, atque adeo publicam felicitatem comparari, omne suum studium ad bellicæ artes contulerunt; hæc erudita pacis ornamenta, & otii oblectamenta neglexerunt. Quæ me litteras accusantium eo magis movit oratio, quod videbam tempora incidisse Marti optiora, quàm Musis; nam succidit adversus Barbaros bellum, in quo pro gloriâ, pro imperio, pro aviâ religione, pro animâ; ac fœcis dimicatur, cujus non animum curâ sollicitat, quem omittere non cogit alias cogitationes, & ad publicam causam studium convertere, quæ bello felicitatē administrando continetur? Enimvero abjiciendum otium, exequienda omnis ignavia, indicendum etiam videtur iustitiam bonis artibus, si ullum rei bellicæ detrimentum sunt allaturæ. Verumtamen præclarè naturâ comparatum est, ut, quæ disciplinæ pacem ornant, bellum instruant; & quæ otium oblectant, negotio sint adju-

mento; quod Orationi meæ præbebit argumentum hodierno die; quo propositum est mihi ostendere, ex liberalissimis doctrinæ studiis plurimum utilitatis, & incrementi suscepisse rem militarem. Nec, opinor, ab hoc tempore, quo bello concutitur Orbis terrarum, dislidebit Oratio; & simul illud intelligetur, quantum pacis tempora debeant his disciplinis, quibus belli tempora se multum debere fateantur. Atque utinam in hæc re minus laudare possemus inventa sapientum, minus ratio, & litteræ hominum fœvitiam, & ferociam adjuverint! non tot clades illatas humano generi doleremus, non tot clarissimarum urbium excidia lugeremus; fœviret quidem hæc rabies ferri, fœviret hæc sanguinis sitis, quæ, dum homines erunt, semper exardescet, sed ab ingenio destructa levitas, innocentiusque fœviret. Quid opus fuerat tot instrumenta nocendi, tot belli machinas invenire; quid mitissimas artes ad salutem repertas ad hominum armare perniciem? sed facilis, & expedita sapientum defensio est; nam quemadmodum bonus ille Poëta Romanus excelsi arificem, qui est ausus sanctam primus fabricarier ensam,

quum dicat nihil illum moris esse, sed nos ad mala nostra, quod ille contra feras invenerat, convertisse; sic præstanti ingenio viros, quum suis inventis rem bellicam ornarunt, & instruxerunt, non hominum cædes, non urbium excidia, non regnorum vastitatem expectivisse dicemus; sed ad Patriam ruentium tradidisse civibus artes, quibus uterentur in Barbaros; sed immanem habendi plura libidinem, quod illi dederant in Barbaros, ad innocentium populorum damna convertisse. Nam quum initio gentes moribus effusæ, & robore corporis solidè feroces, quæ jus in armis collocabant, rebus suis non acquiescerent; sed finitimos invaderent, & omnia cadibus, ruinâ, scelere, strage miscerent; extittere sapientes viri, quum vim inconfutum, & temerariam arte retunderent, & plurima excogitarent, quibus imbecilliores instructi fortiorum robur, ferociamque non pertimescerent; sic militia sapientum magis ingenio, quam fortium virtute perfectâ est. Quæ quum bellum sit nunquam optandum, sæpe autem necessarium, non accusandi sapientes, qui necessitatē prospexerunt; sed hominum cupiditas, quæ frequenter bella non modo non necessariâ, sed fœclerata suscepit. Arque ego dum viros, qui doctrinâ suâ auxere scientiam rei militaris, a crimine cupio vindicare, fundamenta jecisse videor laudationis meæ, quæ tum firmiter nixa credam, quum ingenium in bello plurimum posse constabit; quæ ne cuiusquam oratione convellantur, æquum homi-

hominum naturam diligenter attendamus.

A Est ne ullum imbellius hominem in terris animal? non comparo hominem cum tigribus, cum panthera, cum leonibus, aut elephantis, cum imbecillioribus, aut mioribus comparo. Ceteras animantes unguibus, rostro, dentibus, unguis, cornu, tergoris duritia, pedum pernicitate natura munivit; hominem dumtaxat inermem, & nudum in nudis humo destituit, & ut ait ille

..... *abiecit ad luttum, atque ploratum.*

B Quia ergo vi, quibus armis ille nudus, ille inermis, ille imbecillus ferocissimarum fœvitum belluarum domat, & omnium victor omnium imperat, læque dominatur? certe liquet reliquis animantes valere naturâ hominem ingenio superesse. Quis autem dubitet, quin eodem ingenio, quo belluarum armatam & naturâ feritatem naturalibus armis destitutus vincit, & exarmat, etiam hominum inermium victor evadat; eo magis quod homines ab ingenio, bellum a naturâ datis armis præstantur? Est nimirum ingenium vbi ille domina rerum, cui cuncta cedunt, quæ omnia moderatur, quæ percurrunt obstantia, dura molit, rigida flectit, rerum naturam habet in potestate. Huic nihil arduum est, nihil profus invidium, venti famulantur, turbines, tempestatesque obsecundant: hoc maria peraguntur, perfodiuntur montes, rupes domantur, depripiuntur altitudines, humilia extolluntur: huic denique terra ipsa parens, quasi famula domino, quidquid imperatur, ministrat; & miramur homines ab eo superari, cui fasces rerum natura submittit? Atqui si vincit ingenium omnia, & præcipue homines, quibus ratio ab Auctore summo quasi domina est attributa; quis neget triumphum decernendum nobilissimis disciplinis, quibus extolitur, astringitur, augetur, armatur ingenium? Nonne sine his homines rudes, rerum imperiti, ad excogilandum habetes tam longè vincuntur a doctis, quam ipsi mutis mimaribus antecedunt?

E Neque hæc eo dixi, quod putem singulis, qui rem tractant militarem, opus esse doctrinâ; scio hostem ferire, servare ordines, agnoscere signa, disto imperatoris esse audientes, indoctos quoque solere; nec mihi videtur promptus horridam illam Martis elemam subitus eloquens, aut rerum naturæ peritus,

Quam bellicis moestis militis

Præter sublevis dactis lignibus

Versare glebas; & fœcra

Marris ad arborum rectis

Portare fustes.....

F Sed illud ego constanter contenderim, ex his disciplinis, quibus adolescentes erudiantur ad laudem, quoddam lumen diffundi; quo res bellicæ illustrentur, quod pruden-

tissimis imperatoribus exercituum, clarescunt ductantibus luceat; hoc esse scriptum, ad quod, non secus, se nautæ quondam ad clarissimos Septentriones, in turbidâ belli tempestare duces convertantur. Id vero quia prudens rerum iudex audeat negare? quàm multa geometriæ docent, quæ ad bellicos usus transferantur? metiendæ sunt altitudines, metiendæ locorum, quæ adiri non possunt, intervalla, arcus alicujus forme describendæ, bellica tormenta libranda, exploranda capacitates locorum, acies instruendæ; tam multa, tam varia, tam crebri usus, cujus artis beneficium, nisi geometriæ, militares viri pulcherrimè consequuntur? Jam in pontibus ad transiendâs copias construendis, fluminibus aliò derivandis, arcibus muniendis, castris elegantè ponendis, machinis novis excogitandis, quanta ejus doctrinæ solertia, quanta utilitas in bellicis rebus cluere? Quid autem de re nauticâ dicam, quæ pars altera militarium rerum continetur; quæ nisi Mathematicorum nitatur inventis, & disciplinis, incertis navibus, quas moderatur, natet, & fluatuet? Atque ego in hæc re plura sciens prætermitto; quia enim omnia persequatur? nec verò necesse est, quum exempla spectantibus constet plus pæne operis in hac parte studiorum, quàm in fortissimorum militum dextris, & virtutis collocari. Plus nimirum Archimedis ingenium in defendendâ Patriâ civibus profuisse accepimus, quàm omnium Siculorum conspirantem audaciam; quem virum Syracusanum, ut cum Poëtâ loquar,

..... *unum omnia contra Tela Latinorum*

opponebant; nec unquam Marcellus Archimede propugnante cepisset Syracusas, nisi longæ obsidionis tædio, & discordiâ civium ad deditionem compulisset. Plus Pæriclis doctrina ad bellum gerendum juvit Athenienses, quàm omnes alii imperatores; qui Anaxagoræ studia æmulatus, & omnibus imbutus disciplinis, & rei militaris peritissimus machinas quætiendis modis urbium principes apud Græcos dicitur invenisse; nec eloquentiâ, quæ *sonare, & fulminare, & permiscere Græciæ* dictus est, potentibus civium animos, quàm bellicis machinamentis hostium urbes expugnasse. Eant nunc sapientiæ contemptores, & negent hanc plurimum adjumenti militariis viris attulisse; quum duos doctissimos homines oppugnandarum urbium, & præpugnandarum artem reperisse, & perfectissimè intelligant. Nolo diutius in hac parte versari, ne videar inopit ceteris: in unius disciplinæ laudibus immorari; nec verò omnia, quæ de reliquis dici possunt, attingam, ne in immensum cresecat Oratio; nam quis erit dicendi modus,

A dus, si omnes utilitates, quas bellatoribus
 aliz facultates afferunt, velim recensere?
 Historiæ meliorem solum cognitionem si quan-
 tum consiliorum, quantum solertia, quan-
 tum artis in arte bellandi pepererit, expo-
 nere institum, nunquam exitum repe-
 riet Oratio. Evolve monumenta scripto-
 rum, omnis ævi memoriam contemplare;
 videbis consilia, astus, calliditates duum
 superiorum posteriores semper imitatos de
 hostibus magnificè triumphasse; quod as-
 sequi nunquam illi potuissent, nisi vete-
 B rum duum res gestas historiæ teste cognov-
 issent. Duleo vehementer, Auditores, me
 angustis temporis inpediri, quominus il-
 lustrum imperatorum facta commemorare;
 & quibus exemplis antiquorum recentio-
 rum quique profecerit, vobis exponam.
 Evincerem profecto historiam esse lucem
 rei militaris; sed quoniam longius evagari
 non licet; quod duum gesta non possunt,
 ratio cogit fieri. Profecto constat inter
 omnes experientia rerum plurimum adju-
 C vari prudentiam militare; experientia
 verò humane vitæ terminis angustis sine
 condudatur, necesse est; sed historiæ cu-
 gunt non unus ætatis, verum omnium
 sæculorum notitiam complectitur; non in
 uno tantum loco, sed in toto Orbe terra-
 rum res gestas explorat; consilia non unus,
 aut alterius, sed omnium ætatis impera-
 torum videt; Auctorum præterea sa-
 pientium iudicia, ac præcepta comprehen-
 dit. Quam autem experientia multum pro-
 fici concedamus; historiæ cognitione, qua
 D tentis rebus vincit experientiam, nihil
 profici concedemus? certè Reipublicæ ad-
 ministrandæ prudentiam plerique omnes au-
 geri reum gestarum lectione consentiunt.
 Quod p. uidentur civili consert, cur ne-
 gemus conferre militari? præferam quum
 historia claret, literæ omnes testentur, sa-
 pientum scripta confirmant, magnis duci-
 bus plurimum sapientum profuisse. Lu-
 culum Cicero narrat, qui vitam ejus viri,
 E utpote summam familiaritate sibi conjuncti,
 optime nosset, quum res bellicas nunquam
 attigisset, historiæ cognoscendæ tantum
 profecisse, ut ad Mithridaticum bellum missus
 a Senatu in Asiam venisset factus impera-
 tor. At qualis imperator? qui Mithrida-
 tem, Tigranemque duos maximos totius
 Asia Reges, potentissimosque devicit, eor-
 umque sæpe innumerabiles copias parvâ
 manu fudit, fugavitque; navalibusque vi-
 ctoriis, arribusque expugnandis, & omni
 F ratione belli gerendi ingentem duorum Re-
 gum potentiam, non solum Imperii magni-
 tudine, sed rebus gestis, & virtute terribi-
 lium attrivit, comminuit, dissipavit, ever-
 tit; ac nisi militum contumacia summum
 imperatorem in medio victoriarum cursu
 detrauxisset, non Mithridatis, non Tigna-

nis accis jam opes, non intacta, sed dis-
 scors Parthorum vis impedimento fuissent,
 quominus Lucullus omnium interfectorum
 gentium victor Imperii terminos trans Ba-
 tra, Indumque proferret. Plus hoc exem-
 plo, quum volumus, efficitur; satis est no-
 bis docere clarissimos duces historiæ noti-
 tiâ aliquantum promovere; Lucullus ostendit
 fieri perfectum posse imperatorem. Quid
 pluribus utar exemplis, Auditores; quum
 nihil hoc reperiri præclarior possit? me ta-
 men dulcedo quædam memoriæ Scipionis
 cogit ejus viri prudentiam non prætermi-
 ttere; qui, quum historiæ magistrus in rebus
 maximis, quas gessit, uteretur, Polybium
 ejus auctorem gravissimum, veterumque
 rerum peritissimum consilio semper adhi-
 buit; nec puduit doctissimi viri studio vi-
 deri profecisse Carthaginiam, & Numantiam
 evictorem. Nec omittendus Alexander ille
 Severus, qui non unum, ut Scipio, sed
 multos historiarum homines scientissimos
 sortur habuisse secum, quorum consilio pa-
 cem, & bellum administraret. Ergo ille
 potentissimum Regem Artaxerxem cum in-
 finita manu Romanis Provinciis imminen-
 tem prosligavit, clarissimamque de Persis
 victoriam acceptam retulit memoriæ rerum
 gestarum. Sed quid ego de historiâ plura
 disputo? est ne ullum doctorum genus,
 quod a bello magis abhorreere videatur,
 quam potiarum? est ne illa Mulis cum
 Marte conjuncto? & tamen commemorare
 possum duces, qui ex poetis multum
 haurire scientiæ militaris. Nec immerito
 Læon ille videtur affirmasse, Homerum
 esse poetam Spartanorum; quod quum La-
 cedæmonii omnes artes aspernarentur, quæ
 ad res bellicas nihil conducere, Homerum
 intelligeret omnes bellorum vias ostendisse,
 & præcepta militaris artis prudentissi-
 me tradidisse. Certe Philippus ille Magni
 Alexandri pater, filio non deterior, Homeri
 præceptis admonitus Macedonicam
 phalngem instituit, quam quis neget Ma-
 cedonum rebus, & salutis, & omnium vi-
 cturarum causam extitisse? ut non treme-
 re Alexander Homerum suspexerit, & stu-
 diosissimè lætaretur; a quo videret multa se
 didicisse, ejusque sapientiæ debere Imperii
 Perlarum delictum, & Indum victoris
 Tigranem. Et quoniam Philippi facta
 mentio est, non solum fortissimi, sed & elo-
 quentissimi Regis; admonetor hujus inge-
 nio, quod pæne exciderat, inter milita-
 res artes litterarum maximum decus elo-
 quentiam recensere. Hac enim fretus Phi-
 lippus, quum Macedonum rem trepidam,
 & labantem, assiduum ab Illyriis horribili
 ruinâ, & clade Regnum suscepisset, ad
 spem meliorem milites excitavit; quum
 assiduas conciones haberet, exercitum elo-
 quentissimis orationibus ad pristinum de-
 cus

A *cus recuperandum horretur. Nec verò*
allentior Demostheni tant Regis inimico;
qui, quum Philippi eloquentia laudaretur,
affirmavit rhetoris virtutem esse, non Regis;
illa verò Regis est virtus. & quidem
præcipua, siquidem imperatoris laudes ad
Regem pertinent. Nam militum animos
ad prælium inflammare dicendo, erigere
obectos, flectere contumaces, excitare lan-
guentes, scelusque, & cædem anhelantes
componere, cuius est, nisi eloquentis, &
imperatoris? Accipimus Læedæmonios
 B *Tyræi veribus incitatos, nobilissimam de*
Messenis victoriam consequutos: accipi-
mus militum rabiem Xenophontis oratio-
ne compressam in excidium Byzantii jam
crumpentem; & audebimus affirmare ni-
hil ad imperatoris laudes eloquentiam per-
tinere? Ego verò non hanc modò facul-
tatem, quam hominum reginam Euripides
vocat, regendis militum animis arbitror
 C *perneccissariam; sed illas reconditis, & ab*
hominum coetu quodammodo sepatatas,
cognitas ducibus profuisse, ignoratas ma-
ximarum cladum causas extitisse. Nicias
Atheniensis imperator, quum profecturum
Solis defessus terruisset, arbitratu osen-
tum, quod naturæ lege scidebat, profes-
sionem dilulit; ei mori interfecti hostes
cunctantem affectu Atheniensium exerci-
tum interfectione dolerunt; quæ clade flo-
rentissime civitatis vires conciderunt, quam
 D *infelici imperatori ignoratio philosophiæ*
attulit, obditiurumque casarum; nec illi
profuit pericia rei militaris, quæ abunde
aderat, quum abesse eruditio. Non ita
Paulus, Æmylius cum Persæ Macedonum
Rege signis collatis dimicaturus ejusdem
fideris defectione perterritus est; habet
quippe in exercitu Gallum Sulpicium
eximium Cæli spectatorem; qui quum ha-
bitis concione fucuram clarissimi fideris ob-
securationem prædixisset, Romanos immi-
nenti metu liberavit; quo oppressi Macedo-
 E *nes timidiუს prælium commiserunt. Ita*
Romani partem de Macedonibus victoriam
non tam Pauli, Æmylli virtuti, quàm Gal-
li Sulpicii sapientiæ debuerunt, & Græcos
ipfos Græci doctrinâ superarunt. Quæ duo
exemplis sola commemoravi, quum innu-
meris abundet historia; genus ipsum atti-
gisse contenti sumus; vobiscum ipsi cetera
cogitate; non dubio, quin in clarissimâ veri-
tatis luce versari poretis. Orationem meam;
est enim id in porpicius philosophiæ lau-
 F *dibus; vanos ex superstitione metus dimit,*
qui per sepe militibus subitos terrores obje-
cere; quæ ergo sueculas horum stirpes,
radiceque evehit ex animis, banc utilem
militariæ, & finessem faciemur, necesse est.
Quod si illa discepius, quæ cupida solici-
tuinis, inimica turbarum, a vulgo disti-
quàm longissimè inter alia, atque in ab-

dico rerum naturæ sinu, læstribusq; sem-
 per habitis, in seiem aliquando descen-
 dit, trepidosque nonnumquam bellatorum
 animos confirmavit; quid de morum mo-
 deratrice philosophiæ parte dicemus, quæ
 in mediis urbibus, in hominum coetu, &
 publicâ luce versatur? Quàm multa dicun-
 tur & philosophis de amore Patriæ, de for-
 titudine, de honestate, de continentia
 morte; quæ ex angustis gymnasiarum e-
 gressa quum in vulgus emanaverint, ad
 subeunda pro Patriâ fortiter pericula, mor-
 temque honestè oppetendam homines co-
 hortentur? Atque hac arte quondam arbi-
 trator fortissimos populos adolescentibus
 paulatim instillasse virtutem. Nec verò in
 illis tante honesti cupiditas, tantusque mor-
 tis contemptus extitisset, nisi & teneris un-
 guiculis cives honestissimis documentis, &
 rationibus imbuerentur; sed me de instil-
 latione bellicosissimarum gentium dicere
 incipientem tempus admonet ea refellere,
 quæ ab adversariis contra disputantur. Ef-
 feminari putant animos adolescentium,
 mollioresque effici studio sapientiæ, & in-
 stituta nobis opponunt Barbarorum; qui mi-
 nimum doctrinæ, plurimum roboris in ar-
 mis habuerunt. Romsnos etiam, si Diis
 placet, advocant testes, quos sicut, dum
 viris viguit Respublice, litterarum studia
 repudiare; quum arma, non libros tracta-
 rent; non in gymnasiis, sed in castris ver-
 sarentur; non qui eloquenter dicerent,
 sed qui fortiter facerent, cogitarent; quæ
 stultissimè dici, ineptissimeque contende-
 rim. Nam quid ineptius, quàm putare ef-
 feminari animos sapientiæ, effici stultici-
 ores? Quod si ita esset, nunquam ex-
 gentes, quæ sapientiam coluissent, quid-
 quam bello præclarum dedissent; nam stu-
 dia bellicis virtutibus adversa illarum ro-
 bur enervassent; quemadmodum populos,
 qui alias artes mollientes animum, virtu-
 temque frangentes exercebant, accipi-
 mus enervasse. Lydos ferocissimam Asiæ
 nationem, quum Cyrus cuperet ad obse-
 quum servile rebellantes compellere, omi-
 les prioribus institutis coegit scribis operam
 dare, quæ viriles animos effeminant. Nun-
 quam postea Lydi præstanti virtutem re-
 cuperant, nunquam Lydia protulit vi-
 rum bellicè laude memorandum; omnes
 imbelles, ignavi, meticulosi, qualiter fe-
 minâ molliores extiterunt; & qui forti-
 tudinis exemplum fuerant, delicatium fue-
 runt, & intemperantius; idem Xenophon
 Babylonis tradit occidisse. Quod Lydis, &
 Babylonis, & aliis omnibus, qui studiis
 enervantibus virtutem se se dederunt,
 subvenit, subvenisset & populis litteratis,
 & sapientiæ studiosis, si litterarum studium
 in numero artium animos emollientium
 poneretur; nunc autem contra secidit,
 Nam

Nam et ferè gentes belli gloriâ, quæ sapientie, ceteris præstiterunt; non igitur fortitudo molitur studio doctrinæ, sed corroboratur; quod intellexerunt Mitylenæi, qui populos a se domitos, ne rebellarent, vacare litteris voverunt. Quod autem de tota populi diximus, de singulis hominibus possumus dicere; nam si timidus, molles, imbelles, ignavos litteræ faciunt, timidos Alcibiades, molles Epaminondas, Cæsar imbellis, Pompeius ignavus; quando illi viri non minis præne sapientie studiis, & eloquentiæ, quam bellicis floruerunt. Atque hoc in loco omnis antiquitas testis citatur, omnes ferè clarissimi duces, qui cum Marte Minervæ studiis conjunxerunt, appellantur: appellatur Cyrus ille superior victor Orientis, quem studiosissimum fuisse Persarum monumenta prodiderunt: appellatur Philippus Macedonum Rex, qui e Lydis Pythagoræ seholâ prædicit clarissimus imperator: appellatur Magnus Alexander, qui Aristotelis præceptis instructus Persas, c Indosque profligavit; a Platone eruditus Dio, qui Regis opulentissimi Dionysii regnum privatus evertit; Timotheus ab Ilocrate doctus Atheniensium ductor eximius; a Socrate Xenophon institutus elegantissimus scriptor, doctissimus philosophus, & fortissimus imperator; Ptolemæus Alexandri Magni soccessor, auctor historiæ luculentus, egregiusque bellator. Commemoratur Moellus philosophus aliquot victoriis navali-
bus insignis, commemoratur Archytas cau-
tissimus imperator. Jam illa belli fulmina Marcellus, duo Scipiones, duo Cætones, Lucullus, Cæsar, Augustus ipse, Tiberius, Germanicus, Antoninus Philosophus, nonne cuiuslibet Græcorum litterarum gloriâ comparantur? Quid alios commemorem præne innumerabiles? rem brevi-conficiam, vix enim, aut ultimum in totâ antiquitate reperies magnum imperatorem, qui a litteris præne alienus haberetur. Ubi sunt ergo sapientie olores? prodeant, emergant e gurgustio, atque lustris, perficeant frontem, vadeant negare, quod lucent, liquet, patet, id promptum est; nunquam tamen auctoritatē tantorum ducum resistunt. Nam, si nemo ferè imperatoris artes cum ludo tractavit, qui doctrinæ studia non fuerit amplexatus, non modo efficitur non obesse rei militari studiis, sed etiam produsse, nec prodesse tantum, sed esse ferè necessarias. Sed quoniam hi barbari hostes litterarum magis Barbarorum, quam doctissimorum hominum nominibus, & auctoritate laztantur, quid Barbarorum probent exempla, videsimus. Inter Barbaros Assyrios, & Persas omnes ferè consentiunt; rerum gestarum gloriâ præstitisse; eentē Imperii fines latissime protulerunt. Nam Medi, & si multis magnique in Oriente na-

tionibus imperarunt, tamen, quum Ar-
bæis conjuratione Sardaniapalis cecidisset, longâ desidiâ, luxuque marcentibus Aisyr-
riis, Imperium ad se nullo ferè negotio
translulerunt. Assyrii verò, Persæque num-
quam a sapientie studiis abhoruerunt; nam apud alteros Chaldæi, apud alteros Magi sapientie gloriâ floruerunt, quorum consilio pleræque gerebantur; quin & Assyrium fuisse Pythagoræ sapientissimū viri doctorem accepimus. Non hic ego dicam apud Gallos Druydas, Samanxos apud Bactrianos, apud Indos Gymnosophistas, sacer-
dotes apud Aegyptios esse philosophos; Arabasque, & Scythas doctrinæ laude non caruisse, quod Anacharis declarat Græcorum admiratione celebratus; ex quibus constat ne barbarum quidem ipsam barbaram omnino fuisse, immoderataque in armis ferociam litteris temperasse. Sed fuerint Barbari indocti, incultique, nihil proflus litteris, nihil sapientie debeant; quidem existimo tantam in re bellicâ gloriâ fuisse Græcorum, ut suspicari nemo possit bonarum artium studio diminuatam. Quæ, Deus immortalis, magnorum ducum copis, quæ virorum virtutes, quæ belli robora, quæ militie ratio, quæ disciplina, quæ res geste Græcorum! vix annalibus credimus Atheniensium novem millia Miliciâ ductu trecentis milibus Persarum obstinisse; obstinisse dico? pauci, inquam, Athenienses Medorum exercitum immenso occisione dederunt. Vix credimus Xerxem, quum terram exercitibus, mariâ elatis compleret, ab Atheniensibus, & Lacedæmoniis, paucis præterea Græciæ populis victum, exutum classe, misso exercitu trepidantem cum uni duxmaxt navi profugisse; constirram Persarum cadaveribus Græciam, infectâ mariâ, & refores naufragis, & strage inauditi, virorum robora, imperatorum præclars consilia quum aodimus, nonne obtupefcimus miraculorum a Græciâ gestarum? Vix credimus Agésilæum, quum parvâ manu fretus in Asiâ trajecisset, eo Persas redeçisse, ut desperare de suis rebus cogentetur; illos, inquam, Persas, qui a mari Mediterraneo, Marmaricæque, & Cyrenicæ sinibus ad Indum atque nationes, quantumque iaculis caloribus, & frigidioris semperitioris Mundi plagâ comprehenditur, imperio complectebantur. Nam de Alexandro Macedone, qui potentiam Persiarum evertit, Indosque subegit, & incognitas antes terras, & maris aperuit victorias, satis sapere
pote, ut Sallustii verbis utar, quum parum
legui. Quod si Græci studiis maxime dedi-
cati litterarum Barbaros omnes, quibus cum bella gesserent, & eorum generatissimos Persas profligarent, apparet a litteris non ignaviam hausisse, sed virtutem. Non enim

anim multitudine, non ferocia, non robore Scythas, Pannos, Illyros, Thracas, Amazonas, Gallos, Adam denique universam, & Egyptum, sed doctrinâ, & ingenio, & arte vicerunt. Jam Romanos veteres, qui indoctos fuisse putat, indoctissimus habebatur, necesse est; nam & Romulum Urbis conditorem bonis artibus institutum gravissimè Auctores prodiderunt; & Numam de philosophiâ libros conscripsisse memoriam produm est; & Cicero eloquentiæ Romanæ studia ab ipsis pæne repetitæ Urbis incunabulis; & juris civilis scientia Romam simul cum legibus venit; historiamque, & poeticam Romanos attingisse declarant Fabius, & Livius vetustissimi scriptores, qui adolescentæ Republicæ floruerunt. Quin & Mechanicæ calluisse compertus ex eo, quod machinas oppugnandis urbibus prius, quàm Græci repererunt; quare non video, quo ore deudeat affirmare, aliquando Romanos litteras contempsisse. Illud autem impudentissimè, quod ajunt, simulque studia Romam & Græciâ commigrarunt, bellicam Romanorum virtutem concidisse; quo nihil stultius, ineptius, imperitius, indoctius dici potest. Nam etiâ litteras numquam Romani despexerant, circa belli Punici secundi tempora vehementius sese doctrinæ studium dederunt; quæ tempestate vixit ipsum robur Imperiî, tantoque illa ætas bellicis laudibus vicit superiores, quanto ingeniorum cultu antecessit. Consequenter sunt multæ ætates, nullum vestigium corruptæ disciplinæ militaris, multa etiam inventa præclarè, aut in melius mutata; omninoque Romani a bello Punico secundo usque ad Augusti Cæsaris ætatem ad summum potentiam, & sapientiæ, eloquentiæque fastigium pervenire; adeo litteræ, quas impensius coluerunt, belli studium non recedebant, sed incitabant; non detriherunt, sed auxerunt; non obscurarunt, sed illustrarunt. Cujus argumentum rei illud est multò certissimom, quod ducentis annis Orbem terrarum domuerunt, quum antea quingentis vix totam Italiam subegissent. Ætas verò Cæsaris, & Pompeji, & Augusti, quas plures Imperio sunt adjectæ provincie, quàm reliquis oniverſis, ac, nisi bella civilia existerent, nulla natio Romanis armis resistisset, doctorum hominum proventu ceteris antecellens. Quod si aliquando Romane virtutis obfuscatus est ille splendor, infractum robur, dissoluta disciplina, extinctis severitas, ne litterarum studia iniquè redarguant; acculent luxum, acculent affluentem opes, acculent voluptates, quibus animorum rigor, velut ferum igne, molitur; acculent denique instabilitatem rerum humanarum, in quibus nihil permanet sempiternum; his enim

Tom. III.

fontibus derivata in potentissimum in terris populum vitia profufluxerunt. Quare a-beant, ac faciant laudatores indoctorum nationum; nihil exempla Barbarorum muramur; Romanos cum in omni, tum in bellicâ virtute principes sapientiæ, & studiorum habemus auctores: habemus Græcos cunctis, præterquam Romanis, anteposendos: habemus omnes ferè populos, qui rerum gestarum gloriâ præfuerunt. Rationem ipsam clarissimam veritatis faciem intuemur, quæ ostendit ingeniorum cultu nos ad bello parandas opes indigere; quom ingenio vincantur omnia, & ingenio homines natura dumtaxat armaverit. Eademque ratio nobis demonstravit, quantum ex quaque facultate militares viri proficerent. Historiam denique testem appellamus, testis exempla ducum maximorum, testamur exempla nationum bellicosissimarum, quibus omnibus admonemur; ut in illo rerum Principe summa potentia, eum summâ sapientiâ copulata est, ita inter homines potentiam, & fortitudinem a sapientiâ proficisci.

ORATIO VIII.

HABITA PISIS XIV. KAL. QUINCT.
ANNO 1685.

[CORRECTION]

*Quum suos Fratres Jurisconsultorum
ornamentis insigniret.*

Quæ duæ res disertissimis hominibus, qui ex hoc loco dicunt, orationum argumenta suppeditant, Laodatio, & Exhortatio, em sunt ambæ nobis hodiernæ die prætermittendæ; quod earum altera mihi verba sustinet, altera adolescentibus Prætoribus meis, de quibus habenda est oratio, minimè accommodatæ esse videantur. Nam & Fratrum laudes magnificè predicare haudquaquam pudori meo consentaneum; & per se accensio ad studia, & inflammatio instigare dicendo supervacuum. Quamquam enim addere calcari sponte currendi, vetere proverbio admonemur; tantum tamen ardorem esse video horum Adolescentium, tantamque, ac tam incredibilem discendi cupiditatem; ut, quod de Theopompo summum dicendi master Iliocritas agebat, sereno potius aliquo sint coercendi, quàm ullo stimulo incitandi. Quare rocor, ne sit ineptum, quorum animum cupidine laudis vehementius

F

etiam

- etiam effervescentem, quam tutum sit valerudini, reprimere cupiam, & salubri temperamento moderari, his tamquam ignavis, & jacentibus Orationis meae quasi quasdam faces admovuro. Quò me igitur veram, quam insulam viam, quam quae aliis patere solent, mihi uni praclusas, & obseptas esse intelligam? Consilium capiam neque alienum a me, neque ab his, quibus jurisprudentum ornamenta decrevistis; & quoniam Adolescentes hi non in hoc solum jurisprudentiae pulvere defudarunt, sed ad summam aliarum facultatum gloriam, quantum in ipsis fuit, contenderunt; occurram tacitè quorundam suspitioni, qui fortasse, quum sciant in multitudine, ac varietate artium maximam esse versatos, non tantum temporis, quantum oportebat, in jurisprudentiae studiis posuisse arbitrantur. Sic eadem opera, & Fratres defendam, quod ad officium meum pertinet; & vestrum, Patres amplissimi, iudicium, qui eos orandos
- c esse censuistis, auctoritatemque tuebor. Nec sane difficilis mihi defensionis ratio proponitur; non enim in longinquo, aut obscuro loco eorum studia tenebris, & ignorantiae sepulta jacuerunt; sed primum Florentiae, deinde Pisae per quadriennium in hac publica luce, in tantà juvenum studiorum frequentia se protulerunt. Nego esse quemquam, cui noti plene sint, qui iure possit eorum in discendo iure diligentiam requirere: nego cuiquam aequum vel ingenii solertia, vel acutissime differendi, vel intelligentià legum concessisse: nego quidquam ab ipsis esse praetermissum, quod a studiosa legum juventute usurpari solet. Nam & publicè, & privatim de iure civili disputarunt; & domi jurisconsultorum libris legendis partem in scholis stuerunt scientiam; & in studiorum conventibus, quos Academiis vocant, exercuerunt ingenium. Quid autem hic ego praedicam, quàm frequentes doctissimorum hominum praefectionibus interfuerint; quàm avidè, quàm assidue legum interpretamenta acceperint, accepta memoris mandaverint, memoris mandata commentando, meditandoque recoluerint? Quae studia certe fuissent illustriora, nisi ingenuus quidam pudor, & naturalis modestia obstitisset; quae, ut ornat ingenium adolescentum, sic occultat interdum, nec se multitudinis finit venditare; & quemadmodum sanctiores sacra, mysticaque religiones adytis inclusas, lupariis obductas, oculos profanorum latebant; ita pudore sepitur ingenium, & quasi sanctiore quodam sacratio a vulgo segregatur; nec obsecrare vilescit, sed evadit augustius. Atque haec tamen modestià praedicti, quum popularum auram numquam sint occupati,
- fatis insignem sibi famam compararunt. Ex quo intelligi potest, quanta fuerit virtus, quae occultata se proderet, & depreffa emineret; neque enim, qui est virtutis fructus amplissimus, eorum praecarii consensu optimo cuique obscuri esse potuerunt. Tector ego adolescentis humanissimos, quibus ut sunt familiariter: tector omnem studiosa juventutis multitudinem: tector denique Patres amplissimos, a quibus juris civilis doctrinam acceperunt: quos ego, si mentirer, praefentes impudentiae meae testes reformidarem. Sed neque ego mentior, & ab ipsis ea, quae dico, probari scio; neque eos unquam, aut horum indultum desiderasse, aut in iure civili profectum requisivisse. Quae ergo ratione dixerit quispiam, quum tantum in aliis disciplinis profecerint, in jurisprudentia quoque studio tantum elaborarunt? Id ne quis forte miretur, quo pacto sint assequuti, ego deinceps explicabo. Principio quae aetate ceteri apud Grammaticos adhuc detinentur, in eadem palatrum porro diu lustraturi, hi gravioribus disciplinis operam dabunt. Nondum primos pubertatis annos attingunt, & jam decursus rhetorum spatium, in philosophorum campo, & geometrarum pulvere se exercebunt; Graecae etiam literaturae, antiquitatisque studium ceteris disciplinis adjuvant. Pervenerunt ergo ad jurisprudentiam iam his artibus imbuti, quas cum jurisprudentia conjungit miramur; deinde quo tempore haec iustitiae sacra, quorum Sacerdotes vos estis, coluerunt, ita sunt his operati, ut Musarum sacra non omitterent, quibus celebrandis otium illis haudquaquam defuisse ne miremini; ea est enim temporis natura, ut latissime pateat, nisi culpa nostra contrahatur. Cogitate, quantum temporis adolescentes etiam hi, qui studiosi videntur, impendant spectaculis, voluptatibus tribuant, nugis, ludo, aucupio, venatione, convivio, & compositionibus contendant; & tam, cur aliis ad unam facultatem colendam desit, quàm, cur his ad multas celebrandas otium superfuerit, intelligetis. Non enim de eorum studio quidquam voluptas, non ignavia, non somnus, non deliciae sibi decerpserunt; idcirco, quum jurisprudentiae quantum par erat, impenderent curae, rerum praeter multarum cognitionem adificere potuerunt. Itaque non video, in quo possint reprehendi, aut cur aliis facultates jurisprudentiae studiis impedimento fuisse credantur; quum quidquid opere in aliis disciplinis contulerunt, id non jurisprudentiae, sed ignaviae, ludo, voluptati, honestis etiam animi remissionibus detraxerint. Nisi verò alex, quàm libris; Veneri, quàm Minervae; somno, quàm vigilantiae; inertiae,

A tiz, quam labori deditum esse jurispruden-
 tiz studii utilius existimamus. Quom con-
 tra reputantibus omnes facultates inter se
 spatas, connexasque esse constet, & siliam
 ab aliâ lumen mutuari; & jurisprudentiam
 præcipue ali, sugeri, ornari scienciâ rerum
 plurimarum. Id autem exempla docent ve-
 terum jurisconsultorum, qui hanc artem
 boni, & equi, quum essent nullius præcla-
 re artis expertes, condiderunt. Docent
 exemplis eorum, qui superiore seculo flo-
 ruerunt, quorum doctissimus quisque, &
 eruditissimus, juris etiam habetur consul-
 tissimus. Docet denique ratio, quæ hanc
 juris disciplinam, quum s philosophiæ fonte
 profuoxerit, a philosophiâ divelli egro
 posse confirmat; & quum in mediâ snci-
 quitate versetur, cognitione potissimum an-
 tiquitatis adjuvari; quumque mderatrix,
 & quasi regina Rerumpublicarum habetur,
 inopem, nudam, bonarum scitum præsidio
 destitutam esse non oportere declarat. Quo
 probè confuturo, jam sudafter fatebor,
 C meos Candidatos, & eloquentiæ studiis ita
 deditos fuisse, ut & carmen condere non
 absurdè, & orationem componere possint
 non inelegerint; & in historiâ, atque an-
 tiquitatis cognoscendâ plurimum temporis
 consumpsisse; & quum viderent Latinas
 litteras sine Græcis quodammodo claudi-
 care, adsumendum sibi Græcæ lingue co-
 gnitionem censuisse; quo in studio mirifi-
 cos profectus habuere. Dicam ego quod
 sentio, & dicam non sugendi causâ, sed
 D quod itis se rem habere certò sciam; pau-
 cos arbitror hoc tempore adolecentes tan-
 tam esse Latini sermonis, quantum hi Græ-
 ci sunt, scienciæ consequutos. Quotus
 enim quisque in hac tenerâ ætate præci-
 pios Latinicatis auctores studiosè lèssitavit,
 aut commodè potest aliis, & scienciæ ex-
 plicare? ut hi non principes modò Græci
 sermonis Auctores, sed multos alios sssidua
 lèssione contriverunt, & studiosi adole-
 scentibus interpretantur; docendique lic-
 teras Græcas munere est mte funguntur,
 E quæ si discerant, non vulgarem lsudem a-
 depti putarentur. Jam in philosophiâ ar-
 tium parente, magistrâ vitæ, luce verita-
 tis, quantum profecerint, si dicere insti-
 tutum, vereor, ne oblitus propositi mei vi-
 des horum laudes exaggerare velle dicen-
 do. Sed, ut vult, quisque existimet, ego
 verum non oculosdo; omnis hi veterum
 philosophorum phicis, omnes rationes,
 omnes indagandæ veritatis vias tenent. Ad
 F hæc quæcunque sunt recentiorum ingenia
 inventa præclarè; animo, & cogitatione
 comprehenderunt; & aut me amor fallit,
 aut nemo æqualium his est, vel in disse-
 rendo subtilior, vel in excogitando acut-
 ior, vel in colligendo solertior. Quid au-
 tem de Mathematicis dicam? non elemen-

ta geometriæ solum, sed arcana magis re-
 condita; Apollonii doctrinam admirabi-
 lem, Archimedis inventa divinis, sliorum
 præterea cum veterum, cum recentium ha-
 beret cognita, & paratata. Quæ sreti
 scienciâ & a geometris propositas solvere
 quæstiones, & multa suo Marte possunt,
 eaque non contemnenda sagaciter inveni-
 re. Quid quod in illam siderum altitudi-
 nem animum caelestium capacem subdu-
 xerunt, multiplicisque, & inenarrabiles
 astrorum vias modò se humiliter circuma-
 gentium, modò in immensam altitudinem
 subeuntium, retrogradientium, suos cur-
 sus retradantium, accelerantium, consi-
 stentium, & eorum ortus, obitusque, & la-
 titudines, & longitudines, & intervalla, &
 magnitudines cognoverunt? & Ptolemæ-
 um clisissimum Cæli interpretem, sed cu-
 jus libri in magnâ rerum, & orationis ob-
 scuritate versantur, inter siders spatian-
 tem, & aditissimam naturæ arcana rman-
 tem, & permeantem per se nullo duce sunt
 assecuti; quod, quantum sit opus, expli-
 carem, nisi adesse viderem doctissimos vi-
 ros, qui experiundo didicerunt. Quæ tan-
 ta ingenii, eloquentiæ, doctrinæ ornamen-
 ta, his præsertim moribus, integritate vi-
 tæ, modestiâ, gravitate, continentia illu-
 strata, quum ad nostrum jus civile contu-
 lerint, lætandum nobis esse duco; spero
 enim haud exiguum olim, quom se con-
 firmaverint, jurisprudentiæ lumen allatu-
 ros. Sed, ut ornabunt hi jurisprudentiam,
 itis par est, ut sò ipsâ interim jurispruden-
 tiam ornamentum insignibus; quospropter ipsos
 ea latus, lubensque vobis, Pstres, decer-
 nentibus trado. Accipite ergo, Adolescen-
 tes, decreto Patrum amplissimorum delata
 vobis ornamenti doctrinæ, quibus ipsi
 vos aliquando speramus ornamento fu-
 turos.

ORATIO IX.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1685.

In solemnī inauguratione Studiorum.

Quantum Litteræ in pace, & tranquillitate Reipublicæ profint.

A C Onstitueram, Auditores, quum toties aggressus fuisset ornare dicendo facultates, quas profitemur, nec laudem leges minui, sed dum colligitur, magis, magisque subfrescere, uberiorque abundare videretur; omisso laudandi studio, alia querere argumenta, quibus tractandis, & meum munus implerem, & adolecentes, qui me audiunt, ad discendi cupiditatem vehementius excitarem. Sed bellum grave, quo provincie commotæ sunt Orientis, Pannonique, & alia Septentrionis Regna uruntur, me etiam quasi armorum strepitu, tubarumque clangore commotum anno superiore bellicum quodammodo canere, & fortiores laudes meditari litterarum cœgit. Quapropter ad alias laudes, quibus ornanda doctrinæ studia putaveramus, bellicas etiam adiunximus; nec degenerare virtutem bellatorum, si doctorum præceptis imbuatur; sed in sinu Musarum Martis alumnos rectissime educari, sapientiamque, & bonas artes ad fortitudinem prodesse vehementer contendimus; ne si virtus effeminari ingenii cultu crederetur, in discipulis hinc temporibus pessimè nostro studio Reipublicæ consulere videremur. Nunc ipse rerum ordo, ipsa dicendorum series exigit, Auditores, ut, quoniam quantum belli tempus pulcherrimarum scientiæ facultatum adjuvetur, ostendimus, quantum pacis tempus ab his discipulis & ornamentis, & utilitatibus accipiat, demonstramus. Nam fuerit prorsus absurdum, si, quum laudare velia has artes filias pacis, alumnas otii, tranquillitatis comites, quales paci, & quæ aluntur, non quieti decoras, & quæ fovetur; sed bello, quod perhorrescunt, sed armis, a quibus abhorrent, accommodatas esse dixit affirmes. Malè mehercule de optimis disciplinis mererer, si docuisse ostenderem, quomodo urbes everterentur, non dicerem ostendisse, quomodo conderentur; affirmarem rationem tradidisse, non qua, pace florent, sed qua bello miserrimè vexantur; non qua homines bene, bestique vi-

verent, sed qua crudelius trucidarentur. Enimvero illa inventa servitæ, illa instrumenta nocendi, quæ doctissimi homines excogitarunt, necessitati; quæ verò ad pacem colendam, humanitatem alendam reperiunt, tribuenda sunt voluntati. Hæ propriæ, & penitus infusæ laudes hominum litteris deditorum, juvare Mortales mansuetudine, consilio, probitate, iustitiâ ceteris antecellere; illæ verò, quas recensimus anno superiore, circumvenire hostes, bellicas machinamenta moliri, accendere ad prælium milites, malo domare barbaras nationes, adventitiæ quodammodo, & peregrinæ. Id ergo erit argumentum doctorum ingenia haud paulo accommodatius, quod hodierno die mihi proposui; quo quantum litteræ in pace, & tranquillitate Reipublicæ profint, explicabo; sic utrique temporis pacis, & belli doctorum labores utiles ostendentur. Ac, si geometras imitari velim, qui ubi quippiam alio in loco probaverant, ad alia progrediuntur, eo autem pro concessio, & omnium consensu comprobato utuntur, nihil esset, cur laborarem, ut planum vobis facerem summam utilitatem a liberalissimis has disciplinis in tranquillitas, & pace securâ fruenter civitates proficisci. Nam, quum argumenta nihil dubii relinquentibus rem belli doctorum hominum inventis plurimum proficisse ostenderim, cui potest esse dubium, quin eorumdem beneficio pulcherrimè pax administraretur? Nisi verò sapientia, quæ his artibus continetur, plus in bello, ubi temeritas, & fortuna dominatur, quam in pace pollet, ubi consilio, & prudentiâ pleaque consuevit; magis audire vacet vocem sapientiæ inter lituorum, tubarumque clangorem, & clamorem inconditum præliantium, quam in otio, & tranquillitate, quum pax, compresso bellorum tumultu, eruditiorum sermonibus aures patefecit. Certè non omnis in bello sibi vindicat sapientia; militum virtuti, hostium ignavia, imperatorum audacia præclarè gestorum pars magna debetur; in pace non læcè militum, sed ingenii vires candida assequuntur. Si itaque sapientum monita ducibus in bello rei bene gerendæ viam monstrant, multo magis Reipublicæ cum laude administrandæ rationem in pace monstrabunt; nam, quemadmodum nubilo Cælo Sol habetis, puro, serenoque clarius luceat; ita in turbidis Reipublicæ temporibus obscuris, tranquillis lucidius sapientiæ lumen effulget, & illuminat civitates. Eset igitur a me peroratum, si necessarius dumtaxat argumentis mei velim; sed nolo agere angustus, rem totam latius explicabo.

Non diu sunt obscuri. Auditores, quantum doctrinæ studia prodescent Reipublicis; in ipso statim ortu civitatum sapien-

tiae

tate eluxit opportunis; neque enim urbes
 A quam sapientes, neque alia arte, quam
 sapientia condiderunt. Atque utinam pri-
 ma illa tempora non iacerent densissimis
 occultata, & circumfusa tenebris vetusta-
 tis! testar humane sapientie lumina vi-
 ros, quibus auctoribus dispersi humines,
 & in silvis ferarum more degentes, in ur-
 bes sunt congregati; & historici teste vin-
 cerem tantam rem, & scientia rerum, &
 dicendi copia consequutos. Sed quod cla-
 rissimè liqueret extantibus monumentis
 ultima vetustatis, id in tanta caligine
 B temporum, & obscuritate rerum assequi
 conjecturis licet. Nam qua de causis pu-
 tamus in fabulis esse, Thebarum muros
 ab Amphione lyre cantu constitutos; Ot-
 phe carminibus delinatas feras immanita-
 tem exuisse, fluvia constituisse, ventorum
 impetus concidisse, arboreque, & lapides,
 & montes dulcissimam vocem insequutos?
 Non alios certe cogitare debemus Amphio-
 nem, & Orpheum, quam sapientes, quum
 antiquis iudici vates, & sapientes habe-
 rentur. Hi autem non lyre sonitu motis
 C lapidibus Thebarum muros excitant: non
 permulere carminibus feras: non
 sensum inanimis, non immotis motum,
 non quietem mobilibus indiderunt; sed
 movere eloquio contumaces, stupidos, &
 non intelligentes hostis societatis acuerunt;
 levioribus, quam ut certas leges ferre pos-
 sent, gravitatem addiderunt; homines a-
 gresses, & feros persuadendo, monendo,
 D docendo feracem deponere, amicitias in-
 ter seungere, servare fidem, societatem
 sanctam habere, urbes condere perpule-
 runt. Sunt ergo civitates inventa sapien-
 tum, quod alio commento rursus antiqui-
 tatis declaravit; nam presidem litterarum
 Deum Athenis, quam primam in terris ur-
 bem tradunt exuisse, & nomen, & origi-
 nem prebuisse testatur. Sed quid ego fa-
 bulas confessor? quos tamen tamquam vo-
 E stigia quedam, & notae veritatis exole-
 scantis iam vetustate, non tamquam men-
 dacia poetarum arbitror intuendas; tamen
 nihil opus est fabulis, quum idem certior-
 bus argumentis possit ostendi. Nam civi-
 tatum non illi conditores, qui domos ex-
 truxi, sepius manibus domos, moenia fossi,
 valloque circumdari imperarunt (quam-
 quam, & hæc arbitror opera sapientum)
 sed illi, qui leges condiderunt. Quum e-
 nim civitates intelligantur esse hominum
 F iusticie fruendæ causâ congregatae mul-
 titudo; iustitiæ verò nemo frui sine legi-
 bus possit, efficitur, ut sine legibus civi-
 tas non consistat; hæ sunt vincula soci-
 etatis, fundamenta publicæ felicitatis,
 mens, & animus civitatum; qui ergo le-
 ges primi condiderunt, & urbium dici
 debent conditores. Nam, quemadmodum is

animam dicitur genuisse, qui principium,
 & originem præbuit animæ procreandæ; sic
 is habendus urbium conditor, qui leges co-
 lit, quasi animam civitatis; non diu est ergo
 querendum, a doctrinæ studio alieni,
 an doctissimi fuerint urbium conditores.
 Quis enim est adeo vetulatus ignarus, ut ne-
 sciat, omnes legumilatoras, quorum anti-
 quitas gloriam prædicat, doctrinæ laudibus
 præstare? quia non audivit Moysen le-
 gumilatorum, quos sancto accepimus, ve-
 tutissimum, & Egyptiorum litteris eruditum,
 philosophiam, musicam, omnemque doctri-
 nam calluisse, grammaticas etiam apud
 Hebræos dici repertorem? quis ignorat
 Mercurium, qui leges Ægyptis condidit,
 ingenli, & doctrinæ magnitudine ter ma-
 ximi cognomen esse consequutum? Est
 omnium litteris pervulgatum Zoroastrem,
 qui Bactrianos, Persæque legibus condita
 temperavit, & summum siderum spectato-
 rem fuisse, & maximum Dei, divinarum
 que rerum contemplatorem; Minocum, qui
 Cretensibus iura descripsit, es fuisse scienti-
 tiæ copiam, ut non ab hominibus doctus,
 sed divinitus institutus videretur; cuius rei
 testis appellatur maximus poetarum, qui
 ipsum vocat *auditorum Jovis*; Lycurgum
 omnes fatentur et ipsum lapideum fuisse,
 & in condendis legibus usum adiutorem
 Thales poetæ lyrico, docto homine, & e-
 rudito; Auctores autem gravissimi produ-
 derunt & in Indiam, & in Ægyptum, &
 Hispaniam scientiæ causâ peregrinatum;
 E Solonem Atheniensium legumilatorum in-
 ter septem sapientes ob doctrinæ præstan-
 tiam esse numeratum; Zanolxin, qui Scy-
 thas legibus laus furmavit, a Pythagora non-
 nulli ferunt institutum. Mitto Zaleucum,
 quem Locrensis, mitto Numam, quem
 Romanis, mitto Protagoram, quem Thu-
 rias, mitto Pisconem, quem Siculis, & Ma-
 gnesis tradunt leges condidisse: mitto alios
 auctores legum saluberrimarum, a quibus,
 tamquam fontibus, leges, quibus
 L usus est, & utitur Orbis terrarum,
 profluxerunt; quos omnes insulam animo
 a naturâ prudentiæ vim singulari studio,
 doctrinæque primorivæ accepimus. Haben-
 t ergo hoc primum a litteris benefi-
 cium Mortales, quod leges acceperunt, &
 legum munere conditas civitates; quo
 haud scio, an ullum præstantius esse possit.
 Quid enim esset humanum genus, nisi es-
 sent urbes constitutæ, ornata Orbis
 teterram, arces sœcularis, propugnacula
 liberatis, domicilia virtutis, & artium, &
 M humanitatis; si legis experti, humane
 societatis ignarum, inopæ auxilii, opportunum
 injuriæ, agresse, ferum, ac barbarum in
 speluncis degeret, in silvis, & agris deser-
 tis, & horridis vagaretur? nonne venerem
 incer-

incertam speret more belluorum? non edam prolem fugâ laboris negligeret? non desereret invalidam parentum senectutem? non fas, piunique proculcaret, & in omne scelus rueret? non divinum Numen contemneret, aut ignoraret? non denique feris equaretur? æquaretur dico? deteriore loco, & conditione esset, quàm feræ. Nam feræ Deus naturalibus armis communivit; homines inermes esse voluit, & imbecillos: feræ, nisi in dispar genus, ut ait ille, non seruiunt; homines inter se crudelissimè dimicarent: feris aliquid natura tutamen largitis est adversus inclementiam Cœli, & injurias tempestatum; homines nudos procreatos omne præsidium ab industria petere censuit oportere. Cernitis animo, Auditores, quàm latè pateat hoc beneficium litterarum, quàm copiosè possit a me verbis dilatarì. Cogitate vobiscum ipsi quæcumque præclara, decora, laudabilia, admiranda homines umquam invenerunt; hæc omnia reperto jure, societate constitutâ, conditis urbibus, acceptis referri debere doctis, & sapientibus viris haud injuri contendere potuissim. Sed nolo in eadem re diutius immorari; ut in opiparo, & multis ferulis instructo convivio solemus appositos cibos, quamvis jucundos, atque suaves, non avidè absorbere, sed leviter delibare; ut multitudini, ac varietati sufficere possimus epularum; sic in tam amplâ, ubere, copiosâ, alluente materiâ perfringenda sunt leviter laudum argumenta; non exhausti omnis dicendi copia, ut alia, quæ supersunt, majora non defatigatus, sed recens viribus exequi possit orator. Nam sane magnum est legibus constitutis civitates condidisse, majus conditas conservare, conservatas felicitate donare; quod excellentissimum honorum omnium, non nisi litterarum beneficio contingere posse Rebuspublicis haud immerito confirmaverim; nec longè petenda sunt argumenta. Diximus doctorem hominum, & sapientum munus fuisse civitates; qua in re totius testimonio sumus usi vetustatis; nunc dubitabimus, an iisdem artibus, quibus initio fundatæ sunt Respublicæ, & conserventur, & florescant, & augerentur, & compotes felicitatis evadant? Litterati homines initis, & ortum urbibus præbuerunt; easdem suggerere, aliquæ doctrinâ litterarum hominum, qui non videt, est nihil planè videt; quum ipsius pene voce naturæ moneamur, cuncta iisdem adolescere elementis, quibus orta sunt, & procreata. Sic quæ terra edit, aut edica suscipit, eadem terra nutrit, & fovet: sic terrestres animantes, plantæ, lapides metalla mutantur, & educantur: sic pisces, &, ut cum Poëtâ loquar,

..... genus omne naturæ,

Et quæ marmoreo feri monstra sub æquæ pontus,

eodem mari, quo nata sunt, adoleverunt, in alienam sedem transiata statim extinguuntur, omninoque semper cognata sunt origini alimenta; & ne a naturâ petita longius exempla duci videntur; id in vitâ maximè cerni, rebusque civilibus potest. Imperium iisdem artibus retinetur, quibus ab initio partum est; beneficium junguntur amicitia, beneficium amicitia conservantur; mutua utilitas junxit homines ad vitæ societatem; tolle mutuum utilitatem, tollitur et vitâ hominum societas; rerum scientia studio comparatur, sublato studio oblivione scientiæ sepelitur. Quid plura congero, quâsi verò non cuivis exempla sint in promptu rerum naturarum, & hominum vitâ intuitu; quibus magistris doceamur universa iisdem rebus, & crescerem, & bene se habere, a quibus originem acceperunt? Quo probè constituto, quis nobis non dabit, quum doctissimorum hominum scientiâ legibus constitutis sint natæ, eadem scientiâ & conservari, & felices esse Respublicas, easque sublata rursus interituras? Nec me exempla movent Barbarorum; qui, quum a doctrinæ studiis abhorrente videntur, tamen & colunt, & coluntur civitates, & statum Reipublicæ inconcussum utrumque conservant. Hoc enim tuum est, o magistra vitæ eruditio, decus, tuum, sapientia, munus, regina mentium quantumvis agrestium, tuæ laudes, doctrinæ, lux Orbis terrarum: tu Barbaris etiam legumlatoribus tuum lumen ostendisti; tu a te alienissimas gentes tuo splendore collustrasti; tu nullam partem terrarum inscitie tenebris involvi penitus permisti. Nam quemadmodum Sol etiam hieme subjectas polo terras, extermosque Mundi cardines, etsi non elarâ, perspicuamque, aliqui tamen incerti, tenui, obicuri luce perfundit; sic nulla est tam immanis, aut barbara, aut a doctrinæ studiis remota natio, quæ non aliquod sapientiæ lumen acceperit. Non pervenit ad Barbaros perfecta quædam, & absoluta cognitio litterarum; pervenit tamen aliqua quâsi umbra doctrinæ. Hæc illi duce reguntur, & Respublicæ administrant; nec tamen aut Reges eorum, aut ipsi felicitatis ullam partem assequuntur. Nam Reges suis cupiditatibus misere ferunt, transversisque aguntur libidine, crudelitate, superbâ; ipsi autem intolerando Regum dominatu vexantur, & mancipiorum loco habentur, nec ullam lucem libertatis aspicunt. Idque illis idcirco accidit, quod mores imperantium cognitione rerum, sui que minimè temperati insolentia effervant, inscitia pessumdentur, necesse est; qui autem reguntur, quum nihil altum, præclarumque cognoverint,

nihil

nihil etiam nisi humile, detestissimum, abjectum, servile cogitant; nec se homines esse meminerunt inimicum servituti genus, quom his artibus careant, quibus homines ceteris animantibus antecellunt. Agite nunc conserte cum tam infelici condicione Barbarorum Republicam, in qua summus honos optimis disciplinis habetur, & ejus rectores tantum hauserint doctrinam, quantum satis est bono publico imperaturi. Quam hæc, Deus bone, ab illi barbari dominandi ratione dissidebit in qua Rex, aut magistratus a cognitione sui rerum scientiam auspicatus, non fastu, non arrogantiâ, non elatione animi, propriis inficit vitis intumescet; nec dominationem, & servos, sed rectorem, & cives cogitabit; nec, ut barbari Principes, & stulti se humum excessisse fastigium, quodd opibus, & luxu distat, opinabitur; sed iisdem, quibus ceteri constare elementis, iisdem rebus ali, iisdem & gaudere, & offendi, eundem sibi exitum sciet imminere. Ergo se tunc inter Mortales eminare arbitrat, quum virtute, clementiâ, consilio, animi magnitudine benefaciendi studio aliis antecesserit: & Homeri dictum semper habebit in promptu, quo maximus ille vates in Ulyssis personâ docet, *Regem erga suos populares, tamquam patrem mitem, & beneficum esse oportere*. Jam in consiliis capiendis, administrandâ Republicâ, quam longè stulto sapiens, doctus indocto Princeps antecellit? alter utitur consilio stultorum, ut plus ceteris sperare videatur; alter sapientes, & sui similes viros adhibebit; alter, etsi fuerit in consiliariis eligendis felicior, tamen eos habebit, qui grati moveantur, qui recta consilia adulatione depravent, qui sapientiam pleurumque dissimulent, ne Regi stultitiam exprobrare videantur; alter, etsi omnes defecerint, libros consulat, qui nihil tribuant amicitie, non veritatem adulatione corumpunt, non timent, non verentur, non, quod private rei provideant, publicæ sunt incuriosi. His auditoribus, & quidem optimis [optimos enim eligit Princeps liberalissimis studiis instructus] que præcepta non bauriet, que exempla virtutis, quas voces doctissimorum hominum, & omnis ætatis in Republicâ administrandâ principum non accipiet? Plena sunt his poetarum carmina, plena Historicorum monumenta, pleni philosophorum libri, plene rhetorum orationes. An verò Medicus, aliquidque disciplinarum studiosi in arte sua ex præstantium Auditorum lectione multum proficiunt, nec omnia experientie debent? Principes verò in sanandis viciis ægræ civitatis, in salute Republicæ procurandâ nihil; & hæc ars omnium maxima nihil omnino doctrinâ promovebit? De si-

derum motu, rebusque divinis multa ab Auditoribus præclarissimè disputata, verissime que dicta proferuntur; in rebus civilibus nihil vitæ conducibile, nihil, quod Principem possit erudire, tot sæculis a summis viris dictum confirmabimus? immo verò in his, quam in illis ingenia felicius, & utilius arbitror esse versata; quodd ille supra hominem posset, & immenso distat intervallo vix ullius possunt ingenio comprehendendi; hæc verò in medio sitæ, & hominum propriæ sunt. Quid enim tam homini proprium, quàm imperare, quum & omnibus imperet, & solus ex animantibus hujus rei particeps censetur? Jure igitur maximi Principes, quem generi humano rectorem imponent, bonis artibus institutum esse censebant oportere. Augustus, cujus Imperii magnitudo omnium Regum potentiam, Imperii magnitudinem felicitas, virtus felicitatem superavit, nepotem unicum Agrippam, cui jure sanguinis Imperium debebatur, quum ætate florenti, viribus validus, nullus esset affinis culpa, quodd rudis bonorum artium haberetur, indignum Imperio judicavit. Idemque judicium aliorum Imperatorum fuit; siquidem omnes optimarum facultatum studio ad summum fastigium sibi viam munebant; quocirca Domitianus, ut dignus Imperio videretur, Poeticæ studium simulavit. Nec immerito doctrinam in Principe sapientissimi Principes, populisque prudentissimus requirebant; innumeris quippe cum Græcorum, tum Romanorum exemplis docebantur, beatos fuisse Respublicas, quum doctorum hominum consilio regerentur; acceperant Chilonis doctissimi viri sapientiam Lacedæmonis plurimum profuisse; Micylenzis Pittacum, Rhodis Cleobulum, Joniæ Rebuspublicis Bianxis, & Thalesis prudentiam multum ad felicitatem concessisse; Periclem quadraginta annos Atheniensium civitatem summâ cum laude rexisse; Italicæ partem, que magna Græcia est appellata, Pythagoreis gubernantibus ad summum apicem felicitatis evectam; & philosophorum scholis prodidisse præstantissimos rectores, & principes civitatum; Phocionem Atheniensium Republicam ruentem, præcipientemque sustinuisse, & vulnera assidue civitatis opportunè pace resposuisse; Demetrium Phalæreum Atheniensium rebus ad multa se utilem præbuisse non ignorabant. Par etiam apud Romanos occurrebat exemplorum copia; Numa, quem philosophum fuisse post multas ætates recepti ejus libri declarant, pace confectâ Romulæ param bellis gloriam adæquavit; Lælii doctissimi viri sapientia Scipionis virtutis propemodum utilis Reipublicæ vicit; parem bellicis Pompeii laudibus laudem in togâ Cicero sibi comparavit. Utinam

- incertam raperet more belluarum? non edam prolem fugâ laboris negligeret? non deferret invidiam parentum senectutem? non fas, piumpue proculcaret, & in omne scelus rueret? non divinum Numen contemneret, aut ignoraret? non demique foris æquaretur? æquaretur dico? deteriore loco, & conditione esset, quàm feras. Nam feras Deus naturalibus armis communit; homines inermes esse voluit, & imbecillos: *feræ, nisi in dispar genus*, ut ait ille, *non ferunt*; homines inter se crudelissimè dimicarent: faris aliquid naturæ tutamen largita est adversus inclementiam Cœli, & injurias tempestatum; homines nudos procreatos omne præsidium ab industria petere censuit oportere. Cernitis animo, Auditores, quàm latè pateat hoc beneficium litterarum, quàm copiosè possit a me verbis dilari. Cogitate vobiscum ipsi quæcumque præclara, decora, laudabilia, admiranda homines umquam invenerunt; hæc omnia reperio jure, societate constitutis, conditis urbibus, acceptis refectis debere doctis, & sapientibus viris haud injurè contendere potuisse. Sed nolo in eadem rediitis immorari; ut in opiparo, & multis ferulis instructo convivio solemus apponere cibos, quamvis jucundos, atque suaves, non avidè absumere, sed leviter delibare; ut multitudini, ac varietati sufficere possimus epularum; sic in tam amplâ, ubere, copiosâ, alluente materiâ perstringenda sunt leviter laudum argumenta; non exhaurienda omnis dicendi copis, ut alia, quæ supersunt, majora non defatigatus, sed recena viribus exequi possit orator. Nam facnè magnum est legibus constitutis civitates condidisse, majus conditas conservare, conservatas felicitate donare; quod excellentissimum bonorum omnium; non nisi litterarum beneficio contingere posse Rebuspublicis haud immerito confirmavimus; nec longè petenda sunt argumenta. Diximus doctorem hominum, & sapientem munus fuisse civitates; quæ in re totius testimonio sumus usi vetularis; nunc dubitabimus, an eisdem artibus, quibus initio fundatae sunt Reipublicæ, & conserventur, & floreat, & augeantur, & compotes felicitatis evadant? Litterati homines initia, & ortum urbibus præbuerunt; easdem augere, alique doctrinâ litterarum hominum, qui non videt, is nihil planè videt; quum ipsius pene voce naturæ moneamur; cunctis iustis adolescentæ elementa, quibus orta sunt, & procreata. Sic quæ terra edit, aut edita suscipit, eadem terra nutrit, & fovet: sic terrestres animantes, plantæ, lapides metalla aluntur, & educantur: sic pisces, &, ut cum Poëtâ loquar,

..... *genus omne naturam,*

Et quæ marmoreo feri monstra sub aequore pontus,

eodem mari, quo nata sunt, adolescent, in alienam sedem transita statim extinguuntur, omninoque semper cognata sunt origini alimenta; & ne a naturâ petita longius exempla duci videantur; id in vitâ maximè cerni, rebusque civilibus potest. Imperium iisdem artibus retinetur, quibus ab initio partum est; beneficio junguntur amicitia, beneficio amicitia conservantur; mutua utilitas junxit homines ad vitæ societatem; tolle mutuum utilitatem, collecturæ vitæ hominum societas; rerum scientiæ studio comparatur, sublato studio oblivione scientia sepelitur. Quid plura congero, quasi verò non cuivis exempla sint in promptu rerum naturam, & hominum vitam intuenti; quibus magistral docemur universis iisdem rebus, & crescere, & bene se habere, a quibus originem acceperunt? Quo probè constituto, quis nobis non dabit, quum doctissimorum hominum scientiæ legibus constitutis sint natæ, eadem scientiæ & conservari, & felices esse Reipublicas, eaque sublatis rursus interitibus? Nec me exempla movent Barbarorum; qui, quum a doctrinâ studiis abhorreere videantur, tamen & colunt, & coluerunt civitates, & statum Reipublicæ inconcussam utcumque conservant. Hoc enim tuum est, o magistra vitæ eruditio, decus, tuum, sapientia, munus, regina mendum quantumvis agrestium, tuæ laudes, doctrina, lux Orbis terrarum: tu Barbaris etiam legumlatoribus tuum lumen ostendisti: tu a te alienissimas gentes tuo splendore collustrasti: tu nullam partem terrarum inscitie tenebris involvi penitus permisti. Nam quemadmodum Sol etiam hieme subiectas polo terras, extremosque Mundi cardines, etsi non elarâ, perspicuaque, aliqui tamen incertâ, tenui, obicuri luce perfundit; sic nulla est tam immanis, aut barbarâ, aut a doctrinâ studiis remota natio, quæ non alicuius sapientiæ lumen acceperit. Non pervenit ad Barbaros perfecta quædam, & absoluta cognitio litterarum; pervenit tamen aliqua quasi umbra doctrinæ. Hæc illi duce reguntur, & Reipublicam administrant; nec tamen sunt Reges eorum, aut ipsi felicitatis ullam partem assequuntur. Nam Reges suis cupiditatibus misere festiunt, transiverisque aguntur libidine, crudelitate, superbâ; ipsi autem intolerandum Regum dominatu vexantur, & mancipiorum loco habentur, nec ullam lucem libertatis aspicunt. Idque illis idcirco accidit, quod mores imperantium cognitione rerum, siquæ minimè temperati insolentia effrenantur, inscitia pessumdentur, necesse est; qui autem reguntur, quum nihil altum, præclarumque cognoverint, nihil

nihil etiam nisi humile, demissum, abjectum, servile cogitant; nec se homines esse meminerunt inimicum servituti genus, quum his artibus careant, quibus homines ceteris animantibus antecellant. Agite nunc conferte cum iam infelici condicione Barbarorum Rempublicam, in qua summus honos optimis disciplinis habetur, & ejus rectores tantum hauserint doctrinæ, quantum satis est bono publico imperaturis. Quum hæc, Deus bone, ab illa barbari dominandi ratione distulderit in qua Rex, aut magistratus a cognitione rei rerum scientiam auspicatus, non fastu, non arrogantiâ, non elatione animi, propriis infestis vitiis intumescit; nec dominationem, & servos, sed rectorem, & cives cogitabit; nec, ut barbari Principes, & stulti se humanum excessisse fastigium, quod opibus, & luxu distulatur, opinabuntur; sed iisdem, quibus ceteri constare elementis, iisdem rebus ali, iisdem & gaudere, & offendi, eundem sibi exitum sciet imminere. Ergo se tunc inter Mortales eminere arbitrabitur, quum virtute, clementiâ, consilio, animi magnitudine benefaciendi studio aliis antecesserit: & Homeri dictum semper habebit in promptu, quo maximus ille vates in Ulyssis personâ docet, *Reges erga suos populares, tanquam patrem mitem, & beneficium esse oportere*. Jam in consiliis capiendis, administrandâ Republicâ, quum longe stulto sapiens, doctus indocto Princeps antecellet? alter utitur consilio stultorum, ut plus ceteris sapere videatur; aliter sapientes, & sui similes viros adhibebit: alter, etsi fuerit in consiliariis eligendis felicitior, tamen eos habebit, qui grati moveantur, qui recta consilia adulatione depravent, qui sapientiam pleurumque dissimulent, ne Regi stultitiam exprobata videantur; alter, etsi omnes defecerint, libros consulat, qui nihil tribuunt amicitie, non veritatem adulatione corumpunt, non riment, non verentur, non, quod privatæ rei providesint, publicæ sunt incuriosi. His auctoribus, & quidem optimis [optimos enim eligit Princeps liberalissimis studiis institutus] quæ præcepta non hauriet, quæ exempla virtutis, quas voces doctissimorum hominum, & omnis ætatis in Republicâ administrandâ principum non accipiet? Plena sunt his poetarum carmina, plena Historicorum monumenta, pleni philosophorum libri, plene rhetorum orationes. An verò Medicis, aliarumque disciplinarum studiosi in arce sæpe præstantium Auctorum lectione multum proficiunt, nec omnis experientie debent? Principes verò in sanandis vitiis ægri civitatis, in salute Republicæ procurandi nihil; & hæc ars omnium maxima nihil omnino doctrinâ promovebit? Deriderum mota, rebusque divinis multa ab Auctoribus præclarissimè disputata, verissimeque dicta proferuntur; in rebus civilibus nihil vitæ conducibile, nihil, quod Principem possit erudire, tot sæculis a fumis viris dictum confirmabimus? Immo verò in his, quàm in illis ingenia felicitius, & utilius arduor esse veritas; quod ille supra hominem posita, & immenso distat intervallo vix ullius possunt ingenio comprehendere; hæc verò in medio lite, & hominum propriæ sunt. Quid enim iam homini proprium, quàm imperare, quum & omnibus imperet, & solus ex animantibus hujus rei particeps censetur? Jure igitur maximi Principes, quem generi humano rectorem imponerent, bonis artibus institutum esse censebant oportere. Augustus, cujus Imperii magnitudo omnium Regum potentiam, Imperii magnitudinem felicitas, virtus felicitatem superavit, nepotem unicum Agrippam, cui jure sanguinis Imperium debebatur, quum ætate florenti, viribus validus, nullius esset æstis culpe, quod rudis bonarum artium haberetur, indignum Imperio judicavit. Idemque iudicium aliorum Imperatorum fuit; siquidem omnes optimarum facultatum studio ad summum fastigium sibi viam muniebant; quocirca Domitianus, ut dignus Imperio videretur, Poeticæ studium simulavit. Nec immerito doctrinam in Principe sapientissimi Principes, populisque prudentissimus requirebant; innumeri quippe cum Græcorum, tum Romanorum exemplis docebantur, beatos fuisse Respublicas, quum doctorum hominum consilio regerentur; acceperant Chilonis doctissimi viri sapientiam Lacedæmonis plurimum profuisse; Mitylenæis Piræcum, Rhodiis Cleobulum, Joniæ Rebuspublicis Biantis, & Thaletis prudentiam multum ad felicitatem contulisse; Periclem quadraginta annos Atheniensium civitatem summâ cum laude rexisse; Italix partem, quæ magna Græcia est appellata; Pythagoreis gubernantibus ad summum apicem felicitatis evectam; & philosophorum scholis prodidisse præstantissimos rectores, & principes civitatum; Phocionem Atheniensium Rempublicam ruerem, præcipitemque sustinuisse, & vulnera afflictæ civitatis opportunè pace refovisse; Demetrium Phalereum Atheniensium rebus ad multa se utilem præbuisse non ignorabant. Par etiam apud Romanos occurtebat exemplorum copia; Num, quem philosophum fuisse post multas ætates reperti ejus libri declarant, pace constitutâ Romulæ partem bellis gloriam adæquavit; Lælii doctissimi viri sapientia Scipionis victorias propemodum utilitate Reipublicæ vicit; parem bellicis Pompeii laudibus laudem in togâ Cicero sibi comparavit. Utinam

nam Catonem philosophiæ studio excellentem populus Romanus esset securus vindicem libertatis! non, qui universis gentibus imperabat, indignam tantis rebus gestis servitutem perhulser. Quid autem de Augusto, Tito generis humani deliciis, quid de Hadriano, Antonino Pio, Antonino Philosopho doctissimis Principibus dicam? quid de aliis omni laude dignissimis, qui omnes aut doctrinæ gloriæ censentur, eum doctos homines impensè coluerunt? His tot exemplis, etsi alia argumenta desissent, quæ abunde suppetunt, admonemur Principem omnibus numeris absolutum debere studio literarum; quo bono nulum majus, nullum prestantius Mortalibus Deus honorum fons inexhaustus elargitur. Nam sub bono Principe pax, otium, securitas, tranquillitas, gaudium, divitiæ, bene temperati mores, omnia, quibus felicitas contemetur, abunde contingunt.

*Tuens hoc etenim rura perambulas;
Nutrit rura Ceres, almaque Fauſtas;
Culpari mecum Fides;
Nullis pollicitur calſa domus ſupris;
Mors, & lex maculoſum edomuit nefas;*

Quare vereor, ne sit ineptum, quum dixerim bonos Principes beneficio literarum plerumque Mortalibus contingere, aliud ad hanc laudem conari addere; & tamen, quum cogito adhuc plura, nec minora superesse, hanc ineptiarum notam haudquaquam reformido. Nam ut Principes, & magistratus doctrinâ magistrâ bene ruperare docentur; sic cives eadem fuisse ite ad parendi honestum obsequium, longumque jugum perferendum compelluntur. Rudes quippe gentes aut iusti etiam imperii frena detrectant, & immodicâ libertate efforantur; quod olim Gallis, Germaniæ, Scythiæ populus feruè scecidisse; aut ad omnem servitutem propeſſe parendi consuetudine effeminantur, & omnem indolem virtutis amittunt; quo vicio semper Orientis regna laborarunt. Quorum utrumque fugiendum; neque enim in turpi servitute, neque in effusâ licentiâ esse felicitas potest; ac pariter miserissimi sint illi, necesse est, in quos illud Tiberii convenit: *o homines ad servitutem paratos!* & in quos illud Homeri de Cyclopiſ dictum: *neque iudicia, neque leges cognoverunt.* Solis autem populis doctrinâ politis contingit legum metu, & imperatorum reverentiâ temperata libertas; quod Græcos, & Romanos eruditissimas gentes abunde ostendisse cenſeo. Jam vero private rei quantum doctrinâ profuerit, & proſit, non satis, dicendum mihi ſit, an tacendum, ſtatuo. Nam, ſi dicam, immenſos orationis campis aperitur; ſi taceam,

maximam partem laudam, quibus affici literæ poſſunt, prætermittam; ſed mediâ quamdam inſulam viam; & nota præteribo, & breviter dicenda perſtrugam. Nec enim, ut opinor, expectatis, Auditores, ut quantum vel medicinis, vel jurisprudentiâ proſit, accuratè perſequar. Quis enim neſcit alteram eſſe componi, alteram civium rei ſalutem? quis, ubi ſanctas læbeſtari cœpit, non Medicum conſultu, non in eo ſpem ſitam reſtituende valetudinis arbitratu? quum quum omnes pretioſiſſimam eſſe ſciantur; medicinam ejus conſervatorem nemo non utiliſſimam eſſe intelligit. Eodemque modo, quum rei quique ſuæ perſequentæ, aut retinendæ in legibus ipem videat eſſe collocatam, legum cultores, & interpretes Juriconſulti, quali oracule quedam civitatibus omnibus conſuſuntur; nec quiſquam ad aram legum, niſi his ducentibus, conſugiendum ſibi eſſe ducit; & quum omnes leges rei ſum cuſtodes eſſe conſentiant, nemo earum adminiſtros Juriconſultos, non quaſi præſidia ſui juris, inſuetat. Illud etiam potius indicandum, quàm verbis exaggerandum beneficium literarum; quod linguam expoliunt, verborum ſumme, ſententiarum pondere nos inſtruant. Nam, quum omnis, quæ homines inter ſe agunt, oratione, quaſi miniſtrâ conſiciantur, nec ſerè moveri homines, nec doceri, nec perſuadendo in eam, quum volumus, opinionem induci, niſi verborum beneficio poſſint; quid non videt eſſe ares, quæ orationis libertatem, dicendi viam nobis tradunt, magna inſtrumenta agendi, magnam tradere ſciſcitatem & ceteris quilibet impetrandi. Nec quemquam arbitror latere, niſi Gigantum, aut Cycloporum more inſaniat, divinumque Numen contemnat, aut eſſe non putet, Dei contemplativam ſciſcitatem, quam theologiâ vocant, quantum & ad præſentis ævi, & ad futuri ſelicitatem nobis conſert. Hæc enim in hoc turbido, & ſcopuloſo, & pleno fluctibus, procelſiſque rerum humanarum pelago navigantibus oſtendit non illum *Mundi verticem*, quem ſpectant naute, qui *ſemper nobis ſublimis*; ſed iſtum celiſſimam, & quo pendente univerſa, & ad quem univerſa convertantur; quem ſpoſſantes ad portum veræ felicitatis enſiſtigamus. Hujus beneficii errorum nubes diſcutiuntur, perturbatioſum tempeſtates componuntur, vitiatorum ſcopuli viciantur, ſuperſtitionum monſtre conteruntur, vera tranquillitas, gaudium, ſerenitas, lux mentis, hilaritasque nobis aſfulget. Quæ ſi velim latius explicare; quum copioſè poſſim dicere, quum elatè extollere, quàm ornare luculentè? Quid enim optabilius, quàm valetudinem conſervare? quid conducibilius, quàm rem adverſus

calamus

calumniantium fraudes tueri? quid potentius, quam homines dicendo permovere, & in quem velis, sententiam impellere? quid divinius, quam ad Dei, divinarumque rerum contemplationem mentem attollere? Sed hæc, quæ obvia sunt, & per vulgata, & quia temporis angustis impediunt, prætermittam: sunt alia magis recondita, quæ Oratione mea debent illustrari. Polidionius præclarus in primis auditor sapientiae artes non eas modò, quæ dicuntur liberales, sed omnes & philosophi inventas, in lucemque prolatas existimat; idque Cicero sæpe confirmat, qui philosophiam toties appellat artium inventicem. Nec sanè dubium, quin artium inventores, aut philosophi fuerint, aut alio doctrinae genere excellentes: neque enim rudis est ingenii, aut in exercitiis incognitam sæculis omnibus artem reperire; sed & solertia, & rerum naturam acutè cernentis, & in effectibus animadvertendis, causisque versati; nec minimam partem inventionis artium Mæthematicorum sibi vindicant disciplinæ, & ea, quæ Mechanice dicitur, mater artium merito potest appellari. Quot enim instrumenta, quæ ponderum rationes, quæ machinæ ab ipsa repperite sunt, & excogitata? Quod si vellem historicis teste confirmare, non hujus rei plurimas desissent argumenta; quandoquidem & doctissimos illos Curetes, quos divini intelligentis principes Sallustius putat existisse, ferrum invenisse scriptorum monumenta testantur, & texturam Mineræ, & Cadmum, qui litteras in Græciam primus invehit, aurum consisturam; & mensuras, & pondera eum, qui Græcorum doctissimus habitus est, Palamedem; & Atlas eximius coelestium contemplator navim princeps dicitur compexisse. Nolo ire per singulos artium inventores, ne longius producat Oratio, & simul pleraque fretus intelligenti vestra relinquo; & mihi satis est apud tam peritos Auditores digitum, ut ajunt, ad fontes intencissem. Jam enim videtis, quantæ laudes litterarum possint ex hoc capite accersiri; quæ enim utilitas non artibus invenitis continetur? *Quæ homines erant, navigant, ædificant, ut Sallustii verbis utar, quæ agunt, omnia opera sunt artium, & fructus;* sine artibus jaceret vita, squallet Orbis terrarum, homo divinum animal, nihil simile origini suæ præferret. Idcirco Prometheus, qui fertur ignem artium instrumentum invenisse, hominem & luto effinxisse dicitur; quo commento quid aliud ostendit antiquitas, quæ eos, qui artium in vitam lumen intulerunt, ad Cælum ex humo hominem extulisse? Artibus quippe non tantum supra ceteras animantes extollitur, sed naturæ æmulus, atque ipsius pæne divinitatis evadit; has autem

Tom. III.

non Prometheus aliquis, sed doctrina, & litteræ nobis tradiderunt. Quod etiam ex eo intelligi potest, quod ubi jacent litteræ, etiam alie artes obsolescunt; ubi verò hæc florent, illæ quoque perficite habentur, & absolute; & quotidie a doctissimis viris multa excogitari videmus, quibus artes proficiunt, & augentur. Quisne beneficium litterarum? o divinum munus, & prædicendum! o laudem incredibilem, & singularem! quid possum addere amplius? Addam tamen aliquid majus; nam parum fuerat artes invenisse, nisi artem multo maximam disciplinam morum litterarum homines reperissent, Clemenis Alexandrinus philosophiam Moribus divinitus datam censet, ut quæ gentes legem a Deo non accepissent, eâ tamen, quasi divini lege, regerentur, ad omnem virtutem formarentur. Quod esse consentaneum veritati philosophorum incredibiles virtutes declarant; quis enim posset admirari sacis Pythagoræ amicitiam, & animum divinis rebus additum; Socratis æquam in utraque fortunâ mentem, Diogenis libertatem, Platonis verecundiam, & moderationem, & quendam animi divinitatem. Xenocræti temperantiam, Epicuri lætam paupertatem, Zenonis inconcussam animi firmitatem, Cleanthi proficiendi studium, laborumque tolerantiam, Epicteti morum incredibilem sanctitatem? Quod si veteres illi philosophi, qui a veræ luminis religionis longissimè abfuerunt, perfectam prope, consummatamque virtutem doctrinæ studio sunt assequuti; quantum credibile est nos, quibus demissa Cælo lux veritatis prævum divini Numinis colum, ignorantemque discussit, dummodo non ad inane loquacitatem, sed ad componendos mores ingenium exerceamus, ejusdem doctrinæ beneficio profecturas? Sunt igitur litteræ fontes, & quibus & civitatum condendum, & Reipublice administrandæ, & honesti obsequii, & rectè imperandi ratio, & disciplina, & omnis ordo, quæ a bono Principe, & legitimè parentibus populis proficitur; & valitudinis tuendæ beneficium, & reos defendendi, remque a fraudulentis civibus vindicandi, & persequendi, dissuadendique, & cognoscendæ divinitatis doctrina, & artium inventio, absoluteque, & morum disciplina mansit. Quæ præstantia litterarum tantorum, tamque admirabilium fecunda bonorum nisi vos movere (dicam quod sentio) ferrei planè estis, Adolescentes; ac nisi, ut aliquam ex his partem in alios conferre possitis, vobis laborandum putatis, inhumani. Neque enim vobis dumtaxat ellia procresti; sed, ut ell a Platone præclarissimè dictum, partem ortus velli Patri, partem amici, partem cognati, parentisque sibi vindicant.

Hic

G

His autem non voluptas vestra, non deliciae, non luxus, non ignavia, sed labor, vigilantia, studium adjuvamento esse possunt. Excitate ergo vos aliquando, prospicite vestrae gloriae, langoremque, & somnum, & inertiam abjicite, ac vos fingite utiles Reipublicae; & quam aliis quam plurimum proderitis, tum vobis ipsis putate quam maxime profuturos.

ORATIO X.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1686.

In solemnī inauguratione Studiorum.

De Victorii Christianorum.

Lætitia, Patres amplissimi, Auditores ornatiissimi, qua devictis hostibus immanissimis, gentis invictæ bello tremefacta potentia, capta urbe prope inexpugnabili, quæ arx, & propugnaculum Imperii Barbarorum habebatur, magnâ Pannoniæ, & Dalmatiæ, & Piri, & Peloponni parte in ditionem redactâ, tot jam partus, aut speratis victoriis Christianus Orbis universus exultat, ac triumphat; me etiam insolito gaudio gesticentem insolite querere argumenta dicendi, præscriptumque egredi gyrum, nec præstantiam litterarum, sed fortissimorum ducum, nec otium sapientum, sed negotium bellatorum laudibus ferre cogit; qui tantum boni, quantum vix ausi essemus optare, laboribus, ac periculis, & sanguine suo nobis pepererunt. Quamquam es est, Auditores, hujus naturæ victoriæ, ut, quam de eâ dicam, a laudatione sapientie non longè videar aberrare; & si est usquam celebrandæ bellatorum virrituti locus accommodatus, hic est aptissimus; in quo mihi studiosi Juvenes ad bonas artes adhortandi, quæ tantæ victoriæ beneficio a Barbarorum immanitate defensionis magis, ac magis in dies efflorescent. Est enim triumphus hic quidammodò sapientie; nec tam de hostibus, quam de barbarie, de contemptu doctrinæ, de neglectu ingeniorum, de artium despicientia, quæ ad animum pertinent excolendum, trophæa sunt a nostris constituta. In hoc bello doctrina cum insectis, cultus ingenii cum essentia barbarie, sapientia cum inconsultâ ferocitate certavit: victi sunt hostes litterarum, victi studiorum contemptores, victa barbaries: depulsa est atrox illa tempestas, quæ bonis

artibus imminerebat: discussa caligo, quæ quædam Germaniam quadam belli nube operumet, æternas Orbi terrarum ignorantie tenebras alacra videbatur. Cui magis laudandum, quam studiosis litterarum, aut cui cupidus laudes fortissimorum virorum canendæ, quam alumnis Musarum, & sapientie; qui, ne timerent interitum disciplinatum, perniciem ingeniorum, everisionem quietis, eorum victoriis sunt consequuti? Quando verò aptius, quam hoc auspice studiorum die convenit gratulari ætatis opes nationis, quæ si, quod moliebatur, Europam universam imperio adjeceisset, omnia studia miserrimâ cladē concidissent; & ne exilio quidem litterarum locus ullus relinqueretur? His ergo po.issimum voces doctiorum serviant, quorum operi ad æternū silentio sunt vindicandæ; nec verò video, qua ratione cupidus litterarum adolescentis ad studia capefenda scribis possum incitare, quam si offendo studiis partem securitatem, jacere potentiam Barbarorum; nec solum esse pristinam litterarum dignitatem, cujus interitus timebatur, constitutum, sed spem esse certissimam ejus augendæ, & sapientie fines latius proficendi.

Atque, ut perspiciatia, Auditores, quantum omnes, qui sacra Musarum colimus, prudentissimorum ducum virtuti, & fortissimorum militum dextris debeamus, recordamini superiorum temporum timorem; quum superbissima natio, nata excidio Orbis terrarum, contempnix omnia humani, divinique juris, non fidei, non fœderum memor bellum adversus clementissimum Cæsarem summâ ope compararet; quis non impendentem Christianæ Reipublice tempestatem exhorruit? quis non summum periculum bonis artibus, urbium ruinam, regnorum vastitatem, cladem, excidiumque Germaniæ salus est imminere? Quum verò Barbati pacis conditionibus repudiatis, contemptis iustissimis Cæsaris precibus bellum non jam minarentur, sed gererent, & Europæ vires, & Orientis in excidium utriusque Pannoniæ, Germaniæque intulissent; quis non actum de Imperio, de legibus, de omni laudabili studio, ipsam avitam religionem, arasque, & focos in summum discrimen adductos judicabat? Innumeras bilis exercitus, robur Barbarorum, a potentissimo Rege tot annorum spatio per otium coactus ad excidendam Imperii sedem ferebatur; apud nostros nihil parati; spes pacis balli apparatus eluserat. Jam immanis hostium multitudo sese utriusque Pannoniæ, & Marcomannorum campis torrentis modo superfluderat: agri vastabantur, excindebantur oppida, templa incendebantur: nihil sanctum, nihil intactum, nihil inviolatum Barbarorum furori, omnis incendio,

dio, strage, cædibus, ruita miscebantur:
 non ætas cuiquam, non sexus, non dignitas,
 non divini Numina cultus proderat:
 pædum more jugulati senes, juvenes traditi,
 in servitum abducti puerorum, &
 virginum greges, fœdatis palliis delubra,
 & aræ sanguine sacerdotum. Quis clades
 illius temporis, quis terrorem, quis luctum
 explicet? & tamen, quæ summa videbantur
 mali, uno belli impetu ferro, ignique
 populati agri, cæpta oppida, desolatæ
 provincie, temporis momento percussa,
 atque prostrata omnia, malorum initia, &
 quasi rudimenta quædam extiterunt. Nsm,
 quum Barbaris non locus asper, non silvæ,
 non flumina moram objecissent, cedere
 costis nostrorum copias, Narabone
 trajecto, quæ propter difficultates locorum,
 violentumque eursum hostium duces
 semper exhorruerant, Iuliohona Cæsarium
 sedes, arx Imperii jam obidebatur: costus
 Cæsar espur rerum, quò fervaret, subito
 relinquere, tutius absenti majestate,
 quàm præsentî Regiam suam defensorus:
 laquas Cæsarem imbellis ætas, & quibus
 animus invalidus ad obsidionis mala perferenda,
 extorris, & miserabilis multitudo.
 Nolo faciem trepidæ sæpæ, nolo confusa
 urbis aspectum, nolo mestitiam, & lachrymas
 abeuntium, & patrios lares, & carissimas
 pignora in hostium, ut putabant, mox
 furas potestate relinquendum ob oculos
 vobis ponere, Auditores? ne tristitiam præteriti
 temporis presentis lætitiæ miscam.
 Ignoscendum tamen de summi rerum despectantibus,
 ignoscendum, non, ut ait
 Poëta bonus, *Pompejo fugiente*, sed Cæsare
 peritescébant: quem quum ex illi flammâ
 pene ambustum vix eripi, ereptumque
 summum adiro discrimen cernebant: quia
 ullam salutem superesse consideret, quum
 illud caput periclitaretur, quo publica salus
 continebatur? Hoc certè nuncio accepto
 Germaniæ terrore concussus est, Italia
 trepidavit, Occidentisque universus contremuit:
 quid illis animi fuisse censeas, qui non
 procul impendentem tempestatem prospiciebant,
 sed in medio belli turbine versabantur?
 Si tantus Romanis omnium gentium
 victoribus fuisse terror dicitur, quum
 Cimbrorum, & Ambronum, & Teutonum
 immanis multitudo e penitissimis Germaniæ
 oris exorta, inimicis provinciis devastatis,
 Gallia miseranda strage prostrata, Italici
 jam immineret: quanto magis formidandus
 exercitus illius nationis, quæ
 Asiam, Africam, Europam victoris peragratis
 imperio occupavit? quum non una, aut altera
 gens barbara, sed Ægyptiorum multitudo,
 Asiæ florentissimæ copię, Scytharum equitatus,
 Græciæ, Thracique, & Illyni, & Mæsiæ,
 & Dacici robur urbem Imperii domicilium non bello pete-

Tom. III.

rent, sed jam obsidione eintem oppugnant.
 Sed præcarius nobiscum actum, quum
 cum Romanis: non enim ad ruinam labantis
 Reipublice fulciendas ab Arpinati agro
 Marium accerivimus, hominem libertati gravè
 & Barbaros ipsos, quos bello vicit, insigni
 crudelitæ superantem: sed præstito fuit
 mitissimus generis humani Princeps INNO-
 CENTIUS hujus nominis undecimus; qui
 quum ad Christiani Orbis gubernaculū fœderet,
 & illos æternum fluctus, & procelles discordi-
 æ Principum concitandas multo ante
 prospexit, numquam auctoritate, consilio,
 monitis salutaribus, precibus apud Deum
 (quando homines parum movebantur) conari
 deliterat nubem illam atrocissimam belli
 declinare, & Reipublicæ navem in quietis,
 & tranquillitatis portu salvam collocare:
 cuius consilium, auctoritasque si valuissent,
 vel bellum nullum habuissimus, vel tanto
 in metu, & calamitate non fuissimus.
 Verumtamen divinâ providentiâ scitum,
 ut Sanctissimi Senis vota non exaudirentur,
 quò facta innotescerent: consilia repudiarentur,
 ut desiderata gentibus virtus eluceret.
 Paravit hoc sibi spectaculum Deus, virum
 concussis Orbis ruinæ parem, totamque
 Reipublicam Christianam suis humeris
 sustententem. An verò non sustinuit, Auditores?
 quem ergo alium auctorem salu-
 salu respicimus? quem tanto oneri succedentem
 sumus admirati? quis Germaniam ardentem
 inextinguibilem discordiæ pacem, & ad
 communem causam traduxit? quis Galliam
 rumentem bello, & afflictis Germaniæ
 rebus imminentem fur virtutis admiratione
 compressit? quis potentissimo Regi Sarmatarum
 cum Cæsare perpetuum fœdus inire persuasit,
 & duas ferocissimas nationes vetusto inter
 se odio dissidentes mirâ conjunctione devinxit?
 quis opulentissimam Venetorum civitatem eodem
 fovere illigavit, ut terrâ, marique hostis
 urgeretur? quis Principes serè universos ad
 opem ferendam labanti Reipublicæ hortatu,
 exemplo, auctoritate commovit? Quando
 tantum omnium nationum consensum ad hanc
 imperiarum pestem extinguendam fuisse
 accepimus; aut unde hic extitit, nisi a summo
 gentium Moderatore? Nuper etiam, qui de
 Religionis idem sentiebant, armis inter se
 crudelissime dimicabant: & quos debebant
 fraterno amore complèdi, bello appetebant,
 communem hostem vicinorum ruinis crescere
 pseebantur: nunc illi quoque, qui in quibusdam
 nobis de Religionis disentiunt, Christiani
 Religionis hostes bello persequendos
 consentiunt. Nec verò necesse est singulas
 gentes recensere: unam appello totam
 Moschorum nationem latè Asiæ, Europæ
 latissime imperantem, quæ nobiscum
 sociis junxit, & ad evitandum Tur-
 curum

G 2

carum Imperium conspiravit; adeo nihil
 A dicors, nihil non pacatum sub tali sacro-
 crum Republicæ concordare, quum capiti
 tanta sit concordia, concenitque virtu-
 tum omnium. Hunc enim quasi præsentem
 quemdam Deum intuemur, invictum rebus
 adversis, invictum cupiditibus, immotum
 affectibus, & magno animo humanæ calcen-
 tem; nec tam mortale fastidium excelsis ex
 altissimo dignitatis gradu, in quo Deus illum
 collocavit, quam ex immortalis, ac divini
 B virtute, qui præditus est cognoscimus:
 hunc securum sui, dies, ac noctes de sa-
 lute publici cogitantem, gentes omnes pa-
 terni caritate complexum, exemplo, ius-
 titia, severitate sæculi mores corrigentem,
 & tollentem funditus vias admiramur.
 Ergo crescit in dies amor obsequi, nec ei
 parere homines designantur, quem supra
 hominem a virtute lentius collocatum.
 Hæc solum easus disjuncta connectit, con-
 ciliat inter se discordias, turbas componit,
 C exulcerata sanat, in amore odia, in man-
 suetudinem contumaciam, ferocitatem-
 que convertit. Tellus Britannia, quæ non
 tam a nostro Orbe, quod ait Poeta, divisa,
 quam a religionis integritate, nec tam a sum-
 mo veritate Magistro, quam a suis ipsa er-
 roribus distabat; nunc, dum ad obse-
 quium erga Romanum Pontificem sub re-
 ligiosissimo Regis paulum redit, excusso
 victorum jugo, sese in veram vindicta li-
 bertatem. Ipse autem e fumoso fastigio, in
 quo est divinitus constitutus, prospicit
 D humani generis pericula, allevat calami-
 tates, errores discutit, cunctis lucem præ-
 dentem, lucem doctrinæ, lucem auxilii
 tendit, ac porrigit; tanquam Sol, qui lu-
 mine complexus Mundum nihil patitur,
 aut frigoribus torpescere, aut tenebris o-
 brui semperternis; sed cunctis fovet, ani-
 mar, recreat, & salvari huc collustrat.
 Amorem illum cælestem philosophi no-
 biles in primis tradiderunt duabus aliis
 ingentibus Oetum, Occasumque tege-
 re, & innumbrare; his omnia nutrire, &
 E confovere; extremis media, mediis extre-
 ma conjungi. Quod est amoris divini
 proprium, id ejus instinctus alitum huma-
 ni generis Principe imitatur; gentes sibi
 commissa rursus sua fovet, suo favore com-
 plectitur. Universum, sub ejus umbræ Chri-
 stiana libertas, & Republica delinquit.
 Quod cum aliis experti sumus, tum in hoc
 periculosissimo bello, in quo, nisi talem
 F duce habuisset, Christianum nomen fun-
 ditus concideret; quod enim genus auxi-
 lii Republicæ requirit, quod non ab eo
 profectum sit, & quoties proficiscitur?
 Nihil jam de prudentia loquor, qua quid
 hostes maxime laderet, quid nostris expe-
 dierit, unus omnium maxime vidit: nihil
 dico de auctoritate, quæ non unam gen-
 tem, sed Europam commovit universam;
 prætermisso constantiam, quæ nulli diffi-
 cultate ab iocpto potuit detereri; quod
 tam perenne flumen, quod mare tam in-
 exhaustum, qui tam vastus, ac profundus
 Oceanus, ut possit cum liberalitate Beati-
 issimi Senis comparari? Verus oratoris di-
 lectissimi dictum est, *ad divensem alimen-
 tis tributus non passus bellum*; id maximus Prin-
 cept prudentissimè comprobavit, qui nul-
 lum sumptibus, quos in hoc bello fecit,
 modum statuendum est arbitrat. Quan-
 tum ille auri, quantum opum, quantum
 G copiarum profudit? quos exercitus aluit?
 quas gentes pecuniis ad arma concitavit?
 Denferunt Mundi extrema sui Principis
 largitatem, Orbique terrarum sacris opi-
 bus redundavit; nec hostes minus ejus au-
 rum, quam armatarum ferarum legionum
 horruerunt. Exhaustum tantis impensis li-
 beralitatem non defecisse miraremur, nisi
 sciremus aliarum quoque virtutum benefi-
 cio abundare. Nam parcimoniam super-
 H vas amputat sumptus; continentiam non
 desiderat, nisi necessarios; moderatio, quæ
 opes alias ad ostentandam potentiam pro-
 degisset, condidit, & ad meliores usus re-
 ferravit. Hæ perennes liberalitati suppedi-
 tant copias, quæ nisi difficilis hisce tem-
 poribus Republicam sustentarent, nomi-
 nam devicta perduellibus Christianis Re-
 gio triumphasset. Velutamen hæc liberali-
 tas dona, quæ palam in commune bonum
 contulit, quamvis maxima, quamvis Chri-
 stiano nomini salutaria, cum his non arbi-
 tror comparanda, quæ sensibus occultis, in-
 tellectu deprehensis nobis a divinis benefi-
 ciis impetravit. Te, summe rerum Moder-
 ator, Te, domitor superbiorum, Te, domi-
 ne exercituum Deus, testor, plus in hoc be-
 lo auxilium tuum a sacrorum Principe im-
 ploratum, quam ullas humanas opes valuisse;
 I To Sanctissimi Senis pietatem respexit:
 Tu vota rata esse voluisti: Tu nostris aua-
 ciam addidisti: Tu hostibus terrorem, &
 metum, & fugam injecisti: Tu eorum con-
 tumaciam, superbiamque contrivisti: tu
 virtute jacet cæcus ingens exercitus Bar-
 barorum: urbs Imperii caput obsidione li-
 berata respiravit; aliis super alias victoriis
 Christianorum virtus honestavit. An verò
 non omnia hæc in hoc bello gesta sunt, Au-
 ditores, ut divinum Numen Christianis
 J assistisse tantum non oculis cerneremus?
 Operæ pretium est ad tempus illud fune-
 stum, & luctuosum, quo obsidione Julio-
 bons premebatur, iterum animum, cogi-
 tationemque convertere. Quam præce res
 nostræ, & impedire, quibus humanis opibus
 expediti non posse videbantur? brevi spatio
 cogendus exercitus, qui innumerabiles
 copias Barbarorum intra vallum aggredi,
 & exi-

- & eximere urbem obsequio possit; & quoniam Germanorum copus tam brevi compertis parum fidebamus, accersendos cum iuvio exercitus fortissimus Rex Sarmatarum; cuius quamquam egregia voluntas, animique in Republicam singularis, ramen, ut Sarmatæ procerum studio sese semper discordia sui Regis consiliis obsecundaret, verebatur; quæ si ex voto succedissent, tam invictam in obsequiis fortitudinem, ut tanto periculo circumventi nunquam animum ad molliora consilia flecterent, futurum sperare vix audebimus. Ille primum defensoribus Deus periculorum, & vulnerum, & mortis contemptricem mentem dedit; nam divinam virtutem qui possumus arbitrari non divinitus extitisse? Non illos disiecta lætæ munimenta, non complere posse non murorum ruinæ, non grandinæ insulas sagittæ incidentes, non tela, quæ ut a tantâ multitudine conferta ferebantur, non impetus hostium assidui, transgressioneque munium terruerunt.
- Opposuerit pro dirutis munimentis inconvicta metu pectora; & virtutem civium urbium esse monimentum firmissimum ostenderunt; & pauci multos, & integros viribus desolati cum ingenti clade serpsissime repulerunt. O virtutem monimentis omnibus celebrandam! o viros immortalitate dignissimos! vos primum belli turbinem exepistis; vos suorem hostium primi infregistis; vos rebus afflictis lucem stultibus; in vestris dextris Deus nominis Christiani gloriam, Imperii deus, Germaniæ libertatem, Italie salutem collocauit; neque enim unam urbem, sed pene eundem Europam a ferro, a flammâ, a vastitate, a colluvione Barbarorum, & miserimâ servitute defendistis. Dum quippe in unius urbis obsequio tamdiu hostis detinebatur, jam contractæ Cæsaris copię ad opem obsequiis ferendam magnis itineribus adventabant: jam Heros ille summus, vel potius nostræ salutis, ut ita dicam, Deus, Joannes Rex fortissimus Sarmatarum Regni sui vires cum Germanorum exercitu conjunxerat. Ille ego mihi temperare non possum, quominus in laudes invictissimi Regis exeamus; nec a tanto Duce parvâ manu delatas ingentes copias Barbarorum, neque contectos cadibus campos, infesta flumina prædictis; nec dicam hunc non jure sanguinis, nun adoptione, sed meritis eximus, & immortalibus, quum privatus esset, ad regnum pervenisse; nec oblectum, qui fortunæ bonis, qui formæ, qui robore corporis, qui nobilitate, sed qui rebus gestis, animi magnitudine, scientiâ re militari, prudentiâ ceteros anteiret; hunc Regem fuisse naturâ, antequam regiam esset fortunam consequutus; siquidem sola virtus regium quiddam est, & omni-
- bus naturâ imperat; nec reliquæ artes regnandi, nec pietas, nec religionem tantæ Regis commemoratio; novum hoc divinum, & immortale factum rapti ad se, & quodammodo abhorret Oratorem meum; quum frui posset pœce tranquillâ, quum virtutis partis Regni bonis acquiescere; suscipere bellum grave, periculosumque maluit, nec dubitavit formidabile bello nationem, & magnæ terrarum parti imperantem lacerare, quod Christianiæ Reipublice laboranti subveniret. Id bellum si per suos duces administrasset, rarum, & memorabile exemplum fortitudinis, & pietatis edidisset; is enim metus jam animos Principum multis sæcula occuparat, ut satis haberent, si a vi potentissimæ nationis imperii fines tuerentur; ipsam verbò priores aggredi, aut bellum inceperat periculose plenum opus alex esse censere; itaque connivebant in ruinis vicinorum, quæ non ad se pertinerent; & illud incendium extinguendum, nisi ad se perveniret, non judicabant; timendoque nunquam, ut timere desinerent, consequebantur. Plena est exemplis historia, quæ delectant Principes Christianos aulos nunquam obviam ire potentie Barbarorum; sed illud unum memorandum imprimis. Quum Byzantium sterius Imperii caput innumerabilis Turcarum exercitus oblideret, oratoremque Græci Imperatoris omnes Principes, & Reges Europæ supplices adissent, & auxilium adversus hostem commune infinis precibus implorassent, nemo aggressus est casurum Imperium sustinere; passique sunt urbem Orientis regium, lumen Europæ, deus, & ornamentum Reipublice Christiane in servitute gentis venire potestatem; quæ clade nullam Sol tristior, acerbiorque conspexit. Et quid ego longinquæ, quid vetula persequar? quoties nostra, quoties patrum nostrorum vidit æss ipsum Regis invictissimi, qui supplicat nobis tulit, Regnum ab eodem hoste bello petiit in summum, periculum devenire; quum pupuli, Regesque finitimi nihil smicorum discrimine moverentur? Quare magnum fuisse aliquod auxilii Germaniæ periclitanti submittere, & offendere animum barbari Regis, iramque terribilem excidio magnarum nationum in se convertere; sed maximo Regi non fuit id satis; namquam sua res non Cæsaris ageretur, suos populares obliros emulacionis, & odii ad opem Germanis ferendam commovit, Procerum voluntates abhorrentes a causâ delinivit; quàm maxims porit, brevi copias contraxit, Regnum suum infelissimam cinctum nationibus, ut servaret alienum, reliquit; opposuit barbaro Dueli magni exercitus insulas presentie sue maiestatem, filiumque adolescentem (o exemplum pietatis admiran-

randum!) Alium, inquam, adolescentem paternæ virtutis imaginem, regis indolis unicum exemplar secum adduxit, ut totius florantissime domus periculo labentem Augusti Regium sustentaret. Credent ne Posterit tantum in Kege pietatem valuisse, ut Christianæ religionis quamnum, cladem suam duceret, & Deo, non sibi militaret? & quæ tempore Reges, quod sua ipsi regna conferrent, obicere caput periculis, & suo ductu gerere bella non audent, se, domumque, & Regnum in manifestum discrimen offerret, quod finitimi Principis Imperium tueretur? Imitatus est Rex bellissimus vultus illos Principes, quorum gloriam nulla umquam consequentium seculorum obliuiscitur oblivio, Cyros, Philippos, Alexandros, Cæsares, Augustos, Trajanos, Alexandros Severos, Antoninos; qui bella non suis ducebus demandabant, sed ipsi ductabant exercitus, & exemplo milites ad prælium accendebant. Sed eorum virtutem fortitudine adequavit, pietate vixit; quod ergo illi virtute consequantur, insignis videretur decus est consequutus; pietas: verò tribuit aliud præmium Deus exitium, & singulare, ut sui terrore non minus vinceret, & sine clade suorum aspectu pæne ipso fugatas ingentes Barbarorum copias dissiparet. Deus enim, Deus incussit hostibus terribilem metum, Deus barbari Ducis mentem tanti Regis adventu perturbatam obtusefecit. Nam quæ de causâ factum arbitrat, ut, quum inter hostium castra, & nostrorum exercitum Danubius interfueret ille fluviorum maximus, limes ille quondam Imperii Romani; qui quasi fossa quedam insuperabilis, obiectus ferocissimis nationibus earum immanes impetus coercerebat, possetque parvâ manu transire nostros, vel omnino prohibere, vel saltem aliquandiu retardare, non cepit id consilium, quod obsessam urbem in extremum periculum adducebat? Cur montem castris imminentem, qui nostris, ut ad urbem pervenirent, necessarius superandus, quum infinitâ multitudine abundaret, satis valido presidio non occupavit? an fiducia suarum virium? an hostium contemptu? an ullo consilio militari? minime gentium; sed omne consilium Deus ultor excussit: agebant in exitum violati fœderis furie: mentem occubabat subito circumfusos terror, quem ex adventu lætissimarum legionum, invictissimi Regis, præstantissimi Ducis conceperat. Declavit eventus: vix occupato monte omnia nostrorum copiis tenebantur, vix tela castris incidebant, vix hostis aspectum milites scœcni clamorem sustulerant, nec dum primum agmen invaserat vel'um; quum apud Barbaros omnia plena terroris, formidinis, tumultus, trepidatio-

nis cernebantur. Dux ipse non animo, non viribus, non lingua competere, nihil ætenuis expedire, non suos ad prælium cohortari, non instruere aciem, non prætere exemplo, non ullo ducia, sui militis officio fungi, sed circumspicere locum fugæ, & suo flagitio imperator exercitum pudore flagitii solvere. Arisse quondam Romanis, quum præliarentur, ora, visosque furentes, vesanosque vultus hostibus fuisse terrori Veterum monumenta memoriæ prodiderunt; patrem in nostro milite ardorem divinitus extitisse, maioreque, & numero plures viros, & ferocia terribiliores crediderim apparuisse. Visi sunt profecto, visi ex illâ montis altitudine quasi Cælo demitti contempti Numinis vindicæ, Christianæ libertatis assertores, ultoresque temporum profanatorum, everiores barbæ crudelitatis. Nec aberrata conjecturâ sententia; insolitum quidpiam, inauditum, horrendum spectaculum ducenta bellatorum millia tanto metu percussit; ut vix expectatâ pugna se se turpissime fugæ committerent; aversissima natio partem ingentem prædam, opulentiam Asiæ, divitias Europæ, urbem omnibus copiis affluentem pæne captam relinqueret. Ubi gentis illa vetus gloria militaris? ubi celebrata nostris cladibus virtus? ubi mortis ille contemptus, cupiditalis pro sui Regis Imperio se se devovendi? Uno eodemque temporis momento commissum prælium; urbs, de qua armis certabatur, oblidione liberata; fufus, fugatusque ingens exercitus, qui nostros ipsâ multitudine obrutus videbatur, non ora pugne, sed eardi terga præbebat. Dux, qui eversionem Imperii, nostri nominis excidium, ingentem potentiam, & lucrum spe devorarat, immixtus fugientium multitudinî, oblitus imperatoris decoris, quàm omississimo equo ferebatur. Quid eadem fugientium, quid confusam stragem non tam cæciforma nostro milite, quàm a sua multitudine, equisque consensata obrutorum, quid sanguinem rivis fluentem, quid alium pulverem, quid aliena tormenta, quid capta signa militaria, quid direpta castra, quid infinitam prædam commemorem? O diem felicem, & sæculis omnibus predicandum, qui Christianæ Reipublicæ lucem attulit sempiternam, qui primus offendit horrende nos vana umbrâ, quum vim Barbarorum pertimescimus! Dolebat nostrorum virtus, quæ duris gaudere consuevit, tam facilem sibi concessam victoriam; hostium copias internecione deletas non esse quebatur; fortium bellatorum vocis deus obsecundavit. Hostilem exercitum ex dispersâ fugâ rursus congregavit, ut auderent prælium committere, percussos socios erexit in spem victoriæ; cum signis colla-

vis acerrimè dimicatum, datus bollieofissi-
 mo Regi, datus fortissimo Duci, datus invictis
 legionibus periculo quærendi gloriae locus.
 A Telles corpori Scironi, qui incredibilem nostrorum virtutem aspexerunt,
 qui altissimi cæde contecti Barbarorum sanguine redundersunt. Quid hic ego dicam
 hujus victoriæ fructum Scironem regalem quondam urbem, & opibus
 affluentem receptam? quid reliquias tanti exercitus ferro, fame, innerum
 longinquitate prorsus deletas esse commemorem?
 B qua clade perfusus nervos potentie Barbarorum & speramus, & exemplo satis idoneo admonemur. Quum Xerxes ille, qui ad ostentandam potentiam Athonem montem perosidit, & Hellepontum ponte conjunxit,
 terramque navigavit, & pedibus maria peragravit, amissis ingentibus copiis,
 quæ flumina exhaustisse dicuntur, victus e Græciâ, superatulusque discessisset, numquam postea Persarum Reges tantâ suorum
 clade funestam Græciam tentarunt
 C invadere; sed contra Græci Helleponto transito Persarum opes attriverunt; & ad extremum Alexander Dario prostrato imperium potentissime gentis tunditus everte-
 rit. Quam similis in hac expeditione Xerxi Regi superbissimo superbissimus hostium imperator! ille quinque sædè annis vastissimâ
 D vires Imperii, opulentissimique contraxit; hic pari forè temporis intervallo, parique conatu copias comparavit: ille non solum hominibus venicbat infestus, verum etiam
 D diis, & ritibus, templisque Græcorum; hic furore magis detestabili pios Christianorum cultus deleturus, incensurus
 templâ, everiturus aras videbatur: ille duobus præliis ingentibus, altero maritimo, altero terrestri superatus est; hic duobus
 E idem pugnis ingenti ruinâ corruit. Majores omnino copie antiquo illi Xerxi, quàm nostro huic perierunt; sed major etiam
 illius, quàm hujus potentia; ille quippe florentissimâ provinciam imperabat; hic intoleras-
 E dâ servitute pressis, & sevisimo imperio parè desolatis. Animosior Xerxes, qui pugnx interfuit, nec adire cum suis periculum detestavit; hic timidior, indignoque regio fastigio, qui non est ausus
 exemplo Majorum suis copiis præesse, & inter hostium tela versari; sed Tauruni longè remotus a discrimine belli exitum
 expectabat. Quod autem Græcis beatissimum contigit, videre Xerxem fugientem, id nobis
 F haudquaquam fortuna denegavit; & quem degener metus periculo exemerat, non exemit fugæ turpitudini. Quum enim infelicitis
 pugnx eventum trepidi nunciî attulissent, quasi hostis instaret a tergo, & non tanto locorum intervallo dirimeretur, terras,
 G quas triumphantis modo paulo ante lacrimis peragravit, dolens, gemen-
 sque trepidâ fugâ remensus est, nullo insequente, quum ipsum ipse, quemadmodum dici solet,
 G umbram formidaret. O spectaculum felix, & bonis omnibus lætissimum! quum vellem Majoribus nostris lucus hujus
 usuram paulisper sata concessissent, dum aspicerent hostium Regem turpiter fugientem;
 qui Principes Barbarorum ausos imperio, ovantes victoriâ, Europæ, Asiæque
 H spoliis onuitos, insignes titulis captarum urbium, gentium devictarum magno cum animi dolore spectare consueverant. O Unniadum.
 O Alexandri Epirotæ, O Etrusci Philippi manes, qui toties campos Barbarorum cadibus contextistis, eorumque potentiam,
 velut Hydram secto corpore, crescere cladibus doluistis, quum vobis jucundum fuisset Regem ita debilitatum metu,
 G gentis infestâs vires intueri: ut ejus Imperium propediem occisurum esse videretur.
 Quod enim cum Persarum fortunâ fortunam hostium comparavi; victoriæ nostræ magnitudinem parum pro rei dignitate concepi; nam illi post acceptas
 ad Salamina, Plataeasque clades diu felices, opulenteque regnarunt: donec Agesi-
 I lus eorum potentiam labeſcisceret, Alexander prorsus everteret; nobis non expectandum est, donec aliquis Agesi-
 lus, aliquis oritur Alexander; nostros jam Agesi-
 I los, nostros Alexandros habemus; qui a metu respirare Barbaros non sinant, qui perpetuis
 cladibus conterant, opprimant, proſigent, exterminent. Jam exactum triennium est,
 K quum urbium capearum nominibus, novisque subinde victoriis omnium aures celebrantur;
 quoties a nostris prospere dimicatum? quæ hostium edicæ cædes? quem gurgitem, aut quæ flumina eorum clades non infecerunt?
 quot urbes, quàm validas, quàm munitas, quantisque firmatas præſidiis
 Barbarorum expugnâvimus? Necesse non est singulis enumerandis immorari;
 nec tamen prætermitti debet urbs, quum anno, qui proximè hunc felicissimum
 L antecessit, virtute summi nostrorum, hostium clade maximâ cepimus; ea firmis-
 simo Imperii præſidio a Cæsaribus condita, quò Barbarorum furorem inundantem, quasi agger quidam, reprimere-
 & coerceret, Patrum nostrorum memoriâ in eorum, quibus objecta fuerat, veneras potestatem.
 Nihil est validius, nihil arte munitius, nihil expugnatu difficilius excogitari potest;
 quæ tam brevi spatio, tam facile propemodum incrementis victoriâ, quum ab eo præſidio, quod mori, quum urbem dedere præoptavit, defenderetur;
 a nostris recepta, nihil arduum, nihil inexpugnabile victoribus unquam futurum esse declarat.
 Obrior magnitudine rerum, obrior, Auditores; nam si mihi angustior, & stentior materia dicendi contigeret, quum

quàm magnificè, quæ copiâ, quo ornatu
 A vel hujus expugnationem urbis possem exp-
 licare; quæ, quum ab hostibus oppu-
 gnaretur, ingentem exercitum defecitavit.
 Quid? quod anno superiore additamen-
 tum hujus v. choræ fuit, quum ornate di-
 cerem, quum splendide ornarem, quum o-
 lace extollerem bellum adversus eos, qui
 a Cæsare defecerant, prospere gestum;
 contumeliam perviciam sceleratæ factionis,
 Duceque toties pulsam, toties exutum e-
 xereitu, qui periculosissimum toti Germa-
 niæ, funestissimum sibi bellum sua furis
 concitavit? Jam ejus tot urbes receptas,
 tantum virium Cæsaris Imperio adjectum,
 quantumlibet copiosè, quantumlibet or-
 nate possem prædicare. Quid enim magni-
 ficentius Cæsari potuit contingere, quum
 eum, qui ipsius rei nâ, totiusque Rēpu-
 blicæ Christianæ suum Regnum fundare,
 ac libellum infans proflus conatu fuerat
 aggressus, extorrem, inopem, omni præsi-
 dio destitutum, hos ipsos, quos tamquam
 C sui sororis adiutores acceperat, acerbissi-
 mos hostes expertum e totâ pæne Panno-
 niâ exterminasse; tantumque incendium
 ejus ipsius ruinâ, qui consilavit incendium,
 rextinxisse? Verumtamen hæc, quæ sacis
 laudibus ferri non possunt, quasi levia de-
 libabo; me enim vocat maximum opus,
 quod a nostris consecutum nuperrimè om-
 ni prædicatione excellentius, omni admi-
 ratione majus, omni eloquentiâ sublimius
 debet judicari, Quæ in re capiam idem
 consilium, quod Trojanæ belli scriptorem
 cepisse video; qui quum in eâ expeditione
 D Græcorum multas urbes capias, provin-
 ciam cum primis Asiæ opulentam sub-
 iactam esse constet, reliqua contentus in-
 dicasse, in unius obsidione Trojæ expli-
 candâ immoraretur; sic ego ceteris carptim
 perstrictis, ad unius regis urbis, quam
 prisco vocabulo Curtam vocant, novo Bud-
 am, obsidione, expugnationemque pro-
 perabo. Sed quibus verbis opera magni-
 tudinem coner adquire, non reperio;
 vix enim quidquam in omni sæculorum
 memorîâ præclarior gestum animadverto.
 Nam live rei gestæ magnitudo spectatur
 ex magnitudine utilitatum, quæ rem ges-
 tam consequuntur; quid hujus urbis expu-
 gnatione majus, quæ capta opulentissimum
 Regnum, de quo tot bellis per annos ser-
 me ducentos, & tam cruento Marte certavi-
 mus, pæne captum est? nudatum verbò
 firmissimum præsidium latius vastissimi Imperii
 Barbarorum ipsa viscera, ipsamque caput
 victribus nostrorum armis patefecit; live
 ex difficultate; quid difficilius? An obli-
 ti sumus hanc animis nonnullorum opi-
 nionem penitus inhaesisse, tempus a nostris
 incassum ferri, aggressos rem pæne insupe-
 rabilem; vix humanis viribus, vix ulli ar-
 te posse Curtam expugnari; tam semper
 fuisse bellum nostrorum legionum, fuisse
 tot cladibus Christianorum, septies
 a nostris ducibus tentatam nostræ militie
 sortem extinxisse? Quæ opinio erat spe-
 rantium rei difficultatem, non erat spe-
 rantium invicti Ducis, exercitusque vir-
 tutem; nec fallacior sanè; quæ enim sin-
 gula tueri solent urbes, inexpugnabileque
 præstare, ea huic urbi aderant universa.
 Alexander ille Magnus non Persarum mo-
 do, Indorumque, sed ipsos sacre victor,
 quum Barbaris, qui præruptam, editam
 que rupem, quæ Petra vocabatur, insede-
 rant, minaretur, ludibrio habitus dicitur,
 ipsis percontantibus; an alias essent Mace-
 dones habituri. Et profecto, nisi alium mi-
 litari providisset Macedo, victorisrum ille
 cursus, quibus Orbem terrarum subege-
 rat, ad illam petram, tamquam ad scopu-
 lum adhæsisset. Hæc autem difficultas, quæ
 Herculeum vicit, Alexandrum pæne deter-
 ruit, quæ proventus ex prædictis, & præci-
 pitis loci naturâ, hanc urbem munitam,
 inaccessissimam reddebatur; quum ejus mon-
 ta in altâ, & præcipiti, & asperâ faxis ingens
 rupes lini collocata. Cum loci verò
 naturâ certavit arsis ingenium; quæ vali-
 dissimis propugnaculis, triplicique, & pæ-
 ne impenetrabili muro, & arcè munitissi-
 mâ vallavit oppidum, firmavitque. Poetæ,
 quum Ditis urbem insuperabilem, inexpu-
 gnabilemque vellent ostendere, triplici mu-
 ro cinctam esse dixerunt. Quæ poetici de-
 cora fabulis urbis munitionis speciem præ-
 sentant, ea in urbe Pannoniæ principæ
 res vera spectabatur; tres urbes capien-
 dæ, tres muri superandi; vel potius qua-
 tuor (nam & oppidum vetus, quod in pla-
 no jacet, sepitur mœnibus) antequam Cur-
 ta caperetur. Geryonem, Herillumque,
 quò pæne invictos deserberent, ter vin-
 cendos fuisse, quum tergemino corpore
 essent prædicti, fabulæ prodiderunt; ea mon-
 stra Curtæ vicit, quæ quater vincenda, qua-
 terque fuit expugnanda. Jam validius nul-
 lum urbium munimentum esse virtute bella-
 torum, qui vincere, aut mori animis obstina-
 rint, quis rerum prudens estimator non in-
 telligit? quum Lacedæmon nullis mœnibus
 cingeretur, stetit per multas ætates invicta
 semper, tutioremque Spartam præstitit ci-
 vium fortitudo, quam valla mœnium alti-
 tudo, latitudoque Babylonem. Quum verò
 Epaminondas Leuctrico prælio victor
 ad oppugnandam Spartam formidabilem
 recenti clade Spartanorum duxisset exercitu-
 m, memorie prodicium est seminas, &
 pueros, & senes invalidos urbem non fos-
 sâ, non aggere, non vallo circumdatam de-
 fendisse; tantum in virtute civium, morti-
 que contemptu, præsidium est urbis con-
 stitutum; quod genus munimenti non
 te.

comere alism urbem firmis tutacum esse
 A fertur. Quindecim milia fuere leſtillimo-
 rum militum numerus, qui vel ſperro ma-
 te magni exercitus impetum ſuſtinere po-
 uiſſet, ea vero virtus, ea animorum ob-
 ſtinatio, iſi mortis contemptus, ut nullo
 periculo terreſſent, nullas dedende ur-
 bis conditiones acciperent, obſidem ultro
 victorum elementum toties repudiarent;
 plerique vero in eodem veſtigio, in quo
 ſteterant pugnantes, fuerint cruciati; &
 ad extremum urbem jam captam, qua ca-
 riſſimis pignora continebantur, incende-
 runt; paſes conſtantia Saguntinis, ſi pro
 meliore eſſet cecidiſſent. Adde luminis
 opportunum, adde commeſtuum eo-
 piam, adde tormentorum omnis generis
 incredibile apparat, adde reliquo-
 rum, quæ obſidioni tolerande, hoſtibusque
 propulſandis ſunt opportuna, quibus ea
 urbs præter ceteris egregie abundabat;
 duorum menſium intervallum expugnatum
 mirari nunquam deſines, nunquamque
 noſtrorum luſus predicare; quibus per-
 vicax hoſtium virtus, & potentia, & ars,
 & natuſ ceſſerunt; quæ victoris exer-
 citus gloria quò major eſſet, ingentes
 Barbarorum copię, quaſi teſtes tantæ vir-
 tutis, obſiſſis auxilio advenere. Quibus
 hic ego laudibus, Audicores, prudentiſ-
 ſimi Ducis vigiliſſimam, ſcientiam rei mi-
 litaris, conſtantiam, animique magnitu-
 dinem ornare conſor? Cæſar ille om-
 nis ætatis imperatorum ſciſſe princeps,
 D quæ Alexiam municipium oppidum ob-
 ſideret, ad opem obſiſſis ſerendum ingens
 Barbarorum exercitus advenit; quum
 anticipari Marte ſi fronte, & a tergo urgeret-
 ur, hinc etumpentibus oppidiſis, inde
 exercitu caſtra oppugnare, utroſque vic-
 cit, reſiſſit oppidiſis, exercitum dele-
 vit, oppidum expugnavit. Id Cæſaris ſci-
 pium omnis ætas merito ſimulata eſt, &
 præ ceteris ejus rebus geſtis divinis, & im-
 mortalibus celebravit. Par extitit in expu-
 gnandâ Curti invictiſſimi Ducis gloria;
 E hinc crebre obſeſſorum eruptiones com-
 primende; hinc hoſtes caſtra continenter
 aſſiſtantes, & in urbem quovis periculo
 penetrare contentantes repellendi; non
 minore cum luſu utroſque ſuperſvit, com-
 plevit Barbarorum ædibus campos, & in
 oculis, in oculis, inquam, tanti exercitus,
 qui ſuppetias laturus aderat, urbem expu-
 gnavit. Dux hoſium, quaſi non ad ſuos
 clamitate liberandos, ſed ad ſpeſcendam
 calamitatem eſſet accerſitus, ſmiſſi nequid-
 quam magnâ parte copiarum, vidit urbem
 Eſpſem, vidit everſam fortunam ſui Regis, vi-
 dit omnes victoriâ noſtros, vidit ſtragem
 inauditam amioſorum, vidit ſummeſ ar-
 cem Imperii, extinctamque gloriam ſuæ na-
 tionis; audivit gemitum morientium, eju-
 Tom. III.

lſtum ſeminiſtrum, puerorumque ploratum;
 omnia cædibus, horrore, luſtu, ruina,
 ſtamâ compleri ſpectator infelix indoluit.
 Ergo ſi tantum gloriæ Scipio ille Africa-
 nus, qui Chariſſimam, Numantiamque
 delevit, ſibi apud Poſteros comparavit; ſi
 Mummius exciſiſ Corinſho ſempiternum
 decus eſt conſequutus; ſi Marcellus capſ
 Syracuſis immortalem ſui nominis ſanam
 reliquit, nullis umquam æras de tuis laudi-
 bus, Carole imperator invictiſſime, conti-
 ceſcet; qui Chriſtianum nomen eſ gloriâ,
 quæ ex tantis victoriis proficiſſetur, locu-
 pleraſti; qui magnam Pannoniæ partem
 ſubegitiſti; qui urbem ſimiſſimâ præſidio,
 & ad moriendum paratiſſimo, aſſura, arte
 unvinctiſſimam, & omnibus copiis reſiſtiſ-
 ſimam in hoſtiſ exercitus conſpectu cepiſti.
 Tu formidabilem olim Chriſtiane Reipub-
 licæ barbari Regis potentiam primus re-
 preſiſti; tu primus vinci poſſe, quaſi Mar-
 cellus alter, docuiſti: tu non hoſtes mo-
 di, ſed fortunam ipſam virtute viciſti; qui
 ejus injuriâ privatus ſervico ſolio in Panno-
 nie ſolio victorem Cæſarem collocaſti, &
 quod magnificentiſ eſt, quæ acceperis,
 te poſſe Regnum dare quodammodo oſten-
 diſti: tu deſenſor nominis Chriſtiani, tu
 pietatis vindex, tu libertatis aſſertor, tu
 Germaniæ ſalus, tu Italiæ propugnator,
 auctor, & parens noſtræ ſecuritatis; quem
 ſemper in ore habebimus, nec pennde,
 ac meritus es, umquam celebrabimus. Nec
 ferè minor gloria te conſequetur, Maxi-
 miliane Princeps fortiſſime, qui tam præ-
 elarum militiæ tyrocinium poſuiſti, ut ve-
 tarum gloriæ imperatorum adæquariſ;
 qui tſm ſcerbâ ætate marum tux pietas
 tis fructum es conſequutus; mſiſte juvenia
 virtutis præſantiſſimâ, & immortalis; qui
 non florentiſſimæ Regiæ commodis, non
 illecebris voluptatis, non amore nove nu-
 præ, quæ Cæſare orſm excellenſi formâ
 tibi copuſtiſti, delinituſ, leſſiſſimes copias
 tuas ad bellum ducere, ſub pellibus eſſe,
 adre quotidie pro Republicâ pericula non
 reuſiſti; tantumque ſpecimen veræ virtu-
 tis edidiſti, ut tibi non exigua pars hujus
 victoriæ debeatur. Quem e ſecutum arbi-
 trari ætate jam conſirmaſ, quantumque
 bellatorem, quæm ærem hoſtem Barbaro-
 rum, vindicem pietatis, impietatis extin-
 ctorem, qui te, inenunte præne adoleſcen-
 tiâ, talem, tantumque ducem, æ tam in-
 victum Chriſtiani nominis deſenſorem præ-
 buiſti? Iſtâ ætate Africanus ille ſuperior,
 quum Hiſpaniam debellaſſet, deſiſſit vir
 Africa triumphaviſ; & te victorem hoſtis
 immaniſſimi alii majores triumphis manent,
 aliſ major gloria conſequetur. O felicem
 tanto genero, felicem tantis ducibus, felici-
 cem ſui pietate Cæſarem; qui Potentiſſi-
 mum hoſtem perdomitum vidit, ſiſſimam,
 H &

& abjectam contumacem rebellium factionem, suo consilio captam urbem opulentissimam, tantum terrarum subactam, lux caute Europam universam militantem! cuius afflicta fortuna aliorum prosperitate superavit, qui victus vicit, deprellus eminuic, fractus invaluit, triumphatus triumphavit causâ omnium triumphorum, quos Christiana religio ducit, & ducet, verè Pius, verè Felix, verè Augustus; qui cum toto Orbe Christiano fortunam suam communicavit; & sicut antea ejus periculum commune periculum videbatur, ita nunc ejus felicitas omnes felicitate donavit. Neque enim in Pannoniâ tantum, sed ubique gentium res prospere gesta; hinc Daciam ferè universam invictis copiis, præditiisque Sarmatæ Rex occupavit, armorumque suorum terrorem Byzantium usque intulit; inde Mosehorum Principes a Faudæ Mæroci, Tanaique, & Mari Caspio in exitum Barbarorum Europæ, Asiæque extrema commoverunt. Tenetur undique communis hostis, quasi bellis quædam unimnis cincta venatorum telis, victricibus nostrorum armis circumventus; in Dalmatiâ verò, & Epiro, Peloponnesoque qua felicitate, quo impetu, qua celebrato bellum gefimus? Omnia succumbentibus armis Christianorum; hostes nostri nominis terrore subegimus; at quim brevi, quantaque cum gloria? Vix cursum victoriarum nostræ classis cursus est assequutus; testor Leucadem: testor Asiæcum Nicopolim: testor Corinthen, Methonenque, & Pylum antiquum, & novam, Naupliamque, & tot alias urbes, arcesque, quas brevino vix exsulto cepimus: testor denique Dalmatiam: testor Epirum: testor Peloponnesum ferè totam, quæ in nostrorum venit potestatem; quam arma Barbarorum vix multis ætibus domuerunt. Quæ nobis eo majore lætitiâ victoris celebranda est, quòd invisibilibus tirmibus tuis, & testissimæ legioni ejus pars magna debetur, sanctissime Principum Cosme; qui ab Imperio Barbarorum tanto distitis intervallo, tamen in ejus viscera penetrasti, veteremque gloriam, terroremque totæ classis auxisti. Quam implacabilis hostis, quamque effes Barbaro metuendus, si tibi fortuna propinquius regnum tribuisset; qui tam longè remotus ad tantam victoriam plurimum consulisti? Sic & reliquos oportebat Reipublicæ Christiane proceres in commune consulere, nec suscipere bellum, nisi publicæ causæ expedit. Quod consilium est optimi Principis, qui, quum studiosus inprimis pacis neminem lacerasset, cunctisque micem sese, tranquillumque præbebat, dumtaxat est hostis infestissimus impie nationis. Est ergo pietatis fautor Deus, & morem gerit fortuna tanti Prin-

cipis voluntati; quod bene magnis cladibus Regnum emulimus, sine luctu, sine læturi exereatus Imperio adsecimus. Ingens illa peninsula omnium rerum copia beatissima, nobilitate omnibus præstans, bellicosissimarum olim gentium nutritrix, in nostram redacta est potestatem. Jam Græciæ dururno jugo pressa Barbarorum sperare incipit priusnam libertatem: jam litteræ in ea loca, in quibus nate, in quibus altæ sunt, longo quâ postlimino revertentur. Florebit pax, & tranquillitas, flore-bunt artes, florebit sapientia, ejus nutritrix Græciâ liberatâ. Juvabit regiones poëtarum carminibus nobiles, & veterum monumentis illustribus celebratas contemplari; ex nobis ad colenda studia litterarum magno incitamento esse debebunt, Auditores, & clarorum scriptorum memoria, qui sapientiz, & eloquentiæ principes, & inventores extiterunt; & quòd servitio longè gravissimo liberatæ nos admonebunt depulsum periculum sempiternum, quod nostris cervicibus imminerebat; non enim sine causâ, ne Italiz accideret, quod accidit Græciæ, timebamus. Nunc parva securitas, quæ solet esse alitrix ingeniorum, quemvis quantumlibet hebetem ad amorem studiorum inflammabit; nec deerit aut eloquentibus materia victorum laudes celebrandi, aut sapientibus tot urbes, & provincias, quæ in mores Barbarorum abierunt, legibus, & præclaris institutis componendi.

ORATIO XI.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1687.

In solemnî instauratione Studiorum.

Litteras verissimam pacem animo largiri.

QUum meæ sint partes, Auditores ornatissimi, quotannis hodiernæ lucis celebratæ recurren-
te, celebrandis litterarum laudibus adolescentes ad studia sapientiz cohortari; exequenti mihi sedulo munus injunctum idem, quod his, qui in vasto mari navigant, aut in camporum immensa pleniè peregrinantur, usuvenit. Nam quemadmodum illis, quum ad id pervenerunt, quod oculis extremum, Cæloque terminati videbatur, alia se rursus aperiant ma-

maris, æque camporum intervalla, quibus peragratius alia subinde, æque alia, novusque de integro labor exarandus, nec ulla errorum finis defatigatus ostenditur; ita mihi per sapientie laudes ira conari, & infinita spatia, quibus ille patet, oratione metiri, quum eò, quò intenderam, defessus accessi, nova subinde materia suboritur, nova existunt argumenta, novusque se se dicendi campus ostendit, in quo exoptari, & exultare possit Oratio. Nec tam arbor illa Poète summi cæminibus nobilis aureis secunda ramis esse fertur, quorum

..... *uno avulso non deficit alter*

Aureus, & simili frondescit virgo metallo, quam est secunda laudum sapientia; quarum seges decrepta numquam deficit, sed beatius exuberet, & meliori fruge semper auget colligentem; & quum ad laudandum ea putes elegisse, quæ ceteris antecellunt, & a laudationis munere te censas absolutum, vix ad finem, quem proposueras, pervenisti, quum succrevisse videtur nova, & intacta materia laudum; quæ pulchritudine sua animum sic allicit, & ad se se rapit; ut te laboris exhausti prænitex, & semper his, quæ ornanda censueris, potiori, quæ superiunt, arbitreris. Quod sum equidem, Auditores, in præstantia litterarum laudandi semper expertus; nam quum initio gloriam, & splendorem, & dignitatem honestissimarum artium vobis ob oculos posuissim; deinde sapientie formam præclaram, & excellentem desideravissim, & qui fructus ex ea perciperentur, ostendissim; tum voluptatem, quæ fruuntur sapientes, esse dico persequutus; quum tres fontes, ex quibus laus omnis duci solet, quæ vel in honestate, vel utilitate, vel iucunditate quædam cernitur, deplevissem, mihi meum munus perfectè, cumulateque videbri implevisse; quum bella, quibus arder Orbis terrarum, mihi sacem ad alias litterarum laudes indagandas præculerunt; & utiles esse fortissimis viris doctorum labores, & Musarum lauro Martis illam eorum triumphalem vitæ lenius mihi persuasi, & ut vobis persuaderem, laboravi; quo argumento nullum splendidius, nullum magnificentius posse putabam inveniri, quum sapientiam auxissem palmis, & trophæis, & cirulis gentium divitiarum, & Musas Parnasso deductas in Capitolio quasi triumphantes collocavissim. Sed quum viderem pacis artes bellicis antecellere, & togæ semper arma concessisse; pacem ipsam litterarum studiis carentem esse impacatam, & turbidam tranquillitatem, nec ullâ re magis augeri, ornari, conservarique otium Rerumpublicarum, quàm ocio sapientium graviter, vereque contendi. Hoc laudum confectio curriculo, quis ullum

Tom. III.

spatium decurrendum superesse putavisset? & tamen, quantum mihi restat adhuc peragrandum! quum spatiofus Orationi meæ campus aperitur! quod extremum laudum videbatur, gradus est aliarum laudum; quas a carceribus ad calcem si velim percurrere, infinita planè suscipiatur oratio. Nam quum tranquilla Reipublicæ tempora florere litteris dixerim; nonne consequens est, ut dicam easdem asserre privatim animis tranquillitatem? Aurea tranquillitas animi, quum omnes expectant, etiam hi, qui in turbulentissimâ vitæ ratione versantur, donum est litterarum; litteræ, ubi semotim a ceteris curis mentem sibi vendicaverunt, verissimam pacem animo largiuntur. Quod ego, dum probare conor, Auditores, vos, quæso, vacuum, & solutam curis mentem dictioni meæ paulisper advertite.

Est omnium sermonibus celebratum in animo nostro duas esse partes, quarum alteram communem eum Superis, alteram cum brutis habeamus. Altera semper placida, semper tranquilla, semper, nisi quantum alterius caligine offuscarur, in purissima luce collocata est; altera iniqua, turbulenta semper, a seipsa discors, nisi quantum alterius radiis illustratur, densissimis tenebris obduetur: in alterâ sita est ratio, sita scientia, sita virtus domina rerum, & generis humani princeps, & moderatrix; in alterâ falsæ opiniones, iræ, cupiditates, odia, ambitio, hyor, invidentia, omnes denique percurbationes animi velles tætere: altera suis contenta bonis vero gaudio fruitur, nec alienis inhiat, nec extra se posita confectatur; altera lætitiis gestuente exultat, & effertur, immoderata, inextinguibilis, in longinqua semper imminens odio præsentium, immodica, turpis, exitium alitura interdum concupiscit. Harum partium quum ad alterutram sese animus converterit, & applicarit, ejus naturam induat necesse est: placet hanc spectare seditionem, inconstantem, temerariam, eæcem, inquietam? iisdem virtus inquina-bitur, a seipso dissidetur, levi momento huc illic impelletur, temeritate, & ecco quodam impetu feretur, nec ullo temporis puncto conquiescet; ad illam divinam, tranquillam, perspicuam, luculentam, quietem mavult adherere? duet ab ipsâ splendorem, totus clarissimâ luce complebitur, expers tumultus, expers cupiditarum, quærens, purus, tranquillius evadet. Et quemadmodum oculus, qui tenebras intæretur, accipit vim, naturamque tenebrarum, qui verò lucem, lucis ipsius docibus explendescit; sic animus, qui ad partem sui tenebrosam, & turbulentam se se applicat, impletur eadem perturbacione, & cæcitate; qui autem ad intellectum lucem sui

H 2

fui

fas converteretur, illius virtutibus posset, & illustratur, & sicut, qui tumultuosam
 A ducem sequitur, tumultuatur, necesse est, qui pactum, quietumque, pace summâ, & tranquillitate perfuratur; ita qui in partem sui rationis expertum, & perperis motibus agitem descendit, numquam acquiescit; qui affurgit in mentem, haud paulo meliorem ducem nactus in placidissimâ vice rationis versatur; ut, qui Olympum ascendunt, nobis nubibus constanti, nullis turbibus, & procellis, & imbribus offenduntur. Quo probè constitutus, cui potest esse dubium, quin hominum generi ferè nulli, præterquam studiosis literarum, inoffensis quies, & tranquillitas animi summo contingat? Quod enim aliud genus in mentem convertitur, sed agit rationes, & in excolendis sui præstantissimâ parte versatur, nisi studium literarum? quid aliud agunt doctorum labores, quid sibi volunt, quid moluntur, nisi ut in metice abdicat, & involutas exortant, & explicent rerum rationes; quas quum explere vult, præclarum illum orbem coniciunt rationis; & ex cognitis, & exploratis ad ignota progrediuntur, & que referunt ad illa, quæ primis in mente fuerant contemplant. Sic animus in rationem, ratio in mentem convertitur, ubi simplici, & nudam, & non fucatam veritatem contuetur; a sequiore verò parte, quæ extrinsecus temere pelitur, & multa erroribus implicatur, dum se abducunt, & quæ longinquis fugiunt, eam ipsam fugiendo cohonestant, & negligendo colunt; ut omni temeritate deposita ad mentis ipsius exemplar quodammodo componatur. Cujus rei te appello testem, divine Plati; tua præclara vox audietur; tu dicere solebas *veri sapientem oportere*: quid quid aliud est, quam relicto, quod ejus fieri potest, corpore mentem consecrari cupiditatis, & sensus; & perturbationes omnes deferrentem? Ergo animum excogitandis rationibus, & excutiendis intelligentiâ occupatum minime interum est in finem tranquillitatis versari. Polyphi ferunt (ut a parvis magnarum exemplis rerum petamus) eam esse naturam, ut a rebus; quibus adhaerit, colorem; & similitudinem ducat; eadem est animi vis; qui Polypho quovis magis multiplex; nisi rationis beneficio distinguatur, ab his, in quibus frequenter versari solet, inficitur; & conformatur. Nonne videmus eos, qui se cumulandis opibus Mediterunt, avante fortibus Inquinari præcipites ita cunctis ferri, & esse quodammodo effratos, qui in castris, & præliis tantum exegerunt? ambitione transversos enim, qui ab ineunte adolescentiâ comitia, & forum, & populi studia spectaverunt? dissuere luxu, qui vitam voluptatibus re-

feram sunt consecrati? qui somno dediti a labore omni refrigerant, eorum mentem ignavia obtorpuisse? qui patet, ac duriter vitam coluerunt? animi esse ad quilibet perferendum patientissimi? Quam autem a studiis, quibus distellitur; plerumque fingemur, moreque ducamus, quales occupationes nobis indiderunt, ites est dubia, credo, qualia eorum sit animus evasurus; qui se in literas uti comites, & pectus, & tranquillitas alium penitus abdidit; quasi verò tescimus adeo tranquillam esse vitam negotiorum literarum, ut loca ipsa, in quibus ea discuntur, otii, & ludii nomine ab Antiquis fuerint appellata; paridae ac hi, qui studia colunt, nihil aliud, quam utrum colant, & consecratur; que sunt adeo cum tranquillitate conjuncta, ut ab eorum sacris turbidi, & inquieti, & gravibus curis obstruti, velut profani a mysticis caeremoniis arceantur. Hic ille frequenter munum occupatorum, & in maxime, lullique jactantium voces, deesse oium sibi, deesse animi tranquillitatem ad præclaras artes celebrandas querentium. Nun illi quidem omnino inepte literas rem sacram, & puram imprimis, quem mente sine perturbations, & tumultu obsoleat. Quapropter ubi arma interperant, sapientium voces contideant; & clangor tubarum potestatum cantibus, & actionibus oratorum; & legibus ipsis indicit silentium; ex eoque urbe primæ omnium exulant Mula; que discordiarum sustibus, & civilium tempestate bellorum commovetur. Non igitur sine causa a studiis, que publicos tumultus fugiunt; quum perturbationibus privatis agitentur, putant abstinendum; sed tamen fugit eos ratio. Cur enim medici nam, quum acri sint, reformidant? cur, quum febribus jacentur, ciborum partem sibi detraherent? sunt enim studia sapientie medicina curantur; sunt portus, ubi a civilibus undis solutis animus acquiescit; nec aliud poterunt voces; Historicorum exempla, præceptis sapientum persuadent, quum ut animi tranquillitatem nihil antiquius habeamus; perturbationes beate vitæ pestes esse ceteris animis artemur; a miserâ ambitione refugiamus; veras divites non in finibus rerum possessione, verum in animo paucis contentos collocamus; voluptates non inexplibili cupiditate, sed naturæ desiderii explendis finiamus. Que monita salutaria induunt pulchram in animum, fluctuantemque componunt, & in tranquillo collocant. Jam

alium otium, jam sceſſus, jam ſilentium
 literis debitum, jam abducta mens a rebus
 externis, ubi tumultus, & in naturæ
 contemplatione deſic, quantum non ad con-
 ſervandam modò, ſed ad parandam qui-
 etem afferunt alijmentum? Atque hoc du-
 citiſſimi viri oſtenderunt, qui e miſeri je-
 ſtatione, quom in Muſarum ſinum con-
 fugiſſent, ærumnarum ſinum, ſcerbiſſimum
 lenimentum, curam lavamentum repe-
 ruerunt. Tullius Catilina, & Clodius ſuro-
 ribus vexatus, & in exilium actus, quom
 diſtictos in Reipublicæ perniciem in ſuum
 jugulum gladios convertiſſet, inter Cæſa-
 ris, & Pompeji arma jectus, ſcerbiſſima
 fuge, evaſit rei privatae, ruentis publicæ,
 libertatis amiſſis ſolatis e philoſophia com-
 plexu petivit, tuncquæ a publicis malis,
 quantum ſapientie ſtudit, reſpiciavit.
 Rutilium, convulſi Republicæ, ſpectum
 Patriæ, in gymnafio Græcorum philoſo-
 phia conſolata eſt; tuncquæ in atrocifi-
 ſimâ tempeſtate fortune tranquillitas inve-
 nit, ut non amplius Romanus opes deſide-
 rarit, & ſeſcederet a civibus, convocatus a
 Sylla exilio ſuo civis, a quibus fuerat dam-
 natus, Romamque demanſerit. Boethium
 ultimam Romanæ virtutis lumen, quem
 Tyranni humanitas excoſcem egerat, ſa-
 pientie ſtudia receperunt; & dignitas a-
 miſſa, & bonorum deſiderium, & immi-
 nentis mortis terrorem leniverunt. Quid
 Græcos commemorem, quorum quom
 exarſit æcrius amor literarum, tanto ſunt
 exempla frequentiora? quid Socratem di-
 cam, oppreſſi Republicâ crudelitate trigin-
 ta tyrannidum, nunquam e ſitu mentis
 dejectum, ſed eundem ſempet ſerſeſſe val-
 tum, eandemque tranquillitatem in car-
 cerem intuliſſe, & quom inſortitum po-
 culum eſſet huiusmodi, divinitus philoſo-
 phatum? quid cynico Diogeni ſecuritas
 tantum ſuperſuiſſe, ut, quem Corintho
 Philippus cum exercitu immineret, trepi-
 dantibus alijs, & ſuis bonis ab hoſte ſer-
 vandis, & deſcendenſe urbi ſuſe parantibus,
 dolium ſuam ludibundum veniſſet, ne
 in publicâ trepidatione nihil agere videretur?
 quid Zenonem naufragum, amiſſis
 opibus in philoſophicæ portum conſugile,
 ubi veras opes, adeoque tranquillam, ſe-
 curamque ſtationem reperit; ut ab Anti-
 gonæ Regis accerſitis regis preces, & di-
 vitijs repudiaret; ne aſſe tumultu, ſtre-
 pituque animi quies turbaretur? Quid æ-
 tem ego philoſophus, & ſummus viros te-
 ſſes cito, quando ipſe. Brontſius deſectus
 ex altitudine regis arrogantis, & interro-
 gatus, quid ipſi Patriæ & ſuæ proſuiſſent.
 reſpondiſſe ſerret: ut opulentiſſimi Regis
 jacturam, atrocitiſſimam fortune, exitumque
 miſerandum plecteris, tranſquilque perter-
 rem. Quod ſi tyranni, quorum animos fu-

riatum radiis ardentibus agitari, & verbe-
 ribus crudeliſſime lancinari ſapientes p. o-
 dederunt, tantum a ſtudio tranquillitatis
 haulerunt, ut aſperſum rerum æquo au-
 mo tolerarent; jam minime miror An-
 tigonem, & Dionem, & Xenophonem in
 ſcerbiſſimis ſiliorum ſinteribus nihil eis
 commotos; Polemonem in urbis tumultu,
 Pyrrhonem in tempeſtate ſeviſſimâ imper-
 territum exiſtiſſe; Archimedom ſyracus
 ceptis, graſſantes lætæ victorum herociâ, &
 urbe cadibus pleni, & rutiſſis, gemitque,
 ululatuque perſonante, forſis in pulvere
 deſcribendis intentum occidiſſe; Scilpo-
 nem Megaris occupata nihil ſtrage Patriæ
 eſſe perturbatum; & quom illi pretioſiſ-
 ſima quæque ſequi duceret, & moriri, &
 occulere conſentiret, omnia reliquiſſe; &
 Antigono Rege, qui tanti philoſophi glori-
 ri commotus, & ipſum demum, & cuncta
 bona ſervari julleſſet, perdonariſſe, num-
 quid rerum amiſiſſet? reſpondiſſe: nihil;
 nam eruditionem, & doctrinam mihi ab-
 ſtulit nemo. O ſtudia vultum æquatem!
 o philoſophi mentem in tempeſtate ſerſi
 quietam! o nullis obſcuritatis caſibus con-
 ſtantiam! Extrema preſent nihil ad ſe per-
 tinet, nec eſſe bona, quæ valguſ exiſti-
 mas, quæ poſſunt adimi, quæ in fortuna
 poſita ſunt potellate: ſed rerum ſcientiam,
 ſed eruditionem, ſed bonam mentem va-
 riſſimas eſſe doctum poſſeſſiones, non
 evium futuro, non hoſtem victoriâ nobis,
 non ulli fortune vi auferendas. Cu-
 jus philoſophi præſerta vox me admonet
 præcipuum eſſe cauſam, eam hominum li-
 teris deſectorum vita quære, & animi tran-
 quillitate ceteris præſet; quid hi ingenii
 cultum, perſpicaciam veri, eloquentiæ
 copiam, non extra ſe collocaſſe poſſident;
 illi externa, & quæ in aliorum ſunt manu,
 conſeſcentur. Quom itaque ſuis hi bonis
 gaudent, illi inveniunt obſeſſis, aut ſi poſſi-
 ſint, amittendi metu treſcitant; quom mi-
 rum arbitror hos quodam ſortitum mentis
 ſinu, illos vitam agere ſemper trepidam,
 & iniquitatem? An vero egoſtultitiam, qui
 mercatorum ſem quærent tranquillius vive-
 re; qui ex alijs ſide pendunt, quorum
 eſt ex venentis, & maris inconfanſis, &
 ex flavium rudentibus, veliquos ſuſpenſa
 felicitas? An militis in iſto rerum tumultu,
 in ſilu bellorum turbis, in illa trepi-
 datione, inter ſtrages, & caſiorum ſcervos,
 quom ubique terror, ubique vulnera, ubi-
 que mors impendit, & ex levitate fortune,
 & ipſorum vita, & evenus pendunt
 præſiorum, ullam portem vere tranquilli-
 tatis obſenete? An omnibonem, qui populi
 favorem aucupantur, qui honores appetunt
 in ſcribit ſeviſſimi vulgi pollicem, aut in a-
 licujus præpotentis hominis voluntate;
 quorum bene fundata, & conſtabilis op-

pes parva interdum aura rumoris evertit? Sed horum in conspectu miseris est; quid illi, qui sibi laeti, ac beati videntur, qui inertiam amplectantur, qui deliciis affluunt, qui incedunt unguentis delibuti, calamistris inusta comâ, vestitu parum vituli, luxuriâ languidi, somno, vinoque marcentes; quam minime, quæ sequuntur, otium, & quietem, & voluptatem assequuntur? Nam, quum hominem ad præclara quædam natura genuerit, ipsi verò nihil splendidum moliantur, & tenebras vitæ splendidi virtutis præponant, necesse est sibi ipsis displicere, & frustrari, & angî, dum explorare gestiunt voluptatem, quæ frequentissimè est alienæ potestatis. Ipsi agricolæ, quorum tranquillitatem procul a negotiis viventium tantopere poetæ prædicant, & admirantur;

..... quibus ipsa procul discordibus armis
Fandit humo faciem victum iustissima tellus;

nonne sunt obnoxii fortunæ, quæ in incerti ratione tempestatum, & imbrum collocata est? Non enim suis illis iucundus labor, sed perceptio fructuum, qui vel fluminis inundantis, vel grandinis ingruentis, vel militis immodici, vel furendum ventorum vi momento temporis interceptiuntur; quorum sollicitudinem, terroremque, & metum Poëta summus his verbis eleganter expressit.

Qualis ubi ad terras abrupto fidere nimbus
Li mare per medium; miseris seu præstia
longè

Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas
Arboribus, stragemque sativis; ruet omnis
lætè.

At litteratos homines delectat operis ipsa tractatio; excogitandis rationibus quasi ambrosiâ quædam pascuntur; cuius rei tanta dulcedo est, ut Epicurus acerbissimos, eodemque mortiferos dolores suorum inventorum memoriâ leniverit; & Polemon voluptati nuncium remisit Xenocratis sermonibus delinitus. Quum ergo sapientes non aliunde quaerant suum bonum, sed ex parte sui petant humanis casibus altoiore; tanto eorum tranquillitas tranquillitati reliquorum antecellit, quanto sapientiæ gravitas fortunæ levitate constantior. Atque ego illud aureum sæculum a poetis tantopere celebratum, quo Saturno Rege summa securitas, altissima pax, & quies Mortalibus dicitur contigisse, non hominibus fuisse commune, sed esse proprium sapientum existimari. Neque enim umquam crediderim fluxisse passim lætissimos rivos, & ex arboribus mella distillasse, & perpetuo vere terram floruisse, & sponte sua fructus uberrimos, & suavisimos protulisse; nec umquam fuisse tempus, quo nihil fortunæ licuisset, & omnia Mortalium felicitati ob-

secundarint. Sed hoc poetarum commentum significari contenditur beatissimam vivendi rationem, quæ sapientes persequuntur; qui sub Saturno Rege vivunt, hoc est intellectu reguntur, & impetio mentis obtemperant; nam intellectus a doctissimis viris nomine Saturni est appellatus. Hi igitur, ut illi prius finguntur Mortales, vitam colunt plenam tranquillitatis, plenam iucundissimæ quietis, plenam placidissimæ voluptatis; a qua abest ira, abest ambilio, abest superbia stultitiæ comes, ingluviæ, libido, avaritia, temetitas. Sed me de sapientum felicitate dicentem videntur interpellare nonnulli, qui litteratos homines aliis quidem vitiis, aut omnino carere, aut mediocriter laborare concedent; invidiam verò, & nimiam gloriæ cupiditatem effugere non posse contentent; quæ due perturbationes maximas possunt in eorum animis fluctus excitare; qui parum attendunt, quid & ipsi doctissimis viris tribuerint, & omnium fere concessu tribuerint. Nam, quum sedatas esse eorum cupiditates omnes consentiant, & invidiâ carere omnibus concedendum est; his enim rebus invidiam, quarum quum sumus expetres, magnâ cupiditate incendimur. Et verò quibus bonus docti homines invidiebunt? potentia? at nullam putant animi impotentia, & alieni a sapientiâ: an divitiis? at divitiis non magnopere ducunt expetendas: an honoribus? at veros honores non opinione populi, sed virtutis auctoritate metiuntur: an voluptati? at sciunt exitus esse tristes voluptatis: an corporis bonis? at bonis suis non in corpore, sed in animis collocant. Superest ergo, ut alter alterius invadeat sapientiæ; quo quid absurdius, quum sit commune bonum sapientiæ? neque enim, ut, qui divitiis congerunt, condunt, ita suos occultant thesauros sapientes; sed in medium proferunt, tam cuius licet eorum inventis frui, quam illis ipsis, qui invenierunt; qui igitur tristatur aliorum sapientiâ, suis bonis tristatur, & mæret. Quod si quis alienæ gloriæ lumine offenditur, hunc in summis inferniæ tenebris versari necesse est; ut, qui infirmâ sunt scilicet oculorum, lucem Solis intueri sine molestiâ non possunt, ita, qui animo utuntur imbecillo, nominis alieni splendore læduntur; de his autem non loquor, nec his auctoritatem sapientiæ circumdo, quorum mentis angustia amplitudinem sapientiæ non capiunt; qui malevoli, obtrudatores, queruli, quum se dumtaxat ament sine rivali, ut soli sapere videantur, omne lumen virtutis extinguunt volunt. Hunc sapientem describit Oratio mea, qui, quum suis bonis abundet, non livet alienis; huius si candorem animi tribuendum inter ceteras animi doctos affir-

maro, quis mentitum redarguat? nam si
 A pellem ferunt emulos non tam arte, quam
 benignitate superasse; & Protogenem for-
 dentem suis ad summam famæ claritudi-
 nem evexisse, quoniam ejus opera quinquage-
 nus talentis empeurum, usurumque pro
 suis confirmasset; quæ sunt artium virtus,
 eam sapientis esse pernegemus? quasi verò
 docturum hominum exempla desint, qui
 ab omni obestratione longissime absterunt.
 Melissus Heracleum, quum ab Epheis
 ignoraretur, tantis laudibus vexit, ut cla-
 rissimum Heracleti nomen evaserit: Demo-
 critum Hippocrates, quum suis civibus
 ferere videretur, tantæ auxit nominis cla-
 ritate, ut non sapiens modo pro infano,
 sed pro sapiente sapientia diceretur: Ari-
 stippus Æschinem philosophum ita Diony-
 sio Regi commendavit, ut insolitum, sus-
 piciendumque spectaculum, in sua can-
 dorem Sicilia sit admirata: Plato eadem æ-
 mulantium studia memoriam immortalita-
 ti scriptorum suorum mandavit: Polemon
 Xenocratis nomen semper in ore fer-
 tur habuisse, & sic ejus esse gloriæ delecta-
 tus, ut amote summi viri quodammodo
 insanie videretur: Virgilius aliorum sa-
 pienter inventis non minus lætatus esse
 fertur, quàm suis. Et quid singulos colli-
 go? Pythagoreorum tota familia nunquam
 tantæ amicitia, tantæ conjunctione, tantæ
 concordia floruisse, nec tot amicorum
 paria in soli Epicuri schola conferentur,
 si ulla obestatio, & livor inter doctissimos
 D homines intercessisset. Ac ne gloriæ qui-
 dem cupiditas, quæ in altissima animis,
 spemiditissimæque exitit ingenius, tran-
 quillitatem docturum hominum perturba-
 rit. Neque hic ego dicam doctissimos quo-
 que gloriam contemplisse; quod in ita ef-
 fect, nunquam Homerus in tot milibus
 versuum nomen suum, Patricæque siluisse,
 & divini ingenii monumenta indigesta, dis-
 sipata, in exiguis discrepta partes reliquis-
 set; nec Democritus, quàm Athenas ve-
 niisset, gloriatus esset se in illo ingenio-
 rum Theatro latuisse; nec Pythagoras,
 quum divitis orationis, & arcane sapien-
 tiæ thesaurus possideret, nihil unquam e-
 didisset; quod consilium fuit omnium ve-
 terum philosophorum; quum Alcmaeon
 princeps dicitur librum divulgasse; nec
 Epaminondas doctissimus, fortissimusque
 Thebanorum usque ad annum quadrageti-
 mum ætatis in summi obscuritate vixisset;
 nec Epicurus præcepisset vitæ silentium glo-
 riæ anteponendum. Sed hæc, & alia multa,
 quæ possent asseri, bonitati causæ con-
 sistis exempla prætermitto, nolo omnia ad
 vivum rescire; concedam inesse aliquam
 doctis hominibus gloriæ cupiditatem; sed
 eam quæri, quæ perfluunt alioquin per-
 niciem asserere pernegabo; nam quibus re-
 bus gloria comparatur, eæ potest sunt in
 sapientum potestate. Angustior Cæsar, G
 quòd ætate jam natus nihil fere petacia-
 re gessisset, quum ad summam nominis cla-
 ritate nitetur, & iure agebatur; iusti
 enim fortuna votis annuisset, namquam
 esset tantam rei militaris gloriam conse-
 quutus; at vivere eleganter, excogitare
 multa sapienter, cogitare eloquenter ex-
 ponere non sunt fortunæ dona, sed inge-
 nii, quo abundant sapientes. Quare sequi-
 tur eos gloria etiam aliud cogitantes, ple-
 rumque maior, quàm ipsi putavissent; ergo,
 quum aliud agentibus hæc qualicum-
 que cupiditas expleatur, non habet ea ful-
 licios, non trepidos, non anxios, non
 inquietos. Quæ quum ita sint, Adolescen-
 tes (vos enim extrema jam appellat Oratio)
 equidem non laboro, quomodo pos-
 sim vestras mentes ad studia litterarum in-
 citare; ipsa res abunde vos cohortabitur.
 Cogitate, quantum sit animi tranquillitas
 bonum, quàm expetendi quies, quàm o-
 tium exoptandum; non divitiæ, non po-
 tentia, non honores, non dignitates, non
 gloria, non triumphi sunt cum felicitate,
 qua fructus animus tranquillitas, & caris va-
 cuus, comparandi. Augustinus Imperio ter-
 rarum potitus, perdoctissimus profligatus,
 tot præclarissimis triumphis adsis, perdomitis
 ferocissimis nationibus, O be pascato,
 maximam secundum Deorum opes poten-
 tiam adeptus his omnibus anteposuit tran-
 quillitatem; quàm libi desisse frequenter
 cunctis, nili publicam quietem suæ pro-
 posuisset, Imperium resignasset, ut orio,
 quod Mortalibus fecerat, frueretur. Quod
 autem Augustus cogitaret, Diocletianus
 privatam vitam triumphis, & opibus, &
 honoribus, & gloriæ, & altissimæ fortunæ
 prætulit, & otiosus maluit servire cum ce-
 teris, quàm occupatus omnibus imperare.
 Nec sane iudicium maximi Principis re-
 prehendum; nam animi tranquillitas,
 quàm ille appetivit, aut ipsa felicitas est;
 quod doctissimis viris video placuisse, aut
 L felicitati proxima. Atque utinam possum,
 Auditores, tranquillitatis bona, pro rei di-
 gnitate sitis luculenter explicare; efficerem
 professio, ut quoniam a litteris petendū
 esse demonstravi, litteras omnibus ante-
 ponendas putaretis. Sed quando animi bona
 melius experiundo cognoscuntur, quàm
 exprimuntur eloquendo; utar imagine
 quadam ad id, quod volo, explicandum
 accommodatā. Concipite animo Rempu-
 blicam discordiis civilibus agitam, & ne
 quid perturbationis desit, externis etiam
 bellis involutam; quid eā fœdus? trepi-
 di cives, mæsta curio, silens forum, iusti-
 tum inditum bonis artibus, oppressæ vir-
 tutes, *ius datum sceleri*, exulante iustitia, cru-
 delitate dominante, permixta libidine licen-
 tia,

ciā, jam agri devastati, excisa oppida, fumantes villæ, ubique terror, ubique luctus, ubique trepidatio, fames, inopia, civium prolescriptiones, fuga, vastitas, & extremum malorum infolens victoris dominatus nuncie siliis civilibus, & externis bellis impendit civitati? Contra verò, quum huic dissimilis Respublica, in qua pax vigeat, & civium concordia? omnia hic legibus temperantur; mos, & Majorum disciplina servatur; florent artes, florent studia, florent virtutes, iustitia dominatur, tranquilla securitas, lætum otium, affluentes opes omnes bene; fortuna urbis, & lætina ludis, & spectaculis publicis, & magnificentia civium declaratur; nitent oppida, ipsa pacis bonis terra lætatur; frugiferis arboribus constiti, & vestiti viribus colles, frugibus abundantes campi, amoenis ornate nemoribus villæ pulcherrimum spectaculum præbent. Quod est urbibus bellum, & discordia, idem animis perturbatio; quod est Rebuspublicis pax, & concordia, idem privatis otium, & tranquillitas. Perturbato animo nihil miserius, nihil tritius, nihil perverius; pars austri diviniore turpillissimam perfecti servitutem, quæ servitio nata est, dominatur; exterminantur virtutes, regnant cupiditates, distrahitur animus in curas, affligitur, disripitur, differtur, lacinatur; idem, tranquillitas & virtutibus florere, & vitiorum servitio liberatur, & honestissimam voluptatem perfunditur, & clarissimam lucem mentis illustratur.

Ad hæc divina bona vos, Adolecentes, voco, quum ad studia literarum voco. Exerceat vos ad cultum præstantissimæ patriæ; in eâ portum curarum, metam laborum, perturbationum remedium, gaudium, lætissimam pacem, tranquillitatem reperitis. Confugite in sinum Musarum; ex ad omnem humanitatem, mansuetudinem, moderationem, lenitatem, virtutem snium fingent, & conformabunt. Quod si urbes, & nationes totæ magnis impensis, magnis periculis, magna etiam cladibus perirent, quanto magis vobis exiguo labore petendum est otium cum dignitate?

ORATIO XII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1688.

In solemnī instauratione Studiorum.

DE NUPTIIS SEREN. FERDINANDI
Principis Etruriæ, &
SERENISS. VIOLANTIS BEATRICIS
Vindelicorum Principis

*Sereniss. MASSIMILIANI Vindelicæ Ducis, & Sac. Rom. Imperii
Septemviri Sororis.*

Etiā ratio mei muneris postulare videtur, Auditores ornarissimi, ut hoc sufficere studiorum die de studiis litterarum verba faciam; & eorum amplitudine, suavitate, commodis proponendis, adolefcentes ad hoc, quod ingrediuntur, laudis curriculum strenuè conficiendum adhorter; spes tamen Domus regnatricis nuptiis florentissimi Juvenia propagandæ, populorum vota, Italiæ plausus, Etruriæ gelientia gaudium is blandiuntur animo lætitiæ magnitudinem vix continenti, ut in hæc unā curā delixus alias omittere, & ad publicam felicitatem Orationem quoque meam cogere accommodare. Atque illud inprimis mihi lætandum iure esse video, quod quum de usitatâ viâ descendendum fortunæ gaudencia Reipublicæ, studiumque meum ludeat, huiusmodi argumentum proponitur, quo persequendo mea dictio & communi civium lætitiæ, & plausibus consonabit, & si pristina ratione dicendi mei non abhorrebit. Ludes enim angustia Medicum familiaris, quas medicor in his nuptiis celebrandis stinguere, conjunctæ sunt, & coherent cum laudibus litterarum, quas votore instituto jubeor prædicare. Nam quum omnium artium laudatarum, quæ multis secula extinctæ Barbarorum armis, & conspectu in tenebris, & situ, & antiquitatis miserandâ strage jacerant, initis, & incrementa Medicæ gentis Heroibus ex magnâ parte debeantur, certè laudandis auctoribus ipsorum beneficio quasi renatæ facultates laudantur. Ex quemodum, qui Romulum Urbis conditorem laudibus velut, ipsam Romam quodammodo laudibus ferre censetur; & qui Mercurium patristræ, Apollinem Musicæ, Æsculapium Medicinæ repertoires laudat, ipsi patristræ, ipseque Musicæ, & Medicinæ non nihil

nihil afferre splendoris, & ornamenti videatur; quod inventorum gloria ad laudem rerum inventarum pertinet. His qui Medicæ gentis Heroes ornant, ipsas præclaras artes, ipsamque ornant sapientiam; hi quippe & artium, & sapientie conditores, & quasi numina quædam extiterunt. Atque ita connexus est cum splendore clarissimi generis splendor litterarum, ut vicissim celebrare literas nemo possit, quin eadem operâ Medicum laudes persequi videatur. Quotum munere ab interitu vindicata; & aucta est omnis artis amplitudo, omnisque doctrinæ. Quare neque hodiebo die temporis opportunus, neque locus illis aptior ad dicendum de heroicis, ac pæne divinis stirpe Regum Etruscorum; quæ hic, qui celebrandis laudibus litterarum est dedicatus: Nuptiæ verbis Ferdinandi Principis juvenutis, quæ nobis hanc ingeniorum alticem, nobilissimam facultatum parentem, sapientie cultricem domum spondent fore sempiternam; quibus admonemur florere, sospitari, beatam esse gentem, quæ vigent, ac felici interitu litterarum, aut calamitatem ullam timere non possumus; nonne incitamento esse debent ad ingenios artes acriori studio, ac majore animo, quàm sineâ essependas? Non igitur officio meo desum studiosos juvenes adhortandi, non sapientie pro virili parte rollendæ moneri desum, quum domus Etruscæ magnitudinem laudibus effuso; quæ declarat, in quàm alto fastigio cuncta sapientia, & ornate nobiles disciplinæ possint homines collocare. Quid verò magis aptum, fassum, lærum, auspicarum, quàm studia vertentis anni a laudibus tantorum Principum inchoari; & dum hoc sapientie theatrum aperitur, his nuptiis primum plaudì, in quibus pronubam sapientiam esse, & Apollinem, & Musas Hymenæom canere, ut in nuptiis Deorum fertur, conveniret?

Atque utinam mihi tantus orationis nitor, tam divina dicendi facultas, eloquii tanta vis, tantaque copia contigisset; ut digna hujus amplitudine loci, digna Medicum divinâ stirpe, digna Regalium splendore nuptiarum mea distinctio videretur! Sed hoc ego tenuitate meam consolabor, quod, quum de Etrusci dumo propter ejus celsitudinem, eximiamque dignitatem dignè nemo dixerit, in eorum innumerabili, eaque non obscuro rursâ, qui tantas laudes non sunt assequuti, me quoque numerari non pudeat. Nam quæ Medicum genti par oratio potest inveniri? nec mihi consilium est excutere vetustatem, & antiquas inclytæ famæ gentis origines indagare; non ea est Medicum claritudo, ut ab obscurâ obvetustatem gloriâ obsolescentem quemdam splendorem debeat murari. Est ita naturâ

Tom. III.

comparatum, ut rerum admiratione dignarum lætetur plerumque primordia, quæ aliquando solet & clararum urbium origines, & magnorum fluminum fontes occultare; ad majestatem tanti nominis pertinet principia ignorari, ut excellum quiddam, augustum, majus mortali fastigio suspicari possimus. Nam si ex his, quæ sandò ad vivimus, incognita, & caligine quoddam cœdura vetustatis conjecturâ confici qui hæt, ejus gentis originem prope conlectere; & ad heroes auctores referre magis par est, quàm ejus, cui perpetuam, in utam, propriam hereticam virtutem fuisse cernimus? Quot enim illa viros, quanto splendore, quàm divinâ sapientia, quàm admirabili magnitudine animi procreavit? quæ non, ut ceteræ fortunæ quodam turbine, sed meritis eximius, & immortalibus principum adeptæ est, & imperio digna est visa, antequam imperaret. Nec brevi experimento compertum est, hanc esse altissimæ fortunæ parem; multis ætatis cognatum est, nihil esse in rebus humanis exaggeratum, altum, sublime, splendendum, quod Medicum virgibus non deberetur; in asperimis rerum; in secundis, in pace, in bello Regum majestatem privata virtus adquevit; nec adversitate fortunæ depressa, nec prosperitate corrupta est. Gloriarî licet nihil umquam populum in legendi gentie regnaturi caucorem fuisse, quàm nostrum. Propter nonnullas Pilsitæ virtutes passa est Atheniensium civitas Pilsitæ imperare: Gelonis fraudibus deceperat Syracosæ libertatem amiserunt: Julii Cæsaris virtus causa fuit, ut & ipse plerique Romanorum volentibus Imperio obtineret, & Julii genti quæ populus ille dominus rerum, sponte parceret; Medicum verò genti antequam Patriæ Regnum deferretur, innumerabiles Heroes omni regâ virtute prædiri floruerunt. Sed immanem est omnes viros, quæ Etruriæ principem domum gloriam in Cœlum extulerunt, recensere; quis tamen virtutis admirator inditum velit Cosmum illum decreto publico Patriæ Patrem appellatum? quem divinâ providentiâ in eâ urbe natum esse constat, quæ maxime omnium semper acerrimis ingenis abundavit; ut his fovendis, orandis, alendis intermortuas literas excitaret; additæ sunt viro ejusdem consilio Numinis ingentes opes, quibus ad Regum fortunam proximè accederet, & quod Reges neglexerant, & negligebant, bonas artes inflauraret; addita auctoritas, quæ Mortalium nemo potuit cum eo comparari; additum æternum judicium, quo quantum esset in quoque facultatis, & ingenii ad sapientie studium celebrandum, promovendumque dignosceret. Quibus ille Dei muneribus æterus rem saculis omnibus inauditam, in-

tentatamque perfecit; ut ars esset nulla, quæ homine libero digna conferretur, quin ab eo ad vitam extincta revocaretur, aut lumen, incrementumque susceperet. Neque ego hæc ornandi viri causâ ignota profero, & incerta pro certis affirmo; testem cito cunctam Europam, testes omnes prope nationes, omneque scriptores, testes clarissimos viros, qui ex ejus domo litterarum Principes, tanquam ex equo Trojano Grajorum procetes, prodierunt; qui ab eo bonas artes restitutas, & a barbarie sæculum vindictam unâ voce consentiunt. Deus immortalis! potest ne quidquam dici magnificentiis excelsis, admirabilis, quàm ab uno homine sapientiam non afflictam, sed prorsus eversam, præclaras disciplinas non jacentes, sed intermortuas, eloquii splendorem non obscuratum, sed extinctum revocatum esse, & in antiquam dignitatem, nitoremque restitutum? Quo ore te laudem, aut quid omnino loquar, & quo nomine appellem te, Cosme, nescio;

¶ nun est hoc tuum mortale factum, non humanum consilium. Veteres illi, qui singulas artes licet ignobiles, & minus liberales in lucem protulerunt, eos opinione, & famâ in Cælum sustulerunt; & divinis honoribus consecraverunt; ita Minervam textrine, Vulcanum fabricæ, Cerecerem agriculturæ inventricem templis, & aris auxit antiquitas, & omnium gentium consensu Deos appellavit; tuo munere non una, eaque servilis facultas, sed omnes artes liberales, atque ipsa regina Mortalium eloquentia, ipsa domina rerum, & artium mater, principisque sapientia, quæ aut inter Mortales esse desiderat, aut parum colebatur, & tenebris eruitur, & exopte sunt celebrari; & te auctorem tanti muneris non supra omnes homines effecerimus, & non quantum piè possumus divinâ stirpe natum prædicabimus? Hieronem Siciliæ Regem, quod ejus aulis doctis viris patuerit, laudibus ferunt: inter Archelai Macedoniæ Regis egregias artes, & immortalitate dignissimas, quibus auxit Regnum, & Posteris tam validum reliquit, ut ex eo profectus Alexander Orbem terrarum pæne subegerit universum, liberalitas in poetis recensetur, & Euripidi auctori summo tragædiarum familiaris fuisse dicitur: nec in postremis Alexandri Magni laudibus ponitur, quod litteratos homines benignè fuerit complexus, & eorum fermonibus delectatus: Augustus, quem vivum, præsentemque conditis aris, templisque Romani coluerunt, licet ingentibus bellis gestis, licet hostibus toties triumphatis, terrarum Orbe pacato, egregiè Republici confectus clarissimus; tamen hac laude potissimum eminet, & præ cæteris predicatur, quod litteras fovit,

quod ejus beneficio nobiles artes, & liberales floruerunt. Sed, ut de aliis interim silam, quos nominavi, pace dixerim, tantum Principis, si fulgore nominum, & altitudine Romanæ fortunæ detractis, rem ipsam perpendere, & nudam veritatem intueri licet, Augustus nullo modo est cum Cosmo comparandus. Nam ille nixus Romanâ potentia nihil aliud præstavit, quàm ut bonas artes Reipublicæ libertate florentes in Imperio conservaret; hic privatus, privatus, inquam, non opibus Orbis terrarum, sed suis, non conservavit, sed petivit; non florescentes accepit, sed reliquit; non aluit, sed ab Inferis litteras excitavit: illi sæculum sapientie luce clarissimum caliginem, quam solet altitudo fortunæ aspergere, discessit; hic sæculo profundis inscitie tenebris involuto splendorem attulit sempiternum. Atque huic verum dixeris Prometheum, qui divinâ providentiâ non ignem a Sole raptum artium administrum, sed e mente sua promptum lumen artium laudatarum, lumen elegantie, lumen sapientiæ excitavit, attuleritque Mortalibus. Quæ gloria quò major esset, proposuit summo viro mignum cum Barbaris fortuna certamen; nam quò tempore Iesiam, atque adeo cunctam Europam a barbarie Cosmus vindicabat, immanissimus Turcarum Tyrannus in Asiam universam, & Græciam barbararum gentium colluvionem invehebat; & omnes reliquias vetustatis, omnia sapientum monumenta excindere moliebatur; duo eversa Imperia, duodecim capta Regna Christianorum, ducentæ urbes expugnate. Hac tantâ clade terrarum spes omnis, & fortuna Reipublicæ litterariæ occidisset, Græciâ omni, ubi semivivum quædam sapientiæ, & ut ita dicam, semivivum lumen eloquentiæ supererat, in Barbarorum potestatem redacti, nisi lucem Cosmus afflictis rebus attulisset. Ille vetustos codices barbaræ gentis injuriâ perituros Byzantio usque in Etruriam advectos publicavit: ille Grajos ad instituendam Græci litteris Etruscæ juventutem accersivit: ille doctis viris barbariem, quasi calamitosam quendam nubem, sese Europæ superfundentem fugientibus & stabilem, certamque sedem præbuit, & acerbissimæ fugæ solatium non penitenda. Nec sensit litteratorum Republica amissæ Græciæ damnum, quom Athenæ Florentiam commigrassent; & fuit potentior Cosmus, qui pari jure cum cæteris civibus censetur, in bonis artibus relictendis, quàm innumerarum gentium succinctus copiis Barbarus in evertendis. Nam Barbari non florentem studis Græciam, sed rudem, & pæne omnis oblitam disciplinæ indulsit barbarie penitus effervit: Cosmus non modò reliquias præcæ sapientiæ ab illo op-

le oppressis conservavit, sed fovit, auxit, ornavit, & pristinam speciem recuperare, nitoremque coëgit: Barbarus in exigua Europæ parte interitum literis prope jam senio confectis, & verustate labefactis attulit; Cosmus in Europam ferè universam revivificentium suo munere nobilissimarum facultatum lumen diffudit. Vicit ergo Cosmus privatus Tyrannum Asiæ, Europeque victorem; & victoriæ fructus est, quem non ad breve tempus Orbis terrarum, sed multis jam sæculis percepit. ^a porroque percipiet Italia, & ceteræ provincie omni nobilitate perpoliæ. Huic Posterì debent, quod non in rerum maximam ignorantiam versatur; debent docti viri, quod ceteris gloriâ, & ingenii doctibus præstantissimis antecellunt; debent duces, quod eorum res præclare gestæ maximo verborum, & sententiarum splendore celebrantur; debet Italia, aliæque provincie, quod splendidissimis edificiis exurgunt, pulcherrimis ornamentis nitent. ^c Nam ab eo nobiles architecti, & sculptores, & statuarii, pictoresque ad summam artis præstantiam quærendam sunt præmiis invitati; quem morem & Posterì ejus retinentes, & Patriam pulcherrimam urbium edecerunt, & Italianam universam, & Europam mirabiliter exornarunt. Sed cum omnes plurimum debent, tum illi sapientiæ principes, & eloquentiæ, quorum monumenta tenebris damnata sæpèternis ab oblivione, & interitu vindicavit; qui immortalitatem, quam scriptis meruerant, ejus beneficio sunt assequuti. Atque utinam illi revivificent eloquentiam proceres, ut vindicem suum, ut parentem moritis laudibus prædicarent! Eorum certè eloquentiæ effes, Cosme, celebrandus, quorum ingenii æternam vitam, æternamque gloriam peperisti; forsasse quum omnes Græci, omnesque Latini ad tuas virtutes canendas conspurassent, dignum aliquid divinis tuis, & immortalibus meritis protulissent; nobis infirmum ingenium ad partem aliquam tantarum laudum attingendam. Nam qua dicendi facultate assequi possumus tuam illam animi moderationem, qua, quum esses non modò civium, sed & omnium tuæ ætatis Mortalium omni virtute princeps, non insolentius te efferebas, non prospero fortune statu serebaris; sed pari jure cum civibus agebas, & altissimum fastigium tantæ virtutis legibus, & Patrie libere submittebas? Quo ore celebremus beneficentiam in cives, qua ingenti opum vi profusa omnes indigentes opis, auxilii que tui sublevasti; regalem in Patriam munificentiam, qua difficillimis Reipublicæ temporibus tuæ civitati subvenisti, urbemque pulcherrimam magnificentissimè extructis publicis ædificiis de-

Tom. III.

corasti; pietatem in Deum, qua tot, & tam splendida templa construxisti; que non potuit Italiæ finibus contineri, ubi tam clara ejus monumenta cernuntur; sed Italiam quoque egressa in Asiam sese diffudit, & in urbe Dei vultibus consecrata recipiendis, splendidique his, qui ad inviscendum, adorandumque Christi Liberatori immortalis monumentum proficiscerentur, extruxit domum, & tacillimè agri provencibus locupletavit? Quis hoc umquam non modò privatus, sed Rex potentissimus, non dico, effecit, sed cogitavit ab oëcusu Solis ad ortum suum pietatis, & liberalitatis dexteram protendere, & in regione barbarâ, & inhospitali hospitalem munificentiam exercere? satis illi commendantur; quorum domus hospitibus liberaliter, & perbenigne patet. Hac laude præstantem Cimonem Atheniensem, hæc Agrigentinum Gaium Græci mirificè prædicantur; sed, ut in extremis terrarum oris humaniter omnes exciperentur, unius Cosmi liberalitate, quam Europa non ciebat, effectum est; at quanto cum pietatis Christianæ bono! Antea qui secum illum, ac venerabilem urbem venerari constitissent, post tot exstinctos labores, post immensum terrarum spatium peragratum, post exhausti maris, ac terre pericula locum, in quo consisterent, non habebant, & alimenta quomodo expedirent, inter olores nominis Christiani vix reperiebant; tunc beneficentia Cosmi tamquam in domo propria versari licuit, & assistas longitudine viarum, & incommodo vires recreare, & in unam curam animom expleandi, & ad divinum convertendi Numen incumbere. Quam multos puras exemplo tantæ pietatis incitatores, vel Cosmi liberalitatis invitatos iter illud salutare suscepisse; quum eripsum quodammodo Barbaria Christi Sepulcrum videretur; quando qui ipsum inviserent, eam humano hospitio, tam pio excipiebantur? Jam prudentiam tanti viri venerabundo potius, & attonito quodam silentio, quàm ulli dicendi cupidit prosequendam censes; quum unum Cosmi virtutem ei tempestate admiratione defixisse Mortales puto. Quod enim tam certum oraculum est unquam habitum, quàm in explicando consilio Cosmi sapientis? ejus rei, quum multa, atque præclara argumenta asserre possumus; ne vos pluribus oneremus; unum, quod est mirandum maxime, & singulare, proferemus. Animadvertunt rerum gestarum periti, dissidentium, inter seque bellantium Principum ad quorum partes sese Cosmus adiunxisset, quos consilio juvisset, quorum opes fovisset, eos prospectos rerum eventus habuisse, & de hostibus magnificè triumphasse; tantum fuit in Cosmi prudentiæ momentum, ut opes, ex-

1 2

exercitus, classes et præponderarentur.
 A Critolaus philosophus non ignobilis, ut quanti esset facienda virtus, & quam immenso intervallo præleret ceteris bonis, ostenderet, affirmavit; si in alterâ libræ lance ponatur, quicquid est aut in corpore, aut in fortunâ expendendum, in alterâ dumtaxat una virtus, eam maria, ac terras esse depressuram. Quod est de omni virtute a philosopho dictum, id de unâ Cosmi prudentiâ possumus affirmare; ad quamcumque se illis partem applicuisset, tantum ponderis habuisset, ut omnis statim inclinarer, & imperia, dignitas, amplitudo, fortuna, bellica virtus, copię militares ab eâ traherentur. Et miramur hunc virum tantum auctoritatem valuisse, ut Reges ipsos famâ, & splendore quodam nominis privatus adquaret? ego potius miretur non omnibus imperatibz Mortalibus, quum tam clavis documentis appareret ejus prudentiam tantopere his, quibus consuleret, profuturam. Quamquam, si verè a sapientissimis
 C viris dicitur tunc esse dumtaxat verum, justum, ac legitimum imperium, quum, qui imperat, sapientiâ ceteris præstat, & utilia sponte parentibus præcipit; quis neget Cosmum Regibus, nedum privatis, imperasse, quum ejus consilio principes civitatum, Regesque paterent? O dignum imperio virum, qui, quum suos cives liberos esse pateretur, tyrannus, & Regibus leges dabat, eosque obnoxios habebat suæ voluntati! Quam Cosmi virtutem reputant Cosmi potentiam, & facta quædam, que per se magna, & admirabilia viderentur, minus mirari subit. Nam potentissimum Britannię Regem Edoardum ejusdem Regno Cosmi opibus adjectum, devictis hostibus in avicum Regnum magnâ cum laude restitutum; Insulam Ducem ab opulentissimâ Venerorum Republicâ, & Nespolitano Rege atrocissimo bello oppugnatum, jamiam nutantem, & ruinâ suâ tracturum Italię libertatem, Cosmi auxilio sustentatum, & imperium adeptum, & formidabiles hostium conatus mirâ felicitate repressisse, cui non esse mirandum videatur? sed cogitanti Cosmi prudentiam solum tantum valuisse, ut, qui ejus consilio regerentur, adversos fortunę casus non pertimerent, causa admirandi non erit, si quos non solum consilio, sed etiam opibus juvisset, extra omnem aleam periculorum essent quodammodo collocati. O dominam rerum virtutem, que fortunam habet in suâ potestate! o divinum consilium, quod in maximis rebus decipi nunquam est deprehensum! Sed quid ego tamdiu in unius viri commemorandâ virtute veror? quasi verò non alii Mediceę gentis heredes dicendi supersint; quibus neque immatura mors impedimento fuit, quominus memoriam

sui nominis immortalem relinquerent; neque adversos fortunę, quominus ad summam virtutis gloriam efflorescerent; neque imbecillitas virum, quominus mentis invicti robore immunes adversariorum impetus retunderent. Sed, quum undique se se mihi offerant Mediceę gentis lumina, quæ mentis aciem perfringunt, & ad suas laudes celebrandas invitant, animum ad se se præcipue rapit Laurentius ille magnus, ille Regibus venerandus, & Superis acceptissimus, divini Numinis munere Mortalibus datus; quò reviviscentes Cosmi beneficio litteras, & nobiles facultates ad absolutam præstantiam, perfectionemque proveheret, & in altissimo laudis, & dignitatis gradu collocaret. Nec mirum tantum doctrinæ splendorem attulisse; quum ipse, qui prudentiâ, magnitudine animi, liberalitate, fortunâ, auctoritate, elementis Italię splendor esset, doctissimus haberetur. Exemplo scilicet non minus, quàm præmiis ingeniosos homines incitabat; quum viderent ipsum in tantæ rerum mole, quum Reipublicæ administrandæ, & librandæ Italorum Principum potentie, & concordie tuendæ, & ab Italiâ exteros hostes accendi curis ingentibus distineretur, multum operæ, multum temporis in studiis consumere. Huc accessit æcerum judicium, quo aptissimum quemque seligeret, & ad colenda arum præclararum studia liberalitate planè regni invitaret. Itaque adnoctum est ex magno agmine eorum, qui sub Laurentis umbrâ in spem præstantissimæ laudis alti fuerant, & educati, neminem extitisse, qui non ad excellentissimam artis gloriam pervenerit. His autem quum sese adjungeret & regalis munificentia, & prolixus in doctos homines, artificesque præclaros favor, & honores habiti litteris, & studium vetustis codicibus comparandi, & antiquitatis reliquias, & ut ita dicam, pretiosa naufragia colligendi, & undique claros doctrinâ viros accersendi, in omni laudabili facultate tam multi, & tam præstanti scientiâ floruerunt; ut sæculo illi nihil ad summam eruditionis, & elegantie laudem deesse videretur. Cujus rei tu mihi testis, Florentia urbium elegantissima; semper tu quidem fuiti felicium ingeniorum proventus beatissima, nunquam tamen, quàm Laurentii auspiciis beator. Quot enim viros, & quàm excellenti in studiis gloriâ procreasti? quot aluisti? quot ad te, velut ad præclarissimum ingeniarum artium seminarium, & sapientiæ Regiam venientes excepisti? Sed illud tibi maxime optandum, & gloriosum contigit, quòd in tuo sinu vidisti Platonis divinam sapientiam resurgentem. Nam, quòd Cosmus inchoarat, Laurentii virtute perfectum est; ut admirabili ille splendor philosophorum,

ram, ejusque sedatores e tenebris erui-
 ceras, & coelestium inanem mentem
 illustrent; & facer ille ex Academia
 Cynus, quum e gremio Laurentii evo-
 lasset, Orbem terrarum suavissimam, & im-
 mortali voce completeret. Debut nimirum
 divinus Plato divini viri beneficio qua-
 dammodo reviviscere, & nostrae immorta-
 litatis assertor ab eo, qui maximè omnium
 immortalitatem spectabat, hac vita dona-
 ri, quas in memoria vivimus Posterorum.
 Nec verò Platonem Laurentius in lucem
 protulit, sed non e moribus, & vici pre-
 cepta Platonis, & sapiensiam expressit; im-
 mo verò certius nemo principis philoso-
 phi dicta affirmavit, quum, qui Respubli-
 cæ summam eum gloria præleret, legitime
 philosopharetur. Nam in eo tanta elemen-
 tia, ut in beneficii loco poneret sibi occa-
 sionem dari ignoscendi, & iis gratis age-
 ret, quibus momentibus, acerbissimis ini-
 micis pepercisset. Quamquam nec moni-
 torum, nec hortatorum Laurentii mansue-
 tudo indigebat; sua sponte miseris occur-
 rebat. Quoties illum scimus in patris vi-
 ctoriæ patris iure moderatum veniem viciis
 impetrasse? quoties in suis nobilissimos ci-
 ves ab eo conservatos, & acerrimos ini-
 micos in Patriam restitutos? Jam pietas,
 & religio a teneris unguiculis culta, qui-
 minus illustris esset apud Posterum nec præ-
 senti invidia, nec malevolorum scriptis
 mordacissimis potuit obscurari. Jam continen-
 tiam in tanta potestate, in ingenii
 summâ celeritate consilii maturitatem, in
 tam multiplici varietate fortunæ magnitu-
 dinem animi semper inconcussam, sapien-
 tiam non fortunæ rationem subnixentem,
 sed fortunam ratione moderantem, comi-
 tate gravitati non officientem, sed gra-
 vitatis temperamento jucundiorum, mo-
 destiam in magnâ potentiâ Patriæ libere
 semper, & magistratibus obsequentem;
 magnificentiam non in luxu, & opibus
 profundenda, sed in hominibus demeren-
 dis eminentem quis dignè laudibus possit
 offerre, aut tacitâ veneratione satis admi-
 rari? Certe his virtutibus Laurentius admi-
 rationem non modò civium, sed & ex-
 terorum, & totius Orbis terrarum exalta-
 vit; neminem unquam in liberâ civitate
 tam acceptum fuisse plebi, tam gratum Pa-
 tribus, tam nobilitati, quæ modò rectè de
 Republicâ sentiret, probatum ferunt; ne-
 minem summis juxta, atque infimis æquè
 amabilem, venerabilemque sese præstitisse.
 Qui consensus amoris in eum, qui in li-
 berâ civitate rerum potiretur, cui non ad-
 mirabilis, & ab excellentissimâ virtute pro-
 fectus videatur? Sed si quis reputet homi-
 nem, qui hostili odio imbutus ad res no-
 vas in Etruriâ molienda; ab hostibus missus
 Legati specie venerat, adeo Laurentii co-
 mitate, & virtutibus in uno congressu deli-
 nitum, ut inimicum animum deponeret,
 & a patrandâ Laurentii cæde abhorre-
 ret, minus mirabitur cives in eo amando, su-
 spiciendoque tantâ conspiratione voluntatum
 consensisse; exteri verò admiratione
 tantarum virtutum stupescant: quo longius
 aberant ab invidia, eo vehementius in ejus
 morem, cultumque ferebantur. Et quid
 de populis Italæ dicam, qui Laurentium
 Imperio Orbis terrarum dignum uno oro
 prædicabant? ipsi Barbari, quibus ignota
 species veræ magnitudinis, magnitudine
 viri movebantur. Egyptiorum ergo po-
 tentissimum Regem misisse cum splendi-
 dissimis donis oratores ad Laurentium ejus
 gloria commotum, in ejus amicitia ma-
 gnum putentem Regno suo præfidium con-
 sultitum scriptores inprimis graves memo-
 riæ prodiderunt; quod nemini privo de-
 cus arbitror contigisse. Vix Barbarorum
 superbia pari fastigio Reges, aut etiam al-
 tiore colendos donis, & legatis ambiendos
 existimat, nedum homini privato fasces
 quodammodo subnittere non dignetur;
 quod obsequium quum Rex barbarus, qui
 florentissimo Regno, ac tot provinciis im-
 perabat, Laurentio præstiterit, nonne vi-
 detur Laurentium virtus supra homines,
 supraque Reges extulisse? Verumtamen il-
 le quamvis barbarus, quamvis ingenti sub-
 nexus potentiâ, non tamen insensus cla-
 rissimo viro hosti in ipsum odio ferebat.
 Ferdinandum verò Neapolitanum Re-
 gem, qui incensus ira ad evertendâ Lau-
 rentii opes cum Summo Pontifice conspi-
 rat, nonne ejus congressu delinitum, elo-
 quentiâ permulsam, rationibus victum
 iram, & belli consilia posuisse acceptum?
 quod iter ad inimicum Regem summus il-
 le vir sponte suscepit, ut loco periculo Pa-
 triam maximis circumventam periculis li-
 beraret. In quo quid prius mirer? pieta-
 tem in inimico homini, & externæ fidei,
 ut Patriæ laboranti subveniret, sponte se
 committentis? an animi magnitudinem om-
 nis sue civitatis, & sui præsidia in se, &
 prudentiâ suâ collocantis? an consciendi
 negotii dexteritatem, quæ Regem suis re-
 bus infestum, & ingentem irarum molem
 animo volentem placavit, & a societate
 Pontificis alienavit, & ad suam causam tra-
 duxit? Itaque tantum fuit in Laurentii vir-
 tute momentum, ut is aprior esset ora-
 tor ad Regis animum leniendum, qui Rex
 irascebatur, quàm alii omnes, quibuscum
 aut amicitia, aut nulle similitatis cause Re-
 gi intercedebant. Sedatam Xenophontis
 orationem militum seditionem ad diripien-
 dum, excindendumque Byzantium inflam-
 maram, & jam rudentem miramur; sed vul-
 gus levi momento huc illuc impellitur, &
 læpè gravi pietate viri aspectu ipso a sce-
 lere

- lere decessetur; quanto magis admirandus Laurentius, cui Rex inimicus & constanti sententia dimovendus; & a bello, quod non impetu animi, sed ratione susceperat, erat deterrendus, avertendusque a societate maximi Principia, quem Regibus ipsis venerandum cum humana, tum divina jura faciebant; ille denique erat auctoritate privati civis commovendus, qui propter fortunam regiam, & opinionem quamdam sapientie omnes homines infra se positos arbitrabatur? Africanum superiorem celebrant, quod Syphacis Numidarum opulentissimi Regis animum, quum ad eum venisset, & hospitio regali esset exceptus, adeo sibi devinxerit, ut ad feriendum cum Romanis fœdus impelleret; sed ille ad Regem nec sibi, nec Romanis iratum veniebat; veniebat adversus Carthaginenses antiquos Regis hostes, novos socios, numquam fidos, quorum felicitati Syphax maximè invidiebat; Laurentius ad eum, qui non fuit modo civitati, verum etiam sibi magnopere succentebat; qui nihil habebat cause, cur a fuciatate Pontificis deficeret, & novam Florentini populi gratiam amicitie veteri Maximi Principis præpararet; quom autem in tantâ difficultate rerum Laurentius idem, quod Scipio, fuerit consequutus, quis neget Laurentio Scipioni hoc quidem nomine anteponendum? Sed mirabilior fuit Laurentii virtus in referendâ Regi gratiâ, quum in hoste placando; quum enim Ferdinandus amisso exercitu, Regni Principibus rebellantibus; popularibus ad defectionem concitatis, victricibus hostium copiis urgentibus, & extremam ruinam, excidiumque afflicto Regi minantibus, Regnum amissurus videtur, unius ope Laurentii acie opes Ferdinandi sunt restitute. Quid hic ego prædicem, quum sagaci consilio Pontificem a belli consiliis deterritum ad studium pacis revoceat; quantâ solertiâ Ferdinandi hostes ad ejus partes treduxerit; quantis auxiliis labantem Regis fortunam sustentarit; & quod maximum est, quum Pontificis hostem tueretur, & ab eo socius Regulos abalienaret, his ipsis, quæ adversus ejus dignitatem facta videbantur, artibus fœdere amicitie Pontificis voluntatem sibi devinxerit; ut in beneficii loco haberet, quod a Laurentio prohibitum esset magnificam de hoste victoriam reportare? O divinum ingenium, o prudentiam singularem, o verè arbitrum Regum Laurentium; qui & quibus consulebat, & quibus obessebat, habebat obnoxios, & pari beneficio affectisse videbatur! Nec penitus summum Sacerdotem tanti viri consiliis obtemperasse; nam quum Auximum a Pontifice rebellasset, & ejus exemplum civitas esset trahendum ceteras civitates, defectio-

nis auctorem; scelestum hominem, ac nefarium, & impietate quadam immani, & insauditi, qui ad Barbaros in Italiam accersendos, dedendamque Turcis urbem legatos miserat, quem nec æquata Superia Pontificis potestas, nec nostræ religionis respectus, nec divini Numinis metus, nec execrandi sceleris horror, nec excidium, & vastitas Italie imminens moverat, Laurentius movit auctoritas; ut Patriam ad obsequium erga Pontificem redire pateretur, & exilium Imperio sue civitatis præpararet. Conservata est igitur omnium filius Laurentii beneficio, Italie tranquilla pax reddita; & quies, quanta vix unquam contigerat. Ut corpus animantium, quod ex tam diversis, inter seque pugnantibus constitit elementis, donec unum, quasi vinculo, continetur, non dissolvitur, & dissidentes nature mirabili quadam concordia colligantur; ubi verb extincta est, aut e corpore evolavit vis illa creatrix, animantis conservatrix, in pristinam discordiam redeunt elementa, & eorum discidio labefactum corpus dissolvitur; sic Italia ex tam discordibus constituta membris, tot complexa Principum, & Rerum publicarum diversa ingenia, & inter se dissidentes voluntates donec Laurentii virtute, quasi animi regebatur, mirâ consensione ad tuendam publicam quietem conspirabat; floscebat pax, florebant ludia, florebat opus Itolorum, vigeant Principum vires exercituum formidandæ; extincto Laurentio concordia omnis dissoluta est, extincta gloria principis terrarum provincie; ad lacerandum Italie cadaver, quasi famelicæ canes, ac avidi vultures, barbæ gentes convolarunt, & reginam Orbis terrarum foam prædam putaverunt. In exilium adii nobilissimi Reges, in carcerem conjecti opulentissimi olim Principes, erroris urbes præclæræ, servire coactæ sunt liberæ civitates; quæ clades, quæ direptiones, excidia, ruinas, vastitates vidit Italia! quoties Italo, quoties exterorum sanguine redundavit! Ut Alexandro Magno defuncto, quasi ejus funus celebratura commisit fortuna Reges, & eruento nimium ludo tantâ bellatoris exequiis honoravit; sic extincto Laurentio non Italie solum, sed totius Orbis Christiani sanguine parentatum est. Sed quæ consequuta sunt viri mortem, facilius deplorari possunt, quàm recentieri; quæ verò calamitates miseræ, & perditæ Italie, & Europæ afflictæ post obitum Laurentii acciderunt, quæ, incolumi eo, pace tranquillâ, & felicitate summâ fruebantur, omnium saltem in eo positam, & felicitatem fuisse declarant; nec a veritate aberratorum, si quis dixerit; osium Patriæ, Laurentium Europæ, & præcipuè Italici patrem posse meritis nuncupari, quo illa

illæ orbz in tanto, & tam diuturno sunt
 a luctu, & mazore versatz. Atque hi duo
 viri, si nullum aliud Medicæ gentis de-
 cus extitisset, clarissimum genus tam in-
 igne reddidissent, ut nulli secundum ha-
 beretur. Nam si Hercules ille tantum Ho-
 racidarum generi peperit dignitatis, ut e-
 jus Posterii exules Peloponelo imperarent;
 si Furie genti Camillus, & ipsius filius tan-
 tum splendoris strulerunt, ut licet Posterii
 a laude bellicæ longissime absterint, Ro-
 mæ clarissima Futurum domus puraretur;
 si Cæsar, & Angustus in tantâ nequitiâ, &
 maleficia Posterorum sui nominis gloriâ
 Juliam gentem in Cælum exrulerunt; non
 deesset Mediceo nomini decus ingens, de-
 cus eximium, & singulare, & sempiternum,
 si Cosmi, & Laurentii dumtaxat lau-
 dibus niteretur; sed quot præterea decora
 in unam domum confluxerunt? Mitto con-
 gestos honores, insulas, imperia, sceptrâ,
 coronas, opes: non dico tot fœcis Prin-
 cipibus Romani Senatus effulsisse: non u-
 nus fere sæculi intervallu toties tenuisse
 altissimum inter homines gradum dignita-
 tis, & Deo proximam potestatem: non
 commemoro affinitates cum Regibus, &
 Principibus potentissimis etiam in privatâ
 fortunâ contractas; quæ tam latè patent,
 ut nulli fere sit, aut longo intervallo fue-
 rit domus in Europâ dominatrix, cujus
 affinitate Etrusca domus non attingatur.
 Hæc, quæ sola plerumque solent clarissi-
 mas gentes illustrare, commemorandis vi-
 rorum virtutibus occupatus prætermitto.
 Sed doleo, Auditores, vehementer doleo,
 quòd, quæ de multis Medicæ gentis he-
 roibus, qui ante magnum illum Cosmum,
 vel ejus ætate, vel magni Laurentii incre-
 dibili virtute, & rerum gestarum gloriâ flo-
 ruerunt, nihil angustis temporis impedi-
 tus dixerim, multo plures adhuc cogar
 præterire; neque enim possunt omnium
 virtutes oratione comprehendi; tam se-
 rex fuit heroicæ laudis Medicum domus,
 ut nullam copiam dicendi non sit exhau-
 stura. Sed, quoniam de duobus viris ver-
 ba feci, quorum rogi omnium paludamen-
 ta, & palmatas obscuravit, non possum
 mihi teoperare, quominus illud columen
 bellicæ laudis, illud militiæ lumen, illud
 belli fulmen Joannem Medicum, si exor-
 nare non possum, certè commemorem.
 Nec ab eo Gallos, Hispanos, Rhetos, Ger-
 manos proligatos predicabo, quæ sole in
 aliis ducibus laudari solent; quia earum si-
 bi fortuns vindictæ pacem, res prospere
 gesta omittam; singularem verò scientiam
 rei militaris, quæ omnium judicio cum cla-
 rissimis omnis avi ducibus est comparan-
 dus, quis non esse celebrandam arbitretur?
 Nemo illo vel ad amorem militum,
 venerationemque sibi conciliandam, vel

ad socios in fide continendos aprior, vel
 ad hostem fillendum sagacior, vel in infi-
 diis vitandis cautior, vel acrior in urbibus
 oppugnandis, manu promptior, consilio
 tectior, iis, quæ secunda sua, adversa ho-
 sti eligendis, explorandis, prævidendis ac-
 cutior. Quibus artibus adeo semper abse-
 quentem fortunam sibi concinnavit, ut In-
 vichi cognomen multorum consensu mere-
 retur; tantumque viro superfuit bellicæ
 solertiæ, ut animadvertent eruditi nemi-
 nem fuisse, qui ejus fieri disciplinâ doctior
 potuisset, quin ad summam artis imperato-
 riæ gloriam pervenerit. Atque vicinam Mars,
 qui fortissimum quemque ex acie pignera-
 ri solet, tantum virum florentibus annis
 non extinxisset! Italiam gentium imma-
 nium, & exterarum opprellam armis in li-
 bertatem vindicasset. Et erat sanè consen-
 taneum eam provinciam, quæ tandiu im-
 pendentem externorum bellorum tempe-
 ratem, & servitutem Laurentii magni pru-
 dentia vitaverat, Joannis Invichi bellicæ vir-
 tute liberari; sed invidit fortuna Italiæ so-
 licitati;

..... nimium vobis Romana propago
*Visa potens, Superi, propria hæc si dona sus-
 sent.*

Jam Leonem hujus nominis Decimum
 Principem sacrorum præterire sine piaculo
 non possum; quo regnante Romæ Au-
 gusti sæculum restitutum videbatur; qui
 gravissimos bellorum tumultus compressit,
 Italiam pace donavit, Urbem splendidissi-
 mi ædificiis augulicorem, pulcherrimis
 que reddidit, Christianos Principes ad bel-
 lum adversus Barbaros numquam destitit
 concitare; cui viro lætam g.avitatem, &
 sine tristitiâ virtutem contigisse verè pos-
 sumus affirmare, nec ullius Romam fuisse
 beatiorum, lætiorumque principum. Non
 illo quisquam liberalis litteras fovit, a-
 mantius complexus est artes liberales, lar-
 gus divitiis, & honoribus auxit homines
 litteratos; quorum incredibilis multitudo,
 quum Leonis liberalitati, & exemplo, quo
 ipse liberalissimis doctrinis cultus inprimis
 alios accendebat ad capellenda studia, de-
 bebatur, veterem opinionem affirmavit;
 Reipublicæ litterariæ bono Medicum gen-
 tem esse natam, nec esse incolui interire,
 nec florentie non florere litteras posse. Jam
 viros, & seminas viræ sanctitate præcla-
 ros, quos in numerum Cælestium Christiani
 pietas referendos putavi, nec ornare
 digni meritis oratione viximus, & de his
 omnino tacere nefas arbitramur; quos
 quum paucissimis ætatibus in Medicæ do-
 mo tres extitisse cogitamus, nullum genus
 esse excellentissimæ virtutis, quod in ea,
 tamquam in seminario quodam heroum,
 uberrimè non proveniret, omnibus explo-
 ratum, compertumque esse censemus. Jam
 quum

quom dicendo fessum ad sese rapiant Hip-
 polytus ille bellicosus, ille Julianus, qui ob
 heroicum vite splendorem ab Italia cuncta
 Magnificus est appellatus, in eorum laudibus
 immorari majorum rerum cura non patiun-
 tur. Nam principatu confectio Medicum
 virtus velut potentior natis campum ad
 inauditum decus, & dignitatem, splendo-
 remque contendit. Nec liber in hoc loco
 omnes Etruriz Principes laudare, & eorum
 facta singillatim, virtutesque divinas, &
 immortales recensere, quum uni celebra-
 do non mas, quæ nulla est, sed cujusslibet
 oratoris eloquentia suffectura non esse vi-
 deatur. Est hoc in laudibus Principum E-
 truscorum, quod eorum laudes a nemine
 satis possunt predicari; & quod, quantom-
 vis eximie de illis, & præclare sentias, om-
 nem cogitationem superat eorum magni-
 tudo; quæ tamen si non omnino percipi,
 aliqua, tamen oratio concipi potest; si co-
 gitemus, quom Cosmus ille magnus, quo
 melius nemo ferri omnes artes regnandi
 tenuisse, Patrum auctoritate delictum sibi
 Regnum fundaverit, & Rempublicam di-
 cordiis civilibus agitatam constituerit, ad
 illud unicum exemplar imperandi omnes
 Etruriz Principes respexisse, & eodem
 Rempublicam tenore administrasse; ut quot
 rerum in Etruria potiti sunt, tot Cosmi
 fuisse videantur. Hinc Etruscorum felici-
 tas attingit Cælum; his enim regnantibus
 extincta semina, & evulsæ penitus radices
 discordiarum, bellorumque civilium, quæ
 miseram provinciam tot sæculis scelerabili-
 mi, crudelissimeque vexarant; imperii fi-
 nes latissime propagati; ejesta Cosmi au-
 spicis Turbarum immanissima natio, quæ
 Etruriz portas infederat, & nostris cervi-
 cibus immioebat; magnificentissimis ædi-
 ficiis cum publicis, tum privatis, urbes ex-
 ornata; in illa insula condita urbs fir-
 missimum Etruriz propugnaculum, & a
 conditoris nomine appellata; portus,
 quem quidam Labronem vocant, tantis
 operibus munitus, extructa urbs, quæ stratis
 viarum, & ditore, ædificiorum elegan-
 tiâ, incolarum frequentia, divitiis, mer-
 cium copia, navium appulsu non in ulti-
 mis Italie numeranda est; Pisane urbis no-
 bilissimæ, vetustissimæque pulchritudini,
 frequentie, salubritatque consultum; tot
 summis munimentis Etruriz vallata se-
 curitas; obvium itum pestilentie grassanti,
 & superata natura morbi providentiâ, con-
 silio, curâ, periculo Principum Etrusco-
 rum est; quasi de morte trophæum con-
 stitutum est; prospectum, Italæ paci; iidem
 arbitris discordiæ Principum opulentissi-
 morum mirâ felicitate sedate; adjuti opi-
 bus potentissimi Reges; adversus injuriam
 validiorum imbecilliores defensi Principes;
 diffusa lætæ majestas, & splendor Etrufci

nominis, & ad colendos missis legatis E-
 truriz Principes extremi Orbes Reges bar-
 bari excitati. Hæc sunt opera Medicum ob-
 tinentium principum; quæ si velim exag-
 gerare verbis, aut pro dignitate rerum sa-
 tis ornate explicare, quis orationis modus,
 quæ decendi finis inveniretur? sed longè
 maximum est opus tutela pacis tot statu-
 bus in Etruria conservatæ. Miris laudibus
 antiqui scriptores Numam Pompilium præ-
 dicant, quod annos quadraginta populum
 bellicosum in diuturnâ pace rexit; Etru-
 riæ pax annos centum quinquaginta vix
 ullo belli tumultu est interpellata; sex ha-
 buimus Numas Pompilios Romanorum san-
 ctissimo regi pietate, justitiâ pares, aut e-
 tiam superiores; Gloriarî hæc nulli popu-
 lo diuturnius otium, aut majori cum digni-
 tate, ac tam mirificam pacem contigisse;
 arsit Orbis tetrum, arsit Europa; arsit Ita-
 lia bello, arserunt finitimæ civitates, Etru-
 ria sola proxima, & communi incendio
 nunquam contigavit. Vidimus pæne un-
 dantem sanguine Italiam, devastatos agros;
 incensis villas, direptas urbes; audivimus
 armorum fragorem, tonitruumque horren-
 dum bellicorum tormentorum, & altissi-
 mum sonitum Italiae ruinarum; & sumus
 expertes malorum, quæ tot ætates vide-
 runt, nec illam fumum ulli turbine atro-
 cissimæ tempestatis. Ut Elyos campos, &
 sedes beatorum pontis serunt nec imbris
 perfundi, nec grandine verberari, nec ni-
 vibus operiri, nec ventis infestari, sed tran-
 quillitate perpetua frui; & lumine purissi-
 mo, & semperno: ut sacer est, nec ullâ
 perturbatione. Æther attingit sequioria
 elementi, subiectione sunt illi cælesti, al-
 tissimæque naturæ venti, procelle, typho-
 nes, turbines, imbres, tempestates, nubes,
 & fulmina.

... & humana motura tonitrua mentes;
 sic Etruria, quæ cælesti mente Regum
 Etruscorum regebatur, sacra exteris ge-
 nibus fuit, nec ullâ bellorum tempestate
 concussa est; nec fuit id foris donum,
 fuit divinæ prudentiæ, fuit altissimi con-
 siliî, quo præditi sunt Etrufci Principes;
 beneficiû, fuit excellentissimæ virtutis
 admiranda felicitas. Non illos finium
 injus proferendorum, non inanis gloriæ
 præceptis, & temeraria cupiditas, non in-
 vidia livens, & iniquis bonis viciorum;
 non josticæ contemptus in præcipitem
 martis aleam, incipitesque fortunæ casus
 impulit; sed certa ratio, stabilisque sen-
 tentia rexit, semperque moderata est; &
 quom omne Christianum nomen in partes
 distraheretur, & duos inter se dissidentes
 opulentissimos Reges ferme sequebatur,
 non descendit in partes Etruscorum Prin-
 cipum prudentia; & quod difficillimum est
 in studiis tam discordibus, quom præcipuè
 neu-

neutrū amplectetur, & foret, neutrū offendit, & utrique fuit gratioſa, & inprimitis veneranda; & inter Scyllam, & Caribdim, quom Reipublicę gubernacula reſcribit; cuiuſſima, mediū tenuit curſum, & ad portum pacis, & tranquillitatis enavigavit. Itaque, quod mirari nunquam deſinit ſapientes; iſta ipſa provincie; que tam levis moſtentis in partes trahebatur, ejus non modò urbes inter ſe collidebantur, ſed & ſe urbes, & parva oppida hoſtili odio diſſidebant, nunc reſtorum prudenti ſingulari egregie concors, & tranquilla tandiu manſit, & in totius Orbis terrarum motu lempet immota conſuevit. Jam verò pacem eum omni Chriſtiani nomine perſanctè colere, ejusque Proceres miro ſtudio, & ſtremo amore complecti, nec deponere coſſiſſa belli adverſus Barbaros quantę pietatis fuit, quantęque religionis; & quā ea laus propria Principum Ecclēſiarum? Quid hīc ego dicam, quom Summus Pontifex, & Rex Hiſpaniarum, Venetięque contra Barbaros viſtoris jam inſoleſcentes, & Europę extremis limitibus conſpirantes, Coſum illum magnū ornatiffimū, inſtruſſimūque miſſe eleſſam, que ad viſtoriam de holle parandam magno Chriſtiani fuerit adiuvēto; quid in Crētam auxiliis toties miſſe Veneti; quid nunc a maximo, & religioſiſſimo Principe tantis opibus adiutum nomen Chriſtiani prædicem; quid invictas tritemes, claſſesque, & non contemnendam militum fortiffimorum manum in viſceribus Impetii Barbarorum cuius tanto ſuccellu, & tantū hoſtium claſſe verſari; quid nullam prætermiſſam occasionem, quoties Chriſtiani Principes a Barbāris bello peterent, publicam cauſam tueri; & communem hoſtem coërcere? Perpetuum bellum cum Turcis geſſimus, nunquam Ecclēſia claſſis conſuevit, tot urbes eorum quoque florēte fortanā occupare, tot clīpæ, depreſſęque naves, tantum prædæ abſtūm, tantum congeſtum ſpoliorū eſt, tantum Græcię, Libyęque terroris ſtatum; quod beatiffimum eſt, pacis fructus percepimus, & juſſiſſimi belli gloriam ſumus conſequuti. Nec inerea pacis artes, quom altiffimo otio fruere mur, non præcipue floruerunt; non obſita eſt Medicū virtus in tantū rerum mole, tantęque altitudine, & ſplendore fortune, tantęque glorię veteris inſtituti; patuit ſemper Ecclēſie aula doctis hominibus, & ingeniiſ arſtue præclarorum, & in ei, tanquam in ſua Regi, ſedem Muſe coſſiderant. Et quidni ex unive ſo Orbe terrarum bellis, que ex aliis aliā oriebantur, expulſe ed conſurgerent miſiſſimę diſcipline, ubi nullum atrox, ac violentum factum virorum Principum,

nullę cædes innocentium cernebantur; ubi juſticia, & fides, & manſuetudo, & pax alta regnabant; ubi regum patrocinium, & liberalitas nobiles diſcipline ab invidia, & inopā teteritimi peſſibus litterarum tuebatur; ubi tot exempla præclara cernebant præſente in doctos homines Principum voluntatis? Cuius rei teſtis erant locupletes officinę Arabicis Auctoribus imprimendis inſtitute, hæc gymnasia regalibus impenſis inſtaurata, doctiffimi homines magnis premiis propoſitis ad erudiendos juvenes acceſſiti, ſtudioſe juvenutis Collegis conſtituta, doctorum viſtorum conventus, quos Academię vocant, congregati, Bibliotheci veruſſis codicibus reſeratiſſimi, & ornata luculenter, & ſtudioſorum boni publico dedicati, in ipſa auſſi philoſophię ſtudia teſta vehementius, & ad ſolertiſ inſpiciendam rerum naturam ingenia excitata. Hinc tot inventa præclara, pateſcētis Pſifici ignota arſcana tam multa ſapientię illuſtrare veruſſe ſapientum ſententię, ingeniiſ inſectiſ diſcuſſa caligo, & alię ſcientię lux Orbis terrarum Cœlum ipſum cœleſtibus auſpiciis noſtorum Principum maximi Philoſophi ingenio admotum oculis Mortalium, & illuſtratū eſt. Que beneficię quom a Mediceis Heroibus litterę acceperunt, regalū munificentię non vulgarem gratiam retulerunt. Nam, præterquam quod Medicū ſeſ geſas rerum conditores certatim memorie prodiderunt, poëtæ carminibus celebrarunt, rhetorę oratione ſolati numeris ornatiffimè perſecti ſunt; Sapientes virtutes eorum monimentis illuſtribus mandaverunt, nec uſum ſere per Orbem terrarum doctiffimorum hominū ſcripſe nomen celebratus; eluſſiſſimus noſtri vir Philoſophus Medicem gentem, quibſcum homini licuit, intulit Cœlo, & altis in clytū nomen inſcripſit; quom ſidera; que circa Jovē ſeruntur, a ſe primū ſtatū adverſa, & offeſſa Mortalibus Medicę ſtuncupſit; & quom Orbem terrarum Medicem famā plenū videret, etiam Cœlum eorum glorię pateſceſcit. O divinum inventum, quo cœleſtibus viris Cœlum reſeratum eſt! Hæc decuit Jovē ambicium ſiderū cōronā Medicem genū cōſolati, ejus munificentia, & ſplendōr natorū Jovis limitat; non enim civis, nō triumphat; non regia corona ſtatū cantōrum Principum digna virtutibus, niſi & ſtella conſideratū immortalē ſertatū ceſſiſſet. Que corona, Beatrix Auguſta, hūpū ſtatū inſtat; non tu ſolum gemmis cōſtat lucidiffimis; effuſe, verū etiam ſtellaſ ſtudentes exornat; & quomadmodum poëtæ ſerunt Ariadne Crētenſum Regiſ ſtella Beclēſſeſſeſ domitorem cōſolant & ſtellaſ ſtudentes conſtantem, conſolant

A gale donum, nuptiarum illustro monimen-
 tum consecraste; sic tibi hoc gentile fide-
 rum decus, quasi nuptiale munus, egregiâ
 formâ juvenis, egregio ingenio, egregiis
 Majoribus dedicat Ferdinandus. O fortu-
 nata inprimis virgo, & omnis ævi nupta-
 rum beatissima, quæ ab etruscâ domo tan-
 tum splendorem accipis, tantumque ipsi es
 allatura! Tu vctulissimam generis clarita-
 tem, tu Majorum triumphos, tu sceptrâ,
 fisees, coronas, tu nobilissimorum dueum
 gloriam, tu Romanorum Imperatorum au-
 gustissimam majestatem, tu heroicarum vir-
 tutum decus ad prislinas Mediceæ gentis
 laudes es additura; in tuo conjugio duas
 domos conjunctas videmus, in quarum al-
 terâ Pontificem sanctitatem, in alterâ Cæ-
 sarum majestatem veneramus; nec tu so-
 lum vetulâ Majorum gloriâ, verum etiam
 Maximiliani Frâtris tui Ducis invicti recen-
 tibus factis, eximiis, & immortalitate di-
 gnissimis multo præclarior Etruriæ aspers
 ornamenrum. Hic enim est Adolescens il-
 le fortissimus cuiuslibet veteri duci tebus
 gestis conferendus, pietate anteposendus;
 qui sextum jam annum bellum cum Bar-
 baris gerit, & tantâ cum gloriâ gerit, ut
 illius virtuti magnam partem victoriarum,
 quas Christiani pepererunt, acceptam refer-
 re debeamus. Non ille sui Regni fines pro-
 ferendi, non augendæ potentie, non suos
 hostes ulciscendi, sed Imperii Christiano-
 rum defendendi, religionis propagandæ,
 pietatis in libertate asserendæ causâ mi-
 litavit. Induit pæne puero arma divini
 Numinis reverentis, studium virtutis, vo-
 luntat, sanctitatis, desiderium triumphi, non
 caduci, sed illius immortalis, quo pii du-
 ces in Cœlum victores invehuntur. At
 quo ardore, qua prudentiâ, quo successu
 pro Christiani nominis gloriâ, pro libertate
 Germaniæ, pro omnium securitate sum-
 pta arma traxit? Imperii clarissimum ca-
 put innumeris cinctum Barbarorum copiis
 arctâ obidione liberatum, toties hostes pro-
 ligati, contecti exadibus esmpi, Barbaro-
 rum sanguine Pannoniæ redundantes, tot
 urbes capte, tot ares expugnare moni-
 menta tantæ virtutis erunt sempiterna. In
 obsidendâ verò, expugnandaque urbe Pan-
 noniæ principe quis illo ærior, quis ter-
 ribilior Barbaris, quis nostris admirabilior?
 Ejus exemplo esput obijcietis quotidie
 periculis accensæ legiones ejus invictæ su-
 stineri non potuerunt, scandentem ruinas
 murorum, per altam cælorum stragem ru-
 entem, suos hortantem, hostes dejicien-
 tem sequute nostris urbem patefecerunt,
 quæ nullâ vi posse capi videbatur. Nuper
 autem tanti imperatoris ductu urbem Tau-
 runum expugnâvimus, revulsâ Pannoniæ
 sunt claustra, immo imperiû Barbarorum,
 quibus occupatis tot urbes, tot provinciæ

in nostrorum ditionem, potestatemque ve-
 nerunt; hostes jugum acceperunt, Byzantio
 jam imminemus, nec alia res ulla ruinam
 formidabilis olim Imperii, quàm locorum
 intervalla remorantur. Hanc verò tantam
 victoriam non solum consilio, ductuque
 invicti juvenis, verum etiam virtute, for-
 tisque operâ adepti sumus; quem haud mi-
 nus acerrimi bellatoris, quàm egregiû du-
 cis munia obeantem neque objecta fossæ
 altitudo, neque conferti hostes murorum
 stragem insidentes, neque ulla pericula ter-
 ruerunt; per æquas, per iniquas vadentem
 secutus ardor militum intravit, & cepit ur-
 bem, qua Barbarorum duces antequam po-
 tirentur, pæne cum sui nominis exitio to-
 ties pugnarunt, toties ingenti cum clade
 repulsi fuerunt; ut Duci non modò trium-
 phalis, sed muralis quoque corona debeatur.
 Sed, ut Maximilianus viris omnibus,
 ita tu, Beatrix Augusta, feminis antecel-
 lis; cujus eximia corporis pulchritudo ani-
 mæ pulchritudinem ostendit, non æquat;
 cujus æquebam ætatem matura virtus adornat;
 qua dote Felix, & Ferdinandum vi-
 rum pari præstantis, & tuis moribus con-
 sentaneis virtute præditi, & Etruriam u-
 niversam beabis; quæ te, quum adveneris,
 colet, quasi præsentem Deam, & nunc ex-
 pectatione tui tota commota est; & ut ob-
 vium tibi prodeat, suis e sedibus exilire ge-
 sit, nec ferre potest adventus tui dilatio-
 nem. Ex te enim prolem sperat in lucem
 prodituram, quæ referat pœternum, referat
 maternum genus, & virtute præstantissi-
 mû, & immortalis Majorum claritatem
 vel æquet, vel si fieri potest, vincat. Nec
 frustra sperat; quum enim utrique genti
 tam propriis, tam insitis, perpetuæque fue-
 rit virtus eximia, & singularis, cur futu-
 ram in Posteris non arbitretur? Sed cum
 omnes incredibili gaudio propter nuptias
 tuas afficiuntur, tum qui litteris dediti su-
 mus, penitus triumphamus. Nam Medi-
 cûm genti prociis insitum in bonas artes
 amorem tuam prolem relaturam confidi-
 mus; nec qua arte Majores tantam sunt
 apud omnes gentes gloriam consequui, eâ
 se carere Posteris æquo animo laturus esse
 censemus.

ORATIO XIII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1689.

In solenni instauratione Studiorum

*Litteratis hominibus omnem terram
Patriam esse.*

QUAM ad bonas artes lectissimus hic Adolescentium coetus doctrinæ cupidorum sit adhortandus, excellentissimi Patres, Auditores humanissimi, & quidquid ad hanc rem pertinere videbatur, non exiguo volumine hæcenus collegerim, decerem mihi est hodie navos, & industrios agricolas imitari, qui messe factâ spicas quoque reliquas incurâ messorum accuratè legendas arbitrantur. Quapropter uberiore laudem segete, quam adhuc non attingi, prætermisî, quibus assuunt studia litterarum, placet hic insilire, & diligenter animadvertere, an plerique persequutus, quæ ad animos amore sapientiæ inflammandos pertinent, aliquid tamquam spicam ex magnâ messe reliquerim, quod s me lectum, Juvenes, vobis fructuosum esse possit. Atque illud inprimis occurrit artium præclararum decus eximium, & predicandum, quod earum studiis homines deditos non in Patriâ solum tuerentur, augent, illustrant, sed ubique genium omni honoris genere promovent, & ad gloriam, & splendorem, dignitatesque producunt; ut ceteris quidem solum, in quo quisque natus est, Sapientibus autem Orbis terrarum universus Patria esse videatur. Sapientia nimirum peregrinantibus est amplum, ac splendidum viaticum, nullis obnoxium fortune injuriis, exulum patrimonium, dux fidelissima, comesque assidua, & dulcis errantibus. Habet id quidem commune sapientia cum ceteris artibus, quas in omni terrâ artifices alere Græco proverbio admonemur. Quo circa Nero Claudius Cæsar, quum ob Chaldeorum prædictiones, ac multo etiam magis ob animos Romanorum ipsius crudelitate jam exacerbatos, & rumentes fortune suæ dissideret, citharædicæ arti studuisse impensius dicitur, quod eam subsidium calamitatis, comitem fugæ sibi compararet. Tantum est in quavis arte prædium artificibus constitutum, ut ille Dominus rerum non opibus Imperii, quos habebat in potestate, non armis legionum, quæ pro salute ejus excubabant; sed arti,

Tom. III.

eique levissimæ fideret, ejus auxilium sibi, quum cetera defecissent, non defuturum existimabat. Sed quanto arribus universis excellentior est sapientia, tanto majora offert Patriâ pulvis, aut egrulis oramenta. Hæc sola efficit; ut sapientem sibi natum omnes Mortales arbitrentur: hæc ita commendat exteris claros viros, ut eorum plurimi, qui exiliis causâ solum vertebant, Themistoclis dictum usurpare potuerint: perieramus, nisi perissemus: hæc suos cultores non unâ civitate, sed omnibus donat; nec sine causâ ille Mortalium sapientissimus non unius civitatis ciuem, sed Mundi se esse prædicabat. Quare videtis quantis ex angustis vos educitûra sit Oratio mea, qui sapientiam omnibus rebus prætermisîs consecrandam esse censuistis. Vobis natura dedit patriam solum, quod urbis alicujus, oppidive mœnibus, aut regionis finibus circumscribitur; ego terram universam, ego hanc immensitatem Mundi vestrum municipium esse demonstrabo; quocumque vos volentes, quocumque casus tulerit, sapientiam effecturam, ut ibi non minus commodè agaris, quàm in Patriâ, nec minore in pretio esse possitis, ostendam.

Ac ne generis claritatem, aut insignes divitias idem præstare posse censeatis, permultos licet nominare, qui claris Majoribus orti, & fortune bonis in Patriâ abundantes, quum ad exteras gentes venissent, non solum honoribus, quibus antea agebantur, caruerunt, sed despecti, ignoratique in tenebris obscurissimæ vitæ jacuerunt. Tarquinius Demarati Corinthii filius, quamvis oriundus e Bacchiadum gente clarissimâ divitiis afflueret, quum Tarquiniis confedisset, indignus honoribus habebatur; & ejus despecta novitas erat Tarquiniensi populo, qui cum quovis Italorum splendore sanguinis, & generis antiquitate poterat comparari. Polynices ortus e Rege Thebano se multas erumnas in exilio pertulisse queritur apud Euripidem in Phœnissis, nec sibi quidquam regum genus, non ad honores modò tantæ nobilitati debitos consequendos, verum etiam ad alimenta querenda profuisse. Quid autem exitus Tyrannorum, Regumque recenseam, quibus nec splendor fortune pristinus, nec exaggeratæ opes, nec regale fastigium in æterno solo degentibus opulenta sunt? Quid Dionysium dicam exurum opulentissimo Regno Corinthi inopi summâ laborasse? quid Tarquinium Superbum, spoliatum regiâ fortunâ, extorrem Patriâ apud Aristodemum Tyrannum in extremâ calamitate, & miserâ consensuisse? quid Artabanum Regem Parthorum in Scythiæ solitudines pulsam alimenra coactum arcu expedire? Exemplis abuti

K 2

plu-

pluribusque clari superiorem; quis enim
 A ignorat nobilitatem iuane quiddam esse,
 nihil habere solidi, nihil expediti, nec pos-
 se homines ad sui cultum sui specie com-
 movere? quid ergo mirum, si ea in alie-
 no solo contemnitur, quum in Patria ipsi
 opibus, & splendore fortunæ destituti con-
 temnantur? neque enim apud omnes gen-
 tes eadem generis claritas habetur: Sey-
 the, qui se Mortalium vetustissimos, ob
 eamque causam nobilissimos predicabant,
 Athenis, & in Grecia ignobiles putaban-
 tur; ideo Anascharin, quum in Grecia
 versaretur, non regium genus, a quo du-
 cebat originem, sed virtus, & sapientia
 a contemptu vindicavit. Thracos apud Gre-
 cos despiciuntur; idcirco Antidhenes, quod
 e Thracia matre natus esset, de iavia
 dis mondebatur, quibus ille respondebat,
 & Matrem Deorum esse Phrygiam. Num
 putamus in Thracia non multos nobilitate
 præfuisse? Judæorum gens, cui non
 erat antiquorum despectui, quam uenit
 C & veritate, & divini Numinis cultu ven-
 cis Mortalibus antecelleret? Æthiopes ig-
 nobilissimos Græci existimant; ac hi
 suorum multos non modo nobiles, verum
 etiam Deos opinabantur. Quid Romæ?
 Ægyptiorum, Arabum, Cappadocum, My-
 sorum, Phrygum nobilitatem in pretio fuisse
 censemus, quos Romani contemptissimos
 Mortalium iudicabant? Et ne pluribus vos
 morer, quum in unaquaque civitate alii aliis
 nobiliores non naturâ, sed legibus habean-
 tur, ubi leges illæ nullam vim habent, nullam
 D vim esse auctoritatis necesse est; quæ, quum
 antiquæ generis claritate definitur, in qua
 quisque civitate novus homo est, consen-
 taneum rationi est eum ignobilem existi-
 mari. Opes verò, quas hæc potentes Pin-
 darus appellat, quid in externâ regione
 versari coactis possunt asserre splendoris,
 quum plerumque Patriâ pulsâ auferantur?
 ac si maneant, minus tamen apud externos,
 quàm in Patriâ valent, ubi non amicitia,
 non clientelæ, non Majorum in Republi-
 cæ merita, non honores gosti, non ma-
 gistratus divitiis adiumento esse possunt.
 At verò sapientia, et artes præclaræ soli-
 dum quiddam sunt, non adumbratum, ne-
 que suam claritatem angustis Patriæ ter-
 minis definiunt; & naturâ, non legibus vi-
 gent, neque possunt adiri, neque alienis
 opibus explendescunt. Non igitur in Pa-
 triâ magis nitent, quàm ubi sunt peregre-
 næ; & quemadmodum fluvii, quo longius
 a fontibus recedunt, eo sunt ampliores,
 majoremque vim æquarum vehunt; ita
 splendor artium optimarum, quo a Patriâ,
 tanquam a fonte, longius profuit, eo la-
 tius patet, & majori luce illustratur: ut
 quædam nubes iis, qui versantur in ipsa,
 obscuræ videntur, ex intervallo spectatæ

lucidæ conspiciuntur. Est quidem sapien-
 tia ubique præclara, ubique Mortalium
 mentes pulchritudine suâ, & splendore
 commovet, & incredibilem excitat anio-
 rem sui; sed in natali solo, ubi sita est,
 ubi auda, nescio, quo pacto minus lucu-
 lenter effulget: est obnoxia invidia, ob-
 noxia malevolentia, quæ crescentem abibi-
 bisco quodam turbine, pestilentique per-
 cellunt, & quasi nubes quædam caliginose
 longè radios porrigere, lucemque non pa-
 tiuntur. Sed maxime Virorum sapientum
 in Patriâ degentium gloriæ est impedimen-
 to genus hominum, quod inutilissimum,
 ineptissimumque Pindarus vocat, quod,
 quum suspiciat, & admiretur externos, pro-
 ximum virtutem aut despiciat, aut non cer-
 nit. Hinc illud ositum Seriptoris Mima-
 rum e tripode, curtiæque polaron videretur.

Aliena nobis, nostra plus aliis placuit.

An verò non hæc querela est omnium fe-
 re Sapientem? Theognus ille Megarensis
 non potest magis gravis, quàm morum Do-
 ctor luculenus, quum apud omnes homi-
 nes jactet se famâ celebrari, quibusdam ci-
 vibus queritur displicere. Quid Hesiodum
 putamus tam contumeliosè Patriam fuisse
 appellatum, si debita sapientiæ, debita
 ingenio a suis civibus præmia accepisset?
 Democritus Abderitanis insanire videbatur,
 ejus skilissimum animum, sapientumque
 præstantem gentes omnes, populique sunt
 admirari. Athenienses Cyrenum Zenonem
 E magnum quidem virum, sed haudqua-
 quam Socrati comparandum autem coram
 donaverunt; Socratem Atheniensem phi-
 losophiæ parentem veneno sustulerunt, &
 eo se patriicidio impiarunt, quod omnes
 itates, omnia scriptorum monumenta sunt
 execrata. Pythagoras autem Samius, quum
 in Patriam reversisset, & si omni honoris
 genere affectus est a suis, nonnisi tamen
 Samiorum potu præcepta tradere sapien-
 tiæ exopto Pythagora, quem sibi ongo-
 minem, quum in ipsi præmeretur, alienum
 ad se vendendum mercede; & solus in
 scholâ reliquus est a suis civibus princeps
 ille sapientum, ad quem ex ultimis tertis
 ingens doctorem hominum multitudo sa-
 pientia cupida confluebat; nec licet sum-
 mo Viro urbem, quæ ipsum generaret, a-
 fuerat, educeret, doctrinæ quasi præditi
 alimentis venonerari. Quæ exempla quum
 reputo non extorres Patriâ esse jubeo Sa-
 pientes, nec ut a complexu amicorum a-
 vellantur, æqualium cætum relinquunt,
 M fusdeo; non hanc suis cultoribus irro-
 gat patriam sapientia, ut qui ejus artes ap-
 plexerunt, in exilium sbire coguntur; mul-
 ti, & magni viri in suis civitate, & exi-
 miis honoribus, & benevolentia civium,
 &

& gloriâ floruerunt: sed auctores sum om-
 nibus, qui studia literarum colunt, ne se
 tanquam plantas inſanos natali ſolo poſent,
 quæ tamen ipſe in humum peregrinam
 tranſlatæ interdum lætius adoleſcunt: ſed
 illud præcipuum decus artium optima-
 rum, quod Patriæ, quæ nihil dulcius, ni-
 hil amabilius eſt hominum generi & natu-
 ribus tribuimus, ubique nobis reſiſtunt, &
 repræſentant, eſſe contendunt. Huius æ-
 tem rei eadem hæc omnia antiquita-
 tem, teſtes clariffimos viros, quocumque ple-
 riſque Patriâ reliſſis maiorum gloriâ apud
 externos, quàm apud ſuæ præſentem exeg-
 runt. Nec in hoc loco præ exempla Ari-
 ſtarchi, qui, cum Miſeſius eſſet, Athenis
 magnâ eſt cum laude philoſophatus; nec
 Xenocratis, qui Chalcedone natus eadem
 in u. be tantum eſt antiquitatem aſſequutus,
 ut iudices teſtem prædium jurare vetue-
 rint, injuſtum arbitantes, quàm alios ju-
 ſtatos, ſide digniores; quem inuictum ab
 auro Philippi, Alexandri, Antipatri Athe-
 niensium legatum de maximis rebus miſe-
 raris; nec Ariſtotelis, nec Theophrasti,
 quorum alter ſagittas, alter Epheliæ A-
 thenis eloquentiæ ſuâ, & doctrinâ exorna-
 uit, nec ab ipſis minoris laudis, & famæ,
 & honoris ornamento acceperunt; nec
 Phædonis Eliensis, nec Trallii Cræteſis,
 nec Solensis Crætoris, nec Arceſii Pu-
 taneſis, nec Bionis Boſtæniæ, nec Car-
 meadis Cyrenæſis, nec Terſilæ Chryſippi,
 nec aliorum innumerabilium liber, exem-
 pla commemorare, qui, quum urbem Græ-
 ciæ principem Patriæ præſiſſent, in illo
 ſapientiæ theſoro beatiffimâ, tranquilliffi-
 meque ævum cum ingeni laude tranſege-
 runt. Fuerit id ſatum Athenarum, ut ef-
 ſet ea urbs ingeniorum alitrix, philoſophiæ
 Regi, ingeniarum artium clariffimum pry-
 taneum. Nec Romæ quidem ſummos vi-
 ros egreſſos Patriâ jucundiſſimè vixiſſe, &
 auctos opibus, & honoribus predicabo;
 non Arpinatem Ciceronem eloquentiæ
 beneficio principem in Republicâ locum
 occupariſſe; non Virgilium rure Mantuano
 proſectum ampliffimis opibus, & Auguſti
 familiaritate floruiſſe; non Hiſpæum Se-
 necam invidioſis dardanis ter milies ſeſ-
 tertidm Neronis liberalitate congeſſiſſe;
 non Dionem Chryſoſtomum Præſentem,
 quum Traiani Cæſaris amicitiam altè ex-
 talit, ut eodem cum Cæſare eutu vehere-
 tur; non Apollonium Chalcedonium, cu-
 jus domum Antoninus Philoſophus ſea-
 quentabat, ut audiret Philoſophum de mor-
 ribus, & rerum neſcitiſſimam diſcretem. Mi-
 nus mirum eſt Romæ, quæ omnium Pa-
 triæ communis habebatur, literatos homi-
 nes libenter, & magnâ cum gloriâ eſſe ver-
 ſatos, & digna ſua ingenii præſtantiffimis,
 & virtutibus præmiis conſequutos. Quam

autem urbem, quam regionem poſſumus
 nominare, ubi ſapientum felix non ſue-
 rit hoſpitium, & peregrinatio? quando
 Lacedæmon ipſa, quæ ſtudio rei militaris
 æcenſa nullam artem, niſi bellicam huna-
 rebat, Aleſanem poetam civem ſcitavit,
 Xenophontem philoſophum eſt admira-
 tæ. Thebæ, quæ robuſtos magis luſtatores,
 quàm doctos viros coluerunt, Lyſidem Py-
 thagoræum Epamiſondæ, & Philippi Re-
 ges Doctorem hæcunt. Quid hic ego di-
 cam Simonidem, & Pindarum Syracuſis a-
 pud Hieronem Regem. Anacreontem a-
 pud Sami Tyrannum Polycratem græciſ-
 ſimum poſuiſſe; Euripidem Archelai
 Macedoniæ Regis ænimus benevolentia
 ſibi deviaſſiſſe; Ariſtippum, & Elſchinem
 Dionyſii juvenis amicis ſociis; Xeno-
 phontem Colophonum Cæſariæ. Zan-
 dæſque ſuſcepſiſſe; Diodorum, qui Cro-
 nos eſt appellatus, Alexandriæ conſenſiſ-
 ſe; nullam certam ſudem habuiſſe Home-
 rum, Democritum, Gorgiam, Leontium,
 Protagoram Abderianum, Hippium Eleum
 plurimarum urbium civem omnium ali-
 quando inquilinum, quos peregrinantes
 omne ſerè ævum viæ accepiſſimus con-
 ſumpſiſſe? Dies hæc deficiet, Auditores, ſi
 præſtantes ædriſſim viros velim recenſere,
 quæ, quum ſedem muſtallæ, exceper ſunt
 ab alienigena tantâ benignitate, tantis præ-
 miis affecti, tantis opibus, tantis laudibus
 cumulati, ut terra, quæ ipſos genuerit,
 novetos, quæ exceperat, mater eſſe vide-
 retur. Habet omnium ſapientia quiddam
 ſplendidi, quod ſicut oculos civium a-
 liquando perſtringat; ſic externos allicit, ne-
 que ſolum gentes omni humanitate perpo-
 ſitas, verum etiam barbaras capit. Hæc
 Apolloniæ ad Indos, & Aſiæ extrema
 tendentem, & Aethiopiam perſequentem
 inter populos efferatæ, & inhospitales re-
 giones defendit, & venerabilem Barbaris
 fecit: hæc Herculeum capto ſplendore
 gloriæ circumſudit, ut a magno Rege Per-
 ſarum ingentibus præmiis propoſitis acceſ-
 ſeret: hæc Hippocratem ædco populiſ
 univerſis commendavit, ut ejus ſamâ Ec-
 batæ perſæ ab Aſſæxeræ potentiffimo
 Rege Perſarum accineretur: hæc Damoc-
 dem Crotonienſem abductum in ſervitu-
 tem vinculis liberavit, & tantâ ſpud Per-
 ſas gloriâ honeſtavit, ut Darii Regis con-
 ſiliis inditus ejus menſis conviva quoti-
 dianus accubaret: hæc Pythagoræ phi-
 loſopharum principis famam tam longè,
 lateque diſſudit, ut Italiam, & Græciâ, &
 Egypto, & Oriente toto peragratæ etiam
 Scythiam penetrarit, ac Scythiæ Pytha-
 goræ Apollo Hyperboreus eſſe videretur. O
 felices ævæ, quæ tanti fecerunt ſapient-
 iſſim! o Barbaros non barbaros, qui ſite-
 tarum carum eſſe numen putaverunt! U-
 tinam

A *tinam hac tempestate populi, qui a sapientie studijs creduntur non abhorre-
 re, tantum doctis hominibus honorem deferrent,
 quantum eo tempore barbaræ gentes; atque
 immanes detulerunt? Sed nunc, ut omnis
 disciplina morum, omnisque splendor
 virtutis obsolevit, ita colendi litteræ, &
 ornandi sapientes viros mos inveteravit,
 & in nobilissimarum facultatum locum ludicræ,
 & contemnendæ pervenerunt; nec
 iis, qui rerum potiuntur, cura est litteratos
 homines conciliandi sibi; quia, quum
 B laudanda facere desierint, recte factorum
 præcones minimè desiderant; & quum à
 sapientie præceptis desciverint, sapientiam
 esse non purant expectandam. Neque
 tamen dissidendum satis magnam laudem,
 & splendorem, dignitatemque nobis asserere
 litteras posse. Nam quemadmodum Solis
 in occasum præcipitis, & si non tantus
 est splendor, quantus est, quum altissimus
 fertur, tamen adeo clara lux oculis obver-
 satur, ut omnium siderum lumen occollet;
 C ita sapientie prope iam culpâ hominum
 occidentis amplissima dignitas stellarum
 rerum splendori, & gloriæ antecellit.
 Quantumlibet inficitis ætatis litteris tenebras
 conetur asferre; quantumlibet invidia
 sæviat, ignavia mentes occupet, stultitia
 dominetur, ubicumque aliquis significatio
 sapientie elucebit, homines ad sui cultum
 excitabit. Ne quis igitur, quodd temporum
 mutata sit ratio, conetur infirmare, & con-
 vellere orationem meam, & exempla, quæ
 D protulimus, antiquorum ad rem minimè
 putet pertinere. Etsi enim ætas nostra mi-
 nus gloriæ studet, minus amplectitur bonas
 artes, quàm vetusta; non ideo nulla
 est dignitas litterarum, quàm si quibusdam
 in Patriâ summam & hisce temporibus
 cernimus contigisse, quin procul a Patriâ
 longè major contingat, non dubitamus;
 neque enim hominum immutata natura
 est, nec si antiquitus gratior, & honoratior
 E in advenâ, quàm in cive, sapientia habebatur,
 non idem mos nunc viget, immo
 eo amplius, quodd non inanibus magis,
 quàm Antiqui commovemur. Atque ad id
 ostendendum recentium exemplorum copias
 non defuissent, sed nos præfiscis, utpote
 illustrioribus, delectati sumus; nec verò opus
 est exemplis, quum idem certa, & perspicua
 ratio declareat. Nonne videmus nos
 peregrinis omnibus magis affici, & commoveri,
 quàm nostris? hinc Arabiæ, Indiæque
 F merces, & novi Orbis magno emimus,
 & vitæ discrimine petimus, quum iis,
 quæ fert Italia omnium, quæ ad humanos
 usus pertinent, fercissimis, contenti
 esse possimus, quibuscum illa, quæ admiramur,
 quibus ætonici inhiemus, quorum causâ
 divitiis miserè concupiscimus, & querimus,
 nec utilitate, nec præsentia
 possint ullo modo comparari. Quum igitur
 omnia peregrina in honore esse videamus,
 & nostris anteponi, & sapientiam peregrinam,
 atque advenam indigenæ præferri
 necesse est. Quapropter nostris hominibus,
 qui non expertes ætium laudatarum sunt,
 patere Orbem terrarum videmus, & ubique
 sapientiam eorum tantis affici præmiis, &
 honoribus, ut, qui Patriâ fruimur, cum
 ipsis collati exules esse videamur. O eximiam
 vim litterarum! o præclarum Sapientie munus!
 o artium optinarum præstantiam singularem! Hercules interrogatus
 Argivus esset, an Thebanus, respondisse
 fertur: mihi verò Patria est Græcia universa;
 magnificè dixisse creditur, qui non
 unam civitatem, sed nobilissimam Provinciam
 suam esse Patriam cogitavit; quanto
 magnificentiùs, qui ingenius artes profic-
 tentur, non unam Provinciam, sed Orbem
 terrarum universum Patriam sibi esse
 verè possunt prædicare? Athenienses
 veteres Demosthenes tanti suæ civitatis
 jus fecisse testatur, ut Alexandro Macedoniz
 Regi pro magnis in Republicam meritis
 non civitatem, sed hospitium decreverint;
 Corinthios serunt nemini externo, nisi
 Herculi Thebano, & Alexandro Magno
 civitatem esse largitos. Si tam præclarum
 munus a sapientissimis populis est iudicatum
 adferre ceteros in unam civitatem,
 quanto præclarior est sapientie donum,
 quod non unius urbis, sed omnium
 nos efficit cives? An verò non id ita se
 habere censendum est? quid est aliud
 G consequi civitatem, nisi in ei possu honores
 adipisci? qua re, quæso, advena, &
 inquilinus a cive differunt, nisi quod illi
 deteriore sunt loco, & conditione, carent
 clientelis, carent amicitis, carent Republicâ;
 hic autem his omnibus fruatur, interdumque
 Republicam administrat. Quum autem
 Sapientes in quacumque urbem devenerint,
 summis honoribus afficiantur, abunde
 amicitis, abunde clientelis, Republicæ
 administratio sæpe ipsi demandetur,
 omnes eos populi non tamquam
 H alienos, sed tamquam suos complectantur;
 quis ipsos hospites, non cives omnium
 civitatum esse arbitretur? Hoc autem quid
 aliud est, quàm habere fortunam in potestate?
 Nam ejus opes uno loco continentur,
 faciliè his omnibus exui potest;
 ejus verò fortunam tam lare patet, ut
 I Orbis terrarum finibus terminetur, cur
 ullos fortune impetus pertimefeat? Sed
 quid ego in his angustiis orationis tamdiu
 sum immeratus? quid Orbem terrarum
 J loquor? quin ex hoc quasi gurgulio edu-
 ctum in possessione veræ Patriæ Sapientem
 colloco? Illa Mundi immensa moles,
 ille æri circumfusus Æther, pulcherrimis
 ornatus, distinctusque signis, illi orbes
 caele-*

celestes vastissimi, admirabiles, & sempiterni, qui tam incredibili celeritate convolvuntur, tam purâ, tam jucundâ luce colucent, Patria sunt Sapienti. Nec aliud spectare dixerim, quod doctissimi viri prodiderunt, cum Mundum Deorum, atque hominum civitatem appellarunt; non mercede illorum hominum, qui prout in terram, & celestem inanes nihil alium suspiciunt, nihil splendidum concupiscunt; sed illorum, qui hanc altitudinem fiderum, hunc admirabilem Mundi ornatum, hunc immensum, immortalemque splendorem ad se putant pertinere. Nam stulti in hac pulcherrimâ Universi civitate semper hospites versantur, & peregrini; non discunt, quibus legibus omnia temperentur; non sese altius tollunt, & volupcatum quasi quibusdam clavis corpori asiguntur, & in infimam sedem detrusi in ea herent, ejus aspectu, & amore capiuntur; externa sunt ipsis ea omnia, quibus hic Mundus ornatus, admirandusque censetur; terram cunctant, terrestribus pascuntur, & delectantur, terrestribus opibus inhiant; has expectant, has admirantur, in his felicitatem suam collocatam esse censent. At Sapientes tamquam boni cives primum sibi leges Universi putant cognoscendas, his obtemperant, his dulcissimâ cum animi voluptate perfruuntur; quæ sit rerum materia, quæ coagmentatio tam stabilis, quæ causa fuerit Conditori tui præclara molendi, quibus elementa numeris colligant, quo spiritu alar hanc molem pene infinitam, atque agitat, & nectat, inquirunt; tum animalium, lapidum, plantarumque naturam contemplantur; humani corporis admirabilem, divinamque fabricam, usum partium, animi vim, facultatesque rimantur; quæque sublimia aspicuntur, & implent admiratione Mortales, quibus causis oriuntur, & in qua regione versentur, investigant; denique nullius naturæ partis habentur expertes. Sed maximè celestem avidi Cœli contemplatione pascuntur, illam siderum pulchritudinem, illum ordinem, illam in tantâ Mundi vertigine constantiam admirantur; eorum magnitudines metiuntur, latitudines intervalla, longitudo, ortus, occasusque scrutantur; quæ causa eorum motus acceleret, quæ retardet, quæ remoretur, ut interdum insisterent videantur, quæ regressi cogat, quæ occultet; cur in immensam altitudinem subleant, cur aliquando deprimentur, explorant, in Cœlo habitant, in Cœlo versantur; nec impedit eos corpus terrenum, & caducum, quominus divini Numinis consiliis quodammodo intersint, & in consortium veniant Deorum, interpretes naturæ, consilii divinitatis, æternarum mentum asseclæ, comites Numinum, testes

magnitudinis, & sapientiæ sui Conditoria. Quare quum soli Mortalium Sapientes hac maximâ, præstantissimâque civitate perfruantur; soli ejus leges ad se pertinere censeant, contemptaque terrâ soli animos in Cœlum subducant, in eoque habitent, & commorentur, solos Mundi cives verè esse constat; quo quid præclarior dici potest? Romanam civitatem qui fuerat consequutus, in ultimis quoque terris facer, & venerabilia habebatur; nec ullam fuisse barbariam tsm essetam, quæ Civi Romano inferre auderet injuriam, luculentissimus Auditor Cicero memoriæ prodidit, Testatur Scriptor non omnino contemnendus, qui Brachmanum mores literis consignavit, in insulâ Taprobanâ, quæ Indico Oceano cingitur, Regulum quemdam a maximo Rege ejus Insule immani supplicii genere iustum interfici pelle detractâ, quod Civem Romanum in carcerem, & vincula conjecisset. Si tanta fuit vel in extremâ, savaque Barbariâ Civium Romanorum veneratio, quanta esse debet Sapientum, qui Mundi Cives esse perhibentur, eum quo comparata Instat esse puncti terra, cujus partem Imperio Romani obtinebant? Enimvero gloriantur, magnificæque se circumspiciant Reges, quod latè sui Regni fines propagarint, jactent sceptrâ, jactent coronas, jactent opes, habeant sibi terram vel universam, pro ejus particulâ cum exitio generis humani inter se concurrunt; ego præclarior dixerim Mundi esse civem, quam non uni modò, sed cunctis gentibus imperare. Vos autem, Adolescentes humanissimi, cogitate quantum vobis decus, quum amplum præmium sapientiæ mel voce promittat, & ad suscipiendos ejus causâ labores vestros animos excitate. Hannibal Carthaginensis cum exercitu Romano signis collatis dimicaturus, ut Afros ad prælium accenderet, pollicitus est eos re bene gestâ in suam se civitatem adscripturum; eo præmin proposito milites immemores periculorum, immemores vulnerum, immemores mortis conflixerunt, victamque aciem Romanorum, Italiquæ robur prostrigerunt. Ego vos non horreo, ut cæci in exitum ruatis, ut insuperabilem bello gentem lacessatis, sed ut modicum, nec vobis injucundum laborem gloriæ causâ subestis; hujus autem præmium vobis propono non Carthaginensem Civitatem, quæ quantumlibet magna, tamen & erat peritura, & ab hominibus fuerat constituta; sed hanc immortalē a Deo conditam, a Deo semper administratam, omnium præterea civitatum, quoscumque Sol aspicit, jus quodammodo polliceor vobis. Orbem terrarum Sapientiam patefacturam esse consirmo; & in hac non toto pedore incumbetis, non

abije

abjicietis ignaviā, non ad laudem magno impetu conntemini? Vobis quidem in Patria sub tali Principe, cui parvum est litteras tueri, copias, honores non arbitror Sapientie beneficio defuturos; verumtamen si vel voluntas, vel fortuna in alias urbes toleret, magnam est habere quiddam, quod sufferri non possit; quod exteris commendati potentium familiaritates, nominis claritatem, divitiis honesta ratione parvas comparetis, Patriamque amissam, vel relictam a vobis non sentistis; ut quod aliis initium solet esse maximarum calamitatum carere natali solo, vobis incrementum gloriæ, principium felicitatis esse videatur.

ORATIO XIV.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1690.

In solemnī instauratione Studiorum.

*Gloriosos esse, qui Sapientes colunt;
ignominiosos, qui despiciunt.*

ET splendor litterarum tantus est, excellentissimi Patres, Auditores humanissimi, ut perstringat oculos mentis quantumlibet perspicacis, & abundantis quidam clarissima lucis visus obtondat, hebetet, defatiget; & ingenii mei acies infirmior, quam ut frequenter ferre possit tantam luminis claritatem. Quapropter, nisi me fallit opinio, nemo prudens rectum æstimator consilium improbabit, quo tam aliquoties usus, quum, quod reficeretur mentis varietate laboris, & ætatis deinde posset lucem illam immensam dignitatis, & gloriæ, qua Sapientia circumfunditur, pervidere, a laudibus litterarum, æque amplitudine contemplandi sum tempestive ingressus ad alia, quæ mihi se forte fortunæ offerebant, nec ab instituto meo, & munere abhorre videbantur. Sed imen, quum hac ratione imbecillitatem meam sublevare conatus sim, imparem me fuisse video perspicendo in ipso fonte splendore Sapientie, nec animo, & cogitatione tantam majestatem attingere hæcenus potuisse. Quare statim in præsentis aliam ingredi viam, aliam rationem inire spectanda tam extimæ christi, & ut illi, qui Solis radios propter exuperantem luminis copiam aspicere non possunt, & tamen cu-

piunt contemplari; aciem oculorum alio convertunt, ubi illi reflectuntur, & vel in aqua, vel in alio quopiam liquore splendidissimi formam Sideris contemunt; se ego, quum aspiciendo Sapientie fulgore caliget victa mens, constitui alio delectere obtutum animi tam augustam speciem videre cupientis, & non in ipsa luce litterarum, sed in iis, quæ a literis illustrantur, & erant, earum quasi reflexa, & repercussu luce designare. Nam hodierno die demonstrabo, quantum in laude verentur, & quanta immortalis sui nominis memoriam consequantur, qui sapientes viros colunt, diligunt, amplectuntur; & quibus in tenebris, & obscuritate jaceant, quumque contemni soleant, qui litteras odere, contemunt, gloriæ luce spoliatas cupiunt; postremoque Mortalium semper habitos, qui præfenti potentia sese velunt Sapientibus anteponi. Quod quum fuerit consequutus, vobis, ut opinor, satis litterarum splendor apparebit, & digna Sapientie præstantis speciem vestris animis obversabitur. Nam quemadmodum qui cogitat tot fidei, tam vastæ magnitudinis, tanto intervallo remota ab uno Sole tam puri, tam clari, tam splendidæ luce compleri; qui immensam Universi molem ejus radiis collustrari; & densissimis tenebris, & altissimâ caligine obsideri, quidquid est expertus omnino radiorum, qui ab illo inexhausto lucis fonte promanant; tantum concipit animo splendoris eximii magnitudinem, quantum oculis non percipere, si in illud luminis principium aciem intendat; ita qui tot Reges, tot clarissimos Duces, tantæ imperii magnitudine, tantis rebus gestis, tanto intervallo temporis ab ætate nostrâ disjunctos tam præclarum, tam immortale a literis gloriæ lumen accepisse reputat; qui omnes homines, omnes nationes, omnesque virtutes animadvertit profundâ caligine oblivionis, æternæque noctis sepeliri, si cœruerint hæc luce litterarum, vel splendorem Sapientie despexerint; veram speciem tantæ claritatis animo comprehendit, necesse est, Sapientiamque esse arbitretur quoddam beneficium, & salutem fidem; quod eos, quos benigno lumine aspexerit ex alto fuit felicitatis vertice, fortunet, illustrat, eueat; ad Deos immortales quodam modo vehat; quibus verò deprellum adit, aut omnino non adit; illi multo, æque inglobi vitæ perpetuis tenebris; & quasi Cimmeriæ nocte obruantur.

Atque ego dum aggredior, Auditores, ad ostendendum honores, quibus Viri sapientes æstuantur, & contemptum, & contumelias, quibus eorum gloriam obscurare conatur insectis, in aduersæ cœmulationis recludat, non véreor, ne mihi desit ad faciendam hæc argumentorum copia; sed

necui submirebat: Hadrianum probamus,
 qui Orbem terrarum peragravit, ut ea, quæ
 de naturæ locorum scriptores prodiderunt,
 præsens recognosceret: Atoninum admi-
 ramur, qui Claudio Pompeiano Equitis
 Romani filio virtute præstanti, sed gene-
 ris claritate defuncto filium in matrimonium
 collocavit: ejusque gravitatem, integritatemque
 morum, innocentiam vitæ, justitiam, fidem,
 prudentiam aliorum imaginibus divitiis
 honoribus gestis antepone-
 dere putavit. Sed cum omnes, qui vel ex-
 petunt, vel colunt studio res dignas, &
 præclaras, in laude ponimus, tum maxime
 eos, qui rationem omnibus anteponunt,
 jure miramur; neque enim virtus ulla con-
 stare, aut prorsus intelligi ratione contem-
 pli potest, quum aliud nihil, quàm ratio-
 ni parere virtutem esse dicamus. Qui enim
 fortes appellantur, nisi qui in terribilibus
 rationi, non timori obtemperant? qui tem-
 perantes, nisi, qui in jucundis rationis im-
 perio obsequuntur? qui iusti, nisi qui in
 hominum societate tuendi eandem sequun-
 tur duce? qui liberales, nisi qui eandem
 pecunie, & opibus anteponunt? qui pruden-
 tes, nisi qui fugiunt ea, quæ ratio fu-
 gienda præcipit, eaque appetunt, quæ ap-
 petenda præscribit? Atqui si rationi pa-
 rentes homines, amque aliis omnibus an-
 tiquiorem ducentes laudibus in Cælum
 vehimus; non minore gloriâ dignos pu-
 tare debemus eos, qui obsequuntur, fac-
 tesque submunt sapientiæ, quæ apex
 est quidam perfectæ, & omnibus numeris
 absolutæ rationis. Quod si homines quib-
 usdam ad divina colenda propensiores,
 tanto ceteris antecellere, & esse Deo simi-
 liores arbitramur; certe laudibus ferre, &
 admirari decet eos, qui excellenti doctrinâ
 homines venerantur; quum in his co-
 lendis honor Sapientiæ, quæ nihil est di-
 vinius, habetur. An verò nos ignora-
 mus, quod gravissimorum hominum scri-
 ptis est celebratum; bonæ ætes, & philo-
 sophiam esse divini Nominis excellentissi-
 mum donum Mortalibus datum, quò men-
 tes a vitis vindicarent, & ad altitudinem
 cælestis originis tollerent? hoc esse verum
 palladium æternæ Sapientiæ delapsum Cæ-
 li simulacrum, fatale pignus imperii, quo
 Sapientes rudibus ingenuis moderantur;
 quod conservat urbes, quod fidem facit
 divinæ erga humanum genus benevolenti-
 æ; quod a profanis aspicit, colique ma-
 gis est nefas, quàm illud, quod in secretis
 Vestæ Aede antiquitus asseverabatur. Hoc
 qui nihili pendunt, qui abiciunt, con-
 culcant, obterunt, nonne impii, nonne
 sacrilegi, nonne omni diræ, atque im-
 manitate terribissimi? qui verò colunt, ex-
 tollunt, ornant, adorant, nonne mune-
 rum divinatorum memores, virtutis amato-

res, publico bono fiant, cultoresque pie-
 tatis merito judicantur? Clemens Alexan-
 drinus Auctor cum paucis comparandus, &
 sacrarum scientiæ literarum, & eruditio-
 ne, sapientiaque præclarus doctrinam gen-
 tibus, quæ legem a Deo non accipient,
 quasi alteram legem concessam arbitretur.
 Hanc ergo qui contemnit, divinam legem
 contemnit, contemnit lucem ab ipso
 lucis æternæ fonte manantem, contemnit
 egregium mentis humanæ decus, & animi
 sui turpitudine, atque obscuritate latetur;
 qui verò suspicit auctorem tanti boni sus-
 picit, gaudet ejus inventis, divinâ munifi-
 centiâ delectatur. O præclaram laudem do-
 ctrinæ studii faventium, admirantiumque
 sapientiam; nosse cælestis domi magnitudi-
 nem, venerari legem sui Conditoris, in-
 trospicere latentem in mentibus pulchritu-
 dinem, habere cognitum, atque perspicuum
 paucissimis notum excellentissimæ virtutis
 præstantiam; neque his, quorum splendore
 vulgus oblupefcit, commoveri, sed verè
 solidaque laude duci, & divinis bonis in-
 hiare! Et sunt adhuc quedam animæ pro-
 næ in terram, & cælestium inanes, quæ de-
 tractum de suâ dignitate putant, quidquid
 honori doctorum hominum concesserint,
 quæ extinctum volunt omne lumen inge-
 nii, depressam omnem excellentiam sapientie;
 nec intelligunt misere obsequium,
 cultumque, qui literis præstat, in ejus,
 qui præstat, decus verè, suamque se finem
 obscurare, dum obscuratum eunt doctri-
 næ claritatem? Quæ si non perspiciant argu-
 mentis, quantum sapientiæ tribuendum sit,
 quis sunt hebetiores ad perspicientiam veri;
 cur exemplis, quæ multos etiam solent
 erudire, non commoveantur; quæ doc-
 cent præstantissimos quoque Mortalium sa-
 vissæ gloriæ literarum? Quis enim non
 audivit Philippum Regem, quicum animi
 magnitudine, & bellicis laudibus, & omni
 regii virtute pauci sunt comparandi; Athe-
 nienfibus victis, quibus acerbissimis hosti-
 bus fuerat semper usus, civitati pepercis-
 se, quòd ea viros in omni doctrinæ gene-
 re eminentes excolisset; & quum amici sua-
 derent, ut in Athenienses exempla ade-
 deret, Urbemque Macedonum nominatissi-
 mam exconderet; absurdum esse existi-
 mis sese gloriæ studio cuncta facientem gloriæ
 Theatrum evertere; eundem Aristotelem
 tanti fecisse, ut Alexandro filio sibi
 nato non rem gaudere se, quòd filium he-
 redem Regni suscepisset, quàm quòd eo
 tempore suscepisset, quo Aristotelem præ-
 ceptorem esset habiturus, præferreret? Quis
 Alexandrum belli fulmen, & Regum lu-
 men ignorat nulli hominum generi beni-
 gniores fuisse, quàm doctis viris; qui Ar-
 istoteli, quòd animalium historiæ conferti-
 beret, obtingentes talenta sit elargitus, &

vel Chærilum poetam non admodum præ-
 stantem regii liberalitate ditaverit? Anti-
 gonem Demetrii filium insignem pietate
 Regem, qui patre ab hostibus capto relicto
 regno se in hostium tradidit potestatem,
 quò parentem assereret in libertatem; cum
 Sapientes omnes, tum præcipuè Zenonem
 Cyprium incredibili semper benevolentia
 prosequutum; nec dubitante deposito re-
 gali festu Philosophi domum frequentissi-
 mè celebrare, & ingentibus donis Virum,
 & beneficiis affectisse; eoque defuncto do-
 lentiùs ingemuisse, quæstumque sese so-
 gnum theatrum gloriæ amisse? Non sin-
 gulos recensito Græciæ, aliarumque na-
 tionum clarissimos Reges, qui ceteris lau-
 dibus hanc etiam colendi, ornandique lit-
 teratos homines laudem adjeceunt; ad
 Romanos festinat oratio Sed quis erit di-
 cendi modus, si omnes velim enumerare
 illius maximæ Civitatis Proceres, qui, quum
 ad altissimum virtutis apicem pervenissent,
 hac etiam gloriâ sese altius extulerunt? Nam
 mihi se quasi catervatim offerunt, Scipiones,
 Marcelli, Fulvii, Metelli, Catuli, Marri, Lu-
 culli, Lælii, Pompeji, Bruti, totus ille cho-
 rus fortissimorum ducum: occurrunt animo
 Martis manubriæ Musis consecrate, status En-
 nii Scipionum imposita monumento, tem-
 plorum aditus Artii carminibus exornati,
 submissi Possidoni doctissimi viri januz vi-
 ctories Orbis terrarum fauces laureati, fer-
 vari iussus in direptione Syracusarum edi-
 cio Marcelli solus Archimedes, qui solus
 plura, quàm alii omnes damna Romanis
 intulerat, florens Lælii, & Scipinnis fa-
 miliaritate Terentius, cultus ab omni no-
 bilitate Rosandæ Carneades, Theophrastus
 Mitylenæus in concione militum civitate
 donatus, Fulvio comes Ennius expeditionis
 Ætolicæ, Panætius, & Polybius parti-
 cipes, & socii gloriæ Africani: occurrunt
 quotquot unquam Romani Principes im-
 perio digni extiterunt: occurrunt Cæsar,
 occurrunt Augustus Jani templo clavis, Mu-
 sarum penetralibus referatis clarissimus: oc-
 curret Vespasianus in doctos viros insigni
 liberalitate celebratus, delicie generis hu-
 mani Titus eloquentiâ, ingenioque præ-
 cellens, Trajanus, quo imperante non
 magis Romana Respublica, quàm literæ
 pristinam dignitatem receperunt, Anto-
 ninus Pius, qui per omnes provincias phi-
 losophos, & rhetores honoribus extulit,
 pecuniâ locupletavit, Antoninus Philosophus,
 quem omnes, & præcipuè literatis
 indulgentissimum parentem agnovere, A-
 lexander Severus, qui nihil nisi ex docto-
 rum hominum sententiâ gessit. Nec de-
 sunt etiam sæculis recentioribus Reges, &
 Principes laudatissimi, & invictissimi Im-
 peratores, qui sue majestatis fastigium do-
 ctinæ submisserunt, qui doctorem homi-

num amplitudinem suam gloriam sunt ar-
 bitrati. Sed quis omnes persequatur? vo-
 hiscum ipsi præstantium virorum memo-
 riam recolatis, adeo omnes reperietis hac
 laude præfuisse, ut angustus esse, & abje-
 cto, & vitis inquinato animo, quicumque
 litteris non faveret, situs exilium. Quo
 major est habenda gloria amplitudini sa-
 pientiarum studentium, majusque dedecus con-
 temnentium nobiles disciplinas, quod al-
 teri dum student, non hac solum virtute,
 sed aliis præditos esse, alteri dum contem-
 nunt, non hoc tantum vitio, sed pleris-
 que sese laborare, nequissimosque Morta-
 lium esse declarant. Quem enim fugit ma-
 lis odio esse litterarum gloriâ florentes ho-
 mines, quorum eloquentiâ posse vident
 infamiam sui nominis, nequitia, stupris,
 tarditatis memoriam propagari; ne quo in-
 genio, & excellenti virtute viros isdem
 delectari, qui spernit eorum se beneficio
 immortalem gloriam consequuturos. Et
 quid ni sperent? quum videant eos quo-
 que, qui nihil magnopere laudandum ges-
 serunt, doctorem hominum amicitia Pos-
 teris commendatos? Quid enim dignum
 laude fecit Mæcenas voluptatibus distuens,
 & vitâ otiosâ, molli, & delicatâ, & a vir-
 tute, cujus est luxuria pestis, alienâ? ni-
 hilo tamen fecius, quia Musarum cultores
 coluit, fovit ingenia, amplexus est bonas
 artes, tantum adeptus est claritas, ut vi-
 vat adhuc in scriptis excellentium poetarum,
 ejusque memoriam nulla sit unquam
 obsecratura oblivio Posterorum; nomen-
 que Mæcenatis, quasi quoddam doctorem
 hominum propitium numen habeatur. Qui
 verò factis nominis æternitatem meruerunt,
 litterarum beneficio, & Sapientum præco-
 nio ad eam, qua digni fuerant, gloriam per-
 venerunt. Tolle Hierodoti Musas, tolle hi-
 storiam Thucydidis, non tantus erit Mi-
 tiades, non tantus Themistocles; Alcibi-
 dias res gestæ non prædicabuntur: si Xeno-
 phontis eloquentia oioni Attico lepore cou-
 spersa, & suavitatis condita stillet, liere-
 tur Agæsiæus, Epaminondas famam, cum
 quo Thebarum gloria floruit, & extincta
 est, extinxisset oblivio; nec Cyrus ille su-
 perior in tantâ laude versaretur; nec po-
 sterior suarum virtutum præmium æternam
 esset gloriam consequutus. Quid Cincin-
 natos, Curios, Camillos, Fabricios, Ma-
 ximos, Africanos, Marcellos, Æmilijs,
 Flaminius, Lucillos, Pompejos, Metellos,
 Cæsares, alios innumerabiles viros? non-
 ne sempiternum silentium obruisset, nisi
 Livii, & aliorum scriptorum, & poetarum
 ingenia eorum famam ab interitu vindica-
 sent? Contra verò quibus Musæ bellum in-
 duxerunt, si quantâ dedecoris, & infamie
 hæbe sunt aspersi, quàm jacent, quàm con-
 temnuntur? Therapen Libanius non con-

temnendis arguentis docet fuisse virum
 A gravem, & publici boni studiosum, & im-
 pigrum bello, & osorem vitorum, quæ so-
 lent omnia in laude poni; sed, quia Ho-
 mero visum est hominem probolis carmi-
 nibus notare, Thersite nomen in igno-
 miniâ summâ, contemptuque versatur: Me-
 deam tanquam veneficis infamem, & im-
 piâ filiorum cæde commaculatam, licet in-
 nocentem, omnes execrantur; hanc autem
 tragici poætæ notis infamæ sempiternis
 inuulerunt, Corinthiis interfectioribus pue-
 rorum morem gerentes, qui tanti criminis
 invidiam in infontem matrem transfule-
 runt. Nollem injuriam factam a Mufis Di-
 doni Reginæ pudicissimæ; sed tamen ejus
 calamitates ostendit, quanta sit vis eloquen-
 tiæ, quum ea, quæ vitam profundere,
 quàm castitatis iacturam facere præcepit,
 omnium consensu arguatur impatientiæ a-
 moris impudici sibi necem conficivisse:
 nollem iustissimum Regem, & Legumato-
 rem sapientissimum Minoeum tanquam om-
 nis humani juris expertem Tyrannum re-
 prehendi, sed ille suum nomen cæ lebe
 confersit, quum bellum Atheniensibus in-
 tulit; qui quidd ingenio excellabant, ab eo
 effecti damno non diuturno sempiternum
 ipsi dæmon strulerunt. Idcirco præcla-
 re Plato summopere præcipit omnibus,
 quibus cordi est sui nominis claritudo,
 ne præstantibus ingeniis facere conen-
 tur injuriam; ea quibus irascuntur non
 in præsens modò, sed in æternum obſue-
 runt. Sed quid dico his iratus uti esse fu-
 giendum? fugiendum est etiam uti minus
 favoritibus; quando etiam silendo clarissi-
 mis, & immortalibus factis sempiternis te-
 nebris offuderunt. Miseret me ejus ætatis,
 quæ nondum erat institutum memoriam
 clarorum virorum, æque magnorum lite-
 ris consignare; quot præstantissimi duces,
 quot fortissimi bellatores, quot pacis arti-
 bus insignes viri, quot rerum utilium re-
 pectores præmio laudis, & nominis im-
 mortalitate caruerunt? & ut apud inferos
 memorant inter opulentum, æque inopem,
 formosum, atque deformem, obſcu-
 rum, illustremque nullam esse discrimen;
 sic in illi temporum caligine, & ut ita di-
 cam, Erebo æternæ oblivionis iusti ab in-
 iustis, fortes a timidis, sapientes a stultis,
 mites a favisimis non discernuntur. Sed
 non me miseret eorum, qui, quum sibi
 possent doctos viros beneficiis devincire,
 quum habendo lateris honore possent æ-
 ternam sibi laudem comparare, his con-
 temnendis contemptum sibi, & infamiam
 querere maluerunt: excorior Dionysium
 juniorem, qui, quum expertus esset, quan-
 tum gloriæ fructum percepisset, quum vi-
 tam navem Platonem obviam misit, deinde
 mutâ voluntate injuriosè tractavit Virum,

quem ab omni Græciâ prope Deorum im-
 mortalium honoribus affectum esse cerne-
 bat; quæ res ipsi & infamiam attulit seme-
 piternam, & causa fuit, ut Regno, & om-
 nibus vitæ commodis excreetur: delen-
 dum ex hominum memoriâ Caligulæ no-
 men puto, qui Homerici carmina sболere,
 Livii scripta, Virgilique, & imagines ex
 omnibus bibliothecis amovere cunatus est;
 ut Mortalium terretimus clarissima omnium
 ingenia obſcuraret: vexandum omni con-
 tumeliâ Nerone censeo, qui, quum vi-
 deret, quanto honori fuisset Agrippinæ ma-
 tri Senecam ab exilio revocasse, & Lucanum,
 & Senecam; & tot doctissimos viros
 de medio sustulit, ipsamque virtutem Thra-
 ses interfecto excindendam putavit: Domitianum detestor, qui, quum sapientiam
 omnem e pectore exterminasset, philoso-
 phosejcent ex Urbe, ut esset eadem in Civi-
 tate Romanâ, quæ in ejusanimò erat, inopia
 Sapientiæ. Vos quidem scelestissimi Morta-
 lium contemptu doctrinæ penam pertu-
 lissis; vel quidd ita vixistis, ut mors vitæ tam
 turpiter acta sit anteponenda, vel quidd lece-
 lerum vestrorum furis immanibus etis agi-
 tati, vel quidd vos omnes acerbissimo odio,
 & execratione sunt insectati, vel quidd
 mortem inquinatissimâ vel dignissimam
 appetitis, vel quidd doctorem hominum
 scriptis infamiam vestri nominis ad æter-
 num tempus propagata est; miror tamen
 & fuisse, & esse nonnullos, qui vos in con-
 temptione hominum litteratorum imitari,
 quum optimos quoque Mortalium, & ma-
 luerint, & malint; qui ab insectatione Sa-
 pientum exemplo vestro non deterrecuntur,
 velintque crescere ex contumeliâ littera-
 rum, nec honorem studii honestissimis ha-
 bitum, sed aliquid cupiunt de eorum di-
 gnitate detractum; qui non animadvertunt,
 quantum suo nomini faciant injuriam,
 quum malè consultant sibi: quantum in-
 ferant labem exiliminationi sibi: etenim si
 a nobis tot allatis exemplis verissimè po-
 batum esset, qui nominis claritate ceteris
 præficeret, benevolentia, quæ Sapientes
 complexi sunt, tantam sibi famam colle-
 gisse; eos verò, qui iisdem invidiis, inse-
 ctisque sunt illi, quavis virtute iisdem
 meruissent, tamen infamia, & contumelia
 apud Posteror laborasse; qui verò his arti-
 cibus extiterunt, quibus nondum præclari
 viri scriptis illustrabatur, vel nondum
 studia litterarum florebant, eos nihil sibi
 nominis famam reliquisse: pessimos verò
 Mortalium, qui Sapientes odere, omnium
 odio, omnium maledictis, omnium insecta-
 tione fuisse dignissimos; nostre consequens
 est a litteris omnem gloriam proficisci, præ-
 ferremus cam, quæ in memoriâ vivit Posteror-
 um; in doctorem hominum et in pòstum,
 quantum quisque famæ, quantum laudis

consequatur? Quomodo ergo si esset aliquis, cui Superi concessissent, ut omnes opes, omnesque divitias haberet in potestate, qualis a poetis fingitur Plutus; qui ei honorem haberent, qui obsequio, cultuque, & omni ratione sibi eum conjungerent, eos consentaneum rationi est omnibus copiis abundaturus; qui verò contumeliis lacerarent, contemnerent, parum colerent, epamico non uterentur, in summa inopia, atque egestate vitam traducturos; ita quum in Sapientum manu scilicet sint omnes gloriae thesauri, quis non videt eos, qui Sapientes omni officio, beneficiis, honoribus, benevolentia sibi devinciunt, fore gloriae compotes, quum sola litterae imperantur; qui verò negligent eorum gratiam, qui habent despicituros Viros, qui injuria, domino affecerunt, futuros esse inglorios, & inhonoratos, & in praesens, & in futurum omni laudis luce carituros? Ex quo efficitur id, quod initio dicebamus, honorem, qui Sapientiae habetur, ejus ipsius, qui habet, esse decus, & amplitudinem; injurias, quae sapientiae inferuntur, in inferentium dedecus, probrum, ignominiam redundare. Et quisquam non colit sapientiam, & quisquam doctis viris vult anteponi; quum quanto cum his ambiciosius contendere, tanto sibi majus dedecus sit questurus; quum obsequi, non adversari sapientiae in laude ponatur? Nec verò quisquam est tantis opibus praeditus, aut in tam alto dignitatis gradu collocatus, qui sibi concedendum excellentibus ingenii, artibusque praeclaris jure indigne-
 tur. Alexander Macedo, qui Magni cognomen rebus gestis, potentia, virtute, gloria adhaesit, quum intellexisset Apellem puellam, quam ipse diligebat, deperire, suos amores egregio Pictori dono dedit; ingenio praestantis artificis cedere pulchrum putavit ille, cui cesserat Orbis terrarum; qui Reges omnes prius genitos, futurosque postea cunctis laudibus antecessit. Qui mutat artem tanto honore impertivit, quid hic fecisset Sapientiae, quid Oratori, aut Poetae, aut Historico eloquenti? Quum verò ingenia, praeclaraque saeculares magnitudini suae praeposuerit Alexander, quis est tam illustris, tam opulentus, tam fortunae muneribus potens, ut sibi turpe ducat, quod Alexandro perhonorificum fuit? Et verò si rerum narum contemplari velimus, nihil est tam magnum, nihil tam excelsum, nihil tam eximium, quod non ingenio jure tribuatur; neque enim fortuna, neque excellentes opes, neque ulla dignitas, aut amplitudo cum ingenio possunt ullo modo comparari. Nam ea omnia, quibus imperiti elati saltu intumescunt, externae sunt, nec habent quidquam veri, quidquam inte-

rioris boni; ingenium verò intimum est animi, & praestantissimum bonum, cui cuncta humana cedunt, quod nos cum Deorum immortalium praestantia, naturaeque conjungit, id proprium est hominis bonum, propria dos, propria virtus, qua mutis animantibus antecellimus. Ut Leo, & Equus ille est praestantissimus, qui propria Leonis, & Equi virtute ceteris est anteponendus; ita homo praestantissimus ille est, qui ingenio propria hominis virtute praecellit. Fremant omnes licet, dicam quod sentio, mihi videntur nobilitas, opes, dignitates, principatus infinitis partibus ad ingenii dignitatem superari; quibus qui gloriantur, non intelligant hac ipsa, quae magnam putant, quae admirantur, quibusque sese offerunt, & jactant, si ingenio omnino careant, quo haec animadyerunt, sibi non magis profutura, quam Caligulae equo marmoreum equile, & eburneum praesepe, & familia, & supellex pretiosa, & consulatus destinatus profuerunt. Sed sunt nonnulli angusti animi, demissi, opinionibus vulgi obvecati, ingenio utuntur exiguo, & imbecillo; ideo non perspicunt ingenii dignitatem, non erant latentem in mentibus lucem divinam, non capiunt amplitudinem Sapientiae, ad contemplationem veniatis, quasi claudi ad cursum non excitantur; quos ut aliquando missos faciamus, & ad vos, Adulescentes, convertatur oratio, repudate vobiscum, quanta sit doctorum hominum dignitas, & amplitudo. Regibus ipsis, qui sunt in altissimo humanarum dignitatum fastigio collocati, amplum, & gloriosum finis litterarum gloriae florentes venerari, omni obsequio demereri. Si tantus est splendor, tanta excellens, tanta majestas eorum, qui obsequuntur, quanta erit eorum, qui obsequio, cultuque dignissimi judicantur? si tanti cultores habentur, quàm ampli erant docti viri, qui coluntur? Nihil Antiqui majus ad maiestatem Deorum declarandam excogitare potuerunt, quàm ut Reges juberent ea, quae ad Numinis cultum pertinent, administrare; ego quod majus asserere possum argumentum doctorum hominum dignitatis, quàm quo sum usus, quum ostendi Reges Regum praestantissimos eorum cultores haberi voluisse, & hac ratione immortale sibi decus, & gloriam paravisse? Hoc quum cogitaveritis, & quum vobis quoque pateat ad tantam altitudinem viam cognoveritis, non dubio, quin omnem laborem sitis perlaturi, omnes molestias, omnes acerbitates, si quae sunt subeundae, equo animo devertaturi, quò tandem omnibus difficultatibus, angustisque superatis, Sapientiae compotes, & gloriae, quae ex ea proficiscitur, evadatis.

O R A

ORATIO XV.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1691.

In solemnī instauratione Studiorum.

Sapientia Fortune victrix.

QUUM decimusquartus hic annus, excellētissimi Patres, Auditores ornatissimi, ad litterarum laudes celebrandas me vocet, quanto longius progredior in dicendo, tanto certioribus argumentis intelligo nullum esse lumen ingenii, nullum flumen eloquentiæ tantum, tantamque copiam, quæ non modò Sapientiæ pulchritudinem, maiestatem, simplicitudinem exornare, sed multitudinem ornamentorum, quibus ea illustratur, & splendet, possit recensere. Nam quom jam toties verba fecerim ex hoc loco de præstantiâ litterarum; tamen adhuc tam multa, ac tam varia, tamque splendida se se offerunt orationis argumenta, ut non invenire quid dicam, sed eligere quid potissimum dicendum sit, mihi difficile inprimis esse videatur; sed in tantâ rerum copiâ, quæ animum dubium, & hæsitantem in varias, diversasque partes trahit, unum occurrit Sapientiæ decus ceteris præferendum, quod vereor, ne tot annis pene turpiter prætermiserim. Nam hætenus, Auditores, perinde possum reprehendi, atque ille, qui Humilis, vel alterius alicujus Imperatoris laudandi susceptâ provinciâ, solertiam ductis, animi magnitudinem, studium rei militariæ, audaciam, prudentiam laudibus fert; quæ ille gessit adversus hostes, quæ trophæa constituit, quas victorias est consequutus, non exequatur: non dicat Saguntum expugnatum, pacatis Hispanias, patet factum per Alpes iter nulli Mortalium scites pervium: non commemoret Italiam belli terrore concussam, & horribili procellâ percussam, & labefactam: non prædicet Ticinum, Trebiam, Thrasymenum, Cannas Romanis cladibus nobilitatos: non tot urbes captas, aut in dedicationem acceptas, non admodum obsequium terrorem, & periculum servitoria Urbi gentium Regine dicendo persequatur. Ego quippe Sapientiam vitæ ducem ornandi laudibus obire munus coactus, multas ejus, præclarasque dotes percrensui multas utilitates ab ea partes humano generi, constitutasque numeravi, multa ornamenta, quibus ejus munere honestatur hominum vita, colli-

maximum opus, Auditores, maximum, præstantissimumque prætermisi; bellum, quod adversus infestissimam hostem Fortunam ingenti cum gloriâ gerit, triumphos, quos de cæcâ, & temerariâ Deâ splendidissimè ducit, enarrare superfedi. Fortuna, quam omnipotentem quidam appellant, quæ Regna subvertit, quæ potentissimos Reges et summo fastigio defectos in ludum litterarium compulsi; quæ fortissimos duces insignes trophæis gentium devictarum, ipsolatis donis, quæ ipsa congesterit, affectos atroci calamitate coegit ostium silem mendicare; quæ opulentissimas urbes momento temporis hausit, prostravit, obruit, suis ruinis consputat; quæ denique Orbem terrarum arsitratu suo miscet, & summis ima commutat, semper incerta, semper instabilis, saurix improborum, virtutis hostis, rectè factorum adversatrix, fidentium sibi perniciēs, atque labes, regnum quoque Sapientiæ tranquillum, felix, excelsum, inconcussum perturbare conator, & quum blanditur, & quum sævit, æquè metuenda ejus firmitatem nictur convellere, & labefactare; id difficillimum certamen sapientiæ proponitur; cetera enim omnia Sapientiæ parent, & obsequuntur; Fortuna dumtaxat adversatur, & resistit; & hujus temeritas cum illius prudentiâ, inconstantia cum stabilitate, cum moderatione libido, levitas cum gravitate confli- git. Cum hac hoste congredi, hanc omnia vincentem superare, hanc Regibus illudentem irritare, hujus insidias vitare, blanditias aspernari, perviciaciam contundere Sapientiæ præclarissimam esse laudem statuerim. Quæ ne temere a me, quum alia multa ejus decora collegerim, omittatur, hodierno die mihi proposui demonstrandum Sapientiæ beneficio id alieque excellenti doctrinâ viros, ut tam arduam, quum prosperam fortunam moderatè ferre possint.

Atque ego non vereor, Auditores, ne quis vestrum, quum videat res Mortalium univerſas fortunæ quasi tyranni cuiusdam immanis, & impotentis imperio subjectas in hoc regno, ubi temeritas tanta, casusque versatur, hospitem, & peregrinam sapientiam servituri communis expertem, & lege, quæ tenentur cetera, solutam esse diffidat. Nam licet in hunc Orbem, in quo fortuna dominatur, delapsa Cælo Sapientia ad tyrannum se contulisse, & servire cum ceteris quodammodo videatur, quum Sophocles verissimè dixerit:

*Quicumque verò se ad tyrannum contulit,
Servus tyranni est, liber est si temeris;*

tamen ea est natura Sapientiæ, ut & in tenebris loceat, & libera sit in servitute, & regnet in tyrannide; & quemadmodum lux

ia luculentum locum demissa non inquinatur; ita Sapientie claritas, quamvis in servituti quasi quibusdam sordibus versetur, non obsolecit. Declarant id exempla Sapientum, quorum in Patria servientia non est habenda libertas: declarat Solon, qui Pisistrato in iussu Regnum Athenis occupante suis civibus documenta dedit & animi magnitudinis, & libertatis: declarat Socrates, quæm tringens Virorum tyrannide conficta non vultus, sue minæ tot instantium tyrannorum perpulerunt, ut contra jus, falsæ eorum decreta comprobaret: declarat Cato, qui Cæsaris armis oppressa Republica vitæ præiis amisit, quam libertatem: declarat Thraseas, qui Neronis imperio sevo, & desolabili Israël jam virtute pristina Romanoorum, nihil indignum homine libero, nihil alienum Sapientis gravitate, & constantia dicitur admisisse. Et sanè quis est, cui servire Sapientis iure non indignetur? quæ filia mentis æternæ super altitudinem Cœli, siderumque, ante ævi, temporumque ortum genita cunctas complexa partes Universi in Sole domicilium suum collocavit; & quam altissima quæque, splendidissimaque maxime perstruit, & cohæret, hanc infamam sedem non spernatur; sed permeat, & illustrat omnia, & præcipue mentes humanas; quas, ubi suæ claritatis invenit capaces, mirificè diligit, ad seque convertit, & aserit in libertatem similes Deo quodammodo factis, amore summi boni desflagrantes, operum divinorum indagatrices, memores præstantiæ suæ, & dignitatis, cunctis cupiditas, rerum humanarum contemptrices. Fortunæ verò minime Sapientis amellatur, Fortunæ, inquam, quæ ferus est quidam exesus, & temerarius materie fluctuantia, & a ratione descendentis, & artificem fingentem propter impotentiam frustrantis, & regi nescientis; quæ in Orbe terrarum tanquam in gurgustio quodam versatur, nec attingit cœlestia, nec miscetur immortalibus, & exiguum partem sibi vindicat rerum caducarum. Hanc inconfultis motibus agitatam, modò huc, modò illuc volitantem, & volubili globo, & fallente vestigium insistentem, nec veris instructam viribus, sed inani specie, lavisque terrenæ, illudentemque Mortales, nec animos veris præmiis allicientem, sed imagine boni ficta, simulataque mentes improvidas inescantem, illecebris falsarum voluptuum, falsæ magnitudinis, falsæ potentie, falsæ felicitatis omnibus imponentem Sapientia contemptrix, lazinum, & falli nescia diligit, admiretur, aut pertimescat? huic serviat, ab hac pendeat, huic se tradat constringendam? Beredes ille Syrus Auctor insignis ex eorum numero, qui sacrum in fœderum positu, mo-

tuque consistere, eoque omnis purant evadere, cuncta quidem, quæ sub orbe Luna continentur, sat legem sequi, & ejus inenodabili nexu vinciri adleverat; animum putat esse vim tantam, tantamque dignitatem, ut fato non alligetur: Stoici, qui ex altioribus causis pendere fatum, eoque omnia fieri arbitrantur; tamen aliquid loci libertati relinquunt animum. Si tantum illi, qui facti quadam catenâ revincunt universa, volunt animum esse præstantiam, ut fato non famulentur; ego arbi-
 trer. famulari fortunæ, quæ quasi quædam
 famula facti a philosophis inducitur? At-
 qui si illa arte possunt animi in libertatem
 se vindicare, & excutere fortunæ jugum,
 sapientiæ certe possunt; quæ fortis con-
 temnit, nec secundis rebus offerri, nec
 adversis deprimi, & perturbari docet. At-
 que utinam minus homines externis du-
 cerentur, nec se, quom libertate omnes
 natura donaveris, sponte, dum vel opes,
 vel voluptates, vel honores confectantur,
 fortunæ, cuius hæc in manu videntur esse,
 sese surripit additos mancipant, omnes
 impotentis domine servitio vacaremus;
 nec animus ille excelsus, & immortalis
 pulcherrimum simulacrum sui Conditoris
 in tantâ cupiditate versaretur, ut arbitrio
 fortunæ levissimæ rei, vel maxore,
 lussuque rabelceret, & mutis animantibus
 invideret, vel letitia gellente efflueret,
 & immodicè exultaret. Sed quoniam
 corporis commoda nimium homines
 amplectuntur, & specie quadam inani
 terribilium commoventur; sequantur
 sanè fortunam ducem imperitæ, suæ liber-
 tatis immemores durissimum jugum acci-
 piant; vinculis, quibus astringuntur, ex-
 xosculantur; & illa stulticia generis hu-
 mani præpotens, & præclara, Deorum immor-
 talium honoribus, cunctique masatur; du-
 cat quasi in triumpho captivos Reges, du-
 cat Imperatores; circumfundatur spoliis
 gentium, quas in Cœlum evolas ipsa, quæ
 sustulerat, impulsæ, dejecit, decubavit, af-
 flexit; innumerabili hominum turbâ par-
 tim ejulancum, partim gellensium, partim
 admirantium, partim plaudentium,
 partim muneribus ejus, & missilibus inhi-
 antium triumphalis cœcæ Deæ pompa ce-
 lebretur. Ab hoc tamen cœtu liceat abesse
 illi sacro, & venerabili choro Sapientum;
 qui non fortunam, sed Minervam colunt,
 qui non in ocorpore, sed in animo
 felicitatem collocant. Nam quàm absur-
 dum, Deus immortalis, & quàm turpe
 spectaculum videretur! si Cræsus ille, qui
 se, quia purpura, auroque fulgeret, ingen-
 tesque thesauros congelesset, Mortalium
 beatissimum existimaret, eadem catenâ,
 quæ Antisthenes, qui atria laceraque ve-
 ste, & paupertate gloriabatur, vinclis tra-
 here

heretur: si mancipium turpissimarum voluptatum Sardanapalus, qui ventre, & obsecris cupiditatibus explendis felicitatem metiebatur, cum Xenocrate victore libidinis, opum contemptore, de rebus humanis triumphantis fortunæ currum sequeretur: si Epicurus, qui hortuli proventu contentus Regum opes non requirebat, si Crates, qui luculentissimum patrimonium suis civibus est elargitus, quò sapientiam magis liber, expeditusque sequeretur, cum Crasso, qui, quum amplissimis divitiis non acquiesceret, totum Parthorum aurum concupivit, cum Apicio, qui quum ferè milites festertium profundà ingluvie absumpseret, centies festertium, quod supererat, voluntariâ morte, quasi egestatem summam effugit, iungerentur: si denique Polycrates Tyrannus infelix in secundâ fortunâ, in adversâ miserrimus, & Pythagoras tranquillitate vitæ cum Superis, ut ita dicam, comparandus, si Xerxes insanus, & sapiens Democritus, si tæterissimus Dionysius, & divinus Plato, si Cleon improbus, & excellenti Pericles probitate, Hyperbolus nequam, & Demosthenes præstantissimus, Catilina Reipublicæ perniciës, & Cicero Patriæ pater eodem iugo premerentur: & in eadem turbâ fortunam in Cælum serenam, fortunam adorantium, fortunam exhorrescentium optimi, deterrimique Mortalium conspicerentur. Veruntamen multo aliter se res habet: non tam malè agitur cum rebus humanis, ut nihil cognitio rerum imprudentiæ, doctrinæ inscientiæ, sapientiæ stultitiæ antecellat. Nam primum omnium docti, & sapientes viri severis fortunæ facilius tela vitant, pauciores plagas accipiunt, quàm imperiti: ut enim Plato præclarè dixit, aureis sapientiæ armis cum fortunâ proliantur, multa, quæ sunt casus, prævident, ea, si declinari possunt, ullâ arte, declinant: sin verò non possunt, animo pariore, ob eamque causam equiore, quàm præviderint, patiuntur. Et quemadmodum excellenti scientiâ rei militaris Imperatores in rebus asperis constituti minore cum clade periculis defunguntur, & sepe numero bene consulendo adversa cotrigunt, & emendant; nec tam de hostibus, quàm de malignitate fortunæ magnificè solent interdum triumphare, ita Sapientes in rebus turbidis minus læduntur, multo minoribus damnis afficiuntur, & artificio quodam vitæ regendæ, fortunæ terrore insulantis imperis eludunt, easque invitâ rerum prosperos exitus consequuntur. Deinde quamvis interdum ita læviât fortunâ, ut ejus imperis nullâ ratione provideri, nullo consilio vitari, nullâ arte, nullaque vi comprimi possint, & retardari; multo levius tamen Sapientum animi, quàm stultorum percelluntur, quod ad fortunæ

fluctus, tempestatesque sustinendas a doctis sunt firmiores. Et sicut turbido Cælo, ac minaci, ingruentibus nimbis, succubentibus ventis, mari tumente, fluctibus, ac procellis, turbinibusque agitato, & sevientè, navis carie putris, infirmis laterum compagibus, armamentis, & bono gubernatore delictis haucit undis, aut dehiscit, aut impingitur scopulis, aut vadis illiditur; contra validum navigium periti rectoris industriâ moderate, nauticis armis instructum probè minus periclitatur, & maris, Cælique sævitie contemptâ saluum in portu collocatur: ita in hoc vitæ falo difficili, & scopuloso, multorumque naufragia infami, aliquo adversæ fortunæ turbine excitato animi imperitorum, quum sint infirmiores, & a ratione quasi perito gubernatore non regantur, careant autem rerum scientiâ, careant bonis artibus tanquam armamentis, calamitatum fluctibus obruantur; animi verò doctorum his omnibus instructi ad portum verè tranquillitatis enavigant. Iam enim demersi sunt in hoc corpore, quod est fortunæ obnoxium, & sortitis patet; doctrinæ tamen beneficio segregant se a corpore, & contemplatione rerum assurgunt in altitudinem suæ naturæ, quæ non potest a fortunâ vulnerari. Multa præterea docti viri perunt a tractatione pulcherrimarum artium solacia, quarum jucunditate doloris omnis amaritudo, acerbitiesque lenitur; nec sine causâ Epicurus prædicavit se in acerbissimis corporis cruciatibus memoriâ inventorum suorum sublevasse. Multa suppediant litteræ exempla fortitudinis, quibus ad asperissima quæque perferenda murum in modum animus confirmatur. Jam defixa mens in perspicuendâ veritate quantum a sensu malorum avertitur? quum longè a cogitatione tristium avocatur? Protogenem ferunt, quum in Rhodi suburbis Jalsyrum pingere, oppugnante urbem Demetrio tunc dulcedine captum suæ facultatis, ac tam intentum operi fuisse; ut quum omnis circum belli incendium arderet, quum vastarentur agri, fumarent villæ, mare classe infestâ, terra peditum, equicumque discursu personaret, inter hostium tela, inter clamorem inconditum præliantium, cædesque, & vulnera, quum trepidè urbi machinæ admoventur, quum muros aries hostilis quassaret, magnitudinem præsentis periculi non expaverit, & pulcherrimum ingenii monumentum in medio Martis tumultu elaborarit. Quod operis artifex fragilis, & caduci est consequutus, id Sapientis non consequetur, quum opus non fluxum, & intenturum, sed immortale molitur, ut obducatur anum a turbâ circumstantium malorum, & circumfusus fortunæ terrores, strepitusque, & minus asper-

phinetur? Sed cur ego parva confector?
 A cur colligo remedia adversæ fortunæ, tan-
 quam ea possit nocere Sapienti? cur non
 fortius ago? non dico fortunam ina-
 nes lervas circumferentem; vanas præ se
 agentem formidines, imperitos, tanquam
 pueros in tenebris trepidantes, quibusdam
 spectris, umbrisque terrare, & terribiles
 illas formas egestatis, & laboris, & mortis
 non stæpe naturâ, sed, ut ait Poëta, visu
 esse metuendas, quæ ubi Sapientiæ lux
 affulsit animis, destrata specie falsi mali,
 V discussoque erroris caligine minimè perti-
 mescenda esse videantur? Neque enim ea,
 quibus adversa fortuna intoleranda nobis
 apparet, suis vi mentes commovent, &
 merent, tantoremque incutunt Mortali-
 bus. Nam si mors, exitium, paupertas, a-
 missio Liberorum, ceteraque fortunæ vul-
 nera sui naturâ non sunt ferenda; cur E-
 paminondas in acie lætus moritur? Canius
 ludens, illudensque Tyranno ad suppli-
 cium proficiscitur? cur in exilio jucundis-
 sime vivit Rutilius? eor. fe in acerbissimis
 doloribus beatissimum prædicat Epicurus?
 cur Anaxarchus in mortarium coniectus, &
 ferreis pilis cœsus insultat tyranno, crucia-
 tusque lætos, intolerandosque deridet? cur
 Diogenes in summâ paupertate tam sibi pla-
 ceret, & beatus videretur, ut se magno Regi
 Perfarum compararet? cur Demosthenes ex-
 tinctâ filii domesticæ luctu antiquius ducens
 publicum gaudium ex Philippi morte per-
 ceptum prodit in publicum coronatus? alii
 D autem in levioribus malis constituti eju-
 lant, consistant, tristitia, luctuque con-
 tabescunt, jacent in sordibus, & squallo-
 re, ut ille apud Homerum Priamus lugens
 in fimo volutatur; incesant homines, Deos-
 que, & se gravia pati, infanda, insolita,
 non ferenda conqueruntur? Non rerum
 diversitas discrimen facit, sed animorum;
 animi ubi fe Sapientiæ præceptis tanquam
 vulcaniis armis muniverunt, fortunæ telis
 eorum levitate perspectâ non sauciantur;
 X quia ex non valent naturâ, sed opinione,
 & nocere desinunt, quum timere desierunt.
 Non igitur inimicam fortunam Sapientiæ
 studiis homines dediti magnopere perti-
 mescunt, non franguntur adversis, non a-
 biiciuntur ad luctum, quum scient ejus i-
 ctus ad animum non pervenire; eo autem
 salvo, & incolumi levi corporis, & ad
 corpus pertinencium rerum jacturam arbi-
 trentor. Est enim ita naturâ comparatum,
 ut qui acerrimo studio alicujus rei sunt ac-
 censi, rerum aliarum damna haudquaquam
 moveantur; dum eo, quod diligunt, quod
 amplectuntur, quod primum putant, non
 spoliuntur. Spartana mulier ex acie hospi-
 tem redeuntem percontata est, quo res lo-
 co verterentur; quum responsum acco-
 pisset quinque ejus filios præstantes vulne-
 Tom. III.

ribus confectos occidisse; non id, inquit, in-
 terrogo, sed quæ fortuna sit Patriæ; quum
 G visisse Patriam cognovisset, æquo animo fe
 ferre dixit mortem filiorum, præsertim cum
 tantâ laude conjunctam. Quod maxime om-
 nium Patriam diligebat Spartana, ea victo-
 riam consequuta carissimorum pignorum ne-
 cem nihil ad se putavit pertinere; eodem
 modo Sapientes, quum animi curam præci-
 piam gerant, quum in eo excolendo sint oc-
 cupati, minus moleste ferunt rerum externa-
 rum jacturam, minus anguntur corporis dam-
 nis, quæ a Fortunâ invehuntur; quum eam
 N sciant nihil habere juris in animo, nec posse
 tanto apparatu terribilium, tanta agmine ca-
 lamitarum ad mœria arcem inexpugnabilem,
 invictam, inaccessam occupandam, nisi nobis
 annuentibus, aspirare; eâ salvâ, salva om-
 nis esse arbitrantur, & ut olim Palladio ser-
 vato non posse expugnari illum videbatur,
 sic incolumi sapientiæ homines in servitu-
 tem redigi non posse intelligunt. Ergo do-
 strina studiis excellentes viri in quolibet
 Fortunæ turbine, & procellâ inconcussi
 I manent, manent imperturbati; & quum, ut
 ait Poëta Lycicus, virtutes suæ se involvant,
 fortuita non patent, contemnunt Fortunæ
 minas, non animum timore demittunt,
 non ad miseras preces descendunt, non
 immodicè merent, aut perturbantur; &
 in quantumvis humilem detrusi locum suæ
 magnitudinis meminerunt, quæ non rebus
 externis, non pompâ magnæ fortu-
 næ, non sanguinis claritate, non dignita-
 tis gradu; sed rerum scientiâ, sed ingenii
 II bonis, sed virtutis excellentiâ metienda
 est. An verò non exempla Sapientum de-
 clarant hanc adversis omnem Fortunæ co-
 nam, omnemque rerum asperam in-
 corum Sapientiæ fuisse firmitatem? Non
 hic ego commemorabo Platonis constan-
 tiam, qui non elatior fuisse dicitur, quum
 a Dionysio regali pompâ exciperetur, &
 quum ab eodem exurus omni dignitate
 indignè servituti addiceretur: non Dioge-
 nis animi magnitudinem, quum quæ servus
 T esset, adeo non est a Fortunâ dejectus, ut
 censeret æquum se liberis, & dominis im-
 perare: non Polemonis animi firmitatem,
 qui numquam in tristibus rebus vulum di-
 citur contraxisse: non Epithesi magnani-
 mitatem, qui quum conditione servili es-
 set, & corpore mutilo, & summâ inopiâ
 premeretur, tanto animo adversa pertulit,
 ut nihil unquam, nisi excessum cogitaret,
 & Sapientem solum esse Regem, esse feli-
 cem, & divitem exemplo confirmaret. No-
 lo philosophorum in adversitate fortunæ
 virtute laudandâ conciliare fidem orationi
 meæ; id enim esset infinitum; duorum
 ego oratorum, quos minus fortis fuisse
 nonnulli existimant, utar exemplis. De-
 mosthenes fratri jam Macedoniam, acris
 M Athenæ.

Atheniensibus potentia, quem in exilium
 A pulsis in Néptoni templum confugisset;
 tantæ mentis tranquillitate, tantæ constan-
 tiæ necessitate ultimam tulit: ut, quom
 sibi necem inferre constituisset, inclusum-
 que calceo venenum ori admoveret, non
 vultus mutatione, non vocis, non ulla
 trepidationis indicio animum proderet mori
 obstinatum; & Archiam ab Antipatro
 missum falleret, tamquam calamum sume-
 ret scripturus ad suos, non sibi mortem con-
 sciturus. Tantum illi studii literarum fa-
 miquis addiderunt, ut qui naturâ mollior
 habebatur, ob eamque causam male eva-
 verat, mortem, quod extremum, quod sup-
 erissimum, quod maximè violentum, & for-
 midolosum intorquet Fortuna telum, con-
 temperit. Quid Cicero, quam presens
 mente, quam constanti Antonii gladio cer-
 vicem præbuit? ipsos inimicos animi ma-
 gnitudo, quem in morte prætulit, ad
 exitum vite tam præclari viri laudibus fe-
 rendum incitavit; & qui ejus eloquenti-
 c rebusque gestis invidebant, morti laudem
 laudare non potuerunt. Quod si Cice-
 ro, quem ad perfendas Fortune inju-
 rias animi parum firmo fuisse nonnulli
 putaverunt, non leve aliquod a Fortuna
 vulnus infectum, sed ipsam mortem for-
 tissimè percutit; quid uter exemplorum
 copia? quid fortissimos viros Sapientie
 præsidio munitis humane vite casus a-
 troces, horribilesque non reformidasse
 prædicem? Ao ne quidem, ut probem
 Fortune blandientis illecebris non capi,
 non inescari, non deliniri, non possanda-
 ri Sapientes, mihi video laborandum. An
 verò ego vestros, ne quis vestrum existi-
 met, quem Sapientiam consistit in turbido,
 & procelloso mari tutissimè navigare, non
 potes in tranquillo secundâ surâ leniter s-
 spirante prosperè veliscari, & ad portum
 incolumem pervenire? ille verò ludum
 putat, quem Fortune impetus reseruit,
 insidias declinat; quem tela retulerit,
 blandicias aspernari; quem servitium despe-
 xerit, delinimenta contemnere; & ne a
 stultis, & cæcâ doce sui cultores capiuntur,
 cavere; cuius fraudes nemo Sapiens non
 vidit, non deprehendit, non irrisit. Vos
 appello testes, clarissimi viri, sapientum pro-
 cetes, qui Fortune laqueis non estis irra-
 ti, nec insidiis decepti, nec doli circum-
 venti; vos Pythagorici disciplinæ doctissi-
 mi sectatores, testes cito; qui quum in o-
 pulentissimâ Italiæ parte principes æstetis
 vestrum civitatum, nec prosperè fluenti-
 bus Patrie rebus, nec vestris delinici a se-
 veritate morum, quam ob illo philosophiæ
 principe acceperatis, descivistis; tantum-
 que absit, ut Fortunæ donis ipsi corrup-
 temini, ut vestros etiam cives regionum,
 Colique naturâ ad luxum, superbiamque

pronos, quædam Rebuspublicis prævisis,
 in eadem disciplinæ severitate continen-
 tis; vos quom universos possim habere
 sententiarum testes, quid singulis com-
 memorandis immoret? quid Platonem di-
 cam Siculis deliciis, & Dionysii benevo-
 lentia nihil esse mutatum? Quid Zenagoræ
 tantis honoribus populi Atheniensis as-
 sum, quem apud Macedonum Regem
 excellentissimâ gratiâ floret, nihil ex vi-
 tute pristini remissum? quid Diogenem,
 Alexandro Magno magna offerente, Regis,
 & Fortune dona spernatum? quid bene-
 cam in tantis opibus, & potentia tantâ
 continentia egisse prædicem, ut se sponte
 fortunâ suâ abdicaret, victumque se-
 nuem, & fragilem, hominemque vagari,
 & parabilem divitem mentis, & senchy-
 lis anteponeret? Non cû necesse præsen-
 re singulos, quom cõdaret omnes fere, qui
 literarum, & sapientiæ amore vehementi-
 tius exarserunt, indulgentiæ Fortunæ non
 actos cû transverlos, & elegantia vite ce-
 teris præstitisse? Unum tamen Antoninum
 Philosophum præterire sine picula non
 possum; qui quum in siliio, cui nullum
 per unquam fuit, esset a Fortunâ colloca-
 tus, quom rebus adversis Barbato gestis
 Principum superiorum gloriam adæquasset,
 fortunam summam cum summâ modicius
 laude conjunxit. Non virum egregium
 Imperii magnitudo, non bellicæ laudes,
 non potestas, que proximè ad Deorum
 immortalium numerum accedere putabatur,
 instaurant; non abundantes voluptates, que
 undique circumfusa Cæsarem domum ob-
 fudebant, mollièrunt; non opes immen-
 sæ a severitate pristina vite ad luxum, i-
 gnaviæque delegerunt; qui dignitas pat-
 superis videbatur, moderatione vite par
 inimis fuit; qui potentia omnes antebat,
 licentiæ sibi munum inter omnes permis-
 sit; qui Mortalibus universis imperabat, sa-
 pientiæ præceptis semper obtemperavit in-
 teger, castus, incorruptus, excessus, jo-
 stulimus, idemque elementalibus, non se-
 veritate punienti, sed mansuetudine im-
 perandi, & caritate erga cives, omnes ad
 obsequium sui, virtutisque compellens;
 omnium libertatis assertor, non servitus
 exactor; omnium cultor, non imperator;
 omnium pater, non Princeps. Atque hæc
 tanta virtus, tanta in altissimâ fortunâ mo-
 deratio totum fuit, æ philosophiæ, domum
 vestrum, litteræ, beneficium; nihil ille,
 nisi ex vestri disciplinâ, præceptisque ve-
 stris egit; quom vestro munere commisit,
 ut qui sue ætatis doctissimos haberetur, es-
 set idem sanctissimus, & in summa pote-
 estate, fortunæque modestissimus. Nec in
 hoc solo doctrina quid posset, ostendit,
 sed in omnibus Romæ Republicæ re-
 bus; quorum studiossimi quique li-
 tera-

terarum modestissimè magnitudinem Fortunæ tulerunt. Nec id mirum videri rerum naturam contemplantibus debet; nam quibus de causis beneficio litterarum docemur adversam Fortunam ferre moderatè, hisdem & secundæ moderari confuescimus; & sicut in rebus asperis ea, quæ videntur formidolosa, contemnimus, quum specie magis esse terribilia, quàm re, detrahaque inani larvâ facile posse tolerari a philosophiâ didicerimus; ita in prosperis, atque prolixis non insolescimus, quum ea, per quæ nobis Fortuna blanditur, quorum splendor oculos Mortalium perstringit, futiles esse, nec habere quidquam solidi, aut perpetui boni eisdem magistrâ cognoverimus. Jam animus in spectandâ pulchritudine virtutis occupatus minùs capitur splendore Fortunæ, minùs liquefcit voluptate pulcherrimis disciplinis exercitus: jam ipse labor, qui suscipitur in colendâ sapientiâ, nonne contrahit, & adstringit animum rebus lætis nimium disfluentem? jam intenta mens veris bonis contemplandis nonne oblata falsorum specie minùs moveatur, minùs gestiat, effaturque possessione falsæ felicitatis, necesse est? Multum præterea profunt exempla moderantibus, quæ ubique occurrunt studiosis litterarum; multum præcepta Sapientiæ, rationes philosophorum, poetarum voces, rhetorum sententiæ; quibus eruditi, quàm parum fidentum sit rebus humanis, quanta sit in fortunâ levitas, quàm flagitiosum sit credere fallacissimæ rei, quàm pulchrum spem suam in stabilitate Sapientiæ collocare, cognoscimus; his rebus efficitur, ut secundas res faciliùs regamus, quàm adversis relictumur. Est igitur Sapientiæ victrix utriusque Fortunæ, quia laude nulla præclarior inveniri potest. Nam quum in rebus humanis omnia Fortuna moderetur, qui animus fortunam domat, eum humanis casibus altiore, coelestemque, ac pene divinum esse fateamur, necesse est; sicut enim in Cælo non habere sortita locum sapientissimi viri tradiderunt; sic in eo nihil Fortuna potest, sed omnia sapientiæ nutu gubernantur. Quo fit, ut omni temeritate, casuque remoto rationis imperio dumtaxat obsequamur; & quod ultimum bonorum esse clarissimi Auctores affirmarunt, Deum ducem consequamur.

ORATIO XVI.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1692.

In solemnî instauratione Studiorum.

De Otio literato.

NOvam, & inauditam Sapientiæ laudem videor hodierno die tributurus, amplissimi Patres, Auditores humanissimi, quum per vulgatâ laudationis viâ relicta, & ceteris ornamentis, quibus abundante litterarum studia, prætermisiss, otium Sapientis, & quasi seriatam virtutem exornandam, celebrandamque susceperim. Atque ego non dubito, quin, ut Ulysses Homericus Demodocum præstantissimum vatem monuit, quum Phæacum ociolis auribus accommodatum carmen cecinisset, ut tam futile argumentum gravi commutaret, & excidium, occasumque Trojæ, & celeberrimum Grecorum facinus versibus complecteretur, ita me plerique vestrum putent admonendum, ut abjectam consilium, nihil agentem, oscitantemque Sapientiam prædicandæ, quæ potius ætuoam, potius in maximis rebus gerendis occupatam mihi laudibus serendam esse præscriberent. Quis enim non irrideat oratorem, qui Achilles laudandi susceptâ provinciam, non ipsius res gestas, non virtutem, non audaciam singularem, non ipso arma refumete conversum in hostes belli terrorem, non Trojæ campos immensâ Barbarorum strage cumulat, non Scamandrum exoritur corporum acervis compresso cursu retro agentem undas, & intumescens, non Iliensium animos, & Ilii muros Herois terribili virtute tremefactos, & Hectoris morte everfam funditus, & extinctam spem Trojanorum: sed amoris intemperantiam ob ereptam puellam ingemiscens, sed imbelles otiū in tentorio desidentis, & citharæ curas componentis admiretur? quis non reprehendat eum, qui exilium Scipionis maluit celebrare, quàm Hispanias quadriennio subactas, quàm tot exercitus Pœnorum, Hispanorumque deletos, quàm sedatam admirabili prudentiâ, & auctoritate militum seditionem, quàm bis castris exutum, spoliatumque Regno; & captum Syphacem, omnes Carthaginiensium duces pullos, Italiam diuturno bello liberatam, retractum in Africam Hannibalem, & magnâ pugnâ superatum, & parere coactam Carthaginem Romæ? quis laude dignum putet

Luculli laudatorem, qui Cyzici solutam
 A obudonem, qui trecenta Barbarorum
 milia fame, ferroque deleta, qui præcla-
 ram pugnam navalem, qui Michridatem to-
 ties bellum insaurantem, toties Pontum,
 & Scythiæ effera nationes, & ultimum
 Septemtrionem in Romanos cientem fra-
 ctum, & abiectum, qui Tigranem poten-
 tissimum Regem cum infinitis copiis auxi-
 lium ferentem Mithridati parvâ manu pro-
 fligatum, expugnata Cabira, Sinopen, Ni-
 sibium, Tigranocerta, Asianque totam sa-
 luberrimis legibus, & institutis tempera-
 B illatum Parthis Romani exercitus ter-
 rorem prætestimavit; cenas in Apollone,
 amenos hortos, infans substructiones,
 persollos montes; quibus vir illi maxi-
 mus malè audit, & Xerxes togatus est
 appellatus, ornanda laudibus, & prædia-
 tione, & gloria arbitretur? In hanc re-
 prehensionem nonnulli videbor incurris-
 se, qui silentio præteream hodierno die
 tot opera Sapientie, tantam opportunita-
 tem in bello, tantam in pace rei privatae,
 C publicæque administrandæ laudem; in o-
 tior quietentia extollendo verser, & ex
 latissimo campo gloriæ Sapientis in angu-
 lum angustissimum, recessumque additum,
 obcurumque compellam. Ego verò sum-
 mum decus hoc esse duco Sapientis, quod
 non sicut ceteræ virtutes in negotio, &
 rebus asperis eniscescit, in otio, & rerum
 tranquillitate languet, & quasi consenscescit;
 sed altius quiete, sumitque vires, & adeo-
 D lescit; & quum videtur otium sequi, maxi-
 mæ actiosa est, & quum tenebris vim con-
 fecta, ut, maximè splendet, & insalarescit;
 & quum se a Republicâ abdicavit, tum ve-
 rò uberrimos Reipublicæ fructus producit.
 Ac si præclarissimè a Cæsonè dictum acce-
 pimus, magnorum virorum, æque clari-
 tatum non solum negotii, sed etiam otii ex-
 tate rationem oportere; hanc laudem pro-
 priam Sapientis esse contendere, qui, ut de
 se dicere superior Aticanus solebat, nam-
 E quam minus oculos est, quàm quum otio-
 sus videtur. Quare mihi dabois hanc, Au-
 ditores, veniam, ut de laudibus otii li-
 terari dicam; & in ipsâ quiete Sapientis
 celebrandâ post tot labores ex laudatione
 Sapientie subspectos hodierno die quodam-
 modo acquiescam.

Atque hic ego non dicam maximas vir-
 tutes, quæ in contemplatione continentur,
 otio Sapientis contineri: non dicam in
 otio, tanquam in Cælo serenâ, & pura
 Solem, clarius mentibus lumen affulgere
 F varietatis: non dicam quanto se se altius
 esset solutus animus curia rerum exter-
 narum, quæ spectacula vident, quanti ve-
 ri perspicendi voluptate persundatur: non
 dicam otium esse portum, in quem quum
 se receperint Sapientes, fortune flu-

dis, tempestatesque non pertimescant, esse
 altissimam arcem, unde Mortalium res
 miraras, casusque despiciant, esse tutissi-
 mum recessum, ubi studiosi literarum cum
 imperiâ multitudine non miscantur, non
 hæteant in turbâ, non consistant, non
 fortune ludibriis attingantur, esse deni-
 que veram libertatem. Neque enim alien-
 que Laconia dâto, qui cuiusvis otium pu-
 tavit esse libertatem; qui quum Athenis
 audisset quemdam otii iudicio damnatum,
 sibi hominem iussit ostendi, qui liberta-
 tis pugnam fuisset; nam imperici, etiam
 in otio multis curis liberantur, sese ta-
 men tradunt ignavie constingendos, ni-
 hil animo libero dignum, nihil excel-
 sum moliantur. Innititiam laudem sege-
 tem, quibus otium literarum possit ef-
 ferri non decerpam, non delibabo, non
 attingam; illud taptummodo dicam, quæ
 ceteri homines Reipublicam administran-
 tes, quotidie caput obicientes periculis,
 fortune fluctus, procellasque subeuntes
 consequuntur, literatos otio fruantes,
 & in maximâ vite tranquillitate positos ad-
 discei; & quemadmodum cetera metalla
 rubiginem, squalloremque ducunt, nisi u-
 so frequenter atterantur, & nam dumtaxat
 nullis lardibus inquinantur; ita aliorum
 splendorem obsolescere, nisi nient usu re-
 rum maximatum; doctorem hominum
 gloriam semper augeri, semper explende-
 scere etiam agendi opportunitate destitu-
 tam. Quid enim essent illi, quorum res
 gestæ tam celebrantur, nisi fortuna sum-
 mos viros dispendiis Reipublice tempo-
 ribus, bellis, periculis, laboribus exercuisset?
 quid immortalis laude Milciadem decora-
 vit, nisi tepidæ res Atheniensium, &
 Darii innumerabiles copie, quasi diluvio
 quodam amocum Atticam opertur? quid
 Themistoclem in tanto gloriæ lumine col-
 locavit, nisi Xerxes ad Græciæ vires obte-
 tandas Persarum cladibus excitatus? quid
 Agesilaum, nisi Lacedæmoniorum cupiditas
 Aliae subigendæ, & civitates Græciæ rebel-
 lantes? quid Alcibiadem, nisi perniciæ bel-
 ligræciæ impieci, & Athenienses Græco-
 rum simul, Barbarorumque Imperium asse-
 rantes? Tolle Chærbaginem quamvis vi-
 ram Romanis victoribus pertimescendam;
 tolle Numantinos terrores, quid erit Afri-
 canus? tolle Jugurtam, & Cimbros, &
 Teutonum, & Ambronum minas tot cæ-
 sis Romanorum milibus Italiæ imminen-
 tium, jam Marii viribus jacebit, & in sum-
 mî obscuritate versabitur: tolle Itali-
 tumultus, Africæ bella, Sertani concitantis
 Hispaniam formidabiles morus: tolle pi-
 ratas, Mithridatem, Tigranem; Pompeii
 Magni laudem, & gloriam tolles: tolle Ca-
 cilinæ furorem, & seditionos tribunos leg-
 is agrariæ spe imperitiam multitudinem
 ine-

inocentes; jam Tullii bene gestæ, servæque Reipublicæ laudes obmutescunt. Quid enim bellica virtus, aut regendæ scientiæ civitatî prodest otiosa? nonne videmus præstantissimos viros, quamdiu in otio, & rerum tranquillitate vixerunt, omni gloriæ luce caruisse? Epaminondas illustre clarissimum Græciæ lumen, donec Thebe Lacedæmoni servientes nullam hominî materiem ostendendæ virtutis præbuerunt, quadraginta annos ignotus exegit: Cimon æqueam ad Republicanam accederet, etiam adversâ famâ fuit: idem accidit Themistocli, quem otio languentem, & longæ dædiæ indormientem Miltiades trophæo excitavit. Cui ita? quia otium, & quies ut sunt animi voluptati, ita plerique virtutibus perniciem asserunt, & interitum; & quemadmodum Chalybs, ut vulnus, & eodem inferat, asperissima coctæ ætendus; ita sortium virorum ingenia ad bellicas virtutes negotio, & rebus asperis accuntur. Idcirco Alexander Macedo, quum ex ephebis nondum excessisset, Philippi patris victoriis indoluisset ferunt, & cum æqualibus queri solitus, quod pater omnia vincendo, nihil sibi, in quo magnus esse posset, relinqueret; tantum detractum gloriæ suæ ratus, quantum esset detractum negotii; & quum Otientæ toto jam debellato sepe paucis annis reliquum Orbem terrarum subactum esse consideret,angebatur animo, quod nihil, quod vineceret, esset suæ ætuturum, & otium, tanquam sui nominis labem, atque pestem æthorescebat. At otium Sapientis ipsius otiositati non effert obscuritatem, nec, quod de se Themistocles ille magnus dicebat, Sapienter verè dixerit, se se querubus esse perfimilem; ad quas homines in turbidâ tempestate confugunt, ut ramis earum ab injuriâ Cæli defendantur; imbre autem depulso, & æris aridente feracitate eas vellicant, corticemque detrahunt, ramosque defringunt. Nam in otio, tranquillisque rebus collocatos non ita Mortales concommunt Sapientes; immo eorum quies a Robustipublica venetabilis, eorum otium omnibus negotiis anteponendum est; & quemadmodum sepositas aras, & a tumultu, turbæque templa remota magis veneramus, ipsoque silentio sugetur Numinis cultus, & veneratio; sic a strepitu rerum, & perturbatione ferocem Sapientiam, nec se se miscetem vulgo, & muneribus publicis abstinente magis admiramur. Testor ego illos Musarum, & sapientiæ sacros, inviolatosque recessus, illis memora poetarum, illa adyta liberalissimarum facultatum, illos sacrosanctissimos hortos philosophorum, ubi clarissimi viri otio abundantes non minore gloriâ, & auctoritate floruerunt, quam illi, qui risdem doctrinæ prædium instructi

se se totos Reipublicæ dedidissent. Num enim obsecutus fuit Milesius Thales, num minus acceptus suis, qui vix unquam attingit gubernacula civitatî, & in altissimo otio consensit, quum aut Perander Cœcilius, aut Solon Atheniensis, qui semper in Republicâ administrandi versati sunt? ille verò clarior, certè gratior omnibus vixit. Nam ut de Periandro nihil dicam, quem quum tyrannum appellatim populares, constat improbasse; Solon, quum ut arte alieno demersam plebem sublevaret, tabulas novas proferret, animos nobilitatis offendit; quum leges agrarias a plebe expectatas, exoptatasque non tulisset, animos a se plebs alienavit. Num Pythagoras minorem laudem est consequutus, quum in contemplatione rerum versaretur, quum quum Republicanam tractaret, cuius otiosam sapientiam adeo populi suspexerunt, ut Pythagoram Deorum vocem appellarent; & illi se felices, & magnum aliquid existimarent adeptos, quibus ejus aspectu frui contigisset; fundantem verò legibus urbes, mores corrigentem, popularem licentiam frenantem tantopere sunt adversati, ut virum excellenti, ac pene divinâ sapientiâ ad mortem compellerent; ejus auditores incensâ edibus, in quibus inclusi de Republicâ consuebant, icelescentes conjutari extinxerit? Num Thucydides major, quum duxit exercitum, quum bella gessit, quum hostium conasus eludit, quum quum abjectâ Reipublicæ curâ se se ad scribendas res gestas contulit; quem imperatorem in exilium eiecerunt Athenienses, rerum scriptorem ab exilio revocarunt? Quæ repuganti mihi cum in ceteris, tum in hac re possim videri sapientia esse quedam Dei similitudo. Nam, ut Deus non erat minor, quum Universum nondum condidisset, nondum conditum gubernaret, & ut ita dicam, otio illo beatissimo, & æterno frueretur, quum quum rerum naturâ constitutâ, immortalibus, & Mortalibus procreatis omnia administrat, omnibus consulit, omnium salutem, vicamque conservat; ita Sapiens non est major quum urbes constituit, legibus temperat, moribus instituit, bellum gerit, pacem tuetur, quum quum administratione rerum valescere ius in otium se abdidit, fruiturque ingeni bonis, & in altissimâ rerum contemplatione versatur. Atque, ut perspicere possitis, quum se otium litterarum præclaram, quum sacrum, quum venerandum; ad illud hominum doctorum genus mihi convertendus est otio, quod maxime abhorret a coris, maxime lecessu gaudet, & otio, maxime tractationem Reipublicæ teformidat; ad potas, inquam, mihi convertenda est otio. Quam potestatem ipsam, quam venerationem populorum con-

A **tos homines alienos a bello, alienos a euria, alienos a foro, ubi viros effici preclaros** Homerus affirmat, sibi solis vacantes, & Musis? Quem splendorem, quam dignitatem Pindari fuisse censetis, qui, dum vixit, a Regibus appetitus, a Diis immortalibus dilectus esse fertur, & post mortem hominum opinione prope consecratus; quandoquidem Alexander quum Thebas everteret, a Pindari domo ferrum, ignemque milites iussit abstinere; & ille laces, quæ Deorum immortalium templis fortasse non pepercerunt, Pindari vatis ædibus pepercerunt. Hunc honorem non habuit ille Pelopide, non Epaminonda; fortissimorum quædam, clarissimorumque virorum memorie, quorum domus cum ceteris conflagravit; ut constaret & summum Bellatorem otium poetarum imperatorum rebus gestis anteposendum censuisse. Quid Sophoclem quanto in pretio, & honore viventem, & theatra, quasi quoddam carminum melicæ mulcentem, & detinentem fuisse arbitramur; cuius etiam mortui Cælestes funus procurasse dicuntur, & sepulture curam habuisse? O poetarum otium gloriosum! o sacras curas, quæ Diis quoque cordi fuisse narratur! o Malarum recessus, qui quanto estis a vulgo remotiores, tanto propius vestros cultores divinis honoribus admovetis! Vos quum in tantâ gloriâ videam collocatos, tantâ famæ claritate circumfusus, jam non vereor, ne cuiquam generi litterarum otium asserre possit obsecrare. Nam & si nulla sapientiæ pars non utilis est habenda; tamen poetarum studia quum voluptatem dumtaxat plerisque ipsæ videntur, minus putantur esse Reipublicæ fructuosæ; quo nomine otium reprehendendum, & ignobile existimatur. Nam quum, ut Sapientibus placeat, non solis nobis nati sumus, sed ortus nostri partem sibi vindicet Patria, partem amici, partem ceteri Mortales; qui otium consecratur, sibi soli vacat, suæ voluptati servit, aliorum utilitatem relinquit. A qua reprehensione longissimè abest otium Sapientis; in quo illud maxime mirum, & laudandum, & præferendum est, quod non minus Reipublicæ prodest otiosus, quàm occupatus; ab otio quippe Sapientia, tanquam a tranquillissimo fonte, profluit; & derivantur toti saluberrima documenta, tot præcepta morum, tot præclara consilia; quibus utuntur civitatum Rectores ad communem salutem, & publicam felicitatem; Sapiens unus, & quum agit nihil, agit negotium publicum; Sapientis doctrinâ, tanquam boni gubernatoris arte, qui sedens in puppi,

Clavique affixus, & herens

plus tamen confert ad navis prosperum

cursus, quàm aliorum trepidatio, & sedulitas, & labor vel impellentium remos, vel pedem facientium, vel vela subducantium, vel in malum ascendantium; Reipublicæ navis inter fluctus, & procellas, & resistentes ventos dirigetur, & gubernatur, & in portu salva collocatur. Atque in eo quidem Deum, quem solum habet auctorem, & magistrum, & rerum agenda pulcherrimum exemplar, imitatur; ut enim ille immotus, & quietus omnibus motum, & salutem impertitur; ita Sapiens otiosus Reipublicarum moderatores movet, excitat, regit, & ad rem salutariter gerendam impellit. An verò quisquam est tam imperitus rerum existimatur, qui id audeat negare? unde igitur emanavit ea facultas, quæ civilis appellatur, & habetur scientia civitatum regendarum; quos habet fontes, ex quibus præceptis constat est? nonne constat omnis e Sapientum dictis, qui otium suum ad communem vitam illustrandam, erudien tamque contulerunt? Historicorum libris, philosophorum quasi quibusdam oraculis, rhetorum sententiis, poetarum dictis omnis ea facultas continetur; quæ si omnes utuntur ad Reipublicam administrandam duce, fateamur, necesse est omnem Reipublicæ administrationem rectam Sapientum esse munus, qui in suis cogitatis posteritati tradendis otium consumpserunt. Quid ar vite tanta, ac tam laudatæ patens, quos auctores habet? quid ceteræ facultates, quibus hominum vita instruitur, ornatur, excolitur; quorum hominum beneficio sunt inventæ, suæ, perfectæ, perpolitæ, nisi Sapientum, qui otio abundantiam aliorum laboribus, & industria lucem attulerunt? Quid quod Sapientes, etsi abstineant a Reipublicâ, tamen sæpe mittunt ad Reipublicam viros, quos ad omnem laudem suis præceptis informant? Non accessit ad Reipublicam Socrates, sed innumeri ex ejus sinu quum prodissent excellenti ingenio viri, belli, pacisque artibus præstituerunt: non accessit Plato; sed quum multi Platonis auditores utilitatem suis Reipublicis, aut salutem, & libertatem attulerunt? non accessit Isocrates; misit tamen ad Reipublicam discipulos, qui ejus otium non esse infructuosum civitati rebus gestis ostenderunt: non accessit Aristoteles; sed plus humano generi profuit, quàm si accessisset; quanto enim ejus præceptis mitiorem, quanto temperantiorem factum putamus Alexandrum; qui si fuisset imitator, si paulo cupidior, si pronus in avaritiam, si magis in iram præceps, quis non videt ejus vim, quæ plerisque gentes, & Regna perdomuit, funestissimas fuisse clades Orbi terrarum allaturam? non accesserunt Xenocrates, Zeno, Theophrastus;

- flus; nihilo fecius eorum sapientia beatiores fuerunt Græciæ ciuitates, quum eb ipsis omni laude præstantissimos Reipublicæ moderatores, ducesque fortissimos accepissent; multum scilicet disciplina prodesset, multum præcepta sapientia; multum exempla virtutis etiam otiose; unum consilium sapiens multorum manus utilitate Reipublicæ superavit. Extera erat Reipublicæ Polybius, quum Scipionem sequeretur; ejus temen consiliis tantam laudem consequutus dicitur Africanus. Arius, & Athenodorus Græci senes, & diuina rectorem Orbis terrarum Augustum regebant; eorum consilio Principum ille maximus ea gerebat, quorum admiratione Reges Indiarum, & quidquid Romanis non parebat, sponte fasces Cæsari submittebant. Constat ergo felicitas Orbis terrarum beneficiis Sapientia, quæ otiosa Principi in humani generis tutelâ occupato faciem prætulit, & otii iucunditatem cum bene geræ Reipublicæ utilitate coniunxit. Quam ego Sapientia laudem statuo summam, quod, ut lumen quo minus agitur, & est immotus, eo clarior, & certior luceat, hominumque labores, & opera moderatur; in Sapientia, quo magis abundat otio, & est tranquillus, consilia certius dirigit, atque acta gubernat hominum occupatorum. O miram vim Sapientia, o virtutem inauditam, o felicitatem effulgentem quietem! Otium omnes homines concupiscunt, otii causâ bella suscipiuntur, propter otium dolores hauriuntur, labores exantantur, capiuntur molestiæ; otio student etiam illi, qui in turbulentissima vita ratione versantur:

*Otium Divos reges in potenti
Prensus Ægeæ, simul atra nubes
Candidis Lunam, neque certa fulgens
Sidera nantis:
Otium bello furiosa Thrace,
Otium Medi pharetrâ decori.*

- In otio positam felicitatem videri Aristoteles affirmavit, qui vitam beatam in actione secundum virtutem non impeditâ collocavit; qui inimicissimi videntur otio, laborant, ut in otio tandem esse possint. Ideo Thraces eos, qui otium amplectuntur, hominissimos arbitrabantur; & Livius Drusus, qui a teneris, ut Græci ajunt, ungucula ad egisso videbatur, ut sibi, ceterisque civibus molestiam crearet; quum tranquillitatis, & quietis bona admiraretur, questus est sibi ne puto quidem seras contingeret, scilicet hominem terdebat laborum, quos ad eam diem intolerabiles, infinitosque susceperat, & quietis, & tranquillitatis portum quasi ex magnâ iustatione appetebat. Sed habet otium ceterorum suis

calamitates; nam & corrumpit animos, qui a naturâ sunt ad aliquid præclarum agendum procreati; & hominum societatem deserit, cuius inprimis habendam esse rationem sapientia, & natura percribunt; & quum omnes avidi laudis, & gloriæ simus appetentes, hanc enim prorsus instam, atque innatam cupiditatem eludis, quum laus nulla nihil agentem consequatur. His vitis detractis equidem summum, & præstantissimum, & extremum bonorum otium esse non dubitem affirmare; quum & ab omnibus propter se expeti, & omnium actionum humanarum finem, extremumque esse videamus. Quam pietationem vitiorum efficit Sapientia, cuius beneficio non effeminantur animos otium, sed corroborantur; non deiciunt, sed excolunt; non ignavia, quasi tæbe consumit, sed contemplatione rerum, quasi celesti ambrosiâ nutrit. Jam verò tam utile, tam frugiferum est rebus humanis, ut clarissimum ducam, & prudentissimum hominem in administrandâ Republicâ successus laboribus anteponat. Neque enim uni populo, sed universis; non in præsens tantum, sed in omne tempus prodest; nec in tenebris vitæ, & obscuritate delitescit; nec morte splendor ejus extinguitur, sed astra nominis immortalitatem, & clarissimum tantam, quantam Sapientia videmus in otio, & tranquillitate vitæ summâ sibi comparasse. Quare præstantissimum huius vitæ bonum, & ultimum expetendum in otio Sapientia positum jure contenderim; nec nihil vidisse Herillum præstanti virum ingenio, & sapientia singulari, qui vitam beatam in perspicuitatē veri, & contemplatione rerum suam confirmavit. Quo constituto minimè mihi videor in otio sapientia exornando esse laborandum; nam ut Porus ille, qui est ab Alexandro Magno victus, quidquid est præclarum, magnificum, excelsum, optandum Regis nomine putabat contineri; sic in nomine summi boni omnes leudes esse arbitror comprehensas. Quæ quum ita se habeant, Auditores, quis non Sapientiam omnibus putet anteponendam? illæ ipsæ virtutes, quæ videntur esse clarissimæ, si otio languent, si desit ipsis materia laudis, nisi in publicâ luce ponantur, non splendent ipsæ per se, non exercent vim suam, non utiles Reipublicæ habentur. In rebus trepidis cernitur fortitudo, in arduis animi excelsi magnitudo, virtus militaris in bello, iustitia in administrandâ Republicâ se potissimum profert, in continentis voluptatibus temperantia spectatur, in rebus agendis prodentia; nulla est virtus, quæ non otio corruptatur, & quasi contabescat; sola Sapientia gignit sibi ipsa per se materiem laudis, & rebus externis de-

scri-

statura magna est, atque admirabilis, & otio convalescit; & quam Republicam reliquerit, non deest commodis, & utilitati civium, nec ullum splendorem desiderat extrinsecus accedentem; ut ceteras virtutes luminibus illis Coeli, quae externâ luce illustantur; sapientiam Soli possis comparare, qui solus omnibus lumen, quod non aliunde accepit, impertitur. Hæc igitur vobis, Adolescentes, amplectenda, hæc omni animi ardore appetenda, in hanc totis viribus, omnibusque ingenii nervis incumbendum est. Non omnes possumus Republicam gubernaculis admoventi, non omnes ducere exercitum, urbes expugnare, bello decus, & gloriam querere: non omnibus fortuna præbitura est facultatem per præclara facinora inclarescendi; sed in quocunque rerum statu vos fortuna collocat, Sapientia vobis asseret claritatem; sive laboriosam vitam, & discriminum plenam vobis proposuerit Deus, sive jucundam, & otiosam, & ad labores perferendos, & ad otium cum laude consumendum petenda sunt vobis a Sapientia præsidia. Atque haud scio, an adjumenta doctrinæ magis expetenda sint in otio, quam in negotio; nam in negotio ipsa rerum difficultas est magistra virtutis, est non contemnenda disciplina ipsa necessitas laboris obeundi; otium autem bonis artibus excolitur, quod aliud est, quam pestis, exitiumque virtutis, quam caligo, tenebræque vitæ, quam quoddam vitiorum turpe seminarium, quod ut fugerent nonnulli, Republicam perturbari voluerunt: voluerunt in perpetuis periculis, & molestiis, ærumnisque versari. Hoc autem otium, quod est quasi scopulus quidam, ad quem virtus omnis alissa profundâ ignaviâ obruitur; Sapientia vobis voluit esse portum, ubi secura virtus conquiescat, & altissimâ tranquillitate perfruitur. Quam igitur vobis appetenda sapientia est, quæ quiescentibus in portu bona est abunde præbitura, quæ ab aliis longâ navigatione, & magnâ jactatione querantur?

ORATIO XVII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1693.

In Solemni Inflatione Studiorum

*Litteras esse vitiorum emendatrices,
commendatricesque virtutum.*

Hic fastuosissimus, & semper lætus Christianæ Republicæ, semper honoratus dies, omnium, qui Coelitum sedes, & honores virtutum meruerunt, triumpho consecratus me cohortatur, amplissimi Patres, Audites ornatissimi, ut in celebrandis laudibus litterarum virtutem, cujus ille se magistros proferunt, ceteris eorum doctibus, ceteris ornamentis præclarissimis, & immortalibus anteponam. Quis enim, quum innumerabilibus exemplis admoneatur præstantiam morum esse certissimam ad Cælum ducentem, non maximam laudem liberalium facultatum putet, quod ad emendandam vitam plurimum conferat, eamque vel solam, vel inprimis non existimet prædicandam? Quapropter ego non vereor, ne temere, sed ne timide ad hoc laudationis genus, & cunctanter accesserim; non vereor, ne reprehendar, quod nimis parva confister, sed quod minora persequutus ea, quæ sunt verè magna, verè laudanda prætermiserim; neque cur hoc potissimum orationis argumentum proposuerim, sed cur tandiu distulerim, video mihi reddendum esse rationem. Sed antea quidem, Auditores, quum animadverteterem virtutem morum, quamvis inspecta penitus admirabiles amores sui in humanis pectoribus possit excitare; tamen vulgo insuavem, injucundamque videri, nec habere satis magnam vim animos hominum, eorum præsertim, qui cupidi sunt voluptatis, ad se alliciendi; timebam, ne si studia cognitionis eo nomine extulisset, quod ad virtutem munire vim viderentur, adolescentem, qui plerumque jucunditatem vitæ amplectuntur, ad expetendas nobilissimas disciplinas parum possem commovere; idcirco quum alia argumenta conquererem, ab hac ornatissima ratione dicendi abstinerebam. Nunc autem mihi vestra, juvenes, indoles, vestra ad omnem honestatem propensa voluntas, vestra præclara studia laudis antea quidem cognita, & perspecta, sed in præsentia considerata diligentius animos addiderunt, ut audeam

A vos ad eam pulcherrimarum artium ca-
pessetis non alia laboris mercede pro-
posita quam spe morum componendorum
cohortati. Vosque ipsas virtutes & videte
quantum tribus gravissimis vestras subla-
tis etiam præditi ampliaturos esse con-
damini. Tanta enim sapientie vestre mihi
lux oboritur, tanta species probitatis obver-
satur, ut non modò virtutis fructus, ve-
rum etiam radices dulces vos existimem
arbitrari. Quare adesse antibus, Auditores,
adesse, si quid unquam splendidum, subli-
me, magnificum, gloriosum de præstantia
literarum est a nobis dictum, aut cogita-
tum; si que studia laudatissimis laudes ex-
imix, & singulares attribuit, argumen-
ti, quod aggredior, simpliciter cedant, o-
portet. Nem si tantus est in virtute splen-
dor, ut omnia, que inter homines expe-
runtur, in virtutis lumine collocata, tam-
quam in Sole posita parva scintilla, obse-
cantur, quidquid hætenus est a nobis al-
latum ad exaggerandam literarum digni-
tatem cum eo, quod hodierno die sumus
allaturi, comparari nullo modo potest. Ex
literarum quippe studiis quasi fontibus om-
nem honestatem, isodemque morum emana-
re; litteras virtutis parentes, & procrea-
trices quasdam, expultricesque vitiorum esse
contendam. Quod ego dom conor osten-
dere, si ullus est apud vos virtutis honos,
Adolescentes, si ulla Sapientie cupiditas, aut
ullus amor bonarum artium, quibus vos
dedidistis, mea verba, quæso, benignè, at-
tenteque audiat.

Atque ego, quòd probem, Auditores, mul-
tum esse in liberalissima disciplina ad virtu-
tem consequendam præsidii, non utar exem-
plis virorum sapientum, qui tantum in mo-
rum disciplinâ ingenuarum artium benefi-
cio profecerunt; ut quantum rerum scientiâ
præstiterit, tantum integritate vitæ, &
amplitudine omnium laudum præstisse vi-
deantur. Non sum eò descensurus, unde
exitum invenire non possit oratio; in hoc
immo, & nullis litoribus incluso, nul-
lis terminis circumscripto mari non vela
pandam, non in altum provehar, non aurâ
secundâ vestrâ benignitatem utar, ne obvar
copiâ rerum, ne infinito errore jactatus nun-
quam in portum possim pervenire. Nam
quis esset dicendi modus, si quæ doctissimi
viri domi, militæque præclarè gesserunt,
velim recensere; si quantum humana con-
temperant, divina concupiverint, quantâ
caritate vitæ, quantâ continentia egerint,
quantâ animi magnitudine, quantâ constantâ
copiam explicare? Nec judicio quidem,
& auctoritate duarum prudentissimarum in
terris nationum Græcæ, Romanæque abut-
tar; quæ numquam tam impensâ curâ litera-
rum studia coluissent, aut tantis honoribus
exultarent, si nihil ad virtutem, nihil

ad agendam eleganter, & eum laude vitam,
quibus illis rebus unice studebamus, condu-
cere putarissent: nec rebus appellabo sa-
pientissimos viros, qui orationi meæ pos-
sunt afferre fidem; & auctoritatem; quo-
rum didici casus; quæso, non celebrantur
aures affirmantium sine his admiaculis
doctrinæ mancam esse virtutem, infirmum
ingenium, omnem naturæ præstantiam
quodammodo claudicare? non agam vo-
luntatem oratorum more: non aliorum te-
limoniis, sed suis argumentorum momen-
tis nitetur oratio: non postulabo, ut mihi
fidem habeatis, nisi ratio convincet, ratio ex-
torquebit id esse verissimum, quod omnium
testas litteris, omnium seculorum consen-
su comprobata vobis persuaderet opusculo.
Nac verò veritas tenebris involuta, & in
profundo, ut ait Democritus, demersa ex-
quisitis, & reconditis quibusdam rationibus
illustranda, & eruenda est; sed in promptu
est, & omnibus occurrit, & lucet, & in
purvato omnium sermone hujus rei ar-
gumenta versantur. Nam due sunt in a-
nimo principes facultates, a quibus om-
nis vita gubernatur, in quarum alterâ inest
intelligendi, in alterâ appetendi vis; & al-
tera quidem verum, altera bonum asseque-
nta impletur, & oc vitâ dicam, sicutur: in
alterâ ingenii lumen effulget, in alterâ de-
siderii ardor effervesceat: alterius ductu, al-
terius imperio vita hominum regitur, &
administratur: alteram virtutes ornant, quæ
in scientiâ rerum, alteram eæ, quæ in a-
gendo cernuntur. Sed ea facultas, a qua
omnis honestas morum, omnisque appe-
tendi, averlandique impetus proficiscitur,
quam voluntatem appellamus, nisi alterius
facultatis, quam intellectum dicimus, la-
mine illustratur, cæca est, temereque fer-
tur, & aberrat a bono, quod sequitur, &
in malum ruit, quod averfatur, & potius
inconclusus quidam animi motus, quam
voluntas debet nominari; neque enim si-
ne ratione extare potest motus, & natu-
ra voluntatis. Idcirco Stoicis non obse-
ris auctoribus veritatis, & naturæ placuit
in solo Sapiente esse voluntatem; neque
enim rationem, nisi rectam, rationem duc-
ebant, eamque in Sapiente duntaxat esse
judicabant. Sed nobis es, quæ omnium
philosophorum consensu confirmatur, sen-
tentia sedet; eam quæ cum rectâ ratione
conjuncta est, rectam, quæ prave adhe-
rescit, pravam esse voluntatem. Ex quibus
perspici potest, quo majus est intelligentiæ
lumen, acrior acies ad perspicientiam bo-
ni, speciemque pulcherrimam virtutis per-
videndam, eo longius a pravitate abfutu-
ram, minus a bono aberraturam, minus ab
honestate descituram voluntatem. Atque
utinam ut Lynceus ille dicitur acie tam
perspicaci usus oculorum, ut opacissimo-
rum

rum corporem solidissimam visse pervadere, & penetrare: sic est intelligenti acie prædicti effectus, ut orationi de conatibus errorum caliginem nobis circumfusam, perumperemus, & in clarissimâ luce posuimus, nullo suco oblitum, nullis præstigiis tectum, nullis in olueria obductum, nullis latobus abditam veritatem viduamus, nunquam a recto voluntas declinaret, nunquam non bonum amplecteretur! Nam quâ possit illa, quod expetit, averterit: quod querit, inventum contemnere: quod diligit repudiare, & nolle sibi contingere, quod ipsam in vera felicitatis possessione positurum est? Itaque omnes ad virtutem pleno gradu contendemus: nec unquam boni speciei decepti voluptatem, aut divitias, aut honores, aut gloriam, ut potentiam nocituram sequemur. Sed quoniam mentis acies infirmior est corporis, & veritas pierumque densissimis tenebris circumfusa delitescit: vigilandum nobis est, exueriunda omnis animi multities, ingenii præsidia undique conqurenda: ut quod nobis natura denegavit industria consequamur, doctrinæ studio consequamur, bonis artibus consequamur. Nec est cur dubitemus, quin multum profici possit: nam si tantum lumen afferens animo, tantâ mentem sapientie luce perfunditur, tantâ rerum scientiâ, perspicacientiâ: quæ veritatis augent intelligentiam nobilissimæ disciplinæ, quantâ doctum indocto, eruditum rudi, sapientem stulto certum nimis antecellere vixi potest esse dubium, quin, quæ artes illuminant intellectum, eandem regant, & moderentur voluntatem, impellantque ad honesti appetitum? Si quidem verè est a nobis dictum, quo clarius est in intellectu lumen veritatis, eo certius dirigi, ad bonumque pervenire appetendi facultatem: quomodo sit ita naturâ comparatum, ut quemadmodum lucem ferè semper sequitur calor: sic in animo e scientiæ luce veritatis amor exardescat. An vero nobis retexenda est oratio? an falsè affirmavimus ex errore mentis, & animi occiditate, ex ignorantie veri boni ortu omnem pravitatem, & vitium voluntatis? At qui nemo est tam ignarus humanæ naturæ, tam imperitus rerum, tam sapientiæ expertus, qui id audeat negare: quare constitutum oportet, regimen voluntatis, depulsionemque vinorum munus esse pulcherrimarum facultatum, quæ intelligentiæ monstrant viam, quæ discutiunt inficitie nubem, quæ scem præferunt veritatis: Intellectus est vitæ dux, & moderatior, is ubi non aberrat a vero, nec a bono potest voluntas declinare: quæ igitur artes aperuunt ipsi, nudantque latentem, & involutem veritatem, nonne ad bonum, ipsamque virtutem certissimas duces esse dicemus? Xenippus ille, qui Pericorum stercibus, quo patibâ Romanos pollicentur vincere, demonstravit, auctores fuisse victoriæ daturæ equum, Periclos Romanis pepererunt: eadem sano ratione, ingenio, discipulo: quæ animum vitæ Mortalium imperatorem docent, quæ pacto, viâ, cunctantur, cupiditates perducunt, ignorantia, peccatis, pestemque virtutis extingunt, virtutis casus sunt habenda: quæ de internis hostibus triumphamus. Quod si iam præclarè nobiscum agatur, ut ratio nullâ extinguitur accedente erroris nebulâ, pura, integra, incorrupta permadere: tametsi propter imbecillitatem humani ingenii, & obfuscitatemque varietatis, tamque discrimine speciem boni, malique discreta, querenda essent adjuvmenta doctrinæ. Nunc autem inficitur opinionibus vulgi, exemplis malorum, quibus esse inquinamur, in scelus impelluntur turbi collidimur, voluptate iniquum possilepti quodam venæ virtutis igniculi extinguuntur, & tenebris unguiculis ampeccatorum vocibus aures quotidie perfonant: divitiarum etiam mali fraude partas honestæ paupertatis anteponi videmus, virtutis præmia vitium occupare, religionem obientui esse haberi sapientiæ loco veritatem malitiam, morum probitatem illicitam duci, mutari nomina rerum, & felix vitium virtutum appellari, diligi scelus, & ludibrio esse pietatem, amicitiam, fidem, Patriæ caritatem, recti severitatem vana, nomina, falsisque fabula iudicari, felicitatem in omnibus aliis, quàm in veris bonis, animoque constitui. Quomodo tot ea esse comperimus, quæ rectam rationem depravant: nihil ne putamus esse, quod depravatam corrigit? quomodo tot erroribus involvamus, quomodo tam pravis magistris utamur vulgo, mali consuetudine, cupiditate, libidine: nullum ne præsidium doctrinæ contra tot animi pestes comparabimus, nihilque in tantis vitæ tenebris litterarum studia proficere credemus: quæ ambigua distinguant, obscuris afferant lucem, vera separent a falsis, acuant intelligentiam, expellunt involutam in animo veri boni notionem, affu-faciant voluntatem honesto studio, & delectatione letari? malam disciplinam tantum obesse virtuti videmus: bonas artes nihil afferre adjuvmenta arbitramur. Quæ si nihil ad vitia depellenda conferunt, quomodo nos convertamus? quam humanam opem nobis profuturam confidemus? An imitabimur ignavos agricolas, qui quomodo negligenter terram colerint, iterandum, fodiendi, ferendi, sarrimenti laborem subterfugerint, tamen sedentes a Deo uberem messem impudenter depræcantur: & sine cultu animum posse virtutum segetem facis liberalem sære censebimus, expectabimusque

que dom delapsa Cælo Sapiencia oscitantibus nobis mentibus nostris illabatur? Est illa quidem Divini Numinis donum; sed nec etiam parva, nedum magna sine nostrâ cursâ, labore, studio Superi nobis largiuntur. Preparandus est animus, & divino muneri suscipiendo reddendus est idoneus, discutienda caligo insipientiæ, quæ nostras mentes occupavit; nam quemadmodum corpora, quæ multum terrenæ fœcis habent, Solis radiis non patent; ita pravæ opinionibus imbutæ mentes divinæ Sapienciæ luce non collustrantur. Hanc autem caliginem animis, hanc opinionum pravitatem, hanc virorum labem non ulli aliâ humanâ arte, quàm doctrinæ studio possumus depellere; neque enim solum, quod est hæcenus a nobis demonstratum, doctrina affert intelligentiæ lucem, intelligentia autem illustrata ad virtutis amorem excitat, & ducit ad summum bonum voluntatem; sed etiam animi partem, quam quom brutis communem habemus, reddit docilem, & minus imperio mentis reluctantem; nec sinit convulsam, & labefactam ignobilioris naturæ vi transverfam agi voluntatem, & deteriora consensari, quum meliora approbari. Utroqueque nostrum, Auditores, nisi innumerabiles animi pestes ratione compresserit, extinxerit, amputarit, Typhone magis est multiplex; & quemadmodum Scyllam potest esse ferunt

Candida succincla latrantibus inguina mon-
stris;

sic animi nostri pars inferior multis, æque fœvissimis, iisdemque fœdissimis, nec unius generis monstris oblidetur, latrant, fremunt, ferocunt, fœvunt cupiditates, & Gigantum more, qui conati sunt Superos cælesti regno exturbare, cælestem animi partem aggrediuntur, ejusque justum, & legitimum imperium conantur evertere. Nec solum cum ratione bellum gerunt, sed etiam multo acrius inter se dissident, & differunt animom, & quasi quibusdam furiarum tædis ardentibus agitant, turbant, vexant, instigant, & in diversas partes tractum lancinant perturbationes: pugnat cum avaritiâ luxuria, cum superstitione sceleris perpetrandi libido, cum ambitione torpium facinororum appetitio: insurgit adversus meritum temeritas, gestitio, & immoderata læticia cum merore colligit: sanguinem crudelitatis lambit, inhiat credibus iracundiæ, animi mollitia femineis ejulatibus gaudet, ignavia labores etiam necessarios reformidat, inanum rerum cupiditas supervacuis exercetur; quibus discidis distractus animus nec rationi consonat, nec suis ipse cupiditatibus. Harum agrestem impetum, exultantemque ferociam miscentem terrena cælestibus, & omnia pertur-

Tom. III.

bantem coërcent mississime disciplinæ, & coërcendo paulatim frangunt, & frangendo mitigant, & placant, & ad obsequium erga rationem compellunt. Nec ego de est philosophiæ parte solum loquor, quæ spectat ad mores; quæ quom doceat esse levis, & contemnenda plerique eorum, quæ prima Mortales putant, nihilque esse in rebus humanis, præter virtutem, magnopere expectandum, amputat, & circumcidit omnem materiam, & hævam cupiditatum; sed de omnibus disciplinis loquor, quæ in indagandâ veritate versantur. Dum enim animus intentus earum studio perpetuis laboribus exercetur, exiit paulatim vehementes illius morus, quibus ciebat, & perdomatur; carpitur enim, infringiturque contemplatione rerum vi illa perturbationem, quæ minus est obsequens rationi; & quum pars animi superior benignius alatur, debilitatur inferior, & quasi contabescit. Jam cura, quæ transfertur in mentem, avertit cogitationem a curis rerum externarum, ut minus earum cupiditate incendamus; & sicut amoris ardorem levare, vel extinguere penitus tradunt animo aliarum rerum curis vehementer occupato; sic omnis cupiditas ad studium cognitionis conversâ mente restinguitur. Sed cum omne vitium honestissimarum facultatum tractatione minuitur, & refecatur, tum maxime omnium immanitas morum, contumacia, ferocitas non modò mitigatur, sed etiam funditus tollitur. Non mihi est consilium, quò demonstrarem, quantum mansuetudinis, & humanitatis afferant animo humanissime disciplinæ, singulorum exempla Sapientum memorare; Gentium universarum mores, & instituta reputare; non vobis mirum videbitur litterarum studium hominum deditorum ab omni fœvitiâ, & feritate mentes abhorre, & ingenii lenitate ceteris antecellere; quum eas nationes, quæ bonas artes in pretio habuerunt, prædicas humanitate singulari, quæ contempserunt, immites, & immanes fuisse videatis. Polybius non solum rerum conditor luculentus, verum etiam sapientiæ auctor insignis Cynætheses ideo tradidit omnium Arcadum fœvissimos excidisse, quòd minime omnium mulcis canticibus, & fidium concentibus uterentur; nos quanto verius possumus affirmare nationes, quæ præstantiore Sapienciæ coöcentu, musicæque non mulcerentur, in inconditum moribus, effertatque barbariem esse prolapsas. Licet peragere dicendo omnes oras, omnesque regiones Barbarorum; quam ibi feritiam, quam animi feritatem, asperitatemque morum fuisse accepimus? Quis non sando audivit ultimæ Scythiæ incolæ hominum, quos passim trucidabant, visceribus, carnibusque mensas onerasse?

N 2

Esse-

rum corporem solidissimam vis pervaderet, & penetraret: sic et intelligentia acie perditur effluens, ut orationi ad conerctam ar-
 rorem caliginem nobis circumfusam per-
 ramperemus, & in clarissima luce positam,
 nullo furo oblitam, nullis prestigis rebus,
 nullis involucris obductam, nullis latobis
 absconditam veritatem videmus: nam quid
 recto voluntas declinat, non quoniam
 non bonum amplecteretur? Nam quid pos-
 set illa, quod expetit, aversari? quod
 querit, invenire? contemnere? quod
 diligit, repudiare? & nolle sibi coninge-
 re, quod ipsum in vera felicitate pos-
 sitione positum est? Itaque omnes ad vir-
 tutem pleno gradu contendemus: nec
 unquam boni specie decepti voluptatem,
 aut divitias, aut honores, aut gloriam, aut
 potentiam nocivam sequeremur. Sed
 quoniam mentis acies infirmior est, narp-
 ra, & veritas perquam densissimis tene-
 bris circumsepse delitescit: vigilandum
 nobis est, exortienda omnia animi mol-
 ties, ingeni praedia undique conquiren-
 da; ut quod nobis natura denegavit, in-
 dustria consequamur, doctrina studio con-
 sequamur, bonis artibus consequamur. Nec
 est cur dubitemus, quin multum profici
 possit; nam sit tantum lumen afferunt ani-
 mo, tantum mentem sapientie luce perfun-
 dunt, tantum rerum scientia, perspicientia,
 que veritatis arguit intelligentiam nobi-
 lissimam disciplinam, quantum doctum indo-
 cto, eruditum rudi, sapientem stulto cer-
 nimus antecellere: cui potest esse dubium,
 quin, quæ artes illuminant intellectum,
 eandem regunt, & moderant voluntatem,
 impelluntque ad honesti appetitum? Si qui-
 dem verè est a nobis dictum, quo clarius
 est in intellectu lumen veritatis, eo cen-
 sius dirigi, ad bonumque pervenire appe-
 tendi facultatem; quum sit ita natura com-
 paratum, ut quemadmodum lucem ferè
 semper sequitur calor; sic in animo & scien-
 tia luce veritatis amor exardescat. An ve-
 rò nobis retexenda est oratio? an falsè as-
 firmavimus ex errore mentis, & animi ce-
 cecitate, ex ignoratione veri boni oriri om-
 nem pravitatem, & vitium voluntatis? An
 qui nemo est tam ignarus humanæ natu-
 ræ, tam imperitus rerum, tam sapientie
 expertus, qui id audeat negare; quare con-
 stitutum oportet, regimen voluntatis, de-
 pulsionemque vitiorum munus esse pul-
 cherrimarum facultatum, quæ intelligenti-
 æ monstrant viam, quæ discuntur infir-
 mitatis nubem, quæ sciam præferunt verita-
 tis: Intellectus est vitæ dux, & modera-
 tor, is ubi non aberrat a vero, nec a bo-
 no potest voluntas declinare: quæ igitur
 artes aperit ipsi, nudantque latentem,
 & involutam veritatem, nonne ad bonum,
 ipsamque virtutem certissimas duces esse

discunt? Nonne perit, qui Bonorum
 stecibus, quo peccata Romæ pollescit im-
 ceteris, demonstravit, ductor fuisse virtutis
 dicitur, quem, Post de Romanis peperer-
 runt; eodem sane tempore ingenia, duci-
 plina, quæ animam, ut Mortalium impe-
 ratorem docent, quæ peccata, vitia, contem-
 tu, cupiditates, perducunt, ignavis pe-
 stis, pestis, etiamque virtutis extinguitur, in-
 stituta causa sunt habenda: quæ de inter-
 nis vitiis, triumphum. Quod si tam
 præclarè doctissimè agatur, ut ratio nul-
 la exemplis accedente, erroris nebulæ, et
 pura, integra, incorrupta potius daretur; te-
 men propter imbecillitatem humani inge-
 nii, obfuscitatemque veritatis, tanquam
 discrimine speciem boni, malique discre-
 tam querenda: effere adjuvamenta doctrinæ.
 Nunc autem infirmorum opinionibus vulgi,
 exemplis malorum, quæ cense inquina-
 mur, in scelus impellentium turbi calli-
 dimur, voluptate tanquam pestiferi quo-
 dam veneno vitiis igniculi extinguitur,
 a teneris unguculis imperitorum vitiis
 aures quoddam perforant: divitiarum enim
 mali fraude partem honeste paupertatis an-
 teponi videmus, virtutis præmia vitium
 occupare, religionem obventui esse, haberi
 sapientie loco versutam malitiam, morum
 probitatem sulkitiam duci, mutari no-
 mina rerum, & felix vitium virtutem ap-
 pellari, diligi scelus, & ludibrio esse pi-
 tatem, amicitiam, fidem, Patriæ carita-
 tem, recti reverentiam, bona, nomina, &
 aliisque fabulis iudicari, felicitatem in
 omnibus aliis, quam in veris bonis, ani-
 moque constitui. Quum tot ea esse com-
 periamus, quæ rectam rationem depravant;
 nihil ne putamus esse, quod depravatum
 corrigat? quum tot erroribus involvamus,
 quum tam pravis magistris utamur vulgo, ma-
 li consuetudine, cupiditate, libidine; nub-
 lum ne prædium doctrinæ contra tot ani-
 mi pestes comparabimus, nihilque in tan-
 tis vitæ tenebris literarum studia prodesse
 credemus; quæ ambiguis distinguant, ob-
 scuris afferant lucem, vera separant & fal-
 sis, acuant intelligentiam, expellunt invo-
 lutam in animo veri boni notionem, affu-
 sciant voluntatem honesto studio, & de-
 latione letari? malam disciplinam tan-
 tum obesse virtuti videmus; bonas artes
 nihil afferre adjuvamenti arbitramur. Quæ
 si nihil ad vitia depellenda conferunt, quò
 nos convertemus? quam humanam opem
 nobis profuturam confidemus? An imita-
 bimur ignavos agricolas, qui quum negli-
 genter terram coluerint, stercoreandi, so-
 diendi, ferendi, farriendi laborem subter-
 fugerint, essem sedentes a Deo uberem
 messem impudenter deprecantur; & sine
 cultu animi posse virtutum segetem satis
 liberalem fore censuimus, expectabimus
 quæ

Ededones in frusta concisos extinctos pa-
 nentes comeditis? Scythias nonnullos po-
 pulos ejus, quem primum intermisissent,
 manantem & vulneribus cruorem ebibisse?
 Deribes sanio confectos viros immolasse,
 feminas intercluso spiritu peremisse? Cel-
 tas ne ullius rei formidinem præferrent,
 in extremâ litorum orâ consiliis, donec
 Oceani æstu se superfundente terris obrue-
 rentur? Gelonos pelibus hostium inte-
 remporum seque, & equos contempsisse?
 vastitatem circa se facere Suevos, & om-
 nia evertere præclarum sibi, & gloriosum
 esse arbitratos? Gallorum fuisse morem
 vivos homines, quandoque innocentes in
 ingentia simulacra & viminibus contexta
 conjectos subjectis ignibus concremare?
 Sardos consuevisse ætate graves parentas su-
 stibus enecare? Piget omnes barbararum
 gentium ritus insigni crudelitæ detestari-
 dos, & fero istæ memorabiles recensere;
 nec verò necesse est, quum illud satis fue-
 rit ostendisse, quæ gentes doctrinæ cultu
 casuerunt, eas omni prorsus humanitate
 caruisse, quod argumento est ad ingenii
 mansuetudinem, lenitatemque morum stu-
 dia plurimum semper profuisse. Quid e-
 nim causæ possit asserri, cur populi, qui
 bonas artes amplexi litterarum gloriâ flo-
 ruerunt, ab immanitate Barbarorum sem-
 per abhorrerint: cur apud eos ipsos tan-
 diu mores ab humanitate non alieni vi-
 guerint, quando litterarum studia vige-
 runt? Idcirco Thucydides gravis inprimis
 auctor asseverat Græciam antiquam, ante-
 quam se prorsus à suis artibus dedidisset, à Bar-
 barorum moribus non admodum discrepasse.
 Atque ego Herculeum illum, quem ter-
 ras peragrantem, ubique feros ritus, &
 barbaros ferunt sustulisse, non arma, &
 exercitus fecit, sed doctrinæ lumen in-
 ferentem, & eloquentiâ animos demulcen-
 tem atrocitatem animi deponere populos
 coegisse; nam & dicendi vi, & plurima-
 rum artium scientiâ dicitur præstitisse, &
 in Maunitaniam usque ad cognoscendam
 doctrinam siderum pervenisse; nec Orphe-
 um cantu, fidibusque feras, & lapides com-
 movisse, & insitiâ feritate, & duritiâ exul-
 se; sed homines agrestes, & feros, & stu-
 pidos eloquentiæ suavitate flexisse, & ad
 ingenii cultum capiendum, & mansuetu-
 dinem morum assumendam tradendis disci-
 plinis pulsantem compulisse. Sed quid ego
 conjecturis utor, quid fabulas confector,
 quid Herculeum, quid Orpheum loquor?
 Nonne constat Romanos postquam perdo-
 mico Orbe terrarum gentibus universis im-
 perarunt, non tam armis populos pactis-
 se, quàm invecitis liberalium artium, & do-
 ctrinæ studiis mitigasse? Quod connubia
 ferarum ritu promiscua apud quosdam ha-
 beri desierunt; quod nonnulli populi sem-

per in armis esto, & servire sospiternis ce-
 dibus desistuerunt; quod ab humanis hostiis
 immolandis ceperunt abhorreo; quod ubi-
 que pulchri, & honesti sensus invaluit,
 acceptæ sunt leges humanitatis, & pudori-
 ris; quod ubique morum asperitas molliore
 cultu mutata est, & haberi pro virtutis in-
 trahebiles naturæ torvitas desist, referri
 debet acceptum litterarum studiis, quæ cum
 Romani Imperii terminis usque ad extre-
 mas oras terrarum sunt propagata. Ea res
 Galliam stolidâ ferocitate sævientem leni-
 vit, & mitigavit, compescuit Hispaniam
 semper rebellantem, Germaniam docuit
 non armis, & vi, sed æquitate jus conti-
 neri, Astorum perfidiam, & calliditatem
 ad meliores artes prudentiæ, sapientiæque
 traduxit: ea denique res, ne ulla ferè gens
 verè barbara dici posset, effecit. Sed quan-
 tum studiis pulcherrimis debeamus, non
 alia natio melius, quàm ea, quæ studiorum,
 omnique doctrinæ habetur inventrix, os-
 tendiderit. Tum mihi, Græciæ alitrix ingenio-
 rum, ad declarandum Sapientiæ præstantiam
 testis es adhibenda. tu eum forebas glo-
 riâ litterarum, legum, & juris parens ha-
 bebaris: tu omnia humanitatis magistra, tu
 seminarium virtutis, tu morum sanctitatis:
 ex tuo sinu innumerabiles viri, qui fue-
 runt exemplum fortitudinis, clementiæ,
 iustitiæ, moderationis prodierunt: tuis
 præceptis ad omnem laudem sunt instructi
 Sapientiæ principes, qui suis scriptis divi-
 nis, & immortalibus Orbi terrarum lucem
 attulerunt: tuis legibus Republicæ
 constitutæ omnes oras, omnesque tractus
 virtutis famâ, & rerum gestarum gloriâ
 impleverunt. Sed ubi litteræ, quarum dia
 Regia, & secretarium fueras, te reliquerunt,
 earum discessu a te virtutes omnes disces-
 serunt. Quàm sunt immutati mores, quàm
 corrupta disciplina! in fidei locum perfidi-
 as immigravit, iustitiæ successit iniquitas,
 avaritiæ liberalitati, religioni contemptus
 Divini Numinis, mansuetudini crudelitas,
 pro humanitate feritas, pro prudentiâ frau-
 des, & doli, pro generis humani caritate
 in omnes Mortales odium, pro fortitudi-
 ne metus, levitas pro constantiâ, pro amo-
 re virtutis omnium vitiarum cupiditates
 tuorum incolarum mentibus insederunt:
 nec ulla ferè natio bonis exemplis ditiore
 fuit, quàm Græci, dum honestissimis et
 exculta disciplinis, nec ulli malorum fera-
 cior, ubi desidia, & prave cupiditates bo-
 narum artium lumen extinxerunt. O do-
 ctrinæ studia omnibus appetenda! o me-
 tuendum omnibus interitum litterarum;
 quibus & medio sublati moribus extrema
 labes, pernicietique virtutibus importatur!
 Id videlicet perimebat sanctissimi illi
 Proceres Republicæ Christianæ, quum Ju-
 lianus Imperator hostis veræ Religionis mi-
 quif-

quissimo edicto profanas litteras discendijus, & facultatem Christianis admississet. Quapropter non aliis vehementius indoluisse, non scerbius conqueos esse constite, non aliam cladem gravius deplorasle; non quum Amphitheatra Christianorum sanguine redundarent; non quum candentes semine veræ pietatis cultoribus admove-rentur; non quum tormentorum genera inusitata excogitarentur; non quum omnes terrarum tractus eorum suppliciis inauditis, & cadibus, & exiliis impleantur; graviorem purabant doctrinæ ieiunium, quàm corporis cruciatum, quod illa radices virtutis profus excinderet, hi ad omnem honestatem fortissimorum hominum indolem exercebant; & illa quidem animo, hi corpori perniciem efere viderentur. Es sane litterarum studia fuisse Christianæ rudimenta virtutis vel illud argumento est, quod omnes prope veteres Christiani nominis propugnatores, qui doctrinæ gloriâ flourerunt, & insigni morum sanctitate, & pietate erga Deum flourerant. E Musarum umbraculis, e Sapientiæ palæstris illa scientiæ, & pietatis lumina prodierunt; Dionysii, Clementes, Iuliani, Basilii, Gregorii, Athanasii, Cyrilli, Chrysostomi, Cypriani, Augustini, Ambrosii, Hieronymi; totus ille divinorum hominum chorus, quorum ingenium admiramur in scriptis, virtutem veneramus in templis. Quorum exemplis tenebriones quidam, olores litterarum deberent admoneri, ne tam turpiter, & asperius litterarum studia inestentur; qui quum e vitâ doctrinæ lucem tollere moliantur, a Cælo Solem videntur tollere, qui dispiciant ad mores componendos non prodesse, vel etiam obesse rerum scientiam, & ingenuas disciplinas; quasi verò virtus vitæ lux animi sit cæci, rudis, incolti, impoliti, summis insidit tenebris involuti; & quemadmodum ab aratro dictatorem Romani antiquitus interdum accersebant; sic sibi inculecti vitæ, atque experte bonarum artium virtus hominum moderatrix, & domina rerum sit accersenda; qui quum propter ingenii tarditatem, & vitæ ignaviam sint indocti, hebetes, imperiti, omni barbarie inquinati, mihi videntur damnare, quod assequi non poruerunt. Horum vocibus non debetis, Adolescentes, commoveri, sed exempla spectare Sapientum, auctoritatem sequi omnium nationum, quæ bonis artibus, & virtute morum ceteris præstiterunt; & in hoc studio, quod estis ingressi, strenuè consicere curriculum laudis, atque gloriæ. Non veteri more vobis huius certaminis præmium tripodem, aut lebetem, sed ipsam virtutem proponimus: quæ præriorior, aut firmiter nulla possessio est; quæ si fueritis adepti omnia eritis

consecuti. Emergetis a studiis perturbationum, caliginem mentis exuatis, perpetuo gaudiò perfuamini, laudem, & gloriam parabit, in summâ tranquillitate vivetis, felicitatis, quanta potest homini contingere, compotes evadetis. Nec præterea vobis deerunt præmia, quæ tribui virtuti sumis solent; quæ si forte malignitas sortis, vel iniquitas temporum vobis detraherit, pulcherrimum certè virtutis præmium, ut docemur exemplo tot heroum, quorum hodierno die sacra instauramus, immortalitatem celestia, & beatissima vitæ Deus non denegabit.

ORATIO XVIII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1694.

In solemnî instauracione Studiorum.

Sapientia victrix Voluptatis.

Cum semper aliis, Patres amplissimi, Auditores præstantissimi, ad dicendum ex hoc loco timidè, & dissidenter accessi, tum hodierno die mihi verba facturo insolitus quidam metus animum percepit, & occupavit. Quam enim nihil sit oratori magis adversum, quàm eos a causâ alienos habere, quibus est aliquid persuasurus, vereor, ne Juvenes argumenti severitate offendat Oratio mea, quos ad Sapientiæ studium debet cohortari. Nam accusandum mihi video Voluptatem, quum aggrediar ad dicendum, quibus Sapientiæ prædiciis ejus viribus cuncta vincuntibus resistatur. Hec suten Oratio quàm est consentanea veritati, tam abhorret sibi ingenio adolescentium, qui libidinis illecebris plerumque ducuntur. Quare metuo, ne explodatur prorsus Orator, qui dulcedinem Voluptatis aspernamdam suadeat, austeritatem Sapientiæ consecandam; neve, quæ mihi maxima videtur hortandi, sit causa maxima adolescentem a studio laudis deterrendi; &, si pulchrè Socrates docere solebat, facile esse in Atheniensium concione ornare laudibus res gestas Atheniensium, quod est, quæ quique diligit, laudari facillimè patitur, ne sit arduum audientibus vobis, Adolescentes, convictum facere Voluptati, non mediocriter pertimesco. Quid ergo, dicet aliquis, hoc potissimum argumentum persequi malui-

fit? quod consilium fuit, quum in Sapientie laudes tam lata prestant, ac tam amota spaciis, in hæc dumeta, salebraſque correpere, ex quibus te non facile poſſis expellere? Noluimus, Auditores, quam Sapientie laudem præclaram inprimis ducebamus, prætermittere: noluimus miſſam facere occaſionem tam opportunam in æcerrimis virtutis hoſtem Voluptatem declamandi. Et quum ab hinc biennium Sapientiam utriuſque fortune eſſe victricem demonſtravi, placuit in præſentia victricem Voluptatis offendere; ut liquet Sapientiam de fortune, & voluptate, quæ duæ res in rebus humanis dominantur, & omnia vincunt, magnificè triumphare. Freti præterea ſumus indole veſtrâ, Juvenes, quibus facile perſuafuri videmur, ut honeſta jucundis antepoſitis: freti auctoritate doctiſſimorum Patrum, a quorum gravitate feveritis Orationis mea non abhorrebit: freti denique hujus amplitudine loci, qui literarum ſtudiis dedicatus honeſtiſſimus debet vocibus perſonare. Accedit eodem, quod non ita ſumus aſpernari Voluptatem, ut voluptatis hoſtes eſſe videamur; ſed utemur præſidiis honeſtæ jucunditatis, qua Sapientie beneficio perurimur, ad obtinendas vires inextinctæ voluptatis, & illius pulchritudinem hujus foedateſti, illius puram, liquidamque dulcedinem hujus turbide, & ut ita dicam, lutulente ſuavitati, illius tranquillitatem hujus turbulentiſſimis motibus oppoſuimus: Quapropter non eſt nobis deſperandum probari poſſe adoleſcentibus Orationem meam, qua conabor offendere, Auditores, hæc eſſe præcipuam laudem literarum, quod earum ſtudiis deditæ mentes, nullius ſerò illecebris corruptelæ molliuntur, & Voluptati, quæ veſtra ætas, Adoleſcentes, præcipuè capitur, & tranſverſa agitur, Sapientie armis reſiſtendum.

Nec ſanè querendum eſt mihi diu, quo pacto id poſſit oſtendi; nam ea eſt natura Voluptatis, ut ubi animom otioſum, & nihil agentem ſerium illecebris delinquit in ſuam redegit poteſtatem, torrentis more peſſumdat, & rapiat in præceps impuſum cæcæ vi, & qua jure, quaque injuriâ ſuas cupiditates explere properantem nullis legibus coercitum, nullo pudore deterritum, nullo metu reſtreſum, nullâ religione reſrenatum, atque ipſis etiam obſaculis commotum vehementius, & irritatum; ſed ubi hic animi impetus in alias curas convertitur, & a libidine avocatur, penitus reſanguieſcit, & minore vi cupiditatis incitatur. Et quemadmodum fluvii quum imbris turgidi, nivibuſque ſolutis ſuſti, & ſupra ripas elati, & conſta ſecum rapien-tes feruntur, ubi in alios, atque alios rivos derivantur, paulatim intra ripas coër-

centur, & ſedato curſu dilabuntur; ſic animi motus quum a ſtudio Voluptatis, ad alias curas traducitur, & quaſi derivatur, jam non agitur præceps, jam tenere modum didicit, jam parere legibus præclaram putat, jam ſedatas habet cupiditates. Nonne videmus homines, qui ſtudio inceduntur ſeriotè alicujus boni conſequendi, quum minimè voluptatibus indulgere? avaros licet intueri, qui in congerendi pecuniâ ſuas omnes curas collocant; quum illi abhorreant ab omni voluptate, quàm pro nihilo ducunt omnem corporis, vel animi oblectationem; qui, tantum abſtinent ſuavitatis alicujus illecebris reneſantur, ut etiam quæ ad vitandas moleſtias, & corporis cultum pertinent, prætermittant! ut illi ſqualidi, fordidus obſiti, macie conſecti, & quaſi rectorridi eüris, & tristes agunt! ut omnia præterlucrum negligunt! ut nihil laxamenti animum habere paſſiuntur, ſemper in rationibus ſubducendis, in pecuniâ bene collocandâ, vel abſtundendâ, in lucris captandis occupati, nec ſanis, nec ſuis memores, dum unam expleant auri, quæ nunquam ſatiatur, ſinem! Sed hi miſero vivunt, dum beati eſſe volunt, qui non ſolum turpes, verum etiam honeſtas voluptates aſpernantur: quid hi, qui ad meliores artes, potioresque curas animum appulerunt, num ſunt proeliviores ad libidinem? illi verò vel omnium minimè inferviant cupiditati. Hippolytum cæcè fabulæ ſeruat, quod æcerno venandi ſtudio teneretur, tam alienum fuiſſe ab omni Veneris delinimento, ut ejus nimis animi rigor, ſeveritaſque reprehenderetur. Eſt nimium omnis occupatio inimica blandimenti voluptatis; nec eſt cur arbitremini poſſe quemquam explende libidinis cupiditate magnopere commoveri, quem majorum rerum curæ ſibi vindicarent. Niſi verò putatis Alexandrum Macedonem in prociſtu, & jam ſignis collatis cum Dario dimicaturum, quum & periculi magnitudo, & ſpes ingentium premiorum, & Imperium Aſiæ, & gloria, quantam nullus antea Rex fuerat conſequutus, obſervaretur animo; aut Scipionem Africanum excindendæ Carthaginiſ conſiſſa egitantem, & cum Hannibale jam congellurum, & vel Imperium Orbis terrarum Carthaginienſibus conceſſurum, vel Romanis vindicaturum de ſuis voluptatibus multum cogitaſſe? illi verò nihil poſterior libidine habuerunt; quorum alter uxorem Darii omnes Aſiæ feminas pulchritudine ſuperantem captam, & ſuæ jam poteſtatis ne videre quidem ſuſtinoit; alter puellam eximiam, & ſingulari venuſtate adductam in conſpectum ſuum reſtituit inviolatam ſuis; adeo ne in ſummâ quidem licentiâ quidlibet agendi indulgere genio magnarum rerum curæ paſſentur.

Quod

Quod si illum studium, aut ultra curae ejiciant, ex animo, & exouunt omnem appetitionem turpis voluptatis, profecto studiis liberalium facultatum omnium libidinem & pectoribus prostratus exterminant. Nam aliae cogitationes tantum detrahunt ex ardore cupiditatis, quantum occupati memine non sunt ab his animi perfidens; & quemadmodum clavus clavo traditur, ita quilibet intentionis cura exurbat ex animo vehementem motum Voluptatis; ceterum plerumque eorum terrena spectant, caduca; mortalia, non abducunt, sed inquit a regione, in qua cupidulos oblectamenta versantur, sed assignant corpori, immittuntque in materiam, quae iusta est, & origo cupidinum. At studia litterarum non solum auerunt a libidine, quia mentem curis aliis implent, nec relinquunt locum appetentiae Voluptatis; sed etiam quia exsecant radices, stirpemque nequitiae, quia convertunt animum ad altiora, quia segregant a sensibus, quia ingenerant contemptum corporalem voluptatum, quia discutiunt tenebris inscientiam, quae speciem falsae felicitatis consensamur, ostendunt nobis lucem veritatis. Hinc illa mors existit quilibet vici beator, quam verè philosophantibus contingere sapientiae summus auctor velut a cortina pronunciat; nam relinquunt quodammodo corpus, qui in animo pulcherrimum studium excolendo sunt occupati. Et verò quomodo longè diuertunt doctorum hominum curae a turpi voluptate? illae acunt mentem, haec corpus enervat; illae honestissimis disciplinis continentur, haec in omni rerum fuditate versatur; illae ornatae divinis nostri partem, haec brutam reddit nequiem. Quare quomodo aliae curae, quae non tam pugnant videntur cum Voluptate, ubi sunt vehementiores, ab ejus illecebris avocent animos, & efficiant firmiores, quanto magis litterarum studia, quae tam ab eis dissident, tam longè recedunt, extinguere cupiditatem Voluptatis, & nos ejus dominio liberare fateamur, necesse est? Praetera alia studia non omnem vitae nostrae partem sibi vindicant, non semper nos detinent, aliquando intermittuntur. Neque enim semper venator potest oblidere saltus, aut exercitum ducere imperator, aut honores perire ambitiosus, aut avarus incubare pecuniae, aut civilis rector administrare Rempublicam; haec verò artes, quibus ingenia ad omnem humanitatem excoluntur, nos nunquam deserunt, nobiscum peregrinantur, nobiscum navigant, nobiscum exercentur, nobiscum ineunt convivia, nobiscum rusticantur; in otio, in negotio, in secunda, in adversa fortuna fidissima comites nunquam segregant se a nobis; quando & Socratem in carcerem, & in ternaem Philoxenum, &

Rutilium in exilium sine comite. Quapropter nunquam non recti sumus eorum praedidio adversus insidias Voluptatis; neque enim unquam vacuum mentem sinunt esse, ut diatebris ejus possit occupari; semper agitat quippe aliquod incensus animus indagandae veritatis. Cujus rei quod velis sitem, quomodo innumerabiles viam morantur, quae omnibus publicis, privatisque negotiis praetermissis atatem in studiis contriverunt; quilibet ipsum tempus, quod corporis curae attribuebat, vacare literis solentur. Quid vero dicam, quantum haec sermone, quibus Doctorum aures a teneris ungiculis effluerunt, efficiant contemptum Voluptatis? Cujus rei quanta via esset, laudat ille Polemo, ex adolescento virtutis affectu, unde Xenocratis oratione tepente facta. Is quomodo abruis & convivia sprexit, in Academiā sortè venit, & ingressus est scholam, quo tempore Philosophus de gravissimis rebus disputabat. Nihil eo juvene prociacius; is erat cœnatus, ut ad obsequendum sumptum, non ad audientiam philosophum venisse videretur; illis facies visibus; stillabant unguento calamistris inossa coma; haerebat capiti nexa e floribus corona; turrabant gressus, vini plenus; & stupri protervò oculos circumferebat, ex ore lascivia, & impudentis eminebat. Auditores tam petulantem adventu nihil Xenocrates commovebat, sed ut instituerat, pergit splendorem virtutis, & excellentiam predicare, obsecrare verbis Voluptatem; fontem malorum; animi labem, perniciem, pestemque corporis dicere, miseriam ostendere vitam Astorum. His vocibus Polemo, qui forsitan venerat, ut sanctissimum virtutis præceptorem intruderet, permotus dicentem non contemptum, ut ante, sed seridè cepit audire, deiecit oculos, contraxit frontem; deposuit, vel potius abjocit coram, & modestum composuit vultum, habuitque corporis, tantumque eo sermone profecit, ut qui se in omnem libidinem alacris ingurgitaret, ad omnem continentiam, severitatemque animum conformaret; & qui alicui venerat, philosophus factus discescit, nec eo quicquam gravius, severius, temperantius fuisse dicatur. O miram vim honeste orationis! o potentiam Sapientiae singularem! quae Circe, quae Medea se humani corporis formam in serpen immutavit, ut animal speciem jam deformatam repente mutavit, effecitque divinam Sapientiam! Quod si una oratio doctissimi hominis tantum potuit, ut momento temporis adolescens effusus in libidinem Voluptatis contemptor evaderet, osorque virtutum, nullam ne medicinam cupiditatibus nostris offerent, nullumque virtutis amorem, odiumque falsae luxuriae vitae;

vix, ac diffusiſſis ingenerabunt tot exempla, tot voces, tot ſententiæ, quibus aures noſtræ quotidie celebrantur, quibus teneris unguitulis innotrimur; quomodo ſermonem unius tantum docti hominis audiamus, ſed ipſius pene Sapientiæ, quæ tot erudiſſimorum hominum libris, atque ſermonibus nos ſibi intemperantiæ ad honeſtatem viæ revocat? Sed nullâ re validius infringit, & obſerit Sapientiæ libidinis, & incontinentiæ vires, quàm ſuavitate ſtudioſorum, & contra Voluptatem pugnat aliâ voluptate. Mira eſt, Auditores, in ſtudiis litterarum jucunditas, mira dulcedo Sapientiæ, qua de re uberius dicerem, niſi dixiſſem aliis copioſe. Quanta autem ſit in cognitione rerum ſorvitas, vel a naturali ipſi docemur, quæ omnes homines diſcendi cupidos, ut auctor eſt Ariſtoteles, præcreavit. Quæ cupiditas quomodo beneficio doctri-næ expleſtur, quis neget & ſtudio litterarum maximam percipi ſuavitatem? Delectant id exempla tot Sapientum, qui & rem familiarem diſcendi cupidine abjecerunt, & aſpernati ſunt omnes voluptates, & ærumas intolerabiles exantlarunt, ut Sapientiæ ſuavitate fruereſcent; quos diſcentes prius vita, quàm ſcientiæ cupiditas deſecit. Hæc autem voluptas, quæ percipitur ex cognitione veritatis, & ſtudioſorum elegantia, & varietate, quomodo illabatur animis, eoſque ſuis illicebria devinciât, non ſinit irretiri mentes amore turpis voluptatis; & ſicut illi, qui vehementer amant, non facile novis amoribus capiuntur, nec admittunt animo illicebres novæ pulchritudinis; ita qui capiſſent dulcedine Sapientiæ, reſpuunt omniæ, quaſi titillationem alterius voluptatis. Quid enim jucunditati, qua mente veſcuntur, jucunditatem corporis antepoſunt; quomodo altera nullius admixtione moleſtie perturbetur, alteram ſerè ſemper dolores conſequantur; alteram cum Superis, alteram cum belluis communem habemus; altera ſit pura, integræ, incorrupta, tranquillæ, ſine metu, experta omnium malorum, altera turbida, inquinata, non ſine magnâ mercede contingat ſollicitudinis, & merore; & omnium ſerè calamitatum; altera conjuncta ſit cum gloria, cum immortalitate nominis, cum ſplendore, cum ſimplicitate; altera cum dedecore, cum infamia, cum obſcuritate vitæ, cum naufragio rei ſimilitatis? Enimvero ſicut illi, qui puriſſimi fontis aquas haurire conſueverunt, ſeculenti gurgitis hauſtum reformidant; ita qui coſto gudio mentis, & obſervatione ſtudioſorum paſci ſolent, non libenter hauriunt a corpore profectam impuram, & quaſi ſeculentam voluptatem, ſed ſibi eâ reſugiant, eamque miris modis habent deſpectam. Atque hoc poſſe viderunt, qui Minervam

Sapientiæ Deam veneris expertam eſſe voluerunt; vidit maximus poëtarum, qui neminem alium, quàm Sapientiſſimum Græcorum Sirenes, hoc eſt corruptelas voluptatis effugiſſe memoriæ prodidit; quaſi propter apud eundem Achilles bellator acerriſſimus, rei militariæ peritiſſimus dux Agamemnon pro leviſſimâ voluptate immer ſe litigant, jurgantur, inſaniunt; ſapiens Ulyſſes nihil huiusmodi nugis commovetur, quem neque Circe, neque Calypſo ſois veneficiis, blanditiisſque capere, aut deſinire potuerunt. Quod eſſe ſictum a Poëtâ ſapienter declarant omnes, qui doctri-næ cupiditate vehementius exarſerunt; neque enim unquam videmus præcipites libidinis ferri, & ardere cupiditatibus eos, qui ſo litterarum ſtudiis penitus dederunt. Eſt igitur Sapientiæ donum temperantiæ, conſempitque turpium voluptatum; quod munus hodierno die me Sapientiâ vobis jubet polliceri, & ut ait Poëta,

Pretium dicere numeri.

Id ſimplectendum in primis putate, ac ne vulgare Sapientiæ beneficium cenſeatis, quàm aggreſſi, & ſævus voluptatum ſit dominatus cogitate, non minus vos debet Sapientiæ intelligetiæ, quàm ſuis liberſcoribus illi debeant, qui ſibi immani, & importuno tyranno ſunt in libertatem vindicti: Sophocles quidem, quomodo quaſiſſet ex eo quidam, ſi veneris voluptatibus adhuc uteretur, dixiſſe fertur, ſe verò ſibi his tanquam ab aggreſſi, & furioſo domino profuſiſſe. Eſt ſanè animus dominante libidine præmicur intolerandi ſervitutis; pars illa noſtri, per quam ſimiles Nomini divino ſumus, quomodo nobis dedit Deus moderatricem cupiditatum, lumen animi, ſcicentiam veritatis, reginam generis humani, famula ſit voluptatis; quæ tanquam ſtellitibus circumſuſa cupiditatibus diviniſſe facultati imperat. At quàm ſæva imperat, quomodo pudenda, quomodo intoleranda? Romanæ plebi regnante Tarquinio, cui Superbo nomen eſt inditum, nihil indignius videbatur, quomodo quod a bellicis laboribus traducta ad ſolæ, & cloſcas exhaſtutas in terram demergetetur; eundem perfect indignitatem non plebeja, ſed nobiliſſima pars animi, ubi pernicioſa libido dominatur. Eſſet indignum rationem dominans rerum voluptati nequiſſimæ famulari, etiam ſi nihil ſordidum, nihil abjectum voluptas imperaret; nunc autem quanto eſt indigniſſimo, quod eadem nata imperio divina ratio demergitur in cœnum, depimitur in terram, & quaſi quoddam vile mancipium ſordidiſſimis miniſteriiſ inquitur. Mitto curas, quibus animi cupidiorum lacerantur: mitto merores, metus, ſollicitudines, anxietates: mitto furias, ardo-

tel-

resque, & faces: mixto acerbissimas potest
 cupiditatum, quibus cruciatur. Tan-
 tali fixum, Ixionis rota, Sisyphi labor,
 Tityi vultus sunt fabule, & communes
 poetarum: sed in animo voluptati homi-
 num deditur ea omnia supplicia vera
 evenerunt. At enim, credo, animum ma-
 ior habet Voluptas: corpori parcat, corpus
 fovet, alit, corroborat, juvat: immo ve-
 ro corpori, quam animo propemodum est
 perniciosior. Quam animi liliadem malo-
 rem non invehunt corpori voluptates?
 non vires enervantur, nisi enervent volu-
 ptates: non species oris deflorescit, nisi
 pulchritudinis florem despiciunt voluptates:
 non præmatura senectus extinguit vigo-
 rem juventutis, nisi attulerint senescendi
 causam voluptates: non morbis valetudo
 tentatur, nisi corporis salubritatem cor-
 rumpant nimie voluptates. Pandoræ
 poetæ ferunt, quoniam incredibili vi, & fa-
 cultate præstaret hominum mentes deli-
 niendi, omnia morborum genera, omnes
 calamitates invexisse Mortalibus. Quod de
 Pandoræ poetæ dixerunt, id verè dici po-
 test de Voluptate, quæ quum miris modis
 allicit, ad seque convertat animos, al-
 lectos innumerabili malorum turbæ cir-
 cumvenit, pluresque Mortales suis blan-
 diciis enecavit, quam omnes feræ, omnes-
 que immunitates, & tormenta omnia, &
 furores tyrannorum. Jam verò, quæ sa-
 me vulnera, quæ naufragia rei familiaris,
 quas everfiones fortunarum libidines at-
 tulerunt? Non ulli scopuli, non voragi-
 nes ulle, non Syrtis, non Scylla, non
 Charybdis tam infestæ nautis unquam ex-
 istierunt, quam est inimica fortunæ omni-
 um libido. & quam cito Intemperan-
 tium opes absorbent voluptates. Sed ego
 parva conqueror, privatorum dæmonia com-
 memoro, publicas clades non attingo;
 quam Republicam, quod Regnum, quod
 Imperium non everit Intemperantia? Hinc
 Troja æquata solo est, Sybaris excisa, Mi-
 letus magnis affecta cladibus, everfa Colo-
 phon, capta Capua, afflicta fortuna Samio-
 rum. Revolvite animo clades tyrannorum,
 circumspicite Regna terrarum, nullam lo-
 cum reperietis, ubi pestis hæc humani ge-
 neris non sit debacchata, neminem fuisse
 cognoscetis, cui hæc excetra pepercerit,
 quem additum sibi non labefecit, non
 prostravit, non afflixerit. Assyriorum Im-
 perium, quod primum in Orbe terrarum
 fuit, quum multa sæcula flexisset florens,
 & invictum, Sardanapali libidines perdidit:
 earum quippe peritus Arbaces bel-
 lom adversus impurissimum Regem con-
 stavit, cujus incendio Assyriorum extin-
 cta potentia est, & Sardanapalus ipse uni-
 cum suis opibus, suisque voluptatibus con-
 flagravit: eadem causa Medorum, Persa-

Tom. III.

rumque opes, antequam ex animos vin-
 cerentur, attrivit: Philippi Macedonæ Re-
 giam pulcherrimum fastigio confluentem
 impulit, & labefecit Intemperantis vo-
 luptatis, quæ Philippus Cleopatræ nuptias
 concupivit, ipsamque Regem Paulinæ e-
 jectis exolevis in curia rerum maximarum
 obtruncavit: Tarquinium Superbum Re-
 gna non crudeliter, non facta uxoris im-
 pie, non intoleranda superbis, & siliis,
 non oculum civium, sed filii voluptas
 exegerunt. Quid Decemvros legibus fe-
 rendis potestato priverit, nisi Appii cupi-
 ditæ, Appii parum memor civium liberta-
 tis voluptas? quid Hannibalem, quem
 nullæ acies vicerant, vicit, nisi luxuria,
 & circumfusa deliciæ Campanorum? Hæc
 una causa vitam implevit tranguis; He-
 culis domus confusa est propter Joles Eu-
 ryti filie pelliciarum, Thesiæ propter Phæ-
 dræ matrimonium, Atamantis ob amorem
 Themistionis, Jansen ob Glaucæ Creon-
 tis filiam, Agamemnonis ob Cassandra
 Pelami; nec ultus tyrannus potuit, quem
 non sue pessumdederunt voluptates. Pili-
 stridas Athenienses fessæ potiebantur im-
 perare, nisi de stupro Harmodius appellatus
 tyrannis motus esset exitium: Archiam,
 sociisque Thebani diu perturbarent; nisi
 Archias explendæ libidinis cupiditate, &
 studio voluptatis opportunum fe conjura-
 ti præbuerit: Dionysium juniorem sua
 avaritia, crudelitas, Deorum contemptus,
 omni victoriarum impetugitate maculati mo-
 res magis, quam voluptatum sitis, & effu-
 se libidines pulcherrimo Sicilia Regno e-
 jecerunt: Quid plura congero, quæ va-
 ro sit obscurum id, quod excellenti sa-
 pientia viri confirmant, eam esse ma-
 lissimam Voluptatem? Bæ Mortales quasi quib-
 usdam præstigiis decipit, deceptos alli-
 cit, allectos insidiis circumvenit, circum-
 ventos omni clade premit, omni miseria
 obruit vera non facta Circe, quæ fessissi-
 mo veneficio non corpus, sed animum
 transformat; non spoliat libertatem, sed vi-
 tia; non formam solum dedecorat, sed ni-
 hil relinquit Intantum animo, corpori,
 fortuitis, fame, sibi ipsi tandem exhorri-
 bilis; nam ubi excedit modum in dolorem
 convertitur, & est quasi finitima angustia
 ni. Hanc autem multorum caputem bel-
 lus, hanc pestem virtutis, hanc flammam
 communi Incendio omnia involvan-
 tem, omnibus exitium afferentem, omnia
 corripientem, sacra profana, cuncta ter-
 renis, ferinis vitis divina polluentem, In
 omnes quidem debacchantem, sed vobis
 potissimum, Adolescentes, imminentem,
 & pertimescendam, vestris commodis, ve-
 stræ felicitati, vestre vite infestam, æque
 inimicam nonne remis, ut ajant, velisquis
 fugietis? nonne omnem laborem perfe-
 ren-

O

rendum putabitis, quod vos in eum locum recipiatis, ubi ejus ardores, ejus fauces, ejus impetus, & furorem vitare possitis? Atqui nullus praesentius remedium, nullum tanti mali periculum tutius, quam quod Sapientia vobis pollicetur; haec aperit Asylum adolescentiae vestrae: haec tranquillissimum portum parat, ubi libidinum gurgites, & voragines haudquaquam pertimescatis. Quin ergo ad Sapientiam contenditis? an mavultis in caeno voluptatum turpissimarum volutari pulcherrimam vestri partem decurpantes, & in humum deprimentes; & quum immortalitatem spectare debeatis, in tenebris versari, & inter mortuas oblationes consecrari praepotatis? certe id de indole vestra, de ingenio, de moribus non licet suspicari. Cogitate igitur, quam sit vestra aetas lubrica, quam proclivis ad libidinem, quae adolescentiam vestram circumfluit pericula; & in ea ne incidatis, & capimini insidiis voluptatum, subsidio sapientiam vobis comparate. Non ea tristem, austeramque vitam proponit; sed vobis honestis voluptatibus non interdicat, praeterea alias puriores, & sinceriores magis ipsa molitur; ad haec animi libertatem pollicetur, nam ista aetas, ubi non servit libidini, omni vitiis iugo liberatur.

ORATIO XIX.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1695.

In solemnī inauguratione Studiorum.

Litterarum pestem esse Superbiam.

Multa, Patres amplissimi, Auditores ornatissimi, haecenus diximus de laudibus litterarum; multa, quibus adolescentes ad eximiam Sapientiae pulchritudinem consecrandam excitarentur, multa; sed quamvis jam sexdecim bene longis orationibus laudatoris munus, & hortatoris expleverim, non tamen inopiam laudum, quarum fontes nunquam exhauriam, non orationis ad studia incitantis penuriam, quae mihi in hac quidem re deesse nunquam possit; sed consilio, sed certa quadam ratione ab usitata vivendi via mihi video paulisper hodierno die descedendum. Quum enim ea mente studiosi Juvenes, relicta Patria, relicto equalium coetu, relicta patris laetibus in hanc urbem, quae Musarum

habetur domicilium, veneritis, ut ad Sapientiam pleno gradu contendatis; non tam mihi estis adhortandi, quam regendi, neque tam excitandi, quam monendi, quae ratione eo, quod cursum intendistis, pervenire possitis. Nam quemadmodum viatores, & nautas jam vela facientes non ad iter suscipiendum, & ad navigandum cohortamur; sed potius, si minus ignari, docemus, quam insistant viam, quod dirigant cursum, quo praesto pericula vident, & scopulos, & praedones, & turbines, & tempestates; ita quum vos videam paratos ad ingrediendam viam, quae ducit ad Sapientiam, non tam cogitare debeo, quibus argumentis insistentem jam incensum ad laudem, & incitatos, quam demonstrare vobis viam, quae declinetis ea, quae tendentibus ad summam, excellentissimamque doctrinae gloriam impedimento esse possint. Neque enim est cur putetis, Auditores, in infesta latrocinii regione, vel procelloso mari, scopulisque, & syrtibus obstituto plures esse pelles, graviora pericula, majora impedimenta, quae viatores, & nautas remorentur, ledant, teressant, urgant, premant, in summum discrimen adducant, quam ea, quae sunt vobis incuntibus viam Sapientiae pertimescenda. Obident hanc quasi monstra quaedam vitia, obspiciunt difficultates voluptatum blandimenta circumstant, implicant errores pene inextricabiles. Haec omnia quomodo fugiatis, vobis oportet ostendam, ne quis vestrum vel a Sapientiae studio derectur, vel inducatur in errorem, vel ad voluptates, tanquam ad Sirenum scopulos adhærescat. Nec verò mihi consilium est hodierno die omnia persequi, quae sunt studiosis litterarum adolescentibus declinanda; nam & de eadem re mihi video saepe esse dicendum, & veteror, ne, si complecti velim universa, quae sunt incommoda studii vestri, infinita suscipiatur oratio; sed unum ex multis eligam vitium, quod velis, remissum, ut est in proverbio, fugiendum esse praescribam; quo nulla maior pestis, nulla perniciosior labes, nullum praesentius venenum Sapientiae est: superbiam dico, & vanam animi elevationem opinione doctrinae ubi blandientis, & magnifice se circumspicientis, & inepissime venditantis; hanc inimicam esse virtuti, infestam sapientiae, doctrinae studiosi exitiabilem; hanc esse iogeniorum scopulum, bonarum artium bustum, intelligentiae cecitatem, mentium caliginem, & tenebras; nec quidquam magis cupidis litterarum hominibus esse metuendum, fugiendum, detestandum, quam superbiam, falsoque conceptam opinionem de suo ingenio, & scientia demonstrabo. Quae oratio ad laudem, quoque litterarum quodammodo pertinebit, quum contempricem

cem Dei: & divinitatis hostem superbiam docebit hostem etiam esse litterarum. Atque, ut intelligatis, Auditores; nullum esse lumen ingenii tantum, nullamque mentis aciem tam perspicacem, quæ non caliget in luce, non densissimis tenebris circumfundatur, ubi elata vano fastu intumescit; non ad fabulas Græcorum, nec ad historias, de quarum fide dubitari quoquo modo possit, sed ad divina monumenta, quorum veritas Deo teste confirmatur, vobis cogitatio convertenda est. Nonne sacralittera proditum est mentes illas caelestes, & immortales, quæ essent a summo rerum Auctore conditæ omni luce plene, omni scientiâ illustres, omni doctæ comularæ; quæ propter excellentiam naturæ ex contemplatione sui arrogantia, & superbiâ se se extulissent, in tantam venisse insaniam, tantos furores concepsisse, adeo esse obcecatas, ut a suo conditore desciscerent, & se ei pares futuras esse considerent, cuius operâ quod erant, quibus gloriabantur docibus, excelebant.

O superbia detestabilis, cujus iniuriam fuit exitium Sapientiæ! o infelix ortus arrogantia, qui Cælum ipsum tantâ clade perturbavit! o stulta fiducia sui, in quantas tenebras, in quantos errores, in quod stultitiæ, atque insipientiæ barathrum conjicis mentes! Quem Mortalium non infatuas, non obcecas, non prorsus agas transverteris, quum ipsos Deos in illâ beatissimâ luce, quæ manat a fonte luminum, collocatos in tantam stulticiam, & eimmeriam mentis tenebras detrulerint tue præstigiæ; tuæ fraudes, tuæ insane cogitationes? Si divinæ illæ, immortalesque naturæ ab omni corporeâ concreione secretæ, quæ essent prædicæ summæ sapientiæ, quum Deo proxime haberentur, cujus luce complentur omnia; tamen elatione mentis depravæ in immensam ignorantie caliginem, & horrendam noctem inciderunt; nos homunculi, e cæno concreti, in hunc cæcum, tenebrosumque carcerem coniecti, multis erroribus circumfusi, a divino lumine remoti quàm longissimè, in hunc infimum Mundi locum, quasi in exilium amandati, si tumefacti fuerimus vanâ fiducia nostri, non ad summam insciam prolabemur, non omnem sapientiam prorsus exuimus? Enimvero si constat superbiam, simul atque nata est, mentibus officisse, excinxisse lumen intelligentiæ, sempiternas tenebras ætulisse; nunc etiam, quum adulta est, in eadem naturæ pravitate versabitur, & si tantum valuit in Cælo, valebit in terrâ; & si Immortalium mentes depravavit, depravabit & Mortalium. Non enim corpori est inimicus, sed menti: non in materiâ versatur, sed in experte materiæ naturâ viget, & dominatur: nec

Tom. III.

mortalem nostri partem lædit, sed immortalem. Et sicut fumus alia membra non offendit, sed oculos; ita superbia non aliam partem; sed animi oculum infestat intelligentiam. Declarat id ejus ortus; ceteras vitia cum corporibus, superbia cum mentibus nata est, & obcecandis mentibus alevit. Nec verò in Cælo, quàm in terris ea pestis damnosior menti, atque intelligentiæ; in ipso Mundi nascentis exordio vix primo homine procreato quantum caliginem offunderet animis, declaravit. Te appello testem, non tam nostri generis, quàm nostræ cladis auctor, qui ante hominum partem, quàm parens exitiis. Quæ tantæ tenebræ tuam mentem occuparunt, tuam, inquam, mentem perfectissimum Dei simulacrum, plenam scientiæ claritate, plenam luce veritatis, ut malles auctorem insipientiæ sequi, quàm fontem Sapientiæ; malles tæterrimi, & fallacissimi hostis vocibus, quàm divini parentis præceptis obtemperare; malles amator esse tenebrarum, sectatorque mendacii, quàm lucis affecta, & discipulus veritatis? Nonne stulta mentis elatio, quæ te æquari posse Deo credidisti, incursum fessit, decipit, induxit, & in omnem errorem, turpitudinem, calamitatemque conjecit? His iniitiis ortam superbiam, quàm sapientissimas mentes, & sapientissimum hominem ad summam insaniam adegerit; quis credens suâ degenerabile naturâ, & oblitam originis habere quidquam commune cum Sapientiâ, quæ semper exaggravavit, evertit, oppressit? quis arbitretur eam, quæ omnibus numeris absolutam rerum scientiam in stulticiam miserabilem, furemque convertit, non posse impedimento esse nobis, quominus sapientiam, a qua longè absumus, consequamur? Erramus, Auditores, vehementer, erramus, si hanc omnium vitiorum matrem cum Sapientiâ parente virtutis, hanc intelligentiæ caliginem cum lumine scientiæ, hunc turbinem, hanc animi furiam cum tranquillitate Sapientiæ conjungi posse arbitramur. Quemadmodum corpora, quæ præter naturam tument, sanitatem consequi non possunt, nisi detumescant; sic animus inflatus inani persuasione scientiæ non potest ad Sapientiam, quasi ad sanitatem quandam pervenire. Quàm enim pugnat error cum scientiâ, levitas, & vanitas cum constantiâ, falsitas cum veritate, tam est inimica superbia Sapientiæ; nam superbia mendacium nicitur, Sapientiæ veritatem sustentatur. Atque id Ægyptiorum mysteriis declaratum est, quæ Typhonem lûdis inimicum esse prodiderunt, Deumque semper infestari, semper ejus exitum moliri, semper cum eâ inexpugnabile bellum gerere, easque victorias consequutâ, atque dominante Typhonis opes concidisse;

O 2

Ty-

Typho quippe nihil aliud est, quam Superbia, ut ejus indicet nomen; his autem Sapientia, sicut Auctores gravissimi scriptura reliquerunt. Jure igitur hæc duo Numina inter se adversa finguntur, & alterius cladibus invalescere: jure istæ dominante Typhonem scire, contemni, exulare, creditum est; quis Sapientia cum festu bellum gerit sempiternum, semperque hæc duo inter se dissident, seseque invicem premunt, & regnante Sapientia non est Superbia locus. An verò non exemplis doceamur, ubi plurimum superbiae est, plurimum repari semper infamiae; ubi verò Sapientia plurimum, minimum Superbiae? Superbiae Xerxes Imperii magnitudine, & opibus infinita, sed elatione animi quis neget cum furore fuisse conjunctam, quo concitatus, & bellum intulit elementis, & verbera incussit mari, & compedes iniecit Hellesponto? Superbavit Darius multitudine copiarum, sed eam superbiis quanta statim stultitia consequuta est! cujus impulsu Charidæum iudentem salutaria medio tolli jussit, cujus uti consilio si voluisset, impendentem sibi, & Regno suo tempestatem vitare potuisset: Superbavit Hieronymus florentissimo Siciliae Regno, qui elatus arrogantia alborum equorum quadrigis, quasi Solis æmulus in Regiam vehebatur; sed ille saltus habuit comitem imprudentem, & insaniam, qua populi Romani societate defecit, qua in omnes Mortales crudelissimè est debacchatus, & acerbissimis inimicis habuit fidem, fidissimos amicos immensissimè trucidavit: Superbavit aliquotum magnitudine rerum gestarum Pompejus, licet aliquin animi moderatione laudandus, quum, quamvis imperatoris bellum civile susceperet, ubi suppositisset pedem, legiones e terrâ, ut olim Cædmo ferunt, erupturas gloriatus est; sed tanquam ea instantis repentinas menti tenebras offudisset, & oblivionem rei militaris attulisset, tantus ille vir nullus postea fuit imperator; tam multa peccavit, ut tres aiti de tribus terrarum partibus triumpho fabulæ viderentur. Prætermitto ceteros, quorum insignis arrogantia conjuncta stultitia declarat quoddam esse fœdus infamiae cum superbia; contra verò sapientissimum quemque modestissimum fuisse reperimus. Non utar exemplis, Auditores, nisi eorum, qui tenuisse dicuntur sapientie principatum, nam infinitum esset enumerare Sapientes, qui modestia præfiterunt. Septem illi, qui soli ex Mortalibus toto Orbe terrarum habiti sunt Sapientes, tanti nominis gloriam modestiae isode superaverunt. Testis est ille tripus aureus, qui quum oraevll monitu sapientissimo deberetur, Thaleti Milelio, qui omnium consensu primas ferebat, attributus, eoque non s-

gnoscente in se tantam sapientiam; & ad alium e septem Sapientibus mittente, a quo ad alium delatus, & exinde rursus ad alium missus ivit, velut in orbem, ad omnes cunctis reculantibus pulcherrimum, & omnium beatissimum sapientie principatum, donec ad Thaletem rursus referretur, qui Apollini Didymæo consecravit solum Deum eo dono, quod Sapientia debebatur, dignum arbitratu. Ubi sunt illi, quorum spiritus ne mancipia quidem empti de castris ferre possint, qui se amant sine riveli, se adstantur sine socio; qui quum vix primoribus labris aliquam facultatem degustarint, elati sistu incedunt, & in omnibus primas deserti sibi postulant, nec quemquam æquum putant sibi comparari? Audiant exemplum, ex quo discant se tantum abesse e Sapientia, quantum ebunt a modestia, tantumque inter infimæ esse, quantum sibi videntur inter ceteros eminere. Illi verè sapientes honores etiam ultro delatos respuebant, omnesque sibi, qui eadem sapientie gloriâ florent, præferebant, tantumque aberat, ut propter sapientie nomen, quod Orbis terrarum consensu fuerant consequuti, sibi placerent, & se insolentius efferrent, ut eo Deum dumtaxat dignum judicarent. Id imitatus est ille Pythagoras, quem Romani meritis fuisse Mortalium sapientissimum censuerunt, qui nomen Sapientis multo magis, quam regium appetendum, quum eo omnium judicio dignissimum videretur, primæ repudiavit, quum diceret Deo solum convenire; sibi futurum satis ad gloriam, & nominis claritatem, si amator sapientie, & studiosus veritatis haberetur. Ita qui princeps, quoad homini liceat, omnibus numeris absolutam sapientiam est adeptus, princeps noluit Sapientis appellari, ut appareret eum omnes prius genitos vicisse modestia, qui vicerat sapientia. Quid Socrates ille, qui philosophiæ quasi quidam parens habetur, num sibi placuit, num se extulit insolentius, num sibi quidquam arrogavit? immo verò nescias utrum modestia major fuerit, an sapientia, qui quum libenter alii de sua scientia gloriantur, tam libenter nihil seisse scire predicabat; qui contemptu sui clarior fuit, quum alii omnes auras gloriæ, omnes rumufculos aucupando. Jure igitur oraculi voce Mortalium sapientissimus est appellatus, qui ab hoste Sapientie, & perniciæ doctrinæ superbia plurimum abhorrebat. Nolo diutius exemplis ferendis immorari, ne quem videat Socrate locupletiore testem orationis meæ requirere; quum neque modestiorem, neque sapientiorem quemquam, neque sanctiorem possim nominare; & mihi non difficile sit ex his, quæ dixi, argumentum ratione concludere. Si enim

con-

constat omnes ferè, qui tumefecti fastu, superbi seise, insolenterque jactantur, a stultitia, ne dicam ab insania, non absuise; qui verò sapientia præstiterunt, adjundam habuisse parem modestiam; quis non videt in eundem hominem non posse cadere superbiam, & sapientiam; quum superbia stulticia, & furor, sapientie modestia comes, esse videatur. Et sanè qui sibi nimium confidit, seseque plus, quo miratur, & suis bonis insolenscit, nihil aliud est, quàm adulator sui, tanto gravior adulator, quanto quisque sibi plus habet fidei, quàm aliis; & quòd ab aliis adulatoribus interdum absumus, a se ipso nunquam discedere, quisquam potest; dubitabit ergo, quin neque sapientia Superbia conjuncta reperiri? Cogitate quantos objiciat errores, quantas Mortalibus tenebras offundat adulatio, non ferò quisquam insanivit, quin adulatoribus aures præbuerit, nec aures præbuit, quin insaniverit. Non loquor solum de mediocriter prudentibus viris, sed de summa prudentia prædictis loquor. Quid enim Phalaridem effecit, nisi adulatorum voces, qui crudelitatem ipsius odium malorum appellabant? quid seniores Dionysium irridendum Græciæ universæ præbuit, quum adulatoribus credens optimus poëta sibi videretur, & absurda carmina in olympicis ludorum celebritate recitanda curaret? quid Junio-rem ad omnem nequitiam, improbitatemque convertit, nonne adulatorum artes, quos ceteros se plurimos constat habuisse, qui quantum ei se ad omnia obsequium submittabant, tantum hominem ad omnem vitiorum humilitatem deprimebant? Sed hi tyranni; num reliquis quantumvis laudatis viris unquam pepercit adulatio? ut Alexander Jovis filius dici vellet, causa fuit adulatio: ut Demetrius insaniret, & stultè sibi divinos honores deposceret, persuasit adulatio: ut Ptolemæus regie dignitatis oblitus sacrificuli vatia ritu baccharetur, assentatorum superstitionem Regis Deorum cultum appellantiū fecit adulatio: ut tota civitas Atheniensium deliraret, Cleonis, & aliorum rhetorum perfecit adulatio: illi denique soli stulticia esuruerunt, qui ab adulatoribus cavere potuerunt, quos nunquam vitavit superbia, quæ quum aliis difficilem se se præbeat, & inaccessible, adulationi tantum patet; & quum ceteros a se longè segreget, spernasque, adulatorem dumtaxat invitat, amplectitur, exosculetur. Quamquam licet superbo defint adulescentes, ipse maximus est adulator sui, se miratur, sibi blanditur, sibi assentatur; & idcirco non stultissimus esse nequit, quia cum adulatorem vivat, adulatorem diligit, adulatori credat, necesse est. Sed fortasse dixarit, quispiam vestrum; tu

quidem excellentiam animi, quæ generatim, univèrseque sapientia dicitur, ostendisti, non posse cum superbia copulari; sed his disciplinis, quarum studio dediti sumus, tantum esse disidium cum Superbia non ostendisti. Quasi verò non laudatæ artium fructus esse debeat Sapientia, & nobiles discipline non Sapientie partes habeantur, quæ divinarum, humanarumque rerum cognitione continentur; aut alia possit esse natura Sapientie, & artium, ex quibus constat Sapientia. Quid quod stultitiam, animi cæcitatem, mentis errorem, insipientiam a superbia nasci est a nobis demonstratum? hæc autem cum honestissimis disciplinis conjungi non possunt, quæ ingenii aciem, solertiam mantia, lucem veritatis desiderant. Non aut inique dubitandum, quin ea, quæ de Sapientia, Superbieque insubstantiis discordia dicuntur, conveniant in omnes nobiles disciplinas; sed tamen agam pressius, propiusque congre-diar, Auditores. Quis vestrum non fateatur, studia esse impedimento Superbiam, quum Superbia fiduciam sui, fiducia sui negligentiam studiorum, negligentia studiorum insipientiam pariat? Quis lupinus incedit tanquam dicitur:

*En impero Argis, sepebra mihi liquit Pe-
lops:*

qui altum spirat, & scientiæ fiduciâ subnixus ambulat, qui tanquam ex concilio Deorum proderat, & cum Minervæ sermonem conrulerit, omnes despicit, omnes putat delirare, omnes præ se ætatem existimat, necesse est ad summam facultatem, quam appetivit, excellentiam sibi pervenisse videatur; quum ergo se putet altissimum doctrinæ fastigium attingisse, nihil sibi discendum, nihil querendum arbitrabitur; aut si quippiam se ignorare, aut parum assequi animadvertit, aliam percontari, alterius doctrinâ uti flagitium docet; neque enim quemquam se dignum discipulum, nedom præceptorum opinatur. Hæc igitur opinione infusus, quum nihil sibi magnopere discendum arbitretur, & ex alio, quæ non intelligit, scitari pudeat, in summa rerum ignorance versabitur. Neque enim est cur pueris, Adolescentes, tanto esse quemquam ingenio, ut sine studio non vulgari, & doctorum hominum familiaritate diuturnâ excellentem doctrinam assequatur; quod in summis ingenis præditos viros intuentes possumus cognoscere. Septemdecim annos auctori summo intelligendi, eloquendi que Platoni operam dedit Aristoteles, num censetis aliquem paucis mensibus, aut levi operâ compotem fieri posse doctrinæ, quum septemdecim annos docante Platone sibi ad discendum necessarios duxerit Aristoteles? Thasophrastus

flus semper in studiis vixit, & quum nū-
 ageſimum ætatis annum expleviſſet, ac-
 culavit naturam, quod eo tempore extin-
 gueretur, quo quandam incertam lucem
 veritatis, quæ per nebulam videre cœpiſ-
 ſet: quum ſolertiſſimo vir ingenio ſerè no-
 nageſta annos in ſtudiis conſumpſiſſet, ſibi
 non ſatia profeſſe videbatur; en cur ar-
 guruli quidam, & loquaces, ludo dediti,
 & ventri, atque peni ſe brevi ſpatio nullo
 ſtudio tantum adeptos doctrinæ putent, ut
 ſibi familiam ducere videantur. Archime-
 des autem tantæ in ſtudiis aſſiduitate fuiſ-
 ſe fertur, ut ipſum Patriæ ruina oppreſ-
 ſe in pulvere formas deſcribentem: Di-
 dymus propter indefeſſum in ſcribendo,
 legendoque laborem Chalcenteros, quod
 cognomen athenæi viſceribus hominem
 præditum ſonat: Origines ob eandem cau-
 ſam Adamantius, quæſi indomitus eſt ap-
 pellatus. Quos non imitantur illi, qui ſu-
 perbiæ, ſuſcitum, arrogantiam habent pro
 virtute; hi enim nihil ſibi opus eſſe labo-
 re, nihil ſtudio arbitrantur, & quemadmo-
 dum eſt a poetis prodictum, Pandoræ om-
 nes Deos ultro ſua munera largè, effuſeque
 donante; ita ſibi omnes virtutes, omnia bo-
 na, & præcipuè Sapientiam Deum, melio-
 remque naturam exiſtunt aliud agenti-
 bus conceſſiſſe; ſultiſſimi homines, & ine-
 piſſimi, qui putent nullo negotio ſe quid-
 quam præclarum adipiſci poſſe, quum e-
 tiam parva dictu non ſine cura, & labore
 homines ſequantur. Sed hi, velut utres
 inſati ſpiritu, contentique vehementibus li-
 quorem, quem inſundas, non facile reci-
 piunt, inanitate, ſiſtque pleni ſolidam do-
 ctrinam, ſcientiamque non admittunt. Ideo
 nihil accomodatius ad ingenii cultum,
 quàm modèſtia; quia ſicut ſubactum ſo-
 lum ad mandanda terræ ſemina agricultura
 deſiderat; ita Sapientia ſubactum, & do-
 mitum modèſtiæ animum, & non ſuperbiæ
 contumacem requirit. Quocirca ſapienter
 Socrates adoleſcentes, quibuſcum verſaba-
 tur, antequam inſtitueret, nihil ſcire con-
 vincebat, & a cognitione ſuæ ſultiæ Sa-
 pientiæ ſtudia cogebat auſpicari. Alcibi-
 dem igitur tumentem generis claritate, æ-
 tate, formâ, divitiis florentem, elatum in-
 genio, & ſcientiâ Reipublicæ adminiſtran-
 dæ, inaniter gloriantem eâ diſtorum ſe-
 veritate compreſſit, ita conſutavit, ita quaſi
 equum exultantem ferocitæ perdomuit,
 ut ille ſlacer, ille ſerox, ille glorioſus a-
 nimum mæore demitteret, & ſe nihili eſ-
 ſe ſcateretur, lacrymaſque deplorans inſci-
 tiæ ſuam ubertim effunderet. Sed ille la-
 crymæ quaſi fontes fuerunt Sapientiæ;
 nam Alcibiades abjecto ſuſtu, quum eum
 inſcitie ſuæ cederet, pigeretque, tanto a-
 nimi ardore ſapientiam appetivit, ut talis
 evaderet, qualem ſe eſſe, antequam So-

cratem audiret, ſibi ſalutè perſuaſerit. Tan-
 tam habet modèſtia vim ad animos amore
 Sapientiæ incendendos; quæ omnibus qui-
 dem, ſed præcipuè vobis, Adoleſcentes,
 appetenda eſt, eſt enim proprium adole-
 ſcentiæ lumen, virtutis ornamentum, in-
 dex probitatis, orationis, vitæ, omnium
 ſectorum gratiſſimum condimentum. Quo
 minus in ſtudiis proſicere per ætatem po-
 tuiſtis, eo magis fugienda Superbiæ, quæ
 minuat diſcendi cupiditatem, quæ reſtin-
 quat amorem Sapientiæ, quum vobis ea,
 quæ nescitis, ſcire vos perſuadeat. Hanc
 opinionem, quæſo deſectumini; eſt enim
 everſio omnis diſciplinæ, pernicioſeque ſtu-
 diorum; nolite credere eorum vocibus,
 qui vobis blandiuntur, qui vos propter in-
 genii præſtantiam poſſe prædicant non ma-
 gno negotio ad ſummam Sapientiæ lau-
 dem pervenire. Vigilandum, laborandum,
 toto animi impetu conſtitendum, repudian-
 da interdum voluptates, ludo, commella-
 tionibus, & huiusmodi nugis abſtinendum;
 nec tamen, quum omnia laudis cauſæ ſe-
 ceritis, inſtandus eſt animus opinione ſci-
 entiæ, ſed modèſtiæ temperandus; nec vobis
 adoleſcentibus credendum eſt eam rerum
 ſcientiam contigiffe, quam æccrimis in-
 genii homines, quum ætatem in ſtudiis
 contriviſſent, aſſequi non potuerunt. Præ-
 clare Plato cum hiſ actum putat, quibus non
 ſcientia, ſed rectæ opiniones in ſenectute
 contigerunt; quum ſenibus vix rectæ o-
 piniones Deum benignitate tribuantur,
 vobis tam amicum, tam propitium fuiſſe
 Numen putabitis, ut ſcientiam pæne pue-
 ris, & ſolidam doctrinam conceſſerit? Ne
 vobis igitur nimium placeatis; multum re-
 ſtat adhuc ad Sapientiam contententibus
 viæ, magnum maris æquor arandum; ca-
 vete ne aſſentatorum voces a curſu vos,
 tanquam Sirenium blandimenta deſectant;
 Superbiæ verò, tanquam atrociffimam
 tempeſtatem devitate, inſiſam Deo, odio-
 ſam hominibus, everſionem vitæ, hoſtem
 veritatis, calamitatem Sapientiæ, mon-
 ſtrum, atque portentum putato; atque
 illud ſapiſſimè cogitate; modèſtiæ etiam
 vitæ commendari, ſuperbiæ odioſam eſſe vir-
 tutes.

ORATIO XX.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1696.

In solemnī instauratione Studiorum.

*Sapientiam sine magno Sapientie
amore non comparari.*

SI quantum mihi studium fuit, amplissimi Patres, Auditores humanissimi, laudibus ornandæ Sapientie, tanta fuisset dicendi facultas, & tanta vis animos commovendi; hoc uti orationis argumento, quo sum ufurus hodierno die, non supervacuum modò, sed & ineptum planè videretur. Quum enim in laudandâ specie Sapientie ætatem pæne consumplerim, tantos in vestris pectoribus ejus amores excitasset, ut non quomodo vos languentes inflammatem, sed quomodo restingerem accensos, mihi esset cogitandum. Sed quoniam nec eloquentiæ meæ, quæ nulla est, nec ingenio, quo utor infirmo, suis confido, admonendi mihi estis, Adolèscentes, ut quem amoris ardorem erga nobiles disciplinas, pulcherradinè Sapientie proponendâ accendere in animis vestris fortasse non potui, per vos ipsi concipistis. Amorem scilicet Sapientie vobis alfciscendum, cupiditatem honestissimarum artium assumendam docebo, & fungar hodie monitoris officio, non hortatoris; vos, quo præstatis, ingenio, quum egregias artes ardentet appetendas, non oscitante tractandas esse didiceritis, subjiciendo animis earum præstantiam eas facies vobis admovebitis, quas Oratio mea frustra admoveere tentasset; & meliores spud vos eritis oratores, quàm ipse fuerim, qui toties mentes vestras commovere conatus, non satis mihi videor promovisse. Et professò peropportunè, quum proximè habitâ ex hoc loco oratione quid fugiendum esset, ostenderim, quid sequendum sit, hodie demonstrabo. Superiore nimirum anno, ut inaniem animi elationem ob opinionem sapientie stultè sibi placentis vitareis, admonui; nunc ut amorem literarum toto pectore amplectamini vobis auctor, Adolèscentes, ero. Qua quidem in re bonos agitatores imitabor; nam ut illi modò frenis, modò verberibus utuntur, & non solum coercent, & regunt generosos equos, sed & increpant, instigant, inflammant; sic ego vos non modò a fugiendis deterrebo, sed etiam ad ea, quæ

sunt sequenda incitabo. Agite igitur, præstantissimi Juvenes, alicri animo, & erecto descendite io curriculum studiorum, quorum initium ab amore ducitur, qui & ætati vestræ est aptissimus, & principii rerum maximè felix, & auspiciatus. Hunc impulsorem vobis dabo, quo ad Sapientiam ætérmo studio contendatis, hunc hortatorem pulcherrimorum operum, hunc suspicem, ducem, auctorem, facem studiorum, laborumque vestrorum. Et sicut antiqui illi cursores, qui in honorem Promethæi, qui sapientiz, & consilii Deus quidam habebatur, lampadem ludum celebrabant, ab Amoris aræ facem accendebant; ita vos, qui sapientiz hoc studium estis inituri, cursumque præsentis anni cum laude confecturi, ut amoris flammâ lumen ingenii, lumen gloriæ vestræ accendatis, admonebo. Nam is, qui magnum in studiis decus percutit, illumendum ardorem quendam amoris, nec sine vehementissimâ cupiditate sapientie, quidquam effici posse egregium, quidquam præclarum conabor ostendere.

Quanto verò mentis impetu, & quàm inflammatâ voluntate sint appetendæ facultates, quarum studium suscepistis, non alia ratione clariùs, Auditores, pervidere possitis, quum reponam, quàm ardua sit vis, quæ ad earum excellentiam pervenitur; cogitate quàm excelso in loco Sapientia collocata sit, quæ arte possit inveniri condicetis, ex altitudine Sapientie metienda est amoris magnitudo, quo eas comparatur. Homines omnium sæculorum ingenio principes, quum totâ vitâ nihil aliud egissent, quum incredibili arderent amore cognoscendæ veritatis, quum perpetuis laboribus, vigiliisque ætatem contrivissent, vix illum apicem ascenderunt, vix in summo fastigio constiterunt, vix a primo limine Sapientiam salutarunt; nos, qui ab eorum præstanti natòrî longè absumus, quibus viribus in tantam altitudinem connitemur? quis homi stratos eriget, quis ad altissima coget aspirare, nisi amor? cui merito Veteres alas affinxerunt, quia nulla est tanta sublimitas, tam præruptus, & inaccessible locus, ad quem non possit evolare. Hunc oisi ducem assumpseritis, quàm citò vos laboris tædebit, quum assiduum, & haudquam levem in indagandâ veritate subeatis, necesse est? quum brevi mentis intentionem ignavia solvet, aut relaxabit? quàm faciliè vos voluptas a feveritate studiorum avocabit, & in otium tradet? quibus pestibus ingenii folius amoris beneficio resistetis; nam solus amor non desatigatur, non laborem sentit, non ullâ rerum difficultate deterretur, non ullis illecebris voluptatis avertitur ab expecti boni suavitate querendâ. Hic quidquid est arduum, planum, facit, quid-

quidquid infuave, jucundum, quidquid onerosum, leve, quidquid asperum, suave, quidquid amarum, dulce, amabile, quidquid odiosum. O igitur amorem socium adjungendum ad Sapientie salugium contendendum! nam qua alia ratione pulcherrimam scientie laudem consequi possit confidamus? non diurnos, credo, labor, non assidua cogitatio, non studium contumax, non pervigiles curae in discipulis requiruntur; ut quaedam plantae radices habent amaras, fructus vero suaves procreant; ita Sapientie principia sunt plena molustiae, extrema referta jucunditate. Hanc autem amaritatem, quae studiis admisceatur, non languor animi, & oscitantia, sed amor solus potest devorare, qui delicias invenit in tormentis. Et sane si doctissimorum hominum vitam, & fasti reputemus, amorem Sapientiae flagrasse, & quasi quodam furore correptos fuisse reperiemus; nisi forte arbitramur Indorum Sapientes, quom Caucasi nives, & intolerandos Solis ardores nudi perferrebant, quò suae disciplinae praeceptis obtemperarent, animo languente, & remisso, & ignavo in eà philosophandi ratione esse versatos. Sed hi barbari, & non satis culti fortasse excesserint modum; quid in mediâ Graeciâ doctissimi viri non aestu quodam amoris abrepti ad Sapientiam, & bonas artes animum appulerunt? Non ardebat studio scientiae Democritus, quum amplissimum patrimonium fratribus dividebat, sibi quod satis esset victici ad ultimas oras disciplinae causâ peragrandam reservabat? non Socrates incendebatur amore Sapientiae, quem, quum ad orientem Solem salutandi fidei causâ mense se convertisset, & ad contemplationem summi boni animum erexit, in eodem vestigio defixum Sol occidens, & rursus oriens deprehendebat? non incitabatur acerrimè ad studium cognoscendae veritatis Diogenes, qui quominus Antisthenem summum virtutis præceptorem sceleretur, andrectique de moribus, & rerum naturâ disputantem, nec asperitate verbotum, nec verborum contumeliâ potuit deterri? Dies me deficiet recensentem excellenti doctrinâ viros, quorum summus amor exitit disciplinarum, quas appetendas putaverant. Antisthenes iter quoque milium, quo intervallo Piræum, ubi habitabat, abibat a domo Socratis, quotidie bis pedibus dicebat conficisse, ut Socraticis sermonibus incohereret. Demosthenes in dicendi studio tanto est animi ardore, & tantâ assiduitate versatus, ut nunquam opificum amolocandâ indulturâ vinceretur! Euripides civiom cæcus, omnesque volperas relinquebat, & quum in antrum horridum, obscurum, remotum a vestigiis hominum secessisset,

ibi divinas tragedias elaborabat, & pulchritudine dumtaxat operum animum oblectabat: Plinius quo Vespuri montis naturam cognoscere, exundantis ardoris vapore consumptus est. Negare, si possitis, Auditores, hos arsis delirio artium optimarum, qui summos labores, & incommoda, & contumelias earum causâ pertrulerunt; qui divinas, & rem familiarem propter scientie studium neglexerunt; qui alienatâ a sensibus mente operam dederunt Sapientiae; qui hominum cæcus, omnemque jucunditatem, & seipsos reliquerunt; qui mortis periculum amore cognoscendæ veritatis adire non recusant. Quid, rogo vos, Auditores, nisi amor, & amor acerrimus appellari debet ardor ille tam fervens, qui adeo in excellentibus viris exarsit, ut nullis rebus adversis, nullis prosperis, nullâ temporum diuturnitate, nullâ senectute posset extinguî? Democritus centesimum nonum ætatis explevit annum semper in indagandâ veritate insatiabili studio occupatus: Iliocritus nonaginta composuit annos, centum octo Gorgias Leontinus, Pythagoras, & Protagoras nonaginta; & tamen quum ad extremam senectutem pervenissent, discentes prius viâ deseruit, quàm studium secularium, cui se iocunde ætate dederant. Que fuit tanta amoris magnitudo, quis ardor ille tam vehemens, quem tam longa ætas non refrigeravit? Nulla profecto cupiditas voluptatum tanto intervallo temporis non esset expleta, nulla deliciorum seis non extincta, nulla delectationis jucunditas non satietate exolevisset, solus in ægris pedibus tandiu permanere amor Sapientie. Quod si doctissimos viros constat amorem disciplinarum non mediocrem, sed pene immensum, ad eam, quem consequuti sunt doctrinam, ducem habuisse, quis eundem omnibus adimendum, qui eandem doctrinæ gloriam appetunt, non fateatur? Ut qui picturæ dant operam, quid summi artifices in pingendo observaverint spectant; & qui rei militari student, quid maximi imperatores in administrandò bello sequuti sint, animadvertunt; & qui agriculturæ sunt studiosi, quod optimi agricolæ faciunt, ad agri colendi rationem putant pertinere; & qui se venandi studio dederunt, quod præstantissimi venatores usurpare solent in venando, emulandum sibi arbitrantur; nos, qui studia litterarum colimus, quem in summis viris amoris ardorem fuisse intelligimus, hunc videro; hunc in ratione studiorum necessarium, hunc imitandum nobis exhibere debemus. Sed quid ego sic arguamur, quid sic ago, quoquam ab istum pervenisse sint exempla repetenda; quem posita sine ante oculos vestros hujus rei multa, & prave clara

clara documenta? Convertit, Auditores, animus ad cunctis hominum literis deditorum, contemplaminum vitam, mores, & instituta cognoscite, omnes ardere, & concitici desiderio Sapientie, omnes quam simillimos esse amatoribus intelligetis. Nam amatores ex desiderio laborant, & quasi contabescunt; pullorem, & maciem e studiis contrahunt literati: amatores carere suis deliciis non possunt; sine jucunditate studiorum vitam sibi acerbam putant literati: amatores vigilis, & nocturnis excubiis amores suos sibi demerentur; e somno excitantur, & de multa nocte vigilant amore sapientie literati: amatores licet absint a formâ, quam deperunt, licet aliam intueantur, tamen ad absentem animo convertuntur, eamque sibi presentem constituunt, & solam semper admirantur; quamvis a studiis absint, quamvis aliis negotiis distineantur, aliis voluptatibus aficiantur, ramen animus ad solitas artes referunt, & semper aliquid de doctrinâ, quam profitentur, cogitant literati. Ubi amor mentem occupavit, non ferè locum relinquit aliis cupiditatibus, & Dictatoris imperio comparatur; quia quemadmodum creato Dictatore omnes alie potestates dissolvuntur; ita amore dominante omnes alias curas, omnia studia, omnem cupidinem necesse est ex animo exulare; studium litterarum, in quibus existit vehementius, si non ferè aliarum studio rerum commoventur; nec avaritia fervent, nec sunt ad libidinem proclives, nec cussi in voluptates; sed omnes animi motus ratione compressos delectatio discendi sola comperit; non levius denique vulnus infligit animo studium litterarum, quam amor corporeæ pulchritudinis perfruendæ. Plato certè sapientie princeps in convivio studiosos inquirendæ veritatis cum vulneratis morfu viperæ comparavit, quod utrique vehementissimè, alteri dolore, alteri scientie cupidine torqueatur. Quis igitur inficias ibit, cupidos artium præclararum veros esse amatores, & omnes numeros amoris habere studium litterarum, quam omnia, quæ conveniunt in amantes, convenient in studiosos nobilium secularum? Immo si quis amoris naturam diligenter contempletur, acriorem esse vim in studio litterarum, quam in illo ardore, qui a corporis formâ excitator, animadverteret. Quid enim aliud amor, quam desiderium pulchritudinis? pulchritudo est amoris alimentum, pulchritudo mater, & nutrix, pulchritudini servit amor, pulchritudinem solam colit, solam diligit, solam confectatur; nihil amor indecorum, nihil inconcinnum, nihil absonum, aut absurdum, ab omni turpitudine refugit, turpitudinem omnem averfat. Quam igitur in appe-

titione corporeæ pulchritudinis vel inuit turpitudine, vel suspicio quedam turpitudinis, in eâ concupiscendâ amor quodammodo claudicare, & sue naturæ cogitur oblivisci. Et sicut subulæ ferunt Vulcanum, quum Cælo decessus esset in terras, claudum esse scitum, nec se posse vi sua sublinere; ita verè cælestis ignis amor, quum in terram, hoc est ad mortales formas delabitur, debilitatur, amittitque vim suam, & ab ingenuâ nobilitate desciscit, nec est verus amor, quia non solâ pulchri specie commovetur; quemadmodum ignis hic, quo utimur, non est verus ignis, quia plurimum materie habet semper admixtum. At studium litterarum, quum sit honestissimum, quum pulchritudo Sapientie, quum appetit, sit pura, sit simplex, & omnibus numeris absoluta, & longè moralibus formis antecellat, nec habeat adjunctam ullam notam turpitudinis, est nimirum verus amor, qui nullis materie sordibus inhaerescit, & implicatur; sed liberè volat, nec est sollicitus, nec se revocat, & suis viribus moderatur; sed toto nisu contendit ad expectiti boni possessionem. Quis igitur neget studiosis esse necessarium ardorem quandam amoris, quum ipsum studium litterarum, serium dico, & non vulgare, amor, & quidem flagrantissimus habeatur? Ac mirum profecto, mirum videretur, si præclarissimarum ficultatum studiosi ad eorum scientiam comparandam amore non indigerent. Quid enim est in vita egregium, quid præclarum, quid expectendum, quod ab amore non proficiscatur? Quemadmodum ignis in universâ rerum naturâ movendi vim obtinet, & sine eo immobilis materia, & bruta torpescit; neque hic admirabilis Mundi ornatus extitisset, nec animantes ad sobolem similem sibi procreandam impellerentur, nec plantæ frondes, fructusque profunderent, nec terra tantâ varietate pingeretur, sed informis, & quasi concreta, & cæca rerum moles consisteret; sic amor in Mortalium vitâ est causa, qua cidentur animi, & aguntur, & ad omnem laudem excitantur; nec sine eo quidquam laudandum, mirabile, pulchrum, gloriosum extitisset; sed homines inculti, inertes, ignavi agerent, & inornata esset vita, & parum a belluarum feritate distideret; nec quisquam vir egregius, & memorandus quidquam magnâ laude dignum, nisi stimulis amoris fuisset impulsus, appetivisset. An verò putamus Alexandrum Macedonem tantas res gesturum fuisse, tantum terrarum victorias peragiturum, immanes, & barbaros gentium mores sublaturum, Europam com extremâ Asia legibus, & connubiis, & institutis conjungiturum, nisi amore gloriæ, amore pulcherrimorum operum, amore vir-

tutis exarsisset. Licebat otioso frui Macedoniz Regno, quod ipsi pater opulentissimum reliquerat, licebat frui Græciæ Principatu Philippi vi-tute parvo, & sua rursus constituto; cur sub pellibus esse maluit, cur asperissimos montes superare, obire desertas Aliz regiones, tempestates, frigora, æstus, labores, sitim ferre, toties acie confingere, inter hostium tela versari, vulneribus confodi, urgeri, collidi, confictari, toties de gloriâ, de Regno, de vitâ dimicare, Indus, & insuditas ad eam diem gentes lacessere, apud Malos extremum adire discrimen, numquam quiescere, numquam Orbem terrarum quietum esse pati? num sine animi ardore, sine mentis imperu, sine desiderio excellentis alicujus boni est tanta molitio? Quid Codrum, quid Decios arbitramur, quum pro Patriâ, pro salute legionum se devoverunt? non vi amoris erga Rempublicam in manifestum exitum præcipites irruisse? Licet eodem modo summos imperatores nominare; quippe nec Miltiadem, nec Themistoclem, nec Cimonem, nec Epaminondam, nec Pelopidam, nec Cononem, nec Agésilauum; nec Romanos Camillum, Curium, Fabricium, Marcellum, Fabium Maximum, duos Scipiones, Marium, Luculum, Pompejum, Cæsarem crediderim sine amoris impulsu, quo vel Patriam prosequerantur, vel suam ipsi gloriam, vel potentiam appetebant, tantas res gessisse, tantos labores perussisse, tantis periculis æspis obiectis. Sed hi licet amoris furore pulchro, & laudabili non incitarentur, ut revera incitabantur, poterant furore Martis ad tantam rerum gestarum magnitudinem excitari; excellentes autem viri vel cœdendarum legum laude, vel Reipublicæ administranda, nisi amoris quoddam, ut ita dicam, incendio exarsissent, nunquam tantas sollicitudines, tantos dolores, tantas acerbitates, & injurias exhausissent. Lycurgus ut saluberrimis legibus luxu dissulentem, & soluta disciplinâ fluctuantem Sparthiorum civitatem constitueret, inter populi concitati minas, furemque jactatus est, seditionum contumelias pertulit, capitis discrimen adiit, oculum amisit, ne legum præsidio Respublica orbaretur; & ad extremum excessit ex urbe, legesque, quas tulerat, ne possent abrogari, sancivit exilio. Quis unquam, ut suis deliciis potiretur, tam multa perpessus est, tandem peregrinatus, quum Solon ille celeberrimus Atheniensium legumlator, qui, quod sapientia Rempublicam temperaret, omnes urbes, omnesque regiones dividit, quæ aliquâ laude florebant Reipublicæ bene constitutæ, ut populorum mores, & iustitiam cognosceret? Quid alii legum conditores? quid reliqui, qui Rei-

publicæ clavam tenuerunt, quantum animi ardorem præstulerunt? Non libet referre Phocionis ærumnas, & calamitatem; non quas pertulerit Caro tempestates, & procellas, ut libertatem Patriæ tueretur; non clades Ciceronis, quem neque Catilina facies, neque Clodii fratres, neque Antonii minæ, & crudelissæ Reipublicæ præsidio deiecerunt. Quæ omnia si a clarissimis viris potuisse exantari, potuisse perfici sine amoris instinctu creditis, vehementer erratis; neque tanta vis asperitatis quæque tolerandi, & pulcherrima perficiendi in alio, quàm in amore potest inveniri, neque frigidus, aut tepens ad tanta munia obunda est idoneus. Sed hactenus, Auditores, vos argumentis ex humano ingenio, ex humanâ sapientiâ petitis docere tentavi; nunc majus quiddam molior, excellentius genus rationum requiro, ad altiores mentem convertito; non humanæ sapientiæ, sed Divinæ facta persequor. Quum ille rerum Conditor, & Mundi architectus Deus ex informi, cæcæque materiâ fabricatus est Universum, Artifici Divino locum, & impulsorem tanti operis fuisse amorem doctissimi viri prodiderunt; hunc in sinu confusæ moris illius esse versarum, quod rerum suam lucis, & decora omnia expertem ad summi boni lucem converteret; hunc in mente Divinâ exaruisse, qui eliceret fontem luminis sempiterni, & ad omnia illustranda, formanda, perficienda deduceret; hunc duabus alis ingentibus ab ortu, occasuque complexum esse Mundum, quibus cuncta foveantur, animentur, protegantur. Ergo Divina Sapientia, quum admirabili ordine cuncta distribueret, quum elementa componeret, quum Cœlum signis fulgentibus ornaret, terram Oceano circumfunderet, & tantâ multitudine lapidum, metallorum, animalium, plantarumque compleret, Amorem habuit administrum, comitem, ducem, adiutorem. Et querimus adhuc, quid humanæ sapientiæ sit necessarium, quid assumendum? & non in illum rerum Auctorem inuenimus, & quoad homini licet, mentem illam supremam omni conatu, & nisu mentis imitatur? Amor affuit Divinæ Sapientiæ, quum maximum, excellentissimum, pulcherrimum opus moliretur, cur nostræ non addit, quum quidpiam molitur excelsum, egregium, præclarum, prædicandum? An Artificis æterni Sapientiæ, quæ non impeditur, quæ non est ullius rei indiga, cui quàm proum est vellet, tam facile, quidquid voluit, expedire, ad agendum amore debuit excitari, nostra non debet? quæ tam infirma est, tam iners, tam inops, tam impedita, cui tenebræ offundunt voluptates, quæ cernat otium, quæ corporis, & sensuum præstigiæ veritate cogunt aberrare; immo verò

ORATIO XXI.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1697.

In solemnâ institutione Studiorum.

*Studioſis adoleſcentibus vitia eſſe
fugienda.*

verò ſolus amor hanc poteſt commovere,
A. ſolus poteſt hanc errantem in viam deducere. Nam ſi ardor ille, qui ſub aſpectabili pulchritudine accenditur, nonnullos doctrinæ compotes fecit, & artium maximarum; ex quo illud inanavit contritum vetuſtate proverbium, Muſicam docet amor, quanto magis faciet ipſius amor ſapientiae? Hic vobis, Adoleſcentes, conſeſtandus, aſſumendus, amplectendus; ceteros amores damnofos, ſutiles, leves, fugiendos; fallaces reipſa experimini; ſolum etati vestræ conducibilem, ſtabilem, firmum, appetendum, vereque amabilem amorem virtutis, & Sapientiae experiundo cognoscetis. Non debeo, Auditores, tentare quoniam modo vos ad amorem Sapientiae poſſim excitare, quum initio dicendi me imparem eſſe tantæ rei ſim ſaſſus; ipſe mihi amor, ut vos inflammaret, eſt invocandus. Tu mentium dominator, & victor, tu ſuaſor omnis honeſtatis, depulſor ignaviae, tu ſolertis ſtimulator, ingeniſſimum lumen, ſtudioſorum fax, incitamentum virtutis, amor, incende mentes omnium ad Sapientiae pulchritudinem amplectendam; tu, cui nihil arduum eſt, nihil inaccessum, aut inſuperabile, ſi quæ anguſtiae nos prement in ſuſceptâ ratione ſtudioſorum, ſi quæ difficultates deterrebunt, eas faciles reddes, & expeditas; tu, qui omnem ſcrubitatem, & amaritatem ſuavem, & dulcem facis, ſi quid amari, ſi quid aſperſi habebunt principia Sapientiae, mitigabis; tu, qui omnes doctiſſimos viros ad apicem, excellentiſſimæ doctrinae extuliſti, nos etiam, quamvis ſub illis multum diſſemus extolles; tu, qui ſam conjunctus es cum ſtudio litterarum, ut idem eſſe videaris, litterarum ſtudia colentes ne deſeras; tu omnium auſtor, quæ laudantur in vitâ, ad excellentiſſimam doctrinæ laudem contendentibus eſto nobis incitamento; tu Divinae Sapientiae comes, & adminiſter, humanam regere, ſugere, & excitare ne dedigneris. Quod ſi noſtros conatus adjo-
X veris, nobiſque benignus aſpiraveris, non ut veteres Athenienſes in celeberrimo Orbis terrarum gymnaſio tuum ſimulacrum dedicabimus, ſed in pectoribus noſtris, in intimis animis tuum venerandum numen conſecraturum geſtabimus.

Tcm. III.

I Ndoles vestræ, Juvenes ornatissimi, vestra, Patres amplissimi, dignitas, gravitas, virtus me cohortantur, ut a quæram argumenta dicendi, quæ cum honestate maxime conjuncta videantur. Nec vereor, ne si minus mollem, & delicatam viam, quæ ducit ad Sapientiam, demonstraro, Adoleſcentes, qui ad me audiendum frequentes convenerunt, a doctrinæ studis detraherentur. Quin etiam causæ magnopere confido, vehementerque lector, Auditores, quod, quò ad summam rerum scientiam pervenire poſſius, ea vobis conſeſtanda, ea fugienda proponam, quæ eſſent conſeſtanda, eſſent omnino fugienda, etiam ſi ad aliud vitæ inſtitutum animum appuliſſetis. Quo ſaciliorem mihi ſpero futuram perſuadendi eſſe rationem; nam quemadmodum Socrates ille philoſophiam ad mores componendos tranſtulit, & in mediis hominum coctibus collocavit; ita hodierno die mores ad philoſophiam, & ſtudia litterarum excitanda, alenda, promovenda ſum devocaturus. & odum vitiorum in mentibus vestræ deſixurus. Quare vos oratos velim, Adoleſcentes, qui ſtudioſorum curriculum eſſis ingreſſuri, ut, ſi quando aliis, orationi meæ aures quæſa attentiffimas præbeatis. Non enim agitur de re levi, & quæ animos prætervehi debeat; ſed agitur de eo, in quo progreſſus vestræ ſumma conſiſtit: agitur de animis ad Sapientiam præparandis: agitur de ſtultitiâ prorfus exuendâ: agitur de jaciendâ veræ laudis, & gloriæ fundamentis. Anno ſuperiore, quid amare deberetis, oſtendi; nunc, quid odiſſe debeatis, oſtendam: oſtendam Sapientiae pulchritudinem appetentibus vitiorum turpitudinem eſſe fugiendam, animum ad omnem honeſtatem componendum, odio habendas pravæ cupiditates, quibus etas vestræ ſolet interdum, Adoleſcentes, inflammari. Quod odium niſi aſſumpſeritis, nihil vobis ingenium proderit, nihil in doles, qua præſtatis, nihil Sapientiae cupiditas, qua flagrat, nihil excellentium diſciplina Præceptorum, quibus vos dedidiſſis. Nam ſicut illa ſacra,
P 2 quæ

que mysteria antiquitus vocabantur, nemo spectabat, nisi qui longâ corporis castimoniam, & diuturnâ Initiorum religione animum ad spectaculum præpararet; ita ad Sapientiam nemo potest aspirare, nemo ejus arcanam speciem potest intueri, nisi qui vitis depolitis mentem idoneam reddidit spectaculo tantæ pulchritudinis, & claritatis; nec illotis, ut ajunt, uanibus litterarum sacra trahantur. Sunt enim vitia ad egregiam doctrinæ laudem viam affectantibus magno impedimento; vacillant animos, nec sinunt unquam in purâ veritatis luce versari, quod erit argumentum hujus mee dictionis.

Ac mihi primum occurrendum est, Adolescentes, tacite vestræ reprehensioni; nam si quis vestrum forte miretur, eoque me redarguendum putet, quod ex hoc ipso loco pollicitus aliquando litterarum studia animis medicinis allatura, & ad emendandos mores plurimum profutura; nunc antequam eam medicinam adhibeam, antequam studia vestra inchoetis, vos, quasi ea nihil prosint, jubeam ad animi sanitatem pervenire, quæ cernitur in vitis depellendis; respondebo me præstantissimos Medicos imitari. Nam sicut illi priusquam discutere morbos remediaorum salubritate conentur, imperant abstinenciam, æreant a voluptatibus, quibus valetudo labefactatur, præscribunt corpora quietem, amicum tranquillitatem; neque enim aliter concipi venis medicamenta, & corpora perducere possunt ad sanitatem; ita ego vobis antequam Sapientiæ studium, quod est animi vera medicina, suscipiatis, præcipio a vitis abstinendum, modum statvendum cupiditatibus, adhibendum delictum voluptatum, humiles, & sordides curas aspernandas; sic enim animo constituto influent salubriter præcepta Sapientiæ, & documenta virtutis altius inherebunt. Non jubeo vos, antequam in doctrinæ studiis longius procedatis, ad excellentissimam virtutem pervenire: non jubeo ascendere illam editam arcem Sapientiæ, quam doctissimi viri vix ascenderunt; non jubeo vacare omnibus animi morbis, & perfectissimâ frui sanitate mentis, quæ bonis nemini sine altissimâ doctrinâ, vel singulari divini Nominis beneficio contingunt. Sed jubeo melioribus curis assuescere: jubeo virtutis amorem in animis excitare, toroque nisu mentis, quæ prima sapientia est, vitium fugere, & quæ pars magna sanitatis est, velle sanari: nam perturbato animo, & ad explendam libidinem hians, & imminente, & cupiditatibus obsecro numquam poteritis veritatis, & Sapientiæ lucem pervidere. Quod cum ex multis, quæ vobis in mentem venire possunt, Audiores, cum ex his, quæ dicam facillimè cognoscetis.

Duo sunt, quæ requirentur in eo, qui in studiis litterarum operæpretum facturus esse videatur, intelligendi tolerantia, & voluntas incensa studio discendi, percipiendæque veritatis, statui verò non potest, utra magis desit illi, qui in aliquâ morum suavitatem versantur. Mens illi perspicax, illa rerum naturæ capax non cadit in hominem, qui relictâ sui parte divinâ, & immortalî, & ad corpus, materiæque conversus immergit se in altissimum gurgitem cupiditatum. Quis enim nescit animum, quo magis corporeas voluptates amplectatur, quo magis cupiditatum flammis incenditur, eo magis immiscere se corpori, magis adherescere, insigique materiam; sic autem infixum corpori induere quodammodo naturam corporis, & ejus contagione fieri, ut ita dicam, crassiores, quum erasit, concretæque naturæ auges, ac magis misceatur; ex quo mentis acies hebetatur, perit illa subtilitas, quæ pervadit omnia, quæ omnia penetrat, insinuatque se se in abditos sinus, latebrasque naturæ, & Universum suâ luce collustrat? & quid ni pereat? Est a doctissimis viris proditum animum impressas habere omnium rerum notiones, vigere sensu præstantissimo, nihil omnino reperi, quod non intellectu consequatur, & si corpora vinculis liberetur, nihil indigere disciplinâ. Quo tempore igitur obliviscitur scientiæ, & ut poëtæ loquuntur, lethum flumen bibit? quem descendit in corpus, quum corpori conjungitur, tunc materiam temere fluctuantis impetu agiturus, & attonitus in summâ rerum ignoracione versatur. Et quod de prisca illis hominibus, qui recenti Mundo ævum agitabant, Æschylus dixit, videns nihil videt, & audiens nihil audit; nec ante deponit hunc stuporem, hanc mentis tarditatem, quàm tempore procedente paulum compressio materis motu, quo pellitur, & agitur, & admonitus a sanis, & disciplinâ eruditus ad memoriam rerum, quæ viderat, & quas mente comprehenderat, excitatur. Quod maximè contingit, quum se se maximè abducit a rebus externis, & in se ipsum recedit, & corpus relinquit; tunc insitas rerum notiones contempletur, & aliquâ veritatis luce perfunditur. Nec tamen potest, dum in his tenebris, & cæco carcere commoratur, lumen illud, quod in se continet, clarè pervidere; tantumque obscuratio, quam corpus affert, valet, ut quum omnium rerum formas complectatur, numquam tamen eas, nisi velut per nebulam, & caliginem cernat, & interdum sberret a vero, & in magno errore versecur; quamvis in intimâ sui parte insitam gerat, & prorsus attingat inherentem ipsam veritatem. Quod si corpus tantas tenebras affert

anti-

animi, etiam Sapientum, qui vocant cogitationem a sensibus, qui in mentem conantur allurgere, qui se abducunt quàm longissime a corpore, & corpori non famulantur; quantas adheret his, qui libidinum loquax irretiti se se corpori penitus dediderunt? Nonne necesse est ipsos nihil, nisi corporeum, cogitare, habere mentem crassam, & congestam caligine circumfusam, plenos esse inscitiam, & stuporis, non posse rerum inclusam animo, & involutum penitus notitiam explicare, eorumque animum ad corporis, cuius amore tenetur, naturam, & similitudinem proximè accendere, ob eamque causam esse brutum, & ineptum percipiendis disciplinis? Enimvero tam peripetuum est animos, qui se constringendos dederunt voluptati, & corporis delinquentia capiuntur, dum hujus quasi custodia continentur, non posse altius evolare, non posse percurrere oras erroris, & insensitæ mobilitatis, quæ circumfunditur, & ad lucem se sentit, & veritatis emergere: ut summi auctores intelligendi putaverint, etiam post obitum a corpore separatos humi volitari, & amore materie, cui cupidius inhaeserunt, corporibus assidere, & concretam labem secum trahentes, & stupidos, & tenebriosos in hac aëris infimæ regione versari; atque hos esse eos, qui in sepulchris habitent, & tabo cadaverum delictentur, & spectris horreant terrentur imperitos. Si animi, qui corpus reliquerunt, tamen corporeis sensibus, quibus assueverunt, tenentur, quid quum in ipso corpore commorantur? si lucem non vident, quum e tenebris emerferunt, quid quum densissimis tenebris circumfunduntur? si libertatem consequi non possunt, quum e carcere educti sunt, quid quum artissimis vinculis adstringuntur? Præterea Plato dixit in Phædro animos alia quibusdam niti, quibus ad spectandam Divini luminis claritatem attollantur; sed eos amittere, & in hanc regionem præcipientes ferri, quum desiderio corporis capiuntur; nec ante recuperare, quàm divine pulchritudinis recordatione excitentur, & amore lucis illius beatissime accendantur. Quum igitur animus amore corporis deprossus fuerit, & tenacitate materie, quasi visco implicatus amiserit ad superiora tendendi facultatem, quanto magis deprimitur; quanto magis gravabitur, si hauriet avidissimè obscenas voluptates, si gutturi, & ventri turpissimè serviet, si ardebit iracundiâ, si ceteris cupiditatibus transversus ægetur? Est quidem animus celestis ignis, est divini luminis quasi quidam radius immortalis; sed ut ignis extinguatur humoris copiâ largè superfusâ; sicut lux quum terrenis corporibus hæret, & implicatur, non splendet; sic igneus animi vi-

gor prorsus elanguescit, prorsus obscuratur, quum voluptatum studio sese in materie flumen immetgit, & habentibus multum terrenæ facis affectibus irretitur. Sunt igitur vitia doctrinæ studiosis exuenda, nam ingenii acumen obtundunt; & quemadmodum non est aptus oculus ad acutè cernendum, qui vitioso humore suffunditur; ita mentis acies rationes rerum abdites, & involutas pervidere non potest pravis cupiditatibus obsecrata. Et sanè si quis animadvertat, quàm inter se pugnent, & quàm in diversas partes animum trahant vitia, & studium litterarum, non posse inter se convenire prorsus intelliget. Doctrina mentem attollit; vitia depriment; doctrina animum in mentem erigit; vitia convertunt ad corpus; doctrina Mortales excitat ad honestatem; vitia ad omnem turpitudinem rapiunt; illa animi tranquillitatem desiderat; hæc perturbationibus aluntur, & gaudent, & effervunt; illa in æternorum contemplatione libenter acquiescit; hæc spectant caduca, & fluxa condescuntur; illa rationem sequitur; hæc rationem averfantur, & temeritate reguntur; illa promovet instam vim, & animum virtutis cohæscit; hæc prorsus extinguunt, & corpus, animumque depravant. Quæ quum tam sint pugnantia, quis non videt eis, qui se vitis dediderunt, percipiendæ omnis doctrinæ deesse facultatem, ac multo etiam magis deesse voluntatem, quod secundo loco mihi propositum ostendendum? An putatis, Auditores, amorem Sapientiæ posse coniungi cum studio voluptatis, cum pravæ ardore cupiditatum? facilius mehercule æquum, ignemque miscēbitis, facilius hominis naturam cum immeni quapiam belluæ copulabitis, quàm ardorem libidinis cum studio litterarum. Ubi voluptas animis illabitur, ubi prava cupiditas occupat mentem, totum animum possidet, nullum locum relinquit studio Sapientiæ. Lotos illa Homeri carminibus nobilis, cujus fructu qui vescabantur, desiderio Patriæ, & carissimarum rerum non ampliùs tenebantur, nec ab eo loco divelli poterant, ubi tantum suscitatem gustaverant, non arbor fuit, fuit voluptas, fuit dulcedo perveris vitiorum; quum qui vel primoribus libris atigerunt, immemores sunt omnium, ad quæ naturæ duce vebabantur, nec ab eis possunt ullo modo dimoveri. Sed cum omnium rerum honestarum, tum Sapientiæ maximè studium excutunt male voluptates. Nam quum, ut ait Poeta comicus, ingenium hominum sit proclive ad libidinem, facilè trahimur a voluptate; & ita capimur, & irretimur, ut a litterarum studiis refugiamus, quæ totum animum sibi vindicant. Cogitate igitur, quæ

que possit esse concordia inter amorem Sapientie, & pravarum studium voluptatum; que potest esse inter duos dominos, qui cuncta ad se trahant, & soli velint imperare: que potest esse inter iulum, mikem, plecidum, & temperatum Regem, & agrestem, ferum, immanemque tyrannum, qui imperium obtineant ejusdem civitatis. Imago digna rei magnitudine mihi defuit, Auditores, quum quolibet animi libidinem eum tyranno comparavi. Nullus unquam tyrannus tam sevens, tam iniquus imperavit, tam aeri servitio suos populares prelit, vexavit, opprestit, quam sevens, quam iniquus imperat animis libido, quam acriter asstringit voluptas omnium voluntates. Quis enim tyrannus unquam edo-rogavit suos populos, ut suis commodis non intervirent, non amarent libertatem, odio haberent, quidquid profuturum, pernicio-
sa appeterent, & sectarentur, salutem sponte contemnerent? At prava cupiditas quicumque natura expetuntur, cogit repudiare: jubet valetudinis curam insuper habere; parendum est: imperat opes profum-
dere, aspernari potentiam, gloriam, decus; obsequendum est: suadet adire pericula, in exitum manifestum, & mortem ruere; non recusandum est: præscribit nobis, ut virtutem oderimus, ut amicos infestemus, ut Deum contempnamus, ut nobis ipsi inimici simus, & nocitura appetamus; obtemperandum est. Jam vero quas animis facies admovet, quas furias, quos affert lanatus,
quum immaniter debauchatur? non turbines, non procelle, non tempestates ita maris, & Caeli tranquillitate perturbant, ut animum pervertunt prave cupiditates. Nonne videmus ora ipsa cupidorum vehementissimè commoveri, agitari corpus, nec posse consistere; non colorem, non vul-
tum, non oculorum conjectum eundem manere, labefactari valetudinem, concuti vires, membra debilitari? Quanto magis purpureus animum, unde hæc pestis proficiscitur, & in quo insidet, & hæret altius, rapi, distrahi, percelli, vexari, disloque-
ri? His autem furis animum agitatus potest ne incedi amore Sapientie, potest non omnem disciplinam aspernari, quem juvat insanire, furere, debauchari; quum animi vitia id habeant vel perniciosissimum, & eo potissimum corporis morbis antecellant, quod ii, quos occupant, nolint ad sanitatem pervenire, & oderint, & averfentur omnis, quibus ex pestes depelluntur? Quid, quod vitia studium invehunt voluptatis, studia voluptatis fugam laboris, fuga laboris ignaviam, ignavia tor-
porem animia affert, & odium rerum honestarum, que per laborem comparantur? Aspera, Auditores, est via, que ducit ad Sapientiam, quamvis ea asperitas juven-

dissimulata voluptate leniatur; ideoque potest Musas in amenissimo quidam monte, sed qui prærupis robibus adiretur, habitare dixerunt. Quidquid autem in studio literarum suave est, atque jucundum non cer-
nunt, neque sentiant hi, qui victorum dulcedine, & suavitate capiuntur; contra vident coras Doctorem, vident labores, vident vigilas, vident gravitatem, quam tristitiam interpretantur: non ignorant quantum sit studiis insudandum: exemplis admonentur pallorem, & maciem contra-
hendam, abstinentiam multis voluptati-
bus. Quid mirum, si acerbam vitam hominum litteris dedicorum arbitrantur, si tanquam amaram, insuavem, gravem, horridam, ætumnosam reformidant? Atque eo magis a studiis deterrentur, & laborem proflus refugiant, quod ipsi caleat deest, quo omnes ad asperam quæque perferenda incitantur, deest glorie, laudis, amplitudinis cupiditas. Nam quomodo possunt duci glorie dulcedine, qui vitia ample-
ctuntur, quum flagitium, probrum, dedecus non reformident? quomodo alta spe-
ctare, quum nihil, nisi abjectum, humile, sordidum concupiscant? quomodo Sapientie laudem expetendam putare, quum stultitia sua, & nequitia gloriantur? Jaent igitur in suis flagitiis viciosi, nullo stimulo ad doctrinæ studium incitantur; oderunt Sapientie gravitatem, quia nugis delectan-
tur; lucem reformidant, quia tenebras vi-
tæ consueverunt; delicia fructi non pos-
sunt, voluptatibus illaqueati non volunt ad Sapientiam pervenire. Quæ si minus perspicua existimare, uterem exemplorum copiam, quibus omnino vincerem vitia e-
gras mentes a salubribus litterarum studiis abhorretere. Quid enim cause putatis esse eum, quum Dionysius ille Junior Platonis famæ excitatus (tanta est enim Sapientie pulchritudo, ut interdum vitia etiam e-
citas animos possit commovere) ad se Philosophum accersivisset, aut nihil profecerit? quia nimirum vitia, quæ Platonis adventu quasi conterrita sese in intimas ani-
mi latebras abdiderant, rursus emer-
sunt, & tanquam obscenæ canes longo je-
junio irritate philosophiam oblatraverunt, & ad omnem furem Tyrannum rursus in-
citaverunt. Ergo ille, quem accersiverat, contumeliose eiecit, quem dilexerat, est acerbe infestatus, quem suspexerat, contempsit, quem tanquam Deum coluerat, omni ignominia afficiendum curavit. Cur Nero a Seneca institutus tam eximio sapientie præceptore, ingenio præditus admodum eleganti maxime omnium Principum infestis laboravit? quis prave copiditates, quæ solent esse comites magnæ fortunæ, hominem doctissimi Præceptoris voces audire vetuerunt; & indolem Prin-
cipis

aspia ad magna surgentem in omne flagitium præcipiem ferri cogerunt: cur Commodus patre sapientissimo natus, doctissimorum hominum turbæ circumfusus a puero, qui ejus aures honestissimis sermonibus perforant, eò stultitiae, & vecordiae processit, ut non doctissimi, & divinæ virtutis præditi Cæsaris, sed gladiatoris impurissimi filius videretur? Possam eodem modo, nisi causæ considerem, testes appellare omnes, quorum mentibus in magnâ facultate sapientiae comparandæ vitia offecerunt; pro-
 festò quod ratio persuadet, exemplis efficerem, cogereque nihil esse magis impedimento doctrinæ studiis, quàm turpitudinem vitiarum. Non enim Diogenes unquam sapientie gloriæ præstitisset, nisi immodicum pecuniæ studium, quo tenebatur, exuisset: non Socrates Mortalium sapientissimus evasisset, nisi vitium molierotæ, quo laborabat, ratione sustulisset: non Scipio inter philosophiæ Proceres numeraretur, nisi vini, & mulierum nimiam cupiditatem, ad quam naturi ferebatur, longâ disciplinâ compressisset: non Zeno gravissimæ sectæ princeps extitisset, nisi naufragio amissis bonis, & a fortunâ avaritiæ deductus, & tranquillitatem mentis invenisset, & se in philosophiæ portu collocasset: non Ptolemæ tantam esset rerum scientiam consequutus, nisi Xenocratis oratione permotus a libidine, & licentiâ mentem revocasset, & ad Sapientie studium animum appulisset. Sed exempla, quæ innumerabilia possent asserri, superfluo; nam audire videor nonnullos orationis meæ obdrepantes, qui me conantur iisdem armis, quibus uxor, oppugnare. An tu, inquit, tam hospes, & peregrinus es in studio litterarum, ut nescias multos doctissimæ laude clarissimos viros, qui vitiis affluerent extitisse? an ignores Phalaridem, & eloquentiæ præstitisse, & scientiâ rerum plurimarum; & tamen quom fuerit immanissimos tyrannorum, vitiis ingentibus laborasse? Critiam foeracis imbutum sermonibus fuisse seivissimum tyrannorum, qui eâ tempestate Atheniensium Rempublicam occupavit? Atheniensem Epicuri disciplinâ eruditum tyrannos omnes immanitate, & morum pravitate superasse? Anacreontem elegantissimum poetam Venetiæ, & vini voluptatibus intemperanter indulsisse? Horatium unicum apud Latinos lyrici carminis lumen sedis moribus poetice gloriæ obscurasse? Sallustium historicorum Principem in adulterio deprehensum? multos, qui sanctissimum philosophi nomen sibi arrogabant, vitiis intercutibus meduisse? Non igitur vitia sunt impedimento, quominus præstantem rerum scientiam consequamur; quom tot doctissimos viros videamus, & vitiis abundasse, & do-

ctrinâ præstitisse. Quibus ego si r. pooderem, paucissimos excellenti quadam, & infinitâ ingenii magnitudine potuisse, quom vitiis affluerent, florere gloriâ litterarum; non ideo tamen studia pravis cupiditatibus non impediri; quia quibusdam, quod libido detrahit, supplevit ingenii magnitudo; facile vobis persuaderem non esse nimium ingenio confidendum, nec sperandum multis posse contingere, quod paucissimi in omni ævo sunt assequuti. Sed nolo ollam spem nequitie relinquere; nam eos, qui memorantur doctrinam cum ali-
 quâ flagitiorum turpitudine conjunxisse, dicam partim non tam fuisse eruditos, partim non tam libidini deditos, quàm credentur, partim quom in adolescentiâ castè, & temperanter egissent, & eâ ætate magnos in studiis litterarum progressus habuissent, vel vi dominationis convulsos, vel illecebris voluptatis delinictos, vel impetu naturæ, vel aliis causis gravioribus compulsos, in eam morum pravitatem esse delapsos. Non nego interdum doctrinæ studiosos posse labi, posse a virtutis viâ declinare; nam ipsi Stoici, qui dicunt nunquam peccare Sapientem, de eo Sapiente loquuntur, quem nec invenerunt, nec unquam volunt extitisse; sed nego libidinosos, avaros, invidios, malevolos, crudeles, immanes, leves, aliosque vitios laborantes, dum his animi morbis consistantur, eximiam confectui posse, excellentemque doctrinam. Quis enim credat eos, qui vino, & epulis obruant mentem, qui summum bonum obsecnis voluptatibus metiuntur, qui in ganeis, & lustris habitant, qui invidiæ stimulis acrioribus incitantur, nec unquam conquiescunt; quorum scelere mens obstricta internis furis agitur, & perterretur, quorum animus avaritiæ sordibus obolefcit, qui odio incenduntur, & alterius exitio imminet turbidi, inquieti, trucolenti; qui levitatibus amatoris dediti semper ardent, æstuant, fluctuant animo, & intabescunt, posse in studiis, quæ animi tranquillitatem, & aliis curis vacuam mentem desiderant, cum laude versari? Enimverò tam his necesse est deesse intelligentiâ scientiam, quàm proficiendi voluntatem; quod quom abunde probaverim, Adolescentes optimi, jam perorabo, vel potius pro me Sapientia ipsa perorabit; quæ vos ex alto, & pleno lucis, & tranquillitatis jucundissimæ loco ad se vocat, & his vobis cohortatur. Non ego vos, inquit, Adolescentes mei, jobeo, quæ vobis profutura, quæ vobis opes, gloriam, potentiam allatura; sed jubeo ea, quæ perniciosissima, turpia, & rem vestram familiarem dissipatura sunt, relinquere; jubeo carere vitiis; jubeo turpes voluptates aspernari; jubeo pravis cupiditatibus nuncium reme-

mittere: jubeo bonam mentem confectari. Quin paretis præceptis meis grande operæ pretium facturi, si quæ beneficii loco a vobis postulo, facere non recusetis. Mecum virtus, mecum dignitas, mecum gloria, mecum amplitudo est; ne putetis has cum morum pravitate, cum dedecore, cum infamia, cum flagitio, cum turpitudine, cum abjectissimis cupiditatibus posse conjungi. Circumspicite eorum, quo circumdor, præstantium doctrinâ virorum; videbitis Pythagoras, Democritos, Hippocrates, Platonem, Xenophontem, Zenones, Catones, Tullios, Papinianos, qui non minus integritate vitæ, quàm sapientiæ gloriâ præstiterunt: videbitis Christianæ Reipublice lumina Chrysostomus, Basilios, Ambrosios, Augustinos, Hieronymos, qui morum sanctitatem cum summâ doctrinæ laude conjunxerunt. In hunc recipi vos posse ne censeatis, nisi omnem animi turpitudinem abjeceritis, & quorum doctrinam concupiscitis, eorum mores imitemini. Excitate vos ad laudem, mores componite, litterarum sacra purâ mente suscipite; hæc una via est, quæ ducit ad eximiam, altissimamque doctrinam; hæc principes vere litterarum, hæc non ad rerum scientiam solum, sed ad decus, ad gloriam, ad opes, ad felicitatem pervenitur.

ORATIO XXII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1698.

In solemnî institutione Studiorum.

Nemo sine ingenti labore ad summam doctrinam potest pervenire.

ET monere debeo, Patres amplissimi, Auditores ornatissimi, & vehementer hortari Adoloscences, qui ad hoc celeberrimum Gymnasium disciplinæ causâ conveniunt; ut caveant pravas opiniones, quibus animi a studio laudis avertuntur, & omnes ingenii nervos contendant, quò summam sapientiæ gloriâ consequantur. Sed exhortatio nihil habet offensivum; admonitio nonnulla videtur ascribitor. Quis enim, nisi planè sit hostis litterarum, molestè ferat earum præstantiam magnificè prædicari? quis indignetur se se ad ingenii cultum capiendum Oratoris voce invitari? At ubi

monere instituas auditores, ubi vitæ castigare dicendo, ubi penitus insitas opiniones ex animis evellere, plerique contrahunt fronteem, adducunt supercilium, & quamvis utilia, & salutaria precipientem avertantur; propterea quod ea, quæ probaverunt, reprehendi, ea, quæ amplexantur, extorqueri sibi non facile patiuntur. Non tamen cunctandum mihi, qui propter injunctum munus hodierno die verba faciendi gravissimam personam cogor sustinere; sed utendum, sicut hactenus feci, libertate dicendi, obviam eundem ignaviæ blandimentis, aperienda insidie subdole irrepentis animo voluptatis, erroribus, quibus implicantur, ludiosorum mentes liberandæ. Atque ego haud scio, an ulla pectus major ingenia unquam invaserit, quam opinio quædam, quæ & antiquitus fortasse percrebuit, & nunc plerisque transverfos agit, quam hodierno die sum confutaturus. Plato princeps litterarum in Theæteto confirmat adoloscences, qui ingenio plurimum valent, interdum solere discendi laborem reformidare. Quod adcirco arborior usuvenire, quia sibi persuaserunt facilem esse viam disciplinæ, mentesque acres, & ad percipiendum acutas nullo prope negotio ad Sapientiam pervenire. Quæ opinio, nisi refellitur, obtundat aciem ingeniorum, infringat industriz nervos, præclaros ad laudem impetus retardet, florem juventutis a labore, & studio ad libidinem, ignaviæque convertat, necesse est. Nam si cupidi litterarum adoloscences in animum sibi induxerint hebetis esse ingenii multum temporis in disciplinarum studio consumere, posse quemlibet, dummodo solertis mentis non sit delinutus, non admodum difficulter eximiam consequi, singularemque doctrinam; ingeniosissimus quisque supervacuum laborem, inanes vigilas arbitrabitur, nec seriò in litteras incumbendum, nec studio vires atterendas censebit; deinde paulatim subrepente disciplinæ tardio, blandiente voluptate, ignaviâ lenocinante aliquid de illo modico labore detrahet, donec a litteris penitus abducatur. Quod omnibus quidem, sed præcipue nobis, Patres amplissimi graviter, & iniquo animo ferendum, & ne accidat, providendum est. Nam sicut imperator meritis succenset, si fortissimus quisque avertatur a studio rei militariæ; ita nos, qui ad præclaras artes nos duces profitemur, trisci debemus, quod ingeniosissimus quisque a litteris avocetur. Extorquenda igitur ex animis opinio tam stulta, tam perniciose juventuti, quod & vos credo, Patres aliquid facitis, & ego hodierno die faciendum esse duxi. Nam breviter demonstrabo non tam esse pronam, quàm nonnulli opinantur viam, quæ ad excellentem gloriam graf-

famur; ingeniis etiam præclarissimis opus esse multo labore, si ad non vulgare doctrinæ decus voluit aspirare.

Et sanè ita naturâ comparatum est, ut vilissima sint in promptu, & omnibus patent; pretiosissima quæque, & maxime profutura maximo studio, curâ, sudore Mortales assequantur. Inutiles herbæ sponte nascuntur; quò frumenta proveniant, exercendum frequenter solum, & arvia, ut Poetæ verbis utar, improbo labore impendendum; frugiferæ arbores agricolarum curam desiderant; quæ victum cetera animantibus præbent, nullo negotio procreantur, & adolefcunt: viles lapides ubique calcantur, & si quando his indigemus, ubique colliguntur; gemmæ summis laboribus, longinquis itineribus, & vitæ discrimine conquiruntur: demerguntur profundum mari, ut oniones eruant urinatores; aliæ gemmæ ex inviis, & inaccessible rupibus decuti, aliæ a pendentibus eximi, aliæ inter pestiferos dirorum anguium astitutus repetite dicuntur: aurum, quod omnium maxime hominum avaritiâ concupiscit, quàm laboriosè eruitur, quantis ærumnis purgatur, & perpolitur? perforantur altissimi montes, franguntur durissimæ rupes, terræ viscera penetrantur, insanis molitionibus gigantum opera vincuntur; ingens hominum multitudo abdicatâ luce continuos menses prope in manium lede versatur, & suspensorum montium subsidente mole miseri sossiores interdum obbrountur, nec cælo, unde hauserunt, suum spiritum reddunt. Quos autem labores coguntur sustinere, qui erutum jam aurum a materiâ, cum qua nascitur, separant, quorum vitam qualibet morte miseriorem Diodorus Siculus eo loco, quo describit Ægyptiorum surifodinas, esse asseverat? Quod si opes natura tam voluit esse abditas, & absconditas ac tantis difficultatibus inveniri, quis credat Sapientiæ thesauros omnibus geminis, omnibus divitiis pretiosiores, & pulchriores obvios esse, & per ludum, ac jocum comparari, non industriam, non curam, non studium requirere? Quis est ille tam felix, cui licet non laboranti, non agenti quippiam serium, quum fatias eum cepit voluptatum, dumeat aliquid temporis litterarum studiis tribuendi arcana sapientiæ contemplari, & inter homines eminere, & immortalitatem, quam studia polliceantur, adipisci instar Helenæ, quam voluptatibus dedicatam propter formæ dignitatem eadem Immortalium sedes, quas Hercules laboribus, rebusque gestis ascenderat, fabulæ ferunt assequutam? Adeone suos thesauros contemnit Sapienciâ? adeone nihil pretiosum, reconditum esse patitur? adeo a consilio naturæ discrepat, quæ pulcherrima quæque concessit indu-

Tom. III.

stritiæ, ignaviæ denegavit? Sed ne quis potest præclarissimas disciplinas potius cum aliis artibus, aut institutis, quàm cum opibus, & iis, quæ rara, & utilia natura procreat, confereudas, upere pretium est videre, & considerare diligenter, an aliquis facultas, aut artis excellentia olentibus nobis, otiosi quæ contingat. Virtus proprium hominis bonum, ad quam non minus quàm equi ad cursum, ad arandum boves, canes ad venandum, cameli ad onera ferenda, sumus a naturâ procreati, magno studio, magno labore nobis acquiritur. Quod ni ita esset, numquam cum omnium alienis dixisset Hesiodus; ante virtutem sudorem Deos posuisse, & arduam acensu, & asperam esse viam, quæ ad eam contendimus; nec quisquam prudens rerum æstimator poetam inentitum redarguet; quis enim non videt, quantum sit in studio virtutis laborandum? Ætatem contrivit in querendâ virtute Socrates: Antisthenes, & Diogenes Herculis labores exantillarunt, quum omnes alias curas, alias cogitationes, alia negotia omisit. Semper est enim animus attendendus, semper in nos animadvertendum severè, semper cavendum, ne quid irascunde, ne quid inhumaniter, ne quid imprudenter, ne quid libidinose, dissoluteque scisimus; voluptati resistendum, cum qua bellum gerimus inextinguibile, & sempiternum componende perturb. nones, eradenda cupiditatum elementa, vitandæ pravorum hominum familiaritates, optimis exemplis alluendum, ex malis etiam utilitas capienda; quod Platonis fuit familiare, qui quotiescomque in aliquem incidisset, cujus mores non probaret, cujus in facto, vel dicto vitium animadvertisset; numquid ego talis, aiebat: repudiandæ opinioniones, quibus a pueris innutrimur, præparandus animus ad asperissima quæque perferenda, ducendus moderatè secundam ferre fortunam, ad celestium contemplationem erigendus: Historicorum, poetarum, rhetorum, philosophorum dicta pulcherrima decerpenda, & animo altius insigenda, & factis exprimenda, ab omnibus, quæcumque accidunt, ducenda virtutis documenta; quod Brasidas egregiè est assequutus, qui a mure, quem comprehenderat manu, cepit exemplum fortitudinis; nam ejus mortu appetitus dimisit mordentem; & Hercules, inquit, nihil est tam exiguum, aut infirmum, quod se tueri non possit, si vitam audeat defendere; & Diogenes, qui mure cæcæ reliquias, quas ipse projecerat, atrodeute didicit paucis esse contentus. Quid autem de artibus dicam? num putatis Philippum, aut Alexandrum ingenii solum magnitudine, & non diuurno studio, & disciplinâ tantos repente bellatores extitisse? Illi verbò nihil unquam prætermise-

Q

miserrant, quod ad summam scientiam rei
 A militaris conducere videretur; quorum al-
 ter Epaminonda præceptore clarissimo om-
 nium Græcorum duce, cuius domi adoles-
 vit, omnes belli gerendi vias, rationesque
 cognovit, & ex Lyfidis Pythagorei disci-
 plinâ avidissimè hausit quæcumque ad re-
 gias artes, & bellicas pertinerent; alter
 Philippi præceptis eruditus, prælia, quæ
 patris ductu committebantur, ab ineunte
 ætate exercebat nullum studiorum genus
 non appetivit, quod conferret futuro ma-
 gno imperatori; adeo ut Homerum, quod
 B optimum bellicæ virtutis magistrum arbi-
 traretur, e manibus nunquam dimitteret.
 Philopœmen senescens in Græciâ gloriæ
 militaris ultimum, sed clarissimum lumen
 tanto studio fuisse fertur, ut nullo non
 tempore de ratione belli administrandi co-
 gitaret; itaque & quum iter faceret, &
 quum animi causâ ambularet, ut in quem-
 que locum venerat, ejus naturam contem-
 plari, & vel a periculis quærere, vel secum
 C meditari solebat; si in eo loco ab hostibus
 prehenderetur, quomodo esset acies di-
 rigenda, hostiles impetus sustinendi, angus-
 tiæ superandæ, insidiæ cavendæ, ubi equi-
 tatus, ubi subsidia collocanda; ita omnes
 bellorum casus studio antea provisos, &
 meditados habebat, nec unquam in hostes
 imparatus ad pugnam incidebat. Non com-
 memoro alios duces, non Miltiadem, non
 Themistoclem, non Cimōnem, non Alcibi-
 adem, non Cononem, non Epaminon-
 dam, non Camillum. Fabios duos, Papi-
 rium Cursorem, Marcellum, Scipiones,
 D Marium, Syllam, Cæsarem, Pompejum;
 quos omnes probare possem non sine stu-
 dio summo tantam scientiam rei militaris
 consequutos. Sed quid ego de bellatoribus
 disputo? illæ ipsæ artes, quibus in ludis
 Veteres corporis vires, & celeritatem o-
 stentabant, magno studio parabantur,

*Qui cupit, inquit Horatius, optatam cur-
 su contingere metam,
 Multa talis, fecitque puer, sudavit, & al-
 si,
 Abstinnit venere, & vino....*

Vix ullus Philosophus tantum in animi
 cultu, quantum athletæ in corporis curâ
 laborarunt; qui assiduè in palaestris exerce-
 bantur, intolerandos labores, pulverem So-
 lem, famem, sitim perferabant, voluptati-
 bus, quæ corpora robur enervant, abstine-
 bant, cibi non jucundissimis, sed ad fir-
 mandas vires aptissimis vesciebantur; nec
 F quicquam fuit tam valida viribus naturâ
 præditum, ram compositum, & aptum ad cer-
 randum, quàm eorundem labores toleraret, ean-
 dem ratione victus uteretur. Ipse Croto-
 nensis Milo, ipse Euthymus pugil, & qui-

cumque alii celebrantur, non magis natu-
 râ ceteros, quam exercitatione superant. G
 Ad Olympicos verò ludos quum athletæ
 venissent, & nomina prouenerunt, iure ju-
 rando affirmare cogebantur se se omnem
 operam, studiumque posuisse decem conti-
 nuos menses, ut se optime ad futurum
 certamen compararent. Ergo illi corporis
 motus, & ludos tantâ diligentia procura-
 bant; nos ingenii motus, & serias disci-
 plinas nullâ pene curâ indigere putabimus?
 Referte liber Barbari cuiusdam factum, quo
 admonemur, quantum etiam in parvis ex-
 H exercitationis, & studii requiratur: is quum
 tantâ arte sagittam mitteret, ut per anulum
 suspensum e facis magno intervallo, anu-
 lo non tacto dexterâ nunquam fallente trans-
 smitteret, captus est ab exercitu Magni Ale-
 xandri; qui cupidus rei cognoscendæ ius-
 sit hominem specimen artis dare, sed Bar-
 barus recusavit; Rex incensus irâ, cuius
 erat alioquin impotens, ad capitale suppli-
 cium duci hominem imperavit; querentibus
 I iis, quâ aderam, cur mori mallet, quum
 Regis morem gerere voluntatis, respondit
 se se veritum, ne successu artis careret,
 quia se aliquot dies non exercuisset; ad-
 miratus Alexander animi magnitudinem
 supplicio virum liberavit, quod existima-
 tionem vitæ prætulisset. Barbarus homo
 non confusus est arti suæ, quam a puero
 summo opere elaborarat, quæ exercitationem
 aliquantulum intermiserat; & putamus ma-
 ximas vires perfici posse eorum ingenius,
 qui non intermiserunt aliquandiu studium, K
 sed nunquam serio susceperunt? Apel-
 lis ille, cuius arte vinci naturam Vete-
 res crediderunt, excellentiam, quâ vicie
 omnes, acceptam referebat, industriæ, quâ
 nunquam tam occupatam diem egisset, quum
 lineam duceundo manum exerceret; quod
 Apellis dictum proverbii loco postea est u-
 surpatum: Protagenes alterum vetustæ pi-
 cturæ lumen omnium diligentiam, studium-
 que superavit; cuius quantus fuerit in ar-
 te labor cum multa declarant, tum illud, L
 quod quum Jalysum pingeret, ne cibo
 mentis aciem hebetaret, madidis lupinis
 victitavit, nec brevior, quàm septem an-
 norum, intervallo illud opus confecit; cui
 hostes pepercerunt, quod immortalitas
 consequuta est. Verumtamen picturæ sum-
 ma est difficultas, cui propodium est falsâ
 verum indiscretâ similitudine representa-
 re; num aliæ artes faciliores ingenius dum-
 taxat artificum contentæ non desiderant
 longam disciplinam, diuturnum studium,
 assiduum meditationem? Immo verò nul-
 lam videmus artem tam tenuem, & exi-
 guam, neque tam humilem, & contem-
 nendam, cuius excellentia artificum inge-
 nio soli debeat; omnes præter inge-
 nii solertiam, industriam, laborem, cu-
 ram

nam non modicam requirunt, nec in aliis
 animam occupari facile patiuntur. Idcirco
 Citharædus ille nobilis Philippum de
 ratione fidium pulsandam discentem,
 & nonnulla emendare. constantem memo-
 rabilis discipulus refutavit, quum diceret: illud
 avertat Iuppiter, ut tu, Rex, melius de iis,
 quam ego, possis iudicare. Putavit nimirum
 citharædæ artem tantum studium postula-
 re, ut nemo, possit & Republicam excel-
 lenter administrare, & in eâ multum pro-
 fectisse. Ex Plato quum Anniceum specta-
 set, agitantem mirabili artificio currum, na-
 gavit posse in magnis excellere, qui tan-
 tum curæ in parvis, contemnendisque pos-
 suisset. Quod si omnes artes quantumvis
 leves, si ludicre corporis exercitationes,
 si res bellicæ, si virtus ipsa, quæ Dei do-
 num videtur, magno studio comparantur,
 & labore venales, ut ita dicam, reperiun-
 tur; nonne summæ dementiæ est, & bitra-
 ri disciplinas reconditas, arteque pulche-
 rissimas, quarum studia suscepissis, Adoles-
 centes, nihil habere difficultatis, posse
 cuiusquam ingenio sine impensâ operâ com-
 prehendi, posse perfici, & perpoliri, pos-
 se novis inventis augeri, & amplificari?
 Quid afferre cause possunt hujus opinio-
 nis auctores, cur aliæ artes vigilantibus,
 industriis, laborantibus pateant, studia li-
 terarum ingenio solum, non etiam indu-
 striâ summâ elaborentur? An sunt illæ dis-
 ficiliores? at nihil difficilius rerum scien-
 tiâ: an magis reconditæ? at nihil magis
 reconditum veritate, quam erunt studia
 litterarum: an pulchriores, & admirabi-
 liores? at quid pulchrius, quid admirabi-
 lius sapientiâ? an latius patent? at ne sunt
 quidem cum doctrinæ studiis magnitudine
 comparandæ. Cogitate quanta sit cuiusque
 disciplinæ magnitudo, quàm latè diffusa-
 tur, ex quàm multis libris liberalium ar-
 tium singularum scientia hauriatur; quàm
 multa percipi debeant, quàm multa exco-
 gitari, quàm multa perpendi, & dijudica-
 ri, in quantâ varietate versari, & rerum
 obscuritate cogamur; quantis tenebris ve-
 ritas circumfundatur, quot sit controversi-
 us, & erroribus implicata; quàm abdita,
 quàm recondita, & ab oculis vulgi tem-
 pora arcana Sapientiæ. Plato cum iis præ-
 clare ælum putavit, quibus in senectute
 non scientia, sed opinioniones rectæ conti-
 gerunt: Hippocrates querit vitam esse
 brevem, nec sufficere satis ad ea, quæ ad
 artem medendi pertinent, cognoscenda:
 quæ fuit etiam querela Theophrasti: qui
 quum nonagesimum ætatis annum exce-
 ssisset, eo se tempore, quo veritatis lumen
 quasi per nebulam videre cepisset, extin-
 gui querebatur. Tanta est in liberalissimis
 disciplinis magnitudo, ut longissimis ho-
 minum ætatibus, acerrimis studiis non pos-

sint comprehendi. Nemo putat artificem,
 qui pervenit ad summam senectutem, non
 satis ad proficiendum in arte suâ tempo-
 ris habuisse; in studiis litterarum quolibet
 ætas angusta censetur, quodlibet spatium
 breve ad quamlibet disciplinam penitus
 cognoscendam. Accedit eodem, quod ali-
 æ artes suis quæque finibus includuntur,
 aliarum cognitionem haudquasquam indigent;
 at liberales discipline ita arer se aptæ sunt,
 ita æfinitate quadam conjunguntur, ut qui
 unam expetit, aliarum quoque cognitionem
 cogatur allumere. En cur confidamus inge-
 nio, cur subsidio nobis diligentiam non
 comparemus; cur voces audiamus imperito-
 rum, qui putant non multum laboris esse
 litteris impendendum. Singularum disci-
 plinarum tanta est magnitudo, ut ingenio-
 sissimorum hominum ætates contriverit;
 & non singulae sunt, sed pleræque iis, qui
 in unâ qualibet præstare volunt, addiscen-
 dæ. Quod si magnos in studiis habere pro-
 gressus possumus nullam omittentes volu-
 ptatem, ludo, & nugis dediti, non mul-
 tum laboris adhibentes; & ut Ægyptius
 canis currens e Nilo metu serpentum bi-
 bit, sapientum cursum molestiæ fugâ deli-
 bantes, miseret me tui, Plato; cur non
 contentus doctrinâ, quam ex Græcis Do-
 ctoribus hauseras, intolerantes labores,
 itinera longinqua suscepisti? cur in Ægy-
 ptum, cur in Italiam profectus es, ut Æ-
 gyptios sacerdotes, & Italicos philosophos
 audires? cur quum octogesimum primum,
 eundemque vitæ supremum ageres annum,
 adhuc in indagandâ veritate assidue versa-
 baris? miseret, Aristoteles, tui, miseret,
 Theophraste; cur plura scripsisti, quàm
 plerique legerunt, plura legisti, quàm ple-
 rique esse legenda sunt suspicasti, plura in-
 venisti, quàm plerique conquiverint? non
 didiceras istam præclaram sapientiam, non
 acceperas horum præcepta, non gustaras
 doctrinam; qui somniculosus, delicatus, in-
 nertibus, aleatoribus, ventri, penique deditis
 hominibus volunt patere Sapientiam; &
 cur enim laboras, cur dies noctibus jun-
 gebas; si nihil proderat labor, nihil vigi-
 liæ; si poteras omnis expertis incommodi,
 sine magno studio; deliciis affluens, & vo-
 luptatibus ad summum philosophiæ fasti-
 gium pervenire? Quid autem de Chrysi-
 po dicam ingeniosissimo, acutissimo, acerrimo
 Stoicorum philosopho, qui tam ve-
 hementer in studia incumbabat, ut inten-
 tum animum ad curam corpora non res-
 terneret, & immemor cibi, & potionis al-
 lienis manibus ad vires alimento rescien-
 das indigeret; qui septingentos libros di-
 citur edidisse ita sententia nobilium au-
 ctorum, & exemplorum copiâ repletos; ut
 appareret non plus in scribendo tempo-
 ris, quàm in legendo consumpsisse? quid
 de

de Episturo, qui nemo fertur plura conscripisse? quid de Carnesce, qui tantum est in studiis assidue versatus, ut negligeret corporis cultum; nec unquam secaret ungues, nec capillum, barbamque tonderet, ne quid temporis detraheret, quod erat contemplationi rerum tribuendum? Et ne philosophorum dumtaxat tellimonis utar, celebre est Archimedes in geometria, celebre Euripidis in poetica studium; quem hominum consuetudine repudiati in speculaculis ferunt sese obdidisse, & divinas tragœdias elaborasse: celebre Demosthenis in oratorii faciliatate, qui totos menses inclusus domi meditatione eloquentiam, sermone stylum, execratione memoriam, & actionem excolebat: Cicero sic philosophiæ, & liberalissimis artibus operam dedit, ut iis dumtaxat studuisse, tantum in eloquentiâ elaboravit, ut alias disciplinas neglexisse videatur: Galenus quanto studio fuerit, declaravit operum magnitudine, & multitudine, quæ vix omnes, quibus philosophiam, & medicinam illustravit. Mitto alios innumerabiles, quorum quanto fuit excellentius ingenium, tanto studium serius exitit, tanto major industria, & labor in sapientiâ, & clarissimis artibus excolendis. His exemplis commoveri debetis, Adolescentes, & non eorum vocibus, qui vobis blandiuntur, qui ignavia lenocinantur, qui incendunt cupiditatem, qui vobis persuadent non opus esse multo labore, liberalissimas disciplinas ingenio, non studio; felicitate nature, non laboris diuturnitate cognosci; licere secuti, & sagacibus impune teriari, impune marcescere desidii, & otio, impune indulgere voluptati; eorum quippe oratio ipsius auctoritate nature, quæ nihil preclarum, & pretiosum facile, & parabile esse voluit, confutatur: confutatur exemplis clarorum sacularum, & artium, & institutorum, quæ summum studium, diligentiamque desiderant: denique locupletissimis testibus viris in omni doctrinâ principibus confutatur; qui si prestare scientiâ se non posse putaverunt, nisi ingenium cupiditate discendi, cupiditatem discendi labore, laborem animi contentione superassent; quis est tam arrogans, tam mirator sui, qui faciliorem sibi doctrinam viam fore arbitretur, quam fuit illis litterarum proceribus, & ingenio principibus omnium sæculorum? Est igitur etiam excellentibus ingeniis vehementer in literas incumbendum, atque omni ope nitendum, ne præstantiæ nature defuisse, ne expectationem hominum se felisse videantur. Atque ego hunc scio, an quo quisque magis mentis acumine excellit, eo magis debeat in studiis elaborare; nam sicut ager ubertatis nunquam efficitur, nisi agricolarum industria frequenter exer-

ceatur, solet facilius, quam sterilis, malas herbas procreare, lappique, & tribulis, & spinis obdidi; ita ingenia, quo sunt faciliora, & igne mobilitate magis excitantur, nisi bonarum artium studiis diligentius excolantur, ingenerant promptius pravas opiniones, ingenerant stultam fiduciam sui, ingenerant arrogantiam, contumaciam, contemptum discipline, petulantiam, præcivitatem, cupiditatem, quasi silvestribus quibusdam stirpibus, obsolescant. His malis adhibenda cultura literarum, excitanda stultitia, errorum superpes radicibus evellenda, implendus animus fruge Sapientiæ. Quo magis ingenio præstantia, eo magis ingenio quærenda sunt ornamenta; femine quanto sunt pulchriores, tanto studiosius in excolendâ formâ sunt occupatæ, tanto exquisitiore corporis cultu delectantur; quis pulchram faciem exquisitus ornatus decet, turpem dehoneſtat; quod in ceteris animantibus etiam observemus. Equus excepto homine omnium pulcherrimus diligentissimè comitur, indernitur stragulis veste pretiosis, aureis frenis, argenteis phaleris, aureis monilibus, gemmatis frontibus exornatur; simiam turpissimam bestiarum nemo nisi ridiculi causâ studiosius comitatur, & excolitur ornamentis. Eodem sane modo, qui animi pulchritudine antecellit, intentus debet in animi cultu elaborare, ut augeat, & ornet dona nature, nec per sordidiam, ignaviamque obsolescere patitur. Arque eo magis præstanti ingenio adolescentibus impendendus labor, quo majora sunt ipsius proposita præmia; proposita est nominis immortalitas, proposita presentis ævi gloria, proposita dignitas, & amplitudo; quæ excellentibus ingeniis, si laboris onus non detraharint, multo major, quam aliis, contingat, necesse est. Cogitate in quanto fastigio Homerum, Hippocratem, Platonem, Demosthenem, Aristotelem, Archimedem, Ciceronem, Vitellium, Ptolemaum, veteres Jurisconsultos, & Theologos doctrina, & eloquentia collocari; eorum gloriam nulla veritas temporum obſcuravit: eorum voces, tanquam oraculorum effata audimus: in eorum scriptis evolvendis, illustrandis, interpretandis doctissimi homines summum cum laude versantur. Ad eorum gloriam vobis licet aspirare, si ingenii præstantiam, quæ vobis a natura tributa est, pari industria, pari studio putabitis excolendam. Neque enim illi immortales, nisi fami, fuerunt, sed eadem natura, quæ vos, prædixi, nec aliâ re, quam studio, & ingenii dotibus, præstiterunt. Nec vos labore exhortestis; suavis est labor, qui in rerum cognitione fuscipitur, quem si paulisper gustaveritis, si paulatim studiis assueveritis, nullam aliam voluptatem requietis; pascitur enim animus rerum scientiâ

tid, tanquam proprio alimento, & in ea libentissimè acquiescit. Quæ non eo dico, quo vobis erendum pucem omni laboris laxamento, nunquam animum remittendum, nunquam oblectationibus, quæ aliunde, quàm ex litteris petuntur, indulgendum; distinguendus quietis intervallis labor, neque animum nimis onerandus; sed curis avocamenta, ludo studium, intentio remissione miscenda est; ita vobis accidet & post laborem voluptas gratior, & labor post voluptatem tolerabilior. Nam qui in animo excolendo ita sunt occupati, ut non respiciant corpus, præstantissimam quidem sui partem colunt, & jucundissimâ, dum vigent vires, voluptate perfruantur; sed interdum, oppresso corpore, animi deliciis, quas adamant, carere coguntur; & neo animo, nec corpori se propexisse serò intelligunt. Sed ut hi fortasse reprehendendi, ita nullo modo ferendi, qui ingenii si duci elati, quæ perumque falsa est, & oritur ex errore animi sibi omnium blandientis, putant se, quum nihil, aut parum laboris impenderint, quum litteras oscitantur attingerint, quum omnes cupiditates expleverint, excellentem doctrinam consequutos. Nam ne ipsi quidem Jovi nectâr sine magno labore parari potest voluerunt; quapropter a columbis duabus per symplegas petras portari suavissimam illam potionem tradiderunt. Nectâr est animi sapientia; ea porro quod perfruemur, licet ingenio divino sumus, ingentes difficultates superandæ, ingentes labores exhauriendi, & velut per symplegas petras transseundum. Sed vos nolite defatigari, nolite animum despondere, nolite facili, & inhonori arduis, sed æternam gloriam allaturis antepone; & si quando subrepat animo laboris tedium, si quando voluptas a studio dehortabitur, si quando mentem desperatio occupabit; imitamini Hannibalem illum Poenum, qui quum milites alpium ascensu defessos, & suis rebus desperantes videret, ostendit illis subiectos Italici campos uberrimos, amœnissimos, pulcherrimos, & ea specie labantes confirmavit, crexerit, desiderio beatissime regionis excoxit: subijcite cogitationibus vestris non Italiam, sed illam Sapientie Regem immortalem, ubi non opes fluxas, sed æternas estis possessuri, non obnoxiam fortunæ, sed humanis cibus altiorum felicitatem adepturi, non de Romanis, sed de virtutis triumphaturi. Vos reficiet es species, mihi credite, & recreabit; nam ibi, quidquid est expetendum, videbitis; eò intuentes & qui ingenio sunt acriori, exemplis præstantissimorum hominum, qui ingenium summum cum studio summo conjunxerunt, ad suscipiendum laborem commovebuntur; & qui sunt hebetiore Xenocratis, & Clean-

this exemplo, qui quum essent tardiores, tamen labore, & industria sempiternam sibi gloriam pepererunt, ad bene sperandum de se excitabuntur. His cogitationibus immorsari, hæc vobiscum meditari vos volo, hæc animo olucari; & quemadmodum Socrates formosus in eo laborandum censebat, ne formam corporis animi turpitudine inquinarent; turpibus autem, ut deformitatem oris virtute decorarent; sic ego ingeniosos cavere, ne Dei donum contumacitignaviâ; eos, qui paulo sunt hebetiores vigilantia, industria, labore naturæ vitium jubeo emendare.

ORATIO XXIII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1699.

In solemnî Institutione Studiorum.

*In Studiis litterarum opus esse
perseverantiâ.*

ESc sanè laudandum, amplissimi Patres, Auditores ornatissimi, consilium Juvenum optimorum, qui ad animum liberalibus disciplinis excolendum suavissimas amicorum, cogitationumque consuetudines, delicatæ Patriæ, quæ nihil dulcius, paternæ domus commoda reliquerunt; & in hanc urbem bonarum artium atricem, & magistram, in hanc Sapientiæ Regiam, in hoc augustissimum Musarum templum frequentes convenerunt. Quid enim pulchrius, quid laudabilius, quàm animi cultum omnibus corporis oblectamentis, omnibus commodis, omnibus illecebris voluptatum antepone; nec itinera longinqua, nec diuturnum laborem doctrinæ causâ reformidare? Paruerunt adolescentes egregii I-focreati eloquentissimi viri, sapientissimi, quæ præcepto, qui longam viam ingredi non cunctanter censet oportere; ut eos, qui se quidpiam utile docturos esse proficentur, audiamus; venerunt ad doctissimorum hominum cœtum, quo Pisana Gymnasia celebrantur, ut eorum sapientiâ doctiores, exemplo meliores, consilio prudentiores evaderent; non refugerunt laborem, non tedium viæ exhortuerunt, dulcedinem soli natalis præ Sapientiæ dulcedine sunt aspernati. Quis eorum consilium non laudet, constum non exoleat, præclararum rerum studium non admire-

miretur? Sed quanto pulchrius est vobis, ^A Adoleſcentes, & ad laudem præclarus, ad rationem diſcendi conducibilis, eam urbem Patriæ prætulisse, ubi domicilium Muſæ collocarunt; tanto magis evendū eſt, ne quod conſilium vobis æquū eſt eſſe glorioſum, dedecoris cauſam ſitcat; unde alii laudem ſempiternam ſibi comparant, ex eo turpitudinis aliqua læſes ſpergatur; unde ſapientiam haurire debetis, ſtultitiæ culpam contrahatis. Nam niſi propoſitum acriter urgebitis, vertetur in probrum inceptum ſuſpecte naturā laudabile, & prædicandum; & fruſtra tantum laborem ſuſcepſiſſe, fruſtra tantas feciſſe impenſas redarguemini; & non ſtultitiæ ſolum, verum etiam inconſtantie crimen ſubibitis. Id ne accidat, Adoleſcentes, ego, qui pro virili parte debeo, quæ vobis pro futura arbitror, ſubſicere cogitationibus veſtris; hodierno die quā breviffimè demonſtrabo, quā turpe ſit vobis, quā flagitioſum, quā fugiendum in hac urbe verſari, & propter ignaviam, propter cupidinem voluptatum in ſtudiis parum promovere, & Venerem Minervæ, Sirenas Muſis, gravitati nugas antepondere. Quod argumentum orationis meæ ad perfeverantiam cohortantis erit dignum indole veſtrā, Adoleſcentes, dignum ampliffimorum Patrum conſeſſu, dignum ſplendiſſimā Auditorum coronā, dignum hujus auctoritate loci, & diel tantā leticiā, & celebritate; nam cum in omnibus conſtantis laudabilis, tum in his præcipuè ſtudiis, quæ maximam omnium judicio laudem promerentur.

Et ſanè quā pulchrum eſt mutare conſilium non rectè initum, abſiſtere incepto turpi, ſui periculoſo, tam turpe eſt in eo non perfeverare, quod rectum, quod honeſtum, quod laudandum, quod profuturum eſt. Quapropter ſpud Homerum laudatur Agamemnon, quod quum Achillem offendiſſet, & Achillis ira maximas Græciæ clades attuliſſet, mutati voluntate non ſolum ad Achillem placandum principes exercitus viros mittit oratores; verum etiam infinitam munerum multitudinem ſe daturum pollicetur. At contra Ulyſſes commendatur, quod ab incepto nullis laboribus, nullis incommodis, nul in periculis deterretur; non blanditiis ſeſcitur, non voluptate delinitur, non longinquitate itinerum commovetur; & reditum in Patriam ad parentem ſenem, ad uxorem pudiciſſimam, ad amantiffimum ſuum immortalitati, & Deæ nuptiis anteponit. Et ut fabulis omitamus, ſuit glorioſum Themiftocli, ſuit Cimoni præſtantiffimis imperatoribus, quum ineunte ætate vitam deſiderem, & otioſam, & deliciis aſſuentem ſequuti eſſent, repente tanquam e ſomno gravi, &

perniciāli ad Rempublīcā capeſſendam excitari, colore ſtudia rei militaris, labore, & induſtriā certare cum æqualibus, cum majoribus natu continentia, & gravitate vitæ conendere; & non ſolum eorum, qui tum vivebant, ſed etiam Antiquorum gloriam æmulari; atque ea mutatio morum infamiam vitæ ſuperioris obruit laudibus conſequentis, ut in utroque initium adoleſcentiæ taceatur; media, & extrema, & totius ferè vitæ curſus omnium ſcriptorum eloquentiā celebrentur; nec in iis potuerit deſiderii crimen hæere, nec ſenteſcitæ vitæ obſcuritas aculari, quos omnes viderunt ſemper arma tranſtantes, inſignes trophæis, Barbarorum ſpoliis onuſtos in tantarum geſtarum luce verſari. Sed in Lucullo clariffimo imperatorum, quod mediis extrema diſcreperunt, vix laudes juventutis, tot exhausti labores, tot de Barbaris trophæis conſtituta ſeneſcutis oxium, & delicias, & luxum a dedecore, atque infamiā defenderunt; & Mithridatem ſecundum Alexandrum maximū Regum proſigitarum, fractum, atque abjectum opulentiffimum Tigranem, capta Tigranocerta, tot urbes expugnatas, tantas hoſtilium clades, prolatum longius Romani exercitus terrorem, quā quiſquam ſuperiorum protulerat, florentem Aſiam Luculli legibus, & inſtitutis cenz in Apolline, amenitas hortorum, delicie, & magnificentiæ villæ Tuſculanæ, & in Campano litore immiſſum terris mare, perſoſſi montes propemodum obſcurarunt. Nec tota vivendi ratio repente immutata ſolum, ſed unus vite ætus multis rebus præclare geſſis obſcuritatem attulit, ſui certè multum detraxit de gloriā excellentium virorum. Antiochus ille Magnus, quum Græciam in ſuam poteſtatem redacturus, & Romanis, qui Græcorum libertatem tuebantur, bellum illaturus in Europam ex Aſiæ exercitum traſciſſet, & Chalcidæ hibernatas, amore captus eſt pulcherrimæ virginis Chalcidenſis; quæ ſibi privatam indecoro tanto Regi matrimonio conjunxit, & totam hiemem non in apparatu belli, ſed in deliciis conquiritendis, atque explendā cupiditate conſumpſit. Ea res Antiochi famam penitus dedecoravit, & in contemptum nomen adduxit, & univerſam belli gerendi rationem pervertit; nec illi res geſtæ profuerunt, nec Imperi magnitudo, quibus Magni cognomen invenerat; quæ omnia hæc unā intemperantiæ infamiā conſiderunt. Si magnis exemplis in modicis uti licet, eſdem turpitudinem, quæ Antiochum ſequuta eſt, vobis dedecoris notas inuret; quæ non facile delebuntur, niſi in incepto conſtanter perſiſtatis. Veniſſis in hanc urbem non Græciam ſubſturi, ſed iis, quæ Græcis æternum decus attulerunt, potituri; non cum

A sum Romanis bellum gesturi, sed cum animi mollitie, quibus obnoxia est ætas vestra, certaturi; si in ipso curriculo studiorum transversos egerint cupiditates, si discedendi tempus ludus, & desidia occupabit; quia dubitet, quin ejusdem culpæ asines vos omnes sint judicaturi? Atque eo magis, quod ille hiemem, qua tempestate bella terrâ, marique conquiescunt, contrivit in otio, contrivit in voluptate; & tunc cessavit à bello, quum etiam strenuissimos cessare cogit natura, & tempestatum magnitudo; vos tempus illud, quod studiis spissimum est, in inertia, in deliciis, in voluptatibus traducetis; & ille quidem antea vite laudibus, multisque rebus præclare gestis exigui temporis infamiam, & non diuturnæ segnitie crimen deprecabatur; vos autem si hic paululum offenderitis, quum propter ætatem nondum nominis claritatem consequi potueritis, præsentis temporis culpam nullâ præteriti laude redimetis. Hoc enim mihi credito, Adolescentes, initium vestre gloriæ est: hic fundamenta jacienda laudis, quibus futuram simpliciter extruatis; hætenus industria vestra publicâ luce caruit, in umbrâ serè latuit vester labor; nunc in hoc celeberrimo Ingeniorum Theatro studia in Solem vobis proferenda; permagni verò interest ad famam nominis vestri initia vestre existimationis esse quam præclarissima. Nam si principium cujusque rei esse didicimus verè poeta sapientissimus Hesiodus affirmavit; si gravissimus Auctor non solum didicimus, sed prope etiam totum principio dixit contineri; cogitate quantum laboris, quantum cure sit vobis impendendum, ut hæc initia curriculum vestri à laude, & præclarâ hominum existimatione proficiantur, à quibus serè pendet & tota ratio studiorum, & futura nominis vestri claritudo. Hic enim gloriæ fundamentis pulcherrimè jactis facillimè tueri poteritis famam, quam ineunte ætate vobis comparatis; sin autem, quod Deus omen avertat, in hac urbe præclararum artium sede, & officinâ Sapientie nihil profeceritis, in vobis perpetua, aut certe diuturna valebit opinio tarditatis; quod ingeniosos adolescentibus, quales vos estis, magnopere fugiendum est; quum omnes ingenii gloriam appetant, & ut ait Poeta non ignobilis, nemo sit, qui cuiquam velit ingenii laude concedere. Quis enim vos tam incogitantes, tam stultos vobis crederet, ut, quum tot annos in studiis, quæ nihil habent, aut parum jocunditatis, laboris, & molestie plurimum, contriveritis, quò aliquando possitis in hac urbe jucundissimis disciplinis, & iis, quæ fructus uberrimos ferre possunt, operam dare, & diuturnam sibi explere Sapientie, & or-

namenta consequi, quæ amplissima studio-
 sis hæc gymnasia pollicentur, præsentem jam
 occasione discendi voluntatem abjeceritis,
 & ad inertiam, ad nugas, ad levissimas vo-
 luptates animum converteritis, quo quid
 dici turpius, aut flagitiosius potest? An
 putatis ullum sibi laudem fuisse tam igna-
 vum, tam turpem, tam sui decoris obli-
 tum, tam dissolutum, ut quum diuturnâ
 exercitatione corpus firmasset, & intole-
 randis laboribus ad certamen se compa-
 rasset, & ad Olympicam, aut Isthmiam,
 aut aliam ludorum celebritatem certandi
 causâ venisset, in ipso stadio, circumfusi
 innumerabili spectatorum multitudine cer-
 tamen detrectaverit, coronam non appeti-
 vit, quiescere, quum cum adversario con-
 gredi maluerit? Fustuarii milites me-
 rentur, qui deserunt signa, qui non ser-
 vant ordinem, qui in ipsâ acie non præ-
 lium ineunt, sed locum fugæ circumspici-
 unt; non minor est turpitudine adolescen-
 tium, qui in hoc Sapientie curriculo igna-
 viam pro labore, ludum pro studio, turpes
 corporis voluptates pro honestissimis, & ju-
 cundissimis animi oblectationibus con-
 stantur. Siquidem nemini athletarum ita
 convenit exercere corpus, ita ad certamen
 parari, ut studiosis adolescentibus men-
 tem eruditæ exercitationibus perpolire,
 & alacri animo, & erecto contende-
 re cum æqualibus de scientiæ principatu,
 & ad præcellentium in sua facultate
 virorum gloriam aspirare: nemo bellato-
 rum ita audacter debet inire prælium,
 ferre hostem, subire pericula, loco non
 pelli, ut cupidi literarum juvenes cum
 ignavia, cum libidine terribis animi
 monitis colluctari, & à laudabili incepto
 nullis illecebris, & delinimentis avocari.
 Atque ego haud scio, an sit turpius vobis,
 Adolescentes, in hoc pulvere non desudare,
 quum athleteæ, quum in stadium certandi
 causâ venerit, quiescere, aut bellatori,
 quum in aciem processerit, pugnam abstinere.
 Nam & athleteæ possunt adversarii vir-
 tute, & insultantis viribus deterri, & bel-
 lator potest circumfuso terrore percussus
 exire de potestate; vos nulla res deterret,
 multæ invitent, multæ cohortantur, sed
 præcipue studiorum voluptas, & varietas,
 & disciplinarum, quæ in his gymnasiis expli-
 cantur, pulchritudo. Quidquid aut men-
 tem erudit, aut linguam perpolit, aut mo-
 res format, hic consequi intellectu potestis:
 in hoc clarissimo disciplinarum emporio
 omnigenæ sapientiæ merces non venales,
 sed quæ vos magis invitent, gratuite
 exponuntur: earum tanta copia, tanta
 varietas, & splendor, tanta pulchritudo,
 ut quemlibet non prorsus hebetem, non
 ab humanitate penitus abhorrentem com-
 moveat, alliciat, irretiat, incendat cupidi-
 tate

tate discendi. Socrates quum in mercatu celebri, & copioso expolitis merces videret, quæ ad luxum, delicias, voluptatem, ornamentum corporis, instruendam magnificè domum pertinerent, dixisse fertur: quàm multa non desidero! Quàm ludandum ille est, quis contempnit res leves, & quæ ad inanem oblectationem, ad fastidium, non ad usum vite, non ad mores componendos, non ad bene, bestaque vivendum spectarent; tam vos eritis reprehendendi, si in hoc quasi mercatu Sapientie gravissimas disciplinas, quæ ad ornandam orationem, ad ingenium expoliendum, ad instruendam beatam vitam conferunt, contemnitis. Nam si unum, aut alterum doctrinæ genus non magnopere concupisceretis, posset, qui vellet, hanc inertiam vestram in mitiorem partem interpretari; siquidem non omnis omnes movent, atque delectant, non omnibus omnes apti, & nati sumus; omnem verò doctrinam aspernam, cunctamque Sapientie suppellectilem nihili pendere est animi stolidi, & pulcherrims quæque negligentis, & invalidi, & ægroti, & nunquam ad sanitatem perventuri; quemadmodum sani quoque solent interdum nonnullis cibis averari; fastidientis, & ægri stomachi est ab omnibus abhorre. Nisi igitur ad aliquam ex multis, quæ in his, ut ita dicam, Sapientie nudinis non alio, quàm laboris, pretio adducuntur, atque traduntur, facultatem animum appuleritis, eamque quavis industrie mercede comparandam vobis putaveritis; ingenii stolidi, & stultitiæ deploratè vobis fama subeunda est, sed maximè levitatis crimen perimiscendum est. Ingeniosus, & facetus poeta irridet hominem severissimum, quem Catonem appellat, quod quum sciret in theatro Floræ ludos celebrari, in theatrum venerat, & statim ludis non spectatis excesserat; adeo levitas irridenda est, ut qui ad turpe spectaculum accessisset, & spectare diutius non sustinisset, propter levitatem, quæ tam citò sententiam mutaverat, irrisione dignus esse videretur; & ne rectè quidem facta cum levitate conjuncta laudentur. Vos non venistis ad Floræ ludos nequitia spurcissimæ plenos, sed ad castissimum Sapientie ludum; venistis in theatrum ætium laudatarum; si ex eo statim excesseritis, si non spectabitis ludos, quam irrisionem, quem contemptum vestre levitatis futurum arbitraminis? Excedetis autem, nec spectabitis ludos, si discendi studium abieceritis; his quippe Sapientie ludis non corpore, sed animo interfumus, id spectaculum non oculis, sed mente contemplamur. At quam oblectationem, quod gaudium, quam animi voluptatem, quam nominis claritatem vobis feret id spectaculum? Videbitis rectam mentibus vestris

naturæ majestatem, rerumque causas abditas, & involutas à suis latebris, & tenebris evolvetis; divini Artificis opera, quibus nihil pulchrius, nihil admirabilius, assidue spectabitis: omnes inveniendæ veritatis vias, & rationes indagabitis; herbarum potestates, usumque medendi cognoscetis; Cælum ipsum innocenti audaci ascendetis, ejusque motus tam varios, tamque multiplices, & immensam magnitudinem geometricis rationibus deprehenditis: dicendi artes, & comendæ rationem orationis pervidebitis, & Irenis illius, quæ suadum Latini dicunt, cantu, & suavitate gaudebitis; memoriam vetustatis, monumenta rerum gestarum pervidebitis, poetarum flores decerpitis; justitiæ præcepta vobis parebunt, ejusque speciem augulam, & regiam majestatem pervidebitis, jurisque civis fontes reclusos, & apertos haurietis; rationem bene, beatique vivendi, morumque leges condiscetis, & virtutis formam, & admirandam pulchritudinem mentis oculis usurpabitis: Deum ipsum, quod homini licet, immortalesque naturas contemplatione attingetis. O vestram, Juvenes, inscientiam singularem! o levitatem vestram non ferendam! si eo spectaculo, cujus causam venistis in hoc Ingeniorum theatrum, sponte carueritis. Quare mihi estis, Adolescentes, ultimo loco admonendi, ne tantam felicitatem contemnatis, ne putetis a vobis alienam ullam facultatem, quam pertinere cognoscitis ad animum excolendum, augendumque doctrinam; ignaviam quasi treuerimque pestem averfamini: voluptates, quæ sunt cum dedecore conjunctæ, odio habetote: delicias vestras in Sapientie studio positas esse existimate, vobisquæ perfundete verissimum esse, quod dixit Plato, Sirenibus Musas esse longè suaviores: ne putetis, quod a parentibus vestris, & majoribus natu cognatis estis longo locorum intervallo disjuncti, ideo concessam vobis vite liberioris licentiam; quin eos adesse, & præsentis monstrare, quæ recta sunt, putetote. Audistis gravissimum morum, quum quid agendum esset, quid egisset in eâ re Socrates, quid Plato, quid Aristoteles, jubet nos cogitare; ego quid vestri parentes, quid præceptores, omnesque, qui vos caros habent, in hoc studiorum curriculo vos facere velint, jubeo cogitare; eorum obsequi voluntati, eorum auctoritatem maximam arbitrari, qui licet absentes vos ad suleptum laudis, atque gloriæ cursum videntur cohortari; & ne committatis, ut frustra tantos faciant sumptus, frustra contabescant desiderio vestri, deprecari. Sed maximè Patrie sanctissimis vocibus æquum est obtemperare, quæ supplices tendit manus, & vos videtur his dictis ad studium laudis accen-

ORATIO XXIV.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1700.

In solemnī inauguratione Studiorum.

Ignaviam perniciem esse litterarum:

SI minus multæ forent illecebræ voluptatis, amplissimi Patres, Auditores humanissimi: si non tam facile subreperet animis adolescentium ignavia, & occulto quodam, & illabente sensu torpore improvidas mentes occuparet, & quasi Cicæris poculis deliniret, supervacaneum judicaret juvenem optimos, qui in hæc gymnasia disciplinæ causâ frequentes convenerunt, ne desidii langueant, ne otio torpescant, ne se voluptati dedant corrumpeudos, admonere. Quid enim minus conveniret, quàm in eo laborare, ut scuriscam juvenutem ab inertia deterrerem; quàm Tuscus a naturâ insitam solertiam, & hanc esse virtutem hujus inclytæ nationis propriam omnes proprius consentiant? Enimverò nec indoles vestra, Juvenis, nec ingenium alacrum, & vividum hujus generis orationem desiderare videretur; sed quoniam omnes homines laborem facile reformidant, indolentiam avertuntur, a studio laudis nequitiâ blandiente avertuntur; sciendum esse duxi, ut hodiernæ die, quo vententis anni curriculum inchoamus, & quasi signum mei vocetur futuri certaminis, quanta sit ingeniorum pelvis ignavia, & quàm aliena ab humani generis excellentiâ, quod ad magnâ quendam, & sublimis Deus procreavit, & quàm cum honestate conjunctus labor sit appetendus, exponam. Cavete enim credatis ullam perniciem esse majorem, ullum turpius menstrum, & gravius vestræ salutis metuentum, quàm pigritiam. Ea malis quibusdam venenis imbuta, tanquam Aspis, quæ perniciosi somno admoles necat, quos assavit pestifero veterno, conficit; nec tam corpori pestem affert, quàm animo, cujus indolem, quasi quidam tabe consumit; & quemadmodum Lamias ferunt corpora somniferorum, quos cupido appetiverunt, quos ad libidinem illexerunt, devorare; ita quos præstigiis decepit, quos blanditiis induxit, eorum omnem ingenii florem depascitur, omnem virtutis pulchritudinem, omne animi lumen extinguit. Atque hæc pelvis, quod capitalior fiat, quò blandius animis ilabatur, & potentius domineatur, assumit comitem omnem turbam vitio-

R

vicio-

ascendere. Ego vos, Adolescentes, genui, alui, educavi, & legibus institui, quas ad componendos civium mores aptissimas judicavi; vobis parentes, vobis præceptores, vobis cognatos, & affines, vobis jucundissimas amicorum familiaritates, vobis opes, vobis etiam delicias præbui; & quia vos esse volebam quàm doctissimos, & omnino lædè ornatisissimos, ad eam urbem mihi, quæ gymnasiis celeberrimis floret, floret doctorum hominum copia, floret omnibus disciplinis. Et nunc pro tot, ac tantis muneribus peto, ut incumbatis ad laudem, ne gloriam meam obsolescere patiamini, ut ita vos comparetis, ut mihi, & Majoribus, & Posteris vestris ornamento esse possitis. Non enim tam urbes ornat murorum firmatas, & altitudo, non splendissimæ, & pulcherrimæ procerum domus, non viarum nitor, & lætitud, non templa augusta, & artificio mirabili, & pretiosâ materialia constructa; non porticus, non theatra, non divitiæ, non potentia, quàm copia civium optimorum, & pulcherrimis artibus præcellentium, quales vos esse cupio. Nolite degenerare a Majoribus vestris, qui me laude cumularunt; nolite frustrari hominum de indole vestra expectationem, patientiam vota, spes meas. Mihi ad hoc tempus non defuerunt, qui me gloriâ decorarent; ut ea laus propterea perpetuaque sit, nec unquam obsolescat in vestra manu est, nolite committere, ut in vos illud flammæ dictum possit convenire:

*Etat parentum peior vis tuis
Vos nequiores mox daturus
Progeniem nitidiorum.*

sed illi vii Sceneli apud Homerum gloriâ possitis;

Id decus est nostrum meliores patribus esse.

His vocibus, vos Patria cohortatur, quibus nihil addendum esse censeo; nam cuius oratione sperem posse vos commoveri, si Patriæ sanctissima, & gravissima sudoritas non commoverit?

A vitorum, assumit voluptatem, cui nemo potest resistere, nisi Sapientie armis munitur. His malis animus obfidetur, his premitur, his urgetur, qui turpi ocio delectatur; mors est ingenii segnitie, mors virtutis, mors artium laudatarum, caligo vite, glorie bultum, venenum fame, scopulus honestatis. Facturus igitur opere pretium videor. Auditories, si ignaviam hodierno die detestatus fuero; si vos quantum dicendo consequi potero, ab inertia deterruero, & ad innatam generi vestro solertiam, & industriam excitaro. Quod ego dum conor, quæso vos, ut non ignavè, & oscitantè, sed diligenter, attenteque mea verba, immo vocem Naturæ, vocem Divini Conditoris audiat. Non enim oratio mea solum, quæ a veritate potest aberrare, desidiam excutatur; sed ipse Mundus, & Mundi Architectus Deus, qui fallere, & falli nescit, vos ab inertia ocio dehortatur. Nam si in ipsam rerum naturam animum intendatis, & ad veram rationem adhibeatis, vosque ipsos, Deumque, qui vobiscum tacitus quodammodo loquitur, consulatis, omnia clarescere intelligetis, nihil magis ad verum esse Naturæ, nihil ab hominis præstantiâ magis abhorre, quàm ignaviam. Summus ille videlicet rector moderatur, quom hominem ad vitæ societatem procrearet, quom in medio Universi quasi regem constitueret, cuius cure, tutelæque & hominum ceteris communem utilitatem continentes, quos civitates appellamus, & omnes animantes, & cuncta inanimata committeret, noluit esse otiosum, noluit inanis delicatum, noluit torpescere somnus, sed ad agendum voluit tacito quodam Naturæ nutu excitari. Siquidem oportet, ut ait Græcorum Princeps Poëtarum, esse vigilantem eum, cuius consilio multa gubernantur, cui Respublice committitur, cuius curâ tam magna administrantur; itaque ingeneravit animis quandam appetitum rerum gerendarum, qui nos indormire desidiæ non patitur, nec finit deliciis ignavis acquiescere. Nisi verò putamus aut Sybaritam illum, quem epulantem solum rose, tanquam stimulis ferreus offendeat; aut Mycerinum Ægyptium, qui, ut oracula fortæ eluderet sibi vitæ brevitatē prædicantis, omisit omnibus curis dies, ac noctes perputationibus, & inertissimis voluptatibus indulgebat; aut Nysæum Dionysii Tyranni filium, qui tanquam paucos dies victurus in omnem libidinem effusus, omnibus gaudiis delibutus vitam, quom Syraculis regnaret, egit; nec unquam suscepit Regni curas; nec ullum Reipublice laborem impendit, ignavia suæ, suis deliciis acquiescisse, aut ullam partem esse vere tranquillitatis assequutos. Illi verò suis deliciis, quasi scerrimis tortoribus, cru-

ciabantur, nunquam contenti præsentibus, semper futuris imminentes, & dum vivere properant, miserimâ peste pereuntes; qui satietate voluptatum voluptates spernabant, nec ab illis divelli poterant, & doloris, qui consequitur, sentium percipiebant, non percipiebant voluptatis, quem longâ assuetudine amiserant. Atque huius rei appellu testem nun aliquem e severissimis illis philosophis, qui nunquam id vitæ genus degustarunt; appello testem Tiberium Cæsarem, qui quantum esset miseræ in ocio delicato, declaravit. Is quom abdicatâ curâ terrarum in illo Caprearum secessu famâ celebrato degeret, & hauriret ex toto Orbe terrarum acerrimas voluptates, & nihil suis cupiditatibus denegaret; sese ignavissimâ illi quiete miserimè torqueri, angere, perire fatebatur; quod missis ad Patres Conscriptos literis testatus est, quibus & summam desperationem rerum suarum, & summam animi perturbationem præferebat. Ergo ille, cuius otium immensæ opes, infinita potestas, obsequia populorum, & Regum, undique conquestæ iuenditates ubi lectabant, agitur animo, & quasi furis quibusdam vexabatur, & cessationem, quom tanquam portum curarum expectaverat, tempestatum plenissimam experiebatur; cur putamus eos, qui longè præciosis otii oblectamentis utuntur, quorum cupiditates sæpe nunquam optata consequuntur, suâ desidiâ esse contentos? Sed quid ego antiqua commemoro? nonne videmus eos, qui sibi lauti, ac beati videntur, dum ocio marcescunt, sibi ipsis displicere? quoties illi rem-velocissimam tempus tardè labi queruntur? quoties aestuant tædio voluptatum, quoties deliciis ipsis laeduntur, & qui maximè omnium quietem amplecti videntur, maximè inquietantur? Nec mirum; a suis ipsi naturâ desciverunt; ut pisces ad natandum, aves ad volandum, ita homines ad agendum naturæ præceperunt; & ut pisces, si nandi, aves, si volandi facultate spoliarentur, ita homines ad agendum aliquid serium remorari contenti esse non possunt; ideo sapientissimi viri in actione secundum virtutem non impediti beatam vitam collocant. En cur ignavi sperant se vero gaudio frui posse, ad veram felicitatem pervenire; felicias in agendo certant; illi torpent ignavia; felicitas in virtute consistit; illi vitiis intercomibus madent. Quantum igitur a Gadibus-Ganges, tantum a beatâ vitâ remoti reperiuntur; ex quo consequens est eos, dum beati esse volunt, in miserâ summâ, & calamitate versari, quom a felicitate quom longissimè disjunguntur. Atque utinam animum suum ipsi introspiciant! quam ulcerâ ibi viderent, quas sordes, quam maciem, quam deformitatem, quam eos igna-

vix fuit, quam felicitatis effectricem putant, pœniteret? Sed animi turpitudinem, morbosque videre non possumus; possumus tamen conjecturâ consequi, quantum ignavi animi depraverunt, si in rerum naturam mentis aciem defigamus; omnia quippe motu convalescere, pigritiâ deformari, confici, interire cognoscemus. Nisi moveantur aquæ corruptuntur; nisi ventis agitur ser, nebulis obdueretur, & pestilentes halitus colligit: si tollatur motus, quo cietur ignis exstinguitur: terra, que non vomere profcinditur, non rustris frangitur, sterilefcit, horret sentibus, fœda est aquis stagnantibus, squallet situ, & indurescit: Cœlum ipsum, & illi sempiterni ignes ætherum si paululum consistant, omnium rerum interitus consequatur. Nihil ignavi mole torpet, omnia fluunt, & quidquid fuit conservatur, & viget; & quidquid torpet, interit. Torpet sanguis in venis, qui in respirando spiritus reciprocatur, consistat, momento temporis vici extinguetur: crescent plantæ, nisi fluat, & per occultos meatus assidue feratur humor, quo nutriuntur: nihil denique sine præteriti interitu voluit Mundi opifex Deus omnino quiescere. Idcirco præclare Plato docet eum, qui nomina rebus princeps imposuit, quidquid salutare, pulchrum, laudabile, expectandum est, a libero motu, quidquid contra pestiferum, turpe, vitiosum est, ab impedito appellasse; ignaviam nimirum, desidiam, torporem fontem malorum, laborem, agitationem, motum bonorum judicavit; nec a conjecturâ Vir sapientissimus aberravit. Nam, ut omittamus externa pericrurari, nonne videmus in nobis ignavi corpus hebetari, & maturâ confici senectute; labore firmari, & diuturnâ juventute pubescere. Quod & vos vidistis, prudentissimi Græciæ Legumlatores; vos enim rem saluberrimam corporibus palastras institulistis: vos non passi estis in ipso otio cives ociari: vos luctu, pancratio, cursu, disco, saltu, castu quotidie exerculistis: vos innumeros laborum, & exercitationum genera excogitastis. Hoc ergo consilio, & viciatitudine corporum confirmastis, & Republicam stabilistis; nam & vestri cives plerumque ad extremam senectutem pervenerunt, & Respublicas fortissimis viris abundavit. Hinc illi bellatores acerrimi existerunt, qui in Marathonis campis congressi pauci cum infinitâ Persarum manu hostium copias deleverunt, & clarissimo post homines nos trophæo Græciam honorastunt; qui ad Thermopylas magis cædendo fessis, quam hostili ferro cæsi super ingentem stragem Barbarorum ceciderunt; qui ad Salamina victores innumerablei classe deleti Persarum insudata clade maria cruerunt: qui mox Platæa memorabi-

Tom. III.

li prælio nobilitarunt, & Persarum cada-veribus Græciam constiterunt; qui citius, cumjectam barbariam aut bello subegerunt, aut metu sue virtutis coercitam represserunt; & in extremas terrarum oras colonias, que testes essent, omnes ferè gentes cessasse Græcorum potentie, deduxerunt: hinc toties eorumdem armis concussa Asia, & tremefacta Regum Persarum magnitudo: hinc denique invicta Macedonum virtus effulsit, & ille par Orbis terrarum animus Alexandri; qui Herculis, & Liberti Patria res gestas æquavit, tresque Orbis partes triumpho, victoriæque conjunxit. Quam virtutem, qua Græci Barbaris præstiterunt, non aliunde magis, quam ex laboribus, quibus juvenes corroborabantur in palastris profluxit deciderat Agelæus; qui, ut sua mulitibus ostenderet, quam facile posset Imperium Persarum everti, nudos in concione produxit, quos ceperat, Persas, & eorum corpora non colorata, non expressa toris, non compacta nervis, non valida lacertis, ut Græcorum, qui palastris utebantur; sed candida, fluxa, mollis demonstravit, utpote que nunquam Solem, laborem, pulverem pertulissent; eoque argumento in contemptum adduxit Barbaros, qui inexercitati exercitatis pares esse non possent. Quid autem de Romanis dicam? illi quidem non tam umbra-cili pugna, quam verâ; nec in palastris potius, quam in acie, nec discis, quam pilis torquendis juventutem exercebant; que non minore quam viginti annorum spatio militiâ atinebatur. Sed tamen, si quando otium daretur a bellis, nunquam juvenes cessare patiebantur; sed equitando, cursu, natatu, gradu militari, palum tanquam hostem feriendo campestribus armis detinebant; & ut bellis, aut meditatione bellorum occupatos habebant. Quibus rebus effectum est, ut Romani ferocissimis nationibus, & inclementiâ sui cœli duratis robore corporis pares essent; animi virtute præstarent, & Imperium iidem, quibus Orbis terrarum, terminis definirent; tantum labor vincit ignaviam, tantum vires exercitatione convalescunt, tantum decus industriâ comparatur. Quod si corpus, quod suscipe naturâ brutum est, quod ignavum, quod moventi reluctatur, labore gaudet, motu viget, otio languet, & interdum miserimâ peste conficitur; quid animo evenire credendum est? An putamus vim ejus acerrimam, & immortalem inertiam quasi sepeliri convenire? & non timemus, ne desidiam corrumperetur, ne torpore hebetetur, ne fœcordiâ, ut ita dicam, contabescat? Enimvero quanto mobilior est animus corpore, quanto magis abhorret ab animi, quam a corporis naturâ torpor, & languor, tanto majorem animo, quam cor-pori

R 2

pori

poti pestem ab ignavia invehi putandum est. Nolite enim existimare aut ignem levissimum corporum, aut lucem mobilissimam mobiliorem esse, aut motu magis gaudere, quam animum, a quo motus omnis, tamquam a fonte, manat. Ut igitur, & ignis extinguitur, & lux non illuminat, si motu prohibeatur; ita animus, qui desideria torpet, non ille quidem extinguitur (neque enim id animi natura patitur celestis, & immortalis) sed multum pristini vigoris, multum dignitatis, multum splendoris amittit, & quæ uni potest, vitiorum tabe confumitur. Quum enim consistere nequeat, quomodo semper aliquid agitare cogatur, nisi honestas cogitationibus immoretur, nisi ad altiores subinde curas exsurgat, sese ad humiles, pravæque convertit, & in profundissimum barathrum libidinum, & voraginem cupiditatum delabitur. Sic pro prudentiâ maliciosam astutiam, pro sapientiâ stultas opinioniones, pro gaudii mentis turpissimas corporis voluptates, c. pro veritate mendacium confectatur; & quum vacuum a bonis artibus teperant, earum occupant locum avaritiae, vel nimis profundendi libido, prava ambitio, præceps irascundia, effrata crudelitas. O miseram vitam, o turpem conditionem eorum, qui desideria tamquam visco tenet adhærescunt! Quam bene proditum est fabulis poetarum Jovem, quum Saturno pulso regnare cœpisset, fluentis rivis mella repressisse, terram sine agricolarum industria fruges ferre vetuisse, serpentibus virum addidisse, iussisse prædari lupos, agros, qui communes erant, dividi, terminisque signari, sæpiti moria oppida, moveri navibus mare, ver, quo perpetuo mortales fruebantur, contraxisse, & quatuor spatium annum distinxisse, & algere bruma homines, & aestare solis ardore, & immodicis imbribus, & injuriis tempestatum vexari voluisse; ut condocessæ malis ad excogitandas artes acuerentur, & ignaviam, quæ in illâ beatissimâ omnium rerum affluentia urebantur, prorsus deponerent. Tantum scilicet mali in inertia esse voluerunt, ut ne cum sæculo quidem sæculo conjunctam censuerint expetendam; quod summum Deorum, cujus judicium errare non potest, judicasse tradiderunt; qui quum hominibus consuleret, maluit humanum genus tot malis consistari, quam vesci paratis voluptatibus, tranquillitate summâ frui, sed ignavia torpescere. Majus igitur malum locotidia, quam bellum, quam paupertas, quam naufragia, quam exidia urbium, discordia civium, fames, morbi, lites, omne genus calamitatum, incommodorum, curarum, sollicitudinum, quibus hominum vita vexatur. Et sane si non ignaviam omnis vitiorum, & scelerum turba sequeretur, ut argumentis nihil dubii relinquentibus ostendimus, Audaces; tamen tantus est ignavorum stupor, tanta ignorantia sui, ut vel hoc nomine deterrima omnium malorum esse videatur. Neque enim Margites ille, quem tam solidum fuisse ferunt, ut toto vitæ spatio nunquam ultra quinque numerare didicerit; & in nuptiali thalamo cum novâ nuptâ collocatum puellam non attigisse, propterea quod, ne sibi mater convicium faceret, seque vehementer objugaret, verebatur, tantâ stultitiâ laboravit, quantâ interdum ignavi laborant. Quis enim lenis illius otiosi, &, ut sibi videbatur, beati, cujus meminit Seneca, stuporem æquaverit; qui quum servorum manibus esset in sella positus (est enim ad ignavorum proprium, usum corporis partium amiserunt, alienis manibus cibum capiunt, alienis pedibus ambulant, alienâ operâ sedent, cubant, e strato surgunt, & eriguntur) jamne federet, servos interrogabat? Nec est, quod puteis hunc accepisse, non fecisse stultum ignaviam, quum etiam prudentissimos, & acerrimo ingenio præditos insuaret. Lucullus ille, quo nemo prudentior, nemo solertior, nemo eloquentior, aur doctior inter Duces Romanos fuit, qui tot urbes, tot populos, tot nationes optimis & legibus, & institutis, & disciplinâ temperavit, posteaquam Reipublicæ curam abiecit, & se otio penitus dedit, tantum repente mutatus est; ut qui tegendo Orbi terrarum idoneus habebatur, seipsum regere non posset, & Calistheni liberto seque, remque familiarem committeret; qui quibusdam, ut ita dicam, veneficiis captum, & desinitum habebat obnoxium. Ita qui consueverat Regibus ipsâ imperare, imperio liberi regebatur, vel potius ad perniciem trahabatur; ex quippe res in magnum hominis malum evasisset, nisi fratris pietas fratri subvenisset; quæ liberto amandato Luculli curam suscepit, & lenem triumphalem repuerascentem otio, & suis deliciis ulque ad extremum vitæ spatium pedagogi more moderata est. O ignavis, quanta vis est tui corporis ad homines immutandos? quando ille acerrimus urbium expugnator, tegum debellator, hostium extinctor, civitatum, provinciarumque rector sapientissimus in sompno, atque truncum tuis venenis transformatus est. Non Medusa, quæ dicitur aspectu homines in lapides convertisse, perniciosior pestis fuit; nam illa terribilis visu, & horrendis implicata serpentibus a se spectatorum oculos avertebat; tu specie tranquillitatis allicis, tu blanditiis invitais; & quos allicis, perdis, & quos iovitas, decipis: tu voluptatem polliceris, & cruciatum parais: tu pacem promittis, & bellum moliris: tu regem præ te fers, & invehis tumultum, &

& tempestatem: tu felicitatem ostentas, & miseriam summam creas: o omnium sentina vitiorum, o animi pectus, o vite summa calamitas! Huc, Adolescentes, monstro (ad vos enim extrema jam spectat oratio) ne, quæso, confidatis, neve ingenium socordiae corrumpendum dedatis. Non est illa salutaris quædam tranquillitas, quam ignavia pollicetur: est perniciofa malicia, qua dum detinemur, numquam ad felicitatis portum possumus pervenire, sed miserrimo exicio pereamus, necesse est.

Vos quidem optimè rebus vestris consulistis; quum duo sint artium genera, quorum altero animus, altero corpus exercetur; vos illud genus elegistis, quod in animo excolendo versatur: nolulistis rem sugere metcaturâ, ne divitias fluxas, & caducas Sapientie opibus numquam perituris anteponeere videremini: nolulistis rem colere militarem, ne potius hominibus trucidandis, quam donandis immortalis gloriæ studeretur: nolulistis alio genere laboris, quo corpus perficitur, esse occupati; ne corpus animo, terrestre coelesti, æverno mortale præferretis: confugistis in sinum Musarum, ut a turbâ, a tumultu, a vitis quàm longissimè recederetis. Veruntamen quò vestrum laudabilius est inceptum, eo magis cavendum est, ne a summâ laude excidatis, & in Sapientum reprehensionem incurritis. Nam quanto tranquilliora sunt, & ocio similiora studia litterarum, tanto facilius earum studiosi ad inertiam delabuntur; quod vobis, Adolescentes, magnopere fugiendum, ac summâ ope evitandum, ne vitam silentio transigatis. Non inglorius vobis proponitur labor, proponitur plenus gloriæ, plenus claritatis, plenus exultationis, & qui viventes ornet, & mortuis pariat laudem sempiternam. Si vestra studia in tenebris, & obscuritate jacerint, omnes vos erident non amore otii literati, sed ignaviâ id vite genus appetivisse, & turpissimos arbitrabuntur; quod dedecus ut fugiatis, impendendus vobis labor, animus ad laudem excitandus, abjicienda segnitias. Cogitate nihil esse in rebus humanis, quod non labore comparetur; labore maria peraguntur, & merces ex alio Orbe advehuntur: labore terræ fecunditas constat, & alimenta Mortalibus procreantur: labore divitiæ congeruntur: labore coluntur artes universæ: labore quæritæ voluptates existunt suaviore: labor est felicitatis effectus, fons gloriæ, pretium omnium expetendorum: indoctrinâ vincuntur hostes, & clari duces in curru triumphali collocantur: industriâ Respublicæ præclare administrantur: industria est, quæ latentia deprehendit, obscura profert, occulta cognoscit, tot utilis, vel jucunda vite inventa demonstrat; nec ullâ aliâ re magis, quàm industriâ ho-

minum vita belluarum vite antecellit; quare hominibus labor appetendus, est enim vite ornamentum. Atque eo magis vobis, quod qui in aliis rebus labor suscipitur, est ferè injucundus; qui autem in literis jucundissimâ voluptate conditur; nam animus ipso opete pascitur, & ut ita dicam, venatione veritatis oblectatur, quæ est verum nectar animorum. Sed ut est dulcis, pulcher, gloriosus, appetendus labor; ita ignavia turpis, molesta, iniques, detestanda: quam ita demum eo, quo par est, impetu, conarumque fugieris, si id, quod verissimè dicitur, altissimè in animo desuperis, identidemque reputabitis hominem ignavum nihil a sepulto disceperare.

ORATIO XXV.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1701.

In solemnî institutione Studiorum:

In dirigendo studiorum cursu consequenda Sapientum exempla; non imperitiæ multitudini obtemperandum.

Multa sunt, simplicissimi Patres, Auditores humanissimi, quæ juvenes a rectâ illâ studiorum ratione deflectant; multa, quæ a literis prorsus deterreant, & ad ignaviam convertant; sed nihil magis animos ad magna tendentes remoratur, & ab amore laudis avertit; quàm vulgi opinioniones, quàm voces imperitorum; quibus quotidie unjusti quique nostrum personant aures, quibus mentes alidum delinunt multis erroribus implicantur. His ubi sistere, hos aspernari; & veritatem potius paucis testibus fretam, quàm mendacium multorum testimonio, & patrocinio subnixum comprobare magni animi est, magnæ constantiæ, magnæ ejusdem consummatæque sapientiæ. Nam si Ulysses poëtæ laudibus ferunt; & sapientissimum prædicant; quod Sirenum voces, quæ unum scopulum maris obsidebant, contempserit, & unum locum moltorum cladè terribilem incolumis fuerit cum focia prætervehtus; quanto magis laudandus est ille, & Sapiens judicandus, qui vulgi sermonibus aures non pascit.

teseceris? qui stultorum, quibus assuescimus, quibus innutrimur, dicta repudiam, quæ non uno in loco, sed ubique, temperque nos circumstant; præsertim quum inertie delinamenta, quum illecebræ voluptatæ Sirenium cantu suaviore non desint, quæ populi opinionibus lenocinantur, iudicantque nobis, ut viam, quam plerique omnes ineunt, pronam, facilem, amenam, deliciis affluentem inihitamus; illam alteram paucorum citam vestigium, arduam, asperam, confragosam, dumis obseptam relinquamus. Quare vereor, Auditores, ne duram nimis dicendi provinciam videar suscepisse, quum mihi propolui Adolescentes, qui me audiunt, adhortandos ad eam rationem studiorum consuevandam, quam paucorum, eorumdemque Sapientum præceptis, exemplisque videtur comprobata; non ad eam, quam imperita multitudo, & similis imperitæ multitudini medioeriter eruditum hominum turba commendavit. Nam quo pacto tam brevi temporis intervallo, tam tenui, quæ stultæ facultate dicendi, ingenio tam infirmo labefactare sententiam me posse confidam, quum pene omnium consensus corroboravit; quæ si non valet auctoritate testium, non valet ratione; valet numero, valet exemplorum copia, valet insensæ plerique libidine non optimum quemque, sed multitudinem colisse, videnti? quæ ratione sperem ita orationem meam in animis defigere, ut nunquam evellatur, nunquam fuscidentium diversa vocibus obruantur, nunquam longinquitate temporis excidat, nunquam deficiat; quum sint nunquam defuturi, qui ea, quæ hodie non dixero, tamquam ænides sublimis irradiant, vellicent, carpant; qui hanc viam, quam demonstraro, defertam ostendant, illam alteram omni studio foras frequentius celebrari? Sum ne ego tantus ingenio, tantus eloquenti, ut obviâ ire possim contra nitenti multitudinem, & mecum impellere animos Auditorum mihi potius, quam pene omnium sermionibus crediturus? Emimvero temerarium meum inceptum faterer, nisi mihi vestra, Patres amplissimi, lux adluceret, vestra, Juvenes pristinissimi, indoles aspiraret; quorum alteri exemplo ad id orationis genus me invitatis; alteri propter ingenium non vulgare dicturo spem præbuitis orationem non vulgaria spectare iubentis vestris ingeniis, vestrisque studiis fore accommodatam, nec difficilem persuecutionem. Non enim omnes eisdem rebus commoventur, & alia apud alios habenda est oratio; ita Spartacus propositi spe victoriæ, & specie honestatis, Romanos gloriæ, amplitudinis, & imperii, Ætolas prædæ, & rapinarum, Sybaritas voluptatis, & deliciarum ad quid, libet audendum perpulisses. Vos quoque,

Adolescentes, quorum plerisque alia indole præditos video, ingenio egregio ad profinum vulgus contemnendum, exempla magnorum virorum, atque clarorum intuenda, reconditam studiorum viam ingrediendam non eloquentiæ meæ vi, quæ nulla est, sed animi propensione, sed bonitate nature facile excitari posse confido. Non abhorrebis igitur a vobis oratio, quæ sum hodie non die ostensus, non ita inflexenda studia, quemadmodum vulgo placeat in quæ non ratio, non discrimen est; sed quemadmodum doctissimos viros, & omnium sæculorum ingenio, sapientiâ, gloriâ principes instituisse accipimus; eoque studiorum cursum dirigendum, quod præcepta Sapientum vocant, non quod multitudo hominum imperitozum, aut similium imperitiis putat imperio.

Et sanè quis non videt paucorum iudicium multorum opinionibus ubique sapienter anteponi? immo la rebus maximis, & gravissimis quibus multorum salus contuetur, unus homines nutum spectare, unus sententiam sequi, unus consilio regi? Quis enim in navi vel tranquillo, vel horrente fluctibus mari vectores, vel nauticam turbam pupæ audiendum? unus gubernatoris imperio omnes obsequuntur, unum intuentur, uni parent, unus scientiam præstare multorum sententias arbitrantur: quis in ætatis valetudine consilium vulgus? nemo est, quæ aliorum consiliis repudiatis unus aut paucorum medendi arte præcellentium præceptis obtemperet, paucis auctoribus persequamur sum, mediâ corpus mœceramus, torquemur, urimur, secamur, ab omni voluptate, licet multis iucundiora iudentibus, abstinemus: quis in bello, quod tentiant milites, putat inquirendum? unus imperatoris consilio res omnes administrantur, siue ille prædatum mittat, prædæ sunt agenda; siue concludamari vasa jubeat, movenda sunt castra; siue dimicandum putet, in aciem exeundum, siue castris militem continendum, intra vallum permansendum; siue trahi cunctatione bellum velit, prælio esse abstinentum; pessimoque exemplo, quod multis sepe cladibus expiarum est, non exercitus imperatoris, sed imperator exercitus sequitur voluntatem. Ita Pompeius quum signis collatis non dimicare, sed Cæsaris copias fame, quæ iam laborabant, urgere, & sedendo bellum consiliis statuisset, quo consilio, haud dubie hostes funditus delevisset, consensu Procerum, qui tam longam militiam gravabantur, imperii militum pugnam potestatem victus eduxit in aciem copias, & Thellæ campis nobilitavit clade Pharsalicâ. Sed quid maiora persequor? etiam in parvis multorum sententia unus, aut paucorum consilio præcon-

deretur. Non in palestra suo arbitratu exerceantur: sed unius gymnasi principia nutu reguntur palestræ: non in choro quid sentiat multitudo, spectatur: sed omnis unus, qui chori magister est, scientia moderatur: non in scholâ turba discensium præceptorem, sed turbam præceptor instituit, & regit: & si quid geometricum est addiscendum, non populus, sed geometræ: & si quid grammaticum, Grammatici: & si quid dialecticum, Dialectici: & si quid physicum, aut quod ad mores pertineat, philosophi: & si quid musicum, Musici consuluntur. Nec quo tempore sit opportunum mandare terræ semina, agros incendere, aut stercoreare, vites, aut arbores ponere, quid quæque regio ferat, & quid recuset, multitudo melius, quam peritus agricola præceperit: nec quo modo edificanda domus, templum extruendum, condendum oppidum, vulgus potius, quam architectus docuerit: nec qua ratione civium mores oporteat temperare, quæ injicienda populi licentiæ frena, quibus præmiis virtus excitanda, quibus vitia supplicis excindenda, certius omnes alii, quam legumiarum ostenderit: in omnibus denique multorum judicia repudiantur, paucorum Sapientum, aut unius comprobantur: nec tam quam multi sint, qui præcipiunt, quam quantâ scientiâ præditi, solemus attendere. Quod si etiam in rebus non admodum reconditis, de quibus aliquid vulgus potest judicare, tamen paucorum, non vulgi judicio stamus; quid in iis artibus, quæ reconditis ferè, sequè abditis e fontibus haoriantur, quid in ratione studiorum moderandâ faciendum est? An putatis in sapientiâ ipsâ comparandâ Sapientum judicio imperitiæ multitudinis opiniones antepponendas? quid soli vos ignoratis vulgus esse bellum mortuorum caput sine mente, sine ratione, cæcæ, & veritatis lomen avertentem, se regere nescientem, & regimen prudentium respuentem, quæ impetu temerario fertur, & levibus momentis huc illoc impellitur, numquam stabilis, numquam certa, semper avida rumorum, semper præceptis, semper inconsulta? Huic monstro credetis? hoc duce quidquam egregium, quidquam laudabile vos consequuturos esse sperabitis? An nescitis gravissimos, & sapientissimos viros, si quid a vulgo probaretur, id non carere culpâ suspicatos fuisse? Antisthenes philosophorum severissimus, quum quidam ex amicis affirmaret, ipsum in ore omnium esse, ab omnibus laudari, numquid, respondit, turpe perperavi? Phocion ille, quo nemo eâ ætate melior, nemo prudentior in Atheniensium Republicâ fuit, quum sententiam in concione dixisset, & multitudinem oratione commotam videret, & ne-

minem esse ex tanto populo, qui dicta non comprobaret, concione dimissâ conversus ad stoicos: numquid, inquit, mihi pravum excidit inscienti. Vix putabat Vir sapiens, & alci quidam mente præditus posse quidquam esse rectum, quod a vulgo probaretur. Idem, quum oraculum monuisset, esse virum in civitate, qui omnium sententias adversaretur, cui, quæ sciret populus, omnia, & quæ publicè gererentur, displicerent, clamantibus cunctis, & hominem inquiri jubentibus, processit in publicum, seque cum esse professus est, qui quæcumque populus ageret, aut loqueretur, improbareret. Adeo ille præferebat, & magnificè gloriabatur, sua consilia ab opinione multorum disidere; quibus consiliis, quantum in illâ conversione rerum, & iniquitate temporum fieri potuit, Respublica sustentata est. Pudet post Phocionem quemquam inscienti multorum ressem adhibere; nam cujus auctoritas major, aut gravior, quam illius, qui propter integerrimos mores, gravitatemque vite vel iniquorum judicio boni cognomen est consequutus? Nihil tamen secius non abs te fuerit exemplum asserre, quo quantum populus aberret a veritate in iis quoque, quæ ad populi judicium videntur pertinere, declaratur: Hippomachus insignis palestræ magister, quum athleta coram populo exerceretur, & ejus artem multitudo ingenti plausu comprobasset; hominem virgâ percussit, et si, inquit, ex arte certasses, non tantum vulgi plausum excitassem. Eadem sententia fuit Hippomachi tubicinis, qui discipulum virgâ castigavit; quod quum tibi cecidisset, circumfusa populi corona canentem mirificis laudibus extulisset. Existimant nimirum homines haudquaquam hebetes magnos artifices non plausu multitudinis duci: sed approbatione paucorum, qui ex artificio judicant, contentos esse oportere. Quod enim in vulgo judicium est, quæ veri perspicientia, quæ certa sententia est? unus mehercule, unus, cui cor sapientis, plus interdum videt, quam multitudo hominum non dieo imperitorum, sed eorum, qui non omnino sunt rerum scientiâ destituti. Vidit unus ex omni Atheniensium multitudine Themistocles ingruente Persici belli tempestate, & Asiâ universâ cum magnis minis in Europam se effundente, urbem relinquendam, conscendendas naves, maritimo prælio doernendum; & quod vidit unus Themistocles Atheniensibus attulit salutem, Græciæ libertatem, Themistocli gloriam sempiternam: vidit unus in angustiis maris, quod Eubœam, & Atticam interfuit, cum Barbaris colligendum, nec ad sua tuenda discedere, & classem dissipare Græcos oport-

portere: & quod vidit unus Themistocles, multis repugnantibus, & ratio, & eventus comprobavit: vidit unus Alcibiades, quum in exilium ab ingratu civibus pulsus ad Spartanorum sese contulisset, Lacedæmonis Deceliam esse munendam; & unus Alcibiadis consilium Athenienses in eam angustias redegit, ut ad eam diem victores de suis rebus pæne desperarent: vidit unus e Samnitibus Herennius Pontius, quum Romanus exercitus Caudinis saltibus interclusus teneretur, Romanos omnes exemplo esse inecolumes sine ignominia dimittendos, vel omnes trucidandos; irrisere ceteri consilium Senis, & delirum putaverunt; sed negotio, & clade Samnitum compertum est Herennium Pontium vidisse plurimum; ceteros, inprimisque Duem delirasse: vidit unus Fabius Maximus utente Pæno Italiam bello, prælio esse abstinendum; ut Romani tot cladibus fessis respirarent, & Hannibalis exercitus passus Italæ cladibus omnium rerum inopia premeretur; itaque contentus Hannibalem ab effusa populatione prohibere, contentus tegere oppida Sociorum instruit Pænos modò insequi, modò antecedere, modò in summis jugis montium apparere, nunquam equo se campo committere, modò in tuto positus extremum hostium agmen carpere, modò palantes opprimere, modò angustias ingreissos urgere, omnique bellandi arte hostes eludere; plerique omnes Fabium contemnebant, mordebant, cavillabantur Hannibalis Pædagogum appellantes; sed experientia docuit unum Fabium invenisse rationem Pænos debellandi; ceteros omnes, qui Fabium carpebant, esse in magno errore versatos; nisi enim importuna pugnandi libido, & mutatus imperator occasionem rei gerendæ Pænis præbuisse, Hannibal Italæ possessione excidisset; nec illi Ticinus, Trebia, Thrasymenus Romanorum sanguine redundantes, profuissent;

sed factum fuit, ut Cannensis clades alias, quas Romanis intulerat Hannibal, magnitudine sua obscuraret, & post Fabium imperatorem Italia quatuordecim serè annis Afrorum bello pestumderetur. Dies me deficiet exemplis congerentem, quibus declaratur in his etiam rebus, quæ non profus intelligentiæ multitudinis fugiunt, vulgi iudicium contemnendum, paucorum comprobandum, & unum hominem omnes alios prudentiâ spem numero præstitisse. Atqui si quid est in rebus humanis, quod non populari truciâ, sed artificio statueri expendendum, & paucorum consilio, non vulgi temeritate moderandum; id est maxime studium Sapientiæ, & omnium liberalium disciplinarum; quid enim populo cum Sapientiâ, quid cum liberalissimis di-

sciplinis? in altero nihil est, nisi temerarium; in alteris nihil sine summa ratione; in altero levitas; in alteris gravitas, & constantia: alter sequitur, quod est maxime pervulgatum; alter quod maxime est ab opinione populari, intelligentiæque disjunctum. Ideo fabulis produm Muses non in populi cætu, frequentisque versari; sed in altissimis rupibus, in semotis recessibus, atque in speluncis, & silvis habitare longissime a contagione vulgi separatas. Nec defuerunt, qui in Cælo studiorum præsides Deas collocarent, & cælestes Orbis dicerent suavitæ vocis moderari; quasi tantum a vulgo literati debeant discedere, quanto Cælum a terrâ distat intervallo; & poëtæ sese profanum vulgus odisse probentur; nec aliis, nisi studiosis Pythagoræ præcepit populares vias esse fugiendas; nam si populum sequamur auctorem, nullam sapientis viri similitudinem assequemur. Polycletum ferunt statuarium cumprimis nobilem duo signa secisse; alterum ex artis præceptis, alterum secundum iudicium populi elaboratum; nam omnibus visere cupientibus ostendebat, & quod quisque mutandum, addendum, detrahendum censuisset, mutabat, addebat, detrahebat; quum utrumque absolvisset, alterum ipsius populi iudicio ita probatum est, ut non humano, sed divino artificio perfectum crederetur; alterum ita rude, ita pravum, absurdumque omnibus visum est, ut spectatum admitti risum tenere non possent. Tum Artifex, æqui, inquit, quod laudibus in cælum fertis, quod admiramini, ego, quod contemnitis, & irridetis, ipsi secistis. Quod Polycleti statui accidit, idem accidet nobis, Auditores, qui volumus animum nobilissimis disciplinis conformare, & ad illud exemplar Sapientiæ divinum, & immortale quam proximè accedere; si præcepta Sapientum audiemus, si ratione studia nostrâ moderabimur, non contemnendam Sapientiæ formam exprimeamus, sin autem multorum iudicia spectabimus, & vulgo placere concupiscescimus, nullam Sapientiæ speciem referemus, & ipsi vulgo, ejus præceptis usi fuerimus, ridiculi, & contemnendi videbimur. Cogitate, quàm variegatæ sint populi opiniones, quàm absurde, quàm leves, quàm inter se discrepantes; his credere, his regi, & studiorum suorum curriculum gubernare nihil aliud est, quàm Olympicæ stadium ingredi certarum curru, qui ferocientibus equis, & jugum detrectantibus, excusso redore temere teratur; aut discordibus ventis agitato mari, & huc, illuc volvente fluctu navim sine gubernatore, sine gubernaculo committere. Neque enim minor in populo temeritas, quàm in curru, qui aurigam amiserit, aut in navi, quæ turbato mari fluctuat.

Quæ gubernatore, & necessariis armamentis destituta. Nam alii vos illic impellunt, quò vocant cupiditates, & animum jubent non aliquando remittere, sed delictis prorsus resolvere, studia verò leviter, & aliud agentes delibare: alii lucrum spectare duntaxat, tamquam lictularios opifices, aut non magni nominis mercatores: alii laborem aspernari, ingenii bonitatem confidere: alii mediocritate contentos esse, quæ quàm in morum disciplinâ, & in animi motibus temperandis probetur, tam in scientiâ rerum, quæ quo major est, eo melior habetur, laudari non solet: alii tristicium vitæ, & animum numquam vacuum, numquam curas remittentem, semper intentum, demissum, mestum probabunt. Quam multos reperieris, qui vos videri doctos, quàm esse malint: quam multos, qui relictis fontibus disciplinarum rivulos jubent confectari: quam multos, qui ab optimorum Auctorum lectione deterreant, & corruptissimum quemque vobis proponant ad imitandum: quam multos, qui non satis doctrinis perpolitos, & prorsus rudes ad agendas causas compellant, & de scientiâ rerum sollicitos esse nolint: sed tantummodo volubilitatem linguæ, profectumque verborum velint incitare: quam multos, qui non sumus viros: sed tabulas, sed circumforaneos medicos censent imitandos, inanes rerum, stultitiâ plenos, omni barbarie inquinatos? Horum voces aspernari, horum inficiam irridere: non ego jubeo, sed jubeo ratio, jubeo Sapientia, jubeo indoles vestra. Adolefcentes: quæ nec humilis spectare, nec levissimi cuiusque sermones in aures demittere, nec mediocritate laudis, & scientiæ contenta esse debet. Proponite vobis animo, non quid vulgus, quem pessimum veritatis interpreti Seneca jure appellat, exillit, sed quid doctissimus quisque judicet: nec modò quid doctissimus quisque eorum quos audire potestis, judicet: sed quid doctissimi eorum, qui sæculis elapsis floruerunt, judicant: nec solum quid doctissimi Veterum judicant, sed quid mens, & ratio judicet. Excuteat intelligentiam, & explicite involvatur animo Sapientiæ notionem: majus illa quiddam, & augustius vobis apparebit, quàm ut a vulgo species ejus percipi possit, aut quo pacto ad eam perveniamus, ostendi. Non sunt arcana Sapientiæ nota vulgo: citius mehercule aliquis e turbâ profanorum mysticas ceremonias cognoverit, quàm sacra Sapientiæ vulgus indoctum, aut mediocriter eruditum. Circumfunditur illa immensâ luce, ejus magnitudine oculi minis perspicaces obruantur, nec fulsient tantam claritatem: in qua si parum mentis aciem intendis, irridebitis impudentiam eorum,

Tom. III.

qui sapientiæ prorsus expertes, aut literis tunc leviter sese vobis ad eam contendentibus duces fueros, & quam numquam noverunt, viam ostenturos esse proferuntur: & si vos auctores querendos esse sentiebatis. Hi verò vobis numquam deerunt, si ad illum doctissimorum hominum ehorum, quos preteritis ætates extulerunt, animum convertetis. Plerique morum preceptores, quum quid, quod animadversione, curaque non vulgari sit dignum, est agendum, quid egisset in eâ re Plato, quid Socrates, quid Epaminondas, quid Aristides, quid Cato, jubent cogitare: ego verò vos non jubeo divinare, quid latuerit fuissent: sed animadvertere, quid fecerint illi Sapientiæ proceres, illa lumina litterarum. Veniat vobis in mentem magni illius Hippocratis, veniat eruditissimi, atque eloquentissimi Galeni, veniat ceterorum, qui medicinam scriptis pulcherrimis, & immortalibus illustrarunt, si ad medendi artem animum appulistis: sin autem jurisprudentiæ studium suscepistis, cum veteres illos jurisconsultos, quorum prudentiâ jus civile constitutum est, tum doctissimos viros, qui responsa eorum luculentissimè explicarunt, in oculis habetote. Si verò vobis in animo est rerum naturam contemplari, aut divinitatis investigatio, aut cognitio vetustatis, aut eloquentiæ studia placeverunt: illos clarissimos auctores intelligendi, & Sapientiæ principes Pythagoras, Democritus, Platones, Aristoteles, Theophrastus, illos augustissimos, & sanctissimos divinitatis interpretes Gregorios, Chrysostomos, Augustinos, Ambrosios, Hieronymos: illos apices prudentiæ civilis, illos uberrimos eloquentiæ fontes, illos omnium elegantiarum Patres Homeros, Herodotos, Thucydides, Hæcates, Demosthenes, Cicerones, Salustios, Virgilios, Livios cogitate. Quàm lætè parvi eorum scientiæ, quantum fuit acumen discedendi, quanta vis eloquendi, quanta ubertas orationis, quanta rerum copia? Num Hippocratem creditis aliquid ignorasse, quod eâ posset tempestivè cognosci, & ad rem medicam pertinere? ille verò etiam alias artes, quibus ornari, augeri hanc salutarem facultatem posse censebat, ad excellentissimam medendi scientiam adjunxit, & in Rhetoricæ usus est Gorgii Leoncino, in philosophiâ Democrito præceptore: idcirco & tantâ rerum copiâ exuberat, & orationis elegantia floruit. Nam quid de Galeno dicam, qui non contentus medicinam doctissimis commentariis illustrare, Dialecticam, geometricam, Grammaticam, philosophiam læquentissimis libris editis explicavit: jam verò tantus in eloquentiâ est, ut ejus ubertatem, latitudinemque orationis, & perspicuam, & ornatum, & vim

S

dile-

differendi, qui non admiraretur, nihil profusus intelligat. Quid de antiquis jurisconsultis? num putatis illos, ut ajunt, manibus jurisprudentiam attigisse? erratis; illi grammaticen, illi dialecticen, illi reliquas philosophiz partes, Stoicos in primis auctores sequuti, illi rationem civitatum regendarum, illi cognitionem vetustatis, & rerum Romanarum ad studium juris adsciverunt. Quid de illis eruditissimis juris interpretibus, qui paucis ab hinc statibus floruerunt; quorum tanta fuit eruditio, tanta interpretandi solertia, tam pressum, tam subtile, tam elegans dicendi genus, ut ad veterum jurisconsultorum gloriam proximè accederent? Jam philosophos antiquos quis jure non admiraretur? quod enim doctrinæ genus non penitus cognoverunt, quam rerum naturæ partem indicam reliquerunt? Num quia sunt in Phisicis tam accuratè, diligenterque versati, ut ad minima quæque descenderent, & omnium animalium, lapidum, plantarumque naturas, historiam, causasque enarrarent, dialectica neglexerunt? num quis in Dialecticorum laqueis enodandis, & in reperendis argumentorum fontibus elaborarunt, morum disciplinam, rationem administrande Reipublicæ, reique privatæ non attigerunt? an quia hæc omnia sunt diligentissimè persequuti, astrorum motus, geometriam, musicen ignorarunt, quas artes philosophiz ansas appellabant? an quia rerum omnium scientiam sunt mente complexi, sermonis elegantiam, eloquentiæ copiam, antiquitatis memoriam, poetiæ studium sunt aspersi? qui & dicendo tantum valuerunt, ut alii ab orationis divinitate nomen invenerint, alii Musarum ore loqui, alii oratione, quæ Jovem diceret, uti dicerentur; alii veteres dicendi magistros relicta scholæ admiratione eloquentiæ suos esse auditores cogerint; & omnem antiquitatem cognoverunt, resque gestas literis mandarunt, & poetiæ leges condiderunt. Jam sanctissimos divinitatis Interpretes nulla pro dignitate exornare possit oratio; non illi, quod quidam faciunt, rerum divinarum splendorem, quas profitebantur, horridi, rudi, incomptæ oratione, & barbarie verborum obscurarunt, inquinarunt, & quasi quidam tæterimè caligine involverunt; nec ad illam disciplinam, quæ sapientiæ est apex, non per aliarum disciplinarum gradus ascenderunt; nec illa sanctissima mysteria non initiati litterarum sacris aspexerunt; sed oratione usi sunt, quæ altitudinem rerum, & majestatem non dedecet; in plerisque verò ea fuit eloquentiæ copia, tantum verborum flumen, tantus ornatus, ut de rebus divinis divinitus loquuti videantur; in disciplinis verò, quibus om-

nia humanitas continetur, tantum profecerunt, ut nemo queri possit hanc disciplinarum quasi reginam reliquarum facultatum comitatu eda destitutam. Jam in eloquentissimis viris, qui vel causæ orarunt, vel res gestas condiderunt, vel mas amceniores sequuti poetiæ studio floruerunt, quanta cognitio fuit rerum maximarum? vix quemquam e doctissimis philosophis magnitudine scientiæ illis anteponas; idcirco non inani verborum sonitu delectantur, nec tantummodo sunt in eloquentiæ flosculis colligendis occupati; sed eorum mirabiliter affurgit oratio, & scientiæ rerum cum eloquentionis nitore certat, & copia verborum, & venustas, & ornatus gravitate sententiarum, & pondere superatur. Hos vobis proponatis oportet ad imitandum, quos nemo Sapiens non imitandos esse tæteatur: hos duces habeatis, & non vulgus, aut eos, qui non multum discrepant a vulgo, quem a vulgi judicio pendent, & insistent inani opinione sapientiæ. Zeno Cyniceus, quem oraculum consulisset, quo pacto vitam posset optimè traducere, responsum accepit: vitam optimè traducturum, si cum mortuis versaretur, cum mortuis iniret societatem; mortuos appellabat oraculum libros, & in eorum lectione philosophum jubebat otium consumere. Idem vobis consilium capiendum; mortuis iis, qui præstantissimæ gloriæ floruerunt, adherere censeo vos oportere; quod non eo solum spectat, ut eorum monumenta assidua lectione contemplantis; sed ut eorum instituta, & doctrinæ magnitudinem emulari contendatis. Quod si cui, quominus in omnes partes, latissimèque usam Veterum sapientiam, & omnium ferè disciplinarum complexum imitetur,

Frigidus obliterit circum præcordia sanguis.

At licebit ex illa copiâ, quantum cuique videbitur, circumcidere, & amputare; dum ad præclarissimas disciplinas prorsus non rudis, non barbarus, non indoctus accedat, & sacra litterarum illos manibus audeat attingere: ac licebit Veterum instituta emulari, licebit eorum exempla semper intueri, legemque, quam servare perpetuò debeat, vitam arbitrari. Non illi sapientiæ lucrum anteponebant; sed putabant, si quàm plurimum scientiæ essent consequuti, & honestas divitias, & famam, & gloriam, & omnia, quæ prima Mortales putant, sequuturi; itaque ad illam excellentissimam doctrinæ laudem animum semper intentum, tamquam arcum habebant; nec si aliquantum in studiis profecissent, magnificè se circumspiciebant, & inani fastu efferebantur; nec studiorum successu ad remittenda, sed ad intendenda studia

movebantur; nec longam ingredi viam detestabant, ut Sapientum colloquiis fruere-
 A rentur præceptis erudirentur, exemplo meliores evaderent. Quapropter nonnullos ad Indos, & Aethiops ulque, quò fierent eorum sapientià doctiores, contēdisse accepimus; nec levitate mentis adducti se faciliè præceptoribus anteponebant; sed ætatem in his audiendis concelebant, eorum lateri adhærebant, eos parentum loco observabant, colebant, mirabantur; nec intererat solium publicis eorum sermonibus, sed & in privatis colloquiis si quid memoriâ dignum excideret, adnotabant, excerpebant; & quum jam tantum in studiis procefferant, ut alios docere possent, si quem excellenti scientiâ virum cognoverant, ejus auditores, quàm aliorum præceptores esse malebant. I s Plato quum admiratione suæ doctrinæ Græciam implevisset, ad Italicos philosophos, Aegyptiosque Sacerdotes studendos navigavit: ita Clitomachus, quum Carthagine, ubi natus
 C erat, scholæ præfuisset, Carneadi philosopho summo, atque eloquentissimo se se in disciplinam tradidit; nec erubuit quadraginta natus annos inter studiosos philosophiæ adolescentes sedere; & qui in Patriâ familiam duxerat, Athenis sectator alterius esse: ita Cicero quum Romæ regnum fori posset obtinere, se se Rhodiensibus dicendi magistris reformandum, ac velut recoquendum dedit. Quæ summorum viro-
 D rum instituta, tamquam certissimas discendi leges observantibus vobis ad non mediocrem sapientiæ laudem aspirare, & multitudinē, cujus opiniones fueritis aspersas, esse admiratō-ni licebit; alia via non datur ad aliquam scientiæ, virtutisque præstantiam pervenire. Nam quemadmodum navigantes non ad ea signa, quæ latius vagantur, sed ad illam parvulam Cynosuram,

Quæ cursu interiore brevi convertitur orbe,

vel potius ad immorum Mundi cardinem di-
 X gunt cursum; ita cupidia litterarum, non ad errantes multorum opiniones, sed ad constantem paucorum sententiam, sapientiamque cursus est dirigendus; pauci sunt habendi auctores doctrinæ. Nam in vulgo quid non vulgare, quid non contritum, atque plebejum? Hoc igitur duce uti vultis, a quo nihil excellens, nihil egregium vobis commonstretur? Quid proderit vobis indoles, quid ingenium eximium, & singulare, si nihil, nisi vulgare, concupiscitis? Ergite igitur mentem ad altiora, excellentem laudem cogitate, & Sapientiam Sapientum consilio consecramini; nec magis idoneum ad Sapientiam ducem
 F populum, qui eam nec novit, nec quaesivit, quàm tot doctissimos viros, qui sum-

Tom. III.

mo studio quaesiverunt, & inventam numquam dimiserunt, putatote.

ORATIO XXVI.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
 ANNO 1702.

In solemnī instauratione Studiorum.

*Publica Gymnasia maximos alunt
 profectus in litteris.*

M Aximè vellem, Patres amplissimi, Auditores ornatisimi, ut
 mihi liceret semper hoc tam celebri, tam læto die, quo
 nostros literarios labores insta-
 auramus, in celebrandis potius laudibus
 litterarum, quàm in pravis nonnullorum
 opinionibus confutanda operam, & studium meum collocare. Nam & Sapientiæ splendorem, qui lucet in tenebris, aliquid orationi meæ lucis allaturum esse conde-
 rem; & non dubitarem, quin hujus diei celebratæ magis laudatio pulcherrimarum
 II artium, quàm ulla contentio, & opinio-
 num dissensio conveniret. Sed quoniam
 gliscit quotidie, & invalescit opinionum
 perversitas, quibus tanquam nocentibus
 herbis fruges obruantur; ita in animis ju-
 venum omnis virtutis ubertas extinguitur,
 omnis doctrinæ seges suffocatur; evellendæ
 sunt infestæ stirpes, eruendæ stultitiæ ra-
 dices, ignaviæ semina extinguenda, omni-
 que ratione pugnandum, ne mentes adole-
 scentium, qui ad ingenii cultum aspian-
 dum in hos amoenissimos hortos Musarum
 conveniunt, amissâ virtutis indole steri-
 lescent; ne malis erroribus implicentur,
 ne opinionum pravitate obsolescant; sed
 ad Sapientiæ sacus accipiendos præparen-
 tur. Inter omnia autem opiniones, quibus
 juvenes ab hoc curriculo laudis, & doctrinæ defleuntur, haud scio, an ulla
 sit perniciosior eâ, quæ nuper increbuit;
 quæ nisi evellitur ex animis, frustra fuerit
 Majorum consilium, qui hæc gymnasia stu-
 diolorum industriæ potere voluerunt: inca-
 sum ceciderit omnis labor, quem, Patres
 amplissimi, in erudiendâ juventute susce-
 pistis. Disputant homines imperiti in
 publicis gymnasiis tempus nequidquam ter-
 ri; scientiam juris non esse & purissimam Ju-
 risprudentiæ fontibus hauriendam; nec in
 explicandis veterum iureconsultorum res-
 ponsis, Prætorum edictis, Cæsarum placi-
 tis

S 2

tis elaborandum; sed adhaerendum alio-
 A jus celebris caudicis lateri, ejus domum fre-
 quentandam, usum forensem statim discen-
 dum; infinita illa concertationumque, &
 opinionum inter se discrepantium plena
 pragmaticorum volumina pervolutanda,
 premendum forum, in Curia prope habi-
 tandum; ac ne medendi quidem artem ex
 clarissimorum Auctorum libris ediscendam;
 nec philosophiam, nec ceteras disciplinas,
 quæ saluberrimæ facultati quasi faciem præ-
 ferunt, assumendas; sed his artibus ne a
 B primo quidem limine salutatis, aliquem ex
 his, qui medicinam faciunt, consecrandum,
 & miserorum periculo artem, quæ se mor-
 tis pericula depellere proficitur, cognoscen-
 dam; publica verò gymnasia, quia lex co-
 git, non quia profint, celebranda. His vo-
 cibus adolescentes a labore deterrentur,
 ab industria deducuntur, a rectâ discendi
 viâ coguntur aberrare; & quia inanem pu-
 tant omnem operam, quam in præclara-
 rum artium doctoribus audiendis consum-
 C perint, supervacaneum existant in hoc
 erudito pulvere defudare, supervacaneum
 vestris, Patres, disputationibus interesse,
 supervacaneum, quæ a vobis didicerunt,
 memoriam recolere, & in evolvendis Vete-
 rum monumentis elaborare. Ita ingenia re-
 languescunt, intenduntur cupiditates, &
 in hac urbe plerique versantur, tanquam
 non ad percipiendas disciplinas, sed ad ex-
 plendas venerint voluptates; non ad ani-
 mum bonis artibus excolendum, sed igna-
 D viâ, ludo, omni denique ratione relaxan-
 dum, & corruptendum. Quod quis, qui
 litteras amet, qui mores adolescentum quam
 optime formari velit, equo animo ferat?
 Cum hac igitur opinione conflegendum
 nobis, & quasi pro aris, & focus dimican-
 dum: constituenda majestas Gymnasiorum,
 quæ ad imbuendam bonis artibus non u-
 nus urbis, sed pene Orbis juventutem
 Majores instituerunt; quod aptissime co-
 nari posse videor, si vobis hodierno die
 E ostendero, quantum in his gymnasiis inge-
 nis acuantur, & excitentur ad laudem, &
 quantæ fruges, & quantæ sapientiæ ubertas
 sit, qui serio volunt in studiis artium ma-
 ximum, & rerum cognitione versari, so-
 leant provenire. Quod argumenti genus
 & vestre, Patres amplissimi, dignitati, &
 vestræ, Juvenes ornatissimi, utilitati, &
 studiis erit accommodatum; nam plerique
 dum gymnasiarum, in quibus, & ingenii,
 & doctrinæ laude fulgetis, utilitas, & splen-
 Y dor ostenditur, quanta sit vestra dignitas,
 & quantum vestri labores profint, recogno-
 scitis; alteri, dum, quam præclara detur oc-
 casio proficiendi, proponitur vobis, ad ca-
 pessendam ree litterariæ cursû incendimini;
 & si quam huc atulistis perniciem studiis
 vestris opinionem, forsitan deponetis.

Quo igitur pacto possim vobis, Adole-
 scentes, demonstrare, non statum fuisse
 parentum vestrorum consilium; qui non
 contenti progressu, quem in Patriâ fecis-
 sis, vos in hanc urbem Musarum altissi-
 mam, præclararum facultatum parentem,
 Sapientiæ Regiam, ingeniorum thesaurum
 cum rei familiaris dispendio miserunt, ut
 doctrinæ compendia quæreretur? Equidem
 nullum hujus rei majus argumentum pos-
 sum invenire, quam consensum omnium
 seculorum; nam si tantum unus viri gra-
 vis, & sapientis auctoritati tribuimus, ut
 ejus consilio res maximas administremus,
 quibus & nostræ, & multorum salus con-
 tinetur, quantum judicio unius ætatis tri-
 buemus, quæ innumeri sapientes viri flo-
 ruerunt; & si judicium unius ætatis ipsius
 vocem veritatis arbitramur, immensum est
 id, quod omnium seculorum consensum tri-
 buendum est. Enimvero testimonium omni-
 um seculorum ipsius judicium naturæ,
 ipsius veritatis oraculum, ipsius Numinis
 vocem potare debemus. Quid autem con-
 sensus omnium seculorum magis confir-
 mavit, quam hos doctorum hominum coe-
 tus, hæc emporia nobilissimarum faculta-
 tum auctoritate Principum, vel liberarum
 civitatum constituta; ad quæ ex omnibus
 terris adolescentes litterarum studiosi dis-
 cipline causâ confluent, conferre pluri-
 mum ad excellentissimam sapientiæ laudem
 comparandam, esse ornata Reipublicæ,
 esse lucem Orbis rerarum, esse virtutis,
 & Sapientiæ officinas? quod nil ita ef-
 fet, numquam publicorum gymnasiarum or-
 tus ab ultimâ antiquitate repeteretur. Vix
 Græciæ parens disciplinarum ad cognitio-
 nem rerum fuerat excitata; vix artes in-
 venerat, quibus homines ad omnem hu-
 manitatem informantur; quum Athenis in
 urbe celeberrimâ gymnasia sunt instituta,
 ad quæ studiosa juventus ex remotissimis
 terris confluxat. Quæ fuit ibi doctissimo-
 rum hominum copia, quæ dignitas, &
 splendor litteris deditæ multitudinis?
 Ex omnibus populis, quibus aliqua Sa-
 pientiæ lux alluisset, homines doctrinæ
 cupidi omnis alius negotiis, relicta Patriâ
 sese Athenas conferebant. Non Eleusini-
 am illam sanctam, & augustam, ubi Po-
 sitâ vetusto teste inhiabant gentes orarum
 ultimæ, ad sacra suscipienda major mul-
 tudo frequentabat, quam Athenarum gym-
 nasia, non ut mysticis ceremoniis, sed ut
 Sapientiæ sacris initiaretur. Quid autem
 dixi initiaretur? non solum qui primoribus,
 ut ajunt, labris disciplinas degustarant;
 sed etiam qui in studiis multum pro-
 cesserant, & in aliis urbibus ingenuarum
 artium doctores eruditissimi, eloquentissi-
 mique habebantur, Athenas, non ut tra-
 derent, sed ut acciperent scientiam rerum

ex transmarinis, & longinquis regionibus
 A comabant. Clitomachus, qui patriâ lit-
 guâ Asdrubal dicebatur, quadraginta natus
 annos, quum Carthagine, ubi natus erat,
 scholæ diu præfuiſſet, summamque ſapien-
 tiæ laudem eſſet in Patriâ conſequutus, A-
 thenas migravit, & Carneadem ſcerri-
 mum, & eloquentiſſimum novæ Aca-
 demie propugnatores audivit; & inter ejus
 diſcipulos diu ſedit, qui Carthagine philo-
 ſophiæ præceptor acutiſſimus, & vivendi
 magiſter graviſſimus cenſebatur: Crantor,
 quum Patriam ſapien- tiæ ſuz admiratione
 compleſſet, Athenas navigavit, & Xeno-
 crati auctori ſummo intelligendi ſeſe in
 diſciplinam tradidit, & Athenis diſcere,
 quum in Patriâ docere maluit, & ſapien-
 tiæ principum obtinere. Sed quid exem-
 pla colligo; id non fuiſſe novum, ſed
 tranſiitum, & uſitatum declarat ſenten-
 tia, qua Veteres affirmabant eos, qui in
 aliis urbibus præclari diſciplinæ Do-
 ctiores judicabantur, vix dignos inveniri,
 qui Athenis diſcipuli dicerentur. Illi ipſi
 rerum domini Romani, qui urbem habe-
 bant, ubi quidquid egregium in Orbe ter-
 rarum prænitebat, imperii fortuna, & in-
 duſtria civium collocaræ; non adoleſcen-
 tium modò, ſed viri omni humanitate per-
 politi, eloquentiæ florescentes, & uſu rerum
 maximarum, tamen ad animum ſapien-
 tiæ excolendum Athenas proficiſcebantur.
 Quod quum illi faciebant, nihil aliud ju-
 dicabant, quàm id, quod nobis propolui-
 mus oſtendendum, ad ingenii cultum
 permagni intereſſe, in quibus quæ gymna-
 ſia exerceſcunt; utrum in iis, quæ Orbis
 terrarum admiratione celebrantur, an in
 iis, quorum ſcma urbis unius terminis an-
 guſtis ſenè includatur. An enim Romæ
 deerat illis Præceptorum copia? et habe-
 bant non ſolum in urbe, ſed etiam domi
 doctiſſimos: an ſuſſidio, ut fieri ſolet, re-
 rum domeſticarum externa domeſticis,
 longinque præſentibus anteponebant? et
 nullam urbem putabant cum Româ com-
 parandam, nullius populi prudentiam Ro-
 manis ingenii præferrebant: an ſcientiam
 adminiſtrande Reipublicæ ſe magis Athe-
 nis aſſequi, quàm Romæ poſſe cenſebant?
 et nullum erat imperium, nulla niſi Romæ
 Reipublica. Proſectò Gymnaſiorum aucto-
 ritas homines commovebat, ipſes conſe-
 quendo ſapien- tiæ in tantâ doctrinæ luce
 ad Patriam clariſſimam relinquendam, quam
 qui cœleſtem urbem, Orbis terrarum com-
 pendium dixit, & veritate non aberravit,
 incitabat. Quanquam autem Athenæ litte-
 rarum principum ſibi jure vindicabant;
 non tamen ſolè Athenienſes ad publicam
 humani generis utilitatem ſapien- tiæ ludum
 aperire voluerunt; ſed & Macedones, ubi
 rerum potiti ſunt, Alexandriæ in urbe cla-

riſſimâ, & propter ſplendorem, & magni-
 tudinem, & pulchritudinemque Alexandro
 conditore digniſſimâ undique doctiſſimis
 viris acceſſitis ſapien- tiæ domicilium col-
 locarunt. Conſequi dicendo non poſſum
 quantâ magnificentiâ Reges illi opu-
 tentiſſimi, liberaliſſimique gymnafia inſi-
 uerint, auxerint, ornaverint; quot, & quales viros
 ad docendi munus, & quantas impenſas
 invaſerint. Illud haudquaquam prætere-
 tendum, quòd nihil ſtudioſorum induſtriæ
 deeſſet, b bliothecam tantâ librorum copia
 reſeruiſſe, ut quum ex Alexandrino bello
 eſſet incenſa, quadringenta, vel, ut alii tra-
 dunt, ſeptingenta librorum milia conſi-
 grarint. Quid Rhodienſes, nonne & ſa-
 pien- tiæ, & artium liberalium, & præcipue
 eloquentiæ celeberrimos Doctores magnus
 impenſis aluerunt; ad quos non ſolum da-
 cendi rudes, verum etiam doctiſſimi quæ-
 que, & ipſe Cæſar, ipſe Cicero, quum
 jam regnum ſori prope obtineret, diſcen-
 di cauſâ comearunt? Qui proſectò nun-
 quam illud iter ſuſcepiſſent, niſi magnum
 in celebritate loci, & Doctorum ad ſtudia
 adjumentum eſſe cenſuiſſent. Jam Roma-
 ni pace conſtituti, & pacato Orbe terrarum
 nihil antiquius habuerunt, quàm ut Ro-
 mæ quoque quali quædam ſapien- tiæ nun-
 ditas publicæ ſtudioſorum utilitati propo-
 nerent; ad quas ex toto Orbe juve-
 nes convenirent, & Athenas in Latium trans-
 ferrent; nec eo contenti Carthagine ce-
 leberrimam ſapien- tiæ officinam, & lauda-
 tarum artium emporium eſſe voluerunt;
 ut illa imperiū amula non ſolum vetul-
 gloriæ rei militaris, verum etiam doctrinæ
 laude cenſeretur, & exultâ barbarie do-
 ctiffimas urbes provocaret; & in omni-
 bus ſerè provinciis gymnafia erudiende
 juventuti conſtituerunt, quod Juvenalis
 non tacuit, qui dixit:

*Jam totus Grajus, noſtraſque habet Orbis
 Athenas,
 Gallia Conſidias docuit ſecunda Britanno,
 De conducendo loquitur jam Rheſore Thule.*

Ipſi Barbari in tantis inſcientiæ tenebris
 hanc lucem veritatis non ignorarunt;
 nam Indorum Braſmanes, & Gymnoſo-
 phiſtæ, Egyptiorum Sacerdotes, Perſiarum
 Magi, Aethiopum alii Gymnoſophiſtæ,
 quod aliud fuerunt, quàm publici ſapien-
 tiæ Profeſſores; ad quos ex ipſi Græciâ
 ſuperbâ repertiæ, & perfectiſſis diſciplinis
 doctiſſimos viros ad ſugendas Barbarorum
 ſcientiæ grajas artes profeſſos fuiſſe accepi-
 mus. Jam verò poſteaſque omnis & ſecū-
 bus ſua excita barbaris populis univerſis
 magnâ elude vexatâ, evanuiſſis clariſſimis ur-
 bibus, deletis gymnafiis, incenſis bibliothecis
 omnia literarum lumen, extinctæ, to-
 tique

A tique Europæ, atque adeo Orbi terrarum
 incipientiæ tenebras, & fœlicitatē caliginem
 superfuderat; non defuerunt Reges, & pru-
 dentissimi civitatum Rectores, qui scire
 Sapientiæ detrimentum magnis sumptibus
 niterentur. Itaque & Luteriæ Parisiorum,
 & Bononiæ, & Ticini gymnasia sunt in-
 stituta, quæ incredibili juvenum literis
 deditorum ex totâ Europâ confluentium
 multitudinē floruerunt; quorum studiis
 litteraria Respublica respirare visa est, &
 paulatim quasi refocillari; donec majori-
 bus fomentis recreata pristinum robur,
 splendoremque recuperavit. Nam ubique
 terrarum ædificatae litteratorum palæstræ, &
 doctorum hominum cœtus magnis impensis
 congregati, qui non unius urbis, sed to-
 tius Orbis commodis intervirent; & nunc
 publicis gymnasiis flores Italici, flores Gal-
 lici, flores Hispanici, flores Britannici, flo-
 ret Germania, flores finitima Germaniæ re-
 gio Sarmatarum; quæ sapientiæ arces, spe-
 culæ perspicientiæ veritatis, Reipublicæ lit-
 C terariæ propugnacula, emporia nobilissimarum
 secularum, & hœbita sunt, & hœben-
 tur. Quæ Majores tanto studio coluerunt,
 ut iis augendis, ornandis, & omni ratio-
 ne celebrandis præcipuum curam impenderent;
 omnesque, qui ad aliquam doctrinæ
 laudem cuperent pervenire, in iis diu,
 & diligentissimè versarentur. Consen-
 serunt igitur omnes ætates, consenserunt
 omnes nationes, consenserunt Sapientes,
 consensit vulgus imperitum, omnes cujus-
 D cumque generis homines consenserunt
 nullam aliam esse viam, quæ ducat ad do-
 ctrinæ gloriam ætiam, & singularem,
 quàm hujusmodi gymnasia, quibus unius-
 cujusque studia in clarissimâ luce collo-
 locentur; Reges denique, & Rerumpu-
 blicarum Principes consenserunt, qui
 numquam tantam auri vim profudissent;
 nunquam inter publicas curas hanc non
 postremam duxissent, nisi in his gymnasiis
 utilitatem summam esse perpexissent. Quos
 E igitur alios testes desideratis, Auditores?
 paucis testibus in iudiciis rerum maximarum
 credimus, paucis testibus maximæ
 controversiæ transiguntur; vos non cre-
 detis testimonio omnium sæculorum, non
 credetis, quomodo omnes Mortales, qui un-
 quam fuerunt, testes adhibeamus? Quod
 si vos magis exempla, quàm testes mo-
 vent, possum uti exemplorum copiâ;
 sed non aliorum rhetorum more colligam
 pauca, aut rorsus omnia singillatim, quæ
 proferri possunt, exempla recensebo; ne-
 que enim unquam exitum inveniret oratio;
 rem paucis comprehendam; omnes sermō,
 qui artis alicujus liberalis, aut disciplinæ
 gloriâ floruerunt, ex his fontibus ad ho-
 minum usum, ad summam scientiæ lusu-
 dem proflexerunt. Nam & ex Veteribus

illis, quorum sapientiam, & doctrinæ ma-
 gnitudinem, & varietatem, & copiam ad-
 miramur, neminem reperiemus, qui non
 Athenis, aut in alio celebri gymnasio pro-
 fectus fuerit sapientiam; aut certè summo
 studio, magno temporis intervallo egregios
 auctores & dicendi, & intelligendi audi-
 verit, scitatus fuerit, omni ratione colue-
 rit, & observavit. Et si recentioribus e-
 xemplis magis delectamur, omnes ferè de-
 prehendemus, quorum auctoritate nititur
 Jureconsultorum scientia; omnes, qui in
 causis agendis, & iudiciis exercendis olim
 floruerunt; omnes, qui medendi arte ce-
 lebres, clarique extiterunt; omnes, qui
 philosophiæ studio, vel aliarum facultatum
 præstiterunt, in aliquo gymnasio principe
 summos habitos esse juris Interpretes, alia-
 rumque disciplinarum doctores clarissimos,
 vel summâ cum industria, & acuminis
 laude ingenium diu, multumque exer-
 cuisse. Nuper isthæc præclara sapientia
 magno cum malo studiose juventutis exor-
 ta est, quæ non jactis fundamentis putat
 inædificari posse exaggeratam doctrinæ al-
 titudinem; nec sinit adolescentes per gra-
 dus ad summum fastigium pervenire; sed
 imperitos rerum, expertes bonorum arti-
 tium, omni barbarie inquinatos propellit
 in forum; ut agris jubet non cognitâ
 rerum naturâ, non perpensis morborum
 causis, non exploratis herbarum potestatibus
 carnifices dicem, in medicis manus ad-
 movere? Idcirco laudatissime disciplinæ
 contemnuntur, negligunturque, gymnasia
 non eâ, quæ solebant, juvenum multitudine,
 & splendore celebrantur; vestri, Pa-
 tres amplissimi, doctissimi, disertissimique
 sermones oscitanter audiuntur; juvenus
 a labore ad inertiam, a libris ad aleam, a
 curis ad voluptates, a Minervâ ad Vene-
 rem desluit; tantumque stupor mentes oc-
 cupevit, ut rebulis, & circumforaneis me-
 dicis, & imperitissimis quibuscumque fides ha-
 beatur; iudicia omnium sæculorum, om-
 nium nationum, Sapientum exempla, Majo-
 rum instituta repudiuntur. Quam stultitiam
 nolite, Adolescentes, amplectari, contem-
 nite voces indoctorum, iudicia Sapientum
 vulgi opinionibus antepone; & quoniam
 tsm præclara vobis offertur occasio pro-
 ficiendi, eam ne prætervehi sinatis, ne post-
 modum frustra peniteat omisisse. Nisi eni-
 nim in hac ingeniorum luce aliquam do-
 ctrinæ lucem perpexeritis; quomodo juris ob-
 scuritates, & legum enigmatas vobis erunt
 interpretanda, aut de rerum naturâ, usu-
 que morborum differendum, & de rebus
 occultis explicanda sententia, quanta vo-
 bis caligo offundetur? quomodo hæstabitis?
 quomodo hæc, quæ neglectis, adjumenta
 scientiæ requiretis? quomodo vos pudebit ig-
 norare ejus, in qua magni haberi vole-
 tis,

tis, elementa disciplinæ? Quod professio
 A vobis accidit; qui enim fontibus reliquis
 rivulus confectatur, turbidam hauriat a-
 quam, & interdum lutulentam, necesse
 est. In omnibus rebus, Auditores, confi-
 derare etiam, atque etiam oportet, quid
 rei natura postulet, antequam ad agendum
 accedamus; verissimèque Salustius dixit:
 priusquam incipias consulo, postquam
 confuleris, maturè factò opus est. Ita le-
 ges a iuribus non sanciebantur, nisi tri-
 nis mundanis populo considerandæ prius
 B proponerentur: ita non bellum aggredi-
 mur, antequam de bello consulamus: non
 pacem componimus, nisi, an ea expedit,
 etiam, atque etiam deliberemus: nihil de-
 nique publici, privati negotii gerimus,
 nisi prius diu, multumque momenta ratio-
 num perpendamus, omninoque semper in
 omnibus contemplatio actionem antecedi-
 dit. Hæc studia, quæ suscepistis, tota in
 contemplatione versantur; quæ suscepturi
 estis, postquam in hac palæstrâ satis in-
 C genium exercueritis, ad agendum perti-
 nent; hæc igitur antecedant, illa conse-
 quantur, necesse est. His nunc, dum o-
 tium est, dum fert ætas, immorari, hæc
 seriò colere, ad hæc toto pectore oportet
 incumbere; ne impudentium more, quum
 erit agendum, discendi tempus frustra re-
 quiratis; quod, si præsentem occasionem
 de manibus elabi passus fueritis, numquam
 revertetur. Hæc enim satis percipiendis
 D septis disciplinis, hæc doctorum hominum
 copia, hæc studiosorum frequentia, qua
 studia inceduntur, hæc gymnasia, quæ
 tantæ semper litterarum claritate fulserunt,
 sola vobis discendi sunt opportunitatem
 præbitura. Imperatores Graii, Romæque
 licet adolescentes diu militarent, licet au-
 dire possent rei bellicæ peritissimos viros;
 tamen antequam ad rem gerendam proci-
 piscerentur, antequam ducerent exercitus
 de instruendâ acie, de ratione castræ me-
 tandi, de totâ arte militari disertissimos
 E viros disputantes diligenter audiebant; li-
 bros imperatoris artis præcepta continen-
 tes accuratè legebant; in rebus gestis le-
 gendis, & consiliis ducum cognoscendis
 multum temporis consumebant. Vos, qui
 militiam furi meditamini, non scientiam
 juris ex ipsis fontibus prius haurietis, non
 legum latebras, & abditos jurisprudentiæ
 recessus penitus perscrubitis? non doctis-
 simos viros subtilissimæ facultatis nodos
 quotidie solventes, ambigua explicantes,
 F obscuris lucem afferentes attente, stu-
 dioseque audietis? non in eorum fami-
 liaritatem vos infususbitis, ne quotidia-
 næ quoque consuetudinis, & sermonum
 sitis expertes? Sed hæc gymnasia tan-
 quam Sirenium scopulos, oculis auribus
 prætervisti in alicujus Pragmatici disci-
 pli-

nam vos tradetis; qui de jure vobiscum
 raro colloquatur, nullas explicet leges,
 nulla det præcepta discendi, & intentus
 Clientium negotiis progressum in studiis
 vestrum non magis curet, quàm ea, quæ
 nihil ad se futura pertinere. Cogitate quàm
 vobis hæc futura sit difficilis, & impedita
 ratio studiorum; nisi vobis hic subsidio di-
 ligentiam comparetis, & præsesti studio
 ad futurum quasi aditum, & januam reclu-
 datis: cogitate hanc rationem tanto illi
 præstare vel celebritate, vel fructu, vel ju-
 cunditate, quanto claritas obscuritati, lux
 tenebris, frequentia solitudini antecellit.
 Hic enim quantum in animis ardorem pu-
 tatis excitari exemplis, & multitudine a-
 dolescentium eadem studia colentium?
 quantas in pectoribus flammæ alere exu-
 lationem; quum omnes quibus ingenium
 non hebes, non languidum natura largita
 est, seise ab equalibus vinci, & in hoc cur-
 riculo, tanquam in sacro certamine non
 coronari molestissimè patiantur? quantum
 animos accendi, quantum studia promo-
 veri; dum quotidie inter studiosos oriun-
 tur de gravissimis rebus quæstiones; de-
 que ea, quæ pertinent ad disciplinas, quæ
 quique sibi expetivit, contentio, & con-
 certatio excitatur? quàm verò letus aspe-
 ctus in unum locum congregatæ juventutis?
 quanta jucunditas, ubertasque Sapientiæ
 naturæ ex varietate disciplinarum, quæ
 in his gymnasiis explicantur? quantum a-
 lacritas affert hic splendor, hæc amplitu-
 do loci, hæc Professorum gravitas, hæc
 multitudo, hæc scholæ doctissimorum ho-
 minum vocibus personantes? quantum
 ingenia acuntur, quod in celeberrimo
 theatro Mularum, nec cujusquam latero
 potest acumen, & industria, nec tarditas,
 & stultitia ignorari; quod ex multis oppi-
 dis, urbibusque, & longinquis regionibus
 confluant adolescentes cupidi litterarum;
 quorum ingenius augetur solertia, prædica-
 tione fama ad exterâs gentes propagatur?
 ipsa memoria clarorum virorum, atque ma-
 gnorum, qui hæc gymnasia ingenii magni-
 tudine, & scriptorum immortalitate illu-
 strant, ingens est calcar, acereque stimu-
 lus ad laudem. Præclare Cicero de fini-
 bus bonorum animadvertit, non tam sum-
 morum virorum imaginibus, non tam scri-
 ptis, aut rebus gestis legendis, quàm locis,
 in quibus nati, versatique, aut artes præ-
 claras profecti fuerunt, nos commoveri.
 Quod si non abhorret a veritate; quantum
 studium laudis, quantam doctrinæ cupidi-
 tatem in his gymnasiis, in hac gravissimâ
 civitate necesse est commoveri? ubi tot
 præstantissimi viri floruerunt, ubi, quo-
 cumque te converteris, impressa cernas
 vestigia præcellentium in omni doctrinæ
 genere Professorum; qui Orbem terrarum
 inge-

ingenii gloriâ compleverunt. Arque hæc
 A Pitium Athenarum habet cum ceteris fo-
 roſſe communia; illa verò ſunt hujus pro-
 priæ gymnafii; eorum, qui diſciplinæ pro-
 fectum, comitas, quæ neminem aditu,
 neminem congreſſui prohibet; licet ſtudioſa
 adoleſcentibus, quotiſcumque voluerint,
 eorum doctri-
 nâ frui, privatis colloquiis
 intereſſe, ut familiaritate; non ſeveritate
 nimia, non ſupercilio dante-
 rentur, quomines pereantari poſſint, & quæ-
 rere, ſi
 quid parum intellexerunt. Accedunt eor-
 dam veſtri, Patres ampliffimi, labores,
 quibus literis deditam juvenutem exer-
 cetis; de ſuperiore loco, de plano docti-
 ſſimas quæſtiones explicatis, privatim, &
 publicè docendâ munus explatis: domum
 veſtram juvenes de graviſſimis, atque ab-
 ſiſſimis rebus diſputaturos congregatis;
 hexedras in quaſ litterarum initura cer-
 tamen ſtudioſa juvenus convenit, non
 ſolum præſentia veſtra honeſtatis; verum
 etiam ejus conſiderationibus præſidetis, &
 ingenii veſtri, veſtre doctri-
 næ lumen adhi-
 betis: ipſi ſunt ærem deſcenditis, in diſci-
 plinam venitis, & de ſanâ, de exiſtimatione
 veſtrâ ſum Collegii quotidie diſcitis;
 & auditorum circumſula carona periculo
 veſtro diſcitis, quomodo poſſint acutè dicta
 reſcilli, ambigua diſtingui, obſcuris lumen
 afferri, argumenta conſutari, firmiſſimis
 rationibus nixæ convalli, labefactique ſen-
 tentiæ, labefactæ confirmari, & graviſ-
 ſimè, copioſiſſimeque explicari. Accedit
 elegantia ſermonis, perſpicua ora-
 tionis, & lucidus ordo, & concinnitas, &
 non barbara loquutio, quibus & aures e-
 rudite delectantur, & delicate non offen-
 duntur, nec a ſtudio daterentur: omnia
 denique ſunt plena dignitatis, plena gra-
 viſſimæ diſciplinæ, plena doctarum exer-
 citationum: ubique calant ſtudia, ubique
 voces diſputantium ſudantur, ubique ſar-
 vent certamina ſtudioſæ juvenutis, ubique
 impigrit, & non ſacentibus animis offer-
 tur occasio proſiciendi. Cur ergo, dixerit
 quiſpiam, plerique in hac Officina Sapien-
 tiæ, & litterarum minus elaborant, minus
 laudè ſtudent, minus ad ſublimia erigun-
 tur? cur progreſſus in ſtudiis non reſpon-
 det hujus amplitudini loci, & doctiſſimo-
 rum hominum laboribus, & Gymnaſii Pi-
 ſeni præſentis ſanâ per terrarum Orbem
 celebratæ? quia plerique adoleſcentium
 huc præjudicatam opinionem attulerunt,
 quæ in animum induxerunt inanes omnes
 aſſe, qui hile ſuſcipiuntur, labores; quia
 libenter auditur, quæ ignavis lenocinatur,
 oratio, quam vos, Adoleſcentes, quaſo,
 repudiare. Moveamini conſenſu omnium
 ſæculorum, omnium auctoritate populo-
 rum, omnium exemplo Sapientium: ne
 properetis ad vota, antequam es, quibus

votorum compotes fieri poteſtis, complee-
 tis, & ad exitum perducatis: ne ſperetis
 quidquam præclarum vos allequuturos;
 niſi fundamenta jeceritis, quibus impoſte-
 rum veſtra laus innotuit, & ad ſummam
 doctri-
 nam per hos gradus aſcendite, ſine
 quibus nemo poteſt ne ad mediocrem quide-
 rem rerum ſcientiam pervenire: hæc ve-
 rò adjumenta doctri-
 næ, hæc incipientia
 ſtudioſum, hanc aſcendentem, quam vobis
 hæc gymnafia ſunt allatura, ne contemna-
 tis. Veniet illa dies, qua veſtrorum labo-
 rum fructum colligetis, & eò, quò tendi-
 tis, tandem aliquando pervenietis; ſed ne
 progreſſum veſtrum ſcſinatione corrumpatis.
 Hic prius deſcendendum, hic cum inerti-
 tiâ, cum voluptate, cum ceteris delinimen-
 tis, quibus ætas veſtra capitur, certamen
 incundum: in hæc ſtudia ſerò incumben-
 dum, quæ ſi non ſunt vobis proſutura,
 cur ego tamdiu ad hæc alacriter excolen-
 da vos hortor? cur hodierno die hæc gym-
 naſia aperiuntur? cur adſunt doctiſſimi
 viri, cur veſtris commodis inſerviunt, cur
 laborant, ut ſuo muneri ſatiſſciant? cur
 impenſis regis aluntur? cur alii ſubinde,
 atque alii ad docendâ munus inviantur?
 cur edicto Principis jubentur adoleſcentes,
 antequam ſummum in jurisprudentiâ, vel
 in medendi arte, vel in rerum divinarum
 ſcientiâ gradum conſequantur, quinquen-
 nium in hæc Muſarum palæſtrâ exerceri?
 cor denique jaſſu paratum veſtrorum in
 hanc urbem conveniſtis? Videte nedom
 hanc ſtudioſorum rationem contemnitis,
 Majores noſtros, qui ſtudiis veſtris his con-
 ditis gymnafiis proſpexerunt, ineptiarum;
 parantes, & cognatos, qui vos hæc muſa-
 runt, inſcitæ; Principes ipſos, qui hæc
 ſtudia promoveant, ſtultitiæ condemnare
 videamini.

ORATIO XXVII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1703.

In solemnī instauratione Studiorum.

*Scientiam artium maximarum cum
elegantia doctrina conjun-
dam.*

QUoniam opemorem Adolescentium studia contemtor, amplissimi Patres, Audtores humanissimi, qui ad hęc Gymnasia se se discipline usus contulerunt; mihi temperare non possum, quin eorum laudem voluntatem, præclaros ad laudem impetus mirer, plenam dignitatis, & gloriæ provinciam prædicem suscepisse. Nam eorum alios ad jus civile, & æquitatis, & justitiæ præcepta cognoscenda, alios ad mendi vias indagandas, alios ad rerum divinarum scientiam vidæ animum appulsi- se. Quid autem, quaeso, præstantius, quid conducibilius, quàm esse quædam iustitiæ fecerdotem, & civitatis oraculum, legesque nosse, quibus Republicæ salus continetur? quid præclarior, & magnificencior, quàm habere cognitam rationem vel tuendæ, vel restituendæ sanitatis; & sæpenumero, quod cuiusdam divinitatis esse videtur, ingruenti fato resistere? quid excelsius, augustius, divinius, quàm omnis omnibus curis in divini Numinis contemplatione versari, & in terris beatarum mentium gaudiis, quoad homini licet, delibare? Enimvero tribus his disciplinis & societas hominum sarta, testis, inviolata servatur, & singulorum bona ab injuriis defenduntur; & vita feliciter traductur salubritate corporum constituta; & perspicuenda rebus divinis, & spe futuræ felicitatis ad virtutem mentes accenduntur; paucæque omnino ex liberalissimis doctrinis cum his possunt vel dignitate, vel fructu, vel excellentiâ, vel gravitate comparari. Augustæ sunt, humano generi salutares, multarum artium, & disciplinarum Reginæ; & cum publicè mirum in modum profunt, cum privatim homines vel ad opes, vel ad potentiam promovent, & in altissimo dignitatis gradu collocant, vel tantam suis cultoribus venerationem conciliant, ut non mortalem inter Mortales, sed cælestem vitam ducere videantur. Sed quo sunt eæ pulchriores, & in majori luce versantur, eo magis verendum vobis,

Tom. III.

Adolescentes, ne barbari, indocti, inculti- que earum studium attingatis. Qui sunt sacra facturi puro fonte se abluant; qui Mythes Cereris erant inspicendi, quin- quennium instituebantur, antequam sacrum illud arcanum contemplantur; vos illo- tis, ut ajunt, manibus ad sacerrimas disci- plinas accedatis, & animo non præparato Eleusiniis augustiora sacra spectabitis? Vi- dete, quaeso, ne quemadmodum ii, qui e profundis tenebris, in quibus dio versati sunt, prodierunt; nisi prius dubiæ, he- betiorique luci paulatim assueverint, cla- rissimo Solis lumine offendantur, & Side- ris lucidissimi splendorem ferre non pos- sunt, & in mediâ luce esigant; ita vos e densissimis inscitie tenebris emergentes, insueci lumen veritatis intueri, si ingenii aciem ad præstantissimarum facultatum splendorem repente converteritis, insoli- ti claritate obruamini, & in clarissimâ luce lucem videre nequeatis. Quid igitur fa- ciendum vobis censeo, quomodo expistos hæc mythes Sapienciæ contemplari jubeo? non jubeo perfundi vivo flumine, non abluī marinis aquis; non sulfure, ovif- que, non ramo lauri, tædisque lustrari, non si quid aliud ad expandendum corpus pertinet, adhibere; sed jubeo mentem e- legantissimarum artium, & disciplinarum scientiâ collustrare: jubeo exuere omnem barbariam: jubeo gravissimis doctrinis, qui- bus vos dedidistis, eruditionis, & elegantie lumen adhibere. Quocirca id erit argu- mentum hodiernæ orationis meæ; vobis conabor, Adolescentes, ostendere scientiam rerum, quarum studium suscepistis, cum studiis humanioris, & elegantiore do- ctrinâ esse conjungendam.

Elegantia doctrinæ, & sermonis ubertas, & nitor, & cognitio vetustatis eodem mo- do ceteras disciplinas commendant, exor- nant, illustant, quo animantium corpora, vel artificum opes, aliisque res ina- nimas concinnitas, amenitas, jucunditas, pulchritudo; sunt igitur omnibus litterarum studiosis asciscende. Circumspicite, Auditores, Cælum, terras, maria: circum- spicite omnia opera naturæ: circumspici- te omnia hominum inventa, omnes arti- ficum labores; in his omnibus utilitatem cum venustate summi, & jucunditate con- junctam esse intelligetis. Solis obliquus coelus multis terrarum partibus, multif- que Mortalibus salocem præstat, & vitam, & salubritatem, qui vel intolerabili frigo- re torpescerent, vel immodicis ardoribus torrerentur; idem efficit temporum varie- tatem, & veris, & æstatis, & autumnī, & hiemis gratas vicissitudines, quibus nihil pulchrius potest, nihil jucundius inveni- ri. Illi stellarum collucentes oculi, quos Cælo disseminavit omnipotens Artificis

T

ma

manus, noctem illuminant, dirigunt navigationem, significant agricolis arandi, ferendi, metendi tempora, significant naus vel tranquillitatem maris, vel horribiles ventos, & tempestates; multa præterea vel inanimatis, vel universæ naturæ commoda præbent, & opportunitates, quas fortasse nos humi strati, & circumfusi crassâ incitiæ caligine ignoramus; neque enim mihi persuadere tot, ac tantos aliorum ignes esse penitus oculos. At quæ jucundo spectaculo oculis reficiunt! quæ pulchra, quæ admirabili varietate Cælum distinguunt? satiari delectatione non possunt animi Sapientum, quum eorum motus tam certos, tam statos, tam varios contemplantur. Atque hæc est illa suavissima siderum musica, jucundissimus ille concentus, quem Pythagoras Cælestium orbium circumfusu eieri est arbitratus. Sed consequi dicendo non possumus, quæ multa sint in Cælo, quæ summam habent utilitatem cum incredibili pulchritudine, & jucunditate conjunctam; e Cælo in hunc orbem, qui e terrâ, & mari constat, descendamus. Insulae in mari & navibus præbent spoliis, & multas commoditates navigantibus; & ornant maris faciem, quæ multo pulchrior apparet, ubi crebris terris distinguitur, quæ ubi in immensum, & interminatum pelagus diffunditur, & eos, qui prævehuntur, aspectus varietate delectant; quod qui in Ægeæ navigant, experiuntur, quo species nulla jucundior propter insularum frequentiam, & amoenitatem. In terris verò flagna, laeus, fluvii, fontes, nemora, montes incredibiles humano generi afferunt utilitates; nam & montes multa producant, quæ alibi frustra requiruntur, & oppositi ventorum impetus frangunt; & laeus, & stagna suppeditant nobis piscium copiam, & multis in locis fluvios navigabiles fundunt; & fontes sunt quasi quedam magnæ matris ubera, quæ animantibus potum saluberrimum præbent, & multis morbis medentur; & fluminibus quasi quibusdam venis terra irrigatur, & quæ ad usus vitæ pertinent, faciliè convehuntur; in nonnullis autem regionibus fluminibus agrorum debetur ubertas; ita Ægyptus Nilo, Mesopotamia Euphrate, India Gange inundante fecundatur; & silvæ nobis materiam præbent, quæ naves edificantur, & ædificia construuntur, & multa, quæ partim spectant ad usus hominum, partim ad voluptates conficiuntur; & ignis dicitur tum ad cibum calore coquendum, atque molliendum, tum ad frigora depellenda, tum ad pleraque artium exercendas necessarius. Quænam verò hæc vel ipso aspectu pariunt voluptatem? quæ enim jucundum videre terram, quæ alibi effurgit in montes, alibi sinuatur in valles,

alibi magnis curvatur anfractibus, alibi in immensa camporum æquora dilatatur, alibi præruptis rupibus concitatur; hærescit caucibus, distinguatur fluvii, fontibus scaturit, rivis irrigatur, prætorum viriditatem restituit, riparum amoenitate luxuriat, stagnorum perspicuitate collucet, nemorum opacitate inumbatur? Quæ quanto sunt jucundiora, quæ si una esset terrarum facies, quæ totæ in vastam planitiem effunderetur? Nec verò in magnis utile dulci natura misceat; & non in parvis etiam utilitatem copulat cum elegantia, & venustate, sed ubique eadem arte utitur, ubique prodest, & delectat. Infinitum est ire per singula; licet tamen paucis exemplis artificium nature, quod in omnibus lucet, declarare. Arboribus frondes a natura tribuuntur, ut Solis nimios defendant ardorem, ne immodico fructus calore corrumpantur; si tollas ex arboribus frondes, omnem partem sustuleris arborum decorem, & venustatem; quod hieme cernitur maxime, quum illæ spoliatae foliis, omni decore nudæ movere quodammodo videntur, & contristari; ex quo quæ semper virent, in delicis habentur, & licet infestis frugiferis anteposantur. Animantibus autem natura dedit quædam, corium, villas, plumam, vellera ad frigora arcendum, ad tutelam corporis, ne quolibet levi ictu succiantur, atque lædantur; si hæc animantibus detraxeris, omnem pulchritudinem extirpabis; nec Helena fuerit Heubæ jam anu pulchrior; nec Achilles, aut Nireus Theriste, nec Socrate Alcibiades formosior. Quid autem aut in homine colora illa suavitate, illa extremis lineamentis, quæ cute continentur, & absolvuntur, jucundius; aut in ceteris animalibus speciosius villis, vellerebus, plumis, quæ tantâ colorum varietate pinguntur, tantam habent venustatem, ut pulchritudinis dumtaxat habuisse rationem natura videtur? Video in quam uberem, & spatiosum dicendi campum orationem demiserim: video nullum finem, nullum sermonis exitum me reperturum, si velim singula recensere, quæ in animalibus cum ad utilitatem, tum ad speciem, elegantiamque natura machinæ est. Itaque non abutur diutius patientiæ vestræ, Auditores, rem verbo absolvam; nullum est in animantibus membrum, quod non & debeat, & profit, quo detractio non summa deformitas consequatur. Nec de cibis dicam, quos, quum sint ad vitam sustentandam necessarij, inestimabili jucunditate natura condidit; nec persequar cetera, quæ sunt innumera; ab artificia nature ad hominum artes venio, quæ in hoc vel maxime nature solertiam imitantur. Vestis frigora depellendi, & pudoris causâ reposita est;

num

nūm autem id solum in veste requiritur?
 Immo multo magis elegantia, concinnitas,
 ornatus, nitor; nec ulla res magis formæ
 lenocinatur, quàm vestis, & quæ pudoris
 ergo inventa est, ad impudentiam plerum-
 que solet homines incitare. Architectura
 molita est domos, ut nos a Solis ardori-
 bus, a vi ventorum, & tempestarum, ab
 inclementiæ calli tuerentur; num autem
 id tantummodo spectat, & nihil ampliùs
 desiderat architectura? num contenta est
 arcere Solem, arcere frigus, arcere vim
 imbrium, & ventorum impetum, & pro-
 cellarum? immo nihil habet antiquius,
 quàm ut elegantiam operum confectetur,
 quàm ut quæ construit ædificia amplitu-
 dine, magnificentiâ, decore, apè partium
 compositione oculos teneant, & admira-
 ratione defigant; nec quisquam architectum
 jure miretur, qui tantum sciat, quæ ratio-
 ne frigus, aut æstus, aut pluvie arceantur;
 nihil de ædificiis venustate cogitet,
 pulchritudinem operis ad artem non putet
 pertinere. Omnes denique artifices id
 habent proposicum, & in eo maximè elab-
 orant, ut usum cum jucunditate, com-
 moditatem cum venustate, opportunitatem
 cum decore conjungant; & viliissimæ quo-
 que opifices elegantiam suorum operum maxi-
 mè gloriantur. Et quid ni gloriantur?
 sequuntur naturam ducem, quam omnes
 artifices debent pro vili parte consola-
 ri. Quam & nos, qui non opus manufa-
 ctum, sed ingenio elaboratum omnibus
 numeris absolvendum suscepimus, debemus
 emulari; nec elegantiam doctrinæ,
 nec dicendi leporem, nec quæ ex historiâ
 petuntur documenta rerum, nec poëta-
 rum veneres aspernari; his enim artibus
 omnis ars liberalis, & disciplina condi-
 tur. Quàm enim turpe nobis, qui altissi-
 mas disciplinas profiteor, qui legum in-
 terpretes esse volumus, qui divinitatis in-
 dagatores, qui valetudine corporum pro-
 curandi Regibus ipsi imperare medita-
 mur; fabrorum, sctorumque, & sellula-
 riorum opificum prudentiâ, industriâque
 superari? qui se muneri suo non putant sa-
 tisficcisse; nisi utilitatis, & elegantie, & ve-
 nustatis omnes numeros expleverint. Lite-
 ratorum hominum labores apud laboribus
 nonnulli meriti compararunt; quemadmo-
 dum ergo illæ non utilissimum vitæ solum,
 & saluberrimum, sed etiam dulcissimum,
 jucundissimumque succum elaborant; ita
 nos si modò literarum hominis gloriam tue-
 ri, & personam volumus sustinere, non
 solum contendemus, ut nostri labores pro-
 sint, sed etiam quædam venustate florent,
 & jucunditate commendentur; nec tantum
 pectus implebimus scientiâ rerum maxi-
 marum; sed etiam linguam excolemus, &
 elegantiam, & nitoræ quædam conspecta-

bimur, nec solum Minervæ, sed gratis
 quoque, quod Xenocrati Plato præcipie-
 bat, sacrificabimus. Quod præceptum tan-
 quam ex oraculo missum venerari, & se-
 qui debetis, Adolefcentes; nec eorum e-
 xemplis, & vocibus commoveri, qui om-
 nem elegantiam doctrinæ aspernantur, qui
 in omni barbarie, tanquam fues in luto,
 libentissimè voluntur; ac summâ ope ni-
 ci vos decet, ut non solum mentem uti-
 lissimis, gravissimisque doctrinis instruat,
 verum etiam ornent pulcherrimis, & ju-
 cundissimis; cujus rei præsentia occasio sum-
 mam vobis præbet facultatem. Venitis in
 hoc Sapientiæ sacrosanctum Minervæ, & Mu-
 sis operaturi; ubi omnium artium libera-
 lissimarum doctores quidquid frugiferum,
 quidquid elegans, & suave est, atque ju-
 cundum in studiis literarum, pro summi
 scientiâ, qua abundant, vobis exhibent,
 & quasi quodam apparatussum vos exci-
 piunt capulo Sapientiæ. Licet, vos ingurgi-
 tetis in omnem, quæ vobis apponitur, co-
 piam; licet, & quæ utilis putabitis, avido
 animo hauriat, & quæ jucunda, quantum
 videbitur, delibetis; nec solum frugiferas
 disciplinas, verum etiam pulcherrimas ap-
 petatis. Videte, ne sit summi, intoleran-
 dique fastidii; videte, ne ineptum, & stul-
 tum habeatur, omnem elegantiam asper-
 nari, omnem, quæ percipitur ex cogni-
 tione rerum pulcherrimarum, voluptatem,
 omnes Musarum delicias repudiare. Nam
 quemadmodum, si quis exceptus opiparo,
 lautoque convivio sit; ubi conquistissimis
 extructa sit mensa dapibus, abunde suavissi-
 mis vinis, abonder unguentis pretiosis, &
 odoribus, abundet scitamentis, cupediis,
 bellariis, irritamentis gulæ universis; &
 omnes delicias respuat, aquam potet, ac
 solo pane vescatur; rusticus, absurdus,
 injurias quodammodo in convivacorem ju-
 dicetur; ita vos agrestis cuiusdam, & barba-
 ræ stultitiæ notæ non vacabitis, & Sapien-
 tiæ facietis injuriam, quæ tantam vobis
 copiam comparavit; si omnibus ingenii
 deliciis fastiditis ea dumtaxat, quæ neces-
 saria creditis, appetitis. Atque eo magis in
 reprehensionem hominum incurretis, quod
 ingluvies, liguritio, cupiditas solent repre-
 hendi; cupiditas discendi in laude poni-
 tur; quocirca Cato librorum helleo non
 a reprehensoribus, sed a laudatoribus di-
 cebatur; & quod qui in splendido con-
 vivio omni lauticiâ abstinet, præsentem dum-
 taxat caret voluptate, & a convivis fortas-
 se irridetur, jocosque perfringitur; nihil
 sibi imposterum nocet, nec ob eam rem
 sit imbecillior, aut contemptior; at si in
 præsentia ab omni studio elegantioris Mu-
 siæ abhorrebitis; hærebit in vobis opinio
 stultitiæ sempiterna; rudes eritis, & impe-
 riti artium cognitione dignissimarum; ite-

ridebatur a vulgo, si quid indoctis, stultis-
 que dixeritis. Nam quod Quintilianus
 gravissimus Auctor de saeculo suo dixit, id
 etiam de nostro verè possumus affirmare:
 sulciani etiam homines quidam, quæ a
 philosophis traduntur, hæc ætate non igno-
 rant: etiam patres familias a literis alieni,
 & in re suâ occupati, etiam cerdones,
 & propolæ multa ex rerum gestarum
 petita monumentis, multa a poetis eleganter,
 sciteque dicta cognoverunt: quibus,
 nisi mentem multâ, varique eruditione
 compleveritis, quæ ea, quæ plerique
 sciunt, nescire vos deprehendent, risum
 movebitis. In quàm multos ego incidi,
 qui gravissimam personam sustinebant, &
 sapientes sibi videbantur: qui quum cœ-
 perant loqui de studiis humanitatis, ea ef-
 fuscebant, quæ Crasso, qui nunquam ri-
 sibile dicitur, risum excussissent: quorum
 nec sermo cohererebat, nec ullum præfere-
 bat iudicium hominis liberaliter instituti.
 Quàm autem pudendum altissimarum di-
 sciplinarum magistrum se ferre, & Sapien-
 tiæ gloriam sibi vindicare, & ab imperiti-
 simo quoque contempni, ac propter insci-
 tiam irrideri: reconditas artes scire se præ-
 fiteri, & res cognitu dignas notissimas vul-
 go ignorare: scientiam divinarum sibi as-
 sumere, & in summâ rerum humanarum
 ignorantia versari: habere se mentem
 gravissimis disciplinis excultam gloriari,
 sermonem præferre rudem, inscietum,
 inconditum, barbarum, & non coheren-
 tem? Non ita veteres illi Jurisconsulti,
 quorum prudentissima responsa legum,
 pondus habuerunt: sed & linguam exco-
 lebant, & eloquentissimi habebantur, &
 cognitione vetustatis, & dialecticis disci-
 plinis, & philosophorum præceptis pectus
 implebant: non ita principes illi Medico-
 rum, in quorum scriptis interpretandis,
 vertendis, illustrandis omnis posteritas e-
 laboravit: sed & dicendi copiam, & ora-
 tionis elegantiam assumendam sibi putave-
 runt: & planetarum, & lapidum potestates
 indagaverunt, & rerum naturam studiosissi-
 mō perspexerunt. Quod si ita esset, num-
 quam Hippocrates ab auctore clarissimo fa-
 cundia, & arte insignis diceretur: num-
 quam idem, quum summâ artis gloriâ flo-
 reret, Democrito auctori maximo nature,
 verique sese expoliendum tradidisset: nec
 Galenus tantâ suavitate sermonis afflueret,
 tanto rerum, & verborum flumine redun-
 daret: nec, ut doctissimi Auctores prodide-
 runt, tot scripsisset volumina, quæ ad stu-
 dia humanitatis, & philosophiam pertine-
 bant: nec quidam non postremi Medico-
 rum tantum Mælis tribuissent, ut meden-
 di artem elegantissimâ, & doctissimâ ver-
 bis exponerent: qui verè Apollinis cul-
 tores dici poterunt, quoniam utramque

Apollinis artem sune effequuti. Quid au-
 tem dicam de divinis illis viris, qui nobis
 divinitatis arcana referant? quantam il-
 li, & quàm admirabilem humanarum litte-
 rarum doctrinam cum divinarum scientiâ
 conjunxerunt? quod ex eorum scriptis
 adhuc animadverti potest. Quis enim Pla-
 toniorum sermonum petitor Augustino,
 maior in omni genere sapientiæ Basilio,
 eloquentior Chrysostomo, eruditior Cle-
 mente Alexandrino? Fuit id quondam,
 fuit pulcherrimum doctorum hominum in-
 stitutum, quum quisque coleret artem, ab
 aliis disciplinis ornatu sumpto quàm ma-
 ximè honestare. Plato summus auctor in-
 telligendi & geometricis disciplinis, & ma-
 sicis præstitit, & tantus in arte poetici fuit,
 ut Homero par esse potuisse videretur: tan-
 tus in eloquentiâ, ut iudicio Criticorum
 Demosthenem ipsum compositione verbo-
 rum vicerit, vel æquaverit: atque harum
 omnium artium luminibus immortales il-
 los, atque divinos de philosophiâ dialogos
 illustravit: Aristoteles orationis lumen au-
 ream fundit, cujus opeta omnium disci-
 plinarum fruge referta, & omnigenæ cru-
 ditionis conspersa floribus omnis ætas ad-
 mirata est: Theophrastus a divinitate lo-
 quendi nomen invenit, qui non minus,
 quàm superiores, hæc aliunde accersita do-
 ctrinæ ornamenta quaerivit. Stoici propo-
 modum soli & philosophis dicendi copiam,
 & sermonis lepore, & dulcedine carue-
 runt: tamen Zeno eorum princeps multa
 conscripsit, quibus Humerus illustravit,
 & poetica flores cum philosophia fruge
 miscuit: & Chryssippi opera poetarum tes-
 timoniis redundeabant. Qui quidem in re
 jocus celebratur ejusdem hominis haud-
 quaquam inficeti, qui quum Chryssippi li-
 brum legeret, in quo Philosophus crebris
 petitis ex Euripidis Medæ sententiis ute-
 batur, totamque pene eam utroque trans-
 scripserat, quid legeres interrogatus, lega-
 re se Chryssippi Medæm argute respondit.
 Videbant omnium sapientissimi viri gra-
 vissimas disciplinas amantissime studiorum
 esse condiendas: quæ tum demum placere
 possunt, quum severitatem cum jucunditate
 conjunxerint. Apelles ille, in quo
 quantum posset ars, & ingenium declara-
 vit, a præcellentissimis pictoribus, qui eâ
 arte florabant, se ceteris rebus val æquari,
 vel vinci fatebatur: venustate artis neminem
 sibi parem esse predicabat: hæc sola puta-
 bat cuiusvis quantumlibet egregii artificis
 posse virtutes, artemque superari. Id Apel-
 lis dictum convenit in ceteras disciplinas:
 qui elegantiam doctrinæ magis audiri adju-
 xerunt, ii jure magni habentur, ii princi-
 pes, ii longè omnibus antecellunt. An
 verò non Aesclepiades arte Magni Pom-
 peji, quum ad medendi artem animum ap-
 pult.

• pulisset, propter elegantiam orationis, & dicendi flumen omnes, qui in medicinæ studio statim contriverant, ipse in rhetoræ scholis educatus, & hospes in illi facultate, quam proficerebatur, antecessit; potuitque novam medendi rationem invenire, & plurimos habere sectatores, Urbemque totam urbium principem, & parentem, Orbemque terrarum in se convertere? Sed quid singulos commemorem; quum omnes Veteres, qui dederunt operam & orationis nitore, & elegantie doctrinæ, possim sudsas affirmare hac arte ceteris præstitisse, & eorum scripta semperne gloriæ fuisse commendata? Epicureos Cicero testatur, qui omnem sermonis venustatem, omnem eruditionis laudem contemnebant, ab iis tantum legi solitos, qui Epicuri placita comprobabant, a ceteris ne attingiquidem; sed alios, quorum compitor oratio, quorum multiplex eruditio, quorum elegantior doctrina, etiam eorum manibus terri, qui eorum sententias non assensiebantur. Quid ergo mirum si posteaquam Epicureorum decreta probari desierunt, tot illa volumina Epicuri, & Metrodori, & omnia illius gregis vincta funditus abolevit; Platonis, Aristotelis, aliorumque eloquentium, & omni doctrinæ copia affluentium Auctorum libri

Constat sacris innumerabilibus.

• Quamquam Epicurus, ejusque sectatores non barbarè, non inquinatè loquebantur; quo vicio nonnulli hodie laborant: qui mihi videntur injuriam summam facere nobilissimis disciplinis, quas professentur. Nam quemadmodum injurias videatur ille, qui nobili matronæ subtraheret omniam mundum muliebrem, & cogeret in publico versari sordidam, & sordidatam, & laceris amicam pannis, non veste pretiosâ (nam matronarum forma meretricis munditiei coli non debet; nec tamen omnino inornata esse debet, ac multo minus sordibus inquinari) ita qui gravissimas disciplinas ab omni elegantis doctrinæ sejungunt, rudique sermone, & indocto, & barbaro de rebus altissimis balbucientes disputant, cum illas dedecore fummo efficiunt, tum seipso populo præbent irridendos. Hippocrates in Medico vestis habitum elegantem desiderat, desiderat munditiam exquisitam, desiderat odorem non insuavem; quanto magis in omnibus doctis viris desiderandus orationis ornatus, desideranda cognitio rerum plurimarum, desiderandus animus his artibus perpolitus, quibus ad omnem humanitatem informamur? Non habet sermo viri de gravissimis rebus differentis nimis conquisitas argutias, caret furo, caret calamitri veligis, non præferat eruditionis affectualem pane-

gyricam, & theatralem; sed non sit rudis, non barbarus, non horridus, non inconditus, non inconcinuus; nec ea, quæ decet, negligat ornata, & quadam nun incultâ gravitate commendetur, & eruditionis gloriam, quamvis non appetat, allequatur. Quamquam quid ego tandu hæc ago, tanquam studiorum amenitas, & cognitio politioris doctrinæ vobis dumtaxat fututa sit ornamento, & non dico futuram adiumento, & propemodum studiis vestris esse necessariam? Nam & cognitâ philosophiâ, quæ pertinet ad mores, & ad administrandam Republicam, fundamenta juris civilis cognoscuntur; & scientia latini sermonis non vulgaris, sed perfecta, & exquisita, & antiquitatis cognitio ad perficiendam veterum Jurisconsultorum mentem, & interpretandas leges non solum plurimum prodest, sed est etiam imprimè necessaria; sine quibus Jurisconsultum, tamquam in tenebris sine facibus ambulantiæ sæpius offendere, & labi necesse est, & a rectâ viâ aberrare. His artibus eruditissimi viri, qui superiore seculo, aut paulo ante floruerunt, multa vetustiorum errata interpretum, qui his prædis culpâ temporum destituti ad viam civile explicandum accefferant, multam insectamprehenderunt, & legum studiois clarissimam faciem præstulerunt. Jam verò quis prudens rerum æstimator audeat pernegare rerum naturæ scientiam, geometricas disciplinas, & notitiam Græci sermonis medicinæ studiosis afferre plurimum adjumenti; quibus & humani corporis fabricam, & herbatum, fructuum, plantarum, lapidum formas, & potestatem, quibus omnis artis medicæ materia continetur, ignorare, neminem, cui cor sapiat, arbitror concessorom. Quid illi, qui in altissimâ Sapientie parte versantur, & divina scrutari omnibus humanis concupiscunt, nonne ad tantam altitudinem debent gradibus quibusdam ascendere? Nam quum cognoscendis operibus Dei ad cognoscendam illam divinam, immortalemque naturam evehamur; perspectaque hæc pulcherrimâ, & admirabili Mundi mole, ad percipiendum artificem, qui latet, accendimur; cui potest esse dubium, quin divinorum contemplator prius debeat rerum naturam contemplari; nosse quibus causis quæque efficiantur, animadvertere, & diligenter considerare pulchritudinem Universi, ordinem rerum, nec esse rudis in doctrinâ marum, nec in dialecticis, quibus vera a falsis dijudicantur; his enim subnixus artibus ad omnium altissimam disciplinam potest pervenire? Illud verò quis non fateatur divinitatis interpretem sacre, profanæque historie peritissimum esse oportere; ut sciat quibus incrementis Christiana religio adole-

A leverit, quibus Patrum sit constabilita decreta, quibus, & quo tempore agitata turbinibus, & tempestatibus clarius effulserit, & de suis hostibus divinitus triumpharit? At enim dixerit quispiam: tu nimis magnum onus imponis litterarum studiose juventuti; verendum est, ne multitudine, ac magnitudine rerum obruamur; non vacat & maximas artes condiscere, & hæc doctrinæ ornamenta conquerere. Quem ego sermonem stultissimum judico; vacavit Hannibali in medio cursu rerum maximarum, in turbulentissimâ illâ belli punici tempestate, trepidisque rebus audire Sosilum Græcarum litterarum doctorem, & nonnullos libros grævo sermone accuratè, scienterque conscribere: vacavit Cæsari, quum Galliam, Germaniamque bello concuteret, & Britanniam Romanis ductibus patefaceret, quum civilium armorum terrore circumfunderetur, Ægyptum in suam redigeret potestatem, Pharnacemque Magni Mithridatis filium praelio victum superaret,

& tot insuper negotiis publicis, & concussis, distractisque Imperii molem componendi, constituendique cursû distineret, operam navare Musis, & elegantissimos rerum a se gestarum commentarios, & alia monumenta complura mandare literis, & memoris Posterorum: vacavit Ciceroni inter Catilinæ scias, inter tribuniciis Clodii sorores, quum Cæsaris, & Pompei primum infidâ societate, ac mox speritis discidiis jactaretur, quum districtus esset administrandæ Reipublice cursû, districtus causis agendis, tantum operæ manfuetioribus Musis impendere; ut & artem dicendi luculentissimis libris traderet, & poemata conderet, & philosophiam pæne universam eloquentissimè, copiosissimeque explicaret; non vacabit Adolescentibus otiosis rudimenta jurisprudentiæ, aut medicæ facultatis addiscere, aut de divinitate sermones attingere, & aliquid temporis in studiis lætioribus consumere? Tempus,

quod nobis a naturâ datum est, licet exiguum videretur, latissimè patet, nisi ipsum stultitiâ nostrâ contrahamus; verum ubi per luxum, atque socordiam ætatem transigimus, de brevitate temporis querimus. Ceterum nemo est adeo occupatus, quin succisivi temporis in disciplinis, quibus animus perpolitur, multum operæ possit, & studiî collocare; in quas & vobis, Adolescentes, quamvis aliò indutiæ vestræ cursum contendatis, censeo incumbendum; nam ex vobis & ornamento esse possunt, & adjumento. Quæ si a vobis negligantur, ceterisque, qui disciplinas colunt magis ad quæstum, & opes, & dignitatem accommodatis, deserta omnino jaceant, & nos ad antiquam barbariem revolvamur, necesse est. Avaritiæ sæculi, &

luxus, & abundantes voluptates effecerunt, ut nemo eloquentiam, nemo studia humanitatis, nemo philosophiam, nemo mathematicas disciplinas per se putet expetendas. Si a vobis ex, vestriusque similibus repudientur; quis in studiis rerum pulcherrimarum verabitur? Has omnes vias ad vos tendere supplices, & ne se deserta orare, & his vocibus uti putato. Nos, Adolescentes, quæ alim aliarum facultatum principes habeamus; nunc vestris inservire studiis, & disciplinarum, quæ appetitis, adjutrices, & comites esse, & quasi pedissequæ non recusamus; ac tantummodo a vobis petimus, ne ipretas omnino, & abjectas relinquantis. Nos Græcos, nos Latinos immortalis gloriæ assecimus, & eorum res gestas in Cælo collocavimus; nos solæ, ut utraque natio Barbaris longè præstare videretur, effecimus. Nam & Barbari leges, & legum interpretes, & aliquam medendi rationem, & sacrorum antiquitates, qui de cultu Deorum, & naturâ dulcere, habuerunt; sed quia nostris ornamentis, nostris præsidia desituebantur, vix habitî sunt in hominum numero, & eorum sæta in tenebris jacerunt; & posteaquam Græciæ, Latique gloria exolevit, & terris insula barbaries nos ab omnibus regionibus exterminavit; nobiscum omnia humanitas, omnis ingeniî cultus exulavit, jacuitque gloria litterarum, & sortium virorum laudes tenebris obrutæ sempiternis; quamvis nec Jurisconsulti, nec Medici declesent, nec qui de rebus divinis loquerentur; ubi verò summorum virorum beneficio, & ingeniis fuimus ab interitu vindicæ, nobiscum revixit humanitas, revixit doctrinæ splendor, & nitor; Veterum denique præclara facinora revixerunt, & recentiorum heroum virtutes dignos præcones invenerunt; & sæculum novâ luce Sapientiæ collustratum est. Quam ergo sæculo gloriam peperimus, singulis vobis pollicemur, pollicemur animi cultum, pollicemur honestissimam voluptatem. Nos exiliî fide comites, otiosæ vitæ oblectamenta, occupatæ levamenta: nos in adversâ fortunâ solatia, in secundâ sumus ornamenta; cum rusticis rusticamur, cum peregrinis peregrinamur, cum ludantibus ludimus, convivia ipsa jucundissimis salubus, & sermonum suavitate condimus; exercemus puericiam, regimus juventutem, senectutem ornamus, & post mortem lucis hujus iacturam immortalitate nominis compensamus. Hæc vobiscum pulcherrimas disciplinas loqui credetote, quibus nisi moveamini, scevæ vos utilitati vestrarum commodè, voluptati non rectè, gloriæ, & elegantie studiorum pessimè consuluros.

ORATIO XXVIII.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1704.

In solemnī inauguratione Studiorum.

*Studiosos adolescentes doctrinā, quam
a Præceptoribus acceperunt, con-
sentes esse non oportere.*

A Nimadverci, Præsul emplissime, præstantissimi Patres, Auditores humanissimi, duas esse vias, rationesque dicendi, quæ nobis ex hoc loco, hoc tam celebri, tam læto die verba facturis proponuntur; alteram planam, amoenam, spaciosam, jucunditatis uberrimæ plenam, quam ingredimur, quum Sapientiæ laudibus celebranda litterarum studiosos adolescentes ad laudem excitamus; alteram magis arduam, & paulo æsuperiorem, & fortasse non nihil ostentationis habituram, sed frugiferam, & salutarem; quæ utimur, quum & vitia reprehendimus, & oratione severâ eosdem admonemus, & quid fugiendum sit, aut confessandum, ostendimus. Ego autem, qui viciis quinquies in solemnī inauguratione Studiorum habui orationem, & hodierno die sum habiturus, utramque rationem usurpavi; nam & doctrinæ laudes, & si non pro rei dignitate, tamen pro eâ, qua utor, ingenii tenuitate, & mediocri exercitatione dicendi sum copiosè, & splendide satis persequutus; & si quod salubre præceptum videbatur, in medium asserre non destitit: non destitit monstrare viam, quæ ducit ad altissimum scientiæ, & gloriæ fastigium: non destitit castigare quorundam ignaviam, evellere ex animis prava opinioniones, quæ segestem virtutis omnem, & Sapientiæ suffocant. Quo genere orationis quum uter, Auditores, facile perpexi id esse aptissimum, & muneri meo maximè accommodatum, & hodiernæ celebritati, quæ studia vertentis anni inchoamus, in primis convenire.

B Nam quemadmodum rusticæ rei scientes, & navi, & industrii agricolæ, qui in cultum, & silvestre solum colendum susceperunt, antequam lignonibus frangant, aratro profcundant terram, semenque profcisse comitent, excoindunt vepres, & dumos, & innata humo virgulta, stirpesque noxias tollunt, agrumque ab herbis nocentibus purgant; ne læte segetes, ne secundæ vires, ne frugiferæ arbores silvestrium germinum exuberantæ luxuriâ, vel crebris radi-

cum fibris lædantur, opprimantur, onescantur; ita nos, qui adolefcentes harum artium rudes, quæ in hoc gymnasio addiscuntur, ad accipiendum ingenii cultum oratione non insalubri præparamus, extirpare radices vitiatorum, delere ex animis inscientiæ errores, inertis stirpes radicibus execare debemus; ne surgentem virtutis, & Sapientiæ messem frangulent, & eogant interire. Atque utinam ea omnia proficere, quæ pertinent ad animos adolescentium erroribus liberandos, & ad studia litterarum acuendos, & præparandos, me temporis angustia paterentur; efficerem profecto, ut ne cupidis litterarum aut monachis fidelis, aut diligens recti monstrator, aut acer oburgator defuisse, nihilque a me, quod spectat ad mentes rectis opinionibus imbuerdas, prætermisum esse videretur. Sed quoniam statutus est sermoni modus, nec aures auditorum infinitâ oratione sunt onerandæ; unum & multa eligam vitium, quo plerisque studiorum video laborare; id carpam, id reprehendam, id ut fugiant adolescentes, etiam, atque etiam hodierno die monebo. Sunt enim multi, qui suos præceptores nec indiligenter in scholis audiunt, nec infrequenter; & fortasse domi audita recolunt, & memoriâ repetunt; sed nihil ipsi commisitunt, & tanquam hirundinum pulli semper hientes ac, quæ acceperunt, transmittunt, & si verum sciri oportet, non stis concoquant, quorum in auribus, non in mente habitat sapientiâ: nihil illis cum libris commercii est: aliquid per se conari, & excogitare, sermones inter se ferere de cæ facultate, quam præstari volunt, eas artes vel a primo limine salutare flagitium putant, & quum hæc gymnasia silent, profusos otiantur; nec unam, aut alteram diem sine lineâ, sed menses totos præterfluere patiuntur. Horum ego languorem, & desidiam excitare conabor, ostendamque eorum ineptissimum studandi esse rationem; nec eâ quidquam præclarum effici, aut ad aliquam Sapientiæ laudem posse perveniri; nec solum præceptores assidue, & diligenter audiendos, sed multis privato studio medicando, legendo, commentando, aliorum sententiam inquirendo, disputando, scribendo esse addiscenda; si modò volumus, quam appetivimus, doctrinæ gloriam nobis comparare. Nec me præterit, Auditores, tenera adhuc adolescentium mentes, quæ nondum studiis infuoverunt, præceptoris ope & præsidio semper indigere, nec quidquam posse conari ejus auxilio destituras; & quemadmodum satæ recena arbuticulæ, nisi pedamento fuleantur, recte stare non possunt, & inclinantur, & distorquentur, & ventorum turbinibus convelluntur; ita animus adolescentis, qui prima doctrinæ rudimen-

dimenta ponit; nec dum se confirmavit; nisi alicujus docti vici disciplinæ adhaerescat, & præceptis innitatur, non potest ad magna surgere, non potest a recto non aberrare; sed falsis opinionibus imbuatur, vel rerum difficultate a studio deterreatur, necesse est. Non igitur jubeo Juvenes, antequam initia artis, quam discendam susceperunt, & fundamenta cognoverint, statim suis viribus fidere, & legendis Auditoribus ejus, quam ne primoribus quidem labris degustarint, disciplinæ latebras, & penetratis perferutari; tunc enim susceperetur omnis incassum labor, ipsique in magnis versarentur erroribus, & non cognitis principia extrema consequi non possent; sed ubi paululum se corroborarunt, tum verò auctor sum majora tentandi, nec his esse contentos volo, quæ a præceptoribus acceperunt. Nec (mibi credite, Adolescentes) diu vobis tam molli, tam ingratâ ratione, ut nihil nisi mollicum, subtilemque a præceptore in animum admittitis; alenda sapientia est, & ingenii vires nutriendæ; nisi semper infirmis uti viribus, semper tyrones esse vultis. Infantes hæc nutritimus, quod genus alimenti lenissimum animantibus ferè univerſis natura comparavit, & si quid teneris ingerimus cibi, mensum damus. Veruntamen non longum tempus hoc genere victus eorum vitam sustentamus; sed ubi paulum adoleverunt, firmioribus uti cogimus alimentis, & quæ majores vires desiderant; ut natura confuisset etiam difficiliora concoctu in vitalem succum, nutrimentumque convertere. Eodem planè modo faveo vobis, Adolescentes, qui ad jurisprudentiæ, vel philosophiæ, vel medicæ facultatis, vel rerum divinarum studium novi profus, & rudes accessistis; ut principio utimini velut molliore cibo sapientiæ, & nihil assumatis, quod non præceptorum industriâ, & labore digestum vobis offeratur, & id diligenti meditatione, ac summo studio concoquatis; sed post breve tempus, quum ingenii vires paulum susceperint incrementum (nam citius, & facilius, ubi non deest disciplina, animi robur, quàm corpora convalescit) non vos quidem ea, quæ a præceptoribus traduntur, negligatis, aut relinquantis, volo; sed insuper adjunctis assiduum lectionem Auditorum præstantissimorum, & commentandi, & disserendi laborem, & multa vestro Marte reperiendi, & valut validioribus alimentis, quam percepistis, doctrinæ copiam nutritis, atque augestis. Nihil quippe ignavius, nihil turpius, nihil homine indignius, quàm non posse quidquam condiscere, nisi a præceptore scriptis traditum, vel potius diu, multumque inculcatum; nam mutæ quoque animantes, quibus deest intelligendi soler-

tia, monstrantibus magistris multa discunt, quæ ab hominibus percipi, nisi longo studio, & exercitatione non possunt. Elephantos inter se gladiatorum more concurrisse, & Pyrrhicam saltationem edidisse, & incesse per funes Auditores non contemnendi memoriæ prodiderunt, unumque ex his Græcarum litterarum ductus didicisse: Sybaticis acceperimus ita equos instituisse, ut ad tibiarum, fidiumque cantum, quàm optimè saltarent, quæ res exitio Sybaricis fuit: Namquam bellum gererent adversus Crotonienses, & cum hostibus dimicaturi in aciem copias eduxissent; Crotonienses hujus rei non ignari iussere tibicipes, & citharodos, quos dediti operi in aciem secum duxerant, incinere modos, quibus hostium equos ad ducendos phostos incitari sciebant; quibus illi auditis ad saltandum, tripudiandumque conversi in Crotonienses dirigi non potuerunt, sed dominos hostibus cruciandos præbuerunt; ita Sybaritæ luxu immoiedi, & deliciarum gravissimam poenam perdidit. Jam lucifinas audire magistas aves, & eorum cantum amulari, & intelligi profectum discens, & docentis reprehensionem pervulgatum est, easdem & humanum sermonem doceri; & ne suos India pistracos admiretur, omnes ferè aves, quæ didicerant, verba reddidisse notum est eruditæ; nam & corvos, & turtos, & sturnos, & cornices dociles ad loquendum esse Veteres testatur reliquerunt. O miram igitur vestram solertiâ, o ingenium sagax, o industriam singularem, qua nihilo præstantiores eritis mucis animantibus, quæ natura projecit ad pascum, atque libidinem; si nihil præter ea, quæ a præceptore tanto labore, tantaque curâ traduntur, addiscetis! Est verò cur gloriemini, cur vos gloriôsè jactetis, cur magnificè circumpiciatis, quod non multo bestiis ingenio, & industriâ præstetis; quin istam animi molliem abjicitis, & vos homines esse meministis, & velle inter homines cognitione rerum, solertiâ, ingenio, perspicientiâ veri, prudentiâ tenere principatum. Atqui id hominibus maximè proprium est, & præcipuè ejus, qui præstare ceteris hominibus concupiscat; quam parva a Naturâ, vel a doctore doctrinæ semina acceperit, ea sic augere studio, & industriâ, ut brevi in ingentem sapientiæ massam adoleſcant. Nam si ceteras animantes, & homines contemplerur, id inter eos interesse discrimen intelligemus; quod ceteræ animantes quodammodo solertiore, homines omnium rudes videntur a naturâ procreari; sed ille insitam a naturâ solertiâ non augent industriâ, nec per se quidquam ad vitam commodius traducendam excogitant; hi verò, ubi accessit discipli-

na, ex sapientia procedunt, ut similes
 * Cœlestibus esse videantur. Hirundines, &
 plerumque aves tanto artificio nidos con-
 struunt, ut earum ars nullâ possit arte su-
 perari: araneæ telas texunt tantâ solertâ,
 tantâque subtilitate, ut quum possit earum
 artificum mirarentur, tradere non dubita-
 rint; id animal olim excellentissimam fuisse
 textricem, quæ Arane diceretur, quæ
 cum Minervâ de artis præstantiâ certaverit,
 & victa victicis urâ fuerit in animal
 tam contemnendum conversâ: spes do-
 cente Naturâ fingunt sexangulas cellas,
 perinde ac si arcana geometriæ, quæ pauci
 hominum vix assequuntur, sus sponte per-
 spexerint: Pompilius verò, qui facit pis-
 cis appellatur, credi potest ostendisse ho-
 minibus artem navigandi; nam emergit ex
 fundo Maris, & supinus natat, & duo bra-
 chia subrigit, & membranam, quam inter
 illa habet, mixtæ tenuitatis extendit, & eâ
 utitur pro velo, ceteris brachiis remorum
 vice, mediâ caudam habet loco guber-
 naculi, qua dirigit cursum; & quum sit
 ipse navis, & remex, & gubernator velo-
 cissimarum navium, & velis, remisque in-
 citatarum celeritate non vincitur; & ut
 seias, tanquam invento suo, artificio gau-
 dere navigandi, naves libentissimè comita-
 tur, & in summâ aquâ alludens, quidam
 cum naucis emulatione contendit; testu-
 dines autem organo sibi mederi traduntur,
 muscæ rurâ, quum angues comederunt;
 leones, & tigres, & lupi in cœlâ valetudini
 suæ consulunt, quum se cibo nimium graves
 esse intellexerunt. Quapropter Democritus
 maximus auctor scientiæ naturalis, hirundi-
 nes, & aves monstrat nobis edificandi,
 araneas texendi, multas animantes meden-
 di scientiam arbitratur. Sed neque hiru-
 dines, neque aves, quæ quum nidificant,
 tantâ utuntur arte, hanc tam admirabilem
 solertiam aliis in rebus ostendunt; quin
 hoc ipso artificio nunquam sibi ædículas
 construxerunt, in quas quum se condide-
 rint, vitent nimium Solis ardorem, & ven-
 torum turbines, & ruentes nimbos, & gran-
 dinem, & nives, & frigorum magnitudinem,
 quibus interdum eneantur: neque araneæ,
 neque apes, neque pompili, neque testu-
 dines, neque muscæ, neque leones, &
 tigres, & lupi, quum in uno opere præ-
 fererunt, solertiam ad alias res transfule-
 runt; nec aliquid adinvenerunt, vel in-
 ventis addiderunt, ut facili perspicere possit
 es, quæ miramur, artificis, & providentis,
 & sagacis opera naturæ esse, non animan-
 tis. Homo autem, quamvis omnis expertus
 artificii, omnique scientiæ nasci videatur,
 & nudus, & in nudâ humo abijci ad vagitum,
 atque ploratum; tamen quum illud, quod-
 cumque est, quod in animo latet, & do-
 minatur, providum, sagax, acutum, solers

ad cogitandum, investigandum, imitandum
 contulit, omnium vincit artes, quum a
 naturâ nullam acceperit, omnium solertium
 longo intervallo anteit, omnium aliorum
 opera præ suis levia, & contemnenda esse
 demonstrat. Quod divino consilio est a na-
 turâ constitutum, ut animans ceterorum
 princeps non aliunde pendere, & quæ ef-
 ficeret, & moliretur, non a naturâ di-
 dicisse, sed per se patere, & invenire vi-
 deatur. Non dubito, Adolescentes, quin
 hæc oratio, qua utor, si qua virtutis indo-
 les in vobis residet, quam esse maximam
 censeo, si quid animi, si quid ingenii est,
 magnum sit apud vos pondus habitura.
 Quis enim juvenes bonis artibus institutos,
 liberaliter educatos, litterarum studiosos,
 animi non jacentes, & ignavi, sed celsi,
 & erecti malle bestiarum esse, quàm ho-
 minum similes arbitretur? Atqui si non
 excutietis intelligentiam vestram, si non
 aliquid magno studio extendetis, quod
 per vos partum esse videatur; si is, quæ a
 præceptore acceperitis, acquiescetis; qua
 se multis amantibus antecelletis? Nam
 & illæ multa discunt, multa naturâ ma-
 gistrâ callent; ab hominibus tamen vin-
 cuntur, quod homines naturam quodam-
 modo vincunt, & in multis præceptorum
 operam non desiderant; quamquam ego,
 si bene indolem vestram novi, putaverim
 vos, non quid bellum, non quid vulgus
 hominum effecere possit, spectare oportere.
 Agite igitur in summorum hominum, ac
 summis ingenii prædiorum exemplis animem
 & cogitationemque convertite. Num
 putatis Platonem, quum Socrati principi
 philosophorum sese in disciplinam tradi-
 disset, ea tantum, quæ a Socrate accepe-
 rat, tractavisse, nihilque aliud, quàm ea,
 quæ a præceptore clarissimo, sapientissi-
 moque audiverat, discendum, meditandum-
 que putavisse? Ille verò, quum Socrates
 tantum de moribus disputasset, & quæ sunt
 supra nos, ad nos pertinere negavisset, non
 quidem reliquit morum disciplinam, quam
 de socratico fonte manantem plenissimè
 hauserat, sed majora molitus tantam sa-
 pientiæ suppellectilem sibi comparavit, &
 philosophiæ terminos tam longè, lateque
 protulit: ut quum Socrates ex Cælo in ter-
 ram devocaræ, & in terrâ, & in Cælo
 philosophiam collocaret; immo Cælum
 cogeret transcendere, & in altissimâ di-
 vini Numinis contemplatione veltri; pri-
 musque Sapientiam non mancam, & mu-
 tilam, sed omnibus membris perfectam, om-
 nibus numeris absolutam, & omni insuper
 ornatu conspiciendam, omni luce collu-
 stratam, omni venustate, & pulchritu-
 dine affluentem ostenderit Mortalibus,
 & ejus incredibiles amores in hominum
 pectoribus excitavit. Quid Aristoteles ejus
 audi-

auditor, num præceptoris inventis acquie-
 A vit? qui quum videret magnificentiam Pla-
 tonis, & animi altitudinem minuta qua-
 dam reliquisse, relictum sibi campum puta-
 vit, in quo sua industria spariaretur, & sum-
 ma cum laude elaboraret; itaque & anima-
 lum formas, & naturas, & mores, & ge-
 nera, partesque descripsit, & differendi ra-
 tionem, & dicendi leges est diligentissimè
 persequutus. Quid Hippocrates, an es tan-
 tum d.dicit, quæ a præceptoribus trade-
 bantur? quæ igitur ratione quum meden-
 di facultas antea in summâ obscuritate ver-
 saretur, nec post primos inventores in eâ
 arte quisquam ad nominis claritatem per-
 venisset, tantum profecit; ut & Clinicen
 condidisse dicatur, & medendi scien-
 tiam sic illustrasse, & perfecisse, ut tot ho-
 mines doctissimi, qui postea tot sæculis
 floruerunt, nihil, quod ejus inventis adde-
 rent, invenirent; istique magni, & præ-
 clari viderentur, si ejus assequi mentem in-
 terpretando possissent; ipse autem a mag-
 nis Regibus, & nationibus accerferetur;
 C nihilque magis Græciæ Barbaria, quàm Hip-
 pocratem invideret, idemque a Græciâ
 templis, & aris, tamquam medicinæ Deus
 coleretur? Cicero eloquentiæ latinæ pa-
 ter, quum litteris inter æquales puer o-
 peram daret, tantum extemplo claritatis est
 assequutus; ut multi gravissimi fenes in-
 scholam venirent, ut puerum de facie co-
 gnoscerent, qui Urbem ingenii sui famâ
 complerat; non quis, ut opinor, præ-
 ceptorem diligenter attenderet, memoriæ-
 D que studia mandaret; nam multos in tan-
 to nobilium adolescentulorum cœtu sub
 tam celebri doctore credibile est summam
 diligentiam laudem esse assequutos; sed quia
 multi per se acutè excogitaret, multa suo
 Marte toleriter inveniret, & ingenio, &
 industriâ, & labore annos, & magistri di-
 scipulinam anteciret. Quam verò semper
 cum iis ipsis certarent, quorum præcep-
 tis instituebatur, declaravit, quum jam
 E aliquantum ætate processisset, & Apollo-
 nio Molonio filio rhetorum clarissimo se
 recoquendum, & reformandum dedisset;
 quem ita dicendi copiâ, & orationis flu-
 mine perculit, obruit, obtupescit, ut eo
 dicente diu immotus, & stonito similis
 consisteret, & Græciam victam Ciceronis
 eloquentiâ tristis, mærensque sateretur.
 Quum autem omnes viventes dicendi ma-
 gistros longo intervallo superasset, etiam
 cum mortuis certamen instituit, eorumque
 F virtutes mirâ ingenii felicitate expulit;
 & vim, nervosque Demosthenis, copiam
 Platonis, Isocratis jucunditatem est asse-
 quutus; ut ejus oratio nihil aliud, quàm
 ex omnium eloquentium virtutibus col-
 lecta perfectio videretur. Nec verò mino-
 res artifices ita præceptorum disciplinæ a-

duxerunt, ut nihil ipsi auderent contem-
 ti dictata magistri peregrisse. Neque enim
 si doctoris opera duatextat esset imitatus
 Apollodorus Athenienâs, primus gloriam
 penicillo contulisse diceretur; nec si Zeu-
 xis Demophilum Himeræum tantum esset
 sequutus, a quo præcepta pingendi acce-
 pit, ipsi magistro picturæ gloriæ abstulisset;
 nec Apelles omnes prius genitos, fu-
 turosque postea artificio pingendi superas-
 se diceretur, si Pamphilum præceptorem
 solum, & non rerum naturam sibi propo-
 suisset æmulandam. Est igitur tam segnis,
 H tam ignava ratio studiorum relinquenda,
 vel potius detestanda. Quid enim inter-
 tius, quàm ex alterius ore semper sperare,
 nihil audere, nihil conari, nihil scitum
 loqui, nisi quod ex oratione præceptoris
 exceperis? Enimvero, qui utuntur hac ra-
 tione, similes mihi videntur concavis ru-
 pibus, quæ nullas, nisi quas acceperint,
 voces referunt; aut statue Memnonis,
 nam ut illa, nisi Solis radiis afflaretur,
 non loquebatur; sic ipsi nihil eloqui pos-
 sunt, nisi præceptoris aspirante doctrinâ.
 Quanto satius est imitari fertiles agros,
 qui non tantumdem reddunt, quantum
 acceperunt, sed magno sænore semper au-
 gent agriculturarum industriam; nec ulla fe-
 re est tam infelix gleba, quæ non com-
 missum semen multiplicet? in Ægypto au-
 tem cum centesimo sænore, in Byzacio
 Africæ campo cum centesimo quinquage-
 simo, in regione Babylonis cum ducente-
 simo terra frugem frumenti fundere me-
 moratur. Quæ si tanta ubertas est in terrâ
 K brutâ, quanto major erit in ingeniis, quæ
 e coelesti manant origine, nisi per volu-
 ptem, atque socordiam sterilefcant. Non
 ignobiles auctores intelligendi bene, ac
 sapienter inquis animo notiones, insitum
 lumen ingenii, lumen prudentiæ ignicu-
 los nominarunt; quod sicut ex exiguo igni-
 culo, ex parvâ scintillâ, nisi ea sopita mar-
 cescat, nec materia desit, quam apprehen-
 dat, ingens incendium excitat; ita hæc
 L semina virtutis, & sapientiæ, quæ animis
 natura indidit, licet ea parva, & obscura
 videantur, nisi desit disciplina, & ignaviâ
 hebetetur, & deteratur ingenium, brevi
 in immensum adolescunt, & ad frugem
 tanto incremento perducuntur, ut ipsi
 præceptores, ipse, qui protulit, miretur,
 & obtupescat; sed opus est non levi au-
 ditione, nec brevi studio, quod tantum-
 modo dictata magistri consequi possit; opus
 est assiduo labore, opus est optimorum Au-
 ctorum lectione, opus est commentatione
 quotidiana, opus est vigilantia, curâ, &
 differendi, disputandique nunquam inter-
 missâ exercitatione. Quemadmodum non
 quolibet levi motu, sed celeri, & inci-
 tato ex accensis facibus igne jam Jan-
 gui.

guido flamma excitatur; ideo ab ingamolo Poëtâ dictum est:

*Vidi ego jactans mori facē crescere flammam,
Et vidi nullo concutiente mori;*

Ita non leve, non mediocriter studium facit ad animi igniculos excitandos, ut ex his clarum, & ingens virtutis, & sapientiæ lumen effundatur. Quod autem studium levius, quod legius, quàm eorum, qui animo non nimis vacuo, & attento audiunt præceptorem interdum oscitantes; ac deinde postquam serò se domum receperunt, & paulisper animo audita volutarunt, ad nugæ, & ineptias relabuntur? Et hæc ratione putatis, Adolēscētes, posse quemquam sui doctoris allequi scientiam, & ad excellentem sapientiæ laudem pervenire? Malè mehercules de vestrorum doctrinâ præceptorum, atque adeo de omnium doctorum hominum sapientiâ judicatis; si vos creditis paucis mensibus, quibus in hac urbe veriamini, unius semihoræ spatio, quod vestris præceptoribus quotidie ad disferendum tempus est constitutum, posse non indignos eorum doctrinâ auditores fieri, posse eorum similes evadere, posse non infimum inter litteratos locum obtinere. Septemdecim, vel, ut alii tradunt, viginti annos Platonem diligenter audivit Aristoteles; Zeno Cytius quum & Crates, & Scilponis, & Polemonis auditor fuerit, decem totos annos in schollâ Xenocratiæ consumpsit; & tamen illi, qui in gymnasiis consenscebant, qui non solum magistros publicè discēpantes accuratissimè audiebant; sed etiam assidue sectabantur, & ex familiari sermone, si quid memoriat dignum videretur, excipiebant, & exercebant; nisi suo Marte multa reperissent, multa legendo, commentando, scribendo didicissent; quamvis & ingenio præstarent, & arderent studio sapientiæ, & nullius industria vinceretur, numquam ad eorum, quorum studia emulabantur, gloriam, & doctrinam proximè accessissent; vos autem, qui tanquam ad mercatum veneritis, quum vix pedem in hac urbe posueritis, de reditu in Patriam cogitis, & Ægyptii cania more, qui metu Crocodilorum currens e Nilo bibit, sapientiam quasi prætereuntes delibatis, sine assiduo studio, & diurnâ exercitatione præceptorum gloriæ, & parentum, cognatorumque, & amicorum, & Patriæ votis vos responsuros existimatis. Erratis, Adolēscētes; erratis, nunquam quum unum aliquem nobis proposuimus ad imitandum, licet omnes ingenii nervos intendamus ad ejus præstantiam pervenimus; quum verò negligenter id facimus, nullo in numero habeamur, necesse est. Videte autem, quid ex hac ratione consequatur: si nemo discat, nisi quod a doctore suo acceperit, nemo ad ejus præstantiam aspira-

bit, sed ab eâ longo intervallo disjungetur; siquidem ex ingenti doctrinæ copâ pauca quædam delibabit; ita semper suis auditoribus longè deteriores erunt, qui contemuntur, & erit necesse litterarum studia

In peius ruere, ac retro sublapsa referri;

Ac de nobis illa Venuſini Poëtæ sententia verè poterit usurpari,

Ætas parentum peior avis tulit

Nos nequiores mox daturus

Progeniem vitiosorem;

& res litteraria ad nihilum brevi redigetur; quod ne accidat, providete; sicut Majores nostri olim providerunt, qui pulcherrima quæque semper augere studuerunt. Et quoniam non semper vobis præceptor aderit, cujus labore doctiores evadatis, & aliquando legendis Auditoribus, quam in scholis hausistis, erit augenda scientia, & multâ commentatione utendum, & hæc studendi ratio tam mollis, & supina relinquenda; nolite tempus illud expectare, quo multa negotiis implicati, rei familiaris curâ distenti, vix otium studio suppedietate poteritis; sed quod sausum, felix, fortunatumque sit vobis, nunc quum & otio abundatis, & aliis curis animus a studio non avocatur, & adest doctissimorum hominum copis, qui nodos omnes, qui in præclara Auditoribus evolvendis vobis occurrerint, solvant, & disferendi, commentandi, disputandi vias monstrant; nullam discendi occasionem, nullam studendi rationem prætermittite. Multæ sunt viæ, quæ ducunt ad Sapientiam, multæ; non auribus tantum ea percipitur, sed etiam oculis, & animo in se converso, & involutas rerum notiones explicante; nec solum præceptoribus audiendis, sed & æqualium studia emulandis, & optimorum Auditorum dictis animo revolvendis, & scribendo, & disferendo. His igitur omnibus insistendum, & sicut qui Castellum, aut Oppidum in præcelso, & abrupto loco situm circumspicit, non unâ oppugnandi viâ, & ratione utitur; sed omnes tentat aditus, omnem circa locum omni arte lustrat, obit, pererrat, & variis assultibus urget obfessos, ut, quam aggressus est, arcem expugnet, & victor Oppido potitur; ita vobis omnes perfulstrandæ viæ, quibus ad editam Sapientiæ arcem pervenitur. Quod si hæc tantum puerilis, & iners, & ignava discendi ratio vos delectabit, & semper auditores tantum eritis, nunquam poteritis auctoritatem magistrî, & Sapientis nomen, & vim obtinere.

ORATIO XXIX.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1705.

In solemnī inauguratione Studiorum.

*Nobiles disciplinas etiam in medio
bellorum ardore florere.*

Non dubito fore plerosque, Prae-
sul amplissime, doctissimi Patres,
Auditores humanissimi, qui mi-
sererrimam horum temporum
conditionem reputantes, iusti-
tiam bonis artibus indicendum putent, &
hæc mansuetiora studia ad tranquilliorē
Reipublicæ statum reservanda; vel si hæc
studia non improbant, certe despondeant
animum, nec inter tantam vim armorum
locum Musas habituras, aut sibi rerum scientiam
profuturam arbitrentur. Quam enim
ardere bello videant Europam serè uni-
versam; quis honos, inquit, esse potest
Musis, quæ simulatque classicum insenuit,
conticecunt? quid commercii est Apolli-
ni cum Marte, Mercurio cum Bellond, Sa-
pientiæ cum Furis? quis res tam diversis,
inter seque pugnantes conjunget, & com-
pulet? Maria prædonibus infestantur,
consternuntur cædibus campi, immensam
cadaverum stragem cruore, taboque infecta
flumina vix eluantur; vastantur agri, in-
cenduntur villæ, excinduntur oppida, ex-
pugnantur, & diripiuntur urbes; ubique
terror, ubique minæ, ubique cædes, ubi-
que rapinæ, furor, incendia, excidia, rui-
næ, vastitates cernuntur; permixta sceleri
licentia vis pro jure dominatur, jacent le-
ges, æquitas contemnitur; nos autem se-
debimus otiosi de apicibus juris disputan-
tes, quid æquum, quid iniquum, quid ho-
nestum sit inquiremus; quum militum ra-
bies, & belli furor omne recti, pravique
discrimen confuderit? vacabit nobis oc-
cultas nature vias persequari, & de rerum
primordiis discipulare? vacabit de naturâ
divinâ, & sempiternâ, a materiaque secre-
tis mensibus disserere, & ad contempla-
tionem divinitatis assurgere; quum undi-
que impendent pericula, terrores inten-
dantur? vacabit comedere orationem, solli-
citis esse de ambitu verborum numerosè
cadendum, de concinnitate sententiarum;
quum tubarum clangore aures pæne per-
stringantur, & hujus ætatis miseriis nihil,
nisi inconditum, horridum, absonum con-
venire videatur? Quæ oratio ne quemquam

vestrū a studiis bonarum artium deterreat;
mihi providendum est, & metus omnia,
qui fortasse nonnullorum mentibus indi-
det, planè evellendus; qui ne obstre-
pente armorum fragore Musarum voces
non audiantur, neve in studiis frustra la-
borent, quum Mars non acumen ingenii,
sed corporis vires, animique presentiam
desideret, pertimescunt. Quod alicui pos-
se videor, si vobis ostendero etiam in tur-
bidis Reipublicæ temporibus, etiam in me-
dio bellorum ardore florere posse nobiles
disciplinas, quarum studiis vos dedidistis.
Quod argumentum hodiernæ orationis dum
conor explicare, vos quæso, obsecrorque,
ut vestre benignitatis aurâ, quæ mihi nun-
quam defuit, dicentem sublevetis.

Age verò quoniam præteritorum tem-
porum exemplis, de presentibus quid
judicandum sit, admonemur, & ab histo-
riæ luce lumen in rebus obscuris plerum-
que mutasur; memoriam vetustatis ex-
cutiamus, & an semper bellorum tempe-
states omnem ingenii florem extinxerint,
consideremus. Inter omnes serè constat
maximum bellorum, quæ in Græciâ gesta
memorantur, Peloponnesiacum bellum ex-
celsissimum, quod viginti sex annos Græcorum
opes labefcebat, afflixit, attrivit, evertit.
Cujus belli quanta fuerit magnitudo vel
ex eo intelligas, quod id Atheniensis, &
Lacedæmonis duo potentissimi populi, &
tum maximè florentes opibus, & Imperium
Orbis terrarum assidentes tantæ contem-
tione, tantâ pervaciâ, tam discordibus
animis, tam odio inflammatis inter se gesse-
runt, ut id non posse finire, nisi alteru-
trius gentis excidio appareret; & quod id
bellum traxit in partes Græciam univer-
sam, & magnam partem Barbarorum, &
ad arma Persarum potentiam latissimè im-
perantem concitavit. In eo quid sceleris
prætermissum est, quæ clades illæ floren-
tissimis Rebuspublicis, quantum belli im-
pietas, & Mortalium rabies debacchata est!
opulentissimæ, nobilissimæque urbes par-
tim hostili odio, partim intestinis discor-
diis everte funditus conciderunt; violatæ
aræ, templa profanata, servitum in inno-
xios, proculcatæ leges, & jura sanctissima;
virtutis nomen vitia sibi vindicaverunt, lau-
data scelera, habita ludibrio pietas, fides,
mansuetudo;

Omnia sancta, nefanda male permixta furore.

Accessit his cladibus ingens pestilentia,
quæ ex Æthiopiâ orta magnam terrarum
partem pervagata multis Mortalibus terri-
mo morbo absumptis in Græciæ viscera
inobruit, & non minores calamitates at-
tulit, quàm bellum; accessit sæpe fames;
acceperunt estus, & insolite aëris siccita-
tes; acceperunt horribiles, & crebri ter-
remo-

A remotus, qui bello exhaustas urbes funditus everterunt. In tantis Græciæ miseriis, in tantâ clade terrarum putares extinctum omne lumen Sapientiæ, omnem litterarum splendorem obsolevisse; præsertim quum sedes illa Sapientiæ, arx illa litterarum, illud Musarum sacrarium, illa Regia bonarum artium Athenæ diuturno bello fractæ, & magnis affectu cladibus, emissâ libertate in triginta immensum Tyrannorum venerint potestate. Sed quàm aberrat a veritate iudicium, quod non experientiâ rerum, sed solâ conjecturâ nititur? immo verò nulla fuit ætas, quæ præstantium ingeniorum provenit magis abundaret. Nam illud sæculum & philosophiæ Socrates pater, & medicinæ princeps Hippocrates, & Democritus maximus auctor naturæ, verique, & historiæ clarissimum lumen Thucydides, & tragici cothurni decora Sophocles, & Euripides illustrarunt. Quin etiam Pisto apex ille philosophorum & ardescens bello natus est, & ardente educatus, & eruditus; & tum demum dicendi facultas cupit sacertos movere, cuperunt oratores ad summam eloquentiæ præstantiam aspirare; quidquid denique egregium Græciæ peperit, aut illâ ætate floruit, aut ortum est, aut altum, & educatum;

*Ex illo fluere, ac retro sublapsa referri
Spes Damnam.*

Nam posterior ætas multum a sapientiæ gloriâ, qua floruerat ætas illa maxima, & violentissimis turbinibus agitata, defluxit; ut ardor ille belli, illæ temporum difficultates ingenii quasdam sacra admovisset, & multum luminis, & claritatis expressisset videantur. Quid in Latio fuit ne ulla ætas magis infecta bellis & externis, & civilibus, & seditionibus turbulentissimis, & scelestissimis conjurationibus, quàm ea, qua & oratoris sacris, & poetiæ, & sapientiæ lumina effulserunt? quia eum dubitat, quin sublata Imperii æmula Carthagine, corrupti vetera disciplinæ Romani coeperint, tanquàm desissent hostes, quos pertimescerent, a se ipsi dissidere, in ipsos sævire, & validas vires in Patriæ viscera convertere? Tum eruperunt Saturnini furores, tum Gracchorum turbulentissima Reipublicæ administrande ratio, tum Carbonia levitas, tum Cinne, tum Marii ferus dominatus, tum Syllæ crudelitas maximas Reipublicæ clades attulerunt. Deus immortalis, quæ fuit illa tempestas, qua turbo, quæ perturbatorum cæcis Romanis exercibus, tot fortissima ductibus profligatis, Gallis miserandâ clade vastatis Italiæ jam immineret? quum

tot Syllanarum, Marianarumque partium duces inter se plusquam civili odio decertarent; & Mithridates opulentissimus, & bellicosissimus Rex Orientis. Sertorius callidissimus, & fortissimus imperator Occidentis extrema commoveret. Quid quum Pirate a freto Gaditano ad paludem Mæoticam mariâ classibus infesta haberent, maritimas regiones occupassent, mediterraneis terrorem intulissent, millenas urbes possiderent? quid quum sociale bellum exararit, quod tantum hausit & Italici, & Latini sanguinis, tot exercitus, tantosque delevit, Italiam omnem infando scelere, & strage commisit? quid quum Catilinæ furor tot sceleratorum manus in excidium Patriæ armavit? quis unquam existimasset in Urbe tantis convulsâ turbinibus, in tantâ temporum caligine ullum ingenii lumen elucere, aut bonas artes florere potuisse; quæ otio, & tranquillâ Republicâ, non furorè, non bello delectantur? Sequuta sunt Cæsaris, & Pompeji bella civilia, quæ sorum Orbem terrarum concusserunt; nec extincto Pompejo sedatus furor, sed latius per Orbem disseminatus. Deinde sublato conjuratorum manibus Cæsare iudicatus hostis Antonius quanta incendia belli civilis accendit? tum ad everendam Rempublicam, & ad extorquendam civibus libertatem coire tres illæ Patriæ pestes Octavianus, Antonius, Lepidus, qui Rempublicam omni clade vexarunt, affligerunt, vastarunt, pessumdederunt, clarissimos civis trucidarunt; ciliis bene de Republicâ meritum hominum Orbem terrarum impleverunt; omnium bona, fortunæque, quasi quædam voragines absorbuerunt: tum ad bellum civile profecti Brutum, & Cassium naufragia publicæ libertatis colligentes, & ad bene sperandum de Republicâ signum tollentes ad indignissimam necem compulerunt: tunc iterum Philippi Romano sanguine redundarunt, & extincta est succisa Reipublicæ nervis spes omnis libertatis recuperandæ. Ecce autem aliæ cladés; triumviri, quia infusa est omnia Regni societas, inter se dissidere coeperunt; bellum ingens exortum, hinc Cæsar Iuliam, & omnes Occidentis provincias, illinc Antonio totum Orientem ciente, quod ad Aëtiæ ingenti Reipublicæ clade Antonio superato finitum est. Quid de Sexto Pompejo dicam maris imperum sibi vindicante, & fame urbem urgente? quid de acerbissimis exactioibus tributorum, quibus partium duces Orbem terrarum lacerarunt? quid de ceteris humani generis pestibus loquar, quæ per ea tempora miseras gentes vexarunt, oppræsserunt, perdidērunt? Fateor, Auditores, mihi exilia, cædes, proscriptiones civum, direptiones bonorum, scelestissimas conjurationes, Ur-
bem

A bem Orbis Reginas toties civili sanguine
 redundantem, bellis fociis, bella civilia,
 bella externa, piratica, servilia, strages ex-
 ercituum, clades Orbis terrarum cogitan-
 ti prodigio simile videri non omne littera-
 rum, & doctrinæ decus occidisse; non in-
 fusam in Latium barbariem, non animos
 ab omni humanitate abhorruisse. Verum-
 tamen rem multo aliter evenisse intelligo;
 nam ab exordio Carthaginiæ ad Adriacam
 Augusti Caesaris victoriam paulo plures
 centum annis defluerunt; quo spatio
 B temporis & ortæ sunt in Latio, & perfe-
 ctæ omnes ferè disciplinæ. Perique Scri-
 ptorum, quos Roma opponit Græciæ in-
 solenti, sur eo sæculo floruerunt, aut stu-
 dia sua proferre coeperunt. Nec Græcia
 exiit præclaris viris, qui rebus illustis
 Græcorum florentis Græciæ gloriam æmu-
 larentur; mitto res Græcas, & Romanas,
 ad nostras venio. Postquam excusso Bar-
 barorum iugo Italia respiravit, & omnes
 Italici urbes vel se in libertatem vindica-
 C runt, vel suis Regulis pauerunt; Etruria
 prensa nostra in multas divisa Respublicas,
 & a se ipsa dissidens maximè bellis intelli-
 nis, optimorum civium exiliis, & crude-
 lissimis cædibus, & conjurationibus labo-
 ravit; nec unquam, nisi quæi pertesa sue
 libertatis in unius Principis ditionem, po-
 testatemque concessit, a tantis malis con-
 quievit; & tamen eâ tempestate, quæ alia
 ex aliis bella oriebantur, & ferè continen-
 tibus malis ea premebatur, post depulsam
 D beneficio virorum maximorum barbariem
 totum Orbem terrarum sapientiæ gloriâ
 provocavit. Nam ut de ceteris nihil di-
 cam, una mæchæules florentina civitas
 omnes Europæ urbes longè Scriptorum
 copiâ, excellentiâque superavit; nec po-
 stequam principatu constituto summa re-
 rum tranquillitas consequuta est, in altis-
 simo otio, in pace securâ superiorum tem-
 porum, quæ sævissimis bellorum procel-
 lis, & seditionum fluctibus redundarunt,
 E gloriam potuit æquare. Non igitur bel-
 la tam infesta sunt Musis, ut bellicum ca-
 nente Belionæ earum cantus conticeant;
 nec sapientiæ studia audito clangore ruba-
 rum statim relanguescunt; immo videntur,
 ut equi generosi, classico excitari; & Sapien-
 tia, quæ ad asperrima quæque rerum perse-
 renda nos armat, difficultate temporum non
 deterretur, sed confirmatur. Quod quum
 Veteres animadverterent, viderentque pos-
 se coire Sapientiam cum Marte, posse & bel-
 la geri, & studia coli; eandem Deam & bellis
 præesse, & doctrinæ, eandem & artes, & belli
 administrandi rationem invenisse volue-
 runt. Quapropter laudatur Lycurgus, quòd
 instituerit, ut duces, antequam prælium in-
 nirent, Musis immolarent: laudatur Quin-
 tus Fulvius Nobilior, qui spolia Martis

Musis consecravit; non enim tantum dis-
 scidium est inter bellicas artes, & studia
 cognitionis, quantum nonnullis videtur,
 & in idem tempus possunt convenire; &
 quid in idem tempus dixi? in eundem ho-
 minem cadunt. Quid hic ego commemo-
 rem Xenophontem tolerantissimum, & pla-
 nè mirabilem duces socraticis philosophis
 omnibus excepto Platone præstitisse? quid
 Periclem non magis eloquio, quàm bello
 creditum fulminare? Melissum & elatibus
 magnâ cum laude præfuisse, & sapientiæ,
 & doctrinæ gloriâ floruisse? Alcibiadem
 socraticis sermonibus eruditum ceteros ejus
 ætatis duces magnitudine rerum gesta-
 rum, & scientiâ rei bellicæ longè superas-
 se? Catonem Censorium & summum im-
 peratorem, & summum oratorem extitis-
 se, & in omni genere doctrinæ, ut illis
 temporibus, perfectum fuisse, & perpoli-
 tum? Scipionem Polybio historico doctis-
 simo, & philosopho præstantissimo semper
 usum comite, & præceptore? Non one-
 rabo aures vestras exemplorum copiâ, duos
 J eligam imperatores, qui omnibus omnis
 ætatis ducibus oblecturatum propemodum
 attulerunt, Alexandrum, & Cæsarem. Nam
 Alexandrum bella, quibus tot indomitas
 nationes in suam potestatem redegit, &
 Orientem totum ulque ad Hypasum flu-
 men victoriis peragravit, a Musarum com-
 plexu abstraxerunt? ille verò & postea
 omnis generis habuit in deliciis, & histo-
 ricos fovit, & regiâ liberalitate complexus
 est, & philosophos libenter audivit, qui
 X plurimi ejus exercitum sequebantur; nec
 Græcorum sapientiâ contentus Indorum
 doctrinam appetivit, & eorum sermonibus
 aures diligenter dedit; tot denique circa
 se habuit doctissimos viros, & in omni
 scientiæ genere perfectos, ut ejus castra
 non solum Martis palæstra, sed Musarum,
 & Sapientiæ domicilium viderentur. Cæ-
 sar autem, qui in maximis, & periculosis-
 simis bellis artem contrivit, qui Macedo-
 nis magnitudinem rerum gestarum ædæ-
 quavit, rei militaris peritiam vicit, adeo
 non abhorruit a litteris, ut scriptis immor-
 talibus edicis æternam sit gloriam conse-
 quutus, ac dubium reliquerit, utrum elo-
 quio, an armis major fuerit; elegantius li-
 bris conscripserit, an castris locum cepe-
 rit; exquisitiore artificio bella gesserit, an
 gesta litteris mandaverit. Quod si fortissi-
 mi bellatores in mediâ Martis ardore, in
 ipso pæne procinctu vacare doctrinæ stu-
 diis, & immortalæ ingeniî laudem sibi
 comparare potuerunt; quis mihi non da-
 bit posse homines, qui nunquam castra
 viderunt, nunquam classico sunt excitari,
 quantumvis toto Orbe sævientibus bellis,
 quantumvis turbidis Reipublicæ tempori-
 bus, proferre in lucem studia, & ad sum-
 mam

mem Sapientie præstantiam aspirare? Atque ego hæud scio, an non hæc tempora, quæ belli terroribus perturbantur, aptiora sint Musis, quàm ea, quæ tranquillâ pace perfrequantur. Nam tranquillitas rerum otium parit, otium inertiam, inertia luxum, & abundantes voluptates, abundantes voluptates omnem Sapientie curam, omnem laudis cupiditatem ex animis exterminant. Cavete, putetis, Auditores, uliam pestem Sapientie esse majorem deliciis, luxu, studio voluptatis. Non infestius bellum inferunt Musis hostiles exercitus, non tormentis Patrie muris admota, quàm nimie voluptates. Ex Patrie excidio stripon omnia bona sua, videlicet sapientiam, bonas artes, animum in utraque fortunâ æquum efferebat; si ejus animum voluptas expugnasset, his omnibus bonis excidisset. Non querebatur Plato, quum Athenis ageret, a sua civibus quotidie nova bella suscipi, infesta signa sibi hostibus inferri Patrie; querebatur, quum Syracusis degeret, de luxu, deliciisque Syracusanorum: accusabat Siculas mentes: accusabat Siculorum voluptates; quia non bella sapientiam lædunt, sed prava exempla luxuriæ, sed corrupti mores, sed animi civium voluptatibus liquefcentes, & molliæ diffuentes. Itaque Sybaris luxu perditâ civitas nullum sapientiæ clarum civem, urbes bellicose multos extulerunt; nam studium doctrinæ nihil habet commune cum ignavia, cum bellicis laboribus multa. Quapropter non modò artes severiores, verum etiam poëtica militia appellatur; tam enim bellatorum laurus, quàm Sapientum sudoribus irrigatur, & adolescit: tam milites vigiliant, ut excubias agant, ut hostes nec opinantes adorianur, quàm studiosi literarum, ut excutiant ex animo omnem ignaviam, ut rerum pulcherrimarum scientiam venientur; illi gloriæ cupiditate ad asperissima quæque perferenda accenduntur; hi ad ardua tentanda iisdem stimulis incitantur: illis manu, & fortibus factis; his ingenio, & sapienter dictis, & vicâ eleganter usâ nominis immortalitas comparatur: illi doctis viris materiam scribendi rebus fortiter gestis, & strenuâ virtute suppeditant; hi res præclarè gestas celebrant scriptis immortalibus. Idcirco fortissimi bellatores doctorum hominum scientiam, & eloquentiam semper adamarunt, semper sibi disertissimos viros devincite studuerunt, semper donis, & omni honoris, & officii genere coluerunt. Est ergo quædam societas, quædam amicitia Sapientie cum Marte; nec apertis Jani portis Persnassi fores ocluduntur. Quamquam quid ego tamdiu sic ago, tamquam Etruriæ campos hostilis exercitus populetur; tamquam Tyrrhænarum urbium mu-

ri bellicas machinas pertimescant, & nostras aures classicorum murmur circumsonet? non dico divini Numinis beneficentiâ, & nostri Principis providentiâ Etruriæ ferè solam circumsonante bellorum procellâ, pace tranquillâ frui, & imperturbatâ serenitate? Omnes circa regiones vel belli turbine afflantur, vel prorsus perfundantur; Etruria sola experta omnium tempestarum, experta communium malorum conquiescit; & quemadmodum mari ventis agitato fluctus, ubi ad litus pervenerunt, infringuunt, & quamvis ex alto ferri videantur, tamen terre non superfunduntur; ita belli hujus tempestas, quamvis nobis etiam minetur, & se Etruriæ campis infusura videatur, tamen ubi nostros fines attingit, frangitur, & quasi veretur perturbare terram paci, & bonis artibus consecratam. Ut olim Delos irruentibus in Græciam Persis ab illo diluvio, quod ceteras regiones inundaturum videbatur, propter loci sanctitatem intacta permansit; ita Etruria propter iusticiam Principis, & animi aequitatem in hoc turbine, qui finitimas terras æstivavit, audit fragorem belli, non clades experitur. Quo hæc, ut id tempus spiritissimum studia literarum esse videatur; nam belli circumstrepentis minæ astringunt disciplinam, nec sinit diffuere animos nimis tranquillitate, & non perturbant quietem, quam studia desiderant. Quare agite, Adolescentes, (vos enim extrema jam compellat oratio) qui in hoc Sapientie sacrarium convenistis, usi temporis opportunitate animos ad magna surgentes excitare, & timorem, si quem concepistis, deponite. Aut otium, quo fruimur, bella non perturbabunt, aut si perturbaverint, quod Deus avertat, nihil scius licebit ad altissimum Sapientie fastigium pervenire; quemadmodum, & Veteres illi quorum scientiam admiramur, & Majores nostri pervenerunt. Ac mihi quidem horum temporum conditionem animo repletenti vos electi divini providentiâ videmini, qui Musas ab omni calamitate incolumes conservetis. Nam & his estis ingenii præditi, quæ ad bonas artes colendas, celebrandasque sunt maximè accommodata; & in ea Patriâ nati, quæ non solum custodire, & sugere pristinum splendorem litterarum, sed prorsus extinctum potuit instaurare; & in eâ regione citatem agitis, quæ nullâ belli tempestatem concussa pacis alumna artes fovet, & ad se, ne aliquo belli incommodo afficiantur, videtur invitare. Ad vos ergo Martis terrore percussæ confugiunt Musæ, & supplices manus tendunt; has excipere, has amplecti, has fovere debetis, his immortalem gloriam comparare. Alii rebus bello præclarè gestis laudem sibi querunt sempiternam;

vos eā viā, quæ sola vobis patet, & certè minùs est incommoda, & periculosa, bonarum artium studijs ad summam amplitudinem, & æternum decus contendito. Quod ut animo alacriore faciatis, affulsit vobis ex Germaniâ salutare Sidus, cuius desiderio tenebamur, Princeps humanissimus, qui hæc gymnasijs tuetur, & illustrat sui nominis claritate; huic deberis hoc veluti pensum industriæ, & diligentie vestræ, ut appereat, quemadmodum benefico siedere exorto omnia recreantur, & quasi deposito senio juvenescunt; ita hujus præsentis hæc gymnasia sugerî, illustrari, ad summam claritudinem eliorescere.

ORATIO XXX.

HABITA PISIS KAL. NOVEMB.
ANNO 1706.

In solemnî instauratione Studiorum.

*Nobiles disciplinæ, quæ minùs in præ-
tiorio habentur, eo intensius ex-
colendæ.*

Semper ego, Præsul amplissime, doctissimi Patres, Auditores ornatissimi, laudandum esse duxi morem, institutumque Majorum, qui antequam studia vertentis anni inchoentur, eam orationem haberi voluerunt, quæ Adolescentes, qui in hoc curriculum ludis, acque gloriæ versantur, ad amorem litterarum, & Sapientiæ excitentur. Nam si duces imminente Martis discrimine priusquam acies inter se concurrant, sibi milites alloquendos, & ad virtutem verbis accendendos putant; quanto magis nobis convenit, qui ad scientiam rerum, & eloquentiam duces esse volumus, antequam litterarum certamen incurramus, juvenes, qui Musarum militiæ nomina dederunt, ad subeundos alacriter, & magno animo labores accuratâ oratione cohortari? Sed licet multum profer adhortatio, non minùs tamen prodest sermo ad evellendas opiniones, quæ animorum ardorem, & secretum illum impetum extinguere, & retardare possunt, accommodatus. Quo genere læpe sum usus orationis, & occurrî nonnullorum sermonibus, qui doctorum hominum gloriæ invidentes ab industriâ studiosos detertere conantur, & in otium tradere; & omnes opiniones confutavi, quæ vestris, Adolescentes, progressibus,

quasi quendam salebrem opponi, atque ob-
stare videbantur. Quæ quidem in re pro-
deutes imperatores videor imitatus; nam
quemadmodum illi cæcis moturi munio-
res præmittunt, qui læconosa complent,
confragosa complent, expeditæ impedi-
ta; quo facilius ad expeditionem profes-
tis copus, & expeditus transitus præbe-
atur; sic ego, quò vos ad illum doctrinæ
apicem, quò rendiris petveniretis, si quid
asperum occurrere videretur, verbis mol-
livi; si quid arduum, & confragosum, pla-
num feci, omnia impedimenta removi,
prævis opiniones, quæ derorquere solent
a studio mentes, & erroribus implicare, tan-
quam virgulta, surpesque molestas glori-
æ itineris moras radicibus extirpare cona-
tus sum. Verumtamen ad hanc usque diem
mihi facilis fuit, & expedita dicendi ratio;
quid enim negotiû est cogitata stultorum
refellere, improborum calumnias confuta-
re, rodargure viti; mendacia, quæ erro-
res multorum valent, non illâ specie veri-
tatis? nunc mihi opus est vestrâ sapientiâ,
Auditores; opus est eo, quò pollicis ac-
cumine vera a falsis discernendi. Occurren-
dum est enim querelæ non imperitorum, sed
Sapientium, quæ non sermone multitudi-
nis indoctrinæ, sed doctorum hominum vocibus
asfirmatur; nec vanis otiosorum fabulis
vera creditur, sed experientia rerum
comprobatur. Accutiant plerique nostrorum
temporum iniquitatem; æversis ab
amore liberalium disciplinarum Procerum
mentes conquetuntur; non eadem, quæ
quondam, proposita esse bonis artibus præ-
mia, nec opibus augeri præclara ingenia,
nec honoribus, nec dignitate, nec gloriâ
honestisri jure, ac meritò indignantur.
Quorum sermonibus multi in eam senten-
tiam adducuntur, ut ineptum putent, &
stultum in cognitione rerum tantum ope-
ræ, studijque consumere, aspernari animo
omnes voluptates, & in disciplinis non
profuturis dies, ac noctes elaborare. Quo-
propter ad alias artes minùs laboriosas, sed
magis pecuniosas animum convertendum
disputant, aut vitam otiosam, & inertem
amplectendam, & hauriendam animo, &
corpore, quas possumus, voluptates. Ho-
rum mihi sermones hodierno die confu-
tandi, & animi a olescentium vel in hac
iniquitate temporum ad amorem laudis, &
doctrinæ studium furr excitandi, pugnan-
dumque cum opinione invetustâ, quæ
multorum mentes occupavit.

Sed quid agam, Auditores? quò me ver-
ram? ne gemine fuisse quondam majora do-
ctorum virorum industriæ præmia consti-
tuta? ne gemine solitas antiquitus præcla-
ras disciplinas in illustriore gloriâ, & di-
gnitatis luce versari? utinam negare pos-
sem! Contendam his temporibus perinde,
ut de-

ut debent, in presio esse litteris? contendam principes viros ardere studio Reipublice litterarum iuvandæ, augendæ, promovendæ? minam possem contendere! sed obierunt illa tempora, quibus litteræ pro insulis erant, & earum studiosi vulgo sacri, ac venerabiles habebantur; & excellenti ingenio, & doctrinâ viri Regum obsequia merebantur, & Sapientia cum potentia de principatu contendeat. Heraclitus magni Regis Persarum amicitiam, & dona depexit: Empedocles ultro delatum Regnum recusavit: Socratem Reges, & clarissimum Urbium Principes viri ad se certatim accersebant: Pisonem quæ gens non coluit, quæ non admirata est? quot, & quam inhærentes urbes eo legumlatore, & morum moderatore uti voluerunt? Zenonem Atheniensis tantopere suspexerunt, ut & aureâ coronâ publico decreto coronarent, & urbis portarum claves Zenoni soli crederent. Hunc Antigonus Macedoniæ Rex, quotiescumque se Athenas contulerat, dicentem tanquam unus ex discipulis audiebat; hunc, ut ad se venisset, & incum Regni bonis frueretur, nunquam destitit invicare. Jam verò plerique nobilium poetarum Regis alicujus familiaritate, & amicitia floruerunt: Anacreon apud Polycratem Sami Tyrannum gratiâ plurimum valet: Simonides, & Æschylus fuerunt intimi Hieroni Regi Syracusarum: Dionysius Philoxeno usus est valde familiariter: Antigonus Antagoram Rhodium, & Solensem Aratum amicitia complexus est. Euripidem Archelaus: Alexander ille Magnus circa se habuit poetarum, & philosophorum, scriptorumque omnis generis grecos, quos omnes, & honoribus excoluit, & sue magnitudini congruentem dedit. Quid hic ego dicam tantum Scipionum familiaritate non minus, quam gloriâ carminum inclaruisse? Polybium Africanam amicitia multum potuisse, quem omnium consiliorum, & rerum gerendarum auctorem habuit Africanus? Panætiumque præstantem in primis philosophum ejusdem viri potentia ad summam claritatem pervenisse? Virgilium centies festivitum ex amicorum liberalitate possedisse, & nihil unquam ab Augusto poposcisse, quod non impetravit? ejusdem Principis fuisse delicias Horatium vatem latinæ lyre præstantissimum lumen? Senecam ter milies festivitum paucis annis Neronis beneficio concessisse? Dionem Chrysostomum a Trajano Principe omni honoris genere cumulatum? Oppianum ab Antonino Pio Staterum aureorum viginti millia pro toxicum versibus donum accepisse? Aufonium poetam præstantiâ carminum, ut illis temporibus, clarum admodum regende Gratiani Cæsaris juvenuti ad consue fastigium pervenisse? Mit-

Tom. III.

to quorundam oratorum immensus opes non aliâ, quam deendi, facilitate comparatas; qui & florente Republica floruerunt, & per omnes honorum gradus ad altissimam in terris et tempore consularum dignitatem ascenderunt; & in, Cæsares translati Senatus, Populique Romani potestate insignem potentiam, excellentem dignitatem sunt consequuti: mitto Jureconsultorum prudentiam honoribus decoratam, auctam divitiis, nec indignam habitam, quæ Orbis terrarum Imperio preteritur. At his temporibus quantum, Deus immortalis, absumus a Veterum sapientiâ, qui studia litterarum sacra, & omni veneratione dignissima putaverunt? Qui rerum porciuntur omnem curam juvandi per bonas artes Mortales abjecerunt: artices indagandarum voluptatum, augendi luxus, novarumque deliciarum inventores Sapientium premia occupant: superbia, & fastus insignia, & ornamenta summæ potentie non præclara ingenia, non impensis culta Sapientia, nun auctus præstantium doctrinâ virorum chorus exultantur. Manavit hæc pestis latius, & omnium ferè mentes afflavit, infectit, corrupit, pessumdedit; quia non Sapientie divitiis anteponit? quis induriam suspiciet, doctrine studium admittat, beatos esse censet eos, quos otio-quentium, & doctorem hominum voces, & scripta laudibus in Cœlum extulerunt? quis inventa Sapientie aliquo premio afficienda existimat? quis inventores colit, quos Antiqui Deorum immortalium honoribus consecrandos judicant? quis non deliciis assuetum, & otiosam vitam ætate per bonas artes eleganter vitæ præferendam putat? Quin etiam tantum invaluit banarum artium contemptus, tanta est inficitia sæculi, ut nonnullos propè pudeat ingenuas artes didicisse; nonnulli de suis incititâ glorientur, & doctos vix ab imperitorum risu defendamus. Vereor, Auditores, ne mei muneris oblitus eam habere videar orationem, quæ pertinet potius ad deterrandos juvenes, quam ad cohortandos; sed ignorete, queso, non potui mihi temperare, quominus invelher in quorundam stuporem, qui magistras officii, prudentie duces, morum emendatrices, ornamenta pacis, subsidia belli, solacia rerum adversarum, secundarum oblectamenta litteras aspernantur; quæ solæ non solum vitam exornant, sed post interitum immortalitatem quandam rectè factis largiuntur, vitis verò infamiam, & dedecus patiuntur sempiternum; simul sum arbitratum majorem visum iri liberalissimarum gloriam disciplinarum, si in hac quoque temporum caligine ipsas elucere; si barbarie, & inficitia dominante, ac tam avertis ab earum studio animis Mortalium colendas esse o-

X

fleu-

flendisse. Neque enim propter sæculi stultitiam, & nonnullorum ineptiam abjiciendum studium litterarum; sed tanto ærius in id incumbendum, quanto difficilior hoc tempore, quam antiquitus, ad gloriam, & nominis claritatem, & Sapientiæ præmia pervenitur. Non enim mediocri scientiæ laude superandum est hoc, quo plerique omnes laborant hac ætate, arrium laudatæ, doctrinæque festidium; opus est eâ in studiis præstantiâ, quæ incurrat in oculos etiam Sapientiæ lumen averfantium.

Qua tempestate homines bonas artes diligebant, etiam qui non multum profecerant, laudabantur, & magna operæpretis merebantur; nam quemadmodum qui fame laborant, etiam vilissimos cibos, & mali saporis appetunt, avidissimeque transmittunt; saturi, & siti dicientes vix exquisitis, & delicatissimis epulis delectantur; ita qui literas amant, qui desiderio flagrant disciplinæ, vel medioeriter doctorum industriam comprobant; qui non admodum admirantur, vel fassidiant, non possunt nisi inusitatæ, & excellenti ingenii, doctrinæque magnitudine, & varietate, & copiâ commoveri. Sylla dicitur in medio ardore belli factis liberaliter mali poetæ versus remuneratus: Metellus Pius aures dedebat Cordubæ natis poetis pingue quiddam sonantibus, & peregrinum: Alexander Chuzili poetæ ingenio esapiebatur, Chærilum magno auri pondere collocupletandum putavit, quem Horatius risu dignum fuisse, non præmiis arbitrat. Quam multos antiquitus credimus extitisse, qui philosophiam habitu mentirentur; nec moribus, nec scientiâ rerum philosophi gravitatem, & excellentiam sustinerent? Cicero in eo libro, quem de claris oratoribus conscripsit, animadvertit omnes ferè, qui dicendo populum tenere, & in oratorum numerum venire potuissent, non mediocres honores, sed maximos, ædilitatem curulem, præturam, consulatam, sacerdotia populi suffragiis consequutos. His autem temporibus mutata ratio est, excellere oportet, & omnibus numeris absolutum habeatur, quod sæculi fastidium comprobetur; Sapientia, & Musæ rursus hac tempestate habent amatores, qui paucis maculis non offendantur; qui, quæ viciosa sunt, nomine virtutis æstus appellent; qui si quid adest boni, admittunt, si quid abest, æqui, bonique faciant. Adnitendum est igitur, & omni ope laborandum, ut nos vulgo eximamus, ut ea, quæ prima Mortales putant, assequamur; neque enim tam jacent litteræ, tam contempta Sapientia est, ut ex earum studio nulla prorsus utilitas consequatur; est aliquis bonis artibus honos, quarum splendor lucet ipse per se se, & oculos ad se convertit, & ad amorem

rent

reht expetendum; ut multos & abieciſſe divitias conſitet, & honores contempſiſſe, & imperia, & regna repudiaviſſe. Nec mirum; tantū in agendis animo, verſandiſque rationibus dulcedine animus rationis compos afficitur, tantū voluptate perfunditur in traſtatione artium pulcherrimorum, ut doctriſina, & literæ ſe ipsis contentæ eſſe poſſe videantur. Herillus philoſophus non ignobilis in cognitione rerum ſummum bonum collocevit; & ſæpe ſcientia ſimile quiddam eſt illi præſtantiſſimo, & extremo bonorum, in cuius poſſeſſione felicitas ponitur; quod omnis referuntur, ipſum verò non aliò reſertur, & per ſe eſt expetendum. Nam ſcientia per ſe expetitur; omnes enim ſuapte naturā, licet nullā utilitate propoſiti, cognitionis incendantur cupiditate; & ſi cum ceteris bonis comparetur, videtur eſſe præſtantiſſimum. Nam divitiæ quidem non propter ſe, ſed propter vitæ commoda, propter ſplendorem, propter voluptates, quas aſſerunt, appetuntur: fluxæ ſunt voluptates, & in viliffimā noſtri parte cernuntur: pulchritudo, ut aſſeſat Bion, eſt alienum bonum, & citò vel tempore conſumitur, vel morbo contabefcit: robur autem ſine prudentiā maximas attulit calamitates: honores, imperia, potentis ſpecioſa quidem ſunt bona, ſed externa, & obnoxia fortunæ levitari. Ipſa virtus, quam plerique Sapientium vel ſolum bonum, vel omnium excellentiſſimum putaverunt, & in aſperriſis rerum plerumque cernitur; & tantum aſeſt, ut omnes excitet ad amorem ſui, ut magna pars hominum pleraſque virtutes non modo non appetit, ſed deteſtetur; niſi forte putamus ſtotos, & libidinoſis voluptatibus liqueſcentes homines optare temperantiam, aut ſordidos, & avaros liberalitatem, aut iſto vivere aſſuetos juſtitiam, aut molles, & effeminatos fortitudinem, quæ cruciatibus tolerandis, laboribus perſerendis, adaundis periculis exercetur.

At ſcientia etiam iis videtur exoptanda, qui in ſummā rerum ignoratione verſantur; ac nemo eſt aut tam perditis moribus, aut tam alienus ab omni decoris, & gloriæ cupiditate, qui ſi divinitus ipſi contingat omnium rerum cognitionem aſſequi, & ſcire,

*Quæ ſunt, quæ fuerunt, quæ mox ventura
trabamur,*

non divinum munus libenter accipiat, non ſe magnum quoddam, & præſeferendum bonum adeptum arbitretur. Eſt præterea ſcientia ſolidum quiddam, & ſtabile, & firmum, nec ſubjectum fortunæ; & in præſtantiſſimā animi parte verſatur, quam cum Superis communem habemus, qua Deo ſimiles iudicamur; eſt & ſcientiæ tranquillitas

Tom. III.

natura, nec triſtibus exercetur, nec ſenio exoleſcit, & ſemper prodeſt, numquam nocet, & ſplendida eſt, & magnifica, & jucundiſſimæ, honeſtiſſimæque voluptatis eſſeſtrix. Quare alii ſibi habeant honores, ſibi potentiam, ſibi divitias, ſibi imperia, ſibi magiſtratus; ſunt clari, ſunt illuſtres, colantur a vulgo, ſuſpiciantur a Regibus, in ſummis deliciis, & voluptate vitam traducant; dum nobis liceat io inveſtigatione veri, perſpicientisque verſari; dum liceat in ſtudia literarum quietè, tranquillæque vivere; nihil eorum titulis, nihil opibus, nihil ſaſcibus, nihil voluptatibus invidemus, & ſapientiam ſine dote querimus; quum in ea ſit vel ſumma felicitas collocaſta, vel maximum, & excellentiſſimum bonum, quod proximè accedit ad illud omnibus numeris completum, & perfectum, & abſolutum bonum, cuius compotes homines verè beati, verè felices poſſunt nominari. Hac uti ſi velimus oratione Adoleſcentibus ad omnia ſumma natis, quales vos eſſe credimus, longè acerrimos ſtimolos admoveremus; veruntamen hac oratione non utimur, neque vos jubemus ſolā rerum cognitione eſſe contentos; jubemus habere rationem rei familiaris; jubemus alia quoque vitæ commodis commoveri; & ſi hæc etiam litteræ ſtudioſis pollicentur, ſi multos videmus, qui literarum ſacra coluerunt, vel omnibus copiis, omnibus fortunæ bonis abundare, vel certè conditiones vitæ uti per quam tolerabili, vobis auctores fumus, vobis etiam, etque etiam ſuademus, ut, quam eſſis ingreſſi viam, ne relinquantis; & ad eam facultatem, cuius ab ineunte ætate ſtadium ſuſcepſiſtis, totis animi viribus, & ingenii nervis contendatis; neve ullam artem his præclariffimis diſciplinis anteponatis. Nam niſi otio torpeſcere, & vitæ tenebras conſecrari malitis, quod ego mortis inſtar puto; quid enim miſerius, quid turpius, quàm pecudum more nihil aliud totā vitā agere, quàm implere ventrem cibis, & ſomno marceſcere, & de ſuis tantum voluptatibus cogitare; nec amicis, nec Reipublicæ quidquam utilitatis aſſerre? niſi, inquam, ignaviā indolem veſtram corrumpere, & mentis aciem hebetare malitis; dux ſunt omnino artes, in quibus utiliter poſſitis, & cum dignitate verſari, militis, & mercatura. Mercaturis rem querere honeſtum & quaſiuoſum; & ne ſtudio laudandi literas verum videat occultare, longè majores divitiæ mercatorum induſtriā, quàm litteratorum, ſi fortuna arriſerit, congruunt; ſed quàm ſollicita eſt, quàm anxia vita mercatorum, quàm incerta, inſtabiliſque fortuna? ſi navim ſuo ventus non impleverit, ſi tempeſtas fregerit, ſi conciderit fides, ſi bellum exarſerit, maximas inter-

X a

interdum iacturas recipit: pendet a veni-
 A penda, pendet a tempestatibus, pendet ab a-
 liena fide, pendet a bellis fortuna mercato-
 rum; & momento temporis, quem extu-
 lerat, quem suis donis impleverat, quem
 ad summas opes provexerat, desitit, de-
 primis, inanem dimittit, ad pudendam ino-
 piam redigit. Jam verò quid habet amplum
 quid splendidum, quid gloriosum merca-
 tura, quod cum gloriâ, cum immortalita-
 te nominis, quam afferunt litterarum stu-
 dia, possit comparari? Divitiis quidem in-
 B gentes ejus beneficio concervantur; sed
 nemo Sapiens unquam optavit, ut opibus
 immodicis uteretur, quom ex superbiam,
 & fastum, & libidinem ingenerent, & vel
 irritamenta luxurie, vel avaritiæ afferant
 invitamenta; quibus vitiis affectus animus
 in summo malo, miseriaque versetur, ne-
 cesse est. Quid quod nemo clementior,
 aut doctior, aut fortior, aut modestior, aut
 sanctior efficitur mercatura? quibus virtu-
 tibus animos bene a naturâ informatos do-
 C strina, & litteræ solent exornare. Bellicæ
 verò artes & immortalitatem nominis, &
 decus beneficio Scriptorum pariunt sempi-
 ternum; sed paucis contingit, ut exercitus
 ducere, ut urbes capere, ut hostes debel-
 lare, ut populos iusta imperia detrectantes
 in suam redigere possint potestatem; ce-
 teri, qui ad summam militiæ gradus non
 pervenerunt, nullam, vel exiguam, & non
 diu permanfuram gloriam consequuntur.
 Quid hîc ego commemorem, quàm multa
 D pericula viri militares adire, quàm intol-
 randos labores, quantos æstivi Solis ardor-
 es, quantam frigorum magnitudinem, &
 imbrum, & tempestatum, & famem, &
 sitim perferre cogantur? quid autem nar-
 rem, quàm innumerablem multitudinem
 Martis absumpserit furor? non terræmo-
 tus, non fulmina, non vis tempestatum,
 non intemperies Cœli, non diuvis, non
 incendia, non ferarum impetus, non ty-
 rannorum immanitas tantam Mortalium
 E stragem, quantam belli rabies, ediderunt.
 En cur bellicæ artes cultas a nobis veli-
 mus, quæ paucissimos gloriâ, & honoribus
 extulerunt; innumeris pestem, & interit-
 um, omnibus vulnera, & incredibiles labo-
 res, & pericula, & incommoda attulerunt.
 Ac pro Patriâ quidem, & pro aris, & focis
 dicicare, & inter hostium tela versari
 etiam Sapientes velint, siquidem

& vitam, quam a Patriâ accepimus, Patriæ
 potissimum impendere; interservire autem
 Regum externorum libidini, & levi auri-
 ramento suum sanguinem, suam vitam ad-
 dicere turpe, & indecorum; seviræ ce-
 dibus eorum, qui neque te, neque tuam
 Rempublicam læserunt, inhumanum; incen-
 diis, rapinis, urbium excidiis, agrorum va-
 stitate vexare populos immerentes imma-
 ne, ac ferum; mercedis causâ sub pelli-
 bus agere, potare infectam cruore aquam,
 noctes insomnes, dies inquietos ducere,
 severissimis militiæ legibus obstringi for-
 didum, & miserum; & infelix arbitror.
 Quam autem divini Numinis benignitate,
 & Principis beneficio nostræ regionis nul-
 lâ belli tempestate quantantur, & perpetuâ
 pace efflorescant, ad eas nimirum artes a-
 nimus est convertendus, quæ sunt alumnæ
 pacis, & tranquillitatis; bella verò iis, qui-
 bus bellare necesse est, relinquenda. Ad
 has artes vos hortor, Adolescentes, quas
 omnium præstantissimas duco; abjicite om-
 nem ignaviam, & ad summam ejus disci-
 plinæ, quam concupivistis, præstantiam
 contendite. Non deerant vobis omnia,
 quæ Mortales esse putant expetenda; mul-
 torum benevolentia, potentium familiari-
 rates, copiæ, auctoritas, decus, & fama, &
 nominis immortalitas, & dignitas, & splen-
 dor, & amplitudo. Nam licet studia litte-
 rarum careant hac tempestate eâ, qua flo-
 rere deberent, gloriâ; tamen possunt stu-
 diosos in satis alto fastigio collocare. Illi
 ipsi, qui se bonarum artium contemptores
 esse profitentur, consilio doctorum viro-
 rum indigent, indigent Sapientiâ; cujus
 luce Barbarorum quoque mentes dele-
 ctantur. Quod si interna magis bona, quàm
 externa vos, ut par est, movent, quæ
 Sapientia sola pollicetur; quanti facere
 debetis honestissimam animi voluptatem,
 quæ ex rerum cognitione percipitur, mo-
 rum sanctitatem, qui optimarum artium
 studiis maximè emendantur, animum sibi
 conscium se, quod melior, & præstantior
 evaderet, nullis laboribus pepercisse? Quàm
 juvabit ridere aliorum incertum, impru-
 dentiam, levitatem, posse ceteris prodesse
 consilio, operâ, auctoritate? quæ bona
 certè non minora hac ætate, quàm olim
 studiosos consequuntur; quæ si olim sa-
 pientissimum quemque maximè commove-
 runt, non video, cur vos hodie quoque non
 debeant ad laudem excitare.

Dulce, & decorum est pro Patriâ mori,

Finis Orationum.

BENE-

BENEDICTI
AVERANII
EPISTOLÆ
Nonnullæ Familiares.

BENEDICTI AVERANII EPISTOLÆ NONNULLÆ FAMILIARES.

BENEDICTUS
AVERANIUS

Discretissimo Viro
LAURENTIO ADRIANIO
S U O S P. D.

Quid mihi Magius de illâ pecuniâ, quæ vobis debetur, dixerit, quas litteras ad eum dederit. Aditus Maximi Templi istius civitatis III. Kal. Quint. Vincentio Aulle meo significavi, præcepique, ut omnia tibi indicaret; eodem hodie mitto narrationem quandam editam Florentiæ rerum in Peloponneso, Pannonisque nuperrime a nostris gestarum, quàm ille tecum communicabit. Quare nihil est, quod tibi scribam, quum omnia, quæ scribenda videbantur, ex adolescente utriusque nostrum amicitissimo possis cognoscere. Scribo tamen, vel ut liberem fidem meam, quàm tibi nuper obstrinxi, vel ut te provocem ad rescribendum, vel ut alloquar absentem, quem præ-

sentem alloqui non possum. Nam cujus mihi consuetudo jucundissima, hunc enim litteris compellere non in suave est; quæ suavis augebitur, si a te aliquid eliciam litterarum, quæ, utpote a viro discretissimo profectæ, omni jucunditate, & elegantia abundabunt; nec verò solum ut eleganter conscriptæ, sed ut indices valetudinis tuæ, testes amoris erga me tui, delectabunt. Sed quid ego rationem tibi reddo, cur scribam, quum potius reddenda fuerit, cur non scripserim, quæ & ipsa est in promptu; quum ad Vincentium Aullam ornatissimum adolescentem litteras darem, ad te mihi videbar dare, quum scirem, quanta inter vos intercederet animorum conjunctio, habuique in mentem vetus illud proverbium, quo omnia communia esse amicorum admonemur. Habes & scriptiois, & silentii mei rationem; sed ego, ne verborum videar fastus, quod producum longius epistolam me nihil habere professus, quod epistolam magnopere desideret, finem faciam. Vale.

Florentiæ Frid. Non Quint. Ann.
MDCLXXXVI.

E I D E M.

A **H** Aud scio, an negligentiam meam sis accusaturus, quod nondum clarissimum Magium adiverim; & cum quanta Pisano Seminario fiat injuria, docuerim. Si me accusaveris, erit in promptu defensio; idcirco ruas iustissimas querelas ad Magium deferre superfedi, ne si forte Sempronius pecuniam, quam vobis debet, & pollicitus est, interim perfolvisset, nos injuriā de homine conqueri videremur. Nunc autem quum satis magnum temporis intervallum intercesserit, spatiumque Sempronio fuerit fidei liberandæ, nec facias certiores, velim, an res alienum, quod ad vos attinet, saltem ex magnā parte dissolverit, vel sit spes maturē dissoluturum, ut Magii auxilium non frustra possim implorare. Altera causa, quæ me ad scribendum impellit, est hujusmodi; hic rumor est istam civitatem frequentibus morbis laborare, multosque in rationem Libitinæ venire; rumori autem fidem immodicus æstus, qui sævit, facit. Si id esse falsum, ut spero, cupioque, ex litteris tuis cognovero, magnā molestiā, quæ me angit, liberabor; sum enim valde sollicitus de tuā, & egregiū adolescentis Aullæ salute; sin autem verum, tum ego te cohorrabor ut valitudini tue propicias, ne te ingurgites, ne genio indulgeas, neu te poculis capacioribus plusculum invices, & memineris posse temperantiā virtutis Cæli intemperiem mitigari. Quod exemplum Socratis docet, qui quum Atheniensium civitas atrocissimā pestilentia vexaretur; & ab Æthiopiā usque profectum malum, latissimeque pervagatum, magnam Orbis partem corripuisset, & in Græciam, Athenasque præcipuē savissimum ingruisset, paucissimique essent illi, qui non absumerentur, aut morbo laborarent, abstinencia confectus putatur, ut ne leviter quidem adversā valetudine tentaretur. Sed ego te, qui continentix sis exemplum, joco sum ad continentiam adhortatus; nam si iis domtaxat, qui intemperanter vixerint, sit moriendum, ego te futurum arbitrer immortalē; seriō autem tibi præcipio, ut quàm primum poteris isthinc fugias, interea te domi contineas, æstumque, & Solem vites; nec velis ostendere, quantum pedibus valeas, usque ad lassitudinem ambulando; præcipuē verò studia litterarum intermitas, inentemque desessam letis cogitationibus recres, & reficias; idemque consilii des Aullæ, quum primum eum videris; si rus, ubi commoratur, non vacet periculo, in remotiores colles, & salubriora loca sese recipiat; imitemini, censeo, Cajum, qui quum

Pisus morbi vis ingruisset, excessit Etruria; vel ad nos oterque veniat; hic æstus quidem est gravis, sed æstus adhuc saluberrima. Litteras Aullæ hoc die scripsi, eas exigas velim a tabellario, & eum primum dabitur occasio, cures ad eum perferendas; id tibi negotiū dandum putavi, quia quas ad eundem postredie Idus dedi, vereor, ut sinperlatæ. Vale, mi Laurenti, meque, ut facis, ama.

Florentiæ VI. Kal. Sext. Ann.
MDCLXXXVI.

E I D E M.

H Aud dubium est, quin Methone sit in deditionem accepta jam pridem sine ullā clade nostrorum; id quum Florentiæ Quinto Kal. Sext. esset nunciatum, & ego pridie ejus diei tibi scripisssem, ne te litteris meis ægrotum obtunderem, quum præsertim putarem te ex aliis cogniturum, significare tibi superfedi. Quoniam autem, ut ex litteris tuis intellexi serō isthuc, & mendaciis admixti nuncii afferuntur, de hac victoriā Christianorum te certiores sciendum judicavi, ut solidum gaudere, & verum gaudium possis; quod ut cupleam, addam aliud, quod tute ipse satebere majus. Illud inferioris Pannoniæ caput, quod infoperabile videbatur, a nostris toties obfessum, roties infeliciter tentatum, quod ab hinc biennium consumpsit florem Germanarum legionum, dicitur vi expugnatum VII. Kal. Sext. præsidium, quod Barbarorum robur, trucidatum, præda ingens parva; nec incurruent nobis ea victoriā, septem milliā Christianorum cæsa dicuntur; id Venetiis Oratori Cæsaris nunciis, qui per dispositos equos venerat, attulit; Orator Cæsaris Senatui, Populoque Veneto publicè nunciavit; nobis autem nodius quartus Hemerodromus ad Magnum Etruriæ Ducem Venetiis missus. Res est tamen adhuc incerta, quia nondum a Cæsare nunciis venit, qui hodie, vel cras venturus putatur; utcumque ea se habet, certior es mihi sciendus, ne sis expers gaudii, quod nos præcepimus. Narrationem etiam eorum, quæ in obsidione gesta sunt a nostris, misimus, quæ edita est Florentiæ; eam, quod commodo tuo facere possis, quum primum ad Aullam cures perferendam, ut in partem veniat hujus qualicumque latitiæ nostræ. Vale.

Florentiæ VIII. Id. Sext. Ann.
MDCLXXXVI.

E I-

E I D E M.

Litteris tuis humanissimis, & elegantissimis respondere superse-
di, non mehercule negligentia,
nec quia molestum sit alloqui
frequentius per litteras hominem
amicissimum, & incredibili prorsus eleganti-
a, & suavitate; sed quum post Idus Au-
gusti in Patriam reverfurum scriptis ad me
litteris confirmasses, elapsa aliquot post
Idus diebus Lucæ, an Pisis esses, nescie-
bam, nec litteras mittere audebam, ne, si
tu discessisses, interciderent; nec verò quod
magnopere scribendum videretur, suppe-
tebat; nam Rilius, quum interrogarem,
an a Lucensi tabellario sigillum, quod mi-
seras, acceperisset, & se accepisse, & tibi re-
spondisse affirmavit. Quare litteras meas
minimè necessarias scribitabar, quæ tibi
fortasse non redderentur, & de eâ re te
facere certior, quam ex Rilio cognov-
isses. Nunc lectâ epistolâ tuâ, & te
Pisis esse, & Rilium tibi non scripsisse in-
tellexi. Respondebo igitur litteris tuis,
non esse cur verearis, ne mihi crebrâ scrip-
tione molestiam afferas; nihil enim mi-
hi eloqui tui suavitatis jucundius, nihil
autem optatius, quàm perspicere memo-
riam mei ex animo tuo non effluxisse.
Excusabo me etiam tibi, quòd nondum
clarissimo viro Magio negotium Seminarii
commendarim; quòd non eo facere distu-
li, quòd tibi morem gerere detrectarem;
sed nolui hominem onerare postulat; quum
id negotium confectum fuerit, quòd
procedi meor eventurum, dabo operam,
ut diligentiam meam comprobem. Vale.

Florentiæ VI. Kal. Sept. Ann.
MDCLXXXVI.

E I D E M.

Jam ab optimo juvenum Vincentio
Aulæ te certior, saltum puto, mi-
hi iter prosperum contigisse, nec
est, cur de eâ re plura scribam, nec
alia suppetunt argumenta; scribo
tamen, ne me oblitum esse tui arbi-
traris, a qua culpa longissimè absum,
quum dies, noctesque de utroque vestrum,
amici dulcissimi, cogitem. Novi nihil est,
bellum adversus Barbaros, quòd anno su-
periore magnâ vi gerebatur, deferbuit;
Christianorum felicitas his ipsis victoriis,
quibus incitari debebat, impedita hæsisse
videtur, & confutisse, ac nisi hac æstate
Tom. III.

bellum, quòd jam friger, incalcescat, finis
armorum appropinquare, adeo rebus pro-
speris uti nescimus. Hæri Legatus Regis
Britannici Florentiam venit Romæ rever-
sus; Cardinalis Medicæ ante sextiles Kalen-
das venturus non putatur; id Aulæ
meo significabis, qui adventum suum in
hujus Principis adventum est disturus,
cui nuncios velim, me omnia, quæ man-
davit, exequutum. Tu si quid vis, impe-
ra, nunquam diligentiam meam dehile-
rabis. Cum, ut visleas, & Aulæ Sal. Plur.
meis verbis dicito.

Florentiæ V. Kal. Quint. Anno
MDCLXXXVII.

E I D E M.

Quam frequentissimas ad te litte-
ras dare vehementer cupiam, a
propter duas causas, & quòd
opero morem gerere voluntati
tuæ, cui id esse gratissimum in-
tellego, & quòd ex scriptione magnam
percipio voluptatem, quia tecum loqui, dum
scribo, ac tecum esse mihi quodammodo
videor, non obsequitur fortuna cupiditati
meæ, quum minimè suppetit materiam
scribendi. Quid enim scribam? de bello?
nihil a nostris præclarè geritur. Anno su-
periore omnia armorum sonitu peritrepe-
bant, nunc mira tranquillitas est, & altum
silentium: jam Rilius, quòd mireris, ocia-
tur, nec discurrit modò huc, modò illuc,
ut quo in statu sint res nostrorum, cognos-
cat; & illi non bella, sed lites exhibent
negotium, ad galli cantum consultor u-
bi ostia pulsar. Jocerne tecum? esset id
quidem mihi jucundissimum, sed si quid
geris risu dignum tu, & Aulæ meus, in
tacito sinu gaudetis, nec mihi renuncia-
tis, quare subripitur argumentum jocan-
di. Nuper ego vestrum holosericum indui,
tu statim rescivisti, & mecum lepidissimè
jocatus es; ne vivam, nisi joci tui mihi vo-
luptati fuerunt. Sed non possum reponere,
quum quid agatis ignorem, quòd si quis
me de omnibus rebus vestris certior faciat,
ego quoque facies esse possim; sed
me ulciscar probè, quum ad vos venero,
& te jocos meis occidam. Vale, & Aulæ
meo salutem meis verbis nuncia, & Lan-
freduccio puero suavissimo epistolam, quum
inclusam mitto, trade, quem ne verberes,
quæso, neque credas calumniis; bonus est,
& potest ad laudem molli viâ, & ratione
perduci.

Florentiæ III. Non. Jul. Ann.
MDCLXXXVII.

Y

E I.

E I D E M.

P Eroportune mihi reddite sunt litteræ tuæ, quum enim diuicijs, quàm solebas antea, filioſes, fluctuabam quodam animi æſtu, & vel te podagrâ tentari, vel Aulam noſtrum ſuſpicabar in adverſam valetudinem incidiſſe, & hanc eſſe cauſam tui ſilentij, ne mihi graviſſimum nuncium aſſerre cogereris. Nunc epistoſa tua me tranquillum reddidit, ex qua magnam hauſi voluptatem, & quia valere vos intellexi, nec imminere morbi metum, quum in iſtâ urbe Medici oriuntur; & quia cognovi litteris meis vos delectari, quas frequentes, & inanes quum miſiſſem, verebar, ne vobis inſuaves eſſe viderentur. Quare mihi animum addidiſti, & qui poteram unis litteris mittendis officio fungi, binas nunc ſcribo, alteras tibi, alteras Aulæ. Inpoſterum ea veas, ne mihi facias audeſciam ſcribendi, erumenas voſtras litteris accipiendis exhoriam, & vos domum verborum pleni, nummorum inanes revertemini, nec ſilencium vobis raritas litterarum, ſed inopia pecuniæ imperabit. Perſeueranda etiam mihi fuit narratio de caſu ab Etrurſcis triremibus Libycæ navi; nam licet hæc nobis quoque non eſſent inaudita, nihilo tamen ſocius tu lepore tuo, & dulcedine verborum es conſequutus, ut nova quodammodo videretur. Doleo autem mihi ereptam facultatem te ob bonum nunelum alijs nuncijs remunerandi, nihil a noſtris in Pannoniâ, nihil in Peloponeſo geritur; ille belli impetus, qui vehementiſſimus fore putabatur, hæſit in medio curſu, & proſpera Chriſtianis quaſi torporem quendam attulerunt; & his videmur ſimiles, qui nimia Pelagi tranquillitate, Cœlique quiete, ventis diſſituti conſiſtunt, quum diu plenis velis navigant; quæ tamen vulgi fermonibus ferebantur, Aulæ ſcripti; tibi verò non audeo, nam quum amici Lucenſes te de omnibus rebus certioſem faciant, ſi quid aut parum eompertum, aut nimis pervulgatum litteris mandem, tuum naſum, tuasque facietis reformido. Vale, & Lanfreduccio puero optimo, & nobiliſſimo ſalutem plurimam dico, quam & ſalvinio, & a Rillio tibi reddo.

Florentiæ VIII. Kal. Sext. Ann.
MDCLXXXVII.

E I D E M.

QUum Aulla noſter ad nos venerit, & ejus frui præſentia poſſim, quum maxime deſiderabam, incoderem mehercule omnibus lætitijs, ſi te quoque præſentem intrueret; quum ætatem abſentia tua mihi partem præcipiat voluptatis, quam aliquin ingentem percipio, explere tentabo deſiderium meum, qua vos ratione poſſum, te litteris alloquendo. Quamquam quum Aullam video, te etiam videre videor, eſt enim amicus amici quædam imago; & tu certè, qui præceptor ejus extincti, in eo ſi militudinem candoris tui, & morum, & ſidei, & integritatis, & ſapientie impreſſiſti, ut adoleſcens mihi quidem omnibus numeris abſolutus videretur. Nec verò me ille ſolum dulciſſimâ conſuetudine, & jactandis alloquis, & ſimilitudine tuæ probinitis delectavit; ſed etiam, quod mihi retuli, te pugiliç, & athleticè valere, neque adeo timide a vino abſtinere, ut faciebas antea, ſed vino benignius indulger, & meracius potas; nihilo tamen ſecius es plenior fucci, & colore vivido, & explicatâ fronte, ut te quaſi Alionem Medæ quædam recoxille videar. Itaque mihi verſaris ob oculos agilis, promptus, alacer, inceſſu concitato, & tanquam alior Ladas invitus, & inſuperabilis curſu; video te exultantem, & geſtientem, & tripuſtantem; jam timeo congradi totum, nec certare luſſi, nec diſco juvat; ſeruo autem digladiari cane pejus, & ſæpe, licet diu te contempſerim, fugio. Sed his tuæ valetudinis bonis abuti non debes ſed miſeriam puerorum, qui nihil torpo designant; idcirco ne tibi læerti vigent ſeviliſſimæ peſte liberati, ut Lanfreduccum verberes puerum nullo ſlagitio inquinatum? Deſine in tam tenerâ ætate, quantum virum tibi ſit, experiri; noli tuam valetudinem, dolorem inurere immerenti, ne tibi eam adverſam imprecetur; noli exigere nimium ſtudium, laboremque, cui ſuccumbat impar; illius carminis veniat in mentem: ætate pueri ſi valent, ſatis diſcunt. Hæc ego tibi præcipio, illi verò, ut diſto ſis audiens, ut modèſtiam priſtinam abjicere noli, ut ætatis ſtorem ſpe præcocis, & perfectæ morum maturitatis exornes, ut eleganter laboris intervalla otio, ludique diſpungas. Vale, & Lanfreduccio plurimam ſalutem impertire, quam etiam Aulla meus, qui præſens aedeſt, tibi dicit, & Lanfreduccio; Jacobo quoque Aulæ nobili adoleſcenti nomine fratris Vincentij, & paræ ſalutem dico, & eique ſignifico ipſos valere perbellè.

Florent. IX. Kal. Aug. Anno
MDCLXXXVII.

E I.

E I D E M.

E I D E M.

SI quis me duobus criminibus apud te velit accusare, altero negligentie, altero levitatis, negligentie, quod nihil his proximis diebus dediderim litterarum, levitatis, quod Pisas non venerim, quum id me facturum toties confirmarim, non deerit illi materia calumniandi mei, & meam instantiam traducendi argumentum. Sed ego neutro teneor, & meam causam, vel iniquo judici possum probare. Nam ad veritatem quod attinet litterarum, dum fuit Aulla noster Florentie, me totum occupavit, dum fungor officio, dum ejus lateri, sicut par erat, semper adhaereo, dum urbem ostendo, quam antea nunquam spectaveram, non vacavit scribere, quamvis nihil temporis incassum triverim, tamen id mihi defuit; itaque multa non vidit, quæ erant cum primis visenda. Ad instantiam quod spectat, Aulla causam dicat, qui pro amore, quo me prosequitur, eximio, & singulari, mihi auctor fuit, ne proficiscerem; timuit videlicet optimus adolescens mee valetudini, cui periculum, si iter suscepissem, putavit imminere; nam quum pridie ejus diei, quo profectus est, ciso iter fecissemus, & Solis ardor me aliquantulum offenderet, & corporis imbecillitas esset consequuta, jam certum eundi continuavit, & precibus apud me egit, ut omne discrimen evitarem, & se curare maluit meâ consuetudine, quam me sanitate. Fecit ille quidem officium piæ, sed injucundum, & prope acerbum mihi; nam eram cupidus videndi tui, & dulcissimi amici in Patriam usque prosequendi; quantum ille timor mihi abstulit voluptatis, quantum invidit gaudii, quantum hilaritatis, quam jucundè tecum fuisset, quantum cum delectatione hospitio usus essem juvenis, & ad ceteras necessitudines, hanc etiam addidissem! Nunc ego mæreo ereptam mihi tam dulcem, tam exoptatam occasionem, nec ulla res alia merorem meum nisi litteræ vestræ consolabuntur. Vale, Adriani jucundissime, Vale.

MIror, quamobrem te de meâ valetudine certiorum ab Aulla scribas esse factum, quum me valere perbellè cognoscere potueris ex litteris, quas XVII. Kal. Sept. ad te dedi. Nam quum Aulla discedens non quidem ægrotantem, sed parum validum reliquisset, nihil antiquius habui, quam ut morum invaletudinis meæ, si quem conceperatis, ex animis vestris demerem; simulque me tibi purgarem, quod Pisas, uti constitueram, promiseramque, non venissem. Itaque ubi primum occasio fuit, & tibi, & Aullæ scripti; in litteris verò ad te scriptis etiam litteræ ad Lanfreducium datæ continebantur, eas nolim interceptas, aut intercidiisse. Quare gratissimum mihi feceritis, si tu, aut Aulla noster, te unas, Aullam binas litteras accepisse indicetis. Nam quum in vos officio libentissimè fungar, officii mei argumenta non extare, molestissimè fero; spero autem, quamvis & tu sis occupatus, & Aullam sciam, qui tandiu silet, non esse ociosum, crebrò tamen voluptatem, quam mihi afferunt epistolæ vestræ, percepturum; præsertim hoc tempore, quo letissimi ex Pannoniâ, Peloponnesioque nuncii afferuntur. Jam, ut opinor, audisti, nostros cum hostibus conflixisse, cæsa decem milia Barbarorum, athena tormenta centum, omnia impedimenta in Christianorum venisse potestatem, hostium duces quatuor interemptos; nec invicentiam nobis eam victoriam fuisse, plusquam mille in acie cecidisse, ducem Noricorum leviter in brachio vulneratum; jam hostili exercitu deletò plurimas Pannoniæ urbes ad nostros deserturas esse confido, & rem ex sententiâ processuram, quod Deus faxit. Sed hæc publicè læta, illud tristè privatim, quod Jacobus Rillius graviter ægrotat; id non tam ejus causâ, quam fratris, quem diligo, permolestum est. Vale, & Aullæ meo nomine salutem dicito, cui non scribo, ne sint injucundæ litteræ occupato. Lanfreducium quoque salvere jubeto, iterum Vale.

Florentiæ XVII. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXVII.

Florentiæ X. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXVII.

E I D E M.

IN bonam partem accipies brevitatem litterarum, quia præ languore vix ferro scribendi laboravi; causa languoris est diarrhæa, quæ duos dies jam sum conficturus, quæ mihi molestissima est. Excitatus tamen sum letissimum nuncio, ex quo cognovimus Corinthum nostris deditam, in ditionem redacta centum quinquaginta vicis, & castella; jam mirâ felicitate imperio adjectam Peloponnesum universam. In Pannoniâ autem rumor est præter ea, quæ casâ nuperrimè scripsi, trucidata, aut submersa hostium decem millia; quid amplius desiderari possit, non video, est cur gratulemur nostrorum temporum felicitati, & agamus gratias Auctori Deo, qui Christianorum vim, virtutemque prosperavit. Plura scriberem, sed impedit lassitudo. Vale, Adriani carissime.

Florentiæ IV. Non. Sept. Anno
MDCLXXXVII.

E I D E M.

JAM mihi rē *σωγῆς* debes, necesse est, nec sum parvo contentus, rem magnam nuncio, arrige aures, quid tu mihi incertos vulgi rumores, & aniculatorum fabula, & otiosorum deliramenta prædicas, quæ nullo teste confirmantur, quibus nihil credunt sapientes; quæ instar illius Mercurii poetici nuncii in tenuem ex oculis auram evanuerunt? Ego nihil nisi exploratum asseram, nec veterem, & per vulgatam fabulam referam, sed recentem nuncium, quem tu, nisi negligens fueris in meis litteris exigendis, primus, vel inter primos accipies. Hodie tres Hemerodromi venerunt, unus Ravennâ a Cardinali Curio missus, alius Venetiis, tertius a castris Pannonicis, quæ Castrum novum a nostris in Dalmatiâ captum, & Serium in Pannoniâ occupatum, quibus secessisse Valpurnum, & Turanovicum, & Bussinum nunciaverunt; jam apparet fructus victoriæ, jam Barbari terrorem nostri nominis hucusquam ferunt, undique percussî cedunt, quod nisi imbres assidui, & fluminum inundantium imperus nostrorum imperum repressissent, & præclaram victoriam corrumpissent, jam exactis e Pannoniâ hostibus, aliis regnis immineremus, aliis Barbarorum clades meditaremur. Num tibi videor dignus sique premio? quinque Arces, aut Urbes ca-

ptas eodem die, iisdemque litteris nunciavi, te rebus disfidens, exaxi, & torpentem excitavi, & meum latinâ persudi. Sed ad nostra jam redeamus; de Pisano Antistite nihil amplius audivi; ejus frater accersitus propere Florentiam rediit; Sergius nundum Romam profectus est, & haud scio, an sit profecturus. Vale.

Florentiæ V. Id. Oct. Anno
MDCLXXXVII.

E I D E M.

QUAMquam supervacuum esse dico, Adriani jucundissime, tibi scribere, quum Aulæ scripserim, quo interprete uti potuissem, si quid indicandum tibi esse arbitrarer; tamen non patiar diutius meas litteras desiderare; quæ eo libentius ad te dandas esse puto, quia nuncium gratissimum tibi sunt allature. Nam quum fratrem meum vehementer diligas, omnia, quæ pertinent ad ejus dignitatem, tibi esse jucunda confido; cur igitur non gaudeas, quum eum electum a Magno Duce sui filii Gastonis præceptorem, dignumque esse visum, qui Principem optimæ indolis Juris Civilis institutiones doceret, nuncium? Quod mihi non tam per se gratum est, ego enim nihil spero, nihilque magnopere concupisco; sed quod non potentes id, quod alii petebant, sumus consecuti. Est aliqua voluptas videre quosdam tristes, qui fratris mei dignitatem ferre non possunt; qui quum ejus industriâ, studio se vinci faciliè patiantur, honore se vinci non petiunt; qui quum nihil didicerint, æquum censent ei pares, aut superiores haberi, qui in discendo statim florem contrivit, & vana sui fiducia elaci omnium rerum scientiam sibi aliud agentibus divinitus concessam, & datam opinantur. Hos videre mæstos, & abjectos jucundum est; nam ut bonis vix ferendum est indignos intervi suctos opibus, honore, dignitate, sic iisdem suave est spem delusam improborum cernere; sed sententiarum satis. Velim mihi scribas, quantum tua valetudo profecerit, quo in loco sine spes tue, an pedibus tuis incedas, an scipione amplius utaris; nam si aliquantulum spatii posse jam ambulare audivero, ipse exilium, & exultisbo gaudio. Vale.

Florentiæ III. Kal. Quint. Anno
MDCLXXXVIII.

E I D E M.

E I D E M.

TU verò parce malè ominari; ego te video tuis pedibus incedentem, abjecto Icipione, quo nunquam uteris, nisi si quando gravior, seniorque videri voles; quom suum mecum ludes, etiam meam pernicitatem, qua Achillem, & Perseum vinco, & cum Iphiclio, & Orione, quorum alteri datum scimus, ut quom per segetem jam adultam curreret, aristas non inllecteret, alteri, ut mare per medium ferret iter, celeres nec tingeret aquore plantis, celeritate certo, lacesces; is erit mihi lusus gratissimus, nisi quod verebor interdum, ne a te superer, neque pugno, neque segni pede victus ab ullo alio. Sed quid ego tecum joco, qui consolandus es amoto joco? De tui valetudine te bene sperare jubeo, neque angere curâ futurorum, & levare conceptum animi marorem sermonibus amicorum, qui te quotidie invadunt, deformis ægrimonie dulcibus illoquiis, ut ait Horatius; ego te convalescens puto; sed si fortè accidat, ut mea spes me fallat, nihil est in fortunâ tuâ magnopere ingemiscendum; quid enim incommodi erus invalidum asserit? Aliquos video, quibus erus alterum est amputatum, ligneo sic incedere, ut deformiores, non miserriores esse videantur; quæ deformitas tamen non in ore, sed in parte corporis vilissimâ cœnitur. Asperissima pertulisti, quum ter quasi in equuleo discentus es, quum tot menses lectulo affixus jacuisti; nunc firmia vestigia insulas, an incedas dextram subeunte bacillo, parum sanè refert; non potuit fortuna levis in te sævire, quàm quum tua crura læsit, quibus alioquin ægris uterbaris, quum podagra identidem vexaretis; si partem aliam sanam, & valentem debilitasset, magis esset dolendum; non tu cupis optatam cutis contingere metum, ut tibi de valetudine pedum sit maxime laborandum; dum lingua, qua polles, dum eloquentia dulcedo, qua allicis mentes, non adimatur, nihil tibi deerit; & si omnia desint, non deerunt amici, quos tota virtutibus tibi devinxisti; in quorum numero me esse profiteor, & omnia tuâ causâ prolixè facturum. Neque hæc eo scribo, quod timeam tibi; sed ut metum demam, sed ut sollicitudinem levem, sed ut desinas angere expectatione miserâ futuri; quod quum Deus occiderit, non debemus anxie mente percurari. Vale, & Benedicto Lanfreduccio, & Aulæ nostro, ejusque patri salutem mea verbis nuncia.

Florentiæ VI. Id. Jul. Anno
MDCLXXXVIII.

SCIO te posse diligentiam in scribendo meam requirere, quum tandiu siluerim; sed ignosceas diuturnam taciturnitatem, non quod te parum diligam, sed quod nihil erat, quod scriberem, distuli officium litterarum; nam quum mihi desit ingenium, nisi materia suppediret orationem, difficilis est scribendi ratio, quod & sæpe aliàs, & non maxime exuperior. Cupio silentii crimen scriptoris ubertate diluere, sed verba defunt, quia res non suppetunt, nec quod me veram scio; novi nihil est, nihil rei ferre, vel ludicræ; nec jocari licet, nec serio loqui; quare taceam, necesse est, sed tacere religio est; quia amicitia nostra videtur eloquium meum desiderare, & qui tu, quom discederem, a me enixè peristi, ut identidem ad te litteras darem; itaque si pergam silere, ne succensess mihi, perimisco, ne si tibi somnium, aut bilem movero, tu mihi Archilochios Jambos, aut Scæzantos Hipponacteos, pro litteris mittas, qui inertiam excutiant oscitanti. Quid igitur agam? nec tacebo, nec diu loquar; nam taciturnitatem tu criminari, orationem ego, cui res non suppetunt, reprehendo; sic fiet, ut & tu queri non possis meis litteris destitutum, & ego loquacitatis mee causâ non erubescam. Vale.

Florentiæ IX. Kal. Aug. Anno
MDCLXXXVIII.

E I D E M.

AUllam tibi suavissimum adolescentem remisimus, nec diutius apud nos, quàm ipsi necessè erat, detinuiamus, ne solitudo tua esset hoc solatio; habes igitur a me ingens beneficium, quod non exprobrandi causâ commemoro, sed ne mihi succensess, quod a scribendo cessavi; nam & si in hac res foret reprehendendus, tamen hæc qualicumque culpa, magnitudine hujus meriti compensatur; ut tibi rem gratam facerem, careo meli maxime voluptate, careo anime dimidio meo, num potes irasci tui commoda meis antepponenti? Prope est, ut me pariter tibi tantum tribuisse, & invidiam fortunæ tuæ, cui tanto bono frui licet; sed ne beneficium Ingratè dando gratiam corruptam, ab hac animæ cognitione avertam, & potius tibi amicum receptum gratulabor, quum

quem quis non sum litteris meis comitatus, saltem subsequar; quæ ne sint penitus inanes, adscribam rumorem hlo heri divulgatum, quem tamen adures tuas arbitror pervenisse. Ferunt autem Noricorum duces, ubi primum venit ad exercitum, Savum flumen ponte junxisse, & copias Cæsaria transduxisse, & cum hostium legionibus, qui alteram amnis ripam obtinebant, conflixisse; eos fufos, fugatosque, capta impedimenta, ad duo, vel tris millia cæsa Barbarorum, & nostros Tauruno imminere.

Hunc nuncium ab Hemerodromo allatum ajunt, qui litteras a Duce Noricorum ad Magnum Ducem scriptas victoriæ testes hesternæ die tulit; quæ si vera memorsntur, haud dubium est, quin Pannonia omnis in nostrorum ditionem, potestatemque sit concessura. Vale.

Florentiæ XIX. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXVIII.

pestantur; nec Cæsar negligit, quum aliquid accidit prosperi, nuneos, & dona, & litteras ad Magnum Ducem mittere, quod & nuperrime fecit, & semper fecit; sed de his hæstus. Lætor te, gratulor quoetam pugilicè, atque athleticè valere, ut cum Libero Patre audacter congressi, & colluctari vales; jam vix setam supercilium tuum, nam si, quum vix poteras incedere sine baculo, me ad cursum provocabas, & ad singulare certamen, quid non facies non amplius podagricus, & macilentus, sed fucci plenus, & validus? ego tamen auxilium equitis Aullæ implorabo, quasi olim Hercules Jolai, & istam ferociam tuam tamquam Hydram gliscentem adversis perdomabo, quæ ille est humanitate, mihi te insultare non sinet; vide cum quam valido adolescente, & quam forti viro tibi sit res futura, & desine nos, quo soles fastu, contemnere. Vale.

Florentiæ III. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXVIII.

E I D E M.

Gratissimum mihi fecisti, quod indicasti te, & Aullam litteris meas, quo debebatis tempore, scepisse, evellisti ex animo scrupulum, qui altius insederat. Nam quum fortè fortunâ accidisset, ut Aullæ epistola post quindecim ferme dies, quam erat scripta, mihi redderetur, & meas ad vos non esse perlatas putarem, non sine causâ ab aliquo, qui nostra curiosius inquireret, interceptas suspicabar. Gaudeo etiam nuncium de præclarâ nostrorum victoriâ tibi gratum accidisse. Si quid novi deinceps afferetur, hanc voluptatem honestissimam tibi non invidabo; neque tamen ea nunciabo, quæ communibus litteris continentur; nsm præterquam quod vobis nota esse arbitror, sunt ex litteræ plene mendaciorum, & nihil habent certû; si quid ex Hemerodromis cognovero, de eo te certior faciam; spero autem crebrò futuram occasionem gratificandi tibi, nsm hostili exercito prolignato, captis, direptisque castris ingenti prædâ parâ, in potestatem nostrorum redactâ hostium pecuniâ, & bellicis machinis, eorum opes accisas esse vehementer existimo, nec posse obistere victicibus Christianorum copiis. In Peloponneso verò duobus Urbibus, totidemque Arceis in dedicatione acceptis, hostibus fufis, & cæsis, credibile est ex animi sententiâ omnia successura: ut verisimile sit etiam, quod nuper est pervulgatum, Corinthum expugnatam, sed id incertum. E Pannoniâ nunciâ insignis alicujus victoriæ ex-

E I D E M.

Quid agis, Adriani, tu vales? ego te puto jam baculum abjecisse, jam celeritate pedum superbum incedere, nec posse, licet septies peragres uno die totum Lucensis Urbis, snt etiam agri ambitum, defatigari. Nam anno superiore nunquam scribebas, quin de tuâ claudicatione quereretur, nunc de valitudine solum silentium, ex quo conjicio te pugilicè, atque athleticè valere; gaudeo igitur te cruribus firmis esse, nec podagram tibi negotium facessere; quia si tecum cursu certavero, & vincas abs te, fortasse pudebit a cluso superari; sed hic pudor nihil afferet præterea dsmni, & si animum perstringet, corpus non vulnerabit. Ignosces autem timori meo, si quid dixerò, quod parum amicè dictum videtur. A podagrâ te velim omnino liberari, a chiragrâ non item; nec opto, ut te urat dolor, ut affigat lestulo, ut crucieris, vel etiam leviter doleas; sed ut distorti maneant, & nodosi digiti, ne possis gladium stringere; nam quum ad de-certandum ense tecum me provocaris, timo, si penitus convalescas, ne congressi cogar cum robusto laniatâ, & multarum palmarum gladiatore. Habeo tamen consilium, quo tuos imperus eludam; nam obtinet consuetudo, ut litteris dediti homines, sine ullâ famæ iacturâ, singulare certamen possint detrachere, vel certè alium substituere, qui suas partes tueatur. Mitto tibi

tibi partem præstationis, ubi dux paginæ defunt, ut Lucensî Bibliopole transmittas eâ lege, ut hanc partem integram mihi remittas. Aulam saluta. Vale.

Florentiæ XVII. Kal. Sext. Anno
MDCLXXXIX.

E I D E M.

T Andiv nihil ad me literarum, inquis? ubi officium, ubi obsecris amici memoria? an necesse hominis esse nequam, & nullis præci amicis præsentem tantum honorare, absentium oblivisci; præstantem autem virorem non miris unâ degemes, quàm intervallo locorum distantes observare? Ego verò non tacui hæsteno, Adriani, quod sim oblitus tui, quod non te colam, non diligam, non in animo, & oculis geram; sed mehercule potius delictis quoddam, quæ omnem scribendi laborem reformidat. Quis etiam siluisse dixit, nisi convivium tuum timuissim; scio quàm solem esse inter cyathos facere, & dicax, & urbanus, quàm mihi minimè parcus, quàm ea quoque jocis carpes, quæ mihi laudi essent tribuenda, & singes interdum erimina, quo meam innocentiam iustis delictis mordere videaris. Hanc tuam jocandi libidinem si discernere silentio irrassem, verebar, ne non dicta jam in me diceres, sed mihi convivium aliquod ex parte iustum faceres; nam videbar audire tuas querelas, & te videre rectam mulcantem, nec parentem maledictis. Itaque scribendum duxi, nec tamen potes queri, quàm ego essem discolorus, vaticinatus es, me raro scripturum; ut tuum vaticinium verum videretur, non scribam crebrò, me solus vates deprehendat; sic enim opinio tua sanctitatis exoleferet, quæ divinatione potissimum nititur. Vide quàm consilium existimationis tue, qui multo ab te negligentiam meam decessari, quàm te vaticini gloriâ carere, quàm tantopere concupiscis. Vale.

Florentiæ III. Non. Sext. Anno
MDCLXXXIX.

E I D E M.

A Ulte nostro ea, quæ scripsi, me esse visum objurgandi causâ scripsisse demoror; quæ ego non objurgationis habere vim, sed admonitionis volui, nem inter hæc duo, licet similia videantur, plurimum

interest. Objurgatio enim jurgium, a quo videtur appellata, desiderat, admonitio jurgio caret; illa gravior, & concitator, levior hæc, & sedatior est; illâ animi sepe offendentur, hac nemo, nisi qui planè sit in iram pronus, læditur; objurgamus dumtaxat affines culpæ, admonemus etiam innocentem; objurgat ille, qui dicit:

Ita prædicant? O ingentem confidentiam!

Nam cogitat, quid dicat? num fultis piget?

Vide num ejus color pudoris signum usquam indicat?

Advene impotenti esse animo, ut præter civium

Morem, atque legem, & sui voluntatem patris,

Tamen hanc habere studeat, cum summo probro?

Admonet ille, qui dicit:

Verùm ubi animus semel sit cupiditate de-

clinavit malâ,

Necesse est, Clitippo, consilia consequi consue-

lia hoc,

Scitum est periculum ex aliis facere tibi, ut

quod ex usu fiet.

Ego nec jurgandi, nec objurgandi causam habebam; hominem volui dumtaxat admonere, quod auster feci, quia mihi juvenis ut non cereus in vitium flecti, ita monitoribus asper non videbatur, quem admonitionem meam in bonam partem accepturum esse confido. Atque hæc ego ei scriberem pluribus verbis, nisi vercar, ne molestum exhibeam occupato; cui velim salutem manere meis verbis, & dicas ejus fieri prorogam sex menses facultatem minoræ tormenta gestandi, ut in annum prorogaretur me consequi non potuisse; scripseram, quo ea continetur, missurum, quum Quarantodius ejus affinis Pisas proficiscetur, quod perendie fiet. Vale.

Florentiæ F rid. Non. Sext. Anno
MDCLXXXIX.

E I D E M.

H Eri ingentes pluvie cedere, non hæ proximi quàm creberrima fulgura micuerunt, & tonitrua, non illa quidem horrenda, & quæ mentes pavore prosternerent, sed frequentia sunt audita, nunc Cælum est triste, nubibus obitum; habemus ætatem non hilarem luce purâ, liquidâ, & defecatâ, sed caliginosam, aut nubilam, nec tranquillam, sed ventis infestam. Hæc tristitia Cæli videtur deplorare afflictam Pontificis Maximi valetudinem, & quod horret animus, fortasse mortem imminentem omi-

ominari. Certè duo Hemerodromi, qui proximè Româ venerunt, tristissimis nunciis, & litteris hanc Urbem implevere; nec dubito, quin in morte Sanctissimi senis Mundus ipse damna populorum sit aliquo signo testaturus; nisi verò temere vulgaris est opinio solere magnas clades magnis ostentis declarari. Quid enim magis luctuosum, aut calamitosius, aut acerbius accidere potuit Christianæ Reipublicæ, quàm in tanto rerum motu, mors ejus viri, qui omnium pastor, & parens non propter dignitatem, quæ minus etiam dignis contigit, sed ob mansuetudinem, & sibi commissi gregis nunquam conniventem custodiam habebatur? Enimvero si virtus illa, si constantia, si rerum humanarum contemptus, & laudis omnis exemplar Mortalibus eripietur, nihil est, cur in præsentia respicere hominum res afflictas divinum Numen velle speremus licebit.

*Vicine ruptis inter se legibus Urbes
Arma ferant, toto illars feriat impius Or-*
be;

nec erit, qui tantas tempestates componere, & Reipublicæ navem fluctuantem salvam possit in portu collocare. Sed quid ego tristiores lacrymis Simonideis epistolam sum exorsus? Quum jacerem in lectulo diluculo brevissimo quidem, sed satis valido motu terra concussa est; ubi primum surrexi, Cælum densum nubibus vidi, securi sunt imbres assidui, ut habent quandam cum Cælo cognationem mentes humanæ, & eo sereno ipsis quoque sua serenitas constat, perturbato turbantur; mihi tristitiam stultit aspectus hic Cœli tristissimus, & sole carentis, qui humani nubila animi serenat; itaque venit in mentem Virgiliani carminis:

*Ille etiam extincto miseratus Cesare Romam,
Quum caput obscurâ nitidum ferrugine te-*
xit,

Impiaque æternum timuerunt secula noctem.
Et quum de Pontificia valetudine pæne jam depositi nuncii præcessissent, fortuitum casum tremor motus, & solia, qui sæpe semper hoc anno aliquâ caligine obductus apparuit, ad prælagium futurorum pertinere sum suspicatus; ego verò precor, ut insausa omnia venti,

Æræ & nubes diripienda ferant.

Vale, gratissimum mihi feceris, si te, & Aulam nostrum valere nunciaris, cui meis verbis dicito salutem.

Florentiæ Id. Sext. Anno
MDCLXXXIX.

E I D E M.

TE probè convalescisse ex Aulæ nostri litteris cognovi; quocirca tibi gratulor bonam valetudinem restitutam; teque fortunatum puto, qui quum hoc anni tempore, quod a Juvenale letiferum appellatur, & præclarè cum his agitur, quibus potius longinqui, quàm graves morbi contigerunt, in tertianam incidisses, tam brevi, nullo adito periculo sanatus es, & recuperasti pristinas vires. Hoc beneficium acceptum referre non debes Medicorum solertię, qui tibi salubribus herbis, aut ratione victus, aut opportunè venâ incidendâ reddiderint sanitatem; sed podagræ, quæ omnem vititū humoris vim absorbit; & quod majus est, te cogit parçè vitare, dum aut præsentem cupis expellere, aut times imminentem. Quare minùs in posterum ei succensebis, si quando te lectulo affiget, aut articulorum cruciatu torquebit (quod Deus faxit, ut rarissimè accidat, & quàm minimo dolore morbo defungaris) nam ut Achilles hasta, quem vulnerarat, insanabili mælo liberavit, sic podagra dum te dolore afficit, sanat; sed Achilles hasta terminos ævi Telepho datū non produxit; tibi podagram arbitror diuturnitatem vitæ allaturam. Accedit eodem aliud commodum, quod non solum corpori affert salubritatem, sed etiam animi vitia medetur, & præcipuè superbie; si tu enim vacres hac molestia, despiceres omnes; neque tecum quemquam posse certare cursu, pugnis, gladiove censes; nunc mihi herbam porrigis, qui non omnes artes lanillarum, & gladiatorum teneo, & facillè pugnis, facillè cursu vincor. Quocirca mihi non invidabis, qui hoc morbi genere nunquam sum hæcenus consiliatus, neque levem saltem claudicationem optabis, & eris tuâ sorte contentus, nam sis es beatus. Vale, & Aulam valere jube, cui velim renuncies me opera Bartolini non accepisse, & propediem confectum iri album Professorum.

Florentiæ IV. Id. Sept. Anno
MDCLXXXIX.

E I D E M.

IN extremo versiculo litterarum, quas ad me nuperrime dedit Aulla juvenis præstantissimus, erat scriptum Adrianum, & ipsius Patrem, qui podagrâ laborat, mihi plurimam salutem dicere. Quum scirem Aulam seniore[m] hoc gene-

re morbi non solere tentari, ea verba sum ad te pertinere suspicatus, licet ad Aulam referenda viderentur; itaque pane sblitui officio litterarum, ne te ægrum, & cum morbo luctantem intemptivâ garrulitate insuper fatigarem, & respondendi onus imponerem laboranti. Verumtamen quum litteras amicorum tibi non injucundas esse cogitarem, consilium mutavi, scribendumque censui; & si enim tibi pedes ægri sunt, lingua valet, qua non solum homines proletarios, atque plebejos, sed etiam potentissimos insectaris; hac alicui ex auditoribus tuis epistolam dicere poteris, si quando dolor remisit; nam legendi labor nullus est, quum tibi non desint tot anagnostæ. Sed quum scribere placuerit, quid scribam non habeo; me usum itinere satia prope-ro, ex Aulâ, ut opinor, cognovisti, novi nihil est. Superest ergo, ut de meâ te valetudine certior faciam, quæ mihi maxime firma contingit; & ut prece a Superis, ut quàm minimè, raroque incidas in morbum; & si quando incideris, quàm levissimo dolore defungaris. Hæc a Superis precor, te oro, ut me amare pergas, ut facis. Vale.

Florentiæ Kal. Julii Anno
MDCLXXX.

E I D E M.

Olim solebas etiam non læcessitas, etiam quum podagrâ vexareris, officium scribendi non insuper habere; ut mirarer interdum tuam diligentiam, quæ sævissimis doloribus non impidiretur, quominus nullâ interpositâ morâ litteris meis responderet; vel etiam me silentem ultro provocaret, & desidiæ meæ indormientem excitaret. Nunc autem, quum quindécim ab hinc diebus litteras ad te dederim, adhuc siles, & siles, ut opinor, integrâ valetudine, quum possis non modò scribere, sed etiam per urbem ambulare; nam si morbo laborares, Aulla juvenis tui studiosus in primis, cujus nuperime litteras accepi, me certior fecisset. Ubi ergo tua illa ætates, illa officiosa, & prompta sedulitas, quæ te causâ mutavit, quæ imminuit humanitatem tuam? Sed hæc joco, illud seriò, litteris tuis careo, cupio scire, quid agas, an usque valeas, an epistolam acceperis, quam Kal. Jul. scripsi? Aulla verò nostro dicas, velim, in ejus horologio luxaram esse brachiam illam e chalybe, ex qua cõpressus motus existit horologii, ejus loco novam componendam; pretium hujusmodi brachiarum

Tom. III.

esse unum coronatum, vel potius decem drachmas cum semisse; aliquid præterea pro operâ opifici dandum, itaque quindécim drachmas, quas Julios nummos vocant, impendendas; quaspropter interrogabis illum, an tanti faciat horologium, ut pro eo reficiendo quindécim drachmis carere velit; quod statuet, quàm primum mihi, quæso, significet; nam horologium interea manet incompositum, & dissolutum; & ne pereat aliqua pars, periculum est. Sed quis ille est occupatus, nec ei vacabit, nisi exactâ hebdomadâ scribere, tu si referis peris matutinis, mihi ejus speries voluntatem, quum ut statim possis cognoscere, simulatque meas litteras acceperis, illi mittes. Aulam salvere jube meo nomine, & alios amicos. Vale.

Florentiæ Id. Quint. Anno
MDCLXXX.

E I D E M.

Quod ad me attinet, in utramque aurem dormias, licet, nunquam ego amicitiam tam infirmis nimiam radicibus existimavi; ut si alter amicorum incurrit, vel negligentiâ aliquid officium prætermiserit, id labefactare posse putem benevolentiam diuturno usu, & consuetudine jam confirmatam. Quare & si binis litteris meis te nihil respondisse arbitrabar, non tamen tibi succensebam, aut eram a te animo alieniore, quàm singularis amor erga me tuus postulat; ob tam diuturnum quidem silentium tuum nonnullam animo molestiam capiebam, sed non idcirco ea me res abalienaverat, nec aliquid indignum familiaritate nostrâ cogitabam. Aulla quidam meo ornatissimo juveni negotium dedidi, ut investigaret causam tuæ taciturnitatis, non quod aliquid suspicaret sed ut si qua fortè te animum tuum offenderem, possem tibi satisfacere. Sed si quam corde iram concepissem, non eam litteræ tuæ tam humaniter scriptæ evellissent, erassissent, exurpassent, quum ex his perspexerim culpam fuisse fortunæ, non tuæ negligentie? Cur ergo, inquires, acceptis litteris meis, epistolam, qua omisi officii causam indagabas, non concepisti? quia serenum erat diei, & aliam pigeat scribere; ignosces incogitantie meæ, nunquam putassem eam rem tibi scrupulum inieceram. Quod autem pertinet ad suspicionem tuam, qua litteras ab aliquo interceptas, qui in nos curiosius inquirat, suspicaris, te securum esse jubeo. Nam eorum litteræ solent

Z

inter-

intercipi, qui gravi suspitione criminia alicuius asperguntur; tua vero vita ut caret omni labe delicti, ita etiam suspitione delicti caret; sed finge esse interceptas, quid in illis fuit, quod cognitum ubi damno esse possit? Hæc ego ut scriberem, sum Aulæ literis adductus, qui te significavit angi animo, ac perturbari, quoddam litteras tuas interceptas esse opinaris; ego autem non interceptas esse arbitror, sed intercidisse, aut apud eos, qui rem litterarum procurant, remansisse. Utique eade res habet, non huiusmodi nostras litteras esse certo scio, ut delator his potitus operæ pretium facturus esse videatur. Vale.

Florentiæ IV. Kal. Sext. Anno
MDCLXXX.

E I D E M.

Jure succenses his, qui Christianam Rempublicam perturbant, quæ hæcenus usque felicissimo victoriarum cursu ad summum apicem gloriæ perventura brevi, & sine magno labore videbatur. Sed hæc querimonie, quibus uteris, licet ab animo pio, & studioso publicæ utilitatis proficiantur, nihil proficiunt; nec medentur vulneribus, quæ, a quibus minimè oporteret, inflata sunt, & insipienter quotidie Religioni Christianæ, quæ a suis cultoribus crudelissimè laceratur; sed animos nostros exulcerant, & exedunt, & marore conficiunt, quum e quantâ spe simus decessi, ereptumque nobis e manibus præclarissimum, iustissimumque triumphum cogitemus. Quare queri desinamus;

Mitte civiles super Orbe curas,

& ad lætiores te confer, sapientius est, quid simus assequi, quàm quid nobis ad summam felicitatem desit, reputare. Antea horrebamus arma Barbarorum, nec ulla arces, aut exercitus, aut flumina objecta, aut montes obfistere posse eorum copiis censebamus; amovit a nobis hunc metum Deus, accise sunt opes immanissimæ Nationis, versus est in hostes Christiani nominis terror; qui terrebant, nunc pavent, qui bona nostra prædam suam ducebant, prædæ nobis fuerunt; pene oculis vidimus campos eorum sanguine redundantes, infecta flumina, constrictam altissimâ strage terram; tot urbes cepimus, tot arces expugnâvimus, tot oppida in dedicationem accepimus; non sumus quidem plenissimam victoriam adepti, sed quod Deus dedit, grato animo accipiamus, quod desideramus, læti, & fidentes expectemus. Neque enim,

mihi crede, periculum est, ne Barbarorum potentia et summo fastigio devoluta, torafacta cladiibus, convulsa, prostrata, ac pene exanimis, & quod majus est, lapsâ disciplinâ, qua continebatur, sese rursus erigat, viresque recipiat, & quasi refocilletur. Nam magna Imperia ubi semel ruere cœperunt, in præcepta porto feruntur, nec unquam attolli depressi, & labefacta restitui possunt; verissimumque est Africanis superioris dictum, quo Anziochum magnus admonuit, Regum fortunas minore negotio ad nihilum redigi, quàm deduci ex altissimo fastigio. Quod esse consentaneum veritati exemplis declarat omnium Imperiorum, quorum fortuna retro sublepta cupit referri; quæ donec mores, & disciplina vigerunt, nullis debilitata sunt cladiibus, eâ corruptâ, vel modicis plagis acceptis conciderunt. Nemo autem est, qui ignoret Barbarorum disciplinam, quæ magni, & clari evaserunt, procius esse dissoluturam, eos insuper alius super aliis cladiibus affectos; tam verbè esse prostratos eorum vires, ut Pannoniæ urbes, aliarumque provinciarum, quas amisissent, pene sine presidio reliquis aggredi non audent; respiciant ad Scytharum virtutem, & externa auxilia, qui maria cladiibus, terram exercitiis implebant, qui olim toties victi vincebant, & rebus asperis firmiores evadebant. Hæc videre nobis Dei benignitate contigit; quem mox iram versurum in eos esse confido, qui impedimento fuisse pulcherrime victuriæ; nec abesse arbitror longius auxilioribus tanti sceleris exitum. Jam omnes gentes in eos iustissimâ irâ sunt concitate; initia belli non perinde, ut volumus, omnino procedunt; sed tamen nusquam ferè sine magnâ eorum clade dimicatum est; alicubi verbè conatus eorum ad irricum ceciderunt; si non omnia ex animi sententiâ proveniunt, non est desperandum; etiam Barbaris principia belli prospera evenerunt, extrema verbè trista, & luctuosa. Hæc ego, cogites, velim, & desinas augi, & marore conchi. Vale, & Aulæ salutem meis verbis nuncia.

Florentiæ V. Idus Sept. Anno
MDCLXXX.

E I D E M.

Diu est, quum me negligentia me penitet, quòd binia litteris tuis nihil respondisse, quarum alteras per publicum rebellium, alteras per Aollam urrique nostrum juvenem amicissimum misisti. Nec excu-

E I D E M.

A excusare volo occupationes meas; sed, ut mos est eorum, quos verè penitet aliquid criminis admisisse, qui nullam aliam sui peccati asserunt causam, quam suam nequitiam, non in aliud meæ taciturnitatis conferam culpam, quam in meam desitiam, cui libenter soleo indormire. Fatebor igitur me peccasse, & quod fatari non cogor, fuisse aliquandiu peccatum, nisi desiderium tuarum litterarum me ad frugem, ut dicitur, correxisset. Nam quum pæne integrum mensem siluerim, hoc spatio

B temporis, nullas a te litteras accepi, ut erat consentaneum; quid enim ad me scriberes, qui duabus epistolis tuis provocas officio non satisfeceram; Et dum Aulla quidem apud nos fuit, non tantopere tuas litteras desiderabam; sed postquam ille abiit gesto negotio, cuius causa venerat, corpi tuam scribendi consuetudinem requirere; ad quam te non videbam posse revocari, nisi finem facilem silendi,

C Quo magis autem ad scribendum excitaret, accidit, ut Aullæ nostræ litteris caruerim; quod licet non fuerit ejus culpa factum, sed eorum, qui litteras reddunt, qui hodie demum mihi scriptas Sext. Id. reddiderunt; tamen mihi grave fuit tandiu ignorare, quid rerum geratis; & an satia bellè, & ex animi sententiâ valeatis; quod ut ex te quoque cognoscerem, scribendum esse duxi; nam aliquot inertiæ meæ argumenti inopia obsecundabat; nihil enim acciderat, quod descriptione dignum videretur. Quo fit, ut qui a te veniam petiverim, quod tandiu nihil dederim litterarum, veniam petam, quod brevis esse cogar; quid enim scribam, quod tibi sit ignotum, nisi verò velim conviviū describere, cui nudi tertius interfui; in quo tria millia ficedularum consumpta sunt; in quo filius junior Magni Ducis, & sexè quinquaginta splendidissimi convivæ accumbabant; sed embarrasata, martyras, & scitamenta, & bellaria numerare non possum, neque enim ad omnes epulas animum adverti; illud mihi negotium fuit considerare, quid perdicum, & externarum avium pulli a pullis columbarum distent; & quantum peccaverint illi Antiqui, qui ficedulas elixas apponebant, de quibus Juvenalis:

..... Et eadem jure notantes

Mergere ficedulas didicit nebulone parente; sed desino, ne tibi salivam moveam. Vale, & Aullæ meo salurem plurimam dico, ad quem alio die scribam, nunc enim jam advesperascit.

Florentiæ XVI. Kal. Oct. Anno
MDCXCII.

G Ratulor tibi Dei immortalis munere valetudinem restitutum; ac multo magis gaudeo, & gratulor superesse ad vim morbi perferendam animi firmitatem;

quam tamen litteræ, quas ad me exger didisti, ne tibi assenser, non præferbant. Nam sempiternum fore tuam cruciatum affirmabas, quem probè nosti longo intervallo redire; adeo ut multis mensibus, ac propemodum integro anno, omni molestia vaces, atque inluper esse plerumque tolerabilem; idcirco suspicabar excusam tibi infirmam & a natura, & a doctrinâ doloris acerbitate constantiam; teque admonendum amicè, ut morbo resisteres, judicavi. Sed si querelæ illæ, quibus utebaris, ad te allevandum pertinebant, quemadmodum scribis, non erant reprehendendæ; ut enim pugiles, quò laborem contentius ferrent, in iactandis cælibus ingemiscabant, sic gemis, & querelæ ad minuendum dolorem non sine causâ interdum assumuntur; sin autem verè tuis rebus dissidebas, verè animum dolori submiseras, cessareque vitæ morbi magnitudini, jure pristinum illam tuum fortitudinem requirebam. Neque est, cur tibi blandisris, aut in posterum dolori indulgeas; neque enim exemplum Corellii Rufi, quod adducias, ad cuiusquam animi molliem defendendam spectat; nam Corellius non imbecillitate animi, non errore, non infantiâ, sed judicio, & cæcâ ratione, quum intolerandis, & vix unquam intermissis doloribus vexaretur, statuit impediri vitam finendam. Eâ tempestate duæ sectæ philosophorum omnium consensu maxime probabantur, Epicuri, & Stoicorum, qui in ceteris dissentientes, in hac una re mirificè consentiebant. Nam Epicurus, siquandq tempus incideret (quamquam id raro, aut nunquam evenire arbitrabatur) ut plus esset in vitâ doloris, quem summum malum statuebat, quam voluptatis, quam summum bonum, sponte migrandum e vitâ sapienti censebat. Stoici, quum plura nobis acciderent contra naturam, quam secundum naturam, vitam eodem modo profundendam putabant. Quum autem eæ sententiæ penitus obtinarent, magno animo, & excellenti ingenio viri vel insanabili morbo affecti, vel ingenti aliquâ, & inevitabili calamitate pressi sibi necem passim conscisciebant. Hinc miserimis illis temporibus Tiberii, Caligulæ, Claudii, Neronis frequentissimi interitus voluntarii magnorum virorum, atque clarorum leguntur; atque hujusmodi mortes laudabuntur,

ut laudatus est obitus Lucretiae, Catonis, Bruti, Portiae, Orthonia, qui quum flagitiosissime vixisset, hac una laude constanter obste mortis omnia vitæ flagitia visus est compensasse. Qui verò in malis vitam prodixisset, animo parum firmo, & vituperatione digni putabantur; ideo Cicero, quiddam superfluum Republicæ esse voluisset, neque sibi necem intulisset, veretur hominum reprehensionem. Licet autem Plato divinitus asseverasset, neque militi in seise suum locum deferendum, neque nobis vitæ stationem, in qua summus Imperator nos collocavit, nisi eo iubente, relinquendam; tamen hæc sententia paucos stipulatores habebat, quia paucis veritas illucescit. Quum autem hæc ita se haberent, Corellius, quum triginta tres annos morbi tormenta severissima pertulisset, isque ætate jam ingravescente ingravesceret, nec requiem misero daret, neque unquam remitteretur, statuit sibi auctoritati sapientum obtemperandum; quod non impetu animi, neque furore, sed constanti ratione adductus fecit; neque enim expectasset, dum Domitianus occideretur, ut hæc quoque voluptate frueretur ex publico bono percepta, si magnitudine doloris vinceretur. Nobis alia ratio est, qui Christi doctrinam omnibus anteponimus; quæ quum veteri exire e vitâ, non expectatæ supremæ necessitate, dolores, & calamitates ferendo patienter adversa sunt lenienda. Sed quid ego hæc? non ut te doceam, neque enim indiges, sed ut magnorum virorum famam tuear, quos reprehendi molestè fero, simul ut aliquid scribam. Nullam velim mones, ut sibi consulat, valetudinem curet, neque mihi referbat, nisi quum commodo suo facere poterit; eique salutem meis verbis nuncies, neque significes incredibili letitia affectum accepto nuntio, quo convalescere cum cognovi. Vale.

Florentiæ XVIII. Kal. Sept. Anno
MDCXCIII.

E I D E M.

D Oleo mihi seriùs allatas tuas litteras, quàm oportebat, ob eamque causam non licuisse ante hodiernum diem evellere tibi sollicitudinem ex animo, quæ te vehementer angebat ob adversam Tullii nostri valetudinem; gaudeo me tibi nuncium allaturum lætum, & exoptatum. Nam Tullius quum ardentissimâ febre confectus esset, quæ sic interdum incende-

tur, ut animum, mentemque perturbaret, rationemque propemodum perverteret, & depravaret, & licet ea diem unum, aut etiam diutius ex toto quiesceret, tamen quum accederet semper citius, timeremus, ne tandem continuaretur, & quum ex intervallo rediens tam esset metuenda, continens factis intolerabilis evaderet, sinens pulvere sumpto convalescit. Jam quindecim dies effluxerunt, ex quo febris prorsus est liberatus, redeuntque homini vires, rediit cibi cupiditas; ut jam non sine caussa sperare videamur febrem non amplius redituram; licet sinensis pulveris ea sit natura, ut frequentius aliquid intervallum vacuum a febre largiatur, eamque mitiget, leniat, leveat potius, quàm funditus tollat. Sed quis nos vetat, quod valde cupimus, id eventurum existimare; præsertim quum spei nostre eventus blandiatur? Sed si, quod Deus avertat, febris rursus hominem occupabit; quis dubitet futuram leniorem, & omni periculo carituram, quum habeamus tam præsens auxilium, quo vim ejus possumus infringere? Atque utinam, ut inventa ratio est aliquarum febrium finendarum, sic podagre tollendæ rationem aliquis Æsculapius inveniret; nos te valentior habereamus, & ad eursum celerem, & ad equitandum, atque ad pugnandum cominus gladio, & ad saltandum aptissimum; nec inimicorum impetus timeremus, quum tuâ virtute pro propugnaculo uteremur. Vale.

Florentiæ III. Kal. Oct. Anno
MDCXCIII.

E I D E M.

D Oleo te, Adriani clarissime, de fratris mei valetudine tam tristes nuncios accepisse: doleo te sine causâ vehementer esse contristatum; quem ego metum si tibi injectum iri potavissim, fecissim profecto te de omnibus certiorum; neque passus essem tuam tranquillitatem ab iis, qui omnia in majus augere gaudent, perturbari. Sed dum tibi parco, dum morbum brevem futurum esse confido, speroque me simul & egrotasse fratrem, & convalescere nuntiaturum, ut lineæ dolore merum gaudium impertirer, litteras dare superfedi. Itaque quum minimè deessent, qui gauderent auctores esse tristitiam nuntiorum, vos tantas tragœdias excitastis, & de salute ejus propemodum desperastis; de quo nos, qui rem probè noveramus, eramos pene securi. Neque enim fuit ille morbus magno-
pere

pare pertimescendus, qui simul atque hominem corripuit, corpus mixigari; nec initio quidem notas ullas exitu futuri prætulit; quæ quamquam sæpissime fallunt, tamen solent homines exterrere. Veruntamen non omnino incommode cecidit, ut tu nequidquam timeres; nam & vota pro salute fratris mei nuncupasti, & ad Superos preces fudisti, & alumnis tuis, quos acceptissimos esse Numini propter innocentiam vitæ, necesse est, ut idem facerent imperasti. Pro quibus rebus, tibi gratias ago quàm maximas possum, oroque Superos, ut nunquam his auxiliis indigeas, neque unquam sollicitos habes amicos tuos; sed hæc aliàs agam tecum. Me peregrinatore scito esse factum, profectum Senas; hospitio usum Nerii, qui utrique nostrum est conjunctissimus, ab eo me liberaliter habitum, ab amicis, qui rem senensem administrant, exceptum perhumaniter, affectum honore, officio cultum, rheda palatinâ, splendidissimis convivii honestatum, cum Cardinale Mediceo diu colloquutum, & summam ejus expertum humanitatem. Nunquid invidēs? dabo quod non invidēs; Moderator noster, quum postularem, ut augeter mihi stipendium, negavit esse pecuniam. Vale.

Florentiæ XII. Kal. Sept. Anno
MDCXCIV.

E I D E M.

CRedo ego te mirari, quamobrem, qui tibi solem etiam molestus esse frequentia litterarum, tam diu filieris; nec mandatis tuis paruerim, qui me discedentem complexus etiam, atque etiam orare non destitisti, ut quum in Patriam revertissem, quàm frequentissimè possem, ad te scriberem; quum admirationem, ut tibi demam, non esubor occupationes meas, quæ nullæ sunt, sed causabor otium, & ex eo natam desidiam. Novum excusationis genus tibi videatur, necesse est, quum accuser, quod nihil ad te litterarum dederim, excusare otium, propter quod magis videor accusandus; & tamen ita se res habet. Quum necessaria negotiis distinemur, ipsa necessitas agendi excitat animum, nec sine indormire desidia, itaque quum raro ceciderit, ut ita sumus occupati, nullum ut tempus vacuum habemus, si quid otii nobis tribuunt occupationes, id libenter conferre solemus ad amicos litteris compellandos; nam animus laboribus assuetus hujusmodi officia ludum

putat, quaspropter facillè ad ea colenda convertitur: sed ubi sumus penitus otiosi, paulatim obrepit ignavia, quæ vel exiguum laborem reformidat. Non est ergo mirum, si quum ea prorsus languescimus, ad officium non excitamur; & quemadmodum, qui adhuc somno torpent, etiam si expergitur velint, & vigilare, in soporem facillè relabuntur; sic quum diu nihil egerimus, licet excitari cupiamus, ad eandem tamen inertiam inviti revolvimur: Habes igitur causam mei silentii, quæ licet minus honesta videatur, tamen, quod verum est, fateri non pudet; illud autem fuge suspicari, me officium neglexisse, quia te parum diligam, quia oblitus tui fuerim; te enim semper in animo, semper in oculis gero, nec te mihi quisquam est jucundior; ita me suavissimi mores tui, ita candor animi, similitudo studiorum, humanitas, comitas, urbanitas, ingenium tibi me devinxerunt. Vale, & Aulæ meo salutem dicito.

Florentiæ VII. Kal. Aug. Anno
MDCXCV.

E I D E M.

PUtam jam diuturnitate temporis, Adriani carissime, exaruisse lacrimas, evanuisse dolorem dilectæ parentis morte susceptum, quam amissam ætate decrepiti, tanquam adolescentulam luges; ideo consolationem litteris adhibere tibi superdebam, ne quum serius de tua calamitate certior factus essem, non tam lætum leverem, quàm renovando memoriâ acerbitatis, vulnus animi tui refricarem. Sed quia ex tuis litteris intellexi te in summo mærore versari, nec te adhuc ad meliores cogitationes retulisse, faciendum esse duxi, ut conarer mederi dolori tuo; cujus magnitudinem ex tuis verbis perspiciebam? Ea quippe est sententia litterarum, quas proximè ad me misisti, ut appareat, te animo esse vieto, nec uti perspicaci, quos soles in rebus perpendendi. Scribis enim tibi, quod careas curâ alendæ parentis optimæ, vitam esse viliores; itaque quod est in hac re boni, id pessimum arbitraris; & vitam miseram ducis, quia mors minus reformidanda est; quum contra reputando, tunc sit vitæ jucundior, atque beator, quum mors minimè pertimescenda est; nam qui mortem pertimescit, vivere jucundè non potest. Quomodo enim, qui valde timet, quod semper imminet, tran-

ut laudatus est obitus Lucretiae, Catonis, ^A Bruti, Portiae, Othonis, qui quum flagitiosissime vixisset, hac una laude constanter obite morus omnia vitæ flagitia visus est compensasse. Qui verò in malis vitam produxissent, animo parum firmo, & vituperatione digni putabantur; ideo Cicero, quoddam superflus Reipublice esse voluisset, neque sibi necem intulisset, veretur hominum reprehensionem. Licet autem Plato divinitus alleverasset, neque militi in acie solum locum deferendum, neque nobis vitæ stationem, in qua summus Imperator nos collocavit, nisi eo jubente, relinquendam; tamen hæc sententia paucos adimplatores habebat, quia paucis veritas illucebat. Quum autem hæc ita se haberent, Corellius, quum triginta tres annos morbi tormenta severissima pertulisset, isque ætate jam ingravescere ingravesceret, nec requiem misero daret, neque unquam remitteretur, statuit sibi auctoritati sapientum obtemperandum; quod non impetu animi, neque furore, sed constanti ratione adductus fecit; neque enim expectasset, dum Domitianus occideretur, ut hac quoque voluptate frueretur ex publico bono percepta, si magnitudine doloris vinceretur. Nobis alia ratio est, qui Christi doctrinam omnibus anteponimus; quæ quum vetet exire e vitâ, non expectatâ supremâ necessitate, dolores, & calamitates ferendo patienter adversa sont lenienda. Sed quid ego hæc? non ut te doceam, neque enim indiges, sed ut magnorum virorum samam quæ, quos reprehendi molestè fero, simul ut aliquid scribam. Nullam velim mones, ut sibi consulat, valetudinem curet, neque mihi referat, nisi quum commodo suo facere poterit; eique salutem meis verbis nuncies, neque significes incredibili letitiam affectum accepto nuncio, quo convalescisse eum cognovi. Vale.

Florentiæ XVIII. Kal. Sept. Anno
MDCXCIII.

E I D E M.

^A Oleo mihi seriùs allatas tuss literas, quum oportebat, ob eamque causam non licuisse antehodiernum diem evellere tibi sollicitudinem ex animo, quæ te vehementer angebat ob adversam Tillii nostri valetudinem; gaudeo me tibi nuncium allaturum latum, & exoptatum. Nam Tillius quum ardentissima febre confisteretur, quæ sic interdum incendeba-

tur, ut animum, mentemque perturbaret, rationemque propemodum perverteret, & depravaret, & licet ea diem unum, aut etiam diutius ex toto quiesceret, tamen quum accederet semper citius, timeremus, ne tandem continuaretur, & quum ex intervallo rediens tam esset metuenda, continens festâ intolerabilis evaderet, sinensis pulvere sumpto convalescit. Jam quindecim dies effluxerunt, ex quo febris prorsus est liberatus, redeunteque homini vires, redidit cibi cupiditas; ut jam non sine casu sperare videamur febrem non amplius redituram; licet sinensis pulveris ea sit natura, ut frequentius aliquod intervallum vacuum a febre largiatur, eamque mitiget, leniat, leveat potius, quam funditus tollat. Sed quis nos vetat, quod valde cupimus, id eventurum existimare; præsertim quomodo spei nostræ eventus blandiatur? Sed si, quod Deus avertat, febris rursus hominem occupabit; quis dubitet futuram leniorem, & omni periculo curaturam, quum habeamus tam præsens auxilium, quo vim ejus possimus infringere? Atque utinam, ut inventa ratio est aliquarum febrium finientium, sic podagrie tollendæ rationem aliquis Æsculapius inveniret; nos te valentiorē habereamus, & ad cursum celerem, & ad equitandum, atque ad pugnam cominus gladio, & ad salendum apicium; nec inimicorum impetus timereamus, quom tui virtute pro propugnaculo uteremur. Vale.

Florentiæ III. Kal. Oct. Anno
MDCXCIII.

E I D E M.

^D Oleo te, Adriani clarissime, de fratris mei valetudine tam tristes nuncios accepisse; doleo te sine casu vehementer esse contritum; quem ego metum si tibi injectum iri potavisset, fecissem profecto te de omnibus certiorē; neque passus essem tui tranquillitatem ab illa, qui omnia in majus augere gaudet, perturbari. Sed dum tibi parco, dum morbum brevem futurum esse confido, speroque me simul & ægrotasse fratrem, & convalescisse nuntiaturum, ut sine dolore merum gaudium impertirer, literas dare superfedi. Itaque quum minimè desissent, qui gauderent auctores esse tristium nonciorum, vos tantas tragedias excitastis, & de salute ejus propemodum desperastis; de quo nos, qui rem probè noveramus, eramus pæne securi. Neque enim fuit ille morbus magnopere

pare pertimescendū, qui simul atque hominem corripuit, cōpit mitigari; nec initio quidem notas ullas exiti futuri prætulit; quæ quæquam laxissime fallunt, tamen solent homines exterrere. Verumptamen non omnino incommodè cecidit, ut tu nequidquam timeres; nam & vota pro salute fratris mei nuncupasti, & ad Superos preces sudisti, & alumnis tuis, quos acceptissimos esse Numini propter innocentiam vitæ, necesse est, ut idem facerent imperasti. Pro quibus rebus, tibi gratias ago quàm maximas possum, oroque Superos, ut nunquam his auxiliis indigens, neque unquam sollicitos habes amicos tuos; sed hæc aliis agam tecum. Me peregrinatorem scito esse factum, profectum Senas; hospitio usum Nerii, qui utrique nostrum est conjunctissimus, ab eo me liberaliter habitum, ab amicis, qui rem senensem administrant, exceptum perhumaniter, affectum honore, officio cultum, rhedâ palatinâ, splendidissimis conviviis honestatum, cum Cardinale Mediceo diu colloquutum, & summam ejus expertum humanitatem. Nunquid invides? dabo quod non inideas; Moderator noster, quum postularem, ut suggeret mihi stipendium, negavit esse pecuniam. Vale.

Florentiæ XII. Kal. Sept. Anno
MDCXCIV.

E I D E M.

CRedo ego te mirari, quamobrem, qui tibi solem etiam molestus esse frequentia litterarum, tam diu stiteris; nec mandatis tuis parueris, qui me discedentem complexus etiam, atque etiam orare non destitisti, ut quum in Patriam revertissem, quàm frequentissimè possem, ad te scriberem; quum admirationem, ut tibi demam, non causabor occupationes meas, quæ nullæ sunt, sed causabor otium, & ex eo natam desidiam. Novum excoactionis genus tibi videatur, necesse est, quum accuser, quod nihil ad te litterarum dederim, excusare otium, propter quod magis videor accusandus; & tamen ita se res habet. Quum necessariis negotiis distinemur, ipsi necessitas agenda excitat animum, nec sinit indormire desidiam, itaque quum raro cecidat, ut ita simos occupati, nullum ut tempus vacuum habeamus, si quid otii nobis tribuunt occupationes, id libenter conferre solemus ad amicos litteris compellendos; nam animus laboribus assuetus hujusmodi officia ludum

putat, quaspropter facillè ad eas colenda convertitur: sed ubi fumus penitus otiosi, paulatim obrepat ignavia, quæ vel exiguum laborem reformidat. Non est ergo mirum, si quum ei prorsus languescimus, ad officium non excitamur; & quemadmodum, qui adhuc somno torpent, etiam si expurgilci velint, & vigilare, in soporem facillè relabuntur; sic quum diu nihil egerimus, licet excitari cupiamus, ad eandem tamen inertiam inviti revolvimur: Habes igitur causam mei silentii, quæ licet minus honesta videatur, tamen, quod verum est, sateri non pudet; illud autem suge suspicari, me officium neglexisse, quia te parum diligam, quia obatus tui fuerim; te enim semper in animo, semper in oculis gero, nec te mihi quicquam est jucundior; ita me suavissimi mores tui, ita eandem animi, similitudo studiorum, humanitas, comites, urbanitas, ingenium tibi me devinxerunt. Vale, & Auliz meo salutem dicito.

Florentiæ VII. Kal. Aug. Anno
MDCXCV.

E I D E M.

PUt abam jam diocurnitate temporis, Adriani carissime, exaruisse lacrimas, evanuisse dolorem dilectæ parentis morte susceptum, quam amissam ætate decrepidâ, tanquam adolescentulam lugens, ideo consolationem litteris adhibere tibi superdebam, ne quum serius de tua calamitate certior factus essem, non tam luctum levarem, quàm renovando memoriam acerbissimis, vulnus animi tui reficeream. Sed quis ex tuis litteris intellexi te in summo merore versari, nec te adhuc ad meliores cogitationes retolisse, faciendum esse duxi, ut eonarer mederi doli tui; ejus magnitudinem ex tuis verbis perspiciebam? Ea quippe est sententia litterarum, quas proximè ad me misisti, ut appareat, te animo esse victo, nec uti perspicacis, quæ soles in rebus perpendendis. Scribis enim tibi, quod ea res curâ alendæ parentis optime, vitam esse viliosam; itaque quod est in hac re boni, id pessimum arbitraris; & vitam miseram ducis, quia mors minus reformidanda est; quum contra reputando, tunc sit vita jucundior, atque beatior, quum mors minime pertimescenda est; nam qui mortem pertimescit, vivere jucundè non potest. Quomodo enim, qui valde timeret, quod semper imminet, tran-

quillo animo esse possit? At tibi, quum
 A parens viveret, quàm sicut magis mors metuenda? si quid enim tibi humanitus accidisset, matrem, quàm unice diligebas, invalidam senectute, inopem, & omni præsidio delictam reliquisses: nonne ea te curâ vehementer angere necesse erat, & mortem perhorrescere; nec mortem solum, sed etiam morbum, qui si te lecto penitus afflixisset, nonne tibi alenda parentis onus esset gravissimum? Hæc sollicitudine liberatus, non est, cur de fortunâ tuâ conqueraris, cur tristitia, luctuque conturbescas; sed cur Deo gratias agas, qui non tibi mortem, ut interpretaris, fecit optandam, sed minus anxiam, & sollicitam vitam, sed extremum diem minus pertimescendum. Ac vide, quàm benignè, quàm indulgenter egerit tecum; quia parentem amabas, noluit adimere tibi eâ aetate, quæ sperare poteris diutius esse victuram; sed ad id senectutis tempus ejus vitam produxit, cui si duos, vel tres annos addidisset, mirum profectò videretur; deinde quo magis expectatum vulnus te minus cruciaret, eo morbo implicuit, qui spem omnem diuturnioris vitæ præcidebat. Et tamen adhuc intemperanter doles, vitamque tibi acerbam esse putas? quid si vidente aetate, si integrâ valetudine tibi eam Deus abstulisset? miseres profectò, qui nunc dolorem ferre vix potes; quum non lugenda sit tibi mors parentis, quum satis concesserit, sed potius ea, si viveret, esset optanda. Quid enim ea vivendo consequeretur, nisi ut diutius conquereretur, ut miseriam tristissimæ temporis propagaret? Jam nulla jucunditas miseram poterat oblectare, jam defecerant vires, jam valetudo, jam sensus; hæc vitæ conditione quum parens uteretur, putas tibi optandum fuisse, ut diutius in tantâ acerbitate versaretur? Vide, ne quodammodo sit impia hæc pietas tua: vide, ne Dei beneficium malignè interpreteris: vide, ne quum munus acceperis, te dampnum putes accepisse, ob eamque causam ingratus in Deum esse videaris. Cogita non multum esse, quod tibi ademptum est, non enim parentem, sed, ut ita dicam, parentis cadaver amissi. Hoc si cogitabis, levius, & temperantius dolebis; neque enim, quæ tuâ sapientia est, idcirco consistaris, quod id ad officium ducas pertinere, ut maxima pars vulgi solet; nam id quàm abhorreat a veritate non solum philosophorum ratio, sed etiam Christiana pietas, & sapientia declarat. Nam philosophia docet omnes debere casus ferre constanter adversos, Christiana sapientia non esse graviter, molestèque ferendum, quod a Deo bonorum fonte proficiscitur. Quare desine mærare, desine consistari, & nobis

restitue tuam suavitatem, & si nos amas, cura, ut valeas.

Florentiæ Frid. Id. Sept. Anno
 MDCXCVI.

E I D E M.

LEgi Epithalamium tuum, & eâ lectione sum mirificè delectatus; ac nisi me juberes Aristarchum agere, sperem dumtaxat lapidatorem; sed parendum est imperio tuo pænæ Manliano, quo me cogis nodum in scirpo quarere, & elegantissima versibus, qui sunt æternâ vitâ digni nigrum præfigere theta. Pauci igitur, ut invitus, adnotabo, magis ut morem geram tue voluntati, quàm quod in tuis carminibus quidquam esse ducem valde reprehendendum.

..... *Quæ diffisio nostris*

*Tam longè a sacris Calo non laudibus æquet
 Laurentis, Cosmofque ætas.....*

Diffisum est disseminatum, spersum; diffisum pro remoto latine dici negat Scioppius in Paradoxis; & sine solus Apulejus hoc significatu dixit: *diffisio longiusculæ*, quem sequuti sunt omnes, qui hoc sæculo, vel superiore scripserunt. Ego quoque in meis Orationibus semel, aut bis diffisum posui pro remoto, sed me pœnitet; neque enim Apulejum tanti facio, ut putem civitate donare posse voces aliis non usitatas:

..... *Phisium, Phæsumque, & Hypatam*

Hypata secundâ correptâ pronunciat, nam Hypatos, quæ vox Græcis supremum significat, secundâ brevi legitur, ut apud Homerum:

Ὁ πάτερ ἡπείρου, Κροῖον, ἄναξ ἀπείρου

& alio in loco:

Ζῆν Ὀυρανὸν.....

& Hypate in fidibus, quæ est prima, mediâ contractâ effertur:

Sacratumque nemus, vitreis & Spercibus undis.

Spercibus secundâ longâ a Virgilio usurpatur:

Sperchiusque, & Virginibus bacchantæ Læcenis

Toggeta.....

Et sanè naturâ longa est, est enim diphthongus; & licet diphthongi consequente vocali interdum contrahantur, ut in illo notissimo Ovidii versu:

Tardior antiquis visa Mæotis hiemis;

tamen ubi deest exemplum, naturam syllabæ libentius sequar, & spædem. Illud quoque mihi videtur adnotandum; nimis

fre-

frequentè trajicis quæ, & conjunctio-
nes; Scaliger in Poëtica Tibullium repre-
hendit, quod utatur hac trajectione nimis
crebrò, ut illo carmine:

Effusum ventis præbueratque suum;
ut in toto Tibullo vix tot hujusmodi tra-
jectiones, quot in tuo poemate reperiu-
tur. Gastonem appellas lucem alteram E-
truscæ Regni; spem alteram libentius di-
xerim, ut Ferdinandus sit una spes Medi-
cæ stirpis, altera sit Gasto. Quid quod
laudem, quæ Cosmo, & Laurentio debe-
batur, fovendi litteras, & mæfas in Latium
revocandi Clementi tribuis? nam est Cle-
mens non illiberalis fuit in litteratos, ta-
men eum Cosmo, & Laurentio non mo-
dò Clemens, sed ne Leo quidem ipse est
comparandus. Hi quippe primi ad bene
sperandum de litteris signum sustulerunt,
& exemplo suo Pannoniæ Reges, & Nea-
politano, omnes denique viros Principes
ad studia promovenda commoverunt.
Antea nemo aiebat studioforum greges,
nemo doctos viros e longinquis regionibus
acercebat, nemo vetustos codices collige-
bat, nemo numismata, & alia monu-
menta vetustatis sibi comparabat. Hæc
omnia ab illis instituta ingeniis lucem at-
tulerunt, & litteras ab interitu vindica-
runt. Nec deerant illi proceres Medicum
singulari laude prædicandi; ut Silvester;
qui primus Medicæ domus magnitudinis
jecit fundamenta; Petrus, qui Cosmo suc-
cessit, cui ad summam laudem admini-
strandæ Reipublicæ nihil desuit, nisi vale-
tudo; Julianus Laurentii frater mitissimè
vir ingenii, & delicia Populi Florentini;
Hippolytus, ejus nemo magnificentiam æ-
quavit, & Joannes omnibus anteponen-
dus, qui, ut Cosmus, & Laurentius litteras,
arteri militarem videtur instaurasse. Nam
quom antea tota belli gerendi spes in equi-
tibus poneretur, primus vidit in acie pluri-
mum valere pediatum; disciplinamque mi-
litarem primus ad Veterum normam cor-
rexerit; ejus etiam milites gregarii, & lixæ
in præstantissimos duces evaserunt; tanta
illi viro superfluit scientia rei militaris, ut
nemo eo doctore sit usus, quin ad sum-
mum ejus artis scientiam pervenerit. Ef-
fudi omnia, quæ in tuis carminibus non
tam reprehendenda, quam adnotanda ju-
dicevi; quæ si levis tibi videbatur, ele-
gantia tribuas tui poematis, quod qui re-
prehendere conatur, levis cogitur asserre,
& a veritate forsitan aberrare. Vale, &
Aulæ nostro salutem plurimam dicito.

Florentiæ III. Non. Sept. Anno
MDCXCVII.

E I D E M.

NE de silentio meo queri possis,
Adriani, accipe, quæ Heme-
rodromus hujus rei causâ mis-
sus e Germaniâ nudius tertius
nobis nunciavit. Deletæ sunt
Turcarum copiæ, duodecim Barbarorum
millia ceciderunt, capti septuaginta she-
neastormenta, pars insignis victoria ductu,
& suspiciis Eugenii Principis Taurino-
rum; quæ licet fortasse tibi non sint inau-
dita, tamen scribenda judicavi, quia non
dubito, quia sint verissima. Illud quoque
nudius tertius est allatum, Senis terram
movisse vehementer non sine aliquâ lebe-
edificiorum, sine clade tamen hominum
qui ex urbe effugerunt; tenuisse multos
dies id malum, nam heri nondum desierat,
quam nudius quintus incepisset. Quam
vellem Aulam sese rus non contulisse;
tempus appropinquit, quo negotia nostri
Gymnasi transiguntur; & erant quedam,
de quibus ipsum certiorum scilicet opor-
tuit; si ad Eræ Pontem litteras mittam, se-
rò perferentur. Vale.

Florentiæ VIII. Kal. Oct. Anno
MDCXCVII.

E I D E M.

Vix tenui risum, Adriani ela-
rissime, quom tuas litteras le-
gerem; quibus asfirmabas te
suspiciari mihi non placuisse
tuam in scribendo libertatem;
offensumque me, quòd quedam, quæ in
tuis carminibus reprehenderam, defendis-
ses. Adeone me ignore, quom tot annos
mecum sis assidue, familiariterque versa-
tus, ut putes eandem ab amicis exigere
venerationem; quem Pythagoras a disci-
pulis exigebat; qui quom dixerat, *ἀν-
τιω ἴπα*, redarguendi sui locum adver-
sariis non relinquebant, & pro evidentis
argumento Magistris auctoritas habebatur?
Ego verò & reprehendi, & refelli non
recuso, & scilicet patior unicuique sus non
displicere; præsertim tibi, ejus ego scripta
miror, & abesse a vitiis quom longissimè
arbitror. Cur ergo non respondi? quis
nihil erat, eum putarem esse responden-
dum. Tu quæ reprehenderam, quamvis
nonnulla defenderes, commutares; nec e-
ram, quom nihil jam prodesse tibi possem,
cupidus tecum contendendi; ne habebam
in

in animo tu dicta refellere, ne tuorum studio carminum carpendorum magis, quam officio viderer ea, quæ calligavi, castigasse. Novi autem nihil erat, quod scriberem, quia quæ litteræ communes, & pervulgatæ afferunt, scribenda non censeo, quodd existimo tibi esse notissima. Si quid autem ab Hemerodromo siliatæ litteræ nunciarunt, quis non æquè norum iudico, de eo te facio certior, nec semper; non enim semper libet scribere, nam sum incertissimus, & quod otii sum nactus, libentius in libris perlegendis, quam in scribendo consumo. Exposui tibi causam mei silentii, quam si minus probaveris, quominus penas dem, non recusabo. Aulam nostrum rus profectum esse credo, & ideo ad eum nihil mitto litterarum; sed si nondum profectus est, iubeto salvere meis verbis plurimum; nihil eum puto petere, quum hoc tempore, quo omnes venerunt, qui petunt, Florentiam venire supersederit. Vale.

Florentiæ XI. Kal. Octobr. Anno
MDCXCVII.

E I D E M.

Refi, quum legi tuas litteras, quibus postularum Pisanorum continetur; nam eos video in magno errore versari, qui putent a me sublatam comparationem, quæ reliquias Pisanarum Thermarum his, quæ tempus, aut injuria Barbarorum ex Antonini, & Diocletiani Thermae reliqua fecit, anteponebam; quia invidiosum mihi videretur res Pisanas cum Romanis comparare. Ego verò si veritati consentaneum putassem, nullas ex Antonini, & Diocletiani Thermae reliquias extare, quæ cum Pisanis essent conferendæ, invidiam non reformidarem; & faciliè doctissimis viris, qui hunc locum reprehendebant, persuasissem, nihil esse mutandum. Sed sustuli, quia a veritate abhorrere censebam, censebamque etiam antequam ea de Pisanis Thermae conscriberem; nam tantæ extant reliquæ Thermarum Romanarum, ut eas in duo augusta Tempia Romani deformarint, quorum alterum admirandum est artificio constructum Michaëlis Angeli Bonarrotii Florentini. Quid ergo viburnis cupressibus comparsarem? Cur igitur, inquires, id scribebas, quod inceptum, quod falsum arbitraberis? quia ejus, qui mihi negotium scribendi dederat, violentiam non potui resistere; & simul veritus sum, ne viderer invidere gloriæ Pisanorum. Sed

hanc comparationem, ne ipsi quidem Pisani reponi postulant; illa autem, quæ de antiquitate Thermarum scripseram, deletæ moleste ierunt, & petunt, ut reponantur; & ego non repugno eorum voluntati, dummodo sciunt ea me delesse, quodd invitæ initio scripseram, quum nullo probabili argumento niti viderentur; & quidquid feci, fecisse auctoritate adductum Cæsaræ viri clarissimi, & docti cum primis, & eruditi, & Cardinalis Norisii, qui putat Pisanas Thermae, quarum extant vestigia temporibus Augusti longè esse juniores. Ex sanè argumentum, quod ex Pisanis marmoribus ducitur, levissimum est, immo nullum; nam ex illis constat Augusti ætate Pisas Thermae exstitisse; sed quis audeat affirmare, Thermae, quibus et tempestate Pisani utebantur, non fuisse diversas ab his, quarum sudatorium hodieque cernitur? Equidem existimo eodem tempore, quo Græci Pisas condiderunt, eos & Thermae condidisse; nam quum balnei usus tam frequens esset, necessariæ Thermae habebantur; nec ulla fuit urbs, quæ publicis balneis careret; quin etiam in oppidis paulo amplioribus multas puto fuisse Thermae; quum enim homines saltem semel in die lavarent, immo quidam septies balneo uterentur, nulla Thermarum laxitas poterat sufficere lavantium multitudi- ni. Itaque memoriæ proditum est Agrippam centum sexaginta Thermae gratuitas Populo præbuisse; ex quo colligi potest, quanta Romæ fuerit Thermarum multitudo. Hoc ipso tempore, quo plerique Aristophanis Pætroclum imitantur, qui, ex quo natus est, nunquam lavit, quo multi utuntur Arno fluvio ad sordes corporis eluendas, pauci verò semel, aut bis in anno indigent operæ balneatoris; Florentiæ septem, aut octo publicæ Thermae numerantur; ut nihil de privatis loquar, quibus procerum domus non carent; quantum numerum fuisse hujusmodi edificiorum putamus eo tempore, quo homines lavabant sæpius, quam vesebantur? Quæ quum ita se habeant, quis prestare possit Thermae, quæ in Pisanis marmoribus nominantur, eas esse, quarum hodie ruinas inruemur? Est igitur id facile argumentum, quo me uti coegit Sempronius, & eo libenter abstinerem; sed si viri primarii Pisanæ Civitatis me eo volunt uti, utamur sanè; non enim mihi jucundius est opinionem meam sequi, quam tuæ, & eorum morem gerere voluntati. Illud oratos velim homines humanissimos, ut incidi Marmori jubeant Inscriptionem eo modo, quo ipse composui, non quo ipsi concinnandam censuerunt; & exemplum, quod tibi mitto, non quod tu mihi misisti, transferendum curent. In notandis annis sequutus
eram

E I D E M.

TU quidem omnes ingenii nervos intendis, & omnia undique argumenta conquis, quibus probes, podagrâ solere tentari non solum eos, qui se cibis

ingurgitant, & vino intemperatius obruunt, & usi sunt venereis voluptatibus, sed etiam sobrios, & temperantes. Quod ego libens concesserim, ne videat

auctoritati tue repugnare, neve scous de te viro gravissimo, quam tua virtus possidet, iudicare; præsertim quum veteris exemplis duorum sanctissimorum hominum, qui

podagrâ laborarant, quos non possumus suspicari in hunc morbum propter intemperantiam incidisse. Sed si velim teo more tecum jocari, non mihi desint argumeta, quibus epistolam tuam possum confutare. Nam videmus eos, qui vitam laboriosam, sobriam confectantur, qui vel necessitate coacti, vel adducti ratione, & consilio sapientum virorum parèe viciantur, expertem huius morbi vitam trudere;

quo in numero sunt rustici omnes, & ii, qui propter inopiam vitam, & victum aridum, & tenuem colunt; & philosophi veteres, qui sapientiam re, non verbis professi sunt, ex quibus unum Posidonium fuisse podagricum accepimus. Stoici carpunt Epicurum tanquam intemperantem, quod

strangurii, & terminibus vexaretur; & ajunt hos morbos ab intemperantiâ proficisci; & tu me suspicari vetas podagram ab eadem radice provenire, quam omnes Medici altman filiam esse immanium poculorum, ne dicas turpioris voluptatis?

Hippocrates negat feminas articulorum doloribus esse obnoxias; quod ætate sua non esse verum Seneca asseverat, & ejus rei causam esse dicit intemperantiam sæculi; en igitur non aberrat a conjecturâ, qui putat id genus invalitudinis ex vino, & epulis opiparis nasci; Turcarum natio, ceteræque vino, & delicatis dapibus non utitur, hæc peste non conficitur. At enim duo proceres Christianæ Reipublicæ, & Posidonius clarissimus auctor sapientiæ articulare morbum vitare non potuerunt; primum tibi respondebo, me exemplis, quæ rarissima sunt, non commoveri; neque enim quia aliquando Anaxigora predicante saxum ignem & Cælo dicitur decidisse, aut quia Æschylus est interemptus, quum aquila in ejus capot testudinem deiecisset; ideoque quum mihi foras produeundum est, ne testudinis casu, vel lapidis caelestis exanimet, portimesco; quæ perquam raro accidunt, perinde sunt, ac si nunquam accidissent, nec habent vim ex-

eram tempus, quo Magnus Dux reliquias Thermarum tuarum, conservandasque standavi, non quo Inscriptio inciditur; ideo scripseram, nisi fallor, Anno 1693. vel quarto; quod, si tu rectius putaveris, retinebis; in exemplo, quod ad te mitto, scriptum est Anno 1698. Vale.

Florentiæ Prid. Id. Jul. Anno
MDCXCVIII.

E I D E M.

ULtimas litteras, quas ad me dedisti, accepi alienâ manu exaratas; ex quo intellexi te graviter ex podagrâ laborare, quod ego, ne te solum divinum putares, multo ante prævideram; quanquam mea divinatio non erat talis, qualem tuam esse jactas, qui te assari divinius predicabas, sed ex conjecturâ ducebatur. Sciebam te posteaquam Florentiam sum profectus, quasi custode remoto, quotidie convivari eum Parasæchio, & Græco more potare; quid ergo suspicarer, nisi id, quod accidit, eventurum? An existimabas me, siquid intemperanter ageres, ignoraturum? Tu quidem omni studio me celatum voluisti, neque enim convivii, quæ Parasæchio exhibebas, Aulam adhibuisti, quia mihi renunciaturum arbitraberis. Sed multi te observant, quod multi te incolorem volunt. Pessimè igitur tibi confabuit, qui tantum vini veteris, & melloris note dono misit; credidit vinum mittere, misit venenum; tu quoque pessimè confabulisti, qui Pisanis balneis uti voluisti, quum a summo viro luculentis conditionibus inysteris; adeo equum nunquam sibi profuturam opinaris, eamque, ut Horatii verbis utar, sanguine viperino cautus vitas, & cane pejus, & angue fugis; sed hæc tunc tecum egi patrum, nunc venio ad litteras tuas. Queris, quid de valitudine Regis Hispaniæ mihi renunciatur; ego nihil aliud audivi, quam quod dudum ad pervulgatum, defæctum animo jacuisse, adeo exanimatus diu videretur, deinde resocillatum, & medicamentis adhibitis alvi inanitione curatum, quum ingentem vim excrementorum egessisset. Agi de pace cum Rege Turcarum jam pridem audivimus, falsum esse nondum comperimus; conditiones nimirum, quæ postulante a Cæsare, sunt impedimento. Vale, & Aulæ nostræ, Zambeccario, & Giannetto salutem dicito. Sex viris renuntiato me, quidquid egerunt, probaturum.

Florent. V. Id. August. Anno

MDCXC.

xempla persuadendi, quæ semel, aut bis in omni ævo evenerunt. Evolve sacros fultus, hos duos tantum vitæ sanctitate insignes viros, quos nominasti, reperies, huiusmodi malo esse vexatos: evolve vitas philosophorum, unum dumtaxat Polidonium animadvertes hoc genere doloris esse cruciatum; non igitur exempla tam rara persuadent. Deinde dicam clarissimos illos viros assiduis vigiliis, & immodicis laboribus, quos vel in indagandâ veritate, vel augendâ Christianâ Religione suscepserant, morbum contraxisse; nec tamen prohibebo, quominus in eorum numerum te aggredies, dummodo podagrorum patrocinium non suscipias, quos constat plerumque vinolentiz, & libidinis poenas dare; cojus rei testem possum appellare meum Civem eloquentissimum, cuius verba subijci „ *Egli non si vergognano, che altri fappia loro esser gottosi; e credonsi, che altri non conosca, e fappia, che i digianni affai, le vivande grosse, e poche, ed il viver sobriamente faccia gli uomini magri, e fottili, e il più sani; e se pure infermi ne fanno, non almeno di gatte gl' infermano, alle quali si suole per medicina dare la castità, e ogni altra cosa a vita modesta appartenente* „ Bocc. Giorn. 7. Nov. 3. Hæcenus recum sum jocularis, Adriani, quum mihi scriptiois argumentum desse, nisi stylum ad jocos convertissem; gratulor te podagræ cruciatibus esse liberatum, & valetudinem pristinam recepissem; si modò vera Pisani mihi nunciarent. Bellinum scito eodem morbi genere, quo tu laboras, confidari. Vale.

Florentiæ V. Idus Sept. Anno
MDCIIC.

E I D E M.

Scrîps, quàm par erat, mihi rediit sunt litteræ tuæ, & ideo ferius, quàm decuit, respondeo; cave putes ingratis mihi unquam fuisse tuarum frequentiam epistolarum, quibus nihil jucundius esse potest etiam occupato. Habui quidem bis in Academiâ primariâ hujus civitatis sermonem paulo breviorum his orationibus, quas Pisus habere soleo in solemnî inſtoratione studiorum; sed eâ re non prohibebat, quominus & litteras tuas libenter sciperem, & legerem, & iis responderem; & si quando officium respondendi distuli, id accidit vel negligentia mea, vel quòd aliquis libri lectione detinebar, vel quòd inanes litteras pigeat scribere.

Nunc autem, quum mihi scribendi materiam suppedites, omnem inertiam statim abieci, & omni legendi, scribendique studium. Consulis autem me de re, quæ mihi non venit in mentem; ais ex me audisse, quum Florentinorum, & Honorii Imperatoris copie Rhadagisum Gothorum Regem, & ejus ingentem exercitum profligarunt, & fame, ferroque deleverunt, a quibusdam Auctoribus esse memoriæ proditum, quemdam e gente Mediceâ fuisse docem Florentinorum. Ego verò non memini me id unquam affirmasse; nec possum prodocere retem aliquem historicum, cujus auctoritate uti possim. Ne tamen te prorsus destituum, quoniam te auctoritatem meam sequutum esse dicia, utar testimoniis poetarum, quibus, nisi tuas verba historici hâc obligasti, contentus esse poteris. Hanc igitur historiam eleganter, fuisseque persequitur Petrus Angelius Bærgius Elegiâ, cujus initium est:

Quantum pictura, statuisque poemata præbent,

O Dux magnorum maxime Casus Ducum.

Ubi narrat urbe pene captâ Florentinos duce quoddam Mediceâ erupisse, & in hostem impressionem fecisse, eosque fuisse; Mediceâque Rhadagisum obrutuisse. Extrat etiam Lælii Torelli doctissimi viri de cæde Rhadagisi Epigramma, quo testatur a Mediceâ Rhadagisum trucidatum.

*Barbarus infesto Rhadagisus Medicis istu
Dum ruit, & jam spes concidit omnis,*

ait:
Florentem at minor banc, atque Urbem excindere Romam

Gloria eras, dextrâ quàm cecidisse tuâ.
Credibile est autem id a duobus gravissimis viris non haustum e vano, sed apud aliquem scriptorem inveniri, quem vel non legerim, vel apud ipsum id me legisse non recorder. Cura, ut valeas, meque diligas.

Florentiæ Kal. Sept. Anno
MDCIIC.

E I D E M.

AD urbem vestram proficiscitur vir doctissimus Monfalconius, & Græcæ litteraturæ scientiâ, & Sanctorum Patrum, & Sacrarum Litterarum notitiâ clarissimus; is desiderat, dum in illâ orbe versatur, habere comitem non imperitum civitatis, cui pateant bibliothecæ (nam hujus rei præcipuè studiosus est, & multos

Pa-

A Patrum libros, qui nondum lucem viderunt, est editurus) qui se deducat ad loca celebriora visenda, quod ego tibi munus injungo. Stultè, inquires, podagricum elegisti, qui pedibus valentem comitetur; sed quid agam? non habeo alium amicum Lucæ. Si tibi grave est, aut per valitudinem nequis ambulare, poteris uni ex amicis tuis id negotii dare; dum hominis voluntati facias, nihil interest per te, an per alium id assequatur. Quod si mihi in hac re morem gesseris, humanitati laudabo tuam, & me affectum maximo beneficio prædicabo. Vale.

Dat. Pisis Kal. April. Anno
MDCCL.

E I D E M.

T U quidem multis collegisti, quibus luctus, merorque meus carissimæ parentis morte susceptus levaretur; & functus es officio amicissimi viri, qualem semper te esse credidi, & multis experimentis doctus intellexi; nec mediocriter mihi literis tuis profuisti; nam quæ consolandi mei causâ excogitares, vera esse perspiciebam; tamen in eo ipso, quod ad abstergendum dolorem meum potissimum inveneras, aliquid, quod animum pungeret, reperiebam. Mores enim optimæ parentis, quibus Beatorum sedes eam consequutam non immerito putas, quo suaviorerant, & amabiliore, eo molestius fero me eorum suavitate esse privatum; gaudeo quidem opinione felicitatis, qua potitum reor, sed brevi potituram, sed doleo mihi ereptam virtutem, qua perfruebar. Nec tamen velim, tibi persuadeas, me animo abjecto nimis, & fracto esse; & in luctu jacere, & merore confici; nam hunc casum quamvis scerbum toleranter, & humanè toli, & non parcam amantissimis tuis monitis, & literis, partim rationibus ex incimâ philosophiâ depromptis sublevatus nihil, nec parom dolori cedo, & potius in recolendâ memoriâ matris optime, quæ mihi dulcissima est, quàm in desendâ morte sum occupatus. Occurrit animo species ejus, occurrunt facta, de quibus libenter, & multum cogito; quæ cogitatio & si mentem aliquo doloris morfu perstringit, molitum habet admixtum jocunditatis. Itaque conor, quam mors eripuit, præsentem consistuere; nec patior ejus unâ cum corpore intermori memoriam, in qua acquiesco; nec multo secus eâ fruebar, quum viveret;

Tom. III.

neque enim præsentem videre, nisi rarò, licebat, quum tot menses abesse cogeret a Patriâ, & a conspectu meorum publico munere impeditus. Quemadmodum igitur eo tempore non augebar desiderio parentis, & erat ejus mihi jucunda recordatio, quia eam vivere sciebam; ita nunc minus crocior animo, & ejus cum quâdam voluptate memoriam colo, quia vitam fluxam, & brevem, & plenam morbis, & miseriis cum sempiternâ, & beatissimâ arbitror commutasse. Ac nisi corpus hoc, in quod tanquam in carcerem sumus detrullum, luminibus, ut ita dicam, officeret veritatis, letarer profectò, quod eam crederem, ex his tenebris evolasse, ex his fluctibus, & procellis, quibus assidue constiteram, emeruisse, & omnia incommoda ingravescentis ætatis effugisse, omnes dolores, & cruciatus, & pericula evasisse, & in portum tranquillitatis æternæ, & felicissimæ, & in lucem purissimam pervenisse. Sed quoniam hanc crassam, qua circumfundimur, inficiæ caliginem discutere penitus non possumus, & aliqùd cogimur in communi errore versari, dolorem certè speratâ felicitate parentis minuemus; quod nunc ego, & ego, ubi primum ejus mors nuntiata est. Quin etiam gratias ego Deo optimo maximo, qui mihi non improvise tantum hoc voluit influxit; & primum mori voluit parentem meum eâ ætate, qua nemini mors esse potest inopinata; deinde dedit illi proximis annis valetudinem valde infirmam; nam & vertigine laborabat, & distillatione, & tussi, & stomacho, & infirmis viribus utebatur. Quapropter expectatione mali ad malum perferendum animum meum Deus præparavit; sequor ergo Deum auctorem minuendi doloris, qui me non repente precipitavit, sed molli brachio deposuit. Vale.

Pisis Prid. Non. April. Anno
MDCCL.

E I D E M.

N On oblivione tui, carissime Adriani, sed potius desidia quadam, & fuga laboris, diu nihil ad te litterarum dedi; simul (ne omnem silentii mei culpam in me conferam) verebar, ne tuum altissimum orium, quod misere delectaris, molestus interpellarer; quod te omnibus humanis bonis credebam anteponeere eo adductus argumento, quod videbam te Pisis, & amicos reliquisse, ne munere erudiendæ juventutis, in quo diu cum ingenti laude

Aa 2

ver-

versatus fueras, sungereris; Lucamque te contulisse, non ut Patriæ conspectu, sed ut otio fruereris; multosque nobiles adulescentes Lucenses, qui se tibi in disciplinam tradere cupiebant, repudiasse; ac ne studio quidem iuvandi tuos cives, & Patriæ commodis inserviendi consilio, quod semel susceperas, abduci potuisse, quod superest vite, procul ab omni labore, omnibusque curis exigendi; nec quemquam audire voluisse, qui te ad aliquam docendi provinciam, licet honorificam, licet quætuosam, licet non admodum laboriosam vocaret; ut, quasi Epicureus Deus, beatus esses nihil agendo. His de causis suspicaber tibi molestum fore quiddam longæ desidiæ indormientem excitaret, omnemque scribendi, rescribendique molestiam, cane pejor, & angue viturum. Augebatur hæc suspicio, quod in tam pingui otio, tot annis nihil ferè conscripseras, quod in manus nostras perveniret; & antea, quum esses occupatus, identidem aliquo poematio nos oblectabas, nunc otiosus omnem pangendi carminis curam abiecasti; itaque tandiu silent Adrianii Musæ, videnturque Harpocrætiæ esse comites, non Apollinis. Non ergo absurdè faciebam, si tibi, quem diligo, & cuius voluntati morem gestum cupio, nolebam meis litteris molestissim exhibere, & scribendo rescribendi imponere necessitatem, & quasi jucundissimo somno consopitum excitare; in quo proposito meo perseverassem, nisi occasio incidisset, qua te velim meâ causâ paulisper laborare. Amicus noster Cuirinus homo probus, & studiosus tui, & amans amicorum vehementer a me contendit, ut pro eâ, quæ mihi tecum intercedit, necessitudine a te etiam, atque etiam petam, ut carmen aliquod Latinum, in laudem Cardinalis amplissimi Francisci Pignatellii eâ, qua soles, elegantia conscribis. Id ego cupiens & amici voluntati satisfacere, & aliquid a te lucubrationis exculpere, enixè te rogo, ut enixius rogare non possum; perfer hunc meâ causâ laborem, quem quum pertuleris, per me perpetuò conqueas, & Cretensis Epimenidis somno consoparis, sicut, quem totos quinquaginta annos servum obdormisse; cuius ego tibi a Deo longinquitatem ætatis precor, quæ centesimum quinquagesimum explevit annum. Quum carmen elaboraris, ad me mittito, ego Cuirinio mittam, vel feram; nam reditus mei tempus appropinquat, ut appareat, me ejus mandata non insuper habuisse. Vale.

Pis V. Id. Jun. Anno
MDCCIV.

E I D E M.

A Cœpi litteras tuas, & cum litteris pulcherrimum poematum, quod meo rogatu de laudibus Francisci Pignatellii Cardinalis amplissimi condidisti; cuius elegantiam, nitorem, numerorumque suavitatem quum contemplor, doleo te obstinasse animo Musis, quæ de te tam bene merite sunt, nuncium remittere; & abdicato docendi munere in ignobili otio, non sine metu summæ egestatis (ignoscas mihi utenti libertate dicendi) quod superest, ævi consumere. Video enim id tuum consilium, & publicè studiose litterarum juventuti, & privatim tibi magno detrimentum futurum. At quum sunt leves, & quàm facillè convelluntur ex rationes, quibus te adductum scribis, nolle te antiquo ludo rursus includere. Causaris invaleitudinem tuam, casualis senectutem, vel potius ætatem jam vergentem in senium, perinde ac si te ad militiam, vel ad fodiendum agrum vocaremus. Quomodo nobis persuadebis te, qui paucis diebus tam elegans poema componas, tam eruditæ epistolas conscribas, quales ad me sæpe misisti extempore exaratas, non posse pueris Argumentum proponere, non posse dare præcepta dicendi, non posse Auditorem Latinum explere, non posse errores puerilium scripturum emendare; quæ tu oscitans, & somnians, pro eâ facultate, quæ est in te summa, & pro diuturnâ exercitatione prestare possis? Quid quod non exigit a te Pisanus Antistes assiduam operam, & nunquam intermissum laborem, qualem exigeret a juvene, & valido; sed petit, ut valetudini parcas, ut quantum potes, & etiam minus, quàm potes, labores; ut quoties tibi commodum erit, quoties libebit, quoties per imbecillitatem capitis licebit, des operam erudiendæ juventuti. Crede mihi non potes hanc optimi Præfatis humanitatem sine inhumanitatis notâ repudiare; vel certè, si crimen inhumanitatis effugeris, desidiæ suspensione aspergeris. Quis enim laborem, quum facillè serat, conjunctum cum lucro, præsertim si non abundet, sine opinione desidiæ possit recusare? Vide, ne deceptus otii dulcedine, ubi nulla est, tibi fingas insuperabilem difficultatem; solet enim hominibus, postquam diu cessaverunt, durior, & intolerabilior videri labor. Certè mihi in summorum hominum vitas intuenti nimium delicatus videris, qui sexaginta natus annos omnem docendi laborem quæcumvis levem reformides; quot enim possim nominare clarissimos viros, qui

qui quum octogefimum, vel nonagefimum annum exceffiffent, tamen & ſcholæ præfuerunt, & operam diligentiffimè navarunt erudiendæ juventuti, & eundem vitæ finem, & eruditi laboris habuerunt? Sed exempla magnorum virorum, atque clarorum, quia tibi notiora funt, quàm mihi, prætermitto, ne tuas aures obtundam vulgata referendo; unum tamen non libet præterire Poſidonii doctiffimi viri; qui quum intolerandis articulorum doloribus cruciaretur, audiente Magno Pompejo, de maximis rebus, & graviffimis difputavit; qui ſenex, & podagroſus nunquam deſtitit & docendo, & ſcribendo juvare ſapientiæ ſtudioſos. Quod ſi ille grandior naſu, & eodem, quo tu, morbo laborans potuit in ſtudiis rerum maximarum aſſidue, accurate verſari, potuit difficillimas quæſtiones explicare, potuit undique ad ſe conſequentem multitudinem ſapientiæ præceptis inſtituere; non video, cur te poſſe paucos pueros docere litteras Latinas, & Eloquentiæ rudimenta diſcidas. At enim conſtituiſti, quod ſuperſt vitæ, vacare Deo, & ad conciliandum tibi divinum Numen, omiſſis æteris curis, roto pectore inewbere. Laudo voluntatem; ſed vide, ne deſideris, & fugas laboris religionem, pietatemque prærexas, & ab opere, cui re idoneum conſtituit Deus, avoceris; & dum meliora concupiſcis, deferas locum, in quo te ſummus Imperator collocavit. Te ille voluit inſervire commodis juventutis, voluit teneram ætatem bonis artibus inſtituere, voluit ad omnem humanitatem informare; hoc gratius Deo facere nihil potes, ſiquidem nihil accepius Deo, Deoque proximum, quàm juvare Mortales; & ſicut immane facinus eſt, & Numinis odio, & ultione digniſſimum (ut divina eloquia teſtatum reliquerunt) ſceleris pueros, & innocentes puerorum animos ad vitium deſectere; ita pulcherrimum facinus eſt, & amore Dei, & ſempiterno premio digniſſimum, eosdem ad virtutem excitare. Huic rei ſi dees operam, ſi impendas laborem, non eſt tibi pertimeſcendum, ne Superis omnibus non ſatisfacias. Nec verò debes vereri, ne ſi temporis aliquid tibi inſtituendæ juventuti, a contemplandâ divinâ bonitate, & potentiâ penitus avertaris; neque enim ſequitur, ut qui non eſt prorsus oſioſus, non poſſit interdum in divinorum contemplatione verſari. Quis enim fuit occupatior ſapientiſſimo viro Thoma, qui tantam ſtudioſorum multitudinem erudit, tot conſcripſit volumina, quæ ad omnem partem philoſophiæ pertinent? & tamen idem ille tam altè ſe ſe exultit ad perſpicuam divinitatis, ut non humanâ ſtirpe creatus, ſed unus e Cœleſtium cœtu eſſe videretur. Sanctiſſima Virgo Senenſis nomine Catharina, publicis negotiis ſe ſe immiſcuit, ardentis diſcordiarum faeces enata eſt extingueret, & acerbiffimo odio diſſidentes civium animos inter ſe conjungere, & concordiâ Republicam ſtabilire; pro Florentino Populo præclaram ad Pontificem Maximum oblit legationem; & Pontifici perſuaſit, ut e Galliâ, ubi ſedem aliquor Romani Pontifices collocarant, Romam remigraret. Num autem idcirco quia humana curavi, oblita Divinorum eſt, quæ cœleſtem vitam egit in terrâ, & quoad homini licet, ad beatam mentium felicitatem proximè acceſſit? Dies me deſicet, ſi exempla eorum velim reeſcere, qui contemplationem cum aſſione conjunxerunt. Potes igitur tu quoque utrique rei operam dare; quod te, ut facias horret, & omnes numeros præſtantiſſimæ virtutis implebis; nam, quam inſiſtis viam, ea nulla eſt; oportet prius parare, quæ ſunt ad vitam neceſſaria, deinde mentem ad contemplationem Divinitatis attollere, niſi enim corpus ſatur, non poteſt animus ad Divina conſurgere. Qui cœtus hominum inſtituerunt, qui contemplandi ſe totos dederunt, eos præcipuam curam habuiſſe conſtat, ut omnia, quibus vita ſuſtinetur, ſedatoribus ſuis abunde ſupereſſent. Itaque Cartuſianorum, aliorumque hujus generis hominum cœnobis non ſolum videmus abundare, ſed etiam ſuperſuere. Dominus, & Servator noſter non duxiſſet in ſolitudinem multitudinem Hebræorum-divinum ſermonem audieram, niſi tantæ turbæ alimenta ex inexhauſto ſue potentie penu promovere potuiſſet. Quos ille Diſcipulos legit, & ſum Divinitatis præcones, ut ſibi vacarent ſolâ, nonquam paſſus eſt ullâ re indigere, & tamen illi, quum tam liberali Præceptore uterentur, ſibi non deerant, & piſcatæ vitam ſuſtentabant. Tu verò omnia vitæ præſidia cogitas repudiare, & omnium egenum te putas mentem in Sacris Litteris, & in ſalutis æternæ cogitationibus occupaturum. Si conſumpſeris, quam habes, pecuniam; ſi Fiſanus Antilles vel offenſus repulſa, vel neceſſitate coaſtus unicum illud ſubſidium otii tui, & ſenectutis, quod fortaſſe cogiſt, denegarit, & ad inopiam redactus fueris, nâ tibi longè erunt illæ curæ ſanctiores, quibus te dicis delectari. Sanctorum Patrum libros & manibus egeſtis excutiet; excutiet ex animo omnes honeſtas cogitationes; egeſtis quippe ſtimuli ſunt acerrimi. Cogita verò, quàm turpe ſit, quum tuo labore poſſis victum tibi comparare, ex alienâ pendere miſericordiâ, aliorum opem implorare; quæ vita mendicorum eſt, & æruiſſæ. Nunquam, inquires, egebo, quia ſemper me alet ars eru-

erudiendæ juventutis; cur ergo, quod
 A facturus es aliquando, non facis? Cedo, quæso, quis præstare fore, ut possis laborem, quem nunc detrectas, vel ingravescente ætate, vel invalescente morbo colorare? at durum est sororem egram relinquere; durius mendicare. Quid tu sororem habes aiborem, vel stirpem, quæ sine certâ perniciæ aliâ transferri non possit? quin tu eam Pîsâs jubes demigrare? ubi ab amico tuo humaniter, benigneque tractabitur; at ea recusat; æquum est te sorori, non sororem tibi imperare;
 B sed

Tollis te incautam pietas tua.

Non est ea soror, nam si esset soror, nunquam fratrem lucro non modico, & omnibus vitæ commodis privare, & ad inopiam redigere voluisset; profectò furia est, non soror, quæ tibi mentem omnem excussit, adeo ut tantâ prudentiâ præditus non videas id, quod cæci vident, inopie copiam, commoda incommodis anteponenda. Ignoscas mihi tuam sororem maledictis incessenti, mulieris deliciis ferre non possum; tus consilia velim torturæ Deus, sed tu mihi videris a recto toto Cælo aberrare. Vale.

Dat. IV. Id. Sext. Anno
 MDCCIV.

E I D E M.

R Espondi epistolæ tuæ, quæ me ob-
 bjurgabas, nunc respondeo litteris, quibus & mores, & orationes meas laudas, quas ego si in me laudes agnoscerem, gratias agerem humanitati tuæ, quæ tam magnificè de me sentit, Adriani clarissime; sed quum me excutio, vereor, ne tam abhorreant a veritate laudes, quibus me serid afficis, quàm probra, quæ joco in me congesti; & te suspicor, quum timeas, ne mordentem remorderem, voluisse palinodiam canere, ut me placatiore utereris, si mihi stomachum fortè movisses. Utumque ea se res habet, gaudeo me a laudato viro laudari; & hac quidem parte lætitiæ mihi tuæ litteræ attulerunt; dolorem autem, & merorem non mediocrem, quoddam mihi te erysipelate consistari, & in febriculam incidisse nunciabant. Serva te, carissime Adriani, cura valetudinem tuam, noli nos, qui te amamus, semper sollicitos esse de tuo corpusculo; vide ne tibi noceat haustum meracius vinum. Non dico hoc reprehendendi tui, sed monendi causâ, si in hac re fortè peccares; nam fra-

ter meus mihi narravit te mero delectari; quamquam ille de te scitissimos nuncios attulit, te pugilicè, atque athleticè valere, esse multo habitiozem, lætioresque, quàm antea. An hac erant indicia futuri morbi? nam Hippocrates, ejusque sectatores ajunt, habitum corporis pleniores solito, coloratorem vultum, robustius corpus, interdum venturæ invaletudinis esse argumenta. Sed ego, qui non artificia statarâ, sed populari trutinâ rem ponderabam, lætabar tuis bonis; ideoque sum magis perturbatus accepto nuncio tam inopinato de morbo, in quem incidisti. Quare, si me amas, da operam, ut citò convalescas, & quum convaleris, fac me cettiozem de tuâ valetudine. Vale.

Dat. Pîsâs Sext. Id. Jun. Anno
 MDCCV.

BENEDICTUS AVERANIUS VINCENTIO AULLÆ

Ornatissimo, atque optimo adolescenti S. P. D.

Go. Vincenti jucundissime,

Ni te plus oculis meis amarem,
 cum isthac tuâ suspitione

Odifsem te odio Vatiniano;

quor (malum!) est ista perversitas? simul atque Florentiam veni ad te litteras dedi; feci adductus amore, feci desiderio tui, quod mihi levare litteris videbatur, quæ non mediocriter solum absentium sunt amicorum; tu factum criminaris, quasi hæc festinatio scribendi fuerit animi parum fideiis amicitie nostræ; itaque alii negligentia offenduntur amicorum; tu offenderis diligentia, ut Ciceronis verbis libet exclamare: o novum, & inauditum crimen! Huic suspitioni subtexis aliam; quum Pîsâs discederem ais me hilarem, lætumque discessisse, & exultasse, & triumphasse gaudio; id autem contigisse, non quoddam in Patriam essem reversurus, non quoddam aspectu meorum fructurus (has enim non facis vehementes lætitiæ fuisse causas) sed quoddam Pîsâs discederem. Primū

mum quis tibi dat me hilarem discessisse? ego verò, quum a te divellerer, lætus esse non poteram, & illud Ovidii meritò usurpalem:

Dividor haud aliter, quàm si mea membra relinquam,

Et pars abrupti corpore cisa meo est.

Sum enim in amicitia quodammodo melior, & fortitudinis gloriam in hac quidem re concedo tibi, qui me minus diligis, quum a me vehementissimè diligaris. Deinde, ut concedam me fuisse lætum, non id efficitur, quod effici vis. An verò tibi non iusta lætitiæ causæ reditus in Patriam videtur; cujus rei tanta vis est, ut sapientissimus ille Græcorum dicatur Patriam immortalitati prætulisse? Sed ille petebat

Ithacam quasi nidulum quemdam faxis affixam asperimis; ego Florentiam petebam, quum urbem exteri omnes uno ore maximè laudibus ferunt; quam Scaliger in poetica omnium, quas Sol aspicit, urbium ferè elegantissimam vocat; quam Cluverius Europæ totius, atque adeo Orbis terrarum pulcherrimam; hic autem homo Transalpinus excipit Antuerpiam; Boterus verò, nulli excepti, putat ceteris omnibus antistare pulchritudine; multi præterea Italiæ florem, nonnulli novas Athenas, quæ pulcherrimæ antiquitus habebantur, appellare non dubitant. Excederet epistola iusti voluminis modum, si laudes, quæ ab Auctoribus Florentiæ tribuuntur, velim recensere. Hanc autem urbem, quam exteri tanti faciunt, tantopere mirantur, ego civis non admiror, non diligam, mihi uni insuavis ejus aspectus esse videtur? non moveat urbis nitore, urbanitate civium, copia rerum, amœnitate agri non delecter, quem si videres, mirificam, opinor, caperes voluptatem? Quem enim non capiant vestiti vicibus colles amœnissimis, ornate nemoribus valles, pomiferis arboribus confiti campi, virentia prata, fontes, viridaria,

Speluncæ, virique lacus, & frigida Tempe,
subjecta collibus planities, his lætissimè virentibus in modum theatri circumseptæ; nihil incoltum, nihil horridum, nihil desertum, ædificia passim regio sumptu confurgentia, ea multitudo villarum, ut quasi virgulta, humo natæ videantur? Hanc urbem quum longo intervallo repeterem, & ad meos reverterer, nihil habui causæ cur lætaret? Utar argumento Virgiliani *Æneæ* leviter immutato,

*..... si te Carthaginiæ alæ
Pænissam, Libyæque aspectus detinet Urbis;*

*Quæ tandem Ausonia Teucros considere terra
Invidiæ est, & nos fas externa querere regna.*

Si te Pisæ delectant, quas & ego cum pro-

pter alias causas, tum maximè, quod te genuerunt, amo, admirorque; quæ tandem invidia est, & me Florentiæ, non exteri urbe, sed Patriâ delectari? Ar enim, nescio quid, notasti in corporis cultu meo, quod hominem gravem tibi dedecere videbatur, in quo possem tibi Senecam opponere, qui in epistola quidam, ait, sapientem comptam vestem incomptæ prælatum, quod homo sit animal sui comendi studiosum. Possem Xenophontem, quem cultus elegantie studuisse constat, adout etiam arma pulcherrima sibi compararet, Argolicum scilicet clypeum, Atticum thoracem, galeam Bætica arte concinnatam, Epidaurium equum. Possem denique Platonem, qui quum elegantem cultum haud-quasquam repudiaret, a Diogene Cynico irritus esse dicitur; quum enim Diogenes lectulum Platonis vidisset mundum, & elegantem, in ipsum insiluisse fertur, eumque conculescit, quum diceret: calco fastum Platonis; cui Plato gravissimè, verissimeque respondit: calcas, sed alio fastu; ut nihil hic de Demosthene, & Hortensio oratoribus dicam, quos ob eam rem tamquam molles cavillis adversariorum feruntur impetitos. Quibus exemplis ego superfedeo; sunt enim a me aliena, qui tantum absum ab elegantia cultus, ut ejus incuris mihi sexpenumero obsuerit; fatebor autem, id quod res est. Ego, ut nunquam corporis ornatum appetivi, ita nunquam habitu philosophiam simulavi, neque obsoletâ veste gravitatis famam sum auepetus. Perversissimum ego duco ambitionis genus ipso ambitionis contemptu esse maximè ambitiosum; itaque vestes, & ornamenta corporis, quibus utitur vulgus, non repudio, neque tamen studiosè piro; sed externa hæc, utcumque se habent, haud in magno pono discrimine; ad illa intendo animum, quæ sunt interna; ut nihil magnopere concupiscam, non libidine, non avaritiâ, non irâ transverfos agar, non fastu, non insolentiâ efflar, ut animo sum composito, & tranquillo etiam atque etiam curandum existimo; in his siquid peccare videbor pro amicitia nostrâ me velim admoneri, atque etiam reprehendas, & graver intrepes. Nam quod ad versus attinet, quibus me meos amores putas esse fastum, scito compositos fuisse duodecim ab hinc annis, ideoque nihil ad præsens tempus pertinere; quos antequam Pisas literas græcas proferer, meminî me recitare coram Ferrante Capponio, Farsetto, Ricciardo, aliisque clarissimis viris; hi autem versus palinodia quædam fuerunt Elegiæ, quam adolescentulus, quum Pisana Gymnasia studiorum causâ frequentarem, in amoris contemptum conscripseram. Quæ in re Stesichorum poetam sum

sum imitatus; nam illa quæ Helenam
 A vituperasset, deinde laudes ejus cecinit;
 ego quæ pulchritudinem contempnissimam,
 ne penitus viderer *inopulenter*, pulchritu-
 dinis potentiam his verbis collaudavi.
 Neque tamen in his quidquam est, quo
 polli argueere me amore fuisse captem;
 nihil enim in his est, nisi moderatum, ni-
 hil autem lascivum, aut impudicum, nihil
 non castis auribus accommodatum. Quod
 si esset, vitio tamen mihi verti fortasse non
 deberet, nec a te improbari, qui nosti Ca-
 nulli sententiam:

Nam cassum esse decet pium poemam

Ipsum, versiculos nihil necesse est;

& epitaphium in Voconium poemam ab
 Hadriano Imperatore conscriptum,

Lascivum versu, mente pudicus erat;

& Ausonii carmen,

Lasciva est nobis pagina, vita proba.

Plato gravissimus philosophorum in adole-
 scentem Stellam, in Dionem, in Halicarnas-
 sem amatorios versus fecit. Fecit & Solon,
 C C & Cicerone, auctore Plinio, & ipse Pimius, &
 alii, quos Apulejus in Apologia primâ re-
 censet; quorum tamen gravitatem nemo
 desiderat, & juro, nam si de quâ re quis-
 quam scribit, in eâ credatur excellere, ut
 ait Ovidius:

*Accius est atrox, convivia Terentius esset,
 Essent bellaces, qui fera bella canunt.*

Et tamen Alceus faretur se in quodam
 prælio parmam abiecit, quum idem pu-
 gnas, & pannos magno spiritui cecinis-
 set; ex quo constat eum scripsisse for-
 titer, non fecisse; quod etiam de Demo-
 sthene fertur, qui quum ad bellum Athe-
 nienses fortissimè adhortatus fuisset, armis
 ejus fugientis hostes potius sunt. Quare
 nihil est, cur ex genere scriptorum cupi-
 ditatem meam conjicias; possum enim ve-
 rè dicere scribo ista, non scio; nec verò
 me decet; quare desine suspicari; hujus-
 modi delicias, & lusus, & voluptates tibi
 relinquo, qui utas flores, & formâ præ-
 stas; quæ si tu animi firmitate contemn-
 nis, noli mihi exprobrare. Queres autem, cur
 ego te joco mihi amores objicientem tam
 serio putaverim esse refutandum; tu ipse
 in causâ es; amo te, & a te amari cupio,
 id porro contingere non potest, si tu me
 a tuis disceptare moribus opineris; nam
 verissimum est illud Horatii:

Olerum bilarem tristes, crilemque remissi;

te autem a te amatoris scio abhorrere, qui
 puellam cum dote summâ, ut tute mihi
 dixisti, recusaveris; ne videar ergo a te es-
 se diversus, nolui hanc suspicionem ani-
 mo tuo inherere; quam ut magis evelle-
 rem, nisi elegiam de contemptu amoris,
 quam pene puer composui, ut superius
 indicavi; quæ si tibi displicebit, te ipsum
 accusabis, qui me ad id genus defensionis

ecompuleris; huic alteram subjeci in Nata-
 lem Serenissimæ Ferdinandi Ecuriæ Prin-
 cipis, quam illi quum studiis puerilibus o-
 peram daret, obtuli; tu utramque, quæ so-
 les humanitate, excipies. Gracias ego plu-
 rimas, pro epistola latinâ, quæ mihi visa
 est perelegans, & erudita, adeo ut nihil
 sapia. Mei fratres, & Magius salutem ti-
 bi plurimam dicunt, quem patri tuo, fra-
 tribusque, & Adriano velim impetrare.
 Vale.

Florentiæ XV. Kal. Jul. Anno
 MDCLXXXV.

E I D E M.

Serius omnino, quàm oportuit lie-
 teris tuis jucundissimis respondeo;
 in causâ serunt occupationes, qui-
 bus distinebar; nec nunc quidem
 sum valde otiosus, quod ex eo co-
 njicias, quod nihil tibi mitto nugurum,
 ut hactenus feci; sed hoc officium salutan-
 di tui per litteras juxta Pindarum *καὶ ἀρ-
 χυλάς ὑπάρχειν* duco. Nec verò quid ad
 te scribam habeo, adeo novi nihil est;
 nam illud & ipse scies, neque enim est
 novum, in locum Antistitis Marchettii, qui
 impetravit senectuti suæ quietem, Sergi-
 sium subrogatum. Ajunt hominem esse
 lenem, & perhumanum; quod facili ad-
 ducor, ut credam vel ex eo, quod poten-
 tiae, auctoritatisque, quæ Senis abunde
 pollebat, Pisanum orium anteposuit. Scia
 Græcis bonos viros *ἀνθρώπων* appellari;
 talem esse arbitror Serginium, qui ut mul-
 tis rebus declaravit, semper otii studiosus
 fuit. Meus est civis; sed id mea nihil in-
 terest; nam Florentini magis exteris fa-
 vent, nec suos diligunt, & in eos illud
 Pindari convenit:

*Εἴ τι θεὸς ἐν δα-
 δρίῳταις μεταβάλλει,
 ὅτε ἀνθρώπου ἐν γού-
 ρῳ μεταβάλῃ τὰ πένον.*

Octodecim fere ab hinc annis jus civile
 Pisus profectus; id magis ad rem perti-
 net, nisi falsum est Virgilii dictum, non
 ignora mali, nostri cetera. Illud quoque
 scies Josephum fratrem meum petere mu-
 nus interpretandi institutiones juris civilis;
 competitorum habet multos, neque enim
 plures unquam fuerunt, qui peterent,
 & in his Rillium, qui impetraturus pu-
 tatur; habet fratrem, patremque summâ
 auctoritate, summâ gratiâ, amicis utitur
 multis; qui & mihi fortasse non defunt;
 sed animo sedit Plauti sententiâ:

Virtute ambire oportet, non favoribus.
 Say

Sic habet favorum semper, qui recte facit.
 Si, quod Deus faxit, votis respondere e-
 ventus, habebis Pisis duos fratres aman-
 tissimos tui; An res aliter acciderit, ego
 fratribus implebo vices, qui duorum amo-
 rem tibi representabo. Vale.

Dat. Florentiæ XII. Kal. Sept. Ann.
 MDCLXXXV.

E I D E M.

M Agni voluptate privatus, quem
 ex tui sublimitatibus consuetu-
 dine participarem, consolabor
 me frequenter literarum, quas
 quum ad te scribo, mihi te-
 cum loqui, ac te videre videor. Nam
 quæquam illi hæret pectori infixæ memo-
 riæ tui, ut de te cogitare nunquam desistam;
 tamen quum fungor hoc officio scribendi,
 gratulus occurrat animo, Vincenti carissime.
 Ne mireris igitur, si te crebris litteris com-
 pellabo, facilius id habens, ut in tuo no-
 mine solvissimo, ac memoratui tui acquie-
 scam, interoreturque, quem ex absentia a
 te mihi suscepi, aliquis ex parte deponam;
 temperabo mihi tamen, ac moderabor in-
 terdum cupiditati meæ, ne studiis obstre-
 pam, quibus assidue distineris, neve tibi
 onus referendi frequenter imponam.
 Nunc eurem quum recens a te disces-
 sim, vixi dulces officium scriptoris haud-
 quaquam parvi differendum. Eri enim in
 more positus, ut qui aliquod profectus sunt,
 ad amicos cunctos dant quum primum ti-
 rens, quibus salvis, incoluntisque se illi,
 iterque prosperum / habuisse declarant.
 Illius consuetudinis observanda causi
 de incolumitate tua te certidum susci-
 pio, ut non infortunio quidem, sed
 indolentia contrigisse. Nam tuiros il-
 le sceleratus, qui curatorem se te receperat,
 ut Florentiam prius luce perveniremus,
 verba nobis dedit, eademque vix servavit;
 totusque sequentem ante meridiem pec-
 ventando, pulveremque, & saltem, & m-
 stremp; prorsum a periculi paulo minorem
 illo æram, quo angustar, quid te antio-
 rum servissimum reliquidum. Ut vero
 Florentiam veni, nihil amplexus habui,
 quæm quædams, quos poposcisti, conquis-
 terem; nam apud illos tuiros respecti etiam
 verberis Publii Syri minographi atrocior-
 nimis ostendit supplicio; repunctionem com-
 junctis cum ostensionibus, quam habuit, in-
 universis, sed sine verminibus Publii Syri;
 cu utroque vixi, inaccessibilibus, itaque Quin-
 tiani desultationibus dum moris Moschani,
 & sine notis, & Austeribus utroque vira-
 Tom. III.

stien Columellam, & Palladium; Cato-
 nem, Varronemque etiam inveniam, & re-
 liquos, quorum bina exemplaria domi non
 habeo; sicut inveni / Elanum. Nihil est
 autem, quod me de pretio pœconteris;
 nullum ex his emi; & ego malim tibi do-
 dare, ut sint nostri monumentum, & pi-
 gnus amoris; nec ego cum amico om-
 nium suavitissimo libenter impensarum cal-
 culum pono; sed de his nihil. In hac au-
 tem urbe nihil est novi; ladi equitres ex-
 pectantur, nec quando sint edendi, liquet;
 in his Princeps Ferdinandus in equo cum
 magno comitatu sese ostendit. Ampli-
 thescrum temporarium exordium est, &
 pictura exornatum, juvenis equis exer-
 cetur, sed idoneo Magistro caret. De bel-
 lo adversus Barbaros nihil tibi, quod expe-
 ctes novi, præter ea, quæ, quum Pisis eram,
 incertis auctoribus audiebamus; regiam
 Pannoniæ urbem, quam alii Aquineum,
 alii Carantæ a Pœlethæ volent appella-
 tam, obsestem a nostris. Ferunt obsestem
 a Venetis Pylum in / Scloponeio, quam Na-
 varinum vocant; Moichos præterea sese
 commovisse, duntaxat Scytharum orbes ex-
 pugni esse. Hæc habui, quæ scriberem; cur-
 ra, ut valeas; neque mentis varietate com-
 plectere, & Adrianio meo, patrique tuo,
 fratribusque suorum plurimum dicere.

Dat. Flor. III. Kal. Quint. Ann.
 MDCLXXXVI.

E I D E M.

T Bre. Kal. Quint. triden post-
 quam Florentiam pervenimus,
 quo die primum celebratis
 publicis tui precibus obsecratur,
 litteras ad te dedit, quibus ad-
 duxit nihil respondisti. Quoniam ego sem
 stultos, qui te arguam, nec omnino susci-
 peret aliquid, quasi exsciam, quum in oc-
 curtus, quum difficulter a studiis litterarum
 avoceris; id esse cause, cur scribendi of-
 ficio fugi nobis propere, quod ego liben-
 tissimè credos, nam si causa tibi a litteris
 abstinenti sunt ipse littere, est mihi non
 dico gratum, sed honorandum gloriandum
 tum; præsertim si geometriæ studii, &
 Græcæ litterarum, quod temporis imperti-
 ris; quod, totæque, ut facias, atque ea reco-
 las, quæ quum Pisis agerem, in utroque stu-
 dio tibi tradidi, ut quum id te reverterar,
 ad ista minora possimas descendere. Nisi
 prudentiæ studium non ita, quidem non o-
 mittere, sed etiam in utroque, quæ tibi
 aliquid erit, quæ tibi admodum videntur,
 conjungenda. Nam præte vulgare & glo-
 ria

ria Jurisconsultorum, multosque ubique reperias, qui da apicibus juris quantumvis argute pollint disputare; qui verò eruditum illum pulvarem attingerint, aut docti sint probè utriusque lingue sermone (ut ait Horatius) paucissimos; ea demum gloria est, quæ spernit, segregatque a se vulgus, nec nobis cum rabulis, & litigiosis hominibus communis est. Ad eam toto pectore ineumbe, & quoniam te serius, quàm studiis tuis expediret, impeditus pudore quodam ad amicitiam meam applicuisti, diligentia brevitate temporis compensemus. Habenda tibi etiam ratio volestudinis tuæ, qua labefacta nihil prælarum moliri valebis; ea eum semper tibi diligenter tuenda est, tum præcipuè hoc æstu fervente, & anni sidere flagrantissimo; cui postquam consulueris, animumque satis relaxaveris, aliquid tribus temporis litteris mihi scribendis. Id erit munus optatissimum, hoc mihi gratius facere nihil potes; quod si temporis angustia impeditur, in promptu est vetus illa formula, si vales bene est, ego quidem valeo. Sed, ut aliquando scribendi finem faciam, addam ea, quæ optatissimi nuncii pertulerunt, quæ tu fortasse jam audisti, captam a nostris in Peloponneso Pylum; in eâ obsidione tradunt millenariam cohortem, quam Magnus Etruriæ Dux misit auxilio Venetis, egregiam operam navasse Reipublicæ Christianæ; quod ideo scribendum putavi, quia seio quamcopere soles nostrorum hominum gloriam delectari. Est etiam signis collatis prospere cum hostibus dimicatum; in eâ pugna ex nostris quinque sunt tantummodo defiderati; quidam addunt obsessam Methonem. Narrantiunculam quamdam rerum in Peloponneso, Pannoniaque nuperrimè gestarum tibi mitto, quæ heri Florentiæ typis exudebatur. Expecto a vidè versiculos tuos tam etruscos, quàm latinos, quos missurum te mihi promissisti; quos, nisi volens miseris, ego convicio extorquebo. Vale, meque vehementer amma, parentique tuo, fratribusque salutem dicito.

Dat. Flor. Frid. Non. Quinā. Ann.
MDCLXXXVI.

E I D E M.

Accepi tandem mihi exoptatas du litteras tuas, omnino ferius, quàm temporis, quo sunt a te scriptæ; ratio exigebat; quæ causa fuit, ut sæpius tibi de eadem re scribendum esse censerem,

binasque litteras mitterem Pisis, unisque ad Erc pontem, quò suspicabar te jam contulisse; quod eo consilio feci, ut aliquæ salutem ad te maturè perferrentur. Eæ verò, quas ad me plenas misisse cujusdam suavitatis dedisti, sicut ingenti voluptate me affecerunt, ita pudorem mihi non modicrem iniecerunt. Sic enim verbis extollis beneficium meum, quasi pro eo plurimum debeas, quod levissimum est, neque satis dignum amicitia nostra, cui si vitam impendero, vix esse videri satisfacturus. veruntamen accidit, ut opinor, abundantia quidam amoris, ut ea, quæ a me proficiuntur, majora tibi, & gratiora esse videantur; nisi verò non tam ipsam rem spectas, quàm voluntatem. Est enim gratiorum hominum beneficia non magnitudine, sed voluntate metiri; quod si ita est, fateor non sine causâ me a te beneficium appellari. Ardeo liquidem, ardeo incredibili desiderio augere tum dignitatis, tum aliquid tibi commodi asserendi; sed amor benefaciendi tribuit cupiditatem, fortuna non tribuit facultatem. Commode autem eecidit, ut qui te non possum, quom opes meæ sint nullæ, voluntate, quæ summa est, tibi satisfaciam. Desine tamen, si quid feci, aut faciam, quod tibi placeat, id magnificentius prædicare, ne non tam ornēs beneficium, quàm oneres pudorem meum. Nec verò est, cur mihi agere, aut referre gratias cupias, quæ abunde reatas arbitror, si te sensero meis rebus uti pro tuis. Verum de his aliis; quibus, ne te seriis obtundam, otium, deliciasque ruris, quò te audio concessisse, capientem, leviora sunt prævertenda, ne contrahas frontem, adducas supercilium, animum a lusu ad tristitiam, severitatēque convertas. Quid agis, mi Vincenti, quæ te prataludentem, qui venientem saltus, quæ te umbræ altorum nemorum, qui te fontes, vallisque vitantem Solis ardores habent? quantum jocularis, quantum rides? quantum otiaris, quantum denique studes? neque enim Diane studia tibi, nisi fallor, amorem Minervæ abstulerant; an verò solitudine ipsâ, aspectuque virentium silvarum, camporumque patentium, & amoenorum collium delectaris? Fac sciam, quibus deliciis, quibus avocamentis, qua voluptate animum relaxas, ut tuum gaudium gaudeam. Ego, interim in strepitu urbis versor, nec aliâ re delector, quàm colloquiis amicorum, qui maxime vespere, & ante meridiem solent in primum locum convenire; sed quum tu abes, maxima pars a me abest hujus quoque voluptatis; nudius tertius tamen ad ludos publicos, qui tunc edebantur, accessi rogatus. Quid eos tibi nunc describam, neque poscui, neque fortasse cupienti fuerunt illi

illi equestres magnifico saxis apparatu, pom-
^A paque visenda. Mars, & Pallas aurato cur-
 su caveam circumvesti juvenes nobiles ad
 extinguenda monstra vitiūrum musico can-
 tu, magnoque sidum concentu cohortati
 sunt. Juvenes autem insidentes equis, il-
 licia auro, aut argento velibus, varioque
 colore distinctis, armique nitidissimis in-
 ducti, cum magno peditum comitatu eo-
 dem cultu, armisque fulgentium currum
 sequebantur. Ubi verò Mars, & Pallas ju-
 ventutem saxis ad certamen incitarunt, in
^B medium monstra processerunt, ea Juvenes
 æquis lanceæ, jaculo, ensis, aliisque mis-
 silibus confecerunt. Quum, quæ se illo-
 rum manus præclarissime gessisset, ambige-
 retur, nec facile id posset dijudicari, inter
 se pugna simulacrum juvenes ediderunt;
 ut quorum virtus eminuisset, ii victores a
 Marte, & Pallade renunciarentur. Quum
 proelio commisso id adhuc esset obscurum,
^C victoriæ decus Magno Duci, qui specta-
 verat ludos, Maris, & Palladis voce dela-
 tum est. Cujus rei celebrandæ causâ læti
 juvenes equos, quibus insidebant, choreas
 ducere, & inire cursus, & recursus, &
 impliare orbes coegerunt. Quæ ego di-
 ligentius descripsissem, si te cupere putas-
 sem; verum quum spectare nolueris hos
 ludos, nec audire quidem, quomodo sint
 edicti, arbitror velle; non omittendum ta-
 men, quod præcipuum est, Principem Ju-
 ventutis, & Etruriæ Ferdinandum cum
 ceteris certasse adolescentibus, & equestria
^D peritiæ specimen edidisse. In ejus cultu
 id eximium inter cetera spectabatur, cir-
 culus, vel potius semicirculus ex adaman-
 tibus lucidissimis, & maximis; quem ha-
 rum periti rerum serunt centies sexages
 sestertium æstimatum; ut mirum esse
 videatur, quod apud Plinium legitur
 Lolliam Paulinam in quadam sponfallum
 cenâ se se operam gemmis ostendisse, quæ
 quadringentis sestertiūm, hoc est decies
 centenis millibus nummorum aureorum
^E taxarentur; quum paulo minus, quàm di-
 midium hujus summe in fronte dumtaxat
 gesserit Ferdinandus. Vale.

Florentiæ Idib. Quint. Anno
 MDCLXXXVI.

E I D E M.

Quid tibi venit in mentem, ju-
 cundissime Vincenti, suspicari
 me, nisi litteres maturè missas,
 smicidie nostræ fuisse nuncium
 remissurum; quod ex epistolâ
 meâ te dicis collegisse? Adeo ne me le-
 Tom. III.

vem, & inconstantem putas, adeo serum,
 & inhumanum, & ferreum, ut neque me
 diuturnitas consuetudinis, quæ mihi te-
 cum intercedit, neque voluntatum sum-
 ma conjunctio, & familiaritas, & studio-
 rum similitudo, neque toties laudata a me
 probitas, candorque morum tuus, mode-
 stia, pudor, innocentia, mansuetudo, su-
 avitas, comitas, ingenium, acere judicium,
 prudentia, & ineunte ætate senilis qua-
 dam gravitas, & optimarum artium illu-
 dium, quo ceteros meo judicio vincis a-
 dolescentes, possint in officio continere? ^G
 Ego nexum illum amoris, quo conjuncti
 sumus, qui, ut ita dicam, adamante viti-
 citur, dissolverem? ego contemnerem be-
 neficia, officique, quæ in me humanissimò
 contulisti? observantiam erga me tuam,
 benevolentiamque pro nihilo ducerem?
 si quid feci, quod tibi gratum fuerit, si
 quid bene de te merui, perdidim vel-
 lem? At quàm levi de causâ, quàm pueri-
 li suspitione perfrictus? quia litteris
 meis non statim respondisses. Quàm mul-
^H ta prius excogitasset, quæ te negligentie
 crimine liberarent? Non esse, cui lit-
 teras dares, quum maximè cuperes, vel
 datas perire, vel meas ad te non esse per-
 lasas, val minus prosperâ valetudine im-
 pediri; postremò, si alix rationes excusan-
 di tui defuissent, putarem velle experiri,
 quomodo negligentiam tuam ferrem, quan-
 topere litteras tuas desiderarem; prius cer-
 te omnia, quàm me a te negligi credidis-
 sem. Scis amoris esse proprium, ut facile
^I suspicari, ita velle amicos absolvere. Xe-
 nocratem Picro, quum de eo malè loquu-
 tus argueretur, nec posset negare factum
 excusavit, quum diceret, non videri tan-
 tum virum lino magnâ causâ aliquid fecis-
 se perperam. Quàm multa comminiscitur
 apud Ovidium Phyllia, ne perfidiæ suam
 Demophontem insimulet?

*Sæpe fui mendax pro te, mihi sæpe putavi
 Albo procellosos vela referre Notos.
 Thesea deponi, quia te dimittere nolles,
 Nec tenuis cursus forsitan ille tuus.
 Interdum timui, ne, dum vada tendis ad He-
 bri,*

*Mersa fores cæcis naufraga puppis agas.
 Sæpe Deos supplex, ut tu, siclenate, valeres,
 Sum præce auriculis devenerata facis:
 Sæpe videns venas Cælo, pelagique juven-
 tes,*

Ipsa mihi dixi, si vales, ille venit.

*Denique fidus amor, quidquid progravi-
 bus obitas,*

Finis, & ad causas ingratus fui.

Non minus ingeniosus defensor tui fuis-
 sem. Finge tamen opinionem tuæ negligen-
 tiæ alcius, quàm ut conveli posset, inha-
 Bb 2

lis-

fisse; tam infirmis nixam fundamentis amicitiam nostram putas, ut adeo levi culpa labefactanda videatur? Ego verò, si tu me maledictis incesleres, odium mei præfereres, te implacabilem, inexorabilemque præberes, contra rem, famamque meam venires, vulnera infixisses, mortem machinaberis, injuria tuas æquo animo ferrem, potiusque vitam, quam benevolentiam erga te meam amitterem; ne levi momento putes nostram necessitudinem occisuram. Ego te, mi Vincenti, puerum **B** cognovi, probavi modestum, probavi pudorem tuum, probavi gravitatem, humanitatem, comitatemque sum excolatus; non erant mihi planè cogniti mores tui, sed honestissimos esse audiebam. Quid multa? carpi tibi favere; excessisti ex ephebis, frequentissimè ad me publicè differentem ventitabas, summumque mihi silentium, modestiam, attentionemque præstabas. Conciliavi id magis tibi jampridem propensam in te meam voluntatem; nondum erat inter nos amicitia, sed erat mutua quedam benevolentia; pudor tuus, ætas, & fortasse etiam rusticitas mea nos arctius jungi non patiebantur; & tecum, quem plus, quam nonnullos amicos, quibuscum frequenter versabar, jam diligebam, nondum fueram colloquutus. Ubi verò tibi, tanquam Homérico illi Telemacho, vigesimum jam annum attingenti auctus est animus, me alloqui, mecum frequenter esse, meam domum ventitare coepisti; tum verò mihi perfectè penitus mores tui me tibi penitus devinxerunt; vix mihi admirabilis tui in Deum summa religio, pietas in Patriam, parentemque, amor in fratres, observantia, qua Adrianum præceptorem olim tuum colis, caritas, qua amicos complecteris, moderatio, quam omnibus præstas. Quid enim dicam, quam facillè omnes perferas, ac patiaris; quam aliis te non præponas, sis adversus nemini, eorum studiis, quibuscum es, obsequiaris? Quibus rebus quum omnium benevolentiam tibi conciliaveris, aliorum amicitia repudiata optimi cujusque familiaritatem appetis, nec inficeris vitiis nobilitatis, & juventutis. Jam verò docturum hominum consuetudinem quanti facias, quid attineat dicere? nemo Pisis proficetur, cui gratus, acceptusque non sis. Me verò quibus officiis ea prosequutus, qua benignitate fovisti, qua diligentia coluisti, quam mihi semper exposita humanitas tua, quam obvia comitas, quam promptum obsequium? **F** Tu s latere neo, dum Pisis eram, nunquam discessisti: tu, quotiescumque occasio data est, me laudibus extulisti: tu me semper, iramque meam patientissimè pertulisti. Ergo ego te, mi Vincenti, toto animo amplexus sum; tecum feris, tecum

jocosus, te semper in oculis gero; nec unquam amorem tui mihi extorquas, nec amicitiam nostram patiar ullo tempore interire. Nec injuriâ; nam benevolentiam in me tuam multis ex rebus videro perpexisse mirificam, & singularem; nec eam unquam levem esse, vulgaremque sum opinatus, licet in epistola meâ id me dixerim aliquando suspicari; quod me non ita sentire vel ex eo conjicias, quòd hanc opinionem meam somnium appellavi. Tu autem id mihi reponere voluisti; nam quis scripseram interdum mihi in mentem venire, quum sine tuis litteris essem, levem esse benevolentiam in me tuam; tu contra, ut ostenderes, quàm levis esset mea, affirmasti, nisi maturè mihi reteripsisses, amicitia nostræ interitum consequuturum. Sed quàm jura tu videris; ego nihil affirmavi, sed meam suspicionem pronuncia-vi me falsissimam judicare; tu autem non te suspicari, sed perpexisse dixisti. Ego si id suspicatus essem, aliquo moverer argumento negligentia in rescribendo tue, quum nihil litterarum accepissem; tu contra quo ductus argumento tam levem esse benevolentiam meam putavisti? nam quod ais ex litteris meis collegisse, miror. Quid enim illis mitius, quid amantius? significabam modestiam, quam mihi silentium tuum asserebas; est id argumento, quàm non modo præsentiam tuam, sed hæc absentium amicorum solatia litteras desiderem. Ad extremum precabar, ne ad hanc molestiam addere aliam velles, eam magno cruciati animum affecturam; quo dicto certè non levi momento mutandam voluntatem, sed in amicitia constantem futuram exprimebam; neque enim mihi dolorem inulturum silentium tuum, si fuisset voluntas immutata; ubi hic ira, ubi indignatio mea? Jam adhortatio illa, tute intelligis, quàm sit animi tui gloriæ consulens (cui tamen ita parens, velim, ut habeas inprimis valetudinis tue rationem, & memor Isocratici præcepti s studio cesses, quum studere possis adhuc, nec expectes ultimam defatigationem.) Quare sic habeto, me, quantum tibi sim devinctus, consequi non posse dicendo, nec te forsan cogitando; nec ullam causam unquam tam gravem fore, quæ leviter a te alienet meam voluntatem. Præterea tibi confirmo me clarissima in te perpexisse mutæ caritatis argumenta; ob eamque causam certò scire, amicitiam nostram neutrà ex parte claudicare, quæ sine mutua benevolentia, ut rectissimè judicas, non posset consistere. **N** Habes litteras mea non acres, & vehementes, ut verebaris, sed indices lenitatis, indices tibi devinctissimæ voluntatis. Quamquam me tibi non siccetere ex litteris perpescere potuisti, quæ postreda Idus,

^A dus, vel Idibus ipsi ad te dedi; in quibus ledos equestres, qui sunt hio editi, descripsi, quas an acceperis, velim me facias certiorum. Ego contra tibi significo narrationem, quam misisti, me accepisse; quam multis amicis recitavi, qui risum tenere non potuerunt. Præterea tibi mitto *E'nyadon*, quod ego composui, quum iter facerem, quod exprimit desiderium meum videndi tui.

^B *Ν* ὦ σὺς, φίλε, τὸ πρῶτον ἀδελφεῖός σου ἀπαυθὺς
 Κόρινθος ἔπεσεν ἀκακῶς, ἔπεσεν γὰρ οὐκ ἐλάττωται,
 Μῆδεν ἰσὺς, μῆδεν χυρὴ σὺν ἰδὺ ἀλλανταί,
 Ἀλλὰ κατὰ φῆν κατὰ φῆν, καὶ σωαχάιν
 Οὐδὲ μὲ Παρίδιος κύβητος Διὸς οὐδὲ μὲ Ἀπόλλων,
 Οὐ τίς τε καὶ Μουσὸν ἢ χαρίσσα λυήν,
 Οὐ Χάρμης, Νυμφάων ἢ αὐτὸν Ἰσχυρὸς αἰδῶν,
 Πάντων δὲ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν πᾶσι
 Φάνεται Ἡελίος, ὃς ἀπὸν φῶγος ἀνδρῶν,
 Κἀκεῖται λαμπρὸν ἴδον, ὃς βαρὺ, ὃς χαλεπὸν
 Οὐ σὲ σέσωκε γὰρ ἱσθὶς φῶγος καὶ φιλίαν ἄλλαν
 Φῶγος, καὶ φιλίας ἡμῶν φρονέσας.
^C Ὡς δ' ἐξ ὁρῶντων ἔπεσεν ὅς τις ἀπασαν ἐπύρθε,
 Πάντα σκίπτει πληρῶς, καὶ κατὰ πάντα χαίρει.
 Οὐδὲν ἔρ' ἐστὶ κακὸν, κατὰ γὰρ οὐδὲ πάντα, καὶ
 εἰδῶς,
 Καὶ χροὸν πάντων τυγῶν ἡμεῖς καίρας
 Μῆδεν ἰσὺς φαιδρὸν, γλυκὺ μῆδεν ἀπασαν ἔ-
 ταιον.
 Ἀλλὰ λύπη τυγῶν μ' ἀμφεκάλυψε ἡσυχία.

^D Mitto autem, ut te in studio Græcæ linguæ exerceris. Selvinus, ceterique, quos tuo nomine salutavi, tibi plurimam salutem impertiunt. Vale, mi Vincenti carissime, tuisque salutem nuncia meis verbis.

Florentiæ VI. Kal. Sext. Anno
 MDCLXXXVI.

E I D E M.

^E Tui binis litteris meis, quarum alteras postridie Idus Quinti. alteras VI. Kal. Sext. ad te dedi, nihil respondi; nolo tamen tantum, ac tandiu expectatum gaudium aliunde, si fieri potest, quam ex litteris meis, cognoscas. Jam octo ab hinc diebus auditum vobis esse arbitror Curiam, quam Budam nunc vocant, a nostris ^F vi expugnatam. Id nuncius per dispositos equos Venetiis ad Magnum Etruriæ Ducem misit attulit; sed quum a Cæsare nondum venisset nuncius, res in dubium vocabatur; huius autem cognitum duos Hierodromos, ita Græci vocant nun-

cios ingens uno die spatium emetientes, ad Cardinalem Pium a Cæsare missos eandem victoriam Romæ nunciavisse; quam letitiam illic serunt ignibus festis, aliisque significationibus celebratam. Hæc omnia, præterquam quod multorum litteris affirmantur, Mancinus, qui pro Magno Duce apud Pontificem legati vices gerit, missus tabellario, & litteris eidem Magno Duci nunciavit. Quæ quum tibi significaverim, nihil addam breviter erunt litteræ meæ, ut, si tibi sunt molestæ, frequentia, sin autem iucundæ, brevitate silentium tuum ulciscantur. Vale.

Dat. Flor. IV. Id. Sext. Anno
 MDCLXXXVI.

E I D E M.

^Q Uum tabellarius, qui subinde mutatis equis Florentiam cursu veniet, quod genus nisi certâ re, & exploratâ inter non solet, Magno Duci nuncius victoriæ Christianorum litteras attulisset; quum non urbes modò, sed cunctas Pannoniæ provincias, quæ Cæsari parent, constaret scilicet ignibus, aliisque letitiæ significatione eandem celebrasse, quum Cæsaris Oratorem senatui, populoque Veneto publicè nunciavisse, creditum est urbem, arcemque, quam obediens Christiani [sic enim nuncius, litteræque affirmabant] vi expugnatam. Quum autem recenti victoriæ nuntio Florentiis gaudio triumpharet, plebs, nobilitas, senatus, pro se quique Christianos duces laudibus ferrent, & cuncta civitas hilaritate circumfluere, mihi quæ imprimis ingentem ea res letitiam attulisset, te ejus expertem pro amicitia nostrâ esse nolui. Quapropter ad Adrianum misi edictum Florentiæ exemplum litterarum, quæ ad Magnum Ducem missæ fuerant, & ei quæ mandavi, ut ad te curaret quàm primum perferendum. Quum ea res per aliquot dies caluisset, nec interea nuncius a Cæsare veniret, tepere paulatim cœpit; neque tamen in sinum inducere poteramus duos Præfides provinciarum esse lufos, deceptum Cæsaris ad Venetos oratorem, quem aliquin esse serunt humi, nem prudentiâ singulari. Quare licet nuncio jam diffideremus, sic eramus affecti, ut si quis tabellarius a Cæsare missus ad Magnum Ducem, vel ad Pontificem venisset, qui idem affirmaret, nihil essemus desideraturi; quum ecce tibi nunciatur duos tabellarios Romam per dispositos equos ad Cardinalem Pium advenisse cum litteris, quæ

que res ita gesta declararent. Res erat
 A minimè dubia, & quin venissent, nemo
 ambigebat; nam & omnium litteræ id si-
 gnificabant, & Mancinus, qui negotio no-
 stri Principis Romæ geris, ejusdem rei tes-
 tes Principi scripserat litteras. Cur autem
 Cesar ad Magnum Ducem nunejum mittere
 neglexisset, multi probabiles causas af-
 ferebant, idcirco te certiores sciendum
 judicavi. Sed quam litteræ meæ lædè, &
 nuntii vanitate deprehensâ reddite sint,
 credo tibi ridiculas esse vîas. Decepti su-
 mus, docepti sed cum multis; credidimus
 magnis auctoribus, quibus urbes totæ, pro-
 vincieque crediderunt. Nam serunt Gal-
 liam Cisalpinam ferè universam hoc acce-
 pto nuncio commotam, & innumeras ci-
 vitates scilicet ignibus, explosisque bellicis
 tormentis, quod scilicet Florentiæ non
 est, publicam lætitiâ declarasse. Nunc
 adhuc angimur sollicitudine, & eventum
 tantæ rei trepidi expectamus; nam Bar-
 baros consistat obsessam urbem magnâ vi
 defendere; nec tamen diffidimus, & adhuc
 c meliora speramus. Floribus in locis mon-
 tibus dirutis extremâ ubi pars nostrî
 potius sunt, difficilem ascensu rupem, na-
 turaque, & arte munitam, & arcis etiam
 haud exiguum portum occupant; & mu-
 nimenta libi, ne detrudi possent, circum-
 dederunt. Alii quidem muri disjiciendi,
 replendæ fossæ, in ruinis murorum consi-
 stendum, si qua hostes munimenta obje-
 runt, diruenda; sed asperius serum pu-
 to effecta, quam editam rupem, in qua
 d sunt urbis novæ mœnia collocata, nostrî
 superarunt, atque cuperant. Nunc in
 piano labor, & æquiore loco dimicatur;
 nec jam cum ipsâ naturâ, sed cum hosti-
 bus, & eorum munimentis pugnandum.
 Nostrorum copias fateor diminutas, sed
 nec hostibus auctas arbitor, neque no-
 vam eadem terrâ sobolem; sunt illis sua
 funera, perque per omnes tempestas; scis
 in bello Martem sibi fortissimum quem-
 1 quo pignerari. Adde, quod ad opem exer-
 citui Germanorum ferendam auxilia un-
 dique convolare, & viginti millia militum
 e multis locis subsidio nostris dicuntur ad-
 ventare. Quid quod, invalidos Barbarorum
 exercitus exiguum auxilium sperem ostentat
 obsessis? ad triginta millia esse dicuntur,
 plerique tyrones, & eam militiam detre-
 stantes, nec virtute, nec numero nostris
 pares; qui ne dum Christianos intra val-
 lum aggredi, obsidionemque solvere, sed
 2 ne e superiore quidem loco signis collatis
 audeant dimicare; non tamen fidendum
 nimis fortune, communemque Martem
 fateor pertimescendum. Nuper autem a-
 liquid lucis nuntii nobis attulerunt, qui
 postridie Idus Augusti victos hostes affir-
 mant; res autem ita gesta dicitur. Impe-
 rator hostium decem millia ex universo ex-
 exercitu lætâ submersere auxilio oblectis co-
 natus est; qui quum noctu vallum trans-
 scendere, & in urbem penetrare aggrede-
 rentur, nostros haudquaquam sefellerant,
 exceptique sunt acri prœlio; diu non segni-
 ter pugnatum, ad extremum fusi, fugaci-
 que hostes, caesa tria millia, quingenti ca-
 pti, signa militaria quadraginta, athenes tor-
 menta universa in nostrorum potestatem
 venerunt. Id nudius quartus missus ad
 Magnum Ducem tabellarius nuntiavit;
 qui quum noctu venisset, non potui facere
 te hujus rei certiores; quam ut tibi
 significarem, has litteras conscribendas
 censui, simul, ut epistola tua jucundissi-
 mæ, & optatissimæ responderem; quum
 scito quanto magis expectatam tanto fuisse
 gratiorem. Quid enim illâ dulcius, e-
 legantius, humanius, amicitia nostrî di-
 gnus? In eâ me illud inprimis delecta-
 vit, quod amoris erga te mei magnitudi-
 nem intelligis; illud autem modestiæ tri-
 buo, quod causam mihi diligendi tui pu-
 tas esse dumtaxat meam bonitatem, si tuam
 dixisses veritate non aberrasses. Diligo en-
 nim, diligo, semperque vehementissimè di-
 ligam virtutem animi tui singularem; sed
 nolo, quamvis amor horretur, in tuas lau-
 des excutere, ne epistola excedat mo-
 dum, neve offendam pudorem tuum; nam
 boni, ut ait Euripides, odere laudantes
 quodammodo, quum laudent nimis. Quod
 autem de joco te purges, n hil est, mi
 Vincenti; fuit ille mihi perjucundus, qui
 x mihi præbuit occasionem amicitia nostræ
 causas exponendi; nec a te exigam pec-
 nam, nisi eam, quam sponte fuscipis, ut
 me amas; quæ eo gravior videbitur, quod
 amabis hominem invenustum, & infec-
 tum, & insuavem; sed & levis, quod ma-
 ximè diligentem, & omnium, quos terra
 sustinet, studiosissimum tui. Propediem
 catalogus eorum, qui Pisis prostentur,
 conficietur; ego peto mihi augeri stipen-
 dium; si impetravero te certiores faciam,
 mi Vincenti; & si me amas, cura valetu-
 dinem tuam; te rus confers, velim, ubi
 soles valere plurimum. Patri, fratribusque
 tuis meo nomine salutem dico, quam
 Salvinius tibi me jussit plurimam nunciare.

Florentiæ VI. Kal. Sept. Anno
 MDCLXXXVI.

E I D E M.

prikinam Cathedram, & stipendium peteret, repulsam tulit. Vale, meque, ut facis, ama.

Florentiæ III. Id. Sept. Anno
MDCLXXXVI.

E I D E M.

Etiā sessus ex itinere, & mareore confusus ingenti, quem recens discessus a te meus attulit, vix animo constare possum, nedum scribere aliquid accuratè; quum tamen hodie litteras istuc mittendi per publicum tabellarium detur occasio, ab hac qualicumque scriptione haudququam potui abstinere, quæ sollicitudinem tuam tollet, quæ ex itinere meo suscepisti. Illud autem prosperum contigit, quum satis longo somno nos refecissemus, hori decimâ tertiâ Florentiam pervenimus; ubi vix mihi Patriæ jucundissimæ, pulcherrimæque aspectus erris aspectum tuum desideranti; vix ullam tot amicorum alloqui voluptatem strulerunt, quum tuâ consuetudine carendum mihi esse diutius cogitarem. Non mediocriter me tamen deiecit, quod Salvinum vidi lætum, & hilarem, & magno animo ferentem injurias fortunæ. Ab eo velim exemplum petas, si quando [quod avertat Deus] tibi opus fuerit animi constantiâ, & fortitudine. Huic a te missas chirotheas dono dedi, & munus tuum meis verbis commendavi, qui tibi magnas gratias egit. Idem faciunt & fratres mei, quibus vita admirabilis comitas, & liberalitas tua. Pandolfum um nondum vidi; crastino die adolescentem conveniam, eique tuum offeram donum. Ferunt Cardinalem Medicum ante Quintiles Id. non esse reversurum, quod mihi molestum est; serius enim te videbo, quo magis te rogo, ut cures, ut sepe de tuâ valetudine certior sim, nisi me hoc angore animi cupis macerare. Lippam a nostris ferunt occupatam; Pontificem summum quemdam in exilium ejecisse, qui sacræ pompæ iser, quum se per obliquum tulisset, ruperat; matronam autem summo loco natam ob eandem culpam triennio domo exire vetuisse. Te etiam, atque etiam rogo, ut mihi mittas carmina, quæ olim pollicitus, non dico fregisti fidem, sed certè non liberalisti. Quælo, ne diutius me ducas, & hoc munere afficias, ut me consoler memoriam tuam. Carmina, quæ in te, Vincenti, conscripsi, multi, petunt; cupio quamplurima eorum exempla colligas, ut

his

Jam, nisi fallor, audisti Curtam veteri vocabulo, sive Budam novo mavis appellare, Postrid. Kal. Sept. a nostris vi captem, præsidium, quod se pertinacissimè defenderat, caesum. Multa præterea eredo illie falsis rumoribus ferri; quum hie in urbe, per quem nunciis e Germaniâ venientibus commodissimum iter, multa nuntiantur incerta, vel falsa, quæ prætermitto. Satis est nobis, quod certò scimus, urbem Pannoniæ Regiam sit, & arte munitam, inexpugnabile pæne propugnaculum Imperii Barbarorum, magnâ nostrorum temporum felicitate, in Christianorum venisse potestatem. Quum victoriam Florentis trium dierum supplicationibus decretis, sacraque pompâ, festisque ignibus, & dispositis noctu per fenestras domorum totâ urbe luminibus celebravit. Tertius hic est lætitiæ dies, nec minuitur gaudium tempore, sed augescit; plenæ viæ, plena fors, plena templi lætantium; sed non mihi consilium te de victoriâ Christianorum, neque de lætitiâ Populi Florentini certior facere; nec illud tibi significabo [est enim jam haud novum] viginti septem Cardinales creatos. Sed hæc mitto, neque enim horum causâ tibi scribo, sed ut scias, quinam professores novi sint lecti, quibus verò ausa stipendia. Nerius noster extraordinariam juris civilis cathedram est consecutus, & Cassignanus, additi sunt utriusque honorario quadraginta coronati; in eorum locum suffecti Montius, & Frosinius tui cives; Ansaldo, & Miglioruccius juris Pontificii institutiones explicabunt. Ordinariam medicinæ cathedram cum quinquaginta coronatis Zerillius est adeptus. Terentius quietem impetravit stipendio non diminuto. Adjecti sunt ad pristinum honorarium quinquaginta coronati Monellæ, viginti Verzanio, triginta Brondio, viginti quinque Cascinæ, cui delata est ordinaria Juris Pontificii cathedra; viginti quinque Sorato, quadraginta mihi. Ruciaro triginta, Javneto octingenta, qui extraordinariam philosophiæ cathedram impetravit, in cuius locum Vanghetus est subrogatus. De Rosetto, & Frosinio dubitatur, an viginti fuerint consecuti. Primarius Institutionum civilium professor Farfettus est renuntiatus. Quum duo Senenses peterent Squareius, & Lucarinus, auditi non sunt. Pro Rillio non petente, neque eupio te sua sponte Magius nitebatur, & stipendium sexcentorum coronatorum petebat; sed nihil equi impetravit; itaque locus hic vacat. Capæcius etiam Senensis quum

his obsequi possim. Vale, meo Adriano
christissimo viro; & Lanfredusque suavissimo
puero S. D.

Florentiæ IX. Kal. Quintæ. Anno
MDCLXXXVI.

E I D E M.

Quibus tuis virtutibus adductus,
quarum casus impulsus, Vin-
centi, te adeo vehementer di-
ligam, mirari te scribis. Ego
verò mirarer potius, quod te
parum admiarem, si aliquid amori meo addi
posse videretur. Ex quippe sunt animi vi-
dotes, adeo eximie, singuloseque virtu-
tes, ut non mediocrem amorem, sed ex-
celsum, & singularem desiderent. Sed pro-
fecto modesti indole predicti adolescenti-
bus idem accidit, quod ægeatibus pre-
cioso delibris, & odore suavissimo fra-
grantibus. Nam quemadmodum hi coloris,
quem gerunt, non sentiunt hæc spirituum
suavitatem; qui verò proxime accedunt,
sentiant, & alioho bono perfruuntur;
sic modesti, & graves adolescentes vir-
tutum suarum excellentiam vix intelli-
gunt; qui autem eos familiaritate acin-
gunt, intelligunt, & earum, ut ita dicam,
odore jucundissimo delectantur. Quare mi-
rari desine, si quod animi tui bonum in te
non vides, id mihi videtur magnopere ex-
petendum; quin potius imitare formosos,
quibus ignota est sui pulchritudo;
hi nimirum consulant speculum, & lineam-
entis quibus ea contemplantur, ex eo-
que spectaculo magnam percipiunt viden-
tiam; & tu speculum consule, & quasi-
dam amicus est amicus, quodam specu-
lum) illi amorem suum intueri; quoniam
te faciam, vide; jam tui virtutis, que
in me inchoatibiles virtutes exornant, in-
telliges venustatem; jam tuo bono imbe-
ris, jam me spiritum suum in morum
tuorum vehementer affliges; quam pul-
chris mihi speculo sit gratulus. Nam hæc
benevolentia mea, quam ingentem esse tu
ipse constiteris, nisi te in me, & in illi
ille Pötes, in cura novissim, levius esse
argumentum bonitatis; hanc quam mihi
profusus cogniti mores, peripeta voluntas,
explorata sit virtus; non est mihi, crede,
falsa testis indolis tuæ; nec debes eam
tanquam speculum mendax respondere. E-
go te ex omni Pisanæ juventutis legi, quem
amicitia complecterer; non qui genere, di-
vitiis (quamquam & hæc sunt in te non
contemnenda) sed qui prohibere, & morum
gravitate præstare universis; non potes,

nisi judicium meum levissimum putas, di-
bi displicere. Ad hæc causam, que est
gravissima, illud accessit, quod aliquot an-
nos me usus es præceptore; & ego te eru-
dio non mercede adductus, non coactus
officio (nam scia id meum munus non
postulare,) nec te cum turbis discipulo-
rum, ut alii faciant, admixto; tibi uni la-
boro, tibi obsequor, tibi solitrado ea,
que arbitror profutura, tu mihi filius es,
ut Græci loquuntur παύτρως ἀγαπῶμαι.
Gæve autem ullam conjunctionem ætior-
em existimes est, que inter discipulos ba-
ne a naturæ informatos, & humanarum ne-
cessitudinum intelligentes præceptores in-
tercedit; siquidem nulla major societas est,
que rationis commercio copulatur. Id ex
eo percipitur potest, quod Deus & homi-
nem, & motus audientes præterivit; ho-
mines tamen demtaxat in deliciis habet,
& eorum poterit appellatur, mutatur ani-
mantium non item; non alia de causa, nisi
quia homines participes sunt rationis, cu-
jus ille fons, acque principium; qua mu-
ta carent animantes, vel certe utuntur ad-
modum imperfecti. Mentes illæ cælestes, &
immortales nunquam societatem cum brutis
inisse memineris, cum hominibus
verò sepe; quod credere convenit & Poë-
tarum, & Historicorum testimonio, &
quod majus est, sacrum literarum.
Hujus autem necessitudinis, que tam di-
versas naturas, & pene infinito distans in-
tervallo nectit, & jungit, sola mens, &
ratio causa est; quem quum in homine
mentes divinas videant, non possunt homi-
nem, sicut alias animantes despiciari.
Jam verò hominem homini, que res con-
ciliavit ad vix societatem, ad benevolen-
tiam, ad amorem, nisi rationis, rationis-
que communio? Quare, ut bestias om-
nibus modis insedemur, servitio gravi op-
primamus, impune cruciademus, nihil cum
ipsis commune habemus; homines autem
benevolentia complectamur, amore fove-
mus, coram eodem potius ad nos per-
tinere; multo verò pro amico vixisse
profundere non recusant; hujus diver-
sitas illam solam causam reperies, quod
homines communione sermonis conju-
gantur, consistit inter se conferunt, animi
sentia communione; id vinculum est societa-
tis humane, ad amorem fundamentum,
ad amicitiam solidissimum fundamentum.
Quod si rationis communio sola est effe-
ctrix amoris, & soliditatis quicquid socie-
tas cum ea, que contrahitur inter disci-
pulos, & magistros poterit comparari. Al-
ias nimirum societas, alias in eodem
collate opes, alias corporum ebmixtio,
alias conjunctio sanguinis jungit, hanc so-
la rationis communio conglutinat. Quid
enim aliud tum audire præceptor, nisi cogita-

gignat sapienter, nisi rationes, nisi rerum
 scientiam communicat? quid aliud moli-
 tur, nisi infusos a natura igniculos excita-
 re, nisi ingenii similitudinem, & cogitatio-
 nem, & sermonis in eo, quem erudit,
 procreare? Sed professio sanctissimæ hujus
 necessitudinis auctoritatem minuire, qui
 non animi propensione, nec benevolentia,
 sed iure ducti nobilissimas disciplinas tra-
 dente adolescentibus primi insinuerunt;
 ideo præceptoris nomen evituit, & alie
 conjunctionis causæ potiores habentur.
 Sed ab iis ego, qui docens adducti lucri
 cupiditate longissime absum; idcirco noli
 mirari, si te, quanta debetur huic artissi-
 mæ necessitudini, caritate complectar; si
 de tuis commodis nunquam desino cogi-
 tare; si te mihi nihil est in terris jucun-
 dius, nihil carius, nihil amabilius. Verum-
 tamen facis, superque de his philosophici
 sumus; & vereor, ne tibi molestiam attule-
 rit oratio tam altè repetita; sed, de quo scri-
 beremus, non habebamus, novi nihil est;
 Legatus Moscorum Magni Principis fertur
 adventare. Tu interim, quem propediem
 salvere me sperabam iusturum, vale, & fac,
 ut sciam te valere, & parenti, fratrique
 quis, & Adriano clarissimo viro, & Lan-
 fraduuccio felicissimæ pueri plurimam sa-
 lutem impertire.

Florentiæ Prid. Kal. Jul. Anno
 MDCLXXXVII.

E I D E M.

EX tuis literis intellexi te in juris
 prudentiæ studium toto pectore
 incumbere non amore ejus facul-
 tatis adductum, sed necessitate con-
 ductum; eam rem tibi magnam mo-
 lestiam exhibere, vehementissimæque esse
 perturbatum; quod amoenissimis disciplinis
 prætermittis, & abstractus a florentissimis
 rhetoricæ spitiis, & mollissimis recessibus
 poetarum in jurisconsultorum salebris, &
 dumtaxat compellaris; quæ tam dolenter,
 acerbeque deploras, ut mihi consolandus
 esse videaris. Quid te mæceas, Vincenti
 suavissime, quid sponte susceptis molestiis
 maris florem conteris? quid ænimum ad
 magna surgentem curis oneras non ne-
 cessarius? quin potius excoctas, quæ labo-
 rem, meroremque tuum possunt allevare?
 quæ non levis arbitrator, aut contemnenda.
 Aut enim juris civilis profuturi publicum
 munus hoc anno consequeris, aut in alium
 spes tue deridentur. Si consequeris, mo-
 lestiam, quam capis, prospero petitionis
 eventui compensabis; erit tibi magnæ so-

Tom. III.

latis, magno curarum levamento, magnæ
 voluptati reputare, te rem multis de causis
 hæc quidem tempore difficillem impetras-
 se; tux dignitati magnum cumulum ac-
 cessisse; tuam virtutem præmiis auctam;
 nec carere lemnificis coronam, quam sum-
 mo omnium plausu nuper ex allequutus;
 te vixdum jureconsultorum donatum in-
 signibus a sapientissimo Principe dignum
 tanto munere judicatum; non esse am-
 plius incertum, in quo studio vitæ curri-
 culum conficias; unde petenda sint hono-
 ris, & gloriæ incrementa; illamque mise-
 riam effugisse, quam Virgilius expressit hoc
 versu:

Lucerti quo fata ferant, ubi fistere deat.

Sis autem, quod petis, minimè conseq-
 uis brevitate laboris te debes consolari;
 circiter Kal. Sept. id scies; tunc animum
 quiete reficere, tunc licebit de viâ, quæ
 in jurisprudentiæ studiis tibi restat, con-
 sciendâ paulisper declinare; & ad alias
 disciplinas, quasi ad diversoria quædam a-
 moneri divertere, & conficere cursum, quem
 in Mathematicis, & Græcæ litteraturæ in-
 stituit. Veniet tempus, quo studia instaur-
 abuntur, audies novos professores experts
 ipse molestie, experique curæ, & sollici-
 tudinis; quam verè sit illud a Lucretio
 dictum intelliges:

*Suave mari magno turbantibus æquora ven-
 tis.*

E terrâ magnum alterius spectare laborem:

Suave etiam belli certamina magna tueri

Per campos inlitta tui sine parte pericli.

Nec tamen tibi denegatum, sed dilatum
 munus existimabis, quod ad id explendum
 paratior accederes; naminem vidi media-
 citè eruditum, qui constanter hanc di-
 gnitatem petiverit, quin seriùs, ocyùs im-
 petravit. Hæc si tecum animo reputaveris,
 facilius laborem perteres, molestiamque,
 quam hauris, libentius deprecaberis. Præcla-
 re Stoicorum summus Epictetus unuscu-
 jusque rei duas ansas esse confirmat; alte-
 ram, quæ rem gravem, molestam, tristem;
 alteram, quæ levem, perferendam, jucun-
 dam facere videtur. Grave est in eo stu-
 dio, quod tibi sit insuave, laborare, gra-
 vius, quam nescias, an ex labore fructum
 sis percipiturus; gravissimum necessitate
 compulsum, & temporis angustis circum-
 ventum. Hæc si rem accipis, perturbabe-
 ris, dolabis, angoris, ingemifices; si verò
 studiorum profectum, spem præmiorum,
 & gloriæ, brevitemque laboris, alique,
 quæ consui, cogitabis, levius feres. Tri-
 stissima quæque non sunt animo agitando,
 & veranda sollicitè, sed quàm levissimè
 transmittenda; ut ea, quæ facti sunt odo-
 ris, olent commota deterius, ita, quæ su-
 per naturâ molesta sunt, animum gravius
 animadversa, & cogitata perturbant. Que-

Cc

mad-

madmodum si inter spinas verferis, & quiescas, minus cruciaberis; si te commovetas, iactes, agites, volutes, gravissime offenderis; ita si mentem abstrahas a cogitatione malorum, & in tranquillo colloques, aut nihil, aut minus indolebis; sin autem ea verfes, in iisdemque animom, cogitationemque defiges, intolerabilia tibi videbuntur. Quod si animi tanta vis est, ut qui aliud mentem vehementer intendunt, interdum corporis dolores acerbissimos, cruciatuque non sentiant [quemadmodum fertur Archimedes non sensitse vulnus infictum intentus formis in pulvere describendis] multo magis idem suas molestias non sentiet, quum se ab ipsis abduerit; præsertim quum vulnera, cruciatu, verbera sui vi pellant corpus; animum res molestæ opinione magis, quàm sui naturâ vulnerent. Quæ quum ita se habeant, noli te tristitie dedere, noli te miserum ducere, neque, præterquam quas ipsa res molestias

c *Habes, addas, & illas, quas habes, rectè feras.*

Quas molestias contemnendo, leves, aut nullas facies; neque enim in animo, quidquam juris externis, nisi ea ipse admiserit. Illud habet vim ledendi tui, a quo tibi præcipio esse abstinendum; cave, ne studio nimis, præsertim insuavi, corpus opprimas, ne vigiliis maceres, ne valetudini pessimè consulas;

Et tibi si non vis parcere, parce tibi;

d si tibi vilis tua salus, non debes amici salutem contemnere, quæ ex tua quodammodo pendet; si tu in morbum incidis, ego quoque graviore animi morbo conciliabor; neque preceptorum, quæ tibi dedi, fortasse meminero. Nulla necessitas cogit te supra vires laborare; non te veto studere, sed animum studio inclementer defatigare; novi impetus ad gloriam tuos, ideoque timeo, & te monitis insequor salutaribus, quæ tu ne despexeris. Apum favos jore sermones bonos esse litteræ testantur; nam sicut mellis liquor asperum saporem aliorum ciborum, & potionum admixtus temperat, & ut ait Virgilius, domat; sic amara curarum eluit, & mingat prudens oratio; & quemadmodum mella habent abstergendi vim, aquæ purgandi, ita sermo bonus ex animo diluit molestias, & falsas aufert opiniones. Quæris autem quod tempus adventui tuo prætere oportunitum; ego tibi censeo maturandum; nam si citius veneris, parum tuis rebos offereris, si serius, nihil egeris. Quam cito venisse te non præterbit, si quindecim dies Florentiæ commoraberis; nam interim urbem spectabis, & nisi res diutius, quàm anno superiore differatur, præfens cris, quum agetur de negotio nostræ

Academici. Perendie igitur Pisis proficiscere, quod commodo tuo fiat; quæ de re cupio scire, quid decreveris, ut tibi præstè esse possim, nec tu me, aut ego te querendo defatigemur; potes autem cras acceptis meis litteris tuæ professionis tempus paucis indicare. Nocturnum iter si elegeris, pulverem, æstumque vitabis, & valetudini consulès. Vale, & tuis, & Adrianio plurimum nomine meo salutem imperti.

Florentiæ IV. Kal. Sext. Anno
MDCLXXXVII.

E I D E M.

E T si nudiùs quartus ad te litteras dedi, tamen scribendum rursus esse duxi, ne, si fortè non sine perlatæ, officium videar neglexisse, tuasque preces, quibus obsecrabas, ut significarem tibi, an eas accepissem, repudiasset; & privatim quidem quod scribam, nihil habeo, quum jam te certiores fecerim Ferrantem Capponium cryspelate laborare, meliusque se se habere; sed nihilominus nostræ academici negotium dilatum ita longius, quàm putabamus. Publicè verò Hemerodromi attulerunt Corinthum a Venetis in deditionem acceptam incremèti victoriæ; centum quinquaginta vicos, & castella in nostrorum venisse potestatem, res gestas paucis diebus triumpho dignissimas. Non scribo pluribus, quia sum oppido inbecillus; diarrhæa me malè habet, quæ si diutius mihi molesta erit, jam affigat lectulo; ita neque potus, neque cibis juvat, & vires incredibiliter sunt labefactatæ. Vale, & valente jube fratres, & patrem tuum.

Florentiæ IV. Non. Sept. Anno
MDCLXXXVII.

E I D E M.

U T mandatis tuis obtemperarem, Magnellium domi conveni, qui febriculâ correptus decumbit; is mihi significavit florem, qui istic Riccardus appellatur a cognomine videlicet primarii viri, hic alio nomine appellari. Nam ut Pisis a viridario ejus profectus a Domino vetere nominatur, ita consentaneum Florentiæ, quò missus est aliunde, aliter nuncupari: itaque

que se nescire, quis iste flos Ricardus sit, & imperialis variator custodem etiam ignorare, se cupere, ut me certiores facias, qua alii appellatione censetur, vel saltem describas eum, ut certus cognoscere signis valeamus. Ab Ambro quoque viro perelo-genti, & humanissimo petivi bulbos, quos promiserat; qui respondit, quamvis habent domi pretiosos, & raros [id quod omnes Florentini sciunt, est enim harum deliciarum iudagator acerrimus, & diligentissimus cultor] tamen se huc non esse contentum, sed expedire quosdam insigni raritate, horum partem mihi daturum; nec sibi quidquam optatius, quam ut me morem gerat. Voluntati opus autem esse diligenti cultura, nam prestantissima quæque studio maximo, vulgaria sponte proveniunt. Hæc ille, qui an expectationi, promissisque tam speciosis sit re satisfaturus, nescio; illud scio me flagrantissime cupere, ut tibi meæ operæ sit aliquid, quod amicis possis ostentare, mi Vincenti, sed hoc in aliena potest est potestare. Vale.

Dat. Flor. XII. Kal. Oct. Anno
MDCLXXXVII.

E I D E M.

TE binas litteras meas puto accepisse, quas post illas, quibus postremo respondi, dedi duodecimo, & quinto, nisi fallor, Kal. Sept. sed qua fieri potest, ut ex tibi reddite non fuerint, quem oculi hominis, qui istuc proficiatur, datur occasio, denuo scribendum esse duxi. In illis autem significatum hic ignorari, quis flos Ricardus sit, quem petisti, alio nomine appellari, opus esse, ut indicares, quomodo aliter vocetur. Magnellum sepe conveni, quo interprete a custode viridarii, quod Ricardus satis instructum, ornatumque habet, impetravimus, ut nobis copiam faceret bulborum omnis generis paulo selectiorum. Capsulam suam his deliciis plenam paravimus tibi, quem Pius veniemus, perferendam. Magnellus contulerat mittere primo quoque tempore; sed ego auctor fui, ut superfederet, ne, quam Pius non esses, periret. Ambra quoque mihi viginti sex bulbos tradidit diversæ generis, qui, quantum ex ejus verbis conjecere potui, sunt non contemptendi. Sed ego harum rerum sum admodum imperitus; idcirco subjeci eorum indicem vernaculæ linguæ, quod eorum nomina barbara satis concinne exprimi latino sermone non possent. Ego jam orationem

Tom. III.

absolvi, quam Kal. Nov. in institutione studiorum sum habiturus; qua conor ostendere litterarum studia, æthere animis veram quietem, & tranquillitatem, te autem judicem desidero, quem videre vehementer cupio. Camillus Pandolfinus, qui hæstius erysipelate laboravit, nunc convalescit; tibi plurimum salutum dicit, & Redius. Vale, Aulæ jucundissime.

Florentiæ VI. Id. Octobr. Anno
MDCLXXXVII.

E I D E M.

ET si quaerim hoc anno frequentibus litteris abstinere, ne tibi molestus essem vehementer occupato, nec, priusquam respondisses, officio fungi scribendi; ut esset in tui, postquam potestate crebrius, an raritas acciperes mea epistola; quæ crebro describendo crebras, raro raras eliceret; non tamen sic apud me obtinere meum, ut siquid acciderit, quod se scire velim, non esse tibi putem indicandum. Quapropter ignosces mihi, si quum paucis ab hinc diebus tibi scripserim, non expectato responso tuo denuo scribo; equè animo ferres hanc temporis iacturam, quæ pro amore, quo me, fratremque apud me complecteris, aliquo tuo gaudio compensabitur. Quare quid acciderit, de quo te esse velim, peritorem, quod gaudium loquar, quod ad amorem erga me, fratremque meum pertinere videatur; non diutius differendam cupiditatem tuam; frater meus hæc a Magno duce est accersitus, & iustus hoc anno juris civilis institutiones Principi Galloni tradere id, ne illud Quidianum posses usurpare.

Cur mihi sumo prius, quàm nuncio litteræ venis?

significandum tibi iudicavi, nam ita naturæ comparatum est, ut, si quid nobis, aut nostris accidat prosperum, amicis nunciare gaudeamus; in verò mihi es amicissimus, ut nemo sit, quicum mea omnia malim communicare. Vale, Vincenti carissime, & Adrianum clarissimum virum, & optatum parentem, fratresque tuos valere meis verbis iube.

Florentiæ III. Kal. Quint. Anno
MDCLXXXVIII.

E I D E M.

EX Adrianli clarissimi viri Victoris nuper intellexi, te nimio opere, nimioque labore in studiis versari primum valetudinis tuae memoriam, quam mihi scis esse cordi.

Id magnam animo studiosissimo tui attulit curam, ne me absente incidis in morbum, quum egro assidere, fallere sermonibus diem, adhibere somenta, intervallum locorum, quo disjungitur, non finire; quod ne accidat, vehementer timeo, Vincenti carissime. Quare mihi es admirandus, ut

laboribus parcas; ne gravis, quam necesse est, animum defatigas. Jam te puto ex eo tempore, quo discessi a vobis, praefectiones multas confecisse, multas item, antequam discederem, conseceras. Noli timere, ne si tibi jus civile sit hoc anno explicandum, imparatus hoc munus aggrediaris, non multis praefectionibus tibi opus erit. Veniet Pisas nova Principis nostri

Nupta, & vulgo ferunt ejus forem Ducem Noricorum esse venturum. Principum adventus, & praesentia, laetitia, & spectacula publicis celebrabitur; in hoc tanto gaudio minus molestiae discipuli nobis exhibebunt. Quae quum ita sint, paulum remitte laborem, qui forsitan erit supervacuus. Nunc aestus est gravissimus, flagrantissimo sidere Caelum concaluit; nihil est magis cavendum, quam immodice curae, nimique vehementis contentio, quem si pergas exercere severius, corpus, quod eo laborante debilitatur, aestu dissolvens, & laboribus impar opprimetur. Quod omnibus quidem timendum est, sed praecipue adolescentibus, & his, qui in juventutis flore, quo viges, consueverunt.

Quanto tempore autem adolescentibus officiat aestus, & labor, exemplo sunt duo Megii fratres, qui ex itinere morbum contraxerant; & nunc egrotant Urbini. Haec ego tibi praecipienda esse duxi; ut periculum vites, mea monita ne contempseris; & Homerum audias dicentem:

..... ἀγασθὶ δὲ παύσασθαι ἰσὺν ἐράων
Ex te vicissim velim cognoscere, quomodo se habeat Adrianus noster, an adhuc vestigio insistat sine dolore; & se suis pedibus portet. Huic nunciabis Lippam, & Ilochium, & Julam a nostris receptas esse. Sed hoc anno victoriarum nuncius minus offerunt laetitia, quam solebant; siue quod minus accidunt inopinati, quum in Pannoniis deploratae sint res Barbarorum; qui nec exercitum habent, nec spem, nec animum adversae fortunae contemptorem; siue quod laetitia nuptiarum avertit Etruscum Aulam a cogitatione bellorum.

Sunt enim haec & Principibus nostris letissima, & Duci Noricorum; & praecipue novae nuptae, cui nihil ajunt longius videre opportunitate ad nos veniendi; quae quotidie peritos homines de nostrae urbis pulchritudine, de splendore villarum, de amoenitate camporum interroget. Cossinius, qui mittendus est orator ipsam nomine Principis nostri petiturus, nondum profectus est, nec scimus, quando se profecturus. Vale, & eruditissimo viro Adriano, & parenti, fratribusque tuis, & Lanfreduccio salutem plurimam impetire.

Florentiae XIII. Kal. Sext. Anno

MDCLXXXVIII.

E I D E M.

QUAE causa tibi tam diuturni silentii fuerit, licet ipse mecum diu cogitavi, invenire non possum. Abisti Pisas anni tempore flagrantissimo, quo periculosa est omnis locorum, Coelique, Cornelio Celsio teste, mutatio; nonne me certiorum de tua valetudine factum oportuit? Ne scribendi officium diffarres, ego prior te meis literis ad XIX. Kal. Sept. datis compellavi; nonne responsum oportuit? Tu vero nihil rescribis, nec officium meum aliquid exculpere literarum potest. Quid putem, nisi me ab te contemni? nam quoties ad humanitatem tuam respecti, quae ignotos etiam, nedum tam longi familiaritate conjunctos ultro solet officiis lacessere; quum venit in mentem promissi tui, quo eidem obstrinxisti, te, simul atque Pisas venisses, esse ad me scripturum; suspicor taciturnitatis tuae causam esse incommodam valetudinem, quae suspicio me valde sollicitat. Nuper Adrianli viri praestantissimi litterae timorem meum aliquantum levaverunt, quia nihil sinistri nunciabant; sed quum in his mihi salutem, ut soles, non scripisses, non omnino metu sum liberatus. Accedit eodem, quod multis in locis ferunt insalubritate corporum laborari; Senis certe aliquot millia esse dicuntur egrotorum. Vos quidem molestis fertis, quociescumque exteri vestram civitatem morbis obnoxiam suspicantur; nec ullos alios vidi hac de causa tantopere commoveri; sed neque Florentia, neque Fesulae, neque Tibur, neque Pisa aëris intemperiem sentire non possunt. Quare quum in aliis quibusdam locis frequentes esse morbos audiamus, licet suspicari, nonnullisque scribentibus credere vos, qui in ora Tuscorum degitis, quam Plinius, & Sido-

A Sidonius Apollinaris pestilentem vocant, hujus calamitatis immunes hoc tempore non esse, quo autumnus appropinquat maximè corporibus intalubris. Quare scribe aliquid, quo te valere cognoscam, nam te silere valde miror. Mandaveram tibi, ut si Martinus claves, quas dederam, domum tuam attulisset, me certiores faceres, aut si non attulisset, exigeres; nec aliter, nec exactas a te cognovi. Itaque demum meate Pisis degente egregio amico patere furibus potest; & non vis admitti hoc silentium tuum, quum tot causas ad scribendum compulsum obstinatè tam diu taceas: Vale, & salvere jube Adrianum virum, qui officium scribendi nunquam insuper habuit.

Florentiæ XII. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXVIII.

E I D E M.

D I Nvidet mihi profectò fortuna & absentiæ tuæ solitum ingens, & maximam in solitudine mei voluptatem; quum sèpissime ejus culpa sit, ut litteræ tuæ ferrius ad me perferantur. Scripsisti ad XV. Kal. Sept. istis maturè post discessum tuum, ad X. reddite sunt; ut ex Adrianii clarissimi viri epistola intellexi, iterum scripsisti X. Kal. nullas accepi. Crederem vitio eorum id accidere, qui Florentiam reddunt; sed est Adrianii litteræ redduntur statim, tuæ non redduntur? suspicari subit famulum, cui das serendas ad tabellarium, serò perferre; sed nolo innocentem redarguere, scis peccavi, quom te immerentem accusavi, & molestè sero, & me ejus facti penitet, & insectum velim, quia meam accusationem tibi acerbam fuisse accepi. Quoniam verò mutari non potest, mihi etiam, atque etiam rogandus es, ut ignoscas amori erga te meo, ignoscas timori, quo sollicitabar; quum enim a nobis discessisses istis gravissimo tempore, & litteras tuas nullas accepissem, nec unquam tandiu siluisse te meminissem, timeo cupi, ne mutatio Coeli, & itineris incommoda te læso afficiscent. Ea suspicio mihi magnam molestiam creavit; ejus tædio offensum irascebar tibi, si quom scribere posses, officium litterarum omitteres, quæ solè mederi poterant animo sollicito, & perturbato. Feci, fateor, iracundè, quum de benevolentia tuâ, & fide dubitavi; sed scis poenarum dedi, quum te litteris meis offensum esse, tristemque cognovi. Redde te mihi hilarem, & placatum; nunquam posthac tibi vel reverà silenti succensebo; habes meam satisfactio-

nem; quam tibi probari cuplo. Meas Orationes, quas publicare cogito, seito iocensori publico recensendas tradidisse, ne me putes in hoc noo gessisse morem tuæ voluntati. Claves domus meæ, nisi servantur apud te, recuperes, te vehementer rogo. Vale; fratribusque tuis, atque parenti salutem plurimam dicito.

I. Nunc demum epistolam tuam accepi scriptam humanissimè, qua me certiores facis te a Martino claves recepisse; gratias pro hac re tibi ago; gaudeo etiam vos expertes esse morborum; sed in hoc non ita patiar errare. Ego non affirmavi Florentiæ, aut Fesulis, aut Tibure aeris intemperate laborari; sed quum in his locis possit laborari, quæ nonnullis Auctoribus faberrima prædicantur, non debere vos offendi, si quis de Pisis idem aliquando suspicetur. Ceterum Florentiæ, quod quidem sciam, nulla est adhuc suspicio infalubritatis; quod ex paucitate egrorum conjicio, quorum mihi ostitis est, & quod quom in eo loco vesperi verfer, ubi funera frequentissima duci solent, vix unum, aut alterum totâ estate sonus vidi. Gherardius tamen; & Serenajus diem supremum expleverunt; sed uterque morbum venando contraxerant; quæ tempestate maximè flagrabat æstus, quatuor venarum simul exiverunt. Rusticus quidam, Sacerdos Paganus, Gherardius, & Serenajus; omnes patri fato occiderunt; præter horum nullum aliud sanus audivi. Ita Deus faxit hæc propria, & perpetua bona; certè proximis annis octo, novem, aut decem millibus capitum austa est hujus urbis multitudo; quæ tamen exhausta non funeribus fuerat, sed abitu civium. De Tibure, & Fesulis mentirer, si quidquam affirmarem; quæ ideo subtexui, ne me auctorem citares falsi nunci. Vale rursus.

Florentiæ V. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXVIII.

E I D E M.

N ihil est, quod verearis, Vincenti suavisime, ne, quod officium referibendi parumper distuleris, te inhumanitatis crimine eadem accusare. Nam tanta ex litteris ad me proximè datis argumenta amoris eximii, & singularis elucet, ut non modò te non suspicer inhumanum, sed etiam mihi gratuler, quod te habeam omni studio, & benevolentia, & conjunctione devinctum; nec tu poenâ afficiendus, sed amore mutuo remunerandus videris. Quam enim

enim sollicitudinem, quem timorem susce-
 A pisti, quam intelligeres me in periculum
 invaletudinis devenisse! Gratas igitur ego
 tibi pro significatione tantæ benevolentiae,
 proque precibus, quibus Deum fatigas,
 ut mihi inessenti valetudo contingat: sed
 eas potius adhiberi velim, ut mentis bona,
 ut integer animus, ut non fucata simulatio-
 ne virtus, quæque alia verè e re mel
 sunt ab Auctore omnium bonorum, &
 summo, unicoque bono tribuantur. Quod
 ut precer, adducor Platonis exemplo, qui
 B nunquam divitiis, & honores, & corporis
 firmitatem, & quæ alia prima Mortales
 putant, sed bonum precatus esse fertur.
 Nam opes, & valetudo, & dignitas an
 profutura sint nobis, ignoramus, quum
 multos transversos egerint, quibus adver-
 res fuerunt virtutis exercitatio, secundæ
 incitamenta vitiorum. Sunt igitur bona
 a Deo petenda; ille, qui scit, quid nobis
 expedit, nos verè profuturus cumulabit;
 nos enim in magis rerum expetendarum
 C ignorantiaoe versamur, nec hominibus serè
 contingit boni, malique non falsi iudex,
 disceptatrixque prudentiæ. Utinamque ta-
 men ea se res habet, diè non potest, quàm
 sit iuvandum mihi, quàm gratum, quàm
 optandum, quod amore erga me tuum
 non solum apud homines, verum etiam a-
 pud Deum benevolæ precatione testatum
 esse voluisti. Illud ingratum, quod scribis
 te negotiis domesticis distineri; cave, mi
 Vincenti, ne a studiis abducaris: cave, ne
 D ad publicum munus, quod tibi demanda-
 tum iri speramus, imparatus accedas: ca-
 ve, ne existimatio, quæ de ingenio tuo, &
 doctrinâ est, minuat. Omnia minoris
 facienda, quàm laus, & dignitas, & am-
 plitudo; quæ abunde consequere, si prin-
 cipia rectè processerint, & hoc anno fir-
 miter jeceris tuæ gloriæ fundamenta; quæ
 si infirma sint, frustra, quidquid superstru-
 xeris, inædificabis. Quæ tibi scribenda
 esse duxi, quod Academiæ nostræ nego-
 cium differtur, & longius etiam differetur;
 E vereor autem, ne, quum incertus animi
 pendes, ad desidiam facilis converteris.
 Zambeccarius oblitus est, quem bulbum
 ab eo petiveris; quum scribes, ne grave-
 ris mihi significare, ut hominem commo-
 nesciam. Eadem operâ me certiore fac-
 cito, quando tempus fuerit opportunum
 bulbos aorum petendi, quos desideras, ut
 morem geram tuæ voluntati. Vale, & sa-
 lutem patri tuo dicito, & ut rectius valeas,
 abi rusticatum.

Florentiæ XVI. Kal. Oct. Anno
 MDCLXXXVIII.

E I D E M.

Q Uatuor Hemierodromi Floren-
 tiam venerunt, unus Bononiæ,
 Venetiis alius, tertius a Cæse-
 re, quartus a Mantuæ Duce;
 hi omnes nunciant Tsuranum
 vi esse capsum; in eâ expugnatione No-
 zicorum Ducem, & egregiî imperatoris,
 & strenuî militis implevisse partes. Nam
 quum murorum ruinas transcendere pro-
 pter interfectam laud exigue altitudinis
 fossam non planè reliquo loco, quædam
 milites cunctarentur, & sese invicentibus
 Barbaris paulum cessissent, Princeps fos-
 sam superavit, stragemque murorum cum
 delectis ascendit. Exemplo ducis accen-
 sum exercitum per aqua, per iniqua va-
 dentem sustinere hostes non poterunt;
 omnes in medio cruciati sunt, urbs Pan-
 noniæ propugnaculum expugnata; quæ cap-
 tâ, & Illyria universa illa vetus, & regio
 omnis, quæ Dacia antiquitus appellata est,
 in nostrorum ditionem, potestatemque con-
 cedit. Nec ea nobis fuit incruenta victoria,
 ad sexcentos e nostris cecidisse editæ typis
 litteræ testantur; alii duo milia cæsa Chri-
 stianorum ferunt, qui non inulti occu-
 buerunt; in urbe capiti iracundè sevitum,
 non ætati, non sexui victores pepercerunt.
 Eadem litteræ tradunt omnes provincias
 inter Pannoniam, Thraciamque interje-
 ctas ad rebellionem spectare; fusa, atque
 fugata quindecim milia Barbarorum, ex
 quibus tris milia cæsa; signa militaria ce-
 pta complura; Eubœam etiam ab exerci-
 tu Venetorum summi vi oppugnari, ac
 pene captam esse; in Dalmatia ejus pro-
 vincie munitionem oppidum (Climium
 vocant) obsideri; alii licet minus certi nun-
 cii attulerunt. Adriano, si Pisis adhuc ver-
 sat, maiâ verbis nunciis me ad eum
 de rebus in Pannoniâ gestis fuisse scri-
 pturum, nisi Lucam ad suos abiisse cen-
 suissem; quæ si tibi erunt notæ, ignosces,
 non enim prius ad te litteras dandi fuit fa-
 cultas, quum audius tertius nuncii vene-
 rint. Vale, & salutem dicito parenti, &
 fratribus tuis. Signilii supremum diem
 obiit, quum jam esset rediturus; ejus lo-
 cus vacabit; Deus faxit, ut hunc te im-
 plere videamus.

Florentiæ XIV. Kal. Oct. Anno Sal.
 MDCLXXXVIII.

E I D E M.

T Andem aliquando in nostrum ordinem es cooptatus; gratulor tibi ex corde, & eo magis ex corde gratulor, quo magis ex corde gaudeo; gaudeo autem vehementius, quo diuturniore curâ sum confectus. Si citò veniet nova nupta, annus tibi, nobisque minimè laboriosus continget; sin autem cunctabitur, erit tibi aliquantulum defudandum. Ego Orationem de Nuptiis Principis Ferdinandi eras absolvam; quæ Orationem de victoriis Christianorum longitudine supersabit. Orationum mearum tertis ferè pars impressa est. Vale.

Florentiæ V. Id. Oct. Anno
MDCLXXXVIII.

E I D E M.

E Go litteras ad te Pisas tabellario perferendas dedi; sed quia sum suspectus ad Eux Pontem abiisse, istuc quoque mittendum epistolium censui, quo certior per me sis te esse auctum dignitate, & tibi institutiones juris civilis profuturi munus demandatum. Non gratulor tibi, quia tu magis mihi gratulari debes, ad quem ex hac tuâ prosperitate majus gaudium redundavit. Jam ego

Musis amicus tristitiam, & metum,
qui meum animum longo tempore occupavit, dum erat incertus eventus petitionis tuæ;

Tradam protervois in mare Creticum

Portare ventis.....

Meus etiam frater in superiorem gradum ascendit; & auctus est liberaliore stipendio; quæ & Farsetto contigerunt. Vale.

Florentiæ V. Idus Oct. Anno
MDCLXXXVIII.

E I D E M.

Q Uamquam mihi grave est, & per molestum, Vincenti suavissime, tanto locorum intervallo a te esse disjunctum; illud tamen in hac absentia mihi accidit per jucundum, quod intelligo te non minore mei desiderio teneri, quam ego teneor tui.

Nam, ut laudari a viro, qui dignus laude videatur, gratissimum est, sic amari ab eo, qui sit amore dignissimus, magnam assert voluptatem. An verò non tu, mi Aulla, talis es, qui obsequio, fide, modestiâ, suavitate morum, integritate vitæ omnium, quibus notus es, amorem promereris? Quom te igitur ex litteris peripicio orbatum consuetudine mei marore affici. & angere vehementer, amoris erga me tui per quam suavis est mihi significatio. Atque is, quum mihi nunquam fuisset obscurus, in litteris, quas proximè ad me dedisti, maxime elucebat; in quibus affirmas discessum a te meum tibi omnem læticiam, omnes avocationes, omnia studia excussisse; quod, quum animum tuum ex animo speculo meo, verissimum puto. Sed serenda necessitas, & utendum hoc qualicumque solatio litterarum; quo vix uti quotidie possem, neque tuæ occupationes a scribendo me detererent, quas interpellare frequenter est inhumanum; præsertim quum nihil accideret hoc anno, quod epistoliarum frequentiam desideret; quo sit ut adit scribendi voluntas, desit argumentum. Nam anno superiore quot evenerunt, quæ tibi significanda litteris videbantur? certè & hæc urbs multa tulit, quæ benignam scripturæ materiam suppediabant; & crebri nuntii, qui ex Germaniâ afferebantur, silere me non sinebant; nunc & bella, quibus universa ferè ardet Europa, nescio quo fato frigent, & in hac urbe nihil est novi. Vale. & parenti, fratribusque tuis, & Adriano, & Zerillio, & Terentio salutem plurimam meo nomine nuncia, quam Roscius; & amici reliqui tibi dicunt. Tullius Inconitæ femine primariæ valetudine, quæ in ejus ædibus egrotat, domi ætinatur, & nondum Florentiam venit.

Florentiæ VII. Id. Jul. Anno
MDCLXXXIX.

E I D E M.

T U verò, quasi hæc sit inter nos nupta noticia admodum, nec rei ferè sanè amplius quidquam fuerit, ut ait Terentius, ita verecundè in tuis litteris loqueris, & te affirmas vereri, ne mihi gravioribus curis occupato accidant injucunda. Ego autem non solum tuas res, verum etiam lusus antiquiores occupatione, qualibet, ut cum Pindaro loquar, duco; & litteræ tuæ mihi non lusus videntur, sed amicitie pignora, nostri desiderii leva-

levaments, absentia a te mea solatia pene necessaria; quas quum lego merum nestar, & ambrosium; puto; quare cave, mihi molestus unquam esse censeas, quæ quo fuerint frequentiores, eo erunt suavior. Ilud etiam desine suspicari me, si quid elaborassem ingenio tuo dignum, suppressurum fuisse, ac non statim tecum communicaturum; ac pro certo habere, si aut elegas, aut aliud genus carminis conscripsero, quod aptius exisse videtur, exemplo esse missurum, neque te fraudatum iri eâ voluptate, quam magis ob amorem erga me tuum, quàm ob elegantiam meorum poematum percipis. Sed nondum cum Musis in gratiam rediis; nescio quo pacto eæ me averfantur, ideo a pangendo carmine prorsus abstinui; nec est, quod me tanquam desidem objurges. Nam quod otium in scriptioe non consumpsit hactenus, in lectione contrivi, quæ prævia esse debet, & quasi præludere scriptioe; quæ lectione potissimum illi spiritus excitantur, qui nos ad scribendum compellunt, & vehunt. Sed ego imposterum aut inertiæ meam mittendis carminibus apud te purgabo, aut occupationes meas excusabo; ne, si nihil misero, tanquam ex Syngraphâ mecum agas. Video enim te esse paratum, si promissis non dero, mihi dicam scribere, & oborto collo me rapere in jus; qui tantopere meos versus desideres, ut quum te, Adriano teste, sciam assidue studiis operam dare, & nullo uti avocamenti genere, sed dies, noctesque vacare gravissimis literis, tamen aliquis temporis meis nugis tribuere concupiscas. Atque hæc est locus admonendi tui, ne valetudini tuæ malè consulas, ne corpus, animumque nimio labore pessumes; sed aliquando mentem quiete reficias, quæ cum corpore solet defatigari. Quæ monita si frater meus non esset aspernatus, rectius valuisset, nam postquam a studio se transdidit in otium, sanitatem, quæ labefacta cœperat, pene recuperavit. Mater mea se melius habet, & spero brevi fore, ut convalescat. Hæc supplicationes habitæ sunt ob Pontificis Maximi valetudinem æstutam; nonnulli tamen ferent depositum esse, & eo morbo laborare, qui humanâ ope curari non possit; & opinionum tam diversarum auctores ciant litteras testes, quæ Romæ afferuntur; adeo nihil certi est, ut quæ Romæ gerantur, in illâ ipsâ urbe ignorentur. In Germaniâ, Pannoniæque bella frigent, nihil præclarum geritur, nuncique sunt tam variâ, tamque incerti, ut piget vana pro veris affirmare. Hispanus quidam librum publicavit in duas partes distributum, quarum alteram Regi Hispaniarum, alteram Francisco Redio dedicavit, & utrumque eodem titulo insignivâ. Mitto formulam

libelli supplicis, quæ potest esse hujusmodi. Vale.

Florentiæ X. Kal. Aug. Anno
MDCLXXXIX.

E I D E M.

Postridie ejus diei, quo litteras ad te dedi, Ferdinandus Etruriæ Princeps in villam se contulit, quæ Prætorium appellatur; quare non data est mihi ejus adeundi facultas; exquisivi tamen interim per otium, an quod frater tuus petis, soleat concedere, & mihi jam liquet solere. Itaque jam spondeo me tuæ voluntati morem esse gesturum, & spero, hoc a Principe beneficium impetrabo; sed vereor, ne sit aliquanto ferrius, quàm velis, ob eamque causam ingratus; nam, ut est in epigrammate græco,
*Ὁ κείνός χάρης γλυκύτεραι, ἢ δὲ σφαιδὶς,
Πλὴν χάρις κενὴ, μὴδὲ δέγεται χάρις.*
At frater meus, inquit, cupit ingentem fœdularum stragem facere, quibus occidendis jam tempus est opportunum; doleo disferri, vel auferri hanc fratri tuo voluptatem; & magis doleam, si propinquiores essemus, quòd suavisissimum a-vium esu fraudaret, sed omittam hunc sermonem, qui mihi salivam ciet. Elogium scripsi in quendam e domo Navarretæ rogatu cujusdam Neapolitani viri præpotentis; quod tibi mitterem, non quòd a me valde probetur, sed ut vides, quantâ ejus domus proceres, quæ tibi affinitate conjuncta est, in regnâ Neapolitano polleant auctoritate; sed piget transcribere, est enim sermone diei, Vale.

Florentiæ X. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXIX.

E I D E M.

Audio Adrianum tertianâ febri laborare, ac pro eo, ac de eo, molestè sepi, & sollicitor ejus valetudine; quare gratissimum mihi fuerit, si de omnibus, quæ ad ejus morbum pertinent, certior per te fiam. Scio hujusmodi febres hoc anno magis longas esse solere, quàm periculosas; tamen id non evellit ex animo curam, quam iniecit hoc qualescunque discrimen carissimi viri; nam, ut tu probè nosti,

Res est solliciti plena timoris amor.

^A Heri vidi avem peregrinam ex Indiâ ad-
vectam struthiocameli ferè magnitudine,
quam adolevit; sed hæc, quæ ostenditur,
nondum excrevit ad iustum corporis mo-
dum. Est oolore fusco, sed qui propius
accedit ad atrum: habet fetas verius, quam
pennas, collum oblongum, in capite os
protuberat, collo non pates dependet, sed
ejus vice quædam excrecentes caruncu-
læ purpureo colore cernuntur: caret lin-
guâ, caret caudâ, rostro utitur valido, &
^B magno, gutture tam petulo, ut integrum
malum glutiat: alarum breve vestigium ve-
rius, quàm alæ, pedes trifidi. Hæc Eme
barbaro vocabulo appellatur, de qua pau-
ci scripserunt, & paucissimis hanc videre
contigit; ferunt ardentem prunas inlesam
devorare. Ostenditur & equa miro inge-
nio, cui si horologium ostenderis, indica-
re dicitur horam; & si nominaris Hispani-
æ Regem, aut Casarem, venerabunda
procumbere; si Turcarum Imperitorem
^C iusseris venerari conculso capite renuere;
si magis insulteris edito hincitu fugere, &
huiusmodi cultum aspernari. Hæc in ma-
gnâ nobilium juvenum coronâ Principem
Etruriæ solum adoravit; multaque aliis fe-
cit, quæ omnium admirationem excitant;
pro quibus Princeps ejus domino
sexcentas drachmas dedit. Vale, & salve-
re jube fratres, & parentem tuum, & A-
dranium.

Florentiæ III. Non. Sept. Anno
MDCLXXXIX.

E I D E M.

^D **M**emini te mihi præcepisse, quum
Pisus essem Florentiam profe-
cturus, ne crebrius, quàm de-
cimoquinto quoque die liti-
ras ad te darem; sed patiaris,
Vincenti carissime, ut hac vice demoræ
præcepto tuo minis obtemperem semper
in posterum pariturs. Nec est, cur timeas,
ne te avocent a studiis, ne tibi negotium
facessant literæ frequentiores: non exigo
respondum; itaque tuus tantummodo erit
labor legendi, non rescribendi, qui per quem
^E est levis, nec sanè molestus; quum legere
possis, & inter deambulandum, & dum epu-
te opponentur, & quum te studendi satietas
cupiet, & quum tempus cupies fallere, &
quum surges & lectulo, & quum dormiturus
intraveris cubile. Quæres, cur malim ex-
cusare factum, quàm excusatione prorsus
non indigere, quod esse ridiculum Cætonis
oraculo admonemur? Puto fratrem tuum

Tom. III.

Joannem, ut est juvenis venandi studio-
sus, de impetrandâ facultate armorum ge-
rendorum sollicitum esse, & jam quoti-
diano convicio efflagitare, ut ad me scribas,
ut morem suæ voluntati geras. Ut igitur
hac te molestiâ liberem, indicandum tibi
esse judicavi, me, quod frater tuus petebat,
impetrasse; siquidem impetrare eis, ejus,
penes quem hujus rei summa est potestas,
promisso fidem obligare. Postridie ejus
diei, quo Florentiam veneram, hominem
clarissimum Magium, mihi quæ multis de
causis amicissimum conveni, qui me hu-
manissime excepit, seseque ostendit omnia
meâ causâ facturum, nullamque rem, quæ
esset in suâ potestate, petenti mihi deue-
gaturum. Ego, quamquam statueram eo
die nihil hac de re loqui, ne viderer non
salutandi hominis, sed petendi causâ acce-
sisse; tamen quum perspicerem adeo pro-
pensum in me ejus voluntatem, mihi ni-
hil gratius futurum affirmavi, quàm si fra-
tri tuo Principis rescriptum daret, quo li-
pi quolibet armorum genere palam uti li-
ceret. Annuit ille, & rogavit, ut ad re-
scriptum fratris tui nomen asseram, ne
memoriâ excederet. Nihil sextus attuli,
quum frater meus hominem salutandi cau-
sâ conveniret, perendie rursus eum adibo,
& ut puto, rescriptum auferam; & quum
primum erit copia hominis, cui tutè pos-
sim committere, ad te mittam; si Jannet-
tus ad vbs proficiscetur, ei dabo, sin mi-
nus, erit mihi querendus alius. Et quo-
niam Jannetti incidit mentio, respondebo
litteris, quas a te humanissime scriptas at-
tulit; in quibus me scito non probare in-
humanam illam amicitiam non dolentium
discessu amicorum, & ne funeribus qui-
dem illacrimantium, quam proponis; ve-
rissimumque existimare dictum Symmachi
oratoris celeberrimi, qui mollem esse as-
firmat amantium animum, & ad quemli-
bet sensum doloris acutum. Ego & quum
a te divellor, vehementissimè perturbor,
videoque mihi animæ dimidium meæ re-
linquere; & tuas calamitates meas ducam,
& liquid tibi humanitas, quod Deus aver-
tat, acciderit, obruar doloris magnitudine.
Facilius in meo luctu, quàm in tuo a la-
crymis remperabo; adversitatem fortune
æquo animo perferam, vultu non immu-
tato adversa tolerabo; teque arbitror hanc
animi mei in amore multitudinem haud-
quaquam improbare; quem sæpe animad-
verti me discessuro non posse lacrymas
continere. Habes meam sententiam homi-
nis, ut parum sapientis ita certè plurimum
diligentis. Vale. Horologium tuum ad at-
ticeam depulsi, qui non inficeret fabrefac-
tum videri; nisi quid intus lateat, quod
pravum, depravatumque sit, affirmavit. Ca-
millus Pandolfinus me magnopere oravit,
ut

ut te salvere plurimum suis verbis jubere. ^AAdrianio, & fratribus, patrique tuo salutem dicito.

Florentiæ Kal. Julii Anno
MDCLXXX.

E I D E M.

^B **N** Unquam mihi putassem ad te scripturo verba defutura; quum enim, quo tempore in illa urbe versor, totos dies, partemque noctis interdum solem tecum commorari, nec unquam desit mihi tecum loquendi, jocandique materies; quis crederet septem diebus, quibus abstinui a scribendo, non potuisse, quod scriberem, reperire? Et tamen non reperi, quis tu du siluisti, caruique litteris tuis, quas & si non ex go, ne tibi valde occupato negotium ^Cvideat exhibere; tamen &c. quum asseruntur, ne quadam voluptate perfundunt, que me efficit loquacioram; & in me experior, quod Symmachus orator non contemnendus assermat facundam esse letitiam, & clausi pectoris angustias aspernari. Nunc in inopia tuarum litterarum eloquii quoque inopia laboro, & arefcit ingenium orationis tue suavitatem non irrigatum. Accedit eodem, quod vel ut imiter solitudinem tuam, vel quis sine te omnes pene consuetudines, & alloquia amicorum ^Dmihi sunt injucunda, quum eorum, ut ita dicam, greges quotidie domum meam veniunt, parum cum his versor, parum colloquor; sed inclusus in meo cubiculo dies, noctesque maneo, aut solus per hortum domesticum spatio: ad bibliopolarum tabernas non spedo, ubi si quid novi divulgatum est, audiri solet. Itaque nec quid rerum in hac urbe, nec quid alibi geratur, scio; ob eamque causam eo argumento careo litterarum, quo solemus frequenter uti, quum amicos absentes certiores facimus de iis, que illos ignorare censemus, & nosse cupere arbitramur. Quare desit mihi argumentum scribendi, non desit voluntas, cui ut morem geram, scribo nihil esse, quod scribendum videatur; in quo puto me obsequi amoris erga me tuo, quem ita reor avidè expectare litteras meas, ut ego tuas expecto; & quum dies venit, quo Florentiæ Pisas litteræ asferuntur, mihi te videre videor maturius exultem domo nullâ interpositâ morâ tabellarii publicas aedes advenientem, interrogantem ministros, an aliquid habeant tibi reddendum litterarum. Ut igitur huic studio tuo satisficiam, quamvis nec res,

nec verba suppetant, scribendum est tamen; nec mihi manium litterarum tam est reprehensio pertimescenda, ut mihi dem occasione silentium meum silentio tuo ulciscendi, & ego caream solatio, quo utar in hac absentia, quod est longè jucundissimum. Nam quum tuas litteras lego, animus te præsentem sibi fingit, te alloquitur, te videt, & in earum lectione acquiescit. Has ergo ac elicism, mihi laborandum est, quatum beneficio præsentis tui quodammodo fruor; tu ignoscas, si nihil est in litteris meis, quod te nosse juvet; nam si nulli aliâ re te delectabunt, in his expressam videre tuarum cupiditatem; tibi certe non insuave esse debet. Vale, & salvere jube patrem tuum, Joannem, & Jacobum fratres, & Laurentium Adrianum.

Florentiæ VIII. Id. Julii Anno
MDCLXXX.

E I D E M.

^E **Q** Uum hinc ad Adrianum litteras dederim, nec ullum responsum tulerim, quod antea nunquam secidit, sum valde cupidus ex te cognoscendi, que causa hominem a scribendi officio deterret; est enim admodum mirum eum tam diu siluisse, qui solet prius tam accurate litteris respondere, tam crebrò scribere, ut pene excederet modum. Morbo impeditum suspicarer, nisi epistolam tuam accepissem, que invaletudinem ejus non indicabat, alioquin indicatura; præsertim quum verisimile sit ipsum, si minus commodè se se haberet, fuisse rogaturum, ut hac apud me excusatione uteretur. Est autem mihi molestum ejus litteris caruisse, ac porro canarum, quod minus crebrò de vestri valetudine certior sim; & quod in posterioribus, quas ad eum scripsi, rogavi, ut tibi significaret horologium, quod mihi tradidit, non posse reconcinnari, nisi bractea illa ex chalybe, unde rotarum motus exillit, reficiatur; hujusmodi bractees decem drachmis, & semisse æstimari; aliquid præterea pro operâ dandum opifici; itaque quindecim drachmas, quas nunc vocant Julios nummos, impendendas esse; cupiebam scire, an hoc pretio refici velles; quod quoniam Adrianus tibi exponere superfedt, aut certe mihi non spernit tuam voluntatem, quàm maturimè, quid fieri velis, indicabis. Est enim periculum, ne quum ad horologii vitium deprehendendum fuerit dissoluta compages, & ita soluta servetur spud opificem, ejus

^A ejus aliqua pars pereat. Diploma Principis, quo arma lege vetita gerendi tuo fratri facultas conceditur, jampridem tibi misissem, si Magius mihi tradidisset; nondum mihi obligatam fidem liberaui; sed promisi propediem liberaturum; quum primum licuerit, ad te mittam. Scriptis litteris accepi Adrianii litteras, ex quibus cognovi, quid fieri velis, itaque horologium reconcinnandum curabo; neque enim periculum esse credo, ne brachii mortice restituta consistat, aut brevi pervertatur; quom haud insecutū factum opifex dixerit, & nullum aliud vitium appareat. ^B Conicere in litteras diploma Principis non audeo; quum ex litteris Adrianii intellexerim ejus epistolam tabellario datam intercidisse. Vale, & Adrianio, cuique meo nomine salutem dicito.

Florentiæ XII. Kal. Sext. Anno
MDCLXXX.

E I D E M.

^C Nunquam existimasse fore, ut ad te scripturus pudore quodam suffunderer, & quod usu venire negant solere, litteræ meæ quodammodo erubescerant; & tamen quod non putavi, id mihi accidit, ut planè pudeat, quum cogito me adhuc, quod sum pollicitus, prestare non potuisse. Quæ res quantum animo afferat molestiam, & quantum ægritudinem dicendo assequi non possum; nam quum singularis amor erga te meus tuo incitet ad studium tibi gratificandi, subdæque calcaria eurrenti ad eum finem, qui mihi est a tua voluntate constitutus, sine magno dolore nequeo impediri; & ut navim remis, velisque ætæ si quod impedimentum violenter coerceretur, & repente comprimat, labefactari necesse est; sic animus tus mandata exequi festinantem quævis mora objecta vulnerat, & convellit. In summâ tamen molestiâ, qua afficior, id me consolatur, quod nihil prætermisi, quod ad rem efficiendam pertinere videretur; & ad extremum, quum me parum valere crederem, ad eximendam Petro incitæ eundationem ad eum fratrem allegavi, qui nihil ad eam diem ab homine frustra petverat; sed id quoque hætenus irritum cecidit. Nam Petrus haud negat se morem esse gesturum meæ voluntati, neque enim honestè potest, quum toties promiserit; sed differt, eundatur, & me blandis dictis ductat, immo meherecule excoxiat non solum cupiditate ejus, quod

Tom. III.

petis, impetrandi, sed etiam stomacho, & irâ, & odio talium ineptiarum; quæ mihi tuâ causâ patienter ferendæ sunt. In causâ autem est mos, quo utuntur omnes, qui plurimum possunt; qui, ut magnum aliquid concedere videantur, tardè tribuunt, quod statim possunt; milles rogari volunt, quod ultro polliciti sunt; tantumque a sapientiæ præceptis desciverunt, ut quod sapientiæ summo opere cavendum docet, id illi studiosè querant, & dediti operi semper usurpent. Nam sapientes ita beneficia dauda censent, ut nihil eorum gratiæ minuat dandi difficultas, nihil cunctatio decerpatur, nihil asperitas detrahat, morositasque tribuentis. Quod spectat Isocratis dictum damnantis eos, qui χάριτας ἀχαρίτους χαρίζονται: at stultissimi homines beneficium vile existimant, quod non vi quodammodo extortum, quod ultro collatum est, quod sine magnâ curâ, & labore petenti impetratum. Hujus moris si non est expertus Petrus, mirari non debes; quum hoc tempore omnes, ut ait Seneca, eant, quâ itur, non quâ eundum. Ego autem, dum aliquam spem mihi Petrus ostender, non desatigabor; a te peto, ne quod ejus culpâ sit, mihi vitio vertas; peccavi, fateor, quum scripsi me rem impetrasse; veruntamen feci adductus ejus promissis, qui poterat, & velle mihi gratificari videbatur; nec nunc nolle arbitror, nec accuso ejus fidem, accuso tarditatem, secuso insecutiam beneficiendi. Sed ille utitur more petvulgato eorum, qui quod citò promiserunt, tardè præstant; ego venâ dignus, qui quod nullo negotio confici poterat, maturè confectum iri putabam. Vale, & salutem tuis, & Adrianio impertire.

Florentiæ Id. Aug. Anno
MDCLXXX.

E I D E M.

^T Andem aliquando ab amice nostro, quod petebas, impetravi; mitto tibi diploma; abest tuus frater, quod jam diu cupit, rusticatum; habet Dianam propositam cum Nymphis, & ingentem stragem edat fetarum, nil illum remoratur. Extorci ab homine invito, & repugnante beneficium, quod licet sit levissimum, tamen id difficilissimum sum assequutus, quàm Hercules fertur balteum Amazoni detraxisse. Atque haud scio, an omnia, quæ alius concedi solent, tuo fratri concessa fuerint; sed, si forè quid deest, sestet æquo animo, & æqui, bonique consulat; non e-

D d 2

rrr

Arat in mea manu, quid ipsi amicus ille concederet; ego quantum potui, gratiis, precibus, auctoritate contendi. Vale, & Adrianis salutem, & patri, fratribusque tuis dicitur.

Florentiæ IV. Kal. Sept. Anno
MDCLXXX.

primetur. Vale, & salute plati mi Adri-
anum, & tuos impertire;

Florentiæ IV. Non. Sept. Anno
MDCLXXX.

E I D E M.

ET si nudius quintus binas litteras ad te scripsi, tamen hoc die recurrens, quo tibi, hoc veluti pensum litterarum debeo, non potui mihi temperare, quominus hanc epistolam exararem; præsertim quum super vacuum esse non duxerim, te rursus admonere, ut exigis a Belatrio mea litteras, quas in fasciculum litterarum, quæ ad Equites Pisanos perferuntur, coniiciendas curavi. In his quippe est scriptum Petri sigillo consignatum, quo tuo fratri omne ferè telorum genus gerendi facultas conceditur; id ne pereat, cautio est. Ignosces mihi, si in hac te nimis diligentia videbor uti, & te sæpius obundare; mihi enim grandem pecuniam, aut aliquid carius pecunia præpotem, quam illud scriptum, interire; quod si intercidat, æstum est; mihi rursus Petrus adeundus, molestiæ perferendæ, quæ bilem misero concivere, stomachumque moverunt. Itaque nunc solutus hac cura me pulchrum, ac beatum puto; nunc ænimum adjungo ad aliquid scribendum, quod tu mihi discendenti præcepisti; nunc orationem meditor, quæ mihi habenda est in insaturatione studiorum; antea mihi omnes curas ea cura excusserat, quæ me angebat, quod tue voluntati morem gerere non potueram, quodque me irrideri, ludique quodammodo arbitrabar. Et sanè si quid fortè exierit, quod non indignum videatur, quod inter hominum manus verferetur, commodius deinceps publicare poterimus. Est enim typographiæ officina tandem instituta, e-gregiis formis litterarum, ad quarum elegantiam nihil addi posse tradunt; conductus est artifex conciliendorem characterum, qui inter Baravos excellere putabatur. Liber experimentorum, quæ sunt astra Florentiæ iussu Ferdinandi Secundi Magni Ducis, primus edetur, qui jam imprimitur. In eum haud contemnendas adnotationes paraverat Jannecius, quo magis vendibilis evaderet; sed ab his, in lucem emittendis est deteritus auctoritate cuiusdam, quem quia Jannecius vocat, minimè nominabo. Etiam opera Galilei typis im-

E I D E M.

QUum decimo quinto quoque die ad te scribere consueverim, & hic dies tertius sit ante Idus Osebris, quem quindecim dies rursus effluxerint, ego ad te proficiscar, & eo fortasse die me videbis, quo meas litteras, si diutius Florentiæ manerem, esses accepturus; itaque hæc postrema erit epistolarum in absentia a te mea exaratarum; veniam mox ad te, veniam, & tu mihi gaudens gaudenti occurreris, & valens valentem appellabo; sed quid gaudium cogitatione præcipio, quod inopinatum solet esse jucundum? Ego novem hæc diebus proximis orationem confeci, quam Kal. Novembr. sum habiturus, & ferè totam transcripsi; tu cogita, quum fuerim occupatus, quò minus est mirum ad te pridie Nonas me litteras non dedisse; quamquam eo die rationem habui tuarum occupationum magis, quam mearum. Argumentum fortasse orationis mee tibi probabitur, proposui mihi offendere honorem, qui doctis viris habetur, eius esse decus, qui habet, & injurias, quæ eisdem inferuntur, & contumelias ad auctorum contumeliam, & ignominiam redundare. Vale.

Florentiæ III. Id. Oct. Anno
MDCLXXX.

E I D E M.

QUum Florentiam pervenissem, tuæ voluntati parendum, & occupationibus parendum esse duxi; quocirca quamvis gestirem te litteris compellere, quo uno modo poteram levare dolorem, quem a te abiens ceperam, silendo malui præceptis tuis obsequi, quum loquendo indulgere voluptati mee. Nec es res mihi bene cessit; nam quum Adriano scripserim, ut ex eo itineris mei casus cognosceres, responsum adhuc nullum tuli. Nescio autem, quæ de causâ mihi accideret, ut amici respondendum sibi litteris meis non potrent; expectabam avidè Rosii epistolam, quò

- quò certior per eam factus de re, quam mihi mandasti, possem fratris tui commodis inservire; expectavi frustra. Elephantum vidi, & mirifice sum eo spectaculo delectatus; est digna spectatu bellus, caput ejus ingens, & informe, rostrum oblongum, & acutum, quale est aptorum; oculi pro mole corporis parvi, vastus hiatus oris; supra os proboscis illa protenditur, quam pro arbitratu modò contrahit, modò protendit; ea tanquam fistula in summo perforata est, & mirà facilitate constringitur, & dilatatur; in ejus parte superiore protrahit caruncula, qua tanquam digito utitur; inter tempora, oculos, os, & proboscidem hiant magni cavi; aures adeo grandes, ut his hominem insidentem vehat; cutis est aspera, atro colore, qualis est bubulorum, in ea rari prominent pili; crura tantæ crassitudinis, & tam ubique æqualis, ut columnarum speciem referre videntur. De dentibus nihil dico, quia minores non apparent, majores nondum sunt orti, ut consilet nondum adolevisse, & multum illi ad justam magnitudinem desesse. Quid memorem, quam ingeniosa sit bellus, quàm d.cho audiens, ut salutem venientes vel altero tantum genu, vel utroque flexo; ut obsequii causâ impositum capiti pileum tibi detrahas, & capiti rursus imponas; ut stipem polcat, & colligat, ut inclinet latus, quo herum dorso insidentem mollior humi deponat? Ex quo intelligi potest non esse mirum, quod ab Historicis narratur, si Forum vulneribus confectum, & jam colubentem elephas, qui volebat, eo casu affligi non permisit; sed quomodo sese paulatim in tetram depressisset, cavit, ut scissor sine ullo dolore decideret. Illud miror quosdam prodidisse elephantos, quomodo procubuerint, non resurgere, & Agatharchidem apud Photium hoc pacto capri bellus tradidisse; quomodo ad arborea ea dormituras sese reclinant; venatores ita ferrâ secant truncum, ut neque arbor procumbat, neque possit tantum pondus sustinere; quomodo autem arbori elephas incubuerit, eversa arbor affligit humi bellus, quomodo jacentem venatores vel occidunt, vel diurnâ fame domant; quem secutus Bargasus ita cecinit:
- Adiro tenebras quam Luna indocis opacas,
Astraque consurgunt venues succubita somnos,*
- Prostratus mediis nunquam requiescit in arvis,*
- Verum humeros truncis, riparumque aggeribus fulus*
- Sublimes, & placidam fundis per membra quietem;*
- Interdumque una veteri cum stipite phagi;
Conditis hesperius tales quam Maurus ad usus,*

*Pactus dum servat fallax, & lastra peravit,
Prostratumque dolo, & adus languente serpere*

Devinctum aggreditur, ferroque obruncat acuto.

Nam hic noster, & faciliè recumbit, & nullo negotio resurgit; plura de hac bellus scriberem, nisi vererem, ne hæc ipsa sint inepta. Habebimus hoc anno novum professorem, qui Concilia explicabit; is a Magno Duce conductus jam dicitur advenisse; ajunt ex eo esse collegio, quod Sorbona vulgò appellatur. De bracteis aureis te mihi non nihil mandasse memini, sed expecto tuas litteras, quibus indices, an earum specimen tibi mitti velis.

E I D E M.

A Micitæ nihil amicus est veritate, nullumque verus inter amicum, & adulatorem discrimen est, quomodo alter veritatem plerumque profert, & sincere semper agit, alter occidit, subdoleque se gerit. Quare quomodo ex me quæras; cur ego nullo nuper ad te, vel Adrianum nostrum litteras dederim, veram silentii mei causam speriam, licet ea minus tibi jucunda futura videatur; neque cavilabor occupationes (hanc enim rem, ut sit Pin-darus, *ἀργαία δριπίων, occupatione antiquiorum existimo*) quas excusare si voluissim, justius, ut opinor, in querendâ bonâ mente, & rerum scientiâ comparandâ, quàm tu in querendâ margaritiâ, & pendendâ pecuniâ es, me dicerem occupatum. Quid ergo est? cur, inquit, non scripsisti? ut verum tibi responderem, non mediocriter succensebam, & meas litteras tibi molestas esse arbitrabar. Quod ut crederem, eo adducebar argumento, quod quomodo omnes amici soleant amicos discelfuros enixè rogare, ut sibi quomodo maturrimè scribant; tu contra mecum egisti, ne simul atque in Patriam revertissim, litteras ad te mitterem; mihi, inquit, perenduo sponsalia sunt contrahenda; quasi verò tibi non fieret servulum mittere, qui heteras meas exigeret, etiam si ne dum sponsalia, sed & nuptias esses celebraturus. Pupugit ea res leviter animum, dissimulavi tantum, parvi preceptis tuis, nonnisi septem diebus exactis ad te scripsi; quibus litteris, etsi responsum dare supercedisti, Adrianum te per litteras purgavi, & ego accepi accusationem, erat enim justissima; negotium publicum agebas, salubritati Patriæ consulebas. Paucis post diebus creatus

tus est summus Pontifex; quid egissem, tibi significandum putavi, non ut studium erga te meum ostentarem, sed ut, quid agendum esset, cognosceres; nam ad Frofinium litteras te dare oportebat, quibus ei tui fratris negotium in memoriam revocares, quod mihi non licebat; quum enim ego praesentem convenissem, si revertere paulo post Pistorium eadem per litteras iterassem, visus essem hominis diligentiae diffidere, nunc, quid ille egerit, nescio, & ea res me sollicitat. Cur me igitur, inquires, non admonuisti? verebar, ne turdo fabulam canerem, & tu mihi omnia, praeter nuptias insuper habere, quarum tibi minima cupiditas esse deberet, videbaris; quod ex eo conjiciebam, quod ad litteras de gravi negotio scriptas mihi nihil rescribebas. Auxit eam suspicionem Adrianus, qui te responsum distatum significavit, quod in suppellestili disponenda, salutandaque quotidie sponsa esses occupatus; ea excusatio mihi stomachum movit; quare prudenter fecisti, quod amorem tibi fuisse causam negasti non rescribendi. Sed heus tu haudquaquam satis est tibi alienatum non esse a sensibus animum; nam si ita te haberes, propinquitui te vinculis, & custodie, non tibi puellam nobilem traderent, sed oportet habere sedatum cupidinem; non veto amare te sponfam, quod esset in humanum, sed incendi, sed uri nolo. Amor conjugalis amicitiae, non cupidorum hominum libidini similis esse debet, non officii negligens, non turpitudinis appetens, non ardens, non inflammatus furore, sed quietus, tranquillus, temperatus. Is & constantior est, neque maturè satietate exolefcit, & zelotypia vacat, vacat curis, vacat miseriis, vacat luctu, & omni tragoedia, nec in uxorum servitute redigit viros, & jucundiora efficit matrimonia. Lucretius, qui felicitatem voluptate metuit, jucundiorum esse coitum arbitratur non amantium, quam amantium; ego non putem jucundiora esse matrimonia fedatè diligencium, quam insanè amantium? Hæc ego tibi, Vincenti mi, præcipio, quia & ex brevitate litterarum, & quod ex scriptis sunt negligenter, consilio te esse animo perturbato, & in aliam curam intento. Ignosce mihi incitum animi sensum expromenti; molestè fero tibi hanc occasionem datam animum a studiis avocandi, & ad alias cogitationes convertendi; irascor parenti tuo, qui te jam ingressum curriculum laudis, acque gloriæ nuptiis impeditum retardavit; qui dum ad vota festinat, objecit moram currenti, & a medio studio propterantem revocavit. Si ad hoc impedimentum accedet amor ille vehemens, & incitatus, avertet mentem a labore suscepto; & tu non

progredieris, sed retrorsus reiectus a calcæ ad carceres compelleris; id ne tibi accidat, vereor; est enim, ut Comicus ait,

..... ingenium omnium
Hominum a labore proclive ad libidinem.

Ea res me angit, & quia te amo plurimum, & quia te apud omnes Etruriae Principes viros magnificè collaudavi; nuperimè verò Ferdinando Principi, quanti es facienda, exposui; si tu sales expectationem, te levem, & nullius hominem iudicii judicabunt. Accedit eodem, quod id in non mediocri meâ laude pono, nullum ego adolescentem probavi, & amicitia sum, & familiaritate complexus, & incitum habui, qui si non in summum, ac saltem in non contemnendum virum evaderet; qui si optimos elegi, prudentiae, sin autem aliquid consuetudine quotidianâ, & disciplinâ sodalibus protuli, ingenui, & doctrinæ gloriam tuli; hæc mea laus fuit olim adolescentuli, quæ ne hac ætate exolefcet, pertimesco. Tibi præcipuè indulgi, tu unus es, quicum seria, quicum joca egerim; si tua vita ab industria laude adignam defluer, ego gloriâ, cujus multos annos compos fui, spoliabor; ad amicos quodammodo pertinent probra, & laudes amicorum, quia amicus est amicus quasi quoddam speculum. Ne mihi igitur pudorem incutias, ne te effeminari patiaris, ne te dedas volupesti constringendum;

Nunc specimen specitur, nunc certamen certatur.

Illud etiam te admonitum velim; quem tu modum facies gemmas coemendi, suppellectilem comparandi, ornatum domus, & cubiculi tan anxîâ curâ conquirendi? Veniat tibi in mentem Platonis, qui in magnis excellere quemquam non posse dixit, qui esset in parvis nimium occupatus. Vis & domui, & novæ Nuptæ ornamentum parare non vulgare, non contemnendum? fuge te talem, qualem esse decet virum nobilem, & litteratum; ornamenta sunt uxoris viri virtutes. Præclare Spartana illa suum mundum muliebrem esse viri facta illustria affirmavit; quæ corpus ornant mulierum, plerumque famam maritorum dehonestant; quanto enim uxor tua incedet ornator, tanto te stultiorum fuisse declarabit, qui pecuniam tam effusè prodegeris, quò tua uxor alia placeat; nam mulieres non suis viris ornantur, sed alienis. Viri incompotas, illotas, inornatas vident, non possunt decipi, non externis ornamentis allici, & accersitum decorem nativum putare; alieni falsi pulchritudine, & exquisito corporis cultu inlefcantur, quia nunquam incultas aspexerunt. Aliquid consuetudini, aliquid ingenio muliebri tri-

tribuendum, fateor, aliquid, sed non omnia; & in hac re præcipue modus est optimus; quod enim feminæ ornamentum magis deest, quàm modestia? Ego tibi jam nullam notas, quas conseci in Ciceronis oforem, qui redarguit summum virum de insolentia, & novitate verborum; sed me in epistolam longissimam concisissimam longiorem dissertationem, nunc id facere superfedebat. Meis litteris quando voles, & quando commodum erit, respondebis; neque enim offendor dilatione tuarum litterarum, sed excusationibus, quæ te animo remisso nimis, aut immutato esse declarent. Salvere jube fratres, patremque tuum, & tu plurimum vale.

Florentiæ IV. Kal. Sext. Anno
MDCLXXXI.

E I D E M.

AD iracundissimas litteras tuas nihil respondebo; hoc tantum dicam, neque animum meum tibi cognium, neque iri offendentem iudicio amicitiæ leges perspectas fuisse; qui libertatem admonentis amici tam graviter feras; qui litteras meas, si benignè interpreteris, amicissimè scriptas, veneno imbutas audas appellare. Nec tu mihi vitio vertes, quod quum vehementissimè abs te fuerim acclusus, non me apud te purgem; non enim id facere superfedeo contemptu tui, a quo longè absum, sed ne tecum cogar ligare, quod ego non sine causâ timeo; quum mea dicta, sæpe in pessimam accipi partem videam. Negligentiæ dumtaxat crimen, quod ego in amicitia gravissimum iudico, diluam; cuius est tam expedita defensio, ut id sine iurgii periculo facturus esse videar. Ego litteras non exigo, quia exigi a me non possunt; nunquam it, quorum munus id est, mihi eas reddere voluerunt, quum ad edes, ubi litteræ redduntur, centies accessissem; statim mitraturæ, si non mittat, non reddantur; ideo periculum est, ne percas; id autem ne accideret, quotiescumque litteras vestras non accepi, significandum vobis putavi; non ut vos arguerem negligentie, sed ut, quum scirem a vobis ad me datas, possem inquirere, possem a fratre, ut eas exigendas curaret, postulare; neque tamen ultæ, quod adhuc sciam, perierunt; id autem cæ curâ sum consequutus, quæ vobis adeo stomachum movit. Quare frustra exemplum misisti eorum litterarum, quas pascia

diebus post discessum meum conscripsisti; quas cur intercidisse sis suspicatus, non video; ego certe nunquam id affirmavi; quod intelliges, si meas litteras diligentius inspexeris; sed questus sum ad secundam epistolam mihi serò esse responsum non meâ, sed tuâ causâ; quia ea dilatio responsionis tuæ mihi fuit impedimento, quominus auderem ea ad te scribere, quæ in rem tuam esse videbantur. De ceteris non me, ut initio scripsi, purgabo, ne tibi causam convicii præbeam; laus purgatus videbor tibi, si offensa in te mea cogitatis; neque facti mei veniam petam, neque iram tuam deprecabor, quia nunquam me peccasse minus certò scio. An edes, in quibus ego habito, sint divenditæ, & an mihi migrandum sit, me certum facias, quæso, ut alias possem conducere. Lucubrationem meam ad te mitto, ea qualisumque est, tu æqui, bonique consules. De cetero ego abs te peto, ut abstineas a iurgio, & a convicio; sed utrumque tibi libuerit, ego ingenium tuum paterent feram; tu tamen parcis ista viris, si tibi parco, te quoque mihi parere æquum censo, si nullam aliam ob causam, saltem propter ætatem; ego nulum officii genus in te colendo pretermittam; tuum est amicum, quo neminem habes, aut habere amantiorum tui, non contemnere:

... et tui dicit de te illis.
... Ovis qui vocatur iudicia de iudicia sed.
Vale, & salvere jube Adrianum nostrum, fratremque tuum.

Florentiæ Non. Sext. Anno
MDCLXXXI.

E I D E M.

Nihil est, Vincenzi, cur mihi persuasere coneris, ut omnem suspensionem deponam turæ voluntatis tuæ; si quid scripsi, quod animo parum securo de tua fide scriptum videretur, idem scripsi, quia acerbiores litteras tuas nondum fuerat mitiores consequutus. Quum vix XII demum Kal. Sept. acceperim epistolam tuam (nam altera, quam scripsisse confirmas, non est ad me perlata) suavitatis, humanitatisque plenissimam; non modò sum omni curâ liberatus, quum mihi tuus dolor inieceret, sed etiam alio mæroris genere sum affectus, quum me de iracundiâ tuâ questum esse peniceret; quod est querellâ tibi molestiam allatam arbitrabar; sed tamen quum animo meo tuum melior, hic ipse dolor evanescit. Nam quemad-

mo-

modum iracundia tua amorem erga te meum non extinxit, sed accendit; ita querimoniam meam benevolentiae in me causam tibi, non odii futuram esse confido. Quare desine suspicari, me quidquam de te secus, quam tua perspecta fides posulet, cogitare: desine sollicitus esse de mei erga te voluntate: cave quemquam mihi, quam te cariores esse existimes, & in posterum, si quid accideret huiusmodi, cave, credas, id ab aliâ causâ, quam a benevolentia, qua te complector, proficisci.

Nam cur ego curo, quid tu rerum geras, quid autem alii non tantopere puto ad me pertinere? cur sollicitus metu, ne aberras ab institutâ viæ ratione, hoc idem ne aliis accideret, non pertimesco? cur literas tuas flagito, aliorum non magnopere desidero? cur interdum me a te parum diligere, licet falsò, conqueror; quantum alii me ament in eorum arbitrio situm esse arbitror oportere? cur audeo te admonere, vel ut tu interpretaris, oburgare vehementius, aliis autem minimè tum molestus; nisi quis tanto ardentius te, quam alios amo, quanto maiori curæ mihi res tuas esse perspicis, quam aliorum? Nemo querulum in amicitia me esse dixit, nemo proclivem ad suspicandum, nemo diffidentem, & morosum. Quapropter hæc vitia si in me fortè deprehendes aliquando, non ea esse naturæ, sed amoris, quo te prosequor, existimato. Sed ut mihi te in posterum placatum esse pervelim, ita in præsentia te cum Adriano cupio in gratiam reducere; quidquid ille scripsit, vel incautè protulit, vel non accusandi, sed purgandi tui causâ. Quare desine innocenti succensere, teque ad pristinam mansuetudinem tuam refer; ac ne verearis, ne cuiquam magis, quam tuis litteris credam; nam si quid antea suspicabar, idcirco suspicabar, quòd nondum mihi reddita fuerant litteræ testis tue voluntatis; his acceptis nulum testimonium desidero amoris erga me tui. Hæc ego ad te scribenda judicavi, quò te, quam citissimè possem, omni metu expeditum, omni molestiâ, qua te angere dicis, liberarem. Tu, quando libebis, rescribes; ego enim animo sum quieto, & tranquillo, quoniam te non amplius irasci mihi perspectum, exploratumque est. Vale, atque Adriano; tuique salutem meis verbis nuncia.

Florentiæ VII. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXI.

E I D E M.

Tu puto ad vos aliam esse famam de insigni victoria Christianorum, quæ nudius tertius nunciata est; tamen te de eâ certiores faciendum esse judicavi, ut rem tantam non ex populi rumore, non ex aliorum litteris, sed ex meis cognosceres; res autem ad hunc modum gesta narratur. Quum in conspectu ambo exercitus essent, Barbari tantis operibus castra muniverant, ut ad ea expugnanda nostri aspirare non possent; itaque quum difficulter squarentur, & siti milites laborarent, vasa conciliare, & in locum magis oppositum se se recipere statuerunt. Discedentibus nostris Barbari instructi acie, relictis castris instare, & quò extremum agmen carpere, quò litora assultare, quò turbam cadere moratorum; nostri viæ agmen moliri, vix toto die festinissime spatio procedere; donec ad clivum hostibus iniquum pervenerunt; tunc Germanorum imperator dextrum cornu in Barbaros invehi iubet; eam impressionem Barbari magno animo exceperunt, diuque ancipiti Marte dimicatum est; nostri videlicet virtute, & arte pugnandi, hostes numero vincebant; tunc Dux nostrorum sinistram cornu imperat in hostes, quàm maximo posset impetu, ferri; nec invehentibus sese Christianis Barbari diutius resisterunt; acies inclinata est, neque tamen effusa fuit fuga, sed cedendo paulatim in castra, unde egressi fuerant, sese receperunt, & ad ea descendenda se compararunt. Germani re prosperè gesta elati ausi sunt oppugnationem castrorum; nec sustineri potuit visor exercitus, sed deiectis propuginatoribus magno tandem labore, magnâ utrinque editâ cæde potiti sunt castris; cæsa sunt hostium duodecim millia, capta tormenta centum triginta tria, omnia hostium impedimenta in nostrorum venerant potestatem, præda ingens pars, omnes hostiles copie dissipatæ; multos præterea Savum tranantes vorticibus haustos, multos fugientes ab incolis trucidatos ferant. Magno tamen stetit nobis ea victoria, quinque millibus nostrorum desideratis. Hæc accepto primo nuncio Scipio ita esse gesta narrasse dicitur; postea verò, quum alii nuncii advenissent, ea, quæ dixerat, retraxisse, & ad hunc modum rem exposuisse. Quum Barbarorum imperator Savum trajecisset exercitum adductus famâ, qua Christianos paucos esse sibi persusserat, quum nostrorum castris appropinquaret, misit exploratores, qui quantum esset Germanorum numerus, quæ consiliis agerent, ad se referrent; hi

in-

^A ingentes esse eorum copias renunciarunt; eo nuncio allato magna trepidatio injecta ducibus, magnus exercitus terror incussus, qui nihil tale cogitarent, sed facilem victoriam animo præceperant; & quum alii quàm celerrimè abscedendum alii permanendum censerent, alii sese ad fugam, non ad pugnam expedirent, non procul a seditione res aberat. Ea re per exploratores cognita utendum occasione, & instandum percussis ratus noster imperator mox raptem castris ad hostes pervenit adhuc trepidantes, diffidentesque suis rebus, & ejus adventu insuper terrores aggressus sudit, fugavitque non repugnantes, ingenti cæde sacra potius est clarissima victoria; in qua ex suis paucissimos amisit; utro autem modoprælium commissum sit, maxime res effecta est: Barbaros ingenti clade affectos esse constat, spoliatos omnibus impedimentis, plurimos eorum duces interfectos. Vale.

Florentiæ Kalend. Sept. Anno
MDCLXXXI.

E I D E M.

^C Onsilium meum tibi probari facile mihi persuades, quum ejus rei tibi auctor fuerim, quam putabam re sponte sequuturum; neque tamen non sincerè protuli, quod sentiebam (verè enim exigua admodum spes ostendi videbatur te iter ad nos non frustra suscepturum) & cum amicitie, fideique satisfeci, rum habui rationem quoque ruz voluptatis, non meæ. Nec de brevitate litterarum queror; quia, quum scribis longiores, irasci soles; itaque non quero jam causam, cur omnes hoc anno a te, præter unam, aut alteram, quàm brevissimas acceperim; unumquemque censeo arbitratu suo scribere oportere. Ac ne superiores quidem mense questus sum te perbreves litteras conscripisse, sed nullas de eo negotio, quod negligendum minimè arbitrabar; addidi tamen, fateor, illud, negligentiam in scribendo eum, brevitateque litterarum mihi visam argumentum animi perturbati, & in aliam curam intenti; sed deinde occasione sumpti de amore illo vehemente, & concitato multa scripsi, quæ non a me inventa, sed ab aliis dicta & tripode, cortinaque prolata existimo. Sed ignosces mihi, iterum dico, ego te semper adolescentem cum omni virtute ornatum, tum præcipuè modesti, & pudore; sed tamen hominem judicavi; itaque quum ab ætate tuâ suspi-

Tom. III.

cio amoris præsertim legitimi, & non inhonesti non abhorreere videretur, meas esse partes putavi, antequam capereris, te, ut caveres, admonere; quia sciebam in hac re principis obstandum; me autem miseratui, si sortè fortunâ accidisset, ut ei peste tenereris, qua adolescentem probum, & pudentem amicum, & collegam meum, quum uxorem duxisset, ad insaniam redactum videram; de te autem nihil tale suspicor, novi prudentiam, novi moderationem tuam. Hæc ego tecum lusi, quia te ludere arbitror, quum ambulationem tuam cum Tullio tanquam præclarum facinus mihi prædicas; & simul volui materiam querere longioris epistolæ, ut litterarum tuarum ulciscerer brevitate. Sed tibi nuptias paranti hæc ludere, quum exultes lætitiâ, quæ, Deus faxit, ut tibi sit diuturna; quemadmodum tranquillitatem animi mei futuram spero sempiternam. Vinum Politianum multo minoris emi posse, quàm hic ematur a mercatoribus, qui a Monte Politiano veniunt, si quis habeat amicum Politianum, qui illud curet, mihi Roboreduş affirmavit; tu amico uteris Serratio, qui habet sæpe discipulos Politianos; tu me certiore facies, quid mihi agendum sit; ego non emam, nisi te velle intellexero. Vale.

Florentiæ III. Kal. Oct. Anno
MDCLXXXI.

E I D E M.

^Q Uotiescumque ad suavissimas litteras tuas me non respondisse intelliges, mihi non esse redditas existimato, quod nunc accidit; nam tu ad V. Nonas Octobris epistolam conscripisse confirmas; ego autem usque ad XIV. Kal. Novembr. sine tuis litteris fui. Quæ de causâ verò Adriani litteræ ad me perferantur omnes, tuæ non perferantur, nequeo suspicari; certè bis ruz magnâ cum molestiâ meâ perierunt; quum autè priores non acceperim, posterioribus rescribam. Quod arctinet ad Vinum Politianum, Camillo Pandolfino dedi negotium, ut id curet, mandaviq; ut, si possit, trimum coemeret; nam duobus his annis proximis vix minus ad maturitatem vicio æstatis pluviz, & subfrigida pervenerunt. Geminianum non possum invenire, quum de fratre cognoverim anno superiore tantam fuisse vix acerbitalatem, ut vinum illud, quod expectitur, confici non potuerit. Scribo raptem, quia orationem, quam sum Kal. Nov. habiturus

E e

rus

res, nondum duxi ad umbilicum; ejus argumentum, si queris, exponam; mihi propius ostendendum viros excellenti doctrinâ iam aduersam, quàm prosperam fortunam ferre possit moderatè. Vale.

Florentiæ XIII. Kal. Nov. Anno
MDCLXXXIX.

E I D E M.

SI me, Vincenti jucundissimo, desessum cinere esse pernegem, valde mentiar; lumbi sedendo in cisis dolent; oculi vigilando sunt defatigati: si me reperire, quid scribam, confirmem, multo magis mentiar. Nam quid, ut sepe feci, tibi exprimam dolorem, quem cepi, quum a vobis discederem, quum tibi sit notissimus, & de tuo metiri possis? quid me permoleste ferre dicam carendum consuetudine tuâ jucundissimâ, quum scias, quum libenter versari tecum solem? Quare quum & vires deficiant ad scribendum, & seripcionis argumentum minime suppetat, utraque res nihili silentium suadet. Sed ego dum excusare brevitatem litterarum volo, cogor esse longior, quàm cogitarem; quum enim lassitudinem mentis causatus fuerim, fortasse tibi scrupulum injeci, & tu me putas itinere usum incommodo, minusque prospero; quæ ne te cura angat, dicam me maturè Florentiam pervenisse jam die illucescente, nihil insolite molestæ passum, nullum motum, ut anno superiore, fuisse latronum, nullas insidias; quæ si fuissent, quum nummos non haberem,

Cantussem tuos: carum latrone vider;

venisse nobis obviam cum bigis, & cisis Ambrosium, & Ciampellum suavissimos adolescentules, quod pertinuit ad itineris incommodum mitigandum. Sed tamen, quum & vespere nihil cibi ceperim, & hac nocte non obdormiverim, sum planè sclusus, itaque verbum non amplius addam. Vale, & salutem impertire tuis omnibus, & Adriano, quem cur inter tuos numerem, non video.

Florentiæ VIII. Kal. Quint. Anno
MDCLXXXII.

E I D E M.

AUdio te dolore capitis vehementius his diebus proximis esse vexatum, quod meridianum Solem diu pertulisses; itaque tibi auditor sum, ut in posterum ne ad maris litus accedas, præsertim hoc anni tempore, neve ambules in Sole; id enim iis, qui in umbrâ nutriti sunt, ubique insalubre est; in regionibus verò Mari propinquis, locisque lacunosis, ut sunt ferè Tyrrheni maris litora, insaluberrimum; ubi Solis ardor augetur, & intenditur vaporum copiam, quæ ex humido solo, putribusque humoribus exhalatur. Non est tanti ulla voluptas, non ullæ cum feminis primariis ambulationes, non ullæ piscandi oblectamenta [quæ tu dum accurate, eleganterque describis, & quasi mihi ponis ob oculos, his te capi mirificè declaras] ut in febrem incidas, ut aliquo valetudinis incommodo constiteris; magno quippe emitur oblectatio, quæ cum sanitatis labe contingit. Quare differas, censeo, in aliud tempus voluptatem in litore Maris ambulandi; quum videlicet ver erit, & clementior Solis calor nullum periculum asseret valetudini tuæ, quam volo integram, incolumemque servari. Gaudeo tamen, quod nullo graviore damno affectus es, quod bene vales; apponendum est enim lucro, quod quum potes majore detrimento affici, leviori defunctus es; verumtamen, de his hæcenus. Horologium, simulacrum Florentiam veni, artificii reconcinandum locavi; sed nondum remis, quia pondum est in eum statum restitutum, ut horas sine aliquo errore indicet; non mihi defuerunt, quibus illud perferendum darem, sed defuit ipsum horologium, quod artifex nisi pulchrè concinnatum reddendum esse non censer. Allista juvenis ornatus hac nocte excessit e vici, Vale, & Adriano, tuisque omnibus salutem impertire.

Dat. Florentiæ Non. Julii Anno
MDCLXXXII.

E I D E M.

UNO die serius, quàm debebant, mihi reddidit fuerunt litteræ tuæ; quas ego si acceperissem statim, nullâ interpositâ morâ tibi respondiissem, ne diutius differrem, quod petis. Petis tamen, ut argumeh-

gimentum proponam tibi gratiarum agendarum Academicis Romanis, qui Arcades appellantur, a quibus es in suum coram, conventumque cooptatus. Ego verò morem geram libens voluntate tuæ, quamquam poëta difficile est, quid potissimum dicendum esse videatur, præscribere; qui quum impetu quodam incitetur, vix ullis legibus potest coerceri. Ideo non sine causa Horatius poëtas admonuit, ut nunquam iussa canerent; cui suætor essem, ut pares, & te, ut aliquid tuo Marte invenires; adhortarer, nisi vester, ne dum suadeo Horatiano præcepto obtemperandum, videar tua iussa derectare; que plurimi semper feci, semperque expensenda esse duxi. Esfundam igitur es, que mihi veniunt in mentem, ne studio tuo desim, quibus ea conditione dumtaxat uteris, si tui musæ ab ipsis non abhorrebunt. Hesiodus fertur, qui ab Ascri Bæotiarum vice Ascræus vates appellatur, quum rudis esset carminum, & poëticam nunquam attingisset, utpote qui vitæ pastoralis delectaretur, pasceret autem oves juxta montem Heliconem in Mutas incidisse, que choros ducebant; a quibus ascitus in earum coetum fuerit, & lauro donatus, & scepro; ex eoque tempore dicitur præstantissimus vates evasisse non arte, sed quodam spiritu, assilaturque divino. Eodem modo te dices in Arcadem conventum acceptum impleri quendam furore, & a Musis assilari, & eximi vulgo, & fordidis curis relictis immortalitatem poëticæ laudis cogitare, vitamque semotam a tumultu, & miseri ambitione remotam sequi; jam tibi liberò Arcadiæ montes, dilectaque visere Musis, Pastorum argutis antra canora modis; jam tibi Cylleis in sacro vertice sissi, aut in Stymphali, Parrhasisque jngis, aut quæ Ladon fluvio fertur, aut Erasinus, aut Erymanthus gelido; felices montes, felicia flumina, felix Parrhasiæ tellus; ubi homines quondam felicissimam vitam agebant, vacuum a sollicitudine a strepitu. Laudabis hæc Arcadem vitam pastorem, & innocentissimam fuisse dices, & hanc primos homines coluisse. Nam Arcades antiquissimi fuisse perhibentur, adeo ut se ante Lynam natos ferrent, & sæculo extitisse. Potes nonnulla de sæculo delibare; exemplum dabit Tiballus; sicut laudandi rusticam vitam Virgilius, ubi sic ait:

*O Fortunatos nimium, sua si bona norint,
Agricolæ.....*

Ad hoc igitur vitæ genus quam sis ab Academicis invitatus, & scriptus in eorum numerum, te dices illis gratias agere, & felicitatem ipsam acceptam referre; neque

Tom. III.

enim te desiderare antiquos illos semideos, qui Arcadem coluerunt, quum hi non cedant illis neque fastidatæ cantus, neque ingenii gloriæ. Hæc sunt que videntur mihi posse dici, tu non dubito, quam pluram, & meliora sis inventurus. Hæc quoque mihi visa sunt adnotanda, que tibi uluvenire posse arbitror; montes Arcadiæ sunt Cylleus, ubi natus est Mercurius, Parrhasius, Parthenius, Lyceus, Mæneus, Stymphalus; fluvii, Erasinus, Ladon, Erymanthus. In Arcadiâ inventa est a Mercurio lyra, primus omnium hominum e terrâ procreatus Pelægus; Arcades dicuntur Lycosonii a Lycaone, Parrhasii a monte, Nonacrii ab urbe Nonacri. Vale, & salutem plurimam dicito Adriano, & omnibus tuis.

Florentiæ XIV. Kal. Aug. Anno
MDCLXXXII.

E I D E M.

E Se planè, cur mireris, Vincenti jucundissime, quod ego, qui semper aliis fuerim solitus frequentissime scribere, nec expedire, dum tuis litteris lacesseret; nunc a te provocatus integrum præne mensem ad te nihil litterarum dederim. Id autem accidit, non quia mihi defuerit voluntas, sed quis deesse facultatem mittendi litteras arbitrabar, quum enim te rus abiissem cognovissem; nec eodem in loco semper mansurum in ea rusticatione suspicarer, & modò in tuis, modò in amicorum prædiis esse moraturum, quod facere in animo habere mihi olim prædixeras, difficulter tibi reddi litteras posse censebam, quum, ubi maneres, esset incertum; ideo supervacaneum duxi litteras dare, que perferri non possent. Sed hanc meam constationem, vel ignaviam excussit mihi querela epistole tuæ, quam ad fratrem miham legi; in qua postulas, ut indicem tibi tempus opportunum Florentiam veniendi; quod eam indicaturus, etiam si non postulassem. Vale.

Dat. Florentiæ Id. Sext. Anno
MDCLXXXII.

E c 2

E I

E I D E M.

A Aufa, cur ad te scriberem, non fuisse, nam quum tu recens nobis disceris, nihil accidit novi, de quo te vellem facere certiorum; & mos est vetustissimus, ut qui aliquid profecti fuerunt, ii priores fungantur officio scriptiois. Quare expectassem litteras tuas, quas brevi pro tua diligentia, & erga me amore allatum iri sciebam; neq; meis jejune, & inaniter scriptis onerarem patientiam tuam; sed Federighius adulescens omnibus amicis absolutus, & utrique nostrum amicissimus me rogavit, ut ad te litteras darem, se enim misisse dixit scripto comprehensam facultatem armorum gerendorum, quam lege prohibentur; misisse autem cum fasciculo litterarum, quæ ad Equitum Pisanoꝝ magistratum perferri solent; ne igitur ea seculas interciderat, exiges ab eis, qui fasciculum acceperunt. Et quoniam te de hoc admonere necessarium fuit, illud etiam non omitam me solvisse pecuniam, quam apud c me reliqueras, ei, cui fuerat numeranda; semina fuit, nisi fallor, viginti quatuor coronatorum. Vale, & Adrianum clerissimum virum, omnesque tuos memento plurimè salute impetrari.

Dat. Florentiæ VII. Idas Sept. Anno
MDCLXXXIII.

E I D E M.

JUcundissimæ consuetudinis tui voluptate delicturus vultum solatii genus invenire satius possum, quam litteras; quibus, dum e te abero, tecum quodammodo colloquar, & desiderium tui leniam. Utar igitur frequenter hoc solatio, quod & mihi gratissimum est, & tibi pro amicitiâ nostrâ futurum esse arbitror non injucundum. Atque id ego nunquam alibi aptius mihi posse videor usurpare, quàm hoc tempore, quo, quum recens a te disceris, tu scire desideras, en incolamur, sospesque Florentiam pervenerim. Quum ergo tribus ferme post meridiem horis cibus insecnderim, sequi horâ post occasum Solis ad cauponam veni, ubi nobis erant mutandi equi, & vires cibi resicende; in eo itinere non sol, non effus, non pulvis valde molestus fuit. Cens præbita est nobis non inelegans; post cenam cubitum concessimus, ut aliquantulum somni caperemus;

sed mihi contigit lectus, de quo dici non posset,

..... *me tritus cimmer vigilare.*

Itaque cū molestia sum coactus vigilare, interque sum ingressus duabus horis, antequam dilucesceret; equi mihi dati sunt nitidi, validique, cibus nunquam commodiore me uti memini; sed cibus tam equis pepercit, tam abhorruit a celeritate, tam lentus fuit, ut illud iter, quod alio cibus regente quatuor, aut quinque horis conficere potuissem, fere septem confecerim. Quapropter, quamvis frigidi venti spirarent, molestiam mihi Solis ardor exhibuit, ac multo magis ciliarum contumacia, qui jurgiis nostris non commovebatur. Vale, & nos, ut facis, ama, & Adrianum, & fratres, patremque tuum meo nomine salvere jube.

Dat. Florentiæ X. Kal. Jul. Anno
MDCLXXXIII.

E I D E M.

NON mihi videtur absurdum, quod suspicaris, epigramma, quod nuper ad me misisti, e fratre meo esse conscriptum. Nam præter quam quod in eo est quidem linguæ latinæ candor, quædam numerorum suavitas, quædam sententiarum non injucunda concinnitas; quas virtutes hoc tempore pauci intellectus assequuntur, paucissimi expriment stylo; & scriptioe, ut non multum conjectura possit aberrare, animadvertisse videor imitationem meorum carminum non in uno loco solum, sed in pluribus; quo magis tuum judicium ad veritatem arbitror accedere; est enim id fratri meo familiare, ut live in his, quæ prosæ oratione, live in his, quæ carmine condit, aliquot locos ex meis scriptis imitari; id quod etiam a te puto observatum; me certe non fugit, quum nemini, quàm mihi, mea sint notiora; sed live a fratre, live ab alio quopiam facti sunt illi versiculi, plane sunt non insuaves, habeoque tibi gratiam, cujus beneficio in manus meas pervenerunt. Cispellinus præstantissimè indolis adolescens incidit in atrocem, gravemque morbum, quem comitalem vocant, decimusquintus huc est dies, ex quo primò concidit; putabamus animi deliquo accidisse; non fluebant ex ore spume, non distentione nervorum tentabatur, non ulla vultus depravatio, non membrorum in diversis raptus, non confusa vocis, aut stridoris emissio sequebatur; suspicabamur tamen id, quod erat, eo præcipue ad-

ducti

E I D E M.

Non obrunderem te meis litteris, quum virtum imbecillitate, quominus scriberis, impediaris, nisi scribendi necessitas incidisset. Baldinuccius illustrium picturam vites eleganti sanè stylo, & accuratâ scripitione complectitur; quum per statem peregrinari non possit [est enim ætatis annos octo, & sexaginta] cogitur ex auditu clarorum artificum opera interdum cognoscere. Quam autem hoc tempore Aurelii Lomii, & Artemisii ejusdam Pisane femine, quæ pingendi arte prelitæ, & ex Horatio Gervasio Schip pictore Pisano procreta est, vitam sit littera consignaturus, cupit certior fieri, quæ uterque Pisis opera elaboravit: & Lomii quidem tabule pictæ in publico multæ conspicuntur, ut non difficile sit Baldinuccii studio satisficere; Artemisii picturæ in privatis pinacothecis sunt requiritæ, ut non mediocriter diligenter scrutabunda. Sed habes amicorum harum rerum peritissimum, ejus operâ facili poteris hæc omnia investigare; eo utaris, oportet; nihil enim incognitum, nihil non exploratum est referendum, ne culpa nostra Historiarum a veritate cogatur aberrare, quod est turpissimum. Mitto tibi schedulam, quæ, quid Baldinuccius pypiat, continetur. Cum annos IV. Non. Sext. sum colloquutus, eique te commendavi; is mihi respondit se, quid agi posset, & quo pacto, consideraturum; sed non sum ausus hominem iterum convenire, quum id haudquaquam sit expeditum, æque ille non multo post abiverit rusticatum; itaque quid fuerim consequutus, nescio. Erofinius nudius tertius mihi significavit se Pistorio ad te dedisse litteras, quum autem responsum non accepisset, veteri, ne ex litteræ non sint ad te perlatæ. Vale.

Dat. Florentiæ XI. Kal. Sept. Anno
MDCLXXXIII.

E I D E M.

Nudius tertius primis intentionibus se tenebris Florentiam pervenimus. Tam serò, inquires, adeo me leni fuerunt mei illi Pogan, quibus, quò citius commoediusque conficeres iter, te devehendum curavi? nihil est, aut equos accusas, nihil illi peccarunt. Quam tres horas in eua perit eilem commoratus adhuc incerta luce ad

desi argumento, quod adolescens omnium, quæ morbo correpto accidissent, obliuiscatur; sed tamen, quia non videramus ipsi, sed audieramus, quæ accidissent, nondum addocebamur, ut crederemus in re tantum esse mali, quantum forebatur. Nuper autem quum ipsum inviserem jam decumbentem, & cum eo familiariter loquerer, ecce tibi hominem invadit stupor, deficit animus, mens opprimitur, vocis emittende interceptæ facultate dumtaxat anhela spiritus inprocatio relinquitur. Quum aliquandiu sic esset constitatus, refocillari jam videbatur, & redire mens, quum rursus opprimi cepit, tum distorti os, in diversas partes rapi membra, non crura, non brachia, non ullam partem corporis consistere, tumere guttur, spumas fluere, intendi præcordia, agitari, vexari hominem vidisses; sed nos maxime terruit, quod Tullius, qui brachium apprehenderat, cassasse percussu arteriarum ferebat; quæ omnia licet iis, qui comitiali morbo corripuntur, interdum evenire solere non ignorarem, tamen in amici periculo vehementer commovebar; ubi verò morbi vis paulisper confedit, duarum horarum spatio manit idem stupor, eodem mentis alienatio, ignoratioque omnium; donec admodè scapulis coarctatis, & incisura cori hominem excitarunt. Nos adhuc in metu veriamur, ne aut hic morbus curari non possit, nec sine adolescentem consociare curriculum studiorum, in quibus aures magnâ cum laude versabatur, aut hic morbus in gravitatem transeat (neque enim desunt ætatis indicia) & hominem repentino in ipso flore ætatis extinguat; hodie tamen mihi nunciatum est esse quendam ad salutem signa. Doleo autem adolescentem omnium, quos ego novi, ingeniosissimum, modestissimum, suavissimum, & quadam alectritate mentis, & morum suavitate mihi jucundissimum in tanto periculo, & calamitate versari. Pauci sunt, qui seriò bonas artes amplectantur, & ex his nonnulli nihil afferunt ad studia præter voluntatem; ex his autem, qui & possunt, & volunt ad aliquam in litteris claritatem pervenire, multos fortuna variis casibus impedit, & ab incepto cursu retardat; ut non mirum sit tantam esse doctorem hominum piscitatem. Vale, & Adriano, & Andreonio, cuique salutem dicito.

Florentiæ VIII. Kal. Sext. Anno
MDCLXXXIII.

A ee ad octavum ab urbe lapidem perveneram brevi reliquum iter peracturus; quam ecce tibi juvenes quatuor, nescio quibus e labeis procedentes ciliis, in quo eram, clamantes invaserunt. Jam, nisi fallor, pertimui, & in grassatores incidisse, me suspicaris; non fuerunt illi grassatores, sed fuerunt humanissimi adolescentes, Friderighius, Ambrosius, Ciampellius, Baldinuccius; hi nos consiliter coegerunt: hi cisiario dimisso ad Baldinuccii villam, quæ non procul aberat, deduxerunt; ubi aliquantum temporis quieti dedimus, deinde experrecti multum risimus, multum jociati sumus, donec prandii tempus adveniret; quod pro loci copiâ satis laute nobis apparatus est; post prandium vires vilæ, & proximæ noctis vigiliâ sessis somno refecimus; a quo excitati quæ prædio perambulando, quæ spectanda subjectâ planitie, collibusque circumjactis (quorum in eo loco spectus est pulcherrimus) quæ jucundissimis sermonibus diem contrivimus.

C Quum jam advesperasceret, incendimus ciliis, & post occasum Solis in urbem vēti sumus; ubi hæcenus hilariter egi, & jucundissimâ consuetudine sum usus amicorum, ac nisi tu abesses, nihil mihi ad summam animi voluptatem desset; sed desiderio tui minuitur gaudium, quod percipio ex Patræ, amicorumque conspectu. Vale.

Florentiæ VI. Kal. Quint. Anno
MDCLXXXIV.

Scripti latine conservandæ consuetudinis causa; ceterum, si capitis imbecillitati consulere in animo est, vernaculo sermone referibito.

E I D E M.

N Olim ego diligentiam a te requiri meam propter diuturnum silentium, quo sum usus; neque enim sine causâ litteras ad te dare superfedi, propterea quia quum epistolam exararas ad VI. Non. Quint. ea mihi reddita est III. Id. Nec ea sola causa fuit meæ tristiturnitatis; sed quum te Pisîs discedens imbecillitate capitis laborantem reliquisset, nec dum te ex eâ convaluisset cognossem, inhumanum duxi non habere invidetudinis tue rationem, neque crebris litteris compellere, & homini nihil magis, quam requiem desideranti respondendi laborem injungere. Nunc eadem causâ, qua sum hæcenus a scribendo deteritus valetudine scilicet tuâ, compellor ad scribendum; nam scire cupio,

an adhuc labores; nos verò ralemus, omnesque mirantur tam pingues esse. Senator Pandolfinus dilatione temporis, quo morbo quotannis affici vel æstate, vel hieme summâ solet. Prope diem publicabuntur sermones vernaculâ linguâ a Salvino compositi; sunt autem non multo pruciores, quàm centum, sed admodum breves. Adriano salutem, & tuis omnibus adscribito. Vale.

Flor. XIV. Kal. Sext. Anno
MDCLXXXIV.

E I D E M.

N Unquam commississem, si valde gravem, periculosumque statim morbum putassem, ut te non fecerem certior; quare nihil erat, cur tantopere commovereris; neque enim me silentio admodum tibi pertimescendum; sed, opinor, credidisti litteris, quas ad Giannettium dyselpis ille, ac pseudologos dedit; non sit hominis mores; nemo eo ad tristiora credenda pronior; is divulgavit meum fratrem in pestilentem febrem incidisse; quod a veritate longè abhorrebat. Nam ea febris nunquam vehementer me terruit; neque habuit notas febris pestilentis, neque etiam valde periculose. Quid ergo hominem, qui solet fluctus in simpulo excitare ad tristissima nuntianda compulsi? Initio quidem febris non erat admodum contemnenda; nam & nunquam ægrum dimittebat, & concitior videbatur; accedebat capitis dolor assiduus, qui se in accessibus intendebat; insuper quum æger e lecto surgere vellet, animo defecerat; quæ tamen defectio non ex imbecillitate virium, sed ex impetu bilis provenerat. Id arteriarum validus pulsus declarabat, & vires ægri quiescentis, qui modò in sinistram, modò in dextram latus, ut ipsi videbatur, cubabat, & facillimè convertebatur. Sed ea febris, quæ primum impetum satis habuit magnum, magis, ac magis in dies decrescerebat, ac minuebatur; itaque post quindam accessiones æger est omnino liberatus. Quare, quod timebam, non erat, aut te perterrefacerem; febris quotidie se magis, magisque remittebat, validis viribus ægrotus utebatur, noctu dormiebat, interdum ferè vigilabat; videbatur interdum, & sudore levabatur; urinam reddebat abundanter, eamque modicè coloratam; nullus erat præcordiorum tumor, nulla durities, lingua humentior, & eo ferè habitu, quo solet esse sanorum. Hæc autem

etiam signa mihi salutem, non perniciem indicare videbantur. Nec ea res falsum me habuit, jam tertio septem dies effluxerunt, ex quibus agrotus convaleuit; quapropter hac sollicitudine liberatus Senas eogito, quod tibi Sextilibus profectus es; neque enim Tullii precibus, qui me quotidie sollicitus, possum resistere; qui ad me Clurinium allegavit hominem mihi multum de causis amicissimum. Hujus isinieris habere te comitem voluissim; sed non sum ausus tibi tantum oneris imponere; quom praesentem labores capitis imbecillitate, neque Solem, aut æstum ferre possis. Vale, & Adriano salutem, quem de loco in podagram rursus incidisse.

Dat. Florentie III. Id. Sext. Anno
MDCLXXXIV.

Subjicienda videtur sequens epistola, quam ab eadem Auctore exarata fuerit, si ceteris sub nomine Priorum Pisani Gymnasii circumferatur, quorum unus ipse tunc temporis erat.

Pisani Gymnasii Priores

Eminentissimo, & Reverendissimo Cardinali

ENRICO NORIS

S. P. D. D.

SI quantum est hominum litteris deditorum gaudium debet esse propter eum, quem consequutus es altissimum dignitatis gradum; nos quini Pisano Lyceo bonas artes, & disciplinas profectus, exultamus omnibus letitibus; Eminentissime Princeps, & triumphamus; necesse est. Alii quippe communis Reipublice literarum bono gaudent, quæ videtur abgeri, quom viri tui similes augentur honoribus; nos propria nostri Ordinis, nos hujus Athenæ gloriæ, quæ ornatur, & splendet tuo splendore, lætamur. Quare verbis consequi non possumus, quantum animi voluptatem capimus, quum tantum virum ex his ipsis Gymnasiis ad tantam amplitudinem processisse recordemur. Ipsam cathedram, ipsos parietes, qui tuis olim eruditus vocibus personabant, cum ingenti delectatione crebro quasi ve-

nerantes intuemur; qui nobis quodammodo sacri habebuntur, & animos ad honestam cupiditatem laudis, atque gloriæ inflammabunt. Sed modicum est gaudium, quod potest pectoris angustia contineri; nos, ne in tacito sinu godeamus, nostram aibi lætitiæ his litteris declarandam putavimus. Gratulamur igitur tibi nostro, & Pisani Gymnasii nomine, non solum quod indeptus es Romanam Purpuram, sed quod ea splendet in te, quum solet plerumque, speciosius; quia pars sola virtute est, nec sibi quidquam de tua dignitate fortuna decerpit. Tuam magnitudinem debes ingenio, debes doctrinæ, debes prudentiæ, reliquisque præclarissimis animi tui dotibus; nec te tam ornata purpura, quàm ipse purpure es ornamento. Id lætandum, id præferendum, id omnium gratulatione dignissimum est. Deus ergo, qui virtuti faveat, qui sacros honores ad merentes deferri gaudet, tuam amplitudinem, dignitatemque fortunet, augeat, extollat, vehementer optamus; teque ut nos diligas, nostrumque cæsum potenti patrocinio tuearis, etiam, atque etiam rogamus. Vale.

Dat. Pisis VII. Kal. Jan. Anno Sal.
MDCLXXXV.

BENEDICTUS

AVERANIUS

FRANCISCO FRANCESCHIO

Ornatissimo Adolescenti, Equiti
splendidissimo, Amico suavissimo

SAL PLUR. DIC.

Acepi litteras tuas plenas humanitatis, plenas officii, plenas amoris, & ejusdem jucundissime humanitatis; quibus ego sum mirifice delectatus cum aliis de causis, tum quod incredibile curam præferebant, & studium colendi mei. Nam quum biduo, postquam in Patriam revereram, ad me humanissime scripseris, quamvis occupatus, tamquam duo menses præterierint, seculas tarditatem in scribendo tuam. Est id argumentum summe benevolentie, quum diligentia tua mihi abunde satisfacias, tibi ipsi non satisfacis. Addis et, quibus, nisi te plus oculis meis

meis amarem, amore tui me planè incendisses; sed nullus cumulus ad amorem, quo te complector, potest accedere. Quare nihil est, cur labores, ut benevolentiam meam tibi concilies, ut me tibi devincias. Cum Rosio amico nostro de negotio, quod mihi mandasti, heri sum colloquutus, qui non disfidit rem confici posse; immo se confecturum existimat, sed in aliud tempus rem differendam decrevimus, dum hæc silescent tutior, tum spero fore, ut Religiosum virum tibi commendatum, oppressum inimicorum calumniâ ab exilio revocemus; tu amicum bene sperare jube. Vale, & me, quàm primum potes, revise; frater meus, & contubernales tui tibi plurimam salutem dicunt.

Dat. Pîsâ XVIII. Kal. Maii Anno
MDCCCV.

E I D E M.

TU quidem jocosus, & rides, vel potius irrides, amice, quia quem propediem sperabam esse rediturum, quem expectabam, quem videre cupiebam, video consilium abjecisse redeundi. Eò nimirum spectat epistola tua, ubi mihi convicium facis, propterea quod, ut te ad reditum cohortarer, scripsi perincommodè eecidisse, ut abscessis hoc tempore, quo adhuc Pisana Gymnasia doctorum hominum vocibus perlonant, & studia celebrantur; & sis ad famam, & nominis claritatem Pisano Athenæ te non indigere, & posse in studiis litterarum magnâ cum laude versari, etiamsi absis ab hac urbe, ubi, pace tuâ dixerim, Musæ domicilium collocarunt. Ego nunquam negavi posse acri viros ingenio ubique terrarum ad altissimum sapientiæ fastigium pervenire: ego quoque mihi persuadeo

Summos posse viros, & magna exempla dantes

Veretum in Patriâ, trassaque sub aëre nasci.

Toa verò Patria, quantum conjecturâ consequi possum, est ingeniorum solertium ferax, nec deest vobis acumen, nec animus rerum naturæ capax; tu verò & ingenio flores, & polles prudentiâ, quæ ætatem antecellit, & morum probitate, & præstantissimæ corporis formæ responder animi tui pulchritudo. Quid me criminaris, quid accusas arrogantiam meam? num me insolentius iactavi? num mihi eecidit verbum, quod superbius dictum videretur? num mihi quidquam arrogavi, quod non

omnium concessu tribuatur? num meis laudibus tuas aures oneravi? quid mihi succenses? Ego per litteras indicavi adolescenti, qui Pîas ad ingenii cultum capendum se contulerit, non prodesse ad hominum exultationem, & ad progressum in studiis litterarum, absesse diutius ab hoc Lyceo; dum adhuc tot liberalissimarum artium, disciplinarumque professorum in erudiendâ juventute deludant; & in eo non te acculari, sed fortunam, quæ te abstraxit a nobis, & abstraxit intempestivè. Num ideo me laudavi? laudavi Pisana Lyceum, laudavi Principes nostros, qui tantis impensis hæc gymnasia tuerentur, ut cum clarissimis Italici gymnasiis possint comparari. Sed ego sum ineptus, qui laudibus hujus Athenæ celebrandis revocare te studeam; quum tibi non deesse dicas in istâ civitate doctorum hominum gregem, qui cum Pîsanis professoribus jure conferantur. In quo invideo felicitati tuæ, qui tot sapientissimos viros in Patriâ inveneris [ita enim eos appellas] quum in altrice omnium disciplinarum Græciâ septem tantum sapientes fuisse dicantur; quod nomen quia Deo dumtaxat convenire videretur, Pythagoras non sapientem se, sed philosophum, hoc est studiosum sapientiæ appellavit. Diogenes quum hominem in Græciâ quæreret, non reperiebat; tamen in unâ urbe, eaque magis refertâ mercatoribus, quàm literatis viros, tot sapientissimos homines invenisti. Ergo ne Pîsis quidem, inquis, reperientur sapientes; non ausim asserere; quippe sapient

Rara avis in terris, aboque simillima corvo;

sed reperiantur paulo doctiores homines, quàm in multis aliis urbibus, quippe qui in doctrinæ studii ætatem contriverint; certè reperiantur ad erudiendam juventutem paratores; quom ad id opus liberalitate Principis invitentur, & hinc sibi decus, & nomen comparent. Nam quod me tanquam maledicum redarguis, vide sis, ne condemnem eodem ego te crimine; qui ex trinis litteris, quas ad te dedi, ad eas tantum respondi, quæ tibi calumniandi mei occasionem præbuerunt; in quo tu mihi monitis meis videris offensus, quæ neminem, quum ab animo benevolo, qualis est meus, proficiuntur, debent offendere. Quare te monere inpossem desinam; hoc tantum tibi meo quodam jure præcipio; noli, mi Francisce, qui non es, ut alii juvenes, cereus in vitium flecti, esse monitoribus asper. Sed quid ego tandiu te demoror? quid ad singula epistolæ tuæ capita accuratè respondeo, quasi ea, quæ dixisti, joco te dixisse nesciam? quid faciam? mihi jucundissimum est tecum etiam per litteras loqui, qui-

quibus tui desiderium absenteis solor, ideo
 A diutius garrire, quàm par est, volui; illud
 serio dico, si quid dixi revocandi tui cau-
 sal, quod animum tuum pupugerit, quod
 non credo, quum omnem absentie tue
 culpam non in te, sed in fortunam con-
 tulerim, indicium volo. Ignosce mihi si
 molestè fero, quod tamdiu abes, quum
 tuus a me discessus tantum mihi mœoris
 ætulerit. Vale amicorum suavissime.

Dat. Pis. XI. Kalend. Majas Anno
 MDCCV.

E I D E M.

A H Odie Florentiam proficiscar; tam
 serò, inquit? volebam matu-
 rius, & constitueram ad XIII.
 Kalend. Jul. discedere; sed pri-
 die ejus diei mihi guttur in-
 tumuit, & ex tumore dolor exortus est;
 itaque discedendi consilium abjeci, ne So-
 lis ardore, & incommodo itineris morbus,
 qui modicus erat, ingravesceret. Nunc
 Deo juvante valeo, ubi Florentiam vengo,
 conveniam statim Rossum, Amici tui
 negotium procurabo, & si qua te putero,
 C consilio, gratia, operâ hominem juvabo;
 interea, dum absum, cura corpus tuum,
 cura animum, quem unicè diligo, da o-
 peram, Francisce jucundissime, ut sicut
 pulchritudine corporis, & robore ante-
 cellis, ita animi virtutibus præstes: bonus
 esse malis, quàm videri: hanc compendia-
 riam ducas ad amplitudinem, & gloriam
 viam, si qualis haberi vis, talem te præstes:
 ex amicis, his gaudeas, qui te sugere sa-
 pientiâ possunt, non his, qui jucunditate
 dumtaxat delectare. Nam voluptas instar
 D fluentis aque præterit; sapientia magis,
 ac magis in dies efflorescit; & volu-
 ptas, quasi solstitialis herba, repente exoritur,
 repentinò occidit, sapientiæ fructus
 sunt sempiterni. Sed dum tibi præcipio,
 dies effluit, & abeundi tempus appropin-
 quat. Vale; ego domum relinquo, in qua
 tu nuper versabaris, sed non relinquo de-
 siderium tui; immo quis longius abscedo
 a te, iterum distrahi video; iterum vale,
 & parentibus tuis, & patruo, & fratri plu-
 rimam meo nomine salutem impertire.

Dat. Pis. XI. Kal. Jul. Anno
 MDCCV.

Tom. III.

E I D E M.

E T si vereor, amicorum suavissime,
 ne frequentia litterarum tibi mo-
 lestiam creem, quum paucis his-
 ce proximis diebus non unas, aut
 alteras, sed plures ad te conscri-
 pserim, tamen. Florentiam reversus te de
 meo reditu, & itinere certiore facien-
 dum judicavi, ut saluum, & incolumem
 in Patriam rediisse cognoscas. Fuit autem
 iter valde prosperum; paulo post meridieus
 Pis. prolethus in Aulæ villam venit ad
 Ræ Pontem, quum adhuc multum dies supe-
 resset; itaque spatium fuit & agros amici,
 & fabricæ, quum molitur, structuram con-
 templandi. Post occasum Solis cenavi, &
 inter epulandum, quum tui mentio inci-
 disset, magnopere sum laudibus delectatus,
 quas omnes uno ore in te congeriebant;
 in honorem tui non unum calicem hausi-
 mus, & tibi absenti non semel propinavi-
 mus. Est planè, cur, mi Francisce, late-
 ris; omnes, quos convenio, quibus aliqua
 noticia tui est, te laudibus in cælum ve-
 hunt. Es in hoc Pamphilo Terenciano, a
 cui te nuper comparabam, simillimus,
 nam de te quoque video

..... uno ore omnes omnia
 Bona dicere.....

Atque haud scio, an illud ex eodem Te-
 rentio addam, & laudare fortunas meas,
 qui te non gnatum, sed amicum habeam
 tali ingenio præditum, quod omnes pro-
 bent, ament, exosculentur. Nec vere-
 or, ne, quum te amici mei laudant, mi-
 hi blandiantur; nam quum comitem,
 tuam, & modestiam, & urbanitatem, &
 leporem, & formæ dignitatem, & su-
 avissimos mores, & sermones melle condi-
 tos, & nestare, & benevolentiam, qua bo-
 nos complecteris, & facilitatem considero,
 te, verè, & ex animo ab omnibus laudari
 mihi planè persuadeo. Sed desino, quia,
 ne offendam modestiam tuam, non medio-
 criter pertimesco; solent enim boni, ut
 ait Eutipides, odisse laudatores, quum lau-
 dant nimis; quare ad iter meum jam re-
 vertar. Oriente jam Sole complexus utrum-
 que Aulæ fratrem discessi, & meridie per-
 veni Florentiam sospes; ubi nihil aliud
 cupio, quàm tibi morem gerere, tuis man-
 datis obtemperare. Itaque simul atque do-
 mus meæ limen attingi, nihil antiquius ha-
 bui, quàm ut Rossum amicum nostrum
 convenirem; sed is expectabat adventum
 Magni Ducis; quare vix mihi cum homi-
 ne colloquendi facultas data est; pollicetur
 tamen est se pro religioso viro, qui exulat
 a Patriâ, apud Cardinalem Medicum ver-
 ba

E f

ba facturum, si forte possit ei reditum impetrare. Hodie Rossium iterum conveni-
 A nism, ut qua ratione confici negotium possit, inter nos deliberemus. Verumtamen de his satis; venio nunc ad Epistolam tuam latinam, in qua significas me tanti a te fieri, ut, quæ volo, non solum velis, verum etiam ardentem concupiscas; & gratias ago tibi pro tam propensâ in me voluntate, & tanti animi conjunctione, qua nihil mihi accidere potest jucundius, aut optatius. Cave autem,
 B suspiceris mihi posse in mentem venire, quod in eâ videris indicare, te quidquam simulatè loqui; scio ingenium tuum rectum, & generosum ab omni simulatione abhorre; scio me tibi esse carissimum, quod ex innumeris argumentis intellexi; nec quisquam neque plura, neque majora, quàm tu, amoris erga me sui dedit documenta; idque mihi præclarum est, atque magnificum diligi me ab adolescente, qui sit omnium amore dignissimus. Quare
 C si quisque faciliè credit ea, quæ maximè concupiscit, in eam me adduci opinionem necesse est, neminem s te mihi anteponi. Quamquam si prorsus essem incredulus, his rebus ostendisti vers esse, quæ scribis, ut mihi dubitandi locus non relinqua;ur; quoties enim mihi te audientem dicto præbui? quoties meam voluntatem tuæ prætulisti? quoties denique factis benevolentiam in me tuam declarasti? Idcirco non sum de tuâ voluntate sollicitus; illud velim tibi persuadere neminem mihi
 D te esse cariorem, neminem esse, cui sis acceptior, jucundior, quàm mihi, meque tecum vel Solderiorum lege libenter victurum, libenter moriturum. Vale, mi Francisce, & parentibus tuis, & patruo præstantissimo viro, & fratri dic meis verbis plurimam salutem. Tilius tibi gratias agit pro curâ, quam ostendisti in amici sui negotio procurando.

Dat. Florentiæ IX. Kal. Jul. Anno MDCCV.

E I D E M.

His litteris, quas ad XI. Kal. Sext. exarasti, te mihi latino sermone scripturum, ubi prima daretur occasio scribendi, polliceris. Tot jam tabellaril Florentiam istinc venerunt, duas s me epistolâ accepisti, & tu nihil misisti litterarum; itaque, te in adversam valetudinem incidisse sum diu suspicatus, & adhuc suspicor, & eares malè me habet. Si me amas, aut etiam si

non amas, mi Francisce suscipis, & non inimicè insectaris, libera me hoc miserum metu, quo torquetor; non est tuæ humanitatis hominem studiosissimum tui pati in tanto animi angore verari. Ego, quæ possum, omnia tuâ causâ facio; clarissimum virum Magalotrum conveni, rogavi, ut susciperet causam religiosi viri, quem mihi commendasti; ille primum questus est me tantum cepisse incommodi, ut domum ejus longè remotam venirem; potuisse me, si quid vellem, per codicillos imperare; amiciciam nostram inanibus officiis non indigere; deinde se pro religioso viro, apud Cardinalem Medicæum verba facturum, ubi primum rure reverteretur in urbem, recepit, & sponedit; & credo, vel aliquid impetrabit, vel certè aditum patefaciet Rossio amico nostro pro eodem majore cum auctoritate dicendi. Itaque nolo verba des amico, quod epistolâ quadam significas, ipsique, quo loco sit res, planè asperias; nihil circuitione utaris. Sed dum ego, quæ vis, curo, velim, ut tu quoque, quæ mandavi, cures; & illud inprimis, ne me finas pendere animi incertum de tuâ valetudine; quum te videro scio, mihi bene est, etiam si egrotem; quum suspicor egrotare, mihi malè est, etiam si valesm. Hæc ego scripsi, quis Equiti Corso cognato tuo non potui nihil ad te litterarum dare; ignosce mihi, si te obtrundo frequentia litterarum, quæ tibi fortasse accidunt injucundæ, & ideo tamdiu taces; meus in te amor silentium aspernatur. Novi nihil est; Salvastus, qui Romæ agebat, diem supremum obiit; ea calamitas perculit, & afflixit clarissimam domum, me rebus ejus prosperis nihil adversi misceretur; ita læta, & tristia alternat Deus, ne secundis nimis insolescamus. Vale.

Dat. VI. Non. Jul. Anno MDCCV.

E I D E M.

Scribis omnino, quàm oportebat, accepi suavissimas litteras tuas; nam quas exaraveris VI. Id. Jun. accepi IV. Doleo autem mihi non itæm redditas, ægritudinem quippe animi, quæ propter discessum tuum afflictabar, adhuc recenti vulnere levavissent, sicuti nunc levaverunt. Sont enim smantissimè conscriptæ, & in his elucet amoris arga me tui incredibilis quedam magnitudo, quo nihil mihi dulcius, nihil suavius, aut optatius potest evenire. Itaque lectâ epistolâ tuâ merorem abderi; quis in eâ mihi videbar amorem tuum non ignotum quidem

non enim, sed dulcem, & optatum per-
spectis, quo nullus mihi gravis munus
potes imperiti, nullum majus deferre be-
neficium. Et quæreris, nunquam tibi ju-
vare, si mei dæi salutarem? quid ego nunc
prædicem, quævis me officiis juvenis, Fran-
cisce jucundissime? quum meis monitis pa-
visti, beneficium mihi dedisti, quum meam
famam ab invidorum calumniis vindicasti,
quum humilitatem, & doctrinam in cælum
laudibus extulisti, beneficium maximo me as-
fecisti. Quid quum mecum tam familiariter
eram, utrisque socabar, quum me cum ho-
minibus tractabas, tam suaviter appellabas,
quum tibi gratam, & acceptam esse meam
consuetudinem tot modis indicabas, non-
ne me júbilas? mihi certe luminam volu-
ptatem asserbas. Mitto munera, quibus
me sape consulasti: mitto hospitium, quo
me in domo paternâ tam liberaliter exce-
pisti: mitto alia plurima, quæ referre lon-
gum est, quæ mihi gratissima occiderunt:
nihil denique a te in me proficiscitur,
quod mihi non jucundum, non dulce vi-
deatur. Sed est indolis tuæ generosa, quum
multa benefeceris, nihil a te beneficium
arbitrari: itaque iniecasti mihi curam pe-
tendi a te beneficii, ut exemplum tuum de-
siderium: & certe, si qua te indigebo, a re-
misse libentius, quam a te, accipiam bene-
ficium. Vale.

Pis. IV. Id. Jun. Anno
MDCCV.

E I D E M.

Quum mihi spes exisset viden-
di tui famulus meus, qui te cum
adolescuntulo Corso venturum
esse confirmabat, et spe sum de-
jectus, ubi vidi adolescentulum
sine te litteras tuas afferentem; quæ mihi
non perinde, ut solent, jucundæ, sed pro-
pæmodum, pace tuâ dixerim, moleste ex-
titerunt; quia declarabant nobis de optati-
fimo tuo adventu desperandum. Quod mi-
hi, non solum grave fuit, sed prope lu-
tuosum; nam antea fingebam animo vo-
luptatem, quam eram ex aspectu jucundis-
simo, ex insperato alloquio, ex consuetu-
dine tuâ percepturus; conspectis autem
litteris tuis, nec venisse te, nec venturum
esse perpexi. Itaque odissem litteras indi-
ces hujus incommodi, vel, ut dicam,
quod sentio, calamitatis, nisi amarem ma-
num tuam, Francisce suavissime; cui ut ob-
temperarem, Aulæ nostræ juvenem tuum
commendavi; quid optaret, exposuit; ille
verò, licet sit publicis, & privatis negotiis

admodum occupatus, omnia se tui causâ
prolixè facturum suscepit, sentit enim me-
cum te esse adolescentium, quos unquam
cognovimus, amabilissimum; ego vero spe
videndi tui desitueris Florentiam cogito.
Nam hodie mihi redditæ sunt litteræ Ni-
colai Androsæ, qui Præfex est nostræ A-
theniensis, quibus ille me proficisci Florentiam
iururè jubet; sed antequam proficiscar te
de meâ professione certiores faciam. Sed
quoniam ibitis, tu tempus appropinquas
velim mittis, qui paveat vestem, de Ni-
dros, quos reliquisti? interea, dum magna
locorum distantia intervallo, mihi morâ
hæntis es, ut valeat finem tuam, si me co-
mas, diligenter curesis; ne te pila laedo;
aut majoris solis nimium defatigat; ne,
quum concubueris, frigidam bibas; ne locis
cæli pestiferis laetaris; aut autumnus tempo-
re immoretis; ut recolas, quæ didicisti; &
quæ non didicisti studio, & scientiâ assequaris;
nec in cognitione rerum tibi mediocri-
tas ardeat. Nam etiam mediocritatem Floran-
tius laudat, non quilibet mediocritatem;
sed auream laudat; porro aurea mediocri-
tas ea est, quæ in rebus indifferentibus ex-
istat, consuetudo sunt divitiæ, æque stia
huius generis: Laudat etiam Aristoteles
mediocritatem, sed in affectibus, in scientiâ
tamen rerum nunquam laudavit; nam quid
quid in laude ponitur, quo maior est, eo
præclarior habetur, & in eo genere excellen-
tia prædicatur. Itaque nemo faciem, quia
sit mediocritèr pulchra; laudibus magni-
pere efflandam censuit; quia decus est
faciei pulchritudo; nec equum, quia sit
mediocritèr velocis; quia velocitas in equi
dotibus habetur; nec militem quicquam,
quia sit mediocritèr fortis, admirari;
quia propria laus est militis fortitudo. Eos
verò, qui in rebus magnis, atque præcla-
tis ad summum præstantem fastigium per-
venerunt, prope in Deorum numero co-
locamus. Neo tamen tibi sum raptor, ut
studio corporis vites conteras, ut pallorem
contrahas, ut laborem nunquam intermit-
tas; neque enim id paritur imbecillitas hu-
manæ naturæ. Ego volo te urgentem, &
valentem, & alacrem videre, non valem-
dinatum; quod consequeris, si tam in
corporis, quam in animi exercitationibus
præscriptum ab Iſocrate modum teneas;
qui præcipit, ut labore desistas, quum
adhuc possumus laborare; nec cesset assi-
tudinem expectandam. Vale.

Datum Pis. Idib. Junii Anno
MDCCV.

E I D E M

AIn tandem tibi esse pudori sedulitatem meam reputanti, quam multa incommoda tua causa capiam? putasne mihi quidquam incommodum, quod tibi commodum esse videatur? vehementer erras, amicorum suavissime, si ita opinaris. Non sunt incommoda labores, quos pro te, ut scipio, sed voluptates audiit ne Cicerum proverbium: *Equus in plantis*; quod de iis usurpatur, qui ad aliquod munus vocantur, quod libentissime exequuntur, id in me consensit. Ut equus in plantis deductus exultet, effertur, ad cursum incitatur, sic ego, ubi operam meam vel ius humanius desiderat, vel cupiditas tuis commodis interveniri flagit, lætitia effertur, omnem torporem abiecit, incitor ad laborem subeundum, & sponte felingo. Quamquam quid ego me iacto, quid curam aspicio, quid tanquam magnum aliquid in te conspiciam beneficium, glorior? pudeat me potius nihil tibi dignum amicitia nostræ præstitisse. Quid enim adhuc feci, quo te possem mihi, demereri? quod munus a me habes, quod meritis in me tuis, quod indole tuâ laxitissimâ, & præstantissimâ, quod benevolentia, qua me prosequeris, dignum esse videatur? Cupio equidem, cupio mihi dari occasionem tibi ostendendi, quanti te faciam, & te magno aliquo beneficio obligandi; sed hætenus voto meo vel tenuitas mea, vel fortuna repugnavit. Quapropter est humanitatis tuæ, mi Franciscæ carissime, spectare non quid possem, sed quid velim, & beneficia, que cupio dare, pro acceptis habere; nam in beneficiando animus, non ipsam beneficium spectatur. Itaque, qui saltem Phæreum, quom velle occidere, incisi romicâ, qua liberabas, sanavit, non hominem sibi devovisti, sed ostendit, licet salutis causâ fuerit. Atque hunc animum studiosum tuum, & gratificandi tibi cupidissimum laudas, quoniam beneficiis mea verbis extollis; & iure laudas. Nam si posset introspicere sensus meos, & si, quod Socrates cupiebat, fenestram in pectoribus natura nobis aperuisset, videres non promptius manus tuas, aut pedes voluntati tuæ obtemperaturos, quàm sit Benedictus tuus obsequaturus; meque plane sic tuum esse, non ut mancipium, sed ut ea, quæ adimi nullâ fortune injuriâ possunt; adeo me suavitatem morum, & modestiâ, & comitate, & lepore, & ingenii dexteritate, & obsequio, & sermonibus omnis odii, & ineptiarum expertibus devinxisti. Quod autem times, ne valetudini meæ parum consulam, fa-

cis tu quidem amice; sed nequidquam times, ego pugilicæ, atque athleticæ valeo, tu etiam vale.

Florentiæ XV. Id. Sext. Anno
MDCC.

E I D E M

PErgratum mihi est, amicorum suavissime, quod frequenter ad ius scriptis, & saltem octavo quoque die me de tuâ valetudine certiorum facis. Ego enim sum a te magno remotus locorum intervallo, neminem video, quem interrogare possim, quid egas, utique ne valeas, vel quis pauci istinc ad nos commeant, vel quis paucissimi ex tuis civibus mihi noti sunt; quid ergo mirum, si tuas litteras desidero indices tuæ valetudinis, testes amoris, et ga me tui? Tu quidem es admodum adolescens, bonâ corporis habitudine, firmissimis uteris viribus, & citatum nondum firmitat robore antecellis, ut valde time-te non debeam, sed tamen te valeo malo scire, quam credere; præsertim quoniam amor in te meus timidior, quàm patet, me esse cogit. Accedit eodem voluptas non modica, sed summa, quam ex tuis litteris percipio, quibus acceptis nihil mihi videor amplius desiderare. Quapropter idem mihi accidit, quod iis, qui, quom fame laborarint, naturæ desideris cibo sumpto satisfaciunt; nam quemadmodum illi posteaquam satiem exemerunt, bene se habent, & hilaritate complentur; sed si fortè rursus præterierit longo intervallo tempus vires epulis rescindendi, rursus inedia torquentur, & sibi quodammodo videntur ægrotare; sic ego recens acceptis litteris tuis tranquillior sum ipsâ maliciâ, & magnâ voluptate perfundor; sed, si quando me desiderio tuarum litterarum diutius, quàm soles, distenderis, quod semel tantum accidit, non tuâ culpâ, sed eorum qui litteris reddendis præsumt, sollicitor miris modis, & angor, & metore afficio. Quocirca te rogo, ut, sicut capisti, des ad me litteras frequenter, & in eo perseveres; nam hoc nihil potes mihi gratius facere, nihil jucundius; quod & hætenus fecisti, & impollerum spero futurum. Illud etiam te rogo, ut studia litterarum, quantum valetudinis tuæ ratio patietur, colas; hæc enim & ornamento tibi esse possunt, & ad res magnas consequendas adjumento. Tu quidem multis, & excellentibus bonis abundas; tibi fortuna dedit amplas opes, tibi natura dedit

pra-

E I D E M.

præstantem corporis formam, mirum ingenium, & sermonis laporem, dedit valetudinem, & robur, dedit mentem altissimam, rursus captem, te apertissimum ad animas tibi devotiendos fecit, fecit iram potentem. Accessit liberalis educatio, cuius beneficio, & bonitate naturæ nunquam saltu intumuidi, nunquam elatus ex immoderatione verborum, nihil agis, aut loqueris, nisi modeste, nisi temperate. Hæc autem bona nisi industria auxeris, & fortissimam, & naturam, & adulationem destituisse videberis. Industria porro quibus in rebus utilis, quæ in studiis bonarum artium, potest collocari? nihil enim his perstantius, nihil conducibilius vel ad gloriam comparandam, vel ad nominis immortalitatem, vel ad animum excolendum, vel ad honores adipiscendos, vel ad solidam, non inanem, & fucam nobilitatem consequendam. Quod si Poeta Sulmonensis prodesse plurimum putat ad amoris obsecra petruendæ voluptates ingenus disciplinas:

Præstis ingenuis didicisse fideliter artes;

quantæ magis ad honestatem rerum adaptionem, cuius causa reperta sunt, prodesse dicendum est? Sed finge tibi nihil omnino profuturum; illam certe utilitatem afferent: non otio contabescens, semper aliquid agens, semper aliquid molieris, quod tuæ naturæ præstanti dignum esse videbitur: non te in vitiis ingurgitabis, quod in Patriâ illecebriis voluptatum plena tibi maxima mesandum est; affluens faciliâ, affluens copiâ sermonis elegantis, & nullâ in re rudis cognitione rerum, tanquam jucundissimo pabulo, mentem oblectabis. Cave tamen, ne studio mentis excolendæ corporis curam relinques; nam utriusque rei tibi habenda ratio est; agrum quippe corpus animi studia ad magna surgentis destituit. Itaque hac spai tempore serventissimo, me auctore, licet, otiosis; non enim insulse Martialis:

Estote pueri si volent, senes discunt;

serva te mihi incolumem, & validum, & florentem, & hilarum, ut quem te nobis videre continget, tuæ consuetudinis scribi iucunditate possitis. Vale.

Dat. Florentiæ V. Kal. Sext. Anno
MDCCV.

Um semper alias, Amicorum summe, atque suavissime, litteræ tuæ mihi incredibilem voluptatem attulerunt, tum, quas ad me proximis diebus dedisti, ingenti me lætitiâ cumularunt. Nam præterquam quod erant amantissimæ, dulcissimæque scriptæ, & summam elegantiam præferebant, exemerunt ex animo omnem maerorem, omnes curas diluerunt, suspiciones, quibus incendebar, amoverunt, & mentis ælulum, quo agebar, penitus compresserunt. Fætor enim me frustra exterritum fuisse, nam quum qui huic negotio præfunt, mihi tempore, quo debebant, litteras tuas non reddidissent, primum corpi suspicari te adversâ valetudine laborare; deinde mihi injectæ sunt variæ, absurdeque suspiciones; & modò negligentiam tuam immerito accusabam, modò contempnum mei, modò in eam cogitationem veniebam, ut, ne alicujus hominis malevoli calumniis a me essem abalienatus, pertimerem. Itaque Equiti Corso cognato tuo litteras ad te dedi, quas nollem datis, quia in his videor de te, præ bonitate, benevolentiaque diffidere; sed, ignosces amori, ignosces timori meo; & profecto si ignosces amori, ignosces etiam timori meo.

Res est solliciti plena timoris amor;
nec minus verè Poeta summus dixit eos, qui amant, sibi fugere somnia:

.... *an qui amant, ipsi sibi somnia fingunt?*
Non ergo mirum, si ego quoque, qui te singulari benevolentia complector, vigilans quasi somnavi, & tam absurda de te, tanque a naturâ tuâ, & ab amore, quo me prosequeris, dissidentia cogitavi. Est enim ita naturâ comparatum, ut, & que cupimus, facillè speremus, & que metumus, nobis eventura suspicemur. Præclarè Terentius inducit patrem de filii, quem adoptaverat, salute sollicitum ita loquentem:

Profecto hoc verè dicam, si abhis uspiam,

aut
Si ubi cesses, euenire eo satius est.

Que in te uxor dicit, & que in animo cogitat

Irato, quàm illa, que parentis propitii.

Uxor, si cesses, aut amare cogitat,

Aut te amari, aut potare, aut animo obsequi.

Et tibi bene esse, quum sibi sit male;

Ego, quia non reddis filius, que cogita, &

Quibus nunc sollicitior rebus, ne aut ille alferat,

Aut uspiam occiderit, aut perfrigeris aliquid?

Non

Non potuit elegantius paternum amorem describere; quare mihi veniam dabis, si ego, qui te paterno amore complector, parentum vicio laboravi; sed puto, quæ tua est humanitas, te mihi ignoscere deteriora suspicanti. Quia nuper significasti te velle cognoscere cælestium orbium motum, & magnitudines, & intervallos siderum,

Qualis & hac docti sit positura Dei;

proximis hisce diebus libellum de sphaerâ confeci, & ad umbilicum pæne perduxit, quem tibi sum, quum Pisas venero explicaturus; antea constitueram extempore eam doctrinam tibi tradere; sed facius esse duxi commentariolum conficere, & prospicere utilitati tue; non commodo meo; nec laborem pro te reformidavi, quis, quem tui usus suscipio, mihi dulcis est omnis labor. Atque utinam tu Pisis esses diutius mecum commoraturus, profectû darem operam, ut in dies doctior, & melior evaderes, sed breve tempus datur; & ego sum occupatus, & tu Jorisprudentiæ studia debet omnibus aliis anteponere. Vale tibi quæ persuade neminem mihi te esse cariorem, nec te habere quemquam Benedictio tuo amantiorum tui.

Dat. Florentiæ Non. Sext. Anno
MDCCV.

E I D E M.

ESt, cor Superis gratias agas, amicorum suavissime, quod eam famem mihi dederunt, quam parvo possis explere. Nam si ei esuriæ conficerer, quæ sedatur epulis, extructisque mensas desiderat, nihil esset, quod inopiam, qua filissimilis plerumque laborare solent, excusares, nihil, quod intervalla locorum, quibus disjungimur, causeris. Nam ego non accipere excusationem, sed statim domum tuam cisis pervolarem, & velles, nolles, tibi essem hospitio recipiendus; ei quippe impudentiâ te rogarem, quia Homerus virum egenum ubi putat oportere; cui tu profectû, qua humanitate prædictus es, non posses resistere. Tunc quanta tempestas rei tue domificæ, quanta calamitas impenderet? neque enim eum hospitem excepisses, qui lactocæ, nucibusque satietetur, qui uno cibo, eoque tenui contentus esset; sed qui integram finem ab ovo usque ad mala perferret. Melantium Catillonem, vel Erychidiam filium Philoxenum, vel potius Erychthonem diceret, tantâ liberalitate bona tua devorarem. Tunc intelligeres, quàm

â te diligi me credam, quum te ex cunctis amicorum copiâ elegissem, & eas rem familiarem tam familiariter arroderem, & non me incredulum appellares, quâ inde tuâ in me benevolentia dubitem, quæ esse maximam exploratissimum habeo. Sed mea famens non est ejusmodi, ut tibi damnum possit asserere; tuas literas optatissimis litteris, quasi jucundissimo cubito reseror, & recreor. Tu quidem me irrides, nec credis me tanto desiderio teneri, tuum literarum, ut id sumi, literarum, & cibum possint comparari; & ego tibi serid confirmo, quoniam consuetudine præsentis, & mihi frui non licet; nihil oporuit, nihil tuis litteris esse jucundius, & quas quoties accipio, ter, & quater lego, & ad, ut non volupate, quàm gulle proceres, ex apparatus omnibus percipiunt, tecum eam loqui videor, te habere præsentem, tecum jocari. Quæ autem delectatib. cum amice dulcissimi, qualis es tu, alloquis, & præsentis potest comparari? Illud autem, multa maximam mihi parit voluptatem, quod per litteras certior fio te bene valere, & memorem esse mei; quod licet mihi semper persuadeam, meque a te amari semper intelligam; tamen quum tuas literas lego, certiores amoris erga me tui notas in iis, & vestigiis deprehendens impensius gaudeo. Quod idcirco attigi, ut desistas mihi, qui sum tuos, minari, & ultionem parare, sed minis, licet, & me innoxium ulciscaris; tuas minas non pertimesco; nam quidquid a te proficiscatur, licet asperum mihi videtur non injucundum. Vale, amicorum fovissimè, vale, atque salve.

Dat. Florentiæ III. Id. Sext. Anno
MDCCV.

E I D E M.

QUum mihi, amicorum suavissime, non liceat frui jucundissimâ tuâ consuetudine, nihil dulcius est, quàm te per litteras alloqui. Quum enim ad te scribo, mens me te præsentem statuit, te præsentem video intueri; cuius aspectu, & alloquio, & sacris, & hilaritate levis, quàm solem refici, & exhilarari, quàm solem omnem ægritudinem absolvere. Quapropter ignosce mihi, si quamvis nulla suppetat scribendi materies, tamen scriptationis officio non possum abstinere; nam præter voluptatem, quàm ex epistolis ad te scribendis percipio summam, illud etiam consequor, ut me valere scias; quod tibi pro nostrâ conjunctione, & amore mutuo arbitror esse

se pergratum; & elicio litteras tuas, quæ mihi sunt jucundissimæ; itaque malo inanes rerum meas litteras esse, quam nullas. Jam intelligis me nihil habere, quod scribam, qui tam longo circuitu verborum excusum me de frequentia litterarum, quam non semel declaravi tibi esse gratissimam; & in eo me reprehendisti, quod verer, ne frequentia scriptio tibi molestiam crearem. Sed quid agam? novi nihil astringi, ardor belli refraxit; quid rerum geratur in Hispania ceteriore a te certior fieri posset; si quæ forte navis ex occidentis regionibus profecta ad istum portum appulerit. In rebus urbanis nihil est, quod te scire velle credam, de me nihil est, quod significem, nisi mihi te esse carissimum; quod sæpius repetendo aures tuas videor obtundere; reliquum est, ut utar verari formâ: si valet, bene est, ego quidem valeo. Sed id nimis jejunum est, & quod expectationi tuæ non satisfaciat; æqui igitur, bonique facies hanc meam gratulitatem, quæ oritur ex benevolentia, quæ te prosequor, singulari; & curabis, ut valeas; & si foris rus concessisti, dabis operam, ut magnam vim ferarum, sed sine periculo capias, possisque nobis inter potandum narrare virtutes in venando tuas, & prædis. Vale, mi Franciscæ, vale, & me parentibus tuis, & fratri, & patruo de meliore nota commenda.

Dat. Flor. XIII. Kal. Oct. Anno
MDCCV.

**BENEDICTUS
AVERANIUS
ANTONIO MARIE
SALVINIO**

Eruditissimo, doctissimoque Adolescenti

SAL PLUR. DIC.

Tametsi magnam cepi ex tuis litteris voluptatem, in quibus incredibilem erga me benevolentiam tuam perspexi cum summâ humanitate conjunctam; magnâ tamen sum affectus molestiâ, quum cogitarem diu mihi credendum esse fructu jucundissimæ consuetudinis tuæ, & te, quem

semper videre, & quicum colloqui magno opere concupisco, a me longo satis intervallo & loci, & temporis absuturum videbam. Accedebat huc morsus animi quidam, & dolor ex eo susceptus, quod, quum aliquot dies, antequam rus proficisceretur, tecum esse potuissem, discesseram, & te gravi quidem, & iusta de causâ, non tamen omnino necessariâ prene insalutatum reliqueram. Quæ res diuturnam sanè molestiam attulissent, nisi eam incredibilis quædam litterarum tuarum jucunditas levavisset; in quibus non tam mihi gratum est, quod me mirificè laudas adolescens omnium, quos ego quidem cognoverim, laude dignissimus, quam quod ex ipse laudes magno sunt argumento me a te plurimum diligi. Nisi enim iudicio tuo acerrimo, atque rectissimo magnitudo quædam amoris officeret, nihil esset, cur mihi tam multa tribueres; qui & ingenio non multum valeo, & ad hæc studia litterarum serius accessi, & nondum etate tantum processu, ut eam assequi, quam in me prædicæ, eruditionem potuerim. Major est profectò laus ista, quam ut mihi, meique similibus tribuenda videatur; præclare mecum agatur, si non rudis, non indoctus, non alienus a Musis habebor; eruditionis verò gloriam mihi non assumo, sed tibi libentissimè concedo, industriae, & doctrinæ laudem tribuo; qui & abundas ingenio, & a teneris [ut Græci ajunt] unguiculis optimarum artium studiis deditus fuisti, & ætatem longè vincis virtutis indole, iudicii præstantiâ. Quò magis mirum est te tantis ornatum ingenii, doctrinæque laudibus adolescentem vereri, ne tibi brevis intermissio studiorum rusticitatem asserat, & oblivionem litterarum. Tu verò læto, & tranquillo animo fructe roris otio, villæque deliciis, & aviculis insidias strue,

Providumque leporem, aut advenam laqueum

Jucunda capta premis.

Aut omite levi rara tende retia

Turdus adhibet dolor;

& quoniam

Jam jam decorum misit pennis apus

Autumnus arvis extulit,

aut incitativa pyra, aut uvam decerpe. & in lacu multa ferventis, & circumfusus rusticorum rurbam contemplare madidam, sordidamque mussu, & lætitiâ exultantem, & protervè simul, incompotiteque ludentem. Nec tu venationem valde contempleris, nec exercitationes corporis laboriosas illas quidem, sed tamen salubres, nec ludum, & hilaritatem, quam appellas insaniam; nam, quemadmodum probè nosti.

Dulce est desipere in loco;

& hæc

& hæc animi remissio, agitatioque corporis ingenium mirè excitat, alacritatemque animum facit, & paratorem ad subeundos de integro labores. Quare tibi auctor sum, ut imiteris Porcium illum Latronem nobilem declamatorem, quem, quum animi gratià rustiaretur, nullum prætermisisset genus exercitationis, & honesti lusus, & lucti usum, & cursu, saltuque, & venatu ferunt. Quæres, quid ego, qui tibi hæc præcipio, agam? ego verò me paulisper Epicureum, vel, si mavis, Aristippeum feci; aspernor, & fugio laborem, lequor voluptatem, turbos edo pinguissimos, & lepores, atque alia id genus. Sed ne videar omnino Stoica, & virtuti nuncium remisisse, clarorum virorum res gestas perlego; & T. Livii decem libros, & tres Dionis, & Tusculanarum Questionum libros quatuor, totidemque de Finibus, quinque Ciceronis Epistolarum his proximis diebus evolvi. Ubi lectione defatigatus sum, in speluncas, atque antra me abdo, ibique ceterum naturam animo soluto, liberoque curis contemplan:

Hic mihi comiseritur vitæ modus, hæc mea fama est.

Quum hæc scribebam, eram ruri, ubi serius, quam oportuit, mihi reddite sunt litteræ tuæ; nam eas accepi XVI. Kalend. Nov. quum scriptæ fuissent VIII. Id. Oct. quare ne me negligentia insumules; cras Florentiam revertar, ubi quum te non videro, renovabitur desiderium tuum. Vale, & me dilige, & quam maturimè revertere. Bellinus salutem tibi plurimam dicit:

Εἰς τὸ φίλον φίλος, & ἀμερόκτατος πάντων,
Εἰς δὲ, σὲ γὰρ φίλη πατρὶς ἴδρα σπῆδ.
Νυμφαίρ' ἐντέλλομαι, & κάλλους ῥέου Ἀῖνῳ,
Μουσῶν, & Χαρίτων χάριμα μέγιστον δοῦναι,
Οὐ γὰρ ἔγωγ. Μῦθον, Χάρτες τε σ' ἰσχύοντα πο-
σοῦν.
Ἐστὶ δῖος αὐτῶς ταῖς μεγάλαις χαρῇ.

En tibi Epigramma Græcum mitto compositum extempore, ridebis, scio, rideas, licet; ego ideo scripsi, ut rideres.

Dat. XV. Kalend. Novembr.

E I D E M.

PUlcher equidem, ac bestus mihi videor, quum tuas litteras lego; nam, quum propter incredibilem quemdam amorem a te planè dissentire non possim, tu me tantis ornas laudibus, ut oblivisci propemodum cogar illius Horstiani præcepti:

Metiri se quemque suo modulo, ac pede verum est.

& me, quem tantos habere progressus vel in litteris, vel in virtute morum prædicas, aliquo esse in numero certè arbitrer. Sed quum cogitationem ad me retuli, & quod est in proverbio; respexi Mauticæ quod in tergo est; vereor interdum, ne tu mihi imposueris, & illud *ἀεφάμα*, quod Themistocles jocundissimum putat, conscientia tenueris me: Insaue mihi, & Injucundum videretur. Sed ne humanitati tuæ injuriam faciam; teque, quem unicè diligo, refutem, & refellam, nolo mihi magnopere displicere; præsertim quum jure non possim; nam etsi me laudandum non puto, fortunatum tamen certè summo, cujus indultus potuerit tibi, tuique similibus comprobari. Nec est, cur me id joco dicere putes; nam cum aliis meam fortunam semper laudavi, tum quum ad eam partem litterarum tuarum perveni, in qua meam consuetudinem assermas tibi prodesse plurimum ad studia litterarum. Est verò id mihi magnificum, ac præclarum, te adolescentem tam ingeniosum, tam doctum, & disertum mihi tamquam duci, auctorique studiorum habere gratiam. Itaque jam non nego me aliquantum in litteris profecisse, quum te videam discipulum meum tam magnos fecisse progressus. Sed de his aliis; nolo enim amplius jocari tecum, quum præsertim intelligam te hominem severum, ac propemodum nimis rigidum repente nobis extitisse; qui nolis indulgere voluptati, neque ea probes, quæ de rursus onco consolandi tui gratiâ scripsi. Qua quidem in re non molestè sero tibi displicere sententiam meam, nam ob id fortasse maturius revertèris. Legi tuas carmina, quæ mihi magnæ voluptati fuerunt; atque ob id ea atroci stylo effodere nolui. Vale, & quam potes maturimè, revertere, si me amas.

E I D E M.

ACcepi litteras tuas, quibus lectis intellexi epistolam, quam ego Prid. Non. Nov. ad te scripseram, non esse peristam, quum rem sanè pro eo, ac debui, molestè tuli. Quum enim nullum in te colendo officium prætermisum a me vellem videri, verebar, ne nomine negligentia suspectus tibi essem, & ob id vehementer angebar. Tamen hæc molestia magnà ex parte levabatur, quum cogitare nullam in me residere aut amicitie parum cultæ, aut negligentie culpam; non enim ego, sed

E I D E M.

sed fortuna peccavit; res autem ita evenit.
 A Puer quidam a te mihi litteras perculit;
 hic autem significavit, si vellem scribere,
 esse, cui epistolam darem. Ego quamquam
 temporis vix satis habebam ad scribendum,
 tamen ut neminem pratermitterem, qui ad
 te esset venturus, cui litteras non darem,
 occasionem non omittendam putavi. Sed
 ille scelestus verba mihi planè dedit; cur
 autem dederit, causam tibi, quam Floren-
 tiam venies, exponam; sed habeo illi gra-
 tiam; nam ob hanc causam tu mihi matu-
 rius fortasse scripsisti. Quis quidem in te di-
 ligentiam tuam magnopere sum admiratus,
 quod quum nullas litteras acceperis, non
 cessandum tamen putasti, meque eo mu-
 nere affecisti, quo nihil potest esse jucun-
 dius. Quocirca litteræ tuæ mihi jucundis-
 sime fuerunt cum propter alias causas, tum
 quia in amicitia colenda te maximè dili-
 gentem, & industrium esse declarant; u-
 num tamen non potui valde probare, quod
 te tam miseris modis, tamque vehementer
 C excrucias. Quid agis, mi Salvine? tu
 quum in philosophiâ tamdiu fueris, & tantè
 cum laude versatus, multumque in libera-
 lissimis doctrinis operæ, studique consum-
 pseris, te tanquam desidem, & inertem
 accuses? Vide, ne, qui in alios es lenissi-
 mus, in te nimium etiam severus esse vi-
 dearis; industrie tuæ te non debet penite-
 re. Sed esto, fueris tu minus, quàm vel-
 les, studiosus; num ideo tam vehementer
 D angis debes? nam ad philosophiam,
 quæ quietem animi, tranquillitatemque
 desiderat, perturbato tristitia animo debes
 accedere? falleris, & toto, quod ajunt,
 Cælo abettras; defecato animo, & tran-
 quillo opus est ad philosophiam, non anxio,
 & sollicito; virtutis via, sicut impe-
 tu magno, ita quiete, & sine perturbatione
 capeienda est. Quid enim minus conve-
 nit, quàm cum, qui malis animi medicina
 querit, in eis ipsâ quærendâ mæore,
 quod est maximum malorum, confici? sed
 hæc alius, & coram. Quid autem Acade-
 miam probas, facis id me probante; nam
 ego Academicis semper favi. Exemplum
 E epistolæ, quod superioribus diebus con-
 scripseram, casu apud me servatum mitto.
 Vale.

Dat. die IV. Kal. Dec.

A Uffortitate meâ te adductum scri-
 bis ruris otio libenter frui, &
 voluptatem, quam, tamquam
 animorum perniciem, reformi-
 dabas, jucundius amplecti. E-
 go verò et si tibi voluptatis causam fuisse
 gaudeo, tamen non magnopere lætor te
 ruri tam jucundè manere; vereor enim,
 ne propterea diutius, quàm constitueras,
 ab urbe ab sis, & mihi desiderium tui, quod
 crescit in dies, longo temporis spatio fe-
 rendum sit. Itaque consiliū mutavi, &
 qui tibi auctor fui jucundè rusticandi,
 nunc te, ut, quàm maturimè potes, re-
 vertaris, exhortor; jam enim hiems appe-
 tit, & in urbe jucundius esse, quàm in a-
 gris potes. Quid enim est, quod te tui
 delectet? quum jam adventantis hiemis ri-
 gor, & præcis amenitatem, & silvis viridi-
 tatem dempserit; nec jucundus sit aqua-
 rum ex alto cadentium strepitus, nec mol-
 les, ut poëta loquitur, sub arbore somni;
 nec polus aut avicularum, aut pastorum
 cantibus oblectaris; sed omnia sint tristia,
 & muta, & ad mæstiam potius, quàm ad
 læticiam, aut hilaritatem seecommoda.
 Hic autem in urbe & melius Cæsum, &
 urbaniora ingenia, & amicorum, & civium
 cœtus; quibus ex rebus scio te hominem
 maximè eomem, & verbum magnam cape-
 pere voluptatem. Quod si te studiorum
 tuorum desiderium tenet, ubi potes com-
 modius vacare litteris, quàm Florentie,
 ubi copia librorum est, & doctorum ho-
 minum, & nullis voluptatum illecebris a
 studiis avocarbis? Quare te etiam, at-
 que etiam togo, ut quàm primùm rever-
 taris, & me lætiorem advenæ tuo facias.
 Quod si tibi non licet, saltem crebro
 ad me litteras mitte, ut certior per eas sum
 de omnibus rebus, quæ ad te pertinent;
 mirificus est enim amor erga te meus; ideoque
 absentia tua me magnopere sollici-
 tum habet; quæ sollicitudo levabitur, si
 quàm sæpius ad me litteras dederis; qui-
 bus mihi nihil gratus, nihilquæ jucundius
 præter aspectum, & colloquium tuo
 potest esse. Vale, meque, ut facis, ama. Lo-
 rentinum salvere tuis verbis jussi; sed ille,
 quod maximo me dolore afficit, egrotat,
 & tamen meliusculè habet, & spero fore,
 ut brevi convalescat. Lorentinus major
 quoque gravi morbo est implicitus,
 cujus curationem puto difficiliorem futu-
 ram; uterque tibi salutem plurimum di-
 cit, & bonam valetudinem, quam non
 habet, optat, & precatur a Deo immortali.
 Carmina tua mihi valde placuerunt, præ-
 fertim amatorium illud Græcum epigram-
 ma;

ma; sed non fuit otium, ut ea, quæ minus probarem, notare possem, quamvis essent valde pauca, quæ mutari vellem. Verumtamen nimis imperiosus es, qui me censoriâ virgulâ castigare severe jubeas versus tam molles, & teneros, & leporis, & venustatis jucundissimæ plenos; tamen facis id tuo jure; etenim & quæ molestissima sunt, mihi potes imperare. Vale.

Dat. Prid. Non. Nov. Florentiæ.

E I D E M.

Gratulor tibi plurimum, studiisque nostris, amicissime Salvine, quod, ut scribis, ex magnâ jactatione portum jam teneas tranquillitatis, & quietis; & quemadmodum gaudio efferuntur ii, qui suos amicos longâ, periculosaque navigatione ulos incolumes tandem, & reverts in Patriam vident; ita magnâ afficior ego voluptate, qui te perturbationum fluctibus, &, ut ita dicam, procellis ereptum, & conservatum video; atque eo majorem ex tuis bonis capio voluptatem, quo acerbior ex tuis molestiis dolor ad me redundavit. Neque enim est, cur putes me tuarum calamitatum expertem fuisse; in eadem quippe propemodum tecum fui navi, iisdem pâne tecum sum fluctibus jactatus; tua illa perturbatio meus erat mæror, meus luctus; dolebam quippe, & vehementer angebar animo, quum re videbam adolescentem ingenii, doctrineque laudibus ornatissimum, meique amantissimum eâ miseriarum devenisse, ut tibi vita injucunda videretur. Deplorebam etiam miseram studiorum conditionem, quorum famæ apud vulgus perclitabatur, propterea quod tu litteris maxime deditus propter studia literarum [nam ita vulgò ferebant] in eas miseria incidisses. Quæ quoniam Deus in melius vertit, primum ipsi bonorum omnium parenti gratias ago, quàm maximas possum, qui pacem menti tuæ reddidit; deinde tibi gratulor, & Musis, teque summopere eomendo, quòd omisiss gravioribus curis te otio dedideris, & concessisse voluptati; sic enim & corporis vires reficiuntur, & ingenium vigorem suum pristinum recuperabit. Vale.

BENEDICTUS AVERANIUS HENRICO NEWTON

Serenissimæ Britanniarum Reginz
ad Magnum Etruriæ Ducem
Legato

Sal. Plur. Dis.

Uidam amici mei edendas curarunt, Henrice Clarissime, decem dissertationes, quas vernaculo sermone conscriptas proximis annis in conventu doctorum hominum recitavi. Quarenti, mihi, cui potissimum hoc opusculum dedicarem, tu statim occurristi; cujus humanitas, & benevolentia, qua me complexus es, ad hujusmodi munusculum tibi offerendum me invitaret; dignitas, & amplitudo, & eloquentia, eruditioque sperare cogeret meos hosce labores sub tui nominis umbrâ tutò in lucem prodituros, & non vulgare lumen a tuâ claritate inopiterum accepturos. Velim igitur, me certiore facias de tuâ voluntate, rescribasque, an tibi cordi futurum sit obsequium meum; mihi autem nihil accidere gratius potest, quàm si annueris votis meis. Cupio enim, & etiam, atque etiam a te peto, ut observantiæ, & amoris erga te mei finis aliquod extare monumentum; quod si fieri possit,

Canesces factis innumerabilibus; sin autem imbecillitati meæ tantum sperare non liceat, & quominus immortalitatem nominis consequar,

Frigidus oblisterit circum præcordia sanguis, pervelim, ut saltem qui nunc homines vivunt, intelligant me tuarum virtutum esse maximum admiratorem, nec præstantiæ tuæ quemquam antepone. Vale.

Pisis Prid. Id. Aprilis Anno
MDCCVII.

Finis Epistolarum Familiarium.

BENE-

BENEDICTI
AVERANII
CARMINA.

GENERAL
SERIALS
CARTON

TYPOGRAPHUS

Benevolo Lectori.

Loquentissimis Orationibus, ac Epistolis Familiaribus Benedicti Averanii, quas hactenus edidi, ejusdem Auctoris Carmina, non secus, ac in primâ editione, adjicienda curavi; ne mancâ, ac mutilâ, sed absolutâ, perfectâque formâ eloquentiæ tibi exhiberem. Sunt quidem illa præcoquis ingenii fructus; pauca enim maturâ etate conscripsit; pleraque in adolescentiâ; quædam etiam in etate puerili, qua ad humanitatem informabatur; sed hæc quoque auctarii loco adjicienda curavi, ut intelligas, quàm celeriter ejus ingenium fuerit maturitatem assequutum. Ac si nitorem, & elegantiam, si latini sermonis integritatem, si non fucô illitam, sed nativo colore, ac splendore nitidâ, ac lætam venustatem, & ad exemplar Tibulliani carminis expressâ dignitatem, majestatemque admirabili lepore, ac suavitate temperatâ accuratè perpenderis, probè nosces, quàm facillè potuerit ceteros omnes poëtas antecellere, si omissis gravioribus studiis, quibus implicabatur, sedulam operam huic arti navare voluisset. Vale.

BENE-

THE GEOGRAPHICAL

Benvenuto Cellini.

The first part of the book is a history of the art of sculpture, from the earliest times to the present day. The second part is a description of the various kinds of sculpture, and the third part is a description of the various kinds of sculpture, and the third part is a description of the various kinds of sculpture.

BENEDICTI AVERANII CARMINA.

In Serenissimum Principem

FERDINANDUM.

Ualis erat, quum Regna puer
Latonia Phœbus
Viseret, aut fontes, Aonius ora, tuos;
Quem circum Nymphæ,
circumque Heliconides omnes

Duxerunt agiles per iuga læta choro;
Blandaque divino cecinerunt carmina pletho,

Carmina quæ rapidos derinuerunt Noros.
Talis adest Princeps; hilares mihi ludere Musæ;

En venit, & tenero pulchrius ore micat.
Nunc vos arguro voces inflectere canu;
Nunc decet Aoniæ tingere fila lyra.
Vestris ille choria, & dulci carmine gaudet;
Gaudeat, & facili combibat sure modos,
Ur quondam ingentum proavorum exempla sequutus

Ornet Apollineas, & tueatur opes.
Illum Pieridumque chorus colat omnis, & omnis

Vatum Phœbeis turbs verenda sacris.
Vera cano, venerande Puer; tibi Castalis unda

Serviet, & Pindi non leve Numen eris.
Otia tu placidis facies tranquilla Camœnis,
Vatibus ingenium, materiamque dabis.
Te, quicumque bibent Cyrrhae felicius amnes,

Non humili cupient concinuisse lyra.

Tu modò Pieridum votis assuesce vocari,
Obsequium & placido lumine cerne meū;
Quæ tenues elegos ludit tibi parvula, tecum
Crescet, & haud parvum Musa movebit opus.

In ejusdem Natalem.

Am lux Eois lætissima nascitur undis,
Quæ te olim Ausoniam spemque, deus-que tulit.

Natali formosa tuo Florentia gaudet,
Et pro te supplex annus vota facit.

Me quoque sacra juvat genio celebrare potenti

Libantem annofo pocula plena mero.
Pegafides Nymphæ pia numina varis adeste,
Si vos dilecti Principis urit amor.

Vos, dum tuta damus, nivea cum veste venire,

Et nixidas molli cingere flore comas;
Nec ram ferte sacris, quis fert Panehaja merces,

Nec ram Mopsopiis dulcia liba favis,
Quam de Castalio jucundius amne petirum

Nestor, & Aoniis dona beata jugis;
Er docto resides impellere pollice chordas,

Er genium lætia conceleberrare choris.
Hinc Ferdinandum sonet utraque nobilis Arni

Ripa, sonent Floræ mœnia læta suæ.
Huic faciles Divos, & candida sæta precari,

Euboicosque annos, Nestoreosque decet.
Hanc tamen egregiè par est opare beatam,

Ominibus faustis & celebrare diem.
Hæc est illa dies, qua non affulsit Etruseis

Lætior, aut vocis ulla petenda magis, Quæ

Quæ

Qua espuit inferuit felix Etruria Coelo,
 Et Tyrrhena stetit Principe fulta Domus,
 Grata domus Phœbo, cui sæper maxima vates
 Cura fuit, doctus & coluisse Deas,
 Et claras augere opibus regalibus artes,
 Et priscum tenebris eripuisse decus.
 Quare, Pierides, dulcem testemur amorem,
 Testemur celebri gaudia nostra die.
 Vos meminisse decet, quæ carmina Phœbus
 Apollo

Præingl fertur concinuisse lyrà.
 Natus eras, Auguste Puer, Tyrrhena sonabat
 Undique gratantum vocibus. Aula piis;
 Lætitiæque animos ad sidera, speque superbos
 Tollebat pulso regia Flora metu;
 Quum populos inter lætantes lætus Apollo
 Fastidico tales protulit ore sonos.
 Salve, Magne Puer, quamvis insignis avorum
 Gloria se titulis tollat ad ultra suis,
 Majorum eximii vires virtutibus æta,
 Et magis ipse tuâ laude canendus eris;
 Nam sic Imperii moderabere frenas potêris,
 Ut redeat Tuleis gloria priscis tuis.

Tecum sancta fides, tecum clementia, tecum
 Aurea pax gentes, & Themis alma reget;
 Tyrrhenosque Ceres, & dulcis amabit Jac-
 chus,
 Et bona perpetuas copia fundet opes;
 At monstrum infelix livorque, & turpis egestas
 Invisum condet sub Phlegethonte caput.
 Nec tibi vis animi deerit, nec vivida bello,
 Quæ facili hostiles dextera stangat opes.
 Utque gerens laudande, illos mirabere, Prin-
 cepts.

Heroum digno qui decus ore canunt,
 Hinc & Apollineas artes, Musisque fovebis;
 Hinc vetus ingenii reslituetur honos.
 Hæc cecinit Phœbus, nec sancta otascula
 Phœbi

Irrita præcípites diripuerit Noti.
 Nam manifesta fides, en Principis enteit
 annos,

Quæ tenero virtus pectore adulta viger:
 Jam colit egregia studiis ardentibus artes,
 Jam sequitur Phœbi, Pieridumque choros.

Moribus his validam, Superi, donate ju-
 ventam,

Et senium vivax, perpetuumque decus;
 Næslisque dies, quo nunc Etruria gaudet,
 Felici pædeat candidus usque pede.

IN EUMDEM.

Laudatur venationis studium.

Um tu, Magnanimi Proles augusta Pa-
 rentis,
 Ferdinando, mores arma inimica seris;
 Nec tantum gaudes imbelles figere damas,
 Cervorumque sequi læta per arva greges.
 Sed cupis horrendos invadere comminus
 apros,
 Et placet & forti gloria pars ferâ;

Vibrantem tenerâ victricia spicula dextrâ
 Vidit Nympharum læta Diana choris;
 Et mirata decus formæ veltigia pressit,
 Laudavitque agiles ad sua dona manus.
 Hinc ait: hæcufi salve spes altera Regni,
 Progenies Magno digna Parente, Puer.
 Quam lætor, dum te video pulcherrime retû
 Florentem studiis, conspicuumque meis!
 Nam coluisse meas quis possit dignius artes?
 Quis tantû Nymphis, & mihi ferre decus?
 Par tibi fortunæ est tenero maturius ævo
 Ingenium, egregiis mens generosa bonis,
 Et pudor ingenuus, probitalque, & nobi-
 lis ardor.

Quo mea, quo Phæbi munera lætus amas.
 Nec puer Afcantis tantum indole claruit
 altâ,
 Miſt in hostiles quum fera tela globos.
 Signior Hippolyto virtutisque, & dextera
 forti,

Nec vigor in niveo corpore tantus erat.
 Tu seu tela vibras agili contorta læcerto.
 Impiger & pugnx jam simulacra cies,
 Sive premis cursuque feras, telisque fugaces,
 Inque meas artes incubuisse juvar,
 Ostendis claro te natum e sanguine Regum,
 Altaque virtutis dæ documenta tuæ;
 Seu celerem sublimis equum compeſcis ha-
 benis,

Sive jubes volocri carpere prata fuga;
 Seu docilem gaudes in gyrum flectere cor-
 sum,

Natus Amyclæ Matre videris Eques.
 Jam quum Phœbeus animum convertis ad
 artes,

Et sacer Apnidum pectus adurit amor,
 Flagrantem studio miratur Delius ipse;
 Et stupet ingenium Calliopea tuum.
 Sed quamvis felix te semper gloria tollat,
 Condecorereque sequax gratia, quidquid
 egis,

Nil te, Magne Puer, tantum decet ars mea,
 quantum,

Quam Reges, magni quam coluere Dei.
 Quum juvat umbras indagare claudere
 valles,

Turbataque sequi per joga summa feras,
 Altius insurgis, trāsantis & aspera tela
 Divinum egregio fulget in ore decus.
 Tunc roseos vultus, & lumina blâda Napææ,
 Tunc & Apollineas obſtupere comas.
 Ipse manus, celeresque pedes laudavit A-
 pollo,

Et solum telis tele minora suis.
 Perge, Puer, tales nec tu contemne labores,
 Ferdinando, meos neve relinque choros.
 Hæc tibi magnarum virtutum elementa fu-
 tura,
 Hæc tibi munere semina laudis erunt.
 Scilicet his olim studiis exercita virtus
 Crevit, & Heroum vexit ad ultra decus,
 Hac primam in silvis exercuit arte juventam,
 Qui puer Aſtyagi jam metuendus erat;

^A Ille, phænotæam qui Persida victor, & In-

Et tenuit sceptris ultima Bætra suis.
Ipse etiam, Æacides Grajū fortissimus He-

ros,
Quo duce barbarias Græcia fregit opes,
Dardana Pelasios mediatas bella sub antris
Erdit fortis hæc puer arte manus;
Et qua concussit Neptunia Pergama dextra,
Gaudebat tropidas hæc agitare feras.
Parva loquor, Phæbo placuerunt Italia, Phæ-

^B bum
Venantem saltus detinuere mei;
Utque facis, capreaque puer, cervosque

solebat
Figere, & hæc illi præda triumphus erat?
Hinc est susta Deo virtus, hinc vertit in

hostes
Arma, quibus pavidas fixerat ante feras;
Et quam vesano tellus concussa tumultu
Ipsa daret Natis impia tela suis,
Non timuit vastâ tendentes mole Gigantes
Pelion Ossæis imposuisse jugis;

^C Et stetit Enceladum contra, latonia tela
Ausus Phlegreæis opposuisse minis,
Atque fulminei defendit regna Parentis
Impiger, atque ipso vix genitore minor.
Huic similis formâ, Puer, es, pulcherrime,

talis
Ille oculis, roseo fulsit & ore puer;
Et quas nunc solers artes colis, ille colebat,
Et quas nunc præstas indole clarus erat,
Et virtute parem finget te ferior ætas
(Si modo fas hominem composuisse Deo)

^D Utque minas fratrum non horruit altus
Apollo;
Titanum & diro sanguine tinxit humum;
Sic tibi non animus, non dextera segnis
in hostem,

Armaris si quos in tua regna furor.
Etrusci colles, Cælo gratissima tellus,
Quam placidus vitæ irrigat Arnus aquis,
Quæ vobis Magni lætissima munere Cosmi
Aurea pax floret, floreat illa diu,
Et vos flava Ceres, & vos pulcherrimus Evan

^E Muneribus certent ulque beare suis,
Ingeniisque, opibusque, & sanctis moribus
ornet,

Augeat atque omni Juppiter altus ope;
Et procul ablit amor cædis; Tyrrhenaque
semper

Nesciat hostiles terra bestia minas.
Sed quoniam constans nihil est Mortalibus
usquam,

Verfat & instabiles fors, variatque vices,
Et furis Mars sævus, & implacabilis ardet,
Æternam & pacem gentibus esse vetat;

^F Si quid fata parent, si quid fortuna minetur,
Rumpat & arripotens otia vestra Deus;
Felices tanto vos Principe, quanta trium-

phis
Crescet materies, lauriger Arne, tuis?

Thessala non tantum sese iactavit Achille,
Nec Theseo tantum Cecropia ora suo;
Hoc quantum se se tollet sublimis alumno
Magnorum Tellus mater Etrusca Virum.
Scilicet hic, veterum qui maxima facta vi-

rorum,
Semideūque deus vincere possit, erit.
Nec minus egregias artes, quibus aurea floret
Pax, & tranquillum pacis amabit opus,
Addere virtuti stimulos, & præmia laudi,
Supplicique metu continuisse malos,
Mitibus imperiis gentes frenare superbas,

^G Utque suis Regni consuluisse bonis,
Et facere ingenis, & amicis otia Musis,
Clara nec in tenebris facta jacere pati.
Hæc Ferdinando tranquilli pectoris artes,
Hoc studium placidæ nobile mentis erit.
Gaude Magnanimū Genitrix Florentia

Regum,
Tulsa videt placido lumine Regna Deus;
Nam quæ tranquillo felix Etruria Cosmo
Laudibus, atque opibus floret adausa
novis;

Non minus & Nati virtutibus inclita ere-

^H scet,
Non minus alta suum tollet ad æstra caput.
Magne Puer, quum firma Virum te fecerit
ætas,

Tunc populls condes aurea sæcla tuis:
Tu lux Ausoniæ, tu spes fidissima gentis,
Exemplum & magnis Regibus unus eris.
Felix illa dies, quam tu plaudente Senatu
Aurea cum Magna sceptrâ Parente geres;

^I Et Genitor tantæ partem deponere molis,
Gaudebitque humeris imposuisse ruas,
Te lætum aspiciet tunc Æthere lætus ab
alto,

Monstrabitque artes Juppiter ipse suas,
Quis populos frenare queas, & condere
leges,

Publicus unde tibi concilietur amor.
Hæc tibi contingent olim, nunc mollior ætas
Aptior est nostris, Pieridumque choris;
Hos cole, ut & vigeat mens doctus culta per
artes,

Et firmet gratus sortis membra labor.

Amoris contemptus.

^K Quid mihi, sæve Puer, vulnus crude-
le minaris?

Quid petis immiti ferreus igne sinum?

Imbellis deponere faeces, deponere sagittas.

Et tu victus, Amor, corda superba doma.

Tu illic Idaliis sræmes nova tela venenis;

Et graviora mihi nescere vinela pares,

Et tecum fratres, & tota Amathusia regna,

Et Venus ardentes ventilet ipsa faces;

Me nunquam vinctes, nunquam, Puer im-

probe, coges

Forcia materno subdere colla iugo.

Nempe tuis mea mens non est obnoxia telis,

Quæ Cypriæ Numen ridet inulta Deæ.

Hæc Nec

- Nec mihi sunt duro circumdata pectora
ferro,
A Nec mihi Sithonio corda sepulta gelu;
Me mea Calliope, curisque Minerva pu-
diciis
Non sinit invitum succubuisse tibi.
Illa mihi flammis animum felicibus urit,
Hæc regis, & Cyprias aureas vincit opes.
Quid tibi, quid mecum est? non sum tus
præda, Cupido,
Nec possum Callis utilis esse tuis.
Me Phœbo vigiles juvat usque impendere
noctes,
B Et Veneri castas præposuisse Deas.
Oris te, lectusque juvat genialis, & umbra,
Lususque, & nimis mensa proterva mero:
Tu levis in molli recubas violaque, rosa-
que,
Inque puellarum, desidiose, genis.
Hic regnant arcuque tui, celereque sag-
ittæ,
Hic tibi lætandas dat Cytheræ faces.
Nec tamen hinc omnes uris violentus, &
omnes
C Cogis vincula pati, servitioque premis.
Scilicet hæc Cyprii est immensis potentia
Regni,
Hæc est illa arcus vis metuenda tui;
Si quem fortè juvat lasciva licentia, si quis
Idalium properat sponte subire Jugum;
Aut multo madidus gaudet conviva Lyxo,
Protinus ille tuo saucius igne gemit;
At quicumque tuos ignes, tua spicula tem-
nit,
D Et fugit insidiis gaudia plena tuis,
Infans non ille faces, non vulnera sentit,
Nec dominæ duras excubat ante fores;
Despicit ambrosios vultus, & lactes colla,
Oraque Pheanis invidiosa Rosis;
Nequidquam crines, nequidquam lucida
fulgent
Lumina tranquillis æmulsis fideribus;
Et blandi risus, & quos Venus afflat ho-
nores,
Et Charites frustra dulcis bella movent.
E Scilicet haud humiles quæ volvunt sobria
curas
Pectora, non facies ulla movere potest.
Quid Cephalum memorem, qui te contem-
puit amantem,
Candida purpureo, quæ vehis ore diem?
Non Lærtiaden cepit formosa Calypso,
Nec Circe blandis infidiosa modis.
Pulchra erat Ægidæ Conjux Minoja, casti
Non tien Hippolyti pectora flexit amans.
Ah quoties lacrymis, precibusque, & su-
plice formâ
F Vincere tentavit Cressa puella Virum:
Illa truces steru poterat placare leonas,
Et poterat vultu sollicitare Jovem;
Non potuit juvenis mentem lenire, fuga-
ces
Ut Phædræ vellet posthabuisse seras.
- Respuat illecebras, & dons Cupidinis He-
ros,
Et statit indomito in pectore dura flet;
Sæpe Amor injectis præcordia figere telis
Contendit, rapidas suppositurque faces;
Infelix fractus vidit sua tela sagittas,
Protinus extinctas ingemuntque faces.
Gratia magna tibi domitrix Dictynna se-
rarum,
Nempe tuo ferus est numine victus A-
mor.
Tu, Dea, surgentes vetuisti crescere flam-
mas,
Et lasciva pium lædere tela sinum.
Te Duce Thesides silvas tendebat in altis,
Fortis & horrendis bella movebat apris:
Te duce gaudebat cervos agitare fugaces,
Et captas altâ claudere valle feras.
Ars tua lascivas componit, Delia, curas,
Et contempra Venus vincitur arte tuâ.
Ipse ego ne possem senare Cupidinis ignes,
Venator colerem sacra, tuosque choros;
Sed me Calliope, me Rex Heliconia Apollo
Detiner, & studus culta Minerva meis.
I Pace tuâ, Dictynna, magis Tritonia Virgo
Me movet, & blandis Calliopæ modis.
Candida Calliope placido me lumine vidit
Nascentem, blando continuatque sinu.
Et me Pallas amat, curis & dulcibus implet
Pectora, nativas sollicitatque faces,
Nec sinit immatus dominæ me sæva t. mere
Imperis, aut vinculis inferuisse manus.
Et me tollis humo sublimem, & semina
rerum,
Naturæque vias quærere Diva juber.
E Te sequor, o veneranda, tuo me numi-
ne plenum,
Socratico nectar ducere fonte juvat.
Ite procul cura, penetratis visere Mundi,
Æthereosque orbes me rapit acer amor.
Aspicim, quæ vis immensum volvat Olym-
pum,
Quæ Siren dulci temperet Astra sono;
Cur micet horrendo feralis crine Comeres,
Quo trifidam accendat Juppiter igne sa-
cem.
Hinc ego Castaliæque undam, Phœbeæ-
que Tempe
Invisam, & silvas, Pinde canore, tuas.
Et me Pindaricos fas quippe accedere son-
tes,
Et fera Mantois bella tonsare modis;
Ut magno pugnas, & Reges ore eanentem
Me meus ætonicis aud at Arnus aquis,
Miratusque suum civem grave dicere car-
men
Imponat nostris laures fersa comis.
Sic ducam Idaliæ victor de plebe trium-
phum,
Impositoque premam te pede, turpis A-
mor.

DE DIVO CAJETANO
TEATINO*Tempestatem sedante.*

A **D**um fœvis convulsa Notis maris aspo-
ra surgunt,
Et violenta ratem verberat unda tuam,
Dive, jubes atros compescere Neres flu-
tus,
Et liquidum puro Sole nitere diem.
Ilicet unda minax ponto placata recumbit,
Diffugiunt nubes, & posuere Noti;
Et certat facili tranquilla per æquora fluctu
Te studiosa cohors ducere Nereidum;
Neptunusque Pater strata jam blandior undâ
Imperio subdit cœrula regna tuo.

B **Felix**, o nimium felix, cui Pontus, & Æ-
ther,
Et tumidi paret tristior ira Noti.
Tu pelagi jam Numen eris, tibi gloria fœvis
Vorticibus preffas eripuisse rates,
Et servasse pios violento e gurgite nautas,
Et salvos patriis resistuisse focis.
Nec jam Lœtos felicitas sidera fratres
Jactatus tumidis nauta vocabit aquis;
Sed te exorabit, sævoque crepta Profundo
Turba dabit sanctis mascula tura focis.

C **Certatimque** tuas extollet, Maxime, laudes,
Suspendetque sacris humida lina tholis;
Et tibi Erythræo vectas e litore gemmas
Et tibi Hydaspæas læta dicabit opes.
Hæ tibi erunt laudes, & munera magna
domanti
Ventœrum infans, Oceanique minas;
At fluctus curarum, ætrique cupidinis æstus
Si tandem infelix te tribuente cadent,
Gloria major erit menris componere fluctus,
Quàm dare ventoso jura verenda salo.

D **Non ego fluctifonum** fundam trabe nauta
Profundum,
Nec timeo veltras, Eutæ proterve, minas,
Non scopulos, syrtesque, & monstra na-
tanta ponto,
Fulminaque, & ventis quæ maria alta
tument.
Sed tamē in cœpido tempestas horrida surgit
Pectore, quæ metem concutit æra meam.
Hanc animi nubem, & fœvos, Pater opti-
me, fluctus

E **Horreo**, & infelix deprecor exitum.
Nam velut in medio deprehsam gurgite
puppim
Hinc Boreas, illine turbidus Austër agit;
Quæ tantalem sævo usque usque oppugna-
ta Profundo.
Mergitur, & vastis obruta ferrur aquis.
Sic animum vexant, sic turbida pectora
curæ,
Diversique agitant hinc amor, inde metus;
Tom. III.

Et nisi tam rapidos tandem aura benignior
æstus
Tranquillet, misero nulla reliqua salus.
Tu requiem curis, finemque impone labori,
Nam potes, o cepus aura secunda meis.
Tu menti lucem, tu gaudia reddes serenæ,
Per vada jactatam tu rege vastâ ratem;
Ut meritas dicam sacro tibi carmine laudes,
Et manibus puris debita dona feram.

Animus humanus Astris comparatur.

Quisquis perpetuos ignes miraris Olym-
pi,
Claraque formosi lumina Solis amas;
Attonitum si te manifesto numine Mundi
Æternis urunt sidera læta choris;
Tolle animos, mentemque tuam, cœu Nu-
men, adora,
Quæ pars est Cœli pectore clausa tuo.
Scilicet humanos agitat qui spiritus ærrus,
Vis est e puris Ætheris hausta globis.
Graja nec Japeti mentatur fabula Natum,
Qui tulit accensam Solis ab ore facem,
Nostraque Phœbeis animavit pectora flam-
mis,
Jussit & humano in corde habitare Deum.
Hinc hominum mens est æternis æmula
flaminis,
Et petan mulem sidera instar habet.
Aurea perpetuo volvuntur sidera motu;
Ambit mens orbis irrequieta suos.
Astra suo cœrunt, & complent lumine
Mundum;
Naturæ molem mens operosa videt.
Arcanis numeris, arceno sidera cantu
Æternæ Siren conscia legis agie;
Mens humana suos numeros, legesque se-
quutus
Se movet, & tacito membra vigore ciet.
Sidera Divini sunt lucida Solis imago?
Artificis magni mens simulacra gerit.
Idem sideribus, qui puris mentibus ardor,
Vis eadem implacide nescia mortis inest.
Atque utinam infandis mens non se mer-
geret umbris,
Esset sidera clarior illa facce.
Nunc languet tenebris heu circumfusa pro-
fundis,
Illius & nubes obruit atra jubar;
Nec dulcis meminit Patriæ, nec originis
altæ,
Quæque subire polo debuit, hæret humo.

ΕΠΙ ΟΤΙ ΝΙΚΗΤΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ

Nυν εἶς, φίλε, πῶς μὲν διδάσκουσιν ἡμεῖς ἀνθρώποις
Κόσμος ἐν τῷ κοινῷ, ὅτε γίνονται τὰς ἀλ-
λὰς ἡμῶν, μὴδὲν χωρὶς τῶνδε ἡδὺ λίαν ἔχοντα,
Ἀλλὰ κατὰ τὴν φύσιν, καὶ τὴν φύσιν.
Οὐδὲ μὲν Περσίδος κύριος Διὸς οὐδὲ μὲν Ἀπὸλλωνος,
Οὐδὲ τῆς γὰρ Μουσῶν ἡ χρηστότης λόγος.
Hh 2

Οὐ Χάρει, Νυμφάη, ἔν' αὐτὴν Ύαυχε αἰδῶν,
 Πάντων' ἀνδρῶντι δὲ μέγα χάρις τίλει·
 Φάσεται Ἡέλιος, ἃ ἄρ' ὄφρ' ὀφείγῃς ἰσθῆαι,
 Κλέει λαμπρὸν ἰδῶν, ἃ βαρὺ, ἃ χαλεπὸν·
 Οὐ σε εἴπω γὰρ ἱεῖς ψυχῇ τεύω φίλτερον ἄλλο
 Φίγγος, καὶ φίλος ἥμα φανεσσάτω.
 Ως δ' ἐξ ὀφθαλμοῦ ὅτε φῶς ἀόρατον ἀπὸρθε,
 Πᾶντα σέθεν πλεῖρ, καὶ κεκα πάντα χρεῖα.
 Οὐδὲν ἔν' ἐστὶ καλὸν, κατέχει νῦν πάντα, καὶ εἶδος,
 Καὶ χρεῖα πάντα τυγῶν ἐμὴν κείρας,
 Μελὸν ἱμῶ φαίδρον, γλυκὺ μὲν ἀπαυτοῦ Εὔταϊν,
 Ἀλλὰ λῦτε τυγερῶ μ' ἀμφεκέλευε κέρας.

ΚΟΡΗΣ ΕΥΓΙΑΝΟΣ.

Ως ἴδον ἁρπασίσι μεταπρέπει ἄδισον, ἄδων
 Τῷ κἀλλει προφίρει, ἡμεῖς τε κέρας·
 ὣς γὰρ ὅρα Χάρις ὅσον ὄγλας μῦθος, Κύπρις
 Πᾶσι τοι κάλλος χρεῖα παύσιναι,
 Αὐτὴ δῶρον ἔχεις τὴν πρόσθεν ἴφικτον, αὐτῇ
 Χάρις ἔχεις λεπτὰς, λυσιτελεῖς χρέος,
 Ἀμφοτέραις τὴ κόμης, καλὰ τ' ἡμῶτα, ἃ φλε-
 γόντα,
 Γέρον ὅτε φῶς Ἡέλιος τίλει,
 Κλέειν' ἡμεῖς τε κέρας ὄγλας μῦθος,
 Καὶ τὰ παλαιὰν ἄδισον, ἃ τὴ φῶς,
 Ἀμφοτέραις ταῦτα καλῇ, θαυμαστά τε κύπρις, ἄδων
 Ἀθανάτων δ' ὅσον δῶρον δόξατο λῦτον.
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης μεγαλήτορα θυμὸν ἰδων,
 Σόφρον σὺν Πηλῶας, καὶ πολέμῳ ἔχων,
 Σμῖνον τ' ἀσπένδον Ἡρῇ, χαλεπὸν τὸ πρῶτον,
 Καὶ κεφαλῇ θῶαν σὴ κατέχου χέρον,
 Ἀδὸς ἱπποπόνη Ἀλφειοῦ χαλκῶτα παύσιναι
 Αἰὶδ' ὑγινομένη, καὶ τ' ἱμῶτα ἱερῶ.
 Πιεῖς δ' ἐκ χαλκῶν ὅτα λυσιτελεῖς ἴσθαι
 Νέκτας ἀπὸ σφῶν ἡδὺ χρεῖα λῶν,
 Καλὴν ἀνδρῶν ἱπποπόνη σὺν Ἀπόλλωνι,
 Ἐν ᾧ φίλος Εὔρατος χρεῖα ἔχεις λῶν,
 Τὰς τε φέρας βάλαν, καὶ ἀπὸρθε σφῶτα δαμῶν
 Ἡμῶς ἐν καλῇ ἡμῶσι αὐτῇ Εὔρα.
 Τί χρεῖ μακροχρόνι; πάντες θεοὶ ἡμῶσι
 Κἀλλισιν ἀνδρῶν θῶαν ἱπποπόνη,
 Εὔρα καὶ φέρας, ἃ κέρας ἔχεις ἔχων,
 Ἡ δὲ σὺ τ' ἀλγος, καὶ γλυκὺ πῆμα Νέος.
 Γίγνεται γὰρ ποτὶ Πανδύρην θεοὶ αἶς ἰόντες
 Τὰς δῶρας αὐτῶν ἡμῶσι ἔχων,
 Οὐτὼ καὶ σὺ θεοὶ δῶρα μεγαλήτορα ποίησιν
 Εὔρα καὶ ἐκ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἄλλο καλὸν.
 Πλεῖς σὺ κακ' ἐκ ἀφῆς ἐκ κερῶν σφῶν,
 Ἀλλ' ὅτ' ἀρῶνται, ἵπτα καλῶ σφῶτα·
 Εἰς σὺ βλεπὼν γὰρ αὐτῇ, ἃ ἀκούει αὐτὴ λαλῶν
 Ἀγγιστὸν ἔχων ἡμῶσι ἔχων.
 Δὴ τότε δῶρα σὺ τ' ἀπαυτοῦ ἱπποπόνη,
 Καὶ σφῶν ἀγγιστὸν τὸν ἡμῶσι φέρας,
 Αἶς ᾧ σφῶν, ἃ δακρυοῖς τέρπειται αἶς,
 Ἀλγος, γυμνοῖς καὶ μαλερῶν ἔχων,
 Καὶ μῦθος ἀγῶν, καὶ αἶς τὴν ἡμῶσι αὐτῇ,
 Καὶ παραχρῆν κερῶν, καὶ ὁ ἡμῶσι ἡμῶσι γυμνῶ,
 Καὶ μῦθος ὀφθαλμοῖς ἀμφεκέλευε κέρας,
 Τωσάντων καλὸν ἐστὶ βροτοῖς ἀγαθῶν ἔχων,
 Οὐτὼ ἀμφοτέρω ἡμῶσι καλὰ φέρας.

Εὐρα τὸν, κέρας, σὺ αὐτὴν ἡμῶσι, ἡμῶσι
 Τίς γὰρ ἃ θῶαν κάλλισιν ἔχων ἔχων,
 Ἀθανάτων μῦθος ἐκ ἀφῆς ἐκ κερῶν,
 Μῦθος ἡμῶσι πῆμα καλὸν ἔχων.
 Παλλὰς Ἀθηνᾶς γυμνῶ ποτὶ μῦθος ἡμῶσι
 Εὔρα, ὀφθαλμοῖς τὸν ἡμῶσι σφῶν.
 Ἀγγιστὸν ἡμῶσι, σὺ ἔχων ἐν κερῶσι ἡμῶσι
 Εἰς καλὸν Ἀττάνας πῆμα ἀπαυτοῦ.
 Τῶν μῦθος Σμῖνον Δία τερπικέλευσιν ἔχων,
 Καὶ φλογὶ θαλασσῶν τὴν φερίαν ποτὶ
 Εἰς σφῶν, μεγάλῃ ἃ κέρας ἡμῶσι ἡμῶσι,
 Καὶ θῶαν Ζεὺς φίλῃ κατέχει ὅσα κέρας.
 Οὐκ αὖν θαυμάσιον σφῶν ἀπαυτοῦ ἡμῶσι
 Ἀθανάτων κάλλος, ἃ καλὸν ὁ ἡμῶσι ἔχων.

Eadem Elegia latine reddita.

UT quæ vere novo Paphis rosa nasci-
 tur hortis
 Pulchrior, & Dominæ tincta cruore suæ;
 Et specie venis, & grato præstat odore
 Floribus, & lætè cunspicienda nitet,
 Hac Nymphæ cupiunt navos redimire ca-
 pillos,
 Hanc gerit ornatis & Venus ipsa comis.
 Sic formosa nites æqualis inter, & omnes
 Sic roses vincis, culta puella, genis;
 Splendida nam Charites tibi munera mille
 dederunt,
 Et formam Cypris iussit habere suam;
 Illa tibi niveasque manus, & lactea colla,
 Intactâ finxit candidiora nive,
 Purpureas imitata rosas & lœbra, genasque,
 In quibus & formæ flos, & amoris inest;
 Flaventesque comas, formosaque lumina
 fecit,
 Æmula luminibus sideris esse sui.
 Hæc Cytherea tibi dedit aurea dona; quis
 autem
 Enumeret, faciles quæ tribuere Dei?
 Magnanimam mentem finxit tibi Juppiter
 Auctor,
 Ingeniumque sagax docta Minerva dedit;
 Affudit Juno capique, humerisque decorè,
 Ut non pulchra magis, quàm veneran-
 da fores;
 At quæ formoso stat blanda modestia vultu,
 Te decet, & flammæ semper amoris alit;
 Insidet & roseo Dea Suda loquentis in ore,
 Eloquiumque alto e pectore dulce trahit.
 Ipse tibi vocem Phæbus dedit, ipsa canenti
 Tradidit argutum Calhopes lyram;
 Et rigidas victor mentes domat, aspera bella
 Dum movet, inque genis excubat acer
 Amor.
 Singula quid memorem? formam tibi Nu-
 mina Divùm
 Cœlicolùm formis cuncta dedere parem;
 Et fecere piam, fecerunt pectoris alti
 Præstantem egregiis, ingenique bonis.
 Hinc omnes uris, cunctorum hinc causâ
 malorum es,
 Quæ parit, & nobis nutrit acerbus Amor.
 Nam

Nam velut humano generi Pandora superbis
 A Mueribus Divum pernicioſa fuit;
 Sic ſibi, quæ faciles tribuerunt munera Divi,
 Ah miferis, luſum, perniciemque ferunt.
 Illa ſed emiſit damnoſo e vaſe malorum
 Agmina, tu pulchris candida luminibus.
 Nam quicumque tuos adverſus ſpectat o-
 cellos,
 Ah crudele miſer vulnus amoris habet,
 Illius & mollis populatur flamma medullas,
 Et deſiderio pectora viſta gravi,
 Et ſemper lacrymas, ſemper ſuſpiria ducit,
 Et temper curis anxius uſque gemit,
 Et furit infelix, intabefcitque, nec umquam
 Illum blanda quies, aut ſopor altus habet,
 Caligant oculi, ſeſſos tremor occupat artus,
 Et concuſſa gravi turbine corda micant.
 Tantum, pulchra, malum, Virgo, es Mor-
 talibus ægris,
 Exitio quorum forma reperta tua eſt.
 Nec tamen inculo fulgentia lumina demēs,
 Nec faciem damno, cara puella, tuam;
 Nam quis Cælicolum formas odiſſe pro-
 C tervus
 Audeat, aut magnos increpuiſſe Deos?
 Non tamen ora licet Cæleſtū impune tueri,
 Et viſi damno ſæpe fuere Dei.
 Ipſe oculis caruit, vidit qui Pallada vates,
 Candida dum puro in gurgice membra
 lavat;
 Speſtantem, Aſtron, te corpora nuda Diane
 Sævior immicis perdidit ira Deæ;
 At miſeram Semelen, vocis culpanda ſu-
 perbis
 D Dum videt ora Jovis, fulmineamque facē,
 Mors rapuit, magnique exulſit fulmen A-
 mantia,
 Et cecidit quamvis grata puella Jovi.
 Quæ ſi vera ſerunt vates, auguſta nec um-
 quam
 Cernere magnorum proſuit ora Deūm;
 Non miror, formam qui te Cæleſtis habentē
 Aſpiciunt, ſubito triſtia damna pati.

Ad Amicum.

E D Um Tyrrhena Jugo te detinet ora ſa-
 lubri,
 Et patrii genius te capit uſque ſoli,
 Urbs Regina plagæ pulcherrima gaudet E-
 truſcæ,
 Cui te cive ſrui jam propiore licet.
 Tyrrhenæ gaudent urbes, populiſque, Pa-
 treſque,
 Cumque ſuis pubes ruſtica Numinibus,
 Cum Saryris Fauni, Dryades cum Najade
 Nymphæ,
 Et tener evantes ducis, Jacché, choros.
 Ipſi lætitiâ colles geſtire videntur.
 Antraque jam nomen ſeſſa referte tuum,
 Lætius & ſummis decurrere mōtibus ænes,
 Silvaeque frondofiſs alta virere comis.

Solus ego infelix non publica gaudia ſenſi,
 Soli cura mihi triſte cor intus edit,
 Lætitiâ meſſo ex animo nam depulit omnes
 Libertas miſero dulcis adempta mihi,
 Aurea libertas, qua nil pretioſius uſquam,
 Qua ſine lux oculis fulget amara meis;
 Menſque ægra affiduo curarum fluctuat æſtu,
 Atque animum nubes atra doloris habet;
 Nec procul exitium mihi abeſt, ſed proti-
 nus altos
 Atronico ſuſtus inſufragus ore bibam;
 Nam Cælo ſplendet nullum mihi ſidus a-
 micum,
 Et furit inſolitis æquoris ira minis.

IN LAUDEM DIVÆ

MAGDALENÆ PACTIÆ

Hymnus.

C Alliope, noſtris felix allabere cepis,
 Et tu, Phœbe, novas in carmina ſuffi-
 ce vires;
 Magnū opus aggredior; nunc o ſelicibus ora
 Solve modis, mentemque ſuris audacibus
 imple,
 Nunc animum trepidantem alto ſe crede-
 re Cælo,
 Hærentemque ſolo ſublimem attolle; volare
 Æthereo duc o volucrum per devia mon-
 tem,
 Et mecum molire viam, qua nubila vincam,
 Arduaque immenſi tranſe penetralia Mundi.
 Aut ſi quoniam non Pierides, non altus A-
 pollo
 Audet opus tentare] meis, pulcherrima, votis,
 Diva, ſave, Civem quam nobilis Arvus a-
 dorat,
 Ignarumque viæ, ſuccumbentemque labori,
 Duſtrix magna, rege, & præſenti Numine
 firma
 Atonitum vatem; tibi enim, tibi, maxima
 Virgo,
 Ordior audaci modulari carmina pleſtro.
 At dum ſuavis Amor rapido me concitat Oe-
 ſtro,
 Et reſonare juvat laudum decora alta tuarū,
 Mens oppreſſa labat ſub pondere, nescis
 quo ſe
 Verrat, & in tanto caligat lumine rerum.
 Nam quam te memorem? quo ſacta ingentia
 dicam
 Ore? quibus numeris immenſam evolvero
 nitar
 Virtutum ſeriem? quæ digna exordis ſumū?
 Quid prius admirer? genus alto a ſanguine
 ductum,
 Egregias laudes, & nomina clara parentum,
 Fortunamque domus, & pulchræ frontis
 honores?
 An dotes animi, ſplendoremque indolis alte,
 An

Οὐ Χάρτες, Νυμφέη, ἐπ' αὐτοῖς Γαυροὶ αἰδῶν,
 Α Πάντων ἀνδρῶν ἐς μέγα χάρις τίλει:
 Φάσται Η' εἰσὶν, ἢ σπῆρ Φόγγος ὥσδε,
 Κούρτι λαμπρὸν ἰδὼν, ἢ βαρὺ, ἢ χαλκῖνι:
 Οὐ σὲ Οἶκῳ γὰρ ἔβη ψυχῇ παύ' ἰλντορ ἀλλο
 Φόγγος, καὶ φύλας ἔμα φαντορῶν.
 Ὡς δ' ἐξ ὀφθαλμῶν ὅτε φῶς ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ
 Πάντα σκότος πληρὸν, καὶ μετὰ πάντῳ χαρῆς.
 Οὐδὲν ἐπ' ἐς καλὸν, κατέχῃ μὲς πάντα, καὶ εἶδος,
 Καὶ χρῶς πάντων κυρτὸν ἔκρυψε κόφας,
 Μελὶν ἑμὲ φανερὸν, γλυκὺ μὲν ἀπὸ τοῦ ἑταίρου,
 Ἀλλὰ λύπη κυρτὴ μ' ἀμφεκάλυψε νύκτι.

ΚΟΡΨΕ ΕΊΤΑΙΝΟΣ.

Ὡς ἴδον παρνοῖς μεταπρῆντι ἄδωτον, ἄδωτον
 Τῶι κάλλει προφῆρμι, ἡμερῶς κέρη:
 Ζω γὰρ ὅρα Χάρη δόσος ἀγλαὰ μύρια, Κύπρις
 Ὡς πᾶσι τοῖς κάλλει χυρῶς δαπνοῖται,
 Αὐτὴ δὲ ὅρα ἔχῃ τὸ πρῶτον ἴφρμι, αὐτῇ
 Χάρη ἔχῃ λευκῆς, λευκότερας χάνος,
 Ἀμφοτέρω τὴν κόμην, καλὰ τ' ἔμματα, ἢ φλο-
 γῶντα.
 Ἰερὸν ὅτε φῶς Η' αἰὼν τίλει,
 Κελευτ' ἡμερῶς πᾶσι ἰφάλλει ἰδῶσι,
 Καὶ τὰ παρνοῖς ἄδωτον, ἢ τὸ φῶς,
 Ἀμφοτέρω ταῦτα καλῆς, δαμνοῦται Κύπρις, ἄδωτον
 Ἀθανάτων δ' αἰὼν ὅρα δόσος ἀγλαὰ.
 Ζῶς ἰφφρῶντις μεγαλῆτορ θυρὸν ἰδῶν,
 Σέφρμι πᾶσι Παλλὰς, καὶ παλῶντος ἔχῃ,
 Σερῶν τ' ἀπὸ τοῦ Η' γὰρ, χαρὶν τὴν πρῶτον,
 Καὶ κεφαλῇ θῶς σὲ κατέχῃ χάριν,
 Αἰὼς ἑταίρῳ αἰὼς χαρῆς παρνοῖς
 Αἰὼ γυρῶντος, καὶ τ' ἰφάλλει.
 Παῖδι δ' ἐκ χυρῶν ὅρα λαμπρὸν ἴφρμι
 Νεατὰρ ἑπ' ἐπὶ ἰφάλλει χάνος ἀγλαὰ,
 Καλὸν ἀπὸ τοῦ ἑταίρου ἰφάλλει ἰφάλλει,
 Ἐν τ' ἰφάλλει ἑταίρῳ χάνος ἰφάλλει,
 Τῶς τὴν φῶς ἀγλαὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑταίρου
 Η' μύρμι ἐκ καλῆς δαμνοῖται αὐτῇ ἑταίρῳ.
 Τὴν χάνος παρνοῖς: πᾶσι τοῖς ἰφάλλει
 Κάλεισι δαμνοῖται θυρὸν ἑταίρῳ.
 ἑταίρῳ καὶ φῶς, ἢ πᾶσι τοῖς ἑταίρῳ,
 ἑταίρῳ τ' ἀγλαὰ, καὶ γλυκὺ πᾶσι Νέος.
 Ὡς γὰρ πᾶσι Παυδῶντος θεοῖς αἰὼς
 Τῶς δὲ αὐτῶν αἰὼς ἀπὸ τοῦ ἑταίρου,
 Οὐτὸν καὶ σὲ θεοῖς δὲ μὲς μεγάλας ποιήσαν
 ἑταίρῳ ἢ ἀγλαὰ ἀπὸ τοῦ ἑταίρου, ἀλλὰ καλῆς.
 Πλὴν σὺ κακ' ἐκ αἰφῶς ἐκ πρῶτον πᾶσι,
 Ἀλλ' ἐξ ὀφθαλμῶν, ἑταίρῳ καλῆς ἑταίρῳ:
 Εἰ σὲ βλέπων γὰρ αὐτῇ, ἢ ἀπὸ τοῦ αἰὼς καλῆς
 Ἀγλαὰ ἑταίρῳ: ἑταίρῳ ἑταίρῳ ἑταίρῳ.
 Δὲ πᾶσι ἀπὸ τοῦ πᾶσι τ' ἀπὸ τοῦ ἑταίρου,
 Καὶ πᾶσι ἀγλαὰ τῶν δ' ἑταίρῳ ἑταίρῳ,
 Αἰὼ τ' ἀγλαὰ, ἢ δαμνοῖται ἑταίρῳ αἰὼ,
 Ἀγλαὰ, γυρῶντος καὶ μελεδῶντος ἑταίρῳ,
 Καὶ μύρμι ἀγλαὰ, καὶ μύρμι τῶν δὲ αἰὼς
 Θυρὸν, καὶ ἑταίρῳ μὲς καλῆς ἑταίρῳ ἑταίρῳ,
 Καὶ παρνοῖς καλῆς, καὶ ἑταίρῳ ἑταίρῳ γυρῶντος,
 Καὶ μύρμι ἀγλαὰ ἀπὸ τοῦ ἑταίρου ἑταίρῳ,
 Τῶν δὲ αὐτῶν καλῆς βροτῶν ἀγλαὰ ἑταίρῳ ἑταίρῳ,
 Οἶον ἀμφοτέρω ἑταίρῳ καλῆς φῶς.

Εἶνα τῶν, κέρη, τ' οὐ μύρμι, ἢ μύρμι,
 Τῇ γὰρ ἢ δόσος ἀγλαὰ ἑταίρῳ ἑταίρῳ;
 Ἀθανάτων μύρμι ἢ ἀπὸ τοῦ ἑταίρου ἑταίρῳ,
 Μύρμι ἢ ἀπὸ τοῦ πᾶσι καλῆς ἑταίρῳ.
 Παλλὰς Τερῶντος γυρῶντος πᾶσι μύρμι ἀπὸ τοῦ
 ἑταίρῳ, ἑταίρῳ τῶν δὲ αἰὼς ἑταίρῳ.
 Ἀγλαὰ ἑταίρῳ, τ' ἑταίρῳ ἐκ καλῆς ἑταίρῳ
 ἑταίρῳ ἀπὸ τοῦ πᾶσι ἀπὸ τοῦ ἑταίρου.
 Τῶν μύρμι Σερῶντος δὲ τερῶντος ἑταίρῳ,
 Καὶ φλογὶ δαμνοῖται τὸ φῶς ἑταίρῳ
 Εἶνα ἑταίρῳ, μύρμι ἢ ἑταίρῳ καλῆς ἑταίρῳ,
 Καὶ δὲ τῶν φλογὶ καλῆς ἑταίρῳ ἑταίρῳ.
 Οἶον αἰὼς δαμνοῖται ἑταίρῳ ἑταίρῳ
 Ἀθανάτων καλῆς, ἢ καλῆς ὅτι ἑταίρῳ ἑταίρῳ.

Eadem Elegia latine reddita.

UT quæ vere novo Paphis rosa nasci-
 tur hortis
 Pulchrior, & Dominæ tinctis cruore rose;
 Et specie vernis, & grato præstat odore
 Floribus, & latè conspicienda nitet,
 Hæc Nymphæ cupiunt avos redimire ca-
 pillos,
 Hanc gerit ornatis & Venus ipsa comis.
 Sic roseis nites æquales inter, & omnes
 Sic roseis vincis, culta puella, genis;
 Splendida nam Charites tibi munera mille
 dederunt,
 Et formam Cypris jussit habere suam;
 Illa tibi niveæq; manus, & lactes colla,
 Intactâ finxit candidiora nive,
 Purpureas imitara rosas & labra, genasque,
 In quibus & forme flos, & amoris inest;
 Flaventesque comas, formosæque lumina
 fecit,
 Æmula luminibus sideris esse sui.
 Hæc Cytherea tibi dedit aures dona; quis
 autem
 Enumeret, faciles quæ tribuere Dei?
 Magnanimam mentem finxit tibi Juppiter
 Auctor,
 Ingeniumque sagax docta Minerva dedit;
 Affudit Juno capitiq; humerisque decorè,
 Ut non pulchra magis, quàm veneran-
 da fores;
 At quæ formoso stat blanda modestia vultu,
 Te decet, & flammæ semper amoris alit;
 Insidet & roseo Dea Susda loquens in ore,
 Eloquentium alto e pectore dulce trahit.
 Ipse tibi vocem Phœbus dedit, ipsa canenti
 Tradidit argutæ Calhopes lyram;
 Et rigidas victor mentes domat, aspera bella
 Dum movet, inque genis excubat acer
 Amor.
 Singula quid memorem? formam tibi Nu-
 mina Divum
 Cœlicolûm formis cuncta dedere parem;
 Et fecere piam, fecerunt pectoris alti
 Præstantem egregiis, ingenioque bonis.
 Hinc omnes uris, cunctorum hinc causæ
 malorum es,
 Quæ parit, & nobis nutrit acerbus Amor.
 Nam

Nam velut humano generi Pandora superbis
 A Muneribus Divum perniciofa fuit;
 Sic ubi, quæ faciles tribuerunt munera Divi,
 Ah miseris luctum, perniciemque ferunt.
 Illa sed emisit damnofo e vafe malorum
 Agmina, tu pulchris candida luminibus.
 Nam quicumque tuos advenfus fpectat o-
 cellos,
 Ah crudele mifer vulnus amoris habet,
 Illius & mollis populator flamma medullas,
 Et defiderio pectora vifla gravi,
 Et femper lacrymas, femper fufpiria ducit,
 B Et femper curis anxius ufque gemit,
 Et furit infelix, intabefcitque, nec umquam
 Illum blanda quies, aut fopor altus habet,
 Caligant oculi, feffos tremor occupat artus,
 Et concuffa gravi turbine corda micant.
 Tantum, pulchra, malum, Virgo, es Mor-
 talibus agris,
 Exitio quorum forma reperta tus eft.
 Nec tamen incufo fulgentis lumina demēs,
 Nec faciem damno, cara puella, tuam;
 Nam quis Cœlicolũ formas odiffe pro-
 C tervus
 Audeat, aut magnos increpuiſſe Deos?
 Non tamen ora licet Cœleſtũ impune rueri,
 Et viſi damno ſæpe fuere Dei.
 Ipſe oculis caruit, vidit qui Pallada vates,
 Candida dum puro in gurgite membra
 lavat;
 Spectantem, Aftzon, te corpora nuda Dianæ
 Sævior immitis perdidit ira Deæ;
 At miferam Semelen, votis culpanda fu-
 perbis
 D Dum videt ora Jovis, fulmineamque facē,
 Mors rapuit, magnique exulit fulmen A-
 mantis,
 Et cecidit quamvis grata puella Jovi.
 Quæ ſi vera ferunt vates, anguſta nec um-
 quam
 Cernere magnorum profuit ora Deũm;
 Non miror, formam qui te Cœleſtis habentē
 Afpiciunt, ſubito triſtia damna pati.

Ad Amicum.

E Dum Tyrrhena Jugo te detinet ora ſa-
 lubri,
 Et patrii genius te capit uſque ſoli,
 Urbs Regina plæx pulcherrima gaudet E-
 truſcæ,
 Cui te cive fruī jam propiore licet.
 Tyrrhenæ gaudent urbes, populique, Pa-
 tresque,
 Cumque ſuis pubes ruſtica Numinibus,
 Cum Saryris Fauni, Dryades cum Najade
 Nymphæ,
 Et tener evantes ducis, Jacche, choros.
 Ipſi lætitiæ colles geſtire videntur,
 Antraque jam nomen feſta referre tuum,
 Lætius & ſummis decurrere mōtibus amnes,
 Silvaeque frondofis alta virere comis.

Solus ego infelix non publica gaudia ſenſi,
 Soli cura mihi triſte oor intus edit,
 Lætitiæ mæſto ex animo nam depulit omnes
 Libertas miſero dulcis adempta mihi,
 Aurea libertas, qua nil pretioſius uſquam,
 Qua ſine lux oculis fulget amara meis;
 Menſque ægra aſſiduo curarum fluctuat æſtu,
 Atque animum nubes atra doloris habet;
 Nec procul exitium mihi abeſt, ſed proci-
 nus altus
 Attonito fluctus naufragus ore bibam;
 Nam Cœlo ſplendet nullum mihi ſidus a-
 micum,
 Et furit inſolitæ æquoris ira minis.

IN LAUDEM DIVÆ

MAGDALENÆ PACTIÆ

Hymnus.

C Alliope, noſtris felix allabere ceptis,
 Et tu, Phœbe, novas in carmina ſuſci-
 ce vires;
 G Magnũ opus aggredior; nunc o felicitibus ora
 Solve modis, mentemque auris audacibus
 imple,
 Nunc animum trepidantem alto ſe crede-
 re Cœlo,
 Herentemque ſolo ſublimem attolle: volacu
 Æthereo duc o volucrum per devia men-
 tem,
 Et mecum molire viam, qua nubila vincam,
 Arduaque immenſi tranſ penetratilis Mundi.
 Aut [quoniam non Pierides, non altus A-
 pollo
 Audet opus tentare] meis, pulcherrima, votis,
 Diva, ſave, Civem quam nobilis Arvus a-
 dorat,
 Ignarumque viz, ſuccumbentemque labori,
 Duſtrix magna, rege, & præſentĩ Numine
 firma
 Attonitum vatem; tibi enim, tibi, maxima
 Virgo,
 Ordior audaci modulari carmina pleſtro.
 At dum ſuavis Amor rapido me conciat Oe-
 ſtro,
 Et reſonare juvat laudum decora alta tuarũ,
 Mens oppreſſa labat ſub pondere, neſcia
 quo ſe
 Vertat, & in tanto caligat lumine rerum.
 Nam quam te memorem? quo facta ingentia
 dicam
 Ore? quibus numeris immenſam evolvere
 nitur
 Virtutum ſeriem? quæ digna exordis ſum?
 Quid prius admirer? genus alto a ſanguine
 ductum,
 Egregias laudes, & nomina clara parentum,
 Fortunamque domus, & pulchræ frontis
 honores?
 An doctes animi, ſplendoremque indolis altæ,
 An

- An decus ingenii, mētisque capax acumen?
 A Hinc trahor, & revocat virtus, quantumque
 minores
 Luna faces vincit puris argentea flammis,
 Tantum alias vincit laudes pulcherrima,
 tantum,
 Poëta, te veteres collit super Heroïnas.
 Te pietas teneris lachryem fovit in ulnis,
 Et pudor, & probitas, & Nominis ætæ præ-
 pago
 Græcia, Religioque animum vincitura pu-
 dicum,
 B Virginis & cunæ circumvolatæ Amotes,
 Et decet, & magnæ lætæ immo vitæ Alumnæ
 Nectar, & æcuanam Ambrosiam Sapiëntia
 nutrit,
 Et teneros artus, gressusque modestis finxit.
 Mox ubi prima ætas puerili horuit ævo,
 Non te delicie molles, non blanda voluptas
 Cepit, & illecebris fortissima pectora movit;
 Non studium formæ, non comere cura ca-
 pillos,
 Non ludus cordi, non fregit inertis mentem,
 C Non luxus molles, nec opum vefanæ cupido;
 Unus amor turpes animi sedare tumultus,
 Pectoris indomiti sævas ercere procellas,
 Degenerasque metus, cordisque immania
 monstra
 Compræmere, & cæcos frenare Cupidinis
 ignes,
 Et terris mentem eripere, atque attollete
 Cælo;
 Nec non in lectu vigilare producere noctes;
 Et ventis orare, & precibus placare To-
 nantem.
 D Hic ego Mæroniom quamvis æquare ca-
 nendo,
 Afræumque Senem possem, citharæque,
 modoque
 Ipse mihi vatum princeps donaret Apollo,
 Obrueret laudum numero, & sub pondere
 tanto
 Deficerem; tenui quid nunc ingratus aveni
 Facta canam Superis ipis miranda, Deoque?
 Quid sacras memorem curas, animumque
 pudicum?
 E Quid mētis robor, quid pectora nescia vinci
 Dulcibus illecebris, quid casti incendia cot-
 tis?
 Micæ Divini quid Amoris spicula, quid te
 Crudelis pietas, quæ sævam in vulnera dex-
 tram
 Armas, & teneros flagris immanibus artos
 Dilacerare jubes, & fundere sanguinis im-
 bres?
 Ah nimium crudelis Amor, sic lætæ mem-
 bra,
 F Sic teneros lanias artus? en verberare duro
 Languet formosæ flos vividus ille juventa.
 Qualiter assiduis Pæstantæ roscis nimbis
 Purpureum decus amittunt, aut lilia pallent,
 Turbidus immixti quæ grandine verberat Æ-
 ther.
- Nec fatis hoc? etiam superis inhærentia mētis
 Abhinet ora cibis, epulæque axolæ Virgo
 Deterit exiguas vires, atam altus Olympi
 Rector penarū sæva instrumenta ministrat,
 Et sortum horrendum, dumilque immane
 cruentis
 Virgineo imponit capiti, sociisque doloris
 Ille iubet, quem hausit quondam, quom fu-
 nere acerbis
 Hūmū eriperet genus atque saucibus Orci.
 Quid querat? hæc Cæli sunt vulnera grata,
 inedelm
 Tota terant, quæ vibrat Amor Divinos, &
 infons
 Pectus amaritie, quam Numen smabile mi-
 fceat,
 Gaudet, & exultat; sed quis furialis monstra,
 Tartæamque aciem, totumque Acheronta
 moveri
 Virginis in cladem, flygiosque immane eo-
 lubros
 Intentare puerat agmina sæva sororum?
 Tu tamen hæc contra furas, contra omnia
 tela
 Inconcussa manes, horrendumque impigra
 bellum,
 Et rabiem petfers surgētis in Æthera Diis;
 Nec te ullæ facies, non torto verberet tectet
 Teliphone, & diro bacchæ furore Megæra,
 Hydræque, Scyllæque, horrendoque oro
 Chimæra.
 Ac velut Æthæas se tollit Olympus in ar-
 ces;
 Ventorum si quando minæ intonare, fre-
 mitque
 Nubibus, & nigræ densum caligine Cœlum;
 Ille manet, sævas Caurorum & despicit iras,
 Fulmineasque faces, tempestatemque furen-
 tem,
 Et puro fruitur Sole, & lucentibus æstris;
 Sic, præstans animi Virgo, Phlegethonta re-
 fufum
 In tua damna domas tætis interrita monstra.
 Salve, bellatrix, salve, o clarissima victrix,
 Et palmis lætare tuis; hinc scilicet altæ
 Mētis opes ctevere tibi, hinc patuere besti
 Tēpla serena poli, & mētis sese obtulit ultro
 Æternum, immensum, & non enarrabile
 Numen.
 Dum langues flammis, & dulci facia telo,
 Hic tibi se pandit vis alti immensa Tonantis,
 Immensum lumen, immensique ardor A-
 moris,
 Qui nectit cum Prole Patrem, Natoque, Pa-
 trique
 Idemque, atque alius, Numenque, & spiri-
 tus ingens;
 Fecundo Pater obrutu æternamque, parem-
 que
 Progenerat Prolem, Proles immensa, Pa-
 terque,
 Dum pariter redamant, ignisque reciprocos
 ardet,

Æqu-

Æquærum spirant, & compar flamen utri-
que.

Scilicet hic Sol, æternâ qui luce beatas
Irradiat mentes, & flammis urit Amoris;
Hic fons, qui Superos æterno Nectare pa-
fcit.

Unde voluptatis Divinæ vena redundat.
Sed quò, Mula, ruis? satis est tentasse ve-
rendas

Virginis Augustæ laudes, quid sidera supra
Tendis? in immensam quid sigis lumina lu-
cem?

n Mentibus & Superùm vix intellecta beatas
Audaci tentas arcana evolvere cantu?

Desine, non semper felix audacia vincit.

At tu sideo, Virgo gratissima Regi,

Aspice dilectos felici lumine cives,

Auxilioque tuere tuos, atque Æthere ab
alto

Hostiles iras, & tela Inimica retunde;

Et si ferta tibi, si mascula turba dicamus,
Concipimusque preces, & centum ponimus
aras,

Ne sine vefanas rasere irrita vota procellas.

DIVUS ANTONINUS

Tempestatem futuram nauta prædicit, cum-
que licet non obtemperantem a
naufragio liberat.

c **A** H nimium ventis confusus nauta secun-
dis

Navigat Jonium, te prohibente, salum.
Ecce autem immensis tumidum mare flucti-
bus horret,

Et subito nubes cogitur atra Noto;

Aspera sævit hiems, præceptique ulciscitur
Auster

Imperium spretum, consiliumque tuum.

Orat opem infelix altis pene obrutus undis;

Nec rapiunt celeres irrita vota Noti;

Quippe jubet misero crudeles parcere flu-
ctus,

Et freta compositis alta jacere minis;

Et qui non hominem potuisti hestere dictis,
Dive, moves jussis æquora sæva tuis.

NASCITURI IMPERATORIS

DIVINATIO.

d **M** Ars cupit invictò puerum de Cæsare
nasci,

Qui subigat fortè regna inimica manu;

Sed cupit Augustam Venus ambiciosa puel-
lam,

Quæ facie Regum corda superba domet.

Ut voti compos sit, certat uterque, sed Orbe

Quò toto regnat, Mars, puto, victor erit.

IN DIVUM PHILIPPUM

BENITIUM.

QUæ tu, Dive, petis rigidi saxa aspera
montis,

Dant fontem jussis obsequiosa tuis.

Duritiæ Alpinae possunt tibi ponere cautes,

Mollis & c. duris effluere unda jugus.

Et miramur adhuc, mentes quòd voce po-
tenti

Flectis, & eloquio corda, Philippe, domas;

Quòd gemitum visâ, lacrymaeque dedere
nocentes,

Et misertis culpis indoluere suis.

Quam potes humano de pectore ducere fle-
tus?

Qui fontem e rigidi ducere caute potes.

BEATÆ JULIANÆ

FALCONERIÆ

Morientis risus.

Ridentem venisse ferunt in luminis oras,
Qui tenuit scepro subdita Bacchi suo.

Rediis o quanto, luem dum, Virgo, re-
linquis,

Rides funeream spernere nata facem?

Illi lætitiæ vitæ mortalis origo,

Lux æterna tibi gaudia certa parit.

Gratiarum Actio.

Merentem patrio me funere, maxime
Princeps,

Respicis, & facilem fers miseratus opem.

Per te Lethæis videor mihi surgere ab undis,

Etmersum tenebris exeruisse caput.

Sic tua lux recreat, damnat quem cæca te-
nebris

Fortuna, & miserum non finis esse diu.

Æquas tibi dignas persolvit Numina grates,

Et faveant votis sidera prona meis;

Ut quoniam relevas miserorum funera,

Princeps,

Candida Nestoreos dent tibi sacra dies.

In Effigiem Redis.

ARs potuit Redil solers effingere vultus
Mura, sed eloquium dulce referre ne-
quit.

Quod si nosse cupis, doctos evolve libellos,

Edidit ingenii quæ monumenta sui;

Hinc animo mores, candorem & concipe
magni

Pectoris, hæc species nam decet una Vi-
rum.

Græ-

Gratiarum Actio.

A Onis utinam cupido mihi traderet artes,
Et chelyn, & vocem letus Apollo suam;
Ut grates agerem vobis, ut carmine digno
Ornare medicam, quam tribuistis, opem
Vestris, quibus mutæ mihi dantur Apollinis
artes,
Essent Phœbeis dona canenda modis.

In Effigiem Joannis Sarmatarum Regis.

S Armatici Regis qui martis conspicis ora,
Inolyta magna, iuni facta revolve Ducis.
Pannoniæ campis quam vido Oriente locavit,
Illa est fulminei major imago Viri.

De uxore ducenda.

C Si cupido priscis detur mihi moribus uxor,
Juppiter, invidiam nil ego, magne, tibi.
Sin mala jungatur, malim jam Tantalus esse,
Accubare Aleo cuius acerbatoreis.

EPIGRAMMATA

Inscripta Tabulis, quæ in celeberrimo Beate
MARIAE Virginis Templo appensa
illustrata, & gloriosa facta Divi Philippi
Bennii representabant.

T E spectatorem virtus vocat alta Philippi,
Cinctæque victrici gloriæ fronde comas.
Mitte alias curas, vacuusque huic pectora
præbe,
Non animo species dignior ulla tuo est,

Non te fallaci deludit imagine somnus,
Magna Parent, veri somnis pondus habet.
Quam cernis flammam, vincet mens ignes
Nati,
Cui majus quondam lumen, & ardor erit.

Ingressus vitæ vix limina prima Philippina
Jam docet & canis, quæ facienda puer.
Quantus erit, firmata Viro quæ venerit ætas,
Insens mirando quæ cluxit eloquio?

Divam cernæ, voluit Leo quam celestis, &
Agnus.
Ec te sideræ iungo, Philippe, Jugo.
Conveniet cum utroque tibi; nam pectore
forti,
Ut Leo, magnanimus, mitis, ut Agnus, eris.

Ut furis places agitata immanibus Urbem,
Ex quæ dididus aipera corda tument,
Meas tua, Dive, facit, quæ quom sibi facere
certo
Concordet, discors jam finit esse nihil.

Delon Hyperborei quondam misere Trio-
nes,
Qui Lycii colerent Numina magna Dei;
Nunc ad te mistunt, tua, Dive, oracula pos-
seunt;
Majus Apollineo Numine Numen habes.

Tot procera inter Sapientum lumina fulget
Ingenio princeps, eloquioque potens;
Et quorum in numero magnum foret esse,
Philippi est
Maxima laus omni vincere laude viros.

Magne Philippe, jaces, & cassum luce ca-
daver
Lumina supplicibus reddis adempta tuis,
Convulsos reparas artus, & mortua membra,
Sic vineis medio tristia fata rogo.

Restituis vitæ fati mirantibus, Heros,
Quem puerum immiti funere Parca tulit;
Naturam egregio sic vineis munere, vitam
Nam reddis longam, quam dedit illa bre-
vem.

Fuderat exhaustis animæ jam pabula venis
Femina crudeli pene sepulta malo.
Magne Philippe, tuo quæ reddita munere
vitæ
Te victorem atrî funeris esse docet.

Inclita Apellæ non reddere facta colores,
Non potuit dignè Musa referre decus.
Spectator factis hæc exprime, nempe Phi-
lippum
Reddere sic melius, sic celebrare potes.

IN EQUITEM
VINCENTIUM AULLAM
PATRICIUM PISANUM

*Quam Juris utriusque Laureâ
donaretur.*

A **I**ustitiæ domus alta, domus non pervia
fraudi,
Atque pollus non adeunda pede;
Stat Deus, fulmineoque terreat ensis profa-
nos,
Et facilis aditus præstat amica piis,
Sontibus horrendum ne templum tentet i-
nire,
Tangere neu turpi sacra verenda manu,
Degeneras atro voluit qui pectore curas,
Cui mens ex humili surgere nescit humo:
Cui scelus, & fraudes, & noxia crimina cordi,
Et furit in lævo pectore cædis amor;
Et scelerata fames aut, turpique voluptas
Exagitat flammis quem, Cytherea, tuis;
Qui premit infantes, virtutemque impius o-
dit,
Et miseris facilem seque recusat opem.
Mens pura Ætherei, mens non obrita Pa-
rentis
Cui vigor, obscuram spernit & ales ha-
mum;
C **E**t quem cana fides, & quem Sæpientia vulgo
Eximit, & morum candor ad æstra vehit;
Nec iacibus victrix Erycina potentibus urit,
Nec rapit attonitum splendor ævatis o-
pum;
Non vaigi levis astra movet, nec iniqua
jubentis
Transversum populi turbidus ardor agit;
Illi Augusta Deæ sedes patet, ille Sacerdos
Eligitur magni Numinis, ille comes;
Illi sacrarum cedit custodia egum,
D **E**t vindex æqui est, & deus ille fori;
Et populis aptus tranquillâ pace regendis,
Et bonus est Patriæ condere jura suæ.
Hinc tibi, Vincenti juvenum leuissimè, lauri
Ipsa Themis gaudet necesse fronde co-
mam,
Iustitiaeque altum Penetrabile tecludete, &
altum
Mentem, & secretæ mystica sacra Deæ.
Felix, nobilitas quem lumine clara superbo,
Lumine sed virtus nobiliore beat;
E **C**elsus & famâ, titulisque extollit avitis
Vis animi, & stellis inserit alta suis!
Tu studium Themidis primis complexus
ab annis
Ausus es ignotas impiger ire vias?
Et legum abstrusas penitus lustrare tenebras,
Et laudum abrupto in vertice sese gra-
dum.

Tom. III.

Nec piguit tenerâ duras ætate labores
Ferre, neque ad curas incubuisse graves;
Et studio longas insomniâ ducere noctes,
Et ludo æstivos eripuisse dies,
Nec te deliciis lascivi Mater Amoris
Flexit, & illecebris blanda juvenis suis.
Aspera nequidquam meditatus bella Cupido
Intulit adentes in tua damna faces.
Non sic Hippolytum phœtreæ curâ Dianæ
Jussit Acidali spernere telâ Dei;
Aut sic Palladis Lærtius artibus Heros
Circæâ sprexit mixta venenâ mânu;
Respuat & vestros, proles Achelœi, cantus,
Cœlisferoque Deam fugit Atlante satam;
Edocuit Cyprias ut te contemnete flammis
Et Themis, & Clario jundâ Minerva Deo.
Quid memorem, ut densis præcepta nihil
agmine pubes
In commune trahat candidâ corda nefas?
Illa voluptatum stimulis agitata prætervis
Heu nulum veritum, nil ibi turpe putat;
Sponsæ cupidinis dat brachia vincta catenis,
Gessit & Idalium cæcis subire jugum;
Frustra jam leges effrenem, & jura coër-
cent,
Legem illi tantum ponit iniquus amor.
Una Venus tenerâ victrix cum prole trium-
phat,
Florentes annos edomat una Venus.
Jam squallens deserta utro parvæ Tempe,
Mærent Phœbeis astra canora modis.
Nec quisquam Aoniis haurit de fontibus
undam,
Nec quisquam e Pindo laures ferta petit.
Teque fugit vacuâ regnantem, Pallas, in
Aulâ,
Et doctas pubes ridet ineptæ Deas;
Et tenebras vitæ claro præponit honori,
Quem parâ invidiâ, Phœbe superbe, lyrà.
Hæc exempla movent juveniles improba
mentes,
Hæc etiam sistent pectora dura senum;
Non vicere tuum, Vincenti candide, robur,
Aut in nequitiam publicus error agit.
Scilicet in niveo morum tibi pectore candor
Stabat, & insigni cum gravitate pudor,
Et teneta custos invicta modestæ formæ,
Et virtutis amor, flagitique metus.
Nam tibi Cæsares penitus cognoscere leges
Cura quidem, & Latil jura vetusta fori;
Quoque modo gentes validis stententur ha-
benis,
Ne iustum exerceat plebs violenta jugum;
Cura sed illa prior, molli datæ jura juventæ,
Moribus & legem construisse fuit;
Atque animum frenare tuum, motusque
rebelles
Mentis, & impetio subdere mirus amor.
Hinc tibi non saltus opibus fortuna super-
bis
Attulit, aut clara nobilitate domus.
Præcipitem flammis non ita furentibus egit,
Fortis non fregit pectora luxu in æta.
Ii Non

- Non studium formæ, non cultus mollior æquo
 Feminæis cœmpsit membra decora modis.
 Læta nec in feram convivia ducere noctem
 Mos tuit, aur multo permaduissè mero.
 Ingenium sed come fuit, sed dulcis amicis
 Candida simplicitas, intemerata fides:
 Alta quies animi, vix pulcherrimus ordo,
 Et placidus morum, perpetuusque renor.
 Et fuga desidii, patientia firma laboris,
 In ceptis constans mens operosa tuis.
 Et sandi solers, & tempora nolle tacendi
 Ingenium, dulces, ingenique sales.
 Obsequium, postis quo blandius usus in om-
 nes
 Caucasæ duos flectere caute sinus,
 In consanguineis pietas, reverentia patris,
 Dissidio in fratres non violatus amor.
 Ast alix magnis laudes Heroibus æquant;
 Ardua religio te super astra vehit;
 Admover illa Deum Mortalibus, illa beatis
 Una potest mentes inseruisse choris;
 Qua duce felici complexus pectore Numen
 Delibis magnis gaudia nota Deis;
 Arque humiles curas pennâ fugiente relin-
 quis,
 Exuis, & si quid mens tua facis habet.
 Hinc ea cognato fruitur pulcherrima Cœlo,
 Purior & Cœlo, sideribusque nitet.
 O Themidis proles, quæ lucida regna pecisti
 Ætheris, ut fugeres impia eorda virum,
 Et mortale genus, terrasque exosa furenes
 Vix unquam placido lumine nostra vides,
 In juvenis mentem delabere, Diva, pu-
 dicam;
 Hæc erit & Cœlo gravior Aula tuo;
 Hic nihil abjectum, nil non coeleste videbis,
 Quodque oculos nequest, Diva, tenere
 ruos.
 Hic tibi (ne Superum fulgentia templa re-
 quiras,
 Aonidum blando quæ regit ore cohors)
 Non deerunt Musæ comites, non carmi-
 nis auctor,
 Qui juvenis Menrem Phœbus, ut Astra,
 movet;
 Pieridum fontes, varum felicia Tempe,
 Cultrix Phœbæ turba canora jugi;
 Et vos perpetuo victuri carmine manes,
 Attica quos tellus, quosque Larina colit,
 Vos mihi nunc testes, quanto succensus a-
 more
 Diligar Aonidum, suspiciatque choros.
 Ille per aëriaque vias, Cœloque minantem
 Incessit rupem, Phœoidos ora, tuam.
 Inde tulit claram Cyrrha fronde coronam,
 Quæ Themidis lauro quàm bene juncta
 viret!
 Et vix conspicuus primævo flore juvenæ
 Lufit Apollinæ carmina digna lyrà.
 Hunc puerum tecum miratus, Phœbe, can-
 entem
 Facundâ Mæjæ filius auxit ope;

Et muleere dedit vel ferrea pectora lingua
 Aufoniâ, & grajo dulcius ore loqui.
 Sic Etrusca tibi, Romanaque gloria sandi,
 Rarus & Argivi conrigit oris honos;
 Et triplici polus incedere laude superbus,
 Ennius ut triplici corde superbus erat,
 Sed tibi, Vincenti, magnum Cyllenius Ales,
 Attribuit majus Pallas amica deus.
 Pallas amica dedit cognoscere iemina rerum
 Quatuor, & miris corpora nexa modis.
 Aureus unde sibi Titan sumentia minitret,
 Sidera perpetuum sex jubar unde trahant.
 Stet medio tellus immota volubilis axis,
 An vaga in immoto te vagus axe rotet.
 Cut tonet, horribilescque tuant & nubibus
 ignes,
 Solis & adversis luceat arcus equis.
 Quæ regio subiecta rotis Hyperionis, & quæ
 Squalleat indomito semper adulta gelu,
 Ostendat positus Astrorum, arcanaque Mædi,
 Ingenio Cœlum suppositaque tuo.
 Ostendit Siculi miranda inventa Magistri,
 Et quidquid formis Græciâ docta docet.
 Hæc te Castaliâ docuerunt Pallas in umbrâ,
 Et Maja genitrix, Pieridesque Deæ.
 Artibus instructum, donisque Astra Des-
 rum
 Prodire in solem, nunc aciemque jubet.
 Imperat & magni Demosthenis arma mo-
 vere,
 Civicasque in medio bella ciere foro.
 Quamvis eris! quum tu legum tutelæ, sa-
 lusque,
 Quamque fori splendor, luxque ferere
 rogæ;
 Portus & innoeæ turbæ, scopulusque no-
 centum,
 Justitiæ templum, juris & aræ sacri.
 Tunc tibi fulmineæ torrens facundia lin-
 guæ
 Proderit, & doctas excoluisse Deas.
 Ut potiare tui læto Sapienriâ Regno,
 Utque regas alios lingua disertâ dabit.

IN FUNERE CLAUDIÆ

FELICIS AUGUSTÆ,

Quum ei Florentiæ in Templo Divi
 Laurentii magnificè iusta sol-
 verentur.

AUGUSTÆ VIRTUTES

*Duodecim Principum Feminarum
 exemplo illustratæ.*

UT, quum labentem ducit pulcherri-
 mus annum,
 Per duodena poli Cynthius astra meat;
 Per totidem laudes renuisti, Claudia, viræ,
 Quem dederat cursum Parens severa tibi.
 Hinc

Hinc & bisenas, Felix, Heroidas inter
Poneris, & lætæ conspiciens micas;
Sed veltut oblectat, per quæ Sol sidera fertur,
Claudia, cunctarum sic premia una decus.

*BEATA AGNES Austriaca Morje
Augustæ spem Proles virilis
interceptam dolet.*

QUæ Tagus, & Gauges opulento flumi-
ne Regna,
Quæ gelidis angens alluit illic aquis,
Optabant, Augusta, marem tibi, Claudia,
partum,
Sed pia vota leves diripuere Noti;
Cæsaream fulcire Domom nam Prole virili
Mors vexit, rebus consuluitque suis;
Nempe illum æternâ victurâ laude videbat,
Editus a tantâ qui Genitrice foret.

*DIVA HELENA M. Constantini
Mater Claudie Augustæ Vi-
strici vitiorum.*

NON ego fastidiam monstravi gentibus
Argo,
Quæ maris undisonâ prima cucurrit iter;
Sed lignom, Strygis quod nos exemit ab
undis,
Qua miseranda hominum fulta ruina tra-
be est;
Quo signo fretri Reges felicibus armis
Pugnare, feror & domuere Duces,
Et quoku signo, Felix, mea cura Tyrannum
Tartareum facio candidore domas.

*AUGUSTÆ Mansuetudo, & Mode-
stia Matildis Imperatricis exem-
plo celebrata.*

FELICIA mentem Augustæ formasse vide-
tur,
Quæ Genitrix magno major Othone fuit;
Sic Heroïnæ tranquillo Claudia mores,
Mâis & ingenui est sic imata deus;
Hinc illi rebus mens non elata secundis,
Et pudor, & sacri pectoris alta quies;
Et fuit in summo fortunæ culmine, rebus
In modicis raro qui solet esse, modus.

*MARIA Maximiliani II. Imperato-
ris Uxor Augustæ amorem in
Conjugem laudat.*

SANCTE Puer, flammis qui corda jugali-
bus uris,
Nunc exingue tuas, heu miserâdo, faces.
En Augusta jacet, cui filia cedit Acasti,
Cedat & Evadne morte sepulta viri.
Tom. III.

Pectore quæ toto sic est amplexa maritum,
Viveret ut visâ conjugis ipsa. fuit;
Cæsare nec doluit moritura superstitæ Felix,
Conjuge nec salvo visâ pèrira sibi est.

*ISABELLA Ferdinandi Regis Hispa-
niarum Uxor Augustæ indolem
admiratur.*

QUæ vici, & gentes frenavi Isabella su-
perbas,
Atque ingens dextrâ, consilioque fui,
Gaudēbam ingeniumque sagax, animum-
que virilem,
Et similem nostro fata dedisse tibi;
Teque novis rebar victuram Heroidas astis,
Quum mors eximii carpsit acerba decus.
Invidisse tuis credam virtutibus astrâ?
Luce tuâ, Felix, an properasse frui?

*MARIA Austriaca Pannoniæ Regina
Claudiam Augustam suspicit.*

INDOMITOS rex Dacos, belloque frementē
Pannoniam, & forti Belgica Regna manu,
Naturæque modū, sexumque egressa Virago
Magnanimis gessi bella timenda viris.
Nec tamen has laudes, generosi has pectoris
artes
Contulerim meritis, Claudia magna, tuis;
Namque armis vici Reges ego, Cæstris alti
Sed virtute animum tu meliorē capis.

*S. ELISABETHA Pannoniæ Regis
filia Claudie Augustæ Fortitu-
dinis exemplum.*

MAGNANIMÆ virtus in visâ resulsit Elise,
Dum fortuna gravi turbine sæva furit.
Tu quoque periculis non vero nomine, Felix,
Expertæ es duræ, sæviamque Deæ.
Ut tamē adversis non obrutus fluctibus illa est,
Te rapidi non vis abstulit ulla freti;
Et nunc implacidi jam, Felix, æquoris iras
Despicis, & porrū, quem tenet illa, tenes,

*B. COLETA Rodulphi Austriaci Im-
peratoris filia Claudiam Augustam
Imperio natam probat.*

QUIS neget Augusto te, Claudia, Conjuge
dignam,
Imperio natam quisve fuisse neget?
Quæ tribuit Natura decus mirabile formæ,
In mōtes hominum Regna superba dedit.
Imperium fortuna dedit, quæ læta potentes
Subjecit populos, amplexuque Regna tibi.
Latius Imperium sed tradidit æmula virtus,
Te quoniam Regnum jussit habere tui.
Ii 2

B. CUNIGUNDA *Bela Pannonie
Regis filia Augustæ pulchritu-
dinem commendat.*

A Par tibi fidereq; virtus pulcherrima forme,
Et mens, & facies plena decoris erat.
Gratior ut pulchro virtus in corpore fuit,
Sic virtute fuit gratior oris honos;
Hic hominum mentes cepit, magis illa Deo-
rum,
Claudia sic hominum cura, Deumque fuit.
Sed cito, Mortales, vestri moriuntur amores,
Æternum vivunt deliciæ Superum.

B. MILADA *Boleslai Bobemiæ Ducis
filia Augustæ Religioni plaudis.*

Claudia candentes humeris circumdat
amictus,
Dum tibi fatalem cernit adesse diem,
Olim mirandæ quos religione sacrasvit
Heros Gufmanæ gloria prima Domus.
Scilicet ut Latius quæ turba petebat hono-
res,
Fulgebat niveis ambitiosa togis;
Dum petis æternos Patriæ cælestis honores,
In niveâ, Felix, candida veste nites.

B. RIXA *Pannoniæ Regis filia vocis,
virtutumque concentum in Au-
gustâ admiratur.*

Vincere qui cæcus morituros posset olo-
res,
Pars non magnæ tuæ, Claudia, laudis erat;
Nam tibi virtutum concentus idoneus alto
Heroum mentes inseruisse polo.
Illo perpetuos celebrasti semper honores
Indigerum, mores hoc imitata pios.
Utque olim dignè Superos tantum extulit
ille,
Hunc Divum solo nunc decet ore cani.

MARIA *Caroli Burgundiæ Ducis
filia venandi studium in Augustâ
collaudat.*

Si prisca in Cæsum Latoida sustulit ætas,
Parque dedit fratri numen habere suo;
Claudia, quo cultu, quo te mastrasset honore
Vibrantem in favas certius arma feras.
Non potis illa tuum nomen celebrare fuisset,
Reddere nec meritis premia digna tuis;
Nam que principibus magnas Heroidas olim
Æquavit superis, ars tibi ludus erat.

CÆSARES AUSTRIACI *Augustæ
exequias honorant.*

Augusti Proceres, quorum Dotus Au-
litis factis
Ardus laurigerum tollit ad astra caput,
Accessisse novum te, Claudis, Iudus Olympo,
Optato & q; gaudent numinis ore frui.
Utque tuum Cælo mentem plaudente re-
ceptam,
Sic illi cineres, altaque busta colunt.
Felix, Cæsaribus quæ tot gentilibus ingens
Quum decus attuleris, non minus ipsa re-
fers.

IN FUNERE

**SERENISS. LEOPOLDI
CARDINALIS MEDICEI,**

Quum ei in eodem Templo Exequiarum
iusta solverentur.

*LEOPOLDI Cardinalis Medicei in
interitu Fortitudo.*

Atra dies aderat, nec mors tibi lurida,
Princeps,
Tristitiam, lævos attuleratque metus;
Sed tamquam somnus, non letum insta-
ret, & ægræ
Solamen mentis saxa propinqua forent,
Impavidus tristem vidisti funeris horam,
Teque hilarem, & placidum pressit am-
ra quies.
Unde tibi mors læta adeo, mitisque videtur?
An mors, Princeps, induit illa tuos?

*LEOPOLDI Cardinalis Medicei
Pietas.*

Quæ pietas Cælo semper tutissima regnat,
Lætaque pollutam sepe reliquit hu-
mum,
Ætherco, Princeps, in te descendit Olympo,
Sideribus mentem præposuitque tuam;
Inde pio læta respexit lumine gentes,
Fovit, & humanum te Duce fress genus.
Magna opere merces, terras habitare dedisti,
Tu Divæ, Cæli præstitit illa tibi.

*LEOPOLDI Cardinalis Medicei
Sapientia.*

Fortunam, cæcis quæ fluctibus omnis mi-
scet,
Et pedibus satum supposituisse tuis,
Na-

A Naturamque sequi, & Cælo te fingere dignum,
Hæc tua laus, Princeps, hic labor unus erat.
O vetè Princeps, neque enim tibi Purpura tantum,
Aulaque tam clarè nomen Etrusca dedit;
Sed tegnum virtutis, diademaque detulit ingens,
Quo Diis par, nedum Regibus esse potes.

*LEOPOLDI Cardinalis Medicei
Justitia clemens.*

Non gavisa magis Disticti Regis amico
Est Themis imperio, quàm, Leopoldè, tuo,
Nec placidas umquàm texit clementius urbes,
Quàm populi quàm, te Præsìde, jura dabat;
Non illos paræ vetuit delinquere terrores,
Sed vetuit cari Principis alicui amor;
Sic placidè regnas, & te custode severæ
Justitiæ, Princeps, nil opus ensè fuit.

*LEOPOLDI Cardinalis Medicei
antiquitatis studium.*

Canikiem sacram ponat venetanda vetustas,
Et lacrymas tumulo det, Leopoldè, tuo;
Quandoquidem nulli plus, quàm tibi, debet,
Iniquis
Eruta quo tenebris vindice Diva fuit.
Reliquias præci nam temporis undique,
Princeps,
Colligis, & Veterum nomen, & ora colis;
Ingeniumque virum, quorum monumenta petire
Non finis, antiquis moribus ipse refert.

*LEOPOLDI Cardinalis Medicei
amor litterarum.*

Aonias opibus Divas regalibus auges,
Nec minus ingenio, judicioque juvas;
Et tibi dulces vias, & quærere semina terum,
Et quidquid cæco nox tegit atra sinu.
Nec mitum est utramque tibi, doctissime,
cutam
Commendant morea, conciliantque tui.
Cum doctis metè placuit Sapiëntia Musis;
Hæc, Leopoldè, canunt; quæ facia illa docet.

*Philosophia in libertatem vindicata
LEOPOLDI Cardin. Medicei
beneficio.*

Ars vitæ, lux & veri parebat iniquis
Legibus, & duro pressa erat usque iugo;

Nunc Cælo, Princeps, te vindice libera fertur,
Et duce Naturæ debita Regna tenet.
Libertate potens, quæ nunc Sapiëntia gaudet,
Humanum fruitur te tribuente genua;
Servitio nam quæ vitiæ pectora solvit,
Libetæ vindiciæ sit, Leopoldè, tuis.

*Spectacula LEOPOLDI Cardinalis
Medicei curâ magnificentissimè
edita.*

Graecia Pisæ certamina laudet arenæ,
Teque pari, dives, laude, Corinthe, ferat;
Sed, Leopoldè, tuos miretur Etruria ludos,
Et præcis metè præferat illa novos;
Gloria nam circo, Tusciisque immensa theatris
Accessit, Princeps, munere parva tuo.
Sic & quum ludos, & quum tu seria tractas,
Ea Patriæ semper maxima fama tuæ.

IN FUNERE

SERENISSIMÆ VICTORIÆ

ROBORE Æ,

Cujus Cenotaphium magnificè extructum quatuor
Virtutum Statuæ ornabant, & quatuor Emblemata,
quibus adscriptæ erant Epigrammata, quæ hic subjiciuntur.

SAPIENTIA.

Quæ fugit una rogi nigram Sapiëntia flammam,
Cur bustis, Princeps, assidet ægrotat?
Cur gemit, & sacræ tractat feralia dextræ,
Nec dignum tanto Numine munus obit?
Jam sibi mortalis, jam mortuus nêpe videretur,
Attulerit si veas quum tibi Parca manus.

EMBLEMA

Sceptrum cum oculo in vertice,

CUM LEMMATE

Sapiëntiæ sedus, & Regni.

Sceptro oculum insculpit, quo Regem Ægyptus Osirim
Exprimet sacris ingeniosa notis.
Nempe oculus, divina, tuam, Sapiëntia, lucè
Designat, tegnum sceptrum vetanda notat.
Ergo potestati Sapiëntia jungitur aptè;
Quæ tua, Regnatric, gloria summa fuit.

FORTITUDO.

- E** Ngēerosa comes virtus, Regina, tocondit,
Inferiasque tibi religioſa tulit.
Quin etiam, quamvis adverſus neſciſa vinci,
Ingenti lacrymas clade ſubaſta daret;
Sed reputans, animi tuleris quo robore letū,
Cogitur exemplo fortior eſſe tuo.

EMBLEMA

Trophaeum a Quercu decisa ſuſpenſum

CUM LEMMATE

Deciſa decenſior.

- S**ilva Jovis laetè ramos detonſa comantes
Pulchrior eſt, a. ar. us quam ſacer ornat
honos.
Clade ſua ſil. x. & ſeſto corpore major
Magnorum exuvias ſuſtinet alta ducum.
Rebus in adverſis claſceſcit nobile robur,
Et leti in medio turbine Fortis ovat.

PIETAS.

- S**um Pietas terra expulſa nocētib. olim,
Sed, Regina, tuo ſæpe recepta ſinu;
Quæ te ſideret ſublimem in ſede locavi,
Ut per te ſedem præbuit Aula mihi.
Nunc monumenta colo; hæc poſtquam tibi
lumen ademptum,
Pæne mihi Cælo grador urna tua eſt.

EMBLEMA

Gemma in Conchâ

CUM LEMMATE

E Cælo color.

- U**T Cæli ſoboles e Cælo gemma colorem
Ducit, Erythræi quæ parit unda maris;
Sic tibi mos animo, variæque ex Æthere do-
tes,
Iſque color mētis, quem Deus ipſe dabat.
Sed tamen eximie, qui te, Regina, deceret,
Gemmaus in niveo pectore candor erat.

JUSTITIA.

- C**ompoſuit lites junxit Victoria cives,
Defendit leges, edomuitque neſas;
Nunc Cælo poſitur, Cælum quid ſtemus a-
depreſam?
Hæc Themidis proles ceſſit in aſtra viſa,
Illa ſed humanum genus indignata reliquit;
Hæc ſua tranquillo lumine Regna videt.

EMBLEMA

Sol in Æquatore.

CUM LEMMATE

Melior quando omnibus idem.

- Q**uæ Sol diſpenſat radios æqualiter Orbi,
Floribus, aut pomis læta ſuperbit hu-
mus.
Quam Rex juſtitiæ gentes regit, omnia flo-
rent,
Et tamquam verno lumine Regna nitent.
Hinc Tuſci, rapuit quam te, Victoria, farū,
Viſi Cimmeriæ ſunt ſibi nocte premi.

IN FUNERE

LEOPOLDI IMPERATORIS

AUGUSTI,

*Quam ei Florentiæ in Templo Divi
LAURENTII magnificè juſta
ſolveretur.*

- R**ex Thracum obſeſſam dum ſperet bar-
barus urbem
Threſicio captam ſuecubiſſe jugo;
Dū pia ſe flammis hauriturū templa profanis,
Templa Sacerdotum ſparſa cruore putat,
Traſtūrumque nurus, formoſæque agmina
pubis,
Jamque ſua prædam Regna Latina vocat;
Accipit Odrſias adverſo Marte phalanges,
Robur & Imperiū procubuiſſe viros;
Et pavet, & captus, Cæſar, ſibi pæne videtur,
Et dat præcipiti regis terga fuge.
Quanta tuus eſt virtus? qui olim injecere ca-
tenas
Tot Ducibus Reges, en tua vincia timent.

EMBLEMA

- N**omen in extremas horrendum exten-
derat oras
Thracia gens terris impoſitura jugum,
Hanc Scythæ fretus equis, hanc fretus aci-
nace Medus,
Hanc & odorati fruge ſuperbus Arabs,
Hanc Reges, Europa, tui, populi que treme-
bant,
Et Libyæ fortes, Æthiopumque Duces.
Quocumque inſenſus converterat arma
Tyrannus,
Terror ibi, & cædes, excidiumque fuit.
Aſpiciis, Leopoldæ, tuis nūc victa quieſcit,
Et timer hoſtiles barbara terra minas.
Sic qui victor erat, te vincitur aſpice, vincit
Sic victi, & cunctis, Cæſar, es una ſalus.

DA-

Dacia, quæ populis, quæ fœta furentibus
armis
Romuleo bello tertio una duces;
Tandem Trajani celsæ captiva triumpho,
Subdidit & fero colla subacta iugo.
Hanc premis imperio, victor Leopoldo,
potenti,
Et domitam cogis jam tua signa sequi;
Quam bene Trajanum Leopoldo laurea
jungit;
Optimus hic nempe est, optimus ille fuit.

Eugenii ductu Libyæque, Asiæque phalanges,
Et percutunt vires, Bistonis ora, tuæ;
Barbaricam stragem tumido vehit amne Tibiscus;
Inque tuas, lîter, decolor exit aquas.
Phœnicum extinxit memorandum Scipio
bellum;
Fudit ubi Pannos, Hannibalemque trucē;
Eugenius pacem parit altâ strage Scytharum,
Victor & in Cœlum te, Leopoldo, vehit.

DE BEATO TORELLO

In solitudinem se recipiente.

Felices Arni fontes, tuque ardua rupes,
Nubiferâ Tuscanæ quæ tegis arce plagâ.
Vos colit en Divû iustissima cura Torellus,
Quem Deus in vestris collocat ipse locis.
Nec tam vos tollit admota cacumina Cœlo,
Nec tam vos liquidi fluminis ornat honos;
Accola quàm tantus, quem vobis invidet
Æther,
Quem cupiunt colles, Patris magna, tul.
Vos requies illi, statioque intacta procellis,
Tartarus ex atro quæ Acheronte ciet,
Vos inter Superûm cætus Heros videtis
Versantem cæto Numinis ore frui;
Auditis voces, auditis amabile carmen,
Et quos Cœlicolûm dat chelys ista sonos.
Cernitis & puro fulgentem lumine pubem
Aligeram, lætos & per inane choros.
Vobis verticibus cedant Pangæa coruscis,
Divitis & tellus fonte superba Tagi:
Cedat, Pætolum rutilum quæ fundit, &
Hermum,
Quæque tuos ortus, decolor Inde, videt,
Regnaque, deliciis quæ plena fuisse beatis
Narrantur, Ganges gemmifer unde fuit.
Laus potior vestra est, quorum potuere recessus
Egremium vitæ eripuisse Virum.
Ille iugis fontem, vestrisque invenit in undis
Æternam in vitam nam salientis aquæ.

IN EFFIGIEM CAROLI

LOTHARINGIÆ DUCIS

DICATAM

SERENISSIMÆ VICTORIÆ

ROBORE Æ.

Qui tibi clara Ducis medio, Victoria,
bello
Ora dicat, felix omen id esse cupit.

IN EFFIGIEM JOANNIS

SARMATARUM REGIS

Dicatam Serenissimo

PRINCIPI FERDINANDO

Invisi Regis tibi, Princeps, ora dicantur;
Quem referes factis, reddit imago Ducē.

IN EFFIGIEM

D. GUIDONIS GRANDII

GEOMETRÆ CELEBERRIMI.

Ne sperne effigiem, quæ magnum ingen-
tis Olympi
Menforem, quamvis parva sit illa, refert.
Ne tamen hac metire Virum, qui quantus
haberi
Debeat, hic monstrat major imago liber.

IN FONTEM.

Hanc si Narcissus lympham scitundus
adisset,
Ad Stygias ævi plenior esset aquas.

*Ad ornatum Horti, in quo Fontes,
Aque salientes, Piscina,
Lacus.*

Hic fuit antiquis potus, sed vita nitebat
Candidior, quâto purior unda mero est.

Quæ lymphæ ex alto petit ima quietis amore,
Quanto altâ melior sit, docet, arce quies.

Quæ salit in sublime, læcu mox ūda quiescit;
Pensandus merita nempe quietis labor.

A Mobilis unda fluit, fluit & data vita; sed unde
Unda subit; vitam nil reparare potest.

Unda tui speciem reddit pellucida vultus,
Effigiem vite, sed magis illa refert.
Quum vides hanc inlabilem, fluxamque,
quid, hospes,
Æternis urges pectoris consilia.

Nec revocare gradum præcepta valet unda,
nec unquam,
Quæ semel occiderit, lux remeare potest.

Ex undis, nec vana fides, effinxit; in undas
Cuncta jubet solvi Conditor ipse Deus
Vis igitur, stabili quàm confert omnia nexu,
Discete, naturam cerne fluentis aquæ

Pura nitet, placido quæ gurgite labitur, unda,
Sed limum, tumido quæ fluit amne, vehit.
Vita fugax lymphæ similis; tranquilla serenâ
Fert ævum, tristes irrequieta dies.

Ut levis unda fluit, velox ita labitur ætas.
Vivere ni prospera, effluet illa tibi.

Fons manet, unda fugit, nostroque simili-
mus ævo
Fons, non quâ manet, est, quâ levis un-
da fugit.

Flumine turbato nil foedius, amne quieto
Pulchrius. Apparet, quàm sit amanda quies.

Stare putes fontem, qui labitur; omnibus
Auctor
Naturam voluit fontis inesse Deus;
Nam rerum ignari dum ceu mensura tene-
mus,
Cuncta fluunt rituprætereuntis aquæ.

Inviest somnos dum garrula lymphæ salu-
bres,
Spemque, matumque ægri somnia vana
puta.

Narcisso exitium vitreis fons attulit undis,
Dum stupet, & formam deperit ipse suam.
At tibi si fontem, quasi rerum, ævique fluentis
Effigiem spectes, unda salubris erit.

Tranquillâ scopulus qui circumfunditur
unda
Arduus, hic vera est sortis imago viri;
Qui nequit ut vincit fortuna fluctibus ætas,
Molliri nescit proliptiore vado.

Dum rigat uds latex, præterfluit ora; vo-
luptas
Sic dum percipitur, non reditura fugit.
Extinguit tamen unda sicim; sed blanda
voluptas
Hoc magis accendit, quo potiare magis.

Mollibus statur scopulus, non mergitur
undis,
Durnities mediis nec superatur aquis.
Hinc heet, exemplum capias; jucunda vo-
luptas
Perfundat mentem, non violenta domet.

Nil prodest, ramis quodd læta comantibus
arbor,
Quodd gelidi fontes, perspicuique lacus,
Et Zephyri levis aura gravem domat ætas
æritum,
Ni ponas æstus pectoris ipse tui.

Hic ævum ludunt certamina dulcis, ludit
Frondebis aura procax, ludit & unda
fugax.
Hos inter ludos fortunæ linquere ludum,
Et mentem curis explicunde juves.

Nedecus hic urbis cupias, hic lætior alci
Ætheris aspectus, liberiorque præter.
Cernere quom possis arcem immortalis O-
lympi,
Quid te hominum moles frustra labore
juvat?

Laurus sb intactis frondefcit lætius undis;
Nimirum Virgo virgine gaudet aquâ.

Quæ Daphne fugit, nunc arcet Apollinis
ignes;
Phœbe adeo flammis est inimica tuis.

In Theriacam.

Dixit Alcides dextrâ mactata nocere,
Andromachi ingenio tristis Echidna
juvat

Viva

In Eandem.

Viva tulit mortem, fert vipera mortua vitam,
Omnis vertuntur, quæ nocuere, juvant.

In Mappam Geographicam.

Terrarum quid Regna stupes? tibi latius,
hospes,
Regnum est, Rex animi si potes esse tui.

Immensum includi videas quum finibus Or-
bem,
Et desideria ponere discas modum.

De Eucharistia Sacramento.

L Autor Assyriis tibi mensa paratur, in
unâ
Cælicolum apponit Rex dape, quidquid
habet.

Quum Deus ipse epulum tibi sit, conviva
Tonantis,
O quantū immensū Numinis instar habes!

Humanas curas, humanaque gaudia ride;
Jam Deus æternâ vesceris ambrosiâ.

Θεοῦ δέ, ἀσπύρας, θεῶν ἀτολάει τραπεζῇ,
Ἀδύσπαστον θεῶν δια τράπεζα θεῶν.

Mortales Cereris non solo munere vivunt,
Illos alta magis verba Tonantis alunt.
Nunc sub fruge Dei latet admirabile Ver-
bum;

Hoc hominēs uno vivere Pane queunt.

IN DISCESSU FRATRIS.

Elegia.

PArthenopen Frater mihi nestare dulcior
ibit,

Mantoi Tempe Vatis amica tube.
Musa [mihi quando non fas] comitare mi-
grantem.

Sed propera; naves aura secunda vocat:
itrea sopiti ridet pellacis Ponti,
Non Hyades terrent, Pleiadesque ratem.
Tom. III.

Non tempestatem pluvio meditatur Orion
Igne, nec Olepium protulit ore jubar.
Est festinandum, quando favet æquor cuncti,
Instabiles rixus, mobile marmor habet.
Quisquis, ubi lætæ favet indulgentis sortis,
Non properat, verfas heu gemet ille vices.
Vade, licet claudo properes, Elegeja, gressu,
Vade, suis pennis te vehet ales Amor.
Quid mandem tibi, quæris? iter ne desere
fratris,

Dulcibus alloquiis tædia falle vix.

Tranquillamque Thetyn, ventosque prece-
re ferentes

Germano, & Pyllos, & sine sece dies.

Si quando flebit, patrijs quod vultus ab ulnis

Delicias liquit, candida Flora, tuas,

Hæc importunum solabere voce dolorem,

Sed fac, vox dulci lætius ore sonet.

Quid fles? haud crimen patriâ te pellit ab
urbe,

Non est causa tuæ collascrymanda vix.

Non ad Hyperboreas hiemes, ursamque
nivalem,

Caucaseumque jugum te via dura feret;

Flevit ubi in cædem secundū vivere postus,

Primus ab Ætherei qui tulit arcadem:

Non petis Æthiopes, quos urit inhospita

Solis

Flamma, nec ad Libyes litora tendis iter;

Vis Austri molitur ubi tumultumque, ne-
cemque

Hospitibus, crebrâ & dipside turgit hu-
mus:

Non Ithaci tentas errorem, Iramque, mi-
nasque

Et maris, & terræ, Cælicumque feres:

Non te ceu Veneris Natū terraque, saloque,

Errantem Coniux sæva Tonantis agit:

Non te vesani furor impius urget Orcæis

Ad sacra Barbaricæ sanguinolenta Dææ

Parthenope tibi meta vix est innoxia Siren,

Quæ Charis Hesperii, deliciæque soli est.

Ridentes vires agros pulcherrima Tempe,

Tempe quæ Mundi minor aura sovet,

Sebetusque rigat liquidus lapsus Mæandris;

Qui casto purum provocat amne vitrum.

Undantem populis, testisque frequentibus
urbem

Conspiciam, & gazis Regna superba petis.

Nec tamen æternū Florâ cariturus abili;

Luminibus reducis pulchrior Arnus erit.

Sic mage grata parens Nato est. Natuque pa-
renti,

Quum repetit patrii limina cara laris;

Plurima quem vidit peregrinis messis in oris

Suspirantem urbis dulcia tella sue.

Quæis fruimur semper, non tanta est gratia
rerum;

Ni scias, fontis vix tibi ridet honos:

Si flaret semper genitabilis aura Favoni,

Non desiderium gingeret illa sui:

Si nunquā invadeant tranquillū nubila Cœli,

Non humus innubem posceret uda Jovē:

K k

Blan-

- Blandis utrides placidi clementia Ponti,
 A Ventorum fœvis quum poluere minæ:
 Tentale, si posses ramum captare fugæem,
 Nonne foret Divûm dulciior esca dape?
 Si Danaï soboles refugis sua complorat unda
 Dolis, lætitiâ quam ferat illa quies?
 Quum miser ad patrias Arces remearet U-
 lysses,
 Vix cepisse reor gaudia tanta sinu.
 Tu quoque quum reduces referes ad patriâ
 gressus
 Testa, voluptatis copia major erit.
 B Quod si fortè mei, Patriæque oblivis potest
 Illecebris captus, Parthenope, tuis;
 Incepita blandè, cerâ dic obstruat aures,
 Quâ Lærtido blanda pericla fugit.
 Commoda tunc Floris memorabis, & Or-
 bis ocellum,
 Et Chariton dices, Cœlitumque domum.
 Me quoque commenda, caulamque tuere
 Parentis,
 Si patrociniis noster egebit amor.
 C Quod superest, sacram si quando accesseris
 Urnam,
 Qua cubat Aoniû Rex Mæro, luxque
 Chori,
 Inclina frontem, manibus dâ liliæ plenis,
 Et pluviam foris prodiga funde Syri;
 Hinc mea dices rursus: Læte spes altera lin-
 guæ,
 Sol vatum, domini fama, scisique Tibris,
 Cujus hœnos Orbem Phœnice perennior
 implet,
 Miratur ejus Calliopea tobam,
 D Nominis urit amor me ferventissimus; odi
 Volgus, & Aoniss te duce carpo vias:
 Quando erit, ut docto Musarum concitus
 cœtro
 Non humili possim carthen hærere rubi,
 Nympharumque cohors nostrum sitibunda
 canorem
 Audiat, & bibulis pendeat Arnus aquis.
 Tu sine, Cyrrhos operoso pollite flores
 Carpe; nam Cyrrhus laurea sceptrâ geris;
 Castali permitte mihi tu nestaris haustus,
 E Tu mea laurigeris tempora neste comis;
 Te duce non vepres, quos pater Pimpha
 rofarum
 Educas, horresco, nec iuga junctis Polo.
 Vos, almi cineres, scintillâ augere calor
 Castali, nostro in pectore si qua latet.
 Sic vobis sit certa levis; neque dissipet Austri
 Turbo, quos clari nominis aura levat.

IN D. IGNATIUM

LOJOLAM.

- F Nauta licet stellas, & Apollinis ora no-
 tarer,
 Devius a veri lumine Solis erat.
 Tu diem misero lucem, Lojola, recludis,
 Et mentis eymbam qua regat arte, doces.

Ille sal domitor spumantem Neres findit,
 Indomiti studus pectoris ipse domas:
 Ille ratem stetur, quò ductrix admonet Ar-
 ros,
 Tu mentem, quò te Numinis aura movet.
 Vectorem, Lojola, tumis vehis, enpis undis
 Dum Stygus animum, naufragumque
 veras.
 Tu nautæ statio fidissima, fidus amicum,
 Tranquilli totus munera Solis habes.
 At miser emenius pelagum te fortè relicto
 Naufragus infernis immoriatur aquis.
 Nauta quid ad portum converteris velâ salutis
 hec tuz partum hda carina vehit.

IN EUNDEM.

Q Uam tibi sordet humus, Lojola, relin-
 quis liberis
 Quas fortuna tibi prona ministrat, opes;
 Linquis & Eois fulgencia lœmina gemmis,
 Nec dubitas humili posthabuisse casæ.
 Gloria te frustra, frustra te blanda laborant
 Gaudia deliciis detinuisse suis:
 Neo te clara domus, nec dulcibus ebris curis
 Spes decorum Patriæ, nec movet urbis
 amor.
 Ah quotis meritis virtus tibi bellica palmas
 Obruit, & partum Martæ favente decus;
 At te nec palme capiunt, nec gloria Martis,
 Nam domiti solum præmia Ditis amat.
 Usque adeo temnis mortalia, & arduos alto
 Pectore spes hominum despicias exiguas.
 Quam bene spernis, humus quæ dat cla-
 rissima! quum te
 Despicias, quo nil clarius Orbis habet.

IN AVARUM.

T E, miserande, putes Persarum evince-
 re gazas,
 Atticalæque tuis cedere credis opes.
 Falleris; haud Codro, miseroque beator
 Iro es.
 Te cruciat stygiis abdita lœmina modis.
 Dum tua mens auro, tellure quod addidit,
 hæret,
 Funeris ante diem contumeliosa jacet.
 Te rota fortune metuentem Ixiona torquet,
 Tantalus in medio flumine queris aquam:
 Ut vorat æternus Tityi præcordia vultus,
 Triste famæ tui cor tibi turpis edit.
 Ceu Danaï soboles unda resurgente laborat,
 Te cruciant fluxus dum minuunt, opes;
 Quum stabili nequeas consistere culmine
 rerum,
 Urget Sisyphius noxia corda labor.
 Nempe tuo sedet quum Rex in pectore
 Plutos,
 Quis Regno Ditis te neget esse parem?

Defunctorum expiatio.

AD P. LIBANORUM.

A Non tibi Achæmeniis cumulanda altaria donas,
 Non urenda sacris tura Sabæa focis,
 Ut manes venerere pios, animæque sepulcris,
 Quas rapuit tristi funere Parca, voces;
 Sed facili sunt vota Deo fundida, precesque,
 Manibus ut parcat mitior ille pius;
 Et vocet ad Superos, patrioque adscribat
 Olympo
 Faucibus ereptos, mors tenebrosa, tuis.
 Sic potes immotas fatorum vertere leges,
 Crudeles Erebi sic aperire fores;
 Et quæis mortalem eripuit lex ferrea lucem,
 Æternam votis restituisse tuis.

De CHRISTO Cruci affixo.

O Dolor, immeni confossum cuspide pectus,
 Et laceræ aspicio Numinis ora mei.
 Cui tantum licuit, quis bellum inferre Tonantem,
 Aut potuit diræ plectere morte Deum?
 Crudeles furis, scelerumque insana cupido,
 Vestrum opus hoc, vestri vulnera facta manu.
 Auctorem vitæ vos funete mergidis atro,
 Dum properat rebus consuluisse meis.
 O quam letifera est vestri violentia teli,
 Quæ vitæ Patrem perdere læva potest!

De eodem.

Cerne Dei vultus, transfixaque pectora dumis,
 Quodque altum in sacro pectore vulnus hiat;
 Et lacrymas effunde, imo & suspiria corde,
 Crudeles obitus & miserare Dei.
 Sic tibi, divino quæcunque in pectore cernis
 Vulnera, Divini vulnus Amoris erant.

AD MINACCIUM,

Qui Orationem Germanicâ Linguâ habuit

In laudem Divi LEOPOLDI.

Quod non Romuleæ, non Tuscæ lactea lingua
 Flumina, Teutonici fundis et oris opes.
 Inclay Germanæ Leopoldus gloria gentis
 Laudari Patriæ maluit ore suæ.
 Et quoniâ Divo Patriâ est præstantior æther,
 Ille tibi Æthereum tradidit eloquium.

Tom. III.

Quæ Libanus dat clara tuæ cognomina genti,
 Consona promeritis sunt, Libanore, tuis.
 Digna cedro scribis, vivis dignissima cedro,
 Laudibus æternis vernet occurumque decus.
 Virtutem indigetum, linguæ quam divitis ornat
 Copia, vivendi norma, tenorque refert.
 Lilia virginei celebras intactæ pudoris,
 Moribus arident candidiora tosa;
 Eloquii quæ flore sacri castissima vernant
 Lilia, non lacrymæ, docta sed unda serit;
 Unda serit, liquidi quam torrens aureus oris
 Evolvit Pylis dulcior unda favis;
 Hæc immortalis ridebunt lilia vere,
 Æternus quæ Sol nutrit, & aura Dei.
 Ergo tuæ semper vernabit gratis Pithus,
 Lilia cui redimunt non peritura comas.
 Sed plus me tangit naveorum glotia morum,
 Quam sandi Charites, ingenique lepor.
 Quem non in laudes trahat admirationis mentis
 Ille tui candor pectoris, ille decor?
 Quæ fingit scelerum purum Sapientis pectus,
 Quæ facit sit pietas candidiore coquit,
 Quæque sicut Divum nectat, perituraque calcet
 Gaudia mens, victrix quæ Phlegæthontis ovat?
 Pura fides, Diti non elustabile vallar
 Te mentis robor, iustitiaeque tenor.
 Magna modis tenuat parvis mea Mosa, brevique
 Dum stringit gyro, multa canenda silet.
 Quid sacras memorem curas, animumque modestum,
 Nulla superbiisci quem levat aura sinus?
 Quid pia vota canâ, nives spes aurea pennis
 Quæ vehit, immensâ quæ probat Aula Patris?
 Te quoties vigilem nox intempesta tuerur,
 Ex stupet ardentes ingeminare preces.
 Dum sequeris Numen, dum sidera pectore lustras,
 Jესæque canis murmura magna lyre;
 Sic somni Divum munus cômune rependis
 Cœlitibus, plumas sic pius odit Amor.
 Scilicet æterno qui figit lumina Soli,
 Invigilet Soli, nocte silente, soo;
 Exemplo dum mota tuo grassatur ad astra,
 Præside te gessit religiosa domus.
 Tu sissimas animis Divini fobdis Amoris,
 Qui decorum carpunt te præeunte viam:
 Tu Phlegæthônæ motas Aquilone procellas
 Non perturbatâ vincere mente doces:
 Irarum cæcos ætus, statumque tumoris
 Vis inconcussi pectoris æqua domat.
 Facidâ veluti qui primus classe subegit
 Indignabundæ spumea Regna Thetys,
 Argolicos ignota Duces per Cærulea duxit,
 Divitis ut raperent nobile Vellus Ovis,

Kk 2

Chao-

Chaoñiam scđatus avem viđrice rebelles
 A Perdomuit Borean, Oceanumque trabe.
 Non illum rapuere auide dira antra Cha-
 rybdis,
 Sorbuit aut rabidis altera pestis aquis,
 Non concurrentes Symplegades eliserunt,
 Nec dulci Siren traxit acerba dolo;
 Securam ducia, Caeleſtus Navita, puppim,
 Et tomidi vitas ceca pericla ſali.
 Nec tu per fluctus vitæ, per mille procellas
 Aurea Phryxæ vellera poſcis ovia.

AD AMICUM RUSTICANTEM

Epistola.

U^T pede felici noſtris conſtitibus adſit,
 Et faciles aſſet prout Apollo modos;
 Non mihi Caſtallo latice e fonte bibendi,
 Laurus & Aoniis uſque petenda jugis,
 Quum iucunda tuum præſcribit epistoła no-
 men,

Carmina Cyrrheo largius amne fluunt:
 Ocyus ut properet ad te, cariffime, docti
 Sponte ſua cõmum ad loca juſta pedes:
 Claudicea æterno quamvis Elegia grefſu,
 Phœbei pennia ite videtur Equi:
 C Clauda licet magnum non abnuſ Apenni-
 num,

Duraque tam molli ſcandere ſixa pede.
 Ad te numpo venit, pretium tu grande la-
 boris,

Tedia longinqui callia, amice, lavas.
 Scilicet ut magnæ major Carthagina ultor
 Edomar indomitas Hannibal igne vias;
 Candida Theſeo qui ſixdere peſtora jungit,
 Viſtor Amor durum lampade mollicitur.
 Perge leves agitare pedes, Elegia, placencia,

D Te ſeſſam excipiet jœcundo Rillius ore,
 Portus erit longe dextra, ſinuſque viz.
 Sive agiles Dryadum mirabitur ille choreas,
 Et calami loſus, Pen Tegææ, cui?
 Seu liquide propeſ ſacrum caput abditus
 undæ

: Alicum dulces combibet aura modos;
 Seu volucres viſco, ſeu callidus illice fallat,
 Et laqueis, celo ſive tonante petet;
 Seu tender ſilvas audax venator in altis,
 Siveque fulminis bella movebit apris;
 F Seu vario ſlorum gemmantia prata colore
 Speſtabit, denſa & nemora alta comia.
 Denique quidquid ager, ſi non oblitus a-
 micum eſt,

Gefſtier advenſa torque, quaterque tuo.
 Verum ubi te cupidis exciperit obvius ulnis,
 Si quid ægam, quæret, taſſa diſta debia.
 Vivit amicitia non immemor ille, nec un-
 quam

Effluſit obliſto peſtore dulcis amor.
 Te coſis abſentem, tu nobilis hoſpes, amice
 Arbitr atque anime mœtis in arc ſedes,

Teſtis ego patriz pandam penetralia mentis,
 Mentis, quæ genuit me, tenentque diu.
 Illic impreſſam vidi morumque tuorum
 Effigiem, vultus effigiemque tui.
 Eſt locus, humani quæ veritatis altior orbis
 Inſurgit veſtris æmulus, aſtra, globis.
 Nam ſi mens rapidum moderatrix volvit
 Olympum,

Hic dominatricis Regia mentis ineſt.
 Veſtibulum ante ipſum primâ rationis in
 arce

Multiplicis formæ vulgus inane volat:
 Hic ſimulacrorum ſeries, exercitus ingens
 Imperiis pareat, mens operoſa, tuis.

Quidquid alit tellus, gemitales æquora undæ
 Quidquid montis, inferis progenere vadis,
 Quidquid Junonis Regnum ſpirabile ſervat,
 Igneus & quidquid format, æquæ vigor,
 Exprimat hic animi viſdædala; qualiter orbi
 Oppoſitum vitreo corpore imago reſert.
 Naturæ vaſtam capit anguſtiſſima molem
 Sedes; parva licet, grandior axe patet.
 Cuncta amplectentem completitur Ætho-
 ra, humumque,

Aëriaſque domos, undiſonumque ſalum.
 Rerum denſa cohors, quum mens vigil im-
 perat, audit

Imperium proprio juſſa manere loco:
 Aſt ubi membra ſopor lethæis ærigat ondiſ,
 Et regnatricis grande quieſcit opus.

Sæpe ciet varios conſecta cæterva tumultus,
 Turbatuſ monſtris irraquies quies.
 Aëra veſtudo valocior alic ſindit,

Tardaque telluri fulminis hæret avis,
 Definitt in piſcem ſpecioſa forma Diones,
 Jungitur & ſonipes Gryphibus, ægna lupor:
 Ex undiſignes naſcuntur, & ignibus undæ,
 Gramina fert Cæſum, ſidera gignit hu-
 mus.

Has umbras inter rerum ſublimis amica
 Imperitat menti mentis imago tua:
 Prode ubi hæc animi penetralibus; incedi
 Dat ſimulacrorum plebs venerata locum,
 Decedit Regnatrici, nam ſubmovet ægmen
 Mobile telorum ſpecies ſatelles amor.

Ergo licet variâ perturbet imagine rerum,
 Et mentem curis turbidus ætus agat;
 Si carl ſpecies obſecta refulſcat oris,

Curatur nubes, triftitiamque fugat.
 Sic ubi terribili Cæſum vapor abſtulit ombſ,
 Qui ſimulat miris horrida ſpectra modis;
 Quum centum geminos nubes imitata gi-
 gantes

Hinc, illinc facies torva minatur equi;
 Inde Chimærarum, Centaurorumque ca-
 terve,

Orſque Geryonom, tergeminiſque cania;
 Si mites aſſat Bores tranquillior auras,
 Threſicias animas, ægmen inane fugit;
 Nuſquam nimboſis conduntur ſidera mon-
 ſtris,

Et Phœbus lucis tela ſerena vibrat.

Arbi-

Ambiter hinc mentis regnas, hinc semper
in ore es.

Hinc absens animo nocte, dieque redis.
Non aliter, quamquam nubes tegit invi-
da Solem,

Non vili Clytien fideris ora movent;
Seu Titan ortus, medio seu servet Olympo,
Seu Tarselias ille propinquat aquis.

Hæc, quæ te possunt, Eliegeis, teste pro-
bati.

Sunt, & quæ nostro restitua ore sonas.
Si quæret, quas docta mihi dent otis euras.

Tunc hæc dicta memor, ceu loquar ipse,
dabis.

Me juvat ingenio Mundi petere rursus molem,
Icaro quamvis arduus more petam:

Me rapit ætonicum rerum pulcherrimus
ordo,

Aurea me nitidis uritis, astra, globis.
Cur ferus accendat bellorum incendia Ma-
vors,

Quærimus, & placido eur micet igne
Venus.

Cur immortalis torpentes frigore flammæ
Æquoreo nunquam proluit Urta vado.

Agmina nimborum præceps effundat Orion,
Pleides, æque Hyades, Oleniæque jubar.

Noli exauditos tæneæ revoluta sonos,
An tacitos ducant sidera muta choros.

Cur septemgeminos Mundi septemplex i-
gnes

Obversos Cæli via sapientis agat.
Horrear insausi cur flammæ cruenta Co-
metæ,

Quæ vis fulmineas flammet, agatque faces.
Cur lapidum effundat violentus Juppiter
imbres,

Grandine cur nubes vana sigillet humi.
Unde sacros fontes magne dæc ubera matris,
Et flux æternæ Thetys, unda selo.

Nec vitæ normam, documentaque discere
morum.

Non animo dulcis, dignaque cura meo est.
Ut beet intactam culpæ Sapiens mentem;

Fortunam virtus ut domet una feram.

Quenam metæ boni, num dulci præstet ho-
nestum,

Quis sit amicitiæ, quis pietatis amor.
Quæ mea mæs haurit tranquille gaudia venæ.

Admirata suum quam videt ipsa decus!
Quam summi pulchram se cernit imagine
Patria

Perpetuum æternâ mente vigere fatam;
Regnatricem animæ se verricis arce sedentē

Cogitat, ut Regno jura det æqua suo;
Possit & irati flammæ compescere cordis,

Et quas accendit fœda cupido faces.
Inde vetustas memora evolvere fustos,

Helladis, & Latii nos monumenta juvat.
Nec non mantol meditamur carmina vatis,

Barbicon & Calabri, Pindaricæque Lyræ,
Candida quæ culti modulatur Musa Tibulli,

Quæque tenebroso Persius ore canit.

At quemquam Aonidum polichro mens ar-
det amore.

Non favet ingenio Musa vocata meo.
Aret vena mihi, quæ largius omne fluebat,

Phœbæ nutrix ingeniosa facis.
Non assit Clio sacundas amplius euras,

Defluxere meis laures ferta comis.
Infelix omen, dum sis sonora lacesso,

Excidit attonito lapsa repente Chelys.
Dū stupeo, fractæque lego testudinis artus,

Adstitit ecce oculis Pieris una meis;
Illa Chelyn lævâ pendentem parte gerebat

Flaventes myrto vincta, rosique comas.
Errabat collo dare crinis idoneus aure

Lufum, inerat roseis gratia mira labris.
Quamvis ira dæus placidis turbaverat oris;

Vel rigor in dolci fronte decoruserat.
Aurea lux tremulis flammis vibrabat ocellis,

Candida purpureus pinxerat ora color.
Ad summos eyclas usque pedes demissa

fluebat,
Cujus non facies, non color unus erat,

Nunc gemmam Heladum referens, nunc
illa smaragdum.

Æmula nunc flammis, clare pyrope, tuis,
Cerule berylli nunc lumine fulgorat Indi,

Nunc varias pulchras, Margari pulchra,
vices,

Quam variis luctet radiata coloribus Iris,
Quam multo Chloris flore colorat humi;

Quale, vibrat Titan adversum ubi candidus
ignem.

Ostentat colli blanda columba decus;
Talis erat Cycias; Charitum pulcherrimus

ordo,
Et jocus, & risus, & comes ibat amor.

At postquam intravit nostras irata penates
Diva, jocus, risus, jussus abiit amor.

Hæc ubi me torvo spectavit lumine, tales
Indignabundo protulit ore sonos.

Proditor Aonidum, Parnassi transfuga, pone
Oeyus immeritam in unera nostra lyram.

Phœbeis ingratis ehoris, spem pone coronæ,
Non tegit indignas Delphicæ silva comas.

Nequidquam tendis sacundum haurire flu-
entem,

Nequidquam Phœbum, Pieridisque vocas.
Non tibi Cuthabdes, tibi non aridet Apollo,

Surda quid increpitus Numina? culpa
tua est.

Quam sacra Musarum, quam Phœbom ritē
colebas,

Implebat pectus non levis aura tuam.
Ipsa propinavi Cyrrhæi pocula fontis,

Fontis Lethææ non meruentis aquas;
Crinibus ipsa ruis frondem Peneida legi;

Ipsa tibi Porbi lucida plectra dedi,
Quum te Castaliæ tulit imperus alite ferri,

Frenavi manibus Pegason ipsa meis.
At nunc immemorem cepere oblitus nostri,

Sic Lethæa tibi, non Aonis unda placet,
Quum rus sollicitis pandas præcordia curis,

Miraris, si non assit Apollo sinum.

Ille fugit mentem, quæ sædo turbida fluctu
 A Phœbeam excludit semisepulta facem.
 Ut Sol non hilarat secundâ lampade terras,
 Humida si Cœlum contegit ala Notæ,
 Numen idem Phœbus sacro non concitat
 igne
 Pectus, ubi mentem nubila cura premir.
 Adde, quod hæc mæsti quum tergere nubila
 cordia
 Musarum Choreis posset amica Pales,
 Otia non sequeris, tranquillaque gaudia
 ruris,
 B Nec te Nympharum pulcher adurit amor.
 Immemor heu laudis, meritorum oblite
 meorum,
 Sic fugis Aonio Numina grata Deo?
 Nescis heu, quantum villarum pura voluptas
 Alliciat doctos, commoveatque choros.
 Hic ubi tranquillo devolvitur unda fusero,
 Et pasat instratum floribus herba rorum,
 Quam juvat ignavi nescire silentia plectri,
 Quam juvat Orphæis ducere fixa modis?
 Interes volucrum responsant carmine valles,
 C Consona silvarum dum quatit aura comas.
 Tityrus & saturos inter lætissimus agnos
 Indocto flammam concinit ore suam.
 Ingeminant Dryades plausum, subbundsque
 Najas
 Carminis auditi præmit ab æmne caput.
 Circumdat volucrum Seliæis Hamadryas or-
 bem,
 Menadas Ogygi Nominis ardor ægir.
 Hæc inter quantus Musarum spiritus implet
 Pectus, & assidu concitat usque suo.
 D Scilicet ingenii fugiendum ignobile vulgus,
 Et quas urbs curas ambitiosa parit.
 An non quum traheret Vates Rhodopejus
 Hæmum,
 Frenaret lapsus, Nescit, vel Hebre, tuos,
 Fœda profanati fugit commercia vulgi?
 Inde sacra terras movit, & alstra chely.
 Ipse lyre princeps silvas dignatus Apollo
 Ambrosio lrtos ore beavit agros.
 Tunc risit tellus florum secunda, tumque,
 Phœbe, jubar stellis devenerata fuis.
 E Invidere solo Phœbeum sidera plectrum,
 Concentus rapidi conticuere poli.
 Quid Maro sol vacû, Latæ lux altera linguis,
 Quam legit sedem, ut grande moveret
 opus?
 Parthenopes Tempe quâ jucundissima ridet,
 Arms Phrygum cecinit, Dardanumque
 Ducem.
 Perpetuis mens nempe astris cognata bestos
 Concentus recolit tunc hilarata poli,
 F Quum tacuit strepitus curarum, animique
 tumultus,
 Delicisque beat pectus amica quies.
 Tu tamen hæc vitas tranquillæ gaudia ruris,
 Quis te Pieridum credit amare choros?
 Quid querar hæc? Musis inimica volumi-
 na Baldi
 Diceris ah demens præposuisse meis.

Tu divina potes penetralis liquere Cyrrha,
 Tu potes inlans iurgia terre sorti?
 G Mollius ingenium quid duras flectis ad artes,
 Otia quid cursu temnis amica meis?
 Ah cave, triste rotat telum indignatus A-
 pollo,
 Dextra licet Charites, & pia plectra gerat.
 Hæc sævo febris tua pectora corruiat æstu
 Ira, Machaoniz quem domuere manus.
 Lædere si pergis, qui nunc te fulgure terret,
 Vibrabit læsus fulmina iusta Deus.
 Dixerat; iræstem dictis lenire parabam;
 Aversata meas respuit illa preces.
 Ad Cœli rediit, cantu quem temperat, orbē;
 Ast ego conticu, deposuique lyram.

*Superioribus Carminibus sequentem Elegiam a-
 djungere placuit, quæ Pisis edita fuit
 in Fœmæ Auditoris.*

IN EXEQUIIS BENEDICTI AVERANII

Quum Viro Clarissimo parentes
 Amici parentarent

ELEGIA.

Q Uid furis? ah nostro numquam saria-
 bere fletu.
 Mors fera, mors magnis invidiosa viris?
 Anne etiâ misera virtutem excindere terris,
 Er premere offusâ sæcula nocte paras?
 Proh dolor! Eloqui Patre mors abstulit atra;
 Phœbi delicias abstulit atra dies;
 Quem genuit, fovitque sinu sapiētis, sanctos
 Er finxit mores, abstulit atra dies.
 Si re cæcia amor furis immanibus actam
 Urit, & humani sanguinis ardor agit;
 Mors ubi bella ciet, strageſque, & prœlia
 miscet,
 Atque avides præde miles in arma ruit;
 Ensem illic, salemque rota, mortemque
 minantes
 Morte truces animæ sœsta nefanda luan:
 Illic exundant incesto sanguine campi,
 Et fluit infectis decolor unda vadis.
 Ut rapiant mala fata malos, ignosco furenti;
 Sed scelus est, rapiant si mala fata bonos.
 Quid meruit morum candor? quid puriter
 acta
 Vita, quid integritas, ingenuusque pudor?
 Priscæque simplicitas blandiri nescis, & equi
 Cultrix, & fuco non temerata fides?
 At-

Atque animus contemptor opum, contemptor honorum,
 Et constans vitæ, perpetuusque tenor?
 Fortunamque premès in victo rubore virtus,
 Altaque mens nullis usque subacta malis?
 Non illum illecebris permulit blanda voluptas,
 Non Venus atque ipsi Diis metuendus Amor.
 Non Cyprii coetus nostri contagia sæcli,
 Otiæque, & molles detinuere joci;
 Sed coluit sacras Musarum, & Palladis artes,
 Triviti & Aoni culmina celsa Jugi.
 Scilicet est crimen doctas coluisse sorores;
 Est crimen doctis incubuisse choris.
 Per studia, & curas mors immatura propinquat,
 Et gaudet summos obruere illa viros.
 Quot grandes animæ dudum periire? quot ævi
 Lumina perpetua nocte sepulta jacent?
 Vestrum erat, o Musæ, properanti obfiteri morti,
 Duraque divino flectere fata sono:
 Vos decuit vitam longum producere in ævū
 Vati, qui vestros auxit honore choros.
 Et tu, Phœbe Pater, vacuam deponere pharetram;
 Frange arcum; imbelli projice tela manu;
 Si nequeant hæc arma tuos defendere vates,
 Projice tela manu; jam nihil ista valent.
 Abjice & herbarum succos, lymphasque salubres,
 Et medicos cantus; si nihil ista juvant.
 Sed quoniam rigidi est immensa potentia Fati,
 Flectitur & nulli Parca superba prece;
 Dum miseris lacrymas, & publica iusta merenti
 Solvimus, huc, Pindi Numina, adeste seris.
 Ponite sed festos cultus, atque aures plethra,
 Nec cingant comptas laurea festa comas;
 Et ferrugineæ tristis cum veste venite,
 Funerem dextrâ concutiente facem;
 Et jacent auræ sparsos per colla capillos,
 Pallentesque riget lacryma multa genas;
 Squalida serali sint tempora vincta epresso,
 Et cieant querulos lurida plethra sonos:
 Lugubres cantus lugubria carmina cœlum
 Audiat, sintonicis audiat Arvus aquis.
 Vester honos, vestri perit Benedictus amor;
 Ingemunt questus rauca sine arte chelys.
 Dicite, Castalis puer ut repperit in antris,
 Et puer Aonio nectat ab amne bibit.
 Ut Phœbus dedit ipse lyram, quos condere posset
 Carmen, quale facit, quum Deus ipse cœit.

Ut lateri assideant hinc Tullius, inde Tibullus,
 Dum stupet, & numeros audit uterque suos.
 Ut numquam a gremio, numquam divulsus ab ulnis
 Palladis edidit cuncta docente Deo.
 Hinc tenuit quidquid Graia, Latiaque Cœmonæ,
 Quidquid & Etruscæ concinuere lyra.
 Naturæque vias, magni & primordia Mundi;
 Quid mare, quid tellus ima, quid astra terant;
 Unde imbres, æstusque, & pigra frigora brumæ;
 Unde fluant amnes, unde procella ruat,
 Et Pharii Vatis miranda inventa; rearsa
 Quæque Syracusius protulit arte Senex,
 Hinc maris, & terræ tractus dimensus Olympum
 Transiit, stellis inseruitque caput.
 Quos obeant cursus, quàm certis legibus errent,
 Et quæ vis magno torqueat astra polo,
 Quæ caussa accendat fœrales igne cometas
 Vidit, & an Cœlo lurida flamma micet.
 Quin & ocraticis sapiens e fontibus hausit
 Artem, quæ mores temperat, atque regit;
 Ut solâ virtutis animi secunda pareatur
 Pax, & tranquillæ pectoris alta quies.
 Et quidquid nobis Veterum sapientia pandit,
 Novit, & expressit moribus ipse ius;
 Cunctaque pervasit complexus mente profunda,
 Abdita divino quæ canit ore Plato;
 Quicquæ arcana Dei referant oracula Patres,
 Et sacras nostræ religionis opes.
 Dicite; Permissi ut reboent ululibus ætra,
 Extinctum & culte Phocidos arva fleant;
 Ut Pindo densis nox incubet atra tenebris,
 Nox vestrum, Aonides, obrutura decus.
 Dicite; ut arescant laurus, & Castalis unda,
 Dicite; sed prohibet dicere plura dolor.
 Interæ sacris dum proni advolvimur aris,
 Urimus & sanctis tura Sabæa focis;
 Si qua manent animo veteris vestigia culpæ,
 Defuncti Manes ablue, Sanctæ Pater.
 Sed nulla insontem labes infecit, & olli
 Ad Superos virtus alta reclusit iter.
 Hic animû aborbet pleno torrente voluptas,
 Et Deus æterno nectare pascit Amor:
 Hic quæcumque olim obscurâ sub nube videbat,
 Commixtus immenso in lumine cuncta videt.
 Dum videt immensum felix jubat, ædet amore;
 Dum videt, atque ordet, pene sit ipse Deus.

Fini Carminum.

I N-

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

I N D E X

Locupletissimus omnium rerum, quæ in Orationibus,
Epistolis, & Carminibus continentur,

*In quo numerus est pagina; litteræ verò sunt, quæ in margine
cujusque paginae sunt appositæ.*

A

Absentes etiam amicis diligere est
bonorum, malorum autem obli-
visci 175. a.
Absolvunt facile amicos amici, ut
facile suspicantur 195. i.
Abstinentiâ Socrates pestem vitævit 168. c.
Academiam insalubrem elegit Plato 30. i.
Academicus favete se faceret Auditor 233. d.
Academicus Arcas creatus est Aulla 219. a.
Accusabat naturam Theophrastus, quod eo
tempore extingueretur, quo incertam quan-
dam lucem veritatis videre cepisset 110. a.
Achilles quare pro voluptate cum Agamemno-
ne litiget 104. g.
Achilles velox 173. a.
Achillis hasta Telephum, quem vulnerabat, sa-
navit 176. u.
Aciem, & convivium instruere ejusdem impa-
ratoris esse putavit Paulus Æmylius 23. u.
in **A**eliose, aut in contemplatione versatur vir-
tus 15. a.
in **A**ctione secundum virtutem non impeditur fe-
licitatem collocavit Aristoteles 95. f. 130. l.
in **A**ctionibus cogitandum est, quid egisset in illâ
re Socrates, Plato, aut Aristoteles 128. l.
337. g.
Actionis gratiarum argumentum 219. a.
Adamantius quasi indomitus ob assiduitatem in
studiis appellatus est Origenes 110. a.
Administrationem sapientes qui non susceperunt,
& tamen Republicæ utiles fuerunt 94.
k. & seqq.
ex **A**dmiracione nata est philosophia 162. l.
Admonitio, & oburgatio in quo differant 175.
f. f.
Adolēscētes ingenio præstantes splent discon-
Tom. III.

di laborem reformidare 120. r. *Vide. Juvenis. Puer.*
Adulatio efficit infēnos homines 109. c.
Adulator in quo differat ab adularore 213. u.
Adulatores dumtaxat diligunt superbi; cete-
ros a se submovent 109. a.
Adulterio infamis Sallustius 119. e.
Aedificata didicerunt homines ab avibus 153. d.
Aedificia splendida non tam urbes illustant,
quam cives optimi 129. u.
Agypti fertilitas 154. e.
Agypti Regnum deserebant Sapientibus 10. a.
Agyptios Sacerdotes Plato audivit 119. u.
Agyptius canis metu serpentum currēse Nilo
bibit 123. i. 155. e.
Amulatio inter plerosque summos viros 25. l.
Amulatio quam utilis sit 141. u.
Amulus Solis Hieronymus in Regiam alborum
equorum quadrigis invehatur 108. c.
Amylus. *Vide Paulus Æmylius.*
Aër nisi ventis agitur, corrumpitur 131. a.
Aër alieno oppressam plebem ut liberaret So-
lon, quam ovæ tabulas profertret, nobilita-
tem offendit 93. g.
Aerucatores 189. m.
Aeschionem philosophum Dionysio commenda-
vit Aristeus 63. a.
Aesch, li in caput aquila testudinem dejecit,
qua ille interemptus est 185. u.
Aionem Medes recoxit 170. u.
Aitate Alexandri Magni quod nihil gessisset Cæ-
sar, fleuit 25. l.
Aitate jam fixata quod nihil ferè præclarum
gessisset, Cæsar angebatur 63. g.
Aitate ineunte Themistocles, & Cimon disso-
luti fuerint 126. r.
Atticus anno decimo quinto Hermogenes elo-
quentiâ præstitit, fecus adultus 32. i.
Africa campi Byzacii fertilitas 154. i.
Ll *in Afri-*

in Africam navigavit Apicius, ut locustis vesceretur 81. L.

Africani superioris districti, quod Reges minore negotio ad nihilum rediguntur, quam e fastigio deducuntur 178. K.

Agamemnon cum Achille quare pro voluptate litiget 104. G.

Agatharchides quomodo tradat elephantos capiti 113. D.

Agelaus parvâ manu Petras de rebus suis desperare coegit 40. L.

Agelaus nudos Petras ostendit 131. M.

Agrarias leges quomodo tulisset Solon, plebem a se alienavit 93. M.

Agricolarum vita curis non caret 61. N.

Agrippa centum sexaginta thermas gratuitas populo praeiit 184. M.

Agrippam Augustus quod rudis bonarum artium haberetur, indignum Imperio iudicavit 47. N.

Agrippina Senecam ab exilio revocavit 84. N.

Agrorum quamplurimum fertilitas 154. N.

Athenis visceribus praeditus dicebatur Didymus 110. B.

Atas an essent Macedones habituri percontantur Barbari 56. G.

Atas quare Amor habeat 111. T. Vide. *Atis*.

Alborum equorum quadrigis Hieronymus quasi Solis simulacrum in Regiam invehebatur 108. C.

Alexus patrem in praetio se obiectura fatetur 192. C.

Alcibiadem Socrates fatori coegit, se nihil scire, itaut illacrimaretur 110. E. T.

Alcibiades exilio pulsus ad Lacedaemonios se contulit, & eos vincere Athenienses effecit 136. A.

Alcmaeon primus librum divulgavit 63. K.

Alexander Severus doctus viris utebatur, & Ar-taxerxes vicir 38. M. T.

Alexander Homerum assidue legebatur 38. L. 123. B.

Alexander audior Aristotelis 40. B.

Alexander irrisus est Barbaris parcontantibus, an alas Maedones essent habituri 56. G.

Alexander Aristoteli octingenta talenta dedit, ut animalium historiam conscriberet 82. M.

Alexander Chærilum poetam distavit 81. A. 162. C.

Alexander puellam a se dilectam donavit Apelli, qui eam depulerat 85. D.

Alexander dolebat patrem nihil sibi relinquere, quod vinceret, & quomodo Orientem debellasset, quod nihil debellandum superfluum esset 93. C.

Alexander quomodo Thebas everteret Pindari domum pepercit 94. A.

Alexander Darii uxorem ne videre quidem sustinuit 108. L.

Alexander apud Millos summum adivit discipulum 114. B.

Alexander ad capitale supplicium docui iussit hominam, qui quomodo sagittis periculum transmittere soleret, noluit eo imperante id facere, sed quomodo cognovisset illum reculare, quia se aliquandiu non exercuerat, illum liberavit. 123. H.

Alexander Liberi Patris res gestas equavit 131. G.

Alexander Indorum etiam doctrinam appetivit 158. K.

Alexandri Magni aetate Caesar quod nihil gessisset, flevit 131. L.

Alexandri in effigiem fingere moorem Archo cogitavit Dioscorides 29. M.

Alexandri successores Ptolemaeus historiarum auditor 40. C.

Alexandro Magno hospitium, non civitatem decreverunt Athenienses, Corinthii vero ipsi duxerunt, & Herculi civitatem largiti sunt 78. I.

Alexandrum rei militaris peritiam vicit Caesar 118. L.

Alexiam Caesar quod ceperit, celebratur 57. C.

Aliena admiratur, contemnimus nostra 76. N.

Alienatio animi a sensibus mori dicitur 103. C.

Alienis manibus ebum capiebat Chrysippus, quomodo illius capiendi oblivisceretur 123. L. M.

Alienum bonum est pulchritudo 163. C.

Alimenes arce sibi expedire coactus est Artabanus Rex 75. K.

Alimenta Hebraei nisi expedire potuissent, Christus non deduxisset eos in solitudinem 189. K.

Alis duobus Orbem universum complecti Amorem philosophi dixerunt 52. D. 114. T.

Alis animos niti ad spectandum Deum dixit Platon 117. D. Vide. *Alas*.

Alliata defunctus est 118. K.

Alpium ascensa defunctus milites confirmavit Hannibal ostendendo Italiam campos 125. D. E.

Alunt artifice artes in omni terra, proverbium 75. C.

Amantes dummodo eo, quod diligunt, non priventur, non valde commoveantur aliarum rerum damnis 89. E.

Amantes vehementer non facile ovis amoribus capiuntur 104. D.

Amantes sibi somnia fingunt 129. M.

Amantium animos molis 109. I.

Amantium coitum minus jucundum putat Lactetius 114. D. Vide. *Amica*.

Amari ab eo, qui amore dignus sit, magnam affert voluptatem 107. E.

Amazonum balneum detrahit Hercules 111. L.

Ambitum perversissimus est ambitionis contemptum esse maximum ambitiosum 191. K.

Ambitioni curarum pleni sunt 61. M.

Amici ortus nostri partem sibi vindicant 50. M. 94. D.

Amici facile suspicantur, sed facile etiam absolvunt amicos 195. I. Vide. *Amantes*, *Amicorum*.

Amicitia Pythagoraeorum, & Epicureorum 63. C.

Amicitia nihil carius est veritate 113. M.

Amicitia, non libidinis similes esse debet amor conjugalis 124. C.

Amicitiam Regis Persarum desepit Heraclitus 161. A.

Amicitias conciliant litterae 11. T. Vide. *Amar*.

Amicorum liberalitas Virgilii centies festerium congestit 161. E.

Amicorum omnia communia 167. C.

Ami-

Amicos preces ^{scribit} diligere est maiorem
hominum honorum verò etiam abientes ob-
servare 179. a.
ad Amicos pertinet probra, & laudes amicorum
214. f.
Amicus amici est imago 170. v.
Amicus amici est quasi quoddam spectrum 200.
c. 114. l.
Amicos in quo differat ab adulatore 213. 16. *Fi-
de. Amantes. Amici.*
Amor quare alas habet 112. l.
Amor Didactori comparatur 113. c.
Amor Muscam docet 115. A.
Amor conjugalis amicitie, non libidini similis
esse debet 214. c.
Amore captes Antiochus Craciam subigere de-
stitit 116. k.
Amore Xenocratis furere videbatur Polemon
61. c.
Amorem duabus aliis complexi Orbem univer-
sum dixerunt philosophi 52. o. 114. f.
Amoribus novis non facile capiuntur amantes
vehementer 104. o.
Amoris arā ignem accendebant ludum lampa-
dam celebrantes 111. v.
Amoris proprium facile suspicari, ita & vel-
le Amicos ubiolvere 293. 2. *Vide. Amici-
tia.*
Amphistyonem Apollodorum ubi artis gramma-
ticæ præstantiam maximis honoribus effec-
runt 1. v.
Amphion perpoliit homines in usum civitatem
ducere; ideo Thebes lyre cantu condidisse di-
citur 45. u.
Anacharsis Scythæ erat 76. n.
Anacreon vino, & voluptatibus indulsit Ep. 2.
Anagnosce 177. n.
Anaxagoras prædixit saxum e Cælo casurum
185. k.
Anaxarchus in meteorium conjectus, & pilis
contusus tyranno insultavit 89. c.
Angeli spūali cum hominibus societatem inje-
rerunt 200. 11.
Angue, & cane pejus vitare 170. n. 185. n.
Angues muscule quom comederunt, rurū sibi
medentur 151. c.
Animal comendi sui studiosum esse hominem
dixit Seneca 491. o.
Animalium historiam ut conscriberet, Aristote-
li Alexander odingens talenta dedit 82. 31.
Animantes artificia docuerunt homines 153. A.
& seqq.
Animantes etiam licet Deus procreverit, tamen
sotius hominis pater appellatur 200. c.
Animi tranquillitatem studiis musis pepererunt
63. A. & seqq. quam sit eo expectanda 64. c.
Animi eorum, qui vitia se dederunt, lunt
spectra 117. n. c.
Animi turpitudine ac formæ corporis inquie-
nent, pulchris laborandum est 115. o.
Animi malum maximum est error 213. v.
Animo infestas noxioes quare quidam igniculos
Vocent 154. k.
Animos alii nisi ad spectandum Deum dixit Pla-
to 117. d.
Tom. III.

Animam qua effeminat, viribus operam dare
coegit Lydos Cyrus, ut servitutem pateran-
ter 19. f.
Animum suo odiozium non esse existimavit
Bardilesan, & Scipio 87. o.
Animum vita omnis occupant 99. c. & seqq.
Animum segregare a sensibus mors quodam est
103. c.
Animum externa ledere non possunt, nisi ipse
ea admiserit 202. n.
Animus Alexandri per Orbem terrarum 131. c.
Animus si virtutibus destituitur, a vitiis oc-
cupatur 132. n.
Animus amantium mollis 209. 1.
Animes in beneficiendo spectandas, non bene-
ficiam 218. o.
Annicerin mirabili artificio currum agitantem
quom spectasset Plato, dixit non posse eam
in magnis excellere 133. a.
Annis quingentis Romani Italiam, ducentis Or-
bem terrarum domuerunt 41. n.
Annis viginti non minus militabant Romani
131. 1.
Anno decimoquinto ætatis eloquentissimus fuit
Hermogenes, secus jo enis 32. 1.
Annos septendecim Platonem audivit Aristote-
les 109. m. 155. c.
Annos nonaginta natus Theophrastus mentem
accusavit, quod eo tempore extingueretur,
quo quendam incertam lucem veritatis vide-
re cepisset 110. A. 121. f.
Annos quare vixerint multi semper in studiis oc-
cupati 122. m. c.
Annos septem Protogenes Jalyum pingens ela-
boravit. 122. l.
Annos octoginta, & unum vixit Plato 125. 2.
Annos quadraginta natus Clitomachus Carne-
dem audivit 139. c. 141. A.
Annos decem Xenocratem audivit Zeno Cy-
renus, quom jam Cratetem, Stilponem, &
Polemoneum audisset 155. c.
Annos quinquaginta dormivit, vixit autem cen-
tum quinquaginta Epimenides 186. 2.
Annum quadraginta agens Epaminondas in
summa obscuritate vixerat 63. 2. 93. A.
Anas philosophiæ appellabatur reliquis disti-
plinas 138. c.
Anas duas quilibet res habet, una autem oc-
cipiatur, graviter res, ac levis videtur 202. d.
Antagoram Antigonem amicitia complexus est
161. c.
Antelucanū opificum operi Demosthenes æmū
quom vincebat 112. v.
Antigonem Zenonem accessit, qui solus et
obtemperare 61. 2. 161. c.
Antigonem Demetrii filium, quod patrem libera-
ret se in hostium tradidit potestatem 83. A.
Antigonem defuncto Zenone questus est se ma-
gnam glorie theatrum amisisse 83. A.
Antiochum audivit Cicero 25. n.
Antiochus quom Graciam subacturus esset, a
more captus turpiter desistit 126. n.
Antisthenem quominus audiret, nec verbis, nec
verberibus Diogenes deterreci potuit 122.
o. f.
Li 2 An.

- Anacrisis furem praecipitabat, quàm delecta-
 ri 23. L.
 Anacrisis Thraciâ matre natus erat 76. s.
 Anacrisis inter quinquaginta milium quotidie bis
 conficiebat, ut Socratem audiret 112. s.
 Anacrisis, quum quis ei diceret, ab om-
 nibus laudari, respondit, nunquid turpe pe-
 petravi 135. f.
 Anaximachus Philosophi laudes pe. 1. & seqq.
 Anaximachus, & Diocletiani thermis duo templa
 constructa sunt 184. u.
 Anaximachus Philosophus Apollonii philosophi
 domum frequentabat 77. s.
 Antoninus Claudio Pompeiano genetia clarita-
 te destituto filiam in matrimonium colloca-
 vit 82. A.
 Antiochus Pius viginti millia Sesterum aureo-
 rum pro totidem versibus dono dedit Oppia-
 nu 161. f.
 Antyllus, Odisseus, Lepidus tres Patria pe-
 ftes 157. u.
 Antrum socellit Euripides, ut tragedias cum-
 poneret 112. f. 124. A.
 Antuerpiam Cluverius praeiulit Florentiae pul-
 chritudine 191. c.
 Anaximachus sagittam transmeiebat Barbarus, &
 Alexandru id exhibere recusavit, & postea ad
 mortem se duci patiebatur, quia aliquandiu
 se non exercebat. 122. H.
 Apelles arte naturam vincere dicebatur, quia
 quotidie se exercebat. 122. K.
 Apelles dicebat ceteris rebus ab aliis pictoribus
 equari, aut vinci, venustate autem neminem
 sibi parem esse 148. L.
 Apelli puellam, quam depetibat, donavit Alex-
 ander, sicut e se diligenter 85. u.
 Apellis benignitas, qui Protegeus praestantiam
 noram fecit 63. A.
 Apes tanquam geometriae perita fingunt sexan-
 gulis cellas 153. s. Vide. Apam.
 Apicius in Africam navigavit, ut locustis ve-
 sceretur 81. L.
 Apicius milites festivitatem ingluvie absumpsit,
 & quum cientes superesset, sibi mortem con-
 seivit, tanquam egenus esset 88. s.
 Apollini Didymoe consecratus est tripos au-
 reus, qui sapientissimo debebatur 104. f.
 Apollodorus ob artis grammaticae praestantiam
 Amphidionem maximis honoribus affecerunt
 a. f.
 Apollodorus primus gloriam penicillo contulit
 154. G.
 Apollonii philosophi domum frequentabat An-
 toninus Philosophus 77. s.
 Apolloniam Molonem audivit Cicero 25. H.
 154. K.
 Apragmonas Graeci vacant bonas vias 191. 1.
 Apuleius solus diffinitum pro remote accipit 182. H.
 Apum faves esse bonos sermones Litterae sacrae
 tradunt 202. f. Vide. Apes.
 Aque nisi moverentur, corrumpantur 131. A.
 Vide. Aquas.
 Aquila in caput Aeschylus testudinem dejecit,
 quo ille est interemptus 183. K.

- Aquineum appellatam urbem, quae nunc Bada
 dicitur, quidam tradunt 193. G.
 Aquis hauriendis die operam dabat Cleanthes,
 oculo studio 33. 1. Vide. Aquis.
 Arâ Amoris faciem accendebant ludum lam-
 padum celebrantes 111. f. Vide. Aris.
 Araneæ sexere docuerunt homines 153. D.
 Aratus Antigoni amicitia floruit 161. c.
 Arbaeus concitavit bellum adversus Sardana-
 palum, & Assyriorum imperium est eversum
 105. f.
 Arbacia conjuratione Sardanapalus cecidit 40. G.
 Arbor lotos Homeri, cujus fructu qui vesce-
 bantur, obliviscuntur Patriae, sunt vitia
 117. L.
 Arbori insidentes elephantis decidunt, & sic ca-
 piuntur 113. D.
 Arboribus nihil discere se dicebat Socrates
 31. K.
 Arborem ramis se defendunt homines & tem-
 perate, quos in fereitate defringunt 93. D.
 Arcades se ante Lunam suae praedicant 219. K.
 Arcadium in academiam alios est Aulis 219. A.
 Archelaus Macedoniae Regnum ad potentiam
 evertit 66. L.
 Archelaus Milesius philosophus 77. s.
 Archimedes fecit Demosthenes calamus fumeus
 tanquam scripturus, & venenum hausit 89. M.
 Archias quum distulisset opprimere conjura-
 tos, eadem nocte ab ipsis occisus est 35. G.
 Archimedes vodus & balneo exiluit 13. K.
 Archimedes duo defendit Syracusas 37. 1.
 Archimedes furis descendentis innotuit inter-
 sectus est 110. K. 102. K.
 Archytas eolodimus imperatur 40. C.
 Arcu sibi alimenta expedire coactus est Arta-
 banus Rex 75. K.
 Ardere Romanorum ora in praelio visa sunt
 54. G.
 Argumentorum genera 25. G.
 Argumentum gratissimum adrianis 119. s.
 Aris, templique honoratus est Hippocrates
 154. C. Vide. Aris.
 Aristas non ladebat Iphiclus per segetem cur-
 rens 173. A.
 Arisippus Diogenem Aeschinem commendavit
 63. A.
 Aristophanis Patruclus nunquam lavit 184. 1.
 Aristotelem praecceptorem quod habiturus esset
 Alexander, gavius est Philippus 82. L.
 Aristoteles plures subiectos habuit, quàm Re-
 ges ipsi 11. K.
 Aristoteles feliciter in otio culticare vide-
 tur, dum collocat in actione secundum vir-
 tutem non impeditur 97. s.
 Aristoteles septemdecim annos Platunem audi-
 vit 109. M. 155. C.
 Aristoteles quid egisset in illis re inquitendum,
 quum quid fecimus 128. L. 137. G.
 Aristoteli viginti talenta dedit Alexander,
 ut historiam animalium conscriberet 82. M.
 Aristotelis auditor Alexander 40. K.
 Arius, & Athenodorus Angulum regebant 95. K.
 Aris campestribus se se exercebant Romani
 131. K.

Artañenos Pithagoræ Rex coactus est arca ali-
menta sibi expedire 75. K.
Ariarxes vicit Alexander Severus 38. 1.
Artes naturam virore Apelles putabatur, quia
quotidie se exercuisset 122. K.
Artem quom populus athletæ comprobasset, ma-
gister eum percussit, tanquam non bene cet-
tasset 135. 1. *Vide Artes. Artis.*
Artemisia Pisana pingendi arte preestitit 221. G.
Artes bellicæ cedere debent literis 22. C.
Artes omnes invenerunt philosophi 50. A.
Artes omnes, & disciplinas Etrusci institua-
runt 29. C. D. F.
Artes in omni terrâ alunt Artifices: proverbium
75. G.
Artes homines didicerunt ab animalibus 153.
A. & seqq.
Artibus, quæ animum effeminant, operam da-
re Lydos coegit Cyrus, ut servirent 39. L.
Vide. Arte. Artis.
Articulari morbo feminas non laborare affirmat
Hippocrates, quod Seneca negat 185. 1. 17.
de. Podagra.
Artifices alunt ubi quæ artes: proverbium 75. C.
Artificio mirabili currum agitantem Annicerin
quom spectasset Plato, dixit eum non posse
in magna excellere 123. 2.
Artis, & naturæ opera omnis utilitatem cum ve-
nustate coniungunt 145. L. 146. per tot 147.
A. B.
Artium ignobilium inventores pro Diis habe-
bant Antiqui 66. C. *Vide. Arte. Artes.*
Asclepiades Medicus tempore Pompeji novam
medendi rationem invenit. 148. M. 149. A.
Aspera Bœotie vicus patria Hesiodi 219. 2.
Asdrubal patris linguâ dicebatur Clitomachus
141. A.
Asiam legibus temperavit Lucullus 92. 2. 226. 1.
Asoro virtutis fœdator oratione Xenocratis fa-
ctus est Polemo 103. H.
Aspectu homines in lapides Medusa converte-
bat 132. L.
Aspendius intus jucundius cavebat 23. 2.
Aspis somno ad mortem necat 139. H.
Assequi quid simus, non quod decet, repu-
tandum est 178. C.
Assiduam studiis operam mulci navarunt 123. 1.
& seqq.
Assuetudine voluptatum eorum sensus amitti-
tur, & solùm dolor percipitur 130. G.
Assyriorum Imperium fuit primum 105. E.
Assyria fuit Pythagoræ doctor 40. G.
Astronomiam, & reliquas disciplinas philoso-
phicæ ansæ appellabatur 138. G.
Athens, quamvis doctrina defecisset, tanquam
naviges literarum perebantur 31. 2. *Vide.*
Athenas. Athenis.
Atheni Pisani laudes 144. A. & seqq.
Athenas venire quom pœnâ capitis prohibe-
rentur Megarenses, Eucledes moratâ veste
ad Socratem veniebat 34. A. *Vide. Athenas.*
Athenis.
Athenienses Pisistratidas propter aliquas Pis-
istrati virtutes passi sunt regnare 65. 1.
Athenienses laudare apud Athenienses facili-

um esse dicebat Socrates 101. 20.
Athenienses de suis rebus desperare coegit Al-
cibiades exilio pulsus 136. A.
Athenienses Zenonem aurea coronâ donarunt,
& solâ claves postarum urbis crediderunt
161. 2.
Atheniensibus victis Philippus pepercit civita-
ti ob eorum doctrinam 82. L.
Atheniensibus quis bellomigravit Minos, tyran-
nus habetur 84. C.
Atheniensium novem millia trecenta millia Per-
sæ deleverunt 40. 1.
Athenio tyrannum Epicuri disciplinâ eruditus
119. 2.
Athenis vix discipuli habebantur, qui in aliis
urbibus docebant 141. 2. *Vide. Athenas. Athe-
nas.*
Athenodorus, & Arius Augustum regebant 95. 2.
Athletæ jurare debebant se decem continuos
menses exercuisse. 122. G.
Athletam, quom populi plausum reportasset,
magister castigavit 235. 1.
Athleticè valere 170. G. 174. 7. H.
Atho montem in effugium Alexandri effugere
cogitavit Democrates 29. 12.
Athoonem moxtem perdidit Xerxes 55. 2.
Atlas novum compegit primus 50. D.
Artis carminibus exornati templorum ædifices
83. G.
Auctor gravissimus morum præcipit, ut quom
quid agendum est, cogitur, quid egissent in
illâ re sapientissimi viri 128. L. 137. G.
Auctor panicit diffidit pro sermo accepisse
182. H.
Auctores artium etiam ignobilium Veteres pro
Diis colebant 66. C.
Auctoritatem Præceptorum minuerunt, qui lo-
cro docuerunt 106. A.
Audacia non semper juvat 147. 2.
Audientes nihil audiebant præci homines 116. 2.
Auditor Lyfidis Philippus, Alexander Aristoteli
40. 2. 122. A.
Auditor Carneadi Clitomachus, quom philo-
sophiam doceret 139. C. 141. A.
Auditor Rhodiensium fuit Cicero 139. C.
Auditor Xenocratis Crantor, quom in Patriâ
doceret 151. 2. *Vide. Discipuli.*
Aves omnes ferè verba, quæ didicerunt, reddunt
152. 1.
Aves edificare docuerunt homines 153. D. *Vi-
de. Avis.*
Augusti familiaritate floruit Virgilius 77. 2. &
nihil unquam ab eo non impetravit 161. 2.
Augusto longè iuniores sunt Thermæ Pisane,
quarum vestigium extat 184. 2.
Augustum Arius, & Athenodorus regebant
95. 2.
Augustus Agrippam, quod radiis bonarum ar-
tum haberetur, indignum Imperio iudica-
vit 47. H.
Augustus Imperium resignare voluit 63. 1.
Avis peregrina Eme dicta describitur 109. A.
Vide. Avis.
Aulla in academicis Arcades coopatus est
219. A.

Aurei corosoli Zenonem Athenienses donarunt 161. 2. *Vide. Aureum.*

Aurelius Lamius pistor Plinius 121. 7.

Aurem in utramque dormire 177. 11.

Aureum saculum significat felicitatem sapientum 62. 7.

Aureum saculum quare Juppiter sustulerit 173. 6.

Aureus tripos, qui osculi monita sapientissimo debebatur, in orbem ad septem sapientes delatus est, tandem Apollini Didymoe oblatus est 108. 7. *Vide. Aurei.*

Auri constaturam invenit Cadmus 50. 2. *Vide. Aurum.*

Antigra ministerio Platoniungebatur Dionysus 21. 1. sed eum postea eiecit 178. 1.

Antrum quum difficile reperitur, & percolatur 121. c. 0. *Vide. Auri.*

Aufonius Consul fuit 161. 7.

Auxilium Jolai imploravit Hercules 174. 0.

B

Babyloni bellis facti, quia artibus ef-
feminantibus operam dederunt 39. 1.
Babylonis fertilitas 134. 1.

Badrianorum philosophi Samani 40. 0.

Baldinectius pistorum vires scripsit 221. 7.

Balnei usus apud Veteres frequens 184. 11.

Balneo nudos exiluit Archimedes 13. 8.

Baltheum Amazoni detraxit Hercules 112. 1.

Barbam non tondere Carneades, ne tempus
vereret 124. 2.

Barbari quum essent nonnulli populi 100. A. 0.
Barbari *Vide. Turci.*

a Barbaris mores Græciæ antiquos non multum di-
fcrepabant 100. 0.

Barbaros Græci in quo supersint quosd disci-
pulos 150. 11.

Barbarus quum per anulum sagittam transmi-
tere solet, Alexandro iubente id exhibere
noluit, & patris ad mortem duci perhibetur,
quod aliquandiu se non exercuisset 122. 17.

Bardefanes Syrus amicos fato obnoxios non
exilimavit 87. 7. 0.

Barpreus tradit, quomodo capiantur elephanti
213. 2.

Bella qui Imperatores gesserint, non per duces
54. 11.

Bella gessit Thucydides 93. 1.

Bella quamplures exciderunt Carthagine subacta
157. 1. *Vide. Belli. Bellis.*

Bellaria 146. 4. 179. D.

Belli Peloponnesiaci magnitudo 156. 0. & seqq.

Belli tunc spes in equis pangebatur, homines
autem Mediceus vidit pediatum plurimum
valere 183. 10.

Bellis artibus præstant discipline 12. c.

Bellis hominum gloria nulla esset, nisi
hostes fuissent 92. 4. & seqq.

a Bellum ad Cloacas exhaustiendū quod tradue-
retur a Tarquinio Superbo, querebatur plebs
Romana 104. L.

Bellis, & doctrinæ tandem Dædali 158. 7. A.

Bello quum utiles essent palatris 131. 0. & seqq.

Bello in medio Hannibal Sositum aduixit 150. 21.

Bello, & doctrinæ multi profuerunt 158. 0. 00.
seqq.

Bello intadam Delum Persæ reliquerunt 159. 11.

Bellum alimentis ad dandū tibus non pa-
scitur 52. 0.

Bellum Atheniensibus quia inuolit Minos, ty-
rannus habetur 84. c.

Bellum adversus Sardanapalum concitavit Ara-
baces, hæc est eversum imperium Assyrio-
rum 103. 7.

Bellum quomodo administrari posset, in quo-
cumque loca venisset Philopœmen, quere-
bat 122. 2.

Bellum sociale maximas calamitates iniecit 157.
1. *Vide. Atium. Belli. Belli. Præfium. Pu-
gna.*

Beneficia alacri animo sunt conferenda, non in-
grato 211. 0.

Beneficium ex animo merendum 128. 11.

Bestiarum simia turpissima, pulcherrimus equus
134. 11. 1.

Bibebant Scythiæ nonnulli populi eruoere ejus,
quem primum incederent 100. 1.

Bibir e Nilo corras canis metu serpentem 123.
1. 155. 11.

Bibliotheca insignis Alexandria 141. 0. 11.

Bibliothecis ex omnibus amovere scripserit Livii,
Vergilique conatus est Caligula 84. 0.

Bion Borythæna 77. c.

Bion agebat pulchritudinem esse bonum alieci-
num 165. c.

Boronia viros Alesæ Hædodi Parria 119. 0.

Bots civitatum 45. 11. 46. A.

Bona vita tranquille 63. L. 11. 6. 1. A. & seqq.

Bona omnia sua locum peribat Scilpo 159. 2.

Bona a Deo petenda sunt, non divite, aut a-
lia; sicut Plato faciebat 106. 0. *Vide. Boni.*

Bonariorum constituta enim ex templis, quæ ex
reliquis Thermanum Antonini, & Diocletia-
ni constructa fuerant 184. 11.

Boni odin habent laudatores, quum nimis lau-
dant 198. 1. 125. 11.

Boni cognomen adeprus est Phocion 135. 11.

Boni omnes præparaverat viros 68. A.

Bonos viros Græci ἀγαθους vocant 192. 1.

Bonos sermones nulli comparent Litteræ sacra
102. 11.

Bonum alienum est pulchritudo 163. c. 0.

Bonum summum esse voluptatem statuebat Epi-
curus 179. 1. *Vide. Boni. Felicitatem.*

Borythæna Bion 77. c.

Borotus omnium urbium pulcherrimam putat
Florentiam 191. 0. 1. 1.

Brachis Pompilius antur vice venerum 115. 11.

Bractanes Iodorum Iphodis 141. 1.

Brutidas quum matrem apprehendisset, ejus mor-
sus appetitum dimisit dicens nihil esse tam exi-
guum, quod viam tueri non possit 121. 1.

Brevis est secunda syllaba vocis *hystæ* 182. 1.

Brevissimum visum oraculo prædicans ut elude-
ret Mycorinus, omnia curis voluptatibus in-
dulsit 130. 1.

Budoque nunc dicitur, alii Curcum, alii Aquineum & Proleum appellatam tradunt 193. a. 197. B. 199. A.

Bullum caprum nunciatum 172. B.

Byzantii agri fortissimi 154. L.

Byzantii in aecidium ruentes milites oratione compressit Xenophon 39. B. 69. M.

Byzantium quam Turci obsidebant, nullus ex Christianis Principibus opem tulit 53. L.

C

Cabris expugnata a Lucullo 92. A.

Cadmus invenit auri constaturam, & litteras in Graeciam invenit 30. D.

Cado filiorum infamem Medeam effecerunt poeta 84. A.

Caesar dixit majus esse linguae, quam Imperii fines protulisse 12. L.

Caesar flevit, quod aetate Alexandri Magni nihil ipse gessisset 15. L.

Caesar vinci fame potuisset a Pompejo 35. G.

Caesar summo opere celebratur, quod Alexiam cepit 57. E.

Caesar angebatur, quod aetate jam firmam nihil ferè praecursum gessisset 63. G.

Caesar Rhodienfes praepceptores audivit 141. M.

Caesar petitiu rei militaris vixit Alexandrum 128. L.

Caesar dum nominaretur, equa veneranda procumbebat 209. B.

Caesaris copias fame urgere stituerat Pompejus 134. L.

Calamitates, quae Romanos afflixerunt sublati Carthagine 157. E. & seqq.

Calamitates maximas attulit robur sine prudentia 163. E.

Calamum tanquam scripturus sumpsit Demosthenes, ex quo venenum hausit 90. A.

Calceae addere sponte eurrenti proverbium 41. K.

Calceae alio festu factum ipse Diogenem dixit Plato 191. M.

Caligula carmina Homeri abolere, & amovere ex omnibus bibliothecis scripta, & imagines Livii, Virgilique conatus est 84. G.

Caligula equo suo eosulatum, & alia destinavit 85. H.

Callisthenes libertus Lucellum otiosum moderabatur 132. K.

Calypso quare Ulysses non delinverit 104. G.

Campistrisbus atrox sese exercebant Romani 131. K.

Campis Italiae ostendit Hannibal militibus, ut confirmaret 125. O. 2.

Cane, & angue pejus vitare 170. H. 185. D.

Canis bibit & Nilo currens metu serpentem 123. I. 155. E.

Canis ludens, illo denique tyranno ad supplicium ductus est 89. A.

Canos effingere non satis apud sibi videbatur Protagenes 25. K.

Canem feram, & lapides non commovit Orpheus, sed eloquentia, & doctrina mansuefecit homines 100. E.

Capillos canes Protagenes non satis apud sibi effingere videbatur 25. K.

Capillos non tondebat Carneades, ne tempus teneret 124. A.

Capitale supplicium duci se patiebatur Barbarus, qui Alexandro rogante noluit fugitum per anulum, ut solebat, transmutare, quod aliquandiu se non exercuisset 122. M.

Capite Jovis quare Minerva nata dicatur 81. E.

Capiti partem radebat Demosthenes 25. G.

Capitis poma sancta erat, & quae Megarensis Athenas venisset 34. A. Vide. Caput.

Capreorum in fecella torquebatur Tiberius 130. H.

Caput Aischylli aequis testudinem dejecit, quae ille interemptus est 185. K. Vide. Capite.

in Carcerem quod conjecisset eivem Romanum, Regulem interfecit Rex Taprobane 79. M.

Cardinalis. Vide. Nobiles. Pignatellii.

Carmina Homeri, & Virgili abolere conatus est Caligula 84. G.

Carminum absurdum recitanda curavit Diogenes adulatoribus credens 109. C.

Carminibus feris demulisse quare dicatur Orpheus 45. B.

Carneades nec herbam, nec capillos tondebat, nec secabat ungues, ne tempus teneret 124. A.

Carneadis auditor fuit Clitomachus, qui philosophiam docebat 139. C. 141. A.

Carthagine quam philosophiam doceret Clitomachus, Carneadis auditor fuit 139. C. 141. A.

Carthagine sublati quamplura bella exiit 157. E. & seqq. & omnes ferè disciplinae perfectae 158. B.

Carthaginem novam Scipio uero die cepit 32. E.

Cassiani & alia conobis abundant necessariis 189. I.

Cassitatum magistri discipulos, quod populi placuisse repotassent, quasi non ex arte egissent 135. L. K.

Cassitatem ne amitteret Dido, mori voluit 84. A.

Castrum novum caprum nunciatum 172. O.

Catharina. Vide. Drus. Catharina.

Cato bellum librorum dicebatur 21. K. 146. L.

Cato dixit non solum negotiis, sed etiam omni magnorum virorum rationem extare oportere 92. O.

Cato Centorius summus orator, & summus imperator extitit 158. M.

Cato dicebat melius esse non indigere excusatione, quam factum excusare 109. E.

Caucasi nives nudi tolerabant Indorum sapientes 112. B.

Cauda Pompilio pro gubernaculo nititur 153. E.

Caudinus salubris Romanos esse duntaxatos, aut tractandos optime consulerat Herennius Ponticus 136. A. 2.

Causas multas amantes, ut excusent, fingunt 195. I.

Candidis adhaerendum, neglectis doctioribus, male quidam volunt 140. A.

Celebres alios multi effecerunt 63. A. & seqq.

Celiss sexangulas fingunt apes tanquam Geometriae perit 153. B.

Celtes Oceani fluctibus obrui se patiebantur 100. A. in Ce.

In Cenā sponsalium Lullia Paulina habebat gemmas, quæ quadragesies æstimantur fuit 195. u.
 Cenæ reliquis arrodente mare Diogenes paucis esse contentus didicit 121. M.
 Cenæ in Apolline Lueulli 116. L.
 Cenæ Platonis eam postdidit delectare dixit Timotheus 12. L.
 Ceratini syllogismi 15. G.
 Chalcidæus ob assiduam studium Didymus est appellatus 110. N.
 Charidemum suadentem salutaria Darius interfecit 108. C.
 Charondas Legislator 17. L.
 Chærilam Poëtam, quem risu dignum putat Hædrius, Alexander locupletavit 83. A. 162. C.
 Christiani principes oglexerunt Byzantium a Tuteus obfessum 53. L.
 Christianorum Victoria ad Savum 116. F. & seqq.
 Christus nunquam passus est Discipulos ulli se indigere 189. K.
 Chryssippi Medeam se legere dixit quidam, quum ejus liber referretur esset sententia ex Euripidis Medæ 148. K.
 Chryssippos cibi, & potionis obliviscatur 13. A.
 Chryssippus immemor cibi alieni operâ indigebat, ut videretur 13. E. 153. L. M.
 Chryssippus septingentos libros edidit 123. M.
 Ciampellius in morbum incidit Comitalium 210. K.
 Cibi & potionis Chryssippus obliviscatur 13. A.
 Cibi, & potionis obliviscatur Chryssippus, adeo, ut aliena opera indigeret 13. E. 123. L. M.
 Cibus, somnus, & voluptatibus indulgentes bellicis similes sunt 163. L.
 Cibo ne mentem bebaret Protogenes Jalsum pungens lupinis victor 155. L.
 Cibo graves leones, lupi, tigres inedia sibi medentur 155. C.
 Cibus teneris infantibus mansum damus 155. C.
 Cicero Græciam, & Asiam peragravit, ut fieret perfectior 25. N.
 Cicero fortiter mortem tulit 90. N.
 Cicero quum regnum fore obtineret, Rhodienses magistris audivit 139. C. 141. N.
 Cicero aff. mat. non tam imaginibus elarorum virorem, quàm locis, ubi versati sunt, non commoveri 143. L.
 Cicero audivit Apollonium Molonis filium 55. H. 124. E.
 Cicero veretur hominum reprehensionem, quod sublati Republicæ sibi necesse non intulerit 180. A.
 Cicero sinistorios versus composuit 91. C.
 Ciceronem quum miraretur Cæsar, dixit majus esse ingenium, quàm Imperii terminos protulisse 11. L.
 Ciceronem puerum ut de facie cognoscerent, quidam scholam perebant 154. C.
 Ciceronem quidam redarguit de novitate verborum 115. A.
 Cimon hospites liberaliter traxerat 67. N.
 Cimon adversâ famâ laboravit 193. A.
 Cimon ineunte ætate dissolutis moribus fuit 116. F.

Circæ Ulysses quare non delinverit 104. A.
 Circumforanei mediet 137. G. 141. X.
 Citharœdica arti impendit studuit Nero, quum suis rebus diffideret 75. u.
 Citharœdas admooit Philippum non posse de arte se ipso melius judicare 123. A.
 Civem Mundi se esse dicebat Socrates 75. F.
 Cives Romani quam venerationem apud omnes haberent 79. G. N.
 Cives optimi plus illustant urbes, quàm ædificia 129. C.
 Civibus multi viri summi despecti fuerunt 76. 1. & seqq.
 Civibus amplam patrimoniam donavit Crates 88. A.
 Civitem Deorum, & hominum esse Mundum quidam dixerunt 79. A.
 Civitem militibus se largiturum promisit Hannibal, & accendit eos ad prælium 79. X.
 Civitates homines celebrare persuserunt Amphioo, & Orpheus 45. A.
 Civitates quid sint 45. A. 130. C.
 Civitati peperit Philippus ob doctrinam Atheniensium 82. L.
 Civitatis fax jus quanti fecerint Athenienses, & Corinthii 78. L.
 Civitatum cummoda 45. M. 46. A. Vide. Urbem.
 Claustris præfuit, & doctioris furuit Melissus 158. G.
 Claudii Pompeiani generis claustrum destruxit filiam Antonius in matrimonium collocavit 81. A.
 Claudus Vuleanus quid significet 113. G.
 Claves portarum urbis Zenoni soli crediderunt Athenienses 161. A.
 Cleantes, interdum aquam hauriebat, noctu studebat 33. L.
 Cleantes & Xenocrates ingenia tardiores habebantur 155. F. G.
 Cleopatra nuptus expertem Philippus a Pausania ejus exoleto esse obruncatus 105. G.
 Clivum obsideri nunciat 106. L.
 Clinice invenit Hippocrates 154. A.
 Clitomachus Carneadis auditor fuit, quum philosophiam profiteretur 139. C. 141. A. Andrubal dicebat 141. A.
 ad Cioscas exhauriendas a bellis quid esset a Tarquinio Superbo tradita plebs Romana querebat 104. L.
 Cluverius Florentium urbium pulcherrimam excepit Antuerpiam appellat 191. C.
 Codices vetustos primi Cosmus, & Laurentius Medicei colligere cœperunt 183. C.
 Codrus pro Patriâ se devovit 114. A.
 Cœlestem urbem quidam Romam dixerunt 141. E.
 in Cælo versatur Hercules, umbra ejus apud Inferos 37. A.
 in Cælo quare Masas quidam collocavit, & vultu suavitatis cœlestes urbes moderari dixerint 136. G. N.
 in Cælo fixum casurum Anaxagoras prædixit 185. N.
 Canobia eorum, qui contemplationi addicti sunt,

font, abundant *necessarii* 189. 1.
 Cogitandum est, quid in illa re egissent summi
 viri, quum quid fecimus 128. 1.
 Cogitatio a malis avertenda est 102. 4.
 Cognomen boni Phocius est adeptus 135. 11.
 Coitum non amantem, quam amantem iucun-
 diorem putat Lucretius 214. 11.
 Colorem ducunt, polyphi ab eis, quibus adhae-
 rant 61. 2.
 Columbas portare per Symplegadas petras ne-
 cessari Jovi sinxerunt poëtae, & quare 125. 1.
 Comburent viros homines, quandoque lan-
 gentes in simulaera et viminibus contexta co-
 njectos Galli 106. 2.
 Comedebant estachos parentes Etesiones 108. 1.
 Comendi sui studiosum animal esse hominem di-
 xit Seneca 121. 1.
 Comitas Platonis 21. 1.
 Commentariolum de Sphaera confecit Aodior
 210. 1.
 Commodus civitatem 45. 11. 46. 1.
 Commodus gladiatoris filius habebatur 119. 1.
 Communia omnia amicorum 167. 1.
 Comparationes 11. 1. 12. 1. 14. 1. 15. 1.
 15. 1. 16. 1. 17. 1. 18. 1. 19. 1. 20. 1. 21. 1.
 22. 1. 23. 1. 24. 1. 25. 1. 26. 1. 27. 1. 28. 1. 29. 1.
 30. 1. 31. 1. 32. 1. 33. 1. 34. 1. 35. 1. 36. 1. 37. 1.
 38. 1. 39. 1. 40. 1. 41. 1. 42. 1. 43. 1. 44. 1. 45. 1.
 46. 1. 47. 1. 48. 1. 49. 1. 50. 1. 51. 1. 52. 1. 53. 1.
 54. 1. 55. 1. 56. 1. 57. 1. 58. 1. 59. 1. 60. 1. 61. 1.
 62. 1. 63. 1. 64. 1. 65. 1. 66. 1. 67. 1. 68. 1. 69. 1.
 70. 1. 71. 1. 72. 1. 73. 1. 74. 1. 75. 1. 76. 1. 77. 1.
 78. 1. 79. 1. 80. 1. 81. 1. 82. 1. 83. 1. 84. 1. 85. 1.
 86. 1. 87. 1. 88. 1. 89. 1. 90. 1. 91. 1. 92. 1. 93. 1.
 94. 1. 95. 1. 96. 1. 97. 1. 98. 1. 99. 1. 100. 1.
 101. 1. 102. 1. 103. 1. 104. 1. 105. 1. 106. 1. 107. 1. 108. 1.
 109. 1. 110. 1. 111. 1. 112. 1. 113. 1. 114. 1. 115. 1.
 116. 1. 117. 1. 118. 1. 119. 1. 120. 1. 121. 1. 122. 1.
 123. 1. 124. 1. 125. 1. 126. 1. 127. 1. 128. 1. 129. 1.
 130. 1. 131. 1. 132. 1. 133. 1. 134. 1. 135. 1. 136. 1.
 137. 1. 138. 1. 139. 1. 140. 1. 141. 1. 142. 1. 143. 1.
 144. 1. 145. 1. 146. 1. 147. 1. 148. 1. 149. 1. 150. 1. 151. 1.
 152. 1. 153. 1. 154. 1. 155. 1. 156. 1. 157. 1. 158. 1.
 159. 1. 160. 1. 161. 1. 162. 1. 163. 1. 164. 1. 165. 1.
 166. 1. 167. 1. 168. 1. 169. 1. 170. 1. 171. 1. 172. 1.
 173. 1. 174. 1. 175. 1. 176. 1. 177. 1. 178. 1. 179. 1.
 180. 1. 181. 1. 182. 1. 183. 1. 184. 1. 185. 1. 186. 1.
 187. 1. 188. 1. 189. 1. 190. 1. 191. 1. 192. 1. 193. 1.
 194. 1. 195. 1. 196. 1. 197. 1. 198. 1. 199. 1. 200. 1.
Vide. Similitudines.
 Compedes iniecit Hellestropo Xerxes 108. 1.
 Compendium Orbis terrarum quidam Roman
 dicit 141. 1.
 Concertationum multitudo, quae in Pragmatico-
 rum libris reperitur 140. 1.
 Concrescebant. *Vide. Comburent.*
 Constatum auri Cadmus invenit 50. 1.
 Conjugum amor amicum similis esse debet
 214. 1.
 Conjunction nulla arduior, quam inter discipulos,
 & preceptores 200. 1.
 Conjunctiones quae, & si si frequentius adhi-
 bentur, reprehendendum 183. 1.
 Conjuratio Arctas cecidit Sardampalos 40. 1.
 Conjuratus tollere Arctas distulit, & ab ipsis
 eadem nocte occisus est 35. 1.
 Consensum feculorum omnium Numinis vocem
 putare debemus 140. 1.
 Consilia multorum, qui soli aliquid uoverunt,
 profuerunt, aut repudium uocuerunt 135. 1.
 136. 1. & seqq.
 Consolatur crui fractum 177. 1. & seqq. morte
 tem matris 181. 1. & seqq.
 Consolatur agere studiis jurisprudentiae incum-
 bentem 201. 1.
 Consuetudo multorum in adversa fortuna 89. 1.
 & seqq.
 Consuetudo multorum in secundâ, & adversa
 fortuna 89. 1. 1. 90. 1. & seqq.
 Constantia Orbonis in abunda morte 180. 1.
 Consul fuit Aulonius 161. 1.
 Consularum equo destinavit Caligula 85. 1.
 Tom. III.

Consulto, priusquam incipias, postquam con-
 sulueris, maturè factu opus est 143. 1.
 in Contemplatione, aut in actione varisur virtus
 25. 1.
 in Contemplatione Felicitatem collocavit Heri-
 lus 95. 1. 161. 1.
 Contempta ambitionis esse maximè ambitionem
 perverissimum est ambionis genus 191. 1.
 Contentus esse patris Diogenes dicitur a mu-
 re 121. 1.
 Contramellis Patriam profcindit Hasiodus 76. 1.
 Contramellis Diogenes deterreri non potuit,
 quomodo Antisthenem audiret 111. 1. 112. 1.
 Conviva Darli quotidianus Damocles 77. 1.
 Convivium, & aciem instruere ejusdem impe-
 ratoris est 11. 1.
 Corda tria se habere gloriabatur Ennius, quod
 tres linguas teneret 1. 1.
 Carduba natis potius aures dedebat Metellos
 Pius, qui pugnae quiddam sonare 162. 1.
 Corellius doloribus compulsi istatit inedia vi-
 tam finire 179. 1. 180. 1.
 Corinthus quum Philippos cum exercitu immin-
 ret, Diogenes dolium ludibundus versabat 61. 1.
 Corinthum captem vocatur 171. 1.
 Cornices loqui discunt 152. 1.
 Corona aures Zeosouem Athenienses douant
 161. 1.
 Coronatus in publicum prodit Demosthenes ob
 laetiam de morte Philippi, licet filia deces-
 sisset 89. 1.
 Corpore si liberetur animus, omnia novit 116. 1.
 Corporis formam hie animi simplicitate decem-
 puit, pulchris est laborandum 125. 1.
 Corporis partium usum amittunt otiosi 112. 1.
 Corpus ignavia bebetatur, labore firmatur 155. 1.
 Corvi discunt loqui 152. 1.
 Cosmos, & Laurencius Medicei Reges Panno-
 niae, & Neapolitanos ad fovendas litteras com-
 moverunt 183. 1.
 Crantor quum celebris esset in Patria Xenocratem
 audiret 141. 1.
 Crassus ditissimus Romanorum, quod Partiborum
 eoro potiretur, expeditionem suscepit 81. 1.
 82. 1.
 Crassus unquam risisse fertur 148. 1.
 Crates amplissimum patrimonium civibus dou-
 vit 88. 1.
 Cratetem audivit Zeno Cynicus 155. 1.
 Cremabatur. *Vide. Comburent.*
 Crimen facientur illi, quos verè poenitet 179. 1.
 Critias immensissimus tyrannus Socratem audivit
 119. 1.
 Critolaus affirmabat virtutem preponderare om-
 nibus aliis bonis, si in alterâ libra lauce po-
 natur 68. 1.
 Crocodilini syllogismi 15. 1.
 Crocodilorum metu causâ e Nilo correpta bibit
 155. 1.
 Croconenses devicerunt Sybaritas, quia egoos
 ad tibiam saltare docuerant 152. 1.
 Crudelitas. *Vide. Inhumanitas.*
 Creorem ejus, quem primum interemissent Scy-
 thiae nonnulli populi bibebant 100. 1. *Vide.*
Sanguinem.
 Mm
 Cw

Crus fratrem consolatur 173. n. & seqq.
 Cupedia 146. n. l.
 Cupiditas discendi naturā omnes inest 104. n.
 Cupiditate discendi meli exarserunt 112. n. of-
 que ad o.
 Curas omnes omiserunt, & voluptatibus indol-
 serunt Nysæus, & Mycerinus, ut arsculum
 elideret, quod brevem vitam prædixerat
 130. n. *Vide. Curis.*
 Curetes ferrum invenerunt 50. e.
 Curis plena est vita hominum præter litterato-
 rum 61. l. *Vide. Curas.*
 Correns bibit e Nile eam metu serpentum
 123. l. 155. n.
 Corru eodem Dio Chrysostomus vehebatur, ac
 Trajanus 77. n.
 Currum Platonis tēgebat Dionysius ut auriga
 11. l.
 Currum mirabili artificio agitantem Annicerin
 quom spectasset Plato, dixit eum in maghis
 excellere non posse 123. n.
 Cursures, qui ludum lampedum celebrabant in
 honorem Promethei, faciem ab Amore arscu-
 cendebant 111. r.
 Cursum insuperabilis Lidas 170. n.
 Certam appellari eam, quæ nunc Buda dicitur,
 a Ptolemaeo quidam eraduor 193. o. 197. o.
 199. A.
 Cyllene mons Arcadiæ, in quo natus Marcorius
 219. n. o.
 Cynethenses immanes, quia Musica non dele-
 bantur 99. l.
 Cypus quom veller Lydos subiectus, coegit eos
 operam dare artibus, quæ effeminat 39. l.

D

Dacia subacta est a Traiano 155. A.
 Damnatum otii pennis libertatis ferre
 dixit Laton 91. o.
 Damnsialiarum rerum non commovetur, dum-
 modo eo, quod diligimus, non privemur
 89. n.
 Damocedes Darii conviva quotidianus 77. l.
 Darii mensis quotidie succumbebant Damocedes
 77. l.
 Darii uxorem Alexander ne videre quidem su-
 stinuit 108. l.
 Darius Chasidemem fraudentem salutatia inier-
 fici iussit 108. e.
 Dea sapientie Minerva cor Venetis experta sin-
 gular 104. o.
 Dea eodem bellis, & doctrinæ pæfuit 158. r.
Vide. Dei. Dea. Deum. Dei.
 Deceliam maniebdum esse docuit Aleibiades
 Lacedæmonios, quod ad desperationem com-
 pulsi Athenienses 136. A.
 Decii se pro salute legionum devoverunt
 114. n.
 Declamator Fortius & stolis, & jockis omnes
 superavit 21. l.
 Defectus. *Vide. Eclipsis.*

Deficient si quæ, reputare non dabimus, sed
 quæ assequuti sumus 178. c.
 Definitio sapientie, & scientie 81. e. 81. c.
 virtutis, 82. e.
 Dei, & Sapientie similitudo 93. n. l. 94. o.
 Dei vocem purare debemus testimonium om-
 nium sæculorum 140. n. *Vide. Dea. Dea.*
Deum. Dei.
 Delectari volebat Antisthenes, sed potius su-
 rare 23. l.
 Deliciis suis in senectute juvenutis gloriam ob-
 scursavit Lucellus 126. n. l.
 Desum in eadem bello reliquerunt Persæ 149. n.
 Democritum præceptorem habuit Hippocrates
 137. l. 148. n.
 Democritus ferre credebat, sed Hippocra-
 tes illius sapientiam promulgavit, et sapientia
 dicebatur 63. e. gloriatus est sese Athe-
 nis latuisse 63. n.
 Democritus sapientissimos suis insinire videba-
 tur 76. l.
 Democritus patrimonium fratribus divisit, si-
 bi quod satis esset vitæ ad peregrinandum
 reservavit 112. c. d.
 Democritus centesimam nonam vitæ annum at-
 tigit 112. n.
 Democritus multas artes ostendisse nobis as-
 mala putavit 153. o.
 Demophilum Himeræum præceptorem habuit
 Zenon 154. o.
 Demophilus Plato compositione varbarum vi-
 cit 148. n.
 Demophilus radebat pattem capitis 15. o.
 124. n.
 Demophilus dixit eloquentiam rhetoricæ, non
 Regis virtutem 39. A.
 Demophilus filia defuncta in publicum prodit
 coronata ob læticiam de morte Philippi
 89. e.
 Demophilus fortiter sibi mortem conscivit
 89. n.
 Demophilus, ut studiis operam navaret, nun-
 quam officem eolucosā operā vincebat
 118. r.
 Demophilus ob cultos elegantiam mollis est
 habitus 191. o.
 Demophilus in bello abiecit arma, & fugit
 191. o.
 Deo legem quæ non acceperunt, eos dndri-
 nam quæ alteram legem habuisse tradidit Cle-
 mens Alexandrinus 81. o.
 Deo nomen sapientis dantaxar convenire se-
 prem Sapientes arbitrati sunt 108. o. 1. Py-
 thagoras 124. o.
 Deo solum volente moriendum censuit Plato
 180. n.
 Deo bonus petenda sunt, non divitiæ, aut alia;
 sicut Plato dicebat 106. n.
 Deorum, atque hominum civitatem esse Men-
 dum quidam dixerunt 79. A.
 Deorum vocem appellarent Pythagoram 93. n.
 Deos habebant Antiqui arrium etiam ignobi-
 lium inventores 66. e.
 Deos colerent apud multas gentes quæ litte-
 ratæ 81. n. *Vide. Dea. Dei. Dea. Deum. Dei.*
 Der-

Derbices senio confectos viros immolabant, feminas intercluso spiritu perimebant 100. A.
 Desperere in loco dulce est 331. X.
 Desperitionem compulsi Athenienses Alcibiades exilium pulsos 136. A.
 Desunt si quæ non reputare debemus, sed quæ assequuti 178. C.
 Deum se fieri in cognoscendâ naturâ iocatur Empedocles 16. C.
 Deum ut spectent, animos alii niti dixit Platon 117. D.
 Deum colere possunt etiam occupati negotiis 189. C. & seqq.
 Deus ab Amore impulsus Muodum fabricavit 114. I.
 Deus tanquam colebatur Hippocrates 154. C.
 Deus per se est experendus, in quo ei similis est scientia 161. N.
 Deus hominum duntaxat pater appellatur, licet etiam animantes procrearit 100. G.
 Deus lætis tristis miscet, ne insatiabilis offeratur 126. I. Vide. *Dea. Dei. Deo. Dri.*
 Dislethici multi, qui ætatem in Dialecticâ consumpserant 15. D.
 Dictari compariatur Amor 113. C.
 Didum Platonis, quod non solum nobis nascitur 50. M.
 Didum oratoris: bellum alimentis ad dimensum tributa non possunt 52. G.
 Didum Critolai, quod si virtus in alterâ librâ lance punatur, præponderet aliis bonis omnibus 68. A.
 Didum Themistoclis: perieramus, nisi perisifemas 75. E.
 Didum Soeratis, se esse Mundi civem 75. F.
 Didum Hercula, quod Grecia universa sibi Patria esset 78. H.
 Didum Philippi, quum Amici funderent, ut Atheus everteret 82. L.
 Didum Antigoni defuncti Zenone 83. A.
 Didum philosophi, doctis hominibus litterarum studia esse pro insulis 81. G.
 Didum Spartani, quum filios quinque in acie amisset, & Patria vicisset 89. F.
 Didum Catonis, magnorum virorum non solum negotii, sed etiam utilitatis extirpare rationem oportere 92. D.
 Didum Laenii de eo, qui oculi damnatus fuerat 92. G.
 Didum Themistoclis se similem esse querchus 93. D.
 Didum Sophoclis, quum interrogaretur, an veneris voluptatibus uteretur 104. I.
 Didum Æschyli de preiis hominibus, quod videntes nihil videbant, & audientes nihil audiebant 116. E.
 Didum, aut factum videmus alicuius quum animadvertisset Plato, agebat, numquid ego talis 121. X.
 Didum Platonis, quum aliquod vitium in aliquo deprehendisset 121. X.
 Didum Ciceroni, quum Philippus aliquid, quod ad artem ipsam pertineret, emendare voluisset 123. A.
 Didum Hesiodi, quod principium sit dimi-

diom, & totum juxta alium 127. C.
 Didum Soeratis quum merces multas in mercatu vidisset 128. A.
 Didum Antisthenis, quum quis ei dixisset ipsum ab omnibus laudari 135. F.
 Didum Phucianis, quum universis cucis, quæ dixerat, comprobaret 135. G.
 Didum Hippomachi, qui percussit athletam, quasi non bene certasset, quia exciasset pupuli plantam 135. I. K.
 Didum Ciceronis, quod non tam clarorum virorum imaginibus, quam lætis, in quibus versati sunt, commovemur 143. L.
 Didum ejuſdem, quum Chryſippi librum sententiis ex Euripidis Medea selectum legeret 148. K.
 Didum Socratis: *qua sunt supra nos, nihil ad nos* 153. K.
 Didum Africanis, quod Reges facilius ad nihilum rediguntur, quam deducuntur e summo fastigio 178. E. Vide. *Sementia.*
 Didu maluit mori, quam castitatem amittere 84. N.
 Didymus Apollini consecratus est tripus aureus, qui sapientissimo debebatur 108. F.
 Didymus ubi adfuerat stadium Chalcenteos dicitur 110. N.
 Die uno Scipio Carthaginem eorum cepit 31. E.
 Die aquam hauriebat Cleantes, nocturna studebat 53. I.
 Die quolibet iunctam duceudo se exercuit Apelles 122. K.
 Dies aliquot quia se non exercuerat Barbarus, voluit Alexandro iubente sagittam per aurem, ut fulebat, transmittere, & ad capitale supplicium duci pariebatur 122. K.
 Differentia nulla est inter homines apud Inferos 84. E.
 Differentia inter objurgacionem, & admonicionem 175. E. F.
 Differentes inter amicum, & adulatorem 213. N.
 Difficulus rerum est magistra virtutis 96. C.
 Difficultas in repentiis rebus pretiis 125. A. & seqq.
 Difficultas pedum 122. L.
 Dii eorum habuerunt Sophoclis sepulture 94. A.
 Dii omnes monera sua Pandore tribuerunt 110. C. Vide. *Dea. Dei. Deo. Deum.*
 Dilecti re dummodo non privemur, non commovemur aliis damnis 89. E.
 Dimidium ejuſque rei esse principium dixit Hesiodus 127. C.
 Diogenes munitum Acho in effugium fingere Alexandei cogitavit 39. N.
 Dio a Platone eruditus Dionysii regnum evertit 40. C.
 Dio Chrysostomus eodem ac Trajanus curru vehabatur & omnibus honoribus ab eo affectus est 77. E. 161. F.
 Diocletiani, & Antonini thermis duo templa constructa sunt 184. D.
 Diocletianus Imperio se abdicavit 63. K.
 Diogenes dolium indubundus versabat, quum Philippus immineret 61. D.

Cros fradum confolatur 173. n. & feqq.
 Copedia 146. n. l.
 Cupiditas difcendi naturā omnibus ineft 104. n.
 Cupiditate difcendi multi exarferunt 112. n. ufque ad o.
 Coras omnes omiferunt, & voluptatibus indolferunt Nyfeus, & Mycerius, ut oraculum eloderet, quod brevem vitam praximeat 130. n. Vide. *Coris*.
 Curetes ferrum invenerunt 50. c.
 Coris plena eft vita hominum præter litteratorum 611. l. Vide. *Curas*.
 Currus bibit e Nilō canis metu serpentum 123. l. 155. o.
 Curru eodem Dio Chryfoftomus vehabatur, ac Trajanus 77. n.
 Curru Platonis regebat Dionyfius ac auriga 11. n.
 Curru mirabili artificio agitantem Anacercin quom fpectaffet Plato, dixit eum in magnis excellere non poffe 123. n.
 Curfiores, qui ludum lampadum celeberrimi in honorem Prometheli, facem ab Amoris arde cendebant 111. n.
 Caru infuperabilis Ladas 170. n.
 Carum appellari eum, que nunc Buda dicitur, e Ptolemao quidam tradunt 193. o. 197. n. 199. A.
 Cyllene mons Aroadie, in quo natus Metecrinus 119. n. o.
 Cynethenles immanes, quos Musica non delebatur 99. l.
 Cyros quum vellos Lydos fubiecit, coegit eos operam dare erubus, que effeminat 39. l.

D

Dacie fubacta eft a Trajano 155. A.
 Damnarum otii penitus libertatis ferre dixit Lacon 92. o.
 Damnis aliarum rerum non commovemur, dammodo eo, quod diligimus, non privemur 89. n.
 Damocedes Decii conviva quotidianus 77. l.
 Darii menfe quotidie accumbebant Damocedes 77. l.
 Darii uxorem Alexandet ne videre quidem fuffinuit 101. l.
 Darius Charidemem fedentem falutis interfici joffit 108. c.
 Dea fapientie Mithra cor Venetis experta flagrat 104. o.
 Des eadem bellis, & doctrine præeft 158. n. Vide. *Dei*. *Deum*. *Dei*.
 Deeliam muniebam effe docuit Alcibiades Lacedæmonios, quod ad desperationem compulfit Athenienfes 130. A.
 Decii fe pro falute legionum devoverunt 114. n.
 Declamator Portius & ftudilis, & jocis omnes fuparavit 11. l.
 Defedus. Vide. *Estipfis*.

Deficiunt fi qua, reputare non debemus, fed que affequuti fumus 178. c.
 Definitio fapientie, & fcientie 81. o. 83. c. virtutis, 82. o.
 Dei, & Sapiencie fimilitudo 93. n. l. 94. o.
 Dei vocem putare debemus testimonium omnium feculorum 140. n. Vide. *Dea*. *Dei*. *Deum*. *Dii*.
 Delectari volebat Antisthenes, fed potius furre 17. l.
 Delitiis fuis in fenectute juventutis gloriam obfcureavit Lucullus 126. n. l.
 Delum in eandem bello reliquerunt Perſe 119. n.
 Democritum præceptorem habuit Hippocrates 137. n. 148. n.
 Democritus furere credebatur, fed Hippocrates illius fapientiam promolgavit, ut fapientia diceretur 63. n. glorius est seſa Athe-nis latuisse 63. l.
 Democritus fapientiffimus fuis inſanoire videbatur 70. l.
 Democritus patrimonium fratribus diviſit, ſibi quod ſatis eſſet viaſei ad peregrinandum reſervavit 112. c. d.
 Democritus centefimum omnium vite annum at-tigit 112. n.
 Democritus multas artes offendiffe nobis ſol-malia poſuit 153. o.
 Demophilam Himerum præceptorem habuit Zeuxis 124. o.
 Demosthenem Plato compoſitione verbarum vi-cit 148. n.
 Demosthenes radebat partem capitis 25. o. 124. n.
 Demosthenes dixit eloqueotiam rhetoris, non Regis virtutem 39. A.
 Demosthenes ſibi deſumit in publicum prodit coronatus ob læticiam de morte Philippi 89. c.
 Demosthenes fortiter ſibi mortem conſecrit 89. n.
 Demosthenes, ut ſtudiis operam navaret, nuu-queſ opificum aorelneſſaſ operi vicebatur 113. n.
 Demosthenes ubi cultus eleganciam mollis eſt habitus 191. l.
 Demosthenes in bello objecit arma, & fugit 191. o.
 Deo legem qui non acceperunt, eos doctri-nam quaſi alteram legem habuiſſe tradit Cle-mens Alexandrinus 83. o.
 Deo oomen ſapientis domtaxat convenire ſe-prem ſapientes arbitrat ſunt 108. o. t. Py-thagoras 124. G.
 Deo ſolum volente moriendum cenſuit Plato 180. A.
 Deo boni petenda ſunt, non divitia, aut alia ſicut Plato dicitur 106. n.
 Deorum, etque hominum civitatem eſſe Mun-dom quidam dixerunt 79. A.
 Deorum vocem appellarunt Pythagoram 93. n.
 Deos habebant Antiqui artium etiam ignobi-lliam inventores 66. c.
 Deos colereot apud multas gentes quare litta-ti 83. n. Vide. *Dea*. *Dei*. *Deo*. *Deum*. *Dii*.
 Det-

Derbices senio confectos viros immolabant, se-
minis intercluso spiritu perimebant 100. A.
Desipere in loco dulce est 131. x.
ad Desperationem compulsi Athenienses Alcibi-
ades exilio pulsus 136. A.
Desunt si quæ, non reputare debemus, sed quæ
assequuti 178. c.
Deum se fieri in cognoscendâ naturâ jactat Em-
pedocles 16. c.
Denm ut spectent, animos alii niti dixit Pla-
to 117. o.
Deum colere possunt etiam occupati negotiis
189. c. & seqq.
Deus ab Amore impulsus Mundum fabricavit
114. l.
Deus tanquam colebatur Hippocrates 154. c.
Deus per se est expectandus, in quo ei similis
est scientia 163. A.
Deus hominum dantat pater appellatur, li-
cet etiam animantes procreavit 100. o.
Deus lætis tristis miscet, ne insolentia effera-
mur 156. l. *Vide. Dea. Dei. Deo. Dti.*
Dialectici multi, qui statem in Dialecticâ con-
sumpserunt 15. u.
Didatori comparatur Amor 113. c.
Didum Platonis, quod non solum nobis usci-
mur 50. M.
Didum oratoris: bellum alimentis ad dimensum
tribuit non pascitur 52. o.
Didum Critolai, quod si virtus in alterâ libe-
rae ponatur, præponderet aliis bonis om-
nibus 68. A.
Didum Themistocles: perieramus, nisi perul-
semus 75. z.
Didum Socratis, se esse Mundi civem 75. y.
Didum Herculis, quod Græcia universa sibi
Patria esset 78. M.
Didum Philippi, quum Amici foederent, ut
Athenas everteret 85. L.
Didum Antigoni defuncto Zeone 83. A.
Didum philosophi, doctis hominibus litterarum
studia esse pro insulis 81. o.
Didum Spartani, quum filios quinque in seie
amississet, & Patria vicisset 89. y.
Didum Catonis, magnorum virorum non so-
lum negotii, sed etiam otii extare rationem
oportere 95. o.
Didum Laconis de eo, qui otii damnatus fue-
rat 95. o.
Didum Themistocles se similem esse quercubus
93. o.
Didum Sophoclis, quum interrogaretur, an
venereis voluptatibus nteretur 104. l.
Didum Aeschylis de priscis hominibus, quod
videntes nihil videbant, & audientes nihil
audiebant 116. x.
Didum, aut scilicet viduofum alienum quem a-
nimadversisset Plato, aiebat, cumquid ego
ralus 111. x.
Didum Platonis, quum aliquid vitium in aliquo
deprehendisset 121. x.
Didum Ciceronis, quum Philippus aliquid,
quod ad rem ipsius pertineret, emendare
voluisset 153. A.
Didum Hesiodi, quod principium sit dimi-

Tom. III.

diem, & totum juxta alium 127. c.
Didum Socratis quum merces multas in merca-
to vidisset 158. A.
Didum Antisthenis, quum quis ei dixisset ipsum
ab omnibus ludari 135. y.
Didum Phocionis, quum universa concio, quæ
dixerat, comprobaret 135. o.
Didum Hippomachi, qui percussit athenam,
quasi non bene certasset, quia excitasset po-
puli plenum 135. l. K.
Didum Ciceronis, quod nos non tam clarorum
virorum imaginibus, quàm locis, in quibus
versati sunt, commovemur 143. L.
Didum enjodam, quum Chryppii librum sen-
tentis ex Euripidis Medæ refectum legeret
148. z.
Didum Socratis: *qua sunt supra nos, nihil ad
nos 153. x.*
Didum Africanus, quod Reges facilius ad-ni-
lum rediguntur, quàm deducuntur e summo
fastigio 178. z. *Vide. Sententia.*
Dido maluit mori, quàm castitatem amittere
84. A.
Didymus Apollini consecratus est tripus au-
reus, qui sapientissimo debebatur 108. y.
Didymus ob assiduitatem studiorum Chaleente-
ros dicitur 110. A.
Die uno Scipio Carthaginem novam cepit
35. z.
Die aquam hauriebat Cleantes, noctu stude-
bat 33. l.
Die quotlibet lineam ducento se exerevit A-
pelles 122. x.
Dies aliquor quis se non exercuerat Barbarus,
voluit Alexandro jubente signum per anu-
lam, ut solebat, transmittere, & ad capitale
supplicium duci patiebatur 155. M.
Differentia nulla est inter homines apud Inse-
ros 84. A.
Differentia inter oburgationem, & admonitio-
nem 175. z. y.
Differentia inter amicum, & adulatorem 113. M.
Difficilis rerum est magistra virtutis 96. c.
Difficultas in reperienda rebus pretiosis 121. A.
& seqq.
Difficultas pueris 152. L.
Dii curam habuerunt Sophoclis sepulture 94. A.
Dii omnes munera sua Pandoræ tribuerunt 110.
c. *Vide. Dea. Dei. Deo. Deum.*
Dilecti re dummodo non privemur, non com-
movemur aliis damnis 89. z.
Dimidium cuiusque rei esse principium dixit
Hesiodus 137. c.
Dinocrates montem Arho in effigiem fingere
Alexandri cogitavit 59. M.
Dio a Platone eruditus Dionysii regnum over-
titur 40. c.
Dio Chrysostomus eodem ac Trajanus curru
vehebatur & omnibus honoribus ab eo asse-
ctus est 77. z. 161. y.
Dioletiani, & Antonini thermis duo templa
construxerunt 184. o.
Dioletianus Imperio se abdicavit 63. x.
Diogenes dolium ludibundus versabat, quum
Philippus immineret 61. o.

Mm 2

Dio.

- Diogenes servus erat 89. x.
 Diogenes nec verbis, nec verberibus deterreri
 potuit, quominus Antisthenem audiret 112.
 D. E. pecunie studio tenebatur 119. x.
 Diogenes a mure parsimonie exemplum doxit
 121. L. M.
 Diogenes quum saltum Platonis calcare dixisset,
 Plato respondit, sed alio saltu caleas
 191. H.
 Diogenes hominem in Gzaciâ quærebat 224. G.
 Dionem amatosos versus composuit Plato
 192. z.
 Dionysi segnum evertit Dio 40. c.
 Dionysius auriga Platonis 11. z. quem postea e-
 jecit 118. L.
 Dionysus interrogatus quid ipsi litteræ pro-
 fuissent, respondit, ut æquus fesset Regni
 iachuram 61. F.
 Dionysius Platonis vitæ navem obviam mi-
 sit, deinde inioriosè tradidit 84. F.
 Dioxydon senior poeta optimus sibi videbatur
 adulatoribus credens 109. c.
 Diphthongus consequente vocali interdum con-
 trahitur 182. x.
 Discendi duo modi 2. x.
 Discendi cupiditas omnibus naturâ inest 104. B.
 Discendi cupiditate multi exarsuerunt 122. B.
 Discendi ad G.
 Discendi labore seformidant juvenes inge-
 nio præstatores 120. F.
 Discere se nihil in silvis dicebat Socrates 31. x.
 Disciplina virtutis est ipsa necessitas 96. c.
 Disciplina non indiget animus a corpore liber
 116. T.
 Disciplina præstat bellicis artibus 12. c.
 Disciplina causi ut peregrinaretur, Democritus
 tantum sibi reservavit, passimonium fratri-
 bus divisi 113. c. D.
 Disciplinae causi longe via non refugienda
 125. I.
 Disciplinae quæ in Pisano Athenæo discuntur,
 & earum laudes 145. A. & seqq. 156. c. D.
 Disciplinae omnes ferè perfectæ sunt post Car-
 thaginis excidium 158. B.
 Disciplinae conciliant veram nobilitatem 129. x.
 Disciplinae omnes Strabæi instituta sunt 29. c.
 D. E.
 Disciplinae omnes nullo doctore didicit Maoli-
 lius 31. D.
 Disciplinae omnes calluit Moses 45. G.
 Disciplinae reliquæ philosophis ansas appella-
 bas 138. c.
 Disciplinae tradentes lucro præceptis aucto-
 ritatem minuerunt 201. A.
 in Disciplinae quare Græci Barbaros superavit
 150. H.
 Disciplinae, & bello eadem Deus præest 158. F.
 Vide. *Doctrina. Litteræ. Scientia.*
 Discipuli vix habebantur Athenis, qui in aliis
 orbibus docebant 141. B.
 Discipuli Pythagoræ, dixit, ipse, respondebant
 183. I.
 Discipuli, licet eos Christus nullâ se indigere
 pateretur, tamen piscatu vitam sustentabant
 189. K.
 Discipulos intes, & præceptores conjunctione
 nulla est artibus 200. O. K.
 Discipulus Platonis septemdecim annos fuit A-
 ristoteles 109. M. Vide. *Auditor. Doctor.*
Magistri. Præceptor.
 Disputationes iustitiae sunt in libris Pragmati-
 corum 140. A.
 Dissemietum significat diffusum, non remotum
 182. H.
 Dissertationem Auditor composuit in eum, qui
 Ciceronem de novitate verborum sedarguit
 215. A. G.
 Dissimilitudo fortunæ, & sapientiæ 87. c. &
 seqq.
 Diffusum significat dissemietum, non remotum
 182. H.
 Ditiſſimus Romanorum Crassus 81. K.
 Diva Catharina pro Florentinis legationem o-
 biit ad Pontificem, & eum persuasit Romam
 semigrare 189. G. Vide. *Divus.*
 Divitiæ Senecæ 77. E.
 Divitiæ malâ fraude partæ paupertati antepo-
 nuntur 98. I.
 Divitiæ sunt causæ victorum 164. K.
 Divitiæ non sunt a Deo petendæ, quas, an pro-
 futura sint, ignoramus 206. A.
 Divus Thomas, licet studiosus erudiræ, tamen
 sese extulit ad contemplantationem divinitatis
 189. F. Vide. *Divus.*
 Docentes mercede præceptorum auctoritatem
 minuerunt 201. A.
 Docti visi, qui extra Patriam maximis hominibus
 cumulatæ sunt 77. B. & seqq.
 Docti viri honoribus affecti 82. L. M. 83. A. &
 seqq. contempti 84. F. & seqq.
 Docti viri quot gloriam, aus ignominiam pe-
 pererunt 81. I. & seqq. 84. A. & seqq.
 Docti visi non coluntur hodie 161. M. & se-
 quentibus.
 Doctis viris cedere debent bellicosi 12. c.
 Doctis litterarum studia sunt pro Infulis 81. G.
 Doctissimi quique feliciter Respublicas admini-
 straverunt 47. K.
 Doctus Pythagoræ erat Assyrius 40. O.
 Doctore nullo usus Manilius disciplinas omnes
 senserat 31. D.
 Doctores aliarum orbium vix discipuli essent
 Athenis 141. B.
 Doctores diversorum populorum 141. L. Vide.
Discipuli. Magistri. Præceptores.
 Doctorem hominum paucitas unde fiat 221. x.
 Vide. *Sapientem.*
 Doctrinæ licet defecisset, Atheorum nutrices li-
 terarum habebantur 31. F.
 Doctrinæ Hercules subegit populos 100. D. &
 Orpheus manifestecit 100. E.
 Doctrinæ multi us imbueruntur, vitia depose-
 runt 119. B. c. nonnulli tamen vitis labora-
 runt 119. D. E.
 Doctrinæ, & bello multi præstiterunt 158. G.
 & seqq.
 Doctrinæ studiis se Romani magis dediderunt
 circa belli pannonici seecundæ tempora 41. C.
 Doctrinæ studis pes totum Orbem terrarum Ro-
 manis humanitatem invexerunt 100. F.
 Do.

E

Doctrinam quod nemo ipsi abstulisset, se nihil amisisse respondit Sulpio 61. n.
 Doctrinam pro lege habuissis homines tradit Clemens Alexandrinus 82. c.
 Doctrinam Atheniensium admistras Philippus eorum civitati pepercit 82. l.
 Doctrinam Indurum etiam appetivit Alexander 158. n. *Vide. Littera. Disiplina. Scientia.*
 Dolium ludens versabat Diogenes, quom Philippus Corintho immineret 61. d.
 Dolore viduus Corellius inedia vitam finire statuit 179. n.
 Dolorem voluptatum percipiunt, non sensum illis affecti 130. g.
 Dolorem summum malum existimabat Epicurus; ideo quom voluptatem superaret, moriendum 179. i.
 Dolores multiteros Epicurus recordatione suorum inventorum lenivit 62. s. 88. n. 89. c.
 Domi ut se contineret, Demosthenes radebat partem capitis 15. g. 154. s. *Vide. Domi.*
 Domino furioso, scilicet a voluptatibus profugisse dixit Sophocles 104. i. *Vide. Servus.*
 Domitiani necem expedavit Corellius, quom mori statuisset 182. g.
 Domitianus muscas venabatur 15. g.
 Domitianus, ut dignos imperio videretur, Paetricae studium simulavit 47. i.
 Domitianus eiecit ex Urbe philosophos 84. n.
 Domi Piodati pepercit Alexander, quom Thabas everteret 94. a.
 Domum Apollonii philosophi frequentabat Antoninus Philosophus 77. s.
 Domum Zenonis frequentabat Antigonus 83. a. *Vide. Domi.*
 Dona Regis Petrarum despexit Heraclitus 161. a.
 Dormire in utramque aurem 177. n.
 Dormivit Epimenides annos quinquaginta 188. s.
 Drusus. *Vide. Livius Drusus.*
 Druyde Gallorum philosophi 40. g.
 Duces, qui litteris vacarunt 40. a. & seqq.
 Duces bellis qui Principes nun prefecerint, sed ipsi gesserint 54. s.
 Duces Lacedaemonii antequam praelium intrent, Musis immolabant 158. r.
 Duces multi bello, & doctrina praestiterunt 158. a. & seqq.
 Duces castra moturi praemittunt munitotes 160. r.
 Duces praestantissimi fuerunt etiam gregarii milites Juanois Medicei 183. s. *Vide. Ducum. Imperatores.*
 Dodus graecarum litterarum didicit alaphas 152. g.
 Ducum nulla gloria fuisse, nisi hostes extinguisent 92. n. & seqq.
 Dux fuit Thueydidus 93. i.
 Dux Philopomeni in quicumque loca venisset, quomodo in illis bellum administrari posset, quarebat 122. s. *Vide. Duces. Imperatores.*

E Borneum praefeps equus fecit Caligula 85. n.
 Eclipsis terrae Nicism, non Paulum Amylium ope Galli Sulpicii 39. c. d.
 Edicto vetuit Julianus Imperator, ne profanae litterae ediscerentur 100. n. *Vide. Legem.*
 Effeminantes atres quom complexi essent Lydi, & Babylonii, imbelles facti 39. l.
 Effigiem Alexandri ex montis Atho effingere cogitavit Dinocrates 39. n.
 Egestatem summam existimas centies festidium Apicium, mortem sibi conscivit 88. n. *Vide. Paupertas.*
 Elegantiam sermonis contemnebant Epicurei; ideo a nemine serè legebantur 149. s.
 Elephanti multis incredibilibus dedicarunt 152. g. 113. a. & seqq.
 Eloquentia praestitit Hermogenes puer, secus juvenis 32. i.
 Eloquentia regnum stabilivit Philippus 38. n.
 Eloquentia Hercules subagit populos 100. n. & Orpheus manifestavit 100. n.
 Eloquentia praestitit Phalaridas 119. d.
 Eloquentia Ciceronis vitam Graecam fassus est Apollonius 154. s.
 Eluquosariam rhetoricam, oon Regis virtutem esse dixit Demosthenes 39. a. reginam hominum vocat Euripides 39. s.
 Embasmata 179. d.
 Eme avis peregrina describitur 109. a.
 Empedocles Deum se fieri in cognoscenda natura iactat 16. c.
 Empedocles Regnum recusavit 161. n.
 Enmi statua imposita est Scipivum monumento 83. c.
 Ennius linguas tres sciebat 1. r.
 Ensis Syracusanus e filo suspensus 28. n.
 Epaminonda Philippus domi exceptus est, & eductus 122. a.
 Epaminondas usque ad quadraginta annos obsecutus vixit 63. s. 91. a.
 Ephebis quom nondum excassisset Alexander, dolebat patrem nihil sibi relinquere, quod vinceret 93. c.
 Epistetus servus erat 89. l.
 Epistetus cuiusque rei duas ansas esse tradit, alteram, quae rem gravem, alteram, quae levem facit 201. i.
 Epicurei a nemine legebantur, quia elegantiam sermonis contemnebant 149. s.
 Epicureorum amicitia 63. c.
 Epicuri disciplina eruditus Athenio tyrannus 119. s.
 Epicuru nemo plura scripsit 23. M. 124. a.
 Epicurum carpoet Stoici, quod strangurii, & torminibus vexaretur 185. n.
 Epicurus dolores mortiferos recordatione suorum inventorum lenivit 62. s. 88. n. 89. c.
 Epicurus hortuli studiis videbatur 88. a.
 Epicurus summum malum dolorem, voluptatem

- tem verò summum bonum existimabat, & quum dolor voluptatem superaret, moriendum 179. 1.
- Epigramma, quod fratris iudicatur 210. n.
- Epimeides annos quinquaginta dormivit; vixit autem eorum quinquaginta 188. a.
- Epitaphium Hadriani io Voecorum 192. n.
- Epularem Sybaritam solium rose torquebat 110. a.
- Equa horas indicabat ostensio horologio, & alia mira faciebat 209. n. *Vide. Equo.*
- Equile marmoreum equo effecit Caligula 85. n.
- in Equitatu prius belli spes ponebatur; primus autem Joannes Medicus vidit pedicatum plurimum valere 183. o.
- Equitis filio Claudio Pompeiano in matrimonio filiam collocavit Antoninus 82. a.
- Equo Caligula coofolatum, & alia destinavit 85. n.
- Equorum alborum quadrigis Hieronymus quasi Solis emulus 10 Regiam invehcbatur 108. c.
- Equos, & se pelibus hostium inirempotem contegebant Geloni 100. a.
- Equos Sybarite doceantur saltare ad tibis cantum 152. g.
- Equus excepto homine omnium pulcherrimus 124. n.
- Equus in plantium*: proverbium est 218. A.
- Erasinus flovis Arcadii 219. d. g.
- Errores quum multi in hominum mores irrepserint 98. n. & seqq.
- Etabescere oegan litteras 211. g.
- Eraditionem quodd ipsi nemo abstulisset, oihil se amfisse respondit Sulpo 62. u.
- Erymanthus fluvius Arcadii 219. d. g.
- Erysipelas 190. d. 202. n. 203. f.
- Esedones parentes extinctos comedeant 100. A.
- Etruria sola immoio fuit a bello 72. n. & seqq. 159. g.
- Etrusci artes omnes, omnes disciplinas inftaurarunt 29. c. d. e. *Vide. Tuforum.*
- Evander litterarum beneficio regnum obtinuit 10. A.
- Eocles Megarensis veste mutata ad Socratem veniebat, quom poena capitis saneita efferat 34. A.
- Eoripides hominum Regionem eloquentiam dicit 39. n.
- Eoripides in antrum fecellit, ut tragodias componeret 112. f.
- Eoripides dixit boos odiffe laudantes, quom nimis laudant 198. i.
- Eoripidis familiaris Arebelaus Macedonie Rex 66. e. 77. n.
- Eoripidis Medex sententia refertum librum Chryffippi legeas, Chryffippi Medeam legere se dixit 148. n.
- Europa totius pulcherrimam Floreotiam dieit Claverus 191. c.
- Excellere oon posse in magnis Annieerin dixit Plato, qoi mirabili artificio curram agitarat 123. n.
- Excerra est voluptus 105. x.
- Excidium urbis oon fecit Protogenes Jalyfum pingeas 88. 1.
- Excusate crimen non solent illi, quos verè punitet, sed faientur illud 179. A.
- Excusatione non indigere melius, quàm excusare factum 209. a.
- Excusavit Xenocratem Plato, quum de se male loquutus argueretur 195. 1.
- Exempla multorum, qui non plane imperitii Reipublice obfueroat 27. 1. k.
- Exempla multorum, qui in senectute juventutis glorie non responderunt 32. e. & seqq.
- Exempla multorum, qui doctissimi feliteer administrarunt Reipublicas 27. n. & seqq.
- Exempla multorum philosophorum, qui virtutem exereuerunt 50. n. & seqq.
- Exempla multorum Principum, qui ipsi bella gesserunt, oon per duces 54. n.
- Exempla multorum, qui a studiis tranquillitatem periverunt 61. A. & seqq.
- Exempla multorum, qui aliorum famam propagarunt 63. A. & seqq.
- Exempla aliorum, qui palli sunt alicujus genus regnare propter ejusdem virtutis 61. 1.
- Exempla aliorum inveniorum artium, qui tanquam Dii habiti sunt 66. c.
- Exempla Regum, qui doctos eoluerunt 66. d. & seqq.
- Exempla multorum, quibus oee regum genus, oee divitia profuerunt 74. n. & seqq.
- Exempla multorum, qui in Patria dofpedui fuerunt 76. 1. & seqq.
- Exempla multorum, qui extra Patriam honorati sunt 77. n. & seqq.
- Exempla multorum, qui semper peregrinati sunt 77. n. 1.
- Exempla Regum, & aliorum, qui litteratos collocarunt 82. l. m. 83. A. & seqq.
- Exempla multorum, quibus litterati famam, aut ignominiam pepererunt 83. 1. & seqq. 84. A. & seqq.
- Exempla multorum, qui doctos contempferunt 84. f. & seqq.
- Exempla multorum, qui in servitute libertatem non amiserunt 87. A. n.
- Exempla multorum, qui in adversa fortuna constantes fuerunt 89. n. & seqq.
- Exempla multorum, qui fecundiam, & adversam fortunam magno animo tulerunt 89. n. l.
- Exempla multorum Sapieniam, qui ad Reipublicam non accefferunt, & tamen ei utiles fuerunt 94. n. & seqq.
- Exempla inhumanitatis multorum popolorum 100. A.
- Exempla multorum, qui quom superbivident, infaniverunt 108. n. & seqq.
- Exempla eorum, qui sapienndimi existentes modesti insignes fuerunt 108. f. & seqq.
- Exempla eorum, qui ob adulationem infaniverunt 109. c. & seqq.
- Exempla multorum, qui assiduo studiis operam dabant 109. m. 110. A. & seqq. 123. 1. & seqq.
- Exempla multorum, qui amore discendi exarserunt 112. n. ofque ad g.
- Exempla multorum, qui ad summam senectutem semper in studia incumbentes pervenerunt 112. n. 1.

Exem-

Exempla multorum, qui et doctrinā imbuerunt, vias exortunt 119. s. c.

Exempla multorum doctorem, qui vitiis laborant 119. d. e.

Exempla multorum rerum, quibus, quum sint pretiosae, difficulter possunt, facile autem in, quævis 121. d. & seqq.

Exempla multorum, qui quom soli aliquid cognovissent, eorum consilia profuerunt, aut repudiam nocuerunt 123. l. m. 126. A. & sequentibus.

Exempla multorum, qui negotiis occupati literis vacarunt 120. a. & seqq.

Exempla multorum, qui & belli periculis, & doctrinā excelluerunt 128. b. & seqq.

Exempla multorum doctorem, qui amplissimis honoribus antiquitus culti fuerunt 162. A. & seqq.

Exempla eorum, quæ raro accidunt, non persuadent 125. x.

Exempla multorum summorum virorum, qui cultus elegantiae studuerunt 121. a. & seqq.

Exempla multorum gravissimorum hominum, qui laeseros veritas fastidierunt 122. a. c.

Exempla praeceptorum temporum, quid indicandum sit de presentibus, admonemur 126. p.

Exemplo Cosmi, & Laurentii Mediceorum Reges Pannoniae, & Neapolitani moti sunt ad fovendas litteras 123. a.

Exemplum militibus proposuit Themistocles gallos gallinaceos dantescentes 126. k.

Exemplum fortitudinis Brasidas, perimonia Diogenes ceperunt a ture 121. l. m.

Exercitationem quod aliquando amiserat, Barbaros noluit Alexander jubente per anulum sagittam, ut solebat, transmittere, & potius mori volebat 122. n.

Exercitationes Romanorum 121. x.

Exercitationes Porcii Latronis, quum rusticaretur 122. a.

Exercitio Philippi imminente Corinthi Diogenes dolium ludibundus versabat 61. n.

Exercitio non subegit populos Hetruscos, sed doctrinā 100. n.

Exercitum duxit Thucydides 93. i.

Exercitum Caesaris fame urgere statuerat Pompejus 124. l.

Exercitum Romanorum Caudinis saltibus inclosum Herennius Ponticus optime consuluerat dimitendum, ut trucidandum 126. A.

Exercitum Rhadagasi Gorthorum Regis Florentinorum, & Honorii Imperatoris copiae deleverunt 126. p.

Exercuisse se decem continuos menses iurabant Athletæ 122. g.

Exercuisse se quotidie lionem duendo dicebat Apelles 122. x.

Exilio revocatus Rosellius reverti noluit 61. a.

Exilio Senecam revocavit Agrippina 84. n.

Exilio iucundissimè vivit Rosellius 89. c.

Exilio suo effecit Lycurgus, ne leges abrogarentur 124. e.

Exilio pulvis Alcibiades desperare de suis rebus coegit Athenenses 126. A.

Exilium ejusdem est Thucydides 93. i.

Exileus Philippi Pausanias ipsum obtinebat 125. a.

Expeditionem suscepit Crassus, ut Particum mare periret 81. g.

Expens laboris gaudet videns laborantes 101. n.

Expunctionibus quæ adhibebantur 145. d.

Expositione Alexie in Casare summo perecebat 127. c.

Exteris favent Florentini 122. x. Vide. Pergrini.

Externa admiramus, eorumque nostris 126. n. 78. x.

Externa sollis vim habent in soimam, nisi ipsæ ea admiserit 102. c.

F

Fabios Maximus unus intellexit abstinentiam a praeliis cum Hannibale 126. m. l.

Fabula Frumethi, quæ hominem a loto effinxisse dicitur, quid significet 30. x. l.

Fabula Valesii claudi quid significet 124. g.

Fabula, quæ fingitur columbe per Symplegidas petras portare Jovi ædem 123. c.

Fabula ferunt Geryonem, Herilumque cergei mio corpore fuisse 126. x.

Fabula quare dixerit seductus adreum sustulisse Jovem 122. c.

Fabula quare Musas in montibus collocavit 126. o.

Facem ab Amoris artu accendebant celebrantes ludum lampadum 121. p.

Facetia ejusdem, quæ Chryppi librum sententis ex Euripidis Medæ referunt leges 126. k.

Facie ut cognoscerent Ciceronem potum quodam scholam adibat 124. a.

Faciendum quum quid est, cogitandum quid in illis re egissent sapientissimi viri 128. l.

Facies Romanorum ardore in praelio visa est 124. o.

Facta Achilles, Scipionis, Luculli 91. m. l. 91. A.

Facta illustria viri Systrae dixit esse suum mundum muliebrem 124. l.

Factum maturè postquam consuetis, opus est, priusquam incipias, consulto ex Salustii sententia 123. A.

Factum, sicut dictum vitiosum quum deprehendisset, interrogabat Plato, an ipse talis esset 121. x.

Factum excusare cavendum, quom excusatio non indigere possit 109. a.

Facultates animi duæ, intellectus, & voluntas, & quid quæque præter 97. n. 98. p.

Facunda est iustitia juxta Symmachii sententiam 120. c.

Fama adversi laboravit Cimon, & Themistocles 93. a.

Falsitas occupat meos hominum 98. n. & sequentibus.

Famam Protegei conciliavit Apelles 63. A. & illi alius 63. u. & seqq.
 Famam qui per doctos viros adepti 83. 1. & seqq.
 Famam dehonestare maritorum, quæ corpus ornatæ mulierum 114. L. *Vide. Gloria. Honores. Laudes.*
 Fame subigi Cæsar a Pompejo potuisset 15. u.
 Fame urgere Cæsaris copias statuerat Pompejus 134. L.
 Familie, quæ propter virtutes sui auctoris regnarent 65. 1.
 Familiam equo tribuit Caligula 85. u.
 Familiaris Enripidis fuit Archelaus Macedoniz Rex 66. u.
 Familiaris Augusti Virgilius 77. x.
 Familiaris Lulio, & Scipioni fuit Terentius 81. D.
 Familiaritate Regum multi potius floruerunt 161. e. & seqq.
 Fastigio difficilior Reges deducuntur, quam redigantur ad nihilum 172. u.
 Fastum Platonis Diogenem alio fasto calcare dixit Plato 197. u.
 Facientur crimen illi, quos verè puniet illius 179. A.
 Fero obnoxio non esse animos existimant Stoici, & Bardesanes 87. x. a.
 Favis bonos sermones comparant Literæ sacre 108. x.
 Federighius. *Vide. Friderighius.*
 Felicem Socratem mortem censebat, quod se alioerum sapientes putabat 1. x.
 Felicitatem Sapientum significat aureum seculum 61. x.
 Felicitatem in aduice secundam virtutem non impedit collocat Aristoteles 95. x.
 Felicitatem in contemplatione, & perspicentia vari posuit Herillus 95. x. 163. A. Lucretius in volupate 114. D.
 Femina spem defendere 56. L.
 Femina quo pulchriores, eo magis ornantur 124. u.
 Feminæ senes intercallo spiritum perimebant Derbices 180. A.
 Femina agricolæ morbo confidari negat Hippocrates, secus Seneca 185. 1. *Vide. Mariorum. Melior. Sponsam. Vir. Uxor.*
 Fensitam esse in pectore hominum optabat Socrates 128. x.
 Feras demulisse quare dicatur Orpheus 45. a.
 Feras non leniuit Orpheus, sed homines feros 180. u.
 Feras ne quidem puero sibi contigisse querabatur Livius Drusus 95. u.
 Ferreus erat Xenocrates 21. L.
 Ferreus stimulus quasi esset, solum rosa Sybaritam offendebat 130. x.
 Ferrum invenerunt Cretes 50. c.
 Fertilitas quarundam regionum 154. 1.
 Filia defuncti Demosthenes coronatus in publicum processit præ læticia mortis Philippi 89. c.
 Filium Antoninus in matrimonium collocavit Claudio Pompeiano 81. A.

Filiis quàm timeant patres 119. 1. x.
 Filio Alexandro aucto Philippus gravis est, quod Aristotelem præcepit oram habuitur esset 81. L.
 Filiorum morte qui commoti non sint 51. o.
 Filiorum eandem infantem Medem fecerunt poetæ 84. A.
 Filiorum quinque mortem æquo animo se ferre dixit Spartans, dum Patria vicerat 89. v.
 Filios gladiatoris habebat Commodus 119. A. *Vide. Matrem. Parentes. Patrem.*
 Filo suspenses ensi Syracusanus 18. u.
 Fines ingeni majores esse, quàm Imperii fines protulisse dixit Cæsar 11. 1.
 Flammis Vesuvii absumpsit esse Flinius 112. c.
 Fleuit Cæsar, quod morte Alexandri Magni nihil ferè gessisset 25. L.
 Florentia pulchritudo, & laudes 191. a. & sequentibus.
 Florentini magis exteris favent, nec suos diligunt 192. x.
 pro Florentinis legationem ad Pontificem obivit Diva Catharina 189. a.
 Florentinorum, & Honorii Imperatoris copie exercitum Gothorum præfigarant 186. v.
 Florsculus colligendis eloquentes viri non sunt occupati 138. u.
 Flumen Hypasim usque Orientem subegit Alexander 134. 1.
 Flumina, quæ secundant regiones 146. x.
 Fluvium Rodicæ 119. o. a.
 Fulium Rois offendebat Sybaritam epulantem 130. u.
 Fontes sunt quasi ubera terræ 146. D.
 Formam semine, quo pulchriores, eo magis exulant 124. u.
 Formam corporis ne animi turpitudinem inquinent, formosis laborandum est 115. o. *Vide. Formis.*
 Formidinem ne præferrent Cæte, Oceano se ubra patiebantur 100. A. *Vide. Timorem.*
 Formis describendis interitus Archimedes est interfectus 110. u. 101. u.
 Formosis laborandum est, ne formam corporis animi turpitudine inficiant 115. o.
 Formosos Laniæ, quos cupide appetunt emecant 129. u.
 Fortes viri indigent doctis, non contra 12. c.
 Fortunæ exemplum didici a mure Brasidas 121. L.
 Fortitudo quorundam in adversa fortunâ 89. x. & seqq.
 Fortuna omnium filo suspensa est 18. u.
 Fortunâ utendum, quam saret, alioquin ea destruit 137. v.
 Fortunæ, & Sapientis dissimilitudo 87. c. & seqq.
 Fortunam adversam multi constantissimè tulerant 89. u. & seqq.
 Fortunam secundam, & adversam multi magno animo tulerunt 89. u. & seqq. 90. a. & sequentibus.
 Forum viros efficere præclaros ait Homerus 94. A.
 Frascisco Redio libri partem alteram, alteram Regi

- Regi Hispaniarum dicavit Hispanus quidam, & aemulaque eodem titulo insignivit 308. v.
 Frazer Laculli curam suscepit amandata Cal-
 listhenes 136. x.
 Fratrem electum Principis preceptorem nunciat
 173. ii.
 Fratribus patrimonium divisit, sibi verò tantum
 reservavit, quod satis esset ad peregrinandum
 disciplinæ causâ 117. c. o.
 Fratris esse quoddam epigramma iudicatur
 120. ii.
 Fraude malâ partem divitiarum prosperitati antepo-
 nunt 98. i.
 Fraudibus Geloniis Syracusæ libertatem amise-
 runt 65. x.
 Freno coercendum Theopompum nebat Ifo-
 crates 41. x.
 Felderighius, & alii Anthuri in itinere occurre-
 runt 122. A.
 Frustra arboris, quæ lotus apud Homerum di-
 citur, qui vellebantur, Patriæ obliviscebantur
 117. L.
 Frustrum quibus sumptus, non tam grata sunt
 157. L.
 Frustrum qualem multiplex reddant agri piores
 154. L.
 Frustra concisos extructos comedebant Euffedo-
 nes 100. A.
 Fulvius Nobilior. Vide. Quintus Fulvius Na-
 bilior.
 Funes incessisse elephantum frustatur 152. G.
 Furete preoptabat Antisthenes, quàm delecta-
 ri 23. L.
 Furere quàm conferretur Democritus, ejus do-
 ctrinam divulgavit Hippocrates, ut sapientia
 diceretur 63. ii. 76. i.
 Furere videbatur Pulemon amore Xenocretis
 61. c.
 Fustibus eneabant senes perennes Serdi 100. A.
 Fustiarum milites merentur, qui delebant signa
 127. ii.

G

- Gaditanus homo Romam venit solùm, ut
 Livium videret 10. i.
 Galenus operum magnitudinem, & mul-
 titudinem omnes superavit 124. ii. 148. x.
 Galenus quanta sciverit 137. M.
 Galli vivos homines coniectos in ingentia si-
 mulstra & viminibus contexta concrenabant
 100. ii.
 Gallia Romam ut remigraret, Pontifici per-
 susit Diva Catharina 189. G.
 Gallo Salpicio receptum refert victoriam Pau-
 lus Aemilius, qui prædixit Eclipsim 39. D.
 Gallorum philosophi Druydæ 40. o.
 Gallos gallinaceos inter se dimicantes Themis-
 tocles exemplum militibus suis proposuit
 26. x.
 Gastonis Principis preceptorem electum fratrem
 nunciat 173. ii.
 Tom. III.

- Geloni se, & equos pellibus hostium interem-
 ptorum contegebant 100. A.
 Gelonis fraudibus Syracusæ libertatem amise-
 runt 65. x.
 Gemme quàm difficulter inveniantur 121. 2.
 Gemme, quibus ornabatur Lollia Paulina, efflu-
 mta sunt quadringentes 195. D.
 Gentilescus. Vide. Horatius Gentilescus.
 Geometrix laudes 15. i.
 Geometria ac & peritæ essent apes, sexangulas
 cellas fingunt 153. 2.
 Geometriam, & reliquas disciplinas philosophum
 ausis appellabant 138. c.
 Germanorum victoria ad Savum 216. v. & seqq.
 Geryon tergemino corpore instructus 36. x.
 Gillia hospites liberaliter tractabat 67. ii.
 Gladiatori filius habebatur Commodus 129. A.
 Gladiatorium mure concurrere elephantos se-
 runt 152. G.
 Gloriæ nimis cupiditas an doceatur docti 63. D.
 Gloriæ theatrum evergere Arctæus voluit Phi-
 lippus 82. L.
 Gloriæ theatrum se amisisse Antigonus doluit
 mortuo Zenone 83. A.
 Gloriam nullam consequuti fuissent bellicosi vi-
 ri, nisi hostes extinguerent 92. x. & seqq.
 Gloriam juvenis Lucullus deliciis in senec-
 tate obscuravit 126. ii. 1. Vide. Famam.
 Homerus. Louder.
 Gorgias Leontinus centum, & octo vixit annos
 112. i.
 Gorgias Leontinus preceptor Hippocratis 137. L.
 Gothorum Regem Rhadagaisum occidit quidam
 e Medicæ gente 186. x. G.
 Græci militari se exercebant Romani 131. x.
 Græcorum litterarum dactyli didicere elephas 152. G.
 Græcos litteras Hannibal in medio belli turbi-
 ne didicit 150. x.
 Græci antiqui oia multum a Barbarorum mori-
 bus discrepabant 100. D.
 Græci quæ in disciplinis Barbaros superarent
 150. ii.
 Græci bonos viros ἀρετῶν vocant 192. i.
 Vide. Græcis.
 Græcia quum studiis floruit, virtutibus abunde-
 vit, iis autem omissis, vitiis scatuit 100. x.
 Græci septem danteas Serpentes exutuerunt
 124. G.
 Græciam litteras Cadmus invenit 50. D.
 Græciam Perse non amplius invaserant post cla-
 dem a Xerxe acceptam 55. D.
 Græcum universum suum esse Patriam dixit Her-
 cules 78. ii.
 Græcism vidam eloquentiâ Cicerois quæsit
 est Apollonius 154. x.
 Græcis prius Romani machinis oppugnandis ar-
 tibus repererunt 41. x.
 Græcorum novem millia trecenta millia Persarum
 deleverunt 40. i.
 Græcorum victorie celebriores 131. L. & seqq.
 Vide. Græcorum.
 Grammaticæ artis ubi præstantiam Apollodorum
 Amphidionem maximis honoribus effecerunt
 1. v.
 Grammaticen epud Hebræos reperit Moses 45. ii.
 Gra.

Gratia non ingratis fuit conferenda 211. G. *Vi-
de. Gratiarum.*
Gratias juventuti regenda praefuit Antonius
161. F.
Gratularum actionis argumentum 219. A.
Gratilis ut sacrificaret, Plato Xenocrati proci-
piebat 246. G. *Vide. Gratia.*
Gratæ minus sunt res, quibus semper fruimur
257. L.
Gravis, aut levis quilibet res, prout conside-
ratur est 201. L.
Gubernaculi vice Pompilus caudâ utitur 153. C.
Gymnasia publica quot locis instituta 140. K.
141. per tot. 142. A. 2. quam utilia sint 143.
G. & seqq.
Gymnosophistæ Indorum, & Æthiopum Docto-
res 141. L.

H

HAdriani Imperatoris epitaphium in Vo-
coniam 192. A.
Hadrianus Orbem tetrarum peragra-
vit, ut praefens recognosceret, quæ de loco-
rum naturâ tradebantur 21. A.
Halicarnassiam lascivos varus composuit Pla-
to 192. A.
Hannibal orbem capiendi opportunitate usus
non est 31. H.
Hannibal Afros ut ad prælium accederet, eos
se civitate donaturum promissit 79. K.
Hannibal Italiae campos militibus ostendit, ut
confirmaret 125. D. 2.
Hannibal in medio bello Solum audivit, &
græcas litteras didicit 150. A.
Hannibalis res gesta 86. C.
Hannibalis pedagogum multi Fabium Maximum
irridentes vocabant 136. O.
Hasta Achillis Telephum, quem vulneravit, sa-
navit 176. H.
Hebectiores habebantur Xenocrates, & Clean-
thes 225. F.
Hebræus Christus non deduxisset in solitudi-
nem, nisi alimenta eis expedire potuisset
189. K.
Helleponto compedes injecit Xerxes 108. A.
Helleponto ponte conjunxit Xerxes 55. A.
Helleo litorum Cato dicebatur 21. K. 146. L.
Hemerodromi 172. O. 174. A. O. 197. F. G.
Heraclii nomen Melissus celebre effecit 63. A.
Heraclius Persarum Regis amicitiam, & dona
despexit 161. A.
Herba suffocialis repente oritur, & occidit
225. O.
Herbam portigere 176. I.
Hercules dixit Græciam universam Patriam suam
esse 78. H.
Hercules doctriinâ, & eloquentiâ demulset ho-
mines 200. A.
Hercules Jolai imploravit auxilium 174. G.
Hercules hilem Amazoni detraxit 211. I.
Herculi, & Alexandro Magno solum largiti

sunt civitatem Corinthii 78. I.
Herculis umbra apud Inferos est, ipse in Co-
ro 27. A.
Herennius Ponticus optime consuluerat Roma-
nos candinis saltibus dimittendos, aut erudi-
dandos 136. A.
Hecillus reryemino corpore fingitur 56. X.
Herillas collocavit felicitem in perspicentili
veri 95. K. 163. A.
Hermodorus leges duodecim tabularum latini
linguâ donavit, & ob id ipse statui donatus
est 1. A.
Hermogenes anno decimoquinto ætatis eloquen-
tissimus fuit, secus juvenis 32. I.
Hecudorus in olympicis ludis famam sibi quo-
sivit 34. L.
Hesiodus Patriam consumeliosè appellat 76. I.
Hesiodus dixit virtutem Jodore comparari 121.
H.
Hesiodus dixit midium esse casusque rei prin-
cipium 127. C.
Hesiodus quomodo poëta evaserit 219. A.
Hieronymus Rex Siciliae alborum equorum qua-
drigis quasi Solis æmulus in Regiam invehe-
batur 108. O.
Hippocrates præceptores habuit Democritum,
& Gorgiam Leontinum 137. L. 148. A.
Hippocrates quæ desideret in Medico 149. Z.
Hippocrates clinice invenit, artis, templisque
honoratus est 154. A. C.
Hippomachus magister palestra, & alius tibi-
cinum castigerunt discipulos, quasi plausum
excitassent 135. I. K.
Hitundines edificandi artem hominibus osten-
derunt 153. A. D.
Hispanus quidam librum publicavit, cujus al-
teram partem Regi Hispaniarum, alteram Re-
dio dicavit, utrumque autem eodem titulo
insignivit 208. F.
Historia Lucullus summus evasit imperator 38. E.
Historia auctor Ptolemæus Alexandri successor
40. G.
Historiam suam in olympicis ludis Herodotus
recitavit, hinc celebris evasit 34. L.
Historiam animalium quod conscriberet, Ale-
xander Aristoteli octingenta talenta dedit
82. M.
Holoërica vestis 169. I.
Homeri carminibus canendis multa hominum
millia visum sibi quærebant 11. O.
Homeri carmina abolere conatus est Caligula
84. G.
Homeri lotos, cujus fructu qui vescerentur,
obliviscebantur Patriæ, indicat viria 117. L.
ab Homero didicit Philippus phalangem 38. K.
Homero par videtur esse Plato in poëticâ arte
148. H.
Homerum poëtam Spartanorum dixit Lacon
38. K. lectabat Alexander 38. L. 112. A.
Homerum illustravit Zeno 148. K.
Homerus Theristem non omnino indoctum fac-
cit 27. F.
Homerus nomen suum, & Patriæ tacuit, & sua
opera indigesta reliquit 61. D.
Homerus ait in foro viros effici præclaros 94. A.
Hu.

Homerus cur Achillem, & Agamemnoem inter le siſtigantes pro voloprate inducat, non Ulyſſem 104. G.
 Homine excepto puleherrimus equos 124. H.
 Hominem e luto ſuſciſſe quare dicatur Prometheus 30. K.
 Hominem eſſe animal ſci comeudi ſtudioſum dixit Seneca 191. G.
 Hominem in Græciâ quærebat Diogenes 124. O.
 Homines externa admirantur, concernunt ſua 76. H.
 Homines noſtri utique celebres ſunt 78. G.
 Homines doctriâ, & eloquentiâ demoliſerunt Hercules, & Orpheus 100. U. K.
 Homines omnes natura diſcendi cupidus procreavit 104. H.
 Homines priſci videntes nihil videbant juxta Æſchylum 116. K.
 Homines in lapides convertebat Medoſa 121. L.
 Homines multas artes didicerant ab animalibus 153. A. & ſeqq.
 Homines proletarii 177. A.
 Homines potentes, ut magnam aliquid concedere videantur, tardè tribuunt, quod ſtatim poſſunt 211. F.
 Homines libidini potiùs, quàm labori dediſi ſunt 224. G.
 Hominibus morbos omnes intulit Pandorâ 105. A.
 Hominum, ſe Deorum civitatem eſſe Mandam quidam dixerunt 79. A.
 Hominum mentes ſalutis docet 98. H. & ſeqq.
 Hominum dum-axat pater appellatur Deus, licet etiam animantes procreavit 100. G.
 Hominum omnium primus Pelagus e Terrâ eſt editus 119. G.
 Hominum doctorem puerum quare ſit 121. K.
 Hominum in pedore ſenectutem eſſe optabat Scæras 128. E.
 Homo ignavus nihil a ſepulto diſcrepat 131. G.
 Honetiſſimos Thracæ arbitrabantur eos, qui otium amplecterentur 95. K.
 in Honorem Promethei ludum lampadum celebrantes ab arâ Amoris ſacem accendebant in F.
 Honores, qui habiti ſunt doctis viris extra patriam 77. H. & ſeqq.
 Honores habiti doctis viris 82. L. M. 83. A. & ſeqq. 161. A. & ſeqq.
 Honores, qui Hippocrati ſunt habiti 154. K. C.
 Honores ſummos antiquitus omnes ſerè oratores adepti ſunt 162. O.
 Honores a Deo petendi non ſunt, quos, an proſecuti ſunt, ignoramus 106. U.
 Honoribus maximis Apollodorum ob artis grammaticæ præſtantiam Amphidionem aſſecuti ſunt 1. F.
 Honoribus ubique noſtri homines aſſiciuntur 78. G. *Vide. Famam. Gloria. Lander.*
 Honoris Imperatoris, & Florentianum copie exercitum Gothorum præſtigant 186. F.
 Horas indicabat equo horologio oſtenſo 109. A.
 Horatius moribus turpibus ſordus fuit 119. K.
 Horatius riſu dignum potat Chærilum poetam 162. C.
 Horatius præcipit poetis ne juſta canant 119. A.
 Horatius Geotileſeſus pictor piſanos patris Argemilæ 121. G.

Tom. III.

Horologio oſtenſo horas indicabat equo 109. A.
 Hortenſius ob cultus elegantiam molliſ habitus 191. I.
 Hortuli ſtrobilibus victabat Epicurus 88. A.
 Hoſpites liberaliter qui traſſerunt 67. H.
 Huſpitiū, non civitatem Atheuſeſes Alexandro Magno deſteverunt 78. I.
 Hoſtes niſi exiſtiſſent, bellicoſorum virorum gloria nulla fuiſſet 92. K. & ſeqq.
 Hoſtes quomodo ſuperandi eſſent in quiboscuſque locis, ad quæ veniſſet, explorabat Philopæmeu 122. E.
 Hoſtium in puſciſtatem ſe tradidit Antigonus, ut patrem liberaret 83. A.
 Hoſtium interemptorum pellibos equos, & ſe contegebant Geloni 100. A. *Vide. Iumica.*
 Humanitatem per totum Orbem terrarum inveſerunt Romani doctriâ ſtudiis 100. F.
 Humor niſi ſeratur per oculos meatus, plantæ aſcunt 131. C.
 Hypaſin flumen uſque Orientem ſubegit Alexander 158. I.
 Hypatus ſupremum ſignificat, & ejus ſecunda ſyllaba brevis eſt 182. K.
 Hyperbolas nequam 84. C.

I

I Adantia Pompeji 108. D.
 Jaſſorum Regni ut æqueſ ſerret, reſpondit Dio yſius ſibi liſeras proſuiſſe 61. F.
 Jalyſum pungens Protogenes orbis exēdium non ſenſit 88. L. madidiſ lupini ſeptem annos victavit 122. L.
 Jaſſum Phærum occidere quidam voleſ in-ciaſ vomiſ ſanavit 128. O.
 Ignavia corpus habebatur, firmatur labore 131. D.
 Ignavus homo nihil a ſepulto diſcrepat 131. G.
 Ignem juvenit Prometheus; ideo hominem e luto ſuſciſſe ſerunt 30. K. *Vide. Facem.*
 Ignocoles quare liſſas animo notiones quidam vocent 154. K.
 Ignomiūm quibus docti viri pepererunt 84. A. & ſeqq.
 Ignorantes etiam ſcientiam experunt 163. K.
 Illeſcimari coēgit Alcibiadem Socrates, quom oſtil ſeire oſtendiſſet 100. K. F.
 Iochium noſtros recepiſſe ovociat 104. K.
 Imagines Livii, & Virgilii amovere ex omni-bus bibliothecis conatus eſt Caligula 84. O.
 Imaginibus clauſorum virotum non tam commo-ve-mor, quàm locis, in quibus veſſati ſunt, commove-mor 143. L.
 Imago quædam Amieſi Amieſi 170. F.
 Imbelles Lydi, & Babylonii ſaſſi, quod artes, quæ eſſemur, amplexati ſunt 39. L.
 Imitatur quem aliquem, nunquam ad ejus præ-ſtantiam pervenimus 155. F.
 Immolabant vitos ſenes Derbices 100. A. *Vide. Sacrificare.*
 Immortalitati Patriam prætulit Ulyſſes 191. K.
 Imperator Julianus vetuit, ne liſeras proſa-

No 2

22

ne edificarentur 108. M.
 Imperator summus, & summus orator fuit Ca-
 to Censorius 153. N.
 Imperatores qui gesserunt bella non per suos
 duces 54. N.
 Imperatoris ejusdem est aciem, & convivium
 instruere 23. N. *Vide. Duos.*
 Imperatoris Antonini Philosophi laudes 90. L.
 & seqq.
 Imperatoria Honorii. *Vide. Honorii. Hadriani.*
 Imperis quom rure coperant, in præcepta se-
 runt 178. T.
 Laperli fines, quàm ingenii mihi esse dixit
 Cæsar 11. I.
 Imperio indignum Agrippam judicavit Augu-
 stus, quòd rudis bonarum artium haberetur
 47. M.
 Imperium Medi nullo negotio assequuti sunt
 40. G.
 Imperium Persarum quàm latè pareret 40. L.
 Imperium resignavit Diocletianus; Augustus au-
 tem idem cogitavit 63. I. K.
 Imperium Aſſyriorum fuit primum 105. N.
 Incertus existens miser est 101. G.
 Indodum omnino Thucridem Homerum non facit
 27. F.
 Indorum Stipentes Caucaſi nives uidi tolerabant
 118. N.
 Iudorum etiam doctrinam appetivit Alexander
 158. K.
 Inedii sibi medentur leones, tigres, lupi cibo
 graves 253. D.
 Inedii vitam finire statuit Corellius dolore vi-
 dus 179. N. 180. U.
 Inſentibus teneris cibum maſum damus 151. C.
 Inferos adiit umbra Herculis, ipſe in Cælo de-
 git 17. A.
apud Inferos nullum discrimen eſt inter homines
 84. U.
 Infidi eſt Regni ſocietas 177. L.
 Infiniti ſunt libri Pragmaticorum, & pleni di-
 ſputationum 140. A.
pre Infuſi ſunt literarum ſtudia 81. G.
 Ingenii fines, quàm Imperii protuliſſe majus eſt.
 ſe dixit Cæſar 11. I.
 Ingenio præſtantes adoleſcentes laborem diſcen-
 di reformidare ſolent 150. F.
 Ingenio tardiores habebantur Xenocrates, &
 Cleanthes 125. E. G.
 Ingenio cedere nemo vult 157. N.
 Ingenioſi ſunt amantes ad ſiſtendas cauſas, ut
 excuſent 195. I.
 Ingratè beneficia non ſunt conferenda 215. G.
 Inhumanitas quorundam populorum 100. A. S.
 Inimica voluptati eſt occupatio 104. K.
 Inimica Typhoni quare ſit lûs 107. M. 108. A.
Vide. Helles.
 Injuriiſ affectu Diogenem Platonem, cui vitia-
 tam uavem obviavi miſerat 84. F.
 Innocentes homines, viſoſque in ſimulacra e
 viminibus contexta conjeſtos ſuccedebant
 Galli 100. N.
 Inſaniam ingenerat adolatio 108. C.
 Inſanire. *Vide. Furor.*
 Inſtitutiones juriſ civilis docendi Principem mu-

nus in fratrem collatum annuit 172. M.
 Inſule Taprobane Rex Regulum interfici juſ-
 ſit, quòdſcivem Romanum in carcerem con-
 jeciſſet 79. N.
 Inſule quas utilitates offerant, & quom pulchri-
 tudinem pariunt 146. C.
 Intellectus nomine Saturni ſignificatur Virgilius
 61. G.
 Intellectus, & voluntas præcipue animi facul-
 tes, & quid quæque præſter 97. I. 98. E.
 Intemperantiam eſſe cauſam morborum Epico-
 ri dicebant Stoici 185. M.
 Interpres veritatis peſſimus eſt vulgus 137. D.
 Interrogabat, an ſederet, ſenex in ſella poſitus
 122. N.
 Interrogatus Dionyſius, quid ipſi litteræ pro-
 fuiſſent, reſpondit, ut Regi juſſuram æquus
 ferret 61. F.
 Interrogatus Scipio, nunquid amiſiſſet, reſpon-
 dit, nihil, quia doctrinam mihi oemò abſu-
 lit 61. N.
 Inventis aliorum tanquam ſuis letabatur Virgi-
 lius 63. C.
 Inventor clinices Hippocrates 154. N.
 Inventores artium etiam ignobilium Antiqui pro
 Diis habebant 66. E.
 Invidiæ an docti laborent 62. I. & ſeqq.
 Invidi ceteris obediunt homines, ſapientie au-
 tem ipſe 9. I.
 Joannes Medicus militiam reſtituit 183. D. S.
 Joci, & ſcitiæ a nemine ſuperatus eſt Porcius
 11. L.
 Jocus ejusdem, quom Chryſippi librum ſen-
 tentiis ex Euripidis Medea reſertum legeret
 148. K.
 Jolai imploravit Hercules ſuſtitiu 174. G.
 Jovi nedar ſine labore non contingit, nam
 per Symplegades petras a columba porta-
 tur 125. C.
 Jovian capite quare Minerva nata dicatur 81. C.
 Iphicli velocitas 173. A.
 Iûs, quæ Sipientia eſt, inimica Typhooi, qui
 ſuparbia eſt 107. M. 108. A.
 Iſocrates inſtituit Timotheum 40. C.
 Iſocrates Theopompum freuo coſcendendum 2.
 jebat 41. K.
 Iſocrates nonaginta vixit annos 112. S.
 Iſocrates præcepit longam viam diſcipline cau-
 ſi non reſugiendam 125. L.
 Italia omnium ſeraciſſima, quæ non ſunt com-
 paranda eum ſiis, quæ proferunt aliis regio-
 nes 78. F. *Vide. Italia.*
 Italicos philoſophos addixit Plato 159. N.
 Italiaſ eſtupos Hannibal militibus oſtendiſ, ut
 conſtituaret 185. D. S.
 Italiam quingentis annis, ducentis Orbem ter-
 rarum Romani domuerunt 41. S. *Vide. Italia.*
 Iſter quinqe milliū quotidie bis perſegebat An-
 diſtiches, ut Socratem audiret 112. S.
 Iſtaciæ immortalitati præſtitit Ulyſſes 190. A.
 Judices Xenocratem teſtem jurare noluerunt
 77. N.
 Julius capta eſt 104. S.
 Julius Imperator vetuit, ne proſorum litteræ
 diſcerentur 100. M.

Julius. *Vide. Caesar.*

Juppiter cur auream saeculum sustulerit 131. c.

Jurabant athletae se decem continuos menses exercuisse 122. g.

Jurare Xenocratem testem judices noluerunt 77. b.

Juris civilis docendi Principem munus in fratrem collatum vaneat 171. u.

Jurisperiti veteres quàm multa seiverint 16. x

Jurisperiti sui qui Stoicos præcipue sequuti sunt 138. a.

Jurisprudentiae laudes 17. g. u.

Jurisprudentiae studiis ægrè ineumbentem consolarur 101. a. & seqq.

Jus civitatis. *Vide. Civitatis jus.*

Juvenis infantissimus fuit Hermogenes; puer autem eloquentissimus 32. a.

Juventus diuturnè pubesceat corpus labore 131. u

Juvenis gloriam qui in senectute amiserint 32. c. & seqq.

Juventus famam Luculli delicias in senectute obscuratur 126. u. l.

L

Labor plurimus requiritur ad invenienda pretiosa 121. b. & seqq

Labor quiete miscendus est 115. a. u.

Labore neque Jovi contingit, nam per Symplegidas petras a columbis portatur 115. c.

Labore corpus firmatur, hebetatur ignavia 131. b.

Labore desistendum, quum adhuc laborare possumus 127. u.

Laborem discendi adolescentes præstantes ingenio solent reformidare 120. r.

Laborem homines refugiant, & se libidini dedunt 124. g.

Laboribus plenus est militum vitæ 164. b.

Laboris obeundi necessitas confert ad virtutem 96. c.

Laboris expers gaudet quum videt laborantes 101. u.

Lacedæmonii Tyrri verbis excitari Messenios vicerunt 39. x.

Lacedæmonii antequam prælium inirent, Mæris immolabant 116. p.

Læon dixit Homerum postquam Sparranorè 18. x.

Læon dixit otii damnatum pœnas libertatis ferre 92. g.

Lætes cursu insuperabilis 170. u.

Lædon fluvius Arcadiæ 119. b. g.

Lædere solum non possunt ætæras, nisi ipse ea admiserit 102. c.

Lætes tristis misert Deus, ne insolentibus offeratur 126. l.

Læticia est secunda 110. c.

Lamæ formosos, quos cupidè appetunt, eneant 119. u.

Lampadum ludum celebrantes in honorem Prometheus facem ab Aræ Amoris accendebant 113. r.

Lapides non commovit Orpheus, sed homines stupidos erudit 100. x.

in Lapides convertent humines Medusa 132. x.

Lascivos verius qui gravissimi viri sedantur 192. u. c.

Latini Lingulæ leges duodecim tabularum donavit Hermodorus 1. x.

in Laromias conjunctus est Philoxenus 103. r.

Latro. *Vide. Porcius.*

Lavabant quidam sepius in die 184. u.

Laudabile est mutare consilium non rectum 126. u.

Laudabilis est mediocritas in morum disciplina, non in scientiâ 137. a.

Laudantes oderunt boni, si nimis laudent 198. l. 125. u.

Laudare Athenienses apud eos facillimum dixit Socrates 101. x.

Laudari ab omnibus quum quidam Antistheni dixisset, respondit: unquid turpe perpetravi? 135. r.

Laudari & laudato viro summa laus est 107. b.

Laudatores odio habent boni, quum laudent nimis 198. l. 125. u.

Laudes Geometriæ 15. l. & seqq. Medicinæ 17. r. o. Jurisprudentiæ 17. g. u.

Laudes Antonini Philosophi 90. l. & seqq.

Laudes Pisani Atheni 144. a. & seqq.

Laudes disciplinarum, quæ in Pisano Athenæ docentur 145. a. & seqq.

Laudes Florentin 192. a. & seqq.

Laudes, & proba Amicorum ad Amicos pertinent 214. l.

Laudes Ciampelli 121. u.

Laudes sui audire jucundissimum 132. p. *Vide. Femem. Gloria. Honores.*

Laurentius, & Cosmas Medicei commoverunt Pannonia Reges, & Neapolitanos ad fovendas litteras 183. x.

Laurus expiationibus adhibebatur 145. g.

Lectum Pisonis tanquam ipsum solum quum Diogenes calcaret, Plato dixit alio fastu calcare 194. u.

Legationem pro Florentinis ad Pontificem obicit Diva Catharina 189. c.

Legatum Xenocratem Athenienses miserunt 77. c.

Lege sanctum erat sub pœni capitis, ut quis Megarensis Athenas veniret 34. a.

Legem qui a Deo non acceperunt, eos doctrinam habuisse tradit Clemens Alexandrinus 81. g.

Leges ts. tabularum lingulæ latius donavit Hermodorus 1. x.

Leges agrarias quum non tulisset Solon, plebem offendit 93. u.

Leges suæ ut abrogarentur, exilio suo effecit Lycurgus 114. x.

Leges non sanciebantur, nisi prius trinis mundanis populo considerande proponerentur 143. a. *Vide. Legibus. Legum. Lex.*

Legi a nemine Epicureos Cicero testatur, quia sermonis elegantiam contemnebant 149. x.

Legibus Asiam temperavit Lucullus 92. a. 126. l. *Vide. Leges. Legum. Lex.*

Legiones sibi et terræ erupturnas glorias est Pompejus 108. b.

Legionum pro salute se Decii devoverunt 114. s.
 Legum studia. *Vide. Jurisprudencia.*
 Legum bona 45. M. 46. A. *Vide. Leges. Legibus.*
Lex.
 Legumatores multi 17. L. 45. G. & seqq.
 Legumatorum vetustissimos Moses 45. G.
 Leones cibo graves inedia sibi medentur 153. C. D.
 Leontius Statuarius 25. 1.
 Lepidus, Octavianus, & Antonius Patris pestes 157. 1.
 Levis, aut gravis quilibet est res, prout consideratur 201. C.
 Lex Mortalium, & Immortalium Regna dicitur a Pindaro 176. K.
 Les Solduriorum 216. D. *Vide. Edicte. Leges. Legibus. Legum.*
 Libellum de Sphæra conscripsit Ausonius 230. A. *Vide. Libri.*
 Liberalitate in hospites celebres Cimon, & Gilius 67. H.
 Liberalitate amicorum Virgilius centies festeritum concessit 161. X.
 Liberi Patris res gestas æquavit Alexandert 11. G.
 Libertatem Syracusæ amiserunt fraudibus Gelonis 65. K.
 Libertatem in Servitute qui non amiserunt 87. A. 2.
 Libertatis penam ferre damnatum otii dixit Læcon 91. G.
 Libertatis Callistheus Lucullum in otio pessumdedic 132. A.
 Libidini similis esse non debet amor conjugalis, sed amicitia 214. C.
 Libidini potius servantur homines, quam laborem suscipiant 214. G.
 Libris in alteraliance si ponatur virtus, præponderabit omnibus bonis 68. A.
 Libri legendi iis, qui cupiunt discere 2. A.
 Libri Pragmaticorum infiniti, & pleni concertationum 140. A.
 Librorum bellus Cato dicebatur 21. X. 146. L.
 Librorum quadringenta, vel septingenta millia conflagrant bello Alexandrino 141. H.
 Libros septingentos Chrysippus, & ter mille Didymus scripsit 22. 1.
 Libros septingentos edidit Chrysippus 123. M.
 Libros appellavit mortuos oraculum 138. 1.
 Librum primus vulgavit Alemeon 63. 1.
 Librum Chrysippi legens referunt sententias ex Euripida Medea Chrysippi Medeam se legere dixit 148. K.
 Librum publicavit Hispanus quidam, cujus alteram partem Hispaniarum Regi, alteram Radio dedit, & utrumque eodem titulo insignivit 208. V. *Vide. Libellum.*
 Lincum ducendo se quotidie exercebat Apelles 123. A.
 Lingua Latinæ Hermodorus leges duodecim tabularum donavit 1. 1.
 Lingua patriæ Andrubal dicebatur Clitomachus 141. A.
 Lingua, quam Imperii fines protulisse gloriosus esse dixit Cæsar 11. 1.
 Lingua vitium emendavit Demosthenes 25. G.

Linguarum studium non contemnendum 1. D. & seqq.
 Linguas tres tenebat Ennius 1. 7.
 Linguis duobus loquentes antiquitus admittationi fuerunt 1. 1.
 Lipa occupata est 199. 1. 204. 2.
 Litoribus consistebat Celtæ, donec Ocesum obducerent 200. A.
 Litteræ digniores sunt bellicis actibus 12. G.
 Litteræ multis tranquillitatem pepererunt 61. A. & seqq.
 Litteræ quid proficissent, interrogatus Dionysius respondit, ut salutem Regni æquius ferret 61. 7.
 Litteræ profane ne ediscerentur vetuit Julianus 100. M.
 Litteræ sacre bonos sermones melius comparant 202. 2.
 Litteræ non erubescunt 211. C.
 Litterarum ope Regnum Evander obtinuit 10. A.
 Litterarum nutrices habebantur Aithææ, licet doctrina defecisset 31. 1.
 Litterarum studia doctis sunt pro insulis 81. G.
 Litterarum pestis luxur 159. A.
 Litteras in Græciam Cadmus iuxit 50. N.
 Litteras fecerunt Pannonia Reges, & Neapolitani exemplo Comiti, & Laurentii Medicorum moti 183. A. *Vide. Litteris.*
 Litterati an invidi laborent, & nimis glorie cupiditate 62. 1. & seqq. 63. N. & seqq. *Vide. Doctus.*
 Litterati quare apud multas gentes essent sacerdotes 81. 2.
 Litterati sunt similes militibus 159. N. 2.
 Litterarum vita dumtaxat curis est expers 61. 1. & seqq.
 Litteratos qui colunt 82. 1. M. 83. A. & seqq.
 Litteris vacare populos a le domitor Mithylleni veterant, ut rebellarent 40. A.
 Litteris ad Senatum missis Tiberius testatus est se se angere 130. 11.
 Litteris operam dederunt multi negotiis occupati 150. 2. & seqq. *Vide. Disciplina Litterarum.*
 Livii scripta amovere ex bibliotheca conatus est Caligula 84. O.
 Livium solum ut videret quidam Galibus Romanam venit 10. 1.
 Livius Drusus ne pater quidem sibi seras contigisse querebatur 95. 2.
 Loca quæcumque adiret Philopomen, explorabat, quomodo bellum in illis administrari posset 122. A.
 Locis, in quibus versati sunt clarissimi viri, commoveamur 143. L.
 Loco desipere dulce est 231. K.
 Locis non parum confert ad comparandam doctrinam 31. 1. 7.
 Locustis ut vesceretur Apicius, in Africam navigavit 81. L.
 Lullia Paulina gestabat gemmas, quæ quadringentis æstimantur sunt 195. A.
 Lomius. *Vide. Aurelius Lomius.*
 Longa est secunda syllaba vocis *Sperchius* 182. K.

Loque-

Loquebatur sicut Mamonis Solis radiis ita
154. n.

Loquendi divinitus Theophrasto nomen dedit
148. l.

Loqui omnes fere aves discunt 152. l.

Lucanum interfecit Nero 84. n.

Lucem quandam incertam veritatis quom vide-
re cepisset, se extingui querebatur Theo-
phrastus 110. a.

Lucerius, qui voluptate felicitatem metitur,
jucundiorum coitum non amantium, quam
amantium putat 114. b.

Lucem docere qui instituerant, minuerunt præ-
ceptoris auctoritatem 201. a.

Lucubrationem Ausar composuit in eum, qui
Ciceronem de novitate verborum redarguit
215. a. g.

Luculli res gesta 98. a. 116. n. l.

Lucullus historici summus evasit imperator 38. n.

Lucullus in senectute delicis famam juvenutis
obscuravit 116. n. l.

Lucullus otio corruptus est, ut repuerasceret
135. l. k.

Ludibundus Diogenes dolium versabat Philip-
pa imminente Carintho 61. o.

Ludum lampadem in honorem Promethæ ce-
lebrantes faciem ab Amoris arâ accendebant
115. b.

ante Lunam se fuisse serebant Arcades 219. n.

Lupi cibo graves in illa sibi medentur 151. c. o.

Lupinis visitavit septem annos, quibus Jalyum
pinxit Promogenes 188. l.

Luscinia a magistris luscinia eruditior, & hu-
manum sermonem discunt 154. l.

Lusibus, & studiis a nemine superbatur Por-
cius 11. l.

Luto hominem quare fixisse dicatur Prome-
theus 50. r.

Luxum participat, qui litterarum pestis est 159. a.

Lyceos mons Arcadiæ 219. g.

Lycurgus quanta pertulerit 114. r.

Lycurgus instituit, ut dices antequam prælum
inirent, Musis sacrificarent 158. r.

Lydi enervati sunt, quia Cyrus coëgit eos arti-
bus effeminatibus operam dare 39. l.

Lyceus visu pervadebat corpora opacissima
97. m.

Lyra inventa est a Mercurio in Arcadia 219. g.

Lyra canu Amphion Thebas extraxisse quare
dicatur 45. a.

Lyfides discipulus Philippus 40. b. 121. a.

Lyfismachus cenis doctorem cupidè coogrega-
bat 21. k.

M

Macedones an essent alii habituri, per-
contabantur Barbari 56. o.
Macedoniarum Regnum Archelai virtu-
te floruit 66. n.

Machinas quasiendis muris invenit Pericles 37. k.

Machinas oppugnandis urbibus Romani prius,

quam Græci repererunt 41. r.

Mæcenat mollis 83. l.

Mænelus mons Arcadiæ 219. g.

Mænis in primâ syllabâ sic brevis ab Ovidio
181. k.

Meror est maximum animi malum 233. v.

Magelottus clarissimus vir 116. r.

Magi Persarum Doctores erant 241. l.

Magistra virtutis est necessitas 96. c.

Magistræ luscinia luscinia docent 152. l. Vi-
de. Magistræ.

Magistratus summus adepti sunt antiquitus om-
nes fere gentes 161. b.

Magistri discipulis castigantur, quasi non ex
arte egissent, quia plausum populi reportas-
sent 155. k.

Magistros dicendi Rhodientes audivit Cicero
119. c. 141. n. Cæsar 141. n. Vide. Auditor.

Discipuli. Doctores. Magistra. Praeceptores.

Magnanimitas multorum in secundâ, & adver-
sâ fortunâ 89. n. & seqq. 90. c. & seqq.

in Magnis excellere Annicerin non posse dixit
Plato, qui mirabili artificio currum ageret
121. b. 114. k. Vide. Magnum.

Magnitudine, & multitudinis operum superavit
omnes Galenus 154. n.

Magnus aliquid ut concedere videantur, po-
tentia tardè præstant, quod statim possunt
211. r. Vide. Magnis.

Mala, quæ afferunt voluptates 105. n.

Mala omnia Mænetibus intulit Pandora 205. n.

Vide. Mælis. Malum.

Malacia perniciofa est, quæa ignavia pollice-
ret 133. a.

Mælis congratio avertenda est 201. a. Vide.
Mælis. Malum.

apud Mellos Alexander summam discrimen adi-
vit 114. b.

Malorum maximum est meror 233. o.

Malum poetam liberaliter Sylla est remunera-
tus, & Alexander 162. c.

Malum summum Epicurus dolorem existima-
bat; idem quum voluptatem superaret, mo-
riendam censebat 179. l. Vide. Mala. Ma-
lis.

Manlius oculo doctrine disciplinas omnes didi-
cit 11. o.

Manum cibum damus tenera Infantibus 152. c.

Manu murem tenens Brasidas quom mortu ab
eo appetitus esset, dixit nihil esse tam exi-
guum, quod vitæ tueri non possit 122. l.

Mare terris immisit Lucullus 116. l.

Mare percurrans Orion plantas non tingeat
173. a. Vide. Mari.

Margites ultra quinque numerare didicit, & no-
vam euptam non attingit, ne a matre objurga-
retur 132. g.

Mari verbera incussit Kerkex 108. r. Vide. Ma-
re. Oceano.

Maritorum famam debonestant, quæ ornant u-
xores 214. l. Vide. Femina. Mulier. Spon-
sam. Viri. Uxorem.

Marmarica, & Cyrenica a finibus usque ad In-
dum Persarum Imperium porrigebatur 40. l.

Marmoreum equile fecit equo Caligula 45. n.

Mat-

- Marris spolia Musis consecravit Q. Fulvius Na-
bilior 158. G.
- Matre Thersil natus eras Antisthenes 76. A.
- Matrem veritus ne se objurgaret Margites, no-
vam nuptiam non atigit 131. G. *Vide. Matris.*
- Matrimonii fedaie diligentiam sunt iucundiora,
quàm infans amantium 214. D.
- in* Matrimonium Claudio Pompejano collocavit
filium Antoninus 81. A.
- Matris mortem consolatur 181. A. & seqq.
- Marris mortem quomodo julerit Andor 187. D.
& seqq. *Vide. Matre.*
- Matronæ meretriciis munditiis coli non debent,
non tamen inornate omnino esse debent 149. O.
- Metrys 179. D.
- Mauritaniam usque pervenit Hercules ad co-
gnoscendam Siderum scientiam 100. D.
- Medes Alceem recoxit 170. H.
- Medeam cæde filiorum contaminarunt poëte
84. A.
- Medem Chryssippi se legere dixit quidam, quum
librum ejus referret sententiæ ex Euripidis
Medæ legeret 148. K.
- Medendi novam rationem invenit Asclepiades
Medicus 149. A.
- Medeudi artem ostenderunt nobis animalia 113. D.
- Medi nullo negotio Imperium acquisiverunt
40. G.
- Medicæ de gente quidam Rhadegafum Gotho-
rum Regem obtinuit 186. F. G.
- Medicæ gentis viri qui præstiterunt 183. A. &
seqq.
- Medici circumforanei 137. C. 146. K.
- Medici Regibus imperant 146. O. *Vide. Medice.*
- Medicina velut Divus coluit est Hippocrates
154. G.
- Medicinx laudes 17. F. G.
- in* Medico que desideret Hippocrates 149. X.
- Medicus Asclepiades tempore Pompei novam
medendi rationem invenit 148. H. 149. A.
Vide. Medici.
- Mediocris laudatur in morum disciplinâ, noo
ie scientiâ 137. A.
- Mediocritas que laudabilis sit 117. H. 1.
- Meduse homines aspectu in lapides converte-
bat 131. L.
- Megareses pœnal capitis prohibebantur Athe-
nas venire 14. A.
- Melissus insignis dux, & philosophus 40. C.
- Melissus Heraclicum celebrem fecit 61. E.
- Melissus classibus præfuit, & floruit doctri-
nâ 158. G.
- Melli bonos sermones Litteræ sacre compara-
runt 108. 1.
- Memnonis statua solis radiis afflata loquebatur
154. H.
- Memoriâ inventorum suorum Epicurus dolores
mortiferos lenivit 61. E. 88. K.
- Mens causa fuit scientiæ, quam inierunt inter-
dum cum hominibus Angeli 100. H. *Vide.*
Mentem.
- Mensa Darii quotidie Damocedes acumbebant
77. L.
- Menses continuos decem se exercuisse jurabant
athletæ 123. G.
- Menses totos domi se coarctabat Demosthenes,
ut studiis vacaret 124. E.
- Mensuras, & poudres Palamedes invenit 50. D.
- Mentem confectari admonet Plato, quum mo-
ri Sapientem oportere dicebat 60. O.
- Mentem hominum occuparunt falsa species 98.
H. & seqq.
- Mentem occupant vitiis omnia 99. C. & seqq.
- Mentes confectari cum hominibus damnatæ so-
cietatem inierunt 100. H.
- Mentis alienatio e sensibus quædam est mors
103. G.
- Mercius pomre 170. H.
- Mercatorum fortuna rudentibus apta est 18. H.
- Mercatorum vita ceris plena est 61. L.
- Mercatorum vita sollicitudinibus plena 163. H.
- in* Mercato Socrates quum merces multas vi-
disset, quid dixerit 128. A.
- Mercede qui docere instituerunt, minuerunt
præceptoris auctoritatem 101. A.
- Merces multas in mercato Socrates quum vi-
disset, quid dixerit 128. A.
- Mercurius, qui leges Ægyptiis condidit, ter
maximi cognomen est adeptus 45. H.
- Mercurius natus est in Cyllene monte Arcadiæ,
& Lyram invenit 119. E.
- Meretriciis munditiis matronæ coli non debet,
sed non omnino inornata esse debet 149. D.
- Metellus Pius Corduba natus poëtis aures dede-
bat 161. C.
- Metropodorus Epicureus 149. C.
- Metu serpentum cursum bibere Næo cania 123.
est 1. 155. E.
- Michael Angelus. *Vide. Benardus.*
- Militare sub Regibus externis reprehendendum
164. F.
- Militari gradu se exercebat Romani 231. K.
- Milites confirmavit eloquentiâ Philippus 38. H.
- Milites ruentes in escidium Byzantii oratione
compescuit Xenophon 39. A. 59. M.
- Milites ut ad prælium accederet, civitates
Hannibal promisit 79. K.
- Milites ut confirmaret Hannibal, ostendit Ita-
licæ campos 125. D. E.
- Milites etiam gregarii Joannis Medicei præstan-
tissimi duces evaserunt 183. 1.
- Milivibus gallos gallinaceos exemplum propo-
suit Themistocles 26. A. *Vide. Militum.*
- Militiæ operam dabant Romani noo minus an-
nis viginti 131. 1.
- Militiam restituit Joannes Medicus 183. D. A.
- Militum vita cara est plena 61. L.
- Militum impetu victus Pompejus cum Cesare
pugnavit, quum statuisset cum fame urgere
134. L.
- Militum vita quàm laboriosa sit 164. D. *Vide.*
Milites.
- Milium quinquæ iter quotidie conficiebat An-
tisthenes, ut Socratem audiret 112. E.
- Miltiades novem milibus Atheniensium trecen-
ta millia Persarum delevit 40. 1.
- Miltiades trophæum excitavit Themistoclem
93. E.
- Minerva rexitrim invenit 50. D.
- Minerva quare e Jovis capite natus dicitur 81. C.

Minerva quæbellis & disciplinis præsit 158. v.
Minervam quæ veteris experientiam præstet
pœtæ 104. a.
Minos dicitur ab Homero auditor Jovis 45. l.
Minos quoddam Atheniensibus bellum intulit, ry-
ransus habetur 84. c.
Miseria est in incerto esse 101. o.
Mitylenæi populos domos litteras vacare ve-
raerunt, ne rebellarent 40. a.
Moderatio multorum in secundâ fortunâ 90. a.
& seqq.
Modestia eorum, qui sapientissimi erant 108. v.
& seqq.
Modi duo discendi sunt 2. x.
Mortuus quærendis machinis Pericles invenit
37. x.
Mollis est animus amantium 109. i.
Molo. *Vide. Apollonius Molo.*
Monacoconius Lucam proficiscitur Sanctorum
Patrum libros conquirit 186. u.
in Monte Musæ quare habitare dicantur 118. g.
Montem Atho in effugium Alexandri effingere
cogitavit Dinocrates 29. u.
Montem Athonem perdidit Xerxes 55. u.
Montem, qui Petra vocabatur, quem infedif-
sent, Barbari percombantur, an alas essent
Macedones habituri 56. c.
Montes perdidit Lucullus 156. l.
Montes Arcadiæ 219. p. g.
Montibus quare Musæ pœtem collocantur 136. c.
Monumento Scipionum imposita est Ennii Ste-
tua 81. c. *Vide. Sepulcrum.*
Morbus aliis liberat podagra 176. c.
Morbos omnes Morellibus intulit Pandora 105. u.
Morbos Epicuri ab intemperantiâ proficisci di-
cebant Stoici 185. u.
Mores hominum falsâ specie corrumpantur 98.
u. & seqq.
Mores inhumani multorum populorum 100. a. u.
Mores Græcorum non multum discrepabant an-
tiquis a Barbaris 100. o. *Vide. Moribus.*
Mori Sapientem oportere dicebat Plato 60. p.
Mori voluit Dido, ne castitatem amitteret 84. u.
Mori se querebatur Theophrastus, quem in-
cerperem quandam lucem veritatis videre cœ-
pisset 110. a.
Mori pro Patriâ laudabile est 164. x.
Mori statuit Corellius, sed necem Domitiani
exspectare 179. u. 180. c.
Moribus dissolutis inuente ætate fuerunt The-
mistocles, & Cimon 126. v. *Vide. Mores.*
Morum. *Mor.*
Morum quotidie 31. l.
Mors quædam est alienatio animi a sensibus 103. c.
Mors Pontificis imminet 175. u. 176. a.
Mors si non timeatur, vires est jucundior 181.
u. *Vide. Morte.*
Mors viperæ vulneratis Plauto comparet studio-
sus 113. a.
Mors a more appetitus Brachidas didicit nihil esse
tam exiguum, quod vitam non tueatur 181. l.
Morsu aspis veteris affat, & enecat 129. u.
Mortarium coniectus Anaxerchus, & pilis con-
tusis insulabat tyranno 89. c.
Tom. III.

Morte filiorum qui commoti non fiat 61. c.
Morte punitus est a Rege Taprobana Regulus,
quoddam civem Romanum in carcerem conjecit.
set 79. u.
Morte Philippi gaudens Demosthenes coronatus
in publicum prodit; licet mortuus esset
ejus filius 89. c.
Mortem Socrates felicem putavit, quoddam cum
Sapientibus se collocaturum crederet e. κ.
Mortem attulit Nero Luciano, Seneca, & Thra-
ses 84. o. u.
Mortem sibi consilivis Apicius tanquam egenus,
quam centies superasset, & millies absum-
pisset 88. x.
Mortem læti multi exceperunt 89. x.
Mortem quinquæ filiorum æquo animo se ferre
dixit Spartanus mulier, dum Patria vicerat
89. v.
Mortem fortiter perulerunt Demosthenes, &
Cicero 90. a. u.
Mortem oppetendam esse Epicurus censebat,
quam dolor voluptatem superaret; Stoici
verò, quam plura nobis accliderent contra na-
turam, quam secundam naturam 179. l. u.
Mortem Orho fortiter oppetit 180. a.
Mortem solam oppetendam censuit Plato, quam
Deus velle 180. a.
Mortem Domitiani expectavit Corellius, quam
mori statuerat 180. c.
Mortem matris consolatur 182. a. & seqq.
Mortem sibi quod non conceperit sublati Re-
publicâ, Cicero veretur hominum reprehensionem
180. a.
Mortem matris quomodo tulerit Auctor 187. v.
& seqq. *Vide. Mors.*
Mortiferos dolores Epicuræ memoriâ invento-
rum suorum lenivit 61. x. 88. x.
Mortis sitis Demosthenes coronatus in publi-
cum prodit ob lætitiâ ex morte Philippi
89. c.
Mortuo Zenone Antigonus questus est se gloriæ
theatrum amisisse 83. a.
Mortuus oraculum appellavit libros 138. l.
Morum gravissimus Auctor præcipit, ut quam
quid est faciendum, quid sapientissimi viri in
illâ re egissent, inspicimus 128. l. 137. g.
in Morum disciplinâ laudetur mediocritas, non
in sciendâ 137. a.
Mos est potentium, ut aliquid meorum conce-
dere videantur, tardè tribuere, quod statim
possunt 111. v. *Vide. Mores. Moribus.*
Mus Legumlatorum vetustissimus omnes di-
sciplinas coluit 45. c.
Mora omnia vigent; pigris intereunt 131. a.
& seqq. 131. a.
Mora inditis nominibus rebus laudabilibus putat
Plato, reprehendendis verò a quiete 131. c.
Morus nimis pueros bebetiores efficit 33. p. u.
Mulier Spartana. *Vide. Spartana mulier.*
Mulier mandum suum mulierem dixit esse se-
cunda viri 114. l.
Mulieres non quia viris ostantur, sed alicui 114.
l. *Vide. Femina. Maritorum. Sponsam. Vi-
ri. Uxor.*
Mulierosus erat Socrates, & Scipio 119. u.
Oo Mul.

Multitudine, & magnitudine operam superavit omnes Galenus 124. n.
 Mundi eivem se esse dicebat Socrates 75. n. *Vi de. Mundum.*
 Mundis meretricis colij non debet matrona, non tamen omnino iocunda esse debet 149. o.
 Mundum esse eivicatem hominum, ac Deorum quidam dixerunt 79. a.
 Mundum fabricavit Deus ab amore impulsus 214. i. *Vide. Mundi. Orbem terrarum.*
 Mundum suum muliebrem esse viri facta dixit Spartans 214. l.
 Munera sua Dii omnes Pandora tribuerunt 110. c.
 Munitores praeferunt duces 160. e.
 Morte documenta virtutis duxerunt Brasidas, & Diogenes 121. l. m.
 Musae quomodo Hesiodum poetam effecerint 219. c.
 Musae in monte habitare quare slexerint 118. c.
 Musae quare in montibus collocarint, & quidam in Caelo 136. o. *Vide. Musae.*
 Muscos venabatur Democritus 15. g.
 Musculi quia non delectabantur Cynzthenes, se. villis erat 99. l.
 Musica Siderum, quum Pythagoras assereret, quae sit 146. n.
 Musicam docet amor, proverbium est 115. a.
 Musicum, & reliquas disciplinas philosophiae anas appellabant 138. c.
 Musis immolabant Lacedaemonii, rotequam praelium inirent 158. n.
 Musis consecravit spolia Q. Fulvius Nobilior 148. g. *Vide. Musae.*
 Mustelae rursi sibi moderantur, quum angues comoderunt 153. c.
 Mutatur nomen rerum 98. i.
 Mutare consilium non rectum laudi docuit 126. o.
 Mycerinus, ut oraculum eladeret, quid brevem vitam praedixerat, omnibus curis omifus, voluptatibus indulgit 130. n.
 Myro Statuarius 25. i.

N

Naseimur non solum nobis 50. m.
 Natura omnes discendi copiam 104. n.
 Naturae, & artis opera omnia utilitas eum venustate eunjugunt 145. l. 146. per tot. 147. a. n.
 Naturam accusabat Theophrastus, quod quum quidam incerta lucem veritatis videre cepisset, extingueretur 110. a.
 Naturam arte vncere dicebatur Apelles 122. n. *congrua* Naturam quum plura accidunt, quam seendendum naturam, Stoici sponte migrandum e via censabant 139. k.
 Navarrinus, quum nunc dicitur, Pylus voebatur 193. n.
 Navem Atlas primos compegit 50. o.
 Navem vitratam Platoni obviam misit, deinde injunctis eum tradidit 84. n.

Navragio factio Zeno ad philosophiam se conulit 61. l. 119. c.
 Navigandi artem homines didicerunt a Pompeio 153. n.
 Neapolitani Reges, & Pannonia exemplo Cosmi, & Laurentii Medicorum ad fovendas litteras incitati sunt 183. n.
 Necem *Vide. Mortem.*
 Necessitas ipsa est virtutis magistra 96. c.
 Nectar non sine labore Jovi paratur, quum per Symplegidas petras a columbis portatur 125. c.
 Negotii non solum, sed & otii magnorum virorum rationem extare oportere dixit Cato 92. c.
 Negotiis occupati multi litteris operam dederunt 210. n. & seqq.
 Nero quum suis rebus disideret, eitharcediae arti impendens studuit 75. o. a. Seneca institutus 118. m.
 Nero Senecam locupletavit 77. n. 161. n.
 Nero Lucanum, Senecam, & Thraseam interfecit 84. c. n.
 Nestor Pylorum orator appellatur ab Homero, ad ostendendum eloquenti Regnum obtinuit, se 10. a.
 Nicias Solis defectu territus oppressus est 39. c.
 Nidos pleraque aves tanto artificio construunt, ut edificandi artem hominibus ostendisse videantur 153. a. o.
 Nidulus quasi quidam erat Ithaca 191. a.
 Nilo bibit currents mœu serpentum canis 123. l. 155. n.
 Nibum expugnavit Lucullus 92. a.
 Nives Caucasii nodi tulerant odororum sapientes 112. n.
 Nobilior. *Vide. Quintus Fulvius Nobilior.*
 Nobilitas alia est apud alias gentes 76. a.
 Nobilitatem offendit Solon, quum novas tabulas protulit, ut plebem aere alieno liberaret 93. n.
 Nobilitatem veram comparant disciplinae 229. n.
 Nocte eadem occisus est Archias, quum dislisset conjunctionem opprimere 35. c.
 Noctis Cleinthes studebat, interdum aquam hauriebat 33. i.
 Nomen celebre aliorum, qui effecerunt 63. n.
 Nomen saum, & Patriae tenet Homerus 63. o.
 Nomen sapientis Deo solum conveyere septem sapientes arbitrati sunt 108. g. i. Pythagoras repudiavit 108. i.
 Nomen Theophrastus a divinitate loquendi invenit 148. i.
 Nomina rerum mutantur 98. i.
 Nomina quum profitebantur athletae, jurabant se continuos decem meos exereuisse 122. o.
 Nomina rebus laudabilibus indita a motu putat Plato, a quiete verò reprehendendis 131. c.
 Nomine Saturni intellectus significatur 62. o.
 Nomine Regis omnis praecula contineri putabat Porus Rex 95. n.
 Nonacris Areadix urbs, unde Areades Nonacri 219. c.
 Noricus Cardinalis putat thermas pisans, quatum

rum religio ^{stat}, esse Augusto longè ju-
niores 184. v.
Nostra contemnimus, admiramur externis 76. u.
Notus confecti Auditor in eum, qui redarguit
Ciceronem de novitate verborum 215. A. G.
Notiones iustas animo quare igniculos vocent
154. x.
Nova Nupta. *Vide. Sponsa.*
Novastabulas quum tulit Solon, ut plebem re-
re alieno liberaret, offendit nobilitatem 93. u.
Novis amoribus non facile capiuntur amatores
aliquid vehementer 104. n.
de Novitate verborum Ciceronem quidam te-
darguit 215. A.
Nudi oivas Caucasi tolerabant ludotum sapien-
tes 112. s.
Nudos Perlas ostendit Agefilaus 131. u.
Nudus e balneo exiit Archimedes 13. x.
Numerare ultra quinque non dedit Margites
112. G.
Numismata verusta comparare primi Cosmus, &
Laurentius Medicei cœperunt 183. c.
Nundinis trinis leges populo considerandæ pro-
ponebantur 143. A.
Nuptias Cleopatrae experens Philippus a Pausa-
nia ejus exoleto est obtruncatus 105. G.
Nylas Dionysii Tyranni filius nunquam Regni
curam suscepit 130. x.

O

Obediunt sponte homines sapientie, ce-
teris inviti 9. s.
Oburgatio, & admonitio quomodo in-
ter se differant 175. E. v.
Obliviscatur Chrylippus cibi 13. x.
Oblivisci absentium amicorum est malotum homi-
niam, bonorum autem eos etiam oblivare
175. B.
Obscurus vixit Epaminondas usque ad quadra-
ginta annos 63. x.
Obodio Alexii Caesaris summopere celebratur
57. c.
Occupatio est inimica voluptati 102. x.
Oceano Indico Taprobane cincta Rex Regu-
lum interfecit, quod civem Romanum in
carcerem conjecisset 79. u.
Oceano se obrui patiebatur Celtæ 100. A. *Vide. Mare.*
Odavianus, Antonius, Lepidus Patriæ pestes
157. s.
Oculum amisit Lycorgus 114. x.
Odoratus laudantes boni, quum nimis laudat
158. x. 225. u.
Odio habet laudatores boni, quum laudant ni-
mis 198. x. 225. u.
Odorem non infamem desiderat in Medico Hip-
pocrates 149. x.
in Olympici celebritate famam sibi conciliavit
Herodorus 34. x.
Olympici in celebritate carmina absurda reci-
t. *Tdm. III.*

tanda curavit Dionysius propter adulationem
rup. c.
in Olympicis certatut jorabant se continuis de-
cem menses exercuisse 122. G.
Operi antelocasi opificum Demosthenes non-
quam vincebatur 112. x.
Opera omnia nature, & artis utilitatem cum
palchritudine conjuncta habent 145. x. 146.
per tot. 147. A. x.
Operum magnitudine, & multitudine superavit
omnes Galenus 124. x. 148. x.
Opifices sellularii 117. A. 146. x.
Opificum antelocasi operi Demosthenes non
vincebatur 112. x.
Opiniones rectas in senectute, non scientiam qui
consequuti sunt, periclarè cum illis adum pu-
tat Plato 110. x. 123. x.
Oppianus ab Antonino Pio viginti millia Sta-
terum aureorum pro totidem versibus acce-
pit 162. v.
Opportunitas est caput rerum agendarum 30. G.
Opportunitatem multi omiserunt damno suo
35. G. u.
Oppugnandis urbibus machinas Romani prius
repererunt, quàm Græci 41. u.
Optata facillè speramus 229. x.
Ora Romanorum in periculo ardere vitia sunt
34. G.
Ora Fulcorum pastilium est 104. u. 205. A.
Oraculi jussu quum sapientissimo deberetur tri-
pus aureus, in orbem ad septem Sapientes da-
tatus est, & tandem Apollini Didymæo conse-
cratus 108. v.
Oraculum Socratem sapientissimū vocavit 108. x.
Oraculum, quod vitam brevem prädixerat, ut
eluderet Mycecinus, omittis curis voluptari-
bus indulgit 130. x.
Oraculum quum movisset a se virum, cui quan-
cumque populus ageret, displiceret, se el-
se eum falsus est Phocion 135. G.
Oraculum appellavit mortuus libris 138. x.
Oratione milites ruentes in excidium Byzantii
compressit Demosthenes 39. u.
Oratione sub Xenophan milites ruentes ad ex-
cidium Byzantii cohibuit 69. u.
Oratione Xenocratis Polemo resipuit 103. u.
in Oracionibus Audorem paniter *distum* pro
remisso accepisse 182. u.
Orator summus, & summus imperator fuit Ca-
to Censorius 158. u.
Oratorem Pylorum Homerus vocat Nestorem,
ut ostendat, eloquenti Regnum obtinuisse
10. A.
Oratores omnes etiam mediocres maximos ho-
nores antiquius adepti sunt 162. n.
Oratorum duorum Ciceronis, & Demosthenis
in morte fortitudo 90. A. x.
Orbem terrarum ducentis annis, quingentis Ita-
liam Romani domuerunt 41. x.
Orbem terrarum universum complecti Amorem
dixerunt philosophi 53. o.
Orbem terrarum peragravit Hadrianus, ut co-
gnosceret, quæ de locorum naturâ tradeban-
tur 82. A.
Orbem terrarum quum sobadrum se esse con-
sideret

- sideret Alexander, querebatur, nihil jam su-
 perfuturum, quod vinceret 93. c.
 Orbem terrarum universum Romani doctrinæ
 studiis ad omnem humanitatem informarunt
 100. f.
 Orbi terrarum par animus Alexandri 131. o.
 Orbis terrarum compendium quidam Romani
 dixerunt 141. x.
 Oriente subactio querebatur Alexander, jam ni-
 bil sibi superfuturum, quod subigeret 93. c.
 Origano sibi medentur restudines 153. c.
 Origenes ob assiduitatem studiorum Adamantius
 est appellatus 110. x.
 Orionis velocitas 173. A.
 Ornamenrum uxoris sunt viri virtutes 214. l.
 Orpheus perfusus homines in civitatem coire
 45. x.
 Orpheus eloquentiæ, & disciplinæ tradendis
 manifestavit homines 100. x.
 Ortus nostri partem Patria, partem Amici sibi
 vindicant 94. D.
 Oscam, Græcam, & Latinam linguam sciebat
 Ennius 1. G.
 Ocho mortem consisteret tulit 180. A.
 Oni etiam, non solum negotii magnorum vi-
 rorum rationem extrinse oportere dixit Cato
 98. D.
 in Otio felicitatem collocare videtur Aristote-
 les, dum in actione secundam virtutem non
 impediri collocat 95. x.
 Otio Lucullus quasi reperascere visus est 132.
 1. K. *Vide. Otium.*
 Otiosi tardè sibi tempus queruntur 130. K.
 Otiosi amittunt usum partium corporis 132. H.
 Otium amplectentes Thracæ honestissimos ar-
 bitrabantur 95. E.
 Otium extinguunt virtutes 95. L.
 Ova expiationi apta 145. G.

P

- P**Acis tempore latus inducitur pelvis li-
 terarum 159. A.
 Pedagogum Hannibalis multi Fabium
 Maximum irridentes vocabant 116. D.
 Penitet si quos verè criminis, illud fatentur
 179. A.
 Penitet Auctorem *dispositum* pro *remoto* accepisse
 182. H.
 Palestre Græcorum quàm utiles essent salubri-
 tati corporum, & bellis 131. D. & seqq.
 Pelamedes mensuras, & pondera invenit 50. O.
 Pamphilum præceptorem habuit Apelles 154. G.
 Pandora omnia mala Mortalibus intulit 105. X.
 Pandora Dii omnes munera sua tribuerunt 110. C.
 Pannonie Reges, & Nespolitani exemplo Cos-
 mi, & Laurentii Mediceorum modi literas
 sowerunt 183. A.
 Parentes extinctos comedebant Etesdones; Sar-
 di senio confectos fustibus necabant 100. A.
 2. *Vide. Filios. Mater. Pater.*

- Parmen in prælio abiecit Alcæus 192. c. *Vide. Scutum.*
 Parrhasius mons Arcadiæ 219. D. G.
 Parmenonæ documentum cepit: more Dioge-
 nes 121. M.
 Partem ortus nostri Patria, partem amici vindic-
 cant 50. M. 94. D. *Vide. Partium.*
 Parthenius mons Arcadiæ 219. G.
 Parthorum Rex Artabanus coactus est arcu sibi
 aliments expedire 75. K.
 Partium corporis usum amittunt otiosi 132. H.
Vide. Partem.
 in Partis qui excellit, non potest in magnis ex-
 cellere 153. B. 214. K.
 Pater hominum dumtaxat Deus vocatur, licet
 animantes etiam procreavit 200. G.
 Patrem nihil sibi relinquere quod vinceret, que-
 rebatur Alexander 93. c. *Vide. Filios. Ma-
 ter. Parentes.*
 Patria partem ortus nostri sibi vindicat 50. M.
 94. D.
 in Patriâ qui viri summi contempti fuerint 76.
 1. & seqq.
 pro Patriâ se devoverunt Codrus, & Decii 114. X.
 Patriâ linguâ Clitomachus dicebatur Asdrubal
 141. A.
 in Patriâ Crantor quum doceret, auditor Xeno-
 cratis fuit 141. Z.
 Patriæ, & suum nomen tacuit Homerus 63. D.
 Patriæ obliviscebantur, qui vescebantur fructu
 arboris, quem Iosus ab Homero dicitur 117. L.
 Patriæ pelles Ostavianus, Antonius, Lepidus 157. A.
 Patriæ causâ militare laudabile 164. E.
 Patriam contumeliosè appellat Hesiodus 76. L.
 Patriam extra qui docti viri in prælio habitii 77.
 2. & seqq.
 Patriam suam esse Græciam universam dixit Her-
 cules 78. H.
 Patriam vicisse quem cognovisset Spartam, mor-
 tem quinque filiorum equo animo se ferre di-
 xit 89. F.
 Patriam immortalitati prætulit Ulysses 191. B.
 Patrimonium civibus donavit Crates 88. A.
 Patrimonium Democritus fratribus diviserit sibi
 verò, quod satis esset ad peregrinandum di-
 scendi causâ, reservavit 115. C. D.
 Patroclus Aristophanis nunquam levit 184. L.
 Paucis contentus esse Diogenes didicit: x mure
 121. M.
 Paucitas doctorum hominum quare existat 222. K.
 Paulus. *Vide. Lullia.*
 Paulus Æmilius vicit, quia Gallus Sulpicius præ-
 dixit Solis defectum 39. D.
 Paupertati divitiæ malè paræ anteponuntur 98. 1.
 Pausanias ejus exoletus Philippum interfecit
 105. O.
 Peccasse fatentur illi, quos criminis verè peni-
 tet 179. A.
 in Peccore hominum sepestram esse optabat So-
 crates 158. Z.
 Pecudum similes sunt, qui somno, cibis, & vo-
 luptatibus indulgent 163. L.
 Pecunie summa, quam dedit Alexander Ari-
 stoteli, ut animalium historiam conscriberet
 82. M.

- Pecunie nimio studio tenebatur Diogenes 119. a.
 Pecunie summa, quam congesterunt Virgilius,
 & Seneca 166. u. Quam Oppianus ab Anconi-
 no Pio accepit 161. r.
 Pedamentis late recens arbutule nisi fuscian-
 tur, stare non possunt 55. x.
 Pedem ubi suppositisset, legiones sibi e terra e-
 rupturas, gloriatus est Pompejus 108. u.
 Pedibus quotidie bisiter quinque millium can-
 sciebat Antisthenes, ut Socratem audiret
 112. z.
 Pedicatum plurimum valere in bello primus Jo-
 hannes Medicus vidit 183. u.
 Pejus cane, & angue vitare 170. u.
 Pelasgius primus omnium hominum e Terra
 creatus est 219. g.
 Pelle deracta Regulum interfici jussit Rex Ta-
 praban, quod civem Romanum in carce-
 rem conjecisset 79. u.
 Pelibus hostium interamptorum seque, & equos
 contegebant Geloni 100. a.
 Peloponnesici belli. Vide. *Bellum Peloponnesiacum*.
 Penicillo primus gloriam contulit Apollodorus
 154. o.
ad Peragrationem discendi causâ quantum fa-
vis esset, sibi reservavit Democritus, patrimo-
nium verò fratribus dividit 112. c. o.
 Peregrini extiterunt tuta viâ multi duci 77.
 u. i. Vide. *Externi*.
 Perfectionis ratio est Sapientia 88. a.
 Periander tyrannus est appellatus 93. g.
 Pericles invenit machinis quatundis muris 37. x.
 Periculum summum adivat apud Mallus Ale-
 xander 154. a.
 Perse post cladem Xerxis non amplius Greciam
 invaserunt 55. z.
 Perse inactam bello Delum reliquerunt 159. u.
 Perfarum trecenta milia delevit Miltiades no-
 vem milibus Atheniensium 40. i.
 Perfarum Imperium quam late pateret 40. z.
 Perfarum Imperium facile everti posse ut du-
 ceret Agefilus, nudos Persas ostendit 132. u.
 Perseus velox 173. a.
per Perpicentem veri felicissem collucavit He-
ristus 95. x.
 Pestem Socrates abstinentia vitavit 168. c.
 Pestes Patrie Octavianus, Antonius, Lepidus
 157. i.
 Pestilentis ura Tuscorum dicitur a Plinio, & Si-
 donio Apollinari 204. u. 205. a.
 Petra vocabatur rupes, quam quom infedissent
 Barbari, percontabantur, an alius essent Ma-
 cedones habituri 56. g.
per Petras Symplegadas a columbis putatur Jo-
vi neâs 125. c.
 Phalangem Philippus ab Humaro didicit 38. x.
 Phalarides tyrannus scientiâ praeiitit 119. u.
 Pharnacem Mithridatis filium superavit Caesar
 150. b.
 Philippi morte gaudens Demosthenes corona-
 tus in publicum prodit defuncti filii 89. g.
 Philippo imminente Corinthu Diogenes iudi-
 bundas dolum versabat 61. o.
 Philippum nihil sibi reliquere, quod vinceret,
 angebatur Alexander 93. g.
 Philippum reprehendit citharistas, quod ali-
 quid, quod ad ipsius artem pertineret, emen-
 dare voluisset 123. a.
 Philippus phalangem didicit ab Homero 38. x.
 eloquentiâ regnum stabilivit 38. u.
 Philippus a Lyfide institutus 40. u. 122. a.
 Philippus civitati pepercit ab Atheniensium do-
 ctinam 82. l.
 Philippus gavisus est, quod Aristoteli præce-
 ptorem habiturus esset Alexander 82. l.
 Philippus Cleopatra nuptias appetens a Pausa-
 nia exulatu ejus obtruncatus est 165. g.
 Philopomen in quocunque locus venisset, quo-
 modum in illis bellum expediri posset, explo-
 rabat 122. z.
 Philopoli plurimarum nationum barbararum
 40. g.
 Philopoli invenerunt omnes artes 56. a.
 Philosophi antiqui quom multa sciverint 138.
 u. & seqq. 148. u. i.
 Philopoli qui antiquitus magnis honoribus af-
 fecti 86. a. & seqq. Vide. *Philosophi*.
 Philopolia nata est ex admiratione 162. l.
 Philopoliis animi tranquillitatem desiderat
 133. o.
 Philopoliis Cleopatra multa operam dabat, in-
 terdum aquis hauriendis 33. i.
 Philopoliis se dedidit Zeno naufragio facto
 61. z.
 Philopoliis ansas appellabant reliquis discipuli-
 nas 138. c.
 Philopoliis quam proficeretur Clitomachus,
 Carneades auditor fuit 139. c.
 Philopoliis locusticis omnibus præiitit Xeno-
 phon excepto Platone 158. g.
 Philopoliis multorum virtus 50. u. & seqq.
 Philopoliis placent quidam etiam rusticani
 homines non ignorant 148. a.
 Philopoliis eiecit ex Urbe Damianus 84. u.
 Philopoliis Aegyptius, & Italicos audivit Pla-
 to 139. u.
 Philopoliis se Pythagoras appellavit 124. g.
 Vide. *Philosophi*.
 Philuxenus Dionysius usus est familiariter 161. c.
 Philuxenus conjectus est in flammis 103. r.
 Phocion, quom universa concia ejus dicta cum-
 probaret, dixit, nunquid mihi pravum ac-
 cidit 135. g. & quom uraculum respondisset
 esse virum, cui cuncta, que populus ageret,
 duplicarent, se esse eum falsus est 135. o.
 Phocion boni cognomen est adeptus 135. u.
 Photius quomodo tradat capi elephantos 215. u.
 Phidoro Apollodorus primus gloriam penicillo
 contulit 154. g. Vide. *Pingens*.
 Pictores aliqui pilani 222. r. g.
 Pictoribus reliquis in aliis rebus equari, aut
 vinci, venustate autem neminem sibi parem
 dicebat Apelles 148. l.
 Pictum difficultas 122. l.
 Pignatellu Cardinalis in ludam poemâ Adria-
 ni 188. u. r.
 Pignitâ intereunt omnia, metu vigent 131. a. &
 seqq.
 Pindari domus pepercit Alexander quom The-
 bas evertit 94. a.

Plagens Jalyfium Protogenes urbem excidium non
sensit 88. x. septem socios lupinis victimavit
122. L. *Vide. Pifider.*
Pirum distabat iter quinque millium a domo
Socratis 112. x.
Pirare urbes mille possidebant 157. a.
Planzæ Therme, quorum vestigium adhuc ex-
tat, Augusto longè juniores sunt 184. r.
Pilani Athenæ laudes 144. A. & seqq.
Pilani aliqui pictores 222. r. o.
Piscatu vicem sustentabant Discipuli, licet Chri-
stus eos nullâ re indigere pateretur 189. x.
Piscis Pampidus, qui etiam facer dicitur, navi-
gandi artem docuit homines 255. a. c.
Pisistratidas regnare passi sunt Athenienses pro-
pter aliquas Pisistrati virtutes 65. x.
Plancus, nisi humor suat per oculos mensus,
arefcent 131. c.
Plato de vocabulis scripsit s. c. n. comis
21. g.
Plato insalubrem Acedemiam elegit 50. c.
Plato dicebat non solum oculis procreatos esse
50. m.
Plato dum mori Sapientem oportere dicebat,
volebat mentem conlectari 60. o.
Plato quid ipsi profuissit, interrogatus Diony-
sius respondit, ut iustitiam Regni æquies fer-
ret 61. r.
Plato præclarè cum his adum paret, quibus in
senectute non scientia, sed solum opinioniones
recte contingerint 110. l. 123. x.
Plato studiosos comparat cum vulneratis mor-
tu viperæ 113. p.
Plato dixit animos ad spectandum Deum ali-
niti 117. a.
Plato affirmat adolescentes ingenio præstantes
sistere discendi laborem reformidare 120. r.
Plato quem vitium in dicto, aut facto alicujus
deprehendisset, interrogabat, an ipse talia
esset 121. x.
Plato quem Anniceris mirabili artificia utrum
agitantem spectasset, dixit in magnis non pos-
se excellere 123. a. 214. n.
Plato ad octogesium primum annum pervenit
125. x.
Plato quid in illâ re egressus, confidebatum est,
quam quid facimus 128. l. 137. a.
Plato existimat nomina rebus laudabilibus in-
dita a motu, reprehendenda a quiete 131. c.
Plato Italicus philosophus, & Ægyptios audi-
vit 139. a.
Plato Xenocrati præcipiebat, ut gratis sacri-
ficaret 146. c.
Plato quàm malis sciveris 148. n.
Plato censuit moriendum solum, quam Deus
vellet 180. a.
Plato Diogeni calcanti lectum ipsius respondit
calcare alio fultu 191. m.
Plato in Dionem, Halicarnassum, & Stellam a-
matosius veritas composuit 192. a.
Plato quomodo excusaverit Xenocratem, quom-
de se male loquutus argueretur 195. t.
Plato bonus a Deo, non alia petebat 206. b.
Platonem epistulis Duo Regnum Dionysii ever-
tit 40. x.

Platonem exceptis Xenophon socraticis philoso-
phis omnibus præstare 158. o.
Platonem septendecim annos audivit Aristote-
les 109. m. 155. c.
Platoni victoriam navem obviam misit Dionysius,
deinde eum injuriosè traxit 84. a.
Platonis currum ut auriga moderabatur Diony-
sius 17. i. sed cum postea eiecit 118. l.
Plautum populi quia reportassent, discipulos
magistri castigaverunt, quasi non ex arte egis-
sent 135. l. x.
Plebem ut liberaret arte alieno, quam novas ta-
bulas protulit Solon, nobilitatem offendit
93. n.
Plebem a se alienavit Solon, quam leges agrar-
ias non tulit 93. n.
Plebs Romana, quod a bellis ad ciuicas exha-
rienda esset, a Tarquinio Superbo tradita,
quererebat 104. t.
Pleni concertationum libri Pragmaticorum 140. g.
Plinius Vesuvii flammis absumptus est 112. g.
Plinius amatorius veritas composuit 192. a.
Podagra a morbis aliis liberat 176. o.
Podagris laboravit Posidonius 185. n. x. 189. A.
Vide. Articulari morbo.
Pons capitis. *Vide. Capitis pons.*
Ponem liberatū ferre damnum oñi dixit La-
con 92. a.
Pomposus dicit Xantippus Romanos vincere 98. g.
Poeta optimus sibi videbatur Dionysius adul-
teribus credens 109. c.
Polem quomodo evaserit Hesiodus 219. a.
Poetæ quare Minervam veneris caputem fini-
xerint, & solum Ulyssē velapatibus invi-
dum 104. a.
Poetæ quare Musas in monte habitare finxerint
118. c.
Poetæ quare finxerint per Symplegadas petras
Jovi neclari portari 119. c.
Poetæ cur finxerint aureum sæculum Jovem sui
fuisse 132. c.
Poetæ antiquitus magnis honoribus affecti 161. c.
& seqq.
Poetæ iussa canere non debent 219. A.
Poetam Spartanorū Homerum dixit Lacon 38. x.
Poetam malum remuneratus est Sylla, & Alexan-
der 162. c.
Poetam Voconium. *Vide. Voconium.*
Poetas complexus est Archelaus Macedoniz
Rex 66. a. *Vide. Poetas.*
Poetica facultate Homero par Plato videetur
148. n.
Poetæ studium simulavit Domitiosus, ut di-
gnus Imperio videretur 47. i.
Poetis Corduba natis pingue quiddam sonanti-
bus aures dedit Mæstilius Pius 162. o. *Vide.*
Poetas.
Polemon Xenocratis sermonibus respuit 62. x.
103. n. 119. c. ideo ejus amore furere vide-
batur 63. c.
Polemon nunquam in tristibus vultum contra-
xisse dicitur 89. l.
Polemonem audivit Zeno Cyrenus 153. a.
Polybii consilio utebatur Sulpio 38. m. 83. o.
158. n.

Polybios tradit Cynathenses fuisse savissimos, quia Musici non uterentur 99. L.
 Polycletus duo signa fecit, alterum ex arte, alteri addebat, detrahebat, mutabat, quod quisque censuisset; primum divinum iudicatum est, secundam protius informe 116. II.
 Polynices ortus e Rege alimenta non habebat 75. II.
 Polyphi colorem ducunt ab iis rebus, quibus adhaerent 60. X.
 Pompeii aetate floruit Asclepiades Medicus 149. A.
 Pompeius fame Caesarem subigere poterat 35. II.
 Pompeius gloriatus est legiones sibi e terra erupturas, ubi pedem supposuisset 108. O.
 Pompeius Caesarem fame urgere sternerat 134. L.
 Pompilius pifcis, qui etiam sacer dicitur, navis gaudi artem ostendit hominibus 153. A. C.
 Pondera invenit Pelamides 50. O.
 Ponto iunxit Hellepontum Xerxes 55. A.
 Pontificem legationem pro Florentinis obivit Diva Catharina, & ei persuasit, ut Romam remigraret 189. G.
 Pontificis mors imminet 175. K. 176. A. & sequentibus.
 Pontius. Vide. *Herennius Pontius*.
 Populi pluvium quia habuissent, discipulos magistri castigant, quasi non ex arte cecidissent 115. I. K.
 Populo consideranda trinis ususmodis proponebantur leges 143. A.
 Populorum quorundam inhumanitas 500. A. X.
 Populos domitos Mityleni litteris vacare vetuerunt, ne rebellarent 40. A.
 Populus Romanus Virgilii carminibus lectis affarret 11. I.
 Populus quique quibus commoveatur 134. F.
 Populus quaecumque ageret, sibi displicere falsus est Phocion 135. G.
 Porcius Latro quam rusticaretur, exercebat corporis 111. A.
 Porrigere herbam 176. I.
 Portarum urbis claves Zenoni soli Athenienses crediderunt 161. II.
 Porum, quum vulneratus esset, elephas sibi insidentem in terra collocavit illatum 113. O.
 Porus ab Alexandro victus, Regis nomine omnia praeterea contineri putabat 95. K.
 Posidonius philosophus pedagra laboravit 185. II. K. 189. A.
 Potare mercedis 170. II.
 Potentes, ut magnum aliquid tribuere videantur, tunc praestant, quod statim possunt 111. F.
 Potestatem Hostium se tradidit Antigonus, ut patrem liberaret 83. A.
 Portionis, & cibi oblivisceretur Chryppus, & deorum aliena opera indigeret 113. L. M.
 Praeceptor Philippi Lysides, Aristoteles Alexandri 112. A. 140. II.
 Praeceptorem Aristotelem quod habueris esset Alexander, gravisus est Philippus 81. L.
 Praeceptorem Principis Gastonis electum fratrem nunciat 171. II.
 Praeceptores Democritum, & Gorgiam Leonti-

um habuit Hippocrates 137. L. 148. K.
 Praeceptores inter, & discipulos archissima est conjunctio 100. G. K.
 Praeceptoris auctoritatem minuerunt, qui mercede docent 101. A. Vide. *Auditor. Discipulus. Dodorus. Magister*.
 Praeceptum Isocratis, ut via longa disciplinae causa refugiat 125. I.
 Praeceptum, ut in actionibus, quid in illa re egissent sapientissimi viri, cogitemus 118. L. 137. G.
 Praeceptum Isocratis, quod a labore desistendum est, quam adhuc laborare possumus 127. K.
 Praedictio Anaxagorae, quod e Caelo saxum caesurum esset 185. K.
 Praesens ubique afficiunt homines nostri 78. G.
 Praemium promissit Hannibal civitatem Afris, ut ad praemium accenderet 79. K.
 Praemium Xerxes proposuit iis, qui novam voluptatem invenirent 81. K.
 Praesentes eorum Amicos diligere, est malorum, bonorum vero etiam abentes observare 175. A.
 de Praesentibus quid iudicandum sit, admonemur exemplis temporum praetitorum 156. F.
 Praesepe eburneum equo fecit Caligula 85. II.
 Praes bellorum, & disciplinarum cur sit eadem Dea 158. X.
 Praetitorum temporum exemplis, quid iudicandum sit de praesentibus, admonemur 156. F.
 Pragmatici clientium negotiis occupati nullam dant praeterea 143. G.
 Pragmaticorum libri pleni concertationum 140. A.
 Praes de quibus Deo adhibenda 106. X.
 Praetiosa quaque difficillime assequimur, facillimum autem vilissima 121. A. & seqq.
 Primus omnium Pelagus e Terra est editus 119. G.
 Principem vigilare oportet 130. O.
 Principes Christiani opem ferre Byzantio obfesso a Turcis moluerunt 53. I. Vide. *Imperatorum. Reges*.
 Principes qui doctos viros contempserunt 84. F. & seqq.
 Principis Gastonis praetorem electum fratrem nunciat 171. II.
 Principium cuiusque rei esse dimidium dixit Hesiodus, & alius prope totum 117. C.
 Privatus Din Regnum Dionysii evertit 40. A.
 Praelium Romanorum ora visa sunt ardere 54. G.
 ad Praelium ut accenderet Afros Hannibal, civitatem promissit 79. K.
 Praelium antequam inirent Lacedaemonii, Musis immolabant 158. F. Vide. *Acies. Belli. Pugnatio*.
 Profane litterae ne disicerentur, vetuit Iulianus Imperator 100. M.
 Proletarii homines 177. X.
 Promethei in honorem lampadum ludum celebrantes ab ari Amoris faciem accendebant 111. F.
 Prometheus ignem invenit, ideo hominem e lato effluxisse dicitur 50. X.
 Pro-

Prosperis aduersis miscet Deus, ne insolentius
effugeret 126. l.
Protagoras nonaginta vixit annos 122. l.
Protagorem ad summam claritatem euegit A-
pelles 63. A.
Prurigenes Jalsum pingens urbis excidium non
senit 88. l. septem annos lupinis vixit
122. l.
Proverbia 4t. K. 75. D. 106. N. 115. A. 122. K.
167. C. 228. A. 232. F.
Proverbium artes alunt in omni terrâ artifices
75. C.
Prodentia destitutum robur maximas attulit ca-
lamitates 163. C.
Prolemus Alexandri socessor historie auctor
40. C.
Fuellam a se dilectam Alexander dono dedit
Apelli, qui eam deperibat 85. D.
Puellum capram suis restituit Scipio 102. l. M.
Puér Hermogenes eliquens fulcr, secus iuuenis
32. l.
Puéri, Senes, & femine Spartam defenderunt
56. l.
Puero ne quidem sibi ferias contigisse quereba-
tor Livius Drausus 95. E.
Pueros hebetiores efficit nimius imbrus 33. D. E.
Puorum Ciceronem ut de facie cognoscerent
quidam, ad scholam veniebant 154. C.
Pugilicè valere 170. A. 174. N.
Pugna umbritili non admodum crebatur Ro-
mani 131. K.
Pugna celeberrima Græcorum 131. E. & seqq.
Pulcherrimus equus hominis excepit 154. N.
Pulchritudinem alium non facile diligunt, qui
aliâ iam tenentur 104. D.
Pulchritudinem esse bonum alienum dicebat
Boan 163. C.
Pulchritudo, & oculitas, quæ a Solè, & Sideri-
bus efficitur 145. l. 146. A. quæ ab Insulis
146. E. & ab aliis rebus 146. per totam 147.
A. E.
Pulchritudo Florentia 191. E. & seqq.
Pulvere furas deservens Archimedes inter-
fectus 110. N. 202. N.
Ponici belli secundi circa tempora Romani ve-
nientis studis se dederunt 41. C.
Pylus vocatur pons Navatrinus 193. N.
Pylus capta est 194. C.
Pythicam salutationem elephantis edidisse fe-
runt 152. G.
Pythagoræ doctus erat Assyrius 40. d.
Pythagoræ discipuli respondebant: dixit ipse
153. l.
Pythagorum Deorum vocem appellarunt 93. N.
Pythagoras Statutarius 25. l.
Pythagoras Pythagoræ discipulus 76. N.
Pythagoras sapientissimus Mortalium a Roma-
nis est habitus 108. l.
Pythagoras nonaginta vixit annos 112. l.
Pythagoras sapientis nomen recusavit, quis Deo
conveniret, & philosophum se appellavit
114. G.
Pythagoreorum amicitia 63. C.

Q

Quadrigitis alborum equorum Hierony-
mus quasi Solis æquus in Regiam in-
vehabatur 108. C.
Quantitas gemmarum, quas gestabat Lollia 195. D.
Quereubus se similem esse dicebat Themistoc-
les 93. D.
Querunt utiosi caridè labi tempus 130. G.
Quies labore miscenda est 125. A. D.
Quiete omnia intareoat, mox vigent 131. A. &
seqq.
Quiete nomina indita rebus torpibus putat Fla-
co, laudabilibus verbis a motu 131. C.
Quietem se non invenisse in Caprearum secus
Tiberis litoris ostensum est 130. N.
Quietem desiderat philosophia 133. D.
Quinque non excoit nomen Margites 152. G.
Quintilianus affirmat suâ vate etiam rusticos
quidam, quæ a philosophis traduntur, non
ignare 148. A.
Quintus Fulvius Nobilior spolia Martis Moisi
consecravit 158. G.
Quotidie morimur 31. l.
Quotidie bis pedibus iter quinque millium con-
ficebat Anisthenes, ut Socratem audiret
112. E.

R

Rabie 137. C. 143. K. 194. A.
Radix Solis idæ Memnois status lo-
quebatur 154. N.
Ramis quercum se defendunt in tempesta-
te homines, eos autem cadunt in serenitate
93. D.
Rationem etiam ôril non solum negotii magno-
rum vitium extare oportere dixit Catu 92. D.
Rationem, nisi rectam, rationem non docebat
Senici 97. l.
Rationi parere virtus est 82. N.
Rationis perfectio est scientia 81. E. 82. C.
Rationis commercium faciens copulata maxima
est 200. G.
Rebellantes Lydos Cyrus ut in servitute deti-
neret, coegit artes effeminantes amplecti 39. l.
Rebellare ne possent populi domiti, eos vacu-
e literis verterunt Mitylenæ 40. A.
Redio. Vide. Franciscus Redio.
Regem Hispaniarum si nominares, equa vene-
randa praecebebat 209. E.
Reges antiquis medicinas condicebant 17. G.
Reges, qui doctos coluerunt 66. D. & seqq.
Reges, qui literatos coluerunt 82. l. M. 83. A.
Reges facilius ad nihilum rediguntur, quàm e-
sommâ fâstidia deducantur 178. E.
Reges Pannonia, & Neapolitanos exemplo suo
Cosmus, & Laurentius Medicei ad fovendas
literas commoverunt 183. E.

Re-

Regi Hispaniarum alteram partem libri, alteram Redio dicavit Hispanus quidam, & utrumque eodem titulo insignivit 208. v. *Vide. Regibus. Regis. Regum. Rex.*
Regum alborum equorum quadrigis invehatur Hieronymus quasi Solis æmulus 108. c.
Regibus imperant Medici 146. v. *Vide. Regem. Regis. Regum. Rex.*
Regiam Mortalium, & Immortalium Finiarum legem appellat 17. n.
Regiam hominum eloquentiam dicit Euripides 39. n.
Regiones, quæ a fluminibus fecundantur 146. n.
Regiones plures quam fertiles sunt 154. i.
Regis virtutem non esse sed rhetoris eloquentiam dixit Demosthenes 39. A.
Regis nomine omnia præclara contineri putabat Porus Rex 95. n.
Regis Perfarum amicitiam, & dona despexit Heraclitus 161. A. *Vide. Regem. Regibus. Regum. Rex.*
Regni iacturam ut æquius ferret, litteras protulisse respondit Dionysius 61. v.
Regni curam nunquam suscepit Nysus 130. n.
Regni societas infida est 157. L.
Regno spoliatus est Dionysius ob iniurias, quibus Platonem affecit 84. G.
Regnum sapientia qui sibi competant 10. A.
Regnum fluctans confirmavit eloquentia Philippus 38. n.
Regnum Dionysii evertit Dio a Platone doctus 40. n.
Regnum recusavit Empedocles 161. n.
Regulum Rex insule Taprobane interfecit iussu, quod civem Romanum in carcerem conjecisset 79. n.
Regum familiaritate multi potius floerunt 161. c. & seqq.
Regum exterorum militiam sequi prebendendum est 164. v. *Vide. Regem. Regibus. Regis. Rex.*
Reipublicæ velles fuerunt multi Sapientes, licet ejus administrationem non suscepissent 94. n. & seqq. *Vide. Republica. Respublicas.*
Religio obtentus est 98. i.
Religionis ergo iustitiam bello Delum Persæ reliquerunt 159. n.
Reliquias cense arrodenti mure Diogenes didicisse paucis esse contentus 121. n.
Rem familiarem commisit liberto Lucullus 131. n. *Vide. Rerum.*
Remorum vice utitur brachiis Pompilius 153. n.
Remorum non significat *disformis*, sed *disformis*. tam 182. n.
Reprehensionem hominum veretur Cicero, quia sublata Republicæ sibi necem non intulerit 180. A.
Republicæ sublata quoddam sibi necem non intulerit, Cicero veretur hominum reprehensionem 180. A. *Vide. Republica. Respublicas.*
Repuerascere solebant Latius, & Africanus 21. n.
Repuerascere utro vilius est Lucullus 131. i. n.
Rerum nominis mutantur 98. i.
in Rerum cognitione felicitatem Herillus collo-

Res geste Scipionis, Luculli 91. i. 92. A.
Res viles facile assequimur, secus pretiosas 12. r. A. & seqq.
Res qualibet & gravis est, & levis, prout accipitur 121. i.
Res, quibus semper fruimur, non tam grate sunt 157. L. *Vide. Rem.*
Respiratio si cesset, vitæ extinguitur 131. n.
Responsio Dionysii, quum interrogaretur, quid ipsi litteræ protulissent 61. v.
Responsio Scipionis, quod nihil amisset, quia doctrinam nemo ei abstulisset 61. n.
Responsio. *Vide. Disium.*
Respublicas iocissimè quique feliciter administrant 47. n. & seqq. *Vide. Republica. Respublicas.*
Rex Parteborum Artabanus arcu sibi alimenta expedire coactus est 75. n.
Rex Taprobane Regulum interfecit iussu, quod in carcerem conjecisset civem Romanum 79. n.
Rhodagatum Gorhocum Regem quidam e Medicea gente obtruncavit 186. v. c.
Rhetoris virtutem, non Regis eloquentiam dixit Demosthenes 39. A.
Rhodienses dicendi magistros audivit Cicero 139. c. 141. n. Celsus 141. n.
Ride nunquam Crassus 148. n.
Risum dignum putat Chremilum Horatius, quem Alexander duxit 161. c.
Robur sine prudentia maximas attulit calamitates 163. c.
Romam Gadibaz quidam venit solum, ut Livium videret 10. i.
Romam capere poterat Hannibal 35. n.
Romam coelestem urbem quidam dixerunt, & compendium Orbis terrarum 141. n.
Roman remigrare persuasit Pontifici Catharina 189. n.
Romana plebs. *Vide. Plebs Romana.*
Romani studiis vehementius incubuerunt circa tempora belli Punico secundi 41. c.
Romani prius, quam Greci machinas oppugnandis urbibus repererunt 41. n. quingentis annis Italiam, reliquum Orbem terrarum docuerunt domuerunt 41. n.
Romani cives. *Vide. Cives Romani.*
Romani doctrinæ studiis totum Orbem terrarum humanitate perpoliverunt 100. v.
Romani sapientissimum Mortalium Pythagoram arbitrati sunt 108. i.
Romani quibus exercitationibus uterentur 131. i. n.
Romani annis viginti non minus militabant 131. i.
Romani eorum discendi causâ Athenas migrabant 141. c.
Romanorum præstanti ora ardere visa 14. G.
Romanorum didicimus Crassus 81. n.
Romanos vincere docuit Pomo Xantippus 98. G.
Romanos Caudius saltibus inclusos Hecereus Pontius optimè consuluerat dimittebat, aut trucidandos 136. A.
Rosa folium Sybaritum offendeat 130. n.
Rufus. *Vide. Corellius* 179. n.
Rustici etiam homines quædam, quæ a philosophis traduntur, hac ætate non ignorant 148. A.

Rutl sibi medentur molleis, quum angues comederunt 153. c.
 Rutilius ab exilio revocatus redire noluit 61. a.
 Rutilius in exilio jucundissime vixit 89. c.

S

Sacerpiscis appellatur Pompilius, qui videtur hominibus ostendisse artem navigationis 153. n. c.
 Sacerdotes quare apud multas gentes essent literati 81. x.
 Sacerdotes Aegyptios adivit Plato 139. a.
 Saecerrima disciplina 145. n.
 Sacra Litterae. *Vide. Littera sacra.*
 Sacrificabant Musis Lacedaemonii, antequam praelium inirent 158. v.
 Sacrificare gratis Plato Xenocrati praecebat 146. g.
 Saeculorum omnium consensus habendus est Dei vox 140. n.
 Saeculum aeternum. *Vide. Aeternum Saeculum.*
 Savissimos fuisse Cyntheses Polybius tradit, quia Musici non detestarentur 99. l.
 Savitia. *Vide. Inhumanitas.*
 Sagittam per anulum, ut solabat, transmittere noluit Barbarus Alexandro jubente, & potius mori volebat, quia aliquandiu se non exercuisset 122. n.
 Salutare ad tibie cantum equos docuerunt Sybarum 152. g.
 Salvarum Romae obile 126. l.
 Salutis sententia, priusquam iniquitas, consulto, postquam consuleris, maturè studio opus esse 143. a.
 Salustius in adulterio deprehensus 119. g.
 Salutandi Solis orientis causam quomodo Socrates se convertisset, in eodem vestigio deprehendebatur oriente rursus Sole 112. n.
pro Salute Patrie se devoravit Codrus & Decii 114. a.
 Samoni philosophi Baetrianorum 40. g.
 Samnium clade compertum est Herennium Pontium optime consuluisse Romanos Caudinis saltibus inclusos dimittendos, nec trucidandos 136. a.
 Sanavit Telephum hasta Achillis, quem vulneraverat 176. n.
 Sanavit Iasonem Phryum quidam, quem vellet occidere 128. o.
 Sanguine viperino aliquid cautiùs vitare 185. d.
 Sanguis si non moveatur, vita extinguatur 131. a.
 Sapientem confectari mentem jubebat Plato, dum mori eum oportere dicebat 60. n.
 Sapientem compem vestem incomptè pretulatum dixit Seneca 191. g.
 Sapientes multi in servitute libertatem non amiserunt 87. a. a.
 Sapientes plurimi administrationem Reipublicae non suscepit, & eam adjuvarunt 94. n. & seqq.

Sapientes septem omnes recusarunt tripodem, qui supponentissimo debebatur 108. v.
 Sapientes Indorum Caucasii nives nudi tolerabant 112. a.
 Sapientes Graeciae septem dumtaxat fuerunt 124. o. *Vide. Sapientia. Scientia.*
 Sapientia qui sibi comparavit Regnum 10. a. *Vide. Disciplina. Doctrina. Sapientia.*
 Sapientia appellatus est Democritus 61. a.
 Sapientia est perfectio rationis 81. a. 82. c.
 Sapientia est lumen ideo inimica Typhooi, qui superbia est 107. m. 108. a.
 Sapientia bodie non colitur 161. n. & seqq.
 Sapientiae ultro servant homines, iaviti ceteris 9. l.
 Sapientiae, & Fortunae dissimilitudo 87. c. & seqq.
 Sapientiae Dex Minerva quare veneris expert sit 104. o.
 Sapientiae, & Dei similitudo 93. x. l. 94. c.
 Sapientis solius voluntatem esse censebant Stoici 97. l.
 Sapientis nomen Deo solum convenire septem sapientes attributi sunt 108. g. 1. Pythagoras recusavit 108. l. 124. o. *Vide. Sapientem. Sapientum.*
 Sapientissimi viri quid in illi re egissent, cogitandum est, quomodo quid facimus 128. l. 137. o.
 Sapientissimum Mortalium Pythagoram arbitrat sunt Romani 108. l. Socratem oraculum 108. l.
 Sapientissimos Graecorum Ulysses Patriam immortalitati praeiulit 192. a.
 Sapientis est reputare, quae assequuti sumus, quum quae defunt 178. c.
 Sapientum felicitatem significat aeternum saeculum 62. a. *Vide. Dedit.*
 Sardapanes voluptates Regnum Assyriorum perdiderunt 105. v.
 Sardapanes cecidit conjuratione Arbaces 40. n.
 Sardi senes parentes subitus enecabant 100. a.
 Satiante voluptum voluptates asperantur illis dediti 130. o.
 Satorum nomio significatur intellectus 62. a.
ad Savum victoria Germanorum 126. v. & seqq.
 Saxo e Caelo casura praedixit Anaxagoras 185. x.
 Scaliger reprehendit Tibullum, quod traedione quae nimis utitur 185. a.
 Scaliger Florentiam omnium urbium elegantissimam vocat 191. n.
 Schola quum praefest Clitomachus Carneadem audivit 159. c. 141. a.
 Scholam petebant quidam, ut Ciceronem puerum de facie cognoscerent 154. c.
 Scitotia est perfectio rationis 81. a.
 Scientia praestitit Phalarides tyrannus 119. n.
 Scientia medicorum non laudatur, sed in morum disciplina 157. a.
 Scientia in eo similis est Deo, quod per se est experenda 163. a.
 Scientiam Siderum ut cognosceret Hercules Mauritianum petiit 100. d.
 Scitotiam, sed rectas opiniones si senes consequuti sint, Plato dixit praestare com illis aetum 110. l. 123. a.

Scien-

Scientiam asperunt etiam ignari 163. n.
Scientiarum copia, quam habebant philosophi
138. n. & seqq. 148. n. s. *Vide. Disciplina.*
Doctrina. Sapientia.

Sciopeus negat dignum significare remedium,
153. n.

Scipio uno die Cathaginensium cepit 33. n.
Scipio Polybii consilio utebatur 38. n. 83. n.
158. n.

Scipio captam puellam formidinis suis in-
latam restituit 108. n. 111.

Scipionis res gesta 91. n.
Scipionum monumento imposita est Ennii statua
83. c.

Scitamenta 146. n. 179. n.
Scriptisse neminem plura Epicuro facit 13. n.
124. A.

Scripta Livii, Virgilique ex omnibus biblio-
thecis amovare conatus est Caligula 84. o. c.

Scriptorem & silentium quare omittere debeat
173. p. o.

Scripturus calamum suspexit Demosthenes, &
venenum hausit 90. A.

Secundis ne insolentius effugeretur, Deos tristis
misceat 126. f.

Sederat ne, interrogabat senex, in sella positus
133. n.

Seditionem militum ruencium ad excludendum By-
zantii oratione sua Xenophon compressit 39.
n. 69. n.

per Serenem cortans Iphielus aristas non lesa-
bat 173. A.

in Sella positus Senex interrogabat, jamne fede-
ret 133. n.

Sellularii opifices 137. A. 146. s.

Senator Manilius nullo doctore usus disciplinas
omnes didicisse 31. o.

ad Sanatum Tiberium litteris testatus est, se si au-
gli 130. n.

Seneca meminit Senis, qui quum in sella a ser-
vis esset positus, jamne federet, interrogabat
133. n.

Seneca appellat vulgus pessimum veritatis in-
terpretem 137. d.

Seneca Neronis beneficio ter millies sestertium
concessit 161. e.

Seneca dixit hominem esse animal comendi soli
studiosum 191. c.

Seneca divitiis 77. n. discipulus Naro 118. n.
Senecam interfecit Nero 84. n.

in Senectute gloriam inventus obsecravit Lu-
cullus suis dulcedis 126. n. n.

Senectute maturi conficitur corpus ignavis 133. n.
Senes qui juventutis gloriam amiserunt 32. e.
& seqq.

Senes, pueri, & semina Spartam defenserunt 161. e.

Senes viros immobilabant Deribes, Jardi Senes
parentes sustinebant enecabant 100. A. s.

Senes si rectas opiniones, non scientiam conse-
quantur, Plato preclare adum eum illis putat
110. l. 123. f.

Senes decrepiti mali studiis operam dederunt
112. n. p.

Senex quum a Servis in sella positus esset, jamne
federet, eos interrogabat 133. n.

Tom. III.

Senis rerrumotus existit 183. g.

Sanctus alienatio mentis mors est quodam
103. c.

Sensum volapitrum amittunt illarum aduerudi-
oe dediti volapitibus 130. g.

Sensum amittunt otiosi 132. n.

Sententia, qui habetur doctores aliarum urbium
Athenis vix esse discipulos 141. s.

Sententia Salustii, priusquam incipias, consul-
to, postquam consulueris, maturè facto opus
esse 141. A.

Sententia Epicteti, quod quilibet res & levis, &
gravis accipiat 104. s.

Sententia ex Horipidis Medea refertum librum
legens dixit se Chrysippi Medeam legere 142.
n. *Vide. Didia.*

Sepulcrum. *Vide. Monumentum.*

Sepulcro nihil discerep ignavus homo 133. g.

Sepulcrum Sophoclis curam habere Dii 94. A.

Serenificata homines ramos quercum defrin-
gant, quibus & tempestate se defenderant
93. o.

Serius, & jocis a nomine superatus Porcius 21. L.

Serium occupatum nunciatur 172. d.

Sermones bonis sapis comparant sacra Littere
101. s.

Sermonis elegantiam quis contemnebat Epicu-
rei, a nomine sed legabatur 149. s.

Serpentium mens canis & Nilo carrens bibula 3. c.

Servi fuerunt Diogenes, & Epictetus 89. L. *Vi-
de. Servus.*

in Servitute Sapienter libertatem non amiserunt
89. A. s.

Servitum ut paterebant Lydi, Cyrus edigit
eos eribus effeminatibus operam dare 35. L.

Servitum homines ultra sapientia, ceteris invi-
dit 91. i.

Servos senex, quum ab eis in sella esset posi-
tus, interrogabat, jamne federet 133. n. *Vi-
de. Servi.*

Sestertium millies ingluvia absumpsit Apicius,
& quum centies superesset, mortem sibi con-
soluit 86. n.

Sestertium centies amiserunt liberalitate possi-
dit Virgilius 161. n. 173.

Sestertium ter millies concessit Seneca 161. n.

Sestertium quadringentis estimare sent gem-
ma, quae gestabat Lollii Paulina 195. o.

Sexangulas cellas apes velut geometria peten-
effragant 153. s.

Sic 150. c.

Sidera quam utilitatem, & pulchritudinem as-
ficient 146. A.

Siderum scientiam ut cognoscerat Hercules
Mauricium petiit 100. o.

Signa duo fecit Polyteles, alterum ex arte,
alteri addebat, detrahebat, quod quisque
censuisset, quare primum divinum judica-
tum est, secundum prorsus infirmum 136. n.

Significatio fabulae Prometheus 50. n. aevi seculi
62. n. Saturni 62. o.

Significatio fabulae Vulcani claudi 133. u.

Significatio arboris, quae lotos ab Homero di-
citur, cujus fructu qui vescerantur, obli-
vescantur Pauris 147. L.

P p 2

Signi-

- Significatio Musarum, quæ in monte habitant 118. G.
- Significatio vocis *diffusum* 181. H.
- Silentium, & descriptionem omittere quare velit 173. F. G.
- in* Silvæ nihil se discere dicebat Socrates 31. A.
- Simia bestiarum turpissima 114. I.
- Similes docti viri bellicosus 159. O. Z.
- Similitudinem ducant Polypti ab iis, quibus 2. dharerit 60. A.
- Similitudines 16. X. 17. A. C. 20. H. 21. C. 22. A. 23. C. G. 27. A. B. 28. A. 31. A. B. 33. B. C. O. 154. M. 155. L. 159. G. H. 160. E. 162. B. 170. D. 171. C. 179. G. 181. F. 200. A. C. 201. L. 202. A. E. 251. D. 285. O. 218. H. 134. B. 146. F. I. 260. I. 261. A. K. 262. A.
- Similitudo Dei, & Sapientia 93. K. L. 94. G.
- in* Simulacris e viminibus contextis conjectos A. vires homines concremabant Galli 100.
- Sinopen expugnavit Locullus 91. A.
- Sirrenes quare solus Ulysses effugerit 104. G.
- Sociale bellum. *Vide. Bellum sociale.*
- Societas Regni infida est 157. L.
- Societas rationis commercio copulata maxima est 200. G.
- Societatem si cum mortuis iniret, respondit oraculum Zeooni vitam optime traducturum 218. I.
- Socratem ut audiret Anaximander, quotidie pedibus iter quinque milium peragebat 112. B.
- Socrates mortem felicem existimabat, quod cum sapientibus se colloquarum putabat 2. K.
- Socrates dicebat in Silvæ nihil se discere 31. A.
- Socrates dicebat, se Mundi civem esse 75. F.
- Socrates dixit facillimum Athenienses laudare apud eos 101. K.
- Socrates sapientissimus ab oraculo judicatus oihil se scire dicebat 208. L.
- Socrates adolescentes, antequam inuitoeret, nihil scire convincebat; hinc Alcibiadem laudari coegit 110. B.
- Socrates quom se ad orientem Solem converteret, deprehendebatur in eodem vestigio Sole rursus oriente 112. D.
- Socrates mulerosus erat 119. A.
- Socrates censebat formosis laborandum, ne formam carpiturine animi deturperet, turpibus autem, ut oris deformitatem virtute emendaret 125. G.
- Socrates, quid in illâ re egisset, inspicendum est, quom quid agimus 128. L. 137. G.
- Socrates, quæ supra nos, ad nos pertinere oegabat 151. K.
- Socrates pestem abstinentiâ vitavit 168. C.
- Socrates optabat in pectore hominum esse fenestram 228. A.
- Socraticis philosophis omnibus excepto Platone præfuit Xenophon 158. G.
- Solduriorum lex 120. D.
- Solem æmulas Hieronymus alborum equorum quadrigis in Regiam invehentur 108. C.
- ad* Solem orientem quom se converteret Socrates, perseverabat in eodem vestigio, donec Sol rursus oriretur 112. O.
- Solis descensus. *Vide. Eclipsis.*
- Solis obliquus cursus quom utilis sit, & quom palcbritudinem efficiat 145. I.
- Solis radiis afflatus Memnonis statuas loquebantur 154. H.
- in* Solitudinem Hebræos Christus non deduxisset, nisi potuisset alimenta eis expedire 189. K.
- Sollicitudines. *Vide. Curas.*
- Sollicitudinem plena vita mercatorum 263. M.
- Sollicitudo patrum de filiis 229. I. K.
- Solon quom, ut plebem ære alieno liberaret, novas tabulas protulit, offendit nobilitatem, plebem verò, quom leges agrarias non talit 93. H.
- Solon lascivos versus composuit 192. A.
- Solstitialis herba repente oritur, ac occidit 225. D.
- Somnia sibi lingunt amantes 229. M.
- Somno admodum enecat Aspis 129. H.
- Somno, cibis, & voluptatibus indulgentes bel-lis similes sunt 163. L.
- Sonitu verborum inani non delectantur eloquentes 128. G.
- Sopbocles 2 voluptatibus veneris tanquam a domino aggressi se profugisse dixit 104. I.
- Sorte utendum, quom prospera est, alioquin mutatur 257. F.
- Sosilum in medio belli turbine audivit Hannibal 150. B.
- Spartam feminas, pueri, & Senes defenderunt 56. L.
- Spartans mulier percontata est redemptorem ex acie, quo loco res verteretur, & quom responsum accepisset, quinque ejus filios cecidisse, non id, inquit, interrogo; sed quæ fortuna sit Patriæ, quom vixisse cognovisset, quo animo se ferre dixit mortem filiorum 89. F.
- Spartans dixit suam mundam muliebrem esse viri facta 214. I.
- Spartanorum poetam Homerum dixit Lacon 38. K.
- Spectra quid sint 117. C.
- Speculum quoddam est amicis amici 200. C. 214. I.
- Spelæus. *Vide. Antrum.*
- Speramus ea, quæ cupimus 129. I.
- Sperchius* secunda longi usurpatur a Virgilio 182. K.
- de* Sphurâ libellam conscripserat Aodior 230. A.
- Spiritu interfecto senes feminas intetuebant Derbices 100. A.
- Spiritus, quo respiratur, si cussisset, vita extinguitur 131. I.
- Spolia Martis Moïsi consecravat Q. Fulvius Nobilior 158. G.
- Sponsalium in cœu Lollia Paulina operta erat gemmis, quæ quadringentes estimantur sunt 195. O.
- Sponsam Margites non attigit veritus, ne se mater objurgaret 132. O.
- Statueram anreorum viginti millia pro totidem versibus acceperit ab Antonino Pio Oppianus 161. F.
- Status funi imposita est Scipionem sepulcro 83. C.

Statua Memnonis Solis radiis afflata loquebatur 154. H.
 Statuas posuerunt Hermodoro, eo quod Leges duodecim tabularum latine linguis donavit 1. H.
 Statuam Alexandri Magni intuens Casit fleuit, quod nihil ferè eadem ætate gessisset 15. L.
 Statuarii multi 25. 1.
 Statuarius Polycletes duo signa fecit, alterum ex arte, alteri addebat, detrahebat, quod quisque censuisset, quare primum divinum iudicatum est, secundum prorsus informe 116. H.
 in Stellam versus amatorios composuit Plato 192. H.
 Stilpo respondit nihil se amisisse, quia doctrinam nemo sibi abstulerat 61. H.
 Stilpo vini, & mulierum cupidus 119. A.
 Stilpo omnia bona sua secum portabat 159. A.
 Stilponem audivit Zeno Cyrenicus 155. C.
 Stimulo Theopompum non esse incitandum, sed coercendum freno aiebat Isocrates 41. K.
 Stimulus ferreus quasi esset, folium rose offende-
 bat Sybaritam epulantem 130. Z.
 Stoici de vocabulis scripserunt 1. A.
 Stoici in solo Sapiente voluntatem esse consistere 97. L.
 Stoici soli philosophis dicendi copiam caruerunt 148. Z.
 Stoici quam plura contra uterumque, quam secundum naturam accidunt, sinendam victim censebant 179. K.
 Stoici carpunt Epicurum, quod Stenagoril, & torminibus laboraret 185. H.
 Stoicos precipue sequuti sunt Jurisconsulti antiqui 138. A.
 Stranguriam vexabatur Epicurus 185. H.
 Struthiocamelus magnitudine avis describitur 109. A.
 Studia multis animi tranquillitatem pepererunt 61. A. & seqq.
 Studia litterarum sunt doctis pro Insulis 81. A.
 Studia, & joci omnia superavit Porcius 21. L.
 Studiis noctu operam dabat Cleanthes, interdum aquis hauriendis 33. Z.
 Studia vehementius Romani se dederunt citra tempora belli punici secundi 41. C.
 Studia quam floruit Græcia, virtutibus abundavit, in autem omnia, vitiis fœruit 100. 1.
 Studiis assidue incombent multi 109. M. 110. A. & seqq.
 Studia ut vacaret Demosthenes, nunquam opusculum antelucanæ operæ vincebatur 112. F.
 Studiis semper occupati vixerunt multi longissime 112. H. 1. & seqq.
 Studiis operam assiduam multi navarunt 113. Z. & seqq.
 Studia iustipudentiæ agrè iucunditatem consolatur 101. Z. & seqq.
 Studia alicujus rei accensi, dummodo eam non priventur, aliis damnis non commoventur 89. Z. voluptatibus minime indolgeat 102. G. & seqq.
 Studio cessandum, quum adhuc studere possumus 196. K. *Vide, Studia.*

Studiosos vulneratis mortu viperæ comparat Plato 113. G.
 Studium linguarum non contemnendum 1. D.
 Studium tria requiruntur 30. H.
 Studium disciplinarum semper nobis comitatur 103. Z.
 Studium Philosophicæ, quæ in quæcumque loca venisset, quomodo in illis bellum administrari posset, explorabat 155. A.
 Stultici comes est Superbia, ut exempla docent 108. A. & seqq.
 Stultitia insignis Margieis, & senis desidio 131. G. H.
 Storni loqui discunt 152. 1.
 Strymonis Arcadie mons 219. D. G.
 Sudatorium thermarum Pishnarum extat 184. G.
 Sudore comparatur virtus 131. H.
 Suevi vastitatem circa se facere, & omnia evertere gloriosum arbitrabantur 100. A.
 Sulfur expiationibus idoneum 145. C.
 Sulpicius. *Vide, Gallus Sulpicius.*
 Supellex pretiosa equo attributa a Caligula 85. H.
 Superbi adulatores dumtaxat diligant, ceteros contemnant 109. Z.
 Superbia est Typhon; ideo Isidi inimicus, quæ sapientia est 107. M. 108. A.
 Superbia conjuncta est semper Stultitia 108. H. & seqq.
 Superbia dominatur hodie 161. H.
 Supplicium Canis ludens, illudensque tyranno profectus est 89. Z.
 Suspensum eventura, quæ timeamus 119. I.
 Suspensum facile solent amari, sed facile abfolvunt 195. Z.
 Sybarice equos instituerunt, ut ad tibie cantum saltarent 152. G.
 Sybaritam epulantem folium rose offende-
 bat 130. Z.
 Sylla unum postum liberaliter remoneratus est 162. C.
 Syllaba in voce *hypatus* brevis est 182. 1. longa in voce *Sperchius* 182. K.
 Syllaba prima *Mæstis* brevi ab Ovidio usurpatur 182. K.
 Sylogismi cæcrotini, & crocodilini 15. G.
 Symmachos orator dixit animum amantem esse mollem 209. 1. facundum esse letitiam 120. C.
 per Symplegades petras cor Jovi uellat porrexit 125. C.
 Syracusæ libritatem amiserunt fraudibus Gelonis 65. K.
 Syracusæ diu defendit Archimedes 37. 1.

T

TAbulæ ovæ quum Soloo tulit, ut ire alieno plebem liberaret, offendit nobilitatem 93. H.
 Talenta octingenta dedit Alexander Aristoteli, ut animalium historiam conscriberet 81. M.
 Ta-

Taprobane insula Rex Regulum interfici iussit, quod civem Romanum in carcerem coiecisset 79. n.
 Tardiores ingenio. *Vide. Hæstiores.*
 Tardius in conferendo beneficio, minus beneficium 111. d.
 Tarquinius Demarati filius despectui habebatur 75. a.
 Tarquinius Superbus quod a bellis ad cloacas exhaurendas traduxisset, plebs Romana querebatur 124. l.
 Taurunum expugnatum nunciat 126. r.
 Telas texere didicerunt homines ab araneis 153. A. d.
 Telephum sauvit hasta Achillis, quem vulnerat 176. n.
 Temeritas vulgi 135. n. x.
 Tempestas homines quercubus se defendunt, in serenitate autem earum ramos desrunt 93. d.
 Tempa duo constructa sunt ex reliquis thermarum Antoxini, & Diocletiani 184. n.
 Tempus, & artis honoratus est Hippocrates 154. c.
 Tempore belli punici secundi studiis Romani vehementius se dederunt 41. c.
 Tempore eo se extingui querebatur Theophrastus, quo lucem quandam incertam vixitio videre cœpisset 110. a.
 Tempore pacis laqus adolefcit litterarum peritus 150. A.
 Temporum prætoriorum exemplis admonetur, quid iudicandum sit de presenti 156. r.
 Tempus ne pegeret Caruesdes, nec harbam, nec capillos tondet, nec secabat ungues 110. a.
 Tempus tarde lahi quæruur otiosi 130. x.
 Tempus latissimè patet, nisi culpâ nostra contrahatur 41. k. 150. z.
 Terentius Lælio, & Scipioni familiaris 83. d.
 Terminos ingenii, quem Imperii protulisse majorem esse dixit Cæsar 11. i.
 e Terrâ sibi legiones erupturas, ubi pedem suppositisset, gloriatus est Pompejus 108. d.
 e Terrâ primus omnium hominum Pelagus est processus 119. a.
 Terræmotus præsagium moris Pontificis 176. c. d.
 Terræmotus extitit Senis 183. G.
 Testem Xenocratem jurare iudices noluerunt 77. a.
 Testimonium omnium sacrosanctum habendum est Numinis vox 140. n.
 Testudinem in caput Alphydii deiecit aquila, quo ille interit 185. x.
 Testudines origano sibi medentur 153. c.
 Texere didicerunt homines ab araneis 153. d.
 Texturam Minerva invenit 50. d. 66. c.
 Thales poëta lyricus 45. i.
 Thales Milesius tripodem aureum, qui sapientissimo debebatur, Apollini consecravit 108. r.
 Theatrum gloriæ Athenas exerepere voluit Philippus 81. l.
 Theatrum gloriæ se amississe dixit Antigonus mortuo Zenone 83. A.

Theharum muros extraxisse lyra cantu quare dicatur Amphion 45. x.
 Thebas quom evertit Alexander, Pindari domui pepercit 94. A.
 Themistoclem adversi fami laborantem excitavit Miltiades trophæum 93. x.
 Themistocles dicebat se non talem futurum fuisse, si Seriphi natus esset 31. x.
 Themistocles dicebat se quercubus similem 93. d.
 Themistocles dissolutis moribus ineunte ætate fuit 126. r.
 Themistocles dicebat jucundissimum esse audire suas laudes 111. r.
 Themistocles dictum: perieramus, nisi perissemus 75. x.
 Theophrastus nonaginta natus annos naturam accusabat, quod quam incertam quandam lucem veritatis videre cœpisset, extinguere 110. A. 113. r.
 Theophrastus a loquendi divinitate nomen accepit 148. i.
 Theopompum freno coercendum aiebat Locrates 41. k.
 Theritem Homerus non omnino iudicium fecit 17. r.
 Therites licet virtute præstaret, Homero visum est probis notare 84. A.
 Thomas. *Vide. Dions Thymar.*
 Thrasas honestissimos aus arbitrabantur, qui otium amplectebantur 95. x.
 Thraseam interfecit Nero 84. n.
 Thucydides exercitum duxit, & in exilium eiecit 93. i.
 Thucydides asseverat Græciam antiquam non multum a Barbarorum moribus discrepasse 100. d.
 Tiberius litteris testatur est sese angere 130. n.
 e Tibia cantum saltare equos docuerunt Sybarites 152. G.
 Tibicen Hippomachus castigavit discipulum, quasi non ex arte cecinisset, quis populi plausum excitasset 155. x.
 Tibullum reprehendit Scaliger, quod trajecisset quæ nimis utatur 183. A.
 Tigranocerta expugnata a Lucullo 93. A. 126. i.
 Tigres cibo graves inedia sibi medentur 153. c. d.
 Timanthi artificium 17. A.
 Timor mortis si abest, vita est jucundior 181. x.
 Timor parentum de filiis 159. i. k.
 Timotheum Locrates erodivit 40. c.
 Titulo eodem Regem Hispaniarum, & Redium insignivit Hispanus Lucullus, quum librum ipse dicesset 108. r.
 Togatus Xerxes Lucullus est appellatus 93. n.
 Tondere harbam, nec comam non solebat Caruesdes, ne tempus teneret 184. A.
 Torminibus vexabatur Epicurus 185. n.
 Torum prope esse principium dixit Auditor 127. c.
 Tragedias ut componeret Euripides in antrum secessit 111. r. 124. A.
 Trajanus eodem curru vehedatur, ac Dio 77. x. omni honore cum affectu 161. x.
 Trajanus Daclam subegit 155. A.

Træjectione quæ nimis uti Tibullum reprehendit
Scaliger 181. A.

Tranquillitas animi quæ bonis pariat 64. c.

Tranquillitatem multis studiis pepererunt 61. A.
& seqq.

Tranquillitatem desiderat philosophis 133. o.

Transitorium erat doctores siliarum orbium A-
thenis vix discipulos haberi 141. n.

Tripus aureus, qui oraculi iussu sapientissimo
debeatur, in orbem ad Sapientes delatus tan-
dem Apollini consecratus est 108. r.

Tristis lætis mœcet Deus, ne insolentis effra-
mur 116. i.

in Tristibus vultum nunquam contraxisse dici-
tur Polemon 89. L.

Trophenon Miltiadi Themistoclem excitavit
93. n.

Turanovium occupatum munitur 171. D.

Turce vires recipere non possunt 178. r.

Turce vino, & delicatis dapibus non utuntur,
ideo podagri non consistuntur 185. i.

Turce ad Savum profugati sunt 116. r. & se-
quentibus.

Turcicum Imperatorem si venerari juberet,
equis renuebat 109. c.

Turcis obidentibus Byzantium, nullus Proceps
Christianus defendit 53. i.

Turdi loqui discunt 151. i.

Turpibus est laborandum, ut deformitatem vir-
tute decoret 115. c.

Turpissima bestiarum Simia 114. i.

Turpitudinem ut emendat virtute, deformibus
est laborandum 121. c.

Tuscorum ora pestilens est 104. n. 105. A. *Vi-
de. Etrusci.*

Typhos superbia est, ideo ipsi inimicus, quæ
sapientis est 107. n. 108. A.

Tyranni Phalarides, Critias, & Athenio dodi
fuerunt 119. o. n.

Tyranni triginta quo tempore Athenis exte-
runt 157. A.

Tyrannus illudens Canis ad supplicium profe-
ctus est 89. n.

a Tyranno agrestis scilicet a venereis voluptati-
bus se profugisse dixit Sophocles 104. i.

Tyrannus habetur Minos, quod Atheniensibus
bellum intulit 14. c.

Tyrannus Periander est appellatus 93. c.

Tyrreni. *Vide. Etrusci. Tuscorum.*

Tyrreni verbis excitati Lacedæmonii Messenios
vicerunt 39. n.

V

V Alere athleticè, & pugilicè 170. n. 174.
r. n.

Valerudo confert ad comparandas di-
sciplinas 30. n.

Valerudo s. Deu perenda non est, quia, an pro-
futura sit, ignoramus 106. n.

Valpurn capram vincitur 171. o.

Varro, & alii de vocabulorum origine scripse-
runt 1. c. o.

Ubera quædam sunt fontes 146. D.

pro Velo Pompilius utitur membrana 153. n.

Velocitas multorum 173. A.

Venationis studio quis tenebatur Hippolytus,
voluptates aspersionibus 101. i.

Venerum intrepide sumpsit Demosthenes 90. A.

a Veneris delinquentis alius erat Hippoly-
tus, quod venationis studio tenebatur 101. i.

a Veneris voluptatibus tanquam a domino s-
gressi se profugisse dixit Sophocles 104. i.

Veneris experti quare Minerva fingatur 104. G.

in Venis si torpeat sanguis, vita extinguitur
131. n.

Ventis nisi igitur esset, corrumpitur 131. A.

Ventrem cibis implere tantum satientes, bel-
luis similis sunt 163. L.

Venustate neminem sibi parem dicebat Apelles
148. L.

Verba, quæ didicerunt, omnes serè aves red-
dunt 151. i. *Vide. Verbis.*

Verbera meri incussit Xerxes 108. n.

Verberibus detereri non potuit Diogenes, quo-
minus Antisthenem audiret 112. D. n.

Verbis detereri non potuit Diogenes, quomi-
nus Antisthenem audiret 112. D. n.

Verborum inani sonitu non delectatur eloquen-
tes 112. G.

Verborum compositione Demosthenem vicit
Plato 148. n. *Vide. Verba.*

Veri in perspicuitatē felicitatem collocavit He-
rillus 95. n.

Veritas involuta falsis speciebus mendacibus ho-
minum occurrit 98. n. & seqq.

Veritate nihil carius amicitiæ 113. n.

Veritatis incertam quandam lucem quum vide-
re cupisset, se extingui querebatur Theo-
phrastus 110. A.

Veritatis pessimus habetur interpretis vulgus
137. D.

Veritatis vocem putare debemus testimonium
omnium seculorum 140. n.

Verbis Homeri canendis multis hominum mil-
lia visitabant 11. c.

Verbis Virgilio recitatis populus Romanus ef-
furrexit 11. t.

Verbis Tyrtaei excitati Lacedæmonii Messe-
nios vicerunt 39. n.

Verbis suis nunquam Homerus nomen appo-
suit, eosque indigestos reliquit 63. D.

Verſiculi quidam fratris esse iudicatur 110. n.
Ver.

- Versus amatorios qui gravissimi viri faciliatim
192. n. c.
- Versuum ob viginti millia totidem millia state-
stium aureorum accepit Oppianus ab Antoni-
no Pio 164. r.
- Veste mutata Euclides Athenas ad Socratem
veniebat, quam poena exilis prohiberetur
14. A.
- Vestem comptam incomptę præstaturum Sapien-
tem dixit Seneca 191. d.
- Vestis frigoris depellendi, & pudoris causâ re-
perta est 146. n.
- Vestis habitum elegantem desiderat in Medico
Hippocrates 149. r.
- Vestis holoserica 169. t.
- Vesuvii montis ardoribus Plinius assumptus est
112. d.
- Veteros enecat ad morsos Aspis 129. n.
- Via longa refugienda non est discipline causâ
125. i.
- Viatici quantum satis esset ad peregrinationes
discipline causâ sibi reservavit Democritus,
patrimonium verò fratribus divisit 112. c. d.
- Victoria Germanorum ad Savum 216. r. & se-
quentibus.
- Victorie celebriores Græcorum 131. r. & se-
quentibus.
- Viditiam de Messeniis retulerunt Lacedæmo-
nii Tyrtæi versibus excitati 19. z.
- Viditiam patris indoluit Alexander, quod nihil
sibi relinqueret, quod vinceret 91. c.
- Viduum sibi querebant multa hominum millia
canendis Homeri versibus 11. d.
- Videntes nihil videbant homines præci 116. n.
- Videre quandam incertam lucem veritatis quom
cepisset, se extingui querebatur Theophras-
tus 110. A.
- Vigilare Principem oportet 130. d.
- Vilissima facili consequimur, secus pretiosa 137.
A. & seqq.
- Villæ Tusculanæ Luculli magnificentiæ 226. i.
- Viminibus contexta simulacra hominibus vivis
plena succendebant Galli 100. n.
- Vincere naturam arte dicebatur Apelles 122. n.
- Vini, & mulierum cupidus Stilpo 119. B. An-
creos 119. x.
- Viperæ morsu vulneratis Plato comparat sta-
tiosos 111. d.
- Virgæ magistri discipulos percusserunt, quasi
non ex arte certassent, quia populi plausum
excitassent 115. i. x.
- Virgilius versibus tectatis populus Romanus af-
fuerit 11. i.
- Virgilius scripta, & imagines amovere conatus
est Caligula ex omnibus bibliothecis 84. c.
- Virgilius aliorum iuvenis tanquam suis latabat-
ur 61. c.
- Virgilius Augusti familiaris 77. n. & nihil un-
quam ab eo non impetravit 161. z.
- Virgilius centies seßertium amicorum libertali-
tate possedit 161. z.
- Vires pristinas Turce recuperare non possunt
178. x.
- Viti sottes doctis indigent, non contra 12. c.
- Viri summi qui sese amulabantur 25. t.
- Viri qui juvenutis gloriæ non responderunt 12.
c. d. i.
- Viri summi qui in Patriâ despiciebantur 76. i.
& seqq.
- Viti docti, qui extra Patriam honorati sunt; &
qui totâ sere vitâ peregrinati sunt 77. n. &
seqq. & n. i.
- Viti insipientissimi quid egissent in illâ re, cogi-
tandum est, quom quid scimus 128. l.
- Viri virtutes sunt magno ornamento uxori ipsius
214. l.
- Virorum magnorum non solùm negotii, sed e-
tiam otii rationem extare oportere dixit Ca-
to 92. d.
- Virorum clarorum non tam imaginibus com-
movemur, quàm locis, in quibus versati sunt
143. l.
- Virorum bellicosorum. *Vide. Bellicosorum in-
stitutum.*
- Viros præclaros effici in foro Homerus affir-
mat 94. A.
- Viros bonos Græci ἀρετάρχωνες vocant 192. i.
Vide. Virum.
- Virtus aut in contemplando, aut in agendo ver-
satur 15. A.
- Virtus est rationi parere 81. n.
- Virtus bellicosorum virorum non enituitur, ni-
si extitissent hostes 92. x. & seqq.
- Virtus pro vitis habetur apud homines 98. n.
& seqq. 156. i.
- Virtus labore comparatur 121. n.
- Virtus comparanda est sine perturbatione 213. d.
- Virtute licet præstaret Thericles, tamen ab Ho-
mero ignominia aspersus est 84. A.
- Virtute ut deformitatem decorant, corpibus est
laborandum 125. d.
- Virtutem theotici, non Regis eloquentiam di-
xit Demo bones 19. A.
- Virtutem proximam despiciamus 76. n.
- Virtutem secundum in actione non impediri
collocat felicitatem Aristoteles 91. x. 130. l.
- Virtutem plerique avversantur 161. d.
- Virtutes multorum philosophorum 50. n. &
seqq.
- Virtutes aliquæ Pistratæ effecerunt, ut Athe-
nienses Pistratidas regnare viderent 65. i.
- Virtutes etiam si otiosæ sint, non utiles sunt 95. l.
- Virtutes viri sunt ornamento uxori 214. l.
- Virtutibus abundavit Græcia, quom studius flo-
ruit, his omisiss, fecerit vitis 100. i.
- Virtutibus si destituitur animus, a vitis occu-
patur 133. z.
- Virtutis magistra est ipsa necessitas 96. c.
- Virtutis allector ex aloto factus est Polemo
oratione Xenocrati 103. n.
- Virtutis documenta a more traxerunt Brasidas,
& Diogenes 221. l. n.
- Virum, cui, quæcumque populus ageret, dis-
plicerent, se esse falsus est Phocion 115. o. *Vide.
Maritus. Mulier. Uxor. Viri.*
- Viscetibus abeatis pectus dicebatur Didymus
110. x.
- Visu corpora opacissima penetrabat Lynceus
97. m.

Vita omnium præter litteratorum est curis plena 61. L. & seqq.
 Vita delictis referta Lucullus in senectute juvenutis famam oblocutus 126. H. 1.
 Vita extinguere, si sanguis, aut spiritus conficitur 131. 2.
 Vita mercatorum sollicitudinem plena 163. M.
 Vita militum quam laboriosa 164. D.
 Vita est jucundior, si absit moris timor 182. K.
 Vita tranquillæ bona 63. L. M. 64. A. & seqq.
 Vitam quilibet quantumvis exiguis defendit 181. L.
 Vitam brevem quam aratum prædixisset, Mycerinus omnis curis voluptatibus iodoluit 130. K.
 Vitam optant traditorum respondit oraculum Zenoni, si cum mortalis, hoc est libris verfaratur 138. 1.
 Vitam mediâ finire statuit Corellius 179. N.
 Vitam sponte finendam quam dolor voluptatem superaret, censebat Epicurus; Stoici verò, quam contra osorem plura nobis accideret, quam secundum naturam 179. 1. A. Platonem omnium Deo jubente 180. A.
 Vitam piscatu sustentabant Discipuli, licet Christus nullâ re eos indigere pateretur 189. K.
 Vitare pejor cane, & angue 170. H. 185. D.
 Vitare aliquid carnis sanguine viperino 185. D.
 Vita pro virtute habetur 98. M. & sequentib. 156. 1.
 Vita omnia animum obducunt 99. C. & seqq.
 Vita exprimit locos Homeri, cujus fructu qui vescitur, obliviscantur Patrie 117. L.
 Vita occupat animum, qui virtutibus desituitur 153. A.
 Vita hodie coluerit, non sapientia 167. K. & seqq.
 Vita omnia ingenerat divitiis 164. 2.
 Vitis fecit Grecia omnia stultis, quibus florentibus virtutibus abundaverat 100. 1.
 Vitis multi laborarunt, qui doctrinâ excelluerant 119. N. 2. Vide. *Vitis*.
 Vitioforum animi sunt specula 117. A. C.
 Vitium in dicto, nec factu alicujus quam animadvertisset Plato, an ipse talis esset, querebat 121. K. Vide. *Vitia*.
 Vivos homines, innocentesque in simulacra e viminibus contextis conjedos concrenabatur Galli 100. 2.
 Vixerunt multi longissimè semper studiis occupati 112. H. 1.
 Vixit annos centum quinquaginta Epimenides 188. 2.
 Ulysses quare solus Sireucas effugisse fingatur 104. C.
 Ulysses Patriam immortalitati prætulit 191. 2.
 Umbra Herculis apud Inferos degit, ipse in Cælo 27. A.
 Umbratili pugna non admodum exercebantur Romani 131. 1.
 Ungues non fecerat Carnades, nec tempus terebat 124. A.
 Uniones quam difficulter inveniantur 121. 9. Vide. *Gemma*.
 Vocabulorum origines multi scitipserunt 1. D. E.
 Tum. III.

Vocali consequente diphthongus interdum contrahitur 181. A.
 Vocem Deorum appellavit Pythagoram 93. N.
 Vocem Numini putare debemus testimonium omnium seculorum 140. M.
 Vocis suavitate cælestes orbes moderari Mosas quidam dixerunt 136. M.
 Vocis hypates secunda syllaba est brevis 182. 1.
 Sprechus longa est 182. K. *Alenti* prima ab Ovidio facta est brevis 182. K. Vide. *Vix*.
 Voconium postam epitaphium Hadriani 192. 2.
 Volacres. Vide. *Avi*.
 Voluntas, & intellectus præcipue animi facultates, & quid quæque præstet 97. 1. 98. V.
 Voluminem in solo sapientie esse censebant Stoici 97. L.
 Voluminis Pragmaticorum quantas controversias contineret 140. A.
 Voluptas post laborem gratior 113. A.
 Voluptate felicitatem mentitur Lucretius 114. D.
 Voluptatem, quam sumum bonam statuerat Epicurus, a dolore superaretur, tunc sponte moriendum censebat 179. 1. K.
 Voluptates venerat. Vide. *Venerat voluptates*.
 Voluptates quantas mala lovebant 105. 2.
 Voluptatem exprimit Homeri lotos, cujus fructu qui vescitur, obliviscantur Patrie 117. L.
 Voluptati est inimica occupatio tota. 2.
 Voluptatibus deditiorum vita quam sollicita sit 61. A.
 Voluptatibus non docentur, qui studio alicujus rei sunt occupati 101. C. seqq.
 Voluptatibus venereis intemperanter indulgit Anacreon 119. K.
 Voluptatibus indulsit Mycerinus, ut oraculum eloderet, quod brevem vitam prædixerat 130. 2.
 Voluptatibus dedit illarum affectu sine sensum voluptatum amittit, & solum dolorem percipiente 130. C.
 Voluptatibus, cibis, & somno torum indolentes balis similes sunt 163. L.
 Voluptatis somni inventuribus premium proposuit Xerxes 81. X.
 Voluptatum causâ quare Achilles, & Agamemnon inter se litigant 104. G.
 Vomici locis quidam Jlonem Phæzom fecerunt occidere volens 128. O.
 Vox distans pro sperio accipienda est, oon pro remoto 182. N. Vide. *Vox*.
 Urbem cælestem quidam Romam dixerunt 141. A.
 Urbem, quæ nunc dicitur Buda, Aquileum, vel Curtam appellatam tradunt 193. C. quæ Navarrinos, Pylum 193. H.
 Urbes magis cives, quam ædificia illustrent 189. 2.
 Urbes mille possidebat pirarum 157. O.
 Urbibus oppugnandis machinis prius Romani, quam Græci repperunt 41. B.
 Urbis Alexie expugnatio Cæsar maxime celebratur 57. C.
 Urbis excidium non sensit Protogenes Jalyfum pingens 88. L.
 Urbis claves Zenoni soli Athenienses crediderunt 161. N.

Urbes aliarum doctores, Athenis vix discipu-
li erant 141. B.
Urbes omnium pulcherrimam vocant Floren-
tiam Scaliger, Cluverius, & Boterus 291. A. C.
Urbs nulla fuit, quae publicis balneis careret
184. B. *Vide, Civitatem.*
Urimototes quàm difficultet uniones iuvenit
181. B.
Usum corporis partium amittunt otiosi 138. B.
Utilitas civitatum 45. M. 46. A.
Utilitas emulationis 143. B.
Utilitas gymnasiorum publicorum 143. G. &
seqq.
Utilitas, & pulchritudo, quae a Sole, & Side-
ribus efficiuntur 145. I. 146. A. quae ab In-
sulis 145. C. & ab aliis rebus 146. per totam
147. A. B.
Vulcanus claudus quid significet 113. G.
Vulgus quàm temerarium sit 155. D. E.
Vulgus est pessimum veritatis interpres 137. D.
Vulneravit Telephum, & sanavit hasta Achil-
lis 176. B.
Vulneribus manantem cruorem ejus, quem pri-
mum interemisissent bibebant Scythiae nonnul-
li populi 100. A.
Vulnus inflicium non sensit Archimedes farmis
describendis intentus 202. B.
Vultum in tristibus nunquam contraxisse dic-
tur Polemon 89. L.
Uxorem Datii ne videre quidem sustinuit Ale-
xander 102. L.
Uxori sunt ornamento viri virtutes 214. L.

X

X Antippos Parnos docuit Romanos vin-
cere 98. G.
Xenocratem testem iudices jurare no-
luerunt 77. B.
Xenocratem audivit Zeno Cyticus 155. C.
Xenocratem Plato quomodo excusaverit, quam
de se malè loquutus argueretur 195. I.

Xenocrates fectens erat 23. L. tardior ingenio
125. B.
Xenocrati Plato praeceperat, ut gratis sacrifici-
caret 146. G.
Xenocratis oratione Polemon respicit 61. E.
103. B. 114. C. & ejus amore furere videba-
tur 63. C.
Xenocratis auditor fuit Crantor, quum doce-
ret in Patriâ 142. A.
Xenophon oratione milites in excidium Byzan-
tini ruentes compescuit 39. E. 69. M.
Xenophon dux praeclarus Socraticis omnibus
philosophis excepto Platone praestitit 158. G.
Xenophon cultus elegantiae studiosus fuit 191.
G. B.
Xerxes Hellespontum ponte iunxit, eoque eom-
pedes iniecit, & Athonem montem perfo-
dit 55. E. 108. B.
Xerxes praemii proposuit illis, qui voluptatem
novam invenirent 81. K.
Xerxes togatus est appellatus Lucullus 91. A.

Z

Z Aleuens Legislator 17. L. 45. K.
Zamolxis a Pythagora institutus Scy-
thiae leges tulit 45. K.
Zeno factio naufragio ad philosophiam se con-
tulit, & ab Antigono occisus non obtem-
peravit 61. E. 119. C. 161. A. C. illustravit Ho-
merum 148. K.
Zeno Cyticus audivit Crantem, Stilponem,
Polemonem, Xenocratem 153. C.
Zeno aureâ coronâ donatus est 161. B.
Zenone defuncto Antigonus magnam glori-
ae theatrum se amisisse dixit 83. A.
Zenoni respondit oraculum vicam optimè tra-
ducturum, si cum mortuis versaretur 138. I.
Zenoni soli urbis claves crediderunt Athenien-
ses 161. A.
Zeuxis Demophilum praeceptorem habuit 154. G.

Finis Indicis in Tomum Tertium.

I N D E X

ORATIONUM, ET EPISTOLARUM.

O RATIO I. De Gracia Linguae Præstantiâ.	pag.	1.
ORATIO II. De Gloriâ Litterarum.	pag.	8.
ORATIO III. De Utilitate Litterarum.	pag.	14.
ORATIO IV. De Jucunditate Litterarum.	pag.	19.
ORATIO V. Studiis Litterarum deditos homines mediocri laude contentos esse non oportere.	pag.	24.
ORATIO VI. Adolescentia tempus idoneum maximè studiis esse.	pag.	30.
ORATIO VII. Ex liberalissimis doctrina studiis plurimum utilitatis, & incrementi suscepisse rem militarem.	pag.	36.
ORATIO VIII. Quam suos Fratres Jurisconsultorum ornamentis insignires.	pag.	41.
ORATIO IX. Quantum Littera in pace, & tranquillitate Reipublica profint.	pag.	44.
ORATIO X. De victoriis Christianorum.	pag.	50.
ORATIO XI. Litteras verissimam pacem animo largiri.	pag.	58.
ORATIO XII. De Nuptiis Serenissimi Ferdinandi Principis Etruria, & Serenissima Violantis Beatricis Vindelicorum Principis Serenissimi Massimiliani Vindelicia Ducis, & Sacri Romani Imperii Septemviri Sororis.	pag.	64.
ORATIO XIII. Litteratis hominibus omnem terram Patriam esse.	pag.	75.
ORATIO XIV. Gloriosos esse, qui Sapientes colunt; ignominiosos, qui despiciunt.	pag.	80.
ORATIO XV. Sapientia Fortuna victrix.	pag.	86.
ORATIO XVI. De otio Literato.	pag.	91.
ORATIO XVII. Litteras esse vitiorum emendatrices, commendatricesque virtutum.	pag.	96.
ORATIO XVIII. Sapientia victrix voluptatis.	pag.	101.
ORATIO XIX. Litterarum pestem esse Superbiam.	pag.	106.
ORATIO XX. Sapientiam sine magno Sapientia amore non comparari.	pag.	111.
ORATIO XXI. Studiosi adolescentibus vitia esse fugienda.	pag.	115.
ORATIO XXII. Nemo sine ingenti labore ad summam doctrinam potest pervenire.	pag.	120.
ORATIO XXIII. In studiis litterarum opus esse perseverantiâ.	pag.	125.
ORATIO XXIV. Ignaviam perniciem esse litterarum.	pag.	129.
ORATIO XXV. In dirigendo studiorum cursu consecranda sapientum exempla; non imperite multitudini obtemperandum.	pag.	133.
ORATIO XXVI. Publica Gymnasia maximè alunt profectus in litteris.	pag.	139.

ORATIO XXVII. Scientiam artem maximam cum elegantia doctrina conjungendam.	pag. 145.
ORATIO XXVIII. Studiosos adolefcentes doctrinâ, quam a Præceptoribus acceperunt, contentos esse non oportere.	pag. 151.
ORATIO XXIX. Nobiles disciplinas etiam in medio bellorum ardore flo- rere.	pag. 156.
ORATIO XXX. Nobiles discipline, quo minus in pretio habentur, eo in- tentius excolende.	pag. 160.
EPISTOLÆ FAMILIARES Laurentio Adriano scriptæ.	pag. 167.
Vincentio Aulæ.	pag. 190.
Henrico Noris.	pag. 223.
Francisco Franceschi.	pag. 223.
Antonio Marie Salvinio.	pag. 231.
Henrico Newton.	pag. 234.
CARMINA Diversa.	pag. 239.

APPROBATIONES

Dominus Abbas Antonius Maria Salvini complacere attente perlegere, uti solet, presentes *Orationes, Epistolas, & Carmina, q. D. Benedicti Averanii* ad effectum recognoscendi, an in illis reperiat aliquod S. S. Fidei orthodoxæ adversum, & bonis moribus absolum, & referat.

Dat. hac die 3. Augusti 1713.

Nicolaus de Castellanis Vic. Gener. Florent.

Illustrissime, ac Reverendissime Domine.

Benedicti Averanii *Orationes, Epistolas, & Carmina*, eâ, qua decet, attentione perlegi; nihilque in iis, quod Religioni nostræ; aut bonis moribus adversetur, reperi; verum eloquentissimum, gravissimumque Oratorem, optimum amicum, cultissimum Poëtam, & ubique doctum & sapientem Virum recognovi. Cujus quotidianâ vitæ consuetudine, summâ mei felicitate, utilitateque, dum viveret, usus sum, & nunc maximâ cum voluptate quasi vivum, spirantemque in scriptis suis intueri mihi videor. Ita testor.

Hac die X. Septembris M. DCC. XIII.

Illustrissimæ Dominationis Vestræ

Obsequentiis. Famulus
Antonius Maria Salvini.

Attentâ supradictâ Relatione Imprimatur.

Nicolaus de Castellanis Vicar. Gener. Florent.

Adm.

Adm. Rev. Pat. Magister Julius Antonius Maria Roboredo Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, Theologus Publicus in Universitate Florentinâ videat præsentem Librum, cujus titulus est: *Benedicti Averanii Florentini in Pisano Lyceo Litterarum Humaniorum Professoris Orationes, Epistolæ Familiæres, & Carmina, &c.* & referat pro Sancto Officio.

Dat. ex Aedibus Sanctæ Inquisit. Florent. die 12. Septembr. 1713.

*Fr. Bernardinus Frachia de Valentia Ord. Min. Conv.
S. Franc. Vicar. General. S. Offic. Florent.*

Reverendissime Pater.

Summâ animi mei voluptate perlegi *Orationes, Epistolæ, ac Carmina* Clarissimi Viri *Benedicti Averanii*, & quem alterum Tullium reperiri, veterumque Poëtarum æmulatorem a Christianæ Fidei præceptis, & Sanctorum Patrum Doctrinâ non aberrasse judicavi. Opus eximii studii ac laboris, dignum est quod in lucem prodeat.

Dat. Florent. in Conv. Divæ Annunc. die 5. Octobr. Ann. 1713.

Patern. Vestræ Reverendissimæ

Obsequentissimus Famulus

*Fr. Julius Antonius Maria Roboredo Ord. Serv. B. M. V.
in Univers. Flor. Sacr. Scr. & Controv. Lector &c.*

Attentâ suprascriptâ Relatione Imprimatur.

*Fr. Bernardinus Frachia de Valentia Ord. Min. Conv.
S. Franc. Vicar. Gener. S. Offic. Florent.*

Philippus Bonarota Senat. & Audit.
Regiæ Celsitudinis.

I N D E X

LOCUPLETISSIMUS OMNIUM,

Quæ in hoc Opere continentur.

A

A Bacos Romam ex Afia advexerunt Manlii milites, *Dis.* 12. in *Liv.* num. 4.
Abel Apollinis templum, *Dis.* 22. in *Eurip.* num. 11.
Abantes Homerus tradit, ne ab hostibus apprehenderentur, synchipe totondisse, *Dis.* 73. in *Cic.* num. 3.
Abaridis disciplina instructa est Pythagoras, *Dis.* 43. in *Cic.* num. 2.
Abaris solus ex Hyperboreis reliquit Patriam, *Dis.* 77. in *Anthol.* num. 15.
Abaton nuncuparunt Rodienfes edificium, quod extraxerunt, ut occulerent trophæum ab Artemida constitutum, *Dis.* 24. in *Liv.* num. 2.
Abdera ab Horreusio sine causa direpta est, *Dis.* 12. in *Liv.* num. 5.
Abderis nati sunt Democritus, & Protagoras, *Dis.* 9. in *Cic.* num. 7.
Abire, aut bibere cugebantur convivæ apud Græcos post expletam famem, *Dis.* 65. in *Anthol.* num. 23.
Abiucebantur feralia erudantes, *Dis.* 30. in *Anthol.* num. 7.
Abnohe ex Jugis Germanie Danubius oritur, *Dis.* 3. in *Thucyd.* num. 3.
Aborigines nati e truncis dicebantur ob duritiam viræ, *Dis.* 17. in *Liv.* num. 2.
Aborigines, seu Autochthonas se esse gloriantur Athenienses, *Dis.* 4. in *Thucyd.* num. 7. & alii populi, *Dis.* 4. in *Thucyd.* num. 10.
Aborigines puer Germanus Tacitus, *Dis.* 4. in *Thucyd.* num. 10.
Aborigines fuerunt populi in Latio proprio nomine appellati, *Dis.* 4. in *Thucyd.* num. 10.
Aborigines feri erant, æt quom Romam condidissent, omnes iusticiâ superarunt, *Dis.* 7. in *Liv.* num. 7.
Abrahami tempore Hercules Ægyptiis imperavit, *Dis.* 9. in *Anthol.* num. 6. Jupiter fuit, qui Ceres dictus est, *Dis.* 68. in *Anthol.* num. 1.

Abrotonum Thraciam matrem habuit Themistocles, *Dis.* 30. in *Anthol.* num. 1.
Absentes etiam interdum magistratum petebant, *Dis.* 89. in *Cic.* num. 3.
Absolutus fuit unus à Dionysio, quia vocatus ad cenam vino, & verbis non potuit abstinere; alter verò damnatus, quia abstinuit; quom tamen in convivis utrique in ipsum maledixissent, *Dis.* 65. in *Anthol.* num. 19.
Absolutus fuit Orestes, quia matrem interfecerat ulciscendi patris causâ, *Dis.* 12. in *Eurip.* num. 5. & sacrificavit nigram ovem Furis, & Eumenidas appellavit, *Dis.* 18. in *Thucyd.* num. 5.
Absolutus semper fuit Cato Censorius, quom quater, & quadrigies accusatus esset, *Dis.* 79. in *Cic.* num. 7.
Abstemii qui fuerint, *Dis.* 14. in *Anthol.* n. 8.
Abstinentiam non putabant Stoici verbis obsecris, *Dis.* 84. in *Anthol.* num. 11.
Abstinentiæ sibi medentur leones, tigres, & lupi disenti cibi, *Dis.* 6. in *Thucyd.* num. 3. *Dis.* 39. in *Cic.* num. 2.
Abstinentia Periclis, *Dis.* 35. in *Cic.* num. 7.
Abstinentiam cibi, & vini probavit Asclepiades, *Dis.* 66. in *Cic.* num. 4.
Absurdum nullum est, quod non aliquis philosophus defenderit juxta Varronem, *Dis.* 10. in *Eurip.* num. 1. & *Dis.* 83. in *Cic.* n. 10.
Abylam a Calpe terretorosa diremit, *Dis.* 48. in *Thucyd.* num. 22.
in Academiâ erant celebres platani, *Dis.* 22. in *Cic.* num. 3. & *Dis.* 23. in *Cic.* num. 3.
in Academiâ Amoris prima res fuit, *Dis.* 92. in *Cic.* num. 4. & inde lampadem accendebant ludentes; & quid hoc significaret, *Dis.* 17. in *Thucyd.* num. 2.
in Academiâ ridere assidue non senebant, *Dis.* 17. in *Thucyd.* num. 6. & *Dis.* 92. in *Cic.* n. 4.
in Academiâ constituta erat ara Jovi Morio, *Dis.* 10. in *Anthol.* num. 22.
Academia nomen accepit ab Academo, seu Hecademo heroe, *Dis.* 58. in *Cic.* num. 6.
in Academiam non admiſcebantur a Platone geomet.

- metrie expertes. *Disf.* 44. in *Cic.* num. 6.
Academiae veteris conditor Plato, *Disf.* 55. in *Cic.* n. 5. & *Disf.* 57. in *Cic.* n. 2. & *Disf.* 58. in *Cic.* num. 3. *medie Arcefilas*, *Disf.* 58. in *Cic.* num. 3. *uox Carneades*, *Disf.* 58. in *Cic.* num. 4. *Disf.* 63. in *Cic.* num. 5. & *Disf.* 64. in *Cic.* num. 5.
Academius quinque aliqui recentent, *Disf.* 64. in *Cic.* num. 4.
Academici veteres fidem fomoiis habebant, *Disf.* 19. in *Eurip.* num. 2.
Academici de quacunque re proposita in utramque partem disquirebant, *Disf.* 28. in *Cic.* num. 5. *Disf.* 57. in *Cic.* num. 2.
Academici, licet de omnibus dubitarent, tamen strebatur aliud sibi probabilius esse, *Disf.* 57. in *Cic.* num. 3. & *Disf.* 58. in *Cic.* num. 3.
Academicij in quo differant a Pyrrhonicis, *Disf.* 57. in *Cic.* num. 3. & 7.
Academici putabant non esse quenquam tam sapientem, ut quidquam comprehendere posset, *Disf.* 57. in *Cic.* num. 7. & *Disf.* 63. in *Cic.* num. 5.
Academus heros, seu Hecademus nomen dedit Academiae, *Disf.* 58. in *Cic.* num. 6.
Acellidis filius Cydon ex Apolline, *Disf.* 66. in *Anthol.* num. 5.
Acanthobata Poeta Graecus appellat Grammaticos, *Disf.* 1. in *Anthol.* num. 5.
Acanthologos Poeta Graecus appellat Grammaticos, *Disf.* 1. in *Anthol.* num. 5.
Acanthus Lacedaemonius primus odus sine subligaculis in Olympijs ecurrit, *Disf.* 6. in *Anthol.* num. 12. & *Disf.* 15. in *Thucyd.* n. 10.
Acanthus perrepens per calathum impostum monumento ostendit rationem consociendi Epistylis Corinthijs, *Disf.* 6. in *Thucyd.* num. 8.
Acastus Peleum à cruce Eurytionis expiavit, *Disf.* 53. in *Thucyd.* num. 23.
Acca, & Faustulo Remes apparuit, quare Remus instituta sunt, quae postea Lemuria dicta, *Disf.* 30. in *Liv.* num. 44.
Accam Laurentium Romulus post mortem perpetuis sacris consecravit, *Disf.* 79. in *Anthol.* num. 8.
Accendebant lampadem ludentes a simulacro Amoris, *Disf.* 17. in *Thucyd.* num. 2. quid hoc significaret, *Disf.* 17. in *Thucyd.* num. 4.
Accensos polix scruos transcendere Palilibus lustrationis genus erat, *Disf.* 53. in *Thucyd.* num. 25.
Accensus precedebat Consulem, cui fiscoe non praeferebantur, *Disf.* 22. in *Liv.* num. 7.
Accipenserem esse piscem pascuorum dixit Pontius Scipioni, *Disf.* 3. in *Liv.* num. 4.
Accipiter, quem circos appellabant, sanctum augurium in nuptijs, *Disf.* 354. in *Thucyd.* num. 2.
Accipitris forma Solem Aegyptii exprimebant, & quare, *Disf.* 38. in *Thucyd.* num. 7.
Accus Poeta, *Disf.* 51. in *Cic.* num. 6.
Accusodum Scaevolum respondit C. Fimbria, quod non totum telum corpore recepisset, *Disf.* 17. in *Cic.* num. 3.
Accusarunt admodum adolescentem Crassus Caesar bonem, Caesar Dolabellum, Aferius Pollio Cajum Catonem, & Calvus Vestinum, *Disf.* 86. in *Cic.* num. 1.
Accusarunt autem, sur stlerum Crassus, & Anronius, Cicero solum Verrem, *Disf.* 81. in *Cic.* num. 4. & 5.
Accusatio duorum juvenum quomodo joco evanuerit, *Disf.* 65. in *Anthol.* num. 19.
Accusatione patris defecit Euryphron communis disputatione Socratis, *Disf.* 56. in *Cic.* n. 7.
Accusatione se liberant Epaminondas, & Scipio commemoratione rerum gestarum, *Disf.* 9. in *Liv.* num. 8.
Accusationis tabulae contra Metellum quum proferrentur, Judices ora averterunt, *Disf.* 33. in *Cic.* num. 3.
Accusator Demosthenis extitit Hyperides, *Disf.* 76. in *Cic.* num. 6.
Accusator quis futurus esset, dum querebatur, causa dicebatur Divinatio, *Disf.* 26. in *Cic.* num. 5.
Accusator Socrati obliit, quod Lunam terram esse existimaret, *Disf.* 51. in *Thucyd.* n. 5.
Accusatorem, & Remum similiter audituros jurebant Judices, *Disf.* 26. in *Cic.* num. 7.
Accusatores Socratis Atheniensis exilio, aut morte multarunt, *Disf.* 20. in *Eurip.* num. 20. & *Disf.* 54. in *Cic.* num. 6.
Accusatus est quater, & quadragies Cato Censorius, & semper absolvens est, *Disf.* 79. in *Cic.* num. 7.
Accusatus Cato aetatis anno octogesimo ostendit se adhuc ingenio vigere, *Disf.* 64. in *Anthol.* num. 6.
Accusavit Tiberius Germanicum, quod in Aegyptum profectus esset, *Disf.* 43. in *Thucyd.* num. 7.
Accehis procreatus fuit ex semine Jovis in Aedum petram cadente, quum immanissimus esset, & Baccho exedhis genitilibus manifestatus est, *Disf.* 32. in *Virg.* num. 5.
Accus perra in Phrygia multum magnitudinis, in qua genus humanum post diluvium reparatum est, *Disf.* 34. in *Thucyd.* num. 4. & ex qua, & Jove natus est Acestis. *Disf.* 32. in *Virg.* num. 5. *Vide Agdas*.
Acera turis modica sacrificijs adhibebatur, *Disf.* 41. in *Virg.* num. 4.
Acera erit aza, quae ante mortuum ponebatur, *Disf.* 41. in *Virg.* num. 5.
Acervos polix accensos sales transcendebant Palilibus Rustici, quod erat lustrationis genus, *Disf.* 53. in *Thucyd.* num. 25.
Acesta quae appellatur a Virgilio, est Egesta, *Disf.* 35. in *Thucyd.* num. 5.
Acestes in Sicilia regnavit post expeditionem Trojanam, *Disf.* 16. in *Eurip.* num. 19. *condidit Egestam*, *Disf.* 5. in *Virg.* num. 5.
Achai beneficiis sediti s regis Macedonum domo desciverunt s Philippo, & fideles fuerunt Romanis, *Disf.* 51. in *Thucyd.* num. 5.
Acbaia celebrata est Olenis crimine, quum donna Hyperboreorum in Delum tulerit, *Disf.* 77. in *Anthol.* num. 12.
Achajis sola erat Graecia antiqua, *Disf.* 8. in *Thucyd.* num. 3.

Ach-

- Achaeus** dictus est **Mummius** excelsus **Corintho**, *Disf.* 20. in *Eurip.* num. 8.
- Acharnibus** duobus interfecit, quod non iniuncti sacris **Cereris** interfuerint, **Athenienses** bellum gravissimum suscepserunt, *Disf.* 39. in *Anthol.* num. 1.
- Achelom** filium **Posidonii** **Hercules** quidam **Polyphemus** appellatus vicit, *Disf.* 7. in *Anthol.* num. 10.
- Achelom** inter, & **Nestum** flavius in *Horopā* **leones** reperiri tradit **Aristoteles**, *Disf.* 16. in *Anthol.* num. 5.
- Acheron** profundus, *Disf.* 83. in *Anthol.* n. 1.
- Acheron** otium transcendens **Infero**; adeuntibus, an **stygis** palus; *Disf.* 83. in *Anthol.* num. 2. & seqq.
- Acheron** unde ita dictus sit; *Disf.* 83. in *Anthol.* num. 6.
- Acheron** in *Epiro*, & in *Italia*, *Disf.* 107. in *Virg.* num. 3.
- Acherontem** cum **Stygā** palode confundunt **Poetae**, *Disf.* 83. in *Anthol.* num. 3.
- Acherontem** **Roman** appellavit etiam **Charonem**, *Disf.* 32. in *Anthol.* num. 6.
- Acherontem** olivorum vocat **Plantus** servum, *Disf.* 83. in *Anthol.* num. 12.
- Acherontes** quot sint, & ubi sint, *Disf.* 83. in *Anthol.* num. 14.
- Acherontis** templa dicuntur **Inferi** a poetis, *Disf.* 48. in *Anthol.* num. 4. & *Disf.* 83. in *Anthol.* num. 11. *Disf.* 19. in *Liv.* num. 1.
- Acheronticus** fenex dicitur sepulcro proximus, *Disf.* 64. in *Anthol.* num. 9.
- Acherontis** fenex dicitur morti proximus, *Disf.* 83. in *Anthol.* num. 11.
- Acherontis** palude expiatur levis peccata, *Disf.* 9. in *Eurip.* num. 2.
- Achilles** unus ex his, qui **Pompejum** interfecerunt, *Disf.* 24. in *Eurip.* num. 3.
- Achillem** altercentem cum **Agamemnone** relictū inducit **Homerus**, *Disf.* 4. in *Thucyd.* n. 7.
- Achillem** solum citharā canentem an inducat **Homerus**, *Disf.* 57. in *Thucyd.* num. 7. & 8.
- Achillem** etiam disertum facit **Homerus**, & a **Phoenice** educum, *Disf.* 9. in *Cic.* num. 2. & *Disf.* 35. in *Cic.* num. 6.
- Achillem** ministrantem hospitibus in convivio facit **Homerus**, *Disf.* 21. in *Thucyd.* num. 2. & *Disf.* 21. in *Liv.* num. 1.
- Achillem** inquam **Deum** veneratut insula **Lence**, *Disf.* 24. in *Virg.* num. 2.
- Achilles** viginti tres urbes in ditione **Priami** cepit, *Disf.* 12. in *Eurip.* num. 10.
- Achilles** aeternus de supinis cum **Polyxenā** venit in templum **Apollinis** **Tymbraei**, & ibi a **Paride** per insidias interfecit, *Disf.* 17. in *Eurip.* num. 2. & *Disf.* 23. in *Eurip.* n. 1.
- Achilles** cum **Medea** apud **Ioferos** nuptias contraxit, *Disf.* 17. in *Eurip.* num. 3. & *Disf.* 23. in *Eurip.* num. 2.
- Achilles** **Patrocli** cadaver combussit, *Disf.* 24. in *Thucyd.* num. 9.
- Achilles** patre **Peleo** clarior fuit, quam **Pro-metheus** praedixisset natum ex **Thetide** clariorem patre futurum, *Disf.* 15. in *Anthol.* num. 6.
- Achilles** in funere **Patrocli** totondū comam, quam **Sperchio** amī voverat, *Disf.* 27. in *Anthol.* num. 6. & *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 12.
- Achilles** puella instar ornatus **Deidamiam** compressit, *Disf.* 40. in *Anthol.* num. 6.
- Achilles** **Parrolo** duodecim juvenes mactavit, *Disf.* 17. in *Eurip.* num. 6.
- Achilles** **Hectorem** interfecerit, an potius ab **Hectore** interfecit fuerit, *Disf.* 16. in *Eurip.* num. 6. & *Disf.* 14. in *Liv.* num. 2.
- Achilles** **Priamum** supplicem admittit, *Disf.* 25. in *Thucyd.* num. 1. & *Disf.* 22. in *Eurip.* n. 1.
- Achilles** pedibus velocissimus fuit, *Disf.* 2. in *Anthol.* num. 10. & *Disf.* 37. in *Cic.* num. 2. ideo **podocys** ab **Homero** dicitur, *Disf.* 51. in *Anthol.* num. 4.
- Achilles** quom expugnasset **Ereionis** urbem, premium accepit citharam, *Disf.* 57. in *Thucyd.* num. 7. & 8.
- Achilles** **Troilum** ob polychritadinem interfecit, *Disf.* 42. in *Anthol.* num. 7.
- Achilli** se comparabat **Alexander**, *Disf.* 12. in *Eurip.* num. 33.
- Achilli** obicit **Agamemnon**, quod praclis solam delectaretur, *Disf.* 28. in *Thucyd.* n. 1.
- Achilli** praedixit **Thetis** fore, ut in bello moreretur, *Disf.* 12. in *Virg.* num. 2.
- Achillis** citharam desideravit videre **Alexander**, *Disf.* 57. in *Thucyd.* num. 9.
- Achillis** solam milites **Homerus** appellavit **Hel-lenas**, non alios **Graecos**, *Disf.* 8. in *Thucyd.* num. 1.
- Achillis** arma a **Graecis** tributa sunt **Ulyssi** sapientissimo, non **Aiaci** fortissimo, *Disf.* 27. in *Anthol.* num. 1. & *Disf.* 28. in *Anthol.* n. 1.
- Achillis** tantulum coronavit **Alexander**, *Disf.* 32. in *Anthol.* num. 6.
- Achillis**, & aliorum **Gmnlacra** **Alexander Severus** habebat in larario secundo, *Disf.* 22. in *Thucyd.* num. 3.
- Acie** oculorum acutissima fuit aquila, *Disf.* 37. in *Cic.* num. 5.
- Acie** oculorum acutissimam habebat **Strabo** quirdam, & alii, *Disf.* 21. in *Eurip.* num. 6.
- Acie** firmissimam docuit **Homerus**, quam **Phalippus** imitatus **Phalangem** instruxit, *Disf.* 9. in *Liv.* num. 5. *Vide. Bellam. Cades. Expeditionis. Praelium. Pugnā.*
- Acies** oculorum velocissimas, *Disf.* 10. in *Anthol.* num. 1.
- Acino** vix passu suffocatus interiit **Anacreon**, *Disf.* 12. in *Virg.* num. 7.
- Acras** **Venus** in monte **Olympo** **Cypri** colebatur, *Disf.* 55. in *Anthol.* num. 2. & *Disf.* 73. in *Anthol.* num. 1.
- Acras** omnia ex **Nutricibus** **Juvonis**, *Disf.* 40. in *Virg.* num. 2.
- Acragus** fluvius prope **Agrigentum**, *Disf.* 54. in *Thucyd.* num. 5. iude etiam **Agrigentum** a **Graecis** dicitur **Acragus**, *Disf.* 54. in *Thucyd.* num. 5. quare magnanimum generator equorum dicitur a **Virgilio**, *Disf.* 54. in *Thucyd.* num. 7.
- Aeridophagi** locustis vesciebantur, & aspernabantur agriculturam, *Disf.* 30. in *Cic.* n. 6. & *Disf.* 81. in *Cic.* num. 5.

- Acris** tibia dicitur ab Horatio, quia acutum sonum habet, *Disf. 61. in Anthol. num. 9.*
- Acrisii** sepulchrum Larissa in delubro Minervæ erat, *Disf. 19. in Liv. num. 5.*
- Acrisios** Damæn turri includit, & quom ex Perseum peperisset, in mare ambros proiei iussit, *Disf. 10. in Anthol. num. 2. non tamen solum effugit, Disf. 10. in Virg. num. 1.*
- Acrochiriffa**, qui fumis manibus decertabat, *Disf. 6. in Anthol. num. 17.*
- Aeron** reprehenditur, *Disf. 6. in Forip. u. 5.*
- Acrona** Cœmentisium duos Interfecto Romulus templum Jovi Phœretrio statuit, *Disf. 10. in Anthol. num. 18.*
- Aeropolis** Athnasrum quæ fuerit, *Disf. 4. in Thucyd. num. 2.*
- Adæ** Cæsaris rata habituros jurabant, qui in Adæ Cæsaris jurabant, *Disf. 26. in Cie. n. 4.*
- Adæ** eism Cæsarem divinis boooribus conferebant, *Disf. 24. in Anthol. num. 8.*
- Adæ** significat litus, *Disf. 27. in Anthol. n. 2. significat etiam cibum, Disf. 27. in Anthol. num. 2. & Disf. 33. in Anthol. uon. 3.*
- Adione** omni Deum privavit Epicurus, *Disf. 40. in Anthol. num. 8.*
- Adione** a nemine superatus est M. Antiochus, *Disf. 17. in Cie. num. 5.*
- Adionem** in toto genere dicendi primam esse Demosthenes dixit, *Disf. 17. in Cie. uum. 5. & Disf. 87. in Cie. num. 4.*
- Adiones** hominum cisa digna existimavit Democritus; Heraclitus autem ludu, *Disf. 5. in Forip. num. 1.*
- Adionibus** omnibus Veretes invocabant Deos, *Disf. 19. in Liv. num. 1. & Disf. 18. in Virg. num. 1.*
- Adionis** coram maximam habere debent oratores, *Disf. 13. in Cie. num. 1.*
- Adionis** vitium, propter quod in prima causâ exciderat Demosthenes, quomodo emendaverit, *Disf. 79. in Cie. num. 4. & Disf. 87. in Cie. num. 4.*
- Adios** Navius cotem novaculâ dicitur discidisse, *Disf. 30. in Liv. num. 23.*
- Adior** primarum partium non erat Æschines, & orator evasit, *Disf. 79. in Cie. num. 4. Disf. 80. in Cie. num. 2.*
- Adiores** fabularum medioeres quare non tolerentur, oratores verò, & caudidici audiuntur, *Disf. 91. in Cie. num. 4.*
- Aculeatam** eadum habentes hostiæ non erant idoneæ sacrificiis, *Disf. 43. in Virg. uon. 1.*
- Aeolus** recosceur inter eos, qui primi historiam invenerunt, *Disf. 21. in Liv. num. 5.*
- Acusilus** ab aliquibus inter septem sapientes collocatur, *Disf. 14. in Thucyd. num. 4.*
- Aeolus** historicus ante Herodotum, *Disf. 54. in Cie. num. 3.*
- Acuta** ab Horatio quare dicatur albia, *Disf. 63. in Anthol. num. 3.*
- Adamanta** vinciri dicebatur imperium Dionysii, *Disf. 78. in Anthol. num. 3. & Disf. 86. in Anthol. num. 7. & Disf. 1. in Liv. num. 1.*
- Adamanti** cognomen adeprus est Origines propter studiorum assiduitatem, *Disf. 92. in Cie. num. 3.*
- Adamantion** potat homines gustu, rædque sapere bestias universas, *Disf. 37. in Cie. num. 6.*
- Adami** filii lateritiam columnam posuerunt, in qua siderum motus describerent, *Disf. 9. in Thucyd. num. 5.*
- Adæ** cur Inferi noncupentur, *Disf. 52. in Anthol. num. 6. Disf. 7. in Eurip. num. 7. & Disf. 9. in Eurip. num. 9. cur Clymenus dicitur Disf. 9. in Eurip. num. 9.*
- Adiabecus** licet sobegit Septimius Severus oppresso Nigro non triumphavit, *Disf. 24. in Liv. uum 12.*
- Adimanto** adulatori Demetrii templa constiterunt Athenienses, *Disf. 17. in Thucyd. num. 14.*
- Adimanto** doce corrupto Lacedæmonii Abamienles prostigarunt, *Disf. 49. in Anthol. num. 9.*
- Adipe** contegebantur femora in sacrificiis, *Disf. 41. in Virg. num. 6.*
- Adipe** sullo maris feres contugebant Sponsæ, *Disf. 29. in Thucyd. num. 11.*
- Adius** difficiles habebant Reges Orientis, *Disf. 13. in Thucyd. num. 6.*
- Admetus** Molochorum Rex recepit Themistoclem supplicem licet inimicum, *Disf. 25. in Thucyd. num. 3. & Disf. 22. in Eurip. num. 2. & 9.*
- Administratio** Rerumpublicarum in Magnâ Græciâ erat penes Pythagornos, *Disf. 9. in Cie. num. 12. & Disf. 43. in Cie. num. 4.*
- Admiratio** philosophiam peperit juxta Platonem, *Disf. 1. in Eurip. num. 1.*
- Admirazione** quidquid dignum Antiqui Deum appellabant, *Disf. 90. in Cie. num. 8.*
- Adolescens** Domitianus poetice studium simulavit, *Disf. 29. in Anthol. num. 4.*
- Adolescens** admodum Plaro Phædrum scripsit, *Disf. 31. in Liv. num. 20.*
- Adolescens** Cæsar prostrare pudicitie Nicomedi adversâ samâ laboravit, *Disf. 29. in Liv. num. 2.*
- Adolescens** existens Plaro versus faciebat, *Disf. 40. in Anthol. num. 1. & seqq.*
- Adolescens** Lacedæmonius non assurrexit, neque cessit loco Dereyllidi Imperatori, quia quom esset celeste, non genuisset, qui sibi assurgeret, & eederet, *Disf. 21. in Anthol. n. 5.*
- Adolescens** Pompejus cum fene Metello electus est contra Sertorium, *Disf. 37. in Thucyd. num. 2.*
- Adolescens** Srella vocatus, de quo exst Epigramma, quod Platoni tribuitur, *Disf. 40. in Anthol. uum. 1.*
- Adolescens** Venerem Praxitelis, quam deperibat, ipsestavit, *Disf. 22. in Cie. num. 6.*
- Adolescens** teltigra nullis nominum vel eo ordine, quo semel audivatur, vel inverso recitabat, *Disf. 87. in Cie. num. 8.*
- Adolescentem** silium olere se malle, quâm ungoenta dixit Vespasianus, *Disf. 34. in Anthol. num. 5.*
- Adolescentem** Agathonem poetam dâlexit Euripides, *Disf. 3. in Enrip. num. 8.*
- Adolescentem** amans Charmus, quom suis delictis

licis potius esset, aram in Academiâ statuit, Dis. 92. in Cic. num. 4.
 Adolescentes Lacedæmonii condemnarunt, quod rhetorice didicisset, Dis. 79. in Cic. n. 6.
 Adolescentem philosophiz se dedere cupientem reject Xenocrates dicens, non habes nos philosophiæ, quam liberalem disciplinam expert esset, Dis. 44. in Cic. num. 6.
 Adolescentes profecti Delphos comam Apollini dedicabant ex institutione Thesæi, Dis. 42. in Anthol. num. 12.
 Adolescentes, qui summam gloriam compararunt, quam in senectute amiserunt, Dis. 64. in Anthol. num. 5. 7. & 8.
 Adolescentes imberbes non erant pueri, qui ioculis certabant, sed plant impoberes, Dis. 15. in Thucyd. num. 9.
 Adolescentes Germani nodi agebant in maximis frigoribus, Dis. 85. in Anthol. num. 2.
 Adolescentes defunctos magis miserunt, quam senes, Dis. 11. in Eurip. num. 18.
 Adolescentes multi com laude exercituum judicant, Dis. 10. in Eurip. num. 4. & 5.
 Adolescentia comparatur ætati, Dis. 42. in Anthol. num. 3.
 Adolescentia perficitur anno trigesimo quinto, Dis. 15. in Anthol. num. 17.
 Adolescentium amorem servis prohibuit Solon, Dis. 16. in Thucyd. num. 4.
 Adolescentium studii nocent parentes præ nimia festinatione, Dis. 9. in Cic. num. 10.
 Adolescentulis plurimos amatores habere in laude ponebant apud Græcos, Dis. 17. in Thucyd. num. 6.
 Adolescentulorum nobilium familiaritates plorunt proderant in petitione magistratus, Dis. 89. in Cic. num. 7.
 Adolescentulos simulacrum bonæ fortunæ, quod amabat, quum impetrare non posuisset, se ipsum interemit, Dis. 22. in Cic. num. 6.
 Adolescentulis formosus a Græculo adamarus est, Dis. 22. in Cic. num. 6. *Vide. Juvenes. Pueri.*
 Adopem Phœnices appellabant Gingrem, Dis. 60. in Anthol. num. 6.
 Adoneum Arabes vocant Bacchum, Dis. 45. in Anthol. num. 8. & Dis. 48. in Anthol. n. 2.
 Adonidi nupsit Venus neta ex Tyrii, Syroque, quæ Astarte vocatur, Dis. 19. in Anthol. num. 4.
 Adonis fabula significat Solem ad hiemales partes accedentem, Dis. 10. in Eurip. num. 21.
 Adoptabant in patronos provincie eos, a quibus in Romanorum potestatem redacti fuerant, Dis. 16. in Liv. num. 6.
 Adoptabantur Genii a Viris; Junones verò a feminis, Dis. 30. in Thucyd. num. 13.
 Adoptatus a Xiphio filius Creusæ condidit Janiculum, unde origo Romæ, Dis. 13. in Liv. num. 4.
 Adoptatus est ab Augusto Tiberius, Dis. 26. in Anthol. num. 1.
 Adoptioni aram dedicari prohibuit Tiberius, quum Livis in Joliam familiam transivisset, Dis. 24. in Anthol. num. 8.

Adorabant Antiqui trophæa, Dis. 14. in Liv. num. 2.
 Adorabant Persæ Solem, & Stellis, Dis. 71. in Anthol. num. 7. & 8. & Dis. 72. in Anthol. num. 8. ideo sacrificari; montes altissimos ascendebant, Dis. 31. in Liv. num. 31.
 Adorandum ignem e Cælo elicuit Persæ tradidit Persæ, Dis. 10. in Anthol. num. 3.
 Adorantes Persarum Reges interfecerunt Athenienses, Dis. 27. in Thucyd. num. 14.
 Adorabant Athenienses Lamiæ Demetrii meretricem, Dis. 27. in Thucyd. num. 14.
 Adoravit Pythagoras aram Apollinis Genitoris in Delo, cui ovula vitiis immolabatur, Dis. 22. in Anthol. num. 5. & Dis. 40. in Thucyd. num. 3. & Dis. 45. in Virg. num. 16.
 Adræta dicitur Divina nitro, Dis. 10. in Eurip. num. 8. & Dis. 18. in Eurip. num. 13.
 Adræta Luna præest, Dis. 18. in Eurip. n. 9.
 Adrætes, seu Nemeus hominum felicitati inimicus, Dis. 18. in Eurip. num. 3. & 7.
 Adrætes est divina providentia, Dis. 18. in Eurip. num. 6. cur ita appelleretur, Dis. 18. in Eurip. num. 10.
 Adræsto filium Aryn interficienti pepercit Cræsus, Dis. 25. in Thucyd. num. 2. & Dis. 22. in Eurip. num. 1.
 Adræstus apud Scythiam liberavit a morte Alcimantem Lacone casibus decertantem, Dis. 12. in Anthol. num. 3.
 Adræstus hospes Cræsi interemit ejus filium Aryn quem ferro perire satum erat, Dis. 10. in Virg. num. 2.
 Adræstus quum fratrem occidisset, a patre in exilium ejedus est, & expulsus a Cræso, Dis. 53. in Thucyd. num. 23.
 Adræstus nepos Midæ, Dis. 18. in Eurip. n. 10.
 Adrianus multas nationes a Trajano perdomitas dimisit, Dis. 1. in Liv. num. 11.
 Adrianus retulit inter sidera Anianum, Dis. 21. in Eurip. num. 16. *Vide. Hadrianus.*
 Adriatici Maris sinum penetravit Antenor, Dis. 15. in Liv. num. 1. & 3.
 Advæne quare Cælo delapsi dicerentur, Dis. 3. in Thucyd. num. 7.
 Advæne Lacedæmonie pellebantur, Dis. 27. in Thucyd. num. 6. & Dis. 10. in Liv. n. 3.
 Advæne quia admittentur ad certamina Olympica Pisammi eas leges reprehendit, Dis. 6. in Anthol. num. 14.
 Advænas cælibus secum decretare cogebat Amycus, Dis. 12. in Anthol. num. 2.
 Advænarum, & inquilinorum tercia pars erat Athenis, Dis. 27. in Thucyd. num. 6. *Vide. Peregrini.*
 Advænis mulieres Babylonii prostabant in templo Veneris, Dis. 31. in Virg. num. 5.
 Advæsa fortuna animum corroborat, Dis. 13. in Thucyd. num. 2.
 Adulatio Atheniensium, qui legatos ad Demetrium, & Antigonem Theoros appellabant, Dis. 40. in Thucyd. num. 6.
 Adulatio Amicorum improbat, Dis. 56. in Thucyd. num. 2.
 Adulatio quorundam, qui censuerunt Tiberio triumphum ob peregrinationem suburbanam, quem

- quem ille tetofavit, *Disf.* 25. in *Liv.* num. 8.
- Adulatio** Arbenienfium, qui Martium a Demetrio Demettrionem appellarunt, ultimumque diem menfium Demetridem; & Romano- rum, qui Julium, & Auguftum a Julio Cæ- fare, & Augufto nominarunt, *Disf.* 30. in *Liv.* num. 66.
- Adulatione** præceptorum Reges non difcere artes præter equitandi artem dicebat Carne- des, *Disf.* 63. in *Cic.* num. 9.
- Adulationes** liberos admiferunt il, qui fecun- dam fortunam habuerunt, *Disf.* 78. in *An- thol.* num. 4.
- Adulationes** humi jacentium quærebant Alexan- der, *Disf.* 78. in *Anthol.* num. 4. & *Disf.* 1. in *Liv.* num. 4.
- Adulator** increpabat Antonium, quod uimis ef- fet durus, qui non diligeret Cleopatram, *Disf.* 3. in *Cic.* num. 5.
- Adulator** increpabat Tiberium, quod amore Reipublicæ curis fe maceraret, *Disf.* 3. in *Cic.* num. 5.
- Adulatoribus** Demetrii templa conftituerunt Athenienfes, *Disf.* 27. in *Thucyd.* num. 14.
- Adulatoribus** plena erat Athenæ, *Disf.* 27. in *Thucyd.* num. 15.
- Adulatoribus** quamplurimi crediderunt, & quæ ipfis facile credimus, *Disf.* 41. in *Thucyd.* num. 7.
- Adyrum** oraculum Delphici erat in loco, ubi biarus existeret fpiritus fœdificum omittens, *Disf.* 3. in *Anthol.* num. 5.
- Adultera** fuit Penelope, & ex ejus adulterio uacum Pene ferunt, *Disf.* 6. in *Virg.* n. 5.
- Adultera** fuerunt oroxes Euripidis, *Disf.* 3. in *Eurip.* num. 8.
- Adulteri** res Meffalina Vibiſſim Veſtalem mi- ſit ad virum, ut penam deprecaretur, *Disf.* 31. in *Liv.* num. 18.
- Adulteri** uxoris infamia laboravit Otho, *Disf.* 15. in *Anthol.* num. 21.
- Adulteri** infamem Juliam uxorem tulit Tibe- rius, *Disf.* 19. in *Anthol.* num. 21.
- Adulterio** ſuſpicabantur matrimonium Armenii, & Augylæ, *Disf.* 39. in *Thucyd.* num. 12.
- Adulterium** Veneris cum Marte detexit Sol, & ideo illa ejus genus omne infequitur eſt, *Disf.* 57. in *Anthol.* num. 1. *Disf.* 58. in *Anthol.* num. 2. *Disf.* 38. in *Virg.* num. 2. & *Disf.* 32. in *Virg.* num. 2. quid ſignificet hæc fabula, *ad* *Disf.* 58. in *Anthol.* num. 3. & ſeqq.
- Adulterum** funera cubis ducebantur, *Disf.* 60. in *Anthol.* num. 12.
- Æacus** ſiccitate vexante Græciam obtinuit plo- viam, *Disf.* 14. in *Thucyd.* num. 8.
- Æaniades** unus ex ſeptem tragicis poetis, qui Plejades diſci ſunt, *Disf.* 65. in *Anthol.* n. 18.
- Ædem** arcanam cur Ovidius appellet templum Veſtæ, *Disf.* 38. in *Anthol.* num. 4. & *Disf.* 31. in *Liv.* num. 29.
- Ædes** Minervæ, quæ Chalcidæcos dicebatur, in qua ſæpe perit Pausanias, *Disf.* 52. in *An- thol.* num. 1. *Disf.* 13. in *Thucyd.* num. 2. & *Disf.* 25. in *Thucyd.* num. 11.
- Ædes** Eumenidum Oreſtis irate conſtituta eſt, *Disf.* 18. in *Thucyd.* num. 6.
- Ædes** Veſtilianas acceſſit Commodus ex Pala- tio, quam noctu excitaretur, *Disf.* 19. in *Thucyd.* num. 10. *Vide. Deponas.*
- Ædes** Manibus, & ſubterraneis Diis, *Disf.* 19. in *Liv.* num. 6.
- Ædes** Camænarum erat extra portam Capenam, ideo antiquius forte Camæus diſta eſt, *Disf.* 29. in *Liv.* num. 5.
- Ædes** Veſtæ quare in medijs urbibus colloca- rentur, *Disf.* 31. in *Liv.* num. 29. *Vide. Tem- pla.*
- Ædificare** domos homo didicit ab hirundinibus, *Disf.* 6. in *Thucyd.* num. 2.
- Ædificare** Publicola in eminenti loco prohibi- tus eſt, *Disf.* 12. in *Liv.* num. 9.
- Ædificari** templa Æſculapio, & Saluti in locis ſalubribus quare Vitruvius jubet, *Disf.* 38. in *Thucyd.* num. 4.
- Ædificia** publica, quæ extruxit Pericles, *Disf.* 12. in *Thucyd.* num. 4.
- Ædificia** artiſcioſa dicuntur opera Cyclopum, *Disf.* 34. in *Thucyd.* num. 7. & ſeqq.
- Ædificia** proſternunt venti in orbe novo, *Disf.* 48. in *Thucyd.* num. 26. & *Disf.* 49. in *Thucyd.* num. 6.
- Ædificiorum** faciæ ſplendidam eſſe oportet, *Disf.* 1. in *Thucyd.* num. 1.
- Ædificiorum** fundamenta Neptuno conſecrata ſunt, *Disf.* 48. in *Thucyd.* num. 6.
- Ædificiorum** Romanorum altitudo, *Disf.* 17. in *Virg.* num. 6. & 7.
- Ædificium** in foro conſtitutum erat ſexdecim mulieribus, quæ Peplum Juuoni tangebant, *Disf.* 25. in *Virg.* num. 11.
- Ædificium**, quo tegeretur trophæum ab Arte- miſi conſtitutum, extruxerunt Rhodienses, & ædificium nuncuparunt, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 2.
- Ædiles** curules an viatores haberent, *Disf.* 22. in *Liv.* num. 13. Sellam curulem habebant, *Disf.* 22. in *Liv.* num. 15.
- Ædiles** Plebei in ſubſelliis judicabant, *Disf.* 29. in *Cic.* num. 5.
- Ædiles** curules in tribunali judicabant, *Disf.* 29. in *Cic.* num. 7.
- Ædilis** quæ eſſet, & ideo prætextatus Q. Flac- cus prætorem ſine togâ candidâ petiit, *Disf.* 89. in *Cic.* num. 3.
- Ædii** appellabantur fratres Romanorum, *Disf.* 16. in *Liv.* num. 6.
- Ægates** Inſulam Pænis deviſis Romani Illyrios domuerunt, *Disf.* 44. in *Thucyd.* num. 3.
- Ægeo** conſulenti, quomodo filios ſuſciperet, oraculum reſpondit, ſi concubitu diutius ab- ſtineret, *Disf.* 52. in *Thucyd.* num. 6.
- Ægeria** io fontem cooverſa eſt, *Disf.* 26. in *Eutip.* num. 2.
- Ægeriz** conſilio leges coudere ſimulavit Noma, *Disf.* 9. in *Liv.* num. 7. *Disf.* 32. in *Cic.* num. 4. *Disf.* 36. in *Cic.* num. 12. & *Disf.* 84. in *Cic.* num. 4.
- Ægeſtam** condidit Aceſtes, *Disf.* 5. in *Virg.* num. 2. *Vide. Egeſtam.*
- Ægidem** habent etiam Pallas, & Apollo, *Disf.* 40. in *Virg.* num. 6. Juppiter, *Disf.* 40. in *Virg.* num. 7.
- Æglenſes** Junonis ſimulacrum oco ſpiciabant, *præ-*

- præterquam Sacerdos, Disf. 23. in Virg. a. 5.
 Ægii in urbe Socii colebantur Deæ Materæ,
 Disf. 25. in Virg. num. 6.
 Ægini in insulis suis dicuntur quas dringenta sep-
 tuaginta millia Servorum, Disf. 20. in Thucyd.
 num. 9.
 Æginetæ in Græciâ pecuniam primi ostenderunt
 Disf. 47. in Thucyd. num. 1.
 Æginetis omnibus pollices Athenienses absci-
 derunt, Disf. 27. in Thucyd. oum. 10. & Disf.
 38. in Thucyd. num. 1.
 Æginem Illyriorum Regem nimis potandi li-
 bidine extindum servos, Disf. 65. in An-
 thol. num. 29.
 Ægira templum Dianæ fuit, ubi Sacerdos pnel-
 la erat, Disf. 31. in Liv. num. 1.
 Ægistham capra nutrit, Disf. 18. in Liv. n. 4.
 Ægisthus querebatur nullum se amicum inve-
 nire, Disf. 79. in Anthol. num. 3.
 Ægospotami victoriam Lacedæmonii consequu-
 ti sunt corrupto Adimanto Duce, Disf. 49.
 in Anthol. num. 9.
 Ægospotami post victoriam degenerarunt La-
 cedæmonii, Disf. 56. in Thucyd. oum. 8. &
 Disf. 10. in Liv. num. 3.
 Ægroci interdum obliviscuntur eorum, quæ sa-
 oi gesserant, Disf. 83. in Anthol. num. 16.
 Ægroci ex Delo in Rheneam insulam transpor-
 tabantur, Disf. 77. in Anthol. num. 10. &
 Disf. 39. in Thucyd. num. 1.
 Ægroci in Æsculapii templo fomina captabantur,
 Disf. 38. in Thucyd. num. 3.
 Ægroci consulebant, ut Lucianus erudit, ora-
 culum Alexandri Prædicatoris, Disf. 38. in
 Thucyd. num. 4.
 Ægroci etiam lustrabantur, Disf. 53. in Thu-
 cyd. oum. 27. & 28.
 Ægroci sponte nature sepe convalescunt, Disf.
 83. in Cic. oum. 6.
 Ægypti fluvius fluit Romæ putabatur mite-
 re somnis, Disf. 19. in Eurip. num. 16.
 Ægypti populus *korliru* appellatus, Disf. 21.
 in Eurip. oum. 17.
 Ægypti Rex ad se coofugientem Pompejum
 cruciavit, qui ejus tutelam gerebat, Disf.
 26. in Eurip. num. 6.
 Ægypti in insula esse Elysium voluit Apio Gram-
 maticus, Disf. 76. in Anthol. num. 16.
 Ægyptia sacra simillima erat Eleusiniæ, & qui
 illis operabantur, abstinere Venere, Disf.
 39. in Anthol. num. 5.
 Ægyptias mulieres excellere in venereo con-
 gressu quom audisset Cambyfes, petiit ab Ama-
 u filiam, Disf. 15. in Anthol. num. 13.
 Ægyptii Sacerdotes sine veste utebantur, Disf.
 4. in Thucyd. oum. 4. & Disf. 41. in Virg.
 oum. 4.
 Ægyptii Sacerdotes veritatem semper involu-
 cris quibusdam testam exposcerent, Disf. 1.
 in Eurip. num. 2. & Disf. 30. in Virg. n. 1.
 Ægyptii malis genis Occidentem, bonis Orien-
 tem tenebant, Disf. 7. in Eurip. num. 12.
 Ægyptii adeo Osirim dilexerunt, ut nigris ca-
 pillis homines adamarent; rufos autem odio
 haberent, quia Typhon illius inimicus rufus
 fuisse perhibetur, & diem mortis illius in per-
 petuum celebrarunt, Disf. 21. in Eurip.
 num. 17.
 Ægyptii panem e loto conficiebant, Disf. 59.
 in Anthol. num. 5.
 Ægyptii se ante Lunam fuisse prædicabant, Disf.
 4. in Thucyd. num. 8.
 Ægyptii convivis afferebant cadaver e ligno,
 ut magis sese oblectarent, Disf. 33. in An-
 thol. num. 5.
 Ægyptii se Mortalium veratissimos prædica-
 bent, & hiftoriam habere annorum quadra-
 ginta octo millium, Disf. 13. in Liv. n. 1.
 Ægyptii Phætonem vocarunt, quem Græci Δία
 idest Jovem, Disf. 68. in Anthol. num. 14.
 Ægyptii corpora maruorum non concrema-
 bant, Disf. 69. in Anthol. num. 7.
 Ægyptii ignem esse animantem feram putabant,
 Disf. 69. in Anthol. num. 7.
 Ægyptii singula elementa in Marem, & femi-
 nam dividebant, Disf. 71. in Anthol. n. 6.
 Ægyptii stirologiam excogitarant, Disf. 9. in
 Thucyd. num. 4. & Disf. 14. in Cic. num. 7.
 Disf. 15. in Cic. num. 4.
 Ægyptii Geometriam, & alia multa inveniunt,
 Disf. 9. in Thucyd. num. 4. Disf. 5. in Cic.
 oum. 4. Disf. 14. in Cic. num. 7. & seqq.
 & Disf. 15. in Cic. num. 4.
 Ægyptii quare Solem accipitris formâ expreme-
 rent, Disf. 38. in Thucyd. oum. 7.
 Ægyptii an invenerint medicinam, Disf. 15. in
 Cic. num. 3.
 Ægyptii aquam esse omnium rerum principium
 existimabant, Disf. 48. in Anthol. num. 6.
 & Disf. 71. in Anthol. oum. 1. & Disf. 48. in
 Thucyd. num. 5. Disf. 14. in Cic. num. 3. &
 Disf. 15. in Cic. o. 3. ideo illam subannuæ Ofi-
 ridis adorabant, Disf. 71. in Anthol. num. 1.
 Ægyptii adversus Afros fustibus antiquitus bel-
 la gesserunt, Disf. 12. in Anthol. num. 2.
 Ægyptii magnificentias edificarunt sepulcra,
 quam domus, Disf. 31. in Anthol. num. 1.
 Ægyptii meridiem celestibus Diis attributum
 cenfebant, Disf. 19. in Liv. num. 11. ideo
 in meridie templa non ingrediebantur, Disf.
 19. in Liv. num. 12.
 Ægyptii unguentorum mixciones primi excogi-
 tarunt, Disf. 34. in Anthol. num. 3.
 Ægyptii rebus Osiridis, & Isis repræsentatio-
 nis oecultissimas res philosophis exprime-
 bant, Disf. 39. in Anthol. num. 3.
 Ægyptii dicebant Vulcanum Nili filium philo-
 sophis innotum fuisse, & ab eo ad Alexan-
 drum annorum quadraginta octo millia inter-
 cessisse, & Solem trecentes septuagies ter de-
 fecisse, Lunam verò odingenties tricies ter,
 Disf. 13. in Cic. o. 6. & Disf. 24. in Cic. n. 1.
 Ægyptii hiftorici tradunt Parisem non repuisse
 Helenam, sed a patre Tyndareo accepisse,
 neque ab Achille Hectorem interfecit, sed
 Hectorem interfecisse Achillem, Disf. 24. in
 Liv. num. 2.
 Ægyptii mortuos sepeliebant in insulis quadam,
 & in illas eos Naviculâ transportabant, inde
 fluxit fabula naves ad Scyren cythâ vehi,
 Disf. 83. in Anthol. num. 5. interdum aromati-
 tis cadavera condita domi affervabant. Disf.
 83.

83. in Anthol. num. 5. & Disf. 14. in Thucyd. num. 8. & 10.
- Ægyptii simulacrum Mercurii senis, & juvenis formæ effinxerunt, & quid hoc significaret*, Disf. 17. in Thucyd. num. 1.
- Ægyptii Ofiudem omnium bonorum auctorem esse putabant, Typhonem verò omnium malorum*, Disf. 19. Thucyd. num. 4.
- Ægyptii quadragies octies mille annos res copulantes observasse se dicebant*, Disf. 42. in Thucyd. num. 8.
- Ægyptii populum convocabant ad sacrificia tubā, quam Ofiris invenerat*, Disf. 57. in Thucyd. num. 13.
- Ægyptii sex annorum genera habebant*, Disf. 30. in Liv. num. 71. Lunarium duo genera, Disf. 30. in Liv. num. 71.
- Ægyptii solam aquam, ex qua hīs avis bibisset, idoneam sacrificiis putabant*, Disf. 28. in Thucyd. num. 3.
- Ægyptii existimantur homines, & animalis e rerū hūc femine existisse*, Disf. 43. in Anthol. num. 8.
- Ægyptii Baechum leonis effigie denotabant*, Disf. 47. in Anthol. num. 7.
- Ægyptii canem venerabantur, quod Anubis caninā specie fingeretur*, Disf. 23. in Anthol. num. 5.
- Ægyptii superstitiosi*, Disf. 7. in Liv. num. 4.
- Ægyptiis portas aperuit filia Regis Æthiopum Moīsam capta*, Disf. 51. in Thucyd. v. 6.
- Ægyptiis imperavit Hercules tempore Abrahami*, Disf. 9. in Anthol. num. 6.
- Ægyptiorum regnum quo tempore fuit*, Disf. 5. in Thucyd. num. 2.
- Ægyptiorum philosophi ἀπρεδωκάραι*, Disf. 14. in Cic. num. 6.
- Ægyptiorum pīctura semper eadem mansit*, Disf. 15. in Cic. num. 8.
- Ægyptiorum medicorum alius oculis, alius pedori, alius pedibus medebatur*, Disf. 15. in Cic. num. 3.
- Ægyptiorum Rex creatus est Amasis propter coronam roseam donatam Regi*, Disf. 5. in Anthol. num. 9.
- Ægyptiorum doctrinā eruditus fuit Orpheus*, Disf. 75. in Anthol. num. 2.
- Ægyptiorum linguā Chæron significat portitorum*, Disf. 82. in Anthol. num. 5.
- Ægyptiorum Rex Tachos derisit Agefilaum exigui staturā, & elaudum, quare ab eo regno expulsus est, qui opem ei laturus advenerat*, Disf. 81. in Liv. num. 9.
- Ægyptiorum doctrinā eruditus erat Homerus*, Disf. 38. in Thucyd. num. 8. & Disf. 48. in Thucyd. num. 5.
- Ægyptiorum precepta suscepit Moses*, Disf. 5. in Cic. num. 4. & Disf. 14. in Cic. num. 2. & omnes ferē philosophi Græcorum, Disf. 14. in Cic. num. 3. & seqq.
- Ægyptiorum varia Hieroglyphica*, Disf. 17. in Anthol. num. 7.
- Ægyptios imitatus est Cæsar quum annum ordinaret*, Disf. 30. in Liv. num. 64.
- Ægyptios philosophos præceptores habuit Thales Milesius*, Disf. 9. in Thucyd. num. 6. & Disf. 14. in Cic. num. 3. & 4. Pythagoræ, Democritus, Plato, Disf. 9. in Thucyd. u. 6. & Disf. 14. in Cic. num. 4. & legum condendarum Solon, & Lycurgus, Disf. 9. in Thucyd. num. 7. & Disf. 14. in Cic. num. 4.
- Ægyptios Sacerdotes profectum Platonem secutus est Euripides*, Disf. 3. in Eurip. n. 4.
- Ægyptius Juppiter dicitur Nilus a Parmenone poëta*, Disf. 68. in Anthol. num. 8.
- Ægypto quæ frumenti quantitas quotannis Romanam aduehereur*, Disf. 43. in Thucyd. n. 7.
- Ægypto aliquando septem ferus geniti sunt mulieribus*, Disf. 28. in Thucyd. num. 7.
- Ægypto herbe multæ salubres nocentibus mixtæ sunt*, Disf. 41. in Anthol. num. 5.
- Ægyptum petiit Pytha oras imperante Semoserteo Rege*, Disf. 20. in Cic. num. 9.
- Ægyptum provinciam obtinere quare non possent Scætores, nec in illam peregrinari*, Disf. 43. in Thucyd. num. 7.
- Ægyptum quare Vespasianus occupavit imperium suscipiens*, Disf. 43. in Thucyd. n. 7.
- Ægyptum Paris tempestate delatus est, & a Proteo coactus abire, & Helenam relinquere*, Disf. 16. in Eurip. n. 7. & Disf. 34. in Virg. num. 3.
- Ægyptum Augustus in populi Romani potestatem redegit Sextili mense*, Disf. 30. in Liv. num. 66.
- Ægyptus annuum redditum viginti trium milium talentorum Romanis dabat*, Disf. 9. in Liv. n. 17.
- Ægyptus ab terræmotibus concutitur*, Disf. 48. in Thucyd. num. 32.
- Ælium Commodus appellavit Iouiam*, Disf. 30. in Liv. num. 68.
- Ælius Gallus Arabiam universam subegisset paucis mensibus, nisi perfrictū hylæ Nabætorum Regis Logan impeditus fuisset*, Disf. 21. in Virg. num. 10.
- Ælius, & Granius Novemfides Deos putaverunt esse Musas*, Disf. 19. in Virg. num. 3.
- Æmæthionis filius su fuerit Romus, qui Romæ nomen dedit*, Disf. 11. in Liv. num. 5.
- Æmulam Cælo Romanæ dixit Constantius, & mirum ejus Clives mori*, Disf. 26. in Liv. n. 5.
- Æmulatio plerumque civitates accendit ad evergendos populos*, Disf. 56. in Thucyd. num. 22. & 23.
- Æmulatione Isocræti Aristoteles ad rethoricam docendam se contulit*, Disf. 41. in Cic. num. 2. & Disf. 60. in Cic. num. 6.
- Æmulatione sublata plerumque civitatum mores corrumponitur*, Disf. 12. in Thucyd. num. 7. Disf. 56. in Thucyd. num. 6.
- Æmulationem parit loci, & generis propinquitatis, & studiorum similitudo*, Disf. 49. in Anthol. num. 2.
- Æmulum Tauræm in munere publico Alcibiades colapho percussit*, Disf. 37. in Thucyd. num. 7.
- Æmulum quom non haberet Hortensius omisit exercitationes, ideo expectationi non respondit*, Disf. 85. in Cic. num. 2.
- Æmulus erat Pompejus Cæsaris, ideo ab illo libenter capitur*, Disf. 57. in Thucyd. n. 2.
- Æmyliā coniciente velum in focum, in quo nec*

- nec favilla, nec calor fopererat, illud exar-
 sit, Dis. 31. in Liv. num. 3.
 Amylanius audivit vocem, qua nunciabatur
 mortuum esse Pana, Dis. 17. in Liv. num. 5.
 & Dis. 36. in Virg. num. 2.
 Amylii Probi falsò inscribitur liber Cornelii
 Nepotis, Dis. 1. in Thucyd. num. 6.
 Amylii præda, quæ devotio Perseo triumphav-
 it, terminis festivitatis æstimata est, Dis.
 26. in Liv. num. 2.
 Amylio, & Servio Fulvio dacibus classis tre-
 centarum quinquaginta varium pene amissis
 est, Dis. 66. in Anthol. num. 4.
 Amylio permissum est, ut ludos veste trium-
 phali spectaret, Dis. 29. in Liv. num. 11.
 Amylius Persem se templi religionem roentem
 non attingit, Dis. 23. in Anthol. num. 3.
 Amylius prudentissimus cum Varone temera-
 rio duce conjunctus est, Dis. 37. in Thu-
 cyd. num. 2.
 Aenea nris deinde Aeneas appellata ab Aencl
 condita fuit, Dis. 15. in Liv. num. 5. & 7.
 Aeneas an filius fuerit Romæ, qui Romæ no-
 men dedisse ferret, Dis. 13. in Liv. num. 5.
 Aeneas scutum fabricavit Vulcanus, Dis. 3. in
 Virg. num. 6.
 Aeneas errores, Dis. 15. in Liv. num. 4. & seqq.
 Aeneas sepulcra sunt multis in locis, Dis. 15.
 in Liv. num. 6.
 Aeneam quæ Virgilius portæ eburnæ evadentem
 facit, invenit fabulosos esse inferos, Dis. 2. in
 Eurip. num. 2.
 Aeneam mortalitatem exulisse ad flumen Numi-
 eium fabula ferunt, Dis. 1. in Virg. num. 3.
 Aeneam ante qui in Italiam venerint, Dis. 5.
 in Virg. num. 2.
 Aeneam Latini appellabant Jovem indigetem,
 Dis. 7. in Virg. num. 3.
 Aeneas prioribus libris proficiens inducitur a
 Virgilio; posterioribus verò perfectus, Dis.
 2. in Virg. num. 2. & seqq. & Dis. 3. in
 Virg. per tot.
 Aeneas ob pietatem servatus est, Dis. 5. in
 Virg. num. 7.
 Aeneas an Persiam prodiderit, Dis. 16. in Eu-
 rip. num. 11. Dis. 16. in Liv. num. 4. Dis.
 5. in Virg. num. 5. & 9. & Dis. 6. in Virg.
 num. 1. 3. & seqq. & Dis. 7. in Virg. num. 1.
 Aeneas sæpe laudatur ab Homero, Dis. 6. in
 Virg. num. 2.
 Aeneas arcem defendit; mox Ida montem
 occupavit, & Græcos repulit, Dis. 14. in
 Liv. num. 6. & Dis. 6. in Virg. num. 8.
 Aeneas quomodo sue monstrante Lavinium con-
 diderit, Dis. 13. in Liv. num. 6. Dis. 15.
 in Liv. num. 1. & 11. & Dis. 14. in Virg.
 num. 4.
 Aeneas quomodo sacrificaret, transiit Diomedes,
 ideo ulsteret, caput, & faciem velavit, Dis.
 9. in Anthol. num. 9.
 Aeneas quos urbes condiderit, Dis. 35. in Thu-
 cyd. num. 6.
 Aeneas tenuit num ex novem principibus im-
 perii Priami, Dis. 12. in Eurip. num. 10.
 Aeneas permittentibus Græcis, ut rem, quam
 veller, ferret, sustulit Deos Penates, & ite-
 rum patrem senio confectum, quare permis-
 sum est ipsi, ut res suas haberet, Dis. 25. in
 Thucyd. num. 5. & Dis. 24. in Liv. num. 3.
 Aeneas Scepium urbem pro Regiâ tenuit, Dis.
 25. in Liv. num. 4.
 Aeneas in Libyam nunquam venit, Dis. 25. in
 Liv. num. 9.
 Aeneas non profugus in Italiam venit, sed mis-
 sus ad deducendas colonias, Dis. 24. in Liv.
 num. 2.
 Aeneas quare Veneris filius dicebatur, Dis. 17.
 in Liv. num. 5.
 Aeneas quomodo a Dardano, & proinde a Jo-
 ve, & Eladrâ descenderet, Dis. 17. in Virg.
 num. 5.
 Aeneas Auctor Romanorum, Dis. 8. in Thu-
 cyd. num. 9.
 Aeneidos initium an rectè sustulerint Tucca, &
 Varius, Dis. 1. in Virg. num. 4. & seqq.
 Aeneidos, & Odysseæ similitudo, Dis. 38. in
 Virg. num. 1.
 Aeneidos ad opus Virgilius scripsit sese multo
 potiora studia, quam poetices impertiri,
 Dis. 8. in Cic. num. 6.
 Aenianensem saltum, Dis. 17. in Anthol. n. 5.
 Aenigmata multis Pythagoræ, & Pythagorico-
 rum, Dis. 30. in Virg. num. 2.
 Aeli insolentia una, quæ hæc dicitur, Dis.
 48. in Thucyd. num. 18.
 Aelum vacca nutrit, Dis. 18. in Liv. u. 4.
 Aequalitate impedimento est potentia civium
 ex magnitudine rerum gestarum, Dis. 4. in
 Liv. num. 5.
 Aequales Cyrus provocare non solebat ad ea,
 quæ didicerat, sed ad ea, quæ non didice-
 rat, Dis. 91. in Cic. num. 7.
 Aequalitas possessionum in Civibus servanda est,
 Dis. 1. in Eurip. num. 13.
 Aequalitatem quod respuerent Arcades, leges
 illis eodem reeufavit Plato, Dis. 9. in Cic.
 num. 18.
 Aequinoctialis quæ dividat Mundum in duas
 partes, æstivalem quidam putant esse inferos,
 Dis. 10. in Eurip. num. 9.
 Aequinoctio æstivum ad vernum perpetuam
 noctem habent Hyperborei, Dis. 77. in An-
 thol. num. 12.
 Aequinoctium veranæ Græci statuunt prin-
 cipium veris, Dis. 65. in Anthol. num. 5.
 Aequinoctium vernum quo tempore observavit
 Hipparchus, Dis. 68. in Cic. num. 5.
 Aënor. Vide. Mare.
 Aër est etiam Aër, Dis. 51. in Anthol. n. 6.
 Aër infimus est Diæpiter, Dis. 68. in Anthol.
 num. 7.
 Aër fluens est ventus juxta Socraticos, Dis. 68. in
 Anthol. num. 9. & Dis. 71. in Anthol. num.
 6.
 Aër est Juno, Dis. 23. in Anthol. num. 9. &
 Dis. 47. in Anthol. num. 2. & Dis. 16. in
 Virg. num. 3. & Dis. 26. in Virg. num. 1.
 quoad vim femininam, quo ad masculam Jup-
 piter, Dis. 68. in Anthol. num. 7. & 8.
 Aër Deus Summus dictus est ab Anaximene, &
 Diogene Apolloniste, Dis. 68. in Anthol.
 num. 10.

- Aër** continet in se aliquid quantum Ignis, Disf. 73. in Anthol. num. 6.
- Aër** habet vim maris, quò ventus est; semina verò, quæ inors juxta Aegyptios, Disf. 71. in Anthol. num. 6. & Disf. 35. in Virg. n. 3.
- Aër** est Aesculapius, Disf. 38. in Thucyd. n. 7.
- Aër** caliginosus signum pestis, Disf. 38. in Thucyd. num. 9.
- Aër** inclusus terræ visceribus exitum querens terrarum efficit juxta Ammianum, Disf. 48. in Thucyd. num. 10. *Vide. Aërem. Aëris.*
- Aëra** pulsabant Veteres in defectu Lunæ, & quare, Disf. 10. in Thucyd. num. 7.
- Aëra** pendebant cælibes, & uxorum pendere dicebantur, Disf. 15. in Anthol. num. 4. *Vide. Aëre. Aëris. Aëti.*
- Aëriam** invenerunt Cyclopes, Disf. 34. in Thucyd. num. 7.
- Aërium** Græcis erat Delos, Disf. 77. in Anthol. num. 8.
- Aërium** erat in potestate Semæus Romani, Disf. 10. in Liv. num. 6.
- Aëris** lectis quando primùm uti ceperint Romani, Disf. 3. in Liv. num. 4. & Disf. 11. in Liv. num. 4.
- Aëre** exprimitur fursum noster ignis; ideo nisi subinde reficiatur, dissipatur, Disf. 10. in Eurip. n. 5.
- Aëre** tranquillo nihil jucundius, turbato nihil terribilius, ideo meris Jumo, quæ est aër, & nuptiis præest, & armis, Disf. 16. in Virg. num. 1. *Vide. Aër. Aërem. Aëris.*
- Aëre** alieno oppressis, & scelestis hominibus familiariter utebatur Cæsar, Disf. 12. in Thucyd. num. 3. & Disf. 4. in Liv. num. 5.
- Aëre** alieno oppressi ad Aÿla confugiebant, Disf. 25. in Thucyd. num. 9.
- Aëre** alieno neos solverat Manlius, & tamen a Capitolio dejectus est, Disf. 12. in Liv. num. 8.
- Aëre** alieno oppressi sugures fieri non poterant, Disf. 19. in Liv. num. 14.
- ex Aëre** etiam efficebantur trophæi, Disf. 14. in Liv. num. 5.
- Aëre** alieno abrupit erat Catilina, Disf. 2. in Cic. num. 9. *Vide. Aëra. Aëris. Aë alienum. Debita.*
- Aëream** tabulam Olympiæ dedisse Oenopidem Chium ferunt, in qua siderum motuum quinquaginta novem annorum descripserat, & annum Magnum nuncupavit, Disf. 30. in Liv. num. 75.
- Aëreas** columnas Metonem statuisse ferunt, in quibus annum magnum ex decem, & novem annis cunctare voluit, Disf. 30. in Liv. num. 75.
- Aërei** Tauri Simulserum in foro principum fuit Romæ a Romulo condita, Disf. 23. in Liv. num. 8.
- Aërem** esse Plutonem Empedocles putavit, Disf. 68. in Anthol. num. 6.
- Aërem** adorabant Persæ, Disf. 71. in Anthol. num. 6. & Disf. 73. in Anthol. num. 8.
- Aërem**, & ignem maris loco esse putaverunt Aristoteles, & Cicero, Disf. 43. in Anthol. num. 5.
- Aërem** terræ vicinum esse inferos Phormus putavit, Disf. 9. in Eurip. num. 9.
- Aërem** administrans mens Jumo dicitur, Disf. 17. in Liv. n. 8. *Vide. Aër. Aëre. Aëris.*
- Aëreo** vomere usus est Romulus in condendâ urbe Româ, Disf. 23. in Liv. num. 6.
- Aëris** tranquillitatis indicium futuri terræ motus, Disf. 48. in Thucyd. num. 27.
- Aëris** decas significat Hercules, Disf. 9. in Anthol. num. 7.
- Aëris** percussio est sonus, & vox, Disf. 9. in Eurip. n. 9. *Vide. Aër. Aëre. Aërem.*
- Aëris** tempestatum invenerunt Daëyli Idei, Disf. 9. in Thucyd. num. 4. *Vide. Aëra. Aëre. Aëti.*
- Aërum** homines vocat Homerus, Disf. 24. in Eurip. num. 3.
- Aëti** Corinthium quomodo inventum sit, Disf. 6. in Thucyd. num. 8.
- Aëti** optimum sibi reservavit Idomeneus; deterius verò aliis distribuit, Disf. 67. in Anthol. num. 4. inde Cretenses mendaces habitus, Disf. 67. in Anthol. num. 4.
- Aëti** siliam contraham causis fuit malis, quoddam bella concitarent, Disf. 12. in Thucyd. n. 3. *Vide. Aëre alieno. Debita.*
- Aëti** quod panis nomine penditur Sacramentum dicitur, Disf. 40. in Cic. num. 7. & 8.
- Aëti** optimum dixit Diogenes, ex quo constaret erant Scævæ Harmodii, & Aristogronis, Disf. 84. in Anthol. num. 8.
- Aëti** primus Servius Rex Romæ signavit, Disf. 47. in Thucyd. num. 2.
- Aëti** Priami filius periclitissimus somniorum conciliator, Disf. 27. in Virg. num. 4.
- Aëti** chem quomodo perierit Philippus, Disf. 11. in Cic. num. 2.
- Aëti** ches quomodo esset Hæstio ædus non primarum partium, evasit orator, Disf. 79. in Cic. num. 4. & Disf. 80. in Cic. num. 2.
- Aëti** ches corruptus fuit pecuniâ a Philippo, Disf. 33. in Cic. num. 6.
- Aëti** ches an sit ille orator, qui quomodo licentiâ uteretur in Pompejum, exulare coactus est, Disf. 69. in Cic. num. 4. & Disf. 64. in Cic. num. 4.
- Aëti** ches Socrati se ipsum donare dixit, Disf. 52. in Thucyd. num. 4.
- Aëti** ches philosophus academicus, Disf. 61. in Cic. num. 1.
- Aëti** chis orationem adversus Demosthenem verget Cicero, Disf. 71. in Cic. num. 3.
- Aëti** chylus prope statum Athenienses Euryclidus præstigiatoris simulserum collocavit, Disf. 15. in Thucyd. num. 5.
- Aëti** chylum Euripidi præposuit Aristophanes, Disf. 2. in Eurip. num. 10.
- Aëti** chylum coluit Hiero Siciliæ Rex, Disf. 3. in Eurip. num. 10. & Disf. 73. in Cic. n. 6.
- Aëti** chylus semper ebrius ad crimina facienda accessit, Disf. 4. in Eurip. num. 6.
- Aëti** chylus vocabatur in Bæchi festo, Disf. 6. in Eurip. num. 4.
- Aëti** chylus personam Iovis, Disf. 6. in Eurip. num. 5.
- Aëti** chylus ab Aquilâ dejectus in ejus caput re-

studiosè interit, Dis. 12. in Virg. num. 7.
Æschylus reprehenditur a Sophocle, quoddam-
 quam sobrius versus pangeret, Dis. 13. in
 Anthol. num. 5.
Æschylus, qui imprudens vulgaverat sacra Ca-
 reris, capitis damnatus fuisset, nisi ostendisset
 se non esse initium, Dis. 38. in Anthol.
 num. 6.
Æschylus dixit Jovem esse omnia, Dis. 68. in
 Anthol. num. 11. & 12.
Æschylus nonagies in certamen descendit, vi-
 cies octies est coronatus, Dis. 19. in Cic.
 num. 10.
Æsculapii templo somnia crepabant Ægroti,
 Dis. 38. in Thucyd. num. 3. quum ea mite-
 re potiretur, Dis. 19. in Eurip. num. 16.
Æsculapii filius existimatus est Aratus, Dis.
 17. in Liv. n. 7. & Dis. 32. in Virg. num. 2.
Æsculapii multi fuerant, quorum unus specil-
 lum invenit, Dis. 38. in Thucyd. num. 5.
 primus vulnus obligavit, Dis. 38. in Thu-
 cyd. num. 5. alius alui purgationem, dentis-
 que evulsionem invenit, Dis. 38. in Thu-
 cyd. num. 5.
Æsculapio templa in locis salubribus edificari
 quare Vitruvius jubet, Dis. 38. in Thucyd.
 num. 4.
Æsculapio missa est Euriæ coma, Dis. 42. in
 Anthol. num. 13.
Æsculapius pestilentia causâ Epidauri Romam
 delatus est, Dis. 14. in Thucyd. num. 9.
Æsculapius natus est in urbe Tricciâ, Dis. 83.
 in Anthol. num. 18.
Æsculapius aer est, Dis. 38. in Thucyd. n. 7.
Æsculapius quare filius Apollinis sit, Dis. 38.
 in Thucyd. num. 7.
Æsculapius quare cum Hygiâ consecratus sit,
 Dis. 38. in Thucyd. num. 7.
Æsculo Jovis vidimur coronabantur, Dis. 44.
 in Virg. num. 2.
Æsopi patina sexcentis sestertiis constitit, Dis.
 6. in Eurip. num. 19. Dis. 1. in Liv. num. 10.
 & Dis. 13. in Cic. num. 5. divitiis, Dis. 90.
 in Cic. num. 4.
Æsopus gravior Roscio, Dis. 90. in Cic. n. 6.
Æsopus interrogatus, quid agerent Dii, respon-
 dit alia struere, alia destruere, Dis. 18. in
 Eurip. num. 2.
Æstas frigida fuit, quando Cæsar interfectus
 fuit, Dis. 10. in Thucyd. num. 6.
Æstas, & hiems ostenditur a Plejadibus ortu,
 & occasu, Dis. 65. in Anthol. num. 4.
Æstas, seu mellis appellatur herba, quum pri-
 mum conderetur, Dis. 41. in Anthol. num. 2.
Æstas adolescentie similis, Dis. 42. in Anthol.
 num. 3.
Æstare, an hiems ludî Nemei celebrarentur,
 Dis. 6. in Anthol. num. 6.
Æstare, atque hieme eandem vestem gestabant
 pueri Spartani, Dis. 50. in Anthol. num. 6.
Æstare representabas rufus color unius fictio-
 nis aurigerum in ludis Romanis, Dis. 20. in
 Cic. num. 1.
Æstatem anni magni futurum incendium Mundi
 aliqui eradiderunt, Dis. 33. in Thucyd.
 num. 12.

Æstatis, & hiemis principium idem est apud
 Latinos, & Græcos; veris verò diversum,
 Dis. 65. in Anthol. num. 5.
*Æstimare merces vendendas quomodo Seres so-
 lerent*, Dis. 77. in Anthol. num. 15.
*Æstivi solstitii tempore ludî Olympici celebra-
 bantur*, Dis. 2. in Anthol. num. 7.
*Æta vexante Græciam Æacus pluviam impe-
 travit*, Dis. 14. in Thucyd. num. 8.
Ætam septies quot diebus, noctibusque respi-
 procare dicitur Euripus Euboicus, Dis. 4.
 in Eurip. num. 1.
Æthymnetas vocabant Reges, quorum principa-
 tus morte finiebatur, nec illud filius relin-
 quebatur, Dis. 5. in Thucyd. num. 9.
Ætas quos annos continet, Dis. 7. in Anthol.
 num. 3.
Ætas militis apud quamplures populos, Dis.
 21. in Eurip. num. 16. & 17.
Ætas decrepita multis non minuit vigorem,
 Dis. 64. in Anthol. num. 6. 7. & 8. aliquibus
 minuit, Dis. 64. in Anthol. num. 5. 7. & 8.
Ætas, qua floruit Homerus, Dis. 9. in Thu-
 cyd. num. 9.
Ætas Thucydidis, quum bellum Peloponnesia-
 cum exarisset, Dis. 11. in Thucyd. num. 1.
Ætas, qua Crassus Serviliam legem suscipi, & ad
 casus orandas accessit, Dis. 16. in Cic. num.
 4. 5. & 6.
Ætas, qua Romulus Romam edificavit, Dis.
 23. in Liv. num. 1.
Ætas virilis autumno comparatur, senilis hiemi,
 Dis. 42. in Anthol. num. 3.
Ætas, qua multi barham deposuerunt, Dis. 42.
 in Anthol. num. 5.
Ætas, qua Romani prætexam deponerant, &
 liberam togam sumebant, Dis. 42. in An-
 thol. num. 17.
Ætas, ad quam pervenit Epimenides, Dis. 14.
 in Thucyd. num. 4.
Ætas, qua Crassus Carbonem, Cæsar Dolabel-
 lam, Asinius Pollion Cæsonem, Calvus Vati-
 nium secularunt, Dis. 86. in Cic. num. 1.
Ætas, qua relegatus fuit, & moribus est Ovi-
 dius, Dis. 53. in Thucyd. num. 14.
Ætas, qua consules fierent, & magistratum pe-
 tere liceret, Dis. 20. in Eurip. num. 3.
Ætas proventus requirebatur ad auguratum, Dis.
 19. in Liv. num. 14.
Ætas, qua caperentur Vestales virgines, Dis.
 31. in Liv. num. 4.
Ætas, qua floruit Hipparchus, Dis. 68. in Cic.
 num. 3.
Ætas indolior eruditissimo seculo succedit,
 Dis. 69. in Cic. num. 7.
Ætas Ciceronis, qua Tullium procreavit ex
 Terentia uxore, Dis. 3. in Cic. num. 7.
Ætas, qua nuptia celebranda sunt, Dis. 25. in
 Anthol. num. 17.
Ætas, qua athletæ desistebant, si non vicerant,
 Dis. 15. in Anthol. num. 17.
Ætas senilis imago significat Herculem su-
 pientem fuisse, Dis. 8. in Anthol. num. 4.
Ætas florescentes multi cum laude exercitio du-
 ctarunt, Dis. 20. in Eurip. num. 4. & 5.

- Ætate* Angusti poetica studium maxime colebatur, Dis. 29. in Cic. num. 11.
- Ætate* Orestis Furie appellatae sunt Eumenides, Dis. 18. in Thucyd. num. 5.
- Ætate* quæ ceteris Vestalibus præstabat, maxima Vestalis dicebatur, Dis. 31. in Liv. n. 16.
- Ætate* eadem quamplures philosophi, poëtae, oratores floruerunt, & quare, Dis. 67. in Cic. n. 3. & 4. & Dis. 68. in Cic. n. 2. & 3.
- Ætatem* pene integram hellum sustinuerunt Athenienses mortuo Pericle, Dis. 12. in Thucyd. num. 9.
- Ætatem* idoneam militie habentes Græci dicunt in *ἡλικία* esse, Dis. 11. in Eurip. num. 15.
- Ætatem* singulorum dum numerat Hesiodus, an seculum pro anno accipiat, Dis. 30. in Liv. num. 77.
- Ætatem* impedimento ad discendum non esse Prisci non existimabant, Dis. 64. in Cic. num. 2.
- Ætatis* anno quarto Apollo in Delo artem fabricavit ex comibus cervorum 2 Dianæ casorum, Dis. 40. in Thucyd. num. 5.
- Ætatis* ver dicitur juvenus, Dis. 56. in Anthol. num. 7.
- Ætatis* cuiuscomque essent homines Homeri exarminibus delectabantur, Dis. 50. in Cic. n. 1.
- Ætatis* annum ducentesimum expleat Seres, Dis. 77. in Anthol. num. 14.
- Ætatis* annum trigessimum complevisse jurare debebant iudices Athenis, Dis. 26. in Cic. num. 6.
- Ætatis* anno octogesimo quinto mortuus est Catheades, Dis. 61. in Cic. num. 8.
- Ætatis* tempus, quo senes munusibus publicis solvebantur, Dis. 1. in Cic. num. 6.
- Æternam* futuram Romam putabant Veteres, Dis. 86. in Anthol. num. 5.
- Æternitas* mentis spectanda, Dis. 33. in Anthol. num. 6.
- Æternum* ignem asserunt Perse, Dis. 69. in Anthol. num. 4. Athenienses, Dis. 69. in Anthol. num. 5.
- Æternum* se putavit Constantius, quum Gallum sibi insidiantem sustulisset, Dis. 41. in Thucyd. num. 6. Dis. 43. in Thucyd. num. 3. & Dis. 1. in Liv. num. 5.
- Æther* quomodo efficiat terrarum juxta Anaxagoram, Dis. 48. in Thucyd. n. 14. & 15.
- Æther* est Juppiter, Dis. 23. in Anthol. num. 9. & Dis. 65. in Anthol. num. 5. & Dis. 16. in Virg. num. 3.
- Æther*, atque ignis idem sunt, Dis. 68. in Anthol. num. 5.
- Æthere* decidentibus seminibus procreatos esse homines Veteres crediderunt, Dis. 30. in Cic. num. 2.
- Ætherem* administrans mens est Minerva, Dis. 17. in Liv. num. 8.
- Ætherem* corpus Angelis quidam tribuunt, Dis. 17. in Liv. num. 8.
- Æthereum* corpus animis, & Diis quidam tribuunt, Dis. 26. in Virg. num. 7.
- Ætheris* filias esse Deas quædam Hyginus affirmat, Dis. 18. in Thucyd. num. 5.
- Ætheris* conjux terra, Dis. 43. in Anthol. num. 3. ejusdem filii multi, Dis. 43. in Anthol. num. 4.
- Ætheris* summum escumen est Minerva, Dis. 16. in Virg. num. 3.
- Æthiops* Autochthonas esse Diodorus Siculus arbitrator, Dis. 4. in Thucyd. num. 10.
- Æthiopes* creabant Reges pulchriores, Dis. 15. in Eurip. num. 6.
- Æthiopes* plerique connohia promiscua permittebant, Dis. 30. in Thucyd. n. 3.
- Æthiopes* Gymnosophistas habebant philosophos, Dis. 14. in Cic. num. 6.
- Æthiopes* Macrohii agriculturam aspernabantur, quom lachæ, & carnibus vescerantur, Dis. 81. in Cic. num. 5.
- Æthiopis* exorta est pestis, quæ Athenienses invasis, Dis. 38. in Thucyd. num. 1.
- Æthiopis* Rex epistola ad Romanum Pontificem scribit Phœnicem trecentos annos vivere, Dis. 30. in Liv. num. 76.
- Æthiopis* jugum, quod Theos ocheuma vocatur, ignis ardet, Dis. 31. in Liv. num. 25.
- Æthiopiam* usque ad insulam Meroën debellavit Petronius, Dis. 9. in Liv. num. 14.
- Æthiopum* Rex Amasis responsi damnosissimum esse Damonem, Dis. 44. in Anthol. num. 6.
- Æthiopum* mentes cur cecederet Diis ditantur ab Homero, Dis. 10. in Eurip. num. 4.
- Æthiopum* solitudines agrediens Cambyfes exercitum perdidit, Dis. 42. in Thucyd. num. 2.
- Æthra*, seu ex Pleione Atlas gennit duodecim filias, Dis. 65. in Anthol. num. 2.
- Æthram* These matrem captivam abduxerunt Castor, & Pollux, quum bellum gessissent cum Atheniensibus ob raptam a Theseo Helenam, Dis. 16. in Eurip. num. 13.
- Æthrea* appellata Rhodus, Dis. 26. in Anthol. num. 3.
- Æthra* adhaest Mindo, Dis. 43. in Thucyd. num. 10. Dis. 48. in Thucyd. num. 30.
- Æthion* pictor semem sibi in Olympico conciliavit, Dis. 2. in Anthol. num. 12.
- Æthra* flammæ erudante Amphinomas, & Anaspis fratres parentes sollicitaverunt, quibus flammæ viam dederunt, Dis. 54. in Thucyd. num. 2.
- Æthra* jodice Ceres obtinuit disceptans de Sicilia possessione cum Vulcano, Dis. 33. in Thucyd. num. 2.
- Æthra* flammæ, & aethra montium esse rivos Phlegethontis dixit Plato, Dis. 83. in Anthol. num. 7.
- Æthra* in crateres an sese conjecerit Empedocles, Dis. 41. in Thucyd. num. 4.
- Æthra* incendia male deferere Virgilium perpetui aliqui poterant, Dis. 71. in Cic. num. 9.
- Æthra* mons adeo florum odore abundat, ut canes vestigia ferarum non sentiant, Dis. 33. in Thucyd. num. 4.
- Æthra* in monte genus humanum reparaverunt Deucalion, & Pyrrha, an in Parnasso, vel in Aëdo petrâ Phrygiæ, Dis. 34. in Thucyd. num. 4.

Æthra

- Æmam* Hiero appellavit Cœtanum, Dis. 54. in Thucyd. num. 2.
- Ætoli* avari, & iniusti, Dis. 7. in Liv. num. 4.
- Ætolica* an scripserit Nicander Colophonius co-
leher poeta, Dis. 75. in Cic. num. 4.
- Ætolis* fugæ locum adinere noluit Arigonus, Dis. 6. in Thucyd. num. 12.
- Ætolis* se jungant Romani, ut Philippum, qui
sædus cum Pœnis fecerat, ad pacem facien-
dam cogant, Dis. 44. in Thucyd. num. 4.
- Ætolorum* linguæ *æxæmæius* significat *correk-
tem* apud Aratum, Dis. 10. in Anthol. n. 5.
- Ætolum* quidam sciant Nicandrum Colopho-
nium, Dis. 75. in Cic. num. 1.
- Affædum* vacuitatem non amplectebantur Cy-
nici, nec Stoici, Dis. 57. in Cic. num. 5.
- Affines* tertio die nuptiarum convivium exhibebant, Dis. 30. in Thucyd. num. 7.
- Affinis*, qui cum Sponso, & Sponsa veheba-
tur, dicebatur Parochus, Dis. 31. in Thucyd. num. 8. & paranympus, Dis. 32. in Thucyd. num. 8.
- Afranius* leporem solis Artici concessum con-
sequutus est, Dis. 68. in Cic. num. 2.
- Afri* adversus Ægyptios subitis antiquis hel-
la gesserunt, Dis. 12. in Anthol. num. 2.
- Africa*, & Europæ simul major est Afs; Dis. 33. in Anthol. num. 2.
- ex Africa* advehuntur Metello Pio fere, & vo-
lucres ad vendendum, Dis. 3. in Liv. num. 9.
- Africa* iter mari altero die a quibusdam con-
fectum est, Dis. 76. in Anthol. num. 6.
- Africa*, vel Europæ populis Siciliâ opus est ad
imperium Orbis terrarum, Dis. 55. in Thucyd. num. 7.
- Africa* populi Jaderies motem habebant, quod
cujus joci femina arriterat, is eligebatur in
Virum, Dis. 29. in Thucyd. num. 12.
- in Africam* ex Europâ quidam mari altero die per-
venerunt, Dis. 76. in Anthol. num. 6.
- Africam* ab Europâ dividens mare nullum olim
fuisse tradit Plato, Dis. 34. in Thucyd. num. 2.
- in Africam* bellum transferens Agathocles a Car-
thaginensibus profligatus, ipso debellavit,
Dis. 44. in Thucyd. num. 10.
- Africam* biennio perdonavit Scipio, Dis. 52.
in Thucyd. num. 7.
- Africani* in honorem edito munere quum sor-
ditè se gessisset Tubero a Prætoris repulsus est,
Dis. 2. in Liv. num. 5. & Dis. 89. in Cic. num. 6.
- Africani* inscriptio sepulchralis, Dis. 30. in An-
thol. num. 7.
- Africanis* Elephantis longè fortiores Indici,
Dis. 37. in Cic. num. 3.
- Africano* concessum est, ut in cellâ Jovis ima-
ginem haberet, quæ promebatur, quum fu-
nus Cornelie genti duceretur, Dis. 20. in
Eurip. n. 9. & Dis. 29. in Liv. num. 11.
- Africano*, & Lælio adiutoribus scripsisse comæ-
dias Terentium proditum est, Dis. 1. in
Eurip. num. 6. *Vide. Scipio.*
- Africanus* quidam, seu Siritus tibias invenit, &
e loro fabricavit, Dis. 62. in Anthol. n. 3.
- Africum* præcipitem jure vocavit Horatius con-
tra opinionem Scaligeri, Dis. 71. in Cic. num. 8.
- Agallis* Corcyra sphaera lusus inventionem tri-
buit Nautice, Dis. 17. in Anthol. num. 1.
- Agallis* affirmat primam urbem conditam esse
Athenas, Dis. 4. in Thucyd. num. 7.
- Agamemnon* confidebat se Trojam everfurum,
si decem Nestori similes habuisset, Dis. 35.
in Cic. num. 6.
- Agamemnon* in bello vitæ, necisque potesta-
tem habebat, in ceteris secus, Dis. 5. in
Thucyd. num. 7.
- Agamemnon* a Theriste jurgis impune laceſſe-
batur, Dis. 5. in Thucyd. num. 7.
- Agamemnon* obicit Achilli, quod præliis so-
lum delectaretur, Dis. 28. in Thucyd. n. 2.
- Agamemnon* poetam reliquit Clytemnestra, qui
ejus mores componeret, & eo quidem vivo
nihil deliquit; eo verò ucciso multa flagitia
commisit, Dis. 1. in Eurip. num. 4.
- Agamemnon* regno, & vitâ spoliatus fuit, Dis.
16. in Eurip. num. 19.
- Agamemnon* Juppiter a Spartanis colebatur, &
unde sic dicebatur, Dis. 10. in Anthol. num. 19.
- Agamemnon* laudat Idomœneum, quod omnes
bibendo superaret, Dis. 14. in Anthol. n. 9.
- Agamemnon* nolebat Polyxenum sacrificare,
Dis. 13. in Eurip. num. 1. & 2.
- Agamemnon* vetuit diripi domum Antenoris ap-
positâ pantheræ pelle, Dis. 16. in Liv. n. 2.
- Agamemnon* transiit Regnum Sicyonium ad
Myrœnos, Dis. 5. in Thucyd. num. 2.
- Agamemnonem* cogitantem expressit Pylades,
ut magnum significaret, Dis. 17. in Anthol. num. 6.
- Agamemnonem* non tota nocte dormientem in-
ducit Homerus, Dis. 9. in Anthol. num. 5.
- Agamemnonem* Clytemnestra interfecit, Dis.
15. in Anthol. num. 10. & Dis. 1. in Eurip. num. 4.
- Agamemnoni* Pompejum comparabatur, qui ad-
mirabatur, quum tamen longè antepoſen-
dus esset Pompejus, Dis. 12. in Eurip. num. 13.
- Agamemnoni* gratificantes an Græci bellum
Trojanum suscepere, Dis. 15. in Eurip. num. 3. & 4.
- Aganice* Theſſali Hægeroris filia providens de-
fectum lunæ magicum murmur simulavit, quum
Luna cepit obſcurari, & hac ratione perſua-
dit se vim habere illius de Cælo detrahendæ,
Dis. 10. in Thucyd. num. 10.
- Agathonem*, & alios cum Rege defuncto ſepe-
liebant Gerrhi, Dis. 23. in Thucyd. n. 5.
- Agatharchem* pidiorem violenter inclaſum Al-
cibiades coegit domum pingere, Dis. 37. in
Thucyd. num. 7.
- Agatharchus* vidior in ſacris certaminibus epu-
lum dabat, & Simonide egreſſo conclave cor-
ruit, & locorem memoriâ Simonides cadave-
ra cognovit, Dis. 27. in Cic. num. 5.
- Agathias* Scholaſticus poeta, Dis. 78. in An-
thol. num. 1.
- Agathocles* Rex ſiſilibus utebatur, ut admo-
nere-
retur ſe nazum ſigulo patre, Dis. 78. in Anthol. n. 7.

- Agathocles Syracusarum tyrannus de liberavit a Carthaginiensium impetu bellum in Africam transferendo, *Dis.* 44. in *Thucyd.* num. 10.
- Agathonem poetam adimavit Euripides, *Dis.* 7. in *Eurip.* num. 8.
- Agathonis poëte versus in eos, qui paregon nunquam opes, & opus nunquam parengos elaborant, *Dis.* 24. in *Cic.* num. 5.
- Agros petra, in quo Deucalion, & Pyrrha genus humanum repararunt, *Dis.* 34. in *Thucyd.* num. 4. & ex quo natus Acæstus, *Dis.* 32. in *Virg.* num. 5. *Vide. Acedus.*
- Agelao, vel Archelao famulo Priamus Paridem exponendum tradidit, *Dis.* 27. in *Virg.* num. 4.
- Agendi imperitia Demosthenes, quam prius habuisset orationem, expluit est, *Dis.* 79. in *Cic.* num. 4. & *Dis.* 87. in *Cic.* num. 4.
- Ager Byssæi frugum centupliam reddit, *Dis.* 21. in *Virg.* num. 11.
- Ager occupatus Hannibalis castris non diminuto pretio Romæ venditus est, *Dis.* 83. in *Cic.* num. 3. *Vide. Agri. Agris.*
- Agellum exigua statera, & claudum derisit Thæcos Rex Ægyptiorum, & ideo regno exutus est, quem ipse opem laturus advenisset, *Dis.* 21. in *Liv.* num. 9.
- Agellus dicitur ab Æschylæ Deus Inferorum, *Dis.* 7. in *Eurip.* num. 7.
- Agellus reprehenditur ab Isocrate, quod nondum Græciæ rebus compositis bellum Persis intulisset, *Dis.* 44. in *Thucyd.* num. 7.
- Agellus nisi ab Ephoris revocatus fuisset Asiam subiturus videbatur, *Dis.* 7. in *Thucyd.* n. 12. & *Dis.* 52. in *Thucyd.* num. 3.
- Agellus deprehensus est ab Amico, quem equitaret in arundine, *Dis.* 58. in *Thucyd.* num. 1. & *Dis.* 4. in *Eurip.* num. 8.
- Agellus saepe circumventus hostibus eximium dandum esse censuit, *Dis.* 6. in *Thucyd.* num. 12. *Dis.* 9. in *Liv.* num. 2.
- Agellus Thebanus, qui ad templum confugerat, incolumis dimisit, *Dis.* 23. in *Anthol.* num. 3.
- Agellus anno ætatis octogesimo completo res pricearias in Ægypto gessit, *Dis.* 64. in *Anthol.* num. 6.
- Agellus vendidit nuda mancipia Africæ, ut appareret, quanto meliora essent Græci, *Dis.* 17. in *Thucyd.* num. 8.
- Agellus, ut Ephoris pareret, spem Asiam subigende abiecit, *Dis.* 5. in *Thucyd.* num. 6.
- Agropolis Argivorum terram populam, quum terremotus exisset, quomodo milites diceret volentes reinvenerit, *Dis.* 48. in *Thucyd.* num. 2. & eosdem est copias Argis abducere, *Dis.* 48. in *Thucyd.* num. 2.
- Agri imperium Græciæ peperit Laedæmonis, & nomen nullatum est ab Ephoris, quod in publico vesel nollet, *Dis.* 5. in *Thucyd.* num. 5.
- Agri Spartanorum Dux, quum in Arciam exercitum traduceret, terremotibus deterius est, *Dis.* 48. in *Thucyd.* num. 1.
- Agitandi curam peritiam reprehendit Plato in Anniceri, *Dis.* 44. in *Cic.* num. 7.
- Aglaophonis potestas dicebat Alcibiades, in quibus Olympias, & Pythias Alcibiadem coronabant, *Dis.* 17. in *Thucyd.* num. 6.
- Agna, qua scilicet Jovi sacrificabatur, ovis idulis a Festo nuncupatur, *Dis.* 30. in *Liv.* num. 11.
- Agri laedentes dixerunt subrumi a rumi, quos Mammas significat, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 9.
- Agnon Rhetoicoru esse artem negavit, *Dis.* 79. in *Cic.* num. 3.
- Agnos omes et Amicis Alexandri aureos clavos calcem infusus gestabat, *Dis.* 24. in *Cic.* num. 4.
- Agnum herbam mulieres in sacris Cereis sustinebant, quia libidinem extinguit, *Dis.* 39. in *Anthol.* num. 6.
- Agnum, srem, & vitulum immolabant in sacro embaruati, *Dis.* 53. in *Thucyd.* num. 21.
- Agonalia Festum, *Dis.* 30. in *Liv.* num. 53.
- Agoracrito multa opera dicebat Phidias, *Dis.* 2. in *Thucyd.* num. 4.
- Agoracritus in quo Atheniensium judicio victus ab Alcæmene signum suum nuncupavit Næmestem, & eâ lege vendidit, ne Athenis esset, *Dis.* 18. in *Eurip.* num. 11.
- Agoracritus statuaris insignis, *Dis.* 48. in *Cic.* num. 5.
- Agrarie legis auctores orante Cicerone superari sunt, *Dis.* 12. in *Cic.* num. 3. *Dis.* 36. in *Cic.* num. 20. & *Dis.* 47. in *Cic.* num. 7.
- Agri etiam lustrabantur, *Dis.* 53. in *Thucyd.* num. 19. & 21.
- Agri in Galliâ lustrabantur etiam, quum religio Christiana invaluisset, *Dis.* 53. in *Thucyd.* num. 22.
- Agri in possessionem mittebat populum lex Græchorum, *Dis.* 35. in *Cic.* num. 3. & 4.
- Agri quum propter inundationes Nili resistendi essent, Egyptii Geometriam excogitarent, *Dis.* 14. in *Cic.* num. 7. *Vide. Agri. Ageris.*
- Agricola serens, & cum letrone congregiens salsare dicebatur, *Dis.* 17. in *Anthol.* num. 4.
- Agriculturæ qui scripserint, *Dis.* 80. in *Cic.* num. 5.
- Agriculturæ ignarus Nicander Colophonius eam carminibus ornavit, *Dis.* 46. in *Cic.* num. 7. *Dis.* 63. in *Cic.* num. 4.
- Agriculturæ imperitus non fuit Nicander Colophonius, *Dis.* 73. in *Cic.* num. 2. & 5. & *Dis.* 74. in *Cic.* num. 2. & 6.
- Agriculturæ præcepta tradidit Cato Major, postquam egregius imperator exisset, *Dis.* 1. in *Cic.* num. 6.
- Agriculturæ præcepta quum tradiderit Cornelius Cællus, Varro, Columella, eam artem scivisse credendum est, licet ab agro remotissimi essent, *Dis.* 73. in *Cic.* num. 2.
- Agriculturam non exercebant civis Laedæmonii, *Dis.* 54. in *Anthol.* num. 9.
- Agriculturam aspernebantur multi populi, *Dis.* 81. in *Cic.* num. 5.
- Agriculturam Ceres Athenis monstravit Moetibus, *Dis.* 15. in *Cic.* num. 9.

Agriculturam homines mansueticasse Libanius tradit, *Disf.* 30. in *Cic.* num. 7.
 Agriculturam Janus docuit, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 55.
 Agrigentini Exqueto Olympico victori trecentis sctorum eorum bigis occurrerunt, *Disf.* 28. in *Liv.* oom. 1.
 Agrigentini rudiosi eorum, *Disf.* 54. in *Thucyd.* oom. 7.
 Agrigentini equis athletis magnifica sepulcra extruxerunt, *Disf.* 6. in *Anthol.* num. 10.
 Agrigentum grece Acragas a fluvio appellatum in colle erat, *Disf.* 54. in *Thucyd.* num. 5.
 Agrippa domitis Bosphorani honorum satiatae triumphum recusavit, & ornamentis contentus fuit, *Disf.* 25. in *Liv.* num. 9.
 Agrippa in Circo ovis collocavit, *Disf.* 20. in *Cic.* num. 10.
 Agrippa plebem a secedione revocavit, *Disf.* 31. in *Cic.* num. 4.
 Agrippina sava Noverca in prolem, & exisibit Glandio viro fuit, *Disf.* 15. in *Anthol.* num. 27.
 Agrippina conjux Germanici, *Disf.* 29. in *Anthol.* num. 3.
 Agrippina honoris causa Senatus concessit, ut carpeno intereret, *Disf.* 33. in *Liv.* num. 10.
 Agrippina Marti Neronis duo lidores decreti fuerunt, *Disf.* 28. in *Liv.* num. 4.
 Agrippinae vellus ex auro textili sine alia materia erat, *Disf.* 28. in *Liv.* num. 18.
 Agri Periclis, & Fabii pepererunt Archidamus, & Hannibal, ut eos civibus suspectos efficerent, illi suum agros suos Republicae donaverunt, *Disf.* 6. in *Thucyd.* num. 21.
 Agros herotariis a Persis quom audisset Rex Ethiopum, irriti eos, *Disf.* 81. in *Cic.* n. 5.
 Agros singuli convivae emerunt ex donis, quas illis dedit Caranus in nuptiis filii, *Disf.* 30. in *Thucyd.* num. 11.
 Agum Lacedaemoniorum in aquales partes distributum quom vidisset Lycurgus, dixit esse fratrum, non Civium, *Disf.* 1. in *Eurip.* num. 13. *Vide. Agri.*
 Agrynaulerant Syraculae, *Disf.* 33. in *Thucyd.* num. 3.
 Ahenis visceribus quasi praeditus esset Dydimus Chalcenterus appellatus est, *Disf.* 6. in *Cic.* num. 8.
 Aiacis Oilei filii comites tenuerunt Brutus, & Pentapolis & Ozolin edificarunt, *Disf.* 35. in *Thucyd.* num. 6.
 Aiax Oilei filius Cassandram compressit in templo Minervae, quare ipse irata Graecos perdidit, *Disf.* 27. in *Anthol.* num. 1. & *Disf.* 39. in *Virg.* num. 6.
 Aiax uterque perit ira Minervae, *Disf.* 27. in *Anthol.* num. 1.
 Aiax licet fortissimus non obtinuit arma Achillis, sed Ulysses sapientissimus, *Disf.* 27. in *Anthol.* num. 1. & *Disf.* 28. in *Anthol.* n. 1.
 Aidoneus dicitur Bacchas, *Disf.* 48. in *Anthol.* n. 1. & *Disf.* 7. in *Eurip.* o. 7. *Vide. Aidoneum.*
 Aidoneus dicitur Deus Insectorum, *Disf.* 7. in *Eurip.* num. 7.
 Alia Mulca operiebat quadrigas facta a se Myrmecides, *Disf.* 21. in *Eurip.* n. 6. *Vide. Alas.*

Alabandum molorem solum Alabandenses Deorum honoribus consecrarunt, *Disf.* 12. in *Liv.* num. 3. & *Disf.* 24. in *Virg.* oom. 1.
 Alani populi, *Disf.* 4. in *Liv.* oom. 7. & *Disf.* 25. in *Liv.* num. 19.
 Alas quare veteres affinxerunt Adrastra, *Disf.* 18. in *Eurip.* num. 9.
 Alas amississe Amorem dicit Propertius, quom significare vult ab illo non deleri, *Disf.* 58. in *Anthol.* num. 5. & 6.
 Alas adimebant, ut significarent perseverantiam, *Disf.* 58. in *Anthol.* num. 5. & seqq.
 Alas Fortuna quidam tribuerunt ad ejus inconsistentiam significandam, *Disf.* 81. in *Anthol.* num. 6.
 Alas abiecit Fortuna tradit Plutarchus, quam ad Romanos pervenit, *Disf.* 86. in *Anthol.* num. 5. *Vide. Alas.*
 Alas finguntur fornica, *Disf.* 19. in *Eurip.* num. 9.
 Alatus Equus Pegasus natus est e cruro Medosae, quam Perieus interfecerat, qui Pegalum domuit, *Disf.* 10. in *Anthol.* num. 3.
 Alba linea ante ostia carcerum Circi quos de canis ducebatur, *Disf.* 30. in *Cic.* num. 8.
 Alba condita ab Aescanio, *Disf.* 13. in *Liv.* n. 6.
 Alba oriundum sacerdotium Vestae, *Disf.* 31. in *Liv.* num. 27. & 28.
 Alba victimae in omnibus sacrificiis probabantur, *Disf.* 43. in *Virg.* num. 3. *Vide. Albi.*
 Albi, *Albas.*
 Albani nullam curam agebat cadaverum, *Disf.* 24. in *Thucyd.* num. 10.
 Albani deduxerunt triginta colonias Latinas, *Disf.* 17. in *Virg.* num. 4.
 Albani, & plures alii populi in urbem recepti sunt, *Disf.* 9. in *Liv.* oom. 6.
 Albano in monte Consules, quom magistratum missent, sacrum faciebant, *Disf.* 30. in *Liv.* num. 25. cui intererant omnes populi Latini, ideo hujus dies Feriae Latinae dicebantur, *Disf.* 30. in *Liv.* num. 25.
 Albano in monte Quinquatria celeberrima Domitiana, *Disf.* 29. in *Anthol.* num. 5. & *Disf.* 30. in *Liv.* num. 39.
 Albano in monte triumphavit Marcellus, ne mos erat, *Disf.* 24. in *Liv.* num. 24.
 Albano ritu sacrificare quid esset, *Disf.* 9. in *Anthol.* num. 9. & *Disf.* 24. in *Eurip.* n. 1.
 Alabandum prima vestalis Amata vocabatur, *Disf.* 31. in *Liv.* num. 16.
 Albanorum Rex Tarchetius jussit, ut filia miferetur cum membro virili, quod in foco visum fuerat, nasciturum enim clarissimum hominem oraculum praedixerat, *Disf.* 13. in *Liv.* num. 5.
 Albanos quare Virginius Patres appellat, *Disf.* 16. in *Liv.* num. 6.
 Albi coloris mappae leones, & uesi irriterantur, *Disf.* 10. in *Anthol.* oom. 8.
 Albi, & Rheno comprehensas nationes domuit Germanicus, *Disf.* 9. in *Liv.* oom. 15.
 Albi equi quatuor uno iugo juncti currum triumphantis trahebant, *Disf.* 28. in *Liv.* oom. 1.
 Albi equi Soli, & Jovi tribuebantur, *Disf.* 28. in *Liv.* num. 1. *Vide. Albi. Albis. Albus.*
 Al.

- Albinus græce, latineque res Romanas scripsit, Disf. 21. in Liv. num. 2.
- Albinus, & M. Antonius simul Consules fuerunt, Disf. 17. in Cic. num. 5.
- Albionem contra pugnans Hercules imbrem lapidum impetravit, quomodo tela non suppetere, Disf. 48. in Thucyd. num. 32.
- Albit equis quoddam Camillus triumphasset in exiliis pulsus est, Disf. 12. in Liv. num. 9. & Disf. 28. in Liv. num. 2. & 12.
- Albia equis usus esse crimini datum est Hieronymo Regi Syracusarum, Disf. 28. in Liv. num. 1. Dionysio, Disf. 28. in Liv. o. 2.
- Albis calculis letos dies Thracas numerabant, tristes autem nigris, Disf. 5. in Eurip. n. 3.
- Albo lapide constabant sortes, quibus Hercules Posteri dividerunt Peloponnesum, & quando a Cresphonte decepti sint, Disf. 49. in Anthol. num. 2.
- Albo ovi comparatur Phryxus, Disf. 60. in Cie. num. 4. Vide. *Alba. Albi. Albus.*
- Albricus qualem describit imaginem Plutonis, Disf. 7. in Eurip. num. 12.
- Albrius tradit Vestam esse ignem, Disf. 37. in Liv. num. 21. & Junonem cum seculo, & in throno sedentem fingi, Disf. 25. in Virg. num. 7.
- Albus color unius factionis arigerum in ludis Romanis hiemem representabat, Disf. 40. in Cic. num. 2.
- Albus color diis gratissimus, Disf. 42. in Virg. num. 4. Vide. *Alba. Albi. Albus.*
- Albus. Vide. *Sperius. Pegasus.*
- Albutus consuevit in scholis declamans, Disf. 85. in Cic. num. 7.
- Alcum Sami conditorem Sami a Jove genitum crediderunt, Disf. 24. in Virg. num. 2.
- Alceus antea vocabatur Alcemen filius, postea sese Herculem appellari iussit, Disf. 8. in Anthol. num. 2.
- Alceus maximus vini laudatur, Disf. 13. in Anthol. num. 5.
- Alcemenes struarius insignis, Disf. 48. in Cic. num. 5.
- Alcmeones de artis præstantia cum Agoracrito contendens iniquis Atheniensium sententia Civis suo favore eum vicit, Disf. 18. in Eurip. num. 11.
- Alcmenis Venerem, quæ in ætate hoc est in ætate vocabatur, quare Pausanias quadratam appellet, Disf. 46. in Thucyd. num. 6.
- Alexander oculum Lycerto eruit, qui eum adeo benignè tradidit, ut amico reddiderit, Disf. 54. in Anthol. num. 2.
- Alces decedebant in ludis, Disf. 10. in Anthol. num. 10. & Disf. 25. in Liv. num. 19.
- Alkestem ab Inferis revocavit Hercules, Disf. 8. in Anthol. num. 5.
- Alcibidem in externâ terrâ humatum neglexerunt Athenienses, Disf. 3. in Eurip. num. 15.
- Alcibidem lacrimari coegit Socrates quomodo ostendit sciendam administrandæ Reip. et deesse, Disf. 56. in Cic. num. 6.
- Alcibidem capite damnant Athenienses, licet nulla suspicio esset criminum, quibus accusabatur, Disf. 27. in Thucyd. num. 21.
- Alcibiadem, & Niclam Duces in bello siculo Athenienses prudenter conjunxerunt, Disf. 37. in Thucyd. num. 1. 3. & 4.
- Alcibiades victoriam secum circumferre visus est, Disf. 20. in Thucyd. num. 18.
- Alcibiades duos Graciam ferre non posse dicebant, Disf. 20. in Eurip. num. 19.
- Alcibiades tibias aspernatus est, eo quod ut deformeretur, & idem nobilibus persuasit, Disf. 61. in Anthol. num. 3.
- Alcibiades septem currus misit ad Olympicos ludos, Disf. 6. in Anthol. num. 8. & Disf. 37. in Thucyd. num. 8. & primam, secundam, & tertiam, vel quartam palmam obtinuit, Disf. 6. in Anthol. num. 8. & Disf. 37. in Thucyd. num. 8.
- Alcibiades ab exilio revocatus, ut rem pupuli gratiam faceret, sacra Cereris instauravit, Disf. 36. in Anthol. num. 2.
- Alcibiades an Pericli auctor fuerit, ne rationem redderet, Disf. 22. in Thucyd. num. 2.
- Alcibiades commemorat hospitium, quod suis Majoribus erat cum civitate Spartanoorum, Disf. 16. in Liv. num. 5.
- Alcibiades bellum inferre Siculis persuasit Atheniensibus, Disf. 37. in Thucyd. num. 4. & Disf. 33. in Cic. num. 6. & Disf. 36. in Cic. num. 6.
- Alcibiades Peloponnesum ferè totum contra Lacedæmonios concitavit, Disf. 36. in Cic. n. 5.
- Alcibiades, quum in Olympiis videretur, convivium populo exhibuit, Disf. 2. in Anthol. num. 8. & Disf. 37. in Thucyd. num. 5.
- Alcibiades quum in Olympiis curru viceret, septuaginta currus fracti dicuntur, Disf. 2. in Anthol. num. 8.
- Alcibiades quum peregrinaretur, quatuor urbibus tanquam famulis abutebatur, Disf. 37. in Thucyd. num. 5.
- Alcibiades pugno Hipponicum percussit risum æqualium captans, Disf. 37. in Thucyd. num. 7.
- Alcibiades pingere domum Agatharchum cogit violenter inclusum, Disf. 37. in Thucyd. num. 7.
- Alcibiades Tauream æmulum in manere publico cultro percussit, Disf. 37. in Thucyd. num. 7.
- Alcibiades quomodo damnatus sit propter obtruncatos hermas, & propter bellum Siculum malè cessit Atheniensibus, Disf. 46. in Thucyd. num. 2.
- Alcibiades quomodo esset pulcherrimus, ejus formam in effigendis Hermis exprimebant, Disf. 46. in Thucyd. num. 7.
- Alcibiades proditor non fuit, quum multis in eummodis affectus Athenas, Disf. 31. in Thucyd. num. 7.
- Alcibiades, quum dixisset ura, & pullos parere asseres, respondit Socrates Xantippen filios gignere, Disf. 55. in Cic. num. 3.
- Alcibiades Socrates euncestis præmium, quod ob fortitudinem in bello consequutus fuerat, Disf. 54. in Cic. num. 9.
- Alcibiades potentia apud Athenienses, Disf. 20. in Cic. num. 5.

Alcibiadis exemplum, cui non bene cessit bellum siculum, non satis idoneum erat ad dissuadendum bellum in Africam transferre, Disf. 44. in Thucyd. num. 8.
 Alcibiadis similitudo cum Scipione, Disf. 45. in Thucyd. num. 1.
 Alcibiadis, & Nicie morum diversitas, Disf. 37. in Thucyd. num. 3.
 Alcibiadis luxus, & magnificentia, Disf. 37. in Thucyd. num. 5. & 8.
 Alcidas Lacon cęstibus decertans ab Adraſto liberatus est a morte, Disf. 12. in Anthol. n. 3.
 Alcino filia Naufica vestes lavabat, Disf. 21. in Liv. num. 1.
 Alcinoi luxus, Disf. 53. in Anthol. num. 5.
 Aleinoi supplicans Ulyſſes in foco, & in cineribus jacuit apud Homerum, Disf. 25. in Thucyd. num. 4.
 Alcmæon Crotonienſis, vel Anaxagoras, vel Anaximander librum de rerum Naturæ primus edidit, Disf. 11. in Thucyd. num. 7. & Disf. 8. in Cic. num. 3.
 Alcmæon primus Athenienſium curia viſit in Olympio, Disf. 6. in Anthol. num. 7. & Disf. 37. in Thucyd. num. 9.
 Alcan podera a Lacedæmonij civitate donatus est, Disf. 27. in Thucyd. num. 4.
 Alcmæa ultima ſeminarum cum Jove concubuit, Disf. 68. in Anthol. num. 2.
 Alcmæone flavio ſimulacrum Cybele abluabant Sacerdotes, Disf. 28. in Thucyd. num. 3. & Disf. 53. in Thucyd. num. 19.
 Alcyone una ex Plejadibus, Disf. 65. in Anthol. num. 9.
 Alcynæum filium Antigonus exectus est, quod graderet neco Pyrrhi hoſtis, Disf. 24. in Eurip. num. 5.
 Alci ludabant in Saturnaliis, Disf. 30. in Liv. num. 51. & 52.
 Alcibatur in Prytæneo filii defunctorum in bello publico ſumpta, Disf. 22. in Thucyd. n. 4. ſchleræ etiam, Disf. 15. in Thucyd. n. 5.
 Alchur ſuis ſumptibus Eleuſine Philen Theſiam Hyperides, Disf. 77. in Cic. num. 3.
 Alere equos imprecabantur Lacones ei, cujus res perditas volebant, Disf. 6. in Anthol. n. 9.
 Alere parentes non tenebantur filii, ſi non curarent, ut arrem diſcerent. Disf. 27. in Thucyd. num. 3.
 Alere equos maximum armentum, Disf. 37. in Thucyd. num. 9. Vide. *Aur. Alit.*
 Alencomantes vocabantur, qui per ſarism vaticinabantur, Disf. 42. in Thucyd. num. 7.
 Alexander æolus dicit orationem Euripidis melle dulciorem, Disf. 4. in Eurip. num. 11.
 Alexander Macedon ſexdecim annos dux fuit, Disf. 11. in Eurip. num. 17.
 Alexander Achilli ſe comparabat, Hephaſtionem Patroclo, Disf. 12. in Eurip. num. 13. quoniam tamen Alexander longè præferendus eſſet non ſolum ipſi, ſed etiam omnibus aliis, qui fuerant, Disf. 12. in Eurip. num. 13.
 Alexander decem annis junior ætate conſulari deceſſit, Disf. 20. in Eurip. num. 4.
 Alexander ira commotus eſt tibiz cantu, ut quaſi pugnaturus exiret, Disf. 60. in Anthol. num. 15.

Alexander humi jacentium adulationes deſideravit, Disf. 78. in Anthol. num. 4. & Disf. 1. in Liv. num. 4.
 Alexander invidiſſe dicitur iſis, qui Trojam cepèrunt, Disf. 2. in Thucyd. num. 3.
 Alexander citharam Paridis noluit videre, Disf. 57. in Thucyd. num. 9.
 Alexander Achillis citharam deſideravit videre, Disf. 57. in Thucyd. num. 9.
 Alexander Severus purpura addi lineæ veſti non probabat, & ſorum intexere demenſiam poterat, Disf. 4. in Thucyd. num. 5.
 Alexander Severus de conſilio hominum hiſtorie peritarum pleraque decernebat, Disf. 6. in Thucyd. num. 10. & Disf. 8. in Liv. num. 6.
 Alexander qua nocte natus eſt, templum Dionæ Epiheſis coſſignavit, & qua caſam hujus incendiæ attulerit Hegeliæ, Disf. 24. in Anthol. o. 1.
 Alexander plures ſtrategemara, quam alii, excogitavit, Disf. 28. in Anthol. num. 8.
 Alexander ſi fortitudinem coſuiliſſe offentare, minùs reprehenderetur, Disf. 28. in Anthol. oem. 8.
 Alexander edoſus ab Homero præcepit militibus, ut barham raderent, ne apprehenderentur ab hoſtibus, Disf. 9. in Liv. o. 8. & Disf. 73. in Cic. n. 3.
 Alexander Magnus quom Theſas diſcripſit, Phryne ſe reditaturam pollicita eſt, Disf. 77. in Cic. num. 3.
 Alexander certamen bibendi in honorem Galani inſtituit, in quo triginta quinque ſtatim expirarunt, Disf. 65. in Anthol. n. 30.
 Alexander minùs aptus ad præcedendum ſuit propter nimias perſeutiones, Disf. 65. in Anthol. num. 30.
 Alexander Pherzus immenſiſſimus tyrannos, Disf. 10. in Thucyd. num. 5.
 Alexander excogitavit rationem, qua deſeſſio Loni magis confirmaret animos militum, Disf. 10. in Thucyd. num. 10.
 Alexander in honorem Hephaſtionis ludos exhibuit, in quibus tria milia hominum decertarunt, Disf. 4. in Anthol. num. 1.
 Alexander Bucephalum ſexdecim talentis emit, Disf. 6. in Anthol. num. 9.
 Alexander coronavit Achillis tumulum, Disf. 32. in Anthol. num. 6.
 Alexander quantum Orhis partem domoerit, Disf. 46. in Anthol. num. 4.
 Alexander quo apparatu jura barbaris dicebat, Disf. 21. in Liv. num. 7.
 Alexander unguentum Darii juſſit cuſtodij librorum Homeri dari, Disf. 34. in Anthol. n. 2.
 Alexander Xenocrati legatos miſit cum quoiquaginta talentis, Disf. 9. in Cic. num. 13.
 Alexander Chæridum poetam pro ſingulis verſibus ſingulis Philippiis donavit, Disf. 10. in Cic. num. 3.
 Alexander quom Theſis evertit, pepercit adibus Findari, Disf. 16. in Cic. num. 3.
 Alexander ab Athenienſibus Demofthenem petiit, nec obtinuit, Disf. 11. in Cic. num. 4.
 Alexander pedibus velociſſimus fuit, Disf. 2. in Anthol. num. 10. & Disf. 37. in Cic. num. 2.
 Alexander unus ex ſeptem tragicis poetis, qui

- Flejades** appellati, *Disf. 65. in Anthol. n. 10.*
Alexander quom a morbo convulsiſſet, dixit ſe
admonitum a morbo mortalem eſſe, *Diſf. 79.*
in Anthol. num. 1.
Alexander Magnus ſquā ſtygiā extinguiſt eſt con-
ſilio Ariſtotelis, *Diſf. 83. in Anthol. n. 12.* en
reverā veneno extinguiſt ſit, *Diſf. 83. in An-*
thol. n. 12. vino extinguiſt dicitur ab Ephippo,
Diſf. 65. in Anthol. num. 29.
Alexander Epiri Rex oraculo Dodoneo dece-
ptus eſt, *Diſf. 83. in Anthol. num. 14. & Diſf.*
10. in Virg. num. 3.
Alexander Severus habebat in larariis ſecundo ſi-
mulacra Ciceronis, Virgilii, Achillis; ſimula-
cerum verò Alexandri Magni inter divos collo-
cavit, *Diſf. 22. in Thucyd. n. 3.*
Alexander concubius ſerpentis genitus eſſe di-
citur, *Diſf. 28. in Liv. n. 10. & Diſf. 24. in Cic.*
n. 5. ex Jove, Diſf. 17. in Liv. num. 1. & 7. &
Diſf. 32. in Virg. n. 2. ipſe ex Hammone ſe
natum dici voluit, *Diſf. 41. in Thucyd. num.*
3.
Alexander Darii uxorem non modò non viole-
vit, ſed ne videre quidem appetivit, *Diſf. 84.*
in Cic. n. 6.
Alexander ab Alexandro reprobatur, *Diſf. 89.*
in Cic. n. 2.
Alexander moriens in Euphratem precipitare
ſe voluit, ut Deus putaretur, *Diſf. 43. in Thu-*
cyd. n. 4.
Alexander priſido Thebas exciſit, & res Græciq,
& aliarum pompavit, quam bellum Perſis in-
ferret, *Diſf. 44. in Thucyd. n. 7.*
Alexander gaviſus eſt invenſiſſe hoſtem Porum
virtute præſtantem, *Diſf. 21. in Virg. n. 16.*
Alexander quæ de cauſa appellatus ſit, quom
priſida Perſis vocaretur, *Diſf. 27. in Virg. u. 4.*
Alexander ſe mortalem cognoviſſe ex venerel
voluptate, & ſomno aiebat, *Diſf. 41. in Thu-*
cyd. n. 5. & Diſf. 32. in Virg. num. 1.
Alexander proſperâ fortunâ depravatus eſt, *Diſf.*
8. in Liv. n. 4.
Alexander Magnus telis venenatis Indorum vul-
neratis medebatur herbâ, quam ipſi in ſomnis
dracon ostenderat, *Diſf. 38. in Thucyd. n. 3.*
Alexander quomodo inſerſerit Beſſum Darii
proditorem, *Diſf. 51. in Thucyd. n. 6.*
Alexander quanto impetu bellum Aſiæ confece-
rit, *Diſf. 50. in Thucyd. n. 4.*
Alexander benevolentia proſequutus Calliſthe-
nem interfecit, *Diſf. 64. in Cic. n. 6.*
Alexander nunquam de hoſtibus triumphum enni-
ſit, *Diſf. 24. in Liv. n. 5.*
Alexander Severus eliphantiis triumphavit, ipſo
ipſum pedes inceſſit, *Diſf. 24. in Anthol. n.*
4. & 6. & Diſf. 18. in Liv. n. 3.
Alexander Severus Artaxerxe devicto pacavit
Orientem, *Diſf. 24. in Anthol. n. 6.*
Alexander decem millia talentorum in funere
Hephæſtionis impendit, *Diſf. 23. in Thucyd.*
num. 1.
Alexander inter pocula Amicos, & Clyrum ſer-
vatorem ſuum interfecit, *Diſf. 44. in Anthol.*
n. 10. & Diſf. 65. in Anthol. n. 19. & Diſf. 30.
in Virg. n. 1.
Alexander celebravit in Indiâ ſacrâ Bacchi, nec

ab hoſtibus oppreſſus fuit, *Diſf. 46. in An-*
thol. n. 7.

Alexander quom trajecit Hellespontum ſeptra-
gines talenta habebat, *Diſf. 45. in Thucyd. n. 8.*

Alexander everit columnâ, in quæ deſcripti
erant cœq Regum Perſarum, *Diſf. 30. in Thu-*
cyd. n. 6.

Alexandri comites Megſſthenes, & Nearchus
multa de Indiâ fabuloſis dixerunt, *Diſf. 2. in*
Thucyd. n. 9.

Alexandri cadaveri Anguſtus coronam auream
impoſuit, *Diſf. 31. in Anthol. n. 9.*

Alexandri bucephalus ornatus neminem præter
ipſum ſeſſum patiebatur, *Diſf. 59. in Cic. n. 7.*

Alexandri Magni ſimulacrum inter divos colli-
cavit Alexander Severus, *Diſf. 20. in Thu-*
cyd. n. 3.

Alexandri Magni Clemyde indutus Pompejus
triumphavit, *Diſf. 28. in Liv. n. 13.*

Alexandri Magni tempore Græci coeperunt re-
dere barbam, *Diſf. 42. in Anthol. n. 7.*

Alexandri Magni meter Olympias Thyſos cele-
berris ſerpentes contrèdit, *Diſf. 46. in An-*
thol. n. 6.

Alexandri Præſtigiatris neculem conſuluiſſe e-
grocos habetur ex Luciano, *Diſf. 38. in Thu-*
cyd. n. 4.

Alexandri exercitus & ſenatoribus, non e miſſi-
bus conſtare videbatur, *Diſf. 45. in Thucyd.*
num. 9.

Alexandriam & Siciliâ quidam ſepimo die, alii
ſexto pervenerunt, *Diſf. 76. in Anthol. n. 7.*

Alexandro Megno inter omnes Reges proximus
fuit Mithridates, *Diſf. 6. in Thucyd. n. 10.*

Alexandro Magni preferendus eſt Caſar, *Diſf.*
10. in Liv. n. 0.

Alexandro offerenti ſe daturum, quidquid pœte-
ret, quid reſponderet Diogenes, *Diſf. 81. in*
Anthol. n. 0.

Alexandro Homerum ſe emendatum tradiſſe
Ariſtoteles, qui dicebatur Homerus in *répdy-*
as, *Diſf. 6. in Cic. n. 6.*

Alexandro ne duces, & viros concederent
Athenienſes, auctor fuit Hyperides, *Diſf. 76.*
in Cic. n. 5.

Alexandro Germani reſponderunt ſe nihil time-
re, niſi quod Cœlum ſuis capibus illabere-
tur, *Diſf. 85. in Anthol. n. 3.*

Alexandrum ad bellum contra Perſas incitavit
Iſocratus oratio, *Diſf. 10. in Cic. num. 4. &*
Diſf. 36. in Cic. num. 9.

Alexandrum ſe haberi voluit Carſcellâ, *Diſf.*
78. in Anthol. num. 4.

Alexandrum ſedentem in Solio Darii Græcos, qui
non viderant, gaudii caruiſſe dixit Damaratus,
Diſf. 8. in Thucyd. n. 8.

Alexandrum Phœrum bello periturus Pelopidas
Sulis deſectu terrens milites conſcribere ſu-
perſedit, *Diſf. 10. in Thucyd. num. 5.*

Alexandrum inter, & Vulcanum Ægyptii dice-
bant annorum quadreginta octo milia interceſ-
ſiſſe, *Diſf. 13. in Cic. num. 6. & Diſf. 14. in*
Cic. n. 1.

Alexandrum ſequutus eſt Onoſericus, *Diſf. 43.*
in Cic. n. 4.

Alexandrum Magnum maximâ invifum fecit ve-
ſtis

his manio, Dis. 13. in Thucyd. num. 4.
ad Alexandrum accessisse Amazonem Thalestrin, ut
 Liberis ex eo procrearet, an falsum sit, Dis.
 57. in Thucyd. n. 11. & Dis. 70. in Cic. n. 1.
 Alexandrum pervenisse ad Canasum montem
 falsum est. Dis. 70. in Cic. n. 1.
 Alexandrum parum absuit, quin Philippus ebrius
 interficeret, Dis. 44. in Anthol. n. 12.
 Alexarchus grammaticus Solem se mentiebat,ur,
 Dis. 6. in Cic. num. 7.
 Alexicaco Apollini statum posuerunt Athenien-
 ses, quum pestis cessasset, Dis. 38. in Thu-
 cyd. n. 6.
 Alexicacos Apollo, & Hercules appellatur,
 Dis. 9. in Anthol. n. 7.
 Alexians distectam maximè excoluit, Dis. 60.
 in Cic. n. 1.
 Alexipharma Nicandri imitatus est Maecr,
 Dis. 75. in Cic. n. 2. & 3.
 Alexis apud Atheniensem vinum homini compa-
 rat, Dis. 64. in Anthol. n. 2.
 Alexis poeta apud Atheniensem, Dis. 80. in An-
 thol. n. 8.
 Alexis comicus dicit Pythagoricos vivere vim
 conjeciorum in carcerem, Dis. 3. in Eurip. n. 5.
 Ali ab Heracleote voluerunt Mariandyni, qui
 se tanquam servos ipsi dederant, Dis. 20.
 in Thucyd. n. 2.
 Ali vaporibus sidera, & Solem Stoici credide-
 runt, Dis. 37. in Anthol. n. 2. & Dis. 30.
 in Eurip. n. 3.
 Ali vaporibus fluminum animas defunctorum
 crediderunt Stoici, Dis. 30. in Eurip. n. 2.
Vide. Alchastur. Alit.
 Alimenta dabantur Athletis in Prytaneo, Dis.
 55. in Thucyd. n. 5.
 Alimenta populo Romano ministrabat Sicilia,
 Dis. 33. in Thucyd. n. 2.
 Alimenta equis Alcibiadis peregrinantis prebe-
 bant Chii, Dis. 37. in Thucyd. num. 5.
 Alimenta cautum dederat plebs, quæ assequen-
 ta alia majora concupiscit, Dis. 43. in Thu-
 cyd. n. 2. & 5.
 Alimenta poetis quos Tarcherius interfici jusserat
 volucres, & lupa præbuerat, Dis. 13. in Liv. n. 5.
 Alimenta populo suppeditare non poterat Italia
 deliciis Romanorum referta, Dis. 23. in Cic.
 n. 4. & Dis. 3. in Liv. n. 1.
 Alimenta equis viatoribus in Circensibus publi-
 cè constituerunt Imperatores, Dis. 6. in An-
 thol. n. 10.
 Alimenta exercitui præbuit multos dies Pythius,
 cujus filium Xerxes dissecti jussit, Dis. 53.
 in Thucyd. n. 7.
 Alimenta multis puerorum millibus constituit
 Trajanus, Dis. 25. in Anthol. n. 3.
 Alimenta quibus insensibus ministraverint ani-
 malia, Dis. 18. in Liv. n. 3. & seqq.
 Alimenta in Prytaneo Posteria Lycurgi decreta
 sunt, Dis. 36. in Cic. n. 7.
 Alimenta mercedis loco accipiant lupi pro præ-
 diis asserta, Dis. 38. in Cic. n. 5.
 Alimento cur indigat noster ignis, Dis. 10. in
 Eurip. n. 5.
 Alimentum quid sit, Dis. 10. in Eurip. n. 6.
 Alimentum Chrylippo in os ingerebant Amici,
 Dis. 92. in Cic. n. 3.

Alimentus res Romanas Græco sermone scri-
 psit, Dis. 11. in Liv. n. 1.
 Alipm, qui Athletas ad certamen exercebant,
 Dis. 6. in Anthol. n. 17.
 Alit artes bene; sententia est Ciceronia, Dis.
 68. in Cic. n. 6. *Vide. Alchastur. Ali.*
 Alites, quæ volatæ sugurium faciebant, Dis. 19.
 in Liv. n. 20. earum duo genera, Præpetes, &
 Inebres, Dis. 19. in Liv. num. 10.
 Allatrare Scipioni Cato dicebatur, quia eum
 objouraret, Dis. 24. in Anthol. n. 6.
 Allegoris utuntur poetæ ad explicandas res
 philosophicas, Propbetæ, Dis. 19. in Virg. n. 14.
 & Dis. 30. in Virg. n. 1.
 Allegoriis usi sunt etiam Philosophi, Dis. 11.
 in Thucyd. n. 8.
 Allix, & Cremenæ clades postridie Idus conti-
 git, Dis. 30. in Liv. n. 24.
 Alligabant templo Dei illud, quod ei dicere
 volebant Veteres, Dis. 40. in Thucyd. n. 9.
 Allium oleæ adolescentem se malle, quum un-
 guenta dixit Vespasianus, Dis. 34. in Anthol.
 n. 5.
 Allobrogens appellatus est Fabius Maximus Al-
 lobrogibus devictus, Dis. 20. in Eurip. n. 8.
 Allobrogum legati consilium interficendi Cice-
 ronem dederunt, Dis. 2. in Cic. n. 10.
 Alludit ad Apollinem genitorem Virgilius, dum
 eum patrem vocat, Dis. 40. in Thucyd. n. 3.
 Almone fluvio simulacrum Cybeles abluabant,
 Dis. 28. in Thucyd. n. 3. & Dis. 53. in Thu-
 cyd. n. 19.
 Aloei filii omnia tribus Mens antiquis indide-
 runt, Dis. 19. in Virg. n. 6.
 Alone insula terramota nata est, Dis. 48. in
 Thucyd. n. 30.
 Alpes, Rhiphaeos montes, Phlagram, & Colpen
 in eadem regione collocat Orpheus, Dis. 3.
 in Thucyd. n. 3.
 Alpes raro terramotibus vexantur, Dis. 48. in
 Thucyd. n. 33.
 Alpes inter, & Apenninum regio antiquitus Gal-
 lia Cisalpina vocabatur, Dis. 4. in Virg. n. 2.
 & Dis. 17. in Virg. n. 1. possidebatur ab En-
 fceis, Dis. 15. in Liv. n. 11. & Dis. 4. in Virg.
 num. 2.
 Alpes si humanâ ope transcendendi non potuissent,
 Hannibal temerarius, non fortis fuisset, Dis.
 61. in Cic. n. 7. *Vide. Alpium.*
 Alpheo miscebatur quidam fluvius Acheron,
 Dis. 23. in Anthol. n. 14.
 Alphini Necropolis corâ sepultus Hyperides, Dis.
 77. in Cic. num. 2.
 Alpium pars, ex qua Danubius oritur, Pitene
 appellatur, quare in hoc immerito reprehen-
 ditur Aristoteles, Dis. 3. in Thucyd. n. 4. &
 Dis. 71. in Cic. n. 9. *Vide. Alpes.*
 Alta a Virgilio cur appelletur Roma, Dis. 17.
 in Virg. n. 6. & 7.
 Altaria frui donis dicebantur, quum thure, co-
 sto, & femoribus cumulabantur, Dis. 45. in
 Virg. n. 6.
 Altaria, dum sacrificaretur, coronabantur, Dis.
 41. in Virg. n. 8. & Dis. 44. in Virg. n. 1.
 Altes tenuit unum ex principibus imperii Pri-
 mi, Dis. 12. in Eurip. n. 10.

- Altis locos, Dis. 25. in Eurip. nom. 18.
 Altitudo Edificiorum Romanorum, Dis. 17. in Virg. n. 6. & 7.
 Altitudo defonitur ex distantia a medio Mundi, Dis. 48. in Thucyd. n. 14.
 Altitudo navis Ptolemaei erat quadraginta cubitorum, Dis. 14. in Eurip. n. 2.
 Altitudo Pallantis, qui moenia Romae excedebat, Dis. 6. in Eurip. nom. 11.
 Altitudo Obelisci in Circo collocati erat centumviginti quinque pedum praeter basim, Dis. 20. in Cic. num. 9.
 Altitudo columnae in fora Traiani, Dis. 29. in Cic. n. 4.
 Altius Jupiter dicebatur ab Alti loco Olympiae, Dis. 10. in Anthol. n. 23.
 Alveum luforium cum tesseris e gommis duabus latum tres pedes, longum quatuor tolit in triumpho Pompeius, Dis. 26. in Liv. n. 4.
 Alvi purgationem invenit Aesculapius, Dis. 38. in Thucyd. n. 5. *Vide. Alvi.*
 Alumni Herculis habitus sunt Athletae, Dis. 5. in Anthol. n. 3.
 Alvo ut se rursus reciperet Desphue fugiens Apollinem oravit terram matrem, Dis. 24. in Anthol. n. 2.
 Alvom purgare homines docuerunt Ibes, Dis. 6. in Thucyd. n. 3.
 Alvum solvere aro silvestri dicitur urfi, Dis. 6. in Thucyd. n. 4. *Vide. Alvi.*
 Am persica lingua significat *circum*, Dis. 53. in Thucyd. n. 21. & Dis. 30. in Liv. num. 70. & Dis. 88. in Cic. n. 7.
 Amabilitas continebatur castus Veneris, Dis. 19. in Anthol. n. 3.
 Amaram regionem quom occupasset Thessali, Boroti Patriam relinquere noluerunt, ideo Meoeste appellati sunt, & pro servis habitus, Dis. 20. in Thucyd. n. 1.
 Amaraudum vocabant locum, in qua Paris educatus fuit, postea Patroa a Paride vocaverunt, Dis. 19. in Anthol. n. 4.
 Amaro in morte pylae erant, Dis. 7. in Eurip. n. 6.
 Amante voti compote nihil felicius, frustrato vero nihil infelicius, Dis. 19. in Anthol. n. 7.
 Amosiem omnis filiorum se futurum Thales dixit, & ideo non glaxiae uxorem, Dis. 15. in Anthol. n. 14.
 Amantes optant fieri res, quibus utuntur personae amatae, Dis. 40. in Anthol. n. 4. & 5.
 Amantium, & amatorum exercitus insuperabilis esset, Dis. 15. in Anthol. n. 9.
 Amantium petitoria poete non existimant scelus, Dis. 83. in Anthol. n. 9.
 Amaro linea extrema; proverbium est, Dis. 29. in Thucyd. n. 4.
 Amares utrum sapienter interrogatus Panstius, quid responderet, Dis. 65. in Cic. n. 4.
 Amasi interrogante quid esset damoosissimum, respondit Aethiopum Rex esse Damoosum, Dis. 44. in Anthol. n. 6. *Vide. Amasi.*
 Amasio Attide interfecto Cybelen furem consecutus est Mariyas, Dis. 61. in Anthol. n. 7.
 Amasis Aegyptiorum Rex creatus est propterea quod Regi corosum roseam donaverat, Dis. 5. in Anthol. n. 9.
 Amasis, quam Cambyfes peteret filiam, misit Nitidem Aprii filiam, quem iniererat quae impolit Cambysem ad bellum Aegyptiis inferendum, & hoc pacto Amasis regno spoliatus est, Dis. 15. in Anthol. n. 23.
 Amasis consilium dedit Polycrati, ut suam felicitatem interrumpere voluntaria iactura aliquis rei esset, Dis. 18. in Eurip. n. 7. *Vide. Amasi.*
 Amatae vocabatur omnes Vestales; quia prima apud Albos hoc nomine vocabantur, Dis. 31. in Liv. n. 16.
 Amathos civitas Veneris colu nobilis, Dis. 55. in Anthol. n. 2. inde Venus Amathuntia dicta est, Dis. 55. in Anthol. n. 2.
 Amator puellam immolandum, ne Messena caperetur, quomodo fervare conatus fuerit, Dis. 10. in Virg. n. 7.
 Amatores ad fores amicae tibi utebantur, Dis. 60. in Anthol. n. 14.
 Amatores plurimos habere adolescentulis laudabatur apud Graecos, Dis. 27. in Thucyd. n. 6.
 Amatoriam potionem Caeonia dedit Caligula, quae infanum effectus, Dis. 6. in Liv. n. 5.
 Amazonem Thalesium venisse ad Alexandrum, ut ex eo Liberos procrearet, non talem fuit, Dis. 57. in Thucyd. n. 11. & Dis. 70. in Cic. num. 2.
 Amazones devicerunt Athenienses, Dis. 27. in Thucyd. n. 12.
 Amazones calamis utebantur ad praelium inendum, Dis. 57. in Thucyd. n. 11.
 Amazones, quae circa Thymodoontem incolebant, suppreus Trajanus vicerunt, Dis. 12. in Eurip. n. 11.
 Amazonis imagine pinxit Commodus Martiam Concubinam, Dis. 30. in Liv. n. 68.
 Amazonum quare Commodus appellavit Januarius, Dis. 30. in Liv. n. 68.
 Ambrosiale sacrum quid esset, quando fieret, Dis. 53. in Thucyd. n. 25. & Dis. 30. in Liv. num. 70.
 Ambros significat *circum*, Dis. 30. in Liv. n. 24.
 Ambitio quorundam, qui ut honores citius consequerentur, militum nomina dabant antequam deberent, Dis. 11. in Eurip. n. 16.
 Ambitio petentium magistratus quomodo fieret apud Romanos, Dis. 88. & 89. in Cic. per tot.
 Ambitio significat circumscriptam, Dis. 88. in Cic. n. 7.
 Ambitione Agrippa triumphum recusavit, ut scilicet major honoribus videretur, Dis. 25. in Liv. n. 9.
 Ambitione rem ne corrumpere Athenienses, permiserunt Lacedaemonios duces esse belli adversus Xerxem, Dis. 46. in Thucyd. n. 15.
 Ambitione abstinendum praecipit Pythagorae, dum vetat edere fabas, Dis. 19. in Eurip. n. 3.
 Animum Terrae esse trecentis quindecies censens millia passuum dixit Eratosthenes, Dis. 73. in Cic. n. 5.
 Ambitus in quo differat ab ambitione, Dis. 88. in Cic. n. 7.
 Ambitus lege qui teneretur, Dis. 88. in Cic. n. 7.

num. 7. & quæ potest puniretur, Dis. 89. in Cic. n. 4.
Ambitus potest esse major, & spatium minus, Dis. 33. in Thucyd. n. 6.
Ambitus Syracularum, Dis. 33. in Thucyd. n. 6.
Ambitus Siciliæ, Dis. 33. in Thucyd. n. 6.
Ambitus Thraciæ, Dis. 33. in Thucyd. n. 6.
Ambitus Romæ, Dis. 23. in Liv. n. 12.
Ambitus Carthaginiæ virginis millia passuum colligebat, Dis. 25. in Virg. n. 1.
Ambroses quum extrema minareorur, consolatus Mario continuaverunt Romsni, Dis. 76. in Cic. n. 8.
Ambrosium, Teutonum, & Cimbrorum supra quingenta millia cecidit Marius, Dis. 26. in Liv. n. 1.
Ambrosiâ Dii privabatur, qui falsum per paludem stygem jurassent, Dis. 83. in Anthol. num. 10.
Ambrosiam non columbæ, sed Plajades ferunt, Dis. 65. in Anthol. n. 7.
Ambrosius quem causam asserat, cur Sol madidus, & rotas apparat, Dis. 10. in Eurip. n. 5.
Ambulationes crast loca amœna ambulationi destinata, Dis. 22. in Cic. n. 4.
Ambulationes in morbis probabat Asclepiades, Dis. 66. in Cic. n. 4.
Ambulationes habebant marmoreas sedes, & cubacula, Dis. 24. in Cic. n. 5.
Ambulationum alie Hypethæ, alie Hypogæ dicebantur, Dis. 22. in Cic. n. 5.
Ambulatoriæ porticus dicuntur ab Ulplao ambulationes, Dis. 22. in Cic. n. 4.
Ambuvii gestus, Dis. 90. in Cic. n. 6.
Amerinâ salice Ceres coronas texebant, Dis. 5. in Anthol. num. 7.
Amica ad fores tibiâ utebantur Amatores, Dis. 60. in Anthol. n. 14.
Amici deteruerunt Caligulam, ut diadema assumeret, Dis. 22. in Liv. n. 27.
Amici probantur in adversis; scurigne probatur sororum, Dis. 79. in Anthol. n. 6.
Amici veri a falsis quomodo dignoscantur, Dis. 79. in Anthol. n. 6.
Amici quomodo sibi adjungendi sint ex sententiâ Ilocratis, Dis. 50. in Thucyd. n. 4.
Amici quomodo vitia amicorum reprehendere debeant, Dis. 56. in Thucyd. n. 2.
Amici etiam Candidatorum populo supplicabant, Dis. 88. in Cic. n. 3.
Amici etiam, & cognati reorum erant sordidatâ, Dis. 27. in Anthol. n. 5.
Amici Chrylippo alimentum in os ingerebant, Dis. 92. in Cic. n. 3.
Amici melius inimici merentur de quibusdam juxta Catonem, Dis. 56. in Thucyd. n. 5.
Amici convocati Augustus quem animam ageret, quid dixerit, Dis. 5. in Eurip. n. 2.
Amici improbi in adversis fidem non servant, Dis. 12. in Eurip. n. 1.
Amici Regibus Consularum insignia mittebat Servatus, Dis. 22. in Liv. n. 12.
Amici, vel inimici opus esse iis, qui ad salutem volunt pervenire, dicebat Antiklides, Dis. 56. in Thucyd. n. 5. *Vide. Amicorum, Amicam.*
Amicitia an efficeret societatem humanam, Dis. 3. in Thucyd. n. 10.

Amicitia ante quam contrahatur, inspicendum est, quomodo ille usus fuerit prioribus Amicis, Dis. 50. in Thucyd. n. 4.
Amicitia Augusti Cæsaris Lentulus quater millias sestertiâ possedit, Dis. 12. in Cic. n. 6.
Amicitia Augusti pollebat Livius, Dis. 6. in Liv. n. 4.
Amicitia Archelai Regis floruit Euripides, Dis. 10. in Cic. n. 3. & Dis. 72. in Cic. n. 6.
Amicitia Scipionis floruit Panatius, Dis. 65. in Cic. n. 3.
Amicitia conjunctus fuit Hyperides Demostheni, Lyfeli, & Lycurgo, Dis. 76. in Cic. n. 4.
Amicitia hominum durat etiam post mortem, fecus aliorum animalium, Dis. 21. in Eurip. num. 23. & seqq.
Amicitia inter eos, qui Remp. administrant infida est, Dis. 76. in Cic. n. 6.
Amicitia quendam imperfecta esse debet inter homines, & animalia, Dis. 22. in Anthol. o. 1. & 3.
Amicitia Mundus connectitur, Dis. 10. in Anthol. n. 4. & Dis. 3. in Thucyd. o. 10.
Amicitia Regis siccus omnes potest floruerunt, Dis. 72. in Cic. n. 6.
Amicitia Regum multis philosophis non profuit, Dis. 64. in Cic. n. 6.
Amicitia vera non est, quam quis acquirit, quam potentiam natus est, Dis. 79. in Anthol. n. 2. & seqq.
Amicitiam sanguine contrahebant Scythæ, & Reges Orientis, Dis. 26. in Thucyd. num. 4. & Dis. 12. in Eurip. n. 5.
Amicitiam quod curet Juppiter Filius dictus est, Dis. 10. in Anthol. n. 18.
Amicitiam Polyeratus per legatos renuociavit Amasis, quum in pisce reperisset gemmâ, quam in mare projecerat Polyerates ex consilio Amasis, Dis. 18. in Eurip. n. 7.
Amicitiam Augusti petiit Indorum Rex, qui sextentis Regibus imperabat, Dis. 22. in Virg. n. 5. & Scythæ, Dis. 42. in Thucyd. n. 4.
Amicitiam Nabidis tyranni non repudiatur Romani, donec Philippum vincerent, Dis. 44. in Thucyd. n. 5.
Amicitiam virtus conciliat, Dis. 79. in Anthol. num. 4.
Amicitiam conciliant convivis, Dis. 32. in Thucyd. n. 6.
Amicitiam inter homines conciliat ratio, Dis. 22. in Anthol. num. 3.
Amicorum, cognatorumque curâ servatus est Pyrrho, quia nulla pericula declinabat, Dis. 57. in Cic. n. 3.
Amicorum divites suos thesauros reputabat Cyrus, Dis. 32. in Thucyd. n. 5.
Amicorum liberalitate centies sestertiâ possedit Virgilius, Dis. 10. in Cic. n. 3.
Amicorum laurio Cicero Romanus revocatus est, quum Sylla se dictatura abdicavit, Dis. 2. in Cic. n. 9.
Amicorum amia esse communia, emanavit a Pythagora, qui docuit amicitiam perfectam omnium communione contineri, Dis. 45. in Cic. num. 1.
Amicos inter pocula Alexander interfecit, Dis. 44. in Anthol. n. 12. & Dis. 1. in Liv. n. 4.
Ami-

- Amicos quoties nominabant, Græci habebant, Dis. 65. in Anthol. n. 21.
- Amicos proditores vocabat Philippus, antequam proderent, postea aspernabatur, Dis. 50. in Thucyd. n. 5.
- Amicos quod non sibi pararit, Dionysius junior reprehensus est a patre, Dis. 79. in Anthol. n. 7. & Dis. 32. in Thucyd. n. 9.
- Amicos amittunt qui in calamitatem inciderunt, Dis. 79. in Anthol. n. 2.
- Amicos consolabatur Phœon quom ad mortem duceretur, Dis. 23. in Eurip. v. 6.
- Amicos repudiavit illi, qui ad prosperam fortunam pervenit, Dis. 79. in Anthol. n. 2.
- Amicos an pariat fortuna secunda, Dis. 79. in Anthol. n. 2. & seqq.
- Amicos colere, dum vivunt, mortuos autem negligere turpe est, Dis. 11. in Eurip. n. 53. & 18. Vide. *Amici. Amicum.*
- sub* Amiculo deferrebat ponsa coronam, Dis. 31. in Thucyd. n. 4.
- Amicum nullum reperit Nero, qui sibi speriret, exercitum defectione cunctis, Dis. 79. in Anthol. n. 3.
- Amicum ex inimico Lycurgus reddidit Alexandrum, qui ei oculum eruerat, Dis. 54. in Anthol. n. 2.
- Amicus Theſei Pirithous, Dis. 68. in Anthol. n. 3.
- Amicus Agellum reprehendit equitare in arundine, Dis. 58. in Thucyd. n. 1. & Dis. 4. in Eurip. n. 8.
- Amicus Attali fuit Nisander Colophonius, Dis. 75. in Cic. v. 2. Vide. *Amici. Amicum.*
- Amilex Marti æquabatur, cum Hannibale comparari poterat, Dis. 45. in Thucyd. n. 4.
- Aminocles an fuerit inventor triremium, Dis. 13. in Eurip. n. 8.
- Amisum quondam appellatam Enetum tradit Strabo, Dis. 15. in Liv. n. 2.
- Amicus ægrotañtem quom invisiſſet Nero, ea lanuginem illius demulcens dixit: quom hanc exercepro, mori volo, Dis. 42. in Anthol. n. 9.
- Ammatius Marcellinus veritate maxime præſtat, Dis. 48. in Thucyd. n. 11.
- Ammonis oraculum tempore Juvenalis ceſſaverat, licet ipſe contrarium dicat, Dis. 77. in Anthol. n. 6. Vide. *Hæmon.*
- Amœnitas Siciliæ, Dis. 33. in Thucyd. n. 4.
- Amor ad condendos verſus iocitat, Dis. 13. in Anthol. n. 7.
- Amor magis continet in officio homines, quam metus, Dis. 10. in Anthol. n. 26.
- Amor gravis cura, & gravis Deus dicitur, Dis. 13. in Anthol. n. 8. & Dis. 15. in Anthol. n. 10.
- Amor crudelis dicitur, & e mari ætus ſingitur, Dis. 13. in Anthol. num. 8.
- Amor potentis Veneris, Dis. 57. in Anthol. n. 3.
- Amor animalium in quosdam homines, Dis. 2. in Anthol. n. 2. & Dis. 22. in Cic. n. 6.
- Amor a poetis dicitur error, Dis. 19. in Anthol. n. 6.
- Amor ſimillimus est mari, Dis. 19. in Anthol. n. 7.
- Amor eurus cæcus ſingitur, Dis. 56. in Anthol. n. 3.
- Amor fulcos ferens inducit ad quodam poetæ, Dis. 84. in Anthol. n. 15.
- Amor Deus est, & Diis imperat, Dis. 8. in Virg. num. 1.
- Amor erga patriam Romanorum inſignis fuit, Dis. 4. in Liv. n. 1.
- Amor dux ſagittas habet aureas, & plumbeas, ſeſſileet jucunditatis, & triſtitie, Dis. 19. in Anthol. n. 7.
- Amor e Chao genitus est, Dis. 20. in Anthol. num. 2.
- Amor est ignis, Dis. 15. in Anthol. n. 8. & 9.
- Amor oeculari non poſſeſt, Dis. 15. in Anthol. num. 9.
- Amor Diſtatoris inſtar est, Dis. 15. in Anthol. num. 9.
- Amor ſeras etiam inſiſſimat, Dis. 55. in Anthol. n. 11.
- Amor in oculis habitare dicitur, Dis. 25. in Eurip. num. 10.
- Amor in Cyrum quandiu Perſarum imperium ſteſit, duravit, Dis. 21. in Eurip. n. 17.
- Amor in Oſiridem Ægyptiorum, Dis. 25. in Eurip. num. 17.
- Amor maſtram docet:* vetus proverbium est, Dis. 13. in Anthol. num. 7.
- Amor numinum nomen dedit Heroibus, Dis. 17. in Liv. num. 8.
- Amor omnium bonorum auctor, Dis. 20. in Anthol. n. 5. & Dis. 17. in Thucyd. n. 4. & 5.
- Amor quemlibet domat, Dis. 23. in Eurip. n. 1.
- Amor vehemens diſendi, in aliquibus, Dis. 92. in Cic. num. 1. & 2.
- Amor neceſſarius est in ſtudiis, & in omnibus artibus addiſcendis, Dis. 17. in Thucyd. n. 4. 5. & Dis. 92. in Cic. n. 1.
- Amore Aſpæſie Perſieſis Græciſm bello perturbavit, Dis. 15. in Anthol. n. 22. Dis. 12. in Thucyd. n. 6. & Dis. 15. in Eurip. n. 5.
- Amore corporis anime capte ſeſicraris æternæ obſiſſuntur, ideo in corpus deſcendunt, Dis. 48. in Anthol. n. 1.
- ab* Amore alienus non fuit Euripides, Dis. 3. in Eurip. n. 8.
- Amore capti Iſis, & Oſiris in utero Matris concebuerunt, Dis. 33. in Virg. n. 5.
- Amore filiz deperibat Oenomaus, ideo certamen eutroque propoſuit illi, qui eam ducere vellet, non cogeretur eam in matrimonium collocare, Dis. 7. in Thucyd. n. 4.
- Amore platani captus est Xerxes, Dis. 22. in Cic. n. 5.
- Amore arboris Paulus Paſſienus captus est, & adoleſcentulus ſimulſcri bonæ fortune, & alius Veneris Goidiz, Dis. 22. in Cic. n. 5. & 6.
- Amore invicem capti ſunt Zariadres, & Odati in ſomnus, Dis. 42. in Thucyd. n. 9.
- Amore Moſis capta filia Regis Æthiopum portaverat Ægyptiis, Dis. 51. in Thucyd. n. 6.
- Amorem adoleſcentium ſervis prohibuit Solon, Dis. 16. in Thucyd. n. 4.
- Amorem ſine manibus, & pedibus effinxit Tauricus, & Hermeron appellavit, Dis. 46. in Thucyd. n. 8.
- Amorem ante univerſum, deinde terram eſſe procreant dixit Parmenides, Dis. 20. in Anthol. n. 2. Uſq. 43. in Anthol. n. 5. & Dis. 31. in Liv. n. 28.
- Amorem hominum conciliant convivia, Dis. 32. in Thucyd. n. 6.

- Amorem excitat vitus, & audimus, *Diff. 18. in Anthol. n. 8. & 9.*
- Amori alii adimbandi, ut ostenderent eum non facile deferere, quos cepit, *Plato autem, ut ostenderet Musas nunquam amore captas, Diff. 18. in Anthol. n. 5. & seqq.*
- Amori prima ara in Academia dedicata erat, *Diff. 92. in Cic. n. 4.*
- Amoris remedium sunt occupationes, *Diff. 57. in Anthol. n. 6.*
- Amoris Rota significat mutationes, *Diff. 82. in Anthol. n. 4.*
- Amoris, & Bacchi comparatio, *Diff. 13. in Anthol. n. 9.*
- Amoris, fanitatis, & somni, hæc tria tantum pocula miscere jubet Euholus, *Diff. 14. in Anthol. n. 6.*
- Amoris cum igne comparatio, *Diff. 15. in Anthol. n. 9.*
- Amoris perturbaciones exprimit Catullus & Sapphus carminibus, *Diff. 15. in Anthol. n. 10.*
- Amoris simulacrum collocatum erat in Academia, & inde lampadem hudentes accendebant, & quid hæc significaret, *Diff. 17. in Thucyd. n. 7. & 4.*
- Amphitara Regem uxore pretio corrupta prodidit, *Diff. 15. in Anthol. n. 10.*
- Amphitryon primus Atheniensium squæ vinum dedit, *Diff. 14. in Anthol. n. 8. & Diff. 46. in Anthol. n. 1. & ideo honoratus est ara, Diff. 14. in Anthol. n. 8. & Diff. 46. in Anthol. n. 2.*
- Amphitryon Athenas dicavit Minervæ, *Diff. 15. in Eurip. n. 5.*
- Amphitryones totius Græciæ concilium gravissimum, *Diff. 3. in Anthol. n. 8.*
- Amphitryonem decreta concessum est jus Asyli Herxo Junonis templo in samo Insula, *Diff. 13. in Virg. n. 3.*
- Amphietes Bacchus Saturni globo præest, *Diff. 47. in Anthol. n. 8.*
- Amphilochus puer admatatus ab anseri, *Diff. 11. in Anthol. n. 2.*
- Amphilochus condidit Argos amphilochicum, *Diff. 35. in Thucyd. n. 6.*
- Amphinomus, & Anapius Ænæ flammæ eructante parentes sustulerunt, illis verò viam dederunt flammæ, *Diff. 54. in Thucyd. n. 2.*
- Amphion an fuerit poeta dubitatur, *Diff. 8. in Cic. n. 1.*
- Amphion quare muros Thebarum extruxisse dicatur, *Diff. 32. in Cic. n. 7.*
- Amphionis pictoris dispositio laudabilis venustate ab Apelle superata est, *Diff. 9. in Thucyd. n. 8.*
- Amphipoli redditæ Athenienses Philippus sibi conciliavit, *Diff. 44. in Thucyd. n. 6.*
- Amphiscii vocantur a Græciis ii, quibus ombre meridiana; modò ad septentrionem, modò ad meridiem cadunt, *Diff. 70. in Cic. n. 5.*
- Amphitheatri etiam subfœlia fuerunt, *Diff. 19. in Cic. n. 7. & 8.*
- in* Amphitheatri Senatores pulvinis utebantur, *Diff. 24. in Cic. n. 7.*
- in* Amphitheatro locus Vestalibus concessus erat in Podio, *Diff. 31. in Liv. num. 11.*
- Amphitheatrum universum auro Nero operuisse dicitur, *Diff. 10. in Anthol. n. 10.*
- Amphora sexaginta libras capiebat, *Diff. 47. in Thucyd. n. 6.*
- Amphora medimni dimidium erant, *Diff. 47. in Thucyd. n. 6.*
- Amphora cœcum vini Falerni erant in convivio, quod Cæsar ad id triumpho populo exhibuit, *Diff. 19. in Liv. n. 7.*
- Ampira pars hymni in honorem Apollinis quid esset, *Diff. 3. in Anthol. n. 9.*
- Ampulla olearia est Lecythus, *Diff. 84. in Anthol. n. 6.*
- Amuleta collo triumphantium dependebant contra invidiam, *Diff. 18. in Liv. n. 13.*
- Annulli injuriæ alius est Romulus, *Diff. 17. in Liv. n. 11. & Diff. 18. in Liv. n. 7. & Diff. 10. in Virg. n. 4.*
- Amycus Bebrycum Rex cæstibus hospites secum decertare cogeat, *Diff. 12. in Anthol. n. 2.*
- Amycus invenit Cæstum, *Diff. 9. in Thucyd. n. 4.*
- Amycus cæstibus interfecit fuit, *Diff. 12. in Anthol. n. 3.*
- Amymone inter, & Pontium fluvios Plataei celebres, *Diff. 23. in Cic. n. 3.*
- Amythaonis filius Melampus facies Cereris Eleusinia inducit, *Diff. 33. in Virg. n. 2.*
- Anaclypteria dona, quæ a viro, & ejus cognatis dabantur sponsum, *Diff. 31. in Thucyd. num. 7. quæ eorum nomine continentur, Diff. 31. in Thucyd. n. 7.*
- Anaclypteria Proserpinae fuerunt Sicilia, *Diff. 31. in Thucyd. n. 7.*
- Anaclypteria dicuntur Parapherna a Joriconfultis, *Diff. 31. in Thucyd. n. 7.*
- Anacharsin Græci curantopere celebrant, quod in Græciam venerit ad mores Græcorum perdiscendos, *Diff. 3. in Thucyd. n. 8.*
- Anacharsis dicebat leges esse similes araneorum telis, *Diff. 53. in Anthol. n. 1.*
- Anacharsis fuit Scythæ, *Diff. 9. in Cic. n. 7.*
- Anacharsis solus ex Barbaris in Græciam philosophiam causâ migravit, *Diff. 54. in Cic. n. 5.*
- Anacharsis ab aliquibus inter septem Sapientes collocatur, *Diff. 14. in Thucyd. n. 4.*
- Anacletus socrus Plotarchi an sit idem, ac felix curialis, *Diff. 12. in Liv. n. 16.*
- Anacreon Deos suos esse formosos respondit, *Diff. 4. in Eurip. n. 6.*
- Anacreon acino uvæ posse suffocatus interit, *Diff. 12. in Virg. n. 7.*
- Anacreon iudicator vini, *Diff. 17. in Anthol. num. 5.*
- Anacreon se speculum fieri optat, *Diff. 40. in Anthol. num. 5.*
- Anacreon Polycratæ Samiorum tyranni amicitia floruit, *Diff. 3. in Eurip. n. 10. Diff. 72. in Cic. n. 6.*
- Anacreonem amasse Bathyllum Horatius dicens alludit ad Mæcenatem, *Diff. 16. in Anthol. n. 8.*
- Anacrusis pars hymni in honorem Apollinis quid esset, *Diff. 3. in Anthol. n. 7.*
- Anacyndaxaræ filius fuit Sardapanalus, *Diff. 10. in Anthol. n. 4. & Diff. 30. in Anthol. n. 9.*
- Anagoston Plinius sodebat, quum cenaret, vel ambularet, vel veheretur, & in hincio, *Diff. 86. in Cic. n. 4.*
- Ana-

- Anaphe e mari emeruisse ferunt, Dis. 34. in Thucyd. n. 1. & Dis. 48. in Thucyd. num. 22. & 30.
- Anapio, & Amphinomo parentes asportantibus flammæ cesserunt, Dis. 54. in Thucyd. n. 2.
- Anatome scripsit Aratus, Dis. 72. in Cic. n. 3.
- Anatomen Tertullianus vocæ professionem, Dis. 62. in Cic. n. 1.
- Anastomiam nescire quodammodo Plato dici posset, & Aristoteles, Dis. 71. in Cic. n. 4.
- Anaxagoræ opinio de causâ terræmotus, Dis. 48. in Thucyd. n. 14. & 15.
- Anaxagoræ Auditor fuit Euripides, Dis. 1. in Eurip. n. 5. & Dis. 2. in Eurip. n. 5. & Dis. 3. in Eurip. n. 4. & Dis. 7. in Eurip. n. 3.
- Anaxagoram mentem appellaverunt Veteres, Dis. 11. in Thucyd. n. 2. & Dis. 48. in Thucyd. n. 15.
- Anaxagoras existimavit Solem esse ignitum lapidem, Dis. 2. in Eurip. n. 6. & Dis. 3. in Eurip. n. 6. & Dis. 11. in Anthol. n. 4. & ob id in carcerem conclusus est, Dis. 3. in Eurip. n. 6. & Periclis potentia liberatus est, Dis. 3. in Eurip. n. 6.
- Anaxagoras arbitrabatur se genitum ad Cœlum spectandum, Dis. 21. in Eurip. n. 2.
- Anaxagoras artem veritatis, & menti dedicavit, Dis. 57. in Anthol. n. 7.
- Anaxagoras libellum edidit de eclipsibus Solis, & Lune, Dis. 10. in Thucyd. n. 10. & Dis. 21. in Thucyd. n. 4. & 9.
- Anaxagoras Deum Mundi opificem primus dixit, & in carcerem conclusus est, Dis. 11. in Thucyd. n. 6.
- Anaxagoras filii morte audita dixit: *scilicet mortalem gravasse*, Dis. 41. in Anthol. n. 1.
- Anaxagoras, vel Alcmæon, vel Anaximander primum librum de rerum naturâ edidit, Dis. 11. in Thucyd. n. 7.
- Anaxagoras negabat animalia carere ratione, Dis. 38. in Cic. n. 2.
- Anaxagoras præceptor Periclis, Dis. 41. in Cic. n. 5. & Dis. 67. in Cic. n. 4.
- Anaxagoras nigram nivem esse dixit, Dis. 83. in Cic. n. 10.
- Anaxenotem citharœdum M. Antonius locupletavit quatuor civitatum tributis, Dis. 15. in Thucyd. n. 6.
- Anaxilaus Rheginorum Tyrannus tam clementer imperavit, ut quum Micytho servo filiorum tutelam commisisset, illi parvecut Rhegini, Dis. 5. in Thucyd. n. 4.
- Anaximander putat homines conceptos ex pisciculis natis ex aquâ, & terrâ calefactis, Dis. 4. in Thucyd. n. 11.
- Anaximander Lunam propriam lucem habere existimavit, Dis. 11. in Thucyd. n. 4.
- Anaximander Teræ motum fœturum prædixit, Dis. 10. in Thucyd. n. 3.
- Anaximandri opinio de eclipsi Solis, Dis. 11. in Thucyd. n. 3.
- Anaximandri Auditor Anaximenes, Dis. 11. in Thucyd. n. 2.
- Anaximandri opinio de causâ terræmotus, Dis. 48. in Thucyd. n. 10.
- Anaximandrum Milesium librum de naturâ rerum primum edidisse quidam putant, Dis. 11. in Thucyd. n. 7. & Dis. 8. in Cic. n. 3.
- Anaximenes aërem summum deum existimavit, Dis. 68. in Anthol. n. 10.
- Anaximenes Auditor Anaximandri, Dis. 11. in Thucyd. n. 2.
- Anaximenes laudatus est propter usum jonicæ linguae, Dis. 41. in Cic. n. 5.
- Anaximenis de eclipsi lunari opinio, Dis. 11. in Thucyd. n. 4.
- Anaximenis opinio de causâ terræmotus, Dis. 48. in Thucyd. n. 10.
- Anchastum interfecit Marius, Dis. 5. in Liv. n. 2.
- Anchalen, & Tarsoq̃ urbes usu ole condidit Sardasapalus, Dis. 10. in Anthol. n. 4. & Dis. 30. in Anthol. n. 9.
- Anchise multis locis sepulcra reperierunt, Dis. 66. in Anthol. n. 8. Dis. 15. in Liv. n. 6.
- Anchise portus, Dis. 13. in Liv. n. 8.
- Anchisas mons habebat sepulcrum Anchise, Dis. 15. in Liv. n. 6.
- Anchusa quid sit, Dis. 25. in Eurip. n. 14.
- Anchise filii de Cœlo demissum simulavit Numa, Dis. 36. in Cic. n. 12.
- Anchisa multa fecitavit Mamurios Emilia Clypeo cœlesti, Dis. 15. in Virg. n. 6.
- Anchisa arma Coelestia Salutorum, Dis. 18. in Anthol. n. 2.
- Anchisa jussu filii Tarcheti se miscuit cum membro virili, quod in foco visum fuerat, & peperit duos filios, quos Tarchetium imitace-runt, Dis. 13. in Liv. n. 5.
- Anchise Nonis Quindis has scera faciebant sub asprisco, quæ ex eis athore signum dederant Romanis, ut Gallos interecione dele- rent; ideo Nonæ Caprotinæ appellabatur, Dis. 30. in Liv. n. 48.
- Anchise cora catulis commissa erat, Dis. 11. in Thucyd. n. 16.
- Anchise canarie, Dis. 21. in Thucyd. n. 16.
- Anchisarum varia monera, Dis. 21. in Thucyd. n. 15. & 16.
- Anchisa Aspasie nobilis scorti rapuerat Megaren- ses; ideo illis iterum Periclem dicebant, Dis. 12. in Thucyd. n. 6. & Peloponnesiacum bellum excelsisse, Dis. 15. in Anthol. n. 12. & Dis. 15. in Eurip. n. 5.
- Ancus Martius primus Fortune templum dedi- cavit, Dis. 80. in Anthol. n. 7.
- Ancus Martius Aventinum, & Janiculum urbi addidit, Dis. 23. in Liv. n. 11.
- Audsius insidiatus est Augusto, Dis. 42. in Thu- cyd. n. 4.
- Andrasos nuncupata est Tarso ante Perseum, Dis. 10. in Anthol. n. 4.
- Andreas Panormitanus citatur ab Athenæo, Dis. 33. in Thucyd. n. 1.
- Androdes datus ad bestias a leone servatus est, cui spinam extraxerat, Dis. 22. in Anthol. n. 3. & Dis. 30. in Cic. n. 6.
- Andromachus Timæi historici pater Tantome- nium condidit, Dis. 54. in Thucyd. n. 3.
- Andromedam monstro marino devorans libera- vit Perseus, & uxorem duxit, Dis. 10. in Anthol. n. 3.
- Andronico historioni in disciplinam sese tradi- dit Demosthenes, Dis. 87. in Cic. n. 4.

- Andromache* *Régulus* offerrebat nupturas, *Dis.* 29. in *Thucyd.* n. 11.
- Anetidia Venetis* in templo novis nuptis pro-
ficiebant *Amenis*, *Dis.* 29. in *Thucyd.* n. 11.
- Angelos* habere corpus quoddam tenne aliqui
existimant, *Dis.* 17. in *Liv.* n. 6.
- Angelus* Polidamus explicat verbum *Juvena-*
lis, *Dis.* 39. in *Anthol.* m. 7.
- Anguicollis* fectur, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 53.
- Angeronam* silentii Deam Roma nomen tutela-
re esse aliqui crediderant, *Dis.* 24. in *Virg.* n. 6.
- Angina* grassata est per Orbem post terramotum,
Dis. 48. in *Thucyd.* n. 29.
- Angine* morboque lentissimis in faucibus organo Me-
dici curabant, *Dis.* 66. in *Cic.* n. 4.
- Anguilla* apud *Aegyptios* significat invidiam,
Dis. 17. in *Anthol.* n. 7.
- Anguis* Heroibus dicebatur, *Dis.* 24. in *Virg.* n. 4.
- Anguis* genium locorum exprimebat, *Dis.* 24.
in *Virg.* n. 4.
- Angur*, parietum diduci, iterumque conjungi a
quibusdam terramotibus observatum est, *Dis.*
48. in *Thucyd.* n. 29.
- Angulus* parietum esse tutissimos in terramoti-
bus tradit *Plinius*, *Dis.* 46. in *Thucyd.* n. 37.
- Angulum* rectum continentiæ laterum quadra-
ta æqualis esse quadrato ex latere angulum
rectum subfrendente demonstravit *Pythagoras*,
Dis. 8. in *Cic.* n. 7.
- Angustia* locorum vitanda sunt in duobus, qui
multitudini copiarum fidem, *Dis.* 9. in *Liv.* n. 3.
- Angustis* quis *Themiocles* cum *Xerxe* con-
silio, cum superavit, *Dis.* 28. in *Anthol.* n. 7.
- Angustæ* deponit virgines omnium libidinis pa-
tere cohibent, *Dis.* 29. in *Thucyd.* n. 12.
- Anicius* Gentium *Illyriorum* Regem duxit in
triumpho, *Dis.* 27. in *Liv.* n. 18.
- Anicle* digito monstrari præclerum sibi dixit
Demosthenes, *Dis.* 25. in *Thucyd.* n. 4.
- Anicula* cognate infantes lostrabant, *Dis.* 53.
in *Thucyd.* n. 30. *Vide. Anus.*
- Animæ* victimarum solis Deos esse contentos præ-
dicabant *Perseæ*, *Dis.* 69. in *Anthol.* n. 1. &
Dis. 42. in *Virg.* n. 14.
- Animæ* civitatis est lex, *Dis.* 79. in *Cic.* n. 8.
- Animæ* est iox juxta *Heracleum* Ponticum, *Dis.*
21. in *Eorip.* n. 7.
- Animæ* sapientissima lex sicut dicitur *Heracle-*
ti, *Dis.* 19. in *Eurip.* n. 17.
- Animæ* mortuorum stygiam paludem transeunt,
in *Acherontem*, *Dis.* 83. in *Anthol.* n. 2. &
Isop.
- Animæ* quam cupiant transire inferos fluvios,
Dis. 84. in *Anthol.* n. 1.
- Animæ* cupiditatibus consistantur in penam fla-
giti, quod Deum deseruerant, & in corpus
descenderant, *Dis.* 8. in *Eurip.* n. 4.
- Animæ* corpus quasi vehiculum quoddam illius
Platonici trihuunt, *Dis.* 17. in *Liv.* n. 6.
- Animæ* defunctorum & Latinis vocantur ombre,
imagines, simachæ, *Dis.* 84. in *Anthol.* n. 2.
- Lemures*, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 44. & *Græcis* *Ido-*
la, *Dis.* 84. in *Anthol.* n. 2. *Vide. Manes.*
- Animæ* comparabatur pars philosophiæ, quæ
spectat ad mores, *Dis.* 60. in *Cic.* n. 4.
- Animæ* sepulcrum esse corpus dixit *Plato*, *Dis.*
27. in *Anthol.* n. 2. & *D.* 32. in *Anthol.* n. 2.
& *Dis.* 48. in *Anthol.* n. 1.
- Animæ* vinculum esse corpus quidam dixerunt,
Dis. 27. in *Anthol.* n. 2.
- Animæ* nunquam in corpus descenderent, nisi
obliviscerentur felicitatis æternæ, *Dis.* 48.
in *Anthol.* n. 1.
- Animæ* immortalitatem probat *Xenophon*, quis
appareant in sepulcris umbæ mortuorum,
Dis. 9. in *Eurip.* n. 7.
- Animæ* & *Veteribus* appellatur sunt spes, *Dis.*
32. in *Anthol.* n. 4. *Vide. Animam. Animæ.*
Animæ.
- Animæ* mors est, quom nascimur, *Dis.* 40. in
Thucyd. n. 8.
- Animæ* nullum sacrificabat *Pythagoras* præter
lactem, *Dis.* 22. in *Anthol.* n. 5.
- Animal* esse mundum sapientissimi viri prodi-
derunt, *Dis.* 40. in *Anthol.* n. 8. & *Dis.* 19.
in *Liv.* n. 13.
- Animal* iracundum est taurus, *Dis.* 44. in *An-*
thol. n. 10.
- Animal* superbissimum est homo, *Dis.* 40. in
Thucyd. n. 1. & *Dis.* 15. in *Eurip.* n. 6.
- Animal* esse terram aliqui putaverunt, & hor-
rorem terræ esse terramotum, *Dis.* 48. in
Thucyd. n. 11.
- Animal* Indicum, quod protogeta dicitur, *Dis.*
37. in *Cic.* n. 5.
- Animales* hæc, quæ dicerentur, *Dis.* 42. in
Virg. n. 6.
- Animali* philosophia comparabatur, *Dis.* 60. in
Cic. n. 4.
- Animalia* edere nolens *Empestatles*, bovem ex
Mythæ, & thure confecit, & populo distri-
buit, quom *Olympia* curru vicisset, *Dis.* 2.
in *Anthol.* n. 8.
- Animalia* omnia quam arma sset *Epimetheos*; men-
tem *Prometheos* homini dedit, *Dis.* 15. in
Anthol. n. 6.
- Animalia* aliqua aliquibus locis non reperiuntur,
Dis. 26. in *Anthol.* n. 4. & 5.
- Animalia* non sacrificabantur *Jovi* *Milichio*, sed
fruges, & thur, *Dis.* 10. in *Anthol.* n. 16.
& in *Delo* *Apollini*, *Dis.* 22. in *Anthol.* n. 5.
Dis. 40. in *Thucyd.* n. 3. & *Dis.* 41. in *Virg-*
num 16.
- Animalia* ceteris omnibus superant homines;
ingenio autem solo superantur ab hominibus,
Dis. 28. in *Anthol.* n. 4.
- Animalia*, ex quibus nves denominatae sunt,
Dis. 23. in *Anthol.* n. 6.
- Animalia* procreant esse e terrâ sine semine puta-
verunt *Phonices*, *Aegyptii*, & *Avicenna*, *Dis.*
47. in *Anthol.* n. 8.
- Animalia* omnia, quæ faciunt, per se nullo du-
ce, nisi naturâ magistrâ, didicerunt, *Dis.* 6.
in *Thucyd.* n. 2. & *Dis.* 7. in *Liv.* n. 5.
- Animalia* docuerunt homines omnes ferè artes,
Dis. 6. in *Thucyd.* n. 1. & *Dis.* 39. in *Cic.* n. 1.
- Animalia* quibus herbis sibi medeantur, *Dis.* 6.
in *Thucyd.* n. 4.
- Animalia* extinguuntur, quom animæ a corpore
separantur; animæ verò quodammodo moritur,
quom in corpus descendit, *Dis.* 40. in *Thu-*
cyd. n. 8.

- Animalia apud Græcos significatur voce *ζῷον*,
Diss. 35. in Anthol. n. 5.
Animalia quibus insatibus alimenta ministrave-
rint, Diss. 18. in Liv. n. 3. 4. & 5.
Animalia, quæ societatem ineant, Diss. 18. in Liv.
num. 6.
Animalia, quæ velocissima sunt, Diss. 37. in Cic.
num. 2.
Animalia, quæ fortia sunt, Diss. 37. in Cic. n.
3. & 4.
Animalia, quæ acutum odoratum habent, Diss.
37. in Cic. n. 5.
Animalia, quæ tempestatem prædicunt, Diss.
37. in Cic. n. 5.
Animalia an pulchritudine superentur ab homi-
nibus, Diss. 37. in Cic. n. 7.
Animalia an prorsus ratione destituta sint, Diss.
22. in Anthol. n. 3. & Diss. 38. in Cic. per tot.
& Diss. 39. in Cic. per tot.
Animalia quum intirent, eo quod cessarent
Erexi vanti, eos evocavit Aristæus, Diss. 14.
in Thucyd. n. 7.
Animalia quibus, quisque Deorum veheretur,
Diss. 26. in Virg. n. 6.
Animalia quare facilius peste corripiantur, Diss.
38. in Thucyd. n. 9.
Animalia omnia Veneri præter suos sacrificia-
bantur, Diss. 30. in Liv. n. 42.
Animalia nulla perseverant in amicitiâ post mor-
tem ad longum tempus, Diss. 22. in Eurip.
n. 13. & seqq.
Animalia sub terrâ propter ignem gignuntur,
Diss. 31. in Liv. n. 25.
Animalia, quæ humines dilexerunt, Diss. 22.
in Anthol. n. 2. & Diss. 22. in Cic. o. 6.
Animalia, quæ beneficia compensant, Diss.
22. in Anthol. n. 3. & Diss. 39. in Cic. n. 6. & 7.
Animalia etiam merentur commiserationem,
Diss. 22. in Anthol. n. 1. & 3.
Animalie aliquam quidam non immolabant, quodd
eorum speciem induisse Dîdicerentur, Diss.
23. in Anthol. n. 5.
Animalibus aliis quodd plenus mensis inferretur,
porcus trojanus occupabatur, Diss. 3. in Liv.
num. 4.
Animalium ætates dom narrat Hesiodus, an se-
culum pro anno accipiat, Diss. 30. in Liv. n. 77.
Animalium quedam imperfecta amicitiâ cum ho-
minibus esse potest, Diss. 22. in Anthol. n. 3.
Animalium omnium impudentissimus canis, Diss.
56. in Anthol. n. 2. & Diss. 14. in Anthol. n. 9.
Animalium siletia sui ruendi, Diss. 5. in Cic.
n. 3. & Diss. 38. in Cic. o. 4. & seqq. & Diss.
39. in Cic. per tot. *Vide. Animantes. Fera.*
Animas Imperatorum ferre in Cœlum crede-
batur squis, Diss. 24. in Anthol. o. 9.
Animas nihil aliud esse, quàm sanguinem po-
taverunt Critias, & Empedocles, Diss. 32. in
Anthol. n. 4.
Animas Mundi esse Venereem, quæque gignit,
philosophi crediderunt, Diss. 55. in Anthol.
num. 7.
Animas agens Soloo discentem eliquid se mo-
ri cupere dixit, Diss. 9. in Eurip. num. 5. &
Diss. 92. in Cic. n. 2.
Animas agens Augustus quid dixerit, Diss. 5. in
Eurip. o. 2.
Animas extingui cum corpore certum, qui equi
suffocati perirent, censebant Veteres, Diss.
68. in Anthol. n. 24. ideo mortem in mari
horrebant, Diss. 61. in Anthol. n. 12. & 24.
Animas Mundi esse Jovem Pistonici, & Stoici
existimabant, Diss. 68. in Anthol. n. 6.
Animas Telluris esse Vestem tradit Plotinus,
Diss. 38. in Anthol. n. 4.
Animas non Deum fabricasse Mundum opina-
ti sunt Gnostici, Diss. 19. in Thucyd. n. 2.
Animas Aristoteles appellat *ἰνδιχῆμα* idest
perfectiorem corporis, Cicero autem legit
ἰνδιχῆμα, & voluit esse *continuatam intro-*
itum, Diss. 71. in Cic. n. 2. *Vide. Anima. Ani-*
mas. Animi.
Animantes sepulcro Orphel insistentes suavio-
rem vocem acquirebant, Diss. 71. in Anthol.
num. 1.
Animantes motu gaudent, quare enitendum, ut
humo ordinatè moveatur, Diss. 17. in An-
thol. n. 9.
Animantes soli ferè dicendi arte præstant,
Diss. 82. in Cic. n. 2. *Vide. animalis. Fere.*
Animas cupidissime sœguioem haurire facit Ho-
merus, Diss. 32. in Anthol. n. 4.
Animas in hanc vitam migrantes efficere terræ-
morum an existimaverit Phythagoras, Diss.
21. in Thucyd. o. 8.
Animas immortales esse tradiderunt Druyde
apud Gallos, Diss. 13. in Cic. o. 6.
Animas ad Inferos deducebat Mercurius, Cha-
ron autem Stygiam paludem transportabat,
Diss. 82. in Anthol. o. 3.
Animas post mille annos quum Virgilius dicit
in vitam redire, respicit ad annum magnum,
Diss. 30. in Liv. n. 77. *Vide. Mænes.*
Animas coëssas Stoici Cœlo inferere verentur,
Diss. 23. in Anthol. o. 7.
Animas esse coëlestium Orbium Mosas potave-
runt Platonici, Diss. 19. in Virg. o. 2.
Animas humidas appellavit Heraclitus, quæ ad
generandum descenderunt, Diss. 20. in An-
thol. n. 6.
Animas nymphas antiqui appellarunt, & quare,
Diss. 20. in Anthol. n. 6. & Diss. 48. in An-
thol. n. 5. *Vide. Anima. Animas. Animi.*
Animata bibliotheca appellatus est Longinus,
Diss. 46. in Cic. o. 5.
Animatum esse Mundum Persæ crediderunt,
Diss. 72. in Anthol. o. 2.
Animatum esse Cœlum credidit Aristoteles; ter-
ram autem, & cetera sub Lunâ esse inanimata,
Diss. 40. in Anthol. n. 9.
Animi sapientiorum erudiant animos stultorum
juxta Stoicos, Diss. 50. in Eurip. n. 1.
Animi voluptatibus effugantur corpori, Diss. 9.
in Eurip. n. 3. & 4.
Animi immortalitate disputabat Socrates, quom
venenum Aurturus esset, Diss. 9. in Eurip. n. 5.
Animi pulchritudo quum oada est corpus ido-
neum, emicat, & sese ostendit, Diss. 15. in
Eurip. o. 7.
Animi tranquillitas parit veram voluptatem,
Diss. 16. in Eurip. n. 8.
Animi virtutes significant tria mala, quæ singi-
tur habere Hercules, Diss. 8. in Anthol. n. 3.
Ani-

Animi hominum maximè ignoti, Difs. 19. in Virg. n. 8.
 Animi imbecilles in iram maximè proni, Difs. 19. in Virg. n. 10.
 Animi æremitatu consulentium, Difs. 33. in Anthol. n. 6.
 Animi imperitorum secretis mgis afficiuntur, Difs. 39. in Anthol. n. 1.
 Animi divinitas, Difs. 38. in Cic. n. 7.
 Animi tranquillitatem summum bonum esse consiluit Democritus, quam Evektò nuncupavit, Difs. 45. in Cic. n. 2.
 Animi perturbationes; scilicet ira, cupiditas, & libido sunt Furie, Difs. 18. in Thucyd. num. 7. & Difs. 19. in Thucyd. n. 5.
 Animi sui cruciatus significavit Tiberius litteris ad senatum missis, Difs. 19. in Thucyd. n. 10.
 Animi tranquillitas comparatur rectà conscientie, Difs. 19. in Thucyd. n. 11.
 Animi labem ut deponerent superstitioni, in luto sese volutabant, Difs. 13. in Thucyd. n. 31.
 Animi quomodo conjungantur eum corpore, Difs. 26. in Virg. n. 7.
 Animi sensu si sicut prosperè poruisset Seneca, verbum abstinuisse, Difs. 59. in Cic. n. 4.
 Animis post mortem quid contingat, Difs. 9. in Eurip. n. 3. 7. & 10. & Difs. 10. in Eurip. num. 1. 2. 7. & 8. *Vide. Mores.*
 Animis infusa est generandi cupiditas, Difs. 32. in Anthol. n. 4.
 Animis etiam non solum corporibus imperas palchritudo, Difs. 15. in Eurip. n. 6.
 Animo, & corpore puros esse oportebat sacra trahentes, Difs. 42. in Virg. n. 1. & seqq.
 Animo, non corpore Deum esse Mendum opinabantur Veteres, Difs. 47. in Anthol. n. e.
 Animo, vel corpore athletæ videri dicebantur, Difs. 15. in Thucyd. n. 11.
 Animo sapientis aliud alio probabilius occurrere fitebantur Academici, Difs. 57. in Cic. num. 3.
 Animorum speculum vocat orationem Seneca, Difs. e. in Eurip. n. 1.
 Animorum Regis est eloquentia, Difs. 25. in Cic. n. 4.
 Animos longevos, non immortales Stoici faciunt, Difs. 10. in Eurip. n. 7.
 Animos Plato existimabat nihil ignorasse, annæquam in corpus descenderent, Difs. 57. in Cic. n. 1.
 Animos hominum condidisse Deum Plato affirmat; minores verò Deos corpora, Difs. 12. in Liv. n. 1.
 Animos immortales esse existimantes Lechen excogitabant, Difs. 83. in Anthol. n. 15.
 Animos immortales esse putans Getarum Gens *draconiorum* appellatur, Difs. 2. in Anthol. num. 3.
 Animos malorum post mortem evadere malos Genios; bonos verò bonorum quidam traderant, Difs. 35. in Virg. n. 6.
 Animum ex igne conficere philosophi crediderunt, Difs. 72. in Anthol. n. 4. & 5. & Difs. e. in Eurip. n. 5.
 Animum erigit, & ad letitiam revocat vinum, Difs. 14. in Anthol. n. 1. & 2.

Animum Prometheus addidit homini & cresci efformatu rapto Solis igne, Difs. 15. in Anthol. n. 4.
 Animum caris conficere providentia; ideo Aquila jecur Promethei depascitur, Difs. 15. in Anthol. n. 6.
 Animum caris mecerare vetabat Pythagoras, dum verbat cor comedere, Difs. 15. in Anthol. n. 6.
 Animum perdunt res secundæ, voluptates, divitiæ, & alia fortunæ bona; confirmat adversa fortuna, Difs. 13. in Thucyd. n. 2.
 Animum nihil magis labefaciat, quàm insolite voluptates, Difs. 13. in Thucyd. n. 7. & Difs. 27. in Thucyd. n. 6.
 Animum sevis eruciat conscientia seclerum, quàm corpus flagra juxta Pythagorem, Difs. 19. in Thucyd. n. 7.
 Animum componere musicam, & artem saltandi censuit Socrates, Difs. 64. in Cic. n. 2. & Pythagoras, ideo eas didicit, Difs. 17. in Anthol. num. 9.
 Animum ignis naturâ præditum ruinâ ingenti dissipari putabant Veteres, Difs. 43. in Anthol. n. 14.
 Animum perturbat vinum intemperanter haustum, Difs. 44. in Anthol. n. 11. & 12.
 Animum perturbant virorum mulieres, Difs. 15. in Anthol. n. 18.
 Animum remittentes 6 honestis gaudeant, arguementum integritatis morum, Difs. 1. in Liv. num. 10. & 11.
 Animos perinde afficiunt, ut rei, quam trahat, natura postulat, Difs. 5. in Liv. n. 8.
 Animus pars est siderum juxta Stoicos, Difs. 40. in Anthol. n. 11. & Difs. 9. in Eurip. n. 12. Difs. 10. in Eurip. num. 6.
 Animus totus est in oculis ex Plinii sententiâ, Difs. 21. in Eurip. n. 9.
 Animus attingitur per oculos, Difs. 26. in Thucyd. n. 8. Difs. 21. in Eurip. n. 9. & Difs. 26. in Eurip. n. 12.
 Animus per somnum futura præscire potest Difs. 19. in Eurip. n. e.
 Animus athletarum humilis, Difs. 12. in Anthol. num. 7.
 Animus cupiditatibus obstrictus insenorum more facit, Difs. 48. in Anthol. n. 4. & Difs. 44. in Thucyd. n. e.
 Animus extra se positus faciliè versatur in contemplatione rerum divinarum, Difs. 63. in Anthol. n. 4.
 Animus chriorum similis est curru excusso aurigâ, & nevi sine gubernatore, & in omnia vitia rapitur, Difs. 65. in Anthol. n. 26.
 Animus mundi est ignis, Difs. 17. in Anthol. n. 4. Difs. 72. in Anthol. n. 2. & 3.
 Animus mollis arguebatur ex molli veste, Difs. 13. in Thucyd. n. 5.
 Animus majore carâ occupatus alienatur a sensu rerum quantumlibet terribilium, Difs. 48. in Thucyd. n. 35.
 Animus hominum semper majora concupiscit, Difs. 43. in Thucyd. n. e. & seqq. *Vide. Animus. Animas. Animas.*
 Anistis centum quinquaginta millia passuum uno die

die conficiebat, Diss. 37. in Cic. num. 1.
 Anion genium Eliesen quasi patronum sibi afci-
 verant, Diss. 36. in Virg. n. 1.
 Anius vaticinandi pericula clarus insolet Delo po-
 tiebatur, Diss. 15. in Liv. n. 7.
 Annales leges improbat Cicero, quia Consules
 fieri ante quadragessimam tertium annum
 vetabant, Diss. 20. in Eurip. n. 3.
 Annales, in quibus res singulis annis gesta per-
 scribentur, Pontifices Maximi conficiebant,
 Diss. 11. in Liv. n. 1. alit quoque scripserunt,
 Diss. 11. in Liv. n. 2.
 Annos condere Aegyptii primi ceperunt, Diss.
 14. in Cic. n. 8.
 Anni unius spatium Scipio Syphacem cepit, Diss.
 45. in Thucyd. n. 5.
 Anni octingenti vix numerantur ab excidio Tro-
 je ad Platonem, Diss. 15. in Eurip. n. 1.
 Anni unius spatium Sulpicius Crassum audiendo
 summis oratoribus par fuit, Diss. 86. in Cic.
 num. 2.
 Anni juvenutis dicitur ver, Diss. 56. in Anthol.
 num. 7.
 Anni ultimus mensis antiquis erat Februarius,
 Diss. 30. in Liv. n. 29.
 Anni principium Romulus Martium fecit, Diss.
 30. in Liv. n. 3. 31. 39. & 54. quare Numa Ja-
 nuarium, Diss. 30. in Liv. n. 54. 55. & 61.
 Anni initium apertius a vere sumitur, Diss. 30.
 in Liv. n. 33. & 34.
 Anni dierum numerum representabat digitis Ja-
 nus, Diss. 30. in Liv. n. 58. & Juvenis cre-
 centi sexagesima in lustrationibus exercitus
 Persarum, Diss. 53. in Thucyd. n. 8.
 Anni initio dolcia libabantur, ut omen essent,
 quod nihil amari haberet, Diss. 30. in Liv.
 num. 62.
 Anni penitus otiosi ne omen esset, Cal. Jan. ab
 omni opere penitus cessare, omnia opera ali-
 quateo administrabantur, Diss. 30. in Liv.
 n. 63. *Vide. Aetas. Annis. Anno. Annorum.*
 Anniam Faustina uxorem Antoninus Pius ob n-
 tiam licentiam egre tulit, Diss. 15. in Anthol.
 n. 21.
 Annibal nullum anquam vulnus acceperit, Diss.
 28. in Anthol. n. 8. *Vide. Hannibal.*
 Anniceris reprehendit Plato, quod curram ar-
 tificiosè agnisset, Diss. 44. in Cic. n. 7.
 Annii est itinerarium, non Antonini Philoso-
 phi, Diss. 6. in Liv. num. 8. *Vide. Annii.*
 Annis septem Protagenes Jolyum pingens ab-
 solvit, Diss. 92. in Cic. n. 2.
 Annis viginti minor esse non poterat iudex Ro-
 mæ ex lege Julia, Diss. 26. in Cic. n. 6.
 Annis squalidibus fruges fert India, Diss. 77. in
 Anthol. n. 14.
 Annis tribus Romani Antiocham Magnum su-
 perarunt, Diss. 45. in Thucyd. num. 5.
 Annis duobus Agestilus jam subacturus videba-
 tur Asiam, Diss. 52. in Thucyd. num. 3.
 Annis tribus nondum exactis Hannibal quatuor
 exercitus Romanorum fuderat, Diss. 52. in
 Thucyd. num. 6.
 Annis quatuor Scipio Hispaniam debellavit,
 Diss. 52. in Thucyd. n. 7.

Annis duobus Scipio Africam perdomuit, Diss.
 52. in Thucyd. n. 7.
 Annis singulis ter patere Mundum putabant Diss.
 30. in Liv. n. 25.
 Annus quod foret Saturnus ita appellatur
 Diss. 31. in Thucyd. n. 6. *Vide. Aetas. Anni.*
Anno. Annorum.
 Anniversarium sacrum celebrant legatos
 Carthaginienses quotannis Tyrum mittebant
 Diss. 20. in Virg. n. 5.
 Annus, qui Livium mendacem appellat, reser-
 litur, Diss. 6. in Liv. n. 5. & seqq. *Vide. Anni.*
 Anno eodem tetramotus septies, & quinquages
 narius est tempore belli Punici secundi, Diss.
 48. in Thucyd. n. 35.
 Anno tertio Olympiadis quadragesima octava
 Pythiades instituitur sunt, Diss. 3. in Anthol. n. 8.
 Anno quolibet Consules fieri, non verò potest
 verius antiquus extat, Diss. 8. in Cic. n. 1.
 Anno trigesimo quibus etiam vires perficiuntur,
 Diss. 15. in Anthol. num. 17.
 Anno quadragesimo nono ingenium hominis deter-
 rius fieri putat Aristoteles, Diss. 64. in Anthol. n. 5.
 Anno quingentesimo septuagesimo tertio ab ur-
 be condita reperti sunt quatuordecim libri de
 jure pontificio, quos Numa composuerat,
 Diss. 36. in Cic. n. 12.
 Anno quadringentesimo quinquagesimo quarto ab
 Urbe condita seniores & Sicilia in Italiam ve-
 nerunt, Diss. 42. in Anthol. n. 6.
 Anno decimoquinto ætatis Hermogenes ingenio,
 & eloquentia preclit, postea verò non excel-
 lit, Diss. 64. in Anthol. n. 5.
 Anno quingentesimo trigesimo quinto ab urbe
 condita primus Medicus & Peloponnesio Ro-
 mam venit, Diss. 21. in Cic. n. 6.
 Anno octogesimo completo Agestilus in Agy-
 pto præclaris res gessit, Caro se ingenio vi-
 gere adhuc ostendit, & Sophocles Oedipum
 Coloneum edidit, Diss. 64. in Anthol. num. 6.
 Anno, neque mense Rheum parere precatus est
 Sol, Diss. 33. in Virg. n. 5.
 Anno sexcentesimo octavo ab Urbe condita e-
 versa est Carthago Diss. 64. in Cic. n. 1.
 Anno toto simulacrum Saturni pedes laneo vin-
 colo vinctos habebat, quo solvebatur famu-
 nalibus, Diss. 30. in Liv. n. 52.
 Anno nomen debant bini Consules, qui primi
 designati fuerant, quom post Claudii non duo,
 sed duodecim Consules in annum designaren-
 tur, Diss. 30. in Liv. n. 20. *Vide. Aetas. Anni.*
Annis. Annorum.
 Annone copis populum maximè subiectum ef-
 ficat, Diss. 43. in Thucyd. n. 1. 5. & Diss. 9. in
 Liv. n. 2.
 Annone incipit maximarum mutationum consue-
 tudine est in Civitatibus, Diss. 43. in Thucyd. n. 1.
 Annone caritate existente Melius plebem susten-
 tavit, & tamen quum regnum affectaret, ul-
 timo supplicio damnatus est, Diss. 12. in
 Liv. n. 8.
 Annorum quinque millia a Zoroastre ad exci-
 dium Troie effluxisse tradidit Hermodorus,
 Diss. 14. in Cic. num. 2.
 Annorum quinquaginta semina præerat ora-
 culo

eulo Delpho, Diff. 3. in Anthol. n. 5.
 Annorum triginta milliōum spatio Prometheus
 Caneſco illigatus ab Hercule conſilio Jovis
 liberatus eſt, Diff. 15. in Anthol. n. 6.
 Annorum decem exilium erat poena ambitus,
 Diff. 89. in Cic. n. 4.
 Annorum diverſa genera, Diff. 30. in Liv. n. 70.
 & ſeqq. apud Aegyptios ſex genera erant, Diff.
 30. in Liv. o. 72. duo anni lunares, Diff. 30. in
 Liv. num. 77.
 Annorum quadraginta oſto milliā inter Volcanum,
 & Alexandrum interceſſiſſe aſſeverabant
 Aegyptii, Diff. 13. in Cic. n. 6. & Diff.
 14. in Cic. n. 7.
 Annos ſexdecim natus Alexander dux fuit,
 & hoſtes proſtigavit, Diff. 11. in Eurip.
 num. 17.
 Annos quor vixerat plerique, Diff. 9. in Liv.
 num. 1.
 Annos ſepdecim natus Epiphanes Mortuus
 eſt, quam *ἑκατοβάρητος* didiciſſet, Diff.
 78. in Cic. n. 3.
 Annos quot continet ætas Diff. 7. in Anthol.
 num. 3.
 Annos quot vixerit Lyncæus ante Olympiadas,
 ante Urbem conditam, & poſt excidium Troie,
 Diff. 50. in Anthol. n. 3.
 Annos quot dararent variā vina, & præcipuè
 optimam, Diff. 64. in Anthol. n. 3. 4.
 Annos mille vivere Hyperboreos tradit Pindarus,
 Diff. 77. in Anthol. num. 12. ducentos alij tradunt
 Diff. 77. in Anthol. num. 14.
 Annos regina Regni Cyri indicavit Sol viſus
 ex eius manibus tereſſabi, Diff. 18. in Liv.
 num. 8.
 Annos quadraginta Athenas tenuit Pericles non
 vi, ſed civium voluntate, Diff. 2. in Thuc.
 n. 5., Diff. 10. in Cic. n. 5., & Diff. 35. in
 Cic. num. 7.
 Annos quadraginta natus Clitomachus ad audiendam
 Carneadem ſe contulit, Diff. 64. in
 Cic. num. 1.
 Annos viginti natus Alexander imperium ſuſcepit,
 & anno trigefimo tertio deſunctus eſt,
 Diff. 52. in Thucyd. o. 4.
 Annos docentos quinquaginta nullus legem abrogare
 auſus eſt apud Thuriōs, quia ſi non perſedeſſet,
 ſtrangulaſſetur, Diff. 82. in Cic. num. 7.
 Annos duos intercedere oportebat inter duos
 magiſtros, Diff. 89. in Cic. n. 4.
 Annos quor Aegyptij, & Chaldaei aſtrophologi
 operam dederint, Diff. 42. in Thucyd. num. 8.
 Annos ſerè quingentos Lacedæmonij nullum hoſtem
 habuerant intra Eurotam, Diff. 17. in Thuc.
 n. 2., Diff. 45. in Thucyd. o. 6. Lycurgi leges obſervarunt,
 Diff. 17. in Thucyd. num. 7. & Diff. 56. in Thucyd. num. 8. immo
 ſeptingentos, Diff. 50. in Antholog. num. 3.
 Annos nonaginta vixit Hiero, Diff. 52. in Thucyd.
 n. 1.
 Annos duodeviginti natus Euripides ad ſcriben-

das tragœdias ſe contulit, Diff. 4. in Eurip. num. 4.
 Annos quot vivunt Nymphæ, & Genij, Diff. 36.
 in Virg. n. 1.
 Annos notabant Argivi nominibus Sacerdotum
 Jovonis, Diff. 40. in Virg. n. 2.
 Annos Græci notabant a victoribus in Olympijs,
 Diff. 2. in Anthol. o. 1., Diff. 15. in Thucyd. n. 4.,
 Diff. 23. in Liv. n. 1., & Diff. 40. in Virg. n. 2., & quidem a curſoribus, quia
 ſerè alij aſciq̃uotes eſſent, Diff. 6. in Anthol. num. 11.
 Annos trecentos Romani ſaræ vididerunt, Diff. 41.
 in Virg. n. 11. ſine oratoribus fuerunt, Diff. 9.
 in Cic. num. 4.
 Annos quot contineret luſtrum, & olympiades,
 Diff. 53. in Thucyd. num. 10.
 Annos quot vivere dicant Phœnix, Diff. 30. in Liv.
 n. 76. 77. 78.
 Annos decem Veſtales capræ diſcebant Sacra,
 alios decem præerant coſtodire Ignois, denique
 alios decem docebant Sacra, Diff. 31. in Liv. num. 5.
 Annos triginta Veſtales ſacerdotio ſongeantur
 apud Romanos; apud Albanos verò quinquaginta,
 Diff. 31. in Liv. n. 18.
 Annos intra octaginta extiterunt omnes hiſtorici
 latini celebres, Diff. 67. in Cic. n. 5.
 Annos pauciores nometabant Romani, quàm
 triumphos, Diff. 83. in Cic. o. 4.
 Annos mille, & docentos Romam ſtatuerant aeva
 duodecim, quæ Romulus vidit, portenderunt,
 Diff. 86. in Anthol. num. 7.
 Annos quot natus eſſet Cicero, quom Sextum
 Roſcium Amerinum deſcendit, Diff. 2. in Cic. n. 8.
Vide Actus.
 Annos ſexcentos, & ampliùs plebs Romana manibus
 temperavit, licet ſeditioes fecerit, Diff. 4. in Liv. n. 2.
 Annos, & aliquot dies ambroſiā, & neſare
 Dij privabantur, ſi falſum per Stygem jurafſent,
 Diff. 83. in Anthol. num. 10.
 Annos ſignificat vox *πνέω*, Diff. 65. in Anthol. num. 4.
 Annos in duodecim meſes dividerunt Aegyptij,
 Diff. 9. in Thucyd. num. 4.
 Annos ſerè integrum Sol obſcurus fuit interſeſſo
 Cæſare, Diff. 10. in Thucyd. num. 6.
 Anonum fuiſſe Janum quidam exiſtimarunt, Diff. 30.
 in Liv. num. 56.
 Annos ſerè conſumpſit Scipio in apparatu belli,
 quare Proconſul in Africam traiecit, ideo
 aſortem triumphavit, quia Conſul in Africam
 miſſus fuerat, Diff. 15. in Liv. num. 4.
 Annos ſi vir, & mulier cohabitarent, uſu matrimonij
 contrahuntur erat, Diff. 30. in Thucyd. num. 4.
 Annos ſo intelligat omnine ſeculi Heſiodus, Diff. 30.
 in Liv. num. 77.
 Annos, quo Julius Cæſar annos ordinavit quot
 dies haberet, Diff. 30. in Liv. oom. 65.
 Annos unde appellatus ſit, Diff. 30. in Liv. num. 70.
 Annos Magnus quid ſit ſped Aegyptios, Diff. 30.
 in Liv. num. 72. quid Maximus, Diff. 30. in

- in Liv. num. 71. quid apud philosophos annus magnus, Disf. 51. in Thucyd. num. 10. 11. & Disf. 10. in Liv. 75. 77. 79. 80. eius bruma fuit Diluvium, Disf. 53. in Thuc. n. 11. Annus magnus intelligendus est, quom Virgilius dicit animas post mille annos redire in vitam, Disf. 30. in Liv. num. 77.
- Annus Romuli decem menses continebat, Disf. 30. in Liv. num. 1. 2. 54. sed aliqui potant cootinuiffe duodecim menses, Disf. 30. in Liv. n. 30. 54. & tertium sexaginta dies, Disf. 30. in Liv. num. 2. 54.
- Annus Noma duodecim menses continebat, Disf. 30. in Liv. o. 1. 1. & dies tertium quinquaginta quinq, Disf. 30. in Liv. n. 5. 8. 64.
- Annus quare Jovi consecratus effec, Disf. 30. in Liv. num. 11.
- Annos quomodo ordinatus fit a Julio Cefare, Disf. 30. in Liv. n. 64. & feqq.
- Annos significabatur ab Aegyptijs per serpentem sibi caudam admordentem, Disf. 17. in Anthol. num. 7. Vide .*Ætas. Anni. Annis. Anno. Annorum.*
- Anse antiquitus spellabantur Aræ, Disf. 26. in Thucyd. num. 7. & Disf. 22. in Eurip. num. 10. Vide .*Anfas.*
- Anfandji specus halitus pestiferos emittit, Disf. 8. in Eurip. num. 9.
- Aofas philosophia non habere dixit Xenocrates adolescentem, qui liberalium disciplinarum expert erat, Disf. 44. in Cic. n. 6. Vide .*Anfe.*
- Anfer amabat puerum Amphilocho, & Lacydem philosophum, Disf. 22. in Anthol. num. 1. & Disf. 22. in Cic. num. 6.
- ²² Anferem conversa Nemefis ovum peperit, quod Leda nupit, & ex eo nata est Helena, Disf. 16. in Eurip. num. 3.
- Anferes gingire dicuntur, dum clamant, Disf. 60. in Anthol. num. 6.
- Anferes sibi ova, & pullos parere quom dixisset Alcibiades, respondit Socrates Xantippen filios pignere, Disf. 55. in Cic. num. 3.
- Anferum audius acutiffimus, Disf. 37. in Cic. num. 5.
- Anxi longitudo, Disf. 7. in Anthol. num. 5.
- Anxus quomodo, & a quo Hercule superatus fit, Disf. 7. in Anthol. num. 1. 8.
- Anxus quare filios Neptuni dicatur, Disf. 7. in Anthol. n. 1. & Disf. 19. in Anthol. n. 5.
- Antagoram Rhodium poetam suspexit Antigonus, Disf. 3. in Eurip. num. 10. & Disf. 72. in Cic. n. 6.
- Antalcidas Lacedæmonius reprehendit Regē Perfæum, quod coronam illorum ungueoto delibutam misisset, quasi utraque res gratiam suam amitteret, Disf. 34. in Anthol. num. 6.
- Antandrum unde its appellatum aliqui tradant, Disf. 15. in Liv. num. 4.
- Autemater, & plures alij populi in Urbem recepti sunt, Disf. 9. in Liv. num. 6.
- Anteor venit in Italiam non profugus, sed missus ad colonias dedocendas, Disf. 14. in Liv. num. 2.
- Antende Panvium coudidit, Disf. 35. in Thucyd. num. 6. & 15. Disf. 15. in Liv. n. 1. 3.
- Anteor hospitio excepit legatos Græcorum, & eos a furore Trojanorum servavit, Disf. 16. in Liv. num. 2. 3.
- Antenor Eugeaneos expulit, Disf. 4. in Virg. num. 1. 3.
- Antenoris domum a militibus diripi prohibitum fuit, Disf. 16. in Liv. num. 2.
- Anterorem ex Marte peperit Venos, Disf. 19. in Anthol. num. 4.
- Athermos Sreusius ignobilis, Disf. 48. in Cic. n. 5.
- Anthos, idest flos, pro colore interdum usurpatur, Disf. 25. in Eurip. num. 14. 15. 16.
- Anthologie epigrammata collegit Planodes, Disf. 1. in Anthol. num. 2.
- Anthologie significatio, Disf. 1. in Anthol. o. 2. 3.
- Antias rerum Romanarum scriptor, Disf. 11. in Liv. num. 2. & Disf. 68. in Cic. num. 3.
- Antias filios Ulyffus, & Circes Antio nomen dedit, Disf. 13. in Liv. num. 5.
- Antiatihus superatis Romani e rostris Navium forgeffum extruxerunt, qui ideo appellatur rostra, Disf. 29. in Cic. num. 1.
- Anticas partes angures ad meridiem esse voluerunt, Disf. 19. in Liv. num. 8. alij ad Occidentem, Disf. 19. in Liv. n. 13.
- Anticipatio a Latinis dicitur Prolepsis, Disf. 14. in Virg. num. 2.
- Antigenidas plorinum contulit arti tibiarum, Disf. 68. in Anthol. num. 5.
- Antigona nuppijs Peleus exul ab Euryione honoratus est, Disf. 53. in Thucyd. num. 23.
- Antigoni Navis sacra appellata, idest Magna, Disf. 14. in Eurip. num. 4. 5.
- Antigonum ranoqum Deom adulescentes Athenienses legatos ad illum Theoros appellabant, Disf. 40. in Thucyd. num. 6.
- Antigooos execrans est filium, quia gaudebat neco Pyrrhi, Disf. 24. in Eurip. num. 5.
- Antigonus Deum, & Liberum Patrem se appellari voluit, Disf. 9. in Anthol. num. 2. & Disf. 45. in Anthol. num. 7. Disf. 78. in Anth. o. 4. Disf. 41. in Thucyd. num. 3. Disf. 43. in Thucyd. num. 4. & Disf. 21. in Liv. n. 13.
- Antigonus Gonatas appellatur Demetrio Poliorcete successit, & Antagoram Rhodium poetam, & solensem Aratum, & Zenonem suspexit, Disf. 3. in Eurip. num. 10. & Disf. 72. in Cic. num. 6.
- Antigonos Aërolos fugere permiffit, Disf. 6. in Thucyd. num. 12.
- Antigonos Athenas commesabat, ut Zeoonem adiret, oec unquam ab eo impetrare potuit, ut ad se veniret, Disf. 9. in Cic. num. 13. & Disf. 64. in Cic. num. 7.
- Antigonus Caryffius tradit pantheras corpus abdere, ut animalia, que earum odore gaudent, vnasentur, Disf. 38. in Cic. num. 5.
- Antigonus sibi incundus esse prodenens prefferebat, odiosos eos, qui prodiderant, Disf. 50. in Thucyd. num. 2.
- Antilochum canis sinit, Disf. 18. in Liv. o. 4.
- Antimachor tradit Solem poculo per Oceum ferri Disf. 9. in Anthol. num. 7.
- Antinoom inter aftra retulit Adriamp, Disf. 21. in Eurip. num. 16.

- Antiochi bellum distulerunt Romani, donec Philippum debellarent quo devicto Antiochem iura Taurum Montem compulerunt, Disf. 44. in Thucyd. num. 5.
- Antiochi naves cum Romanis comparandæ non haur, Disf. 26. in Liv. num. 2.
- Antiochi interfectorem, & se in præceptis dedit Equus Disf. 21. in Eurip. num. 14.
- Antiochi classis præfectus Hannibal victus est a Romanis, Disf. 83. in Cic. num. 3. *Vide de Antiocho.*
- Antiochiam terremotus prostravit, & restitutam a Iustino rursus non excho triennio prostravit. Disf. 48. in Thucyd. num. 36.
- Antiochidas aliquis pocula ab auctore appellarent, Disf. 13. in Eurip. num. 10.
- Antiochus devotio disciplina militaris, & Romanorum mores corrupti cepit, Disf. 12. in Liv. num. 3.
- Antiocho sanato Erasistratus centum talenta mercedem accepit, Disf. 10. in Cic. num. 2.
- Antiocho interroganti de exercitu quomodo respondit Hannibal, Disf. 53. in Thucyd. n. 3.
- Antiocho devicto Scipio dictus est Asiaticus, Disf. 20. in Eurip. num. 8.
- Antiochum Romani triennio devicerunt, Disf. 45. in Thucyd. num. 5.
- Antiochum debellavit Romani devicta Carthagine, Disf. 22. in Virg. num. 2.
- Antiochum quintæ Academicæ conditorem quidam faciunt, Disf. 64. in Cic. num. 4.
- Antiochum Philosophum Arhenis Cicero audiuit, Disf. 2. in Cic. num. 8.
- Antiochus maximis honoribus affectit Archelæum saltatorem, Disf. 15. in Thucyd. n. 5.
- Antiochus vetustissimus historiam de Italia conscripsit, Disf. 1. in Virg. num. 2.
- Antiochus licet Magni cognomen consequutus esset, a Romanis semper victus est, Disf. 83. in Cic. num. 5.
- Antipater auctor Epigrammatum Anthologie, Disf. 10. in Anthol. n. 2. & Disf. 65. in Anthol. n. 1., & Disf. 73. in Anthol. num. 1.
- Antipater maiorem historiam suam addidit, Disf. 11. in Liv. num. 2.
- Antipater quomodo exercebat Hyperidem, Disf. 77. in Cic. num. 2.
- Antipater clamorem Carneadis quum ferre non posset, scripsit eum retundere conatus est: ideo *κατακλιθεὶς* illum appellavit, Disf. 63. in Cic. num. 7.
- Antipater quando floruerit, quotannis die natali febris laborabat, Disf. 19. in Anthol. n. 2.
- Antipater versus hexametri ex tempore varijs modis fundebat, Disf. 19. in Anthol. n. 2.
- Antipater auditor fuit Panætius, Disf. 65. in Cic. num. 3.
- Antipatri in honorem convivia celebrabantur Athenis, Disf. 23. in Thucyd. num. 2.
- Antipater ne potius daret Demosthenes, venenum sumpsit, Disf. 14. in Eurip. n. 4.
- Antiphemus, & Entimus Gelan condiderunt, Disf. 54. in Thucyd. num. 2.
- Antiphilus poeta Byzantius, Disf. 76. in Anthol. num. 1.
- Antipho de Rhetoricis libros conscripsit, Disf. 46. in Cic. num. 4., & Disf. 79. in Cic. n. 5.
- Antipho existimavit Lunam propriam lucem habere, Disf. 11. in Thucyd. num. 4.
- Antipho primas orationes edidit, & præcepta dicendi tradidit, Disf. 31. in Cic. num. 2.
- Antipho triginta tyrannos imposuit Patriæ, Disf. 13. in Cic. num. 6.
- Antiphrasim non esse tollendam an rectè Scalliger arguerit, Disf. 18. in Thucyd. num. 6.
- Antipodum inter Occidentem Solem, & Orientem nostrum esse Hyperboreos tradit Solinus, Disf. 77. in Anthol. num. 14.
- Antiqua Carthago cur dicatur a Virgilio, Disf. 20. in Virg. num. 3. cur Tyrus, Disf. 21. in Virg. num. 3.
- Antiqua omnia dicebantur Ogygia, Disf. 36. in Anthol. num. 4.
- Antiqui plasticam sine pudore exercebant, Disf. 49. in Anthol. num. 8., Disf. 76. in Anthol. num. 13., & Disf. 30. in Cic. num. 4.
- Antiqui Solem, & æstra dumtaxat Deos existimabant Disf. 72. in Anthol. num. 1., & Disf. 7. in Eurip. num. 8.
- Antiqui nullis commercijs miscabantur, ideo regiones etiam proximas ignorabant, Disf. 3. in Thucyd. num. 2. *Vide, Veteres.*
- Antiqui barbam, & comam sruerunt ideo barbati, & capillati accipiebant pro Antiquis, Disf. 42. in Anthol. num. 6. 17.
- Antiqui quare cincti dicantur, Disf. 23. in Liv. num. 4.
- Antiquior pro potiore dicitur, sed antiquus vetustatem notat, Disf. 20. in Virg. n. 3.
- Antiquissima significat Aristophanes voce *Βαρβανία*, Disf. 22. in Anthol. num. 2.
- Antiquorum error, qui Hyadas Stuculas appellatum, Disf. 65. in Anthol. num. 3.
- Antiquum existimat Cornelius Fronto, quod patrum memoriam excedit, Disf. 20. in Virg. num. 2.
- Antissam absorbit Mare, Disf. 34. in Thucyd. num. 1.
- Antissam Lethæ adiuuixit terremotus, Disf. 48. in Thucyd. num. 30.
- Antisthenes irridebat Arhenienses, quod se terribiliter editos iactarent, Disf. 4. in Thucyd. n. 7.
- Antisthenes an usus fuerit duplici pallio, Disf. 84. in Anthol. num. 13.
- Antisthenes summum bonum in virtute collocat, Disf. 55. in Cic. num. 4.
- Antisthenes sicut opus esse ijs, qui ad salutem volunt pervenire, Amicis, vel Inimicis, Disf. 56. in Thucyd. num. 5.
- Antistheni parum pallij laccram ostentant quid dixerit Socrates, Disf. 82. in Anthol. n. 2.
- Antistrophas quum caneret chorus, a sinistra in dexteram movebatur, Disf. 19. in Liv. n. 12.
- Antistrophon rhetorice hoc est æqualem Aristoteles appellat Dialecticem, Disf. 62. in Cic. n. 7.
- Antium ab Antio filio Circes, & Ulyssis appellatum est, Disf. 23. in Liv. num. 5.
- Antoniæ Thermae mille sexcenta folia habuerunt, Disf. 3. in Liv. num. 5.
- Antunij Scens argentea erat, Disf. 2. in Liv. n. 8.

- Antonij munici Sulpicius audiens Crassum anni spatio fumis oraculis par fuit, Disf. 86. in Cic. num. 2.
- Antonini Philofophi non est Itinerarium, sed Anni, Disf. 6. in Liv. num. 8.
- Antonini Philofophi imaginem qui post eius mortem habere potuiffet, nec haberet, facilegus habebatur, Disf. 22. in Thucyd. n. 3.
- Antonini Imperatoris res gefte, Disf. 21. in Liv. num. 12.
- Antoninis imperantibus littere floruerunt, Disf. 68. in Cic. num. 2.
- Antoninus Philofophus pertulit Fanftinam, quæ nauticas, & gladiatorias condiciones fibi elige-
bat, & conceffit Caffium, ut imperium invaderet, Disf. 15. in Anthol. num. 21.
- Antoninus Philofophus togam fumpfit anno ætatis decimo quindo, Disf. 42. in Anthol. n. 17.
- Antoninus Philofophus, niſi morte præventus fuiſ-
ſet, Germaniam in provinciam redegiſſet, & imperium Oceano terminafſet, Disf. 85. in Anthol. num. 7.
- Antoninus Philofophus Sarmatas ingentibus præ-
lijs affixit, Disf. 9. in Liv. num. 15.
- Antoninus Pius legem tulit, ne in Urbes mortui inferrentur, Disf. 24. in Thucyd. num. 8.
- Antoninus Pius Agnæ Fauſtine licentiam agræ tulit, Disf. 15. in Anthol. num. 21.
- Antoninus Pius dicebat: *male enim civem ſervare, quam mille hoſtes occidere*, Disf. 24. in Anthol. num. 5.
- Antoninus Pius quantum auri donavit Oppianu, Disf. 20. in Cic. num. 3.
- Antonia, & Cleopatrá devictis Auguſtus ſexdecim millia pondi auri dedicavit, Disf. 29. in Liv. num. 7.
- Antonio ſperato Octavianus Rempublicam præſtitit, Disf. 5. in Liv. num. 6.
- Antonium adverſus Auguſtum concitavit Cleopatra, Disf. 15. in Anthol. num. 23.
- Antonium Cicero eiecit ex Urbe, & ex poſſeſſione Reipublicæ; Disf. 12. in Cic. num. 3. Disf. 36. in Cic. num. 20., & Disf. 47. in Cic. num. 7.
- Antonium Marius interfecit, Disf. 5. in Liv. num. 2.
- Antoninum Veſpaſiani ducem Vitellius per Veſtales præcarus eſt, ut parceret, Disf. 31. in Liv. num. 12.
- Antoninum quidam adjuſtur ubiurgabat, quod Cleopatram non diligeret, Disf. 3. in Cic. n. 5.
- Antonius pæne perfectus orator exiit, Disf. 51. in Cic. num. 4.
- Antonius orator Conſul fuit cum Albino annis ſexcentiſimo quinquageſimo quinto, Disf. 17. in Cic. num. 5. triennium poſt Cenſor fuit, Disf. 27. in Cic. num. 5.
- Antonius doctriam diſſimulavit, ideoque indu-
dior habebatur, Disf. 27. in Cic. num. 5. & Disf. 80. in Cic. num. 3.
- Antonius quomodo interfecit ſe, Disf. 17. in Cic. num. 6.
- Antonius Liberum Patrem ſe appellari voluit, Disf. 9. in Anthol. num. 2., & Disf. 45. in Anthol. num. 7. & Disf. 78. in Anthol. n. 4.
- & Disf. 41. in Thucyd. num. 3.
- Antonius propter eloquentiam honores adeptus eſt, Disf. 11. in Cic. num. 6.
- Antonius Antigonem cichæædum quatuor Ci-
vitatum tributis locupletavit, Disf. 15. in Thu-
cyd. num. 6.
- Antonius duplicavit ſpatium, cui circa templum Diææ Ephæſæ conceſſum fuerat ius Aſyli, & viſus eſt nimiam licentiam concedere facino-
roſis hominibus, Disf. 15. in Thucyd. n. 20. ideo Auguſtus Antonij privilegium abole-
vit, Disf. 25. in Thucyd. num. 10.
- Antopius uſum, aut alterum ſecunſavit, Disf. 82. in Cic. num. 4.
- Antonius admiratus eſt Xenophonis virtutem in reduendis Græcis, Disf. 74. in Cic. num. 5.
- Antonius de Carlini noo triumphavit, Disf. 24. in Liv. num. 12.
- Antonius vix obſeſſa Perſiâ ad deditionem, compulſus eſt, Disf. 5. in Liv. num. 7.
- Antonius leonibus triumphavit, & ipſe a Cleopatrâ viſus eſt, Disf. 28. in Liv. num. 4. *Vide Marcus Antonius*.
- Antra Baccho dicantur, quia Mundi ſimula-
era ſunt, Disf. 48. in Anthol. num. 5.
- Antra loco domorum habitabant Veteres, Disf. 13. in Eurip. num. 3. *Vide Antrum*.
- Antrophagi Scythæ populi, Disf. 17. in Eurip. num. 8.
- Antrum idem cum Epimenide Cretenſi defeen-
dit Pythagoras, Disf. 43. in Cic. num. 2.
- Antrum Trophonij deſcenſuri ſacriſicabant Jo-
ooni Henioche, Disf. 26. in Virg. num. 2.
- Antrum Trophonij quum deſcendiſſet Permen-
ſcus, triſtitiâ affectus eſt, & quomodo ab eâ liberatus ſit, Disf. 46. in Thucyd. num. 3.
- Antrum Trophonij, Disf. 4. in Eurip. num. 7. *Vide Antra*.
- Anulis caninæ ſpecie ſignatur, ideo canem venerantur Agyptiis, Disf. 23. in Anthol. n. 5.
- Anuli gemmam pretioſiſſimam Pulycrates reperit in piſce, quum eam in mare proieciſſet de conſilio Amatis, qui hæc de cauſa amicitiâ renunciavit, Disf. 18. in Eurip. num. 7.
- Anulo e digito domini detracto ſervus illum li-
beravit a delatore, Disf. 65. in Anthol. o. 12. & Disf. 25. in Thucyd. num. 13.
- Anulu anro, qua ſenatores, & Equites a Plebe diſtinguebantur, Sylla Roſcium donavit, Disf. 90. in Cic. num. 4.
- Anulorum uſum reperit Prometheus, Disf. 15. in Anthol. num. 7.
- Anulos aureos pecta eſt Tarpeia, ut arcem prae-
deret, Disf. 51. in Thucyd. num. 6.
- Anulum ſuæ puella fieri ſe optare dicit Ovi-
dins, Disf. 40. in Anthol. num. 4.
- Anulum quem geſtabat, ſuis manibus confe-
cerat Hippas Eleos, Disf. 28. in Cic. n. 7.
- Anulus nihi aliud eſt, quam vinculum Promethæi, Disf. 15. in Anthol. num. 7.
- Anulus digitorum ſymblon, quia anuli erant indi-
cia dominorum, Disf. 29. in Anthol. num. 8.
- Anulus ferreus ſine gemma, quem Sponſa acci-
piebat, vocabatur prunus, Disf. 31. in Thucyd. num. 7.

- Apus* appellavit à *Philippo* dormiente ad vigilantiem, *Disf.* 26. in *Cic.* num. 2.
- Apus* Moliorum lingua dicebatur *πυλάδα*, ideo ferunt columbas in oraculo dodonæo *stura* prædicere, *Disf.* 18. in *Liv.* num. 11.
- Apus* appellabatur *Me tellus* à *Sertorio*, *Disf.* 37. in *Thucyd.* num. 2.
- Apytus*, & *Melitus* licet *Athenienses* punitori essent; permiserunt accusare *Socratem* moti *Comædia Aristophanis*, *Disf.* 3. in *Eurip.* num. 3.
- Apytus* *Socratis* disputatione confutatus ipsum iudicio capitis accessit, *Disf.* 56. in *Cic.* n. 7.
- Apalastri* dicuntur à *Cicerone*, & *Quindili-* no illi, qui exercitationibus palæstrarum expertes essent, *Disf.* 17. in *Thucyd.* num. 6.
- Apamea* orbis eximialis urbe *Celsarum* festa est, *Disf.* 61. in *Anthol.* num. 5.
- Apameæ* *Neptunus* eximie colitur ob frequentiam terræmotuum, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 3.
- Apathanizantes* philosophi apud *Indos*, & *Odrysi*, *Disf.* 14. in *Cic.* num. 6.
- Apathanizantes* populi *Getarum* diti, quod animos immortales esse putaverint, *Disf.* 2. in *Anthol.* num. 3.
- Apaulia* dicebatur dies secundus, quo nuptiæ fiebant, *Disf.* 30. in *Thucyd.* num. 7.
- Apelles* dicebatur pingere, que pingi non poterant, *Disf.* 38. in *Virg.* num. 8.
- Apelles* libros de pictura scripsit, *Disf.* 45. in *Cic.* num. 1.
- Apelles* omnia præcepta pingendi complexus est, *Disf.* 81. in *Cic.* num. 2.
- Apelles* pictorum omnium prerogativas solè vendicare superavit, *Disf.* 9. in *Thucyd.* n. 8. & *Disf.* 18. in *Virg.* num. 6.
- Apelles* picturis semper nomen suum inscribebat, *Disf.* 1. in *Thucyd.* num. 4.
- Apelles* præstantissimus omnium pictorum, & quando floruerit, *Disf.* 19. in *Anthol.* num. 1.
- Apelles* quotidie lineam ducendo se se exercebat, & alijs idem facere præcipiebat, *Disf.* 58. in *Thucyd.* num. 4., & *Disf.* 85. in *Cic.* n. 1.
- Apellis* equo picto admoti equi adhinniverunt, *Disf.* 47. in *Cic.* num. 9.
- Apellia* *Venerem* inchoatam absolvere nemo ausus est, *Disf.* 65. in *Cic.* num. 4.
- Apem* Antiqui *Sophoclem* appellarunt, *Disf.* 2. in *Eurip.* n. 9. *Vide Apes; Apicularum. Apis.*
- Apenninum* inter; & *Alpes* regio antiquitus *Gallia Cisalpina* vocabatur, *Disf.* 4. in *Virg.* n. 2. & *Disf.* 17. in *Virg.* num. 1. possidebatur ab *Etruscis*, *Disf.* 15. in *Liv.* n. 11. & *Disf.* 4. in *Virg.* num. 2.
- Aper*, qui *Adonem* interfecit, intelligitur *Hierms*, *Disf.* 10. in *Eurip.* num. 18.
- Apes* appellata sunt à veteribus *Animæ*, *Disf.* 32. in *Anthol.* num. 4.
- Apes* *Græco sermone pulcherrimæ* dicuntur, *Disf.* 18. in *Liv.* num. 10.
- Apes* *Hieronem* *Syracusanum* aluerunt, *Disf.* 18. in *Liv.* num. 4. lovem, *Disf.* 18. in *Liv.* n. 4. seu verius *Melissæ* filie, *Disf.* 18. in *Liv.* n. 10.
- Apes* *Musi* cur dicatur *sunt* *Disf.* 58. in *Anthol.* num. 2.
- Apes* quare cellas sexangulas efficiant, *Disf.* 39. in *Cic.* num. 3.
- Apes*, quæ in ore *Platonis*, & *Pludari* favo confanxerunt, eorum eloquentiam indicarunt, *Disf.* 18. in *Liv.* num. 8. *Vide. Apicularum. Apem. Apis.*
- Aphrodisium* Civitas *Cypri* à *Venere* sic appellata, *Disf.* 55. in *Anthol.* num. 2.
- Apis* dicta est *Peloponnesus* ab *Api*, qui *Juppiter* vocabatur, *Disf.* 68. in *Anthol.* num. 2. vel ab *Apio* *Phoronei* filio, vel à *pyris*, *Disf.* 7. in *Thucyd.* num. 3.
- Apicias* milles festertium consumpsit, *Disf.* 3. in *Liv.* num. 10.
- Apiclus* quum deprehendisset centies festertium sibi superesse, inedia vicum snivir, *Disf.* 3. in *Liv.* num. 10.
- Apiclus* laqueus laque irrigabat, & placentas sibi humo assci gloriabatur, *Disf.* 27. in *Cic.* n. 1.
- Apicularum* laudes quidam conscripserunt, *Disf.* 28. in *Cic.* num. 4. *Vide. Apem. Apes. Apis.*
- Apio* arido an coronarentur viatores in *Isthmij* ludis, *Disf.* 5. in *Anthol.* num. 5.
- Apio* viridi coronabantur viatores in *Nemæis*, *Disf.* 6. in *Anthol.* num. 1. 5.
- Apio* coronabant sepulcra *Siculi*, *Disf.* 5. in *Anthol.* num. 5.
- Apio* onustus mulus obviam factus est *Timoleonti*, qui bonum omen putavit, *Disf.* 5. in *Anthol.* num. 5.
- Apio* Grammaticus voluit *Elysi*um esse in *Insula* *Ægypto* adiacente, *Disf.* 76. in *Anthol.* n. 16.
- Apis* *Ægyptius* medicinam excogitavit, *Disf.* 9. in *Thucyd.* num. 4., & *Disf.* 14. in *Cic.* n. 7.
- Apis* *Inachi* *Nepos* dictus est *Juppiter*, *Disf.* 68. in *Anthol.* num. 2.
- Apis* sororem *Nioben* compressit, *Disf.* 68. in *Anthol.* num. 2.
- Apis* *Arctica* appellabatur *Xenophon*, *Disf.* 41. in *Cic.* num. 4.
- Apium* laudes quidam conscripserunt, *Disf.* 28. in *Cic.* num. 4. *Vide. Apem. Apes. Apicularum.*
- Apium* menis ferilibus defunditur dicatum erat, *Disf.* 5. in *Anthol.* num. 5.
- Apium* epulis subiectum *Troiani* comederunt, & oraculum impletum est, *Disf.* 15. in *Liv.* num. 9., & *Disf.* 14. in *Virg.* num. 4.
- Apollinarem* herbam invenit *Heracles*, *Disf.* 8. in *Anthol.* num. 4.
- Apollinares* ludi erant *Circenses*, *Disf.* 18. in *Cic.* num. 3.
- Apollinares* ludi instituti, ut *Apollo* pestem averteret, *Disf.* 10. in *Anthol.* num. 14.
- Apollinarius* *Circus*, *Disf.* 20. in *Cic.* num. 4.
- Apollinarius* non rictu phœniscum in prima syllaba corripuit, *Disf.* 87. in *Cic.* num. 1.
- Apolline*, & *Dianæ* adhuc in terris versantibus *Opis*, & *Argiæ* *Virgines* dona *Hyperboreorum* in *Delum* tulerunt, *Disf.* 77. in *Anthol.* num. 11.
- Apolline* narum *Augustam* quidam crediderunt, *Disf.* 17. in *Liv.* num. 1. & *Disf.* 32. in *Virg.* num. 2. & *Platonem*, *Disf.* 17. in *Liv.* n. 7.
- Apollinem* à cæde expiavit *Carmanor*, *Disf.* 3. in *Anthol.* n. 7.

Apollinem fugiens Daphna in isorum mutata est, Dis. 24. in Anthol. num. 2.
 Apollinem esse causam pestis egr. posita fuisse, Dis. 10. in Anthol. num. 14. & Dis. 38. in Thucyd. num. 2. 7.
 Apollinem Læmum Lydi collocunt, Dis. 10. in Anthol. num. 14.
 Apollinem possum esse a Jove ob interfectos Cyclopos narrat Tacitus, Dis. 39. in Thucyd. num. 3.
 Apollinem, & Dianam apud senatos iudabant Ephesij, Dis. 39. in Thucyd. num. 8.
 Apollinem Hyperboream se esse an Pythagoras credi voluerit, Dis. 41. in Thucyd. num. 4.
 Apollinem invocabant Iudices, ut se perderet, si peccarent, Dis. 26. in Cic. num. 8.
 Apollinem punitur fœdi in Marisum, Dis. 61. in Anthol. num. 6.
 Apollinem tibias invenisse quidam tradunt, Dis. 62. in Anthol. num. 3.
 Apollinem in Arcadiâ narum Arcades Nomionem vocabant, Dis. 39. in Thucyd. n. 9.
 Apollinem auctorem suarum legum fuisse Lycurgum, Dis. 9. in Liv. num. 7.
 Apollinis plures fuerunt, Dis. 39. in Thuc. n. 9.
 Apollini, & Baccho dicatus erat Farnasus, & laurus, Dis. 47. in Anthol. num. 6. hedera, Dis. 47. in Anthol. num. 6.
 Apollini quare tribuantur sagitte, Dis. 10. in Anthol. num. 13.
 Apollini tribuitur pallis, Dis. 6. in Eurip. n. 7.
 Apollini Lyram quum dedisset Orpheus in Pæro, locus appellatur est Lyra, Dis. 74. in Anthol. num. 9.
 Apollini Delio Hyperborei quotannis manera mitebant, quæ Virginis initio ferebant, ceperunt deinde finitimos tradere, qualis traderent, donec in Delum deferrentur, Dis. 77. in Anthol. n. 11. & Dis. 39. in Thucyd. n. 9. & Dis. 70. in Cic. num. 1. et dona involuta erant stipula frumentis, Dis. 77. in Anthol. n. 11.
 Apollini Delphico Gyges primus Barbarorum post Midam deus misit, Dis. 33. in Anthol. n. 8.
 Apollini dicantur erant ludj Pythij, Dis. 2. in Anthol. num. 3. 4. & Dis. 4. in Anthol. num. 2. & Dis. 5. in Anthol. num. 2.
 Apollini Delphico Discus argenteus a Baccho consecratus fuit, Dis. 46. in Anthol. num. 1.
 Apollini etiam dicatur erant palatium, Dis. 16. in Thucyd. num. 2. & Dis. 17. in Thucyd. num. 2.
 Apollini ludi iussurati sunt, ut imponeretur finis hello, Dis. 24. in Thucyd. num. 9.
 Apollini plerumque eque dedicabatur, & quare, Dis. 42. in Anthol. num. 12. 14.
 Apollini Lygus an fœderis, Dis. 18. in Liv. num. 2.
 Apollinis Conitoriarum in Delo veneratus est Pythagoras, quia in ea solum animal mactaretur, Dis. 22. in Anthol. num. 5. & Dis. 40. in Thucyd. num. 3. & Dis. 42. in Virg. num. 16.
 Apollini, & Dianæ simulacrum erat Iones; idcirco fœderis fœderatur, Dis. 44. in Anthol. num. 1.
 Apollinis Delphici 80 fœderis, quibus 39.

erant sapientissimus dicitur, Dis. 75. in Anthol. num. 5. 6.
 Apollinis Delphici templum terremotu dactum est, Dis. 77. in Anthol. num. 3. violare conati sunt Galli, Dis. 77. in Anthol. num. 7.
 Apollinis, an Oeagri filius fuerit Orpheus, Dis. 73. in Anthol. num. 6. 7.
 Apollinis Thymbrei in templo Achilles de nuptijs eum Polyxeni adurum, interfectus est a Paride, Dis. 17. in Eurip. num. 2.
 Apollinis Abai templum, Dis. 22. in Eurip. n. 11.
 Apollinis compressu Cressa peperit filium, quem monitu oraculi adoptatum a Xiphio condidisse Janiculum, unde origo Romæ, quidam tradunt, Dis. 13. in Liv. num. 4.
 Apollinis Sacerdotes sicuti erant Virgines, Dis. 31. in Liv. num. 16.
 Apollinis cene Loculli quinquaginta millibus Drachmarum parabantur, Dis. 3. in Liv. n. 9.
 Apollinis auxilium sprete Lucanus, & imploravit Neronis; ideo quibusdam eius carmina digniora Nerone, quàm Apolline videatur, Dis. 18. in Virg. num. 4.
 Apollinis Clarij Sacerdotij gessit Nicander Colophonius, Dis. 75. in Cic. num. 2.
 Apollinis, & Musarum post nomen Bacchum poete colebant, Dis. 13. in Anthol. num. 3.
 Apollinis cum Neptuno pugna apud Homerum quid significet, Dis. 37. in Anthol. num. 2.
 Apollinis oraculum Athenas appellavit Græciæ larem, Dis. 27. in Thucyd. num. 6.
 Apollinis, & Heraculis certamen ob raptum tripodem Juppiter fulmine sedavit, Dis. 38. in Thucyd. num. 4.
 Apollinis Epithetum est Phœbus apud Homerum, Dis. 44. in Anthol. num. 4.
 Apollinis in fœris Hyacinthia hederæ cingebantur, Dis. 47. in Anthol. num. 6.
 Apollinis, & Dianæ munere Delos eorum Patria stabilita est, Dis. 77. in Anthol. num. 2. & Dis. 39. in Thucyd. num. 6.
 Apollinis, & Dianæ quæ fuerit Patria, Dis. 77. in Anthol. num. 18. & Dis. 39. in Thucyd. num. 6.
 Apollinis filius Hymeneus, Dis. 29. in Thucyd. num. 3.
 Apollo Supasæ appellabatur, Dis. 10. in Liv. n. 60.
 Apollo, & Hercules alexicacos appellatur, Dis. 9. in Anthol. n. 7. & Dis. 38. in Thucyd. n. 6.
 Apollo, & Neptunus Penares erant, Dis. 26. in Virg. num. 3.
 Apollo etiam habet Ægidem, Dis. 40. in Virg. num. 6.
 Apollo inferus tibleinihus, reconciliatus esse dicitur a Propono, Dis. 61. in Anthol. n. 1.
 Apollo Libystiani quare apud Pachynum colebatur, Dis. 10. in Anthol. num. 14. & Dis. 38. in Thucyd. num. 6.
 Apollo quare medicinis, & morborum suorum habetur, Dis. 38. in Thucyd. n. 6. 7.
 Apollo lyram a Mæcuria accepit in perisum serti homin, & Orpheo coecellit, Dis. 74. in Anthol. num. 5.
 Apollo quare pater Æsculapii dicatur, Dis. 38. in Thucyd. num. 7.

Apol.

Apollo omnia mittere putabatur, Dis. 19. in Eutip. num. 16.

Apollo quare Lycius appelleretur, Dis. 18. in Liv. num. 2.

Apollo Antiaros a Sophocle dicitur, quia Argivi Apollini lapam sacrificabatur, Dis. 18. in Liv. num. 2.

Apollo quomodo Mariyam vitam paniverit, Dis. 61. in Anthol. num. 3. 4. 5.

Apollo repertor Medicinæ oculo, Dis. 38. in Thucyd. num. 5.

Apollo morbos, & pestem immitit, Dis. 10. in Anthol. num. 14. & Dis. 38. in Thucyd. num. 6. 7.

Apollo quare fingatur dextra gratias, levâ sagittas gerere, Dis. 38. in Thucyd. num. 6.

Apollo unde ita dictus, Dis. 10. in Anthol. num. 14. & Dis. 38. in Thucyd. num. 6.

Apollo idem, ac Sol, Dis. 38. in Thucyd. n. 7. & Dis. 10. in Anthol. num. 13.

Apollo respondit Lacedæmoniis se essetum, quod interpretati sunt de peste, quæ Athenienses invexit, Dis. 38. in Thucyd. n. 2.

Apollo annum quertum ætatis egens fabricavit artem ex cornibus cervorum a Dianâ casto, Dis. 40. in Thucyd. num. 5.

Apollo Pythonom Tyrannum interfecit, Dis. 3. in Anthol. num. 2.

Apollo an instituit Pythia, Dis. 3. in Anthol. num. 6.

Apollo quare frater Dianæ dicatur, Dis. 10. in Anthol. num. 15.

Apollo quare Venetionis Deus habeatur, Dis. 10. in Anthol. num. 16.

Apollo est mens, quæ Cœlos movet; ideo saltem fingitur a Pindaro, Dis. 18. in Anthol. num. 9.

Apollo sapiens fuit, Dis. 5. in Cic. num. 6. *V. de Phœbus.*

Apollodorus apud Clementem Alexandrinum credit Xenophanem Olympiade quadragésima natum ad Darij Regis, & Cyri tempora vitam prodixisse, Dis. 67. in Cic. num. 3.

Apollodorus Cumanus primas Grammaticus fuit, Dis. 8. in Cic. num. 2. Homero longe junior, Dis. 8. in Cic. num. 2.

Apollodorus Atheniensis primos picturæ fores aperuit, Dis. 15. in Cic. num. 9.

Apollonia urbs Crete postea Cydonia & Cydonia dicitur, Dis. 66. in Anthol. num. 1.

Apollo nam obdientem Philippum quomodo Romanis ad pacem coegerit, Dis. 44. in Thucyd. num. 4.

Apollonij fabule de Amphione, & Zetho in eandem Thebis, Dis. 32. in Cic. num. 7.

Apollonij error circa flumina, Dis. 3. in Thucyd. num. 3.

Apollonium initiare noloit Sacerdos Cereris, quod esset prestigiorum, Dis. 39. in Anthol. num. 12.

Apollonium Molonem Rhodium Cicero audivit, Dis. 1. in Cic. num. 2.

Apollonius Alabandensis, Dis. 53. in Cic. n. 1. licet mercede doceret, quos inepos videbat ad eloquentiam, ad aliam artem impellebat,

Dis. 91. in Cic. num. 4.

Apollonius Tyanicus iocâ veste utebatur, Dis. 4. in Thucyd. num. 4.

Apollonius Tyanicus perussit Ephesios mendicantem lapidibus obruere causatus esse Demonem, qui civitatem peste vexaret, Dis. 53. in Thucyd. num. 20.

Apollonius Molo Cicronem Demostheni autopsit, Dis. 47. in Cic. num. 12. & Dis. 74. in Cic. num. 2.

Apollonius Eridanum pro Danubio accepit, Dis. 22. in Anthol. num. 9.

Apollonius multa picturæ contulit, Dis. 51. in Cic. num. 2.

Apollonius more historici suum poemâ exorditur, Dis. 1. in Thucyd. n. 2.

Apomyio Iovi sacrificabant Elienses, Dis. 11. in Anthol. num. 20.

Aporetici quare appellarentur Pyorrhoei, Dis. 57. in Cic. num. 7.

Apoecæve apud Oratores quid sit, Dis. 84. in Cic. num. 4.

Apotheosis, sive consecratio Imperatorum quomodo fieret, Dis. 24. in Anthol. num. 9.

Appianus belli Scipio anno consumpto Proconsul in Africam traiecit, sed triumphavit, quia Consul missus fuerat, Dis. 25. in Liv. n. 4.

Apparatus Arenæ Julij Caesaris ex argento constabat, Dis. 2. in Liv. n. 8.

Apparatus Alexandri quam Barbaris jara redederet, Dis. 31. in Liv. num. 7.

Apparatus magnificus theatrorum, Dis. 10. in Anthol. num. 10.

Apparetio non negabat Pytho, sed ee, quæ de Apparentibus dicuntur, Dis. 58. in Cic. num. 2.

Appellabant Gingham Phœnices Adonem, Dis. 60. in Anthol. num. 6.

Appellatio ad Regem Mithridatem non dabatur e Magistratu, quem gerebat Metrodorus, Dis. 64. in Cic. num. 5.

Appellatio per cognomen majori honori dicitur, Dis. 88. in Cic. num. 1.

Appellatione eadem Græci orationem, & rationem significant, Dis. 16. in Cic. n. 1.

Appellavit Anus a Philippo dormiente edvigilantem, Dis. 26. in Cic. num. 2.

Appiam visum Capuam usque stravit Appius, & Aquam Appiam duxit, Dis. 2. in Liv. n. 46.

Appium euro cœnare suum futurum esset, ut posset, consolatus Drusus Labo, Dis. 41. in Thucyd. n. 8.

Appetitiones utarum sequi Panæus, & Stoici summum esse bonum existimant, Dis. 65. in Cic. num. 5.

Appianus Alexandrinus emendatur, quum tradit, quanto tempore didicisti desistat urpari, Dis. 2. in Cic. num. 7.

Appij bellicis artibus non inclaverunt, sed eloquentia, Dis. 36. in Cic. n. 17.

Appius non quævis fastidavit, Dis. 42. in Thucyd. num. 2.

Appius Claudius laodatus fuit, quod inter collegas Slios optimè saltaret, Dis. 8. in Anthol. num. 2.

c 2

Ap-

- Appius Cecus e pace cum Pyrrho faciens & Romanos deterrens, Dis. 35. in Cic. num. 4.
- Apri immolabantur patri Dianæ, Dis. 30. in Liv. num. 42.
- Apri non gignuntur in Africa, Dis. 26. in Anthol. num. 5.
- Apri etiam arant inter signa legionum, Dis. 26. in Anthol. num. 7.
- Apri acuant ad pugna dienses, Dis. 34. in Cic. n. 3.
- Apri vino, & Thure irritabatur, Dis. 30. in Anthol. num. 8.
- Aprij filiam ab ipso interempti misit Amasis Cambyse, quem Cambysem impulit ad bellum inferendum Aegyptijs, quare Amasis regno spoliatus est, Dis. 23. in Anthol. n. 23.
- Aprilem Cummodus appellavit Flum, Dis. 30. in Liv. num. 68.
- Aprili mense Romæ fundamenta iacta sunt, Dis. 23. in Liv. num. 2.
- Aprilis mensis Veonri a Rumulo est attributus, Dis. 30. in Liv. num. 36. 40. 41. & quare, Dis. 30. in Liv. num. 36. 40. & seqq. negant id Cincius, & Varro, Dis. 30. in Liv. num. 42. unde nuncupatus sit, Dis. 30. in Liv. num. 41. 42.
- ap Ap o denominatus an sit Aprilis, Dis. 30. in Liv. num. 42.
- Aprorum auditas acutissimas, Dis. 37. in Cic. num. 5.
- Aprum Calydonium quomo Petrus interficere vallet, Eurystionem vulneravit, Dis. 53. in Thucyd. num. 23.
- Aprum perens Adrastus hospes interemit Aryn Cressi filium, quem farum erat ferro perire, Dis. 10. in Virg. num. 2.
- Apuleij seditionibus nobilitate cum plabe contentente Philippus Consul easam nobilitatem oppugnabat, Dis. 17. in Cic. num. 8.
- Apuleius perniciosa leges tulit, Dis. 33. in Cic. num. 2.
- Apuleius suam Asinum aureum concinnavit ex libro Luciani, Dis. 5. in Cic. num. 3.
- Apuleius uterum poelice, que semen viti excipit, vocat Ferulam, Dis. 84. in Anthol. n. 15.
- Apuleius Ciceroni a quibusdam praefertur, Dis. 47. in Cic. num. 2.
- Apuleius Cicerunam laudat, Dis. 49. in Cic. num. 8.
- Aquæ aspergebatur frons, si capra immolaretur, non vino, Dis. 44. in Virg. num. 5.
- Aquæ ab axore perfusus Socrates quid dixerit, Dis. 55. in Cic. num. 2.
- Aquæ cades huminem expieri, queritur Ovidius, Dis. 51. in Thucyd. num. 25.
- Aquæ abluebantur, qui sacra mortui facerant, Dis. 31. in Anthol. n. 7.
- Aqua floens perpetuo lachry effecta est Bibliis, Dis. 26. in Eurip. n. 2.
- Aqua colebatur divinis honoribus a Paris, Dis. 70. in Anthol. num. 1. 4. 7.
- Aqua est principium rerum juxta Thalesem, & Aegyptios, Dis. 48. in Anthol. num. 6. Dis. 71. in Anthol. n. 1. & Dis. 28. in Thucyd. num. 9. Dis. 48. in Thucyd. num. 5. Dis. 14. in Cic. num. 3. & Dis. 19. in Cic. num. 3.
- Aqua optima dicitur a Pindaro, Dis. 28. in Thucyd. num. 9.
- Aquæ, & igni vira contrahuntur & deo leges his duobus interdicebant, Dis. 28. in Thucyd. num. 8.
- Aqua, & ignis in simine novæ nuptæ collocabatur, & quare, Dis. 28. in Thucyd. num. 5. 8. 10. & Dis. 29. in Thucyd. num. 4.
- Aquæ eporâ vaticinabantur Sacerdotes Charij Apolloniæ, Dis. 47. in Anthol. num. 7.
- Aquæ marinâ miscetur mustum, quom vitum conficitur, Dis. 47. in Anthol. num. 7.
- Aqua flumina, & maris lustrationibus apta, Dis. 14. in Thucyd. num. 10.
- Aqua fontis, aut fluminis irrigata placui celebres, Dis. 23. in Cic. num. 2. 3.
- Aquæ fontis Callirhois utebantur Athonenses ad nuptias, & sacrificia alijs alijs aquæ, Dis. 28. in Thucyd. num. 3. 4.
- Aqua habet vim maris, & semine, Dis. 25. in Virg. num. 3.
- Aquæ Hippocleones Trosenij Cressam capiarunt, Dis. 53. in Thucyd. num. 24.
- Aquæ burnis irrigatis Clemenes, & simul philosophi operam dabat, Dis. 17. in Thucyd. num. 4. & Dis. 80. in Cic. num. 2.
- Aqua in balneis per argenteos canales in utroque genere labra infundebatur, Dis. 2. in Liv. num. 14.
- Aqua lustralis, qua ingredienti in templum aspergebantur, duobus vasis donatis a Cressi euncinebatur, Dis. 53. in Anthol. num. 8.
- Aqua, non equus erupit Neptuno percutiens terram in certamine cum Pallade, sed equus erupit in aliâ occasione, Dis. 25. in Eurip. num. 4.
- Aquæ ignes aliqui non extinguuntur, sed accendantur, Dis. 12. in Eurip. num. 7.
- Aquæ plenum in utrumque glebam eodidam immisit Cressphontes similitimam lapidi albo, a quo constabat fures, quibus Fokari Hæculli divitibus Peloponensem, ut sibi Messana concingeret, Dis. 49. in Anthol. num. 1.
- Aquæ purgabitur sacrificatur, Dis. 42. in Virg. n. 6.
- Aquæ, & terrâ quomodo humines iuxta aliquos Philosophi procreantur, Dis. 4. in Thucyd. num. 13.
- Aqua purgandi vim habet, Dis. 28. in Thucyd. num. 4.
- Aquæ abluébantur novæ nuptæ, ut pure, & castæ ad maritum pergerent, Dis. 28. in Thucyd. num. 4.
- Aquæ sal liquefactum est, quod mulus gasta-bar flumen mædonem, inde sponce se aujecebat, sed oneratus lachry, & spongijs destitit, Dis. 39. in Cic. num. 4.
- Aqua similis est semine, & materis, Dis. 28. in Thucyd. num. 10.
- Aquæ salsicetorati suam cum corpore extinguere censebant Veteres, Dis. 65. in Anthol. n. 24.
- Aqua Seygii peremptis omnia metallis, eorum dumtaxat non superat, Dis. 83. in Anthol. num. 12.
- Aqua Stygis fuit venenum Alexandri Magni, Dis. 83. in Anthol. num. 12.

Aqua

- Aquæ vaticinantes Hydromantes dicebantur, Dis. 42. in Thucyd. num. 8.
- Aquæ vinum diluit Amphidictyon primus Archemidem, Dis. 14. in Anthol. n. 8. & Dis. 46. in Anthol. num. 2.
- Aquæ Elementæ, & Muodis præcreata sunt, Dis. 10. in Anthol. num. 3.
- Aquæ, & Chaosidem sunt, Dis. 20. in Anthol. num. 3.
- Aquæ constant omnia Dis. 28. in Anthol. n. 9.
- Aquæ epistibantur formis, Dis. 29. in Eurip. n. 13.
- Aquæ calidæ fontès, quibus æteticarum tauri utimur Hercoli sacri sunt, Dis. 9. in Anthol. num. 2.
- Aquæ insidens Deus, hoc est informi materie incumbens cunctis effusit, Dis. 20. in Anthol. num. 3.
- Aquæ etiam iact ignis, Dis. 37. in Anthol. n. 4. & Dis. 77. in Anthol. num. 6. & Dis. 31. in Liv. num. 31.
- Aquæ motu insiliebant tibie, quæ Hydræti vocabantur, Dis. 66. in Anthol. num. 8.
- Aquæ turbidæ in potis significant futurum terræmotum, Dis. 48. in Thucyd. num. 2. 7.
- Aquæ doctus inter opera miranda recensentur, Dis. 2. in Liv. num. 6.
- Aquam afferentes convivis poeri quomodo contempni essent, Dis. 21. in Thucyd. num. 12.
- Aquam Appiam Romam dedit Appius, quæ viam Appiam itavit, Dis. 2. in Liv. num. 6.
- Aquam venerabant Persæ, Dis. 70. in Anthol. num. 2. 4. 5. 7. & Dis. 71. in Anthol. num. 1. 3. & Dis. 72. in Anthol. num. 8.
- Aquam bibere civis manibus poerum quam vidit Dingenens, abiecit poculum, Dis. 84. in Anthol. num. 17.
- Aquam cui virgo dederat apud Segoregiotum, sibi virum delegisse videbatur, Dis. 28. in Thucyd. num. 9.
- Aquam, & terram duo principia esse Universi existimavit Xenophanes, Dis. 43. in Anthol. num. 5.
- Aquam, & terram senius locos esse pataverunt Aristoteles, & Cicero, Dis. 43. in Anth. n. 5.
- Aquam, ex qua Ibis Avis bibisset, idoneam sacrificiis putabant Egyptij, Dis. 28. in Thucyd. num. 3.
- Aquam ex quibus fluminibus Reges potarent, Dis. 28. in Thucyd. num. 4.
- Aquam frigidam egrotis dabat Asclepiades, Dis. 66. in Cic. num. 4.
- Aquam irrigando Circo ex Euripio deducebant, Dis. 20. in Cic. num. 11.
- Aquam Egyptij sub Osiridis nomine adorabant, Dis. 71. in Anthol. num. 1.
- Aquam, terramque perabant Persæ, quoniam valent aliquem in suam potestatem venire, Dis. 30. in Virg. num. 4.
- Aquam terræmotum effluere quidam crediderant, inter quos est Democritus, Dis. 48. in Thucyd. num. 12.
- Aquarum Magna vis erupit terræmotum, in qua pisces erant, Dis. 72. in Anthol. num. 7.
- Aquarum ductus in horis nuntiatur Euripi, Dis. 4. in Eurip. num. 1.
- Aquilæ foliis liliis ex gram consuevit Coccyus, Dis. 29. in Eurip. num. 13.
- Aquigula appellabatur mulier, quæ lavacra non superabat, Dis. 28. in Thucyd. n. 4.
- Aquila ad Ganymedem rapuerit, Dis. 23. in Anthol. num. 6. & Dis. 28. in Anthol. n. 7. & Dis. 12. in Eurip. num. 16. & Dis. 27. in Virg. num. 7.
- Aquila cur tundat jecur Prometheus, Dis. 11. in Anthol. num. 4. & Dis. 13. in Anthol. n. 6. & Dis. 68. in Anthol. num. 14.
- Aquila avies, veras insignis Persarum, Dis. 53. in Thucyd. num. 8.
- Aquila benevolens in prætoribus Livie gallum rationibus hostium ostendit, Dis. 18. in Liv. n. 11.
- Aquila erat in extremitate scorpionis eboræi, quo Consilium stabat, Dis. 22. in Liv. n. 6.
- Aquila in consecratione Imperatorum eminebatur, quæ credebatur in Cælesti ferre animam Imperatorum, Dis. 22. in Anthol. num. 9.
- Aquila supra domum Tiberij infedit paucos dies, ante quam ab Augusto Romam revocaretur, Dis. 26. in Anthol. n. 2. 6.
- Aquila apud quos gener esset signum exercituum, Dis. 26. in Anthol. num. 7.
- Aquila Iovi sacra, Dis. 26. in Anthol. n. 5.
- Aquila telandinem in caput Æschyli thestiana illam invertebat, Dis. 12. in Virg. num. 7.
- Aquila nonquam conspexit sunt in insula Rhoda, Dis. 26. in Anthol. num. 1. 4. 6.
- Aquila oculorum aciem acutum habent, Dis. 37. in Cic. num. 5.
- Aquila & si ut sese invicem defendant serpens, & vulpis, inter se conveniant, Dis. 18. in Liv. num. 6.
- Aquila multis felicitas omnia significavit, Dis. 26. in Anthol. num. 6. & Iovis bello adversus Titanos, inde instructum, ut aquila signum esset legionum, Dis. 26. in Anthol. n. 7.
- Aquilam Pisonis sepulchro impositum fingit Pœtas, Dis. 31. in Anthol. num. 9.
- Aquilam iuxta Venos insequens est Iovem mutatum in Cyonem, qui in finem Nemæos volavit, & cum vitavit, Dis. 22. in Eurip. n. 3.
- Aquilam ebrietas habebat Prometheus, qui Circensibus præsidebat, Dis. 20. in Cic. num. 12.
- Aquilas duas Iuppiter ab æro, & necesse dimisit, quæ Delphis sibi occurrerent, Dis. 31. in Anthol. num. 3.
- Aquiles eundem aut alias feras sacrificabant Imperatores Romani, quoniam Hecatomben faciebant, Dis. 22. in Anthol. num. 8.
- Aquilum, & Meteblium vicis Mithridates, Dis. 1. in Cic. num. 3.
- Aquilone velociores Equos habebat Odonætes, Dis. 7. in Thucyd. num. 4.
- Ara, ad quam occisus est Priamus, facta erat Iovi Herculo, Dis. 12. in Eurip. num. 9.
- Ara Iovi Mors consistere erat in Academis, Dis. 20. in Anthol. num. 21.
- Ara Veneris Paphos vocat, & floribus, non virginibus colebatur, Dis. 55. in Anthol. n. 3. & Dis. 41. in Virg. num. 16.
- Ara ab Argæis fabricata Argos appellata, Dis. 20. in Virg. num. 3.

- Ara** Dianæ Orbis erat, ad quam ferari plurimos caecos præclarum erat, sed tamen plures plurimæ accipiebantur, quas qui patienter ferebant, coronabantur, *Dis.* 30. in *Anthol.* num. 7.
- Ara** prima in Academiâ Amori dedicata erat, *Dis.* 92. in *Cic.* num. 4.
- Ara** Mææ Fortunæ constituta fuit Exquilijs, *Dis.* 18. in *Thucyd.* num. 9.
- Ara** se se retrahente victimâ sacrificium Deo acceptum non erat, *Dis.* 41. in *Virg.* n. 6.
- Ara** Apollinis Genitoris erat in Delo, cui nulla victima immo labatur; ideo eam adoravit Pythagoras, *Dis.* 12. in *Anthol.* num. 5. & *Dis.* 40. in *Thucyd.* num. 3. & *Dis.* 41. in *Virg.* num. 16.
- Ara**, quam Apollo annum quartum ætatis agens edificavit, ex cornibus cervorum a Dianâ cesorû compacta erat, *Dis.* 40. in *Thuc.* n. 4. 5.
- Ara** Iovis Cerauij Elide colebatur, *Dis.* 40. in *Virg.* num. 4.
- Ara**, quæ ante mortuum poni solebat, Acerra dicebatur, *Dis.* 42. in *Virg.* num. 5.
- Ara** subterranea erat in loco, ubi Adius Navios cotem non acullâ dicitur discidisse, quæ puteus vocatur, & eius uperculum Fœtal, *Dis.* 30. in *Liv.* num. 23.
- Ara** misericordiæ Athenis nullâ victimâ colebatur, *Dis.* 16. in *Thucyd.* num. 1. & *Dis.* 41. in *Virg.* num. 15.
- Ara** Amphictyoni Recto Deo diata est, quia primus vinum aquâ diluit, *Dis.* 14. in *Anthol.* num. 8. & *Dis.* 46. in *Anthol.* n. 2. *Vide. Ara. Arat. Aris.*
- Ara**bat pomoriorum, quum urbes evertebantur, *Dis.* 23. in *Liv.* num. 10.
- Arabes** quare nunquam mores, & nunquam libertatem amiserint, *Dis.* 52. in *Thucyd.* n. 8. *Dis.* 1. in *Liv.* num. 10.
- Arabes** cymbalis utebantur in prælio, *Dis.* 57. in *Thucyd.* num. 11.
- Arabes** divites, *Dis.* 21. in *Virg.* num. 9.
- Arabes** rapaces sunt, *Dis.* 7. in *Liv.* num. 4.
- Arabes** invenerunt scientiam auguralem, *Dis.* 9. in *Thucyd.* num. 9. & *Dis.* 14. in *Cic.* n. 9.
- Arabes** nun caruerunt philosophiâ, *Dis.* 14. in *Cic.* num. 6.
- Arabes** agriculturam aspernabantur, *Dis.* 81. in *Cic.* num. 5.
- Arabes** imbelles, *Dis.* 21. in *Virg.* num. 9.
- Arabes** mirari umbras non ire sinistras, dum Locanis asserit, defenditur a reprehensionibus, *Dis.* 70. in *Cic.* num. 5.
- Arabia** felix efficiebatur funetibus Romanorum, in quibus tantum vinum odorum conerebant, *Dis.* 34. in *Anthol.* num. 7. & *Dis.* 23. in *Thucyd.* num. 2.
- Arabia** non tantum fert annuo, quantum consumpfit Nero in funere Poppæ, *Dis.* 23. in *Thucyd.* num. 1.
- Arabia** maritima an sint minora Indiis, *Dis.* 33. in *Thucyd.* num. 7.
- Arabiam** Septimius Severus in provinciam ferream redegit, *Dis.* 9. in *Liv.* num. 14.
- Araham** universam Ælius Gallus subegisset paucis mensibus, nisi perfidia Sylæ Nabæorum Regis legati impeditus fuisset, *Dis.* 21. in *Virg.* num. 10.
- Ara** antiquius ausu appellata, *Dis.* 26. in *Thucyd.* n. 7. & *Dis.* 22. in *Euip.* num. 10.
- Ara** multæ Augusto dedicata sunt, & in unâ eorum palma nata est, *Dis.* 24. in *Anthol.* num. 3.
- Ara** feceritatem supplicibus præstabant, *Dis.* 25. in *Thucyd.* num. 8.
- Ara** Cæsarius etiam viventibus consecrata sunt, *Dis.* 24. in *Anthol.* num. 6.
- Ara** verbenis coronabantur in sacrificijs, *Dis.* 41. in *Virg.* num. 8.
- Ara** tres in Circe constitutæ erant Dijs Samothracibus, *Dis.* 20. in *Cic.* num. 11.
- Ara** duodecim lano dicata significabant menses, *Dis.* 30. in *Liv.* num. 58.
- Aram** veritati, & menti dedicavit Anaxagoras, *Dis.* 57. in *Anthol.* num. 7.
- Aram** adoptioni dedicati prohibuit Tiberius, quum Livia in Isuliam familiam transivisset, *Dis.* 14. in *Anthol.* num. 8.
- Aram** ultioni censuit Cæcina Severus, quum Tiberius vendidisset mortem Germanici, *Dis.* 24. in *Anthol.* num. 8.
- post** **Aram** victimæ se abijciunt sacrificantes Iomoni nuptiali, nec consecrabant, *Dis.* 30. in *Thucyd.* num. 12.
- Aram** prope Vestæ trucidatam Semvolam quidam tradunt, *Dis.* 17. in *Cic.* num. 3.
- Aram** maximam in Latio Reeranus quidam sacravit, *Dis.* 7. in *Anthol.* num. 8.
- Aram** maximam Hercules Jovi Inventori sacravit, *Dis.* 10. in *Anthol.* num. 22.
- Aram** Magnam Hercules complectebatur Roma a Romulo condita, *Dis.* 23. in *Liv.* num. 8.
- Aram** usque Cons Roma condita a Romulo pertinebat, *Dis.* 23. in *Liv.* num. 8.
- Aram** minervæ adveniens facilitates Cylonis interfecit, *Dis.* 14. in *Thucyd.* num. 2.
- Aram** Deabus æquas constituit Epimenides, *Dis.* 18. in *Thucyd.* num. 3.
- Aram** in supralis Curijs constituit Romulus, ubi Curiones Vestæ sacra facerent, *Dis.* 31. in *Liv.* num. 2. 21.
- Aram** advenit famulo Sybarita non pepercit, pepercit autem configenti ad monumentum patris, & ideo visus est Deo hominem præposuisse iuxta oraculum, *Dis.* 23. in *Anthol.* num. 4. *Vide. Ara. Arat. Aris.*
- Arandi** tempus ocesu ostendunt Pleiades, mendi vero, ortu, *Dis.* 65. in *Anthol.* num. 4.
- Araneæ** docuerunt homines telas texere, *Dis.* 6. in *Thucyd.* num. 2.
- Araneorum** telis similes esse leges dicebat Anacharsis, *Dis.* 53. in *Anthol.* num. 1.
- Ara** advenitum supplicum preces nequaquam rejcienda, *Dis.* 23. in *Anthol.* num. 2. 3.
- Ara** in litore constituebant, itaut adiri possent, & maris fluctibus alluerentur, quum illustrabat Classem, *Dis.* 53. in *Thucyd.* num. 17.
- Ara** tangere supplicationis genus, *Dis.* 26. in *Thucyd.* num. 7. & *Dis.* 28. in *Euip.* n. 9.

- Aras Dijs primi Phoroneus, & Merops crexerunt, Dis. 19. in Liv. n. 4. *Vide Ara. Aris.*
- Arati Phœnomena illustravit Hipparchus, Dis. 70. in Cic. num. 3. *versis Cicero, Dis. 71. in Cic. num. 3.*
- Arati vita, studis, & scientia, Dis. 72. in Cic. num. 3. & seqq.
- Arae hemistichium citat D. Paulus, Dis. 72. in Cic. num. 4. *Vide Aratum.*
- Arator cum Latrone congregiens saltationis genus erat, Dis. 17. in Anthol. num. 5.
- Aratores utebantur peti, quæ erat mensuræ genus, Dis. 84. in Anthol. num. 54.
- Aratores boves immolandi non sunt, Dis. 12. in Anthol. num. 4.
- Aratores boves immolandi prohibuit Solon, Dis. 22. in Anthol. num. 6.
- Aratores aliqui Thracæ, & Scythæ dicebantur, Dis. 11. in Eurip. num. 5. & Dis. 81. in Cic. num. 5.
- Aratri curvaturus arbo, vel arve, quæ etiam dicitur Boris, appellata est Urbs, Dis. 23. in Liv. num. 6.
- Aratro urbis condendæ locus circumscribebatur, Dis. 23. in Liv. num. 4. 10.
- Aratro profcidi pomorum nefas erat, Dis. 23. in Liv. num. 10.
- Aratro ad dictaturam accersitus est Cincinnatus, Dis. 1. in Cic. num. 6.
- Aratrum, sagittam, ranam, murem Idæus hyerius misit Dario, & quid significasset, Dis. 30. in Virg. num. 4.
- Aratum Solensem suspexit Antigonus, Dis. 3. in Eurip. num. 10.
- Aratum genuit Aristoclepius, Dis. 17. in Liv. n. 7. & Dis. 32. in Virg. num. 2.
- Aratus Sicyonius fortis in pace, secus in bello, Dis. 15. in Virg. num. 1.
- Aratus dicitur astrologus ignarus, & de stellis librum edidit, Dis. 46. in Cic. num. 7. & Dis. 62. in Cic. num. 4.
- Aratus in astrologis imperitus fuisse, Dis. 70. in Cic. num. 2. & seqq. Dis. 71. in Cic. n. 7. & Dis. 72. in Cic. num. 3. *Vide Arati.*
- Araxem transire maluit Cyrus Creso fundente, quæ in sua regione bellum genere, & quæ ipse male cesserit, Dis. 44. in Thuc. n. 9.
- Araxis esse parem Tanaim Aristoteles errore lapsus tradit, & fluere ex Paropamisio monte, quem Parnassum vocat, Dis. 3. in Thucyd. num. 4.
- Arbace adnitenne Cyrus spoliavit Regno Assyriorum, a quo feris expostus fuerat, Dis. 10. in Virg. num. 4.
- Arbelius propter prædium in Albano occisus, Dis. 5. in Liv. num. 3.
- Arbiteri etiam iuriscundo obstringebantur, Dis. 26. in Cic. num. 8.
- Arbor, quæ lotos dicitur, consociendis tibijs aptissima, Dis. 59. in Anthol. num. 2.
- Arbor lotos erat ei, ad quam descerebantur capilli Virginum Vestalium, Dis. 42. in Anthol. num. 13.
- Arbor capitata, seu capillata dicebatur ea, ex qua cænes suspendebant Ephæbi, Dis. 43. in Anthol. num. 13.
- Arbore ex betulla falces virgarum Consulæ erant, Dis. 11. in Liv. num. 7.
- Arbore sub caprifico quare ancillæ Non. Quind. sacrum facerent, Dis. 30. in Liv. num. 48.
- Arborem Paulus Pallienus adeo amavit, ut olivæ lacerat, Dis. 2. in Cic. num. 5.
- Arborem pomiferam, quam Scythi exercitibus castris, complexus fuerat, intadam reliquit, Dis. 45. in Thucyd. num. 9.
- Arbores duxisse Orpheum quum poëtæ tradunt, quid significare velint, Dis. 75. in Anth. n. 1.
- Arbores vi ventorum ignem concipientes docuerunt homines lignem elicere & durâ materiâ, Dis. 6. in Thucyd. num. 6. & Dis. 49. in Thucyd. num. 3.
- Arbores fructifera vix producuntur in Thracia, Dis. 11. in Eurip. num. 4.
- Arbores, in quas veris sunt sorores Phaëtonis Elechrum pro læticiis fundant, Dis. 26. in Eurip. num. 1.
- Arbores, quæ id pati poterant, in formas ferarum figurabantur, Dis. 23. in Cic. num. 7.
- Arbores consistebantur ab auguribus pro terminis templi, Dis. 19. in Liv. num. 3.
- Arboribus cavatis primi navigare ceperant, Dis. 76. in Anthol. num. 5. & Dis. 13. in Eurip. num. 6. & etiam Germani prædonis tempore Plinij hoc modo navigabant, Dis. 76. in Anthol. num. 5.
- Arboribus Hyphasidis fluvij distillant ænguentum adhibebant in nuptijs Indi, Dis. 30. in Thucyd. num. 3.
- Arboribus instructis iteris Italia confusa alere populum non poterat, Dis. 23. in Cic. n. 3. 4.
- Arboribus cavis habitasse primos homines veteres existimant, ideo prædium est, eos ex arboribus natos esse, Dis. 30. in Cic. num. 2.
- Arboribus duribus inflexis siliigantem Bessum Darij prædiorum Alexandræ interfecit, Dis. 52. in Thucyd. num. 6.
- Arboribus, aut trabibus suspendebatur per funes asser, cui insidebat, qui iudebat, & hoc, illic se impellebat, & hoc instructioni genus erat, Dis. 53. in Thucyd. num. 26.
- Arboris eius fronde coronabatur vitiana, quæ accepta erat Deo, cui sacrificabatur, Dis. 44. in Virg. num. 2.
- Arborum trunci, & rami hedera vestiebantur, Dis. 33. in Cic. num. 7.
- Arborum libris induebantur Germani, Dis. 85. in Anthol. num. 27.
- Arborum cultura apud Veteres ad infaniam vergebat, Dis. 22. in Cic. num. 7.
- Arborum ramis senectioribus gens quædam utebatur, Dis. 30. in Cic. num. 5.
- Arborum attritu igne exciunt homines convectant, & urbes considerunt, Dis. 49. in Thucyd. num. 1. & Dis. 30. in Cic. num. 7.
- Arborum arboris igne exciunt sicut incensæ sunt, Dis. 37. in Anthol. num. 6.
- Arborum visceri proceritati Scolæ comparabant Phrycam, Dis. 60. in Cic. num. 4.
- Arcades utebantur in prælio fistula, Dis. 57. in Thucyd. num. 11.
- Arcades se ante Latum fuisse pendebant,

- ideo *παριδῆς* dicebantur, *Disf.* 4. in *Thucyd.* num. 8.
- Arcades quot servos habuerint, *Disf.* 20. in *Thucyd.* num. 9.
- Arcades Apollinem natum in Arcadiâ Nomionem vocabant, *Disf.* 39. in *Thucyd.* num. 9.
- Arcades tibiarum studio mansueti, *Disf.* 63. in *Anthol.* num. 5. 6.
- Arcades propter Imbrium magnitudinem Peloponnesum reliquerunt, *Disf.* 15. in *Virg.* num. 5.
- Arcades, Pelsagi, & alij Graeci fuerunt primi Coloni Romæ, *Disf.* 22. in *Liv.* num. 2.
- in Arcadiâ Caputem circa Manineam condidisse Æneum quidam tradunt, *Disf.* 25. in *Liv.* num. 6.
- Arcades nomen dedit Arcas, quem Callisto ex Jove genuit, *Disf.* 68. in *Anthol.* num. 3.
- Arcadiam Lycæo distribuere viginti duobus filiis, quos habebat, *Disf.* 36. in *Thucyd.* num. 6.
- Arcadibus Plato leges condere recusavit, quod æqualitatem respuere comperisset, *Disf.* 9. in *Cic.* num. 12.
- in Arcam quom f. coniecisset Osiris deceptus a Typhone in mare demersus est, *Disf.* 33. in *Virg.* num. 6.
- Arcana Patris ne prodere cogereior Hyperides, lioguan suam deglativit, *Disf.* 77. in *Cic.* num. 2.
- Arcana magis afficiunt mentes imperitorum, *Disf.* 39. in *Anthol.* num. 1.
- Arcana quare appellentur Vestis sacra, *Disf.* 57. in *Liv.* num. 29.
- Arcanam eadem cor Ovidius appellet templum Vestis, *Disf.* 38. in *Anthol.* num. 4. & *Disf.* 31. in *Liv.* num. 29.
- Arcas, quem Callisto ex Jove genuit, nomen dedit Arcadem, *Disf.* 68. in *Anthol.* num. 3.
- in Arce vexillum rufi coloris triginta dies continuos positum bellum decreto esse cessatur, *Disf.* 30. in *Liv.* num. 26.
- Arceem captâ urbe Æneus diu defendit, *Disf.* 14. in *Liv.* num. 6. & *Disf.* 6. in *Virg.* num. 2.
- Arceem Byrsam vocarunt Tyrj, quia fabricaverant in solo, quod coquo bovis occupaverant, *Disf.* 21. in *Virg.* num. 2.
- Arceem quomodo occupaverit Cylon oraculo delictus, & quomodo eam reliquerit, *Disf.* 14. in *Thucyd.* num. 2.
- Arceem ut proderet Tarpeia armillas, & anulos aureos posita est, *Disf.* 57. in *Thucyd.* num. 6.
- Arcees antiquitus *πύλας* dicebantur, *Disf.* 4. in *Thucyd.* num. 2.
- Arcefilas medicæ Academicæ sutor errore omnia circumfundi potuit, *Disf.* 58. in *Cic.* num. 3.
- Archagathos fustigatus Medicos, qui Romam venit, *Disf.* 81. in *Cic.* num. 6.
- in Archanasiam versos composuit Plato, *Disf.* 40. in *Anthol.* num. 3.
- Archelai Regis amicitia floruit Euripides, *Disf.* 10. in *Cic.* num. 3. & *Disf.* 73. in *Cic.* num. 6.
- Archelao circharædo statuas posuerant Milesij, *Disf.* 15. in *Thucyd.* num. 5.
- Archelao, vel Agelao famulo Priamus Paridem exponendum tradidit, *Disf.* 27. in *Virg.* num. 4.
- Archeluum filiatorem maximis honoribus affecit Antiochus, *Disf.* 15. in *Thucyd.* num. 5.
- Archelaus Macedoniæ Rex celeberrimus, *Disf.* 3. in *Eurip.* num. 9.
- Archelaus indoluit morte Euripidis, *Disf.* 3. in *Eurip.* num. 12.
- Archelaus Rex convivio exceperat Euripidem, & Agathonem, & quam Euripides Agathonem oculus esset, quid Euripides dixerit, *Disf.* 3. in *Eurip.* num. 8.
- Archelaus Macedoniæ Rex Socratem accersivit, nec ab eo id obtinuit, *Disf.* 54. in *Cic.* num. 8. & *Disf.* 64. in *Cic.* num. 7.
- Archelaus Rex Macedoniæ Regiam clausit, & filium tutondit, quom sol descisset, *Disf.* 10. in *Thucyd.* num. 4.
- Archelaus magister Socratis, *Disf.* 67. in *Cic.* num. 4.
- Archemorus unde ita appellatus sit, *Disf.* 2. in *Anthol.* num. 3. & *Disf.* 6. in *Anthol.* num. 4.
- Archemorus antes Opheltas occisus fuit a Serpente, & in eius honorem Nemena instituta sunt, *Disf.* 2. in *Anthol.* num. 4. *Disf.* 4. in *Anthol.* num. 2. *Disf.* 5. in *Anthol.* num. 2. *Disf.* 6. in *Anthol.* num. 4.
- Archias poeta a Cicerone defensio composuit Epigramma primum libri primi Anthologia, *Disf.* 2. in *Anthol.* num. 1.
- Archias Romam venit Mario forente, *Disf.* 68. in *Cic.* num. 3.
- Archias appellatus est *φυλακὴς* quod exules infelaretur, *Disf.* 77. in *Cic.* num. 2.
- Archias condidit Syracusas, *Disf.* 35. in *Thucyd.* num. 8. *Disf.* 36. in *Thucyd.* num. 10. & *Disf.* 54. in *Thucyd.* num. 1.
- Archias divinitus petiit, *Disf.* 6. in *Thucyd.* num. 10.
- Archias ne duceret Demosthenem ad Antipatrum, Demosthenes venenum sumpsit, *Disf.* 24. in *Eurip.* num. 4.
- Archidamum initio appellatum est bellum Peloponnesiacum, *Disf.* 7. in *Thucyd.* num. 1.
- Archidamus panitus est, quod exiguum uxorem duxisset, *Disf.* 5. in *Thucyd.* num. 5.
- Archidamus agro Periclia pepercit, ut illum civibus suspectum redderet, *Disf.* 6. in *Thucyd.* num. 11.
- Archidamus postquam deliciis degustavit, molissimè vixit, *Disf.* 15. in *Thucyd.* num. 8.
- Archilochi carmina filias Lycambæ ad suspensum perpulerant, *Disf.* 6. in *Virg.* num. 5.
- Archilochum ex urbe eiecerunt Lacedæmonij quod dixerat in bello scissis esse clypeum abijcere, quam vitam, *Disf.* 27. in *Thucyd.* num. 4.
- Archilochus ita concitus ad condendos versus se consult, *Disf.* 15. in *Anthol.* num. 6. & *Disf.* 4. in *Eurip.* num. 6.
- Archilochus primus unguentum, *μύρον* appellavit, *Disf.* 54. in *Anthol.* num. 1.
- Archilochus circa Olympiadem vigintiannam floruit, *Disf.* 36. in *Thucyd.* num. 10. & *Disf.* 9. in *Cic.* num. 4.
- Archilochus vixisse tempore Simonidis a quibusdam dicitur, *Disf.* 9. in *Cic.* num. 5.
- Archilochus junior Eumelo, *Disf.* 36. in *Thucyd.* num. 10.
- Archimedes deduxit in mare Navem Hieronis, *Disf.* 14. in *Eurip.* num. 3.
- Archimedes columnæ sepulcrali imponi cylindrum, & sphaeram iussit, *Disf.* 32. in *Anthol.* num. 4.

- Archimedes formis describendis intentus Pa-
trium captem non sensit, Diff. 19. in Thucyd.
num. 4. & Diff. 92. in Cic. num. 1.
- Archimedes speculo naves Marcelli combussit.
se dicitur, Diff. 84. in Cic. num. 4.
- Archimedes quom rationem deprehendit quan-
tum villoris materie in aere coronâ Hiero-
nis artifex immisississet, invenisset, nodos
exillisse e balneo clamans *inventi, inventi*. Diff.
92. in Cic. num. 1.
- Archimedes Poeta Navem Hieronis comparavit
cum Monte Aetnâ, Diff. 14. in Enrip. num. 3.
- Architecti node Epistylum Corinthium sumptu-
sunt, Diff. 6. in Thucyd. num. 8.
- Architecti nullo in pretio habebantur apud La-
cedæmonios, Diff. 27. in Thucyd. num. 4.
- Architecto omnium artium, & disciplinarum
cognitionem desiderat Virgilius, Diff. 62.
in Cic. num. 5. & Pythias, Diff. 81. in Cic.
num. 3.
- Architectos verborum Stoicos appellat Cicero,
Diff. 59. in Cic. num. 5.
- Architecturam fuisse causam, quod homines
urbibus conditis manserant, tradit Vi-
truvius, Diff. 30. in Cic. num. 7.
- Architecturam aspernabantur Troglodytae, &
Scythae, Diff. 81. in Cic. num. 6.
- Archicidem Venerem colebant Assyrii, & Phœ-
nices, Diff. 10. in Enrip. num. 11.
- Archontes perperam Athenis post Reges fuerunt,
Diff. 5. in Thucyd. num. 3. & Diff. 27. in
Thucyd. num. 8.
- Archontum loco legatos ad Persas eligendos
dicebat Epicerates, Diff. 31. in Thucyd.
num. 7.
- Archytas mathematicus, Diff. 7. in Cic. num. 2.
- Arcticum polum quæ spectat Mandi pars a qui-
busdam dicitur Superi, altera verò Inferi,
Diff. 10. in Enrip. n. 9.
- Arctinus poeta quando floruerit, Diff. 9. in Cic.
num. 5.
- Arctinus poeta Jovem sacrantem inducit, Diff.
18. in Anthol. n. 9.
- Arctem inane ostendit legatus, & obtinuit
frumentum a Lacedæmonis, Diff. 79. in Cic.
num. 6.
- Arctilides Musæ dixit ab Arctulo inventore ti-
biæ, Diff. 62. in Anthol. num. 5.
- Arctulus tibiæ invenit, Diff. 62. in Anthol. n. 5.
- Arctus ab Arctæ filio Circæ, & Ulyssis appellata
est, Diff. 13. in Liv. n. 1.
- Arctus e vis prædictæ tempestatem, Diff. 27. in
Cic. num. 3.
- Arctæus Corinthios pistor umbra lineæ circum-
ductâ hominem exprimebat, Diff. 51. in Cic.
num. 1.
- Arduum pro incommodo accepit Salustius, Diff.
6. in Liv. num. 2.
- Area fortis Caesaris milles ducentes constitit,
Diff. 29. in Cic. num. 3.
- Area magnitudo deprehendi non potest ex cir-
cuitu, Diff. 33. in Thucyd. num. 6.
- Area trianguli magnitudo cognoscitur cog-
nitis tribus lateribus trianguli, Diff. 33. in Thu-
cyd. num. 8.
- Arena se se ludatores exercebant, Diff. 16. in
Thucyd. num. 5.
- Arena apparatus Iulij Caesaris ex argento con-
stabat, Diff. 2. in Liv. num. 8.
- Arenæ vestigia pedum impressa non relinque-
bat Ladas, dum curreret, Diff. 37. in Cic. n. 1.
- Arenam famulo immiscere cibo Elephas cine-
rem in ollam eius coniecit, Diff. 39. in Cic.
num. 6.
- Arenam descendere unde originem habuerit,
Diff. 16. in Thucyd. num. 6.
- Arenam sine calce Senecam esse dicebat Cali-
gula, Diff. 6. in Liv. n. 7. & Diff. 48. in Cic.
num. 2.
- Areopagita ponebant eos, qui artem nullam fa-
cerent, Diff. 27. in Thucyd. num. 3.
- Areopago Rei patronum addidere vetebantur,
Diff. 79. in Cic. num. 6. & Diff. 81. in Cic.
num. 4.
- Areopago judicis capitis primam habita, Diff.
4. in Thucyd. num. 2.
- Areologi setvorum species, Diff. 21. in Thu-
cyd. num. 15.
- Aretes Dyrhachinus annum Platonem potavit
quinque milibus quingenis quinquaginta duo-
bus annis terminari, Diff. 53. in Thucyd. n. 11.
- Argum in Regnum reducere volebat Athe-
nienses initio Regni Philippi, Diff. 44. in
Thucyd. num. 6.
- Argentarius Hortensius quum in auctione totum
diem periecidisset, res venditas, pretia, & em-
ptores recepit, Diff. 87. in Cic. num. 8.
- Argentæ trabes, & columen, & parastata Sa-
laxia, Diff. 7. in Thucyd. num. 5.
- Argentæ canales, & fistulae, & labra, & solia,
quibus lavantes infidebant, erant in balneis,
Diff. 2. in Liv. num. 14.
- Argentæ, aurique pennis tempore Periclis, Diff.
11. in Thucyd. num. 6.
- Argentæ talena, quæ Cyrus solis victorijs ade-
ptus est, Diff. 7. in Thucyd. n. 5.
- Argentæ, & auri viginti milia talenta tulit in
triumpho Pompeius, Diff. 26. in Liv. num. 4.
- Argento conficiebantur simulacra orationum de-
victarum in triumphis, Diff. 27. in Liv. n. 2.
- Argento constabat Securi Cæsar Antonij, & ap-
paratus arene Iulij Caesaris, Diff. 2. in Liv.
num. 8.
- Argenteæ Aræ erant mulierum balneæ, Diff. 2.
in Liv. num. 14.
- Argentum flaxile incensâ silvâ in montibus Py-
renæis, Diff. 3. in Thucyd. num. 3.
- Argentum prohibuit Lycurgus, Diff. 54. in An-
thol. num. 4.
- Argutus quum in malvertisset neminem eorum,
quibus iterum ad Persarum Regem perse-
cutionis a Persania data essent, reversisse, epi-
stolam illi traditam resignavit, & proditio-
nem Ephoris revelavit, Diff. 11. in Thucyd.
num. 2. & in templum Neptuni Tenacæ con-
fugit, Diff. 12. in Enrip. num. 11.
- Argis orationum sese probare conatus est Phi-
lippus, ut certare posset in ludis Olympicis,
Diff. 6. in Anthol. num. 14.
- Argæ, & Opæ primæ Virgines fuerunt, quæ
do.

- donec ab Hyperboreis in Delum tulerant, *Diff.* 77. in *Anthol.* num. 11.
- Argel infirmitatem Nemeas in honorem Ophelisi, qui a Serpente interfectus fuit, & dilus Archemorus, dum nuxia Hypsipyle eum reliquerat, ut forew illis fci laborantibus monstraret, quando ad bellum Thebasum proficiscebantur, *Diff.* 6. in *Anthol.* num. 4.
- Argivi Minervam, quæ salpinx dicebatur, quoddubam reperisſen, colebant, *Diff.* 57. in *Thucyd.* num. 13.
- Argivi Io quærentes Tarſum an condiderint, *Diff.* 10. in *Anthol.* num. 4.
- Argivi unam ex tribus Peloponeſi partibus tenebant, *Diff.* 49. in *Anthol.* num. 1.
- Argivi gratiffimi Junoni, *Diff.* 17. in *Virg.* n. 1. & *Diff.* 40. in *Virg.* num. 1. 2.
- Argivi annos notabant nominibus Sacerdotum Junonis, *Diff.* 40. in *Virg.* num. 2.
- Argivorum tegnum quo tempore fuerit, *Diff.* 5. in *Thucyd.* num. 2.
- Argivos contra Lacedæmonios conceitavit Alcibiades, *Diff.* 36. in *Cic.* num. 5.
- Argo Navis an prima fuerit, *Diff.* 11. in *Eurip.* num. 16. quinquaginta viros capiebat, *Diff.* 12. in *Eurip.* num. 19. *Diff.* 13. in *Eurip.* n. 7.
- Argo Niohe ſillo ſacrum in lucum confugio-tibus Argivi non pepercit Cleomenes; ideò furore correptus membra ſibi concidit, *Diff.* 21. in *Eurip.* num. 10.
- Argonautæ aram confecerunt, quæ Argos appellata eſt, *Diff.* 10. in *Virg.* num. 3.
- Argonautarum expeditio anteceſſit bellum troianum ſexagintaſex annis, *Diff.* 12. in *Eurip.* num. 16. 19.
- Argo aras per Eridanum, & Rhodanum vedos eſt, in mare Tyrrihanum tradit Apollonius, *Diff.* 3. in *Thucyd.* num. 3.
- Argos Ara conſtituta ab Argonautis, *Diff.* 10. in *Virg.* num. 3.
- Argos Amphilocheum condidit Amphilocheus, *Diff.* 35. in *Thucyd.* num. 6.
- Argos multis locis reperiebatur, *Diff.* 10. in *Virg.* 0. 5.
- Argumenta, quibus Dion Chryſoſtomes probat Peridem non rapuisse Helenam, *Diff.* 16. in *Eurip.* num. 13. 14.
- Argumenta, quibus Dion Chryſoſtomes probat viſtores fuiſſe Troianos, non Græcos, *Diff.* 6. in *Eurip.* num. 17. & ſeqq.
- Argumenta quæ indicant, quales ſomni eſſent multi loſentes, *Diff.* 18. in *Liv.* num. 8.
- Argumenta, quibus Veteres inferebant Mundum eſſe animatum, *Diff.* 40. in *Anb.* num. 10. 11.
- Argumenta quidam ne lignis, *Diff.* 25. in *Cic.* n. 8.
- Argumenta quomodo diſpendia in oratione, *Diff.* 5. in *Cic.* num. 6.
- Argumenta, quæ diſſiciliter ſolvuntur dicuntur laquei, *Diff.* 59. in *Cic.* num. 2.
- Argumentationes ſunt Epichlemaſ, *Diff.* 26. in *Cic.* num. 9.
- Argumentorum varia genera a Stoicis inventa, *Diff.* 60. in *Cic.* num. 3. 3.
- Argumentum integritatis morum eſt, ſi quis animalium crum remittens gaudeat honeſtis, *Diff.* 3. in *Liv.* num. 10. & ſeqq.
- Argumentum Diſticti Dialeſtici, quo motum negabit, *Diff.* 66. in *Cic.* num. 1.
- Argumentum Dionyſij Halicarnaſſi de Romanorum origine à Græcis infirmum eſt, *Diff.* 6. in *Anthol.* num. 11. & *Diff.* 15. in *Thucyd.* num. 10.
- Argumentum vacuitatis eſt veſci hominis carnis, *Diff.* 34. in *Thucyd.* num. 5.
- Argumentum ut propoſceretur initio fabula, 20. 20r ſuit Eurip. des, *Diff.* 2. in *Eurip.* n. 8.
- Argumentum immortalitatis anime Xenophon ſumit ex eo, quod in ſepulchris appareant umbre mortuorum, *Diff.* 9. in *Eurip.* num. 7.
- Argumentum poematis voicem eſſe debet, *Diff.* 37. in *Virg.* num. 1. & *Diff.* 38. in *Virg.* n. 1.
- Argus quare interfectus diceſcar a Mercurio, *Diff.* 40. in *Anthol.* num. 7.
- Argus orationis avida conſeſſatur Seneca, *Diff.* 59. in *Cic.* num. 1.
- Argum dictum Græci cuſudam ad Matcum Anronium, *Diff.* 45. in *Anthol.* num. 7.
- Argyraspidæ erant Macedones, qui argentea ſcuta geſtabant, *Diff.* 21. in *Liv.* num. 7.
- Ariadna Theſeum edocuit ſaltationem, quæ exprimebatur Lybriathi error, *Diff.* 17. in *Anthol.* num. 1.
- Ariadna, & Liberi Patris in nuptijs cantanda vocem amiſit Hymæus, *Diff.* 19. in *Thucyd.* num. 6.
- Ariarathi Regi epiſtolas ſcripſit Carnedes, *Diff.* 63. in *Cic.* num. 8.
- Ariarathi quæ dena miſſa ſut, *Diff.* 15. in *Liv.* num. 11.
- Aries curſor egregius, *Diff.* 10. in *Anthol.* n. 1.
- Aricum prope oppidum in Hellesponco eſt Olympus, *Diff.* 71. in *Anthol.* num. 3.
- Aridaus Macedo molitur eſt Eoripidi mortem, *Diff.* 3. in *Eurip.* n. 11.
- Aries Jovi non ſacrificabatur, *Diff.* 22. in *Anthol.* num. 7.
- Aries, qui vexis Hellen, ſuit Navis hoc nomine appellata, *Diff.* 23. in *Anthol.* num. 6. & *Diff.* 12. in *Eurip.* num. 16.
- Arietem immolare Iudeos in contempnum Iovis Hammonis putavit Cornelius Tacitus, *Diff.* 23. in *Anthol.* num. 5.
- Arietem Taurum, & Hircum immolaſſe Romanus Marti in luſtratione exercitum tradit Dionyſius Halicarnaſſeus, *Diff.* 53. in *Thucyd.* num. 9.
- Arietem primum ſignorum aſtologi volebant, *Diff.* 30. in *Liv.* num. 35.
- Arietem domicilium Martis Chaldaei ſtatuunt, *Diff.* 30. in *Liv.* num. 35.
- Arietem nundinæ Flaminis uxor io Regiâ Jovi immolabat, *Diff.* 30. in *Liv.* num. 21.
- Arietem atri coloris Pelopi maſtabant Elei, *Diff.* 24. in *Virg.* num. 2.
- Arietis quare caput dedicatum ſit, *Diff.* 30. in *Liv.* num. 35.
- Arietis formâ latens Iuppiter effugit Typhœum, & hac ſpecie Hammon colebatur, *Diff.* 21. in *Anthol.* num. 7.
- Arimanum inquam principium mali adorabant

hant Persæ, *Dis.* 71. in *Anthol.* num. 9.
 Arimaspi dona Hyperboreorum Efedonibus
 tradebant, *Dis.* 77. in *Anthol.* num. 11. 16.
 Arimaspi sicut sunt a Poëtis, *Dis.* 77. in *Anthol.*
 num. 11.
 Arimaspi contermini sunt setice regiõni, *Dis.*
 77. in *Anthol.* num. 6.
 Arimaspi singebantur unum oculum tantum ha-
 bere, quia leges nullas habereot, *Dis.* 34. in
Thucyd. num. 6.
 Arioli consulebantur ante tempus ludorum in
 Circo, *Dis.* 20. 30. *Cic.* num. 8. 9. *Vide. Ha-
 violi.*
 Aris imponebantur cespites in sacrificijs, *Dis.* 41.
 in *Virg.* num. 7. *Vide. Ara. Aras.*
 Aristus Etefas ventos evocavit, *Dis.* 14. in
Thucyd. num. 7.
 Aristus mathematicus, *Dis.* 7. in *Cic.* num. 2.
 Aristagoram scortum habuit in Piræo Hyper-
 des, *Dis.* 77. in *Cic.* num. 3.
 Aristarchus versus legitimos Homeri a oethis
 secrevit, *Dis.* 6. in *Cic.* num. 6.
 Aristarchus supra nougenos libros edidit, *Dis.*
 6. in *Cic.* num. 8.
 Aristarchus Samius paravit solem stare, terram
 autem moveri, & eius opinio de solis eclip-
 si, *Dis.* 11. in *Thucyd.* num. 3.
 Aristidem mortuum publico sompno extulerunt,
Dis. 20. in *Eurip.* num. 13.
 Aristides iusti cognomen est assequutus, & ta-
 men civitate eiectus est, *Dis.* 20. 30. *Eurip.*
 num. 18. & *Dis.* 25. in *Cic.* num. 5.
 Aristides non ineloquens fuit, *Dis.* 11. in *Cic.*
 num. 5.
 Aristides Mardoio superato, & trecentis Per-
 sarum milibus, item de principum inter
 Lacedamonios, & Athenienses persuasit, ut
 communi Græcorum iudicio permitterent,
Dis. 36. in *Cic.* num. 4.
 Aristides iustissimus dixit consilium Themisto-
 cliis utilissimum, sed iniustissimum, *Dis.* 27.
 in *Thucyd.* num. 11.
 Aristides Quintilianus enumerat multa, que
 musici modulante temperantur, *Dis.* 57. in
Thucyd. num. 6.
 Aristidis duas filias Athenienses in matrimo-
 nium collocant, & eis dotem constituerunt,
Dis. 20. in *Eurip.* num. 13.
 Aristionem tyrannum Atheniensium abstractum
 a templo Minervæ occidit Sylla, ideo pedi-
 culari morbo absumptus est, *Dis.* 25. in
Thucyd. num. 11. & *Dis.* 22. in *Eurip.* num. 10.
 Aristippi en sint versus somatorij, qui Platonem
 turbant, *Dis.* 40. in *Anthol.* num. 2. 3.
 Aristippum Diogeni anteponi Horatius, *Dis.*
 84. in *Anthol.* num. 12.
 Aristippus corporis voluptatem existimabat ef-
 se felicitatem, *Dis.* 45. 30. *Cic.* num. 7. & *Dis.*
 55. in *Cic.* num. 4.
 Aristippus inutiles liberales artes pronuntiavit,
Dis. 80. in *Cic.* num. 1.
 Aristippus habuit Lakidem meretricem, *Dis.* 40.
 in *Anthol.* num. 2.
 Aristot Chius inutiles liberales artes pronunti-
 vit, *Dis.* 80. in *Cic.* num. 1.

Aristo Spartanus ex se genitum non esse pro-
 nuntiavit filiam, quum ante decem menses
 editus esset, *Dis.* 30. in *Liv.* num. 1.
 Aristobulum Regem Iudeæ duxit in triumpho
 Pompeius, *Dis.* 25. in *Liv.* num. 18.
 Aristocrate Arcadium Rege donis corrupto La-
 cedæmonij Messenios vicerunt, *Dis.* 49. in
Anthol. num. 9.
 Aristodamus originem consecrabant Sicyonij,
Dis. 17. in *Liv.* num. 1.
 Aristodemus Liberi cum Cresphonte, & Teme-
 no Peloponnesum partiti sunt, *Dis.* 49. in *An-
 thol.* num. 1.
 Aristodemus obtulit filiam immolendam, ut non
 caperetur Messena, & quomodo occidit,
 non immolaverit, *Dis.* 10. in *Virg.* num. 7.
 Aristogitoo, & Harmodius Peplo plangebantur,
Dis. 25. in *Eurip.* num. 8.
 Aristogitooi, & Harmodio, qui Hipparchum
 Hippis Tyranni fratrem interfecerunt, sta-
 tuam ex ære Athenienses posuerunt, *Dis.* 20.
 in *Eurip.* num. 13. & *Dis.* 70. in *Cic.* num. 1.
 Aristogitonis, & Harmodij statuas ex optimo ære
 constatas dixit Diogenes, *Dis.* 84. in *Anthol.*
 num. 8.
 Aristomenes Messenius Jovi trecentos homines
 iugulavit, *Dis.* 17. in *Eurip.* num. 4.
 Aristomenes Messenius natus est ex Deo, qui
 specie draconis cum Nicoreli concubuit,
Dis. 31. in *Virg.* num. 2.
 Aristomenis originem consecravit Messenij,
Dis. 17. in *Liv.* num. 1.
 Aristonymus invidiam umbra comparsit, *Dis.*
 23. in *Liv.* num. 13.
 Aristophanem, & ceteros poëtas contemnebat
 Socrates, *Dis.* 1. in *Eurip.* num. 6.
 Aristophanes carpit Euripidem, *Dis.* 1. in *Eur-
 rip.* num. 7.
 Aristophanes Æschylum preterit Euripidi, *Dis.*
 2. in *Eurip.* num. 10.
 Aristophanes fuit causæ mortis Socrati, *Dis.* 2.
 10. *Eurip.* num. 10. & *Dis.* 3. in *Eurip.* num. 3.
 Aristophanes carpit rethores, *Dis.* 34. in *Cic.* num. 3.
 Aristophanes irrisit Socratem, quod pulicum
 saltus metiretur, & quæreret, unde culices
 vocem emitterent, *Dis.* 44. in *Cic.* num. 7.
 Aristophanes medicæ comœdiæ lumen, *Dis.* 67.
 in *Cic.* num. 4.
 Aristophanes tradit Athenienses bello præstitisse,
 quia & Musicam discabant, & palastris se
 exercebant, *Dis.* 16. in *Thucyd.* num. 3.
 Aristophanes Buphonia accipit pro re antiquis-
 sima, *Dis.* 22. in *Anthol.* num. 8.
 Aristophanis Grammatici elephas rivalis fuit,
Dis. 22. in *Cic.* num. 6.
 Aristophanis, & Euripidis comparatio, *Dis.* 3.
 in *Eurip.* num. 7.
 Aristophanis Interpres errat circa mediumnum,
 & classes Atheniensium, *Dis.* 47. in *Thucyd.*
 num. 5.
 Aristophon poëta apud Athenæum, *Dis.* 58. in
Anthol. num. 6.
 Aristoteles paravit Cælum esse animatum, ter-
 ram autem, & omnia sub lunâ esse inanimata,
Dis. 40. in *Anthol.* num. 9.

- Aristoteles dicit Philosophum studiosum esse singularum, Dis. 2. in Eurip. num. 2.
- Aristoteles existimavit Mundum sub luna agi casu, Dis. 71. in Anthol. 4. Dis. 80. in Anthol. num. 5. Dis. 1. in Eurip. num. 20. & Dis. 13. in Virg. num. 5.
- Aristoteles Deum non coluisse dicitur a Luciano, Dis. 2. in Eurip. num. 10.
- Aristoteles quadragesima millia versuum conscripsit, Dis. 5. in Eurip. num. 5.
- Aristoteles prodit filios esse sepe semper minores patribus, Dis. 6. in Eurip. oim. 20.
- Aristoteles interrogatus cur orbem reliqueret, respondit, ne iterum Athenienses in Philosophiam peccarent, Dis. 20. in Eurip. n. 20.
- Aristoteles libellum inscripsit Septem, Dis. 25. in Eurip. num. 8.
- Aristoteles improbat morem Spartanarum, quæ nudæ exercebantur, Dis. 51. in Anthol. 8. Dis. 52. in Anthol. num. 2.
- Aristoteles laudat Oratorem, qui dixit Græciam totidies comam ad sepulcrum eorum, qui apud Salaminia ceciderant, Dis. 27. in Anthol. num. 6.
- Aristoteles Danubium, & Tartessum ex Pyreneis montibus oriri tradit Tanaiam vero Asiæ esse partem, Dis. 3. in Thucyd. num. 4. Dis. 71. in Cic. num. 9.
- Aristoteles quibus multa sciverit, Dis. 42. in Cic. num. 7.
- Aristoteles putat casu ortam poeticam, quam quidam inconsulto versus effudissent, Dis. 6. in Thucyd. num. 7. Dis. 13. in Eurip. oim. 2. & Dis. 80. in Cic. num. 6.
- Aristoteles orat tibiam mores componere, sed potius ad eorum incitare, Dis. 63. in Anthol. num. 3.
- Aristoteles existimat hominum ingenium post quadragesimum ætatis annum deterius fieri, Dis. 64. in Anthol. num. 5.
- Aristoteles existimat carmina, quæ dicuntur Orphei, esse Cercopis, & nullum fuisse Orpheum, Dis. 73. in Anthol. num. 7.
- Aristoteles an se in Euripum comiecerit, quum eius ætatem non speret, Dis. 4. in Eurip. n. 2.
- Aristoteles familiaritate ludæ elusam Philosophi profecit, Dis. 24. in Cic. num. 5.
- Aristoteles ad rhetoricam docendam se contulit, quum vidisset Isocratem eam docere, Dis. 41. in Cic. num. 2. Dis. 60. in Cic. num. 6.
- Aristoteles quomodo elegerit in successorem Theophrastum, Dis. 4. in Eurip. nom. 3. Dis. 41. in Cic. oim. 3.
- Aristoteles dicit Antiquos multa peccasse ignoratione dialctica, Dis. 60. in Cic. num. 5.
- Aristoteles cælestia a Deo gubernari voluit, inferiora vero fortune obnoxia esse, Dis. 80. in Anthol. oim. 2. Dis. 13. in Virg. num. 5.
- Aristoteles dixit esse quosdam servos Naturæ, Dis. 20. in Thucyd. num. 2.
- Aristoteles affirmat etiam impossibilia coocurrere, Dis. 41. in Thucyd. num. 2.
- Aristoteles esulam esse solem negavit, Dis. 83. in Cic. oim. 10.
- Aristoteles animam appellat *ἰντελεχέαν*, id est perfectiorem, Dis. 71. in Cic. num. 2.
- Aristoteles existimavit pernos ex corde, non ex capite oriri, Dis. 71. in Cic. oim. 4.
- Aristoteles credidit uitæam viam ex terre vaporibus consistere, Dis. 31. in Liv. num. 24.
- Aristoteles multa ex Luciano Ocello desumpsit, Dis. 3. in Cic. num. 2.
- Aristoteles Homerum eucadavit, & Alexandro tradidit, qui Homerum in *ὑμῶν* dicebatur, Dis. 6. in Cic. num. 6.
- Aristoteles, & Cicero Aquam, & terram femine loca esse, aerem, & ignem maris paraverunt, Dis. 43. in Anthol. n. 5.
- Aristoteles Dæmon est appellatus, Dis. 44. in Anthol. num. 5.
- Aristoteles tribuit plerumque philosophis sententias alienas ab eorum opinione, Dis. 48. in Thucyd. num. 14. 15.
- Aristotelis in discedis ætateponendus est Chrysippus, Dis. 60. in Cic. num. 5.
- Aristoteli desuit facultas administrandi Rempublicam, Dis. 73. in Cic. num. 4.
- Aristotelis opinio de causâ terremotos, Dis. 48. in Thucyd. num. 12.
- Aristotelis multi libri non sunt, licet illius esse feratur, Dis. 2. in Thucyd. oim. 5. & Dis. 43. in Cic. num. 7.
- Aristotelis librorum de arte rhetoricâ iudiciis, Dis. 46. in Cic. num. 4.
- Aristotelis sermones contra aliqui *ἰσχυροὶ* esse, qui *ἰσχυροὶ* dicuntur, Dis. 11. in Thucyd. num. 8.
- Aristotelis mors, Dis. 4. in Eurip. oim. 2. 3.
- Aristotelis Bibliotheca insignis, Dis. 4. in Eurip. oim. 7.
- Aristotelis consilio Venenum propinatum est Alexandra Magno, Dis. 83. in Anthol. n. 11.
- Aristotelis successores usque ad Critolaum, Dis. 61. in Cic. num. 6.
- Aristotelis libris de Rhetoricâ nullos alios anteponebat Cicero, Dis. 73. in Cic. num. 5.
- Aristoxenus Hemiconium esse dimidium toni prædixit, Dis. 71. in Cic. num. 4.
- Aritmeticeam Ægyptij excogitarunt, Dis. 5. in Cic. num. 4.
- Aritmeticeam excoluit Pythagoras, Dis. 43. in Cic. num. 4.
- Arma accipiuntur pro bello, Dis. 3. in Virg. n. 7.
- Arma insignia omnium Macedoniz Regum præferebantur in lustrationibus exercitus, Dis. 53. in Thucyd. num. 6.
- Arma alia in bello amittere non tam torpe erat, quum Clypeum, Dis. 51. in Anthol. num. 3.
- Arma suos Deos quidam putaverunt, Dis. 50. in Anthol. num. 1.
- Arma, boves, & Equum sibi invicem mittebant novæ nuptæ, & sponsus apud Germanos, Dis. 28. in Thucyd. oim. 9.
- Arma Jononi conveniunt, quia Martem genoit, Dis. 25. in Virg. num. 1.
- Arma ad homines defendendos, non offendendos inventa sunt, Dis. 34. in Cic. num. 2.
- Arma hominis trophæis imponebantur, Dis. 24. in Liv. num. 2.
- Arma nunquam deponebantur Græci veteres, Dis.

bi Viros eligeant, Dis. 30. in Thucyd. nom. 3.
 Vitem navium regendarum docuit Pompilius, sive Naotius pileis, Dis. 6. in Thucyd. n. 5.
 Artem auri conchiendi qui proficuntur, & qui eis credenti, quàm stulti sint, Dis. 41. in Thucyd. nom. 9.
 Artem sordidam, idest opificum si parentes exerceant, virgines legi Vestales non poterant, Dis. 31. in Liv. nom. 4.
 Artem adhuc rudem qui perficit, inventor dicitur, Dis. 15. in Cic. nom. 5.
 Artem aliquam proficentes Deæ omnes Virgines fingunt a poetis, Dis. 57. in Anthol. nom. 5.
 Artem sophisticiam proficem mulier eræ Hydæ, Dis. 8. in Anthol. nom. 3.
 Artem significabant Veteres nomine scientiæ, Dis. 79. in Cic. nom. 1.
 Artem non esse rhetorice qui existimaverint, Dis. 79. in Cic. nom. 3.
 Artem sutoriam exereuit Simo, & Simul philosophiæ studuit, Dis. 80. in Cic. nom. 2.
 Artem statuariam optimè didicisse præceptore Silanion, Dis. 80. in Cic. nom. 3.
 Artem medicorum ipsi imperatoribus imperare dixit Plinius, Dis. 10. in Cic. nom. 3.
 Artem dicendi quis primus tradiderit, Dis. 31. in Anthol. n. 9. Dis. 31. in Cic. nom. 2.
 Artem oratoriam arti culinariæ comparat Plato, Dis. 34. in Cic. nom. 5. *Vide. Eloquentia. Facultas oratoria. Oratoria facultas. Ars Rhetorica.*
 Artem memoriæ invenisse dicitur Simonides, quàm edævera cognovisset memoriæ locorum, Dis. 87. in Cic. nom. 5. 6.
 Artem filandi Socrates fenex didicit, quod ad animum componendum utilem esse censeat, Dis. 64. in Cic. nom. 2.
 Artem aliquam ut discere alij, si parentes non curarent, eos alere non tenebantur, Dis. 27. in Thucyd. nom. 3.
 Artem qui nullam facerent, puniebantur ab Arcopagitis, Dis. 27. in Thucyd. nom. 3.
 Artem æariath Cyclopes invenerunt, Dis. 34. in Thucyd. nom. 7.
 Artem, quàm possant quidam non exereant, Dis. 1. in Eurip. n. 5. *Vide. Ars. Artes. Artis.*
 Artemisia Caræ Regis condidit Mæsoleum, Dis. 31. in Anthol. nom. 2. & Dis. 21. in Eurip. nom. 16.
 Artemisia cineres marii absorbit, Dis. 21. in Eurip. nom. 16.
 Artemisia Caræ Regina Rhodum occupavit, & trophæum constituit, Dis. 34. in Liv. n. 1.
 Artemisium quare fundamentum libertatis Græciæ a Plutarcho dicitur, Dis. 30. in Anthol. nom. 4.
 Arterii asperâ in pulmonem ferri potionem potavit Plato, Dis. 71. in Cic. nom. 4.
 Artes ferè omnes homo ab Animalibus didicit, Dis. 6. in Thucyd. nom. 2. Dis. 39. in Cic. nom. 1.
 Artes multæ a casu inventæ sunt, Dis. 6. in Thucyd. nom. 6. 7. 8.
 Artes omnes exerebant servi, Dis. 21. in Thucyd. nom. 6.

Artes pacis gratiores sunt hominibus, quàm bellicæ, Dis. 3. in Eurip. nom. 25.
 Artes omnes exemplis discimus, Dis. 2. in Liv. nom. 4.
 Artes ignobiles *Basileus* Græci vocant, Dis. 20. in Cic. nom. 1.
 Artes paucissime sunt, quæ cogniti solum præceptis possint tradari, Dis. 61. in Cic. n. 1. 3.
 Artes omnes ab aliquibus populis electæ sunt, Dis. 81. in Cic. nom. 4. & seqq. sedentariæ, & quæ non ad rem bellicam facerent, repudiabant, liberales non admodum amplectebantur, immo ciecerunt ex urbe Lacedæmonij Dis. 54. in Anth. n. 2. 9. Dis. 27. in Thuc. n. 3. & Dis. 81. in Cic. nom. 7.
 Artes etiam minores liberales se tenere gloriabantur Hippia Eleas, Dis. 28. in Cic. nom. 7.
 Artes, quibus bellis in spectaculis cludebantur Dis. 10. in Anthol. nom. 13.
 Artes militares utrum magis in bello conferant, an vires, Dis. 28. in Anthol. nom. 1. & seqq.
 Artes, quibus amici veri a falsis noscuntur, Dis. 79. in Anthol. nom. 6.
 Artes exortantur homines ad eloquentibus persuasi, Dis. 30. in Cic. nom. 1. & Dis. 32. in Cic. nom. 1.
 Artes omnes mansuescisse homines gloriantur, Dis. 30. in Cic. nom. 7.
 Artes ceteris qui nesciant, nihil constatur, secus est in eloquentiâ, Dis. 31. in Cic. n. 4.
 Artes mortuorum animalium, quibus se alunt, aus defendunt, Dis. 38. in Cic. nom. 4. & seqq. & Dis. 39. in Cic. nom. 1. & seqq.
 Artes ludicriæ maioribus Græci præmijs affecerunt, quàm graves, Dis. 64. in Anthol. n. 6. & Dis. 25. in Thucyd. nom. 5.
 Artes omnes paulatim perfectæ sunt, Dis. 13. in Eurip. nom. 1. & seqq. & Dis. 51. in Cic. n. 1.
 Artes omnes postquam ad perfectionem pervenerunt in deterius ruunt, Dis. 51. in Cic. n. 1.
 Artes perficiunt faciliates, quæ a Natura nobis tributæ sunt, Dis. 82. in Cic. nom. 1.
 Artes perficiunt crebræ mutationes, sed Reipublicæ nocent, Dis. 82. in Cic. nom. 8.
 Artes inter, quæ plerumque finem assequuntur, colloas Medicinam Sextus Empiricus, Dis. 83. in Cic. nom. 6.
 Artes potentium magistratus apud Romanos, Dis. 88. 89. in Cic. per tur.
 Artes non discere Reges adulatione præceptorum dicebat Carneades præter artem equitandi, Dis. 65. in Cic. nom. 9.
 Artes alij honor: Sententia est Ciceronis, Dis. 68. in Cic. nom. 6.
 Artes multi docuerunt, quas usu nunquam cognoverant, Dis. 75. in Cic. nom. 3. & seqq. & Dis. 74. in Cic. nom. 2. & seqq.
 Artes etiam ignobiles a Philosophis inventæ sunt iuxta Posidonium, Dis. 4. in Cic. n. 5. & Dis. 5. in Cic. nom. 1. *Vide. Ars. Artes. Artis.*
 Artibus bonis eminentes exilio expellebant Athenienses, Dis. 37. in Thucyd. nom. 7.
 Artibus belli, & pacis pauci floruerunt, Dis. 25. in Virg. nom. 1.
 Artibus bona acquiris stabilia sunt, ideo Mercu-

- curion saxo quadrato insistentem fecerunt
Diss. 8.1. in Anth. num. 3.
- Artibus omnibus addiscendis amor est necessa-
rius, Diss. 17. in Thucyd. num. 4. & Diss.
92. in Cic. num. 1.
- Artibus ipsam res omnes retineantur, quibus
parce suot, Diss. 33. in Cic. num. 1.
- Artibus Romulus institutus est Gabij Avi No-
mitoris eurs, Diss. 36. in Cic. num. 1.
- Articulatè non loquentes a mysterijs arcaban-
tur, Diss. 39. in Anthol. num. 12.
- Articulis distinctam vocem quod habeant homi-
nines, eos poëte appellant merops, Diss. 38.
in Cic. num. 2.
- Articuli suffraginis nisi cauda vitulos contingat,
non est idoneus sacrificio, Diss. 43. in Virg. o. 1.
- Artifex, qui vitum ductile conficit a Tiberio
sublatus est, & a sorum, & gemme vilescerent,
Diss. 84. in Cic. num. 5.
- Artifex quantum materiz vilioris in sora eor-
onà immiscuisset deprehendens Archimedes
nodus e balneo exiliij elumans invenit, inven-
it, Diss. 92. in Cic. num. 1.
- Artifices, qui nomen suis operibus inscripserunt,
Diss. 1. in Thucyd. num. 4.
- Artifices, qui fecerant novem Mosas, Diss. 17.
in Anthol. num. 9. & Diss. 19. in Virg. n. 3.
- Artifices Bacchi dicuntur Tragicæ, Diss. 13. in
Anth. n. 4.
- Artificia omnia a servis expeditabantur, Diss. 21.
in Thucyd. num. 6.
- Artificibus Tyrrenicis ad ludos faciendos qua-
re uterentur Romani, Diss. 19. in Cic. num. 4.
- Artisemirabili quod currum agitallet, Aon-
iceris reprehendit Plato, Diss. 44. in Cic. n. 7.
- Artificio comedorum utebantur oratores ad
componendum gestum, Diss. 87. in Cic. n. 4.
- Artificiu quolibet lani immortalis comparari po-
tuit, Diss. 16. in Thucyd. num. 14. & 15.
text, Diss. 90. in Cic. num. 1.
- Artificium orationis Conanthiorum ad Lacedæ-
monios, Diss. 34. in Thucyd. num. 7. & seqq.
- Artis dicenda precepta tradidit lienis, Ly-
fias, Antipho, Isocrates, & alij, Diss. 46. in
Cic. num. 4. & seqq.
- Artis precepta, quam ignorabant aliqui tradi-
derint, Diss. 46. in Cic. n. 7. & Diss. 62. in Cic. n. 4.
- Artis quique suæ speciem edens in Olympijs
innovetere poterat, Diss. 2. in Anthol. n. 11.
- Artis precepta servant poëte, licet indecora
de Dijs fingant, Diss. 34. in Virg. per tot.
- Artis ut non esset certamen, sed virium Lacedæ-
monij mississos non præferebat palestris,
Diss. 49. in Anthol. num. 9. & Diss. 16. in
Thucyd. num. 6.
- Artium liberalium expertem juvenem reiecit a
philosophia Xenocrates dicens non habere
illam ansus philosophia, Diss. 44. in Cic. o. 6.
Vide. Liberales artes, Liberales discipline.
- Artium omnium, & disciplinarum scientiam in
Archimede desiderat Viruvius, Diss. 64. in
Cic. num. 3. & Pythias, Diss. 81. in Cic. n. 3.
Vide. Discipline. Doctrina. Scientia.
- Artium, & disciplinarum omnium perfectio in
ocatore requiritur iuxta Symmachum, Diss. 4.
in Cic. num. 2. *Vide. Ars. Artes. Artes.*
- Artyfem donavit Pytharcho Cisyæno cum alijs
sex urbibus, Diss. 32. in Thucyd. num. 7.
- Arus que circumducebatur hostia, ambarulis
dicebatur, Diss. 53. in Thucyd. num. 21. &
Diss. 30. in Liv. num. 70.
- Arverem peperit Rheus e Saturno, Diss. 33. in
Virg. o. 5.
- Arundine coronas conficiebant Lacedæmonij,
& Athenienses in Convivijs, Diss. 35. in An-
thol. o. 1.
- Arundine equitatis dicuntur Agesilaos, & So-
crates, Diss. 58. in Thucyd. num. 1. & Diss.
4. in Eurip. num. 8.
- Arundinis frustum rang Egyptiæ mordicus te-
nent, ne ab Hydro devorentur, Diss. 38. in
Cic. num. 4.
- Arundinum tursuris Hippopotamus sibi veni se-
eat, Diss. 6. in Thucyd. num. 3.
- Arundinum radicibus vesciebantur Rhizophagi,
ideo agriculturam spernabantur, Diss. 81. in
Cic. num. 5.
- Arundinum indicarum ea est magnitudo, ut in
eis ovigari possit, Diss. 76. in Anthol. n. 3.
Araspicinas Vide. Heraspicinas.
- Arx Troie quomodo ab Aeneas defensa fuerit,
Diss. 14. in Liv. num. 6. & Diss. 6. in Virg. n. 8.
- Arx ulla auro inexpugnabilis iuxta Philippum,
Diss. 51. in Thucyd. num. 4.
- Arcanij filius an fuerit Romæ, qui Romæ no-
men dedisse fertur, Diss. 13. in Liv. num. 5.
- Arcanij ex Lavinia natus, Diss. 15. in Liv. n. 1.
- Arcanij Euseion a quibusdam dicitur, Diss. 13.
in Liv. num. 4.
- Arcanij Scapuli consensit, & com Hædoris fi-
lij regnavit, Diss. 15. in Liv. num. 4.
- Arcanij quomodo capsum fuisset a Pelasgis, præ-
cium dedit urbem, que ideo Arcandros ap-
pellata est, Diss. 15. in Liv. num. 4.
- Arcanij Albam condidit, Diss. 13. in Liv. o. 6.
- Arclepiades Medicinam totius novæ medendi
ratione repetit mutavit, Diss. 66. in Cic. n. 4.
& Diss. 83. in Cic. num. 9.
- Arclepiades de morbis ornatiſſimè disseruit,
Diss. 62. in Cic. o. 3.
- Arclepiades sponſionem com fortunâ fecit se ex-
pertem morbi viduarum, Diss. 66. in Cic. n. 3.
- Arclepiades ciatur ab Interprete Apollinij
Rhodij, Diss. 73. in Anthol. o. 7.
- Arclepiades medicos eloquitiſſimus scalarum la-
psu interijt, accersitus a Mithridate reſoſa-
vit ire, Diss. 66. in Cic. num. 3. 4.
- Arclepiades quomodo grammaticam deſiniverit,
Diss. 6. in Cic. o. 3.
- Arclepiodori pidiſſis laudabiles menſuræ ab
Apelle veniſſimè ſuperate ſunt, Diss. 9. in
Thucyd. o. 8.
- Arclepiodori vocabatur Clitomachus, dum Carthagi-
ne degeret, Diss. 64. in Cic. num. 1.
- Arclepiodori caſſo cum quinquaginta ſex millibus
Pomorum triumphavit Claudius Nero,
& Salinator, licet bellum non confeciſſent,
Diss. 23. in Liv. o. 1.
- Arclepiodori filia nupta Syphaci impellit eum ad
vio-

- violandum fides, cum Romanis, *Dis.* 49. in Anthol. num. 23.
- Añs* devicti ludos equestres in triumphali veste spectare concessum Pompeio, *Dis.* 40. in Eurip. num. 7.
- Añs* divisa est ab Europa diluvio, ac tempestate iuxta Platonem, *Dis.* 34. in Thucyd. n. 4.
- Añs* devicti voluptatibus indulserunt Romani, *Dis.* 2. in Liv. num. 4. & *Dis.* 23. in Liv. num. 3. 5.
- ie* *Añs* ferè existerunt oratores, *Dis.* 9. in Cic. n. 8.
- Añs* in honorem Scævola dies festus instituit, quem Mucius appellavit, *Dis.* 27. in Cic. n. 8.
- Añs* molcis divitijs abundabat, *Dis.* 7. in Thucyd. num. 5.
- ex* *Añs* venientes mercatores quomodo per Isthmum in Ionium Mare merces trajicerent, *Dis.* 66. in Anthol. num. 2.
- ie* *Añs* primi Ninus, & Semiramis magnum imperium constituerunt, *Dis.* 22. in Eurip. num. 20.
- Añs* ponticorum Cyrum significavit viris, quam parere sibi visa est Mandane, *Dis.* 18. in Liv. num. 8.
- Añs* decessit Lucullus, antequam bellum Mithridaticum profligaret, & tunc triumphavit, *Dis.* 25. in Liv. num. 1.
- Añs* civitates imitatus est Servius, quom templum Diene Latinis colendum Romæ construxit, *Dis.* 9. in Liv. num. 7.
- Añs* bellum inferre meditantem Philippum ut in Europâ detineret, Persæum Rex pecuniam Demostheni misit, *Dis.* 22. in Cic. n. 3.
- Añs* adscitantes insula omnes simul non sunt Europâ minores, *Dis.* 76. in Anthol. num. 6.
- Añs* mons maximus est Taurus, *Dis.* 22. in Anthol. num. 2.
- Añs* universæ an Priamus imperaret, *Dis.* 22. in Eurip. num. 18. & *Dis.* 26. in Eurip. o. 12.
- Añs* subigenda spes abiicit Agesilaus, ut Ephoris pareret, *Dis.* 5. in Thucyd. n. 6.
- Añs* duodecim urbes una nocte terramotu prostratæ sunt, *Dis.* 48. in Thucyd. o. 17. 21.
- Añs* quot sint, *Dis.* 33. in Anthol. num. 2.
- Añs* magnitudo, *Dis.* 33. in Anthol. n. 8.
- Añs* rexie Mutius Scævola summæ iustitiæ, *Dis.* 27. in Cic. num. 1.
- Añs* ab Junio mari usque ad Hypasum, & Hydaspem subegit Alexander brevi spatio temporis, *Dis.* 54. in Thucyd. num. 4.
- Añs* devicti Carthagine Romani vestigialem fecerant, *Dis.* 22. in Virg. num. 2.
- Añs* Proconful renie Ciceron, *Dis.* 22. in Cic. o. 4.
- Añs* molles fuer, *Dis.* 7. in Liv. num. 4. *Vide. Afatic.*
- Añs* edicta Scævola ad alias provincias translata sunt, *Dis.* 17. in Cic. num. 1.
- Añs* mancipia nota vendidit Agesilaus, ut ex eorum albo colore appareret, quanto molliora essent Græci, *Dis.* 17. in Thucyd. n. 7.
- Añs* tel nomen accepit Scipio Antiocho devicto, *Dis.* 20. in Eurip. num. 8.
- Añs* otatores erant redundantes, *Dis.* 2. in Cic. n. 8. *Dis.* 9. in Cic. n. 8. *Dis.* 59. in Cic. n. 5.
- Añs* rios rhænum audivit Cicero, *Dis.* 2. in Cic. num. 2. *Vide. Afiani.*
- Añs* ungula restitit equæ Stygiæ, *Dis.* 83. in Anthol. num. 12.
- Añs* mense Junio coronabantur, & eorum collo appendebatur monile ex patibus confectum, *Dis.* 30. in Liv. num. 47. *Vide. Afianam.*
- Añs* no hæc Athenienses similes esse quam dixisset Pythæas, quid responderit Demosthenes, *Dis.* 27. in Cic. num. 2.
- Añs* Pollio licet invideret Ciceroni, eum laudavit, *Dis.* 49. in Cic. num. 3.
- Añs* Pollio audire noluit carmen Sexiliij de Cicerone, *Dis.* 3. in Eurip. num. 1. *Dis.* 25. in Cic. num. 6.
- Añs* Gallus in Senatu differuit actum imperij privatas opes crevisse, *Dis.* 3. in Liv. num. 2.
- Añs* Celer mollem septem millibus nummum emic, *Dis.* 3. in Liv. num. 9.
- Añs* Pollio quæ state Caim Caronem accusaverit, *Dis.* 86. in Cic. num. 2. *Vide. Pollio.*
- Añs* omnes obibus utebantur ad sibiis conficiendas, *Dis.* 60. in Anthol. num. 2.
- Añs* omnes auream Apuleius concinnavit ex Locia o libro, *Dis.* 3. in Cic. num. 3.
- Añs* omnes surn si ingredi possit in arcem, es inexpugnabilis non est juxta Philippum, *Dis.* 51. in Thucyd. num. 4.
- Añs* Lyram, *Dis.* 48. in Cic. o. 2. *Vide. Afes.*
- Añs* tenuit eam ex novem principibus imperij Priami, *Dis.* 12. in Eurip. num. 10.
- Añs* esse eos dicte Plutarchus, qui ad violentiam multitudinis loquuntur, *Dis.* 77. in Cic. num. 3.
- Añs* Scipionem malevoli dixerant, *Dis.* 22. in Thucyd. num. 5.
- Añs* rios coronabatur Sponas Bonotij, *Dis.* 30. in Thucyd. num. 3.
- Añs* tunc Petricas Græciam perturbavit, *Dis.* 25. in Anthol. o. 22.
- Añs* nobilis seorti ancilis repperant Megarenses, ideo illis iratum esse Periclem dicebant Poetæ comici, & Peloponnesiacum bellum excelsisse, *Dis.* 15. in Anthol. num. 22.
- Añs* 12. in Thucyd. num. 6. & *Dis.* 25. in Eurip. num. 5.
- Añs* mormorum ne contumaciorerut Augustus, & Tiberius de eorum laudibus velo interposito verba fecerant, *Dis.* 32. in Anthol. num. 9.
- Añs* steros Tiberij pro Asyris fuerant, *Dis.* 25. in Thucyd. n. 22.
- Añs* arcerit potionem in pulmonem ferri pavit Plæm, *Dis.* 72. in Cic. num. 4.
- Añs* tio en sit esecibanda populi Eneis, *Dis.* 15. in Liv. num. 2. sepe eam Latini vertunt in V. consonum, *Dis.* 25. in Liv. num. 2. & *Dis.* 32. in Liv. o. 22.
- Añs* ad arbores, vel trabem suspensio funibus, qui oscilla dicuntur, insidens huc illuc impellitur, *Dis.* 53. in Thucyd. n. 26.
- Añs* ter ad marium deferere nupta per coemptionem, & quomodo ea distribueret, *Dis.* 30. in Thucyd. num. 6.
- Añs* centum damaxetia convivij impendere pet.

- permittit *Lex Fannia*, Dis. 3. in Liv. n. 5.
 Asibus rigoris plu. Calendis impendere in con-
 vivijs prohibebat *lex Licinia*, Dis. 3. in Liv.
 num. 5.
 Assyrij Astrologiam invenerunt, Dis. 9. in Thu-
 cyd. num. 4.
 Assyrij Chaldaeos habuerunt, qui Philosophiam
 profitebantur, nec Græcos, Dis. 13. in Cic.
 num. 6. & Dis. 14. in Cic. num. 4.
 Assyrij etiam Magos habebant, qui sacris præ-
 rant, Dis. 69. in Anthol. num. 3.
 Assyrij comabantur somnosa feminas, ex quarum
 pretio das conluebat deformibus, Dis. 90.
 in Thucyd. num. 8.
 Assyrij quare non diu imperiis conlervarent, Dis.
 56. in Thucyd. num. 9.
 Assyriorum Rex tempore belli Troiani Phrygiam
 regerat, & Memnonem ex Æthiopia in auxi-
 lium Troiani misit, Dis. 11. in Eurip. num. 11.
 Assyriorum poliam alteram quare vocet *Lucina*,
 Dis. 70. in Cic. num. 6.
 Assyriorum impetum Ninos, & Semiramis celeri-
 tate conluebat, Dis. 52. in Thucyd. n. 5.
 Assyriorum historiam Græci a Nino inchoant,
 Dis. 14. in Liv. num. 1.
 Assyrios profligavit *Perſeus*, Dis. 10. in An-
 thol. num. 3.
 Astæ, & Mæandri filium Ias ut immorta-
 litate donaret, in ignem coniecit, Dis. 33.
 in Virg. num. 6.
 Astarte vocatur *Venus* ex Tyrâ, Syraque con-
 cepta, Dis. 19. in Anthol. num. 4.
 Astæren, & Avergaen Syri colabant, Dis. 23.
 in Virg. num. 6.
 Asteria appellata est olim Delos, Dis. 39. in
 Thucyd. num. 4.
 Asteria appellata est olim Rhodus, Dis. 26. in
 Anthol. num. 3.
 Asterionis fluminis filiz Acnes, Proſymna, &
 Eubæa Iunonis nutrices fuerunt, Dis. 40. in
 Virg. num. 2.
 Astet os Iuppiter dictus, Dis. 68. in Anthol.
 num. 1.
 Asterius chæma, quo *Epicurus* reus arceſſitur,
 Dis. 85. in Cic. num. 4.
 Asteropes Iuppiter a fulgure dictus, Dis.
 10. in Anthol. num. 18.
 Astra an ſecum diſponant, Dis. 9. in Virg. n. 2.
 & ſeqq.
 Astra, & Sol ex igne conſtant, Dis. 10. in Eu-
 rip. num. 5.
 Astra riſſe dixit *Stasius*, Dis. 40. in An-
 thol. num. 6.
 Astra quot nomos obſervant *Ægyptij*, & *Chal-
 daei*, qui dicuntur ſtologie inventores, Dis.
 42. in Thucyd. num. 8. Dis. 5. in Cic. n. 4.
 Aſtrabacum Genium *Læones* quaſi patronum
 ſibi ſciſſerunt, Dis. 36. in Virg. num. 1.
 Aſtrapens Juppiter appellatus eſt a fulmine,
 Dis. 40. in Virg. num. 4.
 Astra inferit *Antinous* *Adrianus*, Dis. 21.
 in Eurip. num. 16. Vide. *Errantes ſtelle*. *Ter-
 rantibus ſtellis*. *Plumæ*. *Sidera*. *Stella*.
 Astrologi conſultant ſtellarum locis omnes illius
 qualitates habere, Dis. 68. in Anthol. n. 23.
 Astrologi primum ſignorum Arietem ſtruerunt,
 Dis. 30. in Liv. num. 35. Vide. *Astrologus*.
 Astrologie impetum unum Agnos ſperit, Dis. 46.
 in Cic. num. 7. Dis. 62. in Cic. num. 4. Dis.
 70. in Cic. num. 2. & ſeqq. & Dis. 71. in
 Cic. num. 7. & Dis. 72. in Cic. num. 1.
 Astrologie imperium *Sealiger* iudicat *Manili*,
 & *Julium Firmicum*, Dis. 46. in Cic. num. 7.
 & Dis. 71. in Cic. num. 1.
 Astrologiam qui primi invenerunt, Dis. 9. in
 Thucyd. num. 4. Dis. 14. in Cic. num. 7. &
 Dis. 15. in Cic. num. 4.
 Astrologiam excoluit *Pythagoras*, Dis. 43. in
 Cic. num. 3.
 Astrologus fuit *Heracles*, Dis. 8. in Anthol.
 num. 4.
 Astrologus indignis *Tantalus* fuit, Dis. 2. in
 Eup. num. 6.
 Astrologus *Tartucius* ex aſtris collegit *Romam*
 conditam V. Id. Apr. Dis. 23. in Liv. n. 2.
 Vide. *Astrologi*. *Aſtronomos*.
 Aſtronomi *Perſeum* currenti ſimilem fingant ob
 illius pedum celeritatem, Dis. 10. in Anthol.
 num. 5.
 Aſtronomi unde deprehenderint ſolſtitorum
 progrefſiones, Dis. 2. in Anthol. num. 7.
 Aſtronomie inventor *Actes*, Dis. 11. in An-
 thol. num. 4.
 Aſtronomie peritus *Prometheus*, Dis. 11. in An-
 thol. num. 4.
 Aſtronomie ſtudioſus fuit *Stella Aſoleſcens*, de
 quo extat *Epigramma*, quod *Platon* tribu-
 tur Dis. 40. in Anthol. num. 1.
 Aſtronomos *Mero* ſolſtium obſervavit, Dis.
 11. in Thucyd. num. 2. & Dis. 67. in Cic. n. 4.
 Aſtronomos *Hipparchus* vernal æquinoctium
 quo tempore obſervaverit, Dis. 68. in Cic.
 num. 3. Vide. *Astrologos*.
 Aſtus multorum animalium, quibus ſe alunt, aut
 defendunt, Dis. 5. in Cic. num. 3. Dis. 38. in
 Cic. num. 4. & ſeqq. & Dis. 19. in Cic. per tot.
 Aſtyges reſponſalium eſt a *Cyro*, quem ſer-
 ris exponi iuſſerat, Dis. 10. in Virg. n. 4.
 Aſtydæmanis naufragi cenothaphum erat in
 Græciâ, Dis. 66. in Anthol. num. 1.
 Aſtyli ius conceſſum eſt *Heræi* Iunonis templo
 in Inſulâ *Samo* ab *Amphidyonibus*, Dis. 23.
 in Virg. num. 5.
 Aſyli ius ademit multis templis *Tiberius*, Dis. 25.
 in Thucyd. num. 9.
 Aſyli ius habuerunt ſimulacra *Anguſti*, & *Ti-
 berij*, Dis. 25. in Thucyd. num. 10.
 Aſyli ius conceſſum eſt *Hierocle* reſi templo *Diane*
Perſice, & duobus millibus paſſum, Dis. 25.
 in Thucyd. num. 10.
 Aſylorum ius non omnibus templis conceſſum,
 Dis. 25. in Thucyd. num. 9.
 Aſylum *Cædus* aperuit, & cum imitatus eſt
Romulus, Dis. 25. in Thucyd. num. 8. 9. &
 Dis. 9. in Liv. num. 6.
 Aſylum nullum erat *Rome*, præter illud, quod
 in *Romulo* fuerat conſecratum, Dis. 25. in
 Thucyd. num. 9.
 Aſylum obſcipient *Romani*, Dis. 25. in Thu-
 cyd. num. 9.

- Asylum Tanari aduentibus supplicibus non per-
peterunt Spartani ideo tremotu Sparta
comedit, *Disf.* 28. in *Eorip.* num. 15.
- Asylum fervorum erat in tanario templo Ne-
pruni, *Disf.* 13. in *Thucyd.* num. 2.
- Atobris appellata est Rhodus, *Disf.* 26. in *An-
thol.* num. 3.
- Atalantam insulam mare vi terremotus obruit,
Disf. 48. in *Thucyd.* num. 1.
- Atalantem ab Euboea abscedit terremotus, *Disf.*
48. in *Thucyd.* n. 30.
- Ataraxia appellatur a Sexto Empirico vaesinas
perturbationum Pyrrhonis, *Disf.* 58. in *Cic.*
num. 1.
- Atasthalia quæ a Grecis appellatur inofficia,
Disf. 49. in *Anthol.* num. 8.
- Atess Rex Scytharum equum hñientem se præ-
ferre dixit Ismeniz tibicini, *Disf.* 81. in *Cic.*
num. 7.
- Ateidij Mellioris Platanus celeberrima, *Disf.* 23. in
Cic. num. 3.
- Ater dies erat proximus post Calendas, Nonas,
Idus, & quid esset dies ater, *Disf.* 30. in
Liv. num. 12.
- Atergaten, & Astaten Syri colebant, *Disf.* 23.
in *Virg.* num. 6.
- Athanasius quidam Thorace quingenario, & co-
thurnis quingentorum pondus incedebat, *Disf.*
17. in *Cic.* num. 3.
- Athens steriles, ideo nunquam murarum habi-
tatores, *Disf.* 11. in *Enrip.* num. 10.
- Athens, & Minerva eodem nomine nuncupan-
tur, *Disf.* 25. in *Eurip.* num. 1.
- Athens fuerunt prima orbes, quæ condita sunt,
Disf. 4. in *Thucyd.* num. 7. & *Disf.* 14. in
Cic. num. 1. Contrarium traditur, *Disf.* 9. in
Thucyd. num. 3.
- Athens an fuerint omnium disciplinarum in-
ventrices, *Disf.* 4. in *Thucyd.* num. 1. *Disf.* 9.
in *Thucyd.* num. 3. & seqq. *Disf.* 23. in *Cic.*
num. 6. *Disf.* 14. 15. in *Cic.* per tot. *Vide.*
Athenas. Athens.
- Athenæum promontorium nunc portus Vener-
is dicitur, *Disf.* 13. in *Liv.* num. 8.
- Athenæus Ulpianum orium ex Dipnosophis
appellat *xenaxeray*, & quare, *Disf.* 7. in *An-
thol.* num. 4.
- Athenæus quo tempore floruerit, *Disf.* 16. in
Anthol. num. 9.
- Athenæus reprehenditur, *Disf.* 37. in *Thucyd.*
num. 8. 9.
- Athenarum custos Apollo ex Volcano procre-
atus erat, *Disf.* 39. in *Thucyd.* num. 9.
- Athenas antiqua fama rebusat post civium vir-
tutem extinctam, *Disf.* 20. in *Eurip.* num. 24.
- Athenas plenas esse adulatores, furibus, falsis
testibus dixit Theopompus, *Disf.* 27. in *Thucyd.*
num. 13.
- Athenas Miorve dicavit Amphidyon, *Disf.* 23.
in *Eurip.* num. 5.
- Athenas ut expiaret Epimenides ob cæcos Cy-
lonis satellites impudentie nocturna Sacra
instituit, *Disf.* 39. in *Anthol.* num. 7. & *Disf.*
14. in *Thucyd.* num. 3.
- Athenas frequenter comenbat Antigonus, ut
Zenonem audiret, *Disf.* 9. in *Cic.* num. 11. &
Disf. 64. in *Cic.* num. 7. & *Disf.* 72. in *Cic.*
num. 6.
- Athenas quadraginta annos Pericles rexit non
vi, sed voluntate civium, *Disf.* 2. in *Thucyd.*
n. 5. & *Disf.* 10. in *Cic.* num. 5. & *Disf.*
35. in *Cic.* num. 7.
- Athenas subactum Themistocles promiserat, id
autem non sustinens sibi mortem conscivit,
Disf. 13. in *Thucyd.* num. 3. & *Disf.* 42. in
Thucyd. num. 1.
- Athenas Graciam larem appellavit oraculum A-
pollinis, *Disf.* 27. in *Thucyd.* num. 6.
- Athenas nobili seorto comparavit Ilocrates,
quia plurimi ad illas animi causâ confuehant,
oemo autem patriam suam esse voluisset, *Disf.*
27. in *Thucyd.* num. 5.
- Athenas rati commigrabat Zeno Elcates, *Disf.*
65. in *Cic.* num. 1. *Vide. Athens. Athens.*
- Atheniensem populum quomodo dividit Solon.
Disf. 47. in *Thucyd.* num. 2.
- Athenienses Clives quoque optimos moldarunt,
Disf. 29. in *Anthol.* num. 1. *Disf.* 41. in
Anthol. num. 8. *Disf.* 13. in *Thucyd.* n. 5.
Disf. 37. in *Thucyd.* num. 7. & *Disf.* 20. in
Eurip. num. 16. & seqq.
- Athenienses permiserunt Anyto, & Melito accu-
sare Socratem moti Aristophanis Comædiis,
alioqui in eos animadversuri erant, *Disf.* 3.
in *Eurip.* num. 3.
- Athenienses ægrè tulerunt mortem Euripidis,
Disf. 3. in *Eurip.* num. 12.
- Athenienses Legatos miserunt ad repetendum
Euripidis cadaver, *Disf.* 3. in *Eurip.* num. 14.
- Athenienses oeglexerunt mortuos Themisto-
clem, Miltiadem, Alcibiadem, & Thescum,
Disf. 3. in *Eurip.* num. 15.
- Athenienses concitati sunt contra Euripidem,
quum Ixion in Deos impie loqueretur, &
quomodo selsati sint, *Disf.* 4. in *Eurip.* n. 9.
- Athenienses bellum Thebanis insulerunt, quod
Creon hostes sepultura prohibebat, *Disf.* 25.
in *Thucyd.* num. 1. & *Disf.* 27. in *Thucyd.*
num. 10. & *Disf.* 12. in *Eurip.* num. 6. & *Disf.*
22. in *Eurip.* num. 2.
- Athenienses Patria proditores in Atticâ se-
peliri prohibuerunt, non in aliis locis, *Disf.*
12. in *Eurip.* num. 6.
- Athenienses penitus Socratem interfecisse, &
eius accusatores insequuti sunt, *Disf.* 10. in
Eurip. num. 20. & *Disf.* 54. in *Cic.* n. 6.
- Athenienses sub Regibus non multum excel-
luerunt, postea verò floruerunt maxime, sed
breui; nam quom Macedonibus, tot Romanis
servierunt, florere desierunt, *Disf.* 20. in
Eurip. num. 24. *Disf.* 36. in *Cic.* num. 2. *Disf.*
69. in *Cic.* num. 6.
- Athenienses Stitille magnitudinem ignorabant,
Disf. 2. in *Thucyd.* num. 10.
- Athenienses pæsuram invenerunt, *Disf.* 4. in
Thucyd. num. 2.
- Athenienses Gallos ad Thermopylas superarunt,
Disf. 27. in *Thucyd.* num. 15.
- Athenienses Spartarum opibus fractis, & extin-
cto Epaminonda degenciarunt, quom antea
rem

rem militarem tolerarent, Dis. 56. in Thueyd. num. 7.

Athenienses Latij filias ad liberandam Atticam peste immolarunt, Dis. 17. in Eurip. n. 4.

Athenienses permiserunt Lacedaemonijs, ut duces essent belli contra Xerxem, ne rem intempestivā ambitione corrumpere, Dis. 56. in Thueyd. num. 15.

Athenienses in bello contra Xerxem plures naves contulerunt, quam simul omnes alia Graecae gentes, Dis. 56. in Thueyd. num. 15.

Athenienses bello vexati fuerunt a Castore, & Polluce, propter Helenam a Theceo raptam, Dis. 16. in Eurip. num. 6. 13.

Athenienses quia offendit Minos, immanissimus fingitur, licet mitissimus fuerit, Dis. 6. in Eurip. num. 2. Dis. 6. in Vi g. num. 4.

Athenienses profligant Lacedaemonij corrupto Adimanto Duce, Dis. 49. in Anthol. n. 9.

Athenienses Persia devicta quadraginta annis Graecia principatu potiti sunt, Dis. 2. in Thueyd. num. 5.

Athenienses fruges, flos, & Vinum primi repere, Dis. 4. in Thueyd. num. 1.

Athenienses auctores orbium condendarum, Dis. 4. in Thueyd. num. 1. 10. verum sit, Dis. 9. in Thueyd. num. 5.

Athenienses quando ad locum se convertunt, Dis. 4. in Thueyd. num. 1. 3.

Athenienses Thebes in unam urbem congravit, Dis. 4. in Thueyd. num. 3. Dis. 30. in Eurip. n. 16. Dis. 9. in Liv. n. 6. persuadendo, non imperando, Dis. 36. in Cic. num. 2.

Athenienses in sella plebsiles gestantes pueros habebant, Dis. 4. in Thueyd. num. 3.

Athenienses Autochthonos dici voluerunt, Dis. 4. in Thueyd. num. 7.

Athenienses primam aram in Academia dedicant Amori, Dis. 93. in Cic. num. 4.

Athenienses ridere effuse in Academia non sinebant, Dis. 17. in Thueyd. num. 6. Dis. 91. in Cic. num. 4.

Athenienses conditi sunt legibus costringere magnificentiam sepulcrorum, Dis. 31. in Anthol. num. 2.

Athenienses ad Aegospotemon profligati sunt, a Lyfandro, Dis. 10. in Liv. num. 3.

Athenienses quare terrae edicti dicerentur, Dis. 21. in Liv. num. 1.

Athenienses saepe leges mombant, quia oratores suscipiebant, Dis. 79. in Cic. num. 8. & Dis. 82. in Cic. num. 6. 8. secus Lacedaemonis, & Barbari, Dis. 79. in Cic. num. 8. & Dis. 82. in Cic. num. 8.

Athenienses cithara studium ingenio dignum putaverunt, non autem tibium, Dis. 63. in Anthol. num. 2.

Athenienses laudare apud Athenienses facillimum esse dicebat Socrates, Dis. 35. in Cic. num. 2.

Athenienses quomodo a simio latro comparasset Pythias, quid responderit Demetrius, Dis. 27. in Cic. num. 1.

Athenienses et sibi multa remiserunt, legatos Romam Cratylum, Diogenem, & Carneadem

miserunt, qui non perfunderi, sed egera dicebatur, Dis. 28. in Cic. num. 6. & Dis. 42. in Cic. num. 4.

Athenienses condiderunt Peseoniam oppidum, Dis. 8. in Thueyd. num. 5.

Athenienses deereverunt Demetrium inter duodecim Deos ponendum, Dis. 9. in Thueyd. num. 1.

Athenienses bellum sceolum temere suscepserunt, Dis. 33. in Thueyd. n. 1. 6. Dis. 37. in Thueyd. num. 1. Dis. 44. in Thueyd. n. 1. 7. Dis. 52. in Thueyd. num. 1. 9.

Athenienses prudenter egerunt, dum Alcibiadem, & Nicias Duces conjunxerunt, Dis. 37. in Thueyd. num. 1.

Athenienses Jovi Milichio non animalibus, sed frugibus, & turis sacra faciebant, Dis. 10. in Anthol. num. 16.

Athenienses, quomodo occiderent duos Aethiopes, quod non initiati sacris Cereria inseruissent, bellum gravissimum suscepissent, Dis. 39. in Anthol. num. 2.

Athenienses fuerunt uratores omnes, Dis. 9. in Cic. num. 8.

Athenienses Zenonem aereā coronā donarunt addito elogio, Dis. 20. in Eurip. num. 14. & Dis. 9. in Cic. num. 13.

Athenienses trecentis sexaginta statuas in honorem Demetrii Phaleri crederunt Dis. 20. in Eurip. n. 12. Dis. 10. in Cic. num. 6.

Athenienses Demosthenem non concesserunt Alexandro, Dis. 11. in Cic. num. 4.

Athenienses beneficijs a Mithridate Rege affecti, illi hospitij honorem deiecerunt, Dis. 16. in Liv. num. 4.

Athenienses merito ad Minervam suam referunt originem propter sapientiam, Dis. 12. in Liv. num. 2. & Dis. 17. in Liv. num. 3.

Athenienses Xenocratem, quomodo testimonium dixisset, iurare voluerunt, Dis. 20. in Eurip. num. 12. Dis. 33. in Cic. num. 3.

Athenienses parebant Pericli, qui ipso dimicavit, sibi nihil acquiescit, Dis. 35. in Cic. num. 7.

Athenienses criminibus illigatis aureas cicadas gestabant, & quare, Dis. 4. in Thueyd. n. 1. 7.

Athenienses quomodo Solon ad bellum cum Megarenensibus pro Salamine impulit, quomodo lex esset, ut si quis id bellum suscitaret, capite plecteretur, Dis. 31. in Virg. num. 22. & Dis. 16. in Cic. num. 3.

Athenienses ad summam potentiam pervenissent, si bellum sceolum administrasset Alcibiades, Dis. 36. in Cic. num. 6.

Athenienses cum Lacedaemonijs conciliavit Cleon, Dis. 36. in Cic. num. 8.

Athenienses Themistocles ad studium navalium convertit, & tales reprehendit quod eorum mores corrumperet, Dis. 76. in Anthol. n. 2. & Dis. 21. in Virg. num. 14.

Athenienses ultro a Graecia principatum acceperunt, & omnem pecuniam imperarunt ipsi, quam deposuerunt in insula Delo, sed deinde Athenas transferunt, & ea ad bellum Peloponnesiacum usi sunt, Dis. 77. in Anthol. num. 2.

Athe-

Athenienses bello Peloponnesiaco implicitiludos Delios instaurarunt, Diss. 77. in Anthol. n. 9.
 Athenienses lege prohibuerunt nasci, aut mori in Delo, Diss. 77. in Anthol. num. 10. & Diss. 39. in Thucyd. num. 2. & Diss. 40. in Thucyd. num. 7.
 Athenienses quotannis in Delum mittebant triremem, & in ea viros sacra facituros, Diss. 77. in Anthol. num. 10. & Diss. 40. in Thucyd. num. 6.
 Athenienses opitulari solebant ijs, quia potentioribus opprimebantur, Diss. 7. in Thucyd. num. 9.
 Athenienses moribus Pericle multa peccarunt, tamen statum integram paxem bellum sustinuerunt, Diss. 12. in Thucyd. n. 9. quod si eius consilij parvisset, evasisset potentissimi, Diss. 36. in Cic. num. 5.
 Athenienses interfecerunt satellites Cylonis, qui ad aram Minervae confugerant, Diss. 14. in Thucyd. num. 2.
 Athenienses Posthumi Neurospastæ scenam Euripidis tradiderunt, Diss. 15. in Thucyd. n. 5.
 Athenienses Eucleidis pastigistoris mulicium iuxta Æschyli statum collocarunt, Diss. 15. in Thucyd. num. 3.
 Athenienses bello praestitisse tradit Aristophanes, quia & Mithram discabant, & in palaestra exercabant, Diss. 16. in Thucyd. n. 3.
 Athenienses filios belli inuicem promptum publico sumptu in Prytaneo alabant, Diss. 22. in Thucyd. num. 4.
 Athenienses nullum unquam in Urbe sepeliverunt, Diss. 24. in Thucyd. num. 7.
 Athenienses Marcellum in Urbe sepelire noluerunt, Diss. 24. in Thucyd. num. 7.
 Athenienses Phocionis non petenti ultro honores detulerunt, Diss. 68. in Cic. num. 5.
 Athenienses ceteros Morales contemnebant, Diss. 44. in Thucyd. num. 1.
 Athenienses Argæum in regnum reducere volebant, quos Philippus reddidit Amphipoli sibi conciliavit, deinde Argæum saperavit, Diss. 44. in Thucyd. num. 6.
 Athenienses Panathenaea spectantes veste colorati uti non poterant lege Sulinis, Diss. 42. in Virg. num. 4.
 Athenienses Æginetis omnibus pollices absciderunt, Diss. 27. in Thucyd. num. 10. & Diss. 38. in Thucyd. num. 1.
 Athenienses Buricho, & Adimanto adulteribus Demetrii templa construxerunt, Diss. 27. in Thucyd. num. 14.
 Athenienses interfecerunt eos, qui adorsunt Regem Persarum, Diss. 27. in Thucyd. n. 4.
 Athenienses ut Antigonem, & Demetrium utrumque Deos adlarentur, legatos ad illos Theoros vocabant, Diss. 40. in Thucyd. n. 6.
 Athenienses imperium Græciæ recularunt ostentente Xerxe, & summum discrimen adire maluerunt, quam inferre servitatem Græciæ, Diss. 51. in Thucyd. num. 5.
 Athenienses recentas triremes habebant, quom Siciliæ bellum impulerunt, Diss. 55. in Thucyd. num. 6.

Athenienses quâmodo diverso modo, & exitu Romanis invaserint Siciliam, Diss. 55. in Thucyd. num. 6.
 Athenienses facitjs reprehendebant, siquid perperam factum esset, Diss. 65. in Cic. n. 2.
 Athenienses Martium Demetriorum, & ultimum eorum mensum Demetriadem & Demetrio appellarunt, Diss. 30. in Liv. num. 66.
 Athenienses, & Lacedæmonij inter se comparantur, Diss. 27. in Thucyd. num. 2. & seqq. & Diss. 56. in Thucyd. num. 1.
 Athenienses reprehendit Demosthenes, & Philippum quodammodo laudar, Diss. 56. in Thucyd. num. 3.
 Athenienses in singulis Prytaneis Vestem colebant, & ignem servabant, Diss. 69. in Anthol. num. 5. & Diss. 31. in Liv. num. 23.
 Athenienses singulis bellis decem Duces praeficiebant, Diss. 4. in Cic. num. 3.
 Athenienses matrimonium Minervæ ubtulerunt Marco Antonio, Diss. 45. in Anthol. num. 7. & Diss. 78. in Anthol. num. 4.
 Athenienses ut detererentur a bello scio, Curiatij Herman frugerunt, Diss. 46. in Thucyd. num. 9.
 Athenienses persuasit Themistocles, ut pecunia publica cretorum ad parados Classem, Diss. 47. in Thucyd. num. 4.
 Atheniensi populo virum distribuebatur pecunia publica, Diss. 47. in Thucyd. num. 4.
 Atheniensibus frumentum suppeditabat Chersonesus Thraciæ, Diss. 21. in Eurip. n. 8.
 Atheniensibus terra colendæ rationem Ceres ostendit, Diss. 30. in Cic. num. 4.
 Atheniensibus, & Lacedæmonijs de principum concordantibus Aristides persuasit, ut rem communi Græcorum iudicio permitterent, Diss. 36. in Cic. num. 4.
 Atheniensibus male cessit bellum siculum propter damnationem Alcibiadis, Diss. 46. in Thucyd. num. 1. & propter alias causas, Diss. 5. in Thucyd. num. 2. 9.
 Atheniensis plebs infans erat domina Reipublicæ, Diss. 47. in Thucyd. num. 3.
 Atheniensium iniqui sententiæ vidus Agoracritus ab Alcame, signum suum vendidit ea lege, ne Athenis esset, Diss. 18. in Eurip. num. 11.
 Atheniensium, & Lacedæmoniorum leges acciperunt Romani, Diss. 2. in Liv. num. 2.
 Atheniensium decem millia Persarum trecenta milia in pagis Marasbonia deleverunt, Diss. 25. in Eurip. num. 16.
 Atheniensium præcipuo opere bellum contra Xerxem coquebatur esse, Diss. 56. in Thucyd. num. 15.
 Atheniensium Regnum quo tempore fuerit, Diss. 5. in Thucyd. num. 2.
 Atheniensium perpetui Praetores post Reges fuerunt, Diss. 5. in Thucyd. n. 3. & Diss. 27. in Thucyd. num. 80.
 Atheniensium Reges certis terminis circumscriptam habebant potestatem, Diss. 5. in Thucyd. num. 6.
 Atheniensium mores, Diss. 65, in Cic. num. 2.

Athe-

- Athenienſium legumlator excluſit ex Areopago oenores, Diſſ. 79. in Cic. num. 6. & Diſſ. 61. in Cic. num. 4. miſericordiam movere vetoit oratores, Diſſ. 81. in Cic. num. 4.
- Athenienſium primas Alceonem curru viciſſe in Olympiſ, Diſſ. 6. in Anthol. num. 7. & Diſſ. 37. in Thucyd. num. 9.
- Athenienſium cenſus diſtinguebatur ex numero equorum, quos alebant, Diſſ. 6. in Anthol. num. 7.
- Athenienſium Rex ſiccedens Creuſum filiam habuit, quæ ex Agollime filium peperit, qui Ianiculum conſidit, Diſſ. 21. in Liv. n. 4.
- Athenienſium Reipublicæ valde nocuit Cleon, Diſſ. 33. in Cic. num. 6.
- Athenienſium multa quædã non didicerint Lacedæmonij, eos indoctos eſſe dixit Læon, Diſſ. 81. in Cic. num. 7.
- Athenienſium legumlator nullam poenam in parricidis conſtituit, Diſſ. 84. in Cic. num. 7.
- Athenienſium mores, leges, & Reipublica ſæpius mutationem patiebantur; Lacedæmoniorum verò per annos ſeſcentos nonquam mutati ſunt, Diſſ. 27. in Thucyd. num. 7.
- Athenienſium exemplum, quibus inſeliciter ceſſiſſet bellum ſiculum, non ſatis idoneum erat ad diſſuadendum bellum in Africam transferre, Diſſ. 44. in Thucyd. num. 8.
- Athenienſium diſcipulos aliorum eſſe magiſtros dixit Hæcates, Diſſ. 64. in Cic. num. 2.
- Athenienſium variam naturam picturæ expri- me quomodo voluerit Parrhaſius, Diſſ. 17. in Thucyd. num. 1.
- Athenienſium lege uſurpi ſacrificabant Cælo, & telluri, quod *ἑρῶντος τοῦ πάσης*, dicebatur, Diſſ. 43. in Anthol. num. 4.
- Athenienſium opes attrivie Philippos prælio Cheroneo, Diſſ. 84. in Anthol. num. 7.
- Athenienſium diſtincti, quæ Penneſiome dimi- ni vocarentur, Diſſ. 47. in Thucyd. n. 1.
- Athenio, & Eonius in Sicilia collecti ſervorum manu ſollicitam habuerunt Romam, Diſſ. 20. in Thucyd. num. 7. & Diſſ. 21. in Thucyd. num. 4.
- Athenis direptis tria millia ſaguarum ſuperfue- runt, Diſſ. 27. in Thucyd. num. 5.
- Athenis tertia pars advena, & inquilinorum erat, Diſſ. 27. in Thucyd. num. 6.
- Athenis in Areopago patronam rei adhibere utebantur, Diſſ. 79. in Cic. num. 6.
- Athenis in Areopago iudicia capitis primùm habita, Diſſ. 4. in Thucyd. num. 1.
- Athenis capiti Lacedæmonij deſeuerunt, Diſſ. 56. in Thucyd. num. 8.
- Athenis ne eſſet, vendidit ſignum Agoræſtius, quem iniquiſſi ſenectutis Athenienſium viſus uſſet ab Alcmena, Diſſ. 18. in Horp. num. 11.
- Athenis potens erat plenus qui mariæ propter certamen Neptuni cum Pallade, Diſſ. 25. in Eurip. num. 3.
- Athenis curæ ſexagitis conveniebant, quorum facerias ad ſe perſcribendas curavit Phil- lippus, Diſſ. 27. in Cic. num. 7.
- Athenis liberæ reſtitutæ eſt ab Harmodio, & Ariſtogiſtone occiſo Hipparcho fratre Tyran- ni, non ipſo Hippia tyranno, Diſſ. 20. in Eu- rip. num. 13. Diſſ. 70. in Cic. num. 1.
- Athenis Cicero Antiochum philoſophum audi- vit, Diſſ. 2. in Cic. num. 8. *Vide. Athenæ. Athenæ.*
- Athenodorus philoſophus quomodo liberaverit domum a ſpectris, Diſſ. 9. in Eurip. num. 8.
- Athenodorus Rhodius Rhetoricen eſſe artem negavit, Diſſ. 79. in Cic. num. 3.
- Atheudorus pater Arati, & alius frater, Diſſ. 72. in Cic. num. 5.
- Atheus Theodorus, a quo Theodorea ſecta philoſophorum, Socratis auditor, Diſſ. 56. in Cic. num. 3.
- Athlæ præmium victoriæ erant; Athlos verò ip- ſum certamen, Diſſ. 2. in Anthol. num. 4.
- Athletæ ſocratem, bellatori verò Demoſthenem comparavit Philippus, Diſſ. 78. in Cic. num. 6.
- Athletæ dicebantur Xyſtici, quod in Xyſtus, id eſt ambulationibus exercerentur, Diſſ. 11. in Cic. num. 5.
- Athletæ ſeſſi certamine interdum cum integro decertare cogebantur, Diſſ. 15. in Thucyd. num. 7.
- Athletæ ab Etruſcis quare accerſerantur, Diſſ. 19. in Cic. num. 4.
- Athletæ certaturi iurabant decem perpetuos meſes ſe præparari ad certamen, Diſſ. 2. in Anthol. num. 9.
- Athletæ, ſi trigefimo quinto anno expleto non- dum vicerant, diſſolebant, Diſſ. 15. in Anthol. num. 17.
- Athletæ ſu uſiles eſſent reipublicæ, Diſſ. 2. in Anthol. num. 12.
- Athletæ Heroniliſ alumni habebantur, Diſſ. 5. in Anthol. num. 3.
- Athletæ quando nodi decertare ceperint, Diſſ. 6. in Anthol. num. 12. & Diſſ. 15. in Thucyd. num. 10. & Diſſ. 16. in Thucyd. num. 1.
- Athletæ nihil ſublime animo concipiunt, Diſſ. 12. in Anthol. num. 7.
- Athletarum Deus Hercules, Diſſ. 6. in Anthol. num. 12.
- Athletarum fortiffimas Milo Crotonienſis, Diſſ. 8. in Anthol. num. 2.
- Athletarum victus quis eſſet, Diſſ. 15. in Anthol. num. 5.
- Athletarum arma erant ceſtus, Diſſ. 12. in Anthol. num. 1.
- Athletarum victorum gloria, Diſſ. 15. in Thucyd. num. 2.
- Athletarum fortitudo quomodo fieret in Olympi- cis, Diſſ. 15. in Thucyd. num. 7.
- Athletarum victoria animo, aut corpore, Diſſ. 15. in Thucyd. num. 11.
- Athletarum exercitationes deſeruit Plato, & ad Philoſophiam ſe conſtulit, Diſſ. 2. in Eurip. n. 5.
- Athletæ in Prytæneo alebant Athenienſes, Diſſ. 15. in Thucyd. num. 5.
- Athletæ quomodo hoſtarentur ad certamen, Diſſ. 15. in Thucyd. num. 7.
- Athlos erat certamen, Athla verò præmium vi- ctoriæ, Diſſ. 2. in Anthol. num. 3.
- Athogen montem perſiodit Xerxes, Diſſ. 30. in Anthol. num. 2.

- Atlantis filix duodecim, earum quinque in Hyadas, septem verò in Pleiadas conversæ sunt, *Disf. 65. in Anthol. num. 2.*
- Atlantis Mœtis e cedro efficiebantur lacunaræ, *Disf. 2. in Liv. num. 13.*
- Atlas invenit Navem, *Disf. 9. in Thucyd. num. 4. & Disf. 5. in Cic. n. 3.*
- Atlas Astronomiz, & Sphæræ inventor, *Disf. 21. in Anthol. num. 4. & Disf. 5. in Cic. n. 3.*
- Atlas Herculem docuit res cœlestes, ideo fingitur Hercules ab eo columnas Cœli suscepisse, *Disf. 8. in Anthol. num. 4.*
- Atlas Mercurij avos Medusæ capite in monum versus est, & adeo altus est, ut cœlum tangere videretur, *Disf. 21. in Anthol. num. 3.*
- Atlas maior, & minor, *Disf. 22. in Anthol. n. 5.*
- Atlas Africae sapiens præstitit, *Disf. 13. in Cic. n. 6.*
- Atomis forasitò concurrentibus omnia conficiunt Democritus, & Epicurus, *Disf. 1. in Eurip. n. 10.*
- Attagodens dicitur, quæ ostentatione, & furo carent, *Disf. 5. in Eurip. num. 9. 10.*
- Atramentò effuso se occultant sepia Piscatoribus, *Disf. 18. in Cic. num. 7.*
- Atyæ ludices præstant ludis Nemæis, *Disf. 6. in Anthol. num. 3.*
- Atratus Crassus luxit Murzæ mortem sanguinem filiam, *Disf. 3. in Liv. num. 6. & Disf. 16. in Cic. num. 2.*
- Atri dies qui essent, *Disf. 30. in Liv. n. 22. 27.*
- Atridarum potentia dimittit eis post expeditionem Troianam, ita ut Hercules Posteri Peloponæso potenteretur, *Disf. 26. in Eurip. n. 19.*
- in Atrijs asseruntur familiarum imagines, *Disf. 25. in Thucyd. num. 7.*
- Atrium Sæuri fulsum erat columnis à marmore localleo duodequadragesimæ pedum, *Disf. 2. in Liv. num. 12.*
- Atropos an stellet inerrantibus præsit, *Disf. 11. in Virg. num. 4.*
- Atrach vestis abundavit feces Sæori, *Disf. 2. in Liv. num. 8.*
- Attalus heredem populum Romanum reliquit, *Disf. 70. in Cic. num. 2. eius amicus Nicander Colophonius, Disf. 75. in Cic. num. 2.*
- Attentio, & docilitas auditorum in exordijs generis demonstrativi, & historiæ capienda est, *Disf. 2. in Thucyd. num. 2. 2.*
- Attentio auditorum semper ab oratoribus concilianda est, *Disf. 25. in Cic. num. 1.*
- in Attila an reperit sic tragædia, *Disf. 6. in Eurip. num. 3.*
- in Attila sepeliri Patriæ proditores venerunt Athenienses, non alibi, *Disf. 12. in Eurip. n. 6.*
- Attilæ Minervæ, & Vulcani obigit, & Neptunus exclusus est, quem Diæ orbem terrarum dividerent, *Disf. 25. in Eurip. num. 2.*
- Attila colebat Iovem Hyetium, & Ombrium, *Disf. 68. in Anthol. num. 8.*
- Attila habitata est semper ab iisdem, *Disf. 4. in Thucyd. num. 7.*
- Attilæ Mafæ, & Apis appellabatur Xenophon, *Disf. 41. in Cic. num. 4.*
- in Attila primæ fruges, vinum, ficus, & alia pomæ reperta sunt, & leges condite sunt, *Disf. 4. in Thucyd. num. 1. Contrarium traditur, Disf. 9. in Thucyd. num. 5.*
- Attilæ meola procreati sunt ex feminibus, quæ Vulcanus tradidit Mioræ, *Disf. 25. in Eurip. num. 2.*
- Attilæ Sirenis nomine cohonefactus est Socrates, *Disf. 41. in Cic. num. 4.*
- Attilæ etiam Thracæ Eumolpo Duce occurrunt, *Disf. 35. in Anthol. num. 4.*
- Attilæ crepidas improbat Clemens Alexandrinus, *Disf. 24. in Cic. num. 4.*
- Attilæ leporem solis ipsi cooccesum consequutus est Afranius, *Disf. 68. in Cic. num. 2.*
- Attilæ masio interfecto Cybelen forentem cooccesus est Marfys, *Disf. 61. in Anthol. n. 7.*
- Attilæ filium interfecti Admæ peperit Cræsus, *Disf. 25. in Thucyd. num. 1. Disf. 22. in Eurip. num. 1. & Disf. 10. in Virg. num. 2.*
- Attilæ pater Tyrrhæi quis fuerit, *Disf. 4. in Virg. num. 2. 3.*
- Attilæ conceptus est à filia fluminis Sangarij, quomodo sine teneret malum punicum, & ex sanguine eius genitalium orta est viola, *Disf. 32. in Virg. num. 4.*
- Avari sunt Atræi, *Disf. 7. in Liv. num. 4.*
- Avaritia clausi sunt navigationis, & vicissimavigatio avaritiæ, *Disf. 76. in Anthol. num. 7. 8.*
- Avaritiæ præliis Saturnus, *Disf. 21. in Virg. num. 19.*
- Avaritia Romanorum, *Disf. 4. in Liv. num. 4.*
- Avaritiæ multorum Imperatorum, *Disf. 32. in Thucyd. num. 10.*
- Avaritiæ, & crudelitatis, quæ in populo usi sunt Athenienses, pestis causa fuit, *Disf. 38. in Thucyd. num. 2.*
- Avaritiæ mala, *Disf. 12. in Eurip. num. 4.*
- Avaritiæ exprobrantes Crasso Parhi illi in os mortuo suum liquefactum infundebant, *Disf. 26. in Eurip. num. 6.*
- Avaritiæ Cnæi Lentuli Seneca dido indicavit, & verborum inopiam, *Disf. 12. in Cic. n. 6.*
- Avaritiæ Mide indicantur formicæ, quæ in eis ore frumentum congerierunt, *Disf. 18. in Liv. num. 8.*
- Auditioni Hortensius quomodo totum diem præfuit, & res, & præca, & emptores memoriæ recensuit, *Disf. 87. in Cic. num. 8.*
- Auditionem librorum ad Herennium Cornificum plerique faciunt, *Disf. 3. in Cic. num. 4.*
- Audores scoli, qui celebres fuerunt, *Disf. 33. in Thucyd. num. 9.*
- Audores, qui dona fortunæ esse Del dona putaverunt, *Disf. 80. in Anthol. num. 2. 9.*
- Audores aliqui gloriam, quam meruerunt, assequi non sunt, *Disf. 76. in Cic. num. 1.*
- Audores Græcos in latinum vertit Cicero, *Disf. 71. in Cic. num. 3.*
- Audores præcos terrestres etiam copias appellasse Classes ignoravit Livius, *Disf. 95. in Cic. num. 4.*
- Audores, ex quibus aliquid desumpti Plinius, nominavit, præter Dioscoridem, *Disf. 3. in Cic. num. 3.*

- Adheres multi ab alijs aliquid sumperunt quos non nominant, Disf. 3. in Cic. num. 3.
- Adhuc Consules, Senatus, & Populi Romani, Disf. 10. in Liv. num. 5. & feqq.
- Auditoris magna Lycurgi apud populum, Disf. 36. in Cic. num. 7.
- Audoritate oratoribus ademerunt Cæsares, & Iulio Cæsari tribuerunt, Disf. 2. in Cic. num. 3.
- Auditoris plus habuerunt orationem suam, putatis Antonius, & Iulius Cæsar habebat, Disf. 27. in Cic. num. 5.
- Auditorum vetustissimorum nomine vulgavit Annianus libros, quos ipse confinxerat, Disf. 6. in Liv. num. 2.
- Auditorum Græcorum varietatem exercitationis causâ præcipit Cicero, Disf. 86. in Cic. num. 3.
- Auditorum cullum genus, ex quo nihil utilitatis percipitur, Disf. 86. in Cic. num. 6.
- Auditorum Græcorum opere, quæ Cicero in Latium sermonem vertit, Disf. 71. in Cic. num. 1.
- Aucopes quomodo effugiant Perdicæ, & pullos inuentur, Disf. 38. in Cic. num. 6.
- Audacia Naotarum, & præcipue Ilium, qui primus navigavit, exagitur, Disf. 36. in Anthol. num. 1. & feqq.
- Audacia Cæsaris in sepestate, Disf. 80. in Anch. num. 1.
- Audacia Alcibiadæ, Disf. 37. in Thucyd. num. 7.
- Audacia Atheniensium in suscipiendo bello fuculo, Disf. 37. in Thucyd. num. 6.
- Audientibus interfecto priore testibus confessionem erimina Stercoris damnatus est, Disf. 31. in Thucyd. num. 7.
- Audire tibus funebres Flaminii Diati non licebat, Disf. 31. in Anthol. num. 9.
- Auditor O. pbes Mafens, Disf. 3. in Anthol. num. 7. & Disf. 1. in Thucyd. num. 5.
- Auditor Anaxagoræ fuit Euripides, Disf. 2. in Eurip. num. 5. & Disf. 2. in Eurip. num. 5. & Disf. 3. in Eurip. num. 4. Disf. 7. in Eurip. num. 5.
- Auditor Socratis Euripides, Disf. 2. in Eurip. num. 5. & Disf. 3. in Eurip. num. 4.
- Auditor Pherecydis fuit Pythagoras, Disf. 14. in Cic. num. 3. & Disf. 43. in Cic. num. 2. & Disf. 67. in Cic. num. 3.
- Auditorem Pythagoræ fuisse Namam improbabile est, Disf. 3. in Thucyd. num. 8.
- Auditores Cerædis seabant, qui elios docebant, Disf. 63. in Cic. num. 6.
- Auditorum attentio, & docilitas comparanda est in exordijs historicarum, utpote demonstrativæ generis, Disf. 2. in Thucyd. num. 1.2.
- Audientium attentio, & docilitas semper concilianda est sibi ab oratore, benevolentia autem non semper, Disf. 15. in Cic. num. 1.
- Audientium acutissimum habet apri, & asneres, Disf. 37. in Cic. num. 5.
- Auditis infirmos visu, Disf. 21. in Eurip. num. 6. & feqq.
- Auditus excitat amorem, Disf. 28. in Anthol. num. 9.
- Auditus affluendæ fons infirmatur, Disf. 21. in Eurip. num. 7.
- Avem, Navem, Ranzam, Sagittam, & Arætrum Idamithrus misit Dario, & quid significavit, Disf. 30. in Virg. num. 4. Vide. *Avet. Avis.*
- Aventinum iocur, & Felitium erat Circus Maximus, Disf. 20. in Cic. num. 4.
- Aventinum, & Janiculum Ancus Martius urbi addidit, Disf. 23. in Liv. num. 11.
- Aventinum, vel in sacrum montem quom plebs secessisset, Menenius Agrippa revocavit, Disf. 37. in Cic. num. 4.
- Averranci Dij qui sint Disf. 19. in Thucyd. num. 5. & Disf. 17. in Eurip. num. 6. & Disf. 18. in Eurip. num. 4.
- Aves decipit sunt pistorâ Zeuxidis, Disf. 47. in Cic. num. 9.
- Aves, quæ prædicunt tempestatem, & forenitatem, Disf. 37. in Cic. num. 5.
- Aves aliquæ tædum excellere dicantur, Disf. 37. in Cic. num. 6.
- Aves quare signant rotandam elegerint in construendis nidis, Disf. 39. in Cic. num. 3.
- Aves quorâ arte scinderent in convivij stratores, Disf. 21. in Thucyd. num. 14.
- Aves insidentes Orpheo sepulcro suaviorum vocem acquirant, Disf. 73. in Anthol. num. 1.
- Aves non eddixerunt Termini sano, ideo augures vaticinari sunt eternum imperium Romanum futurum, Disf. 86. in Anthol. num. 7.
- Aves duodecim, quas Romulus vidit, mille, & ducentos annos Romanum statum portenderunt, Disf. 86. in Anthol. num. 7.
- Aves, quando hæc illæ fruntur, significant terremotum futurum, Disf. 48. in Thucyd. num. 27.
- Aves quasdam Phaphum docuerat hæc verba: *magnus Deus est Phaphus*, & eas passim dimittebat, Disf. 41. in Thucyd. num. 5. Vide. *Avet. Avem.*
- Augur, aut Flamen esse debebat pater, ut Vestalis legi posset, Disf. 31. in Liv. num. 4.
- Auguratus disciplinam tenebat Romulus, quæ multis libris continebatur, Disf. 36. in Cic. num. 11.
- Augurem optimum fuisse Meismpodem sibulam significant, quom lingorum avium intellexisse ferunt, Disf. 38. in Cic. num. 3.
- Augures loca, quæ conspectu finisissent, templa appellabant, Disf. 19. in Liv. num. 3.
- Augures quomodo auguria peragerent, Disf. 19. in Liv. num. 3.
- Augures quam Levam, & quam dextram partem appellent, Disf. 19. in Liv. num. 8.
- Augures esse non poterant, qui solvendo non erant, Disf. 19. in Liv. num. 14.
- Augures prohibebant habitari, aut aratro proficiendi pomarium, Disf. 23. in Liv. num. 10.
- Augures capi dicuntur, quom eliguntur, Disf. 31. in Liv. num. 3.
- Augures quod viâ sacrâ proficiscerentur, ideo eo nomine appellati est, Disf. 19. in Liv. num. 5.
- Augures prædixerant Romanum imperium eternum futurum, eo quod Aves Termini sano non addiderant, Disf. 86. in Anthol. num. 7.
- Augures etiam somnia interpretabantur, Disf. 19. in Eurip. num. 10.
- Auguria sacra multis Aquilæ significarunt, Disf. 26. in Anthol. num. 3. 6.
- Auguria in omnibus sebas adhibebantur, Disf. 19. in Liv. num. 1.

- Augusti Nuptiæ celebrantur, *Dis.* 31. in *Thucyd.* num. 1.
 Augustus ut dederentur *Athenienses* bello *Gaulo*, *Cornelii Herenti* frangerunt, *Dis.* 48. in *Thucyd.* num. 9.
 Augustorum scelerum invenerunt *Ambr.* & *Isauri*, *Dis.* 9. in *Thucyd.* num. 4. & *Dis.* 49. in *Thucyd.* num. 5. & *Dis.* 14. in *Cic.* n. 9.
 Augustorum varia genera, *Dis.* 42. in *Thucyd.* num. 6. 7.
 Augustum vultorum optimum esse, *Dis.* 19. in *Liv.* num. 9. eo maxime gauderet *Hercules*, *Dis.* 19. in *Liv.* num. 9.
 Augustum, quod aves *Terniæ* seni exaugurationi non addiderant, percurrere *Romanum imperium æternum* fore putaverunt, *Dis.* 86. in *Anthol.* num. 7.
 Augustum factum in *Uopijæ* das *Cornicos*, *Dis.* 31. in *Thucyd.* num. 11.
 Augustum in factum *vertemen* in *nuptijs*, *Dis.* 31. in *Thucyd.* num. 1.
 Augustum fructum accepit in *nuptijs*, *Dis.* 31. in *Thucyd.* num. 1.
 Augustum in factum fulmen in *nuptijs*, *Dis.* 31. in *Thucyd.* num. 1. *Id. id. id.*
 Augustum dignitas, *Dis.* 29. in *Liv.* num. 14.
 Augustum numerus, *Dis.* 19. in *Liv.* num. 15.
 Augustum moniti satis est *Isauri* ramus, quem venerat *Gallia* in *guernum* *Livie* ab *Aquilâ* deiecit, & nata est *Livia*, ex qua *Cæsar* triumphantes *namque* decerpunt *gossabunt*, *Dis.* 18. in *Liv.* num. 4.
 Augusti forte *Odaviæ* propter *filium* amissum perpetuo flevit, *Dis.* 16. in *Eurip.* num. 4.
 Augusti iussu *Tiberius Germanicus* adoptavit, *Dis.* 49. in *Anthol.* num. 12.
 Augusti nunquam appellabatur *filij Imperatorum*, sed solum *Cæsar*, *Dis.* 29. in *Anthol.* num. 6.
 Augusti amicitia *Cæsar* *Lenæus* quater *millies* *senesim* possedit, *Dis.* 2. in *Cic.* n. 6.
 Augusti diligentia in *iure* *dicundo* laudatur, *Dis.* 26. in *Cic.* num. 4.
 Augusti sonum templo *Martij* ultoris, & Augusti colossio *senabatur*, *Dis.* 29. in *Cic.* num. 4.
 Augusti ætate *Pœtice* *studium* maxime colabatur, *Dis.* 29. in *Cic.* num. 4.
 Augusti *Curia* *um* *exijs*, id quibus *Sanctus* habebatur, *Dis.* 49. in *Cic.* num. 14.
 Augusti post *Imperij* *litteræ* *tem* *Romæ*, quàm in *Greciâ* obsoleverunt, *Dis.* 47. in *Cic.* n. 5.
 Augusti *Vespasian* *disiam*, quum *Demetrius* ei non parvisset, *Dis.* 44. in *Anthol.* num. 7.
 Augusti candidatus appellabatur, qui *Principis* *orationes* *reterabatur*, qui *tempore* *Consulatus* *Quæstor* *Sacri* *Palatii* *diobatur*, *Dis.* 89. in *Cic.* num. 8.
 Augusti amicitia *petije* *Indorum* *Rex*, qui *sexcentis* *Regibus* *imperabat*, *Dis.* 22. in *Virg.* num. 5. & *Scythæ*, *Dis.* 49. in *Thucyd.* n. 4.
 Augusti *disiam* *de* *proditione* *Rhymetalch*, *Dis.* 90. in *Thucyd.* num. 1.
 Augusti *simulacrum* *apud* *Cretenses* *iur* in *Asyli* habebat, *Dis.* 35. in *Thucyd.* num. 12.
 Augusti *lenitudinem* *indicat* *sius* *sermo*, *Dis.* 2. in *Eurip.* num. 1.
 Augusti amicitia *pollebat* *Livius*, *Dis.* 6. in *Liv.* num. 4. *Id. Augustus*.
 Augustinus *memoria* *patrem* *suum* *lactam*, quâ *conspexisset* *ei* *pubertatis* *iudicia*, *Dis.* 42. in *Anthol.* num. 9.
 Augustinus *vult* *Tarras* *esse* *Venerem*, *Dis.* 43. in *Anthol.* num. 7. *Id. Divus Augustinus*.
 Augustus *infensum* *Antonium* *effecit* *Cleopatra*, *Dis.* 15. in *Anthol.* num. 23.
 Augustus *ora*, & *templa* *dedicata* *sunt*, *Dis.* 14. in *Anthol.* num. 3.
 Augustus *imperare* *pax* *universis* *Orbi* *conitig*, *Dis.* 24. in *Anthol.* num. 4.
 Augustus *restituit* *aquila* *panem*, quem *ripuerat*, *impenum* *postandit*, *Dis.* 26. in *Anthol.* num. 6.
 Augustus *menſe* *myſteria* *magna* *celebrabantur*, *Dis.* 39. in *Anthol.* num. 10.
 Augustus *per* *quero* *præcur* *decreta* *est* *Cicero* *maſſitate*, *Dis.* 11. in *Cic.* num. 4.
 Augustus *impenum* in *se* *transfere* *tenavit* *Telephus* *ferens*, *Dis.* 42. in *Thucyd.* num. 4.
 Augustus *ſeditionum* *militem* *portendit* *celosus* *prophetæ* *adſuſus*, *Dis.* 42. in *Thucyd.* n. 6.
 Augustus *imperium* *orbis* *terrarum* *portendit* *tumta* *laci* *clavi* *ad* *pedes* *ipſius* *decidens*, *Dis.* 42. in *Thucyd.* num. 6.
 Augustus *Virgilius* *ſcriptiſi* *ſe* *ſe* *ad* *Æneidos* *opus* *multo* *potiore* *ſtudia*, quàm *puſſices* *impenum*, *Dis.* 8. in *Cic.* num. 6.
 Augustus *menſe* *Vulcania* *celebrantur* *X* *Kal.* *Septembr.* *Dis.* 30. in *Liv.* num. 49.
 Augustus *imperare* *legem* *ſancitum* *est*, ut *Vaſtales* *capſi* *puſſent* *liberum* *genere* *proce-*
re, *Dis.* 31. in *Liv.* num. 24.
 Augustum *cynodem* *dixerunt* *obſcuratores*, *Dis.* 22. in *Thucyd.* num. 5.
 Augustum *deres* *atiam* *pertimeſcebant*, *Dis.* 6. in *Liv.* num. 4.
 Augustum *xx* *Apollina* *natum* *quidam* *crediderunt*, *Dis.* 17. in *Liv.* num. 1. & *Dis.* 32. in *Virg.* num. 2.
 Augustum *Commodus* *a* *ſe* *Commodum* *appel-*
lavit, *Dis.* 30. in *Liv.* num. 68.
 Augustum *appelavit* *Commodus* *ſepſembrem*, *Dis.* 30. in *Liv.* num. 68.
 Augustus *Horatium* *adams* *vix*, & *Virgili* *conſi-*
lijs *uſus* *est*, *Dis.* 31. in *Eurip.* num. 10. & *Dis.* 90. in *Cic.* num. 5.
 Augustus *recensens* *captivos* *immo* *lavit* *Cæſari*, *Dis.* 19. in *Eurip.* num. 7.
 Augustus *Nocibus* *lactate* *ſolebat* *cum* *pueris*, *Dis.* 48. in *Thucyd.* num. 1. & *Dis.* 4. in *Eurip.* num. 4.
 Augustus *legem* *colit*, ne *adificia* *privata* *ſe-*
prugina *pedes* *excederent*, *Dis.* 17. in *Virg.* num. 7.
 Augustus *Venerem* *Apellis* *in* *delubro* *Patris* *Cæſaris* *dicavit*, *Dis.* 19. in *Anthol.* num. 1.
 Augustus *Venerem* *conſentes* *nunciantes* *in* *aus* *ora* *nam* *esse* *palam* *illuſit* *dicens* *a* *apparet*, *quod* *ſepe* *monſtratus*, *Dis.* 24. in *Anthol.* n. 3.
 Augustus *plurima* *privatigia* *conceſſit* *maritis*, *Dis.* 29. in *Anthol.* num. 1. 2.
 Augustus *Tiberium* *adoptavit*, *Dis.* 26. in *Anthol.* num. 1. Au-

- Augustus ne introitus aspectu contaminaretur,
de eorum ludibris velo interposito verba fe-
cit, Dis. 31. in Anthol. num. 9.
- Augustus Alexandri cadaveri coronam auream
imposuit, Dis. 12. in Anthol. num. 7.
- Augustus quum animam agere, quid dixerit,
Dis. 5. in Eurip. num. 1.
- Augustus militibus donis sibi conciliavit, Dis. 9.
in Liv. num. 1.
- Augustus summam potentiam adeptus est aucto-
ritate Ciceronis, Dis. 12. in Cic. num. 4.
- Augustus ludis oblectari festebat, Dis. 21. in
Cic. num. 1.
- Augustus Obeliscum in Circo struit, Dis. 20.
in Cic. num. 9.
- Augustus est mensis Boëdromion Atheniensium,
Dis. 6. in Anthol. num. 6.
- Augustus Liviam uxorem functum excidio In-
liz domus perpeffus est, Dis. 15. in Anthol.
num. 21.
- Augustus magnitudinem Romæ longè purre-
xit, Dis. 13. in Liv. num. 11.
- Augustus ætate anno vigesimo quinto hætham
deposuit, Dis. 41. in Anthol. num. 5.
- Augustus festum indixit eo die quo barbam de-
posuit, Dis. 41. in Anthol. num. 6.
- Augustus togam fempit anno statis decimo sex-
to, Dis. 41. in Anthol. num. 17.
- Augustus Germanos submovit potius, quàm de-
bella verit, Dis. 81. in Anthol. num. 4.
- Augustus non regosset, nisi Cicero Antoniam
expulisset, Dis. 36. in Cic. num. 10.
- Augustus phœnaco utebatur, ut vocem confor-
maret ad oratoris monum obediendum, Dis. 87.
in Cic. num. 1. 1.
- Augustus quoque cum suis candidatis Tribus
circumivit, Dis. 88. in Cic. num. 3.
- Augustus quot virorum insidias est appetitus,
Dis. 41. in Thucyd. num. 4.
- Augustus impensam multarum nationum recusa-
vit, & quos fines imperij Romani voluerint af-
fe, Dis. 1. in Liv. num. 11. & Dis. 9. in Liv.
num. 11.
- Augustus ter intercalationem omittit iussit, Dis.
30. in Liv. num. 65.
- Augustus mensis quare ab Augusto denominatus
sit, Dis. 30. in Liv. num. 66.
- Augustus triumphus tres sexilli mense duxit, &
Ægyptum subegit, Dis. 30. in Liv. num. 66.
- Augustus Tiberio triumphum denegavit, & op-
namentis tantum insignivit, Dis. 25. in Liv.
num. 20.
- Augustus triumphans raurum laureum gestabat
deciprum ex silva consecratum, quem
tenebat Gallia in Livie gremium ab Aquila
deiecta, Dis. 28. in Liv. num. 10. 11.
- Augustus Liviam duxit uxorem, Dis. 28. in Liv.
num. 20.
- Augustus Cleopatram, & Antonio devotus sexde-
cim millis pondo auri dedicavit, Dis. 29. in
Liv. num. 7.
- Augustus vocabatur sexcillus, quia est sextus a
Martio, Dis. 30. in Liv. num. 3.
- Augustus adeo perturbatus est clade Variens,
ut caput foribus illideret, Dis. 12. in Thu-
cjd. num. 8.
- Augustus Druso cœnoscipium in ripa Rheni
constituit, Dis. 24. in Thucyd. num. 1.
- Augustus abolevit ius Asyli, quod Antonius
duplicaverat circa templum Dianæ Ephesi-
um, Dis. 25. in Thucyd. num. 10.
- Augustus sæpe consilium cepit impetij resisten-
di, Dis. 2. in Cic. num. 3.
- Augustus spectavit saltationem Bæthylli, ut Ma-
cenati obsecundaret, Dis. 16. in Anthol. n. 8.
- Augustus quibosdam reprehenditur, quod per-
miserit saltationem Iælicum, Dis. 16. in An-
thol. num. 9. & Dis. 18. in Anthol. n. 5.
- Augustus quantum auri, & gemmarum colloca-
vit, in cellâ capitolini Iovis, Dis. 1. in Liv.
num. 7.
- Augustus Livium Pompelsum appellabat, Dis.
6. in Liv. num. 4. Vide. Augusti.
- Avi Numitoris curâ Gubij insitatus est Ro-
malis hœois archus, Dis. 16. in Cic. n. 11.
- Avicenna existimavit omnes animantes a terra
sine semine extitisse, Dis. 43. in Anthol. n. 8.
- Avicola trochilus crocodilum a morte servat, &
vicissim a crocodilo cibi reliquiis alitur, Dis.
18. in Liv. num. 6.
- Avis Daulias dicta est Lascinia ab orbe Daulia.
Dis. 73. in Anthol. num. 4.
- Avis his si ex aliquo aquâ bibisset, ea putaba-
tur ab Ægyptijs idoneis sacrificijs, Dis. 28.
in Thucyd. num. 3.
- Avium volatæ an dictum sit Patavium, Dis. 15.
in Liv. num. 3.
- Avium volatæ observant Phryges, Dis. 9. in
Thucyd. num. 4. & Dis. 41. in Thucyd. n. 5.
& Dis. 14. in Cic. num. 9.
- Avium lioguum intellexisse Melampodem fabu-
la ferunt, Dis. 38. in Cic. num. 3.
- Avium in divinatione duo genera sunt, uscines,
& sices, Dis. 19. in Liv. n. 10. Vide. Avum.
Avor.
- Avia raro felix fuit philosophia, quom in eâ
mendacium regnet, Dis. 64. in Cic. num. 6.
- Avocrene fusa appellata a certamine Marfyæ,
& Apollinis, Dis. 61. in Anthol. num. 5.
- Aolothrene Mons, Dis. 61. in Anthol. num. 5.
- Aulædi in Pythijs certare ceperunt Olympiadis
quadregesimæ octavæ anno tertio, Dis. 3. in
Anthol. num. 8.
- Aulædorum, & Cichæradorum proverbium, Dis.
61. in Anthol. num. 1.
- Aulædus excellens Glaphys, Dis. 59. in An-
thol. num. 1.
- Aulos tibia dicitur, Dis. 61. in Anthol. num. 5.
- Aulos Cellisus in iure prætorio apertam suam
posuerat, Dis. 17. in Cic. num. 4.
- Aulos Manlius unus ex his, qui in Græciam mis-
si sunt ad leges describendas, Dis. 77. in Cic.
num. 6.
- Avo matero regum restituit Romulus, Dis.
17. in Liv. num. 11.
- Aurata piscis stiquibus nomen dedit, Dis. 3. in
Liv. num. 6.
- Auratos calceos gestabant Consules, Dis. 22. in
Liv. num. 12.
- Auratus erat corrus triumphantium, Dis. 28. in
Liv. num. 6.

- Aures Porri erat Constantinopoli, Disf. 48. in Thueyd. num. 10.
- Aures zona Bacchantium significat Solis radios, Disf. 47. in Anthol. num. 5.
- Aures dumus Nerouis, Disf. 2. in Liv. num. 15. & Disf. 23. in Cie. num. 6.
- in* Aurei coronâ quantum vilioris materis misenisset artifex, quom deprehendisset Archimedes, nudus exillit e balneo, Disf. 92. in Cie. num. 1.
- Aurei coronâ Athenienses donantur Zeonem addito elogio, Disf. 9. i Cie. num. 13.
- Aures catenulæ significant suadam Herculis, Disf. 8. in Anthol. num. 4.
- Aures coronæ adhibebantur etiam in convivii, Disf. 35. in Anthol. num. 2.
- Aures camera Saluæis, Disf. 7. in Thueyd. n. 5.
- Auream coronam premium Dionysius proposuit ei, qui primus eungium hiberat, & eam essequatur est Xenocrates philosophus, qui eam Mercurio dieavit, Disf. 14. in Anthol. num. 9.
- Auream stauram dono misit Delphos Gorgias Leontinus, Disf. 10. in Cie. num. 4.
- Auream catenam in humine esse rationem, & in civitate leges dixit Plato, Disf. 53. in Anthol. num. 1.
- Aures cicadas erinibus innexas gestabant Athenienses, Disf. 4. in Thueyd. num. 3. 7.
- Aures coronas quot in triumpho tulit Caesar, & quis ponderis, Disf. 29. in Liv. num. 7.
- Aurei velleris easi in Colchurum ~~oreem~~ navigasse primam navem ferunt, quis avaritia fuit causa navigationis, Disf. 76. in Anthol. num. 8.
- Aureis centumseptuagintaquinque Mollum emisit Afilius Celer, Disf. 3. in Liv. num. 9.
- Aureis Philippiis singulis pro singulis veribus Alexander Chærilum donavit, Disf. 10. in Cie. num. 3.
- Aurelianus primus didema sumpfit, Disf. 22. in Liv. num. 27.
- Aurelianus murus Urbis eò promovit, ut quinquaginta millia passuum comprehenderent, Disf. 23. in Liv. num. 12.
- Aurelianus aurum, & gemmas onctam Zenobiam duxit in triumpho, Disf. 25. in Liv. n. 17. 18. 19.
- Aurelianus cervis ad eurrum iundis triumphavit, Disf. 28. in Liv. num. 4.
- Aurelium Commodus appellavit Julium mensem, Disf. 30. in Liv. num. 68.
- Aurelius Vidor dum tradit Caligulam gestasse Didema, decipitur, Disf. 22. in Liv. n. 27.
- Aureo saculo naves non erant in usu, quæ præcipua felicitas erat, nec homines a Patria proficiscebantur, Disf. 76. in Anthol. num. 11.
- Aureo lacere donashor, qui consilium bonum attulisset, sed verberabatur, si contra sententiam Regis Persarum esset, Disf. 32. in Thueyd. num. 8. & Disf. 21. in Liv. num. 5.
- Aureo anulo, quo seniores a plebe, & equites distinguebantur Sylla donavit Ruscium, Disf. 90. in Cie. num. 4.
- Aureos quot histriombus pro mercede darent, Disf. 6. in Eurip. num. 19.
- Aureos clavos calesis infixos gerebant femine, & Agnon amicus Alexandri, Disf. 24. in Cie. num. 4.
- Aures amittebatur in Thraciâ ob magnitudinem frigus, Disf. 11. in Eurip. num. 6.
- Aures quare vulpes admoveret, autemque flammæ glacie concretum transant, Disf. 5. in Cie. num. 3.
- Aureum pumum, ex quo nata est lis inter Deos de pulchritudine, conceit Mercurius, Disf. 19. in Anthol. num. 3. Disf. 25. in Eurip. n. 2. Discordia, Disf. 27. in Virg. num. 5.
- Aureum poculum Philippus dormiurus semper pulvisio subiechat, Disf. 2. Thueyd. num. 6.
- Aureum saculum referebant sacralibus consecis sarvis totâ libertate, Disf. 30. in Liv. num. 51.
- Aureum Clypeum Germanico inter oratores decreverat senatus, sed Tiberius interecit, Disf. 13. in Cie. num. 3.
- Aureus eulor Galbæus dicitur, Disf. 25. in Liv. num. 17.
- Auri cupidine Pygmalion interfecit Sichæum avunculum, & fororis Didonis virum, Disf. 21. in Virg. num. 1.
- Auri quantum poematis premium acceperit Oppianus ab Antonino Pio, Disf. 10. in Cie. n. 3.
- Auri, argenticque penuria tempora Periclis, Disf. 2. in Thueyd. num. 6.
- Auri magna visum cadaveribus condebatur, Disf. 32. in Anthol. num. 21.
- Auri quantum attulerit Cyrus, Disf. 7. in Thueyd. num. 5.
- Auri, & Argenti quadringenta talenta præter alias res pretiosas dono acceperit quoniam Reges Thæcum, Disf. 32. in Thueyd. num. 2.
- Auri conficiendi studium quom stultum sit, Disf. 41. in Thueyd. num. 9.
- Auri conflaturam Cadmos invenit, Disf. 9. in Thueyd. num. 4.
- Auri, & argenti viginti millia talenta tulit in triumpho Pompeius, Disf. 26. in Liv. num. 4.
- Auri sexdecim millia pondus Augustus devotus Antonio, & Cleopatrâ dedicavit, Disf. 29. in Liv. num. 7.
- Auri inopia apud Antiquos, Disf. 47. in Thueyd. num. 1.
- Auri quantum in Cella Iovis Capitolini collocaverit Augustus, Disf. 2. in Liv. num. 7.
- Auri quantum impendit in Prætorâ filiorum Symmachus, & Mimus, Disf. 3. in Liv. n. 1.
- Auri cupiditas multorum Imperatorum, Disf. 32. in Thueyd. num. 10. *Vide Aures Aurum.*
- Aurigâ privatis curribus similes est animus chiorum, Disf. 65. in Anthol. num. 26.
- Auriga Myroilus Oenomeum præcipitem e curru dedit, Disf. 7. in Thueyd. num. 4.
- Auriga procerâ securâ modestabatur curum Cyri, Disf. 21. in Liv. num. 3.
- Aurige ministerio fangebatur Dionysius Pion: ni, Disf. 9. in Cie. num. 12.
- Aurige stans apud Romanes donabatur, Disf. 15. in Thueyd. num. 6.
- Aurige Junoni sacrificabant decenarii in antrum Trophonij; Disf. 26. in Virg. num. 2.
- Aurigandi studium utile Reipublice, Disf. 2. in Anthol. num. 10.
- Aurigandi peritiam in Anniceri reprehendit Plac.

Plato, *Disf.* 44. in *Cic.* num. 7.
 Aurigandi arte excellentibus feminis Signini o-
 pationem vitæ concedebant, *Disf.* 30. in
Thucyd. num. 1.
 Aurigarum quatuor factiones in ludis Romanis,
 quæ coloribus singules anni tempestates re-
 præsentabant, *Disf.* 30. in *Cic.* num. 1.
 Aurigæ nobilibus statua erigebatur, *Disf.* 30.
 in *Cic.* num. 3.
 Auro inclasam primam barbam, & comam Prin-
 cipes Viri dedicabant, *Disf.* 42. in *Anthol.*
 num. 10.
 Auro Juppiter corruptit custodes Danaës, inde fa-
 bula nata cum auro imbre descendente, *Disf.*
 30. *Anthol.* num. 2.
 Auro universam Amphitheatrū operuisse dicitur
 Nero, *Disf.* 10. in *Anthol.* num. 10.
 Auro solido constantem statum Cybele Jovi
 Olympico dedit, *Disf.* 1. in *Thucyd.* n. 7.
 & Delphis Gorgias Leonidas, *Disf.* 30. in
Cic. num. 4.
 Auro intextæ erant palme, & videris in tunica
 palmarum, *Disf.* 31. in *Liv.* num. 18.
 Auro tota consistebat tunica Tarquinij Prisci, quæ
 triumphavit, *Disf.* 32. in *Liv.* num. 19.
 Auro conseruere Appian futurū esset, ut pos-
 set, consultavit Drusus Libo, *Disf.* 41. in
Thucyd. num. 8.
 Auro lineabantur cornua victimarum, *Disf.* 43.
 in *Virg.* num. 6.
 Auro uti prohibebantur Lacedæmonij præter
 Meretrices, *Disf.* 4. in *Thucyd.* num. 7.
 Auro inexpugnabilem nullis est aux, *Disf.* 51. in
Thucyd. num. 4.
 Auro, & gemmis onustum Zenobiam Aurelianus
 duxit in triumpho, *Disf.* 25. in *Liv.* num. 17.
 18. 19. & *Disf.* 18. in *Liv.* num. 6.
 Auro textili sine aliâ materia confecta erat ve-
 stis Agrippinæ, & Tarquinij Prisci, *Disf.* 18.
 in *Liv.* num. 12.
 Auro crasso, seu solido, & ebore nitabant la-
 quearia, *Disf.* 2. in *Liv.* num. 13. *Bibliothecæ*,
Disf. 2. in *Liv.* num. 14.
 Auro quam Respublica Romana indigeret, mo-
 lieres ornatus sua dederunt, *Disf.* 4. in
Liv. num. 2. *Fide. Auri. Aeternum.*
 Auroræ filius Memnon comam Nilo consecra-
 vit, *Disf.* 41. in *Anthol.* num. 11.
 Auroræ exorto candidati quasdam preces pe-
 ragebant, *Disf.* 19. in *Liv.* num. 9.
 Auro si stultissent Virgines, quæ Peplum fe-
 rebant, illud referre domum non licebat, sed
 suorum Miorvæ habebatur, *Disf.* 25. in *Eu-
 rip.* num. 10.
 Auro inlquefactum Parthi in os Crassi mortui
 infundebant, *Disf.* 16. in *Eurip.* num. 6.
 Auro pluisse ferunt in Insula Rhodo, quoniam
 nasceretur Minerva, propter Insule opes, *Disf.*
 26. in *Anthol.* num. 9.
 Auro prohibuit Lycargus, *Disf.* 54. in *Anthol.*
 num. 4.
 Auro igne probatur, & amici adversis, *Disf.*
 79. in *Anthol.* num. 6.
 Auro seri, quidquid attingeret Mida, impetra-
 vit, & quid hoc significet, *Disf.* 8. in *Eurip.*
 num. 7.

Auro Tullianum Symmicheus eloquentiam Ci-
 ceronis vocat, *Disf.* 49. in *Cic.* num. 8.
 Auro Pe. se in pretio habebant, nec cum mor-
 tuis sepeliebant, *Disf.* 70. in *Anthol.* num. 2.
 Auro intextæ lineis vellebris dementia pui-
 tabat Alexander Severus, *Disf.* 4. in *Thucyd.*
 num. 5.
 Auro primas Cadmus invenit, *Disf.* 9. in *Tha-
 cyd.* num. 4.
 Auro, & gemmæ ne vilescerent, Tiberius e
 medio sustulisse dicitur eum, qui vitrum du-
 tile coquebat, *Disf.* 84. in *Cic.* num. 5.
 Auro novam quare appellet Perius, *Disf.* 39.
 in *Liv.* num. 8.
 Auro totum Parthorum concupivit Crassus,
Disf. 32. in *Thucyd.* n. 30. *Vide. Auri. Auro.*
 Asonij locus explicatur, *Disf.* 53. in *Thucyd.*
 num. 11.
 Ausonio Gratianus tunicam dono misit, in qua
 intextus erat Constantinus, *Disf.* 28. in *Liv.* n. 12.
 Ausonius Consul fuit, *Disf.* 13. in *Cic.* num. 1.
 Auspicia reperebantur, & ex orbe exibat, si
 quis triumphator ingressus esset, ut fecit
 Drusus, qui ingressus erat, ut Germanici sa-
 nus profecturus, *Disf.* 25. in *Liv.* num. 15.
Vide. Augusta.
 Auspicibus utebantur in Nuptijs, *Disf.* 32. in
Thucyd. num. 1.
 Auspicij 30 appellatum sit Patavium, *Disf.* 25. in
Liv. num. 3.
 Auspicij Caesaris quoties Labienus militavit,
 semper prospero evento usus est; nunquam
 verò, quoniam Pompeianus partes sequutus est,
Disf. 81. in *Cic.* num. 5.
 Austalem Mundi partem quidam putant esse la-
 teros, *Disf.* 30. in *Eurip.* num. 9.
 Austriæ regioni imperare malum opinati sunt
 Manichæi, *Disf.* 19. in *Thucyd.* num. 3.
 Autochthonen dicebantur Athenienses, *Disf.* 4.
 in *Thuc.* n. 7. Sicani, *Disf.* 4. in *Thuc.* n. 8. Di. 35.
 in *Thuc.* n. 3. Indi, Æthiopes, & Britanni, *Disf.* 4.
 in *Thucyd.* num. 10. Phœces, *Disf.* 4. in *Thucyd.*
 num. 10. Thessali, *Disf.* 4. in *Thucyd.*
 num. 10. Germani, *Disf.* 4. in *Thucyd.* n. 10.
 Quid hæc vox significet, *Disf.* 4. in *Thucyd.*
 num. 11.
 Aurores. *Vide. Aurores. Austeritas.*
 Autumno Romæ adificatam esse quidam tra-
 dunt, *Disf.* 21. in *Liv.* num. 2. sicut Orbem
 terrarum, *Disf.* 23. in *Liv.* num. 2.
 Autumno comparatur ætas virilis, *Disf.* 45. in
Anthol. num. 3.
 Autumno usque ad Ver perpetuam noctem ha-
 bere Hyperboreos tradit Plinius, *Disf.* 77. in
Anthol. num. 12.
 Autumno, & vere terremotus maximè contin-
 gunt, *Disf.* 48. in *Thucyd.* num. 34.
 Autumnus etiam polchorum, non solum ver
 esse pulchrum dixit Euripides, *Disf.* 3. in *Eur.* n. 8.
 Autumnus exprimebat color ceruleus Venetæ
 factionis aurigarum, *Disf.* 20. in *Cic.* num. 1.
 Autumnus frigidus fuit, quoniam Cæsar interfectus
 fuit, *Disf.* 10. in *Thucyd.* num. 6.
 Avoncio Sichæo nupserat Dido, *Disf.* 21. in
Virg. num. 1.

Avus Mercurii Atlas, Difs. 11. in Anthol. num. 3.
Axenos antes vocabatur Pontus Euxinus, Difs. 8. in Thucyd. num. 5.
Axiros apud Samothracas significat Cererem, Difs. 38. in Anthol. num. 1.
Axiocers apud Samothracas est Proserpina, Difs. 38. in Anthol. num. 1.
Axiocerses apud Samothracas est Pluto, Difs. 38. in Anthol. num. 1. & Difs. 51. in Anthol. num. 6.
Axionicus apud Atheosum, Difs. 60. in Anthol. num. 6.
Axis curros, quo Nupta domum viri vesta fuerat, incendebatur, Difs. 31. in Thucyd. n. 8.
Axumite docti sunt in triumpho sh Aureliano, Difs. 15. in Liv. num. 19.

B

Babylon quando condita fuerit, Difs. 9. in Thucyd. num. 5.
Babylonem incendit Alexander temulentus, Difs. 44. in Anthol. num. 12. & Difs. 31. in Virg. num. 1.
Babylonem vocant Romam Divus Hieronymus, & Tertullianus, Difs. 1. in Liv. num. 3.
Babylonicos Democritus nuncupavit libros, quos de doctrina morum scripsit, Difs. 45. in Cic. nam. 2.
Babylonij, & Assyrij emebat feminas formosissimas, e quarum pretio duci consueverunt de formis, Difs. 30. in Thucyd. num. 1.
Babylonij & luxurie, & fortunæ nunc exemplum fuerunt, Difs. 7. in Liv. num. 7.
Babylonij mulieres in templo Veneris advenis per officiebant, Difs. 31. in Virg. num. 5.
Bacchi crudis carnibus vesciebantur, Difs. 46. in Anthol. num. 6. quos nomina haberent, Difs. 16. in Anthol. num. 2.
Bacchi quos lusus celebrarent, Difs. 46. in Anthol. num. 5. 6.
Bacchanalium ritus ciecla ex Urbe senatus, Difs. 30. in Anthol. num. 7.
Bacchi in festo vocabatur nomeo Æschylus, Difs. 6. in Eorip. num. 4.
Bacchi nomen sibi ascriberent Aetionus, Mithridates, & Antonius, Difs. 9. in Anthol. num. 1. Difs. 45. in Anthol. num. 7. Difs. 78. in Anthol. num. 3. 4. Difs. 41. in Thucyd. num. 3. & Difs. 11. in Liv. num. 3.
Bacchi artifices dicuntur poetæ tragici, Difs. 13. in Anthol. num. 4.
Bacchi, & Amoris comparatio, Difs. 13. in Anthol. num. 9.
Bacchi laudes, Difs. 14. in Anthol. num. 1. 2.
Bacchi, & Palladis similitudo, Difs. 44. in Anthol. num. 2.
Bacchi, & Palladis dissimilitudo, Difs. 44. in Anthol. num. 7. 8.
Bacchi triumphus an esset similis romanis, Difs. 14. in Liv. num. 1. Difs. 18. in Liv. num. 14.
Bacchi, & Ariadne in nuptijs vocem cantando amisit Hymeneus, Difs. 19. in Thucyd. n. 6.

Bacchi oraculum apud Ligurios, Difs. 47. in Anthol. num. 7.
Bacchi orgia celebrantes cur tibijs uterentur, Difs. 63. in Anthol. num. 4.
Bacchi orgia instituit Orpheus, Difs. 48. in Anthol. num. 1. Difs. 74. in Anthol. num. 1. & Difs. 75. in Anthol. num. 1.
Bacchi in honorem phalli, idest padendis vitulis, circumferebantur, Difs. 48. in Anthol. n. 2. Difs. 31. in Virg. n. 4. & Difs. 32. in Virg. num. 4.
Bacchi mysterijs, que sibiatis nuncupantur, concubitus Jovis cum Proserpina referebatur, Difs. 33. in Virg. num. 4.
Bacchi, & Veneris filios Hymeneos, Difs. 19. in Thucyd. num. 3.
Bacchi recti gram in templo Horarum dicebatur Athenienses, & quare, Difs. 14. in Anthol. num. 8.
Bacchi plura cognomina, Difs. 16. in Anthol. n. 1. Difs. 45. in Anthol. num. 8.
Bacchi comites salutatione delectati sunt, Difs. 37. in Anthol. num. 1.
Baccho Veneris oblivionem, & seculum sacra verunt, & quare, Difs. 65. in Anthol. n. 17.
Baccho dicatur erat ludus, quo insidens asseri per funes suspensus ad arborem huc illic impellabatur, Difs. 53. in Thucyd. num. 16.
Baccho sacra erat tragedia, Difs. 6. in Eorip. oom. 4.
Baccho, Horis, & Gratijs primam potionem tribuit Panyasis, Difs. 14. in Anthol. num. 6.
Baccho, & Liberis, Ceterique eandem adem consecravit: Veteres, Difs. 44. in Anthol. n. 2.
Baccho kircus sacrificabatur, Difs. 6. in Eorip. num. 4.
Bacchum poetæ secundam Apollinem, & Musas colant, Difs. 13. in Anthol. num. 3.
Bacchum eandem esse ac Sotem docti paraverunt, Difs. 16. in Anthol. num. 6. ideo peragrassæ omnes terras dicitur, Difs. 47. in Anthol. num. 9. 4.
Bacchum ad Inferos descendentem, ut Eoripidem delicias suas videret, inducit Aristophanes, Difs. 6. in Eorip. oom. 4.
Bacchum suum, suamque Musam Singulis Cæli orbibus presidere quare dixerit Orpheus, Difs. 47. in Anthol. num. 8. & Difs. 25. in Virg. num. 1.
Bacchum vshabant tigres, Difs. 16. in Virg. n. 6.
Bacchus pollicitus est sui corporis copiam Proserpina scilicet, si sibi viam ad Inferos ostenderet, Difs. 44. in Anthol. num. 7. & Difs. 31. in Virg. num. 4.
Bacchus armis occultis subegit Orientem, Difs. 44. in Anthol. num. 13. nec vi, sed ludu, & adularitatem conversis hominibus, Difs. 13. in Anthol. num. 8. & Difs. 46. in Anthol. n. 5.
Bacchos dolosus ludator dicitur, Difs. 14. in Anthol. num. 9. & Difs. 44. in Anthol. num. 1. 2.
Bacchus humide natus, seu generatiori præfuit, Difs. 48. in Anthol. num. 4. & seqq.
Bacchus Orientem domuit, sed & in Oriente Lygurgum Regem interfecit, & subegit Tyrrhenos, quibus poetæ significant universum

- sem orbem* Baccho per vinum perdomi-
tum, *Dis.* 45. in *Anthol.* num. 4. & *Dis.* 46.
in *Anthol.* num. 7. 9.
- Bacchus* centum septuaginta duobus annis ante
excidium *Troia* floruit, *Dis.* 40. in *Anthol.*
num. 3.
- Bacchus* ubi natus fuerit, *Dis.* 46. in *Anthol.*
num. 1.
- Bacchus* simul cum *Iolioris* edirus esse fertur, *Dis.*
65. in *Anthol.* num. 18. & *Dis.* 6. in *Eurip.*
num. 4.
- Bacchus* septimo mense natus, & *Dis.* 75. in *An-*
thol. n. 3.
- Bacchus* 30 vinum iaveuerit, *Dis.* 75. in *An-*
thol. num. 3.
- Bacchus* admonio *Lysandrum*, ut *Sophoclem*
sepeliret, *Dis.* 13. in *Anthol.* num. 4.
- Bacchus* nortius est *Nymphis*, *Dis.* 13. in *An-*
thol. num. 8.
- Bacchus* bonus *dæmon* est appellatus, *Dis.* 13.
in *Anthol.* num. 8.
- Bacchus* n. *ide* *Leucas* dictus sit, *Dis.* 16. in *An-*
thol. num. 2.
- Bacchus* dicitur *Aidoneus*, *Dis.* 48. in *Anthol.* n. 2
Dis. 7. in *Eurip.* n. 7.
- Bacchus* *Mide* concessit, ut quidquid attinge-
ret, aurum fieret, *Dis.* 8. in *Eurip.* num. 7.
- Bacchus* ostebat *Crocoia*, *Dis.* 0. in *Eurip.* n. 16.
- Bacchus* primus coronam ex *hedera* inveioit,
ideo medicum peritus dicebatur, *Dis.* 35. in
Anthol. num. 8.
- Bacchus*, & *Plato* idem *Numen* est, *Dis.* 48. in
Anthol. num. 1. 4.
- Bacchus* idem est, ac *Priapus*, *Dis.* 48. in *An-*
thol. num. 8.
- Bacchus* *Sophoclem* suas *delicias* nuncupavit,
Dis. 1. in *Eurip.* num. 9.
- Bacchus* *Aedeffin* immaosissimum exodis geniti-
bus mitem reddidit, *Dis.* 32. in *Virg.*
n. 5.
- Bacchos* *Titanibus* disceptus fuit, *Dis.* 33. in
Virg. com. 4. *Vid. Dionysum*.
- Bacchylides* iunior *Pindaro*, *Dis.* 67. in *Cic.* n. 4.
- Bacillus* gestabat *listeres* *Consolis*, qui *fasces*
non habebat, *Dis.* 22. in *Liv.* num. 7.
- Bactrianis* *leges* condidit *Zoroaster*, *Dis.* 14. in
Cic. n. 2.
- Bactrinorum* philosophi *Samanzi*, *Dis.* 14. in
Cic. num. 6.
- Baculus* n. summo leviter inflexus erat *lituus*,
Dis. 19. in *Liv.* n. 3.
- Badius* coedus fuit *hispis* renunciare, ut *Crispi-*
nus *hostis* cum eo congregaretur, *Dis.* 12. in
Eurip. n. 3.
- Babium* interfecit *Maries*, *Dis.* 9. in *Liv.* n. 2.
- Bæo* poetria antiqua, *Dis.* 75. in *Anthol.* n. 5.
- Bæis* appellatus est *Tartedus*, *Dis.* 3. in *Thu-*
cyd. num. 4.
- Baiarum* aquæ calidæ occasionem dederunt pol-
litia *tribunodi* *flamma* *Phlegetoni*, *Dis.* 83.
in *Anthol.* num. 15.
- Bnutorum* *tylen*, quæ ad onera ferenda utun-
tur, *Proetgoras* invenit, *Dis.* 5. in *Cic.* n. 3.
- Balbis* dicabatur *linea* *alba*, quæ ante *offia* cer-
cerum *Cuci* dacebatur, *Dis.* 10. in *Anthol.*
num. 6. & *Dis.* 10. in *Cic.* num. 8.
- Balbus* quum esset *Cnæus* *Lentulus* oratorem se
fieri posse credebat, *Dis.* 12. in *Cic.* n. 6.
- Baloeis* sorigitibus frequenter utebatur ob exercita-
tione palæstrarum, *Dis.* 84. in *Anthol.* n. 17.
- Balneum* magni scintia, *Dis.* 2. in *Liv.* n. 14.
- Balneis* secedentes ungebantur, *Dis.* 16. in *Thu-*
cyd. n. 4.
- in *Balneis* extabat vas ad lavandam, quod *labrum*
dicebatur, *Dis.* 31. in *Anthol.* num. 7.
- in *Balneis* eorum unguentum adhibebatur, *Dis.* 34.
in *Anthol.* num. 6.
- Balneis* utebatur *Asclepiades* ad curandos agro-
tos, *Dis.* 06. in *Cic.* num. 5.
- in *Balneis* *Plinius* anagnoson nudiebat, *Dis.* 86. in
Cic. n. 4.
- Balneo oculos exiluit *Archimedes* clamans, in-
wai, ieveni, *Dis.* 92. in *Cic.* num. 1.
- Balta* *nymphæ* mater fuit *Epimenidis*, *Dis.* 14.
in *Thucyd.* n. 4.
- Barathra*, ex quibus teret odor exhalabatur,
vocabantur *Charonia*, *Dis.* 82. in *Anthol.* n. 5.
& *Dis.* 48. in *Thucyd.* num. 28.
- Barbs*, quum primum tondetur, appellatur
messia, seu *zetas*, *Dis.* 42. in *Anthol.* n. 3. sh
alij *stos*, *Dis.* 42. in *Anthol.* n. 4.
- Barbs*, & mentum intelligitur nomine *yinnu*,
Dis. 16. in *Thucyd.* n. 3. *Dis.* 22. in *Eurip.* n. 4.
- Barbs* inest multa mæstia, *Dis.* 21. in *An-*
thol. n. 6.
- Barbam* ungebant *supplices*, *Dis.* 11. in *An-*
thol. n. 6. *Dis.* 26. in *Thucyd.* n. 2. *Dis.* 22. in
Eurip. n. 3.
- Barbam* promittere supplicationis genus, *Dis.* 26.
in *Thucyd.* n. 8. & *Dis.* 21. in *Eurip.* n. 12.
- Barbam* non tondetur *Carnedes*, ut in hoc tem-
pus terneret, *Dis.* 63. in *Cic.* n. 6.
- Barbam* tondent lussit *milites* *Alexander*, ne ab
hostibus apprehenderentur, admonitus ab *Ho-*
mero, *Dis.* 9. in *Liv.* n. 8. & *Dis.* 73. in *Cic.* n. 3.
- Barbam* quo die refecabant *Veteres*, capillos
etiam primum tondabant, *Dis.* 42. in *An-*
thol. n. 16.
- Barbam* quo tempore viri nutriebant, etiam co-
mam nutriebant, *Dis.* 42. in *Anthol.* n. 17.
- Barbam* primum tondentes antiqui diem illum
honorabant, & quare, *Dis.* 41. in *Anthol.* n. 2.
6. 11. 14.
- Barbam* qua ætate multi deposuerint, *Dis.* 41.
in *Anthol.* n. 5.
- Barbam* quum primum tondabant, ante inclosam
dediebant principes viri, *Dis.* 41. in *An-*
thol. n. 19.
- Barbari* Galli antiquitus erant, deinde evaserunt
culti, *Dis.* 7. in *Liv.* o. 9.
- Barbari* licet haberentur *Carthaginienses*, philo-
sophiæ operum dabant, *Dis.* 64. in *Cic.* n. 1.
- Barbari* *leges* non mutabant, quia oratores in
pretio non habebant, *Dis.* 79. in *Cic.* n. 8. &
Dis. 82. in *Cic.* n. 8. ex urbe oratores eg-
chiebant, *Dis.* 81. in *Cic.* num. 4.
- Barbari* plurimas artes invenerunt, & astrolo-
gium, *Dis.* 9. in *Thucyd.* num. 4. & *Dis.* 13. in
Cic. n. 6. *D* s. 14. *Cic.* n. 6. & seqq.
- Barbari* à *Græcis* solis eloquentiæ superabantur,
que

- que cusa fuit, ut Græci, non Barbari inventores disciplinarum haberentur, *Disf.* 9. in *Thucyd.* n. 8.
- Barbari dici non possunt invenisse artes, *Disf.* 15. in *Cic.* u. 1. & seqq.
- Barbari ferè omnes in gymnasijs pudenda velabant, *Disf.* 6. in *Anthol.* n. 12. *Disf.* 15. in *Thucyd.* n. 10.
- Barbari erant antiquitus omnes populi, *Disf.* 30. in *Cic.* n. 1.
- Barbari nulli philosophia causâ in Græciam migrarunt, *Disf.* 14. in *Cic.* u. 5.
- Barbari non poterant in ludis Olympicis certare, *Disf.* 6. in *Anthol.* n. 14.
- Barbari etiam Delum venerabantur, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 5. 8.
- Barbari cadaverâ non concremabant, *Disf.* 14. in *Thucyd.* n. 10.
- Barbari omnes in Regibus luxum desiderant, & contemnunt Reges, qui non fastu utuntur, *Disf.* 20. in *Liv.* n. 4. 5. & *Disf.* 23. in *Liv.* n. 1. & seqq.
- Barbaris multis provincias concessit Hadrianus, quas Traianus imperio adiecerat, *Disf.* 24. in *Anthol.* n. 5.
- Barbaris non multum diserebat Græci antiqui, & abilis literas, & omnem sapientiam acceperunt, *Disf.* 17. in *Eurip.* n. 1.
- Barbarismus undè ita dictus sit, *Disf.* 8. in *Thucyd.* o. 2.
- Barbarorum philosophia numquam mutabatur, *Disf.* 15. in *Cic.* n. 2.
- Barbaros Homeros numquam Troianos appellavit, *Disf.* 8. in *Thucyd.* n. 1. appellavit Cares, *Disf.* 8. in *Thucyd.* n. 2 & *Disf.* 12. in *Eurip.* n. 12.
- Barbaros inespaces esse philosophiæ putavit Epicurus, *Disf.* 15. in *Cic.* n. 1.
- Barbarum esse salum ex eo, quod apud Barbaros diu versatus sit, Tyndarus exprobat Menelao, *Disf.* 9. in *Thucyd.* u. 6.
- Barbarum quendam Deum coluerunt incolæ insulæ Meroës, *Disf.* 23. *Virg.* n. 6.
- Barbatum significat apud Latinos vox Opicus, *Disf.* 36. in *Thucyd.* n. 3.
- Barbarus quis sit, *Disf.* 8. in *Thucyd.* u. 1. 6. 7. 9. *Disf.* 9. in *Thucyd.* n. 3.
- Barbarus petijt, ut sibi daretur saksor, quo significaret, quæ vellet, *Disf.* 16. in *Anthol.* n. 5.
- Barbaros scriptiores vocat Antiquos, *Disf.* 42. in *Anthol.* u. 6.
- Barbatum simulscrum Veneriæ cur Cyprij cohereret, *Disf.* 25. in *Virg.* n. 1.
- Barginem contra Gigantem pugnans Hercules lapidum imbrem impetravit, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 32.
- Baris vocabatur navicula, qua Ægyptij cadavera sepelienda vehabant, *Disf.* 83. in *Anthol.* 3.
- Basilica erant in foris, *Disf.* 29. in *Cic.* n. 4. in eis contumviales cause agebantur, *Disf.* 29. in *Cic.* n. 5.
- Basilij filius Leo Imperator nono seculo floruit, & philosophus est appellatus, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 7. *Vide. Basilus.*
- Basilisco proditq Armatus Zenoni se coniunxerat,
- rat, qui illum sustulit, *Disf.* 50. in *Thucyd.* num. 6.
- Basilus magnus Padum à Ripheis montibus nasci affirmavit, *Disf.* 1. in *Thucyd.* n. 3.
- Basilus magnus existimavit Angelos habere quoddam corpus æthereum, *Disf.* 17. in *Liv.* n. 6. *Vide. Basilij.*
- Bassareus præstâ globo Martis, *Disf.* 47. in *Anthol.* n. 8.
- Bassareos dicitur Bæcehus, Bassarides dicuntur Bæcebanes, *Disf.* 16. in *Anthol.* n. 2.
- Bassus somniavit se Didoni thesauros habere in suo agro, & id etiam Neroni persuasit, & ipse non repertis sibi mortem coolcivit, *Disf.* 41. in *Thucyd.* n. 8.
- Bassanos contra Romanos sollicitavit Mithridates, *Disf.* 2. in *Cic.* n. 1.
- Bathylus saltationis Pantomimorum auctor, *Disf.* 16. in *Anthol.* n. 8.
- Bathylus habuit est in deliciis a Mæcenæ, *Disf.* 16. in *Anthol.* n. 8.
- Baurachus, & Sæurus in columnis templi ræcum, & lacertam pro nomine suo insculpservit, *Disf.* 5. in *Thucyd.* n. 4.
- Bavus potius id pretio non erat, *Disf.* 29. in *Cic.* n. 11.
- Baulonem irarum occidisse bovem ferunt, quod molam salum comedisset, & inde institutum ut boves Jovi mactarentur, *Disf.* 22. in *Anthol.* n. 8.
- Bestiudo collocatur in medio civitate à Faripatreis, a Strocis verò in vacuitate affectum, *Disf.* 4. in *Anthol.* n. 2. in alijs ab alijs collocatur, *Disf.* 1. in *Eurip.* n. n. *Disf.* 16. in *Eurip.* o. 8. *Disf.* 45. in *Cic.* n. 2. 6. & seqq. *Disf.* 55. in *Cic.* n. 4. *Disf.* 65. in *Cic.* n. 5. 6.
- Beurum insula, *Disf.* 76. in *Anthol.* n. 14. & seqq. *Disf.* 9. in *Eurip.* n. 2.
- Beurorum felicitas consistit in contemplatione, *Disf.* 10. in *Eurip.* n. 7.
- Breæt phrygio sermone panem significat, *Disf.* 4. in *Thucyd.* n. 9.
- Bella, quæ propter feminas gesta sunt, *Disf.* 15. in *Anthol.* n. 22. 21. *Disf.* 15. in *Eurip.* n. 5.
- Bella ad Marathonem, Salaminæ, Plateas, Thermopylas Græci omnibus alijs anteponebant, *Disf.* 2. in *Thucyd.* n. 4. *Disf.* 27. in *Thucyd.* n. 12. 21. 15. *Disf.* 56. in *Thucyd.* u. 15.
- Bella coniunxerunt gentes, *Disf.* 3. in *Thucyd.* n. 12.
- Bella semper sunt inter vicinas civitates, *Disf.* 7. in *Thucyd.* n. 10. & seqq.
- Bella multa extiterunt concitata ab his, qui æ alienum contraxerant, aut scelera multa commiserant, *Disf.* 12. in *Thucyd.* n. 3.
- Bella antiquitus subtilibus gerebantur, *Disf.* 12. in *Anthol.* n. 2.
- Bella Bæcehus non vi, sed hominibus ad hilaritatem conversis confecerit, *Disf.* 13. in *Anthol.* n. 8.
- Bella quot populis illata sint à servis, *Disf.* 20. in *Thucyd.* n. 7.
- Bella non sunt aliena à Junone, *Disf.* 26. in *Virg.* n. 1.
- Bella, quæ in longinquis regionibus gerenda erant, ad afflandum imperium duces incitabant, *Disf.* 4. in *Liv.* n. 5.

- Bella *Spartanorum* mitiora erant, Disf. 28. in Thucyd. n. 4.
- Bella imperatores conficientes vi apud Lacedaemonios gallum immolabant, sua autem prudentia, bovem, Disf. 28. in Anthol. n. 3.
- Bella populus Romanus indiciebat, Disf. 10. in Liv. n. 7.
- Bella recte administrantur, si diversa ducum virtutes coniungantur, Disf. 37. in Thucyd. n. 1. 2.
- Bella plura nunquam suscipienda sunt, Disf. 44. in Thucyd. o. 3. & seqq.
- Bellator mollis Menelaus, Disf. 53. in Anthol. n. 4. 5.
- Bellatores uti unguento dedecet, Disf. 34. in Anthol. n. 2.
- Bellatores effusissimi in Voerem, Disf. 58. in Anthol. n. 3.
- Bellatores acerrimi Marcellus, & Crispinus summi electi Republicam in summum discrimen adduxerunt, Disf. 37. in Thucyd. n. 2.
- Bellatori fortissimo Demosthenem comparavit Philippus, Isocratem vero athletam, Disf. 78. in Cic. n. 6.
- Belli studijs florebat Itali, Disf. 17. in Liv. n. 2.
- Belli in apparatu Scipio consumpto anno Proconsul in Africam traiecit, & triumphavit, quia Consul missus fuerat, Disf. 25. in Liv. n. 4.
- Belli troiani si florere non est D. d. y. Cretenfis. nee Daretis Phrygijs, Disf. 1. in Thucyd. n. 6. & Disf. 5. in Virg. n. 7.
- Belli Troiani causa fuerunt divitiæ, quas raperat Paris, Disf. 15. in Eurip. n. 9.
- Belli civilis auctor primus apud Romanos fuit Cinnus, Disf. 21. in Liv. n. 7. *Vide Crulus belli.*
- Belli finiendi causa Apollini iudi iustitiam sunt, Disf. 14. in Thucyd. n. 9.
- Belli, & pacis simulacra ex suro solido in illustratione exercitui ferebantur, Disf. 53. in Thucyd. n. 8.
- Belli spolia Quintus Fulvius Nobilior musis dicavit, Disf. 17. in Thucyd. n. 5.
- Belli fatidis esse clypeum abjicere, quam vitam profundere dixit Archilochus, ideo ex urbe eiectus est à Lacedaemonijs, Disf. 27. in Thucyd. n. 4.
- Belli nervi sunt divitiæ, Disf. 21. in Virg. n. 7.
- Belli simulacrum erat nuptie antiquitus, Disf. 28. in Thucyd. n. 1.
- Belli meditatioem Lacedaemonij esse voluerunt saltationem, quæ *nuptiarum* dicitur, Disf. 18. in Anthol. n. 7.
- Belli studijs floruit Sicilia, & praesertim Syracusæ, Disf. 33. in Thucyd. n. 5.
- Belli sumptus Alexander, & alij ex hostili regione comparserunt, Disf. 41. in Thucyd. o. 8.
- Belli dolos didicerunt Romani a Pœnis, Disf. 2. in Liv. n. 2.
- Belli artes tradunt poëtæ, Disf. 73. in Cic. n. 3.
- Belli, & pacis artibus pauci floruerunt, Disf. 25. in Virg. n. 1. *Vide Bellis, Bellum.*
- Bellica virtute dicitur Vir, Disf. 3. in Virg. n. 4.
- Bellica sititudo caruerunt Aratus Sicyonius, & Demosthenes, licet in pace fortes, Disf. 15. in Virg. n. 1.
- Bellum rei imperitii Lucullus, & Xenophon librorum lectione maximi duces evaserunt, Disf. 6. in Thucyd. u. 10. Disf. 8. in Liv. n. 5. Disf. 74. in Cic. n. 3. 4.
- Bellicae artes minus gratae sunt, quam pacis artes, Disf. 1. in Eurip. n. 15.
- Bellicae virtutem enervavit ludii gymnici, Disf. 85. in Cic. n. 6.
- Bellicae virtutem omnibus virtutibus praeferebant veteres, Disf. 50. in Anthol. u. 2. & Disf. 52. in Anthol. o. 2.
- Bellieis artibus non inclaverunt Appij, sed eloquentia, Disf. 36. in Cic. n. 17.
- Bellieis artibus Romani magis eloquentiam honorarunt, Disf. 36. in Cic. o. 17.
- Bellieis erat nobilitas Carthaginiensium, Disf. 21. in Virg. n. 13.
- Bellieosissimi existentes Persæ ignavissimi evaserunt, Disf. 7. in Liv. n. 6.
- Bellus pulvis terramotus, & fulminis vim exprimit, Disf. 48. in Thucyd. n. 19.
- Bellis etiam ubi videntur Lacedaemones, Disf. 60. in Anthol. n. 14. Disf. 28. in Thucyd. n. 2. Disf. 57. in Thucyd. u. 1. & seqq. Cretenfes autem lyræ, & citharæ, Disf. 60. in Anthol. u. 14. Disf. 57. in Thucyd. n. 10.
- Bellis existentibus leges silent in illud dictum Quætorum, Disf. 53. in Anthol. n. 3.
- Bellis silvatos populos legibus continere difficilius est, Disf. 53. in Anthol. n. 3.
- Bellis abtingebat Hyperborei, & Seres, Disf. 72. in Anthol. n. 12. 15.
- Bellis vexati populi floruerunt, corrupti autem sunt prospera fortuna, Disf. 1. in Liv. num. 9. & seqq.
- Bellis singulis Athenienses decem duces praeferebant, Disf. 4. in Cic. n. 3.
- Bello nisi utiles essent virtutes, neglexit Lycurgus, Disf. 49. in Anthol. n. 4.
- Bello opus est factis, non dictis, Disf. 56. in Anthol. n. 12.
- Bello Castor, & Pollux vexarunt Athenienses ob raptam à Theseo Helenam, Disf. 16. in Eurip. n. 6. 13.
- Bello Perusino victor Augustus trecentos captivos immolavit Cæsari, Disf. 17. in Eurip. n. 7.
- Bello fugitivorum confecto Cælius impetravit, ut ovans laureæ coronâ crederetur, Disf. 24. in Liv. n. 11.
- Bello toto confecto triumphandum erat, Disf. 24. in Liv. n. 24. & Disf. 25. in Liv. u. 2. & seqq.
- Bello Mithridatico nondum omnino profligato decessit ex Asia Lucullus, & tamen triumphavit, Disf. 5. in Liv. u. 1.
- Bello Mithridatico quam prædam fecerit Lucullus, Disf. 26. in Liv. n. 3.
- Bello preferenda est pax, Disf. 30. in Liv. n. 54.
- Bello fore ut moreceretur, prædixerat Achilli Theseus, Disf. 12. in Virg. u. 2.
- Bello quidam fortes non fuerunt, qui in pace fuerant, Disf. 10. in Virg. n. 1.
- Bello etiam fortissimus fuit Socrates, Disf. 54. in Cic. n. 9.
- Bello gallico profligato Cæsar non impetravit à Senatu, ut eius ratio haberetur in petendo consulatu, Disf. 89. in Cic. n. 3.
- Bello abeuntem filium Spartani mulier interfecit

- fecit, *Disf.* 51. in *Aethol.* n. 1. & *Disf.* 52. in *Anthol.* n. 2.
- Bello idoneus quis sit exarceitationibus corporis *Disf.* 16. in *Thucyd.* u. 1. & seqq.
- Bello praestitisse Athenienses Aristophanes tradit, quis musicam discabant, & in palaestra se fe exercebant, *Disf.* 16. in *Thucyd.* u. 3.
- in* Bello fallere hostes doli Spartani solebant, *Disf.* 16. in *Thucyd.* u. 7.
- in* Bello verissimum est Virgilii dictum: *possunt, quia posse videntur.* *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 5.
- in* Bello etiam Persae ignem sacrum colebant, *Disf.* 69. in *Anthol.* n. 4.
- Bello simillimus est pugilatus inter certamina, *Disf.* 17. in *Anthol.* n. 1. *Disf.* 18. in *Anthol.* u. 2.
- Bello an otiles essent athletae, *Disf.* 2. in *Anthol.* u. 10.
- Bello etiam existente ludi Isthimici celebrati sunt, *Disf.* 4. in *Anthol.* u. 4. 5.
- Bello gaudent Pallar, & Baechus, *Disf.* 44. in *Anthol.* n. 2. 9.
- Bello quare adhibeantur tympana, lira, & tubae, *Disf.* 57. in *Thucyd.* n. 4.
- Bello magna potentia comparari legibus lacedaemoniorum non poterat, quia pecunia destruebantur, *Disf.* 21. in *Virg.* n. 7.
- Bello inutiles sunt divitiae, si pecunia destituantur, *Disf.* 21. in *Virg.* n. 7. 8.
- Bello universa contra Arabes septem tantum Romanorum ferro perierunt, *Disf.* 27. in *Virg.* n. 10.
- Bello interemptorum filij alebantur in Prytaneo publico sumptu, *Disf.* 55. in *Thucyd.* num. 4. quomodo illorum suos celebraretur, *Disf.* 22. in *Thucyd.* n. 5.
- Bello Marathonio interemptos, ubi ceciderant, sepeliverunt, *Disf.* 22. in *Thucyd.* n. 5.
- Bello etiam necessaria est eloquentia, *Disf.* 9. in *Cic.* n. 1.
- Bello adversus Tiamas aquila fuit faustum augurium Iovi, inde iocundum, ut aquila signum esset leporum, *Disf.* 26. in *Anthol.* u. 7.
- Bello an magis conferant vires, vel ingenium, *Disf.* 28. in *Anthol.* n. 1. & seqq.
- Bello praestantes plerique magis admittunt, quam domi rempublicam administrantes, *Disf.* 28. in *Anthol.* n. 2.
- in* Bello potestas summa erat Consulium, *Disf.* 10. in *Liv.* n. 5.
- in* Bello contra Romanos Philippus plures urbes Sociorum excidit, quam hostium Romani, *Disf.* 45. in *Thucyd.* n. 9.
- in* Bello siculo ut Athenienses detererentur, Corinthij Hermas fregissent, *Disf.* 46. in *Thucyd.* u. 9. *Vide. Belli. Bellum.*
- Bellum ad eadem senatus dabatur his, qui à Bello ad triumphum reverissent, *Disf.* 54. in *Liv.* u. 12. *Disf.* 25. in *Liv.* n. 14.
- Bellum Sacerdotes sibi lacertos cultus cedebant, *Disf.* 31. in *Virg.* n. 4.
- Bellum, & Martis iulus Mercurius misit pommum aureum, cuius causam Deo de pulchritudine contenderunt, *Disf.* 19. in *Anthol.* n. 3.
- Bellum deficientibus referre Syngas in hymno Apollinis tradit Strabo, *Disf.* 3. in *Anthol.* num. 7.

- Bellum marinum utebantur Tritonem, *Disf.* 26. in *Virg.* n. 6.
- Bellum Livius vocat Gallos alienae personae commodas orationem, *Disf.* 7. in *Liv.* n. 2.
- Bellum Troianum a quibus populis ex parte Troianorum gestum fuerit, *Disf.* 12. in *Equip.* n. 11. 12. *Vide. Troianum Bellum.*
- Bellum inter Phocenses, & Thebanos, quod socrum appellatum est, exarsit propter mulierem raptam, & decennale fuit, *Disf.* 15. in *Equip.* u. 5. & potentia Philippi sedatum est, *Disf.* 15. in *Anthol.* n. 22.
- Bellum piraticum quanto tempore confecerit Pompeius, *Disf.* 14. in *Equip.* n. 9.
- Bellum Crisaeum inter Phocenses, & Cyreneos exarsit ob raptam Magistram, *Disf.* 15. in *Anthol.* n. 22. *Disf.* 15. in *Equip.* n. 5.
- Bellum Atheniensibus quia intellet Minos, immanis tyrannus est habitus, *Disf.* 6. in *Equip.* n. 2.
- Bellum inferre insolens, quomodo Croesus cogitaret, quare irritus sit, *Disf.* 13. in *Equip.* n. 9.
- Bellum cum Gigantibus, vel Titanibus fortiter gessit Minerva, *Disf.* 25. in *Equip.* n. 6.
- Bellum suscipi quibus diebus poterat, hi praefatares appellatur, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 2. 6.
- Bellum patrie primus Cinna intulit, *Disf.* 18. in *Liv.* n. 7.
- Bellum inceptare fas non est in Ferijs latinis, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 25.
- Bellum decretum esse indicat vexillum iocundum postum, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 26.
- Bellum spectabant omnia consilia Romuli, *Disf.* 30. in *Liv.* u. 54.
- Bellum significat arma, *Disf.* 3. in *Virg.* n. 7.
- Bellum Asia inferre meditantem Philippum ut in Europam detineret Demosthenes, et pecuniam Persarum Rex misit, *Disf.* 11. in *Cic.* n. 3.
- Bellum adiciunt iuventus in Lyceo exercebant, *Disf.* 58. in *Cic.* n. 6.
- Bellum cum Romanis gerentes Tigranes, & Antiochus nunquam vicerunt, licet innumeratas gentes antea devicissent, *Disf.* 83. in *Cic.* n. 5.
- Bellum perpetuum est omnibus urbibus adversus omnes iuxta aliquos, *Disf.* 49. in *Anthol.* n. 4. 5.
- Bellum adveniens filius dimittentium feminarum, & scutum tradentium dictum, *Disf.* 52. in *Anthol.* n. 2.
- Bellum Troianum omnibus superioribus anteponebant Graeci, *Disf.* 2. in *Thucyd.* n. 3. *Disf.* 12. in *Equip.* u. 12. 1.
- Bellum suscepturus Pericles ostendit militibus Solis defectum non esse prodigium, *Disf.* 10. in *Thucyd.* n. 4.
- Bellum Persarum divinitus rebus praecursis distulisse dicitur Epimenides, *Disf.* 14. in *Thucyd.* n. 5.
- Bellum cum Megarenibus pro Salamine recuperanda si quis suaderet, capere plebebat, *Disf.* 21. in *Virg.* n. 12. quomodo aureum Solon utilitatis id persuaserat, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 3.
- Bellum Peleponnaeum, & siculum excavit Alcibiades, *Disf.* 16. in *Cic.* u. 5. 6. *Vide. Peloponnesiacum Bellum.*

Bel-

Bellex contra Persas suscepit Alexander Moma-
tis oratione incitatus, *Disf. 20. in Cic. n. 4.*
Disf. 36. in Cic. n. 9.
Bellum Thebanum Argivis fuscipioeibus Hypsi-
pyla funtem moxstravit, interim Opheltes
postea Archemorus diudis à serpente occisus
est, & in eius honorem Nemece instituta sunt,
Disf. 6. in Anthol. n. 4. Vide, Thebanum Bellum.
Bellum nullum esse passus est Hadrianus, *Disf.*
24. in Anthol. n. 5.
Bellum servis iodicaham Ephori magistratum
ineuntes, ut eos occidere impune liceret, *Disf.*
20. in Thucyd. n. 4.
Bellum, in quo nemo ex his, qui arma tulerant,
superfuit, *Disf. 51. in Thucyd. n. 9.*
Bellum illarum repellentibus custatio sape pro-
dest, *Disf. 41. in Thucyd. n. 8. 9.*
Bellum qui inferi, celeritate opus habet, *Disf. 52.*
in Thucyd. n. 2. & seqq.
Bellum contra Xerzem Athenienses precipue
consecraverunt, *Disf. 16. in Thucyd. n. 15.*
Bellum cum Græcis diu gessit Aeneas post ca-
ptam Troiem, *Disf. 14. in Liv. n. 6. Disf. 6.*
in Virg. n. 8.
Bellum Cerehaginibus inferre non potuit Cam-
byfes impediri à Tyrst, quorum columna erat
Carrhago, *Disf. 20. in Virg. n. 4.*
Bellum inferentes eleni regioni Genios illius
preausbauer, nè succederent, *Disf. 84. in*
Virg. n. 5.
Bellum Athenienses intulerunt Thebanis, quod
Creon mortuus in bello sepultura probaba-
tur, *Disf. 25. in Thucyd. n. 1. Disf. 27.*
in Thucyd. n. 2. Disf. 22. in Eurip. n. 6. Disf. 28.
in Eurip. n. 1.
Bellum ingens concitavit Demosthenes adversus
Philippum, *Disf. 21. in Cic. n. 3.*
Bellum Mithridat. cum Loculis aggressus est
inscius belli gerendi, sed historie lectione
confecit, *Disf. 8. in Liv. n. 5. Vide, Mithridati.*
cum Bellem.
Bellum gravissimum suscepit Athenienses,
quum occidissent duos juvenes Acharnaes,
qui non initiati sacris Cereris interfuerant,
Disf. 39. in Anthol. n. 2.
Bellum octo annos cum Romanis gessit Sertorius,
quo interempto bellum redintegravit Perpen-
na, *Disf. 5. in Liv. n. 5.*
Bellum punicum scripsit Nevius, *Disf. 21. in*
Liv. n. 1. Vide, Punicum Bellum.
Bellum indiduri Consules quum aperiebant Jani
templum, ritu gabino ciegebantur, *Disf. 23.*
in Liv. n. 5.
Bellum adversus Lacedamonios in insula Spha-
geria obsequio Cleui cessit Nicias demuo
Reipublicæ, *Disf. 37. in Thucyd. n. 3.*
Bellum scilicet imprudenter inchoarunt Athe-
nienses, *Disf. 52. in Thucyd. n. 2. 9. Vide, Si-*
culum Bellum.
Bellum fuscipere hostium vires, & propriis
examinendæ sunt, & nihil magis nocet, quàm
hostem speratum facilem cogitare, *Disf. 44.*
in Thucyd. n. 1.
Bellum unum post aliud quomodo gesserint Ro-
mani, *Disf. 44. in Thucyd. n. 3. & seqq.*

Bellum antequam Persis inferret Alexander, res
Græcie, & aliarum composuit, secus Age-
liam, *Disf. 44. in Thucyd. n. 7.*
Bellum habere in sui regimine, unio aliens ex-
pediat, *Disf. 44. in Thucyd. n. 2. 10. Disf. 45.*
in Thucyd. n. 2. usque ad finem.
Bellum habere in sui terrâ melius esse non satis
firma ratio erat, nè Scipio in Africam bellum
transferret, *Disf. 44. in Thucyd. n. 8. Disf.*
45. in Thucyd. n. 2.
Bellum sociale, *Vide sociale bellum.*
Bellum Petrii intulerunt multi, qui non fuerunt
proditores, *Disf. 51. in Thucyd. n. 7.*
Bellum trahere fuscabat Memnon Rhodius du-
cibus Darij, quod optimum consilium erat,
Disf. 52. in Thucyd. n. 5. Vide, B. 11. Britis.
Certamen, Prælium, Pæna, Aries, Clades, Expo-
ditio.
Bellum colebant Bahyloni, *Disf. 23. in Virg. n. 6.*
Bellus pater Nijio sacris literis appellatur Nem-
broth, *Disf. 1. in Thucyd. n. 2.*
Bellus dicitur Hercules in Indiâ natus, *Disf. 7. in*
Anthol. n. 7.
Bellus enodidit Bahylonem suis plasquem se-
ptingentis, antequam Athenæ coederentur,
Disf. 9. in Thucyd. n. 5.
Beneficii à poetis finguntur filij Iovis; Neptuni
verò immanes, *Disf. 7. in Anthol. n. 1.*
Beneficij Inca concessum à Senatu est Croso, ut
ovens laurei creteret, *Disf. 14. in Liv. n. 11.*
Beneficij accepti à Syllone memor Darius, quid
privatus esset, Rex cretus dilexit illum su-
pra alios, *Disf. 79. in Anthol. n. 8.*
Beneficij multis effecti licet esset plebs, tunc
quum Regnum effugere viderentur Menius, &
Melios capiti supplicio effecti sunt, *Disf. 12.*
in Liv. n. 8.
Beneficij affecti Athenienses à Rege Macedo-
nie hospitium esse ei cum Atheniensibus de-
creverunt, *Disf. 16. in Liv. n. 5.*
Beneficij multi à feris compensati sunt, *Disf. 22.*
in Anthol. n. 3. Disf. 39. in Cic. n. 6. 7.
Beneficium causâ in urbe Castricie à Smyr-
næis sepulcris, *Disf. 24. in Thucyd. n. 7.*
Beneficiorum memores bestig, *Disf. 22. in An-*
thol. n. 3.
Beneficium Nutrici Romeli compensavit per-
petuis sacris, *Disf. 79. in Anthol. n. 8.*
Beneficium, & potum duntaxat esse Deos placuit
Democrito, *Disf. 18. in Eurip. n. 6.*
Beneficium recens in Thebanis nisi profuisset,
Epaminondas damnatus fuisset, *Disf. 20. in*
Eurip. n. 21.
Benevolentia erga Cyrum, quamdiu stetit imper-
petuum Perferam, duravit, *Disf. 21. in Eur. n. 1.*
Benevolentia Regum multis philosophis con-
profuisset, *Disf. 64. in Cic. n. 6.*
Benevolentiam ludicrum capere debet orator,
secus est, si quis epud Senatam loquatur,
Disf. 16. in Thucyd. n. 2.
Benevolentiam auditorum aliquando conciliare
non opus est oratoribus, *Disf. 25. in Cic. n. 1.*
Benevolentiam non sibi enascitur poetæ, sed
attentionem invocatione musarum, *Disf. 25.*
in Cic. n. 2.

- Berecynthia quare turris fingatur, Disf. 31. in Virg. n. 5.
- Berecynthia tibia cur appellatur ab Horatio, & Virgilio, Disf. 61. in Anthol. n. 7.
- Berecynthia Sacerdotes cur tibijs uterentur, Disf. 61. in Anthol. n. 7. Disf. 63. in Anthol. n. 4.
- Berenis una ex quatuor Vestalibus à Numâ capta, Disf. 31. in Liv. n. 25.
- Bercaice quum deformem comam haberet, credebatur pueri cùm laudentibus, Disf. 41. in Thucyd. n. 7.
- Berusi de eclipsi Lunæ opinio, Disf. 11. in Thucyd. n. 4.
- Berofo ubi divinas prædictiones Atheniensis statum linguâ iurata posuerunt, Disf. 10. in Eurip. n. 14.
- Berufus tradit, quom unius sidera in Cancro convenirent, Mundum confagraturum, quom in Capricorno, diluvio demersum iri, Disf. 30. in Liv. n. 80.
- Berosus tradit Osiridem interfecisse Lyeurgum, Disf. 46. in Anthol. n. 9.
- Besbycum Bithyniæ ablutit mare, Disf. 33. in Thucyd. n. 10. terræmotus, Disf. 48. in Thucyd. n. 30.
- Bessum Darij proditorem quomodo Alexander interfecit, Disf. 51. in Thucyd. n. 6.
- Bessæ in ludis varijs modis iritabantur, Disf. 10. in Anthol. n. 8.
- Bessæ cicures si tantum certabant, ludus *παυκαίον* vocabatur, Disf. 10. in Anthol. n. 8.
- Bessæ quæ in spectaculis certarent, Disf. 10. in Anthol. n. 10.
- Bessæ quibus modis eluderentur, Disf. 10. in Anthol. n. 13.
- Bessarij numini placando mactabantur, Disf. 31. in Virg. n. 5.
- Bessarios dedit Constantinus, quom eius pater gladiatores prohibuisset, Disf. 10. in Anthol. n. 23.
- Bessiarum venenatarum remedia tradidit Aratus, Disf. 72. in Cic. n. 3. Nicander Colophonius, Disf. 75. in Cic. n. 2.
- Bessijs tribus gaudere Minervam querebatur Demosthenes, Disf. 20. in Eurip. n. 15.
- Bessæ est appellatus Erastosthenes, qui omnes artes optimè sciebat, Disf. 78. in Cic. n. 2.
- Betullâ ex arbore scissæ virgarum Consulum erant, Disf. 22. in Liv. n. 7.
- Bias à matrimonio deterrebat quondam didu ingenioso, Disf. 15. in Anthol. n. 11.
- Bibendi certamine in honorem Calani instituto ab Alexandro triginta quinque statim exspirarent, Disf. 65. in Anthol. n. 30.
- Bibendi nimis usus causa fuit, cur Alexander minus idoneus esset ad præterendum, Disf. 65. in Anthol. n. 30.
- Bibendi modus qui præscribatur à poetis, Disf. 14. in Anthol. n. 6.
- Bibendi certamina antiquis instituta, Disf. 14. in Anthol. n. 9.
- Bibentes plurimum nationes amant ebrios, & quare, Disf. 65. in Anthol. n. 20.
- Bibentes inter nationes Græci recensentur, Disf. 65. in Anthol. n. 20.
- Bibere solebat solam Rex Persarum, & filius eius astu maior ex quodam aureo cratere, Disf. 21. in Liv. n. 4.
- Bibere largius Latini dicunt *pergratari*, & quare, Disf. 65. in Anthol. n. 20.
- Bibere, aut abire cogebantur convivæ apud Græcos post famem expletem, Disf. 65. in Anthol. n. 21.
- Bibere tria pucula tantum jubet Encholus, primum sanitatis, secundum amoris, tertium finis, Disf. 14. in Anthol. n. 6.
- Bibere cavis manibus puerum quom vidit, Disf. 24. in Anthol. n. 6.
- Bibere servos plusquam possent, cogebant Lacedæmonij, Disf. 10. in Thucyd. n. 4.
- Bibere plurimum qui fulerent, Disf. 14. in Anthol. n. 2.
- Bibere unguenta vino permixta solebant Veteres, Disf. 34. in Anthol. n. 6.
- Bibere vinum non solebant Veteres, nisi illud Dijs libasset, Disf. 35. in Anthol. n. 4.
- Biberet iter plus, Hercules cum Lepre contemdit, Disf. 9. in Anthol. n. 3.
- Biberant hominum sanguinem socij Catilinae, ut sedus inirent, Disf. 2. in Cic. n. 10.
- Bibisset si ex aliquâ aquâ libis avis, eam idoneam sacrificijs putabant Aegyptij, Disf. 28. in Thucyd. n. 3.
- Bibit Cicuta Socrates innotè damnatus, Disf. 83. in Cic. n. 11.
- Bibulum vinum à Biblâ Thraciæ regione, Disf. 11. in Eurip. n. 7.
- Bibliotheca Euripidis, & aliz insignes, Disf. 4. in Eurip. n. 7.
- Bibliotheca animata appellatur est Longinus, Disf. 46. in Cic. n. 5.
- Bibliotheca publicâ imagi Vaccinæ viventis posita est, Disf. 44. in Cic. n. 5.
- Bibliotheca auro, & ebore ornabantur, Disf. 2. in Liv. n. 14.
- Bibliotheca ex omnibus statuas Livij, & Virgilij amovere voluit Caligula, Disf. 6. in Liv. n. 6. 7.
- Biblis perpetuo luctu aqua fluens facta est, Disf. 26. in Eurip. n. 1.
- Biceps erat Janus, quia Apollinem, & Dianam representabat, Disf. 44. in Anthol. n. 1. *Vide. Bifrons.*
- Bidentes hostiæ quæ dicerentur, Disf. 42. in Virg. n. 7.
- Biennio maiorem vacationem vidua non concessit Augustus, Disf. 25. in Anthol. n. 4.
- Biennio sponsalia terminari sancivit Augustus, Disf. 25. in Anthol. n. 2.
- Biennium Africam Scipio perdidit, Disf. 52. in Thucyd. n. 7.
- Biennium intercedere oportebat inter duos magistratus, Disf. 89. in Cic. n. 4.
- Bifrons fingitur Janus propter scientiam prætorum, & providentiam futurorum, Disf. 30. in Liv. n. 55. & quia ortum, & occasum exprimebat, Disf. 30. in Liv. n. 58.
- Bifrons Cecrops fingebatur, quia Matrimonia instituit, Disf. 4. in Thucyd. n. 2. *Vide. Biceps.*
- Bigæ, quæ in Circensibus decertabant, Lunæ fasciæ

- cre erat, *Disi.* 20. in *Cic.* n. 14.
- Bigas** septem mist Alcibiades ad Olympicos ludens, & primam, secundam, & tertiam, vel quosdam palmam obliquit, *Disi.* 6. in *Anthol.* n. 8. *Disi.* 17. in *Thucyd.* o. 8.
- Bigas** invenerunt Phryges, *Disi.* 9. in *Thucyd.* n. 4.
- Bigas** equorum alborum trecentis Agrigaurini occurrerunt Exaneto Olympico victori, *Disi.* 28. in *Liv.* n. 1.
- Bile** se purgant canes quadam herba, *Disi.* 39. in *Cic.* n. 1.
- Bimae** oves erant huiusmodi bidentes, *Disi.* 42. in *Virg.* n. 7.
- Bipedalem** solem esse dixit Epicurus, *Disi.* 83. in *Cic.* n. 10.
- Bisones** decertabant in ludis, *Disi.* 10. in *Anthol.* n. 10.
- Bisfixi** nomen ondè emnaverit, *Disi.* 30. in *Liv.* num. 64.
- Bistnoides** dicuntur Baccantes, *Disi.* 16. in *Anthol.* n. 2.
- Bithyni** servi erant Byzantiorum, *Disi.* 20. in *Thucyd.* n. 2.
- Bithynia** Rex Prusias Hannibalem tradere Romanis voluit, ne iura hospitij violaret, *Disi.* 16. in *Liv.* n. 1.
- Blasphemant** quæ adhibebantur a Romanis in petendis magistratibus, *Disi.* 88. & 89. in *Cic.* per tot.
- Blasphemant** plerumque ebrii, *Disi.* 65. in *Anthol.* n. 29.
- Blasphemia** convenire putat Clemens Alexandrinus, *Disi.* 24. in *Cic.* n. 4.
- Blèmes** ab Anteliano dicti sunt in triumpho, *Disi.* 25. in *Liv.* n. 19.
- Boracio** in foro templum Heraclei Victoris erat, in quo eorum exhibebant triumphantes, *Disi.* 29. in *Liv.* n. 6.
- Bocchi** imaginem deicere voluit Marcius, ideo Sylla ei infensus fuit, *Disi.* 5. in *Liv.* n. 1.
- Buddromion** est mensis Augustus, *Disi.* 6. in *Anthol.* n. 6.
- Bona** antiquos poetis, *Disi.* 75. in *Anthol.* n. 5.
- Bonorum** servi erant Thessalorum, & a quibusdam Thessalorum vocantur, *Disi.* 20. in *Thucyd.* n. 1.
- Bonorum** patriam relinquere noluerunt, & Menestis, & Penestis quare appellati sint, *Disi.* 20. in *Thucyd.* n. 1.
- Bonii** spirasgo coronabant sponsas, *Disi.* 30. in *Thucyd.* n. 3.
- Bonorum** Hippotaurum vitæ exciderunt, quia in eos recepissent raptores puellæ, *Disi.* 15. in *Eurip.* n. 5.
- Bonorum** sibilus est Enbaes terramotus, *Disi.* 48. in *Thucyd.* n. 30.
- Bonorum** nives singula centum viginti viros crebent, *Disi.* 42. in *Eurip.* o. 15.
- Bonorum** ingenium hebes significat proverbium: *for Bonorum*, *Disi.* 7. in *Liv.* n. 4.
- Bonorum** nutritæ vices, *Disi.* 18. in *Liv.* n. 4.
- Bonorum** tempore Augusti floruit, malus poeta appellatur a Strabone, *Disi.* 16. in *Anthol.* n. 1.
- Bonorum** nomen ex igne, & ære constare putavit, *Disi.* 72. in *Anthol.* n. 5.
- Bona** vestalis, quæ incesta decederet, sebant publica, *Disi.* 31. in *Liv.* n. 1.
- Bona** corporis, & fortunæ Peripatetici summo bono contineri existimabant, *Disi.* 45. in *Cic.* n. 6. *Disi.* 55. in *Cic.* n. 5. *Disi.* 65. in *Cic.* n. 6. *Disi.* 55. in *Cic.* n. 4.
- Bona** omnia divitijs contineri dixit Aristoteles, *Disi.* 9. in *Thucyd.* n. 1.
- Bona** fortunæ ebervant animos, *Disi.* 13. in *Thucyd.* n. 1.
- Bona** fortunæ non parant veram felicitatem, *Disi.* 11. in *Eurip.* n. 12.
- Bona** verba docere iubebantur, quam iubeantur scire linguas, *Disi.* 44. in *Virg.* n. 4.
- Bona** nulla est mulier, *Disi.* 15. in *Anthol.* n. 2. 3.
- Bona** Des est eadem ac Verba, & Ceres, *Disi.* 38. in *Anthol.* n. 4.
- Bona** Dea est Mais, *Disi.* 38. in *Anthol.* n. 8.
- Bona** rancum petenda sunt, non alia res, ut faciebatur Spectatorum Civitas, *Disi.* 41. in *Anthol.* n. 4.
- Bona** mixta sunt malis, *Disi.* 6. in *Anthol.* n. 18. *Disi.* 17. in *Anthol.* n. 8. *Disi.* 41. in *Anthol.* n. 5. *Disi.* 17. in *Thucyd.* n. 6. *Disi.* 35. in *Thucyd.* num. 1.
- Bona**, quæ artibus comparantur, stultis sunt, idem Mercenarius saxo quadrato insitit, *Disi.* 81. in *Anthol.* n. 3.
- Bona** sacra non occultanda, sed iis necedenda, quia sunt Dei dona; sinquin Deus illa aufert, *Disi.* 80. in *Anthol.* n. 8.
- Bona** Societas quingente dracmis estimata fuit, *Disi.* 32. in *Thucyd.* n. 10.
- Bona** Dea nomine crebatur terra, *Disi.* 38. in *Anthol.* o. 2. 7. *Disi.* 31. in *Liv.* n. 31.
- Bona** Dea in sacris stupro commisso Clodius Rempublicam perturbare non destitit, *Disi.* 11. in *Thucyd.* o. 3. *Disi.* 2. in *Cic.* o. 11.
- Bona** Dea in sacris Clodius uxorem Cæsaris corrupt, *Disi.* 15. in *Anthol.* o. 21.
- Bona** fortunæ simulacrum quom impetrare non potuisset Adolefens se Interemit, *Disi.* 22. in *Cic.* n. 6.
- Bona** etiam molieres mulieris sunt, *Disi.* 15. in *Anthol.* n. 22.
- Bona** Dea sacra in oculo sebaor, nec licebat matribus ea spectare, *Disi.* 38. in *Anthol.* n. 1. & *Disi.* 2. in *Cic.* o. 12.
- Bona** Dea sacrificabatur suis pregnant, *Disi.* 38. in *Anthol.* n. 7.
- Bona** si non sint melioris conditionis, quam malitiam non florent, *Disi.* 20. in *Eurip.* o. 1. & 23.
- Bona** pramij efficiendi essent, etiam si stellas cogentibus agerent, *Disi.* 9. in *Virg.* o. 2.
- Bona** cognomen iodium est Phocioni, *Disi.* 20. in *Eurip.* n. 18.
- Bona** civis officio non defuerunt Gracchi, *Disi.* 35. in *Cic.* n. 3.
- Bona** principum Orons idem adorabant Persæ, *Disi.* 71. in *Anthol.* n. 9.
- Bona** appellabantur Peones, *Disi.* 26. in *Virg.* n. 4.
- Bona** paternis privatus est Pugil, eo quod in certamine adeo de formis esset, ut à trave non agnosceretur, *Disi.* 12. in *Anthol.* n. 4.

- Bonis fortunæ affluentes agrè ferunt mortem ,
Difs. 82. in Anthol. n. 1.
- Bonis genij Ægyptij tribuebant Orientem, ma-
lis autem Occidentem, Difs. 7. in Eorip. n. 2.
- Bonis, & malis post mortem quid contingat iuxta
Stoicos, Difs. 9. in Eorip. o. 3. 10.
- Bonitatem Antipatri eius legatis laudantibus di-
xit Hyperides, uolle fe bonum domium ,
Difs. 77. in Cic. nom. 4.
- Bono Damoni libabatur Antiqui, antequam coo-
vivium inirent, & quare, Difs. 44. in An-
thol. n. 22.
- Bono Universi compenfat damna partium ipsius
Deus, Difs. 35. in Thucyd. n. 7.
- Bonorum omnium socrum Ostridem Ægyptij
potabant, Difs. 19. in Thucyd. n. 4.
- Bonos a malis dignosci desiderabat Eoripides, &
Socrates, Difs. 2. in Eorip. n. 7.
- Bonos homines evadere post mortem bonos ge-
nios aliqui crediderunt, Difs. 35. in Virg. n. 6.
- Bonum summum in quibus rebus collocariot va-
riæ scdm philosophorum, Difs. 41. in Anthol.
n. 2. Difs. 1. in Eorip. n. 11. Difs. 16. in Eorip.
n. 8. Difs. 45. in Cic. n. 6. 7. Difs. 55. in Cic. o. 4.
Difs. 65. in Cic. n. 5. 6.
- Bonum summum esse unum opinatus est Eccli-
des Megarensis, Difs. 56. in Cic. n. 2.
- Bonum virum dicere Lacedæmonij colligerunt
consilium utile, quod malus vir attulerat,
Difs. 33. in Cic. n. 4.
- Bonum summum animi tranquillitate definivit
Democritus, quam Evessio occupavit, Difs.
45. in Cic. n. 2.
- Bonum imperare plagis occiduis, septentriona-
libus, & ortivis opimati sunt Manichæi, Difs.
29. in Thucyd. n. 3.
- Bonum vocant Athenienses Phocionem, & ta-
men interfecerunt, Difs. 27. in Thucyd. n. 11.
- Bonum consilium qui attulisset, aureo latere do-
nabatur, licet verberaretur, si contra senten-
tiam Regis Persarum esset, Difs. 32. in Thucyd.
n. 8. Difs. 21. in Liv. n. 5.
- Bonus esse debet perfectus orator, Difs. 33. in
Cic. num. 2. Difs. 34. in Cic. num. 3. 7. Difs.
35. 36. in Cic. per tot.
- Bonus Dæmon appellatus est Bacchus, Difs. 23.
in Anthol. n. 8.
- Bos tauri nomine significatur, Difs. 22. in An-
thol. n. 9. 11.
- Bosphoræus dominis Agrippa triumphum recu-
pavit, & ornamentis contentus fuit, Difs. 25.
in Liv. n. 9.
- Bovem immolabant imperatores Lacedæmonij, si
prudentiâ bellum confecissent, sio viribus ge-
lum, Difs. 28. in Anthol. n. 3. Difs. 24. in Liv.
num. 10.
- Bovem primus Prometheus immolavit, Difs. 22.
in Anthol. n. 4.
- Bovem ex Myrthâ, & ture confecit Empedo-
cles, & aromatis conditum distribuit populo,
quum io Olympijs curru vicisset, Difs. 2. in
Anthol. o. 8.
- Bovem fordam, bocest gravidam, mactabant in
Fordicidijs, Difs. 30. in Liv. n. 53.
- Boves eximie magnitudinis quod producat, Ita-
lia vocatur, Difs. 36. in Thucyd. o. 5.
- Boves quadrsti qui dicantur à Colomellâ, Difs.
46. in Thucyd. o. 6.
- Boves agens arstor, & cum latrone congregiens
salutatoris genus erat, Difs. 17. in Anthol. n. 5.
- Boves mactandi non sunt, Difs. 22. in Anthol. n. 4.
- Boves immolasse Pythagoram ob repertum pro-
blema geometricum inverisimile, Difs. 22. in
Anthol. n. 5.
- Boves agetores immolari lege prohibuit Solon,
Difs. 22. in Anthol. n. 6.
- Boves sacrificabantur Iovi, Difs. 22. in Anthol.
n. 7. 8. uddè origloem id habuerit, Difs. 22.
in Anthol. n. 8.
- Boves, & equum, & arma Sponsa, & Spoofus fi-
bi iovicem mirebant apud Germanos, Difs.
28. in Thucyd. n. 9.
- Boves Geryonis abigentes Herculem Livius
narrat, Difs. 39. in Thucyd. n. 3.
- Boves Herculis abigentes Morte indicavit, & au-
rurs ab eâ appellata sit, Difs. 55. in Thucyd. n. 8.
- Boves quinquennes sacrificabantur, Difs. 43. in
Virg. o. 8.
- Boves salicci, quia plerunque candidi erant, in
triumphis mactabantur, Difs. 43. in Virg. n. 3.
- Boves Apollini furatus est Mercurios, & in poe-
mam costus esse iuram illi tradere, qui eam
coocessit Orpheo, Difs. 74. in Anthol. n. 5.
- Boves candidi si non reperiebantur, cretâ deeli-
bantur, Difs. 43. in Virg. n. 2.
- Bovis corio federe supplicationis genus apud Sey-
thas Difs. 26. in Thuc. n. 7. Difs. 22. in Eorip. n. 8.
- Bovis corio Prometheus contextit duas portio-
nes, quarum alterâ carnes continebantur, alterâ
viscera, & ossa, & Juppiter secundam co-
legit, inde institutum, ut carnes comederen-
tur, & viscera Dijs adolerentur, Difs. 25. in
Anthol. n. 7.
- Bovis coria quantum soli occuparent mercati
Tyrj Byrlim arcem in eo condiderunt, Difs.
22. in Virg. n. 2.
- Bovis mugira Æneas admonitus urbem Æneam
condidit, deinde Ænon appellatam, Difs. 15.
in Liv. n. 5.
- Bovem furam Apollini factum à Mercurio, Difs.
74. in Anthol. n. 5.
- Brachia sub veste continebant Juvenes Lacedæ-
monij, Romani verò per annum dumtaxat,
Difs. 54. in Anthol. n. 6.
- Brachmanes philosophi apud Indos, Difs. 24. in
Cic. n. 6.
- Branchus populum laori ramo aspergebat, ru-
pestis cessaret, & carminia cani io honorem
Apollinis iocisset, Difs. 14. in Thucyd. o. 10.
Difs. 38. in Thucyd. n. 6.
- Brasmatias appellat Ammianus Marcellinus ge-
nus quoddam terremotuum, Difs. 48. in Thucyd.
n. 23.
- Brasas esse geos terramotuum ferunt, Difs. 48.
in Thucyd. o. 23.
- Bretania vox Athenæi significat Brutiam, Difs.
24. in Eorip. n. 3.
- Brevc ver quare dicatur ab Ovidio, Difs. 65. in
Anthol. n. 5.
- Brevem primam syllabam vocis Phœnacus fecit
non

non rite Sidonius Apollinarius, *Disf.* 87. in *Cic.* n. 1.
 Breuem, & longam eandem syllabam Græci frequenter faciunt, *Disf.* 56. in *Anthol.* o. 13.
 Brevitas Sallustij suspicior a Quintiliano, *Disf.* 3. in *Virg.* n. 1. *Disf.* 6. in *Liv.* u. 3.
 Brevitas Virgilij, *Disf.* 3. in *Virg.* u. 1. & seqq.
 Brevitas vitæ nos ad læticiam hortari debet, *Disf.* 32. in *Anthol.* n. 1. *Disf.* 13. in *Anthol.* u. 4.
 Brevitas Sallustij non probaretur in oratore, & quæ in eo requiritur, *Disf.* 84. in *Cic.* u. 2.
 Briareus auxilium Iovi tulit, quam illum Dij in vincula vellet conjicere, *Disf.* 28. in *Virg.* u. 4.
 Brison dialecticam maxime excolit, *Disf.* 60. in *Cic.* n. 1.
 Britanni hospitibus feri erant antiquitus, *Disf.* 34. in *Thucyd.* n. 6. *Disf.* 7. in *Liv.* n. 4.
 Britannia imperio adiecta Claudius urbem auxit, *Disf.* 23. in *Liv.* n. 11.
 Britannia incognita erat antiquitus, & ideo Atheniæ vox *Berraria* uox eam significat, *Disf.* 14. in *Eurip.* n. 1.
 Britannism, & Orchades insulas imperio adiscerunt Claudius, & ceteri Principes, *Disf.* 9. in *Liv.* n. 14.
 Britannium idcirco Cæsar erex servos habebat, *Disf.* 21. in *Thucyd.* n. 4.
 Britannium quum adijisset Cæsar, supplicatio viginti dies habita est, *Disf.* 25. in *Liv.* n. 7.
 Britannicum fratrem interfecit Nero, *Disf.* 19. in *Thucyd.* n. 9.
 Britannos esse Autochthonas Diodorus Siculus arbitrat, *Disf.* 4. in *Thucyd.* n. 10.
 Brizo Dea interpretationis somniorum, *Disf.* 29. in *Eurip.* n. 9.
 Bruchis, & cucheis nihil nobiliores esse dicebat Antisthenes Atheniensis, quoniam se terribili edibus iactabant, *Disf.* 4. in *Thucyd.* n. 7.
 Brumam anni magni fuisse diluvium aliqui tradiderunt, *Disf.* 53. in *Thucyd.* u. 11.
 Brutus an ratione utatur, *Disf.* 22. in *Anthol.* n. 3. *Disf.* 38. 19. in *Cic.* per tot. *Vide. Animatio.*
 Brutis intelligenda est vox *Berraria*, qua utitur Athenæus, *Disf.* 14. in *Eurip.* n. 3.
 Brutiani, quod primi ad Annihalem defecissent, tanquam publici magistratuum serui habebantur, *Disf.* 10. in *Thucyd.* n. 1.
 Brutij fidi fuerunt Hannibali, quia veniam a Romanis desperabant, *Disf.* 51. in *Thucyd.* n. 8.
 Brutorum, & Lucanorum in finibus erat fluvius Acheron, *Disf.* 21. in *Anthol.* u. 14.
 Brutus tenuerunt Lucii Epistaphyrij, & Ozolæ comites Aiscis Oilei, *Disf.* 15. in *Thucyd.* n. 6.
 Bruto denominatus su sit mensis Ianus, *Disf.* 30. in *Liv.* u. 46. 67.
 Brutum ferientem ne videret Cæsar sibi veste caput involvit, *Disf.* 24. in *Eurip.* n. 3.
 Brutum, & Cassium quod laudasset Crematius Cordus accusatus, acem sibi confecit, *Disf.* 6. in *Liv.* n. 1.
 Brutum, & Cassium laudat Livius, licet Augusti amicitia polleret, *Disf.* 6. in *Liv.* u. 4.
 Brutus populum, & milites eloquentia impellit ad prosequendum Regem, *Disf.* 36. in *Cic.* n. 14.
 Brutus ut Patriæ saluti consulere, filium interfecit, *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 2.

Brutus, & Cassius interfecto Cæsare *nummos* cum pileo, & duobus pugionibus *cutendos* curarunt, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 4.
 Bryaxis unus ex sculptoribus, qui *calstrum* Mausoleum, *Disf.* 31. in *Anthol.* n. 2.
 Bubalei quatuordecim in Ida Anchisæ parentabant, *Disf.* 15. in *Liv.* n. 6.
 Bubus Indici vescebantur Cynamynj ideo agriculturam spernabantur, *Disf.* 81. in *Cic.* n. 5.
 Buccino vestes purpureo colore insciuntur, *Disf.* 25. in *Eurip.* n. 13.
 Bucephalum Alexander sexdecim talentis emit, *Disf.* 6. in *Anthol.* n. 9.
 Bucephalus ornatus neminem, præter Alexandrum, fastorem padebatur, *Disf.* 39. in *Cic.* n. 7.
 Bucolicis nomen suum posuisse Virgilium dicebat Palamon, quia presagierat futuram omnium iudicem, *Disf.* 6. in *Cic.* n. 7.
 Bucolicum carmen invenerunt Siculi, *Disf.* 33. in *Thucyd.* u. 1.
 Bugonium, & Europam scripsit Eumelus Pœtes, *Disf.* 35. in *Anthol.* n. 8.
 Bulbos cum nucleis pineis, & Erucæ succo, & pipere apponebant in oculis, *Disf.* 29. in *Thucyd.* u. 9.
 Bularchus pistoris quilibet, *Disf.* 48. in *Cic.* u. 5.
 Bulengerus refellitur, quum tradit ludos Romanos duos dies celebrari, *Disf.* 19. in *Cic.* n. 1.
 Bullæ inclusa amuleta contra invidiam dependebant e collo triumphantium, *Disf.* 28. in *Liv.* n. 13.
 Bupalus sculptor ignobilis, *Disf.* 48. in *Cic.* n. 5.
 Buphagus vocatur laras propter voracitatem, & Herculi sacra est, *Disf.* 9. in *Anthol.* n. 3.
 Buphonia pro re antiquissima accipit Aristophanes, *Disf.* 22. in *Anthol.* n. 8.
 Buphonia sacra unde ita appellata fuit, *Disf.* 22. in *Anthol.* n. 8.
 Buphonus appellabatur sacerdos Iovis Pol ei a corde boem, *Disf.* 22. in *Anthol.* n. 8.
 Bura Achæ urbe terramotu concidit, quod Achæi supplices a templo Neptuni Heliconij ahstulerant, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 4. *Disf.* 14. in *Thucyd.* n. 1. *Disf.* 48. in *Thucyd.* o. 3. 7. 8.
 Baricho Demetrii Adulatori templum constituerunt Athenienses, *Disf.* 27. in *Thucyd.* u. 14.
 Baris curvatura aratri, *Disf.* 23. in *Liv.* u. 6.
 Barnes Deus libidinum, *Disf.* 18. in *Thucyd.* n. 10.
 Bastis, quia immanissimus fuit, dicitur Neptuni filius, *Disf.* 19. in *Anthol.* u. 5.
 Busridem laudavit Polycrates, *Disf.* 28. in *Cic.* n. 4.
 Bustum in lege duodecim tabularum accipitur pro sepulcro, *Disf.* 24. in *Thucyd.* u. 5.
 Buthigæ apparatus fecit Nero, quum primum barbam posuit, *Disf.* 41. in *Anthol.* n. 14.
 Buxo sibi & becebant Phryges, *Disf.* 60. in *Anthol.* n. 1.
 Buxus in formas ferrum figurabatur, *Disf.* 23. in *Cic.* n. 7.
 Byblis apud Fuscibium, *Disf.* 68. in *Anthol.* u. 7.
 Byrsam arcem Tyrij vocarunt, quia eam condiderant in solo, quod corio bovis occupant, *Disf.* 22. in *Virg.* n. 2.

Byssa erant nomen arcis Carthaginis, quod significat locum munium, Dis. 21. in Virg. n. 7.
 Byssina vestes Ægyptij primi consecerunt, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.
 Byzacii agri frugem centuplicem reddunt, Dis. 21. in Virg. n. 11.
 Byzantij non licebat torporibus habere novacula, Dis. 42. in Anthol. n. 7.
 Byzantinus orator dixit leges se habere, quomodo ipse veller, Dis. 79. in Cic. n. 8.
 Byzantiorum servi erant Bithyni, Dis. 20. in Thucyd. n. 2.
 Byzantium quum venisset Pausanias, loci delicti corruptus est, Dis. 13. in Thucyd. n. 1.
 Bizantium quum Constantinus transtulit imperium, Romæ decreverat, Dis. 13. in Liv. n. 12.
 Byzantium excindere cupientes milites Xenophon compressit, Dis. 9. in Cic. n. 2.

C

C Abiros vocabant Deos Samothracum, Dis. 38. in Anthol. n. 1.
 Caccabe dicta est Carthago, quia esput equi inventum est in fundamentis, Dis. 21. in Virg. num. 6.
 Caci subollitur Livius ad explicandam rem maximam, & Herculis religionem, Dis. 39. in Thucyd. n. 1.
 Caccm Recarans quidam interfecit, Dis. 7. in Anthol. n. 8.
 Cadaver Euripidis Athenienses per legatos perierunt, Dis. 3. in Eurip. n. 14.
 Cadaver quadraginta cubitorum ereditum est fuisse Orionis, aut Osi, Dis. 6. in Eurip. n. 11.
 Cadaver Orestis erat sexdecim cubitorum, Dis. 6. in Eurip. n. 11.
 Cadaver domini in Tiberem proiectum canis sustentabat, ne mergeretur, Dis. 21. in Eurip. num. 13.
 Cadaver ne reperiretur, Alexander moribundus se precipitare voluit in Euphratem, ut Deus exultaretur, Dis. 43. in Thucyd. n. 4.
 Cadavera convivarum cognovit Simonides memoriam locorum, Dis. 87. in Cic. n. 5.
 Cadavera Persæ non concremabant, Dis. 69. in Anthol. n. 6. 7. & si quis concremaret, puniretur, Dis. 69. in Anthol. n. 7. Ægyptij pariter non concremabant, Dis. 69. in Anthol. num. 7.
 Cadavera Persæ non humabant, Dis. 70. in Anthol. num. 1. contra, Dis. 70. in Anthol. n. 2. 3.
 Cadavera cum quantitate auri sepeliebantur, Dis. 33. in Anthol. n. 13.
 Cadavera Ægyptij interdum in insula quadam sepeliebant, Dis. 83. in Anthol. n. 5. Dis. 24. in Thucyd. n. 8.
 Cadavera abluuntur aqua apud omnes, Dis. 70. in Anthol. n. 4. secus est apud Persas, Dis. 70. in Anthol. n. 4. 7.
 Cadavera ante ostium proponebantur pedibus in viam spectantibus, Dis. 22. in Thucyd. n. 6.
 Cadavera plerumque in vijs sepeliebantur, ut

viarores mortalitatis admonerentur, Dis. 24. in Thucyd. n. 4.
 Cadavera omnis e Delo asportantur quum eam purgarent, Dis. 39. in Thucyd. n. 2.
 Cadavera cremabantur in campo Martio, Dis. 24. in Thucyd. n. 3. an Græci comburent, Dis. 24. in Thucyd. n. 9.
 Cadavera Barbari non concremabant, Dis. 24. in Thucyd. n. 10. *Vide. Corpora mortuorum. Mortuorum.*
 Cadaveri Alexandri Augustus coronam auream imposuit, Dis. 32. in Anthol. n. 7.
 Cadaverum odorem vulvæ ex intervallo multorum millium sentiant, Dis. 37. in Cic. n. 5.
 Cadentis fides quidam iuxta Plinium, Dis. 10. in Eurip. n. 4.
 Cadi cenum vini chii erat in convivio, quod Cæsar actio triumpho populo exhibuit, Dis. 29. in Liv. n. 7.
 Cadiscus Crete promontorium, Dis. 66. in Anthol. n. 1.
 Cadmus litteras in Græciam attulit, Dis. 14. in Cic. n. 8.
 Cadmus Asylum aperoit, & ideo dicuntur ipsi homines e denebris serpentis nati, Dis. 25. in Thucyd. n. 8. 9. Dis. 9. in Liv. n. 6.
 Cadmus divitijs Regnum Thebarum adeptus est Dis. 7. in Thucyd. n. 7.
 Cadmus aur, metalla, & constellation primis invenit, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.
 Cadusorum equitatus sequebatur Cyrum, Dis. 21. in Liv. n. 3.
 Cæcina Severus censuit rem ultioni, quum Tiberius mortem Germanici vindicasset, Dis. 24. in Anthol. n. 8.
 Cæcitas dicenda est mors, Dis. 21. in Eurip. n. 1. 5.
 Cæcos efficit fortunæ sortis, quum & ipsi cæci sit, Dis. 4. in Liv. n. 1.
 Cæcum pater in Cornelius urgebat, ideo Scipio appellatus est, Dis. 36. in Anthol. n. 2.
 Cæcus inierat sacris Cæceris, & oculorum sensum recuperavit, Dis. 36. in Anthol. n. 1.
 Cæcus quod esset Homerus Pythijs certare non potuit, Dis. 1. in Anthol. n. 7.
 Cæcus fingitur Plautus, quia divitiis indignis largitur, & dignos pretereat, Dis. 33. in Anthol. n. 2.
 Cæces amor est flagitium a poetis, Dis. 56. in Anthol. n. 8.
 Cæcus factus est Stesichorus, quod Helena malodixisset, Dis. 26. in Eurip. n. 8.
 Cæde in poëtem Theonem abstinent Hypsipyle, & ideo in exilium acta est, Dis. 6. in Anthol. num. 4.
 Cæde commissi homines iustabantur, Dis. 53. in Thucyd. n. 23.
 Cæde Carmanor explevit Apollinē, Dis. 3. in Anthol. n. 7.
 Cæde ne se ullis contaminaret, Tians pontificum maximus acceperit, Dis. 10. in Anthol. n. 15.
 Cæde maris absolutus est Orestes, quia ulciscendi causâ patris interfecerat, Dis. 12. in Eurip. n. 5.
 Cædes plerumque in convivijs fiebant, ideo infli-

I N D E X.

71

- sternum, ut partes singulis traderentur, Disf. 49. in Anthol. n. 8. Disf. 30. in Cic. n. 4.
- Cedes Marij victoris, Disf. 2. in Cic. n. 3. Sylle, Disf. 2. in Cic. n. 6. 7.
- Cedes hominum aequi expatijs queritur Ovidius Disf. 33. in Thucyd. n. 25.
- Cedibus Amicorum, & Clyti sui servatoris oh solum vinum se se contaminavit Alexander, Disf. 44. in Anthol. n. 12. Disf. 65. in Anthol. n. 19.
- Celebs Plato vixit, ideo senex sacris placavit matoram, Disf. 15. in Anthol. n. 2.
- Celiharj hacth erines novae nuptae discrimina- bantur, Disf. 28. in Thucyd. n. 1.
- Celibes Augustus venit capere ex testamento eorum, qui proximi non essent. Disf. 25. in Anthol. n. 1.
- Celibes mulabantur Censorer, Disf. 25. in Anthol. n. 4.
- Celibes apud Laedemonios etiam puniebantur, Disf. 25. in Anthol. n. 5.
- Celibum sepulcris imponebatur puerum Hy- dra, Disf. 32. in Anthol. n. 9.
- Celisy Rhodigini. *Vide. Celisy.*
- Calum, *Vide. Calum.*
- Cementitij perietes minus tati sunt in terra mo- tibus, quam lateritij. Disf. 48. in Thucyd. n. 37.
- Caneus hastam suam tantum adorabat, Disf. 50. in Anthol. n. 1. & egebat hospites, ut pro Deo colerent, Disf. 25. in Virg. n. 6.
- Cannensibus vidis, eorumque Rege ohtrun- so Romulus triumphavit, Disf. 24. in Liv. n. 1. 3. & templum Iovi Pherecrio statuit, Disf. 10. in Anthol. n. 18.
- Cannini, & plures alij populi in urbem recepti sunt, Disf. 9. in Liv. n. 6.
- Cannum sibi tanquam thorasem circumdat Ieh- neumon cu Crocodilo dimicaturus, Disf. 38. in Cic. n. 7. *Vide. Livum. Latum.*
- Capio senatum oppugnavit, Disf. 35. in Cic. n. 2.
- Capio infidiatos est Augusto, Disf. 42. in Thu- cyd. n. 4.
- Caremonias funerum invenit Plato, Disf. 7. in Eurip. n. 12.
- Caremonias sacrorum Cereris instituit Eumol- pos, Disf. 39. in Anthol. n. 9.
- Ceruleos color, quo utebatur factio Veneta an- rigarum autemnam exprimebat, Disf. 20. in Cic. n. 1.
- Cesar, quom Consulatum peteret, ut absentis ratio haberetur, non impetravit, Disf. 89. in Cic. n. 3.
- Cesar amplitudinem urbis porrexerat, Disf. 23. in Liv. n. 12.
- Cesar invitatus ad agnoscendum Ligario adductus est a Cicerone, Disf. 47. in Cic. n. 5.
- Cesar vigesimum primum agens annum Dolibellam in iudicium vocavit, Disf. 86. in Cic. n. 1.
- Cesar seditionem sedavit milites appellando Qol- riter, Disf. 9. in Cic. n. 2.
- Cesar quadragies novies collatis signis dimicavit, Disf. 27. in Liv. n. 3.
- Cesar immerito Catanem reprehendit, quod vino indulgeret, Disf. 14. in Anthol. n. 3.
- Cesar uxorem corruptam a Clodio in sacris Bonae Deae repudiavit, Disf. 15. in Anthol. n. 22.
- Cesar triumphans ascendit *Capitolium* quadra- ginta Elephantis Lyncechos gestantibus, Disf. 24. in Anthol. n. 4. Disf. 28. in Liv. n. 3.
- Cesar impeto populi concrematus est in foro, Disf. 29. in Anthol. n. 1.
- Cesar adolescens prostratus podicitia Nicomedi adversa frim laboravit, Disf. 29. in Liv. n. 2.
- caivos erat, Disf. 29. in Liv. n. 2. alienis oxo- ribus non abstinebat, Disf. 29. in Liv. n. 2.
- Cesar aetio triumpho populum excepit convi- vio, in quo quantum vini consumpserit, & quot morans, Disf. 29. in Liv. n. 7.
- Cesar coronas aureas his mille octingentas vigin- tiduas tulit in triumpho, quorum pleraque decem pondo fuerant, Disf. 29. in Liv. n. 7.
- Cesar quina milia draehmarum singulis militi- bus largitus est, Disf. 29. in Liv. n. 9.
- Cesar in triumpho centenas draehmas populo viritum distribuit, Disf. 29. in Liv. n. 10.
- Cesar Pompeio devicto non triumphavit, sed Pompeij Liberis vidis, Disf. 24. in Liv. n. 12.
- Cesar Mithridatis trophaea de Trisario non deie- cit, Disf. 24. in Liv. n. 6.
- Cesar everfor libertatis largitionibus quom inf- ficere non posset, conversos est ad hellum civile, & aere alieno oppressos, & scelestos libenter sibi adingebat, Disf. 12. in Thucyd. num. 3. Disf. 4. in Liv. n. 4. 5.
- Cesar praefendus est Alexandro Magno, Disf. 10. in Liv. n. 2.
- Cesar aetatis anno decimosexto praetexam de- posuit, Disf. 42. in Anthol. n. 17.
- Cesar morituros sibi caput veste involuit, Disf. 24. in Eurip. n. 3.
- Cesar Germanos inclusos emisit, & fugientes trucidavit, Disf. 6. in Thucyd. n. 12. Gallos metu simulato adduxit, ut illorum castra in- vaderent, & sic eos oppedit, Disf. 6. in Thu- cyd. n. 13.
- Cesar quae populo viritim diviserit, Disf. 25. in Anthol. n. 3.
- Cesar, & Alexander plura, quam alij, strate- gemata exegit, Disf. 28. in Anthol. n. 8.
- Cesar res se gessit, ut iure interfectus videretur, Disf. 78. in Anthol. n. 4.
- Cesar ah ijs, quos provexerat, est interfectus, Disf. 79. in Anthol. n. 3.
- Cesar lthmam fodere tentavit, Disf. 7. in Thu- cyd. n. 2.
- Cesar hellum civile concitavit propter res alie- nom, quod contraxerat, Disf. 7. in Thucyd. n. 8. & Disf. 12. in Thucyd. n. 3.
- Cesar in tempestate gubernatorem vetuit time- re oh fortunam suam, Disf. 80. in Anthol. n. 1.
- Cesar reprehensus fuit, quod in spectantis epi- stolis, & libellis legendis, & referendis va- esaret, Disf. 21. in Cic. n. 1.
- Cesar quare non molestus ferret Ciceronem e medio tolli, Disf. 2. in Cic. n. 11.
- Cesar Decembris dies duos addidit, Disf. 30. in Liv. n. 49.
- Cesar Pompeium libenter carpit tanquam amu- lum, Disf. 57. in Thucyd. n. 2.
- Cesar quom in Britanniam transiit, tres servos habebat, Disf. 21. in Thucyd. n. 4.
- Cesar trecenta Germanorum *millia* cecidit, By.

- Dis. 83. in Anthol. n. 7. Dis. 16. in Liv. n. 2. & tamen eos potius iritavit, quam domuit, Dis. 83. in Anthol. n. 4.
- Cæsare** interfecto Brutus, & Cassius numerum cum pīco, & pugionibus duobus eundem occiderunt, Dis. 29. in Liv. n. 4.
- Cæsare** interfecto Cicero auctor senatus fuit, ut decerneret, ne quis eorum, quæ gessit fuerant, meminisset, Dis. 6. in Thucyd. u. 13. Dis. 8. in Liv. n. 6.
- Cæsare** interrogante, quare in electione partis errasset, quid Cæcero responderit, Dis. 13. in Thucyd. n. 5.
- Cæsare** interfecto Sol per annum serè obscuratus est, Dis. 10. in Thucyd. n. 6. Dis. 38. in Thucyd. n. 9.
- Cæsare** regni insignie accepturus Rex Armeniæ Roman venit, Dis. 22. in Liv. n. 4.
- Cæsarem** impudicum dixerunt malevoli, Dis. 12. in Thucyd. n. 3.
- Cæsarem** puerum malè pretextatum ut caveret, Sylla Pompeium admonuit, Dis. 13. in Thucyd. u. 5.
- Cæsares** quum triumphabant, gestabant ramum laureum decerptum a Silvis, quem produxerit ramus, quem tenentem gallinam deiecerat Aquila in gremium Livie, Dis. 28. in Liv. n. 10. 11. *Vide. Imperatores.*
- Cæsares** qui non essent, non triumphabant, sed tantum ornamentis insignibantur, Dis. 25. in Liv. n. 8.
- Cæsares** etiam viventes aras, & templa consecrati sunt, Dis. 24. in Anthol. n. 6.
- Cæsares** appellabantur etiam filii Imperatorum, non enim Augusti, Dis. 29. in Anthol. u. 6.
- Cæsares** quum consecrabantur, ipsa Cælum decerni dicebatur, Dis. 23. in Anthol. u. 8.
- Cæsari** trecentos captivos immolavit Augustus, Dis. 17. in Eurip. n. 7.
- Cæsari** sales Cicero propriè tribuit, Dis. 16. in Cic. u. 5. Dis. 27. in Cic. u. 1.
- Cæsari** concessum est post triumphum, ut semper a lauro coronam gesseret, Dis. 19. in Liv. num. 11.
- Cæsari** morbus profuisset eo die, quo a coniaris trucidatus est, Dis. 41. in Anthol. n. 6.
- Cæsari** quot dierum supplicationes decrevit fuerint, Dis. 25. in Liv. n. 7.
- Cæsari** exitiosum fuit diadema non recusasse, Dis. 21. in Liv. n. 18.
- Cæseribus** etiam convivia fiebant in India, quod veruit Theodorici Rex, Dis. 20. in Cic. n. 3.
- Cæseris** somnium, quo portendebatur illi dominum Orbis terrarum, Dis. 19. in Eurip. u. 6.
- Cæseris** oratio illius enim ardorem indicat, Dis. 2. in Eurip. n. 2.
- Cæseris** legatus Labienus quoties Cæseris auspiciis militavit, semper prospero eventu usus est, nunquam verò, quom Pompeianas partes sequutus est, Dis. 83. in Cic. n. 5.
- Cæseris** res gessit, Dis. 10. in Liv. n. 2. Dis. 27. in Liv. u. 3. Dis. 52. in Thucyd. u. 7.
- Cæsar** Patris in delubro dicata est ab Augusto Venus e mari emergens ab Apelle depicta, Dis. 19. in Anthol. n. 2.
- Cæsar** in aræ palmarum ortus est, & alia sub eiusdem statui, Dis. 24. in Anthol. n. 3.
- Cæsar** fuit socer militum docentes constitit, Dis. 19. in Cic. n. 3.
- Cæsar** ad se habuit iururandum præstant, qui in se Cæsar iurebant, Dis. 26. in Cic. n. 4.
- Cæsar** in iure dicundo assidue, Dis. 26. in Cic. n. 2.
- Cæsar**, & Pompeij ante bellum civile ignem Vestæ extinctam secut, Dis. 31. in Liv. n. 9.
- Cæsar** Candidatus proverbium est, Dis. 88. in Cic. n. 6.
- Cæsar** ætate secularis trium dierum fuerat, Dis. 10. in Liv. n. 50.
- Cæsar** Circus Maximus qua magnitudine esset, Dis. 20. in Cic. n. 6. *Vide. Iulius Cæsar.*
- Cæsarem** consecratio quomodo fieret, Dis. 14. in Anthol. n. 9.
- Cæserum** etiam statui eundem honorem exhibebant, ac templis, Dis. 25. in Thucyd. n. 11.
- Cæsarem** prius Hadrianus herbam sluit, Dis. 42. in Anthol. n. 8.
- Cælestius** Bassus somniavit se reperturum Thesaurus Didonis, idque etiam Neroni persuasit, & eis non reperit sibi mortem conscivisse, Dis. 41. in Thucyd. n. 8. *Vide. Cælestius.*
- Cælonia** potionem amatoriæ Caligula dedit, quæ insaniū fecit, Dis. 6. in Liv. n. 5.
- Cælibus** decertare hospites cugebat Amyct Bebrycum Rex, Dis. 11. in Anthol. n. 2.
- Cælibus** quot interfecti fuerint, Dis. 12. in Anthol. n. 3.
- Cælion** Paris appellavit Hymnum, quem in Isthmum Veneris compulvit, Dis. 19. in Anthol. n. 4.
- Cælu** decertantes animo vincit dicebantur, Dis. 15. in Thucyd. n. 14.
- Cælu** decertare suos cives veterunt Lacedæmonij, Dis. 15. in Thucyd. n. 1.
- Cælus** Veneris omnes illecebras continebat, Dis. 19. in Anthol. n. 3. *Vide. Cælus.*
- Cælus** quid esset, & quomodo consecutus, Dis. 22. in Anthol. n. 1. *Vide. Cæsum.*
- Cæ** sponsa vocabatur, & Cæus sponsus, & quare, Dis. 31. in Thucyd. n. 3.
- Cæciem** quod dicitur Aeneas, & unde appellaverit Dis. 25. in Liv. n. 6.
- Cæij** Antonij secus argentea erat, Dis. 2. in Liv. u. 8.
- Cæij** Principis domus magnitudo, Dis. 2. in Liv. u. 15.
- Cæius** tenebat Isthmum perrumpere, Dis. 7. in Thucyd. n. 2.
- Cæius** Funbris Sexvolam vulneravit, & quum ille convellisset, accusavit, & quum interrogaretur, in quo accusandus esset, respondit, quod non totum telum corpore recepit, Dis. 17. in Cic. n. 3.
- Cæius** Orchius Tribunus Plebis legem Orchiam tulit, quæ conviviarum numerus finiebat, Dis. 3. in Liv. n. 5.
- Cæius** Grecchus boni civis officio, non defuit, Dis. 35. in Cic. u. 3.
- Cæius** Fannius in petitione Consulatus adiutor

- rem habuit Caium Gracchum, Diss. 89. in Cic. n. 5.
- Cais Gracchus occisus est ab Opimio, Diss. 95. in Cic. n. 6.
- Cais Imperator gemmas calceis inferebat, Diss. 24. in Cic. n. 4.
- Calus Caelius Claudius Isidorus reliquit servorum quatuor millia centum sexdecim, Diss. 25. in Thucyd. n. 8.
- Calabirâ in insulâ Nepruni sacra Virgo administrabat, Diss. 31. in Liv. n. 1.
- Calabra Curia sacris tantum faciendis dedicata erat, Diss. 29. in Cic. n. 14.
- Calamis statuum sculpsit Apollini Alexeaco cessit Athenis peste, Diss. 38. in Thucyd. n. 6.
- Calamis utebantur Amazones ad praelium inopndum, Diss. 57. in Thuc. n. 11. *Vide. Calamites.*
- Calamitas ab Homero appellatur Deus, Diss. 18. in Thucyd. n. 9.
- Calamitas significatur a terræmotu, Diss. 48. in Thucyd. n. 35.
- Calamitates Reipublicæ Romanæ senescentiæ, Diss. 5. in Liv. n. 1. usque ad finem.
- Calamitates potentium frequentiores, & graviores, Diss. 5. in Eurip. n. 3.
- Calamitates hominum miserum Heraclitus flebat, Diss. 57. in Cic. n. 4.
- Calamitates horum videre non tam molestum est, quam inopndum, opem ferre, Diss. 82. in Cic. n. 5.
- Calamitati, & Contumelle terrarum potionem tribuit Panyasis, Diss. 14. in Anthol. n. 6.
- Calamitatibus vexati amittunt amicos, Diss. 79. in Anthol. n. 2.
- Calamoboso quare Antipatrum appellatur, Diss. 63. in Cic. n. 7.
- Calamos cæcis quis primus coniunxit, Diss. 62. in Anthol. n. 1.
- Calamos Orchomenius apertis tibiis consuevit, & affus stultus, Diss. 60. in Anthol. n. 2. *Vide. Calamis.*
- Calani in honorem hibeodi certamen instituit Alexander, in quo trigintaquinque statim expirarunt, Diss. 65. in Anthol. n. 30.
- Calathus in monumento positus, quom Acanthus per eum perperisset, offendit rationem capituli Corinthij consuevit, Diss. 6. in Thuc. n. 8.
- Calcare fastum Platonis dixit Diogenes, quom ledum erus existeret, Diss. 24. in Anthol. n. 8.
- Calcatibus Ephorum indigere dicebat Hecrates, Theopompum verò freno, Diss. 57. in Thucyd. n. 3.
- Calcei Sicyonij parum viriles habebantur, Diss. 24. in Cic. n. 3.
- Calcei genus corinthius, Diss. 6. in Eurip. n. 8.
- Calceis diversis ab alijs utebantur Alcibiades, qui Alcibiades vocantur, Diss. 37. in Thucyd. n. 6.
- Calceis ferè nunquam utebantur Socrates, Diss. 24. in Cic. n. 2.
- Calceis nati pueros vulgè Lycurgus, Diss. 24. in Cic. n. 3.
- Calceis quod virilibus oterentur femina Romanæ laudantur, Diss. 24. in Cic. n. 4.
- Calceos, quos induxerat, suis molibus consecrat Hippion Eius, Diss. 28. in Cic. n. 7.
- Calceos aptos pedi hoo apparere, quando premunt, dixit Drusus, ita & oxorem, Diss. 15. in Anthol. n. 12.
- Calceos magnos exiguis pedibus sutor si conficiat, improbat, sic & ornat, qui parus rebus magnam accommodat orationem, Diss. 2. in Virg. n. 1.
- Calceos sorites gestabant Consules, purpureos Principes, sericeos senatores, Diss. 22. in Liv. n. 22.
- Calceos gemmatos an primus Diocletianus gestaverit, Diss. 22. in Liv. n. 25. 26.
- Calceus præpostere indutus Augustus seditionem militarem porrendit, Diss. 42. in Thucyd. n. 6.
- Calceibus impetratus Socrates minime nesciebat, Diss. 55. in Cic. n. 2.
- Calcei expertem arenam dicebat Senecam esse Caligula, Diss. 6. in Liv. n. 7. Diss. 48. in Cic. n. 15.
- Calculis albis dies laceris numerabant Thracæ, tristes autem nigri, Diss. 5. in Eurip. n. 3.
- Calculis ludens Canius expectavit mortem, Diss. 9. in Eurip. n. 5.
- Calculorum ludo eum lunâ ludens Mercurius quomodo quinq; dies effecerit ex eius lace, Diss. 33. in Virg. n. 5.
- Calculus famulo immiscente cibo elephas cinerem in ollam coniecit, Diss. 39. in Cic. n. 6.
- Calende quare lunoni sacre essent, Diss. 30. in Liv. n. 10. 11.
- Calende fabarum quare appellarentur Iouis, Diss. 30. in Liv. n. 46.
- Calendis triginta asses impendere ex Lege Liciniâ in cenâ licebat, Diss. 3. in Liv. n. 5.
- Calendis Martijs deos feminis mittebantur, idem Juvenalis eos appellat feminæ, & Martialis futuris hie feminæ, Diss. 30. in Liv. n. 37.
- Calendis Jun. exadti sunt Reges, Diss. 30. in Liv. n. 46.
- Calendis Ianuarijs annos inchoabatur, & omnis dulcia libabant, ut omen anni essent, qui nihil amari haberet, Diss. 30. in Liv. n. 62.
- Calida aquæ fontes, quibus delicisum causâ lavantur, Herouli fieri erant, Diss. 9. in Anthol. num. 2.
- Calidum esse solem negavit Aristoteles, Diss. 83. in Cic. n. 10.
- Caligo indicium pestis, Diss. 38. in Thucyd. n. 9.
- Caligo signum terræmotus futuri, Diss. 48. in Thucyd. n. 27.
- Caligula anno ætatis vigesimo herbam deposuit, Diss. 42. in Anthol. n. 5. & prætextam deposuit, & togam sumpsit, Diss. 42. in Anthol. num. 27.
- Caligula conscientia scelerum agitata fulgura, & tonitrus minima timebat, Diss. 19. in Thucyd. n. 20. Diss. 6. in Liv. n. 6.
- Caligula cenasti sibi senatores stare ad pedes tanquam servos passus est, Diss. 22. in Thucyd. n. 14.
- Caligula profudit victis sexies milies sesteridum, quod reliqueret Tiberius, Diss. 32. in Thucyd. n. 20. Diss. 21. in Liv. n. 22.
- Caligula imperante securalia quinq; dies sumant, Diss. 30. in Liv. n. 50.

- Caligula desiderabat, quod Populus Romanus unam haberet cervicem, ut omnes uno iūo trucidaret, *Disf. 10. in Anthol. n. 26.*
- Caligula se Latiale Iovem iussit vocari, *Disf. 24. in Anthol. n. 7.*
- Caligula sibi templum extraxit, & dedicavit, *Disf. 24. in Anthol. n. 7.*
- Caligula ceoties festertium unā cenā profudit, *Disf. 3. in Liv. n. 9.*
- Caligula permittit lectitari historiam Cremotij Cordi, *Disf. 6. in Liv. n. 1. feelestissimus fuit. Disf. 6. in Liv. o. 5.*
- Caligula Virgilium, Homerum, Livium, sicut omnes bonos improbat, *Disf. 6. in Liv. o. 5. 6. 7. Disf. 68. in Cic. n. 7.*
- Caligula amatorio poculo a Caxoiti haufto infans scdus est, *Disf. 6. in Liv. n. 5.*
- Caligula simularis Deorum caput demere, & suum imponere cogitavit, *Disf. 6. in Liv. n. 6.*
- Caligula triumphum adornavit, quom conchas legisset, *Disf. 6. in Liv. n. 6. & Disf. 25. in Liv. n. 8.*
- Caligula cogitavit sumere Diadema, sed ab amicis deteritus est, *Disf. 22. in Liv. n. 17.*
- Caligula oraculo moeritis exitium sibi imminere, ioterficiendum mandaverat Cassium Leogloom, & a Chares Cassio interfectus est, *Disf. 10. in Virg. o. 4.*
- Caligula dixit Senecam esse arenam sine calce, *Disf. 6. in Liv. n. 7. Disf. 48. in Cic. n. 2.*
- Caligula ingentes Liburnas fabrieavit, *Disf. 14. in Eurip. o. 4.*
- Callondas frater Arati, *Disf. 72. in Cic. n. 5.*
- Callicles apud Platonem potat philosophiam medicrater attingendam, *Disf. 44. in Cic. n. 1.*
- Callidus in petendi Prætorii adiutorem habuit Merellum Pium, *Disf. 29. in Cic. n. 5.*
- Calligures, quid significet, *Disf. 75. in Cic. o. 3.*
- Callimachus verbis infectus est Diodorum dislethcum, *Disf. 66. in Cic. n. 2.*
- Callimachus dicere solebat magnum librum magnom malum esse, *Disf. 8. in Anthol. o. 7.*
- Callinus poëta post Hesiodum floruit, *Disf. 9. in Cic. o. 5.*
- Calliope musarum præstantissima, *Disf. 19. in Virg. n. 1.*
- Calliope so fit Mater Orphei, *Disf. 17. in Anthol. n. 10. Disf. 73. in Anthol. n. 5.*
- Calliopes, & Apollinis filius Hymeneus, *Disf. 29. in Thucyd. n. 3.*
- Callipho virtutem, & voluptatem esse somnom bonum censuit, *Disf. 45. in Cic. n. 8.*
- Callippos exstimavit Solem, & Luom annis septuaginta sex in eundem locum restitit, *Disf. 53. in Thucyd. n. 11. Disf. 30. in Liv. n. 75.*
- Callipygos Venus colebatur a Syracusanis, *Disf. 75. in Cic. n. 3.*
- Callirhoë fons postea Enneacrunos dictus, cuius aqua in sacrificijs, & optiis utebantur Athenienses, *Disf. 28. in Thucyd. o. 3. 4.*
- Callisthenes Aristotelis auditor benevolentiæ Alexandri floruit, deinde ab eodem interfectus est, *Disf. 32. in Virg. o. 1. Disf. 64. in Cic. n. 6.*
- Callisthenes orator tempore Demosthenis floruit, *Disf. 11. in Cic. n. 5.*
- Callistheos oratorum pene more historiā con-
- scripsit, *Disf. 45. in Cic. n. 3.*
- Callisti liberti in censione erat triginta columna ex onyche, *Disf. 2. in Liv. n. 22.*
- Callisto ex Jove procreavit Areadē qui Areadis nomen dedit, *Disf. 68. in Anthol. n. 3.*
- Calor nullus superaret ioc loco, iocquem Æmylia velum coniecit, & tamen exaruit, *Disf. 32. in Liv. n. 8.*
- Calor quid sit, *Disf. 10. in Anthol. n. 23.*
- Caloris, & frigoris pognam efficere terræmotum potavit Serston, *Disf. 48. in Thucyd. o. 13.*
- Calpen, Riphæos montes, Phlegmā, & Alpes in eadem regione collocaut Orpheos, *Disf. 3. in Thucyd. n. 3.*
- Calpen terræmotus diremitit Abylā, *Disf. 48. in Thucyd. n. 22.*
- Calphurnius sicolus fuit, *Disf. 33. in Thuc. n. 3.*
- Calvi subtilitati noo cedit Cicero, *Disf. 52. in Cic. n. 4.*
- Calumnia Henrici Glareani in Liviom refellontur, *Disf. 7. in Liv. per tot.*
- Calumnias litigantium ioc reprimere, Astrom Marlyn in foro posuerunt, *Disf. 61. in Anthol. n. 8.*
- Calvo Iovi sacrificabaut Argivi, *Disf. 10. in Anthol. n. 20.*
- Calvus Nero dictus est Domitianus ob servitium, *Disf. 10. in Anthol. n. 26.*
- Calvus erat Cæsar, *Disf. 29. in Liv. o. 2.*
- Calvus Vrinum adolescens ioc iudiciū vocavit, *Disf. 86. in Cic. n. 1.*
- Calydonium aprum Peleus petens Eurytioonem interfecit, *Disf. 53. in Thucyd. o. 23.*
- Caman cum alijs sex urbibus Cyrus donavit Pytharcho Cazyeno, *Disf. 32. in Thucyd. n. 7.*
- Camarinam ne moveas, proverbium oode emanaverit, *Disf. 54. in Thucyd. n. 4.*
- Camhyfes Rex Persarum quottannos regnaverit, *Disf. 7. in Liv. n. 6.*
- Camhyfes quom audisset mulieres Ægyptijs ioc venero congressu ceteris antecellere, petiit ab Amasi filium, qui misit Nititem, ea autem impulit Camhyfen ad bellum inferendum Ægyptijs, *Disf. 15. in Anthol. n. 23. Disf. 55. in Eurip. o. 5.*
- Camhyfes morte affici Crosum iussit, quod ipsi contrariam sententiam haberet, *Disf. 22. in Liv. n. 5.*
- Camhyfes Smerdim fratrem interfecit, regnum tamen amisit, *Disf. 10. in Virg. o. 6.*
- Camhyfes ooluit egere Tyrios ad subigendam Carthaginem eorum colociam, *Disf. 20. in Virg. o. 4.*
- Camhyfes solitudines Æthiopū aggrediens ex exercitum perdidit, *Disf. 48. in Thucyd. o. 2.*
- Cameti, & molli quot verbebat pecuniam exercitus Dario, & ceterorum Regum, *Disf. 53. in Thucyd. o. 8.*
- Camelinam medullam gustabant Persæ, antequm matrimonio iungerentur, *Disf. 30. in Thuc. o. 3.*
- Cameloparales decertabant in ludis, *Disf. 10. in Anthol. n. 10. Disf. 25. in Liv. o. 19.*
- Cameloparalis eor sic appelletur, *Disf. 16. in Anthol. n. 5.*
- Camere aureæ Salacijs, *Disf. 7. in Thucyd. n. 5.*

INDEX.

75

- Camera ebore fulgebant, *Disf. 2. in Liv. n. 13.*
 Camerae balnei vitro conditam Seneca testatur, *Disf. 2. in Liv. n. 14.*
 Camesena dida est Italia a Camese, qui cum Isao regnavit, *Disf. 36. in Thucyd. u. 7.*
 Cami filius Melires, *Disf. 7. in Anthol. u. 7.*
 Camillo Veiji capiei quadratum supplicatio decreta fuit, *Disf. 25. in Liv. n. 6.*
 Camillus Patrie parei est appellatus, *Disf. 20. in Eurip. n. 9. Disf. 29. in Liv. n. 1. Disf. 25. in Cic. n. 7. Disf. 36. in Cic. n. 50.*
 Camillus, & Posthumus Censores maldarunt eos, qui Calibes ad senectutem pervenerant, *Disf. 25. in Anthol. n. 4.*
 Camillus quinquies Dictator fuit, *Disf. 20. in Eurip. n. 9.*
 Camillus quodd albis equis triumphasset, iu exilium pulsus est, *Disf. 12. in Liv. n. 9. Disf. 28. in Liv. n. 1. 25.*
 Camillus Falerijs vidis non triumphavit, quia eos armis non subegerat, *Disf. 24. in Liv. n. 10.*
 Camillus Faliscis tradidit magistrum eorum proditorem, *Disf. 20. in Thucyd. n. 6.*
 Camillus iniuriam a Patria acceptam ultus non est, *Disf. 51. in Thucyd. n. 6.*
 Camillus triumphavit minio illius, *Disf. 28. in Liv. u. 7.*
 Camillus dicebatur is, qui mundum muliebrem & utensilia Sponis ferebat, *Disf. 31. in Thucyd. n. 7.*
 Camirus unus ex tribus filijs Cercaphi, qui in Insula Rhodo tres urbes condiderunt, *Disf. 26. in Anthol. n. 3.*
 Camma mulieri formosissima apud Galatas exitium attolit pulchritudo, *Disf. 41. in Anthol. n. 7.*
 Camenarum ades erat extra portam Capenam, unde antiquius foras Camena dicta est, & fons erat, a quo porta fontialis dicta est, *Disf. 29. in Liv. n. 5.*
 Campani Gabijs sacrificantibus urbem opprimere tentarunt, *Disf. 23. in Liv. n. 4.*
 Campani Hannibali fidi fuerunt; quia veniam desperabant, *Disf. 51. in Thucyd. n. 8.*
 Campani docuerunt Romanos gladiatoribus uti in convivijs, *Disf. 3. in Liv. n. 13.*
 Campani iuxta Servium appellati sunt Opici, vel Ofci, *Disf. 36. in Thucyd. n. 2.*
 Campania serpentibus abundabat, ut Servius tradit, *Disf. 36. in Thucyd. n. 2.*
 Campanie litus inter, & Oslum Octavius multos feros sparsit, & quinquennio proximo cavat, ut si quis scarum cepisset, mari redderet, *Disf. 3. in Liv. n. 6.*
 Campanis obsequijs frustra opem tulit Hannibal, *Disf. 83. in Cic. n. 3.*
 Campanorum Septasia, *Disf. 34. in Anthol. n. 4.*
 Campi lapidei quomodo facti sunt in Gallia, *Disf. 48. in Thucyd. n. 32.*
 in Campo Martio locus tabulatis conclusus dicebatur sepius, & ovilia, *Disf. 30. in Liv. n. 22.* sed ex eo ad Patres comitia transiit Tiberinis, *Disf. 88. in Cic. n. 6.*
 in Campo Martio cadavera cremabantur, *Disf. 24. in Thucyd. n. 3.*
 in Campo Martio Lustrum peragebatur, *Disf. 51. in Thucyd. n. 9.*
 Canales argentei erant iu balneis, *Disf. 2. in Liv. n. 14.*
 Canam Vestam cur dixerit Virgilius, *Disf. 43. in Anthol. n. 6. 7. Disf. 31. in Liv. n. 28.*
 Cancer Lunae domus est, *Disf. 30. in Liv. n. 36.*
 in Cancro quum sidera omnia convenirent, Mundum conflagraturum Berofus tradit, *Disf. 30. in Liv. u. 80.*
 in Cancro, & Capricorno cur planetae retrocedant iuxta aliquos stoicos, *Disf. 10. in Eurip. n. 4.*
 Cancros marinos vrant fues, quum hyoscynam comederunt, *Disf. 6. in Thucyd. n. 4.*
 Candaulem interfecit uxor, a quo mognopere diligebatur, *Disf. 55. in Anthol. n. 40.*
 Candaules Lydis imperabat, quum Romulus Romam edificavit, *Disf. 23. in Liv. n. 5.*
 Candidi togā non solum magistratum petentes, sed etiam ceteri Romani utebantur, & quae differentia esset, *Disf. 89. in Cic. n. 1.*
 Candida vestis erat sacrificantium, *Disf. 45. in Virg. n. 4.*
 Candida erat toga, quae ex ephebis excedentibus dabatur, *Disf. 30. in Liv. n. 38.*
 Candidi veste utebatur populus Cal Ian. *Disf. 30. in Liv. n. 62.*
 Candidi victimae in triumphis mactabantur, ideo boves falisci idonei erant, *Disf. 12. in Anthol. n. 7. Disf. 29. in Liv. n. 6. Disf. 43. in Virg. n. 2.*
 in omnibus sacrificijs probabantur, *Disf. 43. in Virg. n. 3.*
 Candidati quibus arcibus in petendis magistratibus populi suffragia sibi quaererent, *Disf. 88. 89. in Cic. per tot.*
 Candidati quare sine tunica ambitent, *Disf. 89. in Cic. n. 2.*
 Candidati trinandinam habebant ad petendum, *Disf. 30. in Liv. n. 20.*
 Candidati Aurorae exortu quasdam preces peragebant sub dio, *Disf. 19. in Liv. n. 9.*
 Candidatos velato capite angures statuabant, *Disf. 19. in Liv. n. 55.*
 Candidatus Cefaris proverbium est, *Disf. 88. in Cic. n. 6.*
 Candidatus Augusti appellabatur, qui Principis orationes recitabat; postea Quasor Sacri Pallij dicebatur, *Disf. 89. in Cic. n. 8.*
 Candidi dies pro felicijs accipiuntur, *Disf. 30. in Liv. n. 15.*
 Candoris eximij gallinam rimum lauteum tenentem aquila deiecit in gremium Liviae, *Disf. 28. in Liv. n. 12.*
 Canebant Romani in convivijs fortia facta virorum, *Disf. 3. in Liv. n. 10. & Achilles, Disf. 3. in Liv. n. 12.*
 Canebantur iu Nuptijs obsecra carmina, quae Fescunina vocabantur, *Disf. 29. in Thuc. n. 50.*
 Canem venerabantur Aegyptij, quod Anubis canis specie fingeretur, *Disf. 23. in Anthol. n. 5.*
 Canem Macedones dilecebant in duas partes, inter quas traducebatur exercitus, qui iustrabatur, *Disf. 53. in Thucyd. n. 6. Vide. Cenz.*
 Canes stropas chorus a dextera in sinistram movebatur, Antistrophas a sinistra in dexteram, *k 2*

- ram; Epodos, consulebat, Dis. 39. in Liv. num. 12.
- Canes dicitur fuisse Furia a Virgilio, Dis. 18. in Thueyd. n. 8.
- Canes occidebantur de suis, Dis. 23. in Thueyd. n. 5.
- Canes non sentiunt vestigia ferarum circa Aetnam propter odorem florum, Dis. 33. in Thueyd. n. 4.
- Canes diebantur sepulchrales, quia Hircani illis voranda tradebant cadavera, Dis. 24. in Thueyd. n. 10.
- Canes erigebantur ex orbe, quum scirent Heresi publice sciant, Dis. 9. in Anthol. n. 10.
- Canes duos, alterum in orbe, alterum ruri nutritum Licurgus in concionem adduxit, & edulia, & Damam illis obijci iussit, Dis. 53. in Anthol. n. 6.
- Canes Proserpinae Pythagore appellabant Planetas, Dis. 11. in Thueyd. n. 7. Dis. 30. in Virg. n. 2.
- Canes interdum Heliogabalus iunxit ad eum, Dis. 28. in Liv. n. 4.
- Canes herbam quendam hile se porgaos, Dis. 39. in Cie. n. 1.
- * Canibus an discerptus sit Euripides, Dis. 3. in Eurip. n. 11. Vide. *Canem. Canis.*
- Canicularis annus parvus, & magnus quid esset apud Aegyptios, Dis. 30. in Liv. n. 72.
- Canini mores dicuntur impudentissimi, Dis. 84. in Anthol. n. 9.
- Canis quare immolaretur in facies, quare expiandi causam fuit, Dis. 30. in Liv. n. 28.
- Canis est victima Heecata, Dis. 30. in Liv. n. 28.
- Canis adduxit Glaucem Cicharistum, Dis. 22. in Cie. n. 6. Xenophontis puerum, Dis. 22. in Cie. n. 6.
- Canis uomen philosopho conuenit, Dis. 84. in Anthol. n. 4. & maxime Diogeni, & quare, Dis. 84. in Anthol. n. 5.
- Canis cura Aueilla commissa erat, Dis. 21. in Thueyd. n. 16.
- Caois rapuit femora hostie Diomo Heresi rem diuinam faciente, inde loco Cynofarges nomen inditum est, Dis. 84. in Anthol. n. 6.
- Canis impudentissimus omnium animalium, Dis. 56. in Anthol. n. 2. Dis. 84. in Anthol. n. 9.
- Canis, & Orionis inter ortum Classis trecentarum quinquaginta oariorum tempestate perijt, Dis. 66. in Anthol. n. 4.
- Canis eoneham comederat, & os illius singulone sturne pastor laniauerat, inde color purpureus repertus, Dis. 7. in Anthol. n. 11.
- Canis Oresthei ramum peperit, qui confectus uvas protulit, Dis. 46. in Anthol. n. 1.
- Canis infantem Cyrum superiorem nutrij, Dis. 18. in Liv. n. 4. Dis. 84. in Cie. n. 4. seu mulier Spaco dida, quare uox eanem significat, Dis. 18. in Liv. n. 10. Aulioleum, Dis. 18. in Liv. n. 4.
- Canis feram insequens quom ad trivium petuenisset, datus vias exploravit, tertium uero odore non captato statim ingressus est, Dis. 39. in Cie. n. 4. Vide. *Canem. Canes. Canum.*
- Canistrum panibus oolothum deferens in oaptijs
- puer quid iocularetur, Dis. 31. in Thueyd. n. 8.
- Canities Numae pueri significavit eius prodentium, Dis. 18. in Liv. n. 8.
- Canios ludens calculis expectavit ultimam supplicium, Dis. 9. in Eurip. n. 5.
- Canarum munimine se aduersus feras in Iuda defendebant, Dis. 10. in Anthol. n. 13.
- Canensem post eladem Cereris Sacra intermissa sunt, Dis. 31. in Anthol. n. 9. & Dis. 40. in Thueyd. n. 7.
- Canensis elade aeepti Romani contra leges legionem e servis conserpserunt, Dis. 76. in Cie. n. 8.
- Canensis proelio superstitibus milites ignominia senatus notavit, & extra Italiam amodoavit, Dis. 4. in Liv. n. 2.
- Canopum eondidit Menelao, & a Canobo gubernatore appellavit, Dis. 35. in Thueyd. n. 6.
- Canos capillos habuit Traianus solito maturis, Dis. 24. in Anthol. n. 1.
- Canendo vocem amississe dicitur Hymenaeos in nuptijs Ariadne, & Liberi Patris, Dis. 29. in Thueyd. n. 6.
- Canere quom Nero non satis commodum, tamen credebatur theatro plaudenti, Dis. 41. in Thueyd. n. 7.
- Canor eximios Timotheos, Dis. 27. in Thueyd. n. 7.
- Canores ferre semper mensis adhibebantur, Dis. 21. in Thueyd. n. 8. 11. & quid canereot, Dis. 21. in Thueyd. n. 9.
- Canores apud Graecos non erant servi, Dis. 22. in Thueyd. n. 9.
- Canores, & Canestres diversis nominibus appellatae, Dis. 21. in Thueyd. n. 11.
- Canoris Cleonis statum posuerunt Theani, non autem Pindari, Dis. 15. in Thueyd. n. 5.
- Canis Lyrae quare Amphion moros Thebarum extruxisse dicitur, Dis. 22. in Cie. n. 7.
- Canis Aves auguriorum facientes dicitur Osejnes, Dis. 19. in Liv. n. 10.
- Canis lunam e Caelo deduci crediderunt Veteres, Dis. 10. in Thueyd. n. 7.
- Canum lusciniarum non vineant homines voce, Dis. 17. in Cie. n. 7.
- Canum homines didicerunt a Luscinijs, Dis. 6. in Thueyd. n. 2.
- Canum suaviorem Lusciniarum nidificantes in sepulcro Orphei acquirerebant, Dis. 73. in Anthol. n. 1.
- Canoleia una ex Vestalibus, quae a Numae captae sunt, Dis. 11. in Liv. n. 15.
- Canum adoratus acutissimus, Dis. 37. in Cie. n. 5.
- Canum fides erga dominum etiam mortuorum, Dis. 21. in Eurip. n. 13. Vide. *Canem. Canis.*
- Capena potestatem urbem ingrediebantur triumphantes; ideo etiam triumphalis dicta est, Dis. 28. in Liv. n. 3. Dis. 39. in Liv. n. 5.
- Capenam ad portam senatus, & Magistratus obuia procedebant triumphanti, Dis. 25. in Liv. n. 15.
- Caphareis seopulis Naoplius suspendit ignem, quibus Graeci alii perierunt, Dis. 39. in Virg. n. 8. 9.
- Capi proprie dicuntur Virgines, quom Vestales eliguntur, Dis. 31. in Liv. n. 3. etiam Fla-

- mines, Augures, & Salij Epl. dicitur, Disf. 31. in Liv. u. 3.
- Capillamentum, quæ est coma textilis appellabatur, Disf. 35. in Eurip. n. 17.
- Capillata, seu capillaris arbor dicebatur ex, ex qua comas suspendebant ephēbi, Disf. 43. in Anthol. n. 83.
- Capillati quare appellentur pueri, Disf. 43. in Anthol. u. 56 & Antiqui, Disf. 43. in Anthol. num. 17.
- Capilli Novæ Nuptæ culbari hæcâ discriminentur, Disf. 28. in Thucyd. n. 1.
- Capilli Traiano solito maturius incanuerunt, & quid Plinius de hoc dixerit, Disf. 24. in Anthol. n. 1.
- Capillis nigris homines diligebant Ægyptij, rufos autem oderant, Disf. 25. in Eurip. u. 17.
- Capillos tingere Medes docuit, Disf. 9. in Thucyd. n. 4. Vide Crimis Coma.
- Capistrum invenit Marfyas, & quid sit, Disf. 62. in Anthol. u. 2.
- Capita quatuor lani quid significarent, Disf. 30. in Liv. n. 58.
- Capitali supplicio se affici posse, or intelligeret triumphans, Noia e curru pendebat, Disf. 28. in Liv. n. 14.
- Capitali supplicio affici nemo poterat Athenis, quum profecta erar navis, quæ in Delum mittebatur, Disf. 77. in Anthol. n. 20. Disf. 40. in Thucyd. n. 6.
- Capite Medusæ Perseus hostes in lapidem vertebat, Disf. 10. in Anthol. n. 3. ut Attanorem, Disf. 11. in Anthol. n. 3.
- Capite Interfecti abstergebant maculas gladii occidentibus ad averendam labem, Disf. 24. in Eurip. n. 1.
- Capite canescere Panas esse Veteres crediderunt, Disf. 2. in Thucyd. n. 9.
- Capite plecti lex erat apud Athenienses, si quis bellum pro Salamine recuperanda suaderet, idcirco Solon iustitiam simulavit, ut impune illud suadere posset, Disf. 21. in Virg. n. 22. & Disf. 36. in Cic. u. 3.
- Capite puniebantur Iudices pecunia corrupti apud Romanos, Disf. 26. in Cic. u. 8.
- Capite censi apud Romanos qui dicerentur, Disf. 47. in Thucyd. n. 2.
- Capite damnatus fuisset Æschylus, quia imprudens sacra Cereris vulgaret, nisi ostendisset, se initium non esse, Disf. 38. in Anthol. n. 6.
- Capite Jovis nata est Minerva, Disf. 44. in Anthol. n. 2.
- Capite damnavit Dionysius unum, quæ vocatus ad cenam abstinuit ebrietate, & verbis, alterum verò absoluit, quæ non abstinuit, quum tamen utrique in ipsum maledixissent, Disf. 65. in Anthol. n. 19.
- Capite plectebatur apud Persas, quia Cælum violasset, Disf. 68. in Anthol. o. 6.
- Capite Regis Persarum cellis imminuebat, in qua quique millia alenturum recondebantur, quæ Cervical Regis vocabatur, Disf. 21. in Liv. n. 4.
- Capitis partem Demosthenes radebat, ut domi se contineret, & studiis vacaret, Disf. 85. in Cic. n. 1.
- Capitis partem, quæ fronti insinnet, militibus tendere iussit Thefeus, Disf. 9. in Liv. n. 8.
- Capitis partem arceffit Eutyphron apud Piræum, & iustum putat exemplo Iovis, qui Saturnum in vincula coniecit, Disf. 32. in Virg. n. 3. Disf. 56. in Cic. u. 7.
- Capitis reum damnare Pausaniam noluerunt Ephori, nisi ex eius ore prodicionem audissent, Disf. 13. in Thucyd. u. 2.
- Capitis periculo Anaxagoram liberavit Pericles Disf. 3. in Eurip. n. 6.
- Capitis iudicia primùm in Areopago habita sunt, Disf. 4. in Thucyd. n. 1. Vide Iudicia capitit.
- Capitis religio summa erat Antiquis, Disf. 24. in Eurip. n. 1.
- Capitis dolori ut mederentur, illud vinculis quibusdam colligabant, inde coronæ in convivijs adhiberi ceperunt, Disf. 35. in Anthol. n. 1.
- Capitis discernebant Vestales quæ suspiciem etiam criminis, Disf. 31. in Liv. o. 7. Vide Caput.
- Capitolij tegulis inaurandis vermilibus festum consumptum est, Disf. 2. in Liv. u. 7.
- Capitolini Iovis in gremio triumphantes laureum ramum ponebant, Disf. 28. in Liv. n. 11.
- Capitolini Jovis simulacrum diebus festis minio inducebatur, Disf. 2. in Liv. u. 7.
- Capitolini Iovis in cellâ quantum auri, & gemmarum congerisset Augustus, Disf. 2. in Liv. n. 7. Disf. 29. in Liv. n. 7. erat imago Africani Disf. 39. in Liv. n. 11.
- Capitolia deitæus est Mauius, quod a Gallis defenderat, Disf. 12. in Liv. u. 8.
- Capitolio Triumphans convivium exhibebat fœnari, & magistratibus, Disf. 29. in Liv. u. 6.
- Capitolio obfessi Romani Gallos deleverunt, inde toti Italie imminere ceperunt, Disf. 86. in Anthol. n. 3.
- Capitolio Gallos expulso quomodo ancillarum ope deleverint, Disf. 30. in Liv. u. 48.
- Capitolio dedicatam Bocchi imaginem quum Mercurius deijcere voluisset, Syllæ inimicus factus est, Disf. 5. in Liv. u. 2.
- Capitolio epulabatur senatus, quum ludi Romani celebrabantur, Disf. 19. in Cic. n. 2.
- Capitolio sedebant mulieres compræ, quia se ab love amari credebatur, Disf. 31. in Virg. n. 7.
- Capitolium a Tarquinio Superbo extructum est, Disf. 2. in Liv. u. 5.
- Capitolium Cæsar triumphans ascendit quadriga Elephantis Lyncuchos gestentibus, Disf. 24. in Anthol. n. 4. Disf. 28. in Liv. u. 3.
- Capitolium Romæ addidit Titus Tertius, Disf. 23. in Liv. u. 9.
- Capitolium flammis absumptum Catulus magnificè edificavit, Disf. 24. in Anthol. n. 1. Disf. 2. in Liv. n. 5. quid Cicero dixerit, Disf. 24. in Anthol. n. 1.
- Capitolium Sabinis Tarpeia quæ prodidit, non est illa, quæ a Numæ capta est Vestalis, Disf. 31. in Liv. u. 15.
- Capitolium quum conderetur, aves fano Termini non addixerunt, quod ostentum augures acceperunt, æternum fore Romanum imperium, Disf. 86. in Anthol. n. 7.

- Capitulum Cocorithion quomodo inventum sit, Dis. 6. in Thucyd. n. 8.
- Capnomantes vocabantur, qui per fumum vari-
cinabantur, Dis. 42. in Thucyd. n. 7.
- Cappadoes Nablium invenerunt, Dis. 9. in
Thucyd. n. 4.
- Capra nutriti Agisthion, Dis. 18. in Liv. n. 4.
- Capra quom immoletur, aqua frons asperge-
batur, non vino, Dis. 44. in Virg. n. 5.
- Caprae ferre Didamo utuntur ad evellendas
fagittas, Dis. 39. in Cic. n. 2.
- Capra quom accederent ad hiatum, vocem diver-
sam emittebant, & sic inventum est oraculum
Delphicum, Dis. 3. in Anthol. n. 5.
- Caprae Iside nutritus eo a Coreibus Iuppiter
vetustissimus, Dis. 68. in Anthol. n. 1.
- Capras colebant Mendefi, quia Panis precipuum
Decum colebant, Dis. 23. in Anthol. n. 5.
- Capreae non gignuntur in Africa, Dis. 26. in
Anthol. n. 5.
- Capreae petiit otii eupidine Tiberius, Dis. 1.
in Cic. o. 3.
- ⁱⁿCapricorno quom omnia sidera conveniunt,
orbem terrarum demersum ut tradit Berosus,
Dis. 30. in Liv. n. 80.
- ⁱⁿCapricorno, & Cancro cur planetae retrocedant
iuxta aliquos Stoicos, Dis. 10. in Eurip. n. 4.
- Capricornus Saturno attributus est, Dis. 30. in
Liv. n. 36.
- Caprifica sub arbore ancillae Non. Quint. quare
sacrum facerent, Dis. 30. in Liv. n. 48.
- Caprio patre natus est onus Baechos, Dis. 45.
in Anthol. n. 6.
- Caprotinae quare dicerentur Nonae Quintiles,
Dis. 30. in Liv. n. 48.
- Capitiosi sermones dicuntur laquei, Dis. 59. in
Cic. n. 2.
- Captivam feminam polcherrimam non violavit
Alexander, & Scipio, Dis. 84. in Cic. n. 6.
- Captivi catenis pretiosis onusti ducebantur in
triumpho, Dis. 25. in Liv. n. 16.
- Captivi, qui in triumpho ducebantur, vestes
pretiosas habebant, Dis. 25. in Liv. n. 17.
- Captivi Romani Graecis servientes a T. Quinctio
Flaminio liberati sunt, Dis. 29. in Liv. n. 3.
- Captivos trecentos immolavit Caesari Augustus,
Dis. 17. in Eurip. n. 7.
- Captivum patrem Valeriae Imperatorem filios
redimere neglexit, Dis. 24. in Eurip. n. 6.
- Caput capiti Fulvius non triumphavit, Dis. 24.
in Liv. n. 15.
- Capuum osque viam Appiam stravit Appios
Dis. 2. in Liv. n. 6.
- Capuum io Arcadia condidisse Aeneam aliqui tra-
dunt, Dis. 15. in Liv. n. 6.
- Capuum obtulerunt Etrusci, Dis. 15. in Liv.
num. 11.
- Capuum Romani oppugnabant, quom Hannibal
ad obsidendam Romam proficisceretur, Dis.
81. in Cic. n. 3.
- Capuum quare Romani funditus non everterit
sed tamen Reipublicae formam spoliavit, Dis.
56. in Thucyd. n. 13.
- Capitales fenes dicuntur sepulcro proximi, Dis.
64. in Anthol. n. 9.
- Caput rasum signum libertatis recuperatae, Dis.
29. in Liv. n. 4.
- Caput radebant, qui tempestatem effugerant
Dis. 29. in Liv. n. 4.
- Caput Servii igne ardens indicium futurae cla-
ritatis fuit, Dis. 18. in Liv. n. 8.
- Caput simulacris Deorum Caligula demere vo-
luit, & suum impoere, Dis. 6. in Liv. n. 6.
- Caput speriebat, quom honorem habebant,
magnis viris, Dis. 24. in Eurip. n. 1.
- Caput novae nuptae flammis obnovebant, Dis.
31. in Thucyd. n. 4. 7. Dis. 24. in Eurip. n. 1.
- Caput vestis involuebant, quom aliquid trise
occureret, Dis. 24. in Eurip. n. 2.
- Caput velabant sacrificantes Graeci, Albani ve-
ro, & Romani caput, & faciem velabant,
Dis. 9. in Anthol. n. 9. Dis. 24. in Eurip. n. 1.
- fecos in facis Herculis, & quare, Dis. 9. in
Anthol. n. 9.
- Caput non esse initium nervorum, sed cor af-
firmavit Aristoteles, Dis. 71. in Cic. n. 4.
- Caput Arieti quare dedicatum sit, Dis. 30. in
Liv. o. 13.
- Caput equi in fundamentis Carchaginis inventum
est, ideo Caccabe dida est, Dis. 21. in Virg. n. 6.
- Caput foribus illidebat Augustus audia clade
Variana, Dis. 22. in Thucyd. n. 8.
- Caput iurare solebant veteres, Dis. 18. in Thu-
cyd. n. 2. Dis. 24. in Eurip. n. 1.
- Caput hostis nisi Regi attulissent Carmani uxo-
rem ducere prohibebantur, Dis. 30. in Thu-
cyd. n. 2.
- Caput coronabant, qui sacrificabant, Dis. 44.
in Virg. n. 1. Vide. Capita.
- Caracalla se Alexandrum haberi voluit, Dis. 78.
in Anthol. o. 4.
- Caracitanos Sertorios miri solertia oppugnavit,
Dis. 28. in Anthol. n. 8.
- Caranus convivis adeo pretiosa monera dedit,
ut singuli agros, domosque emerint, Dis. 30.
in Thucyd. n. 11.
- Caranos Rex Macedonum antiquissimus tro-
phaeum constituit, quod leo dissecit, Dis. 14.
in Liv. n. 5.
- Carbasina vela adhibebantur in ludis, Dis. 10.
in Anthol. n. 10.
- Carbo levissimus fuit, Dis. 35. in Cic. n. 2.
- Carbo orator fuit ante Ciceronem, Dis. 15. in Cic. n. 6.
- Carbonem devicit Pompeius, Dis. 25. in Liv. n. 5.
- Carbonem accusavit Crassus adolescentem tulit, Dis.
16. in Cic. n. 6. Dis. 86. in Cic. n. 2.
- Carbonibus sublatris Ctesiphon cavite templom
Dumae labaret, Dis. 48. in Thucyd. n. 37.
- Carcere animae est corpus, Dis. 27. in Anthol.
n. 2. Dis. 48. in Anthol. n. 1.
- Carcere filij redempta est sepulchra Miltiadis,
Dis. 29. in Anthol. n. 1. Dis. 20. in Eurip. n. 16.
- Carcere coeicetus est Chiron, eo quod Hercu-
lem transportaverit, Dis. 82. in Anthol. n. 7.
- ⁱⁿCarcere coeicetus est Miltiades, Dis. 20. in
Eurip. n. 16.
- Carceres Circi a Nevio quare Oppidom ap-
pellati sunt, Dis. 20. in Cic. n. 7.
- Carceres quasodo strati fuerit, Dis. 20. in Cic. n. 7.
- Carceres in quo differant a carcere iuxta Gram-
mat.

- maticos, Disf. 20. in Cic. n. 7.
Carceres Hadrii, & Circi quid essent, Disf. 20. in Anthol. n. 6.
Carceri inclusorum vitam egere Pythagoricos dixit Alexis, Disf. 3. in Eurip. n. 5.
Careeri additus est Anaxagoras, Disf. 11. in Thucyd. n. 6. Disf. 3. in Eurip. n. 6.
Carchedon, & Pforus an fuerint Carthaginiis conditores, Disf. 20. in Virg. n. 2. Disf. 22. in Virg. n. 3. 4.
Cardine Mundierant Hyperborei, Disf. 77. in Anthol. n. 12. 13.
Cardinibus duobus vertebatur Theatrum Curionis, cui inerat populus Romanus, Disf. 2. in Liv. n. 8.
Cares tanquam servos habuerunt Leleges, Disf. 20. in Thucyd. n. 2.
Cares eorumque & salie Amerina consuebant, Disf. 5. in Anthol. n. 7.
Cares Homerus appellavit Barbaros, Disf. 8. in Thucyd. n. 2. Disf. 12. in Eurip. n. 11.
Cares navigia primos exegit: se restatur Crias apud Athenaeum, Disf. 12. in Eurip. num. 16.
Cares ex astrorum positu futuri primipredixerunt, Disf. 9. in Thucyd. n. 4.
Cares erant dimidia pars, quum Delus purgaretur, Disf. 24. in Thucyd. n. 9.
Cares impossibiles sunt, Disf. 7. in Liv. n. 4.
Carice libabantur Cal. Ian. ut omen anni essent, qui nihil amari haberet, Disf. 30. in Liv. num. 62.
Carinus Augustus gemmas calceos gessavit, Disf. 32. in Liv. n. 26.
Carmin axorem ducere non poterant, nisi prius hostis caput ad Regem perculissent, Disf. 30. in Thucyd. n. 2.
Carmanor Apollinem exiavit a caude, Disf. 3. in Anthol. n. 7.
Carmelo in Monte Syri Deum colebant sine ullo templo, aut simulacro, Disf. 29. in Liv. num. 6.
Carmen poetæ novum quidam suum esse dixit, & memoriam recitavit, Disf. 87. in Cic. n. 7.
Carmen in impudentia sacra composuit Eupolis, & Baptas nominavit, Disf. 39. in Anthol. num. 7.
Carmen Citharæ quum addidisset Apollo, Marfyam superavit, quum amies follis citharæ canens vinceretur, Disf. 61. in Anthol. n. 3.
Carmen in Ibin scripsit Ovidius, quum esset relegatus, Disf. 53. in Thucyd. n. 14.
Cremen heroicum quæ invenit, Disf. 74. in Anthol. n. 1. Disf. 75. in Anthol. n. 4. 5. Disf. 13. in Eurip. n. 2. Disf. 11. in Liv. n. 4.
Carmen Scasilij in Ciceronem audire noluit Asinius Pollio, Disf. 3. in Eurip. n. 1. Disf. 15. in Cic. n. 6. *Vide. Cœrenia.*
Carmen oulis festum, Disf. 30. in Liv. n. 53.
Carmina obscena in nuptijs canebantur ad irritandam Venerem, quæ Fescennina appellabantur a Fescennio oppido Campaniæ, non a fescino, Disf. 29. in Thucyd. n. 10.
Carmina, quæ Orpheji dicuntur, esse Cercopis tradit Aristoteles, Disf. 73. in Anthol. n. 7.
Carmina cano in honorem *Apollinis* in *Isis* Brachus, ut pestis cessaret, Disf. 14. in Thucyd. n. 10. Disf. 38. in Thucyd. n. 6.
Carmina Archilochi filius Lycambe ad suspensum perpulerunt, Disf. 6. in Virg. n. 5.
Carmina multorum poetarum antiquorum variis titulis inscripta, Disf. 8. in Cic. n. 1.
Carmina multa, quorum ignorat auctor, & falsæ sicuti auctori ascribuntur, Disf. 2. in Thucyd. n. 5. 6.
Carmina Homeri abolere voluit Caligula, Disf. 6. in Liv. n. 7.
Carmina Luesni digniora Nerone, quàm Apolline quibusdam videntur, Disf. 18. in Virg. num. 4.
Carmina Ciceronis ridenda immerito appellat Juvenalis, Disf. 48. in Cic. n. 4.
Carmin salari celebratur Mamurrius, quia Ancilia fabricaverat similia celestia, Disf. 25. in Virg. n. 6.
Carmin salati non erat nomen Veneris, Disf. 30. in Liv. n. 42.
Carmin elegiacum Solon persuasit bellum pro Salaminiensium simulans, quum capite pederetur, qui id funderet, Disf. 36. in Cic. num. 3.
Carmini salari inferebant nomina clarorum virorum, ut corrigat Germanico, Disf. 22. in Thucyd. n. 2.
Carminibus agriculturam illustravit Nicander Colophonius, quum eius esset ignarus, Disf. 62. in Cic. n. 4.
Carminibus magicis Lunam e Cælo deduci eur fabulatur poetæ, Disf. 20. in Thucyd. num. 7.
Carminibus grandinem imminuentem avertere Vestes quosdam fecerunt, Disf. 24. in Thucyd. num. 7.
Carminibus Virgilij lectis populus assurrexit, Disf. 10. in Cic. n. 3. nihil perfectius, Disf. 23. in Eurip. n. 4.
Carminibus Homeri delectant omnes cui usque ætatis sint, Disf. 50. in Cic. num. 2. *Vide. Poëma. Versus.*
Carminis bucolici inventores Siculi, Disf. 33. in Thucyd. n. 3.
Carminum Homeri studiosus fuit Lycargus, Disf. 57. in Thucyd. n. 15.
Carminum centena millia composuit Zoroaster Disf. 1. in Eurip. n. 4.
Carminum quadraginta millia scripsit Aristoteles, Disf. 1. in Eurip. n. 5.
Carminum Cypriorum condicorem reprehendit Aristoteles, Disf. 37. in Vir. n. 3.
Carminum vim ne exaudiret Luna, æra pulsabant veteres in eius defectu, Disf. 20. in Thucyd. n. 7. *Vide. Carmen.*
Carminum Stesichori suavitatem indicavit luseinia in eius ore canens, Disf. 18. in Liv. num. 8.
Carnedes memorie ostentationem fecit, Disf. 87. in Cic. n. 8.
Carnedes quum ab Atheniensibus Romam legatus missus esset, Romani dicebant non perferre, sed cogere, Disf. 28. in Cic. n. 5. 6. Disf. 63. in Cic. n. 7.
Car-

- Carnedes dicebat, nisi Chrysippus existisset, ego non existissem, *Dis.* 63. in *Cic.* n. 5.
- Carnedes onguis, barbam, comam non ronderat, *Dis.* 63. in *Cic.* n. 6. ei se magistri in disciplinam tradiderunt, *Dis.* 63. in *Cic.* num. 6.
- Carnedes in dialecticâ a Diogene eruditus fuit, *Dis.* 63. in *Cic.* n. 8.
- Carnedes ovis ex tribus legatis Romam missis orationis obestate Ulyssi comparatur, *Dis.* 43. in *Cic.* n. 4.
- Carnedes Romanos ad studii philosophiæ excitavit, *Dis.* 58. in *Cic.* o. 4.
- Carnedes novæ Academiæ auditor, *Dis.* 59. in *Cic.* n. 4. *Dis.* 63. in *Cic.* n. 5. *Dis.* 64. in *Cic.* n. 1.
- Carnedes confutator Chrysippi, & Senecarum placitis hellicorum sumptis fertat, *Dis.* 59. in *Cic.* n. 1. *Dis.* 63. in *Cic.* n. 7.
- Carnes Deo sacrificatur Cal. Ion. polce faboriâ, & lardo, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 46.
- Carnes antiqui nemquam comederant, nisi eas diis sacrificassent, *Dis.* 35. in *Anthol.* n. 4. Ideo *lephor* significat *carnes*, *Dis.* 35. in *Anthol.* n. 5.
- Carnes edit non sacrificatas, proverbium est, quod dicitur de impijs, *Dis.* 35. in *Anthol.* n. 6.
- Carnes ut consumerentur in sacrificijs, & extra diis dedicarentur, auditor fuit Prometheus, *Dis.* 15. in *Anthol.* n. 7.
- Carnes fumo dextra canavis præbebantur triumphantibus, *Dis.* 29. in *Liv.* n. 6.
- Carnes edere athletas iussit primus Pythagoras Pythagoræ philosophi auditor, *Dis.* 12. in *Anthol.* o. 5.
- Carnes bovis qui degusterant tradente supplicæ maximo sacramento rebebantur, *Dis.* 16. in *Thucyd.* n. 7. *Dis.* 22. in *Eurip.* n. 8.
- Cañibus, & sanguini animalis physica comparatus, *Dis.* 60. in *Cic.* n. 4.
- Carnibus crudis vesciebantur Baccæ, *Dis.* 46. in *Anthol.* n. 6.
- Carnibus humanis vesciebantur Cyclopes, quod indicium est somni veritatis, *Dis.* 34. in *Thucyd.* n. 9. *Læstrygonæ*, *Dis.* 34. in *Thucyd.* n. 9.
- Carabus, & lacte vesciebantur Æthiopes Macrobij, idem agriculturam aspernabantur, *Dis.* 81. in *Cic.* o. 5. *Vide. Caruncula.*
- Carnifex appellabatur Archagathus Medicus, qui primus e Peloponneso Romam venit, *Dis.* 81. in *Cic.* n. 6.
- Carnifex strigulebat apud Thurijs illum, qui legem abrogare vellet, nec persuaderet, *Dis.* 82. in *Cic.* n. 7.
- Carnivori tauri Tröglodytarum fortiores leonibus, *Dis.* 37. in *Cic.* n. 4.
- Carpathium fructum Marænes optimas ferebat, *Dis.* 3. in *Liv.* n. 8.
- Carpatho monte, & fluminibus Tibifeo, Dabubio, & Tyrâ comprehensum epatium Traianus imperio adiecit, *Dis.* 9. in *Liv.* num. 14.
- Carpento vebantur Vestales, *Dis.* 31. in *Liv.* num. 10.
- Carpenturi Messilina, & Agrippina honoris causâ senatos concessit, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 10.
- Carpentum an idem esset, ac Pileatum, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 10. Sacerdotum fuit repertis lædicis, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 10.
- Carpoeraris sedatores habeoerunt ducem Epiphanem, *Dis.* 78. in *Cic.* n. 3.
- Carthemi Lunam Deum coluerunt, *Dis.* 20. in *Anthol.* n. 19.
- Carthagine devicta Romani per totum Orbem terrarum imperium extendebant, *Dis.* 22. in *Virg.* n. 2.
- Carthagine adversas sicut recentes ostendit Carthago, or doceret eam prope esse, *Dis.* 76. in *Anthol.* n. 7.
- Carthagine eversa mores Romanorum præcipites ire ceperunt, *Dis.* 12. in *Thucyd.* o. 7. *Dis.* 36. in *Thucyd.* n. 6. *Dis.* 10. in *Liv.* o. 4. *Dis.* 12. in *Liv.* n. 6.
- Carthagine novam Scipio anno die expugnavit, *Dis.* 52. in *Thucyd.* n. 7. *Dis.* 20. in *Virg.* o. 4.
- Carthagine quare Romani everterat, *Dis.* 56. in *Thucyd.* n. 11. 13.
- Carthaginem excindendam Cato existimabat contra sententiam Scipionis Nasice, *Dis.* 56. in *Thucyd.* n. 6. *Dis.* 12. in *Thucyd.* n. 7. *Dis.* 2. in *Liv.* n. 1.
- Carthaginem, & Iulium se subacturos sperabant Athenienses, quem bellum sceculum suscepunt, *Dis.* 44. in *Thucyd.* n. 1.
- Carthaginem obediit Jarchas, Dido autem ne secundas nuptias celebrare cogeretur, mari maluit, *Dis.* 15. in *Liv.* n. 10.
- Carthaginem diu pacem viribus Romæ Fortuna conservavit, *Dis.* 22. in *Virg.* n. 1.
- Carthaginem post Minervæ peti Marius Româ pulsus a Sylla, *Dis.* 3. in *Cic.* o. 5.
- Carthaginenses potentiores erant quolibet Græcâ Republicâ, *Dis.* 44. in *Thucyd.* o. 1.
- Carthaginenses vicit in Africâ Agathocles in Siciliâ victus ab ipso, *Dis.* 44. in *Thucyd.* n. 10.
- Carthaginenses nobilissimos poetas Saturno immolabant, *Dis.* 31. in *Virg.* n. 4.
- Carthaginenses, licet barbari haberentur, philosophia incumbant, *Dis.* 64. in *Cic.* o. 1.
- Carthaginenses, nisi frustra Thynni priores gessissent, matrimonio non nucebantur, *Dis.* 29. *Thucyd.* n. 11.
- Carthaginenses Hannonem ex arce elecerunt, quod leonibus mansuetudinis utebatur, *Dis.* 22. in *Anthol.* n. 1.
- Carthaginenses ad meliorem spem erexit Xanthippus Lacedæmonius, & Regium viatorem, cepit, *Dis.* 18. in *Anthol.* n. 7.
- Carthaginenses amici Romanis, donec aberant longè ab eorum finibus, *Dis.* 7. in *Thucyd.* o. 11.
- Carthaginenses Quadruplem invenerunt, *Dis.* 9. in *Thucyd.* n. 4.
- Carthaginenses fraudulenti, *Dis.* 7. in *Liv.* o. 4.
- Carthaginensibus Siciliam invadentibus Timoleon eorum regionem aggressus est, *Dis.* 45. in *Thucyd.* n. 6.
- Carthaginensibus bellum intulerunt Romani pul-

INDEX.

81

- pulso ex Italia Pyrho, Dis. 44. in Thuc. n. 6.
 Carthaginiensibus nulla gens potentia rerum marinarum cōparari poterat, Dis. 55. in Thuc. n. 6.
 Carthaginiensis classis quot navibus constaret, Dis. 14. in Eurip. n. 8.
 Carthaginiensium classis e portu exeuntes videbat quidam e Siciliā, Dis. 12. in Eurip. n. 6.
 Carthaginiensium multitudo, Dis. 21. in Virg. n. 1. Dis. 9. in Liv. n. 17.
 Carthaginiis ambinus erat vincti eriam illia passuum, Dis. 21. in Virg. n. 1.
 Carthago servanda semper auctor fuit Scipio Nasica, Dis. 12. in Thucyd. n. 7. Dis. 56. in Thucyd. n. 6.
 Carthago sepe videri solita Siculis, Dis. 33. in Thucyd. n. 5.
 Carthago eur antiqua dieatur a Virgilio, Dis. 20. in Virg. n. 3.
 Carthago liberata fuit a Cambyse per Tyrios, Dis. 20. in Virg. n. 4.
 Carthago quot urbibus imperaret, Dis. 21. in Virg. n. 1.
 Carthago quot millia hominum contineret, Dis. 9. in Liv. n. 17. Dis. 21. in Virg. n. 1.
 Carthago quomodo, & a quo condita fuerit, Dis. 21. in Virg. n. 1. & seqq.
 Carthago novam urbem significat, Dis. 21. in Virg. n. 4.
 Carthago sacra erat Iovoni, Dis. 23. in Virg. n. 1. & seqq.
 Carthago excisa est anno sexcentesimo octavo ab urbe condita, Dis. 64. in Cie. n. 1.
 Carthago universis Africæ urbibus innotellebat, & nulli ex Asia, vel Europa urbibus erat secunda, Dis. 56. in Thucyd. n. 12.
 Carthago trecentis annis post excidium Troiæ a Didone edificata est, Dis. 15. in Liv. n. 9.
 Caruncula effex insit ex oculis quarundam Rararum propunder, qua pisces deceptos capiunt, Dis. 18. in Cie. n. 5.
 Caryatissimos genus salicionis, quæ Castor, & Pollux docuerunt Laedæmonios, Dis. 18. in Anthol. n. 7. Lacedæmonij autem eam esse meditationem belli voluerunt, Dis. 18. in Anthol. n. 7.
 Casam pastorem habitabat Romulus, Dis. 23. in Liv. n. 9.
 Casam etiam humilem habere Deos dixit Heraclitus, Dis. 25. in Thucyd. n. 1. Dis. 22. in Eurip. n. 2.
 Casos plurimos sorari preclarum erat, sed furta verberabantur, & patienter ferentes coronabantur, Dis. 10. in Anthol. n. 7.
 Casos comedebant Pugiles, Dis. 12. in Anthol. n. 5.
 Casius Iovpiter a monte Casio est appellatus, Dis. 10. in Anthol. n. 23.
 Casinulus apud Samothracas est Mercurius, Dis. 18. in Anthol. n. 1.
 Caspium mare Antiqui præter Ptolemaum esse sinum Scythici Oceani crediderunt, Dis. 2. in Thucyd. n. 9.
 Caspium mare multi dixerunt esse Oceani septentrionalis sinum, Dis. 77. in Anthol. n. 17. Dis. 71. in Cie. n. 5.
 Cassander quot annos continere tradat Anonymus magnus, Dis. 30. in Liv. n. 80.
 Cassander omnes stellas errantes simul in eundem locum restitui putavit annis tricenis sexies centenis millibus, Dis. 53. in Thucyd. n. 11.
 Cassandra Lycophronis obscurissimum poemā, Dis. 65. in Anthol. n. 10.
 Cassandra variabatur, Dis. 19. in Eurip. n. 11.
 Cassandram vitia vitæ Aux in templo Minervæ, & ob id ea Græcis irata fuit, Dis. 27. in Anthol. n. 1. Dis. 39. in Virg. n. 6.
 Cassandro Munichiam tradidit Dinarchus, Dis. 33. in Cie. n. 6.
 Cassiodori etymologia de ludis Grecensibus reijcitur, Dis. 20. in Cie. n. 4. 5.
 Cassiodorus Ciceroni a quibusdā præfetur, Dis. 47. in Cie. n. 2.
 Cassum quod ultimum Romanorum appellasset Cremanus Cordus accusatus, necem sibi conceivit, Dis. 6. in Liv. n. 1.
 Cassum, & Brutum Iudæavit Livius, Ileet amicis Angusti polleret, Dis. 6. in Liv. n. 4.
 Cassum ad invadendum imperium concitavit, Faustina uxor Antonini Philosophi, Dis. 15. in Anthol. n. 21.
 Cassum Longinum occidendum mandaverat Cæligola, quum oraculo monitus esset a Cassio sibi exitium imminere, & interfecit: est a Chereā Cassio, Dis. 10. in Virg. n. 4.
 Cassius, & Brutus interfecit Cæsare nummos eum pileo, & duobus pugionibus eundem cararunt, Dis. 29. in Liv. n. 4.
 Cassius Hemina annales scripsit, Dis. 11. in Liv. uum. 2.
 Cassius largiendo frumento Regnum affectavit, Dis. 43. in Thucyd. n. 5.
 Casti existimantur stulti ab ijs, qui Veneris voluptatibus dediti sunt, Dis. 57. in Anthol. n. 2.
 Castitatem servabant femines, quæ Sacerdotes erant, Dis. 31. in Liv. n. 2.
 Castitem Dij amant, Dis. 31. in Liv. n. 1. 26.
 Castitem servare debebant, qui ad aras accedebant, Dis. 42. in Virg. n. 3.
 Castitem colebant Cereri, & Iſidi operaturi, Dis. 39. in Anthol. n. 5.
 Castor, & Pollux evocasse dicuntur Simonidem, quo egresso eouclave corruit, Dis. 87. in Cie. n. 5.
 Castor quare ludis Circensibus præesse putaretur, Dis. 20. in Cie. n. 10. quum ex ovo ortus esset, ei ova consecrata, Dis. 20. Cie. uum. 10.
 Castor, & Pollux devoti Atheniensibus postulantur, ut Cereris Eleusiniæ mysterijs initiarentur, Dis. 36. in Anthol. n. 1.
 Castor, & Pollux docuerunt Laedæmonios salicionem, quæ *καρυαττις* est appellata, Dis. 18. in Anthol. n. 7.
 Castor, & Pollux eodem templo honorabantur, Dis. 44. in Anthol. n. 1. cogerunt Theseum reddere Helenam, quum oonduum nobilem raperat, Dis. 16. in Eurip. n. 6. 13.
 Castor, & Clytemnestra ex Tydaro geniti sunt a Leda quæ duo ova peperit, Dis. 16. in Eurip. n. 2.

Ca.

- Castra Romani ut invaderent Gallos Caesar, & Ligures Paulus Æmilius metu simulato adduxit; & sic eos incompósitos oppressit, Disf. 6. in Thucyd. n. 13.
- Castra Romana Pyrrhus dixit non esse Barbarorum, Disf. 8. in Thucyd. n. 6.
- per* Castra hostium circumfidentium erupit Petreius, & legionem suam servavit; ideo concessum est ei, ut fuculo posito ad Tibicinem prætextatus immoleret, Disf. 30. in Eurip. n. 7.
- Castrius ob nonnulla beneficia in orbes Smyræis sepultus est. Disf. 14. in Thucyd. n. 7.
- Castris ager ab Hannibale occupatus non dimi-
nuto precio venditus fuit, Disf. 83. in Cic. num. 3.
- Castris degentes militum Romani usu condi-
cebant, Disf. 2. in Anthol. v. 30. Disf. 86. in Cic. n. 1.
- is* Castris imperatores in tribunali, quod ex cefpi-
extruebatur, sententiam ferebant, Disf. 19. in Cic. n. 7.
- Castris complexus fuerat exercitus Scauri ar-
borem pomiferam, quam intactam reliquit, Disf. 45. in Thucyd. n. 9.
- Castrosum portis omnibus milites opposuit Man-
lius, quod ipsi exiitio fuit, Disf. 9. in Liv. n. 3.
- Casu Mundum sub lunâ agi existimavit Ari-
stoteles, Disf. 71. in Anthol. n. 4. Disf. 80. in Anthol. v. 5. Disf. 1. in Eurip. n. 10. Disf. 13. in Virg. n. 5.
- Casu nam est ars poetica, quum quidam versus
inconsulto effudissent, Disf. 6. in Thucyd. n. 7.
Disf. 13. in Eurip. n. 3. Disf. 80. in Cic. n. 6.
- Casu an res humane gubernentur, vel pruden-
tiâ, Disf. 8. in Liv. n. 3. & seqq. Disf. 9. in Liv.
num. 3. & seqq.
- Caso Neales Ipeum Equi expressit, Disf. 9. in Liv. n. 4.
- Casu panisci elligies fracto lapide extitit, Disf. 9. in Liv. n. 4.
- Casu occurriffe, non dedit operâ vestis iorare
debebat, ut damnatus liberaretur, Disf. 31. in Liv. n. 11.
- Casu natos esse homines ex humo existimant
Veteres, Disf. 30. in Cic. n. 2.
- Casu omnia confecta esse, & ferri voluit De-
mocritus, & Epicurus, Disf. 80. in Anthol. n. 5.
Disf. 1. in Eurip. n. 10.
- Casum magistrum rerum plurimarum habuerunt
homines, Disf. 6. in Thucyd. n. 6. 7. 8.
- Caradops Nil habitantes illius strepitum non au-
diunt, Disf. 21. Eurip. n. 7.
- Catmitus fuit Bacchus, Disf. 44. in Anthol. n. 7.
- Catnam Naxii coodiderunt, Disf. 54. in Thu-
cyd. n. 2.
- Catnam Htero Æmam appellavit, Disf. 54. in
Thucyd. n. 2.
- Catrocæve apud oratores quid sit, Disf. 84. in
Cic. o. 4.
- Catella cura ancillæ commissa erat, Disf. 21. in
Thucyd. n. 16.
- Catena Homerî, qua Iuppiter dicit omnia fe-
atracturum, est sacrum, Disf. 10. in Anthol. n. 21. Disf. 53. in Anth. n. 1. Disf. 8. in Virg. n. 4.
- Catenâ ferreâ Polycrates Reheceam insulam
com Dalo conianxit, Disf. 39. in Thucyd. n. 2.
Disf. 40. in Thucyd. n. 9.
- Catenam suream esse rationem in homine, &
legem in civitate dixit Plato, Disf. 53. in
Anthol. n. 1.
- Catenarum strepitus audiebatur in quadam do-
mo, & quomodo ab eo spectro liberata sit,
Disf. 9. in Eurip. n. 8.
- Catenis pretiosis onusti captivi in triumpho da-
cebantur, Disf. 25. in Liv. n. 16.
- Catenule aoreæ Herculis Gallici quid signifi-
cent, Disf. 8. in Anthol. n. 4. & Disf. 53. in
Anthol. n. 1.
- Catilina deivido Antonius non triumphavit, Disf.
24. in Liv. n. 12.
- Catilina filiam virginem constupavit, Disf. 12. in
Cic. num. 10.
- Catilina sedos cum alijs socijs humano sangui-
ne basilio fœvit, Disf. 2. in Cic. n. 10.
- Catilina cichus est ex Vibe a Cicerone, Disf.
47. in Cic. n. 7.
- Catilina fratrem occidit, Disf. 2. in Cic. n. 9.
- Catiline coniorationem quam Cicero detexisset,
decreta est supplicatio, quod nulli contigit,
Disf. 20. in Eurip. n. 6.
- Catiline rationem non habendam seotus cen-
sue, quom reos esse reputodorum, Disf. 89.
in Cic. n. 3.
- Catinum abiecit Diogenes, quum vidit poerum
pane cavato lentem suscepisse, Disf. 84. in
Anthol. o. 17.
- Cato primus eloquentiam excoluit, Disf. 13.
in Eurip. n. 4.
- Cato tribunatum militum sine Nomeoclature pe-
titi, Disf. 88. in Cic. o. 2.
- Cato Censorius reprehenditur, quod servos se-
nes quasi pecudes venderet, Disf. 20. in
Thucyd. n. 5.
- Cato dicebat Siciliam esse cellam penarum reip-
Disf. 13. in Thucyd. n. 2.
- Cato Cûsul io Hupstniam quinque servos duxit.
Disf. 21. in Thucyd. n. 4.
- Cato dicebat melius de quibalsi mereri inimicos,
quam Amicos, Disf. 56. in Thucyd. n. 5.
- Cato excindendam Carthagineum existimabat
contra sententiam Scipiois Nasæ, Disf. 22.
in Thucyd. n. 7. Disf. 56. in Thucyd. num. 6.
Disf. 2. in Liv. n. 1.
- Cato Maior postquam egregius imperator exti-
tisset, Græcas litteras didicit, Origines com-
posuit, Agriculturam docuit, Disf. 1. in Cic.
n. 6. Disf. 64. in Cic. 2.
- Cato dicit magnorum virorum non solum ne-
gotij, sed etiam otij extare rationem opor-
tere, Disf. 1. in Cic. n. 8.
- Cato auctor fuit, ut Carneades, quum legatus
missus esset, cito dimitteretur, & quare,
Disf. 63. in Cic. n. 7.
- Cato Censorius ut doceret Carthagineum Romæ
propinqsom, ficos recentes Carthagine ad-
vedas ostendit, Disf. 76. in Anthol. n. 7.
- Cato ætatis anno octogesimo accusatus ostendit
ingenio se adhuc vigere, Disf. 64. in An-
thol. num. 6.
- Cato querebatur ornamenta Corinthis, & Athē-
na -

- narum laudari, & derideri fœdilia Romano-
ram, Dis. 2. in Liv. n. 4.
- Cato viro severitatem suam temperabat, Dis.
14. in Anthol. n. 3. 4. & obsecutores eum e-
briosum dixerunt, Dis. 12. in Thucyd. n. 5.
- Cato Marciam uxorem Hortensio dedit, & vi-
dum recepit, Dis. 52. in Anthol. n. 5.
- Cato Censorius, qui res Romanas scripsit, Se-
nator, orator, & imperator optimus est ha-
bitus, Dis. 12. in Liv. n. 2. Dis. 51. in Cie.
num. 5.
- Cato odiosior annis ante Ciceronem Consulem
decessit, Dis. 9. in Cie. n. 4.
- Cato Censorius quater, & quadragies causam
dixit, & semper est absolutus, Dis. 79. in
Cic. n. 7.
- Cato helio librorum dicebatur, qui dum se-
natus cogereur, lectio non abstinebat,
Dis. 86. in Cic. n. 4.
- Cato Censorius eloquentia maxime utilis fuit
civitati, Dis. 36. in Cie. n. 19. Latinus Demo-
sthenes est appellatus, Dis. 51. in Cie. n. 3.
- Catone nullus orator antiquior apud Latinos,
Dis. 9. in Cie. n. 4. Dis. 51. in Cie. n. 3.
- Catonem allatrare Scipioni dicebant, quia eum
obinquaret, Dis. 84. in Anthol. n. 6.
- Catonem Africanus Pollio adolescens in iudicium
vocavit, Dis. 86. in Cie. n. 1.
- Catoni non petenti honores eum concesserunt
Romani, Dis. 88. in Cie. n. 5.
- Catonum Virgines viros sibi eligebant, &
cum illo mori cogebatur, Dis. 30. in Thy-
cyd. num. 1.
- Catros in triumphum duxit Domitianus, Dis.
85. in Anthol. n. 7.
- Catuli epigramma de Roscio, Dis. 90. in Cie.
num. 5.
- Catulos omnes interdum recuperat tigris repor-
tandis singulis ad speluocam, Dis. 37. in Cie.
num. 2.
- Catulos cervæ, ne a feris devorentur, prope
vias edunt fetus, Dis. 18. in Cie. n. 6.
- Catulos suos non omnes in eodem loco ponunt
lepores, ne omnes capiantur, Dis. 38. in
Cic. num. 6.
- Catulos pan-hæz quoddam foveâ extraxisset pater
Philon, ab eâ beneficio affectus est,
Dis. 39. in Cie. n. 6.
- Carulus decem millibus nummum emit Loda-
eum Daphnidem, Dis. 11. in Thucyd. n. 7.
- Carulus cum Lepido confixit, Dis. 5. in Liv.
num. 5.
- Carulus laudatus est a populo Romano, quod
Capitolium magnificentius insauravit, Dis. 1.
Liv. n. 5. & quid Cicero de hoc dixerit, Dis.
24. in Anthol. n. 1.
- Carulus interfectus est a Mario, Dis. 5. in Liv.
num. 2.
- Carulus cum Mario Cimbris per Noricum ir-
rumpentes cecidit, Dis. 19. in Anthol. n. 2.
- Carulus eloquentia præstitit, Dis. 12. in Cie. n. 2.
Dis. 36. in Cie. n. 19.
- Carulus eloquentia improbis resistit, bonis ad-
iumento fuit, Dis. 36. in Cie. n. 19.
- Carulus Lutatius historicus, Dis. 68. in Cie. n. 3.
- Caoeslo gigante occiso Mars pervenit in Thra-
ciam, Dis. 9. in Anthol. n. 8.
- Caucaso affixus Prometheus dicitur, quod ex eo
monte sidera observabat, Dis. 11. in Anthol.
n. 4. Dis. 15. in Anthol. n. 6.
- Caucaso illigatum Prometheus voluntate Io-
vis liberavit Hercules post annorum triginta
millis, Dis. 15. in Anthol. n. 6.
- Caucaso Prometheus quare Iuppiter affixerit,
Dis. 13. in Virg. n. 3.
- Caucasum Macedones appellaverunt Paropami-
sum, ut Alexander erederetur ad Caucasum
pervenisse, sed hoc falsum est, Dis. 70. in
Cic. num. 1.
- Caudâ amputatâ equus immolabatur in Palili-
bus, & in sacro iustiali, quæ hostia esvialis
dicebatur, Dis. 13. in Liv. n. 2.
- Cauda nisi vitulus contingat articulum suffragi-
nis, idoneus sacrificio non est, Dis. 43. in
Virg. n. 1.
- Cauda longa in virulis laudatur, Dis. 43. in Virg.
num. 1.
- Caudam serpentis sibi admordens significat annum
apud Ægyptio, Dis. 17. in Anthol. n. 7.
- Caudam caleatam habentes hostie idoneæ sa-
crificij oves erant, Dis. 43. in Virg.
num. 1.
- Cavaria hostia dicebatur equus, qui in Palilibus
immolabatur caudâ amputatâ, Dis. 13. in Liv.
num. 2.
- Cavis manibus aquam bibere puerum quom vi-
disset Diogenes, abiecit poculum, Dis. 84. in
Anthol. n. 17.
- Cæpionem ingredi volentem Demosthenem Dio-
genes faceret lusi, Dis. 47. in Thucyd. n. 3.
Dis. 34. in Cie. n. 6.
- Causa belli Troianæ, Dis. 15. in Eorip. nom. 9.
Dis. 16. in Eorip. n. 15.
- Causa, quæ effecit societatem humanam, Dis. 3.
in Thucyd. n. 10.
- Causa cunctandi bella multis fuerunt scelera, aut
ex alienum coactum, Dis. 12. in Thucyd.
num. 3.
- Causa, quod Græci inventores omnium artium
habuerunt, fuit eorum eloquentia, Dis. 9. in
Thucyd. n. 8.
- Causa omnium malorum cupiditates, Dis. 19. in
Thucyd. n. 5.
- Causa malorum omnium suæ spes, & metus,
Dis. 41. in Thucyd. n. 1.
- Causa magnarum rerum sunt sæpe initia parva,
Dis. 46. in Thucyd. n. 1.
- Causa coramatores mediocres audiantur, non ve-
rò poëtæ, Dis. 91. in Cie. n. 4.
- Causæ belli civilis inter Cæsarem, & Pompeium,
Dis. 7. in Thucyd. n. 8. Dis. 12. in Thucyd.
n. 3. Dis. 4. in Liv. n. 4.
- Causæ, quibus quis desereat a socijs excusare
a prodicione, Dis. 51. in Thucyd. nume-
ro 2. 3.
- Causæ, quare inferentibus bellum celeritate opor-
sit, quæstatione verò se defendentibus, Dis.
51. in Thucyd. n. 9.
- Causæ belli Peloponnesiacæ, Dis. 7. in Thucyd.
n. 9. Dis. 12. in Thucyd. n. 7.

- Causa** eae aliquando ut fluerint ingens, aliquando vero nulla, *Disf.* 68. in *Cic.* n. 4. & *seqq.* *Disf.* 69. in *Cic.* per tot.
- Causa** genus, quæ diuinitio dicebatur, quom quis futurus esset aeuator, quarebatur, in qua indices iocurando soliti erant, *Disf.* 26. in *Cic.* n. 5.
- Causæ belli** inter *Cyllam*, & *Marium*, *Disf.* 2. in *Cic.* n. 3.
- Causæ centumvires** in basilicis agebantur, *Disf.* 29. in *Cic.* n. 5.
- Causæ rerum latent**, non res ipse, *Disf.* 19. in *Virg.* n. 9.
- Causæ varie terramotus**, quæ a diuersis afferuntur, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 4. 8. 10. usque ad n. 17.
- Causam** quater, & quadragies dixit *Cato* *Censorius*, & semper absolutus est, *Disf.* 79. in *Cic.* num. 7.
- Causam** effedricem tollit, qui negat *Mondum* conditum a Deo, *Disf.* 1. in *Eurip.* n. 9.
- Causam** suam quidam *Iuuenem* ducebant, *Disf.* 31. in *Virg.* n. 5.
- Causam** primam quom egit *Demosthenes* a populo est explosus, *Disf.* 79. in *Cic.* n. 4. *Disf.* 87. in *Cic.* n. 4.
- Causam** *Cicero* appellat, quom *Græci* *Hypothesin*, *Disf.* 92. in *Cic.* n. 5.
- Causas belli** explicare conuenit historico, & Poëtis, *Disf.* 7. in *Thucyd.* n. 1. *Disf.* 20. in *Virg.* num. 1.
- Causas rerum** nun ignorare scientiam perfectam efficit iuxta *Aristotelem*, *Disf.* 12. in *Thucyd.* num. 1. & est discrimen inter sapientem, & indoctum, *Disf.* 12. in *Thucyd.* n. 1.
- Causas Hyperides** primò attulit mercede, *Disf.* 76. in *Cic.* n. 5.
- Causas nouissimas** *Crassus* facitij obtinuit, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 5. quæ ante orauerit, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 5.
- Causas**, quibus poena maior ordinari infligenda erat, senatus iudicabat, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 5.
- pro Causa**, & *Dindemate* macedonem *Antigonum* sumptu edocit se *Liberum* patrem appellari iussit, *Disf.* 45. in *Anthol.* n. 7. *Disf.* 78. in *Anthol.* n. 4.
- Caulidici** mediocres quare tolerentur, nun vero Poëtæ, & *Adurcs* isbularum, *Disf.* 91. in *Cic.* n. 4.
- Caycum** usque *luca* tenuerunt *Lydi*, quos *Magnus* *Homerus* appellat, *Disf.* 12. in *Eurip.* n. 15.
- Cayster** fluvius *Alix* minoris, *Disf.* 33. in *Anthol.* n. 2.
- Cebes** *Thebanus* fuit, *Disf.* 9. in *Cic.* n. 7.
- Cecrops** an primam urbem *Athenas* in terras condidit, *Disf.* 9. in *Cic.* n. 5.
- Cecrops** primus mstrimonia instituit, ideo bifrons agebatur, *Disf.* 4. in *Thucyd.* n. 1. *Disf.* 30. in *Cic.* n. 4.
- Cecrops** primus Regnum *Athenienfium* ubi nunt aote bellum troianum quadringentis fere annis, *Disf.* 1. in *Thucyd.* n. 1.
- Cedro** *Libani* montis, aut *Adas* officiebatur *Iscuraria*, *Disf.* 2. in *Liv.* n. 13.
- Celene** urbs a *Selucio* Rege in *Apameam* translata, *Disf.* 61. in *Anthol.* n. 5.
- Celeno** una ex *Pleidibus*, *Disf.* 65. in *Anthol.* num. 9.
- Celeres** *Iuuenes* trecenti *Romulum* stipabant, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 14. unde appellati, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 14. eos *Nama* sustulit, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 14.
- Celeritas** *Alexandri* in *Asia* subigenda, *Disf.* 52. in *Thucyd.* n. 4.
- Celeritas** *Hannibalis*, *Disf.* 52. in *Thucyd.* n. 6.
- Celeritas** *Scipianis*, *Disf.* 52. in *Thucyd.* n. 7.
- Celeritas** prodest inferentibus bellum, nocet vero se defendentibus, *Disf.* 52. in *Thucyd.* n. 2. & *seqq.* n. 3. 9.
- Celeritate** pedum praestitit *Perseus*, ideo ab *Akronomis* currenti similis fingitur, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 5.
- Celeritate** pedum commendantur *Achilles*, & *Alexander*, & alij, *Disf.* 2. in *Anthol.* n. 10. *Disf.* 37. in *Cic.* n. 1. 2.
- Celestes**, hoc est singuli *Equi* insidente *Equite* in *Olympicis* certabant, *Disf.* 2. in *Anthol.* n. 7.
- Celestus** dicebatur modulatio, quæ remigantibus fiebat; *Celestus*, qui modulabantur, *Disf.* 57. in *Thucyd.* n. 6.
- Cella** *Iouis* promebatur imago *Scipionis*, quom sonus *Cornelia* genti ducebat, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 9. *Disf.* 29. in *Liv.* n. 11.
- Cella** supra caput *Regis* *Perfarum* erat, in qua talentorum quiloque millia recoodebantur, quom *Cervical* *Regis* vocabatur, *Disf.* 21. in *Liv.* n. 4.
- Cellam** *Capitolini* *Iouis* quom auro, & gemmis ditaverit *Augustus*, *Disf.* 2. in *Liv.* n. 7.
- Callam** penariam *Reipublicæ* *Cato* *Siciliam* vocabatur, *Disf.* 33. in *Thucyd.* n. 2.
- Cellas** sexsingulas quare apes efficiant, *Disf.* 39. in *Cic.* n. 3.
- Cellula** subterranea erat, in qua posita *Vestalis* stuprata humo superiusculi tegebatur, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 6.
- Celmis** unus ex *Daethylis* *Idais*, *Disf.* 2. in *Anthol.* n. 4.
- Celmis**, & *Damnaneus* *Idæi* *Daethyli* ferrum invenerunt, *Disf.* 5. in *Cic.* n. 2.
- Celfum** nunquam rem medicam facisse quidam censuerunt, *Disf.* 46. in *Cic.* n. 7. *Disf.* 73. in *Cic.* num. 2.
- Celtæ** multitudine nun cedunt *Thracibus*, *Disf.* 10. in *Eurip.* n. 22.
- Celtæ** habuerunt *semuothecos* philosophos, *Disf.* 14. in *Cic.* n. 6.
- Celtæ** ferocissimi erant; sed etiam *Veneris* vulupratibus dediti, *Disf.* 58. in *Anthol.* n. 3.
- Celtiberi**, quos *Scipio* mercede conduxerat, pecunia accepit ab *Imperatore* *Pannorum* *Romanos* praderant, *Disf.* 51. in *Thucyd.* n. 6.
- Cenâ** redeunt *Duilio* post triumphum *Pannorum* ut funalis praelucerent, datum est, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 11.
- Cenâ** praefugum fuit mortis, *Disf.* 19. in *Eurip.* num. 6.
- Cenâ** *Caligulae* coctis sescitidum conficitur, *Disf.* 3. in *Liv.* n. 9.
- Cenâ** uovendialis, quæ uno functis die mortuis

I N D E X.

85

- reis datur, *Disf.* 31. in *Anthol.* n. 5. *Disf.* 30. in *Thucyd.* n. 7.
- in Cena apud Archelum Regem Eripides osculatus est Agarthonem poetam, & quid deinde dixerit, *Disf.* 3. in *Eurip.* n. 8.
- Cena redeoitem Eripidem canes Regis laecerunt, *Disf.* 3. in *Eurip.* o. 11.
- Ceox Laculli in Apolline quinquaginta millibus drachmarum parabantur, *Disf.* 3. in *Liv.* n. 9.
- Cenae Vitellij nouo minus decem millibus Coronatorum confabant, *Disf.* 3. in *Liv.* o. 9.
- Cenae descriptione continenter columoam evertit Alexander, *Disf.* 31. in *Thucyd.* n. 6.
- Cenam cinere corrupti elephas famuli, qui a renam, & calculo cibo eius immiscebat, *Disf.* 39. in *Cic.* o. 6.
- ad Cenam Dionysius vocavit duos iuvenes, qui in ipsum in convivio maledixerant, & eam qui abstinent vino, capite damnavit; absoluit autem alterum, qui nec vino, nec verbis abstinent, *Disf.* 65. in *Anthol.* n. 19.
- Cenam exhibebant triumphatores, ad quam invitabant Consoles, & ne venirent, rogabant, & quare, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 6.
- Cenam servis apponebant matrone Calendis Martij, *Disf.* 30. in *Liv.* o. 37. 39. & Saturnalibus viri, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 51.
- Cenans Plinius anagnosken audiebat, *Disf.* 86. in *Cic.* n. 4.
- Cenanti sibi Caligula senatores ad pedes stare passus est, *Disf.* 21. in *Thucyd.* n. 14.
- Cenas sibi Reges procurabant, *Disf.* 21. in *Thucyd.* n. 5. *Disf.* 21. in *Liv.* n. 1.
- Cenae aequales quare Homerus serbē semper appellet, *Disf.* 49. in *Anthol.* o. 8. *Vide. Carvora. Dapes. Epula. Cibus.*
- in Creatione Callisti liberi triginta columnae ex onyche erant, *Disf.* 2. in *Liv.* o. 12.
- Cenationes fecit Nero laqueatas eburneis tchulis, & quibus flores stitulas, & unguenta desuper spargerentur, *Disf.* 14. in *Anthol.* n. 5.
- Cenaturicum Rege dumaxar coronabantur apud Indos, *Disf.* 35. in *Anthol.* o. 1.
- Cenchreae portus Isthmi, *Disf.* 4. in *Anthol.* o. 3. *Disf.* 66. in *Anthol.* n. 2. *Disf.* 7. in *Thucyd.* o. 2. *Disf.* 56. in *Thucyd.* n. 12.
- Cenchrium antem ostendebant Ephesi, ubi dicebatur Latonam peperisse, *Disf.* 77. in *Anthol.* num. 18. *Disf.* 39. in *Thucyd.* n. 8.
- Cenomoros, & insuberes viocens triumphavit Cnexus Cornelius, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 3.
- Cenotaphia quare extrueretur, *Disf.* 24. in *Th.* o. 2.
- Cenotaphium sepulcrum mendax vocatur, *Disf.* 66. in *Anthol.* n. 6.
- Cenotaphium conficiebatur etiam ijs, qui sepulsi erant, *Disf.* 66. in *Anthol.* n. 8.
- Censor fuit M. Antonius, & Lustrum condidit, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 5.
- Censorem collegam exprobratorem sibi domum sexagies ultimam quomodo eluserit Crassus, *Disf.* 23. in *Cic.* n. 5.
- Censores multabant calibes, si poterant uxorem ducere, *Disf.* 25. in *Anthol.* n. 4.
- Censores utebatur Sella curuli, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 15.
- Censu tempore Claudij descripta sunt civium sexagesimovies centena millia, *Disf.* 23. in *Liv.* n. 12.
- Censum qui habebant, soli Magistratus obtinebant ex lege Solonis, *Disf.* 47. in *Thucyd.* n. 8.
- Censum qui nullam habebant proletarij apud Romanos vocabantur, & omnium munerum publicorum, & militiae expertes erant; apud Atheienses Thetia, hoc est mercenarij dicebantur, & muerum publicorum pariter expertes erant, *Disf.* 47. in *Thucyd.* n. 2.
- Censum quum egisset Demetrius Phalereus, deprehendit tertiam partem esse inquilinotū, & Advenarum Athenas, *Disf.* 27. in *Thucyd.* n. 6. quot Cives, quot inquilini, & quot servi reperti fuerint, *Disf.* 30. in *Thucyd.* n. 9.
- Censuram quando Crassus gesserit, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 2.
- Consuram nouo gessit Mucius Scaevola, quia nemo Scaevolarum cum magistratum petiverat, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 1.
- Census Atheiensiū distinguebatur ex numero eorum, quos alebant, *Disf.* 6. in *Anthol.* n. 7.
- Census quare a Solone, & Servio Rege institutus sit, *Disf.* 47. in *Thucyd.* n. 7.
- Census millium prius fiebat, deinde exercitus lustrabatur a Romanis, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 9.
- Cento res interfecit Antiochi ab equo io precepti datus est, *Disf.* 21. in *Eurip.* o. 14.
- Centro Mundi distantia est altitudo, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 14.
- Centrum terrae quantum distet a superficie, *Disf.* 8 in *Eurip.* o. 8.
- Centrum est sphaerae principium, *Disf.* 31. in *Liv.* o. 28.
- Centumviri io sotsellijs indicabant, *Disf.* 29. in *Cic.* n. 5.
- Centuplicem frugem reddit ager Byzacij, *Disf.* 21. in *Virg.* n. 11.
- Centuriae introducebantur in septa, & ovile per vias, quae Pontes dicebantur, *Disf.* 1. in *Cic.* n. 7.
- Centurionibus duplex pecunia summi data est a Cesare, qualem reliquis militibus, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 9.
- Centurionum vires *αλγιστα* dicebantur, *Disf.* 13. in *Anthol.* o. 2.
- Cephalodorus unus ex artificibus, qui fecerunt Musas, *Disf.* 57. in *Anthol.* o. 9. *Disf.* 19. in *Virg.* o. 3.
- Cera illata cadavera domi aservabant Persae, *Disf.* 70. in *Anthol.* o. 1. 2. *Ægyptij*, *Disf.* 24. in *Thucyd.* o. 10. & barm thane, *Disf.* 70. in *Anth.* o. 2.
- Cera calamos quis confecerit, *Disf.* 62. in *Anth.* n. 1.
- Cerani cognomine gloriabatur Ptolemaeus, *Disf.* 43. in *Thucyd.* o. 3. *Disf.* 21. in *Liv.* n. 13. *Disf.* 30. in *Virg.* n. 3.
- Ceraunij lovis ara Elide colebatur, *Disf.* 40. in *Virg.* n. 4.
- Cerberus erat sub pedibus imaginis Platonis, *Disf.* 7. in *Eurip.* o. 12.
- Cercaphus Rhodoe tenuit post Telchinas, unde Rhodii Cercaphide dicebantur, *Disf.* 26. in *Anthol.* o. 3.
- Cercidas Arcas licet ad Philipbum defectum non

- tamen proditor fuit, *Difs.* 51. in *Thucyd.* n. 3.
 Cereopis Pythagorici fuisse carmina, quæ Or-
 pheï dicuntur, tradit Aristoteles, *Difs.* 73.
 in *Anthol.* n. 7.
 Cereses ludī erant Circeses, *Difs.* 18. in *Cic.* n. 3.
 Ceresia festum, *Difs.* 30. in *Liv.* n. 53.
 Cerebrum veteres nominare verebantur, tanquam
 sacrum, ideo Sophocles illos albam medullam
 vocat, *Difs.* 18. in *Thucyd.* n. 8.
 Cerei accendebantur in funeribus puerorum,
Difs. 23. in *Thucyd.* n. 7.
 Cereis pluribus accensis nomen imponebant, &
 qui ex eis tardius exingeretur, puero no-
 men indebat, *Difs.* 53. in *Thucyd.* n. 32.
 Cererem invocabant iudices, ut se perderet, si
 petraissent, *Difs.* 26. in *Cic.* n. 8.
 Cerei operari castitatem colebant, *Difs.* 39
 in *Anthol.* n. 5.
 Cerei in re sacra erant Sicilia, & quare, *Difs.* 33.
 in *Thucyd.* n. 2.
 Cerei dicata erant magna mysteria; Proserpi-
 næ verò parva, *Difs.* 19. in *Anthol.* n. 10.
 Cerei, Liberoque, & Liberæ tandem eadem con-
 fecrarunt Antiqui, *Difs.* 44. in *Anthol.* n. 1.
 Ceresia sacra post Cannensem cladem intermis-
 sa sunt, quia a meretricem domesticum funere
 nefas esset celebrari, *Difs.* 31. in *Anthol.*
num. 9. *Difs.* 40. in *Thucyd.* *nom.* 7.
 Ceresis Eleusiniæ sacris operantes Virgines quo-
 modo suis resistere Hymenæus rapto a Pi-
 ratis, & nuptias, quas optabat, consequutus
 sit, *Difs.* 29. in *Thucyd.* n. 4.
 Ceresis Eleusiniæ sacra multo ante Herculem
 instituta sunt, qui primus exterorum his in-
 iuriatus est, *Difs.* 33. in *Virg.* n. 2. instituit Me-
 lampus, *Difs.* 33. in *Virg.* n. 2.
 Ceresis facudus viros, & oxores copulabat,
Difs. 10. in *Thucyd.* n. 12.
 Ceresia iuxta vexari credebant furiosos, *Difs.* 53.
 in *Thucyd.* n. 27.
 Ceresis victimæ porcus, *Difs.* 53. in *Thucyd.* n. 27.
 Ceresis filius quare a Pindaro dicitur Plutus,
Difs. 8. in *Eurip.* n. 6. 7.
 Ceresis Eleusiniæ Mysterijs initiari damtaxat
 postularunt devotissimis Atheniensibus Pollux, &
 Castor, *Difs.* 36. in *Anthol.* o. 1.
 Ceresis Eleusiniæ magna religio, *Difs.* 36. in *An-
 thol.* n. 1.
 Ceresis sacra cur occulta essent, *Difs.* 36. in
Anthol. n. 5. 8.
 Ceresis sacra quia vulgaverat Æschylus, easpote
 damnatus fuisse, nisi ostendisset se initiatum
 non esse, *Difs.* 38. in *Anthol.* n. 6. sacra Cere-
 ris, quia interpretari volebat Numenius phi-
 losophus, quod somnium viderit, *Difs.* 38.
 in *Anthol.* n. 6.
 Ceresis factis quod non initiati duo juvenes in-
 terfuissent, occisi sunt ab Atheniensibus, qui ob
 id bellum gravissimum susceperunt, *Difs.* 39.
 in *Anthol.* n. 2.
 Ceresis sacra licet nocturnæ laudar Cicero, *Difs.*
 39. in *Anthol.* n. 6. 8.
 Ceresis sacerdos Dadiuchi appellabatur, *Difs.*
 39. in *Anthol.* n. 3.
 Ceres quando fuit, & an inventrix frugum fue-

- ric, *Difs.* 9. in *Thucyd.* n. 5.
 Ceres vebatur a Draconibus, *Difs.* 26. in
Virg. n. 6.
 Ceres est Terra, *Difs.* 47. in *Anthol.* n. 2. *Difs.* 33.
 in *Liv.* n. 31.
 Ceres Ennes dicitur, quia Ennæ erat celeberrimum,
 & vetustissimum templum Ceresis,
Difs. 55. in *Thucyd.* n. 2. ideo Romani quem
 invenissent in libris sibyllinis placandam an-
 tiquissimam Cererem, Enneam sacra facturos
 miserunt, *Difs.* 55. in *Thucyd.* n. 2.
 Ceres disceptans cum Vulcano de Sicilia iudice
 Ennæ causam obtinuit, *Difs.* 33. in *Thucyd.*
num. 2.
 Ceres est Luna, *Difs.* 36. in *Anthol.* n. 5. & seqq.
 Ceres nunc ita appellata sit, *Difs.* 36. in *An-
 thol.* n. 6.
 Ceres est Terra, *Difs.* 36. in *Anthol.* n. 8. *Difs.*
 38. in *Anthol.* n. 7.
 Ceres nuncupatur Axieros a Samothracibus,
Difs. 38. in *Anthol.* n. 1.
 Ceres est eadem ac Bona Dea, & Vesta, *Difs.*
 38. in *Anthol.* n. 4.
 Ceres ab aliquibus inter Deos Penates revere-
 tur, *Difs.* 16. in *Virg.* n. 5.
 Ceres Iasum perditissimè amavit, *Difs.* 39. in
Anthol. n. 5.
 Ceres cum Baccho colebatur mysterijs Eleusinijs,
Difs. 48. in *Anthol.* n. 2.
 Ceres Siculis, & Arbeniensibus terræ colendæ
 rationem ostendit, *Difs.* 15. in *Cic.* n. 9. *Difs.*
 30. in *Cic.* n. 4.
 Ceritus significabat insanius, *Difs.* 53. in *Thucyd.*
nom. 27.
 Ceroma erat cerea oleo imbuta, qua athletæ un-
 gebantur, *Difs.* 16. in *Thucyd.* n. 4.
 Certamen cursum proposuit Oenomachus ei, qui
 filiam ducere vellet, & quare, *Difs.* 7. in
Thucyd. n. 4.
 Certamen virium ut esset, non aris, Lacedæ-
 monij palestris non præficiebant magistros,
Difs. 49. in *Anthol.* n. 9. *Difs.* 16. in *Thuc.* n. 6.
 Certamen Apollinis cum Marfya, *Difs.* 61. in
Anthol. n. 3.
 Certamen Herculis, & Antei narratur, *Difs.* 7.
 in *Anthol.* n. 2.
 ad Certamen poetarum se parabat Plato, sed audi-
 to Socrate tragœdias combussit, *Difs.* 40. in
Anthol. n. 3.
 Certamen bibendi instituit Alexander, in quo tri-
 ginta quinque statim expirant, *Difs.* 65. in
Anthol. n. 30.
 Certamen quadrigerum maximè proprium erat
 ludorum Romanorum, *Difs.* 19. in *Cic.* n. 6.
 Certamen cum Cicerone Rotchia instituit, quia
 eandem sententiam ploribus modis variare
Difs. 17. in *Anthol.* n. 6. *Difs.* 90. in *Cic.* o. 3.
 Certamen Apollinis, & Herculis ob raptum tri-
 podem Iuppiter saluare diremit, *Difs.* 38.
 in *Thucyd.* n. 4.
 Certamina bibendi antiquitus instituta sunt, *Difs.*
 14. in *Anthol.* n. 9.
 Certamina Virginum, puerorumque spectare Cæ-
 libes apud Lacedæmonios non poterant, *Difs.*
 25. in *Anthol.* n. 5.

CER-

- Cervicium puerilia, & virilia tibiarius quotannis apud Arcades celebrabatur, Disf. 63. in Anthol. n. 5.
- Certamina Olympica quis instituerit, Disf. 3. in Anthol. n. 4. 5. *Vide. Olympicas ludos*, qui instituerit Pythia, Disf. 3. in Anthol. n. 6. *Vide. Pythia*, quis Isthmia, Disf. 4. in Anthol. n. 6. *Vide. Isthmia. Isthmici ludi*, quis Nemea, Disf. 6. in Anthol. n. 2. 4. *Vide. Nemei ludi*.
- Certamina cursus, & quadrigarum utilia bello, Disf. 2. in Anthol. n. 10.
- Certamina in honorem Hephæstionis exhibuit Alexander, in quibus tria millia hominum decertarunt, Disf. 4. in Anthol. n. 1.
- Certamine poetico superatum esse Homerum ab Hesiodo quidam tradunt, Disf. 9. in Cic. n. 5.
- Certamine musico videtur Nero triumphavit, Disf. 25. in Liv. n. 8.
- Certamine sine vincentibus *ausuri* hoc est sine pulvere certasse dicuntur, Disf. 16. in Thucyd. n. 5.
- Certamine fessis interdum Athletæ cum integro certare cogebantur, Disf. 15. in Thucyd. n. 7.
- in Certamine poetico Euripides decies quinquies coronatus est, Disf. 2. in Eurip. n. 8.
- in Certaminibus sacris arcebantur femine, Disf. 6. Anthol. n. 12. 13. poterant tamen mittere cursum certaturos, Disf. 6. in Anthol. n. 13.
- in Certaminibus gymniciis tibi non tibi caneatur, Disf. 60. in Anthol. n. 10.
- Certaminis sacri videtur quidam epulum dabat, & Simonide egresso conclave corruit, & cadavera Simonides locorum memoria cognovit, Disf. 87. in Cic. n. 5.
- Certaminum quorumcumque Virescentes statim dormiebantur, Disf. 31. in Anthol. n. 9.
- Certaminum sacerdotum laudes, & utilitates, Disf. 6. in Anthol. n. 18. *Vide. Ludi*.
- Certaminum sacerdotum videtur quantum gloriam pateret, Disf. 25. in Thucyd. n. 2. 3. Disf. 2. in Anthol. n. 4.
- Certaminum omnium pugilatus bello similissimus est, Disf. 11. in Anthol. n. 2. Disf. 12. in Anthol. n. 2.
- Certare cum integro interdum Athletæ fessis certamine cogebantur, Disf. 15. in Thucyd. n. 7.
- Cerva nutrit Nabin Regem Tartessiorum, Disf. 18. in Liv. n. 4. Telephum, Disf. 18. in Liv. n. 4. Disf. 84. in Cic. n. 4.
- Cervam a suis genibus abstraxisse Lapum videtur Hecuba in somnis, quod Polyxene credem significavit, Disf. 29. in Eurip. n. 1. 7.
- Cervi pinguedine minus idonei ad fugam in laebras se abduunt, prope vias edunt feras, ne a feris catuli devorentur, Disf. 38. in Cic. n. 6.
- Cervi non gignuntur in Africa, Disf. 26. in Anthol. num. 5.
- Cervi medentur moribus phalaugij hederæ, Disf. 39. in Cic. n. 2.
- Cervi, & leones erant in monte aereo, quem tulic in triumpho Pompeius, Disf. 26. in Liv. num. 4.
- Cervi Didamum adhibent ad evellendas sagittas, Disf. 6. in Thucyd. num. 4. Disf. 39. in Cic. num. 2.
- Cervi Diana immolabantur mense Elaphebolione, Disf. 30. in Liv. n. 42. *Vide. Cerreis. Cervorum*.
- Cervical Regis Persarum vocabatur cella supra caput existens, in quas talentorum quinque millia recondabantur, Disf. 21. in Liv. n. 4.
- Cervicali Sophionis mimos supponebat Plato, Disf. 86. in Cic. n. 6. *Vide. Putius*.
- Cervicem unam ut haberet populus Romanus, optavit Caligula, ut omnes uno idu trucidare posset, Disf. 10. in Anthol. n. 26. Disf. 6. in Liv. n. 5.
- Cervis ad cursum junctis triumphavit Aurelianus, Disf. 28. in Liv. n. 4. *Vide. Cerro. Cervorum*.
- Cernens color, quo utebatur factio aurigarum Veneta, autem ex timebat, Disf. 20. in Cic. n. 1.
- Cervorum a cede mens Elaphebolion didus est, Disf. 30. in Liv. n. 42.
- Cervorum ex cornibus sinistris ara, Disf. 40. in Thucyd. n. 4. quem Apollo annuum ventis quarum agens ex cornibus Cervorum, a Diana castrum fabricavit, Disf. 20. in Thucyd. n. 4.
- Cervorum ossa apta consuecendis tibiis, Disf. 60. in Anthol. n. 1.
- Cervos interdum Heliogabalus innoxie ad cursum, Disf. 28. in Liv. n. 4.
- Cesellus ius prætorium præstebatur, Disf. 17. in Cic. n. 4.
- Cespice extruebatur tribunal in castris, Disf. 29. in Cic. n. 7.
- Cespitem are superimponebant Romani, Disf. 41. in Virg. n. 7.
- Cestum invenit Amycus, Disf. 9. in Thucyd. n. 4. *Vide. Cestum*.
- Cethegum suæ medullam appellavit Ennius, Disf. 31. in Cic. n. 4.
- Cethegum, & Lentulum reliquit Catilina ex urbe excedens, ut Ciceronem interficeret, Disf. 4. in Liv. n. 4. Disf. 2. in Cic. n. 10.
- Chabrias didimus navium occultavit, ut Spartanos ad certamen eliceret, Disf. 9. in Liv. num. 9.
- Chæream Cassum vocari oblitus est Caligula, a quo interemptus est, quoniam osculo monitus fuisset exitum sibi a Cassio imminere, Disf. 10. in Virg. n. 4.
- Chæremon Aegyptius quot annos Phœnicem vivere tradit, Disf. 30. in Liv. n. 78.
- Chæroneo prælio Græcorum opes struxerunt, Disf. 84. in Anthol. n. 7. Disf. 76. in Cic. n. 6.
- Chalcæanthum quid sit, Disf. 25. in Eurip. n. 14.
- Chalcenterus Didymus est appellatus, Disf. 6. in Cic. n. 8.
- Chalcidum ducem pro Melanctida Lacedæmonij terrore deterri miserunt, Disf. 48. in Thucyd. n. 2.
- Chalcidius in Timæum Platonis singularum Partium moneta recenser, Disf. 11. in Virg. n. 1. quomodo Providentiam, & Fatum explicet, Disf. 11. in Virg. n. 1.
- Chalcidæos dida est Edes Minervæ, in qua fame perit Pausanias, Disf. 52. in Anthol. n. 2. Disf. 13. in Thucyd. n. 3. Disf. 57. in Thucyd. n. 7.
- Chalco furi exprobranti sibi nocturnas vigilas quid

- quid responderit Demosthenes, Disf. 27. in Cic. num. 2.
- Chaldaei astrologia inventores, Disf. 9. in Thucyd. n. 4. Disf. 14. in Cic. n. 7. Disf. 15. in Cic. n. 4. gloriantur, se quædringentorum millium annorum eadem historiam literis mandasse, Disf. 42. in Thucyd. n. 8.
- Chaldaei fatum e stellis pendere existimant, Disf. 9. in Virg. n. 2. 4. 5.
- Chaldaei apud Assyrios philosophi fuerant, Disf. 13. in Cic. n. 6. Disf. 14. in Cic. n. 4.
- Chaldaei discipline causâ adierunt Pythagoras, Demoeritus, Plato, Disf. 9. in Thucyd. n. 6. Disf. 14. in Cic. n. 4.
- Chalybem invenerunt Chalybes, aut Dahtyli Idæi, aut Cyclopes, Disf. 49. in Thucyd. n. 2.
- Chalybes invenerunt Chalybem, Disf. 49. in Thucyd. num. 2.
- Chamæus dicebatur sponsa pedibus domum mariti perens, Disf. 31. in Thucyd. n. 8.
- Chaos fuisse Innom Ovidius auctor est, Disf. 30. in Liv. n. 56.
- Chaos unde sic appellatum sit, Disf. 20. in Anthol. n. 2. ex eo natus est amor. Disf. 20. in Anthol. n. 2.
- Chaos, & Aqua idem sunt, Disf. 20. in Anthol. n. 3.
- Charidemus interfectus est a Dario, quum interrogatus de exercitu utile responsum dedisset, Disf. 53. in Thucyd. n. 2.
- Charibæo fratri filio Lyeurgus regnum restituit, quum posset ipse regnare, Disf. 54. in Anthol. n. 2.
- Charmas pistor infimus, Disf. 48. in Cic. n. 5.
- Charmides existit mavir rethoricen non esse artem, Disf. 79. in Cic. n. 1.
- Charmus quum amaret adolescentem suis delictis portus aram Amori statuit in Academia Disf. 91. in Cic. n. 4.
- Charon unde dictus sit, Disf. 82. in Anthol. n. 4. & seqq.
- Charon in carcerem coniectus, eo quod Herculem receperit, Disf. 82. in Anthol. n. 7.
- Charon risit: proverbium, quod in tristes usurpatur, qui exhilarantur, Disf. 82. in Anthol. num. 5.
- Charon an sit Acherontis portitor, vel stygie paludis, Disf. 83. in Anthol. n. 2. & seqq.
- Charon vocabatur portitor Ægyptiorum, qui cadavera sepelienda in Insulam vehebat, Disf. 83. in Anthol. n. 5. Vide Charonti.
- Charondas Thacijs legem tulit, ut qui vellet abrogare legem, perfunderet, quum eollum laqueo inferuisset, quem, si non placeret, carnifex strangularet, Disf. 82. in Cic. n. 7.
- Charunus vocabatur locus, vel Barabza, ex quibus teret odor exhalabat animantibus petilens, Disf. 82. in Anthol. n. 5. Disf. 48. in Thucyd. n. 2. Disf. 8. in Eurip. n. 9.
- Charonem dicebatur ianus Aithens, per quam damnati ad mortem ducebantur, Disf. 82. in Anthol. n. 5.
- Charonti naulum solvendum erat, ideo mortuus obolum in os indebatur, Disf. 12. in Anthol. n. 12. Disf. 8. in Anthol. n. 2. Vide Charon.
- Chasmæ: quod genus terræmotuum sint, Disf. 48. in Thucyd. n. 22. 23.
- Chelys dicebatur Cishara, quia primam citharam Mercurius e testudine fecit, Disf. 59. in Anthol. n. 7.
- Cheroneo piculo Phil'ppus Græcorum opes attrivit, Disf. 84. in Anthol. n. 7.
- Cheroneum colebantur Græci, ut copias in bello troiano alerent, Disf. 16. in Eurip. n. 16.
- Cheroneus Thracia fertilissima, Disf. 11. in Eurip. n. 8.
- Cherfus est terra inculta, Disf. 16. in Eurip. n. 4.
- Chij primi emerunt Servos, & pœnas dederunt huius facti a Mithridate in servitum redacti, Disf. 21. in Thucyd. n. 3.
- Chij vini centum eadi erant in convivio, quod Cæsar sibi triumpho populo exhibuit, Disf. 29. in Liv. n. 7. Vide Chiorum.
- Chilon gaudio interijt, Disf. 12. in Virg. n. 7.
- Chimæra mons in Phælide ignibus ardet, Disf. 31. in Liv. n. 25.
- Chiorum legatum re non impetratâ dimiserunt Lacedæmonij, quod longam orationem habuisset, Disf. 79. in Cic. n. 6. Vide Chij.
- Chiron, qui inter medicos repertores numeratur, sapientiâ præstitit, Disf. 5. in Cic. n. 6.
- Chironomia appellatur ars, qua gestus formatur, Disf. 27. in Anthol. n. 5. Disf. 87. in Cic. n. 5.
- Chirofophos quare Lesbos appellaverit Pantomimos, Disf. 16. in Anthol. n. 6.
- Chirurgi erant quidam Servi, Disf. 11. in Thucyd. n. 6.
- Chlomyde porpureâ auro intertextâ utebantur Tragædi, Disf. 6. in Eurip. n. 16.
- Chlomyde coccineâ indutus Terricus doctus est in triumpho ab Aureliano, Disf. 25. in Liv. num. 17.
- Chlomyde Alexandri Magni indutus Pompeius triumphavit, Disf. 28. in Liv. n. 13.
- Chlomyde porpureâ a privato habitu primi Imperatores solum differabant, Disf. 22. in Liv. num. 25.
- Chlomydem mirabili arte scio pidam Demetrius inchoavit, Disf. 25. in Eurip. n. 20.
- Chlomyde appellata est Delus, Disf. 39. in Thucyd. n. 4.
- Chospe ex flumine aquam potabant Reges Persarum, Disf. 28. in Thucyd. n. 4.
- Chœnice quadraginta octo Mediæm consuebant, Disf. 47. in Thucyd. n. 6.
- Chœnicee quot uncias continent, Disf. 47. in Thucyd. n. 6.
- Chœnicee erant mensuræ cibi diurni, qui servis laborantibus dabantur, Disf. 47. in Thucyd. num. 6.
- Chœnicei non insidendum quare præcepit Pythagoras, Disf. 47. in Thucyd. n. 6.
- Chœnicometre Corinthij ab oraculo appellati sunt ob servorum multitudinem, Disf. 2. in Thucyd. n. 7.
- Chœrie uxor Euripidis, Disf. 3. in Eurip. n. 8.
- Chætilum potum pro singulis vrbibus singulis aureis philippeis donavit Alexander, Disf. 10. in Cic. n. 3.
- Chonehis legendis repugnare dicebantur Scipio

- pio Africanus, & Lelius, Dis. 58. in Thucyd. u. 2.
- Chordam octavam Citharæ quam invenisset, Terpendrum multarunt Lacedæmonij, Dis. 27. in Thucyd. u. 7.
- Chordarum viginti cithara est Magadis, Dis. 67. in Thucyd. u. 11.
- Chordis septem Lyram instruxit Mercurius la honorem Pleiadum, Dis. 74. in Anthol. n. 5.
- Choris qui præcunt, præcentores Apuleius appellat, Dis. 87. in Cic. u. 3.
- Choræchus Eleus primus vicit cursu in ludis olympicis, Dis. 2. in Anthol. n. 7.
- Chorum ex quindecim adolescentibus composuit Sophocles, quum autes ex duodecim constaret, Dis. 6. in Eurip. u. 5.
- Chorus quum strophas caneret, e dextrâ in sinistram movebatur, quum Antistrophas, a sinistra in dexteram, quum Epodos, consistebat, Dis. 19. in Liv. n. 12.
- Chrematix ludj qui dicebantur, Dis. 3. in Anthol. u. 8.
- Christiani religio licet invaluisse, tamen Galli rusticis agros instrabant, Dis. 53. in Thucyd. num. 22. & Symmachus cruentis spectaculis Romam oblectavit, Dis. 20. in Anthol. u. 12.
- Christiani etiam orantes sese ad Orientem convertunt, Dis. 7. in Eurip. n. 11.
- Christiani veteres etiam crediderunt ignes emissos monitus esse Inferorum, Dis. 8. in Eurip. num. 10.
- Christiani antiquitus superstitione non sine infanctibus imponebant, quum sacro fonte lavabantur, Dis. 53. in Thucyd. u. 32.
- Christiani utebantur pallio, Dis. 84. in Anthol. num. 21. ideo Greci impostores vocebantur, Dis. 84. in Anthol. n. 11.
- Christiani Patres etiam admittunt Dæmones Incubos, & Succubos, Dis. 17. in Liv. u. 6. & cum feminis misceri, Dis. 176. in Virg. n. 6.
- Christiani proceres Socratem inter insignes sanctitate viros recensuerunt, Dis. 54. in Cic. u. 6.
- Christum Iudæi induerunt vestem, quam alij cocineam, alij purpuream fuisse tradunt, Dis. 25. in Eurip. n. 13.
- Chryse filia Pallantis nubens Dardanio Palladium pro dote dedit, Dis. 15. in Virg. n. 5.
- Chrysidis sacerdotis stercus posita est, licet templum Iunonis Argivæ eius negligentiâ conflasset, Dis. 40. in Anthol. n. 2.
- Chrysippi placita confutatur Carneades hel-leborum sumpsisse ferrum, Dis. 59. in Cic. u. 1. Dis. 63. in Cic. u. 7.
- Chrysippi elocutio improbat a Diogene Laërtio, Dis. 39. in Cic. u. 6.
- Chrysippi Dialectica uti Deos quidam dixerunt, Dis. 59. in Cic. u. 6.
- Chrysippus mentem nostram, aliqui sæt lege implicatam comparat Cylindro per declivem devoluta, Dis. 11. in Virg. u. 1-4.
- Chrysippus tradit canem quum ferâ insequeretur, ad trivium pervenisse, & dæm vas exploresse, tertium vero odore non captato statim ingressum esse, Dis. 39. in Cic. u. 4.
- Chrysippus libros de Oratoris facultate leonem scripsit, Dis. 59. in Cic. n. 3. Dis. 79. in Cic. num. 5. septingentos libros conscripsit, quorum trecenti undecim dialectici erant, Dis. 59. in Cic. n. 6.
- Chrysippus, & Stoici multa argumentorum genera invenerunt, Dis. 60. in Cic. n. 2. 3.
- Chrysippus in dialecticâ interponendus est Aristoteli, Dis. 60. in Cic. n. 5.
- Chrysippus nisi exstitisset, se non existeram suis. se dicebat Carneades, Dis. 63. in Cic. n. 5.
- Chrysippus de Republicâ scripsit, Dis. 73. in Cic. n. 4.
- Chrysippus propter contemplationem cibi, & potionis obliviscitur, Dis. 92. in Cic. n. 3.
- Chrysolâ circus contestus fuit e Caio, & Nerone, Dis. 10. in Anthol. u. 10.
- Chrysothemis Carmaurii filius primus vicit in pythio certamine poetarum, Dis. 3. in Anthol. u. 7.
- Cibi dimidium sapientem servo quomodo elephas domino detexerit, Dis. 39. in Cic. n. 5.
- Cibi reliquias ex ore crocodilli detrahit trochilus, qui vicissim crocodillum dormientem excipit irruente ichneumone, Dis. 18. in Liv. u. 6.
- Cibi ethlectarum Colipha appellabatur, Dis. 22. in Anthol. n. 6.
- Cibi abstinentiam probavit Asclepiades Medicus, Dis. 66. in Cic. u. 4.
- Cibi mensura, quæ servis laborantibus dabatur, erat chæonix, & demoneo vocabatur, Dis. 47. in Thucyd. n. 6.
- Cibi, & potionis obliviscitur Chrysippus, ideo amici ingesto in os alimento illum sustentabant, Dis. 92. in Cic. n. 3.
- Cibis Venerem irrantibus utebatur in Naprijs, Dis. 19. in Thucyd. u. 9.
- Cibo graves capere somnum utebatur Plato, Dis. 19. in Eurip. n. 3.
- Cibo modico contentos esse voluit pueros Lycorgus, Dis. 50. in Anthol. u. 6.
- Cibo abstinuit canis mortuo domino, Dis. 21. in Eurip. n. 13.
- Cibo distanti leones, tigres, & lupi abstinentiâ sibi medentur, Dis. 6. in Thucyd. u. 3. Dis. 39. in Cic. u. 2.
- Cibo quum famulus arenam, & calculos immisceret, elephas cinerem in ollam eius coniecit, Dis. 39. in Cic. u. 6.
- Ciborum lautorum cupiditas corrumpit mores Romanorum, Dis. 3. in Liv. n. 3.
- Cibos omnes recusavit Protegenes, quum Jelysum pingeret, & lupinis victavit, Dis. 92. in Cic. n. 2. Vide. Cibum.
- Ciborum montem effhoruit terremotus, Dis. 48. in Thucyd. n. 29.
- Cibum capere recusabat elephas, quoties puer illius custodie commissus ei non tradebatur, Dis. 22. in Anthol. n. 2.
- Cibum significat dæm Dis. 27. in Anthol. n. 2. Dis. 33. in Anthol. n. 3.
- Cibum communis Elephantum altero ex dentibus, alterum intactum ad prælium servant, Dis. 5. in Cic. n. 3.
- Cibus Athletarum quis esset, Dis. 22. in Anthol. n. 5.

Gibus in perâ affervebatur, & inde es nomen
sumpsit, Dis. 84. in Anthol. n. 14. *Vide. Cens.
Cibi. Convivium. Dapes. Epula.*

Cicadas aureas erinibus alligabant Athenien-
ses, Dis. 4. in Thucyd. n. 3. & quare, Dis.
4. in Thucyd. n. 7.

Cicatrices ad ostenderent Candidati, sine tunica
ambiebant, Dis. 89. in Cic. n. 2.

Cicero quantum Reipublicæ profuerit, Dis. 36.
in Cic. n. 20.

Cicero diffidebat copiam Platonis æquare, Dis.
41. in Cic. n. 2.

Cicero quid sentiret de Demetrio Phaleseo,
Dis. 41. in Cic. n. 4.

Cicero eloquentiâ suâ invitum Cæsarem cõggit
Q. Ligario ignoscere, Dis. 47. in Cic. o. 5.

Cicero Verrem solû accusavit, Dis. 82. in Cic. o. 5.

Cicero plerumque persuasit quæ voluit, Dis. 47.
in Cic. n. 7. Dis. 83. in Cic. n. 1.

Cicero etiam senex declamabat, Dis. 85. in Cic. n. 2.

Cicero familiariter Roscio utebatur, quare ab eo
gestum didicisse verisimile, Dis. 27. in Cic. n. 5.

Cicero octoginta annis post Catonis obitum
Consul fuit, Dis. 9. in Cic. n. 4.

Cicero questor Siciliæ præfuit, & Proconsul
Asiam texit, Dis. 82. in Cic. n. 4.

Cicero Pompeij dignitatem auxit, auditor fuit,
quod Augusto pæne puero pectura decerne-
retur, Dis. 27. in Cic. n. 4.

Cicero facetijs redundavit, Dis. 13. in Cic. n. 5.

Cicero eloquentiæ pater an iure appelletur,
Dis. 15. in Cic. n. 6. Dis. 54. in Cic. n. 4.

Cicero quomodo occasionem conciliendi Dialogi
de Oratore habuerit, Dis. 17. in Cic. n. 8.

Cicero dum Dibaphum cogitare dicit, intel-
ligit Consulatus petitionem meditari, Dis. 22.
in Liv. n. 11.

Cicero. *Vide. Quintus Cicero, &c.*

Cicero ad historiam scribendam exeatat fuit,
Dis. 11. in Liv. n. 5.

Cicero tradit Antipatrum maiorem historis so-
num addidisse, Dis. 11. in Liv. n. 2.

Cicero Græcorum leges præ duodecim tabula-
rum legibus contemnit, Dis. 8. in Liv. n. 5.

Cicero auditor senatus fuit, ut decerneret, ne
quis præteritorum meminisset, Dis. 6. in Thu-
cyd. o. 13. Dis. 8. in Liv. n. 6.

Cicero timorem malum officii magistrum vo-
cat, Dis. 12. in Thucyd. n. 8.

Cicero interrogatus a Cæsare, cur in electione
partis extrasset, respondit, præcincta me fe-
sellit, Dis. 13. in Thucyd. n. 5.

Cicero senatus improbat multa, Dis. 56. in
Thucyd. n. 4.

Cicero in orationibus partiâs utitur hisu, be-
nignius verò in libris de Philosophiâ, Dis. 6.
in Eurip. n. 14.

Cicero Patric Pater est appellatus, Dis. 20.
in Eurip. n. 9. Dis. 15. in Cic. n. 7. Dis. 36.
in Cic. n. 20.

Cicero existimavit tetram, & Aquam semine
loco esse, ærem, & ignem maris, Dis. 43.
in Anthol. num. 5.

Cicero quod longius ætate processit, eo elatius
ingenij lumen ostendit, Dis. 64. in Anthol. n. 8.

Cicero testatur sibi, quomodo in exilium eiectus
esset, amicorum comerum erevisse, Dis. 79.
in Anthol. n. 4.

Cicero singulos Enripidis versus singula testimo-
nia potat, Dis. 4. in Eurip. n. 10.

Cicero certabat eum Roscio, quis eorum pla-
cibus modis eandem sententiam variaret, Dis.
17. in Anthol. o. 6. Dis. 90. in Cic. n. 3.

Cicero defendit Archiam poetam, cuius est
primum Epigramma libri primi Anthologiæ
Dis. 2. in Anthol. n. 1.

Cicero expellens Antonij satellites sibi necem
allatus iacuit in lectulo capite obvoluto,
donec ut servus lecticæ tolleretur, Dis. 24. in
Eurip. n. 4.

Cicero quomodo in exilium eiectus est, senatus, &
viginti milia hominum vestem sordidam sum-
plerunt, Dis. 27. in Anthol. n. 5.

Cicero Philonem audivit, quem quartæ Acade-
miæ conditor quidâ faciebat, Dis. 64. in Cic. n. 4.

Cicero nullos alios, qui de Rhetoricâ scripse-
runt, Aristoteli anteponebat, Dis. 73. in Cic. o. 5.

Cicero in Verrem explicatur, Dis. 29. in Cic. n. 6.

Cicero antequam magistratus peteret, Marii, &
Syllæ bellum exarsit, Dis. 2. in Cic. n. 3.

Cicero quomodo Sextum Roscium defendit, quot
annos oatus esset, Dis. 2. in Cic. n. 8. quæ de-
fensione quam Syllam offendisse videretur,
Athenas ad Antiochum philosophum audien-
dum, deinde Rhodum ad Apollonium, deinde
in Asiam se consulit, Dis. 2. in Cic. n. 2.
ab amicis Romam accersitus est, quomodo Sylla
se distulit abdicavit, Dis. 2. in Cic. n. 9.

Prætor primus, & prior Consul creatus est,
Dis. 2. in Cic. n. 9. Dis. 29. in Cic. num. 7.
quomodo Castina coniurationem extinxerit,
Dis. 2. in Cic. n. 10. quare Clodium offende-
rit, Dis. 2. in Cic. n. 11.

Cicero dicebat nihil esse, quod Carneges di-
cendo non consequere tur, Dis. 28. in Cic. n. 5.

Cicero imitatus est Patrici in libris de Officijs,
Dis. 65. in Cic. n. 4.

Cicero inducit sororem Vestalem pro fratre
Fonteio pteantem, Dis. 31. in Liv. n. 12.

Cicero Pompeij partibus relisus proditor non
est appellatus, Dis. 51. in Thucyd. n. 7.

Cicero perfecit artem dicendi, Dis. 13. in Eurip. n. 4.

Cicero sacra nocturna, & feminas incitasti non
probat, Dis. 39. in Anthol. n. 6. sacra ra-
men Ceretis laudavit, Dis. 39. in Anthol. n. 8.

Cicero appellat propositum, quod Græci Theſis;
& Causam, quam Græci Hypothesein, Dis.
92. in Cic. n. 5.

Cicero auctore Lentulo ab exilio revocatus est,
Dis. 90. in Cic. n. 9.

Cicero liberum esse dixit, qui otio fruitur,
Dis. 1. in Cic. n. 4.

Cicero mortuus est anno ætatis sexagesimo tertio
Dis. 1. in Cic. n. 8.

Cicerone auctore Lucullus triumphavit, Dis.
25. in Liv. n. 1.

Ciceronem quod Plinius emolaretur, superbus
indicatus est, Dis. 50. in Cic. n. 5.

Ciceronem tumidum, & infidum dixerunt ob-
tredatares, Dis. 22. in Thucyd. n. 5.

Ciceronem expertum Græcæ literaturæ, & philo-
sophiæ quidam existimaverunt, Disf. 75. in
Cic. n. 2. et 100.
Ciceronem præcatus est Hortensius orator, ut
forum dicendi locum commutaret, ut in vil-
lam abiret, & vltum Platano ipse suffunde-
ret, Disf. 22. in Cic. n. 7.
Ciceroni rogato foldm decerni fuerunt fup-
plicationes, Disf. 22. in Eurip. n. 6.
Ciceronis laudes, & oratoria facultas, & vis,
Disf. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. in Cic. per
totus.
Ciceronis Hortensio lecto Divus Augustinus ad
divinæ fapienitiæ ftudium fe conculit, Disf.
49. in Cic. n. 8.
Ciceronis iudicium de Stoicorum oratione, Disf.
59. in Cic. n. 3. 4. 5. de Demetrio Phalefo,
Disf. 41. in Cic. num. 4. Disf. 53. in Cic.
num. 1.
Ciceronis parentis in Republicâ Romanâ, Disf.
22. in Cic. n. 74.
Ciceronis in mortem carmen Sextilij rudire no-
tuit Afinius Pollio, Disf. 5. in Eurip. n. 1. Disf.
25. in Cic. n. 6.
Ciceronis locus, quo dicie fe tantum pecuniâ
debere, ut confolationis accufator acerimus
coniurare cupiat, Disf. 12. in Thucyd. n. 3.
Ciceronis locus de Metello, qui feopulcro præ-
ceptoris eorum appofuerat, Disf. 32. in
Anthol. n. 9.
Ciceronis libertus Tiro Tullius, Disf. 22. in
Liv. n. 3. Disf. 49. in Cic. n. 4. res libros
eius facietiam conferipit, Disf. 27. in
Cic. num. 1.
Ciceronis tempore oratores omnes celebres flo-
ruerunt, Disf. 67. in Cic. n. 5.
Ciceronis an finit Rhetoricorum librad Heren-
nium, Disf. 3. in Cic. per tot. Disf. 46. in
Cic. n. 5.
Ciceronis, & aliorum fimulacra habebit in Li-
tario fecundo Alexander Severus, Disf. 22.
in Thucyd. n. 3.
Ciceronis lege faneitum fuit, ne bynnio, quo
quis petitarus erat, vel petiverat magistratum,
gladiatores daret, Disf. 89. in Cic. n. 4.
Cicconium an intelligat Iuvenalis nomine con-
cordia, Disf. 31. in Thucyd. n. r.
Ciccorer fere ftantum certabant ludas nunquam
dicebatur, Disf. 10. in Anthol. n. 8.
Cicconem quom bibiturus effet Phocion, præfan-
tiffimus quifque faciem velle rexir, Disf. 24.
in Eurip. n. 5.
Ciccutum bibit Socrates inuiffe damnatus, Disf.
83. in Cic. n. 11.
Cifticas indomitos quom deviciffet Servillus, fi-
cer Proconful triumphavit, Disf. 25. in Liv.
nom. 3.
Cimbri, & Teutones vincebantur non folum a
Romanis, fed etiam ab alijs, quia nimis fe-
rocia efferebantur, Disf. 57. in Thucyd.
n. 4.
Cimbri quom extrema minarentur, Romani mul-
tos Mario confultus contiguerunt, Disf. 76.
in Cic. n. 8.
Cimbriorum, & Teutonum duobus prælijs quin-

gentis, & octoginta milia a Mario cafta, ca-
ptæque fuit, Disf. 85. in Anthol. n. 7. Disf. 24.
in Liv. n. 1.
Cimbros iramptenes per Noricum Canalis cum
Mario eecidit, Disf. 19. in Anthol. n. 1.
Cimon eodem die Perfurum copias terreftres,
& maritimas delebit, Disf. 20. in Eurip. n. 18.
Disf. 36. in Cic. n. 8.
Cimon Lacedæmonior, & Athenienfes concilia-
vit, Disf. 36. in Cic. n. 8.
Cimon Cleonem artieulis membra diftinxit pi-
cipue, Disf. 52. in Cic. n. 2.
Cimonis cæcere Miltindis patris feopultra re-
dentem efl, Disf. 29. in Anthol. n. 7. Disf. 20.
in Eurip. n. 26.
Cinathus Aeneas focius nomen dedepromonto-
rio Cinatho, Disf. 15. in Liv. n. 8.
Cincinnatus ab antro ad diftona accerfitus efl,
Disf. 2. in Cic. n. 6.
Cineius Alimentus ab Hannibale capcus efl, &
res Romanas græco ftrenuo perferipit, Disf.
22. in Liv. n. 10.
Cincius negat Aprilen Veneri facrom faiffe,
Disf. 40. in Liv. n. 42.
Cocius fuafit legem Fanniam, Disf. 3. in Liv.
nom. 4.
Cindum alte pro forte accipit Seneca, Disf. 23.
in Thucyd. n. 5.
Cindus Gabinus quis effer, Disf. 23. in Liv. n. 4.
Cindui quare dicebantur Antiqui, Disf. 25. in
Liv. n. 4.
Cinrem in oftium obfecit elephas, quom fe-
molus cibo eius aream, & calculos immitte-
ret, Disf. 39. in Cic. n. 6.
Cinres mortuarii dummodonon revelleantur,
permiffit Theodoricus effodi thefauros, Disf.
32. in Anthol. n. 11.
Cinres marti abforbitur Arcefila, Disf. 22. in
Eurip. n. 16.
Cingulum virginale folventibus viris quidda def-
fet Dians, folvixona vocabatur, Disf. 29. in
Thucyd. n. 2.
Cingulum Sponfa folvebat fponfus, Disf. 30. in
Thucyd. n. 22.
Cinn crudella, & dominacionis cupidus, Disf.
4. in Liv. n. 7.
Cinns fuperatus ab Octavio Urbe exceffit, cui
fe Marius conianxit, & in Urbem reverfus
efl, Disf. 5. in Liv. n. 2.
Cinns primus Patriæ bellum inulit, Disf. 22. in
Liv. n. 7.
Cinns Confal Italiam contra Collegam concita-
vit, Disf. 2. in Cic. n. 5.
Cinnabari genus veri coloris, Disf. 25. in Eu-
rip. nom. 25.
Cinnatus patres fequutus Sertorius Syllam do-
minentem iaceffivit, & tandem in infulas For-
tentas traicere cogitavit, Disf. 2. in Cic. n. 2.
Cinxia Juno, Disf. 29. in Thucyd. n. 10.
Cinyras Cypri Rex veruffiffimus feortam Ve-
neris nomine confecravir, Disf. 55. in An-
thol. nom. 4.
Cinyres Veneris inica prodidit, quibus inica
phallus oftendebatur, Disf. 31. in Virg.
n. 4.

- * Circe Circum quidam dictum potant, Disf. 20. in Cic. o. 5. *Vide. Circes.*
 Circenses ludi qui fuerint, Disf. 18. in Cic. n. 3. ante Tarquinium non dicebantur Circenses, Disf. 20. in Cic. n. 5.
 Circensi in pompâ imagines Infignium viro- rum ferebantur, Disf. 4. in Anthol. o. 1. Disf. 22. in Thucyd. n. 2.
 Circensibus equis victoribus alimenta publicè confitebantur Imperatores, Disf. 6. in Anthol. n. 10.
 Circensibus ludis Romani lodos Olympicos emulati sunt, Disf. 2. in Liv. o. 2.
 Circes, & Ulyssis filios Romam, Aonium, & Ardeam oomen dedisse Romæ, Antio, & Arden tradit Xenagoras hystoricus, Disf. 13. in Liv. num. 5. *Vide. Circe.*
 Circi tres Romæ erant, Maximus, Apollinaris, & Neronis, & ubi quisque esset, Disf. 20. in Cic. n. 4.
 Circi antiquitus dicebantur circuli, Disf. 20. in Cic. n. 3. a voce Græcâ deducuntur, Disf. 20. in Cic. o. 5.
 Circi maximi a Cesare edificati amplitudo, Disf. 20. in Cic. n. 6.
 Circi etiam sobellia fuerunt, Disf. 29. in Cic. n. 7. 8.
 * Circo locus Vestalibus concessus erat in Po- dio, Disf. 31. in Liv. n. 27.
 * Circo servatus est Androdis a leone, cui spinam extraxerat, Disf. 22. in Anthol. o. 3. Disf. 39. in Cic. n. 6. *Vide. Circum. Circus.*
 Circum appellabant accipitrem, Disf. 31. in Thucyd. n. 2.
 Circovitas. *Vide. Ambitus.*
 Creuli aotiquitus dicebantur Circi, Disf. 20. in Cic. o. 5.
 Circulo quadratum inscripsit Thales Milesius, Disf. 8. in Cic. n. 3.
 Circulum ledæum Cœli Aristoteles credidit con- stare ex vaporibus, Disf. 31. in Liv. n. 24.
 Circum significabat prisca lingul dictio *Am.* Disf. 53. in Thucyd. n. 1. Disf. 30. in Liv. o. 70. Disf. 88. in Cic. n. 7. *Vide. Circi. Circus.*
Circumferri significat *lustrari*, quia omnis lustra- tio circumlatione peragebatur, Disf. 53. in Thucyd. n. 27.
 Circumtionem significat Ambicio, Disf. 88. in Cic. n. 7.
 Circus maximus a Tarquinio Prisco edificatus est, Disf. 2. in Liv. n. 7. eorum quinquagio- ni militum spectatorum sedetium capiebat, Disf. 2. in Liv. n. 7.
 Circus iocerdum minio, & Chrysocolli coote- gebatur, Disf. 10. in Anthol. o. 20.
 Circus Soli dedicatus erat, Disf. 20. in Cic. n. 1. 7.
 Circus Maximus inter Palatium, & Aventinum erat, Disf. 20. in Cic. o. 4. *Vide. Circi. Circus.*
 Cirrati quæz dicebantur poeri, Disf. 42. in Anthol. n. 16.
 Cissei filis an fuerit Hecuba, Disf. 7. in Eurip. n. 9. Disf. 27. in Virg. n. 4.
 Cisseo devicto Caranus trophæum statuit, quod leo disceit, Disf. 24. in Liv. n. 5.
 Cissibz veteres appellabant pocula, quia ex he-

derâ ex cooficiebant, Disf. 75. in Sic. o. 4.

Cissos Græcè dicitur hedera, Disf. 75. in Cic. n. 4.

Cista fustagiorum imponebantur mensis, quæ pontes dicebantur, Disf. 1. in Cic. n. 7.

Cistis asservabatur sacra quedam occultis com Baccho, tum Oûridi, Disf. 46. in Anthol. num. 5. 9.

Citharâ, lyrà, & tibâ creabantur Lacedæmoniis in prælio, Disf. 60. in Anthol. n. 14. Disf. 28. in Thucyd. o. 2. Disf. 57. in Thucyd. o. 14. 102.

Cithara Aulus trium chordarum, Disf. 33. in Anthol. n. 2.

Citharâ soli quom caneret Apollo, superabatur a Marfys, sed quom vocem addidisset, vicit, Disf. 61. in Anthol. o. 3.

Citharâ inventâ Apollo lyram Orpheo coecefisse Disf. 74. in Anthol. n. 5.

Cithare geos Magadis habens viginti chordas, Disf. 57. in Thucyd. n. 11.

Cithare chordam octavam quom invenisset a Terpandrum Lacedæmoniis multarum, Disf. 27. in Thucyd. n. 7. *Vide. Cithara.*

Citharam in prælium accepit Achilles, quom Ectionis urbem expugnasset, Disf. 57. in Thucyd. o. 7. 8.

Citharam Patidis noluit videre Alexander, Disf. 57. in Thucyd. n. 9. Achillis desideravit, Disf. 57. in Thucyd. n. 9. *Vide. Citharam.*

Citharisteris ubiqz quæ essent, Disf. 60. in Anthol. num. 7.

Citharædi a Nerone locupletati, Disf. 15. in Thucyd. n. 6. *Vide. Citharædi.*

Citharædi comitabantur triumphatores, Disf. 28. in Liv. n. 24.

Citharædo Archelao Milesij imaginem statuerunt, Disf. 15. in Thucyd. o. 5.

Citharædum Anxenorem M Antonius locuple- ravit quatuor civitatum tributis, Disf. 15. in Thucyd. n. 6.

Cithæronia Juno Thespiis colebatur, Disf. 23. in Virg. n. 5.

Circueos vocatur Ulpianus, & quare, Disf. 7. in Anthol. o. 4.

Cive devicto triumphare nefas habebatur, Disf. 24. in Liv. n. 22.

Civem Homerum quæ urbes sibi vindicent, Disf. 75. in Cic. n. 2.

Civem unum servare melius est, quàm mille ho- stes occidere, sententia fuit Scipionis Afri- cani ab Antonino Pio usurpata, Disf. 24. in Anthol. n. 5.

Civem nullum utilem voluisse Ephesios querit- tur Heraclius, Disf. 20. in Eurip. o. 23.

Civem serè nullum præclarum Athenienses sub Regibus habuerunt, Disf. 20. in Eurip. o. 24.

Cives neque nimis opolentes, neque valde indigentes esse præstat, Disf. 1. in Eurip. n. 13.

Cives Romanos mori dixit mirum esse Constanti- um Imperator, Disf. 26. in Liv. n. 1.

Cives ab Hannibale captos redimere noluerunt Romani, sed uni servis, Disf. 4. in Liv. n. 2.

Cives na corumpereotur, successorem Pausa- nia Lacedæmoniis mittere noluerunt, & impe- rium ad Athenienses transferri maluerunt, Disf. 13. in Thucyd. o. 8.

- Cives quosque optimos mulcuerunt Athenienses, Dis. 29. in Anthol. n. 1. Dis. 41. in Anth. n. 8. Dis. 15. in Thucyd. n. 5.
- Cives tales sunt, quales principes Civitatis, Dis. 54. in Anthol. n. 5. Dis. 68. in Cic. n. 4.
- Cives inter se loqui prohibuit Hiero, illi vero gestu significabat, quae vellent, Dis. 17. in Anth. n. 3.
- Cives civibus magis favere, quam exteris Plautus putavit, Dis. 6. in Anthol. n. 14.
- Cives bonos, & malos eodem esse loco, maxima perniciem civitatem est, Dis. 10. in Eurip. n. 1. & seqq.
- Cives Athenienses in unam urbem coegit Theseus persuadendo, non impetendo, Dis. 4. in Thucyd. n. 3. Dis. 30. in Eurip. n. 16. Dis. 9. in Liv. n. 6. Dis. 16. in Cic. n. 2.
- Cives etiam seditioni otium expectaverunt, Dis. 2. in Cic. n. 2.
- Civi suo faventibus Atheniensibus videtur Agoracritus ab Alcemene signum vendidit ede lege, ne Atheniensis esset, Dis. 18. in Eurip. n. 11.
- Civibus exemplum legum eludendarum ne Socrates praestaret, mori voluit, Dis. 79. in Anthol. n. 4. Dis. 9. in Eurip. n. 4. Dis. 20. in Eurip. n. 20. Dis. 54. in Cic. n. 8. Vide Cives.
- Civica corona ex quercu conficiebatur, Dis. 5. in Anthol. n. 7.
- Civica meruit Socrates ob servatum in bello Xenophontem, Dis. 54. in Cic. n. 9.
- Civile bellum Pompeii, & Caesaris extinguitur est ignis Vestae, Dis. 31. in Liv. n. 7.
- Civile Bellum Marii, & Syllae exarsit, antequam Cicero magistratus peteret, Dis. 2. in Cic. n. 3.
- Civili bello Syllae combustum Capitolium Carulus magnificentius instauravit, Dis. 3. in Liv. n. 5.
- Civilia bella oriuntur hostium metu subleto Dis. 12. in Thucyd. n. 7.
- Civilibus discordiis maxime obnoxie sunt civitates fame laborantes, Dis. 43. in Thucyd. n. 1. & seqq.
- Civilis belli inter Pompeium, & Caesarem causae cum manifestae, tum occultae, Dis. 7. in Thucyd. n. 8. Dis. 12. in Thucyd. n. 3. Dis. 4. in Liv. n. 4. 5. Vide Civile bellum.
- Civis mali consilium utile Lacedaemoni bouum virum dicere coegerunt, Dis. 33. in Cic. n. 4.
- Civis bovi officium non deseruit Graecus, Dis. 35. in Cic. n. 3. Vide Cive, Civium.
- Civitas Thuriorum legem sancierat, ut quilegem abrogare vellet infarens laqueo collum persuaderet, quem, si non placeret, Carnifex strangulabat, Dis. 81. in Cic. n. 7.
- Civitas dicta Aphrodisiam & Venerem in Insula Cypro, Dis. 55. in Anthol. n. 2.
- Civitate Italos donare molitur M. Livius Drusus, qui Philippo oppositus fuerat, Dis. 17. in Cic. n. 8. Vide Urbe.
- Civitate cum Atheniensis hospitium esse Regi Macedonum ob eius beneficia Athenienses decreverunt, Dis. 16. in Liv. n. 5.
- Civitate in libera liberam esse oportere sicut Tiberius linguam, Dis. 12. in Thucyd. n. 5.
- Civitate donarunt Lacedaemonij Alcanem, & Tyrannum poetas, Dis. 27. in Thucyd. u. 4.
- Civitatem assequutos Latinos in sua sua civitatis redigi lex Mania iussit, Dis. 16. in Cic. num. 4.
- Civitates praestantes efficit virtus virorum, Dis. 11. in Eurip. n. 9. & seqq. Dis. 20. in Eurip. num. 1.
- Civitates perpetuum inter se bellum habent, Dis. 49. in Anthol. n. 4.
- Civitates Magnae Graeciae regentibus eas Pythagora, & illius discipulis beate fuerunt, Dis. 43. in Cic. n. 4.
- Civitates Asiae imitatus est Servius, quoniam templum Dianae Romae a Latinis colendum constituit, Dis. 9. in Liv. n. 7.
- Civitates finitima semper inter se bella gerunt, Dis. 7. in Thucyd. n. 10. 21.
- Civitates sunt praestantiores, quae feminis pariter, & viris ad rempublicam utantur, Dis. 51. in Anthol. n. 1.
- Civitates Graeciae praeter Athenas, quae praeciores civis vexarunt, Dis. 20. in Eurip. n. 21. 22.
- Civitates eloquentium beneficio constitutae sunt Dis. 70. in Cic. n. 1. Dis. 31. 32. in Cic. per tot. conservantur, Dis. 33. 34. 35. & 36. in Cic. per tot.
- Civitates omnes devicti Carthaginensibus legatos Romanam mittebant, Dis. 22. in Virg. n. 2.
- Civitates triginta conditae sunt ab Albanis, Dis. 17. in Virg. n. 4.
- Civitates illos, a quibus in coloniam deducere fuerunt, Patres appellabant, Dis. 16. in Liv. n. 6. Dis. 17. in Virg. n. 5. Dis. 20. in Virg. num. 4. Dis. 21. in Virg. n. 4.
- Civitates plerumque suos conditores tanquam Deos coluerunt, Dis. 12. in Liv. n. 1. 2. Dis. 17. in Liv. u. 1. Dis. 24. in Virg. n. 1. & etiam suos legumatores, Dis. 24. in Virg. n. 2.
- Civitates fame laborantes morationibus maxime obnoxie sunt, Dis. 43. in Thucyd. n. 1.
- Civitates liberae non ferunt luxum privati modum excedentem etiam in Regibus externis, Dis. 37. in Thucyd. n. 5.
- Civitas maxima necessitudo erat cum eo, qui eius Proxeus haberetur, Dis. 16. in Liv. n. 5.
- Civitatibus liberis maior existit copia excellentium virorum, Dis. 25. in Liv. n. 9.
- Civitatibus quantum prodest hostes habere, Dis. 12. in Thucyd. n. 7. Dis. 56. in Thucyd. n. 5. & seqq.
- Civitates hospes dicebatur, qui illius legatos hospitio exceperat, Dis. 16. in Liv. u. 3.
- Civitatis mores tales sunt, quales Principes, Dis. 54. in Anthol. n. 1. Dis. 68. in Cic. n. 4.
- Civitatis mens, & anima est lex, Dis. 79. in Cic. num. 8.
- Civitatis vitia sanare Plauto diffidebat, ideo ad Rempublicam nunquam accessit, Dis. 34. in Cic. n. 7. Dis. 73. in Cic. n. 4.
- Civitatum perniciem, si boni non sint melioris conditionis, quam mali, Dis. 20. in Eurip. n. 1. & seqq.
- Civitatum regendarum ars non semper casui obnoxia est, Dis. 9. in Liv. n. 5.
- Civitatum prima origo, Dis. 75. in Anthol. n. 1. Dis.

- Difis. 3. in Thucyd. num. 11.
 Civitatum condendarum auctores fuerunt Athenienfes, Difis. 4. in Thucyd. o. 1. contra, Difis. 9. in Thucyd. n. 5.
 Civitatum aliarum magiftrus efle difcipulos Athenis dixit Iſocrates, Difis. 64. in Cic. o. 2.
 Civitatum regendarum ratio difficillima, Difis. 4. in Cic. n. 4.
 Civitatum virtus incitamento eſt ſilij, ut eas excindant, Difis. 36. in Thucyd. n. 25. & ſeqq.
 Civitatum liberorum honores magni faciendi, Difis. 20. in Eurip. n. 10.
 Civitatum quatuor tribus Anaxenorem Citharædum locupletavit M. Antonius, Difis. 25. in Thucyd. n. 6. *Vide. Reſpublicis. Reipublicæ. Rempublicum. Republica. Rerumpublicarum. Republica.*
 Civium voluntate quadraginta annos Athenas rexit Pericles, Difis. 2. in Thucyd. n. 5. Difis. 50. in Cic. n. 5.
 Civium ſomnos ut tollerent Thraſybulus Pericles, & Tarquinius filio conſilium dederunt, Difis. 6. in Thucyd. n. 31. & Pericles Thraſybulus, Difis. 41. in Anthol. n. 8.
 Civium ſexages novies centena nullis cenſa ſunt ſub Claudio, Difis. 23. in Liv. n. 32.
 Civium tot millibus caſis a Caſſare coacti ſunt Romani gratias agere Dijs, Difis. 25. in Liv. n. 7.
 Civium potentia ex magnitudine rerum geſtarum nocet libertati, & equalitati, Difis. 4. in Liv. n. 5.
 Civium Athenienſium præmus Alcmæon curſu viciis in Olympijs, Difis. 6. in Anthol. o. 7. Difis. 37. in Thucyd. n. 2.
 Civium cenſus quare a Solone, & Servio Rege inventus ſit, Difis. 47. in Thucyd. n. 7.
 Civium ſingulari nomina ſuggerebant ſervi dominis magiſtrum petentibus, qui nomenclatores vocabantur, Difis. 88. in Cic. o. 2. *Vide. Cives.*
 Clade Variantiæ audiſſi Angulus caput foribus illicebat, Difis. 22. in Thucyd. n. 8.
 Clade Cannenſi accepti Cæſaris ſacra intermiſſa ſunt, quia ſ mercenſibus neſas eſſet celebrari, Difis. 31. in Anthol. n. 9. Difis. 40. in Thucyd. n. 7. & ſervos militaris contra leges ſtatu-erunt, Difis. 36. in Cic. n. 8.
 Cladem Caſoenſem Romani acceperunt ante diſ quartum. Noo. Sext. ideo quidam inuſpicatum putaſerunt ante diem quartum Calendas, Nooas. Idus, Difis. 30. in Liv. n. 15.
 Clades Romanorum ad Cremeram, & Alliam poſtridie Idus cootigit, Difis. 30. in Liv. n. 14.
 Cladibus acceptis a Decebalu Dacorum Rege Domitianus triumphavit, Difis. 25. in Liv. n. 8.
 Cladibus Romani potentia crevit, Difis. 86. in Anthol. n. 2. & ſeqq.
 Cladibus aliquot acceptis Athenienſes ſine- runt capite pleaſi, ſi quis bellum contra Sa- lamina ſuaderet, Difis. 21. in Virg. n. 12. Difis. 36. in Cic. n. 3. *Vide. Aſies. Bellum. Certamen. Expeditio. Prolium. Pugna.*
 Clamore edito a Bacchi militibus hoſtes fuge- runt, inde timor panice dictus eſt, Difis. 45. in Anthol. n. 5.
 Clamores exoris Socratem ferre quom miraretur Alcibiades, reſpondit ipſum ferre inferum clamores. Difis. 55. in Cic. n. 3.

- Claudeſtino colore quare Samij Virgines, antequam nobereſſent, copulare cum ſpuſio, vel cum alio, Difis. 23. in Virg. n. 30.
 Clarij Apolliniſ ſacerdos fuit Alcander Coldphonius, Difis. 75. in Cic. n. 20.
 Clarij ſacerdotes æquæ epotiſ tratinabantur, Difis. 47. in Anthol. n. 7.
 Claſſem Minos præſtoſ habuit, Difis. 12. in Eurip. n. 16. Difis. 13. in Eurip. num. 7.
 Claſſem Carthaginienſium e portu exeuntem videbat quidam & Lilybæo Sicilia præmonito- rio, Difis. 21. in Eurip. n. 8.
 Claſſem hoſtium ad prælium evocavit Theopylus, & Chabrias dimidiam navium occulſa- res, Difis. 9. in Liv. n. 9.
 Claſſem prædandam Themiftocles conſulit, quom Pythia præcepſſet, ut liguæ muro ſe circum- darent, Difis. 30. in Anthol. n. 4. Difis. 36. in Cic. num. 4.
 Claſſem, & copia terreſtres eodem die deleſcit Cimon, Difis. 20. in Eurip. num. 18. Difis. 36. in Cic. num. 8.
 Claſſem trecentarum trirerum habebant Athe- oienſes, nullam verò Romani, quom Siciliam invaſerunt, Difis. 45. in Thucyd. n. 6.
 Claſſem parare ex publicâ pecuniâ Themiftocles perſuaſit Athenienſes, Difis. 47. in Thucyd. num. 4.
 Claſſes a præſide ſcripſtoribus interdum vocari copias terreſtres, ignoravit Livius, Difis. 31. in Cic. n. 4.
 Claſſes etiam luſtrabantur, Difis. 33. in Thucyd. num. 17. 18.
 Claſſes quatuor totius populi Athenienſis ſecit Solon, Difis. 47. in Thucyd. n. 2. 5.
 Claſſis Carthagiienſis, & Romana quot navibus conſtare, Difis. 14. in Eurip. n. 8. 9.
 Claſſis Antiochi præfeſtus Hannibal viduus eſt a Romanis, Difis. 85. in Cic. n. 3.
 Claſſis præfeſtus Octavia ſcæros multos ſparſit inter Oſiam, & litus Campanæ, & cavavit quinquennio, ut ſi quis ſcærum cepiſſet, mari redderet, Difis. 3. in Liv. n. 6.
 Claſſis trecentarum quinquaginta navium tempe- ſtate perſe ſalvis octoginta eorûm caviſus, Difis. 66. in Anthol. n. 4.
 Claſſis Germanici bis mariæ aſſo confiſcata eſt, Difis. 85. in Anthol. n. 8.
 Claudianos reprehenditur in loco, quo Virgilio imitari contendit, Difis. 31. in Thucyd. n. 2.
 Claudianus iure reprehenditur, quod nimis vocalliſ conſonantiam viſaverit, Difis. 6. in Eur. n. 14.
 Claudij in Naumachia triremes, & quadriremes, & undeviginti hominum milia decerant, Difis. 3. in Liv. n. 1.
 Claudij uxor Meſſalina in adulterio deprehenſa Vibidiam Veſtalem miſit ad virum, ut graviorem poenam deprecaretur, Difis. 31. in Liv. num. 12.
 Claudij levitas, & incoſtancia in iura dicendo damnatur, Difis. 26. in Cic. n. 2.
 Claudij poſt imperium non duo Conſoles, ſed duodecim in annum designabantur, Difis. 30. in Liv. n. 20.

Claud-

- Claudius talentis quoque annis Stercorium medicum ditavit, Dis. 10. in Cic. n. 2.
- Claudius Messianum uxorem iniquissimam feminam, & se vivente alteri nuptam coactus est interficere, Dis. 15. in Anthol. n. 21.
- Claudius Agrippinam uxorem in proprios filios facientem, & sibi exitabilem expertus est, Dis. 15. in Anthol. n. 21.
- Claudius Nero uno equo triumphavit, quod in aliena provincia videret, Dis. 18. in Liv. n. 5.
- Claudius Britannia imperio adiecti Urbis terminos potatit; eo imperante census sunt civium sexagies novies centena milia, Dis. 23. in Liv. n. 11. 12.
- Claudius Imperio quid adiecerit, Dis. 9. in Liv. num. 14.
- Claudius Quadrigarius rerum Romanorum scriptor, Dis. 11. in Liv. n. 2.
- Claudius Nero acerrimus cum Salustio coniunctus est, Dis. 37. in Thucyd. n. 1.
- Claudius Nero Afrubale inserto cum quinquaginta sex millibus Persorum triumphavit, licet bellum non consecisset, Dis. 25. in Liv. n. 8. 6.
- Claudius Agesilam, & exiguam statum derisit Tachos Rex Aegyptiorum, Dis. 21. in Liv. num. 9.
- Claudius cur fingatur Vulcanus, Dis. 15. in Anthol. n. 18. Dis. 37. in Anthol. n. 3.
- Claudius cur fingatur Plutus, Dis. 33. in Anthol. num. 2.
- Clavem tenens quare Ianus fingeretur, Dis. 30. in Liv. n. 60.
- Claves portarum Athenienses apud Zeonem deposuerunt, Dis. 20. in Eurip. n. 14.
- Claviger Deus quare Ianus appellatur, Dis. 30. in Liv. n. 60.
- Clavis aureis insitis fulgebat tunica palmata, Dis. 28. in Liv. n. 12.
- Clavos aureos calceis infixos gerebant feminae, & Agnon, Dis. 14. in Cic. n. 4.
- Clausus quare Ianus appellaretur Deus, Dis. 30. in Liv. n. 59.
- Clavum figendi causa Didarorem creabant pestilentia grassante, Dis. 14. in Thucyd. n. 9.
- Clavum navis regere fingebatur ab Antiquis fortis ob inconstanciam, Dis. 81. in Anthol. n. 5.
- Cleander frumentum comparabat, ut Imperium assequeretur, sed deceptus est, Dis. 43. in Thucyd. n. 6.
- Cleanthes existimavit Deos omnes praeter ignem mortales esse, Dis. 37. in Anthol. n. 6. Dis. 72. in Anthol. n. 4.
- Cleanthes irrigandis hortis operam locabat, ut in sapientiam incumbere posset, Dis. 17. in Thucyd. n. 4. Dis. 80. in Cic. n. 2.
- Cleanthes ignem esse Lunam putavit, Dis. 17. in Thucyd. n. 4.
- Cleanthes de Regno scripsit, Dis. 73. in Cic. n. 4.
- Clemens Alexandrinus rebellat, Dis. 71. in Anthol. n. 1.
- Clemens Alexandrinus vocat Euripidem philosophum scenicum, Dis. 1. in Eurip. n. 5.
- Clementia maxime est propria Dei, Dis. 10. in Anthol. n. 24.
- Clementia Atheniensium, Dis. 27. in Thuc. n. 10.
- Clementis Anaxilae Rheginorum Tyranni, Dis. 5. in Thucyd. n. 4.
- Clementia maxime conveniret Regibus, Dis. 10. in Anthol. n. 25.
- Cleomedes Pagan Deorum honoribus oraculi infuso consecratus est, Dis. 15. in Thucyd. n. 3.
- Cleomenes Rex Lacedaemoniorum praebrietate membra sibi in frosta dissecabat, Dis. 65. in Anthol. n. 27. quia Argivis, qui in Incum Argo Nobis filio sacrum confugerant, non peperit, Dis. 22. in Eurip. n. 10.
- Cleon multum Atheniensium Republicae nocuit, Dis. 33. in Cic. n. 6.
- Cleon semper auctor belli fuit, ut ipsius imbitas delitesceret, Dis. 12. in Thucyd. n. 3.
- Cleonas habuit Vates, qui grandinem imminente avertere dicuntur, Dis. 14. in Thucyd. num. 7.
- Cleonas inter, & Philentem Nemea silva erat, Dis. 6. in Anthol. n. 2.
- Cleoni expeditionem adversus Lacedaemonios in Insula Sphaeris obfessos concessit Nicias, & nocua Republica, Dis. 37. in Thucyd. n. 3.
- Cleonis cantoris statum posuerunt Thebani, non autem Pindari, Dis. 15. in Thucyd. n. 5.
- Cleonymus Ithum munire fecit ob Solis defectum, Dis. 10. in Thucyd. n. 4.
- Cleopatra, & Anonio devidis Augustus sexdecim millia pondo auri dedicavit, Dis. 29. in Liv. n. 7.
- Cleopatra Philippi Regiam perturbavit, Dis. 15. in Anthol. n. 20.
- Cleopatra concitavit Anoniam adversus Augustum, Dis. 15. in Anthol. n. 21.
- Cleopatra ne duceretur in triumphum, mortem sibi conscivit, Dis. 25. in Liv. n. 18.
- Cleopatrae uniones duo plus sexcentis sesterium aestimati sunt, Dis. 26. in Liv. n. 3.
- Cleopatrae filia in nuptijs Philippus Rex Macedoniae musicos Indos edidit, Dis. 30. in Thucyd. n. 11.
- Cleopatram quod non diligeret, Autocium quidam Adular ubique habuit, Dis. 3. in Cic. n. 4.
- Cleophantus Corinthius pector lineas uno colore illustravit, Dis. 51. in Cic. n. 1.
- Cientes cum defunctis concremabant Galli, Dis. 23. in Thucyd. n. 5.
- Climatas appellat Anonius Marcellinus genus quoddam terrae motum, Dis. 48. in Thucyd. num. 23.
- Clinices quis repertor fuerit, Dis. 38. in Thucyd. n. 5.
- Cliniae gens medicorum, Dis. 22. in Thucyd. num. 6.
- Clio an fuerit mater Orphei, Dis. 73. in Anthol. n. 5.
- Climenestra Agamemnonem interfecit, Dis. 25. in Anthol. n. 20. Dis. 1. in Eurip. n. 4. Vide. Clytemnestra.
- Cliro mater Eoripidis, Dis. 2. in Eurip. n. 3.
- Climomachus successor fuit Carneadis, Dis. 63. in Cic. n. 8. Dis. 64. in Cic. n. 1. Asdrubal vocabatur, dum Carthagine degeret, Dis. 64. in Cic. n. 1. quum quadraginta annis esset mortuus.

- Carnedis discipulos factus est, *Disf. 64. in Cic. num. 1. libros quadringentos conscripsit, Disf. 64. in Cic. n. 3.*
- Citium suæ notricis filium servatorem suum interfecit Alexander, *Disf. 44. in Anthol. n. 12. Disf. 65. in Anthol. n. 19. Disf. 32. in Virg. n. 1.*
- Cleamius Faliscorum fiovius plerumque boves candidos iselebat, *Disf. 43. in Virg. n. 2.*
- Clius filios Hymenæus, *Disf. 29. in Thucyd. n. 3.*
- Cloææ inter opera miranda recensentur, *Disf. 2. in Liv. n. 6. quæ eas extorgerit, Disf. 2. in Liv. n. 6.*
- Clodij domus centies quadragies octies emptæ fuit, *Disf. 2. in Liv. n. 10.*
- Clo dius quartæ infensus Ciceroni, *Disf. 3. in Cic. n. 21.*
- Clo dius supro commissi in sacris Bonæ Deæ nunquam perturbare Rempublicam destitit, *Disf. 12. in Thucyd. n. 3.*
- Clo dius in sacris Bonæ Deæ corruptæ uxorem Cæsaris, *Disf. 15. in Anthol. n. 21.*
- Clotho utrum stellis errantibus, an inerrantibus præsit, *Disf. 11. in Virg. n. 1.*
- Clo dius quare Janus vocetur, *Disf. 30. in Liv. n. 59.*
- Cluverius ostendit Itinerarium esse Annij, non Antonini Philosophi, *Disf. 6. in Liv. n. 8.*
- Clymenus eor Pluro dictus, *Disf. 9. in Eurip. n. 9.*
- Clypeo cælesti similissima Ancilia fabricavit Mamurius, ideo filiarum carmine celebratur, *Disf. 15. in Virg. n. 6.*
- Clypeo Minervæ effigiem suam efformavit Phidias, quom nomen prohiberetur, *Disf. 1. in Thucyd. n. 4.*
- Clypeos Samnites invenerunt, *Disf. 9. in Thucyd. n. 4.*
- Clypeos argilicos in scuta motarunt Romani Samnites imitati, *Disf. 2. in Liv. n. 2.*
- Clypeum abieceræ fatidæ esse, quæm vitam profundere dixit Archilochus, ideo e civitate eiectus est a Lacedæmoniis, *Disf. 27. in Thucyd. n. 4.*
- Clypeum abieciße in bello fertur Demosthenes, *Disf. 15. in Virg. n. 1.*
- Clypeum habebat Juno, *Disf. 25. in Virg. n. 7.*
- Clypeum abieciße turpidissimum est, *Disf. 51. in Anthol. n. 3.*
- Clypeum sorem inter auctores eloquentiæ Germanico censepti vixit Tiberius, *Disf. 13. in Cic. num. 3.*
- Clypeus Germanici inter oratores dicatus est, *Disf. 29. in Anthol. n. 3.*
- Clypeus æa esset Egæ, *Disf. 40. in Virg. n. 7.*
- Clythænes Sicyoniorum tyrannus denegavit Hippoclidæ filiam suam, quia imperitæ sciebat, *Disf. 27. in Anthol. n. 10.*
- Clytæ notricis filium, & servatorem suum interfecit Alexander, *Disf. 44. in Anthol. n. 12. Disf. 65. in Anthol. n. 19. Disf. 32. in Virg. n. 1.*
- Clytemnestra Agamemnonem maritum suum interfecit, *Disf. 15. in Anthol. n. 10. Disf. 1. in Eurip. n. 4.*
- Clytemnestra, & Castor ex Tyndaræ Lada geniti sunt, *Disf. 16. in Eurip. n. 2.*
- Clytemnestra in funere, quod Helena parciens crines afferret, reprehenditur ab Electra, *Disf. 17. in Anthol. n. 7.*
- Clytemnestra puellam reliquit Agamemnon. & eo quidem vivo nihil deliquit, eo verò occiso multis peccavit, *Disf. 1. in Eurip. n. 4.*
- Cæus Lepulus Augusti liberalitate quæteæ miles sæsternum possedit, *Disf. 12. in Cic. num. 6.*
- Cnosus urbs Cræte condita fuit a Iove, quod Cræ dicebatur, *Disf. 68. in Anthol. n. 1.*
- Coccineæ Chlomyde Terricus indutus ab Aurelia, no ductus est in triumpho, *Disf. 25. in Liv. num. 17.*
- Coccus, & purpura inter se discrepant, *Disf. 23. in Eurip. n. 13.*
- Cochleis, & Bruchis nihil nobiliores esse Athenienses dicebat Aristobenes; quoniam terreditos se gloriabantur, *Disf. 4. in Thuc. n. 7.*
- Coeyrus unde dictus, *Disf. 83. in Anthol. numer. 6.*
- Coeyrus obi sit, *Disf. 83. in Anthol. n. 25.*
- Coeyrus æa transiendos Inferos adeuntibus, *Disf. 83. in Anthol. n. 3.*
- Codon tube quid sit, *Disf. 59. in Anthol. n. 9.*
- Codrus ultimæ Regum Atheniensium pro patril se devovit, *Disf. 27. in Thucyd. n. 8.*
- Coccos. *Vide. Cætes.*
- Cælestigne accendebatur ignis Vestæ, si quando extinctus esset, *Disf. 31. in Liv. n. 8.*
- Cælestia a Deo gubernari voluit Aristoteles; inferiora verò a fortuna, *Disf. 80. in Anthol. n. 5. Disf. 1. in Eurip. n. 10. Disf. 13. in Virg. num. 5.*
- Cælestia quor annois se observasse lædarent Chaldaei, & Aegyptii, *Disf. 42. in Thucyd. n. 8.*
- Cælestibus Dijs Ianuarius propter imparem numerum dierum est consecratus, *Disf. 30. in Liv. n. 8.*
- Cælestibus Dijs quom sacrum fiebat, collum victimæ ita refringebatur, ut facies ad Cælum converterent; secus si Dijs inferis sacrificaretur, *Disf. 44. in Virg. n. 7.*
- Cælestis Venus Paphi colebatur, quæ Urania dicebatur, *Disf. 55. in Anthol. n. 5.*
- Cælestium Orbium animas esse Musas Platolici existimant, *Disf. 19. in Virg. n. 2.*
- Cælestium ignium ad similitudinem Ignis Vestæ asservabatur; ideo extinctus Imperij suæ portendebat, *Disf. 31. in Liv. n. 7. 32.*
- Cæli singulis orbibus suum Bacchum, suamque Musam prævidere dixit Orpheus, *Disf. 47. in Anthol. n. 8. Disf. 25. in Virg. n. 1.*
- Cæli columnas suscepisse Hercules dicitur ab Atlante, quia ab eo res cælestes edoctus est, *Disf. 8. in Anthol. n. 4.*
- Cæli lædæam viam Aristoteles ex vaporibus constare credidit, *Disf. 31. in Liv. n. 34.*
- Cæli figuram fortalite exprimebant templa Vestæ rotunda, *Disf. 31. in Liv. n. 29.*
- Cæli pudenda Saturnus abscondit, & in mare proiecit, & ex eorum spumâ Venus procreata est, *Disf. 19. in Anthol. n. 3. & quid hoc significet, Disf. 20. in Anthol. n. 8.*
- Cæli filius, quare Saturnus dicatur, *Disf. 43. in Anthol. n. 9.*
- Cæli filij dicuntur ij, quorum virtutem admiramur, *Disf. 43. in Anthol. num. 9.*

- Cæli* facies Iuppiter, *Diss.* 67. in *Anthol.* n. 5.
Cæli pars est animus humanus, *Diss.* 9. in *Eurip.* nom. 12.
Cæli quarta pars ardere visis in ortu Mithridatis
 gius splendorem indicavit, *Diss.* 12. in *Liv.* n. 8.
Cæli Rhodigii error circa Classes, in quas di-
 stribuerant Athenienses, *Diss.* 47. in *Thucyd.* n. 5.
Cælium Montem Tullius Romæ adiecit, *Diss.*
 23. in *Liv.* n. 11.
Cælius Antipater maiorem historiarum scopum ad-
 didit, *Diss.* 11. in *Liv.* n. 2.
Cælius historicus, *Diss.* 68. in *Cic.* n. 3.
Cælo, terraque natos mentiebantur Antiqui eos,
 quorum parentes ignorabantur, *Diss.* 34. in
Thucyd. o. 5.
Cælo deduci Lunam carminibus magica, Vete-
 res crediderant, *Diss.* 10. in *Thucyd.*
 num. 7.
 in *Cælo* nascerentur homines, & nasci posset,
Diss. 40. in *Thucyd.* n. 1.
Cælo proximam regionem incoleere post mortem
 boni dicuntur a Stoicis, *Diss.* 9. in *Eurip.* n. 3.
 10. 11.
Cælo ignem Prometheus subduxit, quo hominem
 e Cræta efformatum animavit, quem Iuppiter
 Pandorâ terris immisit punivit, *Diss.* 15. in
Anthol. n. 4. *Diss.* 16. in *Eurip.* n. 1.
Cælo demissum Palladis simulacrum sola Vesta-
 lium maxima spectare poterat, *Diss.* 31. in
Liv. n. 6.
Cælo demissum est Ancile, *Diss.* 15. in *Virg.* n. 6.
Cælo inferre animam Imperatorum in eorum co-
 ssecratione credebatur aquila, *Diss.* 24. in *An-
 thol.* n. 9.
Cælo deiectus a Iove quare fingatur Vulcanus,
Diss. 27. in *Anthol.* n. 3.
Cælo etiam nubo ad solem se se convertit He-
 liotropium, *Diss.* 51. in *Anthol.* n. 4.
 in *Cælo* collocata est Lyra Orphei, *Diss.* 73. in *An-
 thol.* n. 1.
 in *Cælo* itinerantium stellarum Elysium collocat
 Platonici, *Diss.* 76. in *Anthol.* o. 16.
Cælo delapsi cur dicantur ij, qui ex improvise
 adveniunt, *Diss.* 3. in *Thucyd.* n. 7.
Cælo comparatur Oriens, *Diss.* 7. in *Eurip.* n. 11.
Cælo quare dicatur imperare Iuppiter, *Diss.*
 7. in *Eurip.* n. 10.
Cælo Anticum inferuit Adcianus, *Diss.* 21. in
Eurip. n. 16.
Cælo narrabant insomnie, quæ viderant Anti-
 qui, *Diss.* 19. in *Eurip.* n. 10.
Cælo æmulam Romam dixit Constantius Impe-
 rator, *Diss.* 26. in *Liv.* n. 1.
 • *Cælo* ignem subripuisse Prometheus crimina-
 tus Iuppiter Caucasum affixit, quia procrea-
 tus fuerat ex Euryedone, & Iunone, *Diss.*
 23. in *Virg.* n. 3.
Cælo de lapsis ignis in eaput Servij indicium fu-
 ræ clacitatis fuit, *Diss.* 18. in *Liv.* n. 8.
Cælo oculos tribuerunt poetæ, & philosophi,
Diss. 40. in *Anthol.* n. 6. 7.
Cælo elicito ignem Pericles tradidit Persis adq-
 randum, *Diss.* 10. in *Anthol.* n. 3.
Cælorum musæus concertus non audire ob-
 fuerudinem, *Diss.* 21. in *Eurip.* n. 7.
Cæli unde Olympus dicitur, *Diss.* 16. in *Anth.* n. 2.
Cælum ne suis capitibus illaberetur, solam timere
 celsponderunt Germani Alexandro, *Diss.* 83. in
Anthol. n. 3.
Cælum potu propter stellarum varietatem magis
 delectat, *Diss.* 21. in *Anthol.* n. 6.
Cælum se viventem ascensurum credidit Iusti-
 nianus, *Diss.* 41. in *Thucyd.* n. 6.
Cælum attingere visus est ignis ex hians terre,
 qui Sylla proficiscente ad bellum sociale ex-
 citit, *Diss.* 48. in *Thucyd.* o. 17.
Cælum Elementa complexum pictum erat in Pe-
 plo quodam, *Diss.* 25. in *Eurip.* n. 19.
Cælum aureum Alexandri, quom iura Barbaris
 reddebat, *Diss.* 21. in *Liv.* n. 7.
Cælum an fuerit pater Mulsarum, *Diss.* 19. in
Virg. num. 4.
 ad *Cælum* facies vidimur convertatur, quom sa-
 crum se habet Djs Cælestibus, secus quom In-
 feris, *Diss.* 44. in *Virg.* n. 7.
Cælum significatur pælo apud poetâs, *Diss.* 70.
 in *Cic.* n. 6.
Cælum esse Iovem Persæ crediderant, *Diss.* 68.
 in *Anthol.* n. 6. *Diss.* 79. in *Anthol.* u. 2. *Diss.*
 71. in *Anthol.* u. 5.
Cælum montes movent, quæ Iuppiter, Apollo,
 & Muls dicuntur, *Diss.* 28. in *Anthol.* n. 9.
Cælum adorabant Persæ, *Diss.* 71. in *Anthol.* n. 7.
Diss. 72. in *Anthol.* n. 8.
Cælum ascendit Hercules: ipsius verd umbra ad
 Inferos descendit, *Diss.* 84. in *Anthol.* n. 4.
Cælum nobis patefecit totibus grati non sumus,
Diss. 11. in *Anthol.* o. 4.
Cælum sustinere dicitur Atlas, quis quom sit
 altissimus illud tîgere videatur, *Diss.* 11. in *Aur.* 3.
Cælum an omnes Djs habitent, *Diss.* 23. in *An-
 thol.* n. 7. 8.
Cælum civitas maxima appellatur, *Diss.* 23. in
Anthol. n. 7.
Cælum decerni Caesaribus dicebatur, quom con-
 secrabantur, *Diss.* 23. in *Anthol.* n. 8.
Cælum est idem, ac Iuppiter, *Diss.* 23. in *An-
 thol.* n. 9. ideo proprie dicitur Iuppiter Cæ-
 lestis, *Diss.* 23. in *Anthol.* n. 9.
Cælum nunquam in nubibus obduum est, ut
 aliqua parte dici sol non aspicitur in Insula
 Rhodo, *Diss.* 26. in *Anthol.* n. 8.
Cælum animarum esse existimavit Plato: omnia
 autem, quæ sub Luna, in anima, *Diss.* 40. in *Anth.* n. 9.
Cælum quodammodo est templum Terræ, et
 poetâ templum vocatur, *Diss.* 19. in *Liv.* n. 2.
Diss. 11. in *Liv.* o. 29.
Cælum, & Tellus nuptijs præbet, *Diss.* 43. in
Anthol. n. 4. ideo Athenienfium lege sacro-
 rum est, ut nuptijs sacrificarent Cælo, &
 Terræ, quod *ἱερὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆρας* diceba-
 tur, *Diss.* 43. in *Anthol.* num. 4.
Cælum stellis distinctum significat pellis macu-
 losa Baecanthium, *Diss.* 47. in *Anthol.* n. 5.
Cælum urpediret, Anaxagoras ideo se genitum
 arbitrabatur, *Diss.* 21. in *Eurip.* n. 2.
 Coemptions quomodo nuptiæ contraherentur
 apud Romanos, *Diss.* 30. in *Thucyd.* n. 6.
 Cornani, & plures alij populi in Urbem recepti
 sunt

- sunt, Disf. 9. in Liv. nom. 6.
- Cænum sibi tanquā thoracem circumdat iehnequæ crocodilū dimitaturus, Disf. 38. in Cic. n. 7. *Vide. Livum. Latum.*
- Cæpio senatum oppugnavit, Disf. 35. in Cic. n. 2.
- Cæranus, quum naufragium fecisset, a Delphino vedus est ad litus, quia liberatus ab eo fuerat a pifeatoribus, Disf. 22. in Anthol. n. 3.
- Cæus Titan fuit, Disf. 25. in Eurip. n. 7.
- Cogere dicebatur Carneades, non persuadere a Romanis, Disf. 28. in Cic. n. 6.
- Cogitantem Agamemnonem expresse Pylades, ut magnum significaret, Disf. 17. in Anthol. num. 8.
- Cogitare Dibaphum apud Ciceronem est consularis petitionem meditari, Disf. 22. in Liv. num. 11.
- Cogitationem mortis significat descensus ad Inferos, Disf. 3. in Virg. n. 2.
- Cornate anseculæ Infantes lustrabant, Disf. 53. in Thucyd. n. 2.
- Cognati, & amici reorum sordidati erant, Disf. 27. in Anthol. n. 5.
- Cognati exercebant barbam adolescentium, quum eam primam deponebant, Disf. 42. in Anthol. n. 9.
- Cognati Regis Persarum appellati, quomodo ornari essent in lustratione exercitus, Disf. 53. in Thucyd. n. 8.
- Cognatorum, amicorumque corā, servatus est Pyrrhus, quum nulla pericula declinaret, Disf. 57. in Cic. n. 3.
- Cognitio omnium disciplinarum an sit necessaria oratori, Disf. 78. in Cic. per tot.
- Cognitio veritatis plerumque ab exitu ducitur, Disf. 52. in Thucyd. n. 1.
- Cognomen Maximi Valerio, & Magni Pompei tributum est, Disf. 36. in Cic. n. 17.
- Cognomen Adamantij adeptus est Origines ob assiduitatem studiorum, Disf. 92. in Cic. num. 3.
- Cognomina varia Iovis, Disf. 20. in Anthol. num. 16. & 7.
- Cognomina multis Iani, quibus arguitur eandē esse, ac Sol, Disf. 30. in Liv. n. 59.
- Cognomina sua mensibus tribuit Commodus, Disf. 30. in Liv. n. 68.
- Cognomine Cerauni gloriabatur Ptolemæus, Disf. 43. in Thucyd. n. 3. Disf. 21. in Liv. num. 13.
- Cognomine aliquem appellare maior est honor, Disf. 82. in Cic. n. 1.
- Coire verbum deducitur a *Comire*, Disf. 30. in Liv. n. 22.
- Coire clandestino quare Samij Virgines, antequam naberent, copularent eum Spoosū, vel eum aho, Disf. 23. in Virg. n. 3.
- ex* Coitu Iſidis, & Oſiridis in utero matris natus est Horus, Disf. 33. in Virg. n. 5.
- Coitu sequuto illius ingredi templum Ægyptij lege vecuerunt, Disf. 9. in Thucyd. num. 4.
- in* Coitu Ægyptias mulieres excellere quum audisset Cambyſes, ab Amasi filiam petijt, Disf. 15. in Anthol. o. 23.
- Colapho Taurum æmulum in moere publicæ Aleibiades percussit, Disf. 37. in Thucyd. num. 7.
- Colchos aperi velleris causā primam navem navigasse tradunt, quia avaritia navigationis causa fuit, Disf. 76. in Anthol. n. 8.
- in* Colchos expeditio parum præcessit Troiana tempora, Disf. 12. in Eurip. n. 16. 19.
- Coliphia appellabantur cibi Alebucarum, Disf. 12. in Anthol. n. 6.
- Collegam Censorem exprobrantem sibi domum sexages æſtimatam quomodo eſuſerit Crassus, Disf. 23. in Cic. n. 5.
- Collegij augurum dignitas, Disf. 19. in Liv. num. 14.
- Collegium Minervæ infituit Domitianus, Disf. 29. in Anthol. n. 5.
- Colles singulos Romæ quis adleceſcit, Disf. 23. in Liv. n. 11.
- Colli pars Iſthmus, Disf. 5. in Anthol. n. 8.
- Collinam extra portam deſodiebatur viva Veſtalis, quæ ſuprum commiſſerat, Disf. 31. in Liv. num. 6.
- Colliſſo litterarum addit orationi gravitatem, Disf. 14. in Virg. n. 5.
- Collo triumphantium pendebant amuleti contra invidiam, Disf. 38. in Liv. o. 13.
- Colla eorum, quæ circumponēbatur, *ὀρθοῦς* appellabantur, Disf. 5. in Anthol. n. 8.
- Collo Afinitum lunio menſe appendebatur monile ex panibus conſectum in honorem Veſtæ, Disf. 39. in Liv. n. 47.
- Collum vidimꝫ ita reſtingebatur, ut ad Cælum facies converteretur, ſi Diſ. Cæleſtibus ſacrum fieret, Disf. 44. in Virg. n. 7.
- Collum laqueo inferens apud Tharios legem abrogare perſuadebat, quod ſi non ſuccederet illi, ſtatione ſtrangulabatur, Disf. 82. in Cic. num. 7.
- Coloni primi Romæ fuerunt Pelafgi, Arcades, & alij Gecei, Disf. 21. in Liv. n. 1.
- Colonie Romanorum omnes urbes appellatae ſunt, Disf. 23. in Liv. n. 7.
- Colonie populos, a quibus deductæ fuerant, patrum loco venerabantur, Disf. 16. in Liv. n. 6. Disf. 17. in Virg. o. 5. Disf. 10. in Virg. n. 4. Disf. 21. in Virg. o. 4.
- Colonie multæ Græcorum, Disf. 8. in Thucyd. n. 5.
- Colonie quibus de cauſis, & quomodo deducebantur, Disf. 21. in Virg. n. 3.
- Colonias quod multas deduxerit Roma appellatur mater omnium urbium, Disf. 55. in Cic. num. 7.
- Colonias novas in Iſtiam, Siciliamque deduxit M. Livius Druſus, Disf. 17. in Cic. o. 8.
- Colonias triginta novem Pompeius deduxerat, Disf. 27. in Liv. n. 2.
- Colonias Latinas triginta deduxerant Albani, Disf. 17. in Virg. n. 4.
- Colonias in Siciliam deduxit Theocles Athenienſis, Disf. 54. in Thucyd. n. 1.
- Coloniæ ut deducerent, miſi ſunt Æneas, Antenor, & Helenus, Disf. 14. in Liv. n. 2.
- Colonij Græcorum Sicilia frequentati est *tracen-*

- centis annis, postquam Siculi Sicanos devicerunt, *Dis.* 35. in *Thucyd.* n. 8.
- Calopban patria Nicandri, quae in Asia etiam Homeris gloriatur, *Dis.* 75. in *Cic.* n. 2.
- Color Galbicus est aureus, *Dis.* 25. in *Liv.* n. 17.
- Color purpureus, quomodo repertus fuerit, *Dis.* 7. in *Anthol.* n. 11.
- Color quid sit, *Dis.* 20. in *Anthol.* n. 13. *Dis.* 15. in *Eurip.* n. 7.
- Color interdum significatur voce *flor*, *Dis.* 25. in *Eurip.* n. 14. 25. 16.
- Color ruber est verus color, *Dis.* 15. in *Equip.* n. 15.
- Color Pepli erat purpureus, *Dis.* 25. in *Eurip.* num. 12. 13.
- Color rufus astatem, albus hiemem, viridis ver, emuleus autumnum exprimebat, *Dis.* 30. in *Cic.* n. 5.
- Color albus Dijs gratissimus, *Dis.* 42. in *Virg.* n. 4.
- Color luteus naptis dicatus erat, *Dis.* 31. in *Thucyd.* n. 4.
- Colorata vestis in Panathenis spectantes uti non poterant ex lege Solonis, *Dis.* 42. in *Virg.* n. 4.
- Colore quo lines picturae illustravit Calopban pictor, *Dis.* 51. in *Cic.* n. 1.
- Colorem a rebus, quibus se se applicant, ducent Falypodes, *Dis.* 18. in *Cic.* n. 4.
- Colores florum, quos Glycera nectebat, superare pingendo Pausias contendebat, *Dis.* 39. in *Anthol.* n. 2.
- Colores florum maximè varij, *Dis.* 25. in *Eurip.* n. 16.
- Coloris albi mappi leones, & ursi irrisabantur, *Dis.* 12. in *Anthol.* n. 8.
- Coloris rufi vexillum in arce triginta dies postquam bellum decretum esse testabatur, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 26.
- Colorum trior Nescia pictoris Erigonis nobilis pictor evasit, *Dis.* 82. in *Cic.* n. 2.
- Colosso Augusti ornabatur ipsius forum, *Dis.* 29. in *Cic.* n. 3.
- Colossus ex auro sex pedum talis Lucullus devicto Mithridate, *Dis.* 26. in *Liv.* n. 3.
- Column, & fufum habebat Palladium, *Dis.* 16. in *Virg.* n. 2. *Vide Color.*
- Columna apud Aegyptios significat ingratum, *Dis.* 17. in *Anthol.* n. 7.
- Columnae non occidebantur a Syris, quia Semiramidem noverant, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 1. *Dis.* 84. in *Cic.* n. 4.
- Columnae non erant in poculo Nestoris, sed Pleiades, *Dis.* 65. in *Anthol.* n. 7.
- Columnas in oratorio Dodoneo responsi dedisse ferunt, quia Antus veloxibus dicitur, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 11.
- Columnas ferre ambrosiam Iovi dixerunt quidam decepti ab Homero, qui veloxes illum portare cecinit; sed id inter legendum de Pleiadibus, *Dis.* 65. in *Anthol.* n. 7.
- Columnella Hydrae superimposita erat sepulcro Orpheo, *Dis.* 73. in *Anthol.* n. 2.
- Columnella tradit quoddam patre solum paulatim amittere secunditatem, *Dis.* 67. in *Cic.* n. 1.
- Columnella licet ab agro remotus esset, artem agri colendi tenebat, *Dis.* 73. in *Cic.* n. 2.
- Columna lateritia posita ab Adami filijs, in qua siderum motus descripti, *Dis.* 9. in *Thucyd.* num. 5.
- Columna Hipparcho tanquam mortuo conscripta est a Pythagorico, quod & explicare eorum doctrinam aggressus fuerit, *Dis.* 11. in *Thucyd.* n. 7.
- Columna ignis immensa dicitur extitisse, quam Delos terramotu agitata est, *Dis.* 48. in *Thucyd.* n. 28.
- Columna in foro Traiani centum viginti trium pedum, *Dis.* 29. in *Cic.* n. 4.
- Columnae quatuor circa solium Regis Persarum ex auro erant, *Dis.* 11. in *Liv.* n. 4.
- Columnae auras quinquaginta sustinebant tabernaculum Alexandri, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 7.
- Columnae argenteae Salensis, *Dis.* 7. in *Thucyd.* n. 5.
- Columnae duae, quae ab Homero tribuuntur Atlanti, sunt duo montes, *Dis.* 11. in *Anthol.* n. 13.
- Columnae cum Delphinis in Circo erant, *Dis.* 22. in *Cic.* n. 12.
- Columnae trecentum sexaginta sustinebant scenam Scauri, *Dis.* 2. in *Liv.* n. 8.
- Columnae e marmore Luculleo duodequadragenum pedum sustinebant Atrium, *Dis.* 2. in *Liv.* n. 11.
- Columnae triginta ex onychis erant in cenatione Callisti liberti, *Dis.* 2. in *Liv.* n. 11.
- Columnae pretiosae ornabant balneum, *Dis.* 12. in *Liv.* num. 14.
- Columnam, in qua descripta erant cunctae Regum Persarum, evertit Alexander, *Dis.* 32. in *Thucyd.* n. 6.
- Columnas hymettias centum millibus emptas Crassus habebat, *Dis.* 16. in *Cic.* n. 2. *Dis.* 23. in *Cic.* n. 3.
- Columnas Caesi ab Atlante suscepisse Herculem fingunt, quia Atlas illum docuit res caelestes, *Dis.* 8. in *Anthol.* n. 4.
- Columnas aeras statuisse Meronem ferunt, in quibus annuum Magorum ex annis decem, & novem constare voluit, *Dis.* 32. in *Liv.* n. 75.
- Columnas statuit Megacles famulus, qui patrem musicum leniverat, *Dis.* 57. in *Anthol.* n. 20. *Dis.* 29. in *Virg.* n. 3.
- Columnas quatuor mari emeruisse tradit Pindarus, quibus nitetur Delos, *Dis.* 39. in *Thucyd.* n. 6.
- Columnas terramotu inclinari, & rursus restitui in suum locum tradunt, *Dis.* 48. in *Thucyd.* n. 31.
- Columnas sepulcrorum desuper vexit Solon, *Dis.* 33. in *Anthol.* n. 8.
- Columnis templi ranas, & lacertas pro nomine insculpsit Satyrachas, & Sauras, *Dis.* 1. in *Thucyd.* n. 4.
- Columnis in sepulcris extantibus imponebantur coronae & floribus, *Dis.* 32. in *Anthol.* n. 7.
- Columnis Herculis quidam septimo, vel sexto die Ostiam pervenerunt, *Dis.* 16. in *Anthol.* n. 7.
- Columnis Herculis ad palatium in aeternum Pompei mare a Piratis expurgavit, *Dis.* 25. in *Liv.* n. 1.

Columnis templi Pinderus alligavit portas orbis, & oblatione liberatus est, *Disf.* 33. n. 10. *Disf.* 40. n. p. in *Thucyd.*

Colus in pompâ nocturnâ quare deferretur, *Disf.* 39. in *Thucyd.* n. 8. *Vide. Celum.*

Coma textillis latine capillamentum grecè τριχες dicitur, *Disf.* 35. in *Eurip.* n. 17.

Comæ, quæ, vicis significabant quid esset, *Disf.* 4. in *Thucyd.* n. 2.

Comæ patrem radebat Demosthenes, ut se domi contineret, *Disf.* 85. in *Cic.* n. 1.

Comæ primitis Parcisserebantur, *Disf.* 89. in *Thucyd.* eum. 2.

Comam Syncipitis tondebant Absentes apud Homerom, ne ab hostibus apprehenderentur, ex quo admonitus Alexander milites barbâ todere iussit, *Disf.* 73. in *Cic.* o. 3.

Comam Veteres etiam nutriebant, quo tempore barbâ nutriebant, *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 17.

Comam quod aleret Pythagoras, dictus est Samius Cometes, *Disf.* 11. in *Anthol.* o. 2.

Comam tondeere solebant Veteres ad sepulera mortuorum, *Disf.* 27. in *Anthol.* n. 6.

Comam præter ætatem nutriebat Aleibiades, *Disf.* 37. in *Thucyd.* n. 6.

Comam non tondebat Carneades, ne tempus teneret, *Disf.* 63. in *Cic.* o. 6.

Comam deformem quom Berenice haberet, credebatur, potius eam liquidatibus, *Disf.* 41. in *Thucyd.* n. 7.

Comam primâ tondebat Antiqui diem illum honorabant, & quare, *Disf.* 47. in *Anthol.* n. 11.

Comam dedicabant alicui Deo Antiqui, *Disf.* 43. in *Anthol.* n. 1. 6.

Comam Træzenie Virgines consecravit Hippolyto, *Disf.* 48. in *Anthol.* n. 12.

Comam etiam tondebant Veteres, quo die barbâ refectabant, *Disf.* 43. in *Anthol.* n. 16.

Comam nutriebant pauci, *Disf.* 42. in *Anthol.* o. 16. *Vide. Comis.*

Comhurebatur axis corrus, quo nupta domum viri vesta fuerat, & quare, *Disf.* 31. in *Thucyd.* n. 8.

Comhurebat in Græci solent cadavera, *Disf.* 24. in *Thucyd.* n. 9.

Comburere cadavera Carbari non solebant, *Disf.* 24. in *Thucyd.* n. 10.

Comburere statuit Plato tragœdias suas audito Socrate, *Disf.* 40. in *Anthol.* n. 3.

Combari quæ solentur eum mortuis, *Disf.* 23. in *Thucyd.* n. 5.

Comhuri debebant cadavera in campo Martio, *Disf.* 24. in *Thucyd.* n. 3.

Combussisse oves Marcellio dicitur Archimedes, *Disf.* 84. in *Cic.* o. 4.

Comedere carnes non solebant Veteres, nisi eas Diis sacrificassent, *Disf.* 35. in *Anthol.* o. 4.

Comedero cor dum Pythagoram vetabat, vetabat curis animom macerare *Disf.* 25. in *Anthol.* n. 6.

Cometarum ignem verum non esse censuit Ptolemaeus, *Disf.* 65. in *Cic.* n. 5.

Cometis ex vaporibus terræ eorundem potavit Aristoteles, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 24.

Cometes unde sic dictus, *Disf.* 11. in *Anthol.* n. 2.

Cometes appellatus est Pythagoras, quod eam aleret, *Disf.* 21. in *Anthol.* n. 2.

Comica saltatio lasciva, quæ Cordax dicitur, *Disf.* 26. in *Anthol.* n. 7.

Comici irridiebant Philosophos, *Disf.* 3. in *Eu. rip.* n. 4. & seqq.

Comiei exsunt idem Græcorum, *Disf.* 7. in *Liv.* num. 4.

Comicorum diſteria ob impudiciam uxorom quom ferre non possent ad Archelaum concessit Euripides, *Disf.* 310. *Eurip.* n. 8.

Comicom potum Epiepharmum in delicijs habebat Plauto, *Disf.* 86. in *Cic.* n. 6.

Comire verbum notatum est in *Corre*, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 22.

Comis inest magna mæſtias, *Disf.* 11. in *Anthol.* o. 5. *Vide. Coma. Capilli. Crinet.*

Comitate Vonon Rex adeo offendiit Parthos, ut illum regno privaret, *Disf.* 20. in *Liv.* n. 4.

Comites Alexandri Magasthenes, & Nearchus multa de Indiâ commenti sunt, *Disf.* 2. *Thucyd.* o. 9.

Comitia a verbo *comire* dicta sunt, quod possent factum est *Comire*, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 22.

Comitia Tiberius e campo ad Parer transiit, *Disf.* 88. in *Cic.* n. 6.

Comitiales dies erant, quibus comitia habere licebat, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 22.

Comitialis morbus quare appelletur epilepsia, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 24.

Comitiom est locus, in quo suffragia ferebantur, *Disf.* 30. in *Liv.* o. 23.

Commentarijs Arati phænomena illustravit Hipparchus, *Disf.* 70. in *Cic.* n. 3.

Commercia Veteres minimè frequentabant *Disf.* 12. in *Eurip.* o. 14. *Disf.* 3. in *Thucyd.* nom. 2.

Commissiones meras edere Senecam Caligula dicebat, *Disf.* 6. in *Liv.* n. 7.

Commodi forori Luillie nuptæ privato ignis præferebatur, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 12.

Commodianam Commodus Romam dici voluit, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 69.

Commodo imperante Cleander comparato frumento regnum affectavit, *Disf.* 43. in *Thucyd.* n. 6.

Commodus Imperator Herculis nomen sibi ascribit, *Disf.* 9. in *Anthol.* n. 2. *Disf.* 78. in *Anthol.* n. 4. *Disf.* 41. in *Thucyd.* n. 3. *Disf.* 30. in *Eurip.* n. 11. *Disf.* 30. in *Liv.* o. 68.

Commodus omnibus mensibus cognomina sua tribuit, *Disf.* 30. *Liv.* o. 68. eſcubioſum Martem Amazonis imagine pinxit, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 68.

Commodus, quom scelus conscientia noctu excitaret, sedes mutavit, *Disf.* 19. *Thucyd.* o. 10.

Commodos loci qui appellantur a rhetoribus, *Disf.* 84. in *Cic.* p. 7.

Communione omnium smicitum perfectam contineri docuit Pythagoras, inde emansit sententia amicorum omnia esse communia, *Disf.* 43. in *Cic.* n. 1.

Comœdia Terentij, quæ Phormio inscripta est, dicta est ludis Romanis, *Disf.* 19. in *Cic.* o. 5.

Comœdia unde sic appellata sit, *Disf.* 4. in *Thucyd.* n. 2.

- Comœdiis antiquis maledictis consistebat coniectis in principes viros, Dis. 12. in Thuc. n. 5.
- Comœdiis, quam nebulis inscripsit Aristophanes, mox Athenienses permiserunt Anyto, & Melito, oraccusant Socratem, Dis. 1. in Eor. n. 3.
- Comœdia in Icaris vindemiarum tempore reperta est, Dis. 13. in Anthol. n. 4. & a vindemiis primitas est appellata trygodus, Dis. 13. in Anthol. n. 4.
- Comœdia triplex, vetus, media, & nova, Dis. 9. in Cic. n. 7.
- Comœdiæ non primas partes agebat Æschines, & orator evasit, Dis. 79. in Cic. n. 4.
- Comœdiis novæ sexaginta quatuor poëtæ recensentur, Dis. 8. in Cic. n. 7.
- Comœdiæ novæ principis Menander, Dis. 2. in Eorip. n. 10.
- Comœdiæ, & tragœdiæ differentiæ, Dis. 5. in Eur. n. 4.
- Comœdiarum mediis lumen Aristophanes, Dis. 67. in Cic. n. 4.
- Comœdiæ doctores sunt Athenienses, Dis. 27. in Thucyd. n. 5. Dis. 15. in Cic. n. 9.
- Comœdiæ inventora nonnullis dicitur Epicharmus, Dis. 31. Thucyd. n. 3.
- Comœdiæ veteris anchor Enpolis, Dis. 39. in Anthol. n. 7.
- Comœdiæ, & Tragœdiæ similis est vita hominum, Dis. 5. in Eorip. n. 2. 3.
- Comœdiæ inventor an Homerus fuerit, Dis. 6. in Eorip. n. 8.
- Comœdiæ exemplum an sit Odyssæa, Dis. 6. in Eorip. n. 1.
- Comœdiam novam Philemox illustravit, Dis. 72. in Cic. n. 5.
- Comœdias quot scripserit Plautus, Dis. 1. in Thucyd. n. 9.
- Comœdias Græcas conscripsit Germanicus, Dis. 19. in Anthol. n. 3.
- Comœdias adinoribus Lælio, & Africano scripsisse Terentium prodium est, Dis. 1. in Eorip. n. 6.
- Comœdias Terentij quomodo poëtæ reprehenderent, quid ipse Terentius dixerit, Dis. 7. in Virg. o. 1.
- Comœdias non spectabant Lacedæmonij, Dis. 27. in Thucyd. n. 4.
- Comœdorum artificum utebantur oratores ad componendum gestum, Dis. 87. in Cic. n. 4.
- Comparatio Læliai de Cicerone, & Demosthenic. Dis. 42. in Cic. n. 21.
- Comparatio invidia cum umbra, & fumo, Dis. 28. in Liv. n. 13.
- Comparatio artis culinariæ, & oratoris, Dis. 34. in Cic. n. 5.
- Comparatio Bacchi, & Cupidinis, Dis. 13. in Anthol. n. 9.
- Comparatio, visum cum igne, Dis. 14. in Anthol. num. 5.
- Comparatio mulierum cum dolo perforato scilicet Danai, Dis. 25. in Anthol. n. 22.
- Comparatio maris, & amoris, Dis. 19. Anthol. num. 7.
- Comparatio Hyperidis cum Pentathlo, Dis. 75. in Cic. n. 7.
- Comparatio magistrorum dicepdi cum coti-
- tibus, Dis. 79. in Cic. num. 5.
- Comparatio Dialecticæ, & Rhetoricæ cum pagno, & maço expansa, Dis. 62. in Cic. n. 7.
- Comparatio mathematicarum disciplinarum cum mysterijs, Dis. 7. in Cic. n. 4.
- Comparatio Atheniensium, & Lacedæmoniorum inter se, Dis. 27. in Thucyd. n. 2. 3. & seqq. Dis. 56. in Thucyd. n. 1.
- Comparatio Athenarum cum Scortis nobili, Dis. 27. in Thucyd. n. 5.
- Comparatio Euripidis cum Aristophane, Dis. 3. in Eorip. n. 7. Vide Similitudo.
- Compedes mari iniecit Xerxes, Dis. 78. in Anthol. o. 3.
- Compendium Orbis Romæ, Dis. 2. in Liv. n. 2.
- Compensat Deus damna partium bono Universi, Dis. 15. in Thucyd. n. 7.
- Comperendi dies dicebantur, quibus vrdimonium licebat dicere, Dis. 30. in Liv. omer. 22. 25.
- Compitalis festum, Dis. 39. in Liv. n. 53.
- Compito vicinali tradebat nuptum ex tribus affibus nupti per coemptionem, Dis. 30. in Thucyd. n. 6.
- Compotiores memores odio habentur iuxta proverbium, Dis. 65. in Anthol. n. 26.
- Compre in capitulo sedebant mulieres; quia se mari ab lave potabant, Dis. 31. in Virg. n. 7.
- Concavo vase ad solis radios exposito accendebatur ignis Vestæ, Dis. 31. in Liv. o. 8.
- Concentum Orbium cœlestium non audiri propter assuetudinem existimavit Pythagoras, Dis. 21. in Eorip. n. 7.
- Conentus lyre, & tibie iucundissimus, Dis. 60. in Anthol. n. 13.
- Conceptis verbis iuramentum quomodo fieret Dis. 40. in Cic. n. 3.
- Conceptive feris quæ essent, Dis. 30. in Liv. num. 29.
- Cooche Felcrides, quæ in fœtæ sculo capiebantur, optimæ, Dis. 3. in Liv. n. 8.
- Conchæ, & alia, quæ in mari procreantur, extant in sepulcris Veterum, Dis. 76. in Anthol. n. 15.
- Concham canis comederat, canis os pastor lana abstergit, hinc purpureus color reperitur, Dis. 7. in Anthol. n. 12.
- Conchas legere milites ipse Caligula, quomodo sciens instruxisset, Dis. 6. in Liv. n. 6. & tridiphum adornabat, Dis. 35. in Liv. n. 8.
- Conchis, & umbilicis legendis reperascere solebant Lælius, & Scipio, Dis. 58. in Thucyd. n. 2. Dis. 1. in Cic. o. 6.
- Conchylia quare Juvenalis pro consulari usurpavit, Dis. 22. in Liv. n. 12.
- Coochylis & succo purpurea conficitur, Dis. 25. in Eorip. n. 13.
- Concilium equus Græciæ gravissimum erant Amphidryones, Dis. 1. in Anthol. n. 8.
- Concilium, quod ad Thermopylas habebatur, dicebatur Pylos, Dis. 7. in Eorip. n. 6.
- Concio dicitur pœnia Dis. 36. in Anthol. o. 3.
- Concionem habendi potestas privata a magistratu concedenda erat, Dis. 29. in Cic. o. 3.
- Concionem quam rellone habere Consules Pre-

- eo silentium indicabat, Disf. 12. in Liv. n. 13.
 Concionibus frequentissimis Philippus milites confirmavit, Disf. 16. in Cic. n. 10.
 Concive egresso Simonide corruit, & opprefsit ceteros convivas, Disf. 87. in Cic. n. 5.
 Concordia inter Equites, & Senatum Cicerone fadente facta est, Disf. 16. in Cic. n. 10.
 Concordia cornicem quatuor societatem inierint, Disf. 31. in Thucyd. n. 1.
 Concordia in templo pictus erat Marfys, ut ostenderetur, quot damna lites afferant, Disf. 61. in Anthol. n. 8.
 Concordia Symbolum cornix, Disf. 31. in Thucyd. n. 1.
 Concordia nomine an Juvenalis intelligat Ciceronem, vel Cornicem, Disf. 31. in Thuc. n. 1.
 Concubinam Mariam Commodus Amazonis imagine pinxit, Disf. 30. in Liv. n. 68.
 Concubinam precipuam, & alios cum Rege fepeliebant Gerrhi, Disf. 23. in Thucyd. n. 5.
 Concubino quiddam gratificaretur, bovem occiderat, quiddam damnatus est, Disf. 22. in Anth. n. 6.
 Concubitu serpentis geniti dicunt Scipio, & Alexander Magnus, Disf. 18. in Liv. n. 10. Disf. 84. in Cic. n. 5.
 Concubitu abstinere iussit orsculum Aegem, ut filios fufciperet, Disf. 52. in Anthol. n. 6.
 ad Concubitu Lunam invitabat Caligula, Disf. 6. in Liv. n. 6.
 Concubitu etiam honestum averfabantur, quae Vestales foeraut, Disf. 31. in Liv. n. 5.
 Concubitu cum uxoris clau petere Viros statuit Lycurgus, Disf. 52. in Anthol. n. 5.
 Concubitus promissus habuerunt praefici homines, Disf. 30. in Cic. n. 2. & alij recentiores Disf. 30. in Cic. n. 5. Aethiopes, Garamantes, Lemny, Molyndaci, Disf. 30. in Thucyd. n. 3.
 Concubitus Iovis cum Proferpina referrebat in Sabazis, Disf. 33. in Virg. n. 4.
 Conabuerunt Ifti, & Ofiris in utero matris, & Horum genuerunt, Disf. 33. in Virg. n. 5.
 Concumbebat palam cum uxore Crates, Disf. 84. in Anthol. n. 10.
 Concumbe cum feminis in templo Aegyptij lege veterunt, Disf. 9. in Thucyd. n. 4.
 Coddinare Profanum noluerunt Ephori, antequam ex eius ore crimen audirent, Disf. 23. in Thucyd. n. 2.
 Condemnatus est Staterius, quod falsus fuerit crimen testibus interfecto pariete audientibus, Disf. 13. in Thucyd. n. 3.
 Conditionem, ne Athenis efferet, adiecit Agoracritus vendens signum suum, equum iniquis sententiae Athenienfium victus fuisset ab Alcemeu, Disf. 18. in Eurip. n. 7.
 Conditiones nauticas, & gladiatoris sibi eligebat Paulina uxor Antonini Philosophi, Disf. 15. in Anthol. n. 21.
 Conditor Patrie Camillus triumphans est appellatus, Disf. 29. in Liv. o. 1. Disf. 15. in Cic. num. 7.
 Conditor Romae dictus est Cicero, Disf. 15. in Cic. n. 7.
 Conditor Nespolis quis fuit, Disf. 13. in Liv. num. 1.
 Conditor Romae quis fuerit, Disf. 13. in Liv. num. 3. feqq.
 Corditeres suos plerumque populi tanquam Deos colebant, Disf. 12. in Liv. n. 2. Disf. 24. in Virg. n. 1.
 Conditores Carthagini quos fuerint, Disf. 20. in Virg. n. 2. Disf. 21. in Virg. n. 1. & feqq.
 Cooditores multarum Sicilia urbium, Disf. 54. in Thucyd. per totam, Disf. 55. in Thucyd. n. 1. & feqq.
 Confarreatio in contrahendo matrimonio quid esset, Disf. 30. in Thucyd. n. 5.
 Confessionem criminis a Paulanis audire noluerunt Ephori, antequam eum condemnarent, Disf. 13. in Thucyd. n. 2.
 Confessionem criminis audientibus testibus interfecto pariete Staterius damnatus est, Disf. 13. in Thucyd. n. 3.
 Confiteri se victos cives suos volebant Lacedaemonij, ideo pancratio, & castis decertare veterunt, Disf. 15. in Thucyd. n. 12.
 Confuturam auri Cadmus primus invenit, Disf. 9. in Thucyd. n. 4.
 Congitris largebantur mali Principes, ut odium populi lenirent, boni, ut plebs libentius Liberos tollerent, Disf. 25. in Anthol. n. 3.
 Congorom festum diem celebravit Dionysius, & victori coronam auream proposuit, & vicit Xenocrates philosophus, Disf. 14. in Anthol. n. 9.
 Coniectores somniorum populus ad Phalaris in Circo confuebat ante tempus ludarum, Disf. 20. in Cic. n. 8. 9.
 Coniugales Dij quos sunt, Disf. 29. in Thucyd. num. 5.
 Coniuges semper discordes, Disf. 15. in Anthol. num. 18. 19.
 Coniurare se cupere iocatur Cicero, quum tantum pecuniam debeat, Disf. 12. in Thucyd. num. 3.
 Coniurati cum Catilinae foedus Romano sanguine hausto foverunt, Disf. 4. in Cic. n. 10.
 Coniurationem Catilinae quum Cicero detexisset, ei supplicatio decreta, quod nulli togato contigit, Disf. 20. in Eurip. n. 6.
 Coniuratione contra Neronem licet Piffo iniijisset, io Villi sub illum interficere noluit, Disf. 16. in Liv. n. 1.
 Coniux Aetheris Tetra, Disf. 43. in Anthol. n. 1.
 Coniux, & Soror Iovis quare dicitur Iuno, Disf. 23. in Anthol. n. 9.
 Conon tradit Helenum Graecis indicasse, quod factum esset, ut rapto Palladio Troia caperetur, Disf. 14. in Liv. n. 5.
 Conon mathematicus, Disf. 7. in Cic. n. 2.
 Conradus in Virgilium confutur, Disf. 5. in Virg. n. 5. & feqq. Disf. 6. in Virg. per tot. Disf. 7. in Virg. n. 1. & feqq.
 Conscientia scelorum sunt Furie, & seivus cruciat animum, quum flagra corpus iuxta Pythagoram, Disf. 19. in Thucyd. n. 7. has poenas nemo effugit, Disf. 19. in Thucyd. num. 8. & feqq.
 Conscientia recta vera tranquillitas, & libertas est, Disf. 19. in Thucyd. n. 11.

Con-

- Consecratio Impetrarum quomodo fieret, Disf. 24. in Anthol. n. 9.
- Consecratio *Aeneas* quæ dicitur acquisitio virtutum exemplarium, an habeatur ex Virgilio, Disf. 3. in Virg. n. 3.
- Consecratoria Stoicorum quæ Cicero appellet, Disf. 60. in Cic. o. 5.
- Consecrantes appellabant Etrusci Deos Penates, Disf. 16. in Virg. n. 6.
- Conferere manum quando litigantes dicebantur, Disf. 40. in Cic. n. 4. 6.
- Consi ad a: a n pertinebat Roma a Romulo adificata, Disf. 23. in Liv. n. 2. Vide. *Consi*.
- Consi hominum Deus ad salutem ipsorum vertit, Disf. 76. in Anthol. n. 7. Disf. 35. in Thueyd. n. 7.
- Consi sua hominum in ipsorum perniciem Deus vertit, Disf. 8. in Liv. n. 7.
- Consi Periclis si en defuncto paruisent Athenienses, potentissimi evasisent, Disf. 36. in Cic. n. 5.
- Consi vincentes magis honorabant Lacedæmonii, quoniam armis, fecus Romani, Disf. 28. in Anthol. n. 3. Disf. 24. in Liv. n. 10.
- Consi Tulez anella Romani Gallos delaverunt, & Iasoni Chorone Non. Quind. instituerunt, Disf. 30. in Liv. n. 46.
- Consi Virgilij utebatur Augustus, Disf. 3. in Eurip. o. 10.
- Consi magis, quam armis urbes capi, ut indicaret Homerus, Ulysses solam urbium populatorem vocat, Disf. 35. in Cic. n. 6.
- Consi Deo Consi, Disf. 30. in Liv. n. 23. quem Neptunum interpretantur, ludos dabat Romulus, quoniam Sabinas rapuit, Disf. 28. in Cic. n. 2.
- Consi Themistoclis, quo Græci devicerunt Persas, Disf. 30. in Anthol. n. 5.
- Consi utrum magis in bello conferat, an vis, Disf. 28. in Anthol. n. 1. & seqq.
- Consi Themistoclis, quod Athenienses urbem relinquere, & Navas confunderent, utile, Disf. 36. in Cic. n. 4.
- Consi Themistoclis incendendi navale licet utilissimum respuerunt Athenienses tanquam iniustum, Disf. 27. in Thueyd. n. 11.
- Consi utile viri milit Lacedæmonij boorum virum dicere coegerunt, Disf. 33. in Cic. n. 4.
- Consi optimum Memnonis, ut Darius bellum traheret, Disf. 52. in Thueyd. n. 5. Græcorum, ut copias divideret, Disf. 52. in Thueyd. n. 5.
- Consi Amasis, ut Polyerates isidurh carissimæ rei imminens infortunium ob nimia felicitate evitaret, Disf. 18. in Eurip. n. 7.
- Consi bonum qui acutissimæ, aurea latere donabatur. licet verberaretur, si contra senentiam Regis Persarum ariet, Disf. 32. in Thueyd. n. 8. Disf. 27. in Liv. n. 5.
- Consi Opem sulsæ tutelare Numen Romæ quidam tradiderunt, Disf. 24. in Virg. num. 6.
- Consi quare appellaretur Ianus, Disf. 30. in Liv. n. 39.
- Consi Deo consiliorum, Disf. 10. in Liv. o. 21. quem Neptunum interpretantur, ludos dabat Romulus, quoniam Sabinas rapuit, Disf. 28. in Cic. n. 2. Vide. *Consi*.
- Consi littera U frequenter sit ab aspiratione Græcorum, Disf. 15. in Liv. o. 2. Disf. 31. in Liv. o. 22.
- Consi Phœionis in morte, Disf. 9. in Eurip. n. 5. Disf. 23. in Eurip. n. 6.
- Consi Othonis in morte, Disf. 9. in Eurip. num. 6.
- Consi Socratis, Disf. 54. in Cic. u. 9.
- Consi napolim erat porta, quæ aures diebat, Disf. 48. in Thueyd. n. 20.
- Consi quomodo Byzantium transiit imperium, Roma diminuta erat, Disf. 23. in Liv. num. 12.
- Consi quomodo iura redderet, in eodem solio collocabat Sopitum ad dexteram partem, quem deinde interfici iussit, Disf. 64. in Cic. n. 6.
- Consi Imperator Romam Cælo æmulam dixit, & miram eius civis mori, Disf. 26. in Liv. o. 2.
- Consi intertextus erat in tunica, quam Antonius Marianus dono misit, Disf. 23. in Liv. num. 21.
- Consi interfectis Veteranione, Magnentio, & Gallo Cæsare æternam se predias vitæ, Disf. 48. in Thueyd. n. 6. Disf. 43. in Thueyd. n. 3. Disf. 2. in Liv. n. 5.
- Consi Consilii filius Rastator delit, quomodo eius pater gladiatores prohibuisset, Disf. 20. in Anthol. n. 12.
- Consi Imperator radabat assidue barbam, Disf. 42. in Anthol. n. 8.
- Consi Festum, Disf. 30. in Liv. n. 53. ludorum genus, qui Neptuno celebrabantur, Disf. 28. in Cic. n. 2. 5.
- Consi sonus habebatur apud, Disf. 21. in Eurip. n. 7.
- Consi utrum acceptam referebat Apelles scientiam suam, Disf. 85. in Cic. n. 1.
- Consi utrum averfandi res Veneres quantum potuerit in Vestalibus, Disf. 31. in Liv. num. 5.
- Consi Cicero creatus est annis octoginta post obitum Catonis, Disf. 9. in Cic. n. 4.
- Consi quando fuerit Marcus Philippus, qui in seditionibus Græci, & Apuleij causam principum oppugnabat, Disf. 27. in Cic. num. 8.
- Consi solus creatus est Pompeius, Disf. 20. in Eurip. n. 9.
- Consi quid non esset Scipio, nec Prætor con triumphavit, Disf. 24. in Liv. n. 13.
- Consi si licet fuisset Paulus Passienus, arborem osculabatur, Disf. 21. in Cic. n. 5.
- Consi prior Cicero creatus est, Disf. 2. in Cic. n. 9. Disf. 89. in Cic. n. 7.
- Consi Caro quique servos duxit in Hispaniam, Disf. 21. in Thueyd. n. 4.
- Consi nundina quid essent, Disf. 30. in Liv. o. 20.
- Consi Romæ victoria Olympica equi

parabatur, Disf. 15. in Thucyd. nom. 3.
 Consulatum adeptus Horatius expugnationes
 intermisit; ideo expeditioni non respondit,
 Disf. 85. in Cic. n. 2.
 Consulatum quando gesserit Cæsar, Disf. 16. in
 Cic. n. 2.
 Consulatum Cæsar petiturus non impetravit, ut
 absens ratio haberetur, Disf. 89. in Cic.
 nom. 3.
 Consulatus multos Marii Romani contra leges
 continuaverunt, Disf. 76. in Cic. n. 8.
 Consulatus periculum mediastri significat Diha-
 phum cogitare apud Ciceroem, Disf. 22. in
 Liv. n. 11.
 Consulatus insignis Regibus amicis senatus mi-
 strabat, Disf. 22. in Liv. n. 24. Marcellus dedit
 Scipio, Disf. 22. in Liv. n. 22. Ptolemæus Ægy-
 pti Regi Senatus, Disf. 22. in Liv. n. 22.
 Consulatus multos gesserunt aliqui, Disf. 40. in
 Eutrop. n. 9.
 Consulem, cui fasces non præferebantur, præ-
 cedebat Accensus, & lidores sequebantur
 pro fasces baculos gestantes, Disf. 22. in
 Liv. n. 7.
 Consulem storem e plebe creari sanxit Fabius,
 ut aliqui consolatur, Disf. 22. in Liv.
 n. 9.
 Consulem Marcellum Siculi reum fecerunt im-
 pellentibus inimicis, Disf. 25. in Liv. n. 2.
 Consules Romani fieri non poterant ante qua-
 dragesimum tertium annum ætatis, Disf. 20. in
 Eutrop. n. 3.
 Consules quæstionis fieri, non verò postris ver-
 sus antiquos extat, Disf. 8. in Cic. n. 8.
 Consules fuerunt plures oratores etiam vera
 Republica, Disf. 11. in Cic. n. 8.
 Consules simul fuerunt M. Anthonius, & Albinus,
 Disf. 17. in Cic. n. 5.
 Consules quære ad convivium invitarentur a
 triumphantibus, & ne venirent rogarentur,
 Disf. 19. in Liv. n. 6.
 Consules duodecim lidores habebant, Disf. 22.
 in Liv. n. 3.
 Consules, & maiores magistratus demerant sel-
 la curuli utebantur, Disf. 22. in Liv. n. 5.
 Consules an secures haberent, Disf. 22. in Liv.
 n. 6.
 Consules bellum indidit Tani templum spe-
 riebat cuncti Gabinio cunctis, Disf. 23. in Liv.
 nom. 5.
 Consules, aut Pyrgores, aut Didatores demer-
 zar triumphare poterant, Disf. 24. in Liv.
 n. 13. Disf. 25. in Liv. n. 3.
 Consules, & Syllam Sulpicius foro expulit, &
 Merium adversus Mithridatem Imperatorem
 creavit, Disf. 2. in Cic. n. 4.
 Consules Clodius postione provinciarum sibi de-
 vinxerat, Disf. 2. in Cic. n. 11.
 Consules via decedebant Vestalibus, Disf. 31.
 in Liv. n. 10.
 Consules, vel Prætores æquiter suo quasdam
 ferias indicabant, quæ imperativas vocabantur,
 Disf. 30. in Liv. n. 9.
 Consules duodecim in annum designabantur post
 Claudium, & bini, qui primi designati, tu-

rant, nomen anno habant; & consulatum ge-
 rebant Calendis Januariis ad Martias reli-
 quorum verò bini binos menses consulatum
 ordine gerebant, Disf. 30. in Liv. n. 20.
 Consules ubi magistratum inisset, sacrificabant
 in Albano monte; omnesque gentes Latine
 partem de victimis petebant, hinc dies huius
 sacriserie Latine dicebantur, Disf. 30. in
 Liv. n. 25. Vide Consulatum.
 Consulatus si quis scripsit opus fecisset, nullâ vi-
 timâ expiatur, Disf. 30. in Liv. n. 28.
 Consulatum insignia omnia, Disf. 22. in Liv.
 per tot.
 Consulatum insignia tributa sunt Armeniæ Regi,
 quum Romanam venisset, Disf. 22. in Liv.
 nom. 4.
 Consulatum Romanorum auctoritas, Disf. 20. in
 Liv. n. 5. Vide Consulatum.
 Consulatus ductorum ad mortem ne quis inscius
 committeretur, nolam gestabant Damiani,
 Disf. 28. in Liv. n. 14.
 Consulatus ductorum ne quis inscius, ducti ad mor-
 tem nolam gestabant, Disf. 28. in Liv. n. 14.
 Consulatio est beatum mentium felicitas
 iuxta Platonem, Disf. 10. in Eutrop. n. 7.
 Consulatum Spartani ferre non poterant, Disf.
 25. in Virg. n. 1.
 Consulatio de principatu inter Lacedæmonios, &
 Athenienses Aristidis consilio sedata est,
 Disf. 36. in Cic. n. 4.
 Consulatio civitatis urbibus frequentari cepit, quum
 Insula, Disf. 55. in Thucyd. n. 2.
 Consulatio pro eo quod continetur, est figura
 poetis usitata, Disf. 66. in Anthol. n. 2. Vide
 Continens.
 Continenti quot insule adhaeserint, & obfisse
 sint ab eis, Disf. 33. in Thucyd. nom. 19.
 Vide Continens.
 Continensia Alexandri Magni, & Scipionis, Disf.
 84. in Cic. n. 6.
 Continensia Pausanias, Disf. 13. in Thucyd. n. 6.
 Continensia Epimondis, Disf. 24. in Thucyd.
 nom. 5.
 Continensia Romanorum, Disf. 4. in Liv.
 nom. 1.
 Continensia, & Fortitudinis exemplum fuerit
 Tiberius, & ob nimiam fortunam in omne
 flagitium erupit, Disf. 2. in Liv. n. 5.
 Contrarios nullo esse sermones quidam osten-
 dere conati sunt, Disf. 28. in Cic. n. 4.
 Controversas Regem dirimebant Romani de-
 victi Carthagine, Disf. 22. in Virg. n. 2.
 Contubernales Regis Lacedæmoniorum Pythæ
 appellabatur, Disf. 3. in Anthol. n. 2.
 Contubernium Vestæ Petronius Arbiter vocat
 Vestales, Disf. 31. in Liv. n. 7.
 Contomelia ab Ægyptiis significatur per perdi-
 cem, Disf. 17. in Anthol. n. 7.
 Contumelia, & calamitati tertiam portionem
 tribuit Pausanias, Disf. 14. in Anthol. n. 6.
 Contumelia templa posuerant Athenienses, Disf. 18.
 in Thucyd. n. 9.
 Convicia uxoris Socratem ferre quum misce-
 retur Alcibiades, ille dixit ipsum ferre ausurum
 clamores, Disf. 55. in Cic. n. 3.

Con-

- Convicia sibi faciebant celibes Lacedamonij
hiems nudi circumstantes forum, Dis. 25.
in Anthol. n. 5.
- Convicia Celsibus, & Senatoribus in ludis fie-
bant, quod verat Theodoricus, Dis. 20. in
Cic. n. 5.
- Convictorem suum Pericles mendicis famulo,
ut cum lumine domum ocdiret, Dis. 35.
in Cic. n. 7.
- Convicijs Agamemnonem Therites impone la-
cessibat, Dis. 5. in Thucyd. n. 7.
- Convicijs sacrificabatur Herculi Lindio, Dis.
32. in Virg. n. 4.
- Convive etiam, qui sumptuosiori convivio in-
terfuissent, ponebantur lege Didii, Dis. 3.
in Liv. n. 5.
- Conviva apud Græcos post famem expertam
aut bibere, aut abire cogebantur, Dis. 65.
in Anthol. n. 21.
- Conviva ad libidinem irritabantur motibus ob-
scenis satyricularum, Dis. 21. in Thucyd.
num. 9.
- Conviva quæ coronis utantur, Dis. 35. in An-
thol. n. 1. & seqq.
- Conviva si nihil conferebant, compositio di-
cebatur asymbolos, Dis. 29. in Anthol.
num. 8.
- Convivarum coronæ plerumque e floribus erant,
Dis. 35. in Anthol. n. 2. 8.
- Convivas Rullis suffocabat Heliozabalus, Dis.
35. in Anthol. n. 9.
- Convivas plures decem in nudis prohibuit
Plato, Dis. 10. in Thucyd. n. 11.
- Convivatorem Iovem colebant Cyprij, Dis. 50.
in Anthol. n. 20.
- Convivis Thracum, & Germanorum in rixas
desinunt, Dis. 44. in Anthol. n. 11.
- Convivis Lacedæmoniorum in publico appel-
lantur Phiditis, Dis. 54. in Anthol. num. 3.
Dis. 20. in Thucyd. n. 4.
- Convivis quot homines perdidit, Dis. 65.
in Anthol. n. 27. & seqq.
- Convivia sapientum non abolenda, sed memo-
riæ mandanda, & impudenter etiam volupta-
tem afferunt, Dis. 65. in Anthol. n. 24. 25.
- Convivis quælis esse debeant, Dis. 65. in An-
thol. num. 24.
- Convivis septimo die insisterantur tempore
nuptiarum, Dis. 30. in Thucyd. n. 7.
- Convivis Regum Persarum præscripta a Cyro,
quædam sumptuosæ essent, Dis. 32. in Thu-
cyd. n. 6.
- Convivia maxime conciliant homines, Dis. 32.
in Thucyd. n. 6. Dis. 47. in Thucyd. n. 1. 2.
- Convivia Athenis celebrabantur in honorem
Antipatri, Diogenis, & Panæij, Dis. 23.
in Thucyd. n. 2.
- Convivia nunquam serè sine cantoribus cele-
brabantur, Dis. 21. in Thucyd. n. 8. 21. qui
obscenis cantilenis, & saltis utebantur; se-
cus apud Antiquos Romanos, qui sortium
virorum laudes canebant, Dis. 25. in Thu-
cyd. n. 9. Dis. 3. in Liv. n. 10. *Vide. Cens.
Dapes. Epule. Cibet.*
- Convivij gladiatorum etiam adhibebantur, Dis.
7. in Liv. n. 21.
- Convivij apte poeniles *tibiæ*, Dis. 60. in An-
thol. n. 6.
- Convivij maxime adhibebantur onguenta,
Dis. 14. in Anthol. n. 5.
- Convivij etiam adhibebantur tibiæ cum lyrd
Dis. 60. in Anthol. num. 13. musica, Dis. 22.
in Thucyd. n. 8. Dis. 57. in Thucyd. n. 6.
- Convivij Virgines interesse honestum erat apud
Romanos, secus apud Græcos, Dis. 65. in
Anthol. n. 22.
- Convivij cades plerumque oriebantur; ideo
institutum, ut partes singulis tribuerentur,
Dis. 49. in Anthol. n. 8. Dis. 30. in Cic. n. 4.
- Convivij adhibebantur Scævæ, Moriones, Nani,
Præstigiatores, Dis. 21. in Thucyd. n. 11.
- in Convivio Macedonum res gestas exulit Calli-
sthenes, & rursus elevavit, Dis. 42. in Cic.
num. 3.
- Convivio ex cessit Simonides, & conclave cor-
ruit, & cadavera agnovit lacorum memoria,
Dis. 87. in Cic. n. 5.
- in Convivio Platonis admitti non est pistoria, Dis.
21. in Thucyd. n. 20.
- Convivio surgere antequam mens heberetur,
præcipit Socrates, Dis. 14. in Anthol. n. 8.
Dis. 65. in Anthol. n. 32.
- Convivio deceptos tibiæcenis reduxit Romam
Servus, Dis. 60. in Anthol. n. 9.
- Convivio exceptus Xenophon a Scuthe The-
cum Rege se, & suos milites ei donare dixit,
Dis. 32. in Thucyd. n. 3.
- Convivio excipit *Herculem*: proverbium est in
eos, qui diu morantur, Dis. 9. in Anthol.
num. 3.
- in Convivio quæ dicuntur, sunt tantæ, oblivisci o-
porteret, Dis. 65. in Anthol. n. 17.
- Convivio surgere quom nollet Nero, missam
misit, inde iustitiam, ut Circensibus signum
mappa mitteretur, Dis. 30. in Cic. n. 13.
- Convivarum sumptus legibus coercerentur,
Dis. 3. in Liv. n. 5.
- Convivorum tria genera, Dis. 44. in Anthol.
num. 3.
- Convivorum frustiores quæsi arte scinderent
aves, Dis. 21. in Thuc. d. n. 14.
- Convivis ministrabant Achilles, & Patroclus
apud Homerum, Dis. 21. in Thucyd. n. 5.
Dis. 21. in Liv. n. 9.
- Convivis adeo præciosæ munera dedit Caranus
in nuptiis filij, ut singuli domos, agrosque
emerint, Dis. 30. in Thucyd. n. 21.
- Convivis margaritis absorbendas dedit filius
Æsopi, Dis. 6. in Eurip. n. 19.
- Convivis cadaver afferebatur apud Ægyptios,
Dis. 33. in Anthol. n. 5.
- Convivis duodeviginti ambrem præbebat pla-
teus, Dis. 23. in Cic. n. 2.
- Convivium populo exhibuit Caesar adio trium-
pho, in quo quantum vini, & moruarum
consumpsit, Dis. 29. in Liv. n. 7.
- Convivium inturi Antiqui libabant bono Demo-
oi, & quare, Dis. 44. in Anthol. n. 12.
- Convivium solenne quom superi celebrarent.
Minerva primam tibijs cecinit, sed iteris est
in Iunone, & Veneræ, Dis. 61. in Anthol. n. 2.

Convivium exhibuerunt populo Alcibiades, Leophron, Empedocles, quum in Olympijs curra vicisset, *Disf. 1. in Anthol. n. 8. Disf. 37. in Thucyd. n. 5.*

Convivium fenarum dabatur in Capitolio lodia Romae, *Disf. 19. in Cic. n. 1.*

Convivium post lustrationem exercitus exhibebatur apud Macedones, quo reconciliabantur animi, si quid irarum in ludicio certamine conceperant, *Disf. 53. in Thucyd. n. 6.*

Convivium exhibebatur quotannis posteris eorum, qui Orestem lustraverant, in tabernaculo, in quo expiatus erat, quod Orestis dicebatur, *Disf. 53. in Thucyd. n. 24.*

Coovivium exhibebatur Sponsi affines tertio die nuptiarum, qui epaulis, seu repotia dicebatur, *Disf. 30. in Thucyd. n. 7.*

Coovivium nuptiale Carani quum splendidum donis fuerit, *Disf. 30. in Thucyd. n. 22.*

Coon Insulam Deos tollisse dixit Demoxenos, eo quod Hippocratem, & Demetrium genuerant, *Disf. 40. in Thucyd. n. 2.*

Copis annonae maxime capitur populus, *Disf. 43. in Thucyd. o. 5. 5.*

Copis maior excellentium virorum quare existat in liberis civitatibus, *Disf. 25. in Liv. n. 9.*

Copis orationis tribuatur Ulyssi ab Homero, *Disf. 9. in Cic. n. 2.*

Copiam corporis sui solum Insuperano pollicetur est Bacchas, si sibi ad Inferos viam ostenderet, *Disf. 44. in Anthol. o. 7. Disf. 32. in Virg. n. 4.*

Copiam Platonis equare diffidebat Cicero, *Disf. 41. in Cic. n. 2.*

Copiarum numerus cum Darij, tum Atheniensium inter se conflegendum, *Disf. 27. in Thucyd. n. 12. 23.*

Copias dividere suasdebant Darij Graeci, *Disf. 55. in Thucyd. o. 5.*

Copias terrestres, & maritimas Cimon eodem die deleuit, *Disf. 20. in Eurip. n. 18. Disf. 36. in Cic. n. 8.*

Copias terrestres interdum a poetis scriptoribus vocari classes ignoravit Livius, *Disf. 72. in Cic. n. 4. Vide. Exercitum.*

Copio Aegypti regionem a phanilo Isidis appellatam quidam volunt, *Disf. 33. in Virg. n. 6.*

Copula & repetita addit gravitatem, *Disf. 14. in Virg. n. 5.*

Coqui Sicoli celebres apud Auctores, *Disf. 33. in Thucyd. n. 4.*

Coquom cum Rege defuncto sepeliebant Gerrhi, *Disf. 23. in Thucyd. n. 5.*

Cor erat inter exta, quae Dijs offerebantur, *Disf. 41. in Virg. n. 3.*

Cor rudit Aquila Promethei; quia providentia animam macerat, *Disf. 15. in Anthol. num. 6.*

Cor comedere vetabat Pythagoras, hoc est animum caris macerare, *Disf. 25. in Anthol. num. 6.*

Cor artem ludicram facere quid significet apud Plautum, *Disf. 27. in Anthol. n. 4.*

Cor, & linguam mirari se Ciceronis dicit Divus Augustinus, *Disf. 49. in Cic. n. 8.*

Cor initium esse nervorum, non caput affirmavit Aristoteles, *Disf. 71. in Cic. n. 4.*

Coraces locus erat, ubi damnati ultimo supplicio afficiebantur, *Disf. 51. in Anthol. o. 5.*

Corax primus artem diceendi edidit, *Disf. 37. in Thucyd. n. 3. Disf. 31. in Cic. n. 2. Disf. 79. in Cic. o. 5. ideo Merdus corvum sepulcro praeceptoris apposuit, unde locus Ciceronis, Disf. 32. in Anthol. n. 9.*

Corbulo cum Tyridate congressus dexteram miscebat, *Disf. 26. in Thucyd. n. 3. Disf. 12. in Eurip. n. 4.*

Corcyra quondam Drepane dicebatur, quod in ea esset sili, quae padenda Caeli abscissa erant, *Disf. 29. in Anthol. n. 3.*

Cordacismi lascivae saltationes, *Disf. 16. in Anthol. n. 7.*

Cordax saltatio comica, & lasciva, unde Cordacismi, *Disf. 16. in Anthol. n. 7.*

Cordax a quibusdam appellatur saltatio Saesyrice, *Disf. 45. in Anthol. n. 1.*

Cordax accosatus, quoddam Brutum, & Cassium laudasset, necem sibi conscivit, *Disf. 6. in Liv. o. 1.*

Cordax historicus eloquentiam Ciceroni divinum appellat, *Disf. 49. in Cic. n. 2.*

Corinna Thebanus fuit, *Disf. 9. in Cic. n. 7.*

Corinthus Tyrannos quanto tempore facit Cypselus, *Disf. 5. in Thucyd. n. 3.*

Corinthus quot Servi fuerint, *Disf. 20. in Thucyd. n. 9.*

Corinthus Dionysus scripserunt Lacedaemonij Philippo, ut illi minarentur, *Disf. 30. in Virg. o. 4.*

Corinthus divites, *Disf. 4. in Anthol. n. 1. quadraginta milliis servorum possidebant, & ob id Chemiconeum ab oraculo appellati sunt, Disf. 2. in Thucyd. n. 7.*

Corinthus primi Graecorum tiremes fabricarunt, *Disf. 4. in Anthol. n. 3. Disf. 13. in Eurip. n. 8.*

Corinthus perpulserunt potius mercede, ut fingerent Medeam interficere filios, quum ipsi interficissent, *Disf. 5. in Virg. n. 5. Disf. 34. in Virg. n. 5.*

Corinthus Hermas frugerunt, ut detererent Athenienses a bello siculo, *Disf. 46. in Thucyd. n. 9.*

Corinthus quum artificiosum orationem habeant apud Lacedaemonios, *Disf. 56. in Thucyd. num. 14. 15.*

Corinthium metallum quomodo inventum, *Disf. 6. in Thucyd. n. 8.*

Corinthium epistylum quomodo inventum, *Disf. 6. in Thucyd. o. 8.*

Corinthum incensum constatum est metallum Corinthium, *Disf. 6. in Thucyd. o. 8.*

Corintho excisa Mummus appellatus est Achaicus, *Disf. 20. in Eurip. n. 8.*

Corintho excisa Mummus multis signis, & tabellis Roman ornavit, suae autem filiae dotem oen reliquit, *Disf. 2. in Liv. o. 4.*

Corinthum Corinthii a Iove oen tradiderunt, sed templo oen honorarunt, *Disf. 24. in Virg. o. 1.*

Corinthum quare Romae everterint, *Disf. 56. in Thucyd. n. 12.*

Corinthus incrementum sumpsit ex omissione...

- navigandi per mare, quod iuxta Maleam est, Dis. 66. in Anthol. n. 2.
- Corinthos duos portus habebat, Dis. 4. in Anthol. n. 3. Dis. 7. in Thucyd. n. 2. Dis. 36. in Thucyd. n. 22.
- Corinthus celebris mulieribus pulchris, Dis. 4. in Anthol. n. 3.
- Corio tauri quantum soli occupare possent mercatores, Byrsam proem condiderunt Tyrij, Dis. 21. in Virg. n. 2.
- Corio bovis infidere supplicationis genus, Dis. 26. in Thucyd. n. 7. Dis. 22. in Eurip. n. 8.
- Corin bavis contexit Prometheus duas porciones, in quarum altera carnes, in altera viscera, & ossa continebantur, & fuppiter secundam elegit, Dis. 15. in Anthol. n. 7.
- Corio nummos habebant Lacedemonij, Dis. 54. in Anthol. n. 4.
- Coriolanus in lare sedens Tulli Valscorum principis opem imploravit, Dis. 25. in Thucyd. n. 8.
- Coriolanus profliter non fuit, quum patria bellum intravit, Dis. 51. in Thucyd. n. 7.
- Cornelia genti quodcumque fenes dacebatur, promittebatur & Cella Iovis imago Scipionis, Dis. 20. in Eurip. n. 9. Dis. 29. in Liv. num. 11.
- Cornelij Galli cermine quæ dicuntur, sunt Maximiliani, Dis. 2. in Thucyd. n. 6.
- Cornelij Nepesii liber salubri inscriptus est Amylij Probi, Dis. 1. in Thucyd. n. 6.
- Cornelij Severi versus explicatur, Dis. 29. in Cic. n. 2.
- Cornelius Celsus scripsit de philosophia, de arte medendi, de agricultura, & præcepta dicendi tradidit, Dis. 71. in Cic. n. 2.
- Cornelius servitute liberavit Cremonenses, & Flacentinos, Dis. 19. in Liv. n. 3.
- Cornelius patrem cæcum regebat, ideo Scipio est appellatus, Dis. 36. in Anthol. n. 2.
- Cornelius Fronto antiquum id existimat, quod patrum memoriam excedit, Dis. 20. in Virg. num. 2.
- Cornelius Severus Ciceronem laudat, Dis. 49. in Cic. n. 5.
- Cornibus finitrix cervorum compacta ara, Dis. 40. in Thucyd. n. 4. quum Apollo anno ætatis quæto ex cornibus cervorum a Diana censorum fabricavit, Dis. 40. in Thucyd. n. 5.
- Cornices quum faciem cum alii inserant, non dissolvant, nec alij misceant, & mortui omnia itera vidus degit, Dis. 31. in Thucyd. n. 1.
- Cornices symbolum concordia, Dis. 31. in Thucyd. n. 1.
- Cornicibus patres inimicos quoad vitam faciunt Troici, Dis. 10. in Eurip. n. 7.
- Cornicis sugurum in Nepejs optimum, & quare, licet in alijs molam esset, Dis. 32. in Thucyd. n. 1. Vide. *Cornix*.
- Cornificum sacrum librorum ad Herennium plerique faciunt, Dis. 3. in Cic. n. 4.
- Corniculas argenteas donabant militibus, Dis. 20. in Eurip. n. 6. Dis. 29. in Liv. n. 1. Vide. *Cornix*.
- Cornix prædicit pluviam, Dis. 37. in Cic. n. 5. Vide. *Cornices*.
- Cornu dumtaxat resisteat *Æque Stryge*, scilicet ungula muli, vel equi, vel asini, Dis. 83. in Anthol. n. 12.
- Cornus victimarum auro liniebatur, Dis. 43. in Virg. n. 6.
- Cornus, & rubus invenerunt Tyrrheni, Dis. 57. in Thucyd. n. 12.
- Cornus adhibebant in bello Thæces, Dis. 57. in Thucyd. n. 12.
- Cornus quare affligantur Baccho, Dis. 44. in Anthol. n. 9. 10.
- Corcebus primus eursu vicie in Olympiis, Dis. 22. in Anthol. n. 7.
- Coronæ atheni Achillem Zenonem donarunt addito elogio, Dis. 20. in Eurip. n. 14. Dis. 9. in Cic. n. 13.
- Coronæ triumphantis aures erant, & gemmis pretiosissimis ornam erat, Dis. 28. in Liv. n. 8. sustinebatur a cervo, Dis. 28. in Liv. n. 8. antiquis & lauro confecta erat, Dis. 28. in Liv. n. 9.
- Coronæ ex myrto, non ex lauro dabatur ovantibus, Dis. 28. in Liv. n. 12. etiam triumphantibus, Dis. 28. in Liv. n. 10. secus observatum est in Cassio, Dis. 24. in Liv. n. 12.
- Coronæ victorum in cæraminibus Olympiis affuerit oleæ, vel olivæ, Dis. 2. in Anthol. num. 6. in Pythijs ex malo sicbat, Dis. 3. in Anthol. n. 9. in Isthmij ex pinis, vel apio arido, Dis. 5. in Anthol. n. 5. in Nemeis ex apio viridi, Dis. 6. in Anthol. n. 1. siquando olivæ coronabatur, Dis. 6. in Anthol. n. 5.
- Coronæ ex olivæ dabatur victoribus in Panthe-nais, quæ moria dicebatur, & ex hac olivæ ramum accepit Epimenides dumtaxat pre-nibus donis, & honoribus, Dis. 14. in Thucyd. n. 5.
- Coronæ si solam dabatur victoribus, ludi stephanici dicebantur, Dis. 7. in Anthol. n. 8.
- Coronæ ex apio confecta a Siculis sepulchris imponebatur, Dis. 5. in Anthol. n. 5.
- Coronæ rosæ Amasidi Regum Egyptiorum peperit, Dis. 5. in Anthol. n. 9.
- Coronæ a Grecis dicebantur *χρίματα*, Dis. 33. in Anthol. n. 3.
- Coronæ dicebantur populus, qui circumstabat satellitis indicum, Dis. 29. in Cic. n. 6.
- Coronæ antiquitus non nisi Deo dabatur, & quare, Dis. 35. in Anthol. n. 3.
- Coronæ oleaginæ donatus est Themistocles post pugnam salaminiam, Dis. 20. in Eurip. n. 12.
- Coronabant Sæonij sponsas asparagi, Dis. 30. in Thucyd. n. 3.
- Coronabantur, qui plagas patienter ferebant, quos plurimos caleso farsci essent, Dis. 50. in Anthol. n. 7.
- Coronabantur Patres, non ipsi Victores in sacris cæraminibus, Dis. 6. in Anthol. n. 15.
- Coronabantur in sacrificijs ære verbenis, Dis. 41. in Virg. n. 8.
- Coronæ e floribus imponebatur columnis sepulchrorum, Dis. 20. in Anthol. n. 7.
- Coronæ donabantur mortuis, Dis. 13. in Thucyd. n. 4.
- Coronæ, quæ collo circumdabantur, ut Suprales

- appellabatur, *Disf.* 5. in *Anthol.* n. 2.
- Coronæ quæo adhibentur in convivijs, & ex qua materiâ primus fierent, *Disf.* 35. in *Anthol.* n. 3. 3. 7. 8.
- Coronæ victimarum ex quo fierent, *Disf.* 44. in *Virg.* n. 2.
- Coronæ sorores quorum vilieris materis immisisset artifex, quum deprehendisset Archimedes, nudus & halneopixivitis climas *irruvi*, *Disf.* 52. 10 *Cic.* n. 2.
- Coronæ & floribus texta onguento perfundebantur, *Disf.* 34. n. *Anthol.* n. 6.
- Coronam & lauro iot semper gestaret, Cæsari post triumphum coactum est, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 12.
- Coronam deposuit sacrificans Xerophon aoditâ morte filij, sed quum accepisset fortissimè dimicantem occubuisse, rursus coronam capiti imposuit, *Disf.* 52. in *Anthol.* n. 31.
- Coronam gestera noluit Histriones Sophocles in morte Enripidis, *Disf.* 3. 10 *Eurip.* n. 12.
- Coronam Lauream gestare Pompeio concessum est, quum Tigranem, & Michridatem debellasset, *Disf.* 20 10 *Eurip.* n. 7.
- Coronam auream proposuit præmium congruum hiberni Dionysius, *Disf.* 34. in *Anthol.* n. 9.
- Coronam auream Augustus Alexandri cadaveri imposuit, *Disf.* 32. in *Anthol.* n. 7.
- Coronam roritam habebat nova nupta, *Disf.* 30. in *Thucyd.* n. 9.
- Coronam ex verbenâ, & alijs herbis, floribusque sponis gestabat, *Disf.* 31. in *Thucyd.* n. 4.
- Coronam in certamine politico decies quinquies obtinuit Euripides, *Disf.* 2. in *Eurip.* n. 4. 8.
- Coronæ significat implere & spod Homerû, *Disf.* 35. in *Anthol.* n. 3. *Disf.* 44. 10 *Virg.* o. 1.
- Coronari solebat aâni mense Iunio in honorem Vestæ, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 47.
- Coronari solebant apud Indos dumtaxat ceaturi cum Rege, *Disf.* 35. in *Anthol.* n. 5.
- Coronarum usum Prometheus repetit, quæ indicabant eius vincula, *Disf.* 15. in *Anthol.* n. 7. *Disf.* 35. in *Anthol.* n. 7.
- Coronarum varia genera, quæ in præmium dabantur iis, qui quid præclarum perpetrassent, *Disf.* 5. in *Anthol.* n. 6. 7. *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 6. *Disf.* 29. in *Liv.* n. 2.
- Coronæ quadringentas duxit in triumpho Paulus Æmilius, *Disf.* 27. in *Liv.* n. 4.
- Coronæ aureas his millicostingentis viginti dedit in triumpho tulit Cæsar, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 7.
- Coronati plerumque supplices in templa consuebant, *Disf.* 22. in *Eurip.* n. 11.
- Coronati erant equi, quibus triumphantes vocabantur, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 5.
- Coronati lauro erant milites, qui Triumphantem sequebantur, *Disf.* 29. in *Liv.* o. 1.
- Coronatos quot impendebat iocenis Caligula, & Vitellius, *Disf.* 3. in *Liv.* n. 9.
- Coronatus est sepe Lycurgus a populo, *Disf.* 36. 10 *Cic.* n. 7.
- Coronæ nrbe sine causâ ab Hortensio eversa est, *Disf.* 12. in *Liv.* n. 5.
- Coronis plenitudo significatur, *Disf.* 35. in *Anthol.* n. 3. ideo coronâ insignitur, quod Deo
- offerebatur, *Disf.* 44. in *Virg.* n. 1.
- Corpora humanis in dies decretere quidam putaverunt, *Disf.* 6. 10 *Eurip.* o. 10. *Disf.* 67. in *Cic.* o. 3.
- Corpora mortuorum si non invenirentur, funus imagini dacebatur, & quare, *Disf.* 24. in *Thucyd.* o. 1. *Plat.* *Cadaveris.* *Mortui.*
- Corpore totum selum quod non recepisset, & eandem esse Semviam respondit C. Fimbrius, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 3.
- Corpore vulgato doctem sibi querebant mulieres spod Cyprios, & Pannos, *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 12.
- Corpore Mundum non esse Deum, sed animo opimabatur Veteres, *Disf.* 47. in *Anthol.* n. 2.
- Corpore defundorum non invento inane sapulærum, five cenoraphiam conficiebant, *Disf.* 66. in *Anthol.* n. 7.
- Corpore etiam purgus esse oportebat sacra tractantes, *Disf.* 42. in *Virg.* n. 1. & seqq.
- Corpore, vel animo vinciri dicebatur athletæ, *Disf.* 15. in *Thucyd.* n. 11.
- Corpori nunquam conjungeretur anima, nisi oblivisceretur felicitatem æternam, *Disf.* 48. 10 *Anthol.* n. 1.
- Corpori non solum, sed etiam animo imperat pulchritudo, *Disf.* 15. in *Anthol.* n. 6.
- Corpori animos assignant voluptates, *Disf.* 9. in *Eurip.* n. 3. 4.
- Corpori quomodo coniungatur animus, *Disf.* 26. in *Virg.* n. 7.
- Corporis bonæ esse felicitatem existimabant Peripatetici, *Disf.* 45. in *Cic.* n. 6. *Disf.* 15. in *Cic.* o. 5. *Disf.* 65. in *Cic.* o. 6. Aristippos, & Epicurus, *Disf.* 45. in *Cic.* o. 7. *Disf.* 55. in *Cic.* n. 4.
- Corporis singulis partibus singuli medici apud Ægyptios medebantur, *Disf.* 25. in *Cic.* n. 3.
- Corporis sui custodiam Tribunem Romulus creavit Celerem, qui Remum interfecit, hos autem Nums sustulit, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 14.
- Corpora sui copiam futuram Prosummo pollicitus est Bacchus, si sibi ad Inferos viam ostenderet, *Disf.* 44. in *Anthol.* n. 7. *Disf.* 32. in *Virg.* o. 4.
- Corporis Antei longitudo, *Disf.* 7. in *Anthol.* n. 5.
- Corporis porram vocavit sepulcrum Ennius, *Disf.* 31. in *Anthol.* n. 2.
- Corporis frisiones probavit Asclepiades medicus, *Disf.* 66. in *Cic.* n. 4.
- Corporis humani structuram ignorasse quodammodo dici posset Plato, *Disf.* 71. in *Cic.* n. 4. Aristoteles, *Disf.* 71. in *Cic.* n. 4.
- Corporis perfectionem esse animam significavit Aristoteles appellando eam *ψυχήν*, licet Cicero legat *ψυχήν*, & velit esse continetam motionem, *Disf.* 71. in *Cic.* n. 2.
- Corporis quæ aliqui habere insignirentur, Vestalis legi non poterat, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 4.
- Corporis traditores erant quidam farvi, *Disf.* 21. in *Thucyd.* n. 16.
- Corporum salubritatem parid oleum superfluum

- fuit, *Diffs.* 34. in *Anthol.* n. 3. *in Anthol.*
 Corpus hominis esse inferos aliqui putaverunt, *Diffs.* 48. in *Anthol.* n. 4. *Diffs.* 8. in *Eurip.* n. 3.
 Corpus est sepulchrum animæ: *Diffs.* 27. in *Anthol.* n. 2. *Diffs.* 32. in *Anthol.* n. 2. *Diffs.* 48. in *Anthol.* n. 1. *Diffs.* 8. in *Eurip.* n. 3. & vinculum, *Diffs.* 27. in *Anthol.* n. 2.
 Corpus idoneum nata pulebriudo animi emicat, & sese ostendit, *Diffs.* 15. in *Eurip.* n. 7.
 Corpus hominum: *Diffs.* minoribus conditum effirmit *Plato*; enim verò a Deo, *Diffs.* 12. in *Liv.* n. 1.
 Corpus genij habent, sed non aspidabile, nisi quum ipsi volent, *Diffs.* 17. in *Liv.* n. 5. *Diffs.* 35. in *Virg.* n. 4.
 Corpus quoddam tenet habere Angelos quidam putaverunt; sicut etiam animam *Platonich.* *Diffs.* 17. in *Liv.* n. 6.
 Corpus esse Deum ipsum *Tertullienus* existimavit, *Diffs.* 17. in *Liv.* n. 6.
 Corpus etiam isebat ebrietas, *Diffs.* 65. in *Anthol.* n. 29.
 Corpus abinere solebant *Dardani* ter tantum: quum nascuntur, in nuptijs, & post mortem, *Diffs.* 70. in *Anthol.* n. 5.
 Corpus inventum est in *Cretâ* quadraginta cubitorum, & corpus *Orestis* erat sexdecim cubitarum, *Diffs.* 6. in *Eurip.* n. 11.
 Corpus aliquod ætherum hominibus, & etiam *Dijis* attributum est, *Diffs.* 26. in *Virg.* n. 7.
 Corpus animâ spoliatum eundem hominem esse erubuit, *Diffs.* 25. in *Thucyd.* n. 3.
 Corpus minus cruciat flagitij, quum conscientie scelere animum iuxta *Pythagoram*, *Diffs.* 19. in *Thucyd.* n. 7. has penes nemo effugit *Diffs.* 19. in *Thucyd.* n. 8.
 Corpus loto inquinare superstitionis, ut animi labes deponerent, *Diffs.* 53. in *Thucyd.* n. 31.
 Corvi tempestatem, & serenitatem prædicunt, *Diffs.* 37. in *Cic.* n. 5.
 Corvinus flarenti orate exercitum cum gloria ducavit, *Diffs.* 20. in *Eurip.* n. 5.
 Corvinus sextus Consul fuit, *Diffs.* 30. in *Eurip.* n. 9.
 Corvum sepulchro præceptoris apposuit *Metellus*; unde locus *Ciceronis* *Diffs.* 31. in *Anthol.* n. 9.
 Corvus in *Valerij* galeâ confedisse dicitur, *Diffs.* 84. in *Cic.* n. 4.
 Corybantes in occultando *Iove* infantem salutatione usi sunt, *Diffs.* 17. in *Anthol.* n. 1.
 Corybantis filius fuit *unus Apollo*, *Diffs.* 39. in *Thucyd.* n. 9.
 Corymbis appellata est *Rhodus*, *Diffs.* 26. in *Anthol.* n. 3.
 Corymbas quid sit, *Diffs.* 4. in *Thucyd.* n. 2.
 Coseionensis *Theocritus* meministi, qui cribro vaticinaretur, *Diffs.* 42. in *Thucyd.* n. 7.
 Cosmetæ quoniam discrepata palestra, tantum discrepire oratorem & rectore civitatum voluit *Plato*, *Diffs.* 34. in *Cic.* n. 7.
 Costum aromatis Indici genus sacrificijs adhibebatur, *Diffs.* 41. in *Virg.* n. 5.

Cotem *Navascale* fertur discedisse *Achis Navios*, & eo loco ita subterranea erat, qua puteus vocabatur, & eius operculum *Puteus*, *Diffs.* 30. in *Liv.* n. 23.
 Cotem dicendi magistris comparabant, *Diffs.* 79 in *Cic.* n. 5.
 Cothurni tragici, & venatorii, *Diffs.* 6. in *Eurip.* n. 8.
 Cothurni Persici, & Etrusci improbantur, *Diffs.* 54. in *Cic.* n. 4.
 Carburis quingentorum punda incedebat *Athanas* quidam *Diffs.* 37. in *Cic.* n. 3.
 Carburis vocabatur *Therameos*, quia ad omnem *Reipublicæ* statum se accommodaret, *Diffs.* 51. in *Thucyd.* n. 7. *Diffs.* 6. in *Eurip.* n. 8.
 Cathurnus in quo significum accipietur, *Diffs.* 6. in *Eurip.* n. 9.
 Cotta in exilium pulsus est adolescens, *Diffs.* 17. in *Cic.* n. 7.
 Cotta eloquentia florasset, *Diffs.* 21. in *Cic.* n. 6.
 Cotta orator floruit ante *Ciceronem*, *Diffs.* 15. in *Cic.* n. 6.
 Cotta eloquentiâ abusus est in malam partem, *Diffs.* 35. in *Cic.* n. 2.
 Cotarnicibus *Delus* dicta est *Orryia*, *Diffs.* 39. in *Thucyd.* n. 4.
 Cotyle tres *Cythos* continet, *Diffs.* 33. in *Anthol.* n. 3.
 Corys *Rex Thracie* *Minervæ* *Nuptias* ambivit, & duos interfecit, quicum non esse in *Thalasso* renunciant, *Diffs.* 65. in *Anthol.* n. 27.
 Corys pater *Aryos* ex *Msoe* genitus, qui ex *Iove* procreatus erat, *Diffs.* 4. in *Virg.* n. 3.
 Coryro vocabatur impudentia *Dea*, *Diffs.* 39. in *Anthol.* n. 7.
 Cranijs buprium interemptum *Anteus* templi *Neptuni* patris operiebat, *Diffs.* 7. in *Anth.* n. 2.
 Crannus clada accepti *Arbenienses* *Hypertem* *Antipetro* tradituri erant, *Diffs.* 77. in *Cic.* n. 2.
 Crantor poemata conscripsit, *Diffs.* 42. in *Cic.* n. 3.
 Crasso, seu solido auro, & ebore ornabatur lecturnus, *Diffs.* 2. in *Liv.* n. 13.
 Crasso expediebat diutino morbo implicari, quum *Periborum* expeditionem suscipere, *Diffs.* 41. in *Anthol.* n. 6.
 Crassum audiendo *Salpicius* anni spatia suis orationibus par effectus est, *Diffs.* 86. in *Cic.* n. 2.
 Crassus totum *Parthorum* aurum concupivit, *Diffs.* 32. in *Thucyd.* n. 10.
 Crassus filius eius, qui a *Perthis* interemptus fuit, reprehensus est ab nimium saltandi studiis, *Diffs.* 18. in *Anthol.* n. 3.
 Crassus arator quum populum presentem esset, a se *Senecam* dimittebat dicens inopere se velle, *Diffs.* 65. in *Anthol.* n. 33. *Diffs.* 88. in *Cic.* n. 1. & 7.
 Crassus infensus erat *Ciceroni*, *Diffs.* 3. in *Cic.* n. 11.
 Crassus Censor quomodo eluserit collegam, qui ei exprobravit domum estimatam sexagies, *Diffs.* 33. in *Cic.* n. 5.
 Crassus facinorosa abundavit, *Diffs.* 27. in *Cic.* n. 3.
 Crassus e *Parthis* capere fuit, & ei in os aurum liquescentem infuderunt, *Diffs.* 26. in *Eurip.* n. 6.

Cris-

- Crassus lugens filij necem, & mortem expectans iniecit capiti vestis incauit, *Disf. 24. in Eurip. num. 8.*
- Crassus orator Murenam mortuam tanquam filiam stratus luxur, *Disf. 3. in Liv. n. 6. Disf. 16. in Cic. n. 2.*
- Crassus impetravit, ut ovans laureæ coronâ uteretur, *Disf. 24. in Liv. n. 11.*
- Crassus eloquentiâ honores adeptus est, *Disf. 21. in Cic. n. 6.*
- Crassus unum, aut alterum accusavit, *Disf. 82. in Cic. n. 4.*
- Crassus undeviginti natus annos in iudiciis vocavit Carbonem, *Disf. 86. in Cic. n. 3.*
- Crassus in oratoriâ facultate superavit Antonium, & ab Horrentio superatus est, *Disf. 51. in Cic. n. 4.*
- Crassus quando Consulatum, & Censuram gesserit, *Disf. 16. in Cic. n. 2.*
- Crassus, columas centum millibus emptas habebat, *Disf. 16. in Cic. n. 2. Disf. 23. in Cic. num. 5.*
- Crassus gravitatem cum facerij conjunxit, *Disf. 16. in Cic. n. 5.*
- Crater guscus orat, ex quo solus Rex Persarum, cuiusque filius nata maior habebat, *Disf. 21. in Liv. n. 4.*
- Crateres tres tantum bibere permittit Eubulus, quorum primus sit valemia, secundus anoxis, tertius somni, *Disf. 14. in Anthol. n. 6.*
- Crateres sex ex auro solide donavit Apollini Gyges, quorum singuli quique talenta pendere, *Disf. 33. in Anthol. n. 8.*
- Crateres centum septuaginta aureos Cræsus dono misit Delphos, *Disf. 33. in Anthol. num. 8.*
- Crateribus Ætne in se se coniecit Empedocles, *Disf. 41. in Thucyd. n. 4.*
- Craterum dilexit Euripides, *Disf. 3. in Eurip. num. 8.*
- Craterus Alexandri Magni comes Nil pulverem in exercitu secum ferebat, *Disf. 16. in Thucyd. n. 5.*
- Craterus Thestalus molitur est Euripidi mortem, *Disf. 3. in Eurip. n. 12.*
- Crates dictus est *Συπερασκρῆς* eo quod in omni edes ingrederetur, *Disf. 24. in Anthol. n. 9.*
- Crates palmam cum uxore concumbebat, *Disf. 84. in Anthol. n. 10.*
- Crates an usus fuerit duplici pallio, *Disf. 84. in Anthol. n. 13.*
- Crates existimavit esse Musas, *Disf. 19. in Virg. n. 6.*
- Crates Thebanus fuit, *Disf. 9. in Cic. n. 7.*
- Crates reliquit orationes, quas ad populum habuit, & in legum munere abundo, *Disf. 42. in Cic. n. 3.*
- Cratetem nomen Orphei præferentem quidam dubitant Zopyri fuisse, *Disf. 8. in Cic. n. 1.*
- Cratibis flavus est, in quem Sexus effunditur, *Disf. 83. in Anthol. n. 13.*
- Cratippus Peripateticus reliqua diviandi genera non admittebat, sed fidem somnijs habebat, *Disf. 19. in Eurip. n. 2.*
- Cratijonem Mundi vasa cognovisse multi cre-
- diderunt, *Disf. 21. in Liv. n. 2. Disf. 30. in Liv. n. 31.*
- Cremere, & Alibi clades postidam Idus concigit, *Disf. 30. in Liv. n. 14.*
- Cremunenses sequebantur *Κλεονόρις* Coens Cornelius, *Disf. 29. in Liv. n. 8.*
- Crematius Cordus acceptissimus quid Brutum, & Cassium laudasset, necum sibi consociavit, *Disf. 6. in Liv. n. 2.*
- Crematius Cordus historicis eloquentiam Ciceronis divinam appellat, *Disf. 49. in Cic. n. 2.*
- Creon sepulchris prohibebat mortuos in bello, ideo Athenienses Thebanis bellum intulerunt, *Disf. 25. in Thucyd. n. 1. Disf. 27. in Thucyd. n. 10. Disf. 12. in Eurip. n. 6. Disf. 22. in Eurip. n. 1.*
- Crepidæ Atticæ damnavit, *Disf. 24. in Cic. num. 4.*
- Crepidam quid Scipio gymnasis Græcorum callebatur, exprobratus est, *Disf. 24. in Cic. num. 4.*
- Crepidæ, & pallio quid uteretur Scipio Africanus, accusatus est, *Disf. 13. in Thucyd. num. 4.*
- Cree suppetit diabus, *Disf. 68. in Anthol. n. 1.*
- Creebus temporibus diis, *Disf. 68. in Anthol. num. 1.*
- Cresphontis frater, ut sibi Melissa contingeret, *Disf. 49. in Anthol. n. 1.*
- Cress illa erat toga prætorum magistratum, *Disf. 19. in Cic. n. 1.*
- Cress alacribant, si boves candidos non reperissent, *Disf. 41. in Virg. n. 2.*
- Cress homines exierit Prometheus, & igne Solis immisavit, *Disf. 25. in Anthol. n. 4.*
- Cress *Ιωνων* est cæther quadraginta cubitorum, *Disf. 6. in Eurip. n. 12.*
- Cress insula omnes prohibebatur, *Disf. 79. in Cic. n. 5. Disf. 82. in Cic. n. 4. 7.*
- Cress non gignit nodus, *Disf. 26. in Anthol. num. 4.*
- Cress fere Capre Didamo ununtur ad evellendas figuras, *Disf. 19. in Cic. n. 2.*
- Cressentes Augusti similiter asylocum iura impetravit, *Disf. 25. in Thucyd. n. 12.*
- Cressentes finitimos populos pro servis habuerunt, *Disf. 20. in Thucyd. n. 2.*
- Cressenses in bello utebantur lyra, & eithara, *Disf. 60. in Anthol. n. 14. Disf. 57. in Thucyd. num. 10.*
- Cressenses mendaces, *Disf. 67. in Anthol. n. 2. 2.*
- Cress. 14. in Thucyd. n. 5. Disf. 7. in Liv. n. 4. Disf. 22. in Cic. n. 4. & quare, quom leges optimas habuerit, *Disf. 67. in Anthol. n. 5.*
- Cressentes nudos decertare cepisse tradit Plato, *Disf. 6. in Anthol. n. 12.*
- Cressentes Iovis sepulchrum habebant, *Disf. 67. in Anthol. n. 1. Disf. 68. in Anthol. n. 1. Disf. 39. in Thucyd. n. 2.*
- Cressentibus leges ferre Iovis consilio Minos persuasit, *Disf. 35. in Cic. n. 1.*
- Cressentis Epimenides Cressentum vitia non taceat, *Disf. 67. in Anthol. n. 1.*
- Cressus sum *Αἰγύρια*, proverbium est, in improbis, & mendaces, qui cum impro-

- bis, & mendaciis versantur, Disf. 67. in Anthol. num. 2.
 Cretenfium lex, qua barbam radere prohibebat, Disf. 42. in Anthol. n. 7.
 Cretenfium leges Lycargus eff imitatus, Disf. 57. in Thucyd. n. 10. Disf. 8. in Liv. n. 5.
 Cretenfium vitia Cretenfis Epimeuides non taceat, Disf. 67. in Anthol. n. 1.
 Creticus eff appellatus Metellus Cretæ fubæta, Disf. 20. in Enrip. n. 8.
 Creufa ex Apolline peperit filium, quem adoptatum a Xipbio condidiffe laniculum quidam ferunt, Disf. 13. in Liv. n. 4.
 Cribro vaticinans Cofcinomantis a Theocrito appellatur, Disf. 42. in Thucyd. n. 7.
 Cribrum quare Græci præferrent in nuptiis, & pifillum alligarent ante thalamum, Disf. 29. in Thucyd. n. 8.
 Crimen in fuppliees commiffam veniam a Dijs non meretur, Disf. 32. in Enrip. n. 15.
 Crimen ex ore Pausanias audire voluerunt Ephori, antequam eum condemnarent, Disf. 13. in Thucyd. n. 2.
 Crimen Rei fi Lycurgus diffo levaffet, valde illi proderat, Disf. 36. in Cie. n. 7.
 Crimen erat dignum morte, fi quis imaginem principum obfcenis admoviffet, Disf. 25. in in Thucyd. n. 12.
 Crimina maiora, quam pœnæ ordinariâ plecti deberent, fenfius iudicabat, Disf. 26. in Cie. num. 5.
 Criminis confeffionem teftibus interfecto pariete adientibus damnatus eff Staterius, Disf. 13. in Thucyd. n. 3.
 Criminis etiam ob fufpicionem Veftales capitis arceffebantur, Disf. 31. in Liv. n. 7. *Vide. Delicta. Peccata.*
 Crinagoras poëta, Disf. 85. in Anthol. n. 2.
 Crinem cototidi Archelanus in morte Euripidis, Disf. 3. in Enrip. n. 12.
 Cruces morituris tondebat Proferpina, Disf. 27. in Anthol. n. 8.
 Crines Miærvæ, & Iunoni quædam mulieres disponebant, Disf. 31. in Virg. n. 5.
 Crinibus illigatas aureas cicadas geftabant Athenienfes, & quare, Disf. 4. in Thucyd. n. 3. 7.
 Crinibus intonsis cur fingantur a poëtis Bæchus, & Phœbus, Disf. 47. in Anthol. n. 4.
 Crinibus verrere folum fupplicationis genus, Disf. 26. in Thucyd. n. 8. Disf. 22. in Enrip. n. 15.
 Crinibus complicitio in acutum definens in viris Crobylos, in melieribus Corymbos, in pueris Scorpions dicebatur, Disf. 4. in Thucyd. n. 2. *Vide. Capilli. Cræne.*
 Crinurus refellitur, Disf. 29. in Anthol. n. 3. 4.
 Crisicum bellum inter Phœcenfes, & Cyrrhenos ob raptam mulierem Megifto, Disf. 25. in Anthol. n. 22. Disf. 15. in Enrip. n. 5.
 Crispinus noluit congregi cum Badio, nifi prius renunciaret hofpicio, Disf. 12. in Enrip. n. 3.
 Crispinus, & Marcellus æcerrimi bellatores electi Rempublicam in fœnum difcremen adduxerunt, Disf. 37. in Thucyd. n. 2.
 Crifpus Vibius ter milles feftertium congregit, Disf. 12. in Cie. n. 6.
 Crichomantes vocabantur, qui per hordeum vaticinabantur, Disf. 42. in Thucyd. n. 7.
 Critie potentis apud Athenienfes, Disf. 20. in Cie. num. 6.
 Critie tyranno infultavit Teramenes venenum bibiturus, Disf. 9. in Enrip. n. 5.
 Critias exiftimavit nihil aliud effo animam, quam fanguinem, Disf. 35. in Anthol. n. 4.
 Critias apud Athenensium teftatur Cares primos navigia excogitaffe, Disf. 12. in Enrip. n. 16.
 Critias rhetor, Disf. 53. in Cie. n. 1.
 Critici reprehendendis Authoribus fibi nomen quærent, Disf. 71. in Cie. n. 3.
 Critici quæ in Authoribus non intelligunt, reprehendunt, Disf. 71. in Cie. n. 7.
 Critolaus unus ex tribus legatis, qui Romam iverunt orationis fuvitate Nefiori comparatur, Disf. 42. in Cie. n. 4.
 Critolaus quincus ab Aristotele Peripato præfuit, Disf. 65. in Cie. n. 6.
 Criton fenex Socratem audivit, Disf. 64. in Cie. num. 2.
 Crobylus quid fit, Disf. 4. in Thucyd. n. 2.
 Croco infedus, & ongoento pifeinis natubat Hellogabalus, Disf. 34. in Anthol. n. 7.
 Crocodilinz ambiguitates Stoicorum, Disf. 60. in Cie. n. 2.
 Crocodilo dimiæturus Ichnumon limo fe, tanquam thoracæ, circumdat, Disf. 38. in Cie. num. 7.
 Crocodillum ab Ichnumone defendit trochilus, a quo alitur, Disf. 28. in Liv. n. 6.
 Crocoti Bæchus utebatur, Disf. 6. in Enrip. num. 16.
 Crocum prodoeit Sicilia, Disf. 33. in Thucyd. num. 2.
 Crocus laudatiffimus fecundum Corycium in Lycie Olympo nafcitur, Disf. 73. in Anthol. num. 3.
 Croci filios Atys quomodo ab Adrafto interfedus fit, quum fatum effet eum ferro perire Disf. 10. in Virg. n. 4.
 Croci divitiæ immenfe, Disf. 31. in Anthol. num. 7. 8. Disf. 7. in Thucyd. n. 5. Disf. 43. in Virg. n. 2.
 Croci regnum everfum eff, eo quod bellum Cyro intulerit, Disf. 28. in Enrip. n. 13.
 Croco admonenti, quod nihil fibi relinqueret, quæ thefauros oftenderit Cyrus, Disf. 32. in Thucyd. n. 5.
 Croco fuadente Cyrus in regione Maffagetarum bellum gerere maluit, quam in fua regione, & quare ipfi male cefferit, Disf. 44. in Thucyd. n. 9.
 Crocum interfici iuffit Cambyses, quod contrarie fententiæ effet, Disf. 22. in Liv. n. 5.
 Crocus Adrafto fupplicanti pepercit, fui filium illi interfecerat, Disf. 25. in Thucyd. num. 1. Disf. 22. in Enrip. n. 1.
 Crocus quom inferre bellum Indolis vellet, quare iratus fit, Disf. 13. in Enrip. n. 9.
 Crocus Adraftum a cæde fratris expiavit, Disf. 53. in Thucyd. n. 23.
 Crocus ab obfidione defecit, quia Pindarus Ephefi Ty-

- si Tyrannus orbis potes alligavit ad colum-
nas templi, Dis. 25. in Thucyd. n. 10. Dis.
40. in Thucyd. n. 9.
- Cronus appellatus est Diodorus dialecticus a
Ptolemæo Sotere, Dis. 66. in Cic. n. 2.
- Crotala invenuerunt Siculi, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.
- Crotonem quo tempore condiderit Miscellus,
Dis. 36. in Thucyd. n. 10. & quomodo fini-
tatem civium obtinuerit, Dis. 36. in Thu-
cyd. num. 10.
- Crotonenses medicos ad extremum Ægyptijs
præstiterunt Reges Persarum, Dis. 14. in Cic. n. 7.
- Crotonenses Sybarin evertunt, Dis. 23. in
Anthol. n. 3.
- Crotonensis Milo athletarum fortissimus, Dis.
8. in Anthol. u. 1. malum quum duobus di-
gitis deringeret, validissimi viri extorquere
non potuerunt, at puellâ, quam deperibat,
extorqueute retinere non potuit, Dis. 15. in
Anthol. num. 10.
- Crucem imponi cenotaphio proditorum iusse-
runt Athenienses, Dis. 12. in Eurip. n. 6.
- Crucis facies representabatur in trophæis, Dis.
24. in Liv. n. 2.
- Crucis candidatus dicitur ab Apaleio servus ne-
quam, Dis. 89. in Cic. n. 8.
- Crudeles Aschœnensium, Dis. 27. in Thucyd.
num. 10.
- Crudeles Xerxis, qui dissecari iussit filium Py-
thij, qui ipsum, & exercitum multos dies
luerat, Dis. 53. in Thucyd. n. 7.
- Crudelestem Atheniensium oleifera Deus pes-
tem illis immisit, Dis. 38. in Thucyd. n. 1.
- Crudis caribus vesciebatur Bacchæ, Dis. 46.
in Anthol. n. 6.
- Crumena Mercurio addebatur, quia lucro præ-
est, Dis. 46. in Thucyd. n. 9. eam omnibus
Dijs apponebant Phœnices, quod omnia vo-
bis a Dijs tribuatur, Dis. 46. in Thucyd. n. 9.
- Cruribus Hannuli Thebani tibia consuebant,
Dis. 60. in Anthol. n. 1.
- Crustula panis subiecta epulia Troiani co-
medentes oraculum impleverunt, Dis. 15. in
Liv. n. 9.
- Censumini, & plures alij populi in Urbem re-
cepti sunt, Dis. 9. in Liv. n. 6.
- Cryptia vocabant insidias Lacedæmonij, quibus
servos interficiebant, Dis. 30. in Thucyd.
num. 4.
- Cryptoporticus etiam appellabantur ambula-
tiones h. pogeæ, Dis. 22. in Cic. n. 2.
- Crysallo inclata Solis imago locabatur super ta-
bernaculum quum Perse exercitum intrabant,
Dis. 71. in Anthol. n. 7. Dis. 72. in Anthol.
num. 3. Dis. 53. in Thucyd. n. 8.
- Cresias non adeo magnus facinora de Cyro præ-
dicat, Dis. 10. in Liv. n. 1.
- Ctesiphon architectus templum Diane Ephesum
in palustri loco edificavit, ne terremotibus
evertetur, Dis. 48. in Thucyd. n. 17.
- Ctesiphon orator expulsus fuit a Lacedæmonijs,
quod se iussisset de qualibet propositione
dicendo diem consumere, Dis. 27. in
Thucyd. n. 4.
- Cubi figura Dijs præcipi dicebatur, Dis. 46.
- in Thucyd. n. 4.
- Cubi figura Mercurius exprimebatur, & quare
Dis. 46. in Thucyd. n. 4. 5.
- Cubacula etiam in ambulationibus condita erant,
Dis. 24. in Cic. n. 6.
- Cubitorum sexaginta Antæus, vel eius tibia,
Dis. 7. in Anthol. n. 5.
- Cubitorum quatuor, & unius pedis longitudo
Herculis, Dis. 6. in Anthol. n. 26.
- Cubitorum quadraginta corpus inveniam est in
Creta, & sexdecim cadaver oreftis, Dis. 6. in
Eurip. n. 14.
- Cubitorum triginta erat latitudo navis Ptolemæi,
& altitudo quadraginta, Dis. 14. in Eurip. n. 2.
- Cubitorum trium erat altitudo Palladij, Dis.
16. in Virg. n. 2.
- Cubus primus est numerus odensarius, ideo con-
gruit femine, Dis. 53. in Thucyd. n. 19.
- Cacarratâ quæstione propinquantem Plate-
nem inducit comicus Epicrates, Dis. 3. in
Eurip. n. 5.
- Calcestræ, & straguli usum præbebat Cynicis pal-
lium, Dis. 82. in Anthol. n. 12.
- Calco infusus parricidas cum similibus, viperâ, &
gallo gallinæco in mare projiciebant Roma-
ni, Dis. 12. in Eurip. n. 8. Dis. 84. in Cic.
num. 7.
- Calcas unde vocem emitteret, querentem So-
cratem ierisit Aristophanes, Dis. 44. in Cic.
num. 7.
- Collinæ arti Platonis oratoriam facultatem com-
parat, Dis. 34. in Cic. n. 5.
- Culpâ vacat, qui magnâ vi cœctos fecit, Dis.
8. in Virg. n. 1. 8.
- Calpa paucorum offensus Athenienses omnes Mi-
tylenos interficere cogitabant, Dis. 27. in
Thucyd. n. 10.
- Culpæ nulli un sibi confcios tranquillè vivere di-
xit Socrates, Dis. 19. in Thucyd. n. 11.
- Calter, quo iugulabatur vidua, a nonnullis se-
cessita dicitur, Dis. 45. in Virg. n. 3.
- Calter, quo vidua immolabatur, spargebatur
vino, sicc. & farte, Dis. 41. in Virg. n. 9.
- Caltrarij a cultro dicebantur Popæ, qui vidu-
mas iugulabant, Dis. 45. in Virg. n. 3. 5.
- Cultus Deorum qualis esset apud diversos,
Dis. 31. in Virg. n. 4. 5.
- Cultus Deorum sudor fuit Hercules, ideo Io-
vem adiuvit contra Gigantes dicitur, Dis.
8. in Anthol. n. 6.
- Cultus mundior Tucciam Vestalem in capris di-
scrimen adduxit, Dis. 11. in Liv. n. 7.
- Cume a Græcis condita sunt, Dis. 8. in Thu-
cyd. n. 5.
- Cumani impetrarunt a Senatu Romano, ut pu-
blica liceret uti sermone Romano, Dis. 8. in
Thucyd. n. 10.
- Camani se condiderint Neapolim, Dis. 23. in
Liv. n. 1.
- Cumæ dormienti pueri commovebat, & muscas
abigebat elephas, Dis. 22. in Anthol. n. 2.
- Candatio pessima est inferentibus bellum in lon-
ginquas regiones, Dis. 52. in Thucyd. n. 2.
& seqq. hæc nocuit Atheniensibus bellum si-
culum inferentibus, Dis. 52. in Thucyd. n. 2. 9.

Cum-

- Cunctatio ijs, qui bellum illarum repellant, sepe prodest, Disf. 51. in Thucyd. num. 8. 9.
- Cuneato capite Panas esse Veteres crediderunt, Disf. 2. in Thucyd. n. 9.
- Cuneo facto grues veadis volantes obstant, Disf. 38. in Cic. n. 8.
- Coniculi fulminis, & terramorus vim expriment, Disf. 48. in Thucyd. n. 19.
- Cuniculis crebris cavarum solum prodest in terramoris, Disf. 48. in Thucyd. n. 37.
- Conis movendis praeficiebantur quidam servi, Disf. 21. in Thucyd. num. 16. inde cunarium ancillae dictae sunt, Disf. 21. in Thucyd. num. 16.
- Cupidinem in palaestris consecrabant Veteres, Disf. 17. in Thucyd. n. 3. quid hoc significaret, Disf. 17. in Thucyd. n. 2.
- Cupidinem esse potentiam Veneris dicit Virgilius, Disf. 17. in Anthol. n. 1.
- Cupidinis, & Bacchi comparatio, Disf. 23. in Anthol. n. 9.
- Cupiditas oritur a spe, & vicissim spes cupiditatem gignit, Disf. 42. in Thucyd. n. 1.
- Cupiditas animarum erigendi finivios inferes, Disf. 84. in Anthol. n. 2.
- Cupiditas regnandi maxime deludat homines, Disf. 42. in Thucyd. n. 3. seqq.
- Cupiditas Imperij omniobus alijs potentior, Disf. 56. in Thucyd. n. 5.
- Cupiditates omnium malorum causa, Disf. 19. in Thucyd. n. 5.
- Cupiditates sunt faris, Disf. 18. in Thucyd. n. 7. Disf. 29. in Thucyd. n. 5.
- Cupiditates ubi agunt animum, nihil ille prudenter agit, Disf. 44. in Thucyd. n. 2.
- Cupiditas te ingenerat otium, Disf. 57. in Anthol. n. 6.
- Cupiditates sunt Inferi, Disf. 8. in Eurip. num. 4. 5.
- Cupiditatibus obstitit nihil insuavis more fuerunt, Disf. 48. in Anthol. n. 4.
- Cupiditarum expertes Deos quia Socrates dicebat, accusatus est, Disf. 31. in Virg. n. 7.
- Cupiditarum servitus gravior est, quam Tyrannorum, Disf. 9. in Anthol. n. 2.
- Capita. Vide. Desiderata. Opata.
- Cupressu coronabatur victima Silvani, Disf. 44. in Virg. n. 2.
- Cupressus Diti sacra, & ideo funeribus dicata est, quia fucella non regerminat, Disf. 32. in Anthol. n. 8. Disf. 53. in Thucyd. n. 6.
- Curia Nomentoris vel Romulus Gabijs bonis artibus institutus est, Disf. 36. in Cic. n. 21.
- Curia poerorum Servis committebatur, Disf. 50. in Anthol. num. 4. Disf. 21. in Thucyd. num. 6.
- Curia castellae commissae erat Ancillae, Disf. 21. in Thucyd. n. 16.
- Curia gravis dicitur amor a Virgilio, Disf. 73. in Anthol. num. 8. Disf. 15. in Anthol. num. 20.
- Curia adolescentium praecipue habenda est in optimis Republicis, Disf. 50. in Anthol. n. 4. 5.
- Curia Amicorum servatus est Pyrrho, quum ipse nulla pericula declinaret, Disf. 57. in Cic. num. 3.
- Curarum oblivionem avertit moderatum vinum, Disf. 44. in Anthol. n. 11.
- Curas quot afferat filiorum educatio, Disf. 15. in Anthol. o. 24. 15.
- Curatones morborum ad quinque res praecipue revocavit Asclepiades medicus, Disf. 66. in Cic. n. 4.
- Cures mansum quattuor Marrium appellabant, Disf. 30. in Liv. n. 32.
- Curtes quot fratres fuerint, Disf. 2. in Anthol. num. 4.
- Curetes sapientes fuerunt, & ideo praestigiatos exstimati sunt, Disf. 8. in Anthol. n. 5. eorum unus fuit Hercules, Disf. 2. in Anthol. num. 4. Disf. 8. in Anthol. o. 5.
- Curetes, seu Daedylus Iovis filij, Disf. 67. in Anthol. n. 5.
- Curetes lacte Caprae, & mella nutriverunt Iovem, Disf. 68. in Anthol. n. 1.
- Curetum unus ab aliquibus censetur Epimenides, Disf. 14. in Thucyd. n. 4.
- Curia est locus, ubi senatus habetur, Disf. 29. in Cic. n. 22. 24. Interdum pro ipso senatu accipitur, Disf. 29. in Cic. n. 22. unde ita appelleretur, Disf. 29. in Cic. o. 13.
- Curia est etiam Sacerdotum, Disf. 29. in Cic. num. 23.
- Curis, in quas Romulus populum divisit, fuerunt triginta, Disf. 29. in Cic. n. 13.
- Curiam si quando maturus adisset Cato, dum Senatus cogereetur, lectione noo abstinere, Disf. 86. in Cic. n. 4.
- Curiam ante Hostilium erant Rostra, Disf. 29. in Cic. n. 1. 14.
- Curis usque ad veteres pertinebat Roma, quum a Romulo edificata fuisset, Disf. 23. in Liv. n. 8.
- Curis singula Romulus aram coosistat, ubi Curiones Vestis Sacra facerent, Disf. 31. in Liv. n. 2. 23.
- Curio quum sumptibus exhaustus esset, bellum civile concitavit, Disf. 4. in Liv. n. 5.
- Curio maximus, qui Corionibus praesidebat, Disf. 29. in Cic. n. 23.
- Curio pensile Theatrum fecit, in quo populus Romanus spectaret, & duobus cardinibus veteretur, Disf. 2. in Liv. n. 8.
- Curiones sacerdotes erant singularum Curiarum, Disf. 29. in Cic. n. 23.
- Curis lingua subina hasta dicebatur, Disf. 25. in Virg. n. 4.
- Curis animum macerare vetabat Pythagoras, quum cor commedere dissuadebat, Disf. 15. in Anthol. n. 6.
- Curis distinguuntur Principes, Disf. 17. in Anthol. n. 2.
- Curis animum conficit providentia, ideo Promethei iecur ab aequis depascitur, Disf. 15. in Anthol. n. 6.
- Curitem oppidum absorbit teryzomocis, Disf. 48. in Thucyd. n. 29.

- Curis Iano est appellata ab hastâ, Difs. 55. in Anthol. n. 6. Difs. 25. in Virg. n. 4.
- Curium Samnitium legisti invocerunt rapam coquentem, Difs. 3. in Liv. n. 4.
- Correntem significat Ætolorum lingua *αερο-μαχης* apud Aratum, Difs. 10. in Anthol. n. 5.
- Currenti similis ab Astronomis fingitur Perseus; quia velocitate pedum præstitit, Difs. 10. in Anthol. n. 5.
- Curru eodem sepe Traianus, & Dio vehebatur, Difs. 10. in Cic. n. 4.
- Curru invehens, an pedes Romulus triumphum egerit, Difs. 24. in Liv. n. 9. Difs. 26. in Liv. num. 2.
- Curru per urbem vehebatur Themistocles cum quatuor scortis, Difs. 30. in Anthol. n. 1.
- Curru in Olympijs multi vincentes populo convivium exhibuerunt, Difs. 2. in Anthol. n. 8.
- Curru in Olympijs primus Atheniensium Alcmæon vicit, Difs. 6. in Anthol. n. 7. Difs. 37. in Thucyd. n. 9.
- Curru in Olympijs quod vicisset, Hieron maxime prædicatur, Difs. 6. in Anthol. n. 9.
- Curru sine aurigâ similis est animus ebriorum, Difs. 65. in Anthol. n. 26.
- Curram quod artificiosè agitallet Anniceris, reprehensus est a Platone, Difs. 44. in Cic. n. 7.
- Curram insequi Senatores, & Collegam permisit Cæsar triumphans, Difs. 25. in Liv. n. 15.
- Curram accepit pro Navi Cæcilius, Difs. 22. in Anthol. n. 10.
- Curram Iovis loquebatur Solis Equus in exercitu Persarum, Difs. 71. in Anthol. n. 7. Difs. 72. in Anthol. num. 3. Difs. 93. in Thucyd. num. 7.
- Curram volacrem Horatius a Platone sumpsit Difs. 68. in Anthol. n. 7. Difs. 31. in Liv. n. 19. Difs. 26. in Virg. n. 3.
- Curru Marcel Antonij a leonibus trahabatur, Difs. 28. in Liv. n. 4. Helioagali, vel a canibus, vel a tigribus, vel a cervis, Difs. 28. in Liv. n. 4.
- Curru, quem Zenobia suo triumpho paraverat, ductus est in triumpho ab Aureliano, Difs. 28. in Liv. n. 6.
- Curru incitatos in viâ non declinabat Pyrrhus, Difs. 57. in Cic. n. 3.
- Curru triumphalem describitur, Difs. 28. in Liv. per tot.
- Curru non habebant ovantes, Difs. 24. in Liv. num. 11.
- Curru Solis, & Iovis docebatur ante Cyrum, Difs. 21. in Liv. n. 3.
- Curru septuaginta frangi dicuntur, quum Alcibiades vicisset Olympijs, Difs. 2. in Anthol. n. 8.
- Curru Iovis ferebatur in lustratione exercitus Persarum, Difs. 53. in Thucyd. n. 8.
- Curru septem misit Alcibiades ad Olympicos ludos, & primum, & secundum, & tertium, vel quartam palmam obtinuit, Difs. 6. in Anthol. n. 8. Difs. 37. in Thucyd. n. 8.
- Curru cæcitate mittere poterant femine ad certamina, Difs. 6. in Anthol. n. 13.
- Curru in ludis antiquitus ad flumina agita-
bantur, Difs. 20. in Cic. num. 4.
- Curru, quibus Deorum simulacra portaban-
tur, tenesse dicebantur, Difs. 20. in Cic. n. 11.
- Curru antequam emitterentur in ludis Circen-
sibus, quare equi defultorij præcederent,
Difs. 20. in Cic. n. 13.
- Curru scings Iovi sacri, & deceminges in
Circensibus decerabant, Difs. 20. in Cic.
num. 14.
- Curru quare tribuantur Iunoni, Difs. 25. in
Virg. n. 4. Difs. 26. in Virg. n. 2. 7. Difs. alijs
Difs. 26. in Virg. n. 3. 7.
- Curru axis incedebatur, quo nupta domum
viri vesta focat, & quare, Difs. 32. in Thu-
cyd. n. 8.
- Curruum certamen omnium nobilissimum, Difs.
2. in Anthol. n. 8.
- Curruum certamen utile Reipublice, Difs. 2. in
Anthol. n. 10.
- Curru egregius Arias, Difs. 10. in Anthol.
num. 1.
- Curru Papius velocitate pedum ecommenda-
tur, Difs. 2. in Anthol. n. 10.
- Curru, qui lampsdem inextinctam ferebat,
vinebat, si secus, incedebat alius, Difs. 17.
in Thucyd. n. 2.
- Curru celeberrimi qui fuerint, Difs. 37. in
Cic. n. 2. 2.
- Curru in recensendis annis memorabantur,
non vincentes curru, forte quia illi anti-
quiores erant, Difs. 6. in Anthol. n. 11.
- Curru, si antequam signum daretur, exilui-
scent, pledebantur, Difs. 15. in Thucyd. n. 8.
- Curru velocissimi qui homines fuerint, & que
animalia, Difs. 37. in Cic. n. 1. 2.
- Curru primus vicit in Olympijs Coræbus Eleus,
Difs. 2. in Anthol. n. 7.
- Curru exercei utile bello, Difs. 2. in Anthol.
num. 20.
- Curru feras Perseus primus assequutus dicitur,
Difs. 10. in Anthol. n. 5.
- Curru navium meriti solent historici regiones,
Difs. 33. in Thucyd. n. 6.
- Curru *ἑστὴ* hoc est *ἑστὴ* appellati sunt, Difs.
72. in Anthol. n. 2. Difs. 7. in Europ. n. 8.
- Curru in profundam voraginem se se conie-
cit Patruæ causâ, Difs. 4. in Liv. n. 1.
- Curru equus dicitur Propertio, qui eundem am-
porum immolabatur, Difs. 23. in Liv. n. 2.
- Curru aratri dicitur Buris, Difs. 23. in Liv.
num. 6.
- Curru ebur significat sellam curulem apud poë-
tas, Difs. 22. in Liv. n. 15.
- Curru Sellam Romani ab Etruscis accep-
erunt, Difs. 2. in Liv. n. 2. Difs. 22. in Liv.
n. 16. 21. Vide. *Sellam Curulem*.
- Curru magisteras adepti imagines maiorum
consequi dicebantur, Difs. 22. in Thucyd. n. 2.
- Curru Regu deinde Caranus truppium consti-
tuit, quod leo discit, Difs. 24. in Liv. n. 5.
- Curru singulis rebus Deos tributos a Deo,
opinabantur Veteres, Difs. 23. in Virg. n. 1.
- Curru ignis Vestales decem annos præcant
Difs. 31. in Liv. n. 5.

Cuthodia librorum Homeri Alexander onguentum
Darii dari iussit, Disf. 34. in Anthol. n. 1.
Cuthodum sui corporis Tribunum Remulus ere-
xit Celerem, qui Remum interfecit, Disf.
22. in Liv. n. 14.
Cyane in Raguum conversa est, Disf. 26. in En-
rip. num. 1.
Cynthia ministrabat apud Hamum Menelai fi-
lius Megapontes, Disf. 21. in Thucyd. n. 1.
Disf. 21. in Liv. n. 1.
Cyrrha ministrabat pueri formosi, Disf. 21. in
Thucyd. n. 22.
Cynthia tres concinet Corys, Disf. 33. in An-
thol. n. 3.
Cyrbale a cubo dida est, a quo exprimebatur,
Disf. 26. in Thucyd. n. 4.
Cybela dicta est Mafya, Disf. 26. in Anthol. n. 7.
Cybele volebatur a leonibus, Disf. 26. in Virg. n. 6.
Cybeles, seu Rheas in honorem Iadi Megaleia
appellabantur, quia illa magna patens voca-
tur, Disf. 43. in Anthol. n. 2.
Cybeles templum in Graecia edificavit Iuppiter,
Disf. 68. in Anthol. n. 1.
Cybeles simulacrum Aimonis fluvio abluebant
Sacerdotes, Disf. 28. in Thucyd. n. 3.
Cycloperum quare Parmenides Lunam vocet,
Disf. 34. in Thucyd. n. 7.
Cyclopes quique familiam regebant, Disf. 3. in
Thucyd. n. 11. Disf. 34. in Thucyd. n. 7.
Cyclopes tenuerunt Siciliam, & quales fuerint,
Disf. 34. in Thucyd. n. 3. & seqq. Disf. 30.
in Cic. n. 3. & quid invenerint, Disf. 34. in
Thucyd. n. 7. Disf. 49. in Thucyd. n. 2. &
unde ita appellati sint, Disf. 34. in Thucyd. n. 7.
Cyclopes septem, quos ~~γυνή~~ Strabo di-
cte appellatos, Disf. 34. in Thucyd. n. 9.
Cyclopes interfecit Apollo, ideo passim fuisse
illos a luce necare Tacitus, Disf. 39. in
Thucyd. n. 3.
Cyclopes, quia immanissimi fuerunt, Nepu-
ri filij dicuntur, Disf. 19. in Anthol. n. 1.
Cyclopis magnitudinem ex digito expressit Ti-
marchus, Disf. 1. in Eurip. n. 8.
Cyclapum dicebant opera artificiosa, Disf. 34.
in Thucyd. n. 7. & seqq.
Cyclopan effentria genera, Disf. 34. in Thuc. n. 9
Cycnis volebatur Venus, Disf. 26. in Virg. n. 5.
Cyonum montis Iuppiter Ladam compre-
ssit, & Polluceum, & Helenam genuit, Disf. 16.
in Eurip. n. 3. Venere in aequum conversa
insequentes valevit in gremium Nemeaeus,
& eam vivit, Disf. 16. in Eurip. n. 3.
Cynos nuptij quendam Threem, qui ab eo
appellatus est Cynus, Disf. 18. in Liv. n. 5.
Cydon Apollinis, & Acaclidis filius, Disf. 66.
in Anthol. n. 1.
Cydonia urbs Crete autem Apolloniadida, Disf.
66. in Anthol. n. 1.
Cydonium malum gustabant Athenienses, ante-
quam maritimum invaderent, Disf. 30. in
Thucyd. n. 3.
Cylindri cum voluntate a fato delecta compara-
tio a Chryippo allata, Disf. 12. in Virg. n. 4.
Cylindrum, & sphaeram imponi cubanae sepul-
crati iussit Archimedes, Disf. 28. in Anthol. n. 1.

Cylon luxurem duxit *filium Theagenis Megasthenium tyrannum, & quomodo areem occupavit, & deinde elum suffugit*, Disf. 12. in Thucyd. n. 2. Disf. 13. in Thucyd. n. 2.
Cylonis affectu quum ad caelum dicendum vocaretur, *flum reobstante alligatum templo*, Disf. 14. in Thucyd. n. 3. Disf. 48. in Thucyd. n. 9.
Cylonium scelus ut expiaret Epimenides, *nocturna sacra instituit*, Disf. 39. in Anthol. n. 7. Disf. 14. in Thucyd. n. 3. & omnes recultavit, *honores, tantum Clea sacrum rationum recepit*, Disf. 10. in Eurip. n. 14.
Cymbelios utebantur in proelio Arabes, Disf. 57. in Thucyd. n. 12. Iudi Cymbalis cum tympanis utebantur, Disf. 57. in Thucyd. n. 11.
Cymen urbem in Rhodis imperante Tiberio stragemus reversit, Disf. 48. in Thucyd. num. 21.
Cymmerios includi inter montes Ripheos, Calpen, & Phleggram, & Alpes fabulatus est Orpheus, Disf. 1. in Thucyd. n. 3.
Cyoadi appellabantur antiquius saltatores, Disf. 18. in Anthol. n. 3.
Cyoadi sunt homines profectius pudoris, Disf. 84. in Anthol. n. 9.
Cynedum Augustum dixerunt obediatores, Disf. 18. in Thucyd. n. 5.
Cynatenfes effrahit, eo quod Mafice Andium repudiasset, Disf. 63. in Anthol. n. 6.
Cynasymy bubas Indici vefcebatur, ideo agriculturam spernabant, Disf. 81. in Cie. n. 5.
Cynas legatus Pyrethi Senatui, & plebem suis nominibus salutary potidit, quum Roman venerat, Disf. 82. in Cie. n. 7.
Cynas Thefalus, licet ad Philippum defecet, non tamen proditor fuit, Disf. 52. in Thucyd. n. 3.
Cynedus appellatus est Delus, Disf. 39. in Thucyd. n. 4.
Cyniti in quo differant a Stoicis, Disf. 84. in Anthol. n. 11. Disf. 55. in Cie. n. 4. 5.
Cyniti non diferebant a Stoicis quoad affectum vacuaret, Disf. 57. in Cie. n. 5.
Cyniei conditorum habebant Antifthenem, Disf. 82. in Anthol. n. 8.
Cyniei tunc ita appellati, Disf. 84. in Anthol. num. 6.
Cyniei a Diogene originem ducebant, Disf. 55. in Cie. num. 5.
Cynici philofophiam de moribus duxant ap probare, Disf. 80. in Cie. n. 4.
Cyniei fule pallia utebantur, Disf. 84. in Anthol. n. 12.
Cynicus philofophus Demetrius Patrocinum loqui mandis dixit, Disf. 16. in Anthol. n. 6.
Cyneta Spartani Regia filia prima feminarem curru vite Olympia, Disf. 6. in Anthol. n. 13.
Cynofteget erat Gymnafium, in quo congregabantur nothi, Disf. 84. in Anthol. n. 6. Disf. 58. in Cie. n. 6. Disf. 12. in Thucyd. num. 9. quod nobilitavit Themiflucles, Disf. 58. in Cie. n. 7.
Cynthia dila est Delus, Disf. 39. in Thucyd. num. 4.

- Cypri in insulâ erat civitas Aphrodisium, & multa templa Veneris, Disf. 55. in Anthol. num. 2.
- Cyprij regulas primi confecerunt, Disf. 9. in Thucyd. n. 4.
- Cyprij Virgines prostitutebant, Disf. 55. in Anthol. n. 4.
- Cyprij colebant Venerem celestem, Disf. 55. in Anthol. u. 5.
- Cyprij Iovem ultorem colebant, Disf. 10. in Anthol. n. 19.
- Cyprij Iovem Iaspinastem colebant, Disf. 10. in Anthol. n. 20.
- Cyprij eurcolebant Venerem herbatam cum veste mollehti, Disf. 25. in Virg. o. 1.
- Cypriorum earumque cooditorem reprehendit Aristoteles, Disf. 37. in Virg. n. 3.
- Cypriorum Mulieres corpore vulgato sibi dotem querebant, Disf. 29. in Thucyd. n. 12. Disf. 21. in Virg. n. 2.
- Cypriæ cur Venus dicta fuerit, Disf. 55. in Anthol. n. 2. 2.
- Cypro condidit Salaminem Teucer, Disf. 8. in Thucyd. n. 5. Disf. 35. in Thucyd. n. 6.
- Cyprus amantate, æris temperie, & uberitate insignis, Disf. 55. in Anthol. n. 4.
- Cyprus Veneri cur sacri esset, Disf. 55. in Anthol. u. 3. 4.
- Cypselo regnante Corinthi Iudi Isthmici intermissi sunt, Disf. 4. in Anthol. n. 5.
- Cypselus Corinthiorum tyrannus statuas ex auro solido Iovi Olympio dinavit, Disf. 2. in Thucyd. n. 7. quot annos dominatus fuerit, Disf. 5. in Thucyd. n. 3.
- Cyrennici inutiles esse liberales artes pronunciant, Disf. 80. in Cic. n. 1.
- Cyrennici Philosophi in quo ab Epicureis considerant, Disf. 45. in Cic. n. 7.
- Cyreus in Africa Græci condiderunt, Disf. 8. in Thucyd. n. 5.
- Cyrenenses nullâ legem servatos dixit Plato, quom essent felices, & voluptatibus dediti, Disf. 1. in Liv. n. 9. Disf. 9. in Cic. n. 12.
- Cyri imperium totius Asiæ indicavit Mater, quæ vitam sibi parere visa est, quæ totam Asiæ obumbrabat, Disf. 18. in Liv. n. 8. regni triginta annos indeavit solter clabi visus ex eius manibus, Disf. 18. in Liv. n. 8.
- Cyri usque ad tempora vitam prodexit Xenophanes natus Olympiæ quadragesima, Disf. 67. in Cic. n. 3.
- Cyri institutio a Xenophonte composita non iustilis est, Disf. 78. in Cic. n. 4.
- Cyri amor apud Persas permanit, quandio stetit illorum imperium, Disf. 22. in Eurip. o. 17.
- Cyri duce amisso quàm enimerit virtus Græcorum, & Xenophontis in illis reducendis, Disf. 1. in Liv. n. 7. Disf. 74. in Cic. n. 4.
- Cyri adversus Assyrios exercit ducentiū aquidæ suum augurium fuit, Disf. 26. in Anthol. n. 6.
- Cyri bellum inuit Cræsus, ideo regnum illius eversum est, Disf. 18. in Eurip. n. 13.
- Cyri Rege Persæ bellicolissimi erant, Disf. 56. in Thucyd. u. 9. Disf. 7. in Liv. n. 6. *Pido. Cyrum.*
- Cyrbai, & Phœnices bellum gesserunt ob rapidi seminum Megisto, quod Crisicum est appellatum, Disf. 15. in Anthol. n. 22. Disf. 15. in Eurip. n. 5.
- Cyrum superiore eanis norrip, Disf. 58. in Liv. n. 4. Disf. 84. in Cic. n. 4., seu veris molier, quæ Spaco dicebatur, quæ vox eam significat, Disf. 58. in Liv. n. 10.
- Cyrum omnium suorum militum nomina noverat, Disf. 88. in Cic. n. 2.
- Cyrum non solebat provocare aequales ad ea, quæ didicerat, sed acce, quæ non didicerat, Disf. 91. in Cic. n. 7.
- Cyrum Cræso quos thesauros ostendit, Disf. 32. in Thucyd. n. 3.
- Cyrum sororis Regibus præscripsit legem quotidiani convivii, Disf. 32. in Thucyd. n. 6.
- Cyrum Isodebatur non solum magnitudine donorum, sed etiam opportunitate, Disf. 32. in Thucyd. u. 5.
- Cyrum Europam, Libyam, & Indiam ferè non attigit, Disf. 46. in Anthol. n. 4.
- Cyrum Pythareho Ciryneo septem urbes donavit, Disf. 32. in Thucyd. u. 7.
- Cyrum Scythas aggrediens profugatus est, Disf. 42. in Thucyd. n. 2.
- Cyrum in alienâ regione pugnare maluit, & quare, ipsi hoc male cesserit, Disf. 44. in Thucyd. n. 9.
- Cyrum imperium Persarum constituit celeritate asus, Disf. 52. in Thucyd. n. 5.
- Cyrum regno spoliavit Assyriam, a quo feris expositus fuerat, Disf. 10. in Virg. u. 4.
- Cyrum quantum auri, & argenti suis victoriis adeptos sit, Disf. 7. in Thucyd. n. 5.
- Cyrum superior, quom inops esset, sumptus belli ex alienâ regione quaesivit, Disf. 45. in Thucyd. n. 8.
- Cyrum quos annos regnaverit, Disf. 7. in Liv. nom. 6.
- Cyrum Iunior bellum inuit Artaxerxi, Disf. 7. in Liv. u. 6.
- Cyrum an fuerit, qualis a Græcis prædicatur, dubitari potest, Disf. 10. in Liv. n. 1.
- Cyrum superior, quæ pompâ vehetetur, Disf. 22. in Liv. n. 3.
- Cythara Chelys, & testudo dicta, quæ Cytharam primam Mercurius & testudine fecit, Disf. 59. in Anthol. n. 3.
- Cythara, & Iyria ad bellum utebantur Cretenses, Disf. 60. in Anthol. n. 14. Disf. 57. in Thucyd. u. 20.
- Cythara superat citharam, Disf. 63. in Anthol. num. 1.
- Cythara studium Athenienses puerum dignum ingenio, non autem studium citharam, Disf. 63. in Anthol. n. 2.
- Cytharam versare, quid sit apud Hyginum, Disf. 61. in Anthol. n. 4.
- Cytharam invenerunt Siculi, Disf. 9. in Thucyd. n. 4.
- Cytharam Virgilius, Ovidius, & Dio Chrysostomus tribuunt Orpheo, licet Iyria sit eius propria, Disf. 74. in Anthol. n. 7. 8.
- Cytharam in convivio recusavit Themistocles, ideo

ideo habitus est indolens, *Disf.* 63. in Anthol. n. 2. *Disf.* 21. in Thucyd. n. 9. *Vide. Clithera.*
 Cytharædorum vestis palla, *Disf.* 6 in Eurip. n. 7.
 Cytharædorum, & Anædorum proverbium græcum, *Disf.* 63. in Anthol. n. 1.
 Cythra insula iuxta Peloponnesum Veneti sacra, *Disf.* 15. in Liv. n. 7.
 Cytherius Phloxenna reprehenditur, quod in laudandâ Galatæ pulchritudine mentionem oculorum non fecerit, *Disf.* 21. in Eurip. num. 10.
 Cythnii Edemum genium patrem habuerunt, *Disf.* 36. in Virg. n. 1.
 Cyziceni dabant victimas Alcibiadi peregrinanti, *Disf.* 37. in Thucyd. n. 5.
 Cyzici templum celeberrimum omnium in toto Orbe terrarum, *Disf.* 48. in Thucyd. n. 31.

D

Daciam Traianus imperio adiecit, *Disf.* 9. in Liv. n. 14.
 Dacorum Reges Decebalo eladibus acceptis Domitianus triumphavit, *Disf.* 15. in Liv. num. 8. extat Epigramma Martialis in ludos, quos edidit tunc Stella, *Disf.* 29. in Liv. num. 10.
 Daclyli Idæi quot fratres fuerint, *Disf.* 2. in Anthol. o. 4. sapientes fuerunt, & ideo præfignatores appellati sunt, *Disf.* 8. in Anthol. num. 5. eorum unus fuit Hercules, *Disf.* 2. in Anthol. n. 4. *Disf.* 7. in Anthol. n. 7. *Disf.* 8. in Anthol. n. 5. *Vide. Idæi. Daclyli.*
 Daclylicæ ribiz, *Disf.* 60. in Anthol. n. 7.
 Daduchi appellabantur Sacerdotes Cereris, *Disf.* 39. in Anthol. n. 3.
 Daduchi vocabantur, qui facem novem menses præferebant, *Disf.* 28. in Thucyd. n. 6.
 Dædali statui Plato Sermones veritatis expertes comparavit, *Disf.* 46. in Thucyd. n. 5.
 Dædalo Socratem comparavit Eutyphron, *Disf.* 56. in Cic. n. 6.
 Dædalus princeps manus pedes statuis effecit, *Disf.* 46. in Thucyd. n. 7. *Disf.* 13. in Eurip. n. 1. *Disf.* 15. in Cic. n. 9.
 Dæmon dictus est 1 quibusdam Aristoteles, *Disf.* 44. in Anthol. n. 5.
 Dæmon accipitur in malam partem, *Disf.* 44. in Anthol. n. 6.
 Dæmon bonus appellatur Bacchus, *Disf.* 13. in Anthol. n. 8.
 Dæmonem damnoſissimum esse respondit Aethiopum Rex Amas, *Disf.* 44. in Anthol. n. 6.
 Dæmonem esse mendicem Apollonius Tyzæos dicens persuasit Ephesus, ut eum lapidibus obruerent, ut civitas peste liberaretur, *Disf.* 53. in Thucyd. n. 20.
 Dæmones Incubos, & succubos admittunt etiam Paucres Christiani, *Disf.* 17. in Liv. n. 6.
 Dæmones quid essent, *Disf.* 35. in Virg. n. 3.
 Dæmones appellati sunt, quasi *dæmones* hoc est, *Scientes*, *Disf.* 44. in Anthol. n. 5.

Dæmoni bono libabant *Antiqui*, antequam convivium inirent, & quare, *Disf.* 44. in Anthol. n. 12.
 Daira ex Mercurio, vel *Ogyge* peperit Eleusinem, *Disf.* 36. in Anthol. n. 4.
 Damsam, & edulis obicit duobus canibus disferenter nutritis Lycargus, ut doceret Lacedæmonios virtutem debere disciplina, *Disf.* 53. in Anthol. n. 6.
 Damaratus Corinthius dixit Græcos defuoribus magno caruisse gaudio, quod non vidissent Alexandrum in solio Darij sedentem, *Disf.* 8. in Thucyd. n. 8.
 Damassippi Prætoris infans Scævola trucidatus est, *Disf.* 17. in Cic. n. 3.
 Damastria Spartana filium ex acie decedentem interfecit, *Disf.* 52. in Anthol. n. 2.
 Damna, quæ parit navigatio, *Disf.* 76. in Anthol. n. 9. 12.
 Damna partium Universi Deus ad ipsius Universi bonum vertit, *Disf.* 35. in Thucyd. n. 7.
 Damna multa patere lites, ut admoneretur homines, pictus erat Marfius in templo Concordiæ, *Disf.* 61. in Anthol. n. 8.
 Damneus pater Nicandri Colophonij, *Disf.* 75. in Cic. n. 1.
 Damneus recensetur inter Daclylos Idæos, *Disf.* 2. in Anthol. n. 4.
 Damneus, & Celmis Idæi Daclyli ferrum invenerunt, *Disf.* 9. in Thucyd. n. 4. *Disf.* 5. in Cic. n. 2.
 Damuæ capite Paulianum Ephori noluerunt, nisi prodicionem ex eius ore audirent, *Disf.* 53. in Thucyd. n. 2.
 Damnati ultimo supplicio afficiebantur in loco, qui *Aspænes* dicebatur, *Disf.* 51. in Anthol. num. 5.
 Damnati minorem pœnam habebant propter multitudinem Liberorum, *Disf.* 25. in Anthol. n. 1.
 Damnati per quam ianuam decebantur ad ultimum supplicium, ea dicebatur Charonium, *Disf.* 82. in Anthol. n. 5.
 Damasti sunt, quod malè provincias administrasset, Lucius Furius Philus, & Marienus, *Disf.* 12. in Liv. n. 5.
 Damasti quum ducebantur ad supplicium, nolum gestabant, nequis inficiis eorum contactum contaminaretur, *Disf.* 28. in Liv. n. 14.
 Damasti iniqui sunt multi, *Disf.* 25. in Cic. n. 5. *Disf.* 83. in Cic. n. 11.
 Damnatus quidam fuit, quod, ut concubino gratificaretur, bovem occiderat, *Disf.* 22. in Anthol. n. 6.
 Damnatus fuit a Dionysio mnes, quia vocatus ad ceosam sobrius fuit, alter verò absolutus, quod vino, & verbis non abstinent, quum tamen utrique in convivio maledixissent in ipsum, *Disf.* 65. in Anthol. n. 19.
 Damnatus capite fuisse Aeschylus, qui imprudens Sacra Cereris vulgaverat, nisi ostendisset initium ovis esse, *Disf.* 38. in Anthol. n. 6.
 Damnatus est Saterius, quod testes interfecto pariete ipsum sateri crimen addissent, *Disf.* 13. in Thucyd. n. 3.

Dam-

Damnatus otij liberatis penam ferre dictus est, Dis. 27. in Thucyd. n. 3.
 Damnatus ultimo supplicio si in Virginem Velestem incidisset, liberabatur, Dis. 46. in Thucyd. n. 7. Dis. 35. in Liv. n. 11.
 Damnatus Epameinondas fuisse, nō Leutricia virginis profuisset, Dis. 20. in Eurip. n. 22.
 Damnoſa efficiuntur, quæ ad salutem inventa sunt, Dis. 34. in Cic. n. 1. 2.
 Damnoſissimum esse Dæmonem respondit Amasi Ethiopum Rex, Dis. 44. in Anthol. n. 6.
 Demoxenos poeta dixit Coon insulam Deos tulisse, quod Hippocratem, & Demetrium Phalarum genuerit, Dis. 40. in Thucyd. n. 2.
 Danaceu dicebant Græci æmulum, quem in os mortuorum indebant, ut navalem Charontē solverent, Dis. 32. in Anthol. n. 21.
 Danaë urri inclusa peperit Perseum, & in mare proiecta matrimonio cum Polydece iuncta est, Dis. 10. in Anthol. n. 2.
 Danaë compressa est a Procto Actidij fratre, qui Iuppiter dicebatur, Dis. 68. in Anthol. n. 3.
 Danaën eſtodiens Acrifus saram effugere non potuit, Dis. 10. in Virg. n. 5.
 Danaï filiarum dolio perforato comparantur mulieres, Dis. 15. in Anthol. n. 22.
 Danaus Navem primus fabricavit, Dis. 76. in Anthol. n. 4.
 Danaus divitijs Regnum Argis adeptus est, Dis. 7. in Thucyd. n. 7.
 Danaus ex Ægypto in Græciam navigavit, Dis. 12. in Eurip. n. 16.
 Dandonem Illyrium viſiſſe annos quingentos ferunt, Dis. 9. in Liv. n. 1.
 Danubij fontes in eâ Alpium parte sunt, quæ Pyrene appellatur; quare in hoc immerito reprehenditur Aristoteles, Dis. 3. in Thucyd. eod. 4. Dis. 71. in Cic. n. 9.
 Danubij ostij adiens Lenæo insula Achillem cinquum Deum venerabatur, Dis. 34. in Virg. n. 2.
 Danubij loco Eridanum dixit Apollonius, Dis. 22. in Anthol. n. 9.
 Danubio non terminasset imperium, Antoninus Philosophus, sed Oceano, nisi morte præveniret, Dis. 85. in Anthol. n. 7.
 Danubium esse finem imperij Augustus, & Adrianus voluerunt, Dis. 1. in Liv. n. 11. Dis. 9. in Liv. n. 13.
 Danubius onde oritur, & ubi in mare sese effundit, Dis. 3. in Thucyd. n. 3.
 Daochos Theſſalus, licet ad Philippum defece- rit, non tamen proditor fuit, Dis. 51. in Thucyd. n. 3.
 Dapes anterebantur Sepulcris, Dis. 32. in Anthol. n. 4. Vide. Dapibus.
 Daphne effugiens Venerebus vim laurus facta est, Dis. 54. in Anthol. n. 2.
 Daphnia ducentis millibus nummum emptus fuit a Quinto Cæſar, Dis. 21. in Thucyd. n. 7.
 Daphnos vocabant locum lauris confitus, Dis. 23. in Cic. n. 8.
 Dapibus subſtitutum apium, vel penia eructula comedentes Troiani oraſculum impleverunt, Dis. 15. in Liv. n. 9. Dis. 14. in Virg. n. 4.

Vide. Cæſa. Cithus. Convivia. Dapes. Epala.

Dardani, qui sunt in Illyrio, certarum javen- tur, in natiuitate, in nupijs, & post mortem, Dis. 70. in Anthol. n. 3.
 Dardanium urbem Troiæ vetustiorē Dardanus condidit, Dis. 33. in Virg. n. 4.
 Dardano quem nupit Chryſe Palladium pro dote dedit, Dis. 15. in Virg. n. 34. 7.
 Dardanus Troiæ conditorē Eledrē gentis est, Dis. 65. in Anthol. n. 94. Dis. 27. in Virg. n. 1.
 Dares Phrygius ante Homerum bellum Troi- anum celebravit, Dis. 11. in Liv. n. 4.
 Dares Phrygius quo tempore fuisse, Dis. 13. in Eurip. n. 2. Dis. 31. in Virg. n. 3.
 Daretis Phrygijs nou est historia belli Troiæ, Dis. 1. in Thucyd. e. 6. Dis. 5. in Virg. n. 7.
 Dædicærem eumorum sex milia donavit Ar- taxerxes Enimio, Dis. 32. in Thucyd. n. 7.
 Darij uxorem Alexander nō modò non viola- vit, sed ne videre quidem appetivit, Dis. 84. in Cic. n. 6.
 Darij proditorē Beſſum quomodo Alexander interfici iusserit, Dis. 52. in Thucyd. n. 6.
 Darij pecuniam, ex qua ſtipendia militibus sol-uebantur, quot iumenta veherent, Dis. 53. in Thucyd. n. 6.
 Darij ingenuitate Alexander custodia librorum Homeri deri iessit, Dis. 34. in Anthol. n. 2.
 Darij usque ad tempora Xenophontis viſit, Dis. 67. in Cic. n. 3.
 Dario Græci ſuadebant, ut copias divideret, quod optimum conſilium erat, Dis. 52. in Thucyd. n. 5.
 Darium ſuit equus, Dis. 18. in Liv. n. 4.
 Darium ſarcæquā aggrederetur Alexander, Græ- ciam, & cæteros populos compoſuit, Dis. 44. in Thucyd. n. 7.
 Darium putantem ſe conſequutorum moleſes pec- unias in ſepulcro Semiramidis quomodo in- ſcripſit deluſerit, Dis. 35. in Anthol. n. 12.
 Darius Hyſtaſpis filius acceſſit Heraculum, quod eum proficiſci noluit, Dis. 64. in Cic. n. 7.
 Darius Demetrium interfici iuſſit ob conſilium ſaluare, quod ſibi adverſabatur, Dis. 22. in Liv. n. 5.
 Darius quotannis regnavit, Dis. 7. in Liv. n. 6.
 Darius Nothus Rex Perſarum fuit, Dis. 7. in Liv. n. 6.
 Darius Xerxis exemplo deterreri poterat, ne in anguſtijs pugnaret, Dis. 9. in Liv. n. 3.
 Darius interfici iuſſit Charidemum, quum in- tortogatus de exercitu varum reſponſiſſet, non ſd gratis, Dis. 53. in Thucyd. n. 2.
 Darius Memnonē deſtando ſtatit ipſe decer- nere, nam perum ſidebat ſuis ducibus, Dis. 53. in Thucyd. n. 2.
 Darius pauſa poſt Cylum annis regnum Perſarum ſolatus Magorum ryanidae occupavit, cui ſuccceſſit Xerxes, Dis. 56. in Thucyd. n. 9.
 Darius Scythas læſſens in ſomnum diſcrimen addoſtes fuit, Dis. 42. in Thucyd. n. 2. Dis. 52. in Thucyd. n. 8.
 Darius quot militibus aggreſſus eſt Athenien- ſes.

- ses, & quot ipsi ei occurrerint, *Dis.* 27. in *Thucyd.* n. 13.
- Darios ob duos a Sylosone acceptos, quom privatus esset, dilexit cum super alios, *Dis.* 79. in *Anthol.* n. 8.
- Dati ducl e Dario missu cum quingentis millibor occurreror Athenienies cum decem millibus, & cum profligarunt, *Dis.* 27. in *Thucyd.* n. 12.
- Datis quom Græcia bellum esset illaturus, De- lus moti est, *Dis.* 77. in *Anthol.* n. 4.
- Datis Delijs pepercit, *Dis.* 76. in *Anthol.* n. 5.
- Davidis e sepulcro tria millia talecorum eruit Hircæus, *Dis.* 32. in *Anthol.* n. 11.
- Daulia orbe Phocidis, a qua Lescinia Daolias avis dicta est, *Dis.* 73. in *Anthol.* n. 4.
- Dea interpretationis someiorum Brizo dicebat, *Dis.* 19. in *Eurip.* o. 9. cui offereban- tur scaphe omeibus bovis referebat præterquam piscibus, *Dis.* 19. in *Eurip.* num. 9.
- Dea Farum Laverna, *Dis.* 28. in *Thucyd.* n. 12.
- Dea Unxia quare colebatur in nuptijs, *Dis.* 29. in *Thucyd.* n. 12.
- Dea Pertunda quæ esset, *Dis.* 18. in *Thucyd.* nom. 11. *Dis.* 29. in *Thucyd.* o. 11.
- Dea scietatis Hygia, *Dis.* 38. in *Thucyd.* nom. 7.
- Dea Rumia, vel Romina, quæ infantibus præest, illi vino, & lacte faciebât, *Dis.* 18. in *Liv.* o. 9.
- Dea superba merito appellatur victoria, *Dis.* 28. in *Liv.* o. 8.
- Dea infernum Hecate, *Dis.* 32. in *Liv.* n. 28.
- Dee iuventus Hebe nupsit Hercoli, *Dis.* 7. in *Anthol.* n. 2.
- Dee venationis cor sit Diana, *Dis.* 10. in *Anthol.* o. 16.
- Dea Bona est Terra, & oculis sacris coleba- tur, quæ a maribus spectari non licebat, *Dis.* 38. in *Anthol.* n. 2. *Dis.* 31. in *Liv.* o. 31. *Dis.* 2. in *Cic.* e. 2. *Vide. Bona Dea.*
- Deabus contendebat de pulchritudine Paris pulchriorem Venerem indicavit, & sede hæc febole originem habuerit, *Dis.* 29. in *Anthol.* n. 3. *Dis.* 15. in *Eurip.* n. 2. *Dis.* 27. in *Virg.* n. 3. 6.
- Deæ omnes, quæ io aliquâ arte sunt occupatz, Virgines finguntur, *Dis.* 57. in *Anthol.* o. 5.
- Deæ Eicostie habito meretricio in sumis ap- paruerunt Numenio philosopho, quis Særa Cæris interpretari volebat, *Dis.* 38. in *Anthol.* num. 6.
- Deæ sanitatis Hygie comam tangebant Virgi- nes sicoyeis, *Dis.* 42. in *Anthol.* n. 12.
- Deæ fontium Naiades, *Dis.* 48. in *Anthol.* n. 8.
- Deæ omnes eadem sunt, ac Fozie, *Dis.* 18. in *Thucyd.* n. 3. 4. merito ite appellatz sunt, *Dis.* 19. in *Thucyd.* n. 21. quot sior, *Dis.* 18. in *Thucyd.* n. 5.
- Deæ Ageria consilio leges condere simulavit Numa, *Dis.* 9. in *Liv.* o. 7. *Dis.* 32. in *Cic.* num. 4. *Dis.* 84. in *Cic.* n. 4.
- Deæ, & Dij arma iestigior solebtor, *Dis.* 25. in *Virg.* n. 4. & seqq.
- Deæ Mater colebantur Aegij in urbe Sicilia verustissimi, *Dis.* 25. in *Virg.* n. 6.
- Deæ Syriz in boorem Heliogabalus saltivao & idem facere primores cogit, *Dis.* 18. in *Anthol.* n. 4.
- Deæ Carneæ sacrificabatur polte fabaril, & la- rido Cal. Ioe. *Dis.* 32. in *Liv.* o. 46.
- Deam esse terram Periz opiesti suoi, *Dis.* 72. in *Anthol.* n. 1.
- Deam Homerus noecopat calamitatem, *Dis.* 18. in *Thucyd.* n. 9.
- Deam glensij Angeronam esse Namen tutelate Romæ quidam prodiderunt, *Dis.* 24. in *Virg.* num. 6. *Vide. Deas.*
- Deambulacra etiam dicebantur ambulationes, *Dis.* 22. in *Cic.* n. 4.
- Deambulationes erat loca amœna ambulatio- ni destinata, *Dis.* 21. in *Cic.* o. 4.
- Deambulationes alie Hypaihræ, alie Hypogæ appellabantur, *Dis.* 22. in *Cic.* n. 2.
- Deambulatoria etiam dicebantur embulationes, *Dis.* 22. in *Cic.* n. 4.
- Deas palestinaz quare Ovidius appellet Furias, *Dis.* 28. in *Thucyd.* n. 6.
- Deas omees, non solum Minervam, Poplo in- duabatur, *Dis.* 25. in *Eurip.* o. 12.
- Deas octi onguento, homines autem olco facit Homerus, *Dis.* 14. in *Anthol.* n. 2.
- Deas omees contineri nomine Lane putave- runt Stoici, *Dis.* 36. in *Anthol.* nom. 6. *Vide. Deas.*
- Debus qui solvere non poterant, angures esse probabantur, *Dis.* 19. in *Liv.* n. 14.
- Debitum ingens, quod coextraxerat Cæsar, co- ffo fuit belli civilis, *Dis.* 7. in *Thucyd.* n. 8. *Vide. Act. alitum.*
- Decebalu a Rege Dacorum cladibus acceptis Dominanos triumphavit, *Dis.* 25. in *Liv.* n. 8.
- extat epigramma Martialis in ludos, quos roet edidit Stella, *Dis.* 29. in *Liv.* n. 22.
- December Saturno consecratus est, *Dis.* 32. in *Liv.* n. 36.
- December a Græcia dicebatur Elaphebolion, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 42.
- Decembrem quare Cannodos appellaverit exo- perstorium, *Dis.* 32. in *Liv.* e. 68.
- Decembri mense celebrabantur sturnalial, & festum Opis, seu Rheæ, *Dis.* 32. in *Liv.* n. 36. 49.
- Decembri duos dies addidit Cæsar, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 49.
- Deceminges curus decerabant in Circeosibus, *Dis.* 20. in *Cic.* n. 14.
- Decemviri totâ Græciâ peragrati leges condide- runt, *Dis.* 8. in *Liv.* n. 5. *Dis.* 77. in *Cic.* n. 6.
- Decemviri duodecim lidiores habuerunt, *Dis.* 22. in *Liv.* n. 5.
- Decemviri tercentesimo die quiescente anno ab Urbe conditâ constituti sunt, & quare, *Dis.* 22. in *Liv.* n. 5. *Dis.* 30. in *Liv.* n. 30. *Dis.* 77. in *Cic.* n. 6.
- Decemviri mensium ordioem, qui vocet est, st- tuerunt, *Dis.* 30. in *Liv.* o. 29. 30.
- Decensibus maiores Vestales legiooo poteros, *Dis.* 31. in *Liv.* o. 4.
- Decepus est per sonnum a Iove apud Homeri Agamemnoo, *Dis.* 28. in *Virg.* n. 2.

De.

- Decij florentes ætate exercitum cum gloria du-
ctarunt, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 5.
Decij duo pro salute legionum se se devote-
runt, *Dis.* 4. in *Liv.* n. 1.
Decima volebatur, & scribtebatur *Herculi*,
Dis. 9. in *Anthol.* n. 10.
Declamationes Quintiliani abhorrent ab eius
dicendi genere, *Dis.* 1. *Thucyd.* n. 4.
Declamationes quæ sint, *Dis.* 85. in *Cic.* n. 3.
& Grecis vocantur *metæras*, *Dis.* 85. in *Cic.*
num. 3. quando inventæ sint, *Dis.* 85. in
Cic. n. 5. eloquentiam corrumperunt, *Dis.* 85.
in *Cic.* n. 6. & seqq.
Declamationibus Cicero exercebatur etiam se-
nex, *Dis.* 85. in *Cic.* n. 2.
Declamator nobilis Porcius latro, *Dis.* 85. in
Cic. num. 1. *Dis.* 86. in *Cic.* n. 9. & solocismo
orationem inceptit, *Dis.* 85. in *Cic.* n. 7.
Declamator Albutus in scholis consenuit, *Dis.*
85. in *Cic.* n. 7.
Declamatorem, non potum quidam Lucanum
appellarunt, *Dis.* 85. in *Cic.* n. 9.
Decreto Megarenfes arcebantur ab omnibus
oppidis, & portibus, *Dis.* 12. in *Thucyd.*
num. 6.
Decreto veterunt Ephesi Brostratum nomi-
nari, qui, ut uomen sibi pararet, templum
Dianæ Ephesum inceuserat, *Dis.* 5. in *Virg.*
num. 5.
Decreto Amphidionum ius asyli concessum est
Hæro Iuonius templo in Insula Samo, *Dis.*
23. in *Virg.* n. 3.
Decreto publico indicuntur Lycorgum nunquam
donis corruptum fuisse, nec unquam merito
reprehensum fuisse, *Dis.* 36. in *Cic.* n. 7.
Decretum fieri, ne quis prætorum meminisset,
auctor fuit Cicero, *Dis.* 6. in *Thucyd.*
num. 13. *Dis.* 8. in *Liv.* n. 6.
Dedecus ingens est abiectis scutum, *Dis.* 51.
in *Anthol.* n. 3.
Defectione exercituum nunciata Nero nullum
amicum invenit, qui sibi speraret, *Dis.* 79.
in *Anthol.* n. 3.
Defectionem suam quomodo excusent Mityle-
ni coram Lacedæmonijs, & Indibilis, &
Mandonius coram Scipione, *Dis.* 50. in *Thucyd.*
n. 1. 3.
Defectus Lunæ Veteres credebant fieri magicis
artibus, *Dis.* 10. in *Thucyd.* n. 7.
Defectus Solis, & Lunæ tempore inter Alexan-
dram, & Vulcanum quot contigerint, *Dis.*
13. in *Cic.* n. 6. *Vide. Eclipses.*
Defecunt sese levem ab aequilâ serpens, &
vulpes, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 6.
Defensio Thucydidis & Strabonis, *Dis.* 8. in
Thucyd. n. 2.
Defensio Phrynes ex pulchritudine desumpta
est ab Hyperide, *Dis.* 26. in *Eurip.* num. 8.
Dis. 77. in *Cic.* num. 3.
Definitio Phthongi, *Dis.* 26. in *Anthol.* n. 1.
Definitio rhetorices Stoicorum, *Dis.* 79. in *Cic.*
num. 1. 2.
Definitio oratoris, quod sit perfectio ex om-
nibus artibus, & disciplinis, *Dis.* 4. in *Cic.*
num. 2. *Dis.* 33. in *Cic.* n. 2.
- Definitio Grammaticæ iuxta Asclepiadem, *Dis.*
6. in *Cic.* n. 3.
Definitio Hominis, *Dis.* 36. in *Virg.* n. 1.
Definitio Naturæ iuxta Stoicos, *Dis.* 68. in *An-
thol.* n. 3.
Definitio venti iuxta Stoicos, *Dis.* 68. in *An-
thol.* n. 9. *Dis.* 71. in *Anthol.* n. 6.
Definitio Misericordiae, *Dis.* 23. in *Eurip.* n. 3.
Dis. 26. in *Eurip.* num. 2. 5.
Defodiebatur viva Væstia, quæ stuprum pass
fuerat, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 6.
Deformes femina emebant viros, formosæ eme-
bantur a viris apud Thracas, *Dis.* 29. in
Thucyd. n. 12.
Deformitatem timens Minerva tibias, quas in-
venerat, abiicit, *Dis.* 61. in *Anthol.* num. 2.
Dis. 63. in *Anthol.* n. 4. *Dis.* 30. in *Liv.*
num. 47.
Defundi in campis Marathonij, ubi ceciderant,
sepulti sunt, non in sepulchris, in quæ condi-
solebant sibi bello interempti, *Dis.* 22. in
Thucyd. n. 5.
Defundi Imperatores Deorum honores con-
consequantur, *Dis.* 24. in *Anthol.* n. 8. 9.
Defundis celebrandis inventa est Elegia, & in-
de denominata est, *Dis.* 42. in *Anthol.*
n. 11.
Defunctio Pericle si civitas eius consilij paruis-
set, potentissima effecta fuisset, *Dis.* 36. in
Cic. n. 5.
Defundorum laudationes quis primus invenit,
Dis. 22. in *Thucyd.* n. 1.
Defundorum laudes celebrare commendabile,
Dis. 4. in *Anthol.* n. 1. *Dis.* 22. in *Thucyd.*
num. 21.
Defundorum laudes Augustus, & Tiberius ve-
lo interpositis habuerunt, ne mortuorum aspec-
tu contaminarentur, *Dis.* 31. in *Anthol.*
num. 9.
Defundorum in os nummorum indebant, quem
Græci *ἀμύματα* appellabant, ut cum Chironi-
ti pro navio penderent, *Dis.* 32. in *Anthol.*
num. 22. 23.
Defundorum in bello quomodo sumus celebra-
retur, *Dis.* 22. in *Thucyd.* n. 5.
Defundorum rationes quid agant, *Dis.* 9. in
Eurip. n. 10. *Dis.* 10. in *Eurip.* n. 1. ubi ver-
fentur, *Dis.* 9. in *Eurip.* n. 3.
Defundorum mensis dicatum erat apium, *Dis.*
5. in *Anthol.* n. 5. *Vide. Mortui, Cadavera.*
Corpora mortuorum.
Dei Clementia quàm magna sit, *Dis.* 10. in *An-
thol.* n. 24.
Dei domi dicuntur a pierisque bonæ fortunæ,
Dis. 80. in *Anthol.* n. 8. 9. ideo non occul-
enda, sed ipsi credenda, nam alioquin Deus
illa infert, *Dis.* 80. in *Anthol.* n. 8.
Dei loco bastam coire hospites cogebat Cu-
neus, *Dis.* 25. in *Virg.* n. 6.
Dei voluntas est providentia, & scutum, *Dis.* 10.
in *Anthol.* n. 27. *Dis.* 55. in *Anthol.* num. 7.
Dis. 18. in *Eurip.* n. 8. *Dis.* 13. in *Virg.*
num. 1. *Dis.* 40. in *Virg.* n. 1.
Dei tutelæ Romæ nomen oculum erat, *Dis.*
24. in *Virg.* n. 6.

- Dei illius filij homines dicuntur, quem semper propitium habent, *Dis.* 17. in *Liv.* n. 10.
- Dei templum est Mundus, *Dis.* 19. in *Liv.* n. 7.
- Dei simulacrum est Sol, *Dis.* 19. in *Liv.* n. 7.
- Dei alicuius consilio ut legislatores fere omnes simularent, *Dis.* 32. in *Cic.* nom. 4.
- Dei cultum verum aggressus est D. Augustinus, *Dis.* 49. in *Cic.* n. 8.
- Dei simulacrum tantum Hyperidem comprehendit Archias, *Dis.* 77. in *Cic.* n. 2.
- Dei Mediorum appellatur Gentij, *Dis.* 13. in *Anthol.* n. 8. *Dis.* 17. in *Liv.* n. 7. *Vide. Deum. Dij.*
- Deidamiam Achilles puella inlat ornatus compregit, *Dis.* 40. in *Anthol.* n. 6.
- Deiectione alvum purgare docuerunt Ithies, *Dis.* 6. in *Thucyd.* n. 3.
- Delphilum filium suum quomodo interfecit Polymeſtor, quum Polydorum interficere vellet, *Dis.* 10. in *Eurip.* n. 1.
- Deiphobus de Helenæ matrimonio cum Helena contendit, & victor exiit, *Dis.* 16. in *Eurip.* n. 14. *Dis.* 14. in *Liv.* n. 5.
- Deiphobus ex insidijs Achillem adorum do. Polyxenæ matrimonio, & Paræ obtruncatur, *Dis.* 23. in *Eurip.* n. 1.
- Delator acerrimus Mitho, seu Maro, *Dis.* 65. in *Anthol.* n. 18. *Dis.* 25. in *Thucyd.* n. 13.
- Delatores inierat laquearia, & testi latentes deciperunt Sabinum, *Dis.* 13. in *Thucyd.* n. 3.
- Delecampius male interpretatur est vocem *Britannia* pro *Britannia*, *Dis.* 14. in *Eurip.* n. 3.
- Delectationem sferunt etiam impostorum convivio spicantur, *Dis.* 65. in *Anthol.* n. 24. 25.
- Delectationem Fortunæ vocat poëta in *Anthologia* eius vicissitudines, *Dis.* 80. in *Anthol.* num. 3. 9.
- Deli in insula celebrat informe lignum pro simulacro Latone, *Dis.* 46. in *Thucyd.* n. 3.
- Deli in insula Apollini Genitori nulla victimarum animalium sacrificabatur, *Dis.* 22. in *Anthol.* n. 5. *Dis.* 40. in *Thucyd.* n. 3. *Dis.* 41. in *Virg.* n. 16. ideo Pythagoras eam veneratus est, *Dis.* 22. in *Anthol.* n. 5. *Vide. Delo.*
- Delia quid essent, *Dis.* 39. in *Thucyd.* n. 2.
- Delia instaurant Athenienses in bello Peloponnesiaco, *Dis.* 77. in *Anthol.* n. 9.
- Deliam litum accepit Heratius pro Delphici, *Dis.* 28. in *Liv.* n. 10.
- Delistæ dicebantur Viri, qui quoniam ab Atheniensibus in insulam Delom sacra faduri mittebantur, *Dis.* 77. in *Anthol.* n. 10.
- Deliberativi generis orationes quomodo consueciendæ sint, *Dis.* 16. in *Thucyd.* n. 2.
- Delicæ Byzantij corrumperunt Pausaniam, *Dis.* 13. in *Thucyd.* n. 1.
- Delicæ generis hominum Titus Pontificum maximum accepit, ne se illos esse contemneret, *Dis.* 10. in *Anthol.* n. 25.
- Deliciarum causa Draconculi apud Antiquos habebatur, *Dis.* 22. in *Anthol.* n. 1.
- Deliciarum causa fontes Herculi sacri sunt, *Dis.* 9. in *Anthol.* n. 2.
- Delicias suas Sophoclem ut sepeliret, Bæchus in somno admonuit Lylandrum, *Dis.* 23. in
- Anthol.* n. 4. *Dis.* 2. in *Eurip.* n. 9.
- Delicias suas Euripidem ut videret, Aristophanes inducit Bacchum, & inferos descendentem, *Dis.* 6. in *Eurip.* n. 4.
- Delicij Orbis universi Roma fruebatur, *Dis.* 2. in *Liv.* n. 1.
- Delicij Romanorum referat Italia populo vidum supeditate non poterat, *Dis.* 3. in *Liv.* n. 1.
- Delicij hebetantur ingenia, *Dis.* 69. in *Catull.* 1. 5.
- Delicta leviora Vestalium puniebat Pontifex Maximus, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 6. *Vide. Crimini.*
- Delicta nullum facit sciem faciebant sine salatione, *Dis.* 18. in *Anthol.* n. 2.
- Delij ostendit oraculum Apollinem natum esse Tegeæ, *Dis.* 77. in *Anthol.* n. 28. *Vide. Delicta.*
- Delinquentes poëtos Lacedæmonios quivis plerere poterat, *Dis.* 50. in *Anthol.* n. 5. *Dis.* 54. in *Anthol.* n. 6.
- Delios venerantur etiam Barbari, *Dis.* 77. in *Anthol.* n. 5. 8.
- Delios unde dictus sit Apollo, *Dis.* 39. in *Thucyd.* n. 5. *Vide. Delij.*
- Delo insula potiebatur Anis vaticinijs claret, *Dis.* 15. in *Liv.* n. 7.
- Delo msci, aut mori lege prohibentur, *Dis.* 77. in *Anthol.* n. 10. *Dis.* 39. in *Thucyd.* n. 3. *Dis.* 40. in *Thucyd.* n. 7. *Vide. Delo. Delum.*
- Delphi in medio orbis credebantur, & quomodo id deprehensum fuerit, *Dis.* 3. in *Anthol.* 3.
- Delphi sacra Lyeores dicebantur, *Dis.* 3. in *Anthol.* n. 3. *Vide. Delphi.*
- Delphici ex horu corona triumphantis conſueiebatur, *Dis.* 28. in *Liv.* n. 9. 10.
- Delphica laurus intelligenda est, quæ Delia dicitur ab Horatio, *Dis.* 28. in *Liv.* n. 10.
- Delphici oraculi monito Niphon Creusæ filium adoptavit, quum insuleum condidisse aliqui tradunt, *Dis.* 13. in *Liv.* n. 4.
- Delphico Apollini primus Barbarorum post Midam Gyger dona misit, *Dis.* 33. in *Anthol.* n. 25.
- Delphico Apollini difens dicatur erat cum inscriptione Bacchi, *Dis.* 46. in *Anthol.* n. 1.
- Delphico oraculo an Socrates sapientissimus didus sit, *Dis.* 75. in *Anthol.* n. 5.
- Delphico oraculo princeps præsui Phemonoe, *Dis.* 75. in *Anthol.* n. 4.
- Delphicum oraculum obtinebat serpens Python, *Dis.* 39. in *Thucyd.* n. 5.
- Delphicum oraculum consoluerunt, quum conderent urbes Miscellus, & Archias, ille finitatem, hic divitijs perierunt, *Dis.* 16. in *Thucyd.* n. 10.
- Delphicum oraculum in omnibus rebus maximi momenti consultebatur, *Dis.* 14. in *Thucyd.* n. 2.
- Delphicum oraculum ante Apollinem reuirt Themis, *Dis.* 3. in *Anthol.* n. 4. *Dis.* 75. in *Anthol.* n. 5. & ante Themidem Tellus, & Neptunus, *Dis.* 3. in *Anthol.* n. 4. quomodo inuentum sit, *Dis.* 3. in *Thucyd.* n. 5.
- Delphicum templum terremoto corruit, *Dis.* 77. in *Anthol.* n. 3. violare conati sunt Galli, *Dis.* 77. in *Anthol.* n. 7.
- Delphines tempestatem præſagiunt, *Dis.* 37. in *Cic.* n. 5.

- Delphines velociores volucribus, & telo, *Disf.* 17. in *Cic. num.* 2.
- Delphini quare erant in *Citco*, *Disf.* 30. in *Cic. num.* 10.
- Delphinus puerum quotidie e litore Baiano Putcolos devehbat, *Disf.* 11. in *Anthol.* n. 2. & poero extinto Delphinus expiravit, *Disf.* 11. in *Anthol.* n. 2.
- Delphinus quom puerum sequeretur, in arenam invehit vitam amisit, *Disf.* 11. in *Anthol.* o. 2.
- Delphinus Carthoum naufragum ad litus vexit, quia ab eo liberatus fuerat a piscantibus, *Disf.* 11. in *Anthol.* n. 3.
- Delphis dedicavit sacrum aream Gorgias Leontinus, *Disf.* 10. in *Cic. n.* 4.
- Delphis antiquissus responsa reddebat Virgo, & ignem inextinctum servabat viduus, *Disf.* 11. in *Liv.* n. 1.
- Delphis Athenas pecuniam coovexit Pericles *Disf.* 1. in *Thucyd.* o. 5.
- Delphas Agellus misit publicam pecuniam, quam ex bello in Afia coegerat, *Disf.* 11. in *Thucyd.* n. 3.
- Delphos profecti adolescentes ex institutione Thefei eorum Apollini dedicabant, *Disf.* 41. in *Anthol.* n. 11.
- Delom mittebant dona quottannis Hyperborei, quæ initio Virgines ferebant, deinde tradebant finitimis, qui alijs traderent, donec in Delum deferrentur, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 11. *Disf.* 39. in *Thucyd.* o. 9. *Disf.* 31. in *Liv.* n. 1.
- Delum Athenienses mittebant navem coronatam, & in ea sacra facturos, quæ peralos iuxta aliquas dicebatur, *Disf.* 77. in *Anthol.* o. 10. *Disf.* 40. in *Thucyd.* n. 6.
- Delus terræmate concussa est, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 3. 4. *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 1. 28. aliquando terræmotibus obnoxius non erat, *Disf.* 39. in *Thucyd.* n. 6.
- Deus quom purgaretur, & idea cadavera offerrentur, eorum dimidia pars Gares erant, *Disf.* 14. in *Thucyd.* n. 9.
- Dalos emerit e mari, *Disf.* 34. in *Thucyd.* n. r. *Disf.* 48. in *Thucyd.* o. 11.
- Delus unde ita dicta sit, *Disf.* 77. in *Anthol.* num. 2. *Disf.* 39. in *Thucyd.* n. 4.
- Delus quot nomina habuerit, *Disf.* 39. in *Thucyd.* o. 4.
- Delus quom fluctuaret, Apollinis, & Diane monere stabilis facta est, *Disf.* 77. in *Anthol.* num. 2. *Disf.* 39. in *Thucyd.* n. 6.
- Delos oraculo insignis, quod dedit, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 5. *Vide. Del. Delo.*
- Demades quom rex esset, evasit Orator, *Disf.* 79. in *Cic. n.* 4. *Disf.* 80. in *Cic. n.* 2.
- Demades quom dixisset me Demosthenes, sus Minervæ; quid respondit Demosthenes, *Disf.* 27. in *Cic. n.* 2.
- Demades omni salum Atticæ opes in ventrem congesse, sed insuper Macedonum aurum appetivit, *Disf.* 33. in *Cic. n.* 6.
- Demades arant atque Demosthenis fluit, *Disf.* 11. in *Cic. n.* 5.
- Demarceum interficere iussit Darius ob consilium salutare, quod sibi adversabatur, *Disf.* 21. in *Liv.* n. 5.
- Demaratus dixit Græcos defendos magno casuuisse gaudia, quod Alexandrum in Darii scissis sedentem non vidissent, *Disf.* 2. in *Thucyd.* n. 8.
- Demensum vocabatur mensura cibi diurni, qui dabatur servis laborantibus, & Chœnix dicebatur, *Disf.* 1. in *Thucyd.* o. 7. *Disf.* 47. in *Thucyd.* n. 8.
- Demenciam putabat Alexander Severus surum intexere liœis vestibus, *Disf.* 4. in *Thucyd.* num. 5.
- Demetriadem a Demetrio Athenienses appellarunt altimum diem mensum, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 66.
- Demetrii Phaleræi in honorem Atheoienſes trecentas sexaginta statuas extexerunt, *Disf.* 10. in *Cic. n.* 6.
- Demetrii meretricem Lamiam adstrant Athenienses, *Disf.* 27. in *Thucyd.* n. 14.
- Demetrii Naves quindecim, aut sexdecim ordinibus remorum agebantur, *Disf.* 14. in *Eurip.* n. 4.
- Demetrii naves cum Romanorum, & Cathaginensium navium comparandæ non erant, *Disf.* 13. in *Eurip.* n. 10.
- Demetrio Phaleræo trecentas statuas posite sunt, *Disf.* 10. in *Eurip.* n. 12.
- Demetrio Poliorcetes successit Antigonus Gonatas, *Disf.* 72. in *Cic. n.* 6.
- Demetrioem Athenienses appellarunt Martiom, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 66.
- Demetrium Phaleræum Cicero existimat subilem disputatorem, non oratorem, *Disf.* 41. in *Cic. n.* 4. *Disf.* 53. in *Cic. n.* 2.
- Demetrium adulantes Athenienses legatos ad illum missos Theoros vocabant, *Disf.* 40. in *Thucyd.* n. 6.
- Demetrium Phaleræum, & Hippocratem quia Cœus insula genoit, Deos tulisse dixit Damoxenus poëta, *Disf.* 40. in *Thucyd.* n. 1.
- Demetrium noicem Deam appellarunt Athenienses, *Disf.* 27. in *Thucyd.* n. 14.
- Demetrium ipsum penitebat tam obiecte Athenensium servituti, *Disf.* 27. in *Thucyd.* num. 14.
- Demetrium Regem Macedonem Athenienses inter duodecim Deos ponendum decreverunt, *Disf.* 9. in *Thucyd.* n. 2.
- Demetrius Phaleræus partem rhetoricæ illustravit, *Disf.* 46. in *Cic. n.* 5.
- Demetrius Phaleræus in exilium electus a Ptolomæo excepere est, *Disf.* 10. in *Cic. num.* 6. e scholâ Theophrasti prodijt, *Disf.* 10. in *Cic. num.* 6.
- Demetrius Phaleræus inventor fuerit Declamationum, *Disf.* 84. in *Cic. n.* 6.
- Demetrius Antigoni Regis filius nomen dedit mensi Martio, & ultimo diei mensis, *Disf.* 10. in *Liv.* n. 66. quom in libertatem vindicasset Athenienses, *Disf.* 30. in *Liv.* o. 66.
- Demetrius philosophus dixit Panoramum loqui manibus, *Disf.* 16. in *Anthol.* n. 6.
- Demetrius Rex Isthmum perumpere contra-

- vit. Diss. 7. in Thucyd. n. 2.
 Demetrius Lynceus in exiliū pulsus a Vespasiano, quod cum obiturget, non paruit, Diss. 84. in Anthol. n. 7.
 Demetrius Poliorcetes male audiit, quod Chlamydem viri figuris pīdam sibi texendam curavit, Diss. 55. in Eurip. n. 20.
 Demetrius Phalereus censum agens Athenis deprehendit tertiam partem esse advenarum, Diss. 57. in Thucyd. n. 6.
 Democedes Medicus Crotoniensis a Rege Persarum honoribus affectus est, Diss. 10. in Cic. num. 2.
 Democriti pater Xerzem hospitio exceperat, Diss. 67. in Cic. n. 4.
 Democriti auditor Protagoras tylen invenit, qua baluli utuntur ad unera ferenda, Diss. 5. in Cic. o. 3. p. 10.
 Democriti apino de cursu terramutus, Diss. 48. in Thucyd. n. 15.
 Democritici quare Physici appellantur a Cicerone, Diss. 45. in Cic. per tot.
 Democritum sibi oculos vasisse falsum est, Diss. 70. in Cic. n. 2.
 Democritum Timon appellat pīstorem sermorum, Diss. 41. in Cic. n. 6.
 Democritus quando natus, & quando mortuus, Diss. 21. in Thucyd. n. 1.
 Democritus Perzabulus in philosophiā a Platone dicebatur, Diss. 43. in Cic. n. 5. Diss. 11. in Thucyd. n. 2.
 Democritus, & Epicurus Providentiam divinam fūli viderunt, omnia casu confecta esse existimant, Diss. 80. in Anthol. n. 5. Diss. 1. in Eurip. o. 10. p. 10.
 Democritus puerit duos tantum Deos esse potestatem scilicet, & beneficium, Diss. 18. in Eurip. o. 6.
 Democritus quidam, qui de tingendi purpori scripsit, Diss. 25. in Eurip. n. 14.
 Democritus de doctrinā morum scripsit libros, quos Babilonicos appellavit, Diss. 45. in Cic. num. 2. p. 10.
 Democritus summum bonum animi tranquillitatem definiit, quam Evetio concupavit, Diss. 45. in Cic. n. 12. p. 10.
 Democritus ex quod, limoque homines gentes constitutus est, Diss. 4. in Thucyd. n. 1. p. 10.
 Democritus assiduo ridebat, Diss. 5. in Eurip. num. 1. Diss. 16. in Eurip. n. 10. p. 10.
 Democritus inedia vitam finivit, Diss. 9. in Eurip. n. 5. p. 10.
 Democritus ad Egyptum Phoenices, Chaldeos, Indos disciplina sua peregrinatus est, Diss. 39. in Thucyd. n. 6. Diss. 14. in Cic. num. 3. p. 10.
 Diss. 43. in Cic. n. 5. p. 10.
 Democritus interrogavit, quo pacto valeamus consuevit, respondit, si interna melio, externa oīso irrigarentur, Diss. 34. in Anthol. n. 3. p. 10.
 Democritus urator scate Demosthenis floruit, Diss. 11. in Cic. n. 5.
 Demosthenem Quintilianus censet ediscendum, Diss. 86. in Cic. n. 6. p. 10.
 Demosthenem accusavit Hyperides, Diss. 70. in Cic. n. 6. quom ab Harpale pecuniam suscepisse diceretur, Diss. 76. in Cic. n. 6.
 Demosthenem in Lamaco bello decernendo adiovit Hyperides, Diss. 77. in Cic. n. 4.
 Demosthenem Alexander petijt ab Atheniensibus, ut obtinere potuit, Diss. 11. in Cic. num. 4.
 Demosthenem stectijs, & motibus animorum permovendis Ciceero superat, Diss. 51. in Cic. num. 6.
 Demosthenes partem spiritus radebat, ut dum se contineret, Diss. 85. in Cic. p. 1.
 Demosthenes quomodo prononciationem correxerit, Diss. 87. in Cic. n. 3.
 Demosthenes quom adionis vitio in primis causis excedisset, quomodo sese emendaret, Diss. 79. in Cic. n. 4. Diss. 87. in Cic. n. 4.
 Demosthenes adionem in tuu genere dicendi primus esse dixit Diss. 87. in Cic. n. 4.
 Demosthenes Andronicus histrioui in disciplinam se tradidit, Diss. 87. in Cic. n. 4.
 Demosthenes Hyperidem magnificentiā orationis superat, ceteris virtutibus superatur, Diss. 51. in Cic. n. 7.
 Demosthenes Latinus appellatur est Cato Censorius, Diss. 51. in Cic. n. 3.
 Demosthenes omnia eodem tempore pronunciat, Diss. 75. in Cic. n. 7.
 Demosthenes Phocium appellabat fecerim forum orationem, Diss. 35. in Cic. n. 7.
 Demosthenes Philippi dolos detegebat, Diss. 36. in Cic. n. 7.
 Demosthenes familiaritate cum Hyperide coniunctus, Diss. 36. in Cic. n. 8.
 Demosthenes Thocydidem odies exersit, Diss. 47. in Cic. n. 3. Diss. 86. in Cic. n. 5.
 Demosthenes Ciceroni non anteponebat a Plutarcho, & Longino, Diss. 47. in Cic. n. 11.
 Demosthenes Persarum aurum Patrie utilitati anteposuit, Diss. 33. in Cic. o. 6.
 Demosthenes frequenter carpit rhetores, Diss. 34. in Cic. n. 4.
 Demosthenes magnam belli molem adversus Philippum concivit, Diss. 11. in Cic. o. 3.
 Demosthenes a Rege Persarum pecuniā donatus est, ut Philippum in Europā detineret, Diss. 11. in Cic. n. 3. p. 10.
 Demosthenes antiquior Oratore non ineloquens fuit, Diss. 11. in Cic. n. 5.
 Demosthenes foris fuit in pace, secus in bello, Diss. 15. in Virg. n. 5.
 Demosthenes reprehendebatur, quod muliore veste uteretur, Diss. 13. in Thucyd. n. 5.
 Demosthenes reprehenditur a Polybio, quod omnes, qui ad Philippum defeecerunt, proditores appellaret, Diss. 31. in Thucyd. n. 3.
 Demosthenes Athenienses reprehendit, & Philippum quodammodo laudat, Diss. 36. in Thucyd. n. 3. p. 10.
 Demosthenes digito anicula monstrari sibi praeterum dicebat, Diss. 15. in Thucyd. num. 3. p. 10.
 Demosthenes sub terra sese ad eloquentiam exercuit, Diss. 27. in Thucyd. n. 4. Diss. 4. in Eurip. num. 4.

- Demosthenes Philippum barbarum vocat, Disf. 8 in Thucyd. n. 7.
- Demosthenes vino percosus abstinebat, Disf. 14. in Anthol. n. 8. Disf. 27. in Cic. n. 1.
- Demosthenes querebatur Mineram tribus be-
stis exodere, Disf. 20. in Eurip. n. 15.
- Demosthenes venenum sumpsit, & esurit ope-
ruit, Disf. 24. in Eurip. n. 4.
- Demosthenes irrisus fuit, Disf. 3. in Eurip. n. 1.
- Demosthenes siebat Pythiam Philippi patris se-
qui, Disf. 3. Anthol. n. 2.
- Demostheni honores decernendos esse censie
Hyperides, Disf. 76. in Cic. o. 5.
- Demostheni Ciceronem anteposuit Apollonius
Molo, Disf. 47. in Cic. o. 12.
- Demostheni Hyperides antepositus a quibusdam
Disf. 76. in Cic. n. 3.
- Demostheni se purgavit Hyperides, quod ac-
cusasset, Disf. 77. in Cic. n. 2.
- Demostheni an defuerint facinorae, Disf. 13. in
Cic. n. 5. Disf. 27. in Cic. n. 1. 2.
- Demosthenis orationem adversus Æschinem ver-
tit in latinum sermocem Cicero, Disf. 71.
in Cic. n. 3.
- Demosthenis comparatio cum bellatore, & Iso-
cratis cum archivis, Disf. 78. in Cic. n. 6.
- Demosthenis austeritatem declarat eius oratio,
Disf. 2. in Eurip. n. 2.
- Demosthenis præceptor Isocrates, Disf. 78. in
Cic. n. 6.
- Demosthenis dominum esse populum indicavit
Diogenes disterio, quum in cauponis esset,
Disf. 47. in Thucyd. n. 3. Disf. 34. in Cic.
num. 6.
- Demosthenis verba luearnam redolere dicebat
Pythias, Disf. 3. in Eurip. n. 2.
- Demetrius mille mercedem diurnam de publico
accipiebat Roscius, Disf. 15. in Thucyd. n. 6.
Disf. 13. in Cic. n. 1. Disf. 90. in Cic. n. 4.
- Denarios quot histrionibus pro mercede darent,
Disf. 6. in Eurip. n. 18.
- Dentis dicebatur *Pentis* antiquitus, quum non
dum littera P. reperta esset, Disf. 15. in Virg.
num. 4.
- Dentes acuant ad pugnam spei, Disf. 39. in
Cic. n. 3.
- Dentibus serpentis aros esse homines Cadmo
proditum est, quia styllum aperuit, Disf. 25.
in Thucyd. n. 9. Disf. 9. in Liv. n. 6.
- Dentibus crocodili inhaerentes cibi reliquias de-
nhait Trochilus, quibus alitur, Disf. 18. in
Liv. n. 6.
- Dentibus linguam sibi abscissam deglutivit Hy-
perides, ne Patria areana proferre cogere-
tur, Disf. 77. in Cic. n. 2.
- Deotium evulsionem reperit Aesculapius, Disf.
38. in Thucyd. n. 3.
- Dentium altero elephantis ad vescendum utun-
tur, altero ad prælitum, Disf. 5. in Cic. o. 3.
Disf. 38. in Cic. n. 7.
- Deo convenire sapientis nomen existimavit Py-
thagoras, Disf. 54. in Cic. n. 1.
- Deo, & muliere quod natus esset Hercules,
notus quodammodo habebatur, Disf. 58. in
Cic. n. 6.
- Deo preces facientibus aderat aliquis, qui ver-
ba recitaret, quod præire verba dicebatur,
Disf. 40. in Cic. n. 3.
- Deo donum statuum ex auro solido Delphis
dedicavit Gorgias Leontinus, Disf. 10. in Cic. n. 4.
- Deo consiliorum Comito, Disf. 30. in Liv. n. 23.
Romulus ludos dabat, quum Sabinas rapuit,
Disf. 18. in Cic. n. 2.
- Deo nulli sacre erant Noxæ, Disf. 30. in Liv.
num. 21.
- Deo servire liberis est, & omnes indignitates
perpeti gloria est, Disf. 8. in Virg. ovm. 8.
Disf. 9. in Virg. n. 1.
- Deo dignum donum esse solam animam victimæ
putaverunt Persæ, Disf. 41. in Virg. o. 14.
- Deo sacrificium acceptum non erat, si victimæ
ab ara sese retraxisset, Disf. 43. in Virg. o. 6.
- Deo quidquid offerbatur, coronebatur, Disf. 44.
in Virg. n. 1.
- Deo alicui consecrabantur colonie, Disf. 21. in
Virg. o. 3.
- Deo aliquod dicere volentes Veteres eius tem-
plo illud alligabant, Disf. 40. in Thucyd.
num. 9.
- Deo parem, & quodammodo superiorem Stoi-
ci constitunt sapientem, Disf. 9. in Eurip.
num. 12.
- Deo soli antiquitus corona dabatur, & quare,
Disf. 35. in Anthol. n. 3.
- Deo alienis herbar, & comm. primitias vovere
solebant Veteres, Disf. 42. in Anthol. o. 1. 6. 11.
- Deo Recto Amphydioni ara dicata est, quia
primus vinum squâ diluit Disf. 14. in Anthol.
n. 8. Disf. 46. in Anthol. n. 2.
- Deo Hominem anteponeere visus est, qui famu-
lo ad aram confugiendi non pepercit, peper-
cit autem, quum ad monumentum patris con-
fugisset, Disf. 23. in Anthol. n. 4.
- Deo convenit Iovis nomen, Disf. 68. in Anthol.
num. 4.
- Deo subiecta est fortuna, Disf. 80. in Anthol.
num. 5. & seqq.
- Deorum templa patefecit senatus ob res a Ci-
cerone gestas, Disf. 36. in Cic. n. 20.
- Deorum simulacra in ludis Circensibus porta-
bantur vehiculis, quæ tunc dicebantur, Disf.
20. in Cic. n. 11.
- Deorum effraus consecabant Aegyptij, quidquid
didicerant a Maioribus, Disf. 15. in Cic. n. 3.
- Deorum veratissima est Vesta, & Terra, Disf.
43. in Anthol. n. 6. 7. Disf. 31. in Liv. n. 28.
- Deorum ad omnia pulveraria supplicatio habebat
triduum, Disf. 25. in Liv. n. 6. præce-
debat triumphum, Disf. 25. in Liv. num. 6.
- Deorum sacrificijs quare fecus quinque adhi-
berentur, Disf. 30. in Liv. n. 7.
- Deorum sacerdotes Virgines, Disf. 31. in Liv. n. 1.
- Deorum laudes celebrantes benevolentiam con-
ciliare oon oportet, Disf. 25. in Cic. n. 2.
- Deorum maiestatem indignum videbatur septa
parentibus loca ipsi dicere, Disf. 69. in Anthol.
n. 1. Disf. 19. in Liv. o. 6.
- Deorum simulacra, & templa statui vetuit Ze-
no, Disf. 19. in Liv. n. 7.
- Deorum cultu afficiebantur Reges Indorum, dum
pro-

prodibant, *Disi.* 20. in *Liv.* n. 5.
 Deorum ritu colebant adeuntes Reges Persarum, *Disi.* 21. in *Liv.* n. 5.
 Deorum simulacris caput demere, & solum imponere voluit Caligula, *Disi.* 6. in *Liv.* n. 6.
 Deorum ira numero singulari an dicatur, *Disi.* 19. in *Virg.* n. 12.
 Deorum honores appellantur sacrificia, *Disi.* 41. in *Virg.* n. 2.
 Deorum opem imploraturi corpore, & mente puros esse oportebat, *Disi.* 42. in *Virg.* n. 1. & seqq.
 Deorum simulacra coronabuntur, *Disi.* 44. in *Virg.* n. 1.
 Deorum Romanorum fidelia contemni queritur Porcius Caro, *Disi.* 3. in *Liv.* n. 4.
 Deorum cultum persuasit Hezeles; ideo Iovem adversus Tazanas adjuvissse dicitur, *Disi.* 8. in *Anthol.* n. 6.
 Deorum honoribus colebantur Cæsares etiam viventes, *Disi.* 24. in *Anthol.* n. 6. & defuncti, *Disi.* 24. in *Anthol.* n. 8. 9.
 Deorum patrem quare Homerus Oceanum appellet, *Disi.* 48. in *Anthol.* n. 6.
 Deorum quisque quibus animalibus veheretur, *Disi.* 26. in *Virg.* n. 6.
 Deorum felicitatem pariunt gaudia mentis, *Disi.* 27. in *Virg.* o. 7.
 Deorum fida, & pugnas ipsi indecoras narrat, Homerus, *Disi.* 28. in *Virg.* n. 2. 3.
 Deorum cultus apud diversos populos, *Disi.* 31. in *Virg.* n. 4. 5.
 Deorum filij qui exaltati sunt, *Disi.* 32. in *Virg.* n. 1.
 Deorum matrem quam Iuppiter comprimere vellet, semen effudit in Aedon petram, & ex eo natus est Aedon, *Disi.* 33. in *Virg.* num. 5.
 Deorum fabulis postea moribus docuerunt, *Disi.* 34. in *Virg.* n. 1.
 Deorum habiles sequi se volebat Menecrates liberatos a morbis, & se Iovem appellari, *Disi.* 41. in *Thucyd.* n. 5.
 Deorum honoribus coli Euthymum, & Cleomedem pugiles iussu oraculum, *Disi.* 15. in *Thucyd.* n. 3.
 Deorum honoribus Veteres colebant vitia, *Disi.* 18. in *Thucyd.* n. 10. & res obscenas *Disi.* 18. in *Thucyd.* n. 30.
 Deorum honores desiderant homines principatum consequi, *Disi.* 23. in *Thucyd.* o. 3. 4. quos tamen recusavit Tiberius, *Disi.* 43. in *Thucyd.* n. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 Deorum statui eandem honorem exhibebant, *Disi.* 25. in *Thucyd.* n. 12.
 Deorum cultus ne cum funeribus misceretur, cavebatur, *Disi.* 31. in *Anthol.* n. 9. *Disi.* 40. in *Thucyd.* n. 7.
 Deorum pugna apud Homerum quid significet, *Disi.* 17. in *Anthol.* n. 21.
 Deorum omnium parens Rhea, seu Opis eadem est, ac Terra, *Disi.* 43. in *Anthol.* n. 12.
 Deorum etiam victim sine venere expectanda non putant voluptatibus dediti, *Disi.* 57. in *Anthol.* n. 2.

Deorum contemptum ingenerat ebrietas, *Disi.* 65. in *Anthol.* n. 27. 29.
 Deorum ludum Plato appellat humines, *Disi.* 80. in *Anthol.* n. 4.
 Deorum honoribus coluit scortum Cioyas Cyprorum Rex, *Disi.* 55. in *Anthol.* n. 4.
 Deorum septem genera, *Disi.* 18. in *Eurip.* num. 4.
 Deorum simulacris basta pro scepro addebatur, quæ si moveret, prodigij loco habebatur, *Disi.* 25. in *Virg.* n. 6. *Disi.* 11. in *Eurip.* num. 15.
 Deos appellabant oratores Antiqui, *Disi.* 90. in *Cic.* o. 7. & quidquid admiratione dignum existimabant, *Disi.* 90. in *Cic.* n. 8.
 Deos inter Alexandrum Magnum collocavit Alexander Severus, *Disi.* 22. in *Thucyd.* num. 3.
 Deos plures faciebant Veteres, ut portionibus quisque coleret, quo maxime indigeret, *Disi.* 18. in *Eurip.* n. 3. *Disi.* 17. in *Liv.* num. 8.
 Deos precatus est Paulus Æmylius, ut inopiam damno, quam Reipublice nimis felicitas pensaretur, *Disi.* 18. in *Eurip.* n. 5.
 Deos precatus est Philippos, quam tres lætissimos nuncios accepisset, ut aliquid mali ad se miscerent, *Disi.* 18. in *Eurip.* n. 5.
 Deos duos tantum esse Democrito placuisse scilicet penam, & beneficium, *Disi.* 18. in *Eurip.* n. 6.
 Deos violare videtur, qui consanguineos ad templa violant, *Disi.* 22. in *Eurip.* n. 10.
 Deos otio frui potest sempiterno Epicurus, *Disi.* 1. in *Cic.* n. 4.
 Deos uti discedit Chrysippi quidam dixerant, *Disi.* 59. in *Cic.* n. 6.
 Deos singulis Curjæ attribuit Romulus, *Disi.* 29. in *Cic.* n. 14.
 Deos ante omnes Iano quare sacrificaretur, *Disi.* 30. in *Liv.* n. 60. & Vesta, *Disi.* 31. in *Liv.* n. 28.
 Deos penates asportavit Aeneas Grecis permittentibus, ut rem ferret, *Disi.* 14. in *Liv.* num. 3.
 Deos appellabant Veteres quasdam naturas inter homines, & summum Deum, *Disi.* 17. in *Liv.* n. 4. 9. *Disi.* 35. in *Virg.* n. 2. 3. *Disi.* 36. in *Virg.* n. 1. 4.
 Deos qui Reges se credi voluerint, *Disi.* 42. in *Thucyd.* n. 17. 4. *Disi.* 43. in *Thucyd.* n. 3. 4. *Disi.* 21. in *Liv.* n. 13.
 Deos inter relictos esse Romulus affirmavit Iulius Proculus, & Pistrum Orchemonium filius, ut seditionem comprimerent, *Disi.* 9. in *Liv.* n. 10.
 Deos Terræ editos Mamam, & Tullonem Germani suos andores ferebant, *Disi.* 12. in *Liv.* n. 2. *Disi.* 19. in *Liv.* o. 1.
 Deos orbium andores singuli ferebant, *Disi.* 12. in *Liv.* n. 12. *Disi.* 17. in *Liv.* n. 1. *Disi.* 24. in *Virg.* n. 1.
 Deos appellabant Veteres mentes administras summi Dei, *Disi.* 17. in *Liv.* n. 5. *Disi.* 34. in *Virg.* n. 5. *Disi.* 36. in *Virg.* o. 5.

Deos

- Deos quinque quomodo ope Mercurij pepere-
rit Rheas naque mense, neque anno, Dis. 33.
in Virg. n. 5.
- Deos inter Platonem referendam censet D. Au-
gustinus, quod Homarum e suis Republick
reiecerit, Dis. 34. in Virg. n. 1.
- Deos odore thuris, & costis dumtaxat gaudere
putabant Veteres, Dis. 47. in Virg. n. 5. 6.
- Deos iratos Tarentinis captis ralinquendos di-
xit Fabius Maximus, Dis. 2. in Liv. n. 3.
- Deos in omnibus adionibus invocabant Veteres,
Dis. 19. in Liv. n. 1. Dis. 18. in Virg. n. 2.
musas præcipue Poëta, Dis. 18. in Virg. n. 3.
- Deos Novembres Granius, & Aelius potauerunt
esse musas, Dis. 19. in Virg. n. 3.
- Deos rusticos non solum hominibus, sed etiam
omnibus rebus attributos crediderunt Vete-
res, Dis. 23. in Virg. n. 1.
- Deos deos, qui minime nominantur, Aethiopes
colebant, Dis. 23. in Virg. n. 6.
- Deos habere vim maris, & feminæ aliqui cre-
diderunt, Dis. 25. in Virg. n. 1.
- Deos quales esse putaverint philosophi, poëta,
& vulgus, Dis. 47. in Anthol. n. 1. Dis. 17.
in Liv. num. 4. & seqq. num. 8. & seqq. Dis.
31. 32. 35. 36. in Virg. per tot.
- Deos expetere cupiditatem quia Socrates pu-
tabat, accusatus est, Dis. 31. in Virg. n. 7.
- Deos inter duodecim collocatus est Hercules
Ægyptius, Dis. 7. in Anthol. n. 13. Dis. 9.
in Anthol. n. 6.
- Deos esse Antigonum, & Demetrium, ut osen-
derent Aethiopes, legatos ad eos missos
Theoros uncupabant, Dis. 40. in Thucyd.
num. 6.
- Deos qui se credi volebant, Dis. 78. in An-
thol. n. 4. Dis. 41. in Thucyd. n. 3. 4. 5. Dis.
43. in Thucyd. n. 3. 4. Dis. 12. in Liv. n. 15.
- Deos qui se esse crediderunt, Dis. 41. in Thu-
cyd. n. 6.
- Deos Phœnicee, Persæ, & Veteres putaverunt
esse Solem, Lunam, & ceteras stellas, Dis.
71. in Anthol. n. 7. 8. Dis. 72. in Anthol. n. 7.
Dis. 7. in Eurip. n. 8. Dis. 31. in Liv. n. 31.
- Deos inter hominesque res est pulcherrima
principatus, Dis. 42. in Thucyd. n. 3.
- Deos Phœnices cum crumena effugerunt, quod
omnis Deo nobis proveniant, Dis. 46. in
Thucyd. n. 9.
- Deos novos inducere Socratem affirmavit Ari-
stophanes, Dis. 3. in Eurip. n. 3.
- Deos impiè quem Ixion loqueretur in tra-
gedia quidam Euripidis, populus concitatus
est in Euripide, & quomodo sedatus sit,
Dis. 4. in Eurip. n. 9.
- Deos morbos imitare putabant Veteres, ideo
ab illis medicis petebant, Dis. 38. in
Thucyd. n. 1.
- Deos rusticæ Coon insulam dixit Damogenus,
quod Demetrium Phalerum, & Hippocra-
tem geoet, Dis. 40. in Thucyd. n. 1.
- Deos tanquam mortuos suos quisque veneraba-
tur, Dis. 24. in Thucyd. n. 8.
- Deos inter duodecim Demetrium ponendum
Arbenienses decreverunt, Dis. 9. in Tho-
cyd. num. 2.
- Deos sustulit Epicurus, & ideo laudatur La-
cretio, Dis. 10. in Thucyd. n. 1.
- Deos quod tollerit, vulgus suspicam habebat
philosophum, Dis. 11. in Thucyd. n. 5.
- Deos esse etiam in humili eas dixit Hæra-
clitus, Dis. 15. in Thucyd. n. 1. Dis. 22. in
Eurip. n. 7.
- Deos non novarunt Cyclopes, Dis. 34. in Thu-
cyd. n. 5.
- Deos omnes contineri Solis, & Lunæ numine
Stoici putaverunt, Dis. 36. in Anthol. n. 6.
- Deos omnes præter ignem mortales esse auxili-
mavit Cleanthes, Dis. 37. in Anthol. n. 6.
Dis. 72. in Anthol. num. 4.
- Deos suos esse arma quidam putaverunt, Dis.
50. in Anthol. n. 1.
- Deos exillimant Antiqui esse sternutamentis,
Dis. 18. in Thucyd. n. 3. Dis. 41. in Thu-
cyd. n. 6. Dis. 24. in Eurip. n. 1.
- Deos quædie tibiis mane salubant, Dis. 60.
in Anthol. n. 10.
- Deos quoties nominabant Græci, toties bibebant,
Dis. 65. in Anthol. n. 21.
- Deos alis struere, alia destruere respondit Æso-
pus interrogatus quid agerent, Dis. 18. in
Eurip. n. 2.
- Deos suos esse formosos respondit Anacreon,
Dis. 4. in Eurip. num. 6.
- Deos esse Solem, & Astræ dumtaxat putabant
Veteres, Dis. 72. in Anthol. n. 1. Dis. 7.
in Eurip. n. 8. *Vide Deo, Deum, Dye.*
- Depontani fenes quæ sexagenarii dicebantur,
Dis. 1. in Cic. n. 6. 7.
- Derisidas Magoæia adhibuisse ferunt, Dis. 33.
in Thucyd. n. 10.
- Dercyllides Imperator expertis matrimonij con-
sensu, quare adolefcens ipsi vauenti naque
assurrexit, neque decessit dicens: quia ipse
non genuit, qui mihi assurgeret, aut loco ce-
deret, Dis. 15. in Anthol. n. 5.
- Descensus ad Inferos an sit Prodicus Samij, Dis.
8. in Cic. n. 1.
- Descriptiones regionum conveniunt historiis,
Dis. 33. in Thucyd. n. 1. Dis. 37. in Virg. n. 4.
- Descriptionibus intemperatis utitur aliqui,
Dis. 85. in Cic. n. 8.
- Desiderantur quæ fieri non possunt, quoniam nihil
superest, quod desideretur, Dis. 45. in Thu-
cyd. n. 5. *Vide Optera.*
- Desperatio salutis efficit, ut proditores fideles
sint, Dis. 51. in Thucyd. n. 8.
- Desperatone soluta ne hostes pugnare cogantur,
cavendum est, Dis. 6. in Thucyd. n. 12.
- Dis. 6. in Liv. n. 8. 1. non videretur nisi oculi
- Desultorij equi quare præcurrerent, dum cur-
sus emittendi essent, & Lusifero sacri erant,
Dis. 20. in Cic. n. 13.
- Deuotion quo tempore sterneret, Dis. 46. in
Anthol. n. 1.
- Deucalion, & Pyrrha genus humanum in Aetna
monte reprobaverunt, ap. in Parnasso, vel in Acti-
do, Bendi Phrygiæ, Dis. 34. in Thucyd. n. 4.
- Deum non coluisse dicitur Aristoteles a ludan-
tio, Dis. 4. in Eurip. n. 49.
- Deum ludere in Orbe terrarum quomodo dispu-
nt

- sacre litteræ, quid significare velint, Disi.
 80. in Anthol. o. 9.
 Deum fabricasse Mundum qui negat, tollis can-
 sam effectricem, Disi. 1. in Enrip. n. 9.
 Deum deserunt animæ, quum in corpus descen-
 dant; ideo in prænam cupiditibus consti-
 dantur, Disi. 8. in Eurip. n. 4.
 Deum summum esse ætrem existimavit Anaxi-
 meneæ, & Diogenes Apolloniastes, Disi. 68.
 in Anthol. n. 19.
 Deum esse omnia, & si quid super, dixit Æschy-
 lus, Disi. 68. in Anthol. n. 11. 12.
 Deum velot Macedones, Sanromatz, & Perse
 colebant ignem, Disi. 69. in Anthol. n. 1. 7.
 Deum gubernare voluit celestia Aristoteles,
 non vero inferiora, Disi. 71. in Anthol. n. 4.
 Disi. 80. in Anthol. n. 5.
 Deum Lænum Carthæni colarant, Disi. 10. in
 Anthol. n. 15. Disi. 25. in Virg. o. 1.
 Deum esse Dionysum quum perogaret, & vires
 succideret Lycurgus, sub tibias amputavit
 Ira Bacchi, Disi. 13. in Anthol. n. 1.
 Deum præcipuum Mendisj consuebant Pana;
 ideo cupras colebant, Disi. 13. in Anthol. n. 5.
 Deum Epicurus privavit omni actione, & huma-
 nam formam prædixit fecit, Disi. 40. in Anthol. n. 8.
 Deum secundarium esse Mundum Platonici cre-
 diderunt, Disi. 40. in Anthol. o. 9.
 Deum nullum invocabant in Sacris Herculis;
 quia ille mortalis fuisset, Disi. 44. in An-
 thol. n. 2.
 Deum esse Mundum animo, non corpore opi-
 nantur Veteres, Disi. 47. in Anthol. n. 2.
 Deum cuncta ex Aquâ effecisse arbitrati sunt
 Thales Milesius, & Agypsijs, Disi. 48. in
 Anthol. o. 6. Disi. 71. in Anthol. num. 1.
 Disi. 28. in Thucyd. n. 9. Disi. 48. in Thn-
 cyd. num. 5. Disi. 14. 15. in Cic. n. 3.
 Deum esse opificem Mundi primus Antzago-
 ras dixit, Disi. 11. in Thucyd. n. 6.
 Deum non fabricasse Mundum, sed animam o-
 pinati sunt Guostici, Disi. 19. in Thucyd. o. 2.
 Deum unicum Athenienses Demetrium appella-
 bant, Disi. 27. in Thucyd. o. 14.
 Deum, si terræ motu deterrere voluisset, ante in-
 ceptum sacrum fuisse dicens Agesipolis re-
 tinnis militæ, Disi. 48. in Thucyd. n. 2.
 Deum tacebant Romani, cui ferias iudicerent,
 propter terrorem, Disi. 49. in Thucyd.
 num. 3. 9.
 Deum Latini venerabatur Aeneas, Disi. 7. in
 Virg. n. 3.
 Deum, quum mundum condidit, legem scivisse
 tradiderunt Stoici, & Plato, qui omnes te-
 nerent, & hanc esse fatum voluerunt, Disi.
 12. in Virg. n. 3.
 Deum quendam Barbarum Incolæ Metoës Insa-
 le colebant, Disi. 23. in Virg. o. 6.
 Deum Pana mortuum esse voce onecitari audi-
 vit Aemylianus, Disi. 17. in Liv. n. 5. Disi. 36.
 in Virg. n. 1.
 Deum auctorem animorum Plato facit, minores
 verò Deos corporis, Disi. 12. in Liv. n. 2.
 Deum ipsum corpus esse Tertullianus existi-
 mit, Disi. 17. in Liv. n. 6.
 Deum *Λαοκρότων* Sophocles *Απολλιν* appellat,
 & quare, Disi. 18. in Liv. n. 2.
 Deum sue ullo templo, aut *Βουλαçç* cole-
 bant Syri, Disi. 19. in Liv. n. 6.
 Deum se adnari primus D. octavianus voluit,
 Disi. 22. in Liv. n. 25.
 Deum unum esse Pythagoras affirmavit, Disi.
 43. in Cic. n. 4.
 Deus nullus anchor mali iuxta Socratem, Pla-
 totem, & Epicurum, Disi. 2. in Eurip. n. 7. &
 Disi. 19. in Thucyd. n. 1. Disi. 35. in Thucyd. n. 1.
 Deus diuiciorum Plutus Disi. 8. in Eurip. o. 6. 7.
 cur cæcus, & claudus fingant a poetis, Disi.
 38. in Anthol. n. 2.
 Deus Inferorum cur *Αΐδης* a Grecis vocetur, Disi.
 51. in Anthol. n. 6. Disi. 7. in Eurip. o. 7.
 varia illius nomina, Disi. 7. in Eurip. n. 7.
 Deus Inferorum cur habeatur Pluto, Disi. 7. in
 Eurip. n. 7.
 Deus asperit bonæ, si quis illis non utitur, Disi.
 80. in Anthol. n. 8.
 Deus Summus quid sit, Disi. 8. in Eurip. n. 6.
 isculatur fulmina uoluta, & maxime dicit,
 Disi. 40. in Virg. n. 5.
 Deus Latinorum Ianus dicitur inventor navium,
 Disi. 12. in Enrip. n. 16.
 Deus humilis extollit, sublimis deprimat, Disi.
 18. in Eurip. n. 1. 2.
 Deus est mortali invare mortalem, Disi. 8. in
 Anthol. n. 1.
 Deus quomodo a Stoicis definatur, Disi. 68. in
 Anthol. num. 5.
 Deus admonet homines instabilitatis rerum hu-
 manarum frequentibus urbium mutationibus,
 Disi. 77. in Anthol. n. 1. Disi. 33. in Thucyd.
 num. 10. Disi. 34. in Thucyd. n. 1.
 Deus oleificetur infantes bouis, Disi. 18. in
 Eurip. n. 13.
 Deus an sit Mundus, Disi. 40. in Anthol. n. 8.
 Disi. 71. in Anthol. n. 2. & seqq. Disi. 72. in
 Anthol. n. 8.
 Deus est ipsa fortuna iuxta aliquos, Disi. 80.
 in Anthol. o. 8. 9. Disi. 13. in Virg. n. 6.
 Deus Achæorum Hercules, Disi. 6. in Anthol. n. 12.
 Deus venationis quare sit Apollo, Disi. 10. in
 Anthol. n. 16.
 Deus non statim ponit impios, Disi. 10. in An-
 thol. num. 19.
 Deus comprehendere non potest, ideo tenebras
 habitare dicitur, & Iuppiter *εξωρις* cole-
 batur, Disi. 10. in Anthol. n. 21.
 Deus omnium inventor, Disi. 10. in Anthol. n. 22.
 Deus est Amor, & Dijs imperat, Disi. 8. in
 Virg. n. 1.
 Deus nitione non gaudet, Disi. 10. in Anthol.
 o. 19.
 Deus gravis dicitur amor a Theocrito, Disi. 13.
 in Anthol. n. 8. Disi. 19. in Anthol. n. 6.
 Deus Aquæ insident, huc est informi materie
 cuncta effinit, Disi. 20. in Anthol. n. 3.
 Deus dolore cum voluptate conuulsi, Disi.
 45. in Anthol. n. 5.
 Deus imberbis fingitur Apollo, Disi. 42. in An-
 thol. n. 14.
 Deus fabricam Universi a terra incepit, Disi. 43.
 in

- in Anthol. a. 6. Disf. 31. in Liv. num. 28.
Deus Igneum, & Terram primos procreavit, Disf. 47. in Anthol. n. 6.
Deus impijs pœnas conftruit, quas furias appellat, Disf. 19. in Thucyd. n. 7. has nemmo effugit, Disf. 19. in Thucyd. n. 8.
Deus Burnas, & Fortinus, seu Mutunus quiescet, Disf. 18. in Thucyd. n. 12. Disf. 39. in Thucyd. n. 11.
Deus consilij hominum utitur ad ipsorum salutem, Disf. 76. in Anthol. n. 7. Disf. 35. in Thuc. n. 7.
Deus hominum consilia seiva in ipsorum perniciem verdit, Disf. 18. in Liv. n. 7.
Deus numero impare gaudet, Disf. 30. in Liv. num. 7.
Deus Atheniensibus pestem immisit ob eorum crudelitatem, Disf. 38. in Thucyd. n. 1.
Deus, si genitus fuisset, mortalis esset, Disf. 39. in Thucyd. n. 1.
Deus neque finem, neque principium habet, Disf. 39. in Thucyd. n. 2.
Deus ipse est Fatum, Disf. 8. in Virg. n. 4. 8. Disf. 13. in Virg. n. 2.
Deus saepe vocata est Venos, Disf. 25. in Virg. n. 1.
Deus Maius propter Majestatem vocatur a Tusculanis Iuppiter, Disf. 38. in Liv. n. 43.
Deus claviger quare Ianus appellaretur, Disf. 38. in Liv. n. 60.
Deus quum fixat hominem, artes ad vitam necessarias ei tradidit, Disf. 30. in Cic. n. 3.
Deus quidam habijus est Pythagoras, Disf. 43. in Cic. n. 4. Vide, *Dei. Deo. Div.*
Deus Socrati semper praesto erat, quia fugiendis ipsum deterrebat, Disf. 17. in Liv. num. 10. & etiam Plotina, Disf. 17. in Liv. n. 10.
Dexterâ in parte insidebat solio eodem Sopater, quum Constantinus iora reddebat, Disf. 64. in Cic. num. 6.
Dexterâ ex parte in sinistram quare moveretur chnrus, dum strophas canebat, Disf. 19. in Liv. n. 12.
Dextera fidei sacra erat, & ea involuta sacra sebant fidei, Disf. 26. in Thucyd. num. 3. Disf. 22. in Eurip. n. 4.
Dextera pro fide accipitur, Disf. 26. in Thucyd. n. 5. Disf. 22. in Eurip. n. 6.
Dexteram partem augures ad Occidentem esse voluerunt, Disf. 19. in Liv. n. 8. orantes ad meridiem, Disf. 19. in Liv. n. 11. Homerus ad Orientem, Disf. 19. in Liv. n. 12. alij ad septentrionem, Disf. 19. in Liv. n. 13.
Draceras tangebant supplices, Disf. 26. in Thucyd. n. 3. Disf. 22. in Eurip. n. 3. 4.
Dextra Gratus quare Apollo gerat, levâ sagittas, Disf. 38. in Thucyd. n. 6.
Dextrâ ex parte datum sernacamentum Themitoeli omen videtur fuisse, Disf. 18. in Thucyd. n. 3.
Dextrâ, & sinistrâ pariter utentes milites laudandi sunt, Disf. 51. in Anthol. n. 5.
Dextra tibis in quo differat a sinistris, Disf. 39. in Anthol. n. 8. Disf. 60. in Anthol. n. 4.
Diadema Reges, & eorum filij gestabant, Disf. 6. in Eurip. n. 17.
Diadema quum habebant simulacra Bacchi, significaverunt fuisse Regem, Disf. 45. in Anthol. n. 5.
Diadema Macedonicum posuit Antigonus, & Hederam sumpsit, Disf. 45. in Anthol. n. 7. Disf. 78. in Anthol. n. 4.
Diadema non recusasse Cæsari exitio fuit, Disf. 21. in Liv. n. 10.
Diadema quis primus Imperatorum Romanorum sumpsit, Disf. 22. in Liv. n. 27.
Diadema habebat Iuno, Disf. 25. in Virg. n. 7.
Diadema Tigranes ad Cæsaris pedes abiecit, a quo deo accepti, Disf. 4. in Liv. n. 6. Disf. 83. in Cic. n. 5.
Diadematis loco Reges assumpservnt hastas, ut divinitatem quandam sibi vindicarent, Disf. 25. in Virg. n. 7.
Diaeræ, & cubicola erant in ambulationibus, Disf. 24. in Cic. n. 6.
Diagoras Thebanus sustulit nocturna Sacra, Disf. 39. in Anthol. n. 7.
Diagoras Rhodius complexus tres filios victores Olympis gaudio expiravit, Disf. 15. in Thucyd. n. 3.
Dialectica a Zenone Eleste inventa est, Disf. 45. in Cic. n. 5. Disf. 80. in Cic. n. 4.
Dialecticus Stoicorum quum levis, & arida fuerit, & quare, Disf. 59. in Cic. n. 3. & seqq.
Dialectici Chryssippi Deos uti quidam dixerunt, Disf. 59. in Cic. n. 6.
Dialecticus Chryssippi antepponenda dialecticæ Aristotelis, Disf. 60. in Cic. n. 5.
Dialecticus cognitionem habet cum oratoris facultate, & in quo ab ea differat, Disf. 61. in Cic. n. 7.
Dialecticæ argutiae dicuntur laquei, Disf. 59. in Cic. n. 1.
Dialecticum qui maximè omnium disciplinarum excoluerint, Disf. 60. in Cic. n. 1.
Dialecticum paricum firmitati comparabane Stoici, Disf. 60. in Cic. n. 4. putamini ovi, Disf. 60. in Cic. n. 4. nervis, & ossibus, Disf. 60. in Cic. n. 4.
Dialecticum Diogenes docuit Carneadem, Disf. 61. in Cic. n. 8.
Dialectici philosophi ortum habuerunt ab Euclide Megarensi, Disf. 56. in Cic. n. 2.
Dialecticorum Syllagimarum varia nomina, & genera, Disf. 60. in Cic. n. 2. 3.
Dialecticorum merces erat minas, Disf. 63. in Cic. n. 8.
Diis Flamen Vide, *Flamines Dialis*.
Dialogi Ciceronis de Oratore quæ fuerit occasio, Disf. 17. in Cic. n. 8. 9.
Dialogos de Philosophia scripti Simo, quom artem sutoriam exercebat, Disf. 80. in Cic. num. 2.
Dialugum, qui Phaedrus inscribitur, Plato adulescens scripsit, Disf. 31. in Liv. n. 20.
Diameter arandium ipsilateralum, Disf. 76. in Anthol. num. 5.
Diana sagittas habet, quod morbos asferre putetur, Disf. 12. in Anthol. 15. Disf. 38. in Thucyd. n. 8.
Diana cui venationis Dea habeatur, Disf. 10. in Anthol. n. 16. Dia-

- Diana** quare forer Apollinis dicitur, *Disf.* 16. in Anthol. n. 19.
- Diana** inauspiciis degit, quis venationi preest, *Disf.* 59. in Anthol. n. 5.
- Diana**, & Apolline adhuc in terra versantibus Opis, & Argis Virgines dona Hyperboreorum in Insulam Delum tulerunt, *Disf.* 77. in Anthol. n. 11.
- Diana** preerat appellari, *Disf.* 29. in Thucyd. num. 2. *Lysizena* vocabatur, *Disf.* 29. in Thucyd. n. 2.
- Diana** interfectorum cervorum cornibus etiam Apollo annum etatis quartum agens fabricavit, *Disf.* 40. in Thucyd. n. 5.
- Diana** composita est ex voce, *Diva*, & *Iana*; quare interdum produciunt, *Disf.* 36. in Liv. num. 57.
- Diana**, & Apollinis munere Delos eorum patria stabilita est, *Disf.* 77. in Anthol. n. 2. *Disf.* 39. in Thucyd. n. 6.
- Diana** comestierat Melides, *Disf.* 65. in Anthol. n. 8.
- Diana**, & Apollinis quæ fuerit Patria, *Disf.* 77. in Anthol. n. 18. *Disf.* 39. in Thucyd. n. 8.
- Diana** hostis humilis faciebant Troiæ populi Scythiæ, *Disf.* 11. in Anthol. n. 1. *Disf.* 17. in Eurip. n. 5. *Idea* Diana ibi fides dicitur etiam præcipue, *Disf.* 11. in Anthol. num. 1.
- Diana** Ephesæ templum consagravit, quæ nomen datus est Alexander, *Disf.* 24. in Anthol. n. 1. & quam causam attulerit Hegesias sophista, *Disf.* 24. in Anthol. n. 2.
- Diana**, & Apollinis simulacrum erat Janus, & ideo bifrons agebatur, *Disf.* 44. in Anthol. num. 1.
- Diana** Orthis ad artem præclaram erat peritissima castos furari, sed tamen quid fecisset, plurimas plagas accipiebat, quas si ferebat patienter virtutis ergo coronabatur, *Disf.* 56. in Anthol. n. 7.
- Diana**, ac Veneris Paphiæ idem numen erant, *Disf.* 55. in Anthol. n. 5.
- Diana** in leatro infirme lignum consecratum erat, *Disf.* 46. in Thucyd. n. 4.
- Diana** Ephesinæ templum in palatris loco erat, ne terræmotibus everteretur, *Disf.* 43. in Thucyd. n. 17.
- Diana** Fertæ, & Ephesinæ templo, & spatio studij circa ins ædifici concessit Alexander, *Disf.* 25. in Thucyd. n. 10. hoc spatium auxerunt Mithridates, & deinde Antonius, *Disf.* 25. in Thucyd. n. 10.
- Diana** Ephesinæ templum incendit Erostratus, ac sibi famam quæreret, *Disf.* 5. in Virg. n. 5.
- Diana** templum Letinis colendum quare Servius Romæ constituerit, *Disf.* 9. in Liv. n. 7.
- Diana** immolabatur cervi mensa Elaphobolice, *Disf.* 30. in Liv. n. 43.
- Diana** panis immolabatur apri, *Disf.* 30. in Liv. n. 43.
- Diana** templum Egiræ erat, eam Sacerdos Virgo, *Disf.* 3. in Liv. n. 1.
- Dianli** qui dicerentur, *Disf.* 6. in Anthol. n. 17.
- Dibaphum** cogitare apud Ciceronem est consulari petitionem mediari, *Disf.* 22. in Liv. num. 11.
- Dices** sunt Siculi, *Disf.* 7. in Liv. n. 4.
- Dicaarchus** Peripatetici reliquos divinationem non admitterebat; somniis tamen fidem habendam esse censebat, *Disf.* 19. in Enrip. n. 2.
- Dicere** aliquid volentes Vetæres Deo, illud & in templo alligabant, *Disf.* 25. in Thucyd. num. 10. *Disf.* 40. in Thucyd. n. 9.
- Dicendi** gloria florere quam posset lapsus, ad alias artes animum appulit, *Disf.* 2. in Eurip. num. 9.
- Dicendi** ærem priores edidit Corax, ideo Metellus sepulcro præceptoris corvum apposuit, & inde iocum Ciceronis, *Disf.* 32. in Anthol. n. 9.
- Dicendi** præcepta primi tradiderunt Amiphon, vel Corax, & Tisias siculi, *Disf.* 33. in Thucyd. num. 9. *Disf.* 32. in Cic. n. 2.
- Dicendo** de qualiter reposita diem consumere possit se iussit Ctesiphon, ideo ex urbe expulsus est a Lacdamonijs, *Disf.* 27. in Thucyd. n. 4.
- Dida**, & facta multis Diogenis, *Disf.* 24. in Anthol. n. 7. 8. 10. 17.
- Dida** foris Spargæstrum mulierum, *Disf.* 51. in Anthol. n. 2.
- Dida** molta Pythagoræ, & Pythagoricorum perobscura, *Disf.* 30. in Virg. n. 2. Platonis, *Disf.* 30. in Virg. n. 3.
- Dida** multa faceta Demosthenis, *Disf.* 27. in Cic. num. 1. 2. 3.
- Dida** multa faceta meretricum refert Athenæus, *Disf.* 27. in Cic. n. 7. *Fide. Disf.*
- Didimo** sibi et eluunt sagittas cervi, *Disf.* 6. in Thucyd. n. 4. *Disf.* 39. in Cic. n. 2.
- Didmor** quinquies fuit Camillus, *Disf.* 20. in Eurip. n. 9.
- Didmor** habebat viginti quatuor liberos, *Disf.* 22. in Liv. n. 3.
- Didmor** quibus fuit Titus Lartius, *Disf.* 22. in Liv. n. 6.
- Didmor**, Cohors, & Praetor domuerat triumphatorem, *Disf.* 29. in Liv. n. 9. 12.
- Didmor** creabant clavum figendi causâ peristylis præstantes, *Disf.* 14. in Thucyd. n. 9.
- Didmor** iussit est amor, *Disf.* 15. in Anthol. num. 9.
- Didmor** Caesaris Circi Maximi magnitudo, *Disf.* 20. in Cic. n. 6.
- Didmor** ante Syllam centum viginti annis suspensum non fuerat, *Disf.* 2. in Cic. n. 7.
- Didmor** ab aratro accersitus est Cincinnatus, *Disf.* 2. in Cic. n. 6.
- Didmor** perpetuum invasi Sylla, *Disf.* 2. in Cic. n. 7. *Didmor et se ablatum, *Disf.* 1. in Cic. n. 7. *Disf.* 2. in Cic. n. 9.*
- Didmor** Censorum ob Impudicitiam uxorum quibus terra non posset Euripides, ad Archelæum concessit, *Disf.* 3. in Enrip. n. 8. *Disf.* 20. in Eurip. n. 13. *Fide. Disf.*
- Didmor** facietia Atheienses reprehendebant, si quid purpureum solum esset, *Disf.* 65. in Cic. n. 1.

Didorum in convivij oblivisci oportet, *Disf. 65. in Anthol. n. 16. 17.*
 Didorum suorum securum Demosthenes epellibat Phocionem, *Disf. 35. in Cic. n. 7.*
 Didum Socratis, ut ostenderet principes esse tribus magis obnoxios, quam hamiliiores, *Disf. 5. in Eurip. n. 4.*
 Didum Euripidis, quum ipsum Archelus rogasset, ut de se tragœdium scriberet, *Disf. 5. in Eurip. n. 4.*
 Didum Augusti quum animam ageret, *Disf. 5. in Anthol. n. 2.*
 Didum Lycurgi, quum vidisset agrum Lacedæmoniorum in æquales partes distributum, *Disf. 2. in Eurip. n. 13.*
 Didum Euripidis de palehris, *Disf. 3. in Eurip. n. 8.*
 Didum Aristotelis, quum Euripi actum nō intelligeret, *Disf. 4. in Eurip. n. 2.*
 Didum, quod Orbis duos Soles ferre posset; Græciam autem duos Alcibiades ferre non potuisset, *Disf. 20. in Eurip. n. 19.*
 Didum Xenophontis reprehensum a Longino defenditur, *Disf. 36. in Anthol. n. 2. 3.*
 Didum Crassi, qui quum populum esset prensaturus, Scævola dimittit, *Disf. 65. in Anthol. n. 23.*
 Didum Timothei de Convivio Platonis, *Disf. 65. in Anthol. num. 25.*
 Didum Æschylæ Iovem esse omnis, *Disf. 68. in Anthol. n. 11. 12.*
 Didum *vesce te ipsum* felicibus maxime convenit, *Disf. 78. in Anthol. n. 3.*
 Didum Cæsaris audentis in tempestate, *Disf. 89. in Anthol. n. 1.*
 Didum Socratis de Antisthene ostendente pallij laceram partem, *Disf. 82. in Anthol. n. 2.*
 Didum Vespasiani Augusti, quum Demetrius in exilium pulsus ei non paruisset, *Disf. 84. in Anthol. n. 7.*
 Didum Collinacii, *magnus liber & magnus malum*, *Disf. 8. in Anthol. n. 7.*
 Didum veras Venerem multis obfuisse, nemini autem profuisse, *Disf. 15. in Anthol. n. 16.*
 Didum Hegesin, quum templum Diana conflagrasset eadem nocte, qua natus est Alexander, *Disf. 24. in Anthol. n. 1.*
 Didum Ciceronis, quum Capitolium conflagrasset, & Carolus magnificentiis restituisset, *Disf. 24. in Anthol. n. 1.*
 Didum Plinij de Traiano, qui folio maturus incedit, *Disf. 24. in Anthol. n. 1.*
 Didum Augusti, quum Tarraconensem eunecterent, in eius arā namque palatem, *Disf. 24. in Anthol. n. 1.*
 Didum Scipionis Africanus ab Antonino Pio usorpatum: *malis animi circum ferre, quum mille hostes occideret*, *Disf. 24. in Anthol. n. 5.*
 Didum Probi: *si vita sibi suppetere, milites necessarios non futuros*, *Disf. 24. in Anthol. n. 5.*
 Didum adolescentis, quoniam assurrexit, nequa loco cessit Dercyllidi Imperatori, qui matrimonij experti confenerat, *Disf. 25. in Anthol. num. 5.*
 Didum Democriti de valitudine munda melle, & oleo, *Disf. 34. in Anthol. n. 3.*

Didum Vespasiani de adoleverat unguentis delituro, *Disf. 34. in Anthol. num. 5.*
 Didum Anaxagoræ, quum ei sanciretur mors filij, *Disf. 41. in Anthol. num. 1.*
 Didum Diogenis cynici de iuvene, qui rati barba, & unguentis delibutus equo insidabat, & de slio, qui deraam mentum habebat, *Disf. 42. in Anthol. n. 7.*
 Didum argutum Græci cuiusdam ad Marcum Antonium, *Disf. 45. in Anthol. n. 7.*
 Didum Spartanorum mulierum filios in bellum dimittentium, & scotum tradentium, *Disf. 53. in Anthol. num. 2.*
 Didum Oratoris: *filius leges inter arma*, *Disf. 53. in Anthol. n. 3.*
 Didum Sybaritæ colidam de Phiditiis Lacedæmoniorum, *Disf. 54. in Anthol. n. 3.*
 Didum Leorychida Spartani de tabulatis domorum Coriathi, *Disf. 54. in Anthol. n. 5.*
 Didum Epaminonda, turpe esse, quod Thebani fortiores Lacedæmonij servirent, *Disf. 2. in Thucyd. n. 7.*
 Didum Simonidis, *memento te esse hominem*, *Disf. 14. in Thucyd. n. 1.*
 Didum celebre Themistoclis de cursoribus, *Disf. 25. in Thucyd. n. 8.*
 Didum Alcibiadis, quod Pericles efficeret, ne ratione redderet, *Disf. 12. in Thucyd. n. 2.*
 Didum locum Ciceronis, *Disf. 22. in Thucyd. num. 3.*
 Didum Pythagoræ de conscientia scelerum, *Disf. 19. in Thucyd. n. 8.*
 Didum Flaronis de Tyrannide, *Disf. 29. in Thucyd. num. 11.*
 Didum Socratis, & Periclidis de conscientia, *Disf. 19. in Thucyd. n. 11.*
 Didum Tiberij: *in Civitate liberi liberam singulam esse oportere*, *Disf. 22. in Thucyd. n. 5.*
 Didum Pythionis de difficultate exuendi opinionem, *Disf. 21. in Thucyd. n. 3.*
 Didum Heranda Lacedæmonij de homine orij damno, *Disf. 27. in Thucyd. n. 3.*
 Didum Lacedæmonij, quum Atheniensis dixisset Lacedæmonios saepe expulso esse ab Hisio, *Disf. 27. in Thucyd. n. 2.*
 Didum Archiphi, quod suus esset Cyprenum abijcere, quum vitam profundere, propter quod ex urbe eiecisset a Lacedæmonijs, *Disf. 27. in Thucyd. n. 4.*
 Didum Archiphi ad Socratem, quum ei nihil donare posset, ut alij, *Disf. 32. in Thucyd. n. 4.*
 Didum, & Isdam Cyri, quum a Cræso admoneretur, quod omnia donaret, *Disf. 32. in Thucyd. n. 4.*
 Didum Epistata de mittendis novem legatis ad Persas, ut discederent, *Disf. 32. in Thucyd. num. 7.*
 Didum Regis Persarum danti orbem ei, qui pomum ingens donaverat, *Disf. 32. in Thucyd. num. 8.*
 Didum argutum Diogenis, quum Demosthenes in cauponam ire recusasset, *Disf. 47. in Thucyd. n. 3. Disf. 34. in Cic. n. 6.*
 Didum Augusti, & Antigoni de proditoribus, *Disf. 50. in Thucyd. n. 1.*

Di-

- Didum Philippi, quod omnes arces expugnabiles sunt auro, Dis. 51. in Thucyd. num. 4. quum Lathæos quereretur se proditorem appellari, Dis. 55. in Thucyd. n. 6.
- Didum Hannibalis quam Antiochus illum de exercitu interrogasset, Dis. 53. in Thucyd. num. 3.
- Didum Virgilij *passus, quia posse videntur* in bello verissimum est, Dis. 53. in Thucyd. n. 5.
- Didum Antisthenis, Dis. 56. in Thucyd. n. 5.
- Didum Catonis, Dis. 56. in Thucyd. num. 5.
- Didum Heracliti *lux fusa anima sapientissima*. Dis. 59. in Eurip. n. 17.
- Didum Terentij in poetis, qui suas comédias reprehendebant, Dis. 16. in Eurip. num. 55.
- Dis. 7. in Virg. n. 1. Dis. 32. in Cic. num. 2.
- Didum *fugienda fata in ipsa fata roitur*, Dis. 50. in Virg. n. 6.
- Didum quod belli utriusque sunt pecunia, Dis. 21. in Virg. n. 7.
- Didum Flaminij de Philopœmene, qui exercitum sine pecunia habebat, Dis. 21. in Virg. num. 8.
- Didum Platonis de Cyrenensibus, quod quum felices essent, nullam legem servaturi essent, Dis. 1. in Liv. n. 9.
- Didum Fabij Maximi nolentis accipere Tarentinorum Deos, Dis. 2. in Liv. n. 3.
- Didum Caligulae de Seneca, quod esset arena sine calce, Dis. 6. in Liv. n. 7. Dis. 48. in Cic. n. 2.
- Didum Stratonicæ in quendam, qui Alabandum Deum dicebat, Herculeum verò Deum esse negabat, Dis. 12. in Liv. n. 2.
- Didum Matronarum Romanarum *Margaritas esse feminis pro lictaribus*, Dis. 22. in Liv. n. 55.
- Didum Constantij Imperatoris de Urbe Româ, & ejus civibus, Dis. 26. in Liv. n. 1.
- Didum Philippi de Atheniensibus, qui singulis bellis decem duces præficerent, Dis. 4. in Cic. num. 3.
- Didum antiquam Consules quotannis fieri, non verò poetâ, Dis. 8. in Cic. n. 1.
- Didum veras ex quolibet ligno Mercarium fieri, quodlibet autem ingenium non esse poeticois studiis idoneum, Dis. 8. in Cic. n. 5.
- Didum argutum Seneca de Cato Lentulo avarissimo, & infantissimo, Dis. 12. in Cic. n. 6.
- Didum C. Fimbriæ Scævola esse accusandum, quod non totum telum recepisset, Dis. 17. in Cic. n. 3.
- Didum Agathonis poetæ de his, qui parergon tanquam opus trahant, et opus tanquam parergon elaborant, Dis. 24. in Cic. num. 5.
- Didum aliquid Lycurgi, quod erimen levaret, magnopere adjuvabat reos, Dis. 36. in Cic. num. 7.
- Didum Quintiliani de Cicerone, Dis. 47. in Cic. n. 10.
- Didum Socratis, quum multas res venales in mercatu videtet, Dis. 54. in Cic. n. 7. de uxore iracunda, Dis. 55. in Cic. n. 2. quum eam aqua perfudisset, Dis. 55. in Cic. n. 2.
- Didum Carneadis de se, & Chrysippo, Dis. 63. in Cic. n. 5.
- Didum iocolum Carneadis demisit, quam pro mercede Diogeni dederat, Dis. 67. in Cic. num. 8.
- Didum Carneadis de Principibus, quod alias artes adulationis præceptorum non discant, præter equitandi artem, Dis. 65. in Cic. n. 9.
- Didum Iſocratis, quod magistri aliorum essent Atheniensium discipuli, Dis. 64. in Cic. n. 2.
- Didum Pſſidonij, quod sicuti nemo Venerem ab Apelle lachryatam absolvere auderet, ita Pſſatij libros de officiis inchoatos perficere nemo tentavit, Dis. 65. in Cic. n. 4.
- Didum Panætij, quum interrogaretur, an sapiens amaturus esset, Dis. 65. in Cic. n. 4.
- Didum cuiusdam Spiritani de Homero, & Hesiodo, Dis. 73. in Cic. n. 3.
- Didum Plinij verissimum est, quod quidam facti virorum non celebrantur, ut meruerint, Dis. 76. in Cic. num. 1.
- Didum Hyperidis, quum reprehenderetur, quod contra leges fecisset, Dis. 76. in Cic. num. 6.
- quum Antipatri legati illius bonitatem laudarent, Dis. 77. in Cic. n. 4.
- Didum Plutarchi de iis, qui ad voluntatem multitudinis loquuntur, Dis. 77. in Cic. n. 3.
- Didum oratoris Byzantini, quum interrogatus esset, quomodo se leges haberent Byzantij, Dis. 79. in Cic. n. 8.
- Didum Roscij de arte, Dis. 81. in Cic. n. 3.
- Didum Thocydidis, quod ingenia tardiores melius Rempublicam gubernent, quam scutissimas, Dis. 82. in Cic. num. 8.
- Didum Taciti quod maximationes crebre nocent Reipublicæ, Dis. 82. in Cic. n. 8.
- Didum Plinij, quum quidam leſianem interpellasset, Dis. 86. in Cic. n. 4.
- Didum Seneca, quod ad bonam mentem præciosa libris opus est, Dis. 86. in Cic. num. 5.
- Didum Plinij, quod nullus liber tam malus sit, ex quo nihil utilitatis percipitur, Dis. 86. in Cic. n. 6.
- Didum Demosthenis, quod in toto genere dicendi ædificia primas tenet, Dis. 17. in Cic. num. 5. Dis. 87. in Cic. num. 4. *Vide. Didia.*
- Didyana, & Venetis Paphie idem numen est, Dis. 55. in Anthol. n. 5.
- Didys Cretensis non est historia belli Troiani, Dis. 1. in Thucyd. n. 6. Dis. 5. in Virg. n. 7.
- Didys Cretensis tate Homerum floruit, Dis. 13. in Enrip. n. 2.
- Didys Perseum in Seriphum delatum sustulit, Dis. 10. in Anthol. n. 2.
- Didia Lex convivorum sumptus præscribebat omnibus Italici, & penam statuebat iis, qui convivij interfuissent, Dis. 3. in Liv. n. 5.
- Dido pudicitia causa sese interfecit, Dis. 55. in Liv. num. 10. Dis. 6. in Virg. n. 5.
- Dido ob pulchritudinem periit, Dis. 41. in Anthol. n. 7.
- Dido quomodo delasserit Pygmalionem, qui eas virum Sichæum interfecerat, Dis. 21. in Virg. n. 2.
- Didonis hospes Eneas nunquam fuit, Dis. 15. in Liv. n. 9.
- Didonis Thesaurus se reperisse somnariæ Cæ-

- sellius Bassus, idque Neroni persuasit, & de-
 lusus sibi mortem conscivit, Disf. 41. in Thu-
 cyd. num. 8.
 Didymus Chalcicenterus appellatus tria millia li-
 brorum conscripsit, Disf. 6. in Cic. n. 8.
 Die uno Tarson, & Anchilion urbes condidit
 Sardanapalus, Disf. 10. in Anthol. num. 4.
 Disf. 30. in Anthol. n. 9.
 Die eodem Philippus tres nuncios lætissimos
 accepit, Disf. 18. in Eurip. n. 5. inter quos
 recensetur victoria Olympica, Disf. 6. in An-
 thol. num. 9.
 Die uno Titus in ludis decem millia ferarum
 dedit, Disf. 10. in Anthol. n. 10.
 Die natali Antipater quotannis febri labora-
 bat, Disf. 19. in Anthol. n. 2.
 Die altero quidam ex Europæ in Africam per-
 venerant, Disf. 76. in Anthol. n. 6.
 Die septimo, vel sexto quidam e Sicilia Alex-
 andriam, & ab Herculis columnis Ostium
 pervenerunt, Disf. 76. in Anthol. n. 7.
 Die nono funeris eena novendialis mortuis da-
 barur, Disf. 31. in Anthol. n. 5. Disf. 30. in
 Thucyd. n. 7.
 Die mortis Poppææ Nero immensam vim odo-
 rum coneremavit, Disf. 34. in Anthol. n. 7.
 Die, quo barham primum deponebant, etiam co-
 mam rifebant, Disf. 42. in Anthol. num. 16.
 Die, quo Barham deponebant, non fumebant
 togam, sed antes, Disf. 42. in Anthol. n. 17.
 Die septimo Nuptiarum convivium instaurantur,
 Disf. 30. in Thucyd. n. 7.
 Die uno Scipio Carthaginem novam expugna-
 vit, Disf. 52. in Thucyd. n. 7. Disf. 20. in
 Virg. num. 3.
 Die nono lustrabantur infantes mares, octavo fe-
 minæ, & nomen imponebatur illis, ideo hic
 dies vocabatur lustricus, & nominalia a Ter-
 tulliano, Græci tamen die septimo nomen
 imponebant, Disf. 53. in Thucyd. u. 29. Disf.
 30. in Liv. n. 7.
 Die septimo plerisque infantibus solvitur umbi-
 licus, Disf. 53. in Thucyd. n. 29.
 Die, quo victoriam Græci ad Salamina contra
 Xerxem obtinuerant, natus est Euripides,
 Disf. 2. in Eurip. n. 4. Disf. 4. in Eurip. n. 1.
 Die, & nocte septies Euripus Euboicis ætum
 reciprocare dicebat, Disf. 4. in Eurip. n. 1.
 Die quadragesimo post natalem ridere incipiunt
 homines, Disf. 30. in Thucyd. u. 2. Disf. 24.
 in Eurip. n. 1.
 Die uno sex millis hominum interfici iussit
 Sylla, Disf. 5. in Liv. n. 4.
 Die, quo Romæ fundamenta iacta sunt, Palilia
 celebrabantur, Disf. 23. in Liv. n. 1.
 Die quinto, vel septimo quære existant Nonæ;
 Idus verò decimo tertio, vel decimo quin-
 to, Disf. 30. in Liv. n. 9.
 Die quoque nono nondiæ celebrabantur, Disf.
 30. in Liv. n. 19.
 Die uno antiquitus celebrabantur saturnalia, po-
 stea tribus deinde quinque, Disf. 30. in Liv. n. 50.
 Die viris templum Vestæ ingredi licebat; non
 autem nuchis, Disf. 31. in Liv. u. 30.
 Die eodem Cimon Persarum copias terrestres,
 & maritimas delevit, Disf. 10. in Eurip. n. 18.
 Disf. 36. in Cic. n. 8.
 Die uno Aristis, & Philonides centum quinquaginta
 millia passuum conscriebant, Disf. 37.
 in Cic. n. 1.
 Die, quo obiit Carneades, Luna defecit, Disf. 63.
 in Cic. n. 8.
 Die uno sententias, alio enthememata, alio
 Epichiremata conscriebat Porcius Latro, Disf.
 86. in Cic. n. 9.
 Diebus octo Navis oneraria vix circumnavigat
 Siciliam, Disf. 33. in Thucyd. n. 6.
 Diebus quor navis circumnavigaret Thraciam
 Sitalci subiectam, Disf. 33. in Thucyd. n. 6.
 Diebus quindecim Octavius regno deturbavit
 Gentium Illyriorum Regem, Disf. 45. in Thu-
 cyd. n. 5.
 Diebus festis dumtaxat, & in triumphis an Con-
 sules Scipionem eburneum gestarent, Disf. 21.
 in Liv. n. 21.
 Diebus festis Capitolini Iovis simulacrum minio
 inducebatur, Disf. 28. in Liv. n. 7.
 Diebus singulis milenos denarios Roscio mer-
 cedem populus Romanus constituit, Disf. 13.
 in Cic. n. 5.
 Diei totius spectaculum *panquetur* dicebatur,
 Disf. 10. in Anthol. n. 8.
 Diem Natalem flutu Thracæ celebrant, Disf. 11.
 in Eurip. n. 13.
 Diem festum congloriam celebravit Dionysius,
 & victori coronam auream proposuit, & vi-
 ctor extitit Xenocrates Philosophus, Disf. 14.
 in Anthol. u. 9.
 Diem Natalem Veteres honorabant genio sacra
 facientes, Disf. 42. in Anthol. u. 2.
 Diem consumere posse dicendo de qualibet re
 se iactavit Ctesiphon; ideo a Lacedæmoniis
 ex urbe expulsus est, Disf. 27. in Thucyd. u. 4.
 Diem primum mensis Græci Superis dicarunt;
 secundum Inferis, Disf. 30. in Liv. n. 14.
 Diem ultimum mensium a Demetrio Demetria-
 dem appellarunt, Disf. 30. in Liv. n. 66.
 Diem integrum cuiusdam convivii Pericles per-
 tulit, Disf. 35. in Cic. n. 7.
 Diem nullum præteribat Apelles, quin lineam a-
 liquam ducendo sese exerceret, Disf. 58. in
 Thucyd. uum. 4. Disf. 85. in Cic. n. 1.
 Diem torum quum Hortenius in auctione per-
 sedisset, res venditas, emptores, & pretia
 memoriæ dixit, Disf. 87. in Cic. n. 8.
 Dierum propter imparem numerum Ianuarius
 Dies cælestibus est consecratus; inferis verò
 Februarius propter parem, Disf. 30. in Liv. n. 8.
 Dierum quinquages est Ver apud Græcos,
 Disf. 65. in Anthol. n. 5.
 Dierum quadraginta spiritio Pompeius Piratas
 delevit, Disf. 14. in Eurip. n. 9.
 Dierum anni numerum representabat digitis Iu-
 nus, Disf. 30. in Liv. n. 58. & Iuvenis trecenti
 sexaginta in lustratione exercitus Persarum,
 Disf. 53. in Thucyd. n. 8.
 Dierum plurimorum inediis aliquibus medeba-
 tur Aesclepiades medicus, Disf. 66. in Cic. n. 5.
 Dies, an mensis, quo Nemea celebrabantur,
 significetur nomine *Ἰσπυρία* Disf. 6. in An-
 thol. n. 6. Dies

- Dies, quos honorabant Veteres, Disf. 42. in Anthol. n. 1. 6. 11. 14.
- Dies letior quoddefectio erat domino, eogebatur servi illum domo colere, Disf. 42. in Anthol. n. 15.
- Dies nonaginta ebrius perseveravit Dionysius junior, Disf. 65. in Anthol. n. 39.
- Dies nuptiarum tres erant, & eorum nomina, Disf. 30. in Thucyd. n. 7.
- Dies lutos Thracas albis calcillis numerabant; nigris verò tristes, Disf. 5. in Eurip. n. 3.
- Dies quinque quomodo consecrerit Mercurius ex luce Lunæ, Disf. 33. in Virg. n. 5.
- Dies multos exercitum Xerxis aluit Pythius, & Xerxes eius filium dissecari iussit, Disf. 53. in Thucyd. n. 7.
- Dies septemdecim conflavit Carthago, quam everteretur, Disf. 21. in Virg. n. 1.
- Dies nefasta quibus diis dicata essent, Disf. 35. in Virg. n. 4.
- Dies centum vigintitres ludj celebrati sunt in Traiani reditu, Disf. 10. in Anthol. n. 10. Disf. 3. in Liv. n. 1.
- Dies septem ludos edidit Maximus in præturi filij, & quatuor millia pondo suri impendit, Disf. 3. in Liv. n. 1.
- Dies tres habebatur supplicatio ad omnia pulvinaria Deorum, Disf. 15. in Liv. n. 6. quatuor dies habita est, quum Camillus Veios cepisset, Disf. 15. in Liv. n. 6. quindecim ob res prospere gestas in Gallia a Cæsare, Disf. 15. in Liv. n. 7. Britannia adit viginti, Disf. 25. in Liv. n. 7. alijs quadraginta, & quinquaginta dies, Disf. 15. in Liv. n. 7.
- Dies duos celebratus est triumphus Pompeij, & tres Aemylj de Perseo, Disf. 17. in Liv. num. 1.
- Dies trecentos sexaginta continebat annus Romuli, Disf. 30. in Liv. n. 3. 54. trecentum quatuor, Disf. 30. in Liv. n. 54.
- Dies triginta quinque menses quidam Romuli continebant, Disf. 30. in Liv. n. 1.
- Dies quot singulis mensibus tribuerit Cæsar, Disf. 30. in Liv. n. 65.
- Dies trecentos quinquaginta quatuor continebat annus Græcorum, & Hebræorum; Numæ vero trecentos quinquaginta quinque, Disf. 30. in Liv. n. 4. 5. 64. 74.
- Dies interestres quomodo adderent Græci, & quomodo Numæ, Disf. 30. in Liv. n. 4. 5. & quomodo Cæsaris, Disf. 30. in Liv. n. 64.
- Dies unde tricenot qui menses consueverunt, & qui tricenot singulos ex Numæ constitutione, Disf. 30. in Liv. n. 5.
- Dies proximus post Calendas, Nonas, Idus ater dicebatur, & quid esset, Disf. 30. in Liv. num. 11.
- Dies candidi pro felicitas accipiantur, Disf. 30. in Liv. n. 15.
- Dies qui fasti, qui nefasti, & qui interdicti, & qui profesti, & festi dicerentur, Disf. 30. in Liv. n. 16. 17.
- Dies comitiales, comperendini, & statique essent, Disf. 30. in Liv. n. 22. 25. qui præliatos, Disf. 30. in Liv. n. 25.
- Dies feriales agebantur mense februario, Disf. 30. in Liv. n. 29.
- Dies inauspicati ob Caunensem cladem, Disf. 30. in Liv. n. 15.
- Dies quot ferie Latina continerent, Disf. 30. in Liv. num. 15.
- Dies Iusti triginta qui dicerentur, Disf. 30. in Liv. n. 26.
- Dies quinque Quinquatris celebrabantur, Disf. 30. in Liv. n. 38.
- Dies duos Decembri addidit Cæsar, Disf. 30. in Liv. n. 49.
- Dies primus anni ne proflus oriosus omen esset anni otiosissimi, licet sb omni opere cessaretur, tamen omnia opera aliquatenus administrabantur, Disf. 30. in Liv. n. 63.
- Dies quot habuerit annos, quo Cæsar annos ordinavit, Disf. 30. in Liv. n. 65.
- Dies trecentos septuaginta quatuor habebat annus Lanvinorum, Disf. 30. in Liv. n. 74.
- Dies, quo Vestalis defodiabatur, maxime insuscius habebatur, Disf. 31. in Liv. n. 6.
- Dies festi, quos in honorem Scævolæ instituit Asius, Mucius appellari sunt, Disf. 17. in Cie. num. 1.
- Dies quot celebrarentur ludj Romani, Disf. 19. in Cie. n. 2. 3.
- Dies septem, qui nominibus erratum siderum sunt insigniti, referebant eurus, qui septies metam circuibant, Disf. 30. in Cie. n. 24.
- Dies post que traginta testudines marinæ reviduit ova, que edita condiderant terrâ, Disf. 38. in Cie. n. 4.
- Dies noctibus iungebat Porcius Latro se exercens, Disf. 85. in Cie. n. 3.
- Dies piter est ater infimus, Disf. 68. in Anthol. num. 7.
- Differentia inter ambitionem, & ambitum, Disf. 88. in Cie. n. 7. inter togam candidam, qua utebantur magistratum petentes, & eam, qua utebantur ceteri Romani, Disf. 89. in Cie. n. 2.
- Differentia inter Comediam, & tragediam, Disf. 5. in Eurip. n. 4.
- Differentia inter Stoicos, & Cynicos, Disf. 84. in Anthol. n. 11. Disf. 55. in Cie. n. 4. 5.
- Differentia inter Peripateticos, & Stoicos, Disf. 51. in Cie. n. 5.
- Differentia inter Academicos, & Pyrrhonicos, Disf. 57. in Cie. n. 3. 7.
- Differentia inter Disiecticam, & artem oratoriam iuxta Zenonem, Disf. 62. in Cie. n. 7.
- Differentia inter Philosophum, & oratorem, Disf. 41. in Cie. n. 6. Disf. 44. in Cie. n. 8.
- Differentia inter Grammaticam, & Grammaticam, Disf. 6. in Cie. num. 2.
- Differentia inter carceres, & carcerem, Disf. 20. in Cie. num. 7.
- Differentia inter Urbes, & Oppida, Disf. 23. in Liv. num. 7.
- Differentia inter molam salsam Romanorum, & Græcorum, Disf. 41. in Virg. n. 9. 11.
- Differentia inter hostias, & victimas, Disf. 43. in Virg. n. 4.
- Differentia inter Scipionem bellum in Africam transferentem, & Alcibiadem Siculis bellum infere-

- inferentem, Dis. 44. in Thucyd. n. 8.
 Differentia nulla est inter mortem, & vitam, Dis. 40. in Thucyd. n. 8.
 Differentia in adhibenda aqua in sacrificijs Deorum infernorum, & Cœlestium, Dis. 28. in Thucyd. n. 5.
 Differentia inter doctum, & indoctum, Dis. 12. in Thucyd. n. 1.
 Differentia in enarrandis rebus gestis inter historicos, & poetas, Dis. 2. in Thucyd. n. 1. 2. Dis. 37. in Virg. n. 1. 4.
 Differentia inter ludum, & iocum, Dis. 80. in Anthol. oom. 3.
 Differentiam, quam facit aëio, ut cognosceret Demosthenes, Saryrus histrio versus aliquot Euripidis eum recitare iussit, & eisdem posset ipse recitavit, Dis. 87. in Cic. n. 4.
 Difficillima est ars histriionum, Dis. 13. in Cic. num. 5.
 Difficultas artis oratoriz, imperatoriz, civitatum regendarum, philosophiz, & poetice, Dis. 4. in Cic. per tot. Dis. 8. in Cic. n. 6. Dis. 13. in Cic. n. 4.
 Dignitas duobus quum Milo Crotoniensis malum detineret, extorquere valdissimi viri non potuerant, Dis. 15. in Anthol. n. 10.
 Dignitas crepantibus dominos a Servis metellam petebat, Dis. 21. in Thucyd. n. 17.
 Dignitas paucis a morte distare navigantes merito dixit Iuvenalis, Dis. 76. in Anthol. n. 3.
 Dignitas cæcis ferdas inibant Scythæ, & Reges Orientis, Dis. 26. in Thucyd. n. 4. Dis. 22. in Eurip. n. 5.
 Dignitas numerum dierum representabat Ianus, Dis. 30. in Liv. n. 58.
 Dignitas compressis pugnum esse similem Dialecticæ Zeno dicebat, Dis. 61. in Cic. o. 7.
 Dignitas compressis crepitum edentis io speciem Ræus Sardaniæ sepulcro imposita erat, Dis. 10. in Anthol. n. 4. Dis. 30. in Anthol. n. 9.
 Dignitas Cyclopi eius magnitudinem expressit Temantes, Dis. 1. in Eurip. n. 8.
 Dignitas servus oculum detrahens, io quo erat effigies Tiberij servavit dominum, Dis. 65. in Anthol. o. 18. Dis. 25. in Thucyd. n. 13.
 Dignitas Iovis Olympii Phidias inscripsit *Pastores pulcher*, Dis. 1. in Thucyd. n. 4.
 Dignitas monstrari præclarum sibi dicebant Demosthenes, & Horatius, Dis. 15. in Thucyd. oom. 2.
 Dignitas iofami admovebatur saliva mixta polvere labris, & fronti puerorum in eorum lustrationibus, Dis. 33. in Thucyd. n. 30. 31.
 Dignitas duodecim non excedebant tibi Phœnicum, quæ Gurgine dicebantur, Dis. 60. in Anthol. n. 6.
 Dignitas didicisse in canendo tibi Hyagnin ferunt, Dis. 62. in Anthol. n. 7.
 Dignitas usque dexteram involuebant sacrificantes fidei, Dis. 16. in Thucyd. n. 3. Dis. 22. in Eurip. n. 4.
 Dignitas præboit Isis, non mammam oorrens filium Malsandri, Dis. 33. in Virg. n. 6.
 Dignitas Herculi amputavit Leo Nemeæos, qui sepulchrum est addito desuper Leone, Dis. 32. in Anthol. n. 10.
 Dignitas magna angorum, Dis. 19. in Liv. n. 14.
 Dignitas Regum in Europâ a Romano constituta est, Dis. 21. in Liv. n. 1.
 Dignitas iudicium, Dis. 26. in Cic. n. 1. 2.
 Dignitatem maximam apud Syrios secundam Regem habebat Sacerdos Herculis Tyrij, Dis. 21. in Virg. n. 1.
 Dignitatem significat purpura, listores, fasces, secures, Dis. 22. in Liv. o. 11.
 Dignitates natæ humiles insolentiores sunt, quàm qui illis innotriti sunt, Dis. 78. in Anthol. nom. 5. 6.
 Dignitatis secundum post oratores gradum obtinebant Iorisconsulti, Dis. 40. io Cic. n. 1.
 Dignos quia præterest Plutus, & indignis divitiis largitur, fingitur claudus, Dis. 33. in Anthol. n. 2.
 Dij cur mensas Aethiopum accedere dicantur ab Homero, Dis. 10. in Eurip. n. 4.
 Dij *ταλαυατοι*, vel *αὐτοπλάται* quos Latini Averruncos vocant, Dis. 17. io Eurip. n. 6. Dis. 18. in Eurip. n. 4.
 Dij veniam non dant ijs, qui in supplices peccaverunt, Dis. 22. in Eurip. n. 15.
 Dij, qui somnia mittere potabantur, Dis. 19. in Eurip. n. 8. 16.
 Dij nunquam consensescunt, ideo fingitur, quod Hebe ipsis ad pocula ministraret, Dis. 7. in Anthol. n. 2.
 Dij Iudices inter Minervam, & Neptunum, coinam Atica obtinere dehebat, decreverunt ei, qui rem utiliore prouduxisset, Dis. 25. in Eurip. n. 2.
 Dij, quinnocum homines fuerunt, humanis vitis caruerunt, Dis. 57. in Anthol. n. 7.
 Dij quum celebrarent solemne convivium Minerva tibi cecinit, sed irrita est a Iunone, & Venere, Dis. 61. in Anthol. n. 2.
 Dij appellati sunt *ἑσπες* currendo, Dis. 72. in Anthol. o. 1. Dis. 7. io Eurip. n. 8.
 Dij irabant per Stygum paludem, Dis. 83. in Anthol. n. 8. & si falsum iurassent, privabantur annum, & aliquos dies ambrosia, & oestare, Dis. 83. in Anthol. o. 10.
 Dij aliquorum animalium speciem induisse dicebantur, ideo ea non immolabantur, Dis. 23. in Anthol. n. 5.
 Dij omnes an Cælum habitent, Dis. 23. in Anthol. n. 7. 8.
 Dij omnes dona tribuerunt feminæ a Vulcano efformatæ, ideo Pandora est appellata, Dis. 15. in Anthol. n. 4. Dis. 16. in Eurip. n. 1.
 Dij alij sunt superi, alij inferi, alij medioximi, Dis. 23. in Anthol. n. 6.
 Dij Samothracum colebantur arcanis sacris, & qui essent, Dis. 38. in Anthol. n. 1.
 Dij concedebant initiis mysterijs Cereris omnia, quæ petebant, Dis. 39. in Anthol. n. 8.
 Dij, qui coniungebantur templis, & statuis, Dis. 44. in Anthol. n. 1.
 Dij duodecim maiores, Dis. 44. in Anthol. n. 5.
 Dij in se ipsis habent gaudium non extrinsecus accersita, Dis. 47. in Anthol. n. 8.

- Dij, quibus dicæe erant palæstre, Difs. 16. in Thueyd. n. 7. Difs. 17. in Thueyd. n. 2.
- Dij multi, quos colebant Veteres, Difs. 18. in Thueyd. n. 9. 10.
- Dij Averuncæ qui sint, Difs. 19. in Thueyd. num. 5. Difs. 17. in Eurip. n. 6. Difs. 18. in Eurip. n. 4.
- Dij puniverunt eos, qui templa violarunt, Difs. 15. in Thueyd. n. 10. 11.
- Dij, qui præerant nuptijs, Difs. 19. in Thueyd. num. 2. erant quinque, Difs. 19. in Thueyd. num. 3. 5. coningales appellabantur, Difs. 19. in Thueyd. n. 5. illis sacrificabatur Porcus, Difs. 19. in Thueyd. n. 11.
- Dij si nascerentur, in Conio nascerentur, Difs. 40. in Thueyd. u. 1.
- Dij, qui *ἄγῶν* dicebantur, manibus, & pedibus carebant, Difs. 46. in Thueyd. u. 6.
- Dij etiam satis obnoxij sunt, Difs. 8. in Virg. num. 3. 4. Difs. 11. in Virg. n. 2. Difs. 17. in Virg. n. 2.
- Dij, quos advexerat Aeneas, colebantur in templo non præcol a foro, & sedentes hastas manibus tenebant, Difs. 15. in Virg. n. 4.
- Dij Magni vocabantur, quorum sacra Chryse dedit Dardanio, Difs. 15. in Virg. n. 5. Penates, Difs. 16. in Virg. u. 4.
- Dij Penates qui essent, Difs. 16. in Virg. n. 3. & seqq.
- Dij Penates sunt Penates, Difs. 16. in Virg. num. 6.
- Dij non irascuntur, Difs. 19. in Virg. n. 11.
- Dij, qui in plerisque civitatibus colebantur, Difs. 13. in Virg. n. 6. Difs. 14. in Virg. num. 1. 2. Indigenæ appellabantur, Difs. 14. in Virg. n. 5. placabantur, quoniam alicui regionis bellum inferrebat, Difs. 14. in Virg. num. 5. 6.
- Dij gentium nihil aliud erant, quam partes Mundi, & elementa, Difs. 15. in Virg. n. 2.
- Dij, qui perturbationibus humanis efficiuntur, cuius generis sint, Difs. 36. in Virg. n. 2. 3.
- Dij vocantur etiam post obitum manes, Difs. 36. in Virg. u. 4.
- Dij, qui fulmina iaculantur, Difs. 40. in Virg. num. 5. 8.
- Dij gaudent honoribus hominum, Difs. 41. in Virg. num. 16.
- Dij Magni vocabantur Iuppiter, Iuno, & Minerva, & Penates, quibus consecrati erant Iudi Romani, Difs. 18. in Cie. n. 6.
- Dij, quos precabantur iudices, ut se perderent, si peierant, Difs. 16. in Cie. u. 8. *Vide. Djs.*
- Dipolia appellabantur quædam sacrificia, Difs. 22. in Anthol. n. 7.
- Djs gentium antiquior Muses, Difs. 14. in Clid. num. 1.
- Dijs templa non dedicabant Persæ, Difs. 69. in Anthol. n. 1. Difs. 19. in Liv. n. 6.
- Dijs victimarum ullam partem Persæ comburent, Difs. 69. in Anthol. n. 1.
- Dijs duodecim ætæ Athenis constitutæ erant, Difs. 18. in Eurip. u. 4.
- Dijs convocation vestes pictæ, Difs. 15. in Eurip. num. 20.
- Dijs æquabantur triumphantes apud Romanos, Difs. 15. in Eurip. n. 20. Difs. 19. in Liv. n. 1.
- Dijs alij cur separatam esse Plutonem dicant, Euripides, Difs. 7. in Eurip. n. 8. Difs. 9. in Eurip. u. 1.
- Dijs ex ætæ adolenti unde originem habuerint, Difs. 15. in Anthol. n. 7.
- Dijs gratiores sunt victimæ mites, quam feroces, Difs. 11. in Anthol. n. 8.
- Dijs Orbem terrarum dividitibus quomodo Rhodus Soli contigerit, Difs. 16. in Anthol. n. 8. Attica obigit Minerva, & Vulcano, Difs. 15. in Eurip. n. 2.
- Dijs sacrificabant Veteres, quotiescumque carnes comedebant, aut vinum hibeant, Difs. 35. in Anthol. num. 4.
- Dijs preces quomodo facienda, Difs. 41. in Anthol. n. 3. & seqq. & n. 9. & de quibus, Difs. 19. in Virg. n. 7.
- Dijs sacrificabant Veteres, quoniam primum barbari tudebant, Difs. 41. in Anthol. num. 1. 11. 14.
- Dijs terrestribus, & infernis tantum nocturnæ, & occultæ sacra celebrabantur, Difs. 48. in Anthol. num. 2.
- Dijs, & nobis communes sunt virtutes, Difs. 49. in Anthol. n. 5.
- Dijs pares habebantur victores in sacris certaminibus, Difs. 15. in Thueyd. n. 3.
- Dijs cubi figura præcipuè dicabatur, Difs. 46. in Thueyd. n. 4.
- Dijs ipsi imperant amor, Difs. 8. in Virg. u. 1.
- Dijs quare tribuantur arma, & curus, Difs. 15. in Virg. n. 4. & seqq. Difs. 16. in Virg. u. 2. & seqq. n. 7. corpus quoddam æthereum attribuitur, Difs. 16. in Virg. u. 7.
- Dijs indeciperet fingant poetæ, tamen servant præcepta artis, Difs. 14. in Virg. per. opt.
- Dijs color albus grandissimus, Difs. 41. in Virg. num. 4. 15.
- Dijs grandissimæ hostiæ sunt oves propter mansuetudinem, Difs. 43. in Virg. n. 5.
- Dijs cælestibus quum sacrificabatur, victimæ eorum retro adducebantur, ut eorum spectaret facies, secus si Inferis, Difs. 44. in Virg. num. 7. 10.
- Dijs templa, & aras primi constituerunt Metropi, & Phoroneus, Difs. 19. in Liv. n. 4.
- Dijs inferis fossæ, & Megara, id est, ædes tribuebantur, Difs. 19. in Liv. n. 6.
- Dijs cælestibus meridiem attribuebant Aegyptij, Difs. 19. in Liv. n. 12.
- Dijs gratias agere coacti sunt Romani pro tot millibus civium interfectis, a Casare, Difs. 15. in Liv. n. 7.
- Dijs dicæbantur dona populorum victores postquam triumphassent, Difs. 18. in Liv. n. 4. Difs. 19. in Liv. n. 7.
- Dijs quanta dona offerrentur triumphantibus, Difs. 19. in Liv. n. 7.
- Dijs Cælestibus propter imparem numerum dierum, Ianuarius, octi consecratus; Februarius propter pacem Inferis, Difs. 30. in Liv. u. 8.
- Dijs superis, primum mensis diem; secundum verò Inferis dicantur, Græci, Difs. 30. in Liv. num. 14.

- Dijæ inferis expleationes sunt, *Dis.* 30. in *Liv.* num. 28.
- Dijæ inferis sacrificari aquâ aspergebantur; superis sacrificari abluebantur, *Dis.* 28. *sub* Dio quasdam preces peragebant magistratum petentes, *Dis.* 19. in *Liv.* n. 9.
- Dijæ templa constituit Ianus, *Dis.* 30. in *Liv.* num. 55.
- Dijæ grata est castitas, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 126.
- Dijæ omnibus, non solum Vetræ supplicabant Vestales pro salute Imperij, *Dis.* 35. in *Liv.* num. 12.
- Dijæ Penatibus scilicet Jovi, Iunoni, & Minervæ, *ante* qui Magni Dij appellabantur, consecrati erant Iudi Romani, *Dis.* 18. in *Cic.* n. 6.
- Dijæ Samothracibus tres ara in circulo constituta, *Dis.* 10. in *Cic.* n. 11. *Vide* *Dei. Deo. Deum. Dij.*
- Diluvij metu montes habitabant antiquitus, *Dis.* 34. in *Thucyd.* n. 3.
- Diluvio, ac tempescere factum est mare inter Europam, & Africam, *Dis.* 34. in *Thucyd.* n. 2.
- Diluvio Deucalionæo Aetna demersa non est, *Dis.* 34. in *Thucyd.* n. 4.
- Diluvio demersum iri Orbem terrarum tradit Berosus, quum omnia sidera in Capricorno convenerint, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 80.
- Diluvium ogygium quando contigerit, *Dis.* 36. in *Anthol.* num. 4. *Dis.* 5. in *Thucyd.* n. 1.
- Diluvium universale contigit, antequam Ninus regnare coepit centumquingentesidos annos, *Dis.* 5. in *Thucyd.* n. 2.
- Diluvium post Noëmus vltimæ, & vltimæ repertum, *Dis.* 9. in *Thucyd.* n. 5.
- Diluvium fuisse hiemem anni magni quidam opinati sunt, *Dis.* 53. in *Thucyd.* n. 11.
- Diluvium ogygium quod præcessit, tempus obscurum dicitur, quod inter illud, & Olympiades est, fabulosum nuncupatur, *Dis.* 8. in *Cic.* num. 4.
- Dimensum mensura, quæ servia dabatur, *Dis.* 3. in *Thucyd.* n. 7. *Dis.* 47. in *Thucyd.* n. 6.
- Dimidium dumtaxat capere poterant Orbi ex testamento eorum, qui proximi non essent, *Dis.* 19. in *Anthol.* n. 1.
- Dimidium navium occultantes Thersyllus, & Chabrias hostes ad prælium evocant, *Dis.* 9. in *Liv.* n. 9.
- Dimidium toni esse hemitonium falsò dixit Aristoxenus, *Dis.* 75. in *Cic.* n. 4.
- Dinarchus orator, *Dis.* 75. in *Cic.* n. 6. tempore Demosthenis floruit, *Dis.* 11. in *Cic.* num. 5.
- Dinarchus Muniendum Macedonibus, & Casandro tradidit, *Dis.* 33. in *Cic.* n. 6.
- Dinias pictor ignobilis, *Dis.* 48. in *Cic.* n. 5.
- Dinolochi maris visus est filius coronatus, qui mox Olympici victor fuit, *Dis.* 19. in *Europ.* num. 5.
- Dio, quam Syrus liberasset & Dionysio, a suis civibus est interfecit, *Dis.* 10. in *Europ.* n. 22.
- Dio Syrus filius a Platone edoctus non deterritus est Luna defectu, ne Dionysium interficeret, *Dis.* 10. in *Thucyd.* n. 16.
- Dio Chrysostomus afflictae Troiam captam non fuisse, nec victores emissa Græcos, sed Troianos, *Dis.* 16. in *Europ.* n. 12. & seqq.
- Dis.* 14. in *Liv.* n. 2.
- sub* Dio quasdam preces peragebant magistratum petentes, *Dis.* 19. in *Liv.* n. 9.
- Dio Chrysostomus rhetorica, an philosophus sit, *Dis.* 64. in *Cic.* n. 4. *Vide* *Dion.*
- Diocles Papatheus historicus, *Dis.* 13. in *Liv.* n. 6.
- Diocles mathematicus, *Dis.* 7. in *Cic.* n. 2.
- Diocletianæ Thèræa vernitæ, & decenta solâ habuerant, *Dis.* 3. in *Liv.* n. 1.
- Diocletianum purpurâ solâ Imperatorum distinguebatur a privatorum vestibus, *Dis.* 22. in *Liv.* n. 25.
- Diocletianus an primus calceos gestaverit gemmis, & auro ornatos, & principatus insigne esse voluit, & nunquam Deum se adorari voluit, *Dis.* 22. in *Liv.* n. 25. 26. *Dis.* 24. in *Cic.* num. 4.
- Diocletianus imperio sese abdicavit, *Dis.* 1. in *Cic.* num. 3.
- Diodorus Dialecticus pudore interijt, *Dis.* 12. in *Virg.* n. 7. *Dis.* 66. in *Cic.* num. 2.
- Diodorus vacillatorem doloris, & virtutem esse summum hominem censuit, *Dis.* 45. in *Cic.* n. 8.
- Diodorus Dialecticus mortum negabat, *Dis.* 66. in *Cic.* n. 2. *Dis.* 83. in *Cic.* n. 10.
- Diodorus Peripateticus Critolao successit, *Dis.* 66. in *Cic.* num. 2.
- Diogenes Cynicus Iseus versus seditavit, *Dis.* 40. in *Anthol.* num. 2.
- Diogenes Herculi comparatur, *Dis.* 8. in *Anthol.* num. 1.
- Diogenes Apolloniatus existimavit summum Deum esse ætrem, *Dis.* 68. in *Anthol.* n. 10.
- Diogenes Cynicus Iuvenem unguentis delibatum, & equo insidentem Hippopotamum vocavit, & alium habentem barbam densam dixit accusare naturam, quod non feminem, sed virum fecerit, *Dis.* 42. in *Anthol.* n. 7.
- Diogenes quis responderet, quum ei dicerent insinatos locum honoratorem apud Inferos habere, *Dis.* 39. in *Anthol.* n. 14.
- Diogenes nullum secretum habuit, *Dis.* 21. in *Thucyd.* n. 4.
- Diogenes servus fuit, *Dis.* 21. in *Thucyd.* n. 7.
- Diogenes quid responderet Alexandro offerenti se datum, quicquid peteret, *Dis.* 81. in *Anthol.* n. 22.
- Diogenes Xenodia domini sui Liberos sine excusis ambulare assuefecit; ipse nudis pedibus solum calcabat, *Dis.* 24. in *Cic.* n. 3.
- Diogenes unus ex tribus legatis Romam missis oratione Messio comparatur, *Dis.* 41. in *Cic.* n. 4.
- Diogenes auctor Cynicorum, *Dis.* 55. in *Cic.* n. 5.
- Diogenes negabat animalia carere ratione, *Dis.* 38. in *Cic.* n. 2.
- Diogenes dialecticum docuit Carneadem, *Dis.* 63. in *Cic.* n. 7.
- Diogenes inritos æres liberales pronuntiavit, *Dis.* 80. in *Cic.* n. 5.
- Diogenes Babylonius dolori viæ Stulco factus est Epicureus, *Dis.* 83. in *Cic.* n. 8.
- Diogeus canis nomen inditum est, & quare, *Dis.*

- Difs. 84. in Anthol. num. 5. 6.
 Diogeni Arsitippum Horatius anteponit, Difs. 84. in Anthol. n. 11.
 Diogenis diſſa, & ſaſa, Difs. 84. in Anthol. n. 7. 8. 10. 17.
 Diogenis in honorem convivis Athenis celebrabantur, Difs. 23. in Thucyd. n. 2.
 Diogenis diſſum, quum Demofthenes in erupionem ire recuſaret, Difs. 47. in Thucyd. n. 3. Difs. 34. in Cic. n. 6.
 Diomedes detroditur certamen cum Glaucopropter hoſpiciū, Difs. 12. in Eurip. n. 3.
 Diomedes exulavit poſt bellum Troianum, Difs. 16. in Eurip. n. 29.
 Diomedes an inſtituerit Pythia, Difs. 3. in Anthol. n. 6.
 Diomedes Throas Rex prſtigatus eſt ab Hercule, Difs. 7. in Anthol. n. 13.
 Diomedes ſuperavit ſacrificante Aeneā, qui caput, & faciem velavit, Difs. 9. in Anthol. n. 9.
 Diomedes condidit Arpos, Difs. 35. in Thuc. n. 4.
 Diomedes ante Aream venit in Italiam, Difs. 5. in Virg. 8.
 Diomedes, & Ulyſſes varum Palladium non abſtulerunt, Difs. 55. in Virg. n. 6.
 Diomo rem divinam Herculi ſolentem canis rapuit femora; inde locus diſtus Cynofarges, Difs. 84. in Anthol. n. 6.
 Dion quanto tempore ſtellas errantes ſimul in eundem locum reſtitu putaverit, Difs. 53. in Thucyd. n. 15.
 Dion Philoſophus Academicus, Difs. 65. in Anthol. n. 25. *Vide. Dio. Dionum.*
 ex Dione, & love nata eſt una Venus, Difs. 19. in Anthol. n. 4.
 Dionem ad evertendam Dionyſij tyrannidem impulit Plato, Difs. 9. in Cic. n. 12.
 in Dionem varſus compoſuit Plato, Difs. 40. in Anthol. n. 3. *Vide. Dio. Dione.*
 Dionem Chryſotomum Traianus ſecum per urbem curru ducebat, Difs. 10. in Cic. n. 4.
 Dionyſi, & Ofiridis nomine idem nomen ſignificetur, Difs. 39. in Anthol. n. 6. Difs. 44. in Anthol. n. 7. Difs. 45. in Anthol. n. 8. Difs. 46. in Anthol. n. 8. Difs. 48. in Anthol. n. 7. Difs. 75. in Anthol. n. 2.
 Dionyſi quot fuerint, Difs. 45. in Anthol. n. 6. Difs. 48. in Anthol. n. 3.
 Dionyſij Halicarſaſſei debile eſt argumentum, quo probare vult Romanos a Grecis originem ducere, Difs. 6. in Anthol. n. 12. Difs. 75. in Thucyd. n. 10.
 Dionyſij tyrannidem ad everteret, Dionem impulit Plato, Difs. 9. in Cic. n. 12.
 Dionyſij Imperium adamante vinciri dicebatur, Difs. 78. in Anthol. num. 3. Difs. 86. in Anthol. n. 7. Difs. 1. in Liv. num. 1.
 Dionyſijs celebrabatur eſtramen tragicorum poſtarum, Difs. 6. in Eurip. n. 4. Aſchyli nomen vocabatur, Difs. 6. in Eurip. n. 4.
 Dionyſium Halicarſaſſum graviorem Livodicit Glareanus, Difs. 39. in Thucyd. n. 3.
 Dionyſius junior, quum nonaginta dies ebrius perſeveraſſet, oculos amiſit, Difs. 65. in Anthol. n. 29.
 Dionyſius Athenienſes imitans congiarum ſecum diem celebravit, & auream coronam propoſuit, qui primus congiarum biberet, Difs. 14. in Anthol. n. 9.
 Dionyſius licet multis opibus abundaret, a paucis regno pulſus eſt, Difs. 25. in Anthol. n. 7.
 Dionyſius capite damnavit unum ex duobus, qui in convivio in ipſum maledixerant, alterum verò abſoluit, & quare, Difs. 65. in Anthol. num. 19.
 Dionyſius quot milites, & quot triremes habuerit, Difs. 33. in Thucyd. n. 5.
 Dionyſius quum malos verſus faceret, tamen letabatur, quum laudarent illos, Difs. 42. in Thucyd. n. 7.
 Dionyſius iunior ad docendam Grammaticam ſeculoriz, Difs. 78. in Anthol. n. 3. Difs. 18. in Eurip. n. 13.
 Dionyſius eſſeſus e folio nullum amicum invenit, qui eum miſereretur, Difs. 79. in Anthol. num. 3.
 Didnyſius ſeſtor reprehendit Dionyſium iuniorem, quod opibus nullum amicum ſibi comparavit, Difs. 79. in Anthol. n. 7. Difs. 32. in Thucyd. n. 9.
 Dionyſius iunior credebat illis, qui dicebant ea, quæ vomera, dulciora eſſe melle, Difs. 45. in Thucyd. n. 7.
 Dionyſius coluit Philoxenum, Difs. 3. in Eurip. num. 10. Difs. 72. in Cic. num. 6.
 Dionyſius a Dion ſublatuſ eſt, Difs. 10. in Eurip. num. 22.
 Dionyſius tyrannus gaudio interijt, Difs. 12. in Virg. n. 7.
 Dionyſius Corinthis ſcripſerunt Lacedæmonij Philippo, ut illi minarentur, Difs. 30. in Virg. n. 4.
 Dionyſius viſites Carthaginienſes nonniſi magnâ mercede liberavit, Græcos autem ſine pretio dimiſit, Difs. 9. in Liv. n. 8.
 Dionyſius ſibiſ equis vehebat, Difs. 28. in Liv. num. 5.
 Dionyſius Platoni auriga miniſterium præbuit, Difs. 9. in Cic. num. 12.
 Dionyſius neminem Platone cariorem habuit, deinde iniurijs aſſecit, Difs. 64. in Cic. n. 6. Difs. 68. in Cic. num. 5.
 Dionyſius Phaſelites tradis Nicaædrum Colophonum ex Acrolia eſſe, Difs. 75. in Cic. n. 1.
 Dionyſodorus dicitur ab Inferis epistolam miſiſſe qua docebat diſtantiâ centi terræ a ſuperficie, Difs. 8. in Eurip. n. 8.
 Dionyſodorus diſediacum maximè excoluit, Difs. 60. in Cic. n. 1.
 Dionyſum Deum eſſe quam pernegaret Lyeurgus, & vires ſuccideret, ſibi tibias amputavit, Difs. 13. in Anthol. n. 1.
 Dionyſum Indi appellant Bacchum, Difs. 45. in Anthol. num. 8. *Vide. Bacchum.*
 Diopi generi tibiærum, Difs. 60. in Anthol. n. 8.
 Dioſcoridem nonquam nominavit Plinius, a quo multa deſumpſit, Difs. 3. in Cic. n. 3.
 Dioſcorides Plinio in exponendis ſimplicium medicamentorum naturis anteponendus, Difs. 46. in Cic. num. 8.
 Dioſcotides multa unguenta ſanitatiſ tuende cau-

- causâ recensuit, Disf. 34. in Anthol. n. 4.
 Dioscorides pnen, Disf. 69. in Anthol. n. 1.
 Diotima quibuldam sacrificijs pntem impenden-
 tem distulisse fertur, Disf. 14. in Thucyd. n. 7.
 Diphtheræ tragediarum, Disf. 6. in Eorip. n. 17.
 Dignophilatru onus apud Athenens appellatur
 ἀντιφιλάτρων Ulianus, & quare, Disf. 7. in
 Anthol. n. 4.
 Dipœnis statuaris ignobilis, Disf. 48. in Cic.
 num. 5.
 Discebant Vestales sacrorum disciplinam decem
 annos, Disf. 31. in Liv. n. 5.
 Discendi causâ perigrinari improbabile antiquis
 videbatur, Disf. 3. in Thucyd. n. 8.
 Discendi causâ Pythagoras quatuor regiones, &
 quatuor præceptores adierit, Disf. 9. in Thucyd.
 n. 6. Disf. 14. in Cic. n. 4. Disf. 43. in
 Cic. num. 2. Democritus, Disf. 9. in Thucyd.
 n. 6. Disf. 14. in Cic. num. 4. Disf. 43. in
 Cic. n. 5. Plato, Disf. 9. in Thucyd. n. 6. Disf.
 14. in Cic. n. 4.
 Discendi studium vehemens in aliquibus, Disf.
 92. in Cic. n. 1. 2.
 Discendum Demosthenem Quintilianus censet,
 Disf. 86. in Cic. n. 6.
 Discendum mori se optavit Solon, Disf. 9. in
 Eorip. n. 5. Disf. 92. in Cic. n. 2.
 Discere quæ præclarum docebatur Romæ libe-
 rum hominem, ea ducere turpe erat, Disf. 21.
 in Thucyd. n. 7.
 Discere filios artem si parentes non curassent,
 eos alere non tenebantur, Disf. 27. in Thucyd.
 n. 3.
 Discere quod oporteat mathematicas discipli-
 nas, ut intelligantur, ita appellare sunt, Disf.
 7. in Cic. n. 5.
 Disci argentei inscriptio Delphico Apollini sa-
 crati a Baccho, Disf. 46. in Anthol. n. 1.
 Discenda vita pro solutâ luxa usurpatur frequen-
 ter a Seneca, Disf. 13. in Thucyd. n. 5.
 Disciplinâ homo omnia discit, & sine eâ nihil
 scit, Disf. 52. in Anthol. n. 2. Disf. 7. in Liv.
 num. 5.
 Disciplina Lacedæmoniorum quamdiu vige-
 rit, Disf. 10. in Liv. n. 3. a Lyfandro dissolu-
 ta est, Disf. 51. in Anthol. n. 9. Disf. 27. in
 Thucyd. n. 8. Disf. 10. in Liv. n. 3.
 Disciplina popolorum corrumpitur, quam ipsi
 æmulum non habent Disf. 56. in Thucyd. n. 10.
 Disf. 1. in Liv. n. 2. & seqq. Disf. 2. in Liv. n. 2.
 & seqq.
 Disciplina corrumpitur navigatione, Disf. 76.
 in Anthol. n. 12. 13.
 Disciplina augurum quam levam, & quam dexte-
 ram partem designarit, Disf. 19. in Liv. n. 8.
 Disciplina artes ad vitam necessarias primus ho-
 mo non didicit, sed nature vi, Disf. 30. in
 Cic. num. 3.
 Disciplina nulla est, quæ non habeat aliquid
 iucunditatis, Disf. 60. in Cic. n. 1.
 Disciplinæ deberi virtutem ut ostenderet Ly-
 curgus, quid fecerit, Disf. 53. in Anthol. n. 6.
 Disciplinæ sine longâ indagatione non compa-
 rantur, Disf. 56. in Anthol. n. 1.
 Disciplinæ causâ adierunt Aegyptios, Phœnices,
 Chaldaeos, Indos Pythagoras, Democritus
 Plato, Disf. 9. in Thucyd. n. 6. Disf. 14. in
 Cic. n. 4. Disf. 43. in Cic. n. 2. 5.
 Disciplinæ servantissimi fuerunt Romani quam-
 diu stetit Carthago, secus eâ evetâ, Disf. 12.
 in Thucyd. n. 7. Disf. 56. in Thucyd. n. 6.
 Disf. 2. in Liv. n. 1. quandiu ea viguerit, Disf.
 19. in Liv. n. 4.
 Disciplinæ mathematicæ. *Vide. Mathematica di-*
sciplina.
 Disciplinæ, quæ ad mores pertinet, conditor
 habetur Socrates, Disf. 45. in Cic. n. 5.
 Disciplinæ omnes necessariæ sunt oratori, Disf.
 13. in Cic. n. 4. Disf. 61. 62. 78. in Cic. per
 totas.
 Disciplinæ omnes eadem fere ætate floruerunt,
 Disf. 67. in Cic. Disf. 68. in Cic. per tot.
 Disciplinæ nullius ignarus erat Antonius orator,
 & tamen expertus habebatur, quia eas dissu-
 labat, Disf. 17. in Cic. n. 5. Disf. 80. in Cic. n. 3.
 Disciplinæ Andronici bistrionis se tradidit De-
 mosthenes, Disf. 87. in Cic. n. 4.
 Disciplinam Romanorum corripuit Paetronio-
 rum ludicrum, Disf. 18. in Anthol. n. 5.
 Disciplinam sacrorum Romani ab Etruscis ac-
 ceperunt, Disf. 1. in Liv. n. 2.
 Disciplinam militarem corrupit Sylla, ut mili-
 tibus ad omne facinus uti posset, Disf. 4. in
 Liv. n. 7. Disf. 2. in Cic. n. 7. Manlius, Disf.
 12. in Liv. n. 3.
 Disciplinam Romanorum corripuit Marcellus,
 Disf. 12. in Liv. n. 3. Disf. 12. in Liv. n. 4. Disf.
 14. in Liv. n. 14.
 Disciplinam Sacrorum Vestales decem annos
 discabant, & decem alios docebant, Disf. 31.
 in Liv. n. 5.
 Disciplinam augurum tenebat Romulus, quæ
 multa libris continebatur, Disf. 36. in Cic.
 num. 12.
 Disciplinam nullam animos ignorasse Plato exi-
 stimabat, antequam in corpus descenderent,
 Disf. 57. in Cic. n. 1.
 Disciplinam militarem discunt in quibus exer-
 centur, Disf. 84. in Cic. n. 1.
 Disciplinarum studis sunt remedium intempe-
 rantie, Disf. 57. in Anthol. n. 6.
 Disciplinarum prout quisque numerum existimabat,
 Musarum etiam numerum fingebat, Disf. 19.
 in Virg. n. 6.
 Disciplinarum omnium inventrices Athenæ as-
 fuerint Disf. 4. in Thucyd. num. 1. Disf. 9. in
 Thucyd. n. 3. & seqq. Disf. 13. in Cic. n. 6.
 Disf. 14. in Cic. per tot. Disf. 15. in Cic.
 per tot.
 Disciplinarum ἐκκαλεσθῆναι didicerat Epipha-
 nes, quum decimo septimo anno ætatis mor-
 tuus fuisset, Disf. 78. in Cic. n. 3.
 Disciplinas omnes quod Eratosthenes tenebat,
 Beta est appellatus, Disf. 78. in Cic. n. 2.
 Disciplinis omnibus insignis fuit Manilius Sena-
 tor nullo doctore usus, Disf. 68. in Cic. n. 3.
Vide. Liberales artes. Liberales discipline.
 Disciplinis omnibus operam dedit Pythagoras,
 Disf. 43. in Cic. n. 3.
 Disciplinæ perdiscendis ætatem impedimento
 esse

- esse non putabant Prisci, *Diss.* 64. in *Cic.* n. 1.
Vide. Artes. doctrina. Scientia.
- Discipuli magistris in Quinquaginta mercedem exolebant, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 39.
- Discipuli Carnedis evadebant magistri aliorum, *Diss.* 63. in *Cic.* n. 6.
- Discipulis præcipiebat Pistor, ut non in non laborarent, sed in magnis, *Diss.* 21. in *Anthol.* n. 4. *Diss.* 20. in *Liv.* n. 1.
- Discipulis præceptores apud Barbaros philosophiam, qualiter acceperant, tradebant, *Diss.* 15. in *Cic.* n. 2.
- Discipulis scripta non reliquerunt Socrates, Pythagoras, & Carneades, *Diss.* 63. in *Cic.* n. 8.
- Discipulos Atheniensem esse Magistrum aliorum dixit Ilocraty, *Diss.* 64. in *Cic.* n. 2.
- Discipulum Iovis Minorem fuisse tradit Homerus, *Diss.* 5. in *Cic.* n. 4.
- Discipulus Marjæ Olympus, non pater, *Diss.* 62. in *Anthol.* n. 7.
- Discordia an effecerit societatem humanam, *Diss.* 3. in *Thucyd.* n. 20.
- Discordia semper est inter coniuges, *Diss.* 15. in *Anthol.* n. 18. 19.
- Discordia mundum dissolvit, *Diss.* 20. in *Anthol.* num. 4.
- Discordia inter Cives Romanos quando ceperit, *Diss.* 12. in *Liv.* n. 7.
- Discordia non invitata ad nuptias Thetidis, & Pelei aureum pomum proiecit, *Diss.* 27. in *Virg.* n. 5.
- Discordiam multa mala parere, ut admoneretur omnes, pectus erat Marjyas in templo Concordiæ, *Diss.* 61. in *Anthol.* n. 8.
- Discordias innumerabiles sustulit Cicero, quum auctor fuit, ut decretum fieret, ne quis prætorum meminisset, *Diss.* 6. in *Thucyd.* num. 23.
- Discordijs Mundus coniunctus est, *Diss.* 3. in *Thucyd.* n. 10.
- Disertos vidisse multos, eloquentem neminem dixit M. Antonius, *Diss.* 11. in *Cic.* n. 2.
- Dispositionem in M. Antonio laudat Tullius, *Diss.* 17. in *Cic.* n. 5.
- Dispositione Socratis commotus Euryphron ab accusatione patriæ desistit, *Diss.* 56. in *Cic.* n. 7. Anytus ipsum capitis iudicio arcessivit, *Diss.* 56. in *Cic.* n. 7.
- Disputationes Stoicorum de sapientia non inuiciles sunt, *Diss.* 78. in *Cic.* n. 4.
- Disputatorem subilem non oratorem putat Cicero Demetrium Phalarum, *Diss.* 47. in *Cic.* num. 4. *Diss.* 53. in *Cic.* n. 1.
- Dissimilitudo morum efficit, ut aliorum facta improbenur, *Diss.* 3. in *Eurip.* n. 1.
- Distantia Siciliæ ab Italia, *Diss.* 33. in *Thucyd.* num. 9.
- Distantia a medio Mundi est altitudo, *Diss.* 48. in *Thucyd.* n. 14.
- Distantia, quam excedere negat motum Seneca, *Diss.* 48. in *Thucyd.* n. 20.
- Distantia centri Tetra a superficie, *Diss.* 8. in *Eurip.* n. 8.
- Distingui servos vestre decretum fuit, *Diss.* 30. in *Thucyd.* n. 9.
- Ditem Patrem Galli auctorem suum ferebant, *Diss.* 1. in *Liv.* n. 2. *Diss.* 17. in *Liv.* n. 1.
- Dichyrambos scripsit Plato, *Diss.* 1. in *Eurip.* num. 5.
- Diis sacra erat cupressus, & quia succisa non regerminat, foveis adhæbatur, *Diss.* 32. in *Anthol.* n. 8. *Diss.* 25. in *Thucyd.* n. 6.
- Diis dona non sunt divitiæ, sed Solis, qui gignit anrum, *Diss.* 26. in *Anthol.* n. 9.
- Distissimi Atheniensem quare Pentacosiomedimni vocarentur, *Diss.* 47. in *Thucyd.* n. 1.
- Diva superba merito appellatur Victoria, *Diss.* 28. in *Liv.* n. 8.
- Diversitas vitæ, & morum efficit, ut aliorum facta, & scripta improbenur, *Diss.* 3. in *Eurip.* num. 2.
- Dives est non qui multa possidet, sed qui paucis indiget, *Diss.* 32. in *Thuc.* n. 10. *Vide. Divites.*
- Dividentibus Dijs Orbem terrarum Rhodius obigit Soll, *Diss.* 26. in *Anthol.* n. 8. Attica obigit Minerva, & Vulcano, *Diss.* 25. in *Eurip.* n. 2.
- Dividere copias Datis fundebant Cræci, quod optimam consilium erat, *Diss.* 52. in *Thucyd.* num. 50.
- Dividere significat Idæus ætusco sermone, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 9.
- Divina ultio dicitur Adrastæ, *Diss.* 30. in *Eurip.* n. 8. *Diss.* 18. in *Eurip.* n. 13.
- Divina primi Caretes contemplati sunt: ideo Iovem nutritæ dicuntur, *Diss.* 8. in *Anthol.* num. 5. 6.
- Divina res fabulis explicatur iuxta Salustium, *Diss.* 5. in *Eurip.* n. 2.
- Divine Providentiæ pars est fortuna, *Diss.* 78. in *Anthol.* n. 1. *Diss.* 80. in *Anthol.* n. 5. 9.
- Divine Providentiæ opinio est fundamentum philosophiæ, *Diss.* 1. in *Eurip.* n. 9.
- Divine sapientiæ studium suscepit, D. Augustinus Horrensius Ciceronis læso, *Diss.* 49. in *Cic.* num. 8.
- Divinarum rerum scientia se gloriantem Euryphronem imperitum eorum esse ostendit Socrates, *Diss.* 56. in *Cic.* n. 6.
- Divinatio dicebatur causa, in qua quis accusator fueris esset quærebat, & in ea indices in tamento soluti erant, *Diss.* 26. in *Cic.* n. 5.
- Divinatione quot genera avium essent, *Diss.* 19. in *Liv.* n. 10.
- Divinationem reliquam non admittent Crætippos, & Dicæarchus, fidem tamen somnijs habebant, *Diss.* 59. in *Eurip.* n. 2.
- Divinationis quot modi inventi sint, *Diss.* 42. in *Thucyd.* n. 5. & seqq.
- Divini honores decreti sunt Epiphani, qui septendecim annos annos Encyclopiam didicerat, *Diss.* 78. in *Cic.* n. 3.
- Divinitas animi, *Diss.* 28. in *Cic.* n. 7.
- Divinitatis desiderio Reges pro diademate hætam assumpserant, *Diss.* 25. in *Virg.* n. 7.
- Divinitatis cuiusdam argumentum est sepulcrum alius fulmine idem esse, quod Euripidi, & Lycurgo contrigit, *Diss.* 3. in *Eurip.* n. 13.
- Divino furoris nunc concitetur poëta, excellere non possit sententiâ Democriti, & Platoni,

nis, *Dis.* 18. in *Virg.* n. 2. *Dis.* 8. io *Cic.* num. 5. *Dis.* 72. in *Cic.* n. 2.
 Divinum elementum esse ignem existimabant Persæ, *Dis.* 15. in *Cic.* n. 3.
 Divinus appellatus est Plato, *Dis.* 44. in *Anthol.* num. 5.
 Divisio Peloponnesi in tres partes Messenios, Argivos, & Lacedæmonios, *Dis.* 49. in *Anthol.* num. 1.
 Divisio populi Atheniensis quomodo facta fuerit a Solone, *Dis.* 47. in *Thucyd.* n. 2.
 Divites fiebant legati ad Persas donis, quæ a Rege accipiebant, *Dis.* 32. in *Thucyd.* n. 7.
 Divites accipere a pauperioribus periniquum dictis servus apud Terentium, *Dis.* 42. io *Anthol.* n. 15.
 Divites soli magistratus apud Athenienses obtinebant, *Dis.* 47. in *Thucyd.* n. 8. *Vide. Divites.*
 Divitum.
 Divitiæ magis alliciunt homines, quam pulchritudo, *Dis.* 15. in *Eurip.* n. 9.
 Divitiæ non sunt dona Dei, sed Solis, qui gignit aurum, *Dis.* 26. in *Anthol.* n. 9.
 Divitæ Rhodi Insula, *Dis.* 26. in *Anthol.* o. 9.
 Divitiæ Cygis, Cræti, Lydorum, Persarum, Phrygiarum, *Dis.* 33. in *Anthol.* n. 7. 8. 9.
 Divitiæ quæperdiderint, *Dis.* 42. in *Anthol.* n. 8.
 Divitiæ amicos parant, *Dis.* 79. in *Anthol.* num. 2. & seqq.
 Divitiæ Corinthiorum, *Dis.* 2. in *Thucyd.* n. 7.
 Divitiæ Asiæ, & præcipue Phrygiæ, *Dis.* 7. in *Thucyd.* n. 6.
 Divitiæ effeminant animos; *Dis.* 13. *Thucyd.* num. 1.
 Divitiæ quàm maximè sperentur, *Dis.* 41. in *Thucyd.* n. 7.
 Divitiæ non solum, sed etiam virtutes, & virtus proveniunt a steliis iuxta astrologos, *Dis.* 9. in *Virg.* n. 2.
 Divitiæ nervi belli sunt, *Dis.* 21. in *Virg.* n. 7. secus tamen est, si virtus destitueret, *Dis.* 22. in *Virg.* n. 8. 9. 10.
 Divitiæ Arabum, *Dis.* 21. in *Virg.* num. 9.
 Divitiæ Senecæ, *Dis.* 9. in *Cic.* n. 23.
 Divitiæ ingentes Eprii, Vibij Crispi, & Cnæi Lentuli, *Dis.* 21. in *Cic.* n. 6.
 Divitiæ Aesopi histronis, *Dis.* 6. in *Eurip.* n. 19. *Dis.* 17. in *Cic.* n. 5. *Dis.* 90. in *Cic.* n. 4.
 Divitiæ Atticæ Demetrii non suffecerunt, quas in ventrem eogesserit, sed aurum Macedonum appetivit, *Dis.* 33. in *Cic.* n. 6.
 Divitiarum Deus Plutus, seu Pluto, *Dis.* 8. in *Eurip.* n. 6. 7. cur cæcus, & claudus fingatur, *Dis.* 33. in *Anthol.* n. 2.
 Divitiarum causâ Pygmalion interfecit Sichæum avunculum, & fororis Didonis virum, *Dis.* 21. in *Virg.* n. 1.
 Divitiarum maximum argumentum equostere, *Dis.* 6. in *Anthol.* n. 6. *Dis.* 37. in *Thucyd.* n. 9.
 Divitiæ quantas concesserit Phryne, *Dis.* 77. in *Cic.* n. 3.
 Divitiæ Athenis captis primus Lysander Lacedæmonem inivit, & eam corruptit, *Dis.* 31. in *Anthol.* n. 9. *Dis.* 27. in *Thucyd.* n. 8.
 Divitiæ expetere impossibile erat Lacedæmonios

Dis. 54. in *Anthol.* n. 9.
 Divitiæ quærebant Athenienses, paupertati vero studebāt Lacedæmonij, *Dis.* 17. in *Thuc.* o. 2.
 Divitiæ aufert Dares, si qua illis non utatur, *Dis.* 80. in *Anthol.* n. 8.
 Divitiæ petijt Archias Syracusanus condens, & obtinuit, *Dis.* 36. in *Thucyd.* n. 10.
 Divitiæ, & alia maiora desiderat plebs alimenta consequens, *Dis.* 43. in *Thucyd.* n. 2.
 Divitiæ æquales esse inter cives præstat, *Dis.* 1. in *Eurip.* n. 13.
 Divitiæ pecorum, & frugum copiâ metiebantur Veteres, *Dis.* 47. in *Thucyd.* n. 1. *Dis.* 8. in *Eurip.* n. 7.
 Divitæ Midæ indicantur formica, quæ frumentum in eius ore congerit, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 8.
 Divitiæ molus Patriæ quæsit Pericles, inops ipse vixit, *Dis.* 35. in *Cic.* n. 7.
 Divitijs Palæpæ Hippodamiam, & Regnum obtinuit, *Dis.* 7. in *Thucyd.* n. 4. 7.
 Divitijs quæ abundarunt, *Dis.* 7. in *Thucyd.* n. 5.
 Divitijs Tarquinij Regnum Romæ adeptus est, *Dis.* 7. in *Thucyd.* n. 7.
 Divitijs quæ in Græciâ Regna obtinuerunt, *Dis.* 7. in *Thucyd.* n. 7.
 Divitijs bonus omnis contineri dixit Aristoteles, *Dis.* 9. in *Thucyd.* n. 1.
 Divitijs suis quod nullum sibi Amicorum parasset, reprehensus fuit Dionysius Iunior a patre, *Dis.* 79. in *Anthol.* n. 7. *Dis.* 32. in *Thucyd.* n. 9.
 Divitijs, & alijs fortune bonis affluentes ægre mortem ferunt, *Dis.* 22. in *Anthol.* n. 1.
 Divitijs, & honoribus quæsit principatum homines concupiscunt, *Dis.* 43. in *Thucyd.* num. 3. *Vide. Opes.*
 Divitum fortæ tanquam pauperum miserabatur Socrates, quod onera multa subire cogerentur, *Dis.* 47. in *Thucyd.* n. 8. *Vide. Divites.*
 Dium Urbem esse Macedoniæ tradit Pausanias, *Dis.* 73. in *Anthol.* n. 2.
 Divortio dos amittitur, *Dis.* 25. in *Anthol.* n. 2.
 Divortium facere non licet Flaminium, *Dis.* 31. in *Thucyd.* n. 4.
 Divortium cum matre si fecisset pater, Vestalis legi non poterat, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 4.
 Divos inter collocavit Alexandrum Magnum Alexander Severus, *Dis.* 22. in *Thucyd.* n. 3.
 Diurnam mercedem Roseio quam constituerit populus Romanus, *Dis.* 15. in *Thucyd.* n. 6. *Dis.* 13. in *Cic.* n. 5. *Dis.* 90. in *Cic.* n. 4.
 Diurnum vocat Seneca mensuram cibi, quæ servis laboribus dabatur, *Dis.* 47. in *Thucyd.* n. 6.
 Divus Paulus citat hemistichium Arati, & Menandri, *Dis.* 72. in *Cic.* n. 4.
 Divus Paulus citat versum Epimenidis, & illum honorifice appellat, *Dis.* 67. in *Anthol.* n. 2. *Dis.* 24. in *Thucyd.* n. 5. *Dis.* 72. in *Cic.* n. 4.
 Divus Augustinus inter Deos Genios referendum censet Flavianum, quod Homerum e suis Republicis resciverit, *Dis.* 34. in *Virg.* n. 1.
 Divus Augustinus Hortensio Ciceronis lecto ad divine sapientiæ studium se contulit, *Dis.* 49. in *Cic.* n. 8. *Vide. Augustinus.*
 Docebat Vestales Sacrorum disciplinam decem

- annos, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 5.
 Ducere turpe censebant liberum hominem Ro-
 mae, quæ didicisse præclarum erat, *Disf.*
 22. in *Thucyd.* n. 7.
 Docere magis indices videbantur Sexvola, quàm
 permovere, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 2.
 Docere discipulis possunt etiam interdum, qui
 eas res non cognoverunt, *Disf.* 73. in *Cic.*
 num. 3. & seqq. *Disf.* 74. in *Cic.* n. 2 & seqq.
 Docilitas, & attentio in exordijs demonstrativis
 generis, & historiæ concilianda est, *Disf.* 2.
 in *Thucyd.* n. 1. 2.
 Dociliter Auditorum semper ob oratoribus com-
 paranda est, *Disf.* 25. in *Cic.* n. 1.
 Doctor Arari in grammaticâ Meneceates, *Disf.*
 72. in *Cic.* num. 3.
 Doctore nullo usus Manilius Senator omnibus
 disciplinis instructus fuit, *Disf.* 68. in *Cic.* n. 3.
 Doctores eloquentiæ non oratores fuerunt
 Gorgias, Thrasymachus, Protagoras, Prodi-
 cus, Hippias, *Disf.* 9. in *Cic.* n. 8.
 Doctores eloquentiæ præcepta græco sermone
 tradere consuevit Crassus, *Disf.* 15. in *Cic.* n. 3.
Vide. Præcepta. Magistri.
 Doctorem hominum facitæ non sunt propriæ,
Disf. 27. in *Cic.* n. 6.
 Doctus non esse Lacedæmonios dixit Lacon,
 quia nihil mali didicerant ab Atheniensibus,
Disf. 81. in *Cic.* num. 7.
 Doctrina minùs, quàm salubris redundavit Læci-
 lius, *Disf.* 27. in *Cic.* n. 1.
 Doctrinâ Egyptiorum instructus fuit Moses, *Disf.*
 5. in *Cic.* n. 4. *Disf.* 14. in *Cic.* num. 2.
 Doctrinæ scintillas a primo homine in Posteros
 derivasse consentaneum est, *Disf.* 30. in *Cic.* n. 3.
 Doctrinæ suæ partem gloriam quidam assequuti
 non sunt, *Disf.* 76. in *Cic.* n. 1.
 Doctrinam Pythagoræorum explicare segreßum
 Hipparchus eiecerunt Pythagorici, & ei tanquàm
 moruo columnam construxerunt, *Disf.* 11. in
Thucyd. n. 7.
 Doctrinam morum libros continentes scripsit
 Democritus, quos Babylonicos appellavit,
Disf. 45. in *Cic.* n. 2.
 Doctrinam rerum divinarum se non habere Eu-
 syphronem fateri coegit Socrates, *Disf.* 56.
 in *Cic.* n. 6.
 Doctrinarum fontem Homerum demonstrat Plu-
 tarchus, *Disf.* 8. in *Cic.* n. 6. *Vide. Artes. Di-*
sciplina. Scritta.
 Doctum interitum significat factum, *Disf.* 27. in
Cic. n. 4. 5. *Disf.* 28. in *Cic.* n. 2.
 Doctus ab indocto in quo differat, *Disf.* 12. in
Thucyd. n. 1.
 Doctus indocto tantum præstat, quantum indo-
 ctus & ceteris animantibus, *Disf.* 82. in *Cic.* n. 2.
 Dodonæo oraculo quomodo Alexander Epiri
 Rex deceptus sit, *Disf.* 85. in *Anthol.* n. 14.
Disf. 10. in *Virg.* n. 5.
 Dodonæo in oraculo ante responsa dabant, quæ
 πελαγιάδες nuncupantur, ideo columbas futura
 prædicere ferunt, *Disf.* 18. in *Liv.* n. 11.
 Dogmatici philosophi veritatem a se inventam
 gloriantur, *Disf.* 57. in *Cic.* n. 7.
 Dolabellam Cæsar adolescentem accusavit, *Disf.*
 86. in *Cic.* num. 1.
 Doli in hostes laudabiles sunt, *Disf.* 5. in *Virg.* n. 6.
 Doli in bello Pænorum acceperunt Romanos, *Disf.*
 2. in *Liv.* n. 2. *Vide. Doli. Doli. Doli.*
 Doliis foveis, alterum bonorum, alterum malorum,
 quæ fingit Homerus, *Disf.* 55. in *Thucyd.* n. 2.
Vide. Doli.
 Doli quatuor ex argento Cræsus dono misit
 Delphos, *Disf.* 33. in *Anthol.* n. 8.
 Dolichodromi dicuntur a longitudine cursus,
Disf. 2. in *Anthol.* n. 7. *Disf.* 6. in *Anthol.* n. 17.
 Dolio perforato filiarum Danaï comparantur
 Mulieres, *Disf.* 25. in *Anth.* n. 12. *Vide. Doli.*
 Doli etiam hostes fallere Spartani solebant,
Disf. 26. in *Thucyd.* n. 7. *Vide. Doli. Doli.*
 Dolum habitasse dicitur Diogenes, *Disf.* 82. in
Anthol. n. 2. *Vide. Doli. Doli.*
 Dolo vincentes Lacedæmonij magis honorabant,
 quàm vi, secus Romani, *Disf.* 34. in *Liv.* n. 10.
 Dolo per somnum Iuppiter apud Homerum de-
 cepit Agamemnonem, *Disf.* 28. in *Virg.* n. 2.
 Dolo Tiberij Cæsaris Germanicus dicitur inte-
 repretus, *Disf.* 85. in *Anthol.* n. 7.
 Dolo an Troia capta sit, *Disf.* 16. in *Eurip.*
 num. 12. *Vide. Doli. Doli. Doli.*
 Dolor diuturnior est voluptate, *Disf.* 30. in
Thucyd. n. 7. 8. *Disf.* 26. in *Eurip.* n. 2.
 Dolor ex alienâ calamitate infestus est miseri-
 cordia, *Disf.* 26. in *Eurip.* n. 2.
 Dolor pedum correptus Perseus ex oraculo ur-
 bem Tarson comdidit, *Disf.* 10. in *Anth.* n. 3.
 Dolor lateris correptus Crassus ob vehemen-
 tiam orationis obiit, *Disf.* 26. in *Cic.* n. 7.
 Dolor non minus afficitur vita hominum, quam
 læritia, *Disf.* 5. in *Eurip.* n. 1.
 Dolor affici sapientem non negabat Pyrrho,
Disf. 58. in *Cic.* n. 2.
 Dolor vidus Diogenes Babylonius a Sroicis
 ad Epicureos transfugit, *Disf.* 83. in *Cic.* n. 8.
 Dorem etiam tacentium declarat vultus, *Disf.*
 26. in *Thucyd.* n. 8. *Disf.* 22. in *Eurip.* n. 12.
 Dorem dissipat vinus, *Disf.* 14. in *Anthol.* n. 1. 2.
 Dorem capitis ut acceperit in convivijs, vinco-
 lis quibusdam utebantur, inde coronæ adhi-
 beri ceperunt, *Disf.* 35. in *Anthol.* n. 1.
 Dorem cum voluptate coniunxit Deus, *Disf.*
 41. in *Anthol.* n. 5.
 Dolori perferendo idoneos iuvenes efficere vo-
 luit Lycurgus, *Disf.* 50. in *Anthol.* n. 6.
 Doloris vacuitatem esse summum bonum voluit
 Hieronymus Rhodius, Diodorus, Epicurus,
Disf. 16. in *Enrip.* n. 8. *Disf.* 45. in *Cic.* n. 7.
 Dolosa res est mare, & Navis, *Disf.* 76. in *Anthol.*
 num. 10. Fortus, *Disf.* 76. in *Anthol.*
 num. 10. Femina, *Disf.* 15. in *Anthol.* num. 3.
Disf. 78. in *Anthol.* n. 10.
 Dolosus ludator dicitur vinum, *Disf.* 14. in
Anthol. n. 9. *Disf.* 44. in *Anthol.* n. 12.
 Dolor Servi in redocendis tibicinibus, qui Ti-
 bur secesserant, *Disf.* 60. in *Anthol.* n. 9.
 Dolor unde ira dicatur, *Disf.* 76. in *Anthol.*
 num. 9. *Vide. Doli. Doli. Doli.*
 Dolas appellatur Equus Troianus a Virgilio,
Disf. 76. in *Anthol.* n. 10. *Vide. Frang.*
 Doli fuit quæstione antiquitus sepeliebatur mortuos,
Disf. 24. in *Thucyd.* n. 8.

- Domi sum Interdum Ægyptij cadavera aromatis condita aservabant, Dis. 81. in Anth. n. 5.
- Domi manere mulierci debet, ideo ipsis congruit odonarias numerus, qui primus eubus est, Dis. 53. in Thucyd. n. 39.
- Domi annales proponebat Pontif. x. Maximus, ut eorum populo copias fieret, Dis. 11. in Liv. n. 1.
- Domi ut se contineret Demosthenes, partem capitis radebat, Dis. 85. in Cic. n. 1.
- Domibus non utebantur, sed planities Scythæ, Dis. 81. in Cic. num. 6.
- Domibus maiores sepulcra edificabant Ægyptij, Dis. 31. in Anthol. n. 1. *Vide. Domo.*
- Domicilium cuius Planetæ sint quilibet signa ecclesia, Dis. 30. in Liv. n. 35. 16.
- Domicilium si parentes in Italiam non haberent, Vestales legi non poterant, Dis. 31. in Liv. n. 4.
- Domini mortem portendit cœna, quam servus ei apponeret in summis sibi visus est, Dis. 19. in Eurip. num. 6.
- Domini saturnilibus epulas servis exhibebant, & famulorum ministerio fangebantur, & matronæ calendis Martijis, Dis. 30. in Liv. o. 37. 39. 51.
- Domini filios quam Servus apud Plantum bonis patris dilapidare vidcret, quare dixerit Martem esse vero inimicum, Dis. 18. in Liv. num. 1.
- Domini sui Xenias Liberos sine calceis ambulare assuescit Diogenes, Dis. 24. in Cic. num. 3.
- Domini indicia erant anuli, Dis. 19. in Anthol. num. 8.
- Domini magistratuum petentibus Servi nomina singulorum civium suggeriebant, Dis. 88. in Cic. num. 2.
- Dominis defunctis Galli Servos, clientelque concremabant, Dis. 23. in Thucyd. n. 5.
- Dominus quoties levior dies erat, dominum illum colere cogebatur Servi, Dis. 41. in Anthol. num. 15.
- Dominus invito sepelire mortuos propius sexaginta pedes non licebat, Dis. 24. in Thucyd. num. 5.
- Dominus quomodo elephas detexerit, quod Servus hordei dimidium subripiebat, Dis. 39. in Cic. n. 5.
- Dominos qui canes dilexerunt, Dis. 21. in Eurip. n. 13. & qui equi, Dis. 21. in Eurip. n. 14.
- Dominos suos esse Romanos parum absuit, quin Parthi farentur, Dis. 22. in Virg. n. 5.
- Dominum prudentem Servum sibi Sylla libertate donavit, sed præcipitem e saxa dedit, Dis. 50. in Thucyd. n. 5.
- Dominum populum esse Demosthenis Diogenes in cauponâ existens discrio ostendit, Dis. 47. in Thucyd. n. 3. Dis. 34. in Cic. n. 6.
- Dominum nolle bonum dixit Hyperides, quam legati Antipatri illius bonitatem laudarent, Dis. 77. in Cic. n. 4. *Vide. Herum. Servus.*
- Domitianus sensu movit virum quæstorium, quoddam saltandi studiosus esset, Dis. 18. in Anthol. n. 4.
- Domitianus dictus est Calvus Nero ob favitiam, Dis. 10. in Anthol. n. 26. Dis. 35. in Liv. n. 8.
- Domitianus vocabatur Germanicus, Dis. 19. in Anthol. num. 4. Dis. 30. in Liv. n. 67.
- Domitianus iussit mensem Septembrem Germanicum nuncupari, Dis. 29. in Anthol. n. 4. Dis. 30. in Liv. n. 67.
- Domitianus in adolescentiâ pœticiæ studium simulavit, Dis. 29. in Anthol. n. 4.
- Domitianus collegium Minervæ instituit, & Quinquatria in Albano monte celebrabat, Dis. 29. in Anthol. n. 5. Dis. 30. in Liv. n. 39.
- Domitianus Quintiliano curam nepotum sororis suæ, Dis. 29. in Anthol. n. 6.
- Domitianus Deus se appellari voluit, Dis. 78. in Anthol. n. 4. Dis. 43. in Thucyd. n. 3.
- Domitianus Octobrem, quo natus erat, Domitianum nuncupavit, Dis. 30. in Liv. n. 68.
- Domitianus a Rege Dacorum Decebalus cladi-bus acceptis triumphavit, Dis. 35. in Liv. n. 8.
- Domitianus epigramma Martialis in ludos, quorum edidit Stella, Dis. 29. in Liv. n. 10.
- Domitianus duas factiones aurigarum addidit, Dis. 29. in Cic. n. 1.
- Domitianus inchoavit forum, quod absolute Nerva, Dis. 29. in Cic. o. 30.
- Domitianus philosophos eiecit ex urbe, Dis. 68. in Cic. n. 7.
- Domitianus triumphavit de Cattis, Dis. 85. in Anthol. n. 7.
- Domitius Nero Isthmam perrumpere tentavit, Dis. 7. in Thucyd. n. 2.
- Domitius Aenobarbus, & Fabius Maximus an primi Romanorum tropæa statuerint, Dis. 24. in Liv. num. 8.
- Domitius devotus est a Pompeio, Dis. 25. in Liv. n. 5.
- Domitius Censor Crasso Collegæ domum sexagies æstimatam exprobrans quomodo a Crasso elusus sit, Dis. 16. in Cic. n. 2. Dis. 23. in Cic. n. 5.
- Domo Tarchetij Regis conspectum est membrum virile, ex quo nasciturum clarissimum virum oraculum respondit, Dis. 13. in Liv. num. 5.
- Domo filium eiecit Hyperides, ut Myrrhinen scortum induceret, Dis. 77. in Cic. n. 3.
- Domorum tabularum videns Leostychidas interrogavit, an ligna quadrata nascerentur, Dis. 54. in Anthol. num. 5.
- Domorum in vestibulis collocabant Hermas, vel ut fures averterent, vel ut lucrum inveherent, Dis. 46. in Thucyd. n. 9.
- Domorum Romanorum magnificentia, Dis. 2. in Liv. n. 10. & seqq. n. 15.
- Domorum ruinas non subterfugebant Germani, Dis. 85. in Anthol. n. 3.
- Domos e fronde, & lato construebant antiqui, aut antra habitabant, Dis. 13. in Eurip. n. 3.
- Domos omnium ingrediebatur Crates, ideo dictus est *Hyperanactoris*, Dis. 84. in Anthol. n. 9.
- Domos edificare didicerunt homines ab Hirundinibus, Dis. 6. in Thucyd. n. 2.
- Domos ædificandi quis auctor fuerit, Dis. 9. in Thucyd. n. 5. Dis. 31. in Liv. n. 26.
- Domos emicant convivæ Carani ex ipsius matribus, Dis. 30. in Thucyd. num. 11.

- Domus non habebant Troglodytæ, sed speluncas habitabant, Dis. 30. in Cic. n. 5. 7.
- Domum noctu rediens Duilius funalibus, & tibino utebatur, eo quod primus triumphum navalem egisset, Dis. 60. in Anthol. n. 15. Dis. 20. in Eurip. n. 7. Dis. 29. in Liv. n. 11.
- Domum extra se ignoret femina, laudabilis est Dis. 51. in Anthol. num. 1.
- Domum referre surum, quod attulerant, non licebat Virginibus, quæ Peplum gestabant, sed Minervæ sacrum habebatur, Dis. 25. in Eurip. n. 102.
- Domum Menelai splandidam luxu facit Homerus, Dis. 53. in Anthol. n. 4.
- Domum mariti Sponsa petens pedibus *χαλκίδας* dicebatur, Dis. 32. in Thucyd. n. 8.
- Domum suam publicè suppellectile instruxit Alcibiades, Dis. 37. in Thucyd. n. 7.
- Domum suam pingere Agatharchum coegit violenter inclusam Alcibiades, Dis. 37. in Thucyd. n. 7.
- Domum in emilianti loco positam demoliri coactus est Valerius Publicola, Dis. 12. in Liv. n. 9.
- Domum Antanoris diripi venit Agamemnon appositè pantheræ pelle, Dis. 16. in Liv. n. 21.
- Domum ingredi volentibus Consulibus hostes fascibus fores pulsabant, & honori erat, si ad aliquem venientes id prohibebant, Dis. 22. in Liv. n. 10.
- Domum mariti veniens nova nupta postridie rem divinam faciebat, Dis. 30. in Liv. n. 13.
- Domum a Senatu deducebantur tibijs, fistulisque præcinentibus, qui triumphaverant, Dis. 29. in Liv. n. 11.
- Domum significat *Εἶς* apud Græcos, Dis. 32. in Liv. n. 26.
- Domum Pindari illesam reliquit Alexander, quum Thebas evertit, Dis. 10. in Cic. n. 3.
- Domum sexagies amittit Crassus, in cuius portica erant hymettæ columnæ centum millibus emptæ, Dis. 16. in Cic. n. 2. Dis. 23. in Cic. n. 5.
- Domum ut noctu cum lumine reduceret conviciatorem suum famulo imperavit Pericles, Dis. 35. in Cic. n. 7.
- Domus, in qua spectrum cernebatur, Dis. 9. in Eurip. nom. 8.
- Domus in foro constructa erat sexdecim mulieribus, quæ peplum Iunoni texebant, Dis. 25. in Eurip. n. 11.
- Domos nova Nuptæ in limine collocabatur aquæ, & ignis; & quære, Dis. 28. in Thucyd. n. 5. 8. 10. Dis. 29. in Thucyd. n. 1.
- Domus cernuntur in Eneo lacu Hiberniæ; ideo terræmotorum ibi aliquando extitisse colligitur, Dis. 48. in Thucyd. n. 32.
- Domus Lapidi, quæ pulcherrima erat, spatio annorum trigintaquinque nec centesimum locum obtinebat, Dis. 2. in Liv. n. 10.
- Domus Clodij centies quadragies odia emptæ erat, Dis. 2. in Liv. n. 10.
- Domus suras Neronis, Dis. 2. in Liv. n. 15. Dis. 23. in Cic. n. 6.
- Domus superior *ἄλ* dicebatur deinde *ὕπερ*; ideo Helena ex ovo nata dicitur, Dis. 16. in Eurip. n. 5. Dis. 18. in Liv. n. 11.
- Domus lauro tegebatur, dum triumphus agebatur, Dis. 25. in Liv. n. 16.
- Domus ruinæ præsentientes mures evitant, Dis. 37. in Cic. 5. *Vide. Aedes. Domi.*
- Dona se non accepturos iudices iurare debebant, Dis. 26. in Cic. n. 8.
- Dona mittebantur seminis Calendis Martijs, Dis. 30. in Liv. n. 37. viris in Saturnalibus, Dis. 30. in Liv. n. 37. 52.
- Dona ancillis dabantur Non. Quind. quæ Caprotinæ dicebantur, ab ijs, qui eas demereri volebant, Dis. 30. in Liv. n. 48.
- Dona, quæ missa sunt multis Regionibus, Dis. 25. in Liv. n. 18. 12.
- Dona, quæ gentes obtulerant victoribus, in triumphis præstebantur, Dis. 27. in Liv. n. 4. & Dis. 280 triumpho dicebantur, Dis. 28. in Liv. n. 4. Dis. 29. in Liv. n. 7.
- Dona quorundam in Delum mittebat Hyperborei, Dis. 77. in Anthol. n. 22. Dis. 39. in Thucyd. n. 3. quæ iavelus erant stipulæ frumenti, Dis. 37. in Anthol. n. 12.
- Dona mortuis afferebantur, Dis. 31. in Anthol. num. 3. & seqq. Dis. 23. in Thucyd. n. 4. & quæ essent, Dis. 32. in Anthol. n. 2. & seqq. Dis. 25. in Thucyd. n. 4.
- Dona omnes dii tribuuntur feminæ a Vulcano efformatæ; ideo Pandora est appellata, Dis. 25. in Anthol. n. 4. Dis. 16. in Eurip. n. 1.
- Dona Apollini Delphico primus Barbarorum post Midam Gyges misit, Dis. 23. in Anthol. n. 8.
- Dona, quæ miserat suæ puellæ, fieri se optavit Ovidius, Dis. 40. in Anthol. n. 4.
- Dona Dei dicuntur a plerisque dona Fortune; ideo non occultanda, sed ijs utendum; alioquin Deus aufert, Dis. 80. in Anthol. n. 8. 9.
- Dona inimicorum non sunt utilis, Dis. 41. in Anthol. n. 9.
- Dona Atheniensium respuit Epimenides, Dis. 14. in Thucyd. n. 5.
- Dona, quæ dedit convivis Caranus in Naptijs filij, Dis. 30. in Thucyd. n. 11.
- Dona, quæ sponsæ a viro, & eius cognatis mittebantur, quare *ἀνδρῶν ἑταίρα* vocarentur; quid essent hæc dona; es dicuntur Parapherna a Iaricoconsultis, Dis. 32. in Thucyd. n. 7.
- Dona petentes a Regibus pluri faciendi, quàm qui afferant, Dis. 32. in Thucyd. n. 1. 9.
- Dona accipiebant Thracum Reges, non dabant; e contra Persarum Reges dona dabant, non accipiebant, Dis. 32. in Thucyd. n. 2.
- Dona ingentia, quæ dabant Reges Persarum, Dis. 32. in Thucyd. n. 7. 8.
- Dona Cyri opportunitate commendabantur, Dis. 32. in Thucyd. n. 5.
- Dona quum misisset Pyrrhus principibus, & præcipuè matronis, nullas accepit, Dis. 4. in Liv. num. 1. *Vide. Donis.*
- Donabatur latere aureo, qui bonum consilium attulisset, sed verberabatur, si contra sententiam Regis Persarum esset, Dis. 32. in Thucyd. num. 8. Dis. 21. in Liv. n. 5.
- Donare civitati Italos molitur M. Livius Drusus, qui Philippo oppositus fuerat, Dis. 17. in Cic. n. 8.
- Donata omnia quom Cyrus a Croso reprehendebat.

- deretur, quomodo ei thesauros ostenderit, Disf. 32. in Thucyd. num. 5.
- Donarunt liberate fortissimos servos Lacedæmonij, sed eos perdiderunt, Disf. 20. in Thucyd. n. 4.
- Donatus in interpretatione Virgilij reprehenditur, Disf. 3. in Virg. n. 6. 7.
- Donis nunquam corruptum fuisse Lycurgum de creto publico declarari est, Disf. 36. in Cic. n. 7.
- Donis colere diem, qui domino lentior esset, servi cogebantur, Disf. 42. in Anthol. n. 15.
- Donis corrupto Aristocrate Lacedæmonij Messenios devicerunt, Disf. 49. in Anthol. n. 9.
- Donis, scilicet costo, thure, & semoribus are stri dicebantur, Disf. 41. in Virg. n. 6.
- Donis milites sibi conciliare debent novi Principes, Disf. 9. in Liv. n. 2.
- Dono dedit Rofcio Sylle anulum aureum, Disf. 90. in Cit. n. 4.
- Dono quilibet miles accepit a Pompeio mille quingentas drachmas, Disf. 26. in Liv. n. 4.
- Donotunicam Gratianus misit Aufonio, in qua intextus erat Constantius, Disf. 28. in Liv. n. 12.
- Dono dedit Regnum Pompeius Tigrahi supplicis, Disf. 4. in Liv. n. 6. Disf. 83. in Cic. o. 5.
- Dono accepta a Syloane Dorius, cum dilexit supralios, Disf. 79. in Anthol. n. 8.
- Dono dedit se, & milites suos Thureum Regi Xenophon, Disf. 32. in Thucyd. num. 3.
- Æthines Socrati, Disf. 32. in Thucyd. n. 4.
- Dono tibicinem quem accepisset Amazon ab Alexandro, quare mirum in modum letata sit, Disf. 57. in Thucyd. n. 21.
- Donum statam exoro solido Delphis dedicavit Gorgias Leoninus, Disf. 10. in Cic. n. 4.
- Donum Solis sunt divitiæ, non Ditiæ, ut poetæ seunt, Disf. 26. in Anthol. n. 9.
- Donum, quod in Panibeneis dicebatur Minerva, erat Feplum, Disf. 15. in Enrip. n. 5.
- Donum Iunonia sunt reges, Disf. 22. in Virg. n. 17.
- Donum Deo dignum esse solum animæ victimæ existimerunt Persæ, Disf. 42. in Virg. num. 14. *Vide. Deos.*
- Doricam harmoniam invenit Thamyris, Disf. 9. in Thucyd. n. 4. Disf. 5. in Cic. n. 5.
- Dorisco usus est Xerxes ad exercitum recensendam, Disf. 30. in Anthol. num. 3. Disf. 53. in Thucyd. n. 2.
- Dormientem Philippum indicasse, quum vidisset anus, ad vigilans appellavit, Disf. 26. in Cic. n. 2.
- Dormienti puero morsus abiebat elephas, & cunas commovebat, Disf. 22. in Anthol. n. 2.
- Dormientibus exstidit memoris es, quæ vigilantes fecerunt, Disf. 83. in Anthol. n. 16.
- Dormire tota nocte Regem non convenit iuxta Homerum, Disf. 9. in Anthol. num. 5.
- Dormire fingitur Endymion, quia naturam Lunæ primus deexit, Disf. 11. in Anthol. n. 4.
- Dormitum ire neque cibo gravatos, neque potu iubet Plato, Disf. 59. in Enrip. n. 3.
- Dormitum mulieres in sacris Cæteris herbas agnum subternebant, quia libidinem extinguat, Disf. 39. in Anthol. n. 6.
- Dormivit annos quinquaginta Epimenides, & tunc perfectum sapientiam accepit, Disf. 54. in Thucyd. n. 4.
- Dos dabatur deformibus feminis ex pretio, quo Babylonij, & Assyrij emebant formosissimas, Disf. 30. in Thucyd. n. 1.
- Dotem amittebat ille, cuius culpa divortium factum erat, Disf. 25. in Anthol. n. 2.
- Dorem mulieres apud Cyprios, & Pænos vulgato corpore querebant, Disf. 29. in Thucyd. num. 12. Disf. 22. in Virg. n. 2.
- Dotem filibus Aristidis constituerunt Athenienses, Disf. 20. in Enrip. num. 23.
- Dotem filie non reliquit Mummius, ideo pauper fuit, Disf. 2. in Liv. n. 4.
- Dorem de publico Senatui constituit ancillis, quarum opus Callos deleverat, & Innoni Caprotinæ Non. Quind. instituit, Disf. 30. in Liv. n. 48.
- Dotis nomine insula: talenta indixit Atheniensibus Marcus Ananios, ut Minervam uxorem dederet, Disf. 45. in Anthol. n. 7.
- Dotis loco Palladium Dardano natus edidit Cherses, Disf. 27. in Virg. n. 5.
- Drachmæ quinquaginta milibus Luculli cene in Apollide: proponebantur, Disf. 3. in Liv. n. 9.
- Drachmarum quatuor millis singulis milibus largitus est Cæsar in triumpho, Disf. 29. in Liv. num. 9.
- Drachmas centum annuas Solon constituit vicioribus Isthmiorum, quingentas autem vicioribus Olympicorum, Disf. 17. in Thucyd. n. 4.
- Drachmas centenas populo vicium distribuit Cæsar in triumpho, Disf. 29. in Liv. n. 10.
- Drachmis quingentis æstimata sunt Socratis bona, Disf. 32. in Thucyd. n. 20.
- Drachmis non minus nongentis cuilibet militi Luculli datum est, Disf. 16. in Liv. o. 3. mille quingentis non minus cuilibet Pompeio datum est, Disf. 26. in Liv. n. 4.
- Draco libertum Thoantem a latronibus, quia puer cum nutriverat, Disf. 22. in Anthol. n. 3.
- Draco herbas ostendit in fomnis Alexandro, quæ medebatur vulneris telis veteracis Indorum, Disf. 38. in Thucyd. n. 3.
- Draco exprimebat locorum genus, & Herolibus dicebatur, Disf. 24. in Virg. n. 4.
- Draco dicebatur miles, cum quo rem habuit Olympius, ideo dicta est cum leve concubuisse, Disf. 18. in Liv. n. 10.
- Draco mulierem Aetolam dilexit, Disf. 22. in Cic. num. 6.
- Dracones, noctes, & populo gaudet Minerva, Disf. 20. in Enrip. n. 25.
- Dracones oculis medentur Marac thro, Disf. 6. in Thucyd. n. 4. Disf. 39. in Cic. n. 2.
- Dracones vehabant Cæterem, Disf. 26. in Virg. num. 6.
- Dracosis specie Iovis Proserpinam compellens inde ortus est Bæchus turinali specie, Disf. 44. in Anthol. n. 10.
- Dracosis denibus satis nicos esse homines Cadmo proditum est, quia asylem speravit, Disf. 25. in Thucyd. n. 9. Disf. 9. in Liv. n. 6.
- Dracosis specie Deus cum Nicoteli concubuit, ex quibus natus est Aricomenes Messenius, Disf. 32. in Virg. n. 2. *Vide. Serpens.*
- Dracunculæ in delicijs habiet apud Antiquos, Disf. 22. in Anthol. n. 1. *Dre-*

- Drepne quondam dicta est Coreyra, quod in
 ei esset saltus, qui abscessi erant genitalia
 Coeli, Diss. 19. in Anthol. num. 3.
- Dromicus primas instituit, ut scholæ carnes co-
 derent, Diss. 12. in Anthol. n. 50.
- Dromiscum Miles æthiopicus fuit, Diss. 33. in
 Thucyd. n. 10. Diss. 48. in Thucyd. n. 10.
- Drosi Cæsaris usque ad mortem licturiam per-
 duxit Livius, Diss. 11. in Liv. n. 6.
- Drufo Augustus æthiopicus in Ægyptum Rhæni
 constituit, Diss. 14. in Thucyd. n. 10.
- Drusus Libo consultavit, ut tanquam opes esset
 habiturus, ut Appian. Vnde Sponsum u-
 sque auro conferneret, Diss. 14. in Thucyd.
 num. 8.
- Drusus, quam æthiopicus repudiasset, dicit etiam
 calceos aptos non apparere, ubi penderent,
 Diss. 15. in Anthol. n. 50.
- Drosus veneno sublitus est ab uxore corrupta
 a Sciano; Diss. 15. in Anthol. n. 50.
- Drusus Germanici pueri Diss. 19. in Anthol. n. 1.
- Drosus populum concitavit, Diss. 11. in Liv. n. 7.
- Drosus ut Germani funus prosequeretur, ur-
 bem ingressus est, sed, extrinsecus suspiciis re-
 petijt, ut max. oreas introiret; Diss. 25. in
 Liv. n. 15. Vide. Livius Drusus.
- Dryden Gellium Philosophi fuerunt, qui a-
 nimas immortales tradiderunt; Diss. 13. in
 Cic. num. 6.
- Drymachus fugitivus bello devicti Chii legem
 dedit, Diss. 12. in Thucyd. n. 3.
- Dubitantiam Pyrrhoni, quam Academicus
 de omnibus, Diss. 57. in Cic. n. 2. 3. 7.
- Duce Adimanto corrupto Lacedæmonij proflig-
 gant Athenienses, Diss. 49. in Anthol. n. 6.
- Duce Aristocrædonis invitato ad prodendos
 socios Lacedæmonij Messenios devicerunt;
 Diss. 49. in Anthol. n. 9.
- Duce Cyro amissa, quam amiserat virtus Gra-
 corum, dum peteret Parium, Diss. 1. in
 Liv. num. 7.
- Ducem Vespasiani Antonium Vitellius per Ve-
 stales precatus est, ut parceret, Diss. 31. in
 Liv. n. 12.
- Ducem unum habere se Parmenionem Philip-
 pus dicebat, Diss. 4. in Cic. n. 30.
- Ducem Epiphanem habuerunt Carpoerati se-
 ctatores, Diss. 78. in Cic. num. 3.
- Duces Græci post expeditionem Troiam aut pe-
 rierunt, aut exularunt, Diss. 16. in Eurip.
 num. 19. Troiam autem abique terrarum re-
 gnarunt, Diss. 16. in Eurip. n. 19.
- Duces Marcus Aemilius, & Servius Fulvius
 classem trecentarum quinque navium pe-
 ne amiserunt, Diss. 66. in Anthol. n. 4.
- Duces, qui ætate ingravescente gloriam auxe-
 rint, & qui amiserint, Diss. 64. in Anthol.
 num. 6. 7.
- Duces Varij titulis insigniti, Diss. 20. in Eu-
 rip. num. 8.
- Duces, qui honoribus a Græcis decorati sunt;
 Diss. 20. in Eurip. n. 10.
- Duces, qui stuerent ætate cum laude exerci-
 tus ducant, Diss. 20. in Eurip. n. 4. 5.
- Duces plus profuit Reipublice, quam multi mi-
 nister, Diss. 20. in Eurip. n. 23.
- Duces, qui ab Atheniensibus pecunia, aut exi-
 tio, aut morte mulctati sunt; Diss. 17. in
 Thucyd. n. 50. Diss. 20. in Eurip. n. 4. 5. 23.
- Duces qui fecerint apud varias nationes, Diss. 29.
 in Anthol. n. 1. Diss. 20. in Eurip. n. 4. 5. 23.
- Duces bene rem gestisse significare volebat
 in Thebæsi domus solatio dicebant, Diss. 18. in
 Anthol. num. 8.
- Duces Græci in expeditione Troie populi æthi-
 opici erant, Diss. 5. in Thucyd. n. 7.
- Duces, qui alios homines noluerant hostibus specti
 si saltem æthiopes, Diss. 4. in Thucyd. num. 12.
- Diss. 9. in Liv. n. 3.
- Duces, qui aduocant multitudinem copiarum, viti
 re debent angustias locorum; Diss. 9. in Liv.
 n. 3. 11. 22. 24.
- Duces hostium sperant prius pecunia corrupti
 perire, Diss. 49. in Anthol. n. 9. Diss. 16.
 in Thucyd. n. 50.
- Duces Lacedæmonij sacrificabant Musis, ante-
 quam bellum inciperent, Diss. 18. in Thucyd.
 num. 2.
- Duces quæ virtutes habere debeant, Diss. 37.
 in Thucyd. n. 2.
- Duces Romanique pecunia corrupti Iugurtha,
 Diss. 45. in Thucyd. n. 3.
- Duces sæpe corruptum amicorum res sumunt
 hostium, Diss. 45. in Thucyd. n. 9.
- Duces belli contra Xerxem extiterunt Læ-
 dæmonij permittentibus Atheniensibus, ne res
 intemptivè ambitione corrumperent; Diss.
 56. in Thucyd. n. 15.
- Duces Romanos doli in bello Pannorum acce-
 runt, Diss. 17. in Liv. num. 2.
- Duces Romani ex perorantibus imperij inco-
 debantur cupiditate imperij, Diss. 4. in Liv.
 num. 5.
- Duces vincentes consilio Lacedæmonij magis
 honorabantur, quam armis; secus Romani, Diss.
 11. in Liv. n. 10.
- Duces, qui Cæsares non erant, & ornamento
 triumphi insigniebantur, non triumphabant,
 Diss. 25. in Liv. n. 8.
- Duces hostium quidēdem fudit, fugavitque
 Sylla, Diss. 2. in Cic. n. 6.
- Duces decem singulis bellis Athenienses præ-
 stitiebant, Diss. 4. in Cic. n. 3.
- Duces in castris tribunal e cespicio extruebant,
 Diss. 29. in Cic. n. 7.
- Duces ne Alexandro concederent Athenien-
 ses, auctor fuit Hyperides, Diss. 76. in Cic.
 num. 5.
- Duces multi mutato hoste sortemque muta-
 runt, Diss. 19. in Cic. n. 7.
- Duces prædarii plures fuerunt, quam oratores,
 Diss. 4. in Cic. n. 3.
- Ducibus Græci ducentes honores tribuerant;
 in militibus autem magis, Diss. 20. in Eurip.
 num. 13.
- Duces arti diffusillimæ, Diss. 4. in Cic. num. 3.
 Vide. Ducum. Dux. Imperatores.
- Duxile virtutis ætate conficit, & medio sublati
 est Tiberio, ne aurum, & gemmæ vilesce-
 rent, Diss. 84. in Cic. n. 5.

- Ductus aquarum in hortis appellatur Euripi, Disf. 4. in Eurip. n. 1.
- Ducum insignem nomen Salisri casmini inferebatur, Disf. 12. in Thucyd. n. 3.
- Ducum diversas virtutes consuegerunt Romani, Disf. 37. in Thuc. n. 3. *Vide Ducis, Dux, Imperatoris.*
- Duillios primus triumphum navalem egit, hinc illi concessum est, ut si quando doctum damum rediret, funalibus, & tibicinis uteretur, Disf. 60. in Anthol. n. 15. Disf. 20. in Eurip. n. 7. Disf. 29. in Liv. n. 11.
- Duos tantum milites amisit Aelius Gallus, quum decem millia Arabum occidisset, Disf. 26. in Virg. n. 10.
- Septem proportionem in vocibus invenit Pythagoras, Disf. 5. in Cic. num. 3. *quod de Pythagora.*
- Duratus* significat *lignum*, Disf. 29. in Anthol. n. 7.
- Duria: nox disique a Valerio Flacco, Disf. 29. in Anthol. num. 7.
- Durissimis pedibus Socrates apud Ciceronem, quare dicitur, Disf. 24. in Cic. n. 2.
- Durius* a Græco vocabulo originem ducit, Disf. 29. in Anthol. n. 7.
- Dux fuit, & victoriam obtinuit Alexander sexdecim annos, Disf. 11. in Eurip. n. 17.
- Dux Bacchi Pan, & eius strategema, Disf. 43. in Anthol. num. 5.
- Dux Spartæ Agis, quum exercitum in Atticam trajiceret, terramotu detritus est, Disf. 48. in Thucyd. n. 1.
- Dux Maximus effectus est Lucullus, & Xenophon historiæ lectione, Disf. 6. in Thucyd. num. 10. Disf. 8. in Liv. n. 5. Disf. 74. in Cic. num. 3. *Vide Ducet, Ducum, Imperator.*
- Dysdam adhuc Cervi ad evellendas sagittas, Disf. 6. in Thucyd. num. 4. Disf. 39. in Cic. num. 1.
- Dynamitis filia an fuerit Hecuba, Disf. 7. in Eurip. num. 9. Disf. 37. in Virg. n. 4.
- Dyrbachium appellatur boni omnia causa, quum anrea Epidamnus vocaretur, Disf. 18. in Thucyd. n. 2.

E

- E Arini coma Esculapio missa est, Disf. 42. in Anthol. num. 13.
- Ebore, & auro crasso, seu solido ornabantur lacernæ, Disf. 2. in Liv. n. 13. Bibliotheca, Disf. 2. in Liv. n. 14.
- Ex Ebore tibias consuebant Phœnices, Disf. 60. in Anthol. n. 2.
- Ebore confecta erat sella curulis, ideo poëtæ eam appellabant Ebur curule, Disf. 22. in Liv. num. 15.
- Ebore constabant imagines urbium captarum, quæ in triumpho ducebantur, Disf. 27. in Liv. num. 2. *Vide Ebur.*
- Ebrietas quot periculum attulerit, Disf. 65. in Anthol. n. 17. & seqq.
- Ebrietas corpus etiam labefactæ, Disf. 65. in Anthol. num. 29.
- Ebrietas duplex animarum, Disf. 48. in Anthol. num. 2.
- Ebrietas Græci frequens, Disf. 64. in Anthol. n. 10.
- Ebrietas ad omnia vicia impellit, Disf. 65. in Anthol. n. 26. *Idem n. 1.*
- Ebrietas tantum indulgere Seneca permittit, Disf. 13. in Anthol. num. 4.
- Ebrietati ut mederentur, vincula capiti illigabant; inde xortone adhiberi ceperunt in convitijs, Disf. 38. in Anthol. n. 1.
- Ebrietatis male, Disf. 24. in Anthol. n. 7.
- Ebrietatis impediendæ causâ vires succidens Lycurgus reprehenditur a Platone, Disf. 12. in Anthol. num. 8. *Idem n. 10.*
- Ebrietatis Sermones Posidonij, & Zenonis ieiunio, & ariditate iuxta opinionem Senecæ, Disf. 29. in Cic. num. 3. *Idem n. 10.*
- Ebriorum singulorum vicia, Disf. 65. in Anthol. n. 23. & 28.
- Ebrios amat omnes nationes, quæ intemperantem sine utitur, & quare, Disf. 65. in Anthol. num. 10.
- Ebrios Græcos quod induxerit Æschylus in Tragedia capitur, Disf. 5. in Eurip. n. 7.
- Ebrassum Catonem malevoli dixerunt, Disf. 12. in Thucyd. num. 5.
- Ebrum Paulum ad mortuum obsecris imaginem Tiberii servus detracto anno servavit, Disf. 65. in Anthol. n. 18. Disf. 25. in Thucyd. n. 12.
- Ebrius ad carminis faciendam Æschylus semper accessit, Disf. 13. in Anthol. num. 5. Disf. 4. in Eurip. n. 6.
- Ebrius nequam Socrates conspiciebatur, licet plautum hiberet, Disf. 14. in Anthol. n. 9.
- Ebrius Philippos parem absum, quoniam Alexandrum interfecerat, Disf. 44. in Anthol. n. 12.
- Ebrius Euripides quum Agathonem osculatus esset, quid dixerit, Disf. 3. in Eurip. n. 8.
- Ebrius Alexander Persarum Regem incendit, Disf. 32. in Virg. n. 2. *Vide, Commemoremus.*
- Ebur curule significat *Sella curulem*, Disf. 22. in Liv. num. 15. *Vide Ebor.*
- Eburnæ portæ Aeneas dum Virgilinus emittit, fabulosus esse inferos innotuit, Disf. 8. in Eurip. num. 2.
- Eburneo Scipione utebatur Consul, in cuius extem tate erat aquila, Disf. 22. in Liv. n. 22.
- Eburneum sceptrum cum eburnea aquila gestabat Prætor in Circensibus, Disf. 20. in Cic. num. 24.
- Eburneus interdum erat curus triumphantium, Disf. 28. in Liv. num. 6.
- Ecaërge una ex primis virginibus, quæ domus in Delum rulerunt, Disf. 77. in Anthol. n. 12.
- Echo Pani amica, & quare, Disf. 45. in Anthol. num. 5.
- Eclipses solis Veteres maximè timebant, Disf. 10. in Thucyd. n. 3. & seqq.
- Eclipses tres concurserunt tempore belli Peloponnesiaci, Disf. 11. Thucyd. n. 9.
- Eclipses Thucydides proprio nomine appellat; secus Herodorus Disf. 11. Thucyd. n. 9.
- Eclipsim pertimuit Nicias & Siciliâ profecturus, Disf. 10. in Thuc. n. 10. Disf. 37. in Thuc. n. 3.

Ecl-

- Eclipsim lunæ præcedit terræmotus, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 34.
- Eclipsis Luna contigit die, quo obiit. *Carnes.* *Disf.* 63. in *Cic.* n. 8. *Vide. Defellus.*
- Eclipsium rationem nou ignorabat *Thucydides*, *Disf.* 11. in *Thucyd.* n. 9.
- Eclipsium rationem explicauit edito libello *Anaxigoras*, *Disf.* 10. in *Thucyd.* n. 10. *Disf.* 11. in *Thucyd.* n. 4. 9.
- Eclipsium Solis, & Lune sententia variæ *Philosophorum*, *Disf.* 11. in *Thucyd.* n. 3. 4. sententia *Manichæorum*, *Disf.* 19. in *Thucyd.* n. 3.
- Egestas mentis inducit tibia, *Disf.* 63. in *Anthol.* num. 4.
- Edacitas *Herculi* a multis irridetur, *Disf.* 9. in *Anthol.* n. 3.
- Edemum genium *Cythin* patronum habuerunt, *Disf.* 36. in *Virg.* n. 1.
- Edicta *Alitica* *Scavola* ad alias provincias translata sunt, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 1.
- Edicto concivium fieri Senatoribus in ludis verit *Theodorici Rex*, *Disf.* 19. in *Cic.* n. 3.
- Educatio filiorum quor curas affert, *Disf.* 15. in *Anthol.* n. 14. 15.
- Educatio ingenerat animo virtutem, ut docuit *Lycitgas*, *Disf.* 53. in *Anthol.* n. 6.
- Educatio puerorum *Servi* committetur, *Disf.* 50. in *Anthol.* n. 4. *Disf.* 21. in *Thucyd.* n. 6.
- Ecton orgis *Symphracum* princeps celebravit, *Disf.* 33. in *Virg.* o. 4.
- Ectonis urbem quam expugnasset *Achilles*, præmium accepit citharam, *Disf.* 57. in *Thucyd.* num. 8.
- Effectus varij terræmotuum, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 38. & seqq.
- Efficacia *Ciceronis* in orationibus, *Disf.* 47. in *Cic.* o. 7. 8.
- Effigiem *Euripidis* in Theatro *Athenienses* posuerunt, *Disf.* 3. in *Eurip.* n. 14.
- Effigiem suam filiorum sepulcro quam imposuisset *Niobe*, in lapidem versa dicitur, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 15.
- Effigiem suam efformavit *Phidias* in clypeo *Minerve*, *Disf.* 1. in *Thucyd.* n. 4.
- Effigies *Panisci* lapide casu effracto extitit, *Disf.* 9. in *Liv.* num. 4.
- Effigies *Principum* iisdem insignibus ornabantur, ac effigies deorum, *Disf.* 24. in *Anthol.* num. 8. *Vide. Imago. Simulacrum. Statua.*
- Egesta urbs *Sicilie* a *Virgilio* vocatur *Acesta* ab *Aceste* conditore, *Disf.* 35. in *Thucyd.* n. 5.
- Egestam in *Siciliâ* *Aenes* condidisse quidam tradunt, *Disf.* 15. in *Liv.* n. 6. 8.
- Egestam condidit *Aceste*, *Disf.* 5. in *Virg.* n. 2.
- Egestanorum precibus mori *Athenienses* bellum contra *Syracusanos* suscepunt, *Disf.* 44. in *Thucyd.* n. 1.
- Egestas *summa* *Plauti*, & *Terentij*, *Disf.* 15. in *Thucyd.* n. 6.
- Egnatius infidius est *Augusto*, *Disf.* 41. in *Thucyd.* o. 4.
- Elaphebolia a cervorum exde dictus est, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 42. est *December*, vel *Februarius*, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 42.
- Electricæ philosophia *Xenophanem* audorem habuit, *Disf.* 67. in *Cic.* n. 3.
- Electra reprehendit *Helenam*, quod in sacre *Clytemnestra* parcis crines afferret, *Disf.* 17. in *Anthol.* n. 7.
- Electra una ex *Pleiadibus*, quæ ne *Troie* excidion videret, latet, *Disf.* 65. in *Anthol.* n. 9.
- Electum pro lacrimis fundunt arbores, in quas verse sunt *Sorores Phærontis*, *Disf.* 26. in *Eurip.* n. 1.
- Elegans interdum significat facetum, *Disf.* 27. 10. *Cic.* num. 4. 5. *Disf.* 28. in *Cic.* n. 1.
- Elegia ad declarandum ludum inventa est, & unde ita appellata, *Disf.* 48. in *Anthol.* num. 10. 11.
- Elegiaci Poetæ etiam oratori legendi sunt, *Disf.* 28. in *Cic.* o. 6.
- Elegiaci carmine *Solon* persuasit bellum pro *Salamine* recuperandâ, *Disf.* 36. in *Cic.* n. 3.
- Elegiacus poeta *Philetas* peder plumbo firmabat, ne ventis raperetur, *Disf.* 43. in *Anthol.* n. 12.
- Eleleides dicuntur *Bacchantes*, *Disf.* 16. in *Anthol.* num. 2.
- Eleleus dicitur *Bacchus*, *Disf.* 16. 10. *Anthol.* n. 2.
- Elementa rerum quæ sunt, *Disf.* 71. in *Anthol.* num. 1.
- Elementa *Aegyptij* in mare, & feminam dividebant. *Disf.* 71. in *Anthol.* n. 6.
- Elementa ex aquâ procreata sunt, *Disf.* 20. in *Anthol.* n. 3.
- Elementa picta erant in quodam *Pepto*, *Disf.* 25. in *Eurip.* n. 19. in *veste Demetrii*, *Disf.* 25 in *Eurip.* n. 20.
- Elementa erant *Dij* gentium, *Disf.* 25. in *Virg.* num. 2.
- Elementa habent vim maris, & femine, *Disf.* 25. in *Virg.* n. 2.
- Elementum divinum esse ignem *Perse* existimabant, *Disf.* 15. in *Cic.* n. 3.
- Elephanti strepitu flagellorum irrisabantur, *Disf.* 10. in *Anthol.* o. 8.
- Elephanti octodecim cum hominibus certarunt in ludis *Pompeij Magni*, *Disf.* 2. in *Liv.* o. 8.
- Elephanti slero ex dentibus ad vestendum utuntur, slero ad prælium, *Disf.* 5. in *Cic.* num. 3. *Disf.* 38. 10. *Cic.* o. 7.
- Elephanti *Iudici* fortiores *Africanis*, *Disf.* 37. in *Cic.* num. 3. quibus viribus præditi sint, *Disf.* 37. in *Cic.* n. 3. 4. eis *Rhinoceros* ooo inferior viribus, *Disf.* 37. in *Cic.* n. 4.
- Elephantis flumen transituri præmittunt minores Elephantes, ut explorent, an transiri possit, *Disf.* 39. in *Cic.* o. 1.
- Elephantis qui ois fuerint in triumphis, *Disf.* 24. in *Anthol.* n. 4.
- Elephantis vestus ad triumphum *Pompeius*, *Disf.* 28. in *Liv.* n. 3.
- Elephantis quadraginta ascendit *Capitolium* *Cæsar* *lycouchos* dextrâ, atque sinistrâ gestantibus, *Disf.* 28. in *Liv.* n. 3.
- Elephantis triumphare *Gordianus* cogitabat, *Disf.* 28. in *Liv.* n. 3.
- Elephantophagi qui elephantis vescantur, agriculturam contemnant, *Disf.* 81. in *Cic.* num. 5.
- Elephantorum decertantium populus miserum

tus est. & Pompeium execratus est, Dis. 10. in Anthol. n. 11.

Elephantorum agmen erat circa tabernaculum Alexandri, quum Persis iura dicebat, Dis. 21. in Liv. num. 7.

Elephantorum quorundam mira solertia, Dis. 39. in Cic. n. 5. 6.

Elephantos quatuor curru iunxit Alexander Severus, sed ipse pedes incescit in triumpho, Dis. 26. in Liv. num. 7.

Elephas curam habuit infantis, & menses dormienti abigebat, & cunae commovebat, & si eius custodis non committeretur, cibum capere recusabat, Dis. 22. in Anthol. n. 2.

Elephas Aristophanis Grammatici rivalis fuit, Dis. 22. in Cic. n. 6.

Eleusine Cereris religio summa, Dis. 36. in Anthol. num. 2. *Vide. Cereis.*

Eleusinijs mysterijs Bacchus cum Cerere celebratur, Dis. 48. in Anthol. n. 2.

Eleusis ab Eleusine filio Danae, & Mercurij, vel Ogygis appellata est, Dis. 36. in Anthol. n. 4.

Eleutheri fontis aqua sacrificijs adhibebatur, Dis. 28. in Thucyd. n. 3.

Elagi philosophi a Phaedone Eliensi appellati sunt, Dis. 56. in Cic. n. 2.

Elicius Iuppiter ab eliciendis fulminibus, Dis. 10. in Anthol. n. 18. Dis. 40. in Virg. n. 4.

Eliensum legati consuluerunt Plamidem Aegyptiorum Regem quoad iudicium legum de olympicis ludis, Dis. 6. in Anthol. n. 14.

Ellic dicuntur a Graecis pisces, quia mati sunt, Dis. 39. in Cic. n. 7.

Eloas lacus in Hibernia, in quo ceronitur Vrbis vestigia, Dis. 48. in Thucyd. n. 32.

Elogio addito Zenovem Athenienses aures coronam donarunt, Dis. 9. in Cic. n. 11.

Elogium Constantij de Urbe Roma, Dis. 26. in Liv. num. 2.

Eloquens interdum significat factum, Dis. 27. in Cic. n. 4. Dis. 28. in Cic. n. 2.

Eloquentem neminem vidisse, sed multos ditores dixit M. Antonium, Dis. 31. in Cic. n. 2.

Eloquentes esse omnes in ijs, quos sciunt, dicebat Socrates, Dis. 4. in Cic. n. 1.

Eloquentes nulli fere extiterunt Athenis sub Regibus, Dis. 36. in Cic. n. 2.

Eloquentes, & non eloquentes, qui de rethorica scripserunt, Dis. 79. in Cic. n. 5. *Vide. Oratores. Rhetores.*

Eloquentia quantum profuerit Rebus publicis, Dis. 36. in Cic. per tot.

Eloquentia suspecta est Principibus, Dis. 12. in Cic. n. 5.

Eloquentissimum praefixit Germanicus, Dis. 29. in Anthol. n. 3.

Eloquentia non magis exprimit res, quam gestus, Dis. 17. in Anthol. num. 6.

Eloquentia Barbaros Graeci longe superarunt, non ceteris discipulis; & ex hoc factum est, ut Graeci strictim omnium iuventores haberent, Dis. 9. in Thucyd. n. 8.

Eloquentia excellere quom possent Iapis, ad alias artes animum appulit, Dis. 2. in Eurip. num. 5.

Eloquentia praefixit Paris, Dis. 27. in Virg. n. 6.

Eloquentia sua milites a caede deterreat Antonius, Dis. 37. in Cic. n. 6.

Eloquentia praefixit de Menelaum, Nestorem, Ulyssiem tradit Homerus, Dis. 31. in Cic. n. 3.

Eloquentia Periclis, Dis. 35. in Cic. n. 7.

Eloquentia non bellicis artibus incluserunt Appij, Dis. 36. in Cic. n. 27.

Eloquentia maximè excelluerunt veteres philosophi, Dis. 41. in Cic. n. 3. & seqq. Dis. 42. in Cic. n. 2. & seqq.

Eloquentia quomodo inceperit, profuerit, & pericula fuerit, Dis. 13. in Eurip. n. 4. Dis. 51. in Cic. n. 3. 4.

Eloquentia Aesclepiadis medici, Dis. 66. in Cic. num. 3.

Eloquentia ut comparatur, non paucis libris opus est, Dis. 86. in Cic. n. 5.

Eloquentia precepta Graeco sermone tradi iussit Crassus, Dis. 16. in Cic. n. 3.

Eloquentia pater Cicero a iure appellatur, Dis. 15. in Cic. n. 6.

Eloquentia beneficium homines ab agrestibus vidit recesserunt, Dis. 30. in Cic. num. 4. Dis. 32. 34. in Cic. per tot. urbes conservantur, Dis. 33. in Cic. n. 1. & seqq. Dis. 34. 35. 36. in Cic. per tot.

Eloquentia medullam Cerbegum appellavit Ennius, Dis. 31. in Cic. n. 4.

Eloquentia beneficium omnes leges Romanorum constituit sunt, Dis. 36. in Cic. n. 16.

Eloquentia iocumbere qui impellendi sunt, & qui deterrendi, Dis. 91. in Cic. n. 3.

Eloquentia nullam genus auditorum non prodest, Dis. 86. in Cic. num. 6.

Eloquentia ars, an natura plurimum conferat, Dis. 31. in Cic. n. 4. Dis. 91. in Cic. per tot.

Eloquentiam amittit Graecia libertate amissa, Dis. 9. in Cic. n. 3. & Roma, Dis. 51. in Cic. n. 4.

Eloquentiam Platonis, & Proclari significavit apes, quae in ore eorum mellificaverunt, Dis. 18. in Liv. n. 8.

Eloquentiam Herculis significant catenolae aures ex eius ore prodeuntes, Dis. 8. in Anthol. n. 4.

Eloquentiam hominum Regnam appellavit Euripides, Dis. 8. in Anthol. n. 4.

Eloquentiam corruptit decemmodi mos, Dis. 85. in Cic. num. 6. & seqq.

Eloquentiam cum histronia comparavit edito libro Roscius, Dis. 90. in Cic. n. 3. *Vide. Ars oratoria. Facultas oratoria. Oratoria ars; facultas. Rhetorica.*

Eloquentissimus fuit Hermogenes puer, iofantissimus Vir, Dis. 64. in Anthol. n. 5.

Eloquij divinitus nomen Theophrasto dedit, Dis. 42. in Cic. num. 3. Dis. 53. in Cic. n. 3. Dis. 61. in Cic. num. 3.

Elos urbem quam cepissent Lacedaemonij, cives omnes in servitutem redegerunt, Dis. 20. in Thucyd. n. 2.

Elores picturis ornavit Ardes templum Iouonis, Dis. 23. in Virg. n. 5.

Elpis compellatus fuit a leone, cuius ex ore os extraxerat, Dis. 39. in Cic. n. 7.

Elyma urbem in Sicilia condiderunt Troieni, qui

- Aeneam sequebantur, Dis. 15. in Liv. n. 2.
 Elymi genus tiberiarum, Dis. 60. in Anthol. n. 7.
 Elymi populi Troiani tenebant Siciliam, Dis. 34. in Thucyd. n. 9. Dis. 35. in Thucyd. n. 5. ita vocati sunt ab Elymo Aetnae socio, Dis. 35. in Thucyd. n. 5.
 Elymus socius Aetnae, Dis. 35. in Thucyd. n. 5. filius notus Anchisa, Dis. 35. in Thucyd. n. 5. Dis. 54. in Thucyd. n. 1.
 Elymus quid sit, Dis. 76. in Anthol. n. 14. & seqq. *Vide. Hippocritum*
 Emancipatus cujus pater fuisset, Vestalis legi non poterat, Dis. 35. in Liv. n. 4.
 Emebant viri formosas uxores, apud Thracas; ipsi vero emebantur a desponsibus, Dis. 39. in Thucyd. n. 22.
 Emebant formosas puellas Babylonij, & Aegyrij, ex quarum pretiosos constabantur deformibus, Dis. 30. in Thucyd. n. 1.
 Emabantur pecunia suffragia populi Romani, Dis. 4. in Liv. n. 4.
 Emere quanti foret multos, Dis. 3. in Liv. num. 9.
 Emere servos prius Chii ceperunt, Dis. 25. in Thucyd. n. 3.
 Emmelia dicitur argacia salacio, quae vertitur conscientia, Dis. 16. in Anthol. n. 7.
 Empedocles quodam floruerit, Dis. n. in Thucyd. n. 2.
 Empedocles Pausanem dicitur, quia pestilentem ventum cessare fecit, Dis. 14. in Thucyd. n. 7.
 Empedocles putavit animam nihil aliud esse, quam sanguinem, Dis. 32. in Anthol. n. 4.
 Empedocles existimat singula membra a terra procreata in hominem coalescere, Dis. 4. in Thucyd. n. 22.
 Empedocles quum curra in Olympiâ vicisset, bovem ex myrtillo, & eura facie, & distribuit omnibus, Dis. 2. in Anthol. n. 8.
 Empedocles putavit Iovem esse ignem, Iunonem Terram, Plutonem Aërem, Dis. 68. in Anthol. n. 6.
 Empedocles an se Deum credi voluerit, Dis. 41. in Thucyd. n. 4.
 Empedocles an in Aetna crateres se coniecerit, Dis. 41. in Thucyd. n. 4.
 Empedocles dignos solum ipsi rebus, de quibus loquitur, fundit, Dis. 41. in Cic. n. 5.
 Empedocli Regnum oblatum fuit, Dis. 9. in Cic. n. 13.
 Emporiae in Hispaniâ Graeci condiderunt, Dis. 8. in Thucyd. n. 5.
 Emporiae disciplina obtinisse Livius animadvertit, ne Barbaris, quibusangebantur, everterentur, Dis. 12. in Thucyd. n. 8. Dis. 56. in Thucyd. n. 10.
 Emptra sua domus Clodij centies quadragies quiescit, Dis. 1. in Liv. n. 10.
 Emptores, pretia, & res venditas memoria dixit Horatius, quom totum diem in anchora perdidisset, Dis. 87. in Cic. n. 8.
 Emptori eam legem imposuit Agoracritus, ad signum suum esset Athonis, quum iocibus Athonensium suffragijs vidus fuisset ab Alcamae,
 Dis. 18. in Eurip. n. 11.
 Empus fuit Lucretius Daphnis ducentis millibus nummum, Dis. 12. in Thucyd. n. 7.
 Empsia credebatur de genere geniorum, Dis. 35. in Virg. n. 6.
 Enceladus intexebatur Pemplo, Dis. 25. in Eurip. num. 6.
 Encyclopediam didicerat Epiphaes, quum an oos septuaginta natus esset, Dis. 78. in Cic. num. 3.
 Endymion primus Lunae natam detexit, ideo perpetuo dormire fingitur, Dis. 15. in Anthol. num. 4.
 Endymionem quum amaret somnus, eum sopivit, nec oculos clausit, Dis. 21. in Eurip. n. 10.
 Eneti an cum aspiratione scribendi sint, Dis. 15. in Liv. num. 2. *Vide. Henetus*.
 Engakrimythi appellati sunt, qui per ventrem sacra pendicere crederent, Dis. 41. in Thucyd. n. 7.
 Enipei in flumen decidit Iano a Iove e Caelo deiecit, Dis. 15. in Anthol. n. 18.
 Enn Syracusanorum colonia erat, Dis. 55. in Thucyd. n. 2.
 Ennae Ceres, & Proserpina dicitur, quia templum Cereris erat Enna celeberrimum, Dis. 55. in Thucyd. n. 2.
 Enestrucron fons antea Callirrhoe dictus, cuius aqua ad sacrificia, & nuptias utebantur Antiqui, Dis. 28. in Thucyd. n. 3.
 Enni interpretio sepulchralis, Dis. 30. in Anthol. num. 7.
 Ennii Neoptolemus parum philosophandum putat, Dis. 44. in Cic. n. 1.
 Ennio poeta Fulvius Nobilior in bello familiarissimus utebatur, Dis. 57. in Thucyd. n. 5.
 Ennius non nisi potus verus comedit, Dis. 13. in Anthol. n. 5.
 Ennius effecit, ut nemo posset illius poemata sibi arrogare, Dis. 1. in Thucyd. n. 7.
 Ennius Romanus historicum versibus conscripsit, Dis. 11. in Liv. n. 1.
 Ennius explicator, Dis. 40. in Cic. n. 4.
 Ennius cur ab Horatio pater appellatus sit, Dis. 54. in Cic. n. 5.
 Ennius Cethegum fuisse medullam appellavit, Dis. 31. in Cic. num. 4.
 Ennipeus significat Neptunum, Dis. 7. in Anthol. num. 3. & ita vocatur, quia terram concussit, Dis. 48. in Thucyd. n. 5.
 Enosichthon appellatur Neptunus, quod terram concussit, Dis. 7. in Anthol. n. 3. Dis. 48. in Thucyd. n. 5.
 Enos quare essent ex altera parte Circi, Dis. 20. in Cic. n. 4.
 Ennius Atheniensis quod donis cumulari strab Artaxerxe, Dis. 32. in Thucyd. n. 7.
 Ennius ex a reā deduxit coloniam Gelan, Dis. 54. in Thucyd. num. 2.
 Enthyemata solum uno die conficiebat Porcius Latro, Dis. 86. in Cic. n. 9.
 Eous mare fert optimos Scaros, Dis. 3. in Liv. n. 8.
 Epaminonda Thebanorum Duce extincto Athenenses degeneraverunt, quum antea rem mili-

- tarem coluissent, Dis. 56. in Thucyd. n. 7.
- Epaminondas, & Prouomo in eodem loco Thebani statum posuerunt, Dis. 62. in Anthol. num. 5.
- Epaminondas virtus in morte, Dis. 23. in Eurip. num. 5.
- ante* Epaminondas nemo per annos supra quadringentos Eurot am traiecerat, Dis. 27. in Thucyd. num. 2.
- Epaminondas non attigit Rempublicam, antequam quadragesimo annos natus esset, Dis. 20. in Eurip. num. 3.
- Epaminondas in iudicium vocatus fuit, quod quatuor menses magistratum tenuisset, Dis. 20. in Eurip. n. 21.
- Epaminondas dicebat torpe esse Thebanos viribus corporis praestantiores servire Lacedaemonijs, Dis. 2. in Thucyd. n. 7.
- Epaminondas laudatur, quod commodè saltare sciret, Dis. 18. in Anthol. n. 6.
- Epaminondas Lacedaemonios ante invidios Leutrico praelio superavit, Dis. 18. in Anthol. n. 7.
- Epaminondas laudatur, quod tibi cerneret, Dis. 63. in Anthol. n. 2.
- Epaminondas, qui primus Eurot am traiecit exercitum, Lacedaemonem pene expugnavit, Dis. 45. in Thucyd. n. 6.
- Epaminondas commemoratione rerum gestarum ab accusatione se liberavit, Dis. 9. in Liv. n. 8.
- Epaminondas Spartanorum Tyrannidem in Spartanà Curia Socijs audientibus accusavit, & Socios a Spartanis abalienavit, Dis. 36. in Cic. n. 9.
- Epaminondas Lyfide praetore usus est, Dis. 36. in Cic. n. 10.
- Epaminondas simul cum Philippo educatus est, Dis. 36. in Cic. n. 10.
- Epaminondas contra leges sibi imperium prorogavit, Dis. 36. in Cic. n. 8.
- Epaphros tradit Delum: terramotu nunquam cecissem, Dis. 77. in Anthol. n. 3. Dis. 39. in Thucyd. o. 3.
- Epaula, latius repotia dies tertius ouipiarum dicebatur, Dis. 30. in Thucyd. n. 7.
- Ephebi comem alicui Deo sacrum suspendebant ex arbore, quae capitata, seu capillaris dicebatur, Dis. 42. in Anthol. n. 13.
- ex* Ebebis excedens capite pledebatur, si reperi-
tus esset in Scholis, Dis. 17. in Thucyd. n. 7.
- ex* Ebebis quum excessisset Hercules, viem virtutis elegit, & reliquit viam Voluptatis, Dis. 8. in Anthol. n. 7.
- ex* Ebebis pueri qui excesserant, togam puram, seu liberam sumebant tertio die post Id. Mart. Dis. 30. in Liv. n. 38. 39.
- Ephedici quare appellerentur Pyrrhouei, Dis. 57. in Cic. n. 7.
- Ephesia genus ludorum, quos celebrabant Iones, Dis. 39. in Thucyd. n. 8.
- Ephesia literas invenerunt Dedylis Idai, Dis. 5. in Cic. n. 2.
- Ephesij dicebant Latonam peperisse ed amnem Cenchrium, Dis. 77. in Anthol. n. 18. Dis. 39. in Thucyd. n. 8.
- Ephesij centurionum Persicum Alcibiadi peregrinanti erigebant, Dis. 37. in Thucyd. n. 5.
- Ephesij ut leges conderet, Hieraclius a Rege Persarum accersitus est, Dis. 9. in Cic. n. 13.
- Ephesine Diane templo, & circum illud spatio onus stadij Alexanderis Asyli concessit, Dis. 25. in Thucyd. n. 10. hoc spatium auxit Mithridates, & deinde etiam Antonius, Dis. 25. in Thucyd. n. 10.
- Ephesini nominari voverunt Erostratum, qui templum Dianae incenderat, ut famam sibi concilaret, Dis. 5. in Virg. n. 5.
- Ephesios nullum utilem civem voluisse Hieraclius queritur, Dis. 20. in Eurip. o. 23.
- Ephesij quare appellati sint supplices, Dis. 25. in Thucyd. n. 8.
- Ephestion Iovem colebant, qui simul habitabant, Dis. 10. in Anthol. n. 26.
- Ephesum Asiae urbem condiderunt servi, Dis. 20. in Thucyd. n. 7.
- Ephesus ab obsidione Crassi liberata est ob religionem templi Dianae Ephesine, Dis. 25. in Thucyd. n. 10. Dis. 40. in Thucyd. n. 9.
- Ephesus terramotibus laborat, Dis. 48. in Thucyd. n. 37.
- Ephialtes ostior tempore Demostheois floruit, Dis. 11. in Cic. num. 5.
- Ephialtes, & Othys apud Homerum vulnerant Venere, & Martem, Dis. 28. in Virg. o. 3.
- Ephippus tradit Alexandrum vino, non veneno interficere, Dis. 65. in Anthol. n. 29.
- Ephori Pausaniam Regem Sparte prodicionis convictum interfecerunt, Plistianadem mulcavit, quod pecunia ab hostibus corruptus est; Agin, quod in publico non vesceretur; Archidamum, quod exiguae stiracis uxorem duxisset, Dis. 5. in Thucyd. n. 5.
- Ephori eligebant tres, qui singuli centum Iuvenes eligerent, qui Hippagretae dicebantur, Dis. 54. in Anthol. n. 8.
- Ephori revocant Pausaniam, sed absolutus est a iudicibus pecunia corruptis, Dis. 13. in Thucyd. n. 1.
- Ephori condemnare Pausaniam voluerunt, eoque prodicionem ex eius ore audirent, Dis. 13. in Thucyd. n. 2.
- Ephori magistratum invenies Servis bellum indicebant, ut eos occidere impunè liceret, Dis. 20. in Thucyd. n. 4.
- Ephori Agefilum ex Asia ad opem ferendam patriae revocant, Dis. 9. in Thucyd. n. 6. Dis. 52. in Thucyd. n. 3.
- Ephoros ut corrumpere pecunia Pericles, decem talenta quotannis illis mitebat, Dis. 2. in Thucyd. n. 5.
- Ephorum calcaribus indigere dicebat Hicrates, freno Theopompum, Dis. 57. in Thucyd. n. 3.
- Epica poemata scripsit Plato, quae quum ipsi viderentur inferiora Homericis, ad Tragediae scribendas se contulit, Dis. 40. in Anthol. n. 3.
- Epicharmus comicum in delicijs habuit Plato, Dis. 86. in Cic. n. 6.
- Epicharmus inventor comediae dicitur e nonnullis, Dis. 33. in Thucyd. n. 3.
- Epicharmata quid sint, Dis. 86. in Cic. n. 9.
- Epicharmas vocant genus quoddam terramotuum, Dis. 48. in Thucyd. n. 21.

- Epicurus* parer *Carnedis*, *Dis.* 63. in *Cic.* n. 5.
Epicrates comeius inducit *Platonem* proponen-
 tem quæstionem de eueurbia, *Dis.* 3. in *Eur-*
rip. num. 5.
Epictetus *Servus* fuit, *Dis.* 21. in *Thucyd.* n. 7.
Epicureus factus est *Diogenes* *Babyloni* dolo-
 re coactus, *Dis.* 83. in *Cic.* n. 8.
Epicuri *Servus* *Mys* celebris auctor sapientie,
Dis. 25. in *Thucyd.* n. 7.
Epicuri opio de tætræmora, *Dis.* 48. in *Thu-*
cyd. n. 12.
Epicurus fructibus hortuli vitam sustentabat,
Dis. 79. in *Anthol.* o. 5. *Dis.* 32. in *Thucyd.*
 num. 50.
Epicurus omnia casu ferri existimavit, & divi-
 nam providentiam fustulit, *Dis.* 80. in *Anthol.*
 nom. 5. *Dis.* 1. in *Eurip.* n. 10.
Epicurus felicitatē in voluptate collocavit, *Dis.*
 1. in *Eurip.* num. 11. *Dis.* 4. in *Cic.* nom. 7.
 & in vacuitate doloris, *Dis.* 16. in *Eurip.*
 num. 8.
Epicurus privavit omni actione Deum, & fecit
 humanā formā preditum, & utio frui sempi-
 terno, *Dis.* 40. in *Anthol.* n. 8. *Dis.* 1. in *Cic.*
 num. 4.
Epicurus potavit e terrā natos uteros, ex qui-
 bus factine homines propagati, *Dis.* 4. in
Thucyd. num. 11.
Epicurus laudatur a *Lucretio*, quod religionem
 sustulerit, *Dis.* 10. in *Thucyd.* n. 1.
Epicurus putat *Barbaros* incaptates philosophiam,
Dis. 15. in *Cic.* n. 1.
Epicurus testamento cavet, ut sui natalis memo-
 ria quotannis celebraretur, *Dis.* 23. in *Thu-*
cyd. n. 1.
Epicurus gloriatur se homines ab Inferorum
 metu liberasse, *Dis.* 8. in *Eurip.* o. 1.
Epicurus sapientem se appellare ausus est, *Dis.*
 54. in *Cic.* n. 2.
Epicurus *Metrodorum* sapientem appellat, *Dis.*
 64. in *Cic.* num. 5.
Epicurus liberales artes inutiles pronuciavit,
Dis. 80. in *Cic.* n. 1.
Epicurus bipedalem *Solem* esse affirmavit, *Dis.*
 83. in *Cic.* n. 10.
Epidamnus colonis bellum illatum a *Coreyris*
 prima origo belli *Peloponesiaci*, *Dis.* 7. in
Thucyd. n. 9.
Epidamnus antea vocabatur *Dyrrheium*, *Dis.*
 18. in *Thucyd.* n. 1.
Epigenes inventor tragædiæ, *Dis.* 6. in *Eurip.*
 num. 1.
Epigramma *Martialis* in ludos, quos edidit stel-
 la, quom *Domitianus* triumphavit de Rege
Decebalo, a quo cladem acceperat, *Dis.* 29.
 in *Liv.* n. 10.
Epigramma primum libri primi *Anthologie* est
Archis poetæ, quem *Cicero* defendit, *Dis.* 2.
 in *Anthol.* n. 1.
Epigramma in *Stellam* adolefcentem an sit *Pla-*
ronis, *Dis.* 40. in *Anthol.* n. 1. 2. 3.
Epigramma *Laureæ* *Tullii* in *Ciceronem*, *Dis.* 49.
 in *Cic.* n. 4.
Epigramma *Catuli* de *Roscio*, *Dis.* 90. in *Cic.*
 num. 5.
Epigramma, quod sepulero inscribitur *Navius*
 poetæ, *Dis.* 30. in *Anthol.* n. 8.
Epigramma sepulcri *Sardanapali*, *Dis.* 30. in *Anthol.*
 num. 9.
Epigrammata *Anthologie* collegit *Plauudea*,
Dis. 1. in *Anthol.* n. 2.
Epigrammata conscripsit *Plato*, *Dis.* 1. in *Eur-*
rip. n. 5.
Epigrammata scripsit *Euripides*, *Dis.* 4. in *Eur-*
rip. n. 8.
Epigrammata in heroum tumulos *Aristoteles*, si-
 ve alius quispiam inscripsit *Peplum*, *Dis.* 25.
 in *Eurip.* n. 8.
Epilepsia, quæ dicitur morbos maior, *Sacer*, &
Herculeus, quare appelletur morbus comi-
 tialis, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 24.
Epimedes unus ex *Dædylis* *Idæis*, *Dis.* 2. in
Anthol. n. 4.
Epimenides oleæ sacrum ramum prætulit omni-
 bus honoribus *Athæniensium*, *Dis.* 10. in *Eur-*
rip. n. 14. *Dis.* 14. in *Thucyd.* n. 5.
Epimenides vocatur propheta a *D. Paulo*, *Dis.*
 67. in *Anthol.* n. 1. *Dis.* 14. in *Thucyd.* n. 5.
Epimeus expiavit *Athenas* a scelere *Cylo-*
nio, & hac de causâ instituit novâna sacra,
Dis. 39. in *Anthol.* o. 7. *Dis.* 14. in *Thucyd.*
 num. 3. *Dis.* 10. in *Eurip.* o. 14.
Epimenides vixit annos centum quinquaginta,
Dis. 14. in *Thucyd.* n. 4.
Epimenides *Cretensis* vita suæ gentis non taceat,
 & honorificè appellatur a *Divo Paulo*, *Dis.*
 67. in *Anthol.* n. 1. *Dis.* 14. in *Thucyd.* n. 5.
Dis. 7. in *Liv.* n. 4.
Epimenides quibus parentibus ortus fuerit, *Dis.*
 14. in *Thucyd.* n. 4.
Epimenides totâ sapientiâ fuit, ut inter septem
 sapientes recenseretur, *Dis.* 14. in *Thucyd.*
 nom. 4.
Epimenides dormivit quinquaginta annos, &
 sapientiam eo sopore accepit, *Dis.* 54. in
Thucyd. n. 4.
Epimenides prædixit *Atheniensibus* multorum
 malorum causam futuram *Munichiam*, *Dis.*
 14. in *Thucyd.* n. 5.
Epimenides crepusculum, templum, aramque con-
 stituit, *Dis.* 18. in *Thucyd.* n. 1.
Epimeoides expeditionem *Iasonis* in *Colchos*
 verbis est exequutus, & de *Minos*, & *Rha-*
damauto versus scripsit, *Dis.* 41. in *Cic.*
 nom. 5.
Epimenides *Cretensis* familiaritater usus est
Pythagorâ, & eum eo descendit in antrum *Idæ-*
um, *Dis.* 43. in *Cic.* n. 1.
Epimenides carmen recitavit *D. Paulus*, *Dis.* 72.
 in *Cic.* nom. 4.
Epimetheus quem omnia animalia armis instru-
 xisset, *Prometheus* ignem hoc est mentem a
Minervâ, *Vulcano*que abstulit, qua homines
 ceteris præstant, *Dis.* 15. in *Anthol.* n. 6.
Epimetheus significat: post factum consilium,
Dis. 55. in *Anthol.* n. 6.
Epimetheus *Pandorum* duxit uxorem, ex qua
Pyrrham procreavit, *Dis.* 15. in *Anthol.* n. 6.
Epimetheus hominem ceteris animantibus infe-
 liciorum finxit, *Dis.* 38. in *Cic.* n. 1. *Ep-*

Epitaphium carmen in Victoriam, Dis. 21. in Anthol. n. 2.
 Epiphinem duceem habuerunt Carpoctis sectatores, Dis. 78. in Cic. n. 3.
 Epiphani mortuo divini honores decreti sunt, qui septemdecim octavo annos Encyclopediam didicerat, Dis. 78. in Cic. n. 3.
 Epuri Rex Alexander oraculo Dodonzo deceptus est, Dis. 83. in Anthol. n. 14. Dis. 20. in Virgum. 9.
 Epuri fluvius Acheron, Dis. 83. in Anthol. n. 14.
 Epirotarum imbecillitas, Dis. 45. in Thucyd. n. 4.
 Epirotarum Rex Pyrrhus quomodo dona misisset, & precipue matronis, nulla eorum accepit, Dis. 4. in Liv. n. 1.
 Epistola Regis Aethiopis ad Romanum pontificem narratur Phoenicem trecentos annos vivere, Dis. 30. in Liv. n. 76.
 Epistola reperta est Dionysodori in eius sepulchro, qua significabatur distantia centri Terrae a superficie, Dis. 8. in Eurip. n. 8.
 Epistola ad Augustum Virgilius scripsit sese ad opus Aeneidis multo priora studia, quam poetici imperii, Dis. 8. in Cic. n. 6.
 Epistola ad Anaxarchum Rem Carneadis extant, Dis. 63. in Cic. n. 8.
 Epistola Paulinae resignavit Argilium, quod animadverti sibi neminem reverisse eorum, qui ad Regem Persarum litteras Paulinae perculissent, Dis. 13. in Thucyd. n. 2.
 Epistola Amieli scripsit Cyrus dicens pecuniam se indigere, ut ostenderet thesauros suos, quos promiserat Croeso, Dis. 32. in Thucyd. num. 5.
 Epistolas amiciciae Augusti petens misit Indorum Rex, qui sexcentis Regibus imperabat, Dis. 22. in Virg. n. 5.
 Epistolas legendis, & scribendis vacabat Celsus in spectaculis, & hoc nomine reprehendebatur, Dis. 12. in Cic. n. 1. *Vide. Littera.*
 Epistrophos tenuitatum ex novem principibus imperii Priami, Dis. 12. in Eurip. n. 10.
 Epistylum Corinthium quomodo inventum sit, Dis. 6. in Thucyd. n. 8.
 Epitaphios dicta est Oratio Periclis, Dis. 22. in Thucyd. n. 4.
 Epithetum Minervae apud Homerum est Pallas, & Apollinis Phoebeus, Dis. 44. in Anthol. n. 4.
 Epitiches promontorium a Troianis nomen accepit, Dis. 15. in Liv. n. 11.
 Epizephyrii, & Ozolae Locri comites Aiacis Oilei Brurios tenuerunt, & Pentapolis, & Ozolin condiderunt, Dis. 35. in Thucyd. n. 6.
 Epodos quomodo caneret chorus, quare consisteret, Dis. 19. in Liv. n. 12.
 Epomeus mons tremore concussus flammis eruditus, Dis. 48. in Thucyd. n. 17.
 Epoptica vocabantur mysteria magna Cereri dicta, & Epoptae, qui haec initiati erant, Dis. 39. in Anthol. n. 10.
 Epirus Marcellus ter millies seferendum congest, Dis. 12. in Cic. n. 6.
 Epulabantur sedentes in sacris Herculis, Dis. 9. in Anthol. n. 10.

Epulabantur cadavera Scytharum nonnulli populi, Dis. 24. in Thucyd. n. 10.
 Epularum lautiorum studium Herculi tribuebant, Dis. 9. in Anthol. n. 1.
 Epularum luxus apud Romanos, Dis. 3. in Liv. num. 6. & seqq.
 Epulae ante xiles exponebantur, quibus invitabantur milites triumphantes, Dis. 25. in Liv. num. 16.
 Epulas mortuis afferebant Veteres, Dis. 31. in Anthol. n. 4. Dis. 32. in Anthol. n. 2. & seqq.
 Epulas feriales in faneribus dare solebant, Dis. 19. in Eurip. n. 8.
 Epulis, & vino, dediros esse Germanos tradit Cornelius Tacitus, Dis. 7. in Liv. num. 4. *Vide. Cena. Convivium. Dapes. Cibis.*
 Epulonibus sepe vir, aut Pontifex, &c. debebat esse pater, ut Vestalis legeretur, Dis. 31. in Liv. n. 4.
 Epulonum populo quomodo daret Quintus Maximus Africanus nomine, Tubero ledules stravichodinis pelibus, & vasa famia exposuit, ideo in petitione Priorum repulsam tulit, Dis. 2. in Liv. n. 5. Dis. 39. in Cic. n. 6.
 Equas Darii nutrix, Dis. 18. in Liv. num. 4.
 Pessam, Dis. 18. in Liv. n. 4. Hippothoum, Dis. 18. in Liv. n. 4. *Vide. Equi.*
 Equas praestantissima nascuntur in Henech regione, Dis. 16. in Liv. n. 2. hae Olympia viciat Leo Lacedaemonis, Dis. 15. in Liv. n. 2.
 Equas Lucius Marius licet in Hispania rem praestare gessisset, non triumphavit, Dis. 24. in Liv. n. 1.
 Eques Pompeius triumphavit, Dis. 25. in Liv. num. 5.
 Eques creatus est a Galba scellus liberrus, Dis. 89. in Cic. n. 8. *Vide. Equites.*
 Equestre certamen quare maxime proprium esset ludorum Romanorum, Dis. 19. in Cic. num. 6.
 Equestres ludos in veste triumphali spectare permittuntur Pompeio, Dis. 20. in Eurip. num. 7.
 Equestres fadi Neptuno dicati erant, Dis. 25. in Eurip. n. 4.
 Equestris dicebatur Neptunus, Dis. 25. in Eurip. n. 4. Dis. 18. in Cic. n. 2. Dis. 19. in Cic. num. 6.
 Equestris tanto colebatur, Dis. 26. in Virg. n. 1.
 Equi ungula resistit aquae Stygis, Dis. 83. in Anthol. n. 12.
 Equi occidebantur defunctis, Dis. 23. in Thucyd. num. 4.
 Equi singuli Equite insidente certabant, qui Celestes dicebantur, Dis. 2. in Anthol. n. 7.
 Equi pretio ingenti emebantur, Dis. 6. in Anthol. n. 9.
 Equi etiam erant inter signa legionum, Dis. 26. in Anthol. n. 7.
 Equi caput inventum est, quomodo fundamenta Carthagini intererent, ideo etiam Caccabe dicta, Dis. 22. in Virg. n. 6.
 Equi Solem vebant, Dis. 26. in Virg. n. 6.
 Equi pumem Nestles casu exprefit, Dis. 9. in Liv. n. 4.

Equi

- Equi docenti sequebantur Cyrum; qui oullum alium fessorem mouerat, Disf. 21. in Liv. n. 3.
- Equi candidi Iovi, Solique tribuebantur, Disf. 28. in Liv. n. 1.
- Equi quatuor sibi uno ingo iuncti currum triomphantium trahabant, Disf. 28. in Liv. n. 2.
- Equi, quibus triumphantes vehabantur, coronati erant, Disf. 28. in Liv. n. 3.
- Equi defultorii quare præcurrerent, dum currus emittendi essent, Disf. 20. in Cic. num. 11.
- Lacifero sacri erant, Disf. 20. in Cic. n. 13.
- Equi admodum equo picto ab Apelle adhinauerunt, Disf. 47. in Cic. n. 9. *Vide. Equis. Ego.*
- Equiria ludorum genus, qui Marti celebrabantur, Disf. 30. in Liv. n. 53. Disf. 28. in Cic. num. 5. ab equis dicta, Disf. 20. in Cic. n. 5.
- Equis victoribus flammæ, & sepulcra constituta sunt, & apud Romanos etiam alimenta publicè constituta sunt, dum senio confecti essent, Disf. 6. in Anthol. n. 10. & celebrabantur non secus, ac viri fortes, Disf. 20. in Cic. n. 3.
- Equis Alcibiadis prægræmantis alimenta præbebant Chij, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.
- Equis Neptuni Pelops Oenomaum vicit, Disf. 7. in Thucyd. n. 4.
- Equis concitatis Medius discerptus est, Disf. 51. in Thucyd. n. 6.
- Equis albis quod Camillus triumphasset, in exilium pulsus est, Disf. 12. in Liv. n. 9. Disf. 28. in Liv. num. 1. 12.
- Equis albis quod veherentur, reprehenduntur Dionysius, & Hieronymos Reges Syracusarum, Disf. 28. in Liv. n. 1.
- Equis albis Olympicis victoribus obuiam ibant, Disf. 28. in Liv. num. 1.
- Equis insidentes venatores toties allequitur tigra, ut singulos carulos recuperet, & omnes in speluncam reportet, Disf. 37. in Cic. n. 2. *Vide. Equo.*
- Equitabant pudendis Muturi Virgines nupture, Disf. 18. in Thucyd. n. 10.
- Equitandi artem solum discere Reges adulatione præceptorum dicebat Carneades, Disf. 63. in Cic. n. 9.
- Equitantes Tigranem Reges quatuor pedes sequebantur, Disf. 20. in Liv. n. 4.
- Equitasse in arundine dicuntur Agesilaus, & Socrates, Disf. 58. in Thucyd. n. 1. Disf. 4. in Eurip. n. 8.
- Equice insidentes equi, singuli certabant, qui ceteros dicebantur, Disf. 2. in Anthol. n. 7.
- Equipes erat maxime Thaces, Disf. 11. in Eurip. n. 14.
- Equites quot contineret Legio, Disf. 14. in Eurip. num. 9.
- Equites mille, & sexcentos a medio solatia Sylla, Disf. 5. in Liv. n. 4.
- Equites Atheniensem habebant reditum trecentorum medimorum, Disf. 47. in Thucyd. n. 2.
- Equites quadrigis mille sequebantur Cyrum, Disf. 21. in Liv. num. 1.
- Equites quot censentur initio Romæ, & quot antequam Romulus decederet, Disf. 23. in Liv. n. 2.
- Equites fortasse in thestris pulvinis utebantur, Disf. 14. in Cic. n. 7.
- Equites inter, & Seniores concordiam peperit Cicerio, Disf. 36. in Cic. n. 20.
- Equites, & Seniores a plebe snulo aureo distinguiebantur, Disf. 20. in Cic. n. 4.
- Equi triplex pecunie summo datus est a Cesare, quæ reliquis militibus, Disf. 29. in Liv. n. 9.
- Equitum iudicia ad Senatum traiecit Sylla, Disf. 2. in Cic. n. 7. lex fersilia, Disf. 16. in Cic. n. 4. quæ occasione interemptus est Livius Drusus, Disf. 17. in Cic. n. 8.
- Equitum quinquaginta millia erant in exercitu Syris, Disf. 11. in Eurip. n. 14.
- Equitum Romanorum facitissimus fuit Grauius, Disf. 27. in Cic. n. 6.
- Equo insidentem invenem derasit barchæ Diogenes vocavit Hippopotamum, Disf. 42. in Anthol. n. 2.
- Equo anno triumphavit Claudius Nero, quod in silentiæ provinciâ vicisset, Disf. 28. in Liv. n. 5.
- Equorum fides erga dominum mortuum, Disf. 21. in Eurip. n. 14.
- Equorum, quadrigarumque certamen io Olympijs erat nobilissimum, Disf. 2. in Anthol. n. 8.
- Equorum studium utile Reipublicæ, Disf. 2. in Anthol. n. 10.
- Equorum in admira uidebantur tibia, & modi Hippothori dicebantur, Disf. 60. in Anthol. n. 14.
- Equorum victorij gloriabantur etiam Reges, Disf. 6. in Anthol. n. 9.
- Equorum nobilium studio floruerunt Agrigentini, Disf. 54. in Thucyd. n. 7. quibus etiam splendida monimenta extruxerunt, Disf. 54. in Thucyd. n. 7.
- Equorum quadrigæ in ripis fluminum antiquitas agitabantur, quæ lodi fierent, Disf. 20. in Cic. n. 4.
- Equorum ab certamen ludi Circenses ad Neptunum pertinebant, Disf. 19. in Cic. n. 5. 10.
- Equos alere divitiis maximam arguere notum, Disf. 6. in Anthol. n. 7. Disf. 37. in Thucyd. n. 9. Ideo apud Athenienses canis distinguebatur ex oumero equorum, quos alebant, Disf. 6. in Anthol. n. 7.
- Equos alere optabant illi Lacones, quem exercari volebant, Disf. 6. in Anthol. n. 9.
- Equos velociores Aquilone habebat Oenomaus, Disf. 7. in Thucyd. n. 4.
- Equos qui linguebant fervidiores appellabantur, Disf. 21. in Thucyd. n. 16.
- Equos Regi defuncto præfocabant Gerrii, Disf. 21. in Thucyd. n. 5.
- Equos alendi studium causâ sacrorum certaminum Hippotrophia dicebatur, Disf. 6. in Anthol. n. 2. Disf. 37. in Thucyd. n. 9.
- Equos quatuor nono quoque anno in honorem Neptunij faciebant in Mare, Disf. 25. in Eurip. num. 4.
- Equum fluvij immolabant Perse, Disf. 70. in Anthol. n. 6. & Soli, Disf. 70. in Anthol. n. 6.
- Equum præduxit tellus percutiente Neptuno, Disf. 25. in Eurip. n. 2. 4. Disf. 19. in Cic. num. 6.
- Equum, & boves, & arma sibi invicem mittebantur sponsa, & sponsas apud Germanos, Disf. 28. in Thucyd. n. 9.

Equum

- Equum hinnientem prætolit Atres Rex Scytharum Imenie Tibicini, Disf. 81. in Cic. u. 7.
- Equus Troianus machina fuit quædam maris, Disf. 16. in Eurip. n. 11.
- Equus Troianus dicitur datus, Disf. 29. in Anthol. n. 7.
- Equus Truianus dicitur dulcis a Virgilio, Disf. 76. in Anthol. n. 10.
- Equus seianus conficitur centum fectetium millibus, Disf. 6. in Anthol. n. 9.
- Equus alatus Pegasus natus est e cruore Meduse, Disf. 10. in Anthol. n. 3.
- Equus poetarum est vinum, Disf. 13. in Anthol. num. 4.
- Equus fluvialis apud Aegyptios significat impudentiam, Disf. 17. in Anthol. n. 7.
- Equus Solis in lustratione exercitus Persarum ibat post currum Iovis, Disf. 71. in Anthol. num. 3. Disf. 78. in Anthol. n. 3. Disf. 53. in Thucyd. n. 8.
- Equus caudâ amputatâ immolabatur in Pallibus, & sacro lustrali, quæ hystia Caviaris dicebatur, & a Propertio vocatur Equus curtus, Disf. 13. in Liv. n. 1. 2.
- Equus Alexandri, quem ornatus esset, neminem fessorem præter ipsum patiebatur, Disf. 39. in Cic. n. 7.
- Erasistratus sanato Antiocho centum talenta mercedem accepit, Disf. 10. in Cic. n. 1.
- Erato Musa propria Virgilij, Disf. 18. in Virg. n. 6. Disf. 19. in Virg. n. 1.
- Erato Veneris Orbem moderatur, Disf. 18. in Virg. n. 6.
- Erato saltationis inventrix, Disf. 17. in Anth. n. 2.
- Eratothenem Cyrenæum, qui duos libros grammaticos edidit, quidam primum fuisse grammaticum existimant, Disf. 8. in Cic. n. 8.
- Eratothenes quod omnes artes teneat, Beta appellabatur, Disf. 78. in Cic. n. 8.
- Eratothenes igni, & tempestati comparat vinum, Disf. 14. in Anthol. n. 7.
- Eratothenes dixit amburum terræ esse trecentis quindicies centena millia passuum, Disf. 71. in Cic. n. 5.
- Eratothenes mathematicus, Disf. 7. in Cic. n. 1.
- Erebus, & Noctæ procreata est Styx, Disf. 83. in Anthol. n. 10.
- ex Erebo, & nocte somnia nascuntur, Disf. 19. in Eurip. n. 8.
- Erebo, & Noctæ Paræ & Fatum procreatum est, Disf. 11. in Virg. n. 1. 2.
- Erechtheus filius Atrei, iavit, Disf. 17. in Eurip. n. 4.
- Erechtheus filium Creusam habuit, quæ ex Apolline filium peperit, qui laniculum condidit, Disf. 13. in Liv. n. 4.
- Ergastæ Dij qui dicebantur, pedibus, & manibus creabant, Disf. 46. in Thucyd. n. 6.
- Eriobromus Bacchus præfuit Mundo, Disf. 47. in Anthol. n. 8.
- Eridanum pro Danubio dixit Apollonius, Disf. 22. in Anthol. n. 9.
- Eridanum cum Rhodano miscet Apollonius, Disf. 3. in Thucyd. n. 3.
- Erigonas ex Tritone colorum Neleæ pictoris cvasit pictor insignis, Disf. 81. in Cic. n. 1.
- Erinyes eadem, ac Deæ æquæ, Disf. 18. in Thucyd. n. 3. 4. quoties, Disf. 18. in Thucyd. num. 5.
- Eriphyle pretio maritum Amphiarum prodidit, Disf. 15. in Anthol. n. 10.
- Erifici philosophi ab Euclide orti, Disf. 56. in Cic. num. 1.
- Erostratum nuntiarî veterunt Ephesi, qui, ut famam quæreret, templum Dianæ incendit, Disf. 5. in Virg. n. 5.
- Ereantes stellæ in Cancro, & Capricorno retrocedunt iuxta aliquos Stoicos, quia Oceanus latius se non diffundit, Disf. 10. in Eurip. n. 4.
- Ersentibus Stellis æo præfuit Clotho, Disf. 11. in Virg. n. 1. Vide. *Pianeta. Sidera. Stella.*
- Errare, nec quiescere posse animas Insepulcorum credebant Veteres, Disf. 54. in Thucyd. n. 2.
- Errare sapientem negant Stoici, secus Academicj, Disf. 63. in Cic. n. 5.
- Error Interpretis Aristophanis circa Medimum, Disf. 47. in Thucyd. u. 5. eiusdem, & Cælij Rudigij error circa classes Atheniensium, Disf. 47. in Thucyd. n. 5.
- Error Aœquorum, qui hyadas fuculas appellarunt, Disf. 65. in Anthol. n. 3.
- Error amor dicitur a poetis, Disf. 19. in Anthol. num. 6.
- Error eorum, qui putarunt Romulum decem menses anno tribuisse, unde processerit, Disf. 30. in Liv. u. 30.
- Error in Appiano Alexandrino emendatur, Disf. 2. in Cic. n. 7.
- Errore omnia circumfundi exultavit Attefilas, Disf. 58. in Cic. u. 3.
- Errorum unum duxerat se deprehendisse dixit in Virgilio Julius Scaliger, Disf. 12. in Virg. n. 6.
- Errores in ignorantibus peccat sententia, quod Deus nullus auctor sit mali, Disf. 19. in Thucyd. n. 1.
- Errores aliquorum circa regiones, & flumina, Disf. 3. in Thucyd. u. 3.
- Errores Labyrinthi exprimere saltatione Ariadna Theſeum edocuit, Disf. 17. in Anthol. n. 2. Disf. 18. in Anthol. n. 7.
- Errores Cereris quærentis Proserpinam refcrebantur sacris Cereris, Disf. 39. in Anth. n. 3.
- Errores Aeneæ, Disf. 15. in Liv. n. 4. & seqq.
- Errores multorum Auditorum insignium, Disf. 71. in Cic. n. 2. 4. 5.
- Eruce succum apponunt in nuptijs ad irritandam Venerem, Disf. 29. in Thucyd. n. 9.
- Eruditis Sæculis ætates Indotheses succedunt, Disf. 69. in Cic. n. 7.
- Erycem urbem in Sicilia condiderunt Troiani, qui Elymi ab eorum duce dicti sunt, Disf. 33. in Thucyd. n. 5.
- Erythæ ex Insula buves Geryonis abigentes Hercules præfuit Livius, Disf. 39. in Thucyd. num. 3.
- Erythra, non Erythra dicebatur insula, ex qua boves abegit Hercules, Disf. 7. in Anthol. n. 9.
- Erythæam in insulam Hercules potatu per Oceanum vexit, Disf. 9. in Anthol. o. 7.
- Erythras Rex rates invenit, Disf. 78. in Anthol. n. 4. Disf. 11. in Eurip. o. 6.

ab Erichreä Sibyllâ monitus Aeneas quomodo urbem condiderit, Dis. 14. in Virg. n. 4.
 Erythro Mari nomen dedit Erythras Rex, Dis. 23. in Eorip. n. 6.
 Eryx castibos interfectus fuit, Dis. 12. in Anthol. n. 3.
 Escæ insar caruncula propendit ex oculis quorundam ranarum, quas piscicolos deceptos capiunt, Dis. 38. in Cic. n. 5.
 Esculeuta furari permisit pueris Lycurgus, sed si deprehenderentur, multabantur, Dis. 50. in Anthol. n. 6.
 Effedones non longe distant a Sericâ regione, Dis. 77. in Anthol. n. 16.
 Effedones accipientes dona Hyperboreorum ab Arimaspiis tradebant Scythiis, Dis. 77. in Anthol. n. 11.
 Esseni philosophorum genus fuerunt, Dis. 14. in Cic. n. 6.
 Esobopis maximè dives fuit, Dis. 7. in Thucyd. n. 5.
 Etetias ventos evocavit Aristæus, quum ob eorum effusionem segetes, & animalia interirent, Dis. 14. in Thucyd. n. 7.
 Etruriam occuparunt Pelasgi, ideo Tyrreni appellantur Pelasgi a Sophocle, Dis. 36. in Thucyd. n. 7. Lydi, quum fame domi premerentur, Dis. 36. in Thucyd. n. 8.
 Etruriam Italia magnam partem Etrusci & se appellarunt, Dis. 17. in Virg. n. 1.
 Etrusci tubam, cornua, & hauspicinam invenerunt, Dis. 9. in Thucyd. n. 4. Dis. 57. in Thucyd. numero 12. 13. Dis. 14. in Cic. num. 9.
 Etrusci Deos Penates appellabant Conesates, Dis. 16. in Virg. n. 6.
 Etrusci Romanis Sacrorum disciplinam, lixtores, rogam, ludios, sellam eoruleam, fasces tradiderunt, Dis. 2. in Liv. n. 5. Dis. 22. in Liv. n. 5. 28. 21.
 Etrusci veteres & luxuria, & fortitudinis exemplum fuerunt, Dis. 7. in Liv. n. 7.
 Etrusci Reges quod a duodecim populis crearentur, duodecim lixtores habebant, quos etiam Romanos sumpsit, Dis. 22. in Liv. o. 2.
 Etrusci erant voluptuariis dediti, ideo multi tibicines, Dis. 19. in Cic. n. 4.
 Etrusci cothurni improbantur, Dis. 14. in Cic. num. 4. Vide. Tassius. Tyrreni.
 Etruscis adnumerat Virgilius Mantuanos, & Ligures, Dis. 4. in Virg. n. 4.
 Etrusco sermone Idææ significat dividere, Dis. 30. in Liv. n. 9.
 Etruscorum potentia, Dis. 23. in Liv. n. 1. 11. Dis. 4. in Virg. n. 2.
 Etruscorum Regi Persene missa sunt dona a Romanis, Dis. 23. in Liv. n. 11.
 Etruscorum librinavem Dijs fulmina tribuebat, Dis. 20. in Virg. n. 5.
 Etymologia platani, Dis. 23. in Cic. n. 8.
 Etymologia Opicorum popolorum, Dis. 36. in Thucyd. n. 2.
 Etymologia ludorum Circensium, quum affert Servius, & Cassiodorus, rejicitur, Dis. 20. in Cic. n. 4. 5.

Etymologia Cereris, Dis. 36. in Anthol. n. 6.
 Etymologia Deorum, Dis. 72. in Anthol. n. 4. Dis. 7. in Eurip. num. 8.
 Etymologia doli, Dis. 76. in Anthol. n. 9.
 Etymologia Peræ, Dis. 84. in Anthol. n. 14.
 Etymologia Panni, Dis. 25. in Eurip. n. 17.
 Etymologia Lictorum, Dis. 22. in Liv. n. 3.
 Etymologia Dianæ, Dis. 30. in Liv. n. 57.
 Etymologia Lachesis, Dis. 21. in Virg. n. 2.
 Etymologia *ὑπερβοῦν* quæ spod Græcos significat Fatum, Dis. 11. in Virg. n. 5.
 Etymologia Mathematicarum disciplinarum, Dis. 7. in Cic. num. 5.
 Etymologia Aprilis, Dis. 30. in Liv. n. 41. & seqq. Maij, Dis. 30. in Liv. n. 43. 46.
 Etymologia vocis *Tatassio*, Dis. 29. in Thucyd. num. 9.
 Etymologia Neptiarum, Dis. 31. in Thucyd. num. 5.
 Etymologia fidei, Dis. 11. in Thucyd. n. 6.
 Etymologia Rhegij, Dis. 33. in Thucyd. n. 10.
 Etymologia Neptuni, Minervæ, Saturni, Vertuti, Dis. 31. in Thucyd. n. 5. 6.
 Etymologia Sroicorum duriusculi, Dis. 31. in Thucyd. n. 6.
 Eva omnia mala hominibus peperit, Dis. 15. in Anthol. n. 5.
 Evander ante Aeneam in Italiam venit, Dis. 5. in Virg. n. 2.
 Eubæa una ex nutricebus Iunonis, Dis. 40. in Virg. n. 2.
 Eubæa avolsa est a Scæotia, Dis. 48. in Thucyd. n. 30.
 Eubæa promontorium Caphtreus, Dis. 39. in Virg. n. 9.
 Eubolides Dialecticam maxime excoluit, Dis. 60. in Cic. n. 2.
 Eubulus tres crateres tantum bibere iubei, quorum primus sitianstis, secundus Amoris, tertius somni, Dis. 14. in Anthol. n. 6.
 Eubulus poëta, Dis. 58. in Anthol. n. 6.
 Eucampidas Arcas licet ad Philippum defecerit, non tamen proditor fuit, Dis. 51. in Thuc. n. 3.
 Euclides Megarensis summi bonum, quod onum esset, arbitratus est, & Megarensi philosophie nomen dedit, Dis. 56. in Cic. o. 2.
 Euclides, Simos, & Sæcon Himeram condiderunt, Dis. 55. in Thucyd. o. 3.
 Euclidia Atheniensis Bibliotheca insignis, Dis. 4. in Eorip. n. 7.
 Eudemos librum composuit, in quo demonstratur, quid quisque Græcorum in geometriâ invenisset, Dis. 15. in Cic. n. 4.
 Eudoxus mathematicos, Dis. 7. in Cic. n. 2.
 Eudoxus Sophoclidis doctrinâ est eruditus, Dis. 14. in Cic. n. 5.
 Eudoxus rerum celestium scientissimus, Dis. 75. in Cic. n. 7.
 Evelpis fortuna colebatur, Dis. 57. in Anthol. num. 8.
 Eveno in flumine interijt Achelous, Dis. 7. in Anthol. n. 10.
 Eventus plerique nos docet, Dis. 52. in Thuc. n. 2.
 Eveho Democritus aucepavit animi tranquillitatem, quam summum bonum esse statuit, Dis.

- Dis. 49. in Cie. n. 1.
 Eugenis pulsa Veneti successerunt, Dis. 35. in Thueyd. n. 6. Dis. 19. in Liv. n. 1. Dis. 17. in Virg. n. 1.
 Eugeaneos expulit Antenor, Dis. 4. in Virg. num. 3.
 Euhemerus impius reputatus est, quod Iovem sepulchrum esse dixit in Croth, Dis. 67. in Anthol. num. 5. Dis. 39. in Thueyd. n. 1.
 Euhemerus uetus est Messana, Dis. 33. in Thueyd. n. 3.
 Eulzo ex flumine Reges Arabes aquam potabant, Dis. 28. in Thueyd. n. 4.
 Eumarus primus picturam mæstem, & feminam distinxit, Dis. 15. in Cie. n. 9. Dis. 48. in Cie. n. 5. Dis. 51. in Cie. n. 2.
 Eumelus poeta Corinthius quid scripserit, & quando floruerit, Dis. 35. in Thueyd. n. 8. Dis. 36. in Thueyd. n. 10. Dis. 9. in Cie. n. 5.
 Eumeni Regi Pergami quæ dona missa sint, Dis. 25. in Liv. n. 11.
 Eumenides eadem ac Demetrius Dis. 18. in Thueyd. n. 3. merito ac appellati sunt, Dis. 19. in Thueyd. n. 11.
 Eumenidum mater Terra, vel Nox, Dis. 18. in Thueyd. n. 5. & hæc intelligit Virgilius, terram vero illius sororem, Dis. 18. in Thueyd. n. 5.
 Eumenio rhetori sexcentis annis pro mercede constituta sunt, Dis. 11. in Cie. n. 7.
 Eumolpi lege, qui non erat Athenienses, initium non poterant mysterijs Ceræ Eleusiniæ, sed postea omnes admissi sunt, Dis. 39. in Anthol. num. 9.
 Eumolpo duce Thæres occuparunt Macedoniam, & Asiam, Dis. 73. in Anthol. n. 4.
 Eumolpo duce Thæres ab Atheniensibus victi sunt, Dis. 17. in Thueyd. n. 11.
 Eumæpius Sardinus, Dis. 64. in Cie. n. 6.
 Eunus, & Athenio in Sicilia collecti servorum mensa sollicitam habuerunt Romam, Dis. 20. in Thueyd. n. 7. Dis. 21. in Thueyd. n. 4.
 Evonymen appellari Teiram dicie Ister, Dis. 18. in Thueyd. n. 4.
 Eupheme Nævis Musarum, Dis. 19. in Virg. num. 4.
 Euphranor nonnulli scripsit quæ ad picturam pertinerent, Dis. 81. in Cie. n. 2.
 in Euphrate lotos marginis Sole occidente, eo-que oriente emergit, Dis. 59. in Anthol. n. 5.
 Euphratem esse finem imperij voluerunt Angustus, & Adrianus, Dis. 1. in Liv. n. 11. Dis. 9. in Liv. n. 13. Dis. 70. in Cie. n. 6.
 Euphrate se precipitare voluit moribundus Alexander, ut cadavere non apparente ad Deum translatus videretur, Dis. 43. in Thueyd. num. 4.
 Euphronem, quem Thebani iure interfecit in-
 dicarant, Sicyonij in foro humerant, Dis. 14. in Thueyd. n. 7.
 Eupolis comædiæ veteris auctor carmen Bæpæ composuit, quare a Bæptis interfectus est, Dis. 39. in Anthol. n. 7.
 Eupompus pistor præcepit Lyippo, ut naturam non alios præceptorum intueretur, Dis. 80. in Cie. num. 3.
 Euriclidæ simulacrum Achaenies collocarunt iuxta statum Aeschylæ, Dis. 25. in Thueyd. num. 5.
 Eurileon nonnulli dicitur Aescanius, Dis. 25. in Liv. n. 4.
 Euripæum quom non intelligeret Aristoteles, an se illum equivoce, Dis. 4. in Eurip. num. 2. *Vide. Euripus.*
 Euripidem carpi Aristophanes, Dis. 1. in Eurip. n. 7.
 Euripidem ætorem semioarum esse in tragedijs, in lecto vero esse amatorem dicebat Sophocles, Dis. 15. in Anthol. n. 2. Dis. 3. in Eurip. num. 7.
 Euripidem si videre potuisset Philemon, sibi mentem conscisset, Dis. 4. in Eurip. n. 11.
 Euripidem delicias suas ut videret, Bacchum ad Inferos descendentem Aristophanes inducit, Dis. 6. in Eurip. n. 4.
 Euripides a quibus discipulus est, Dis. 66. in Anthol. n. 7. Dis. 3. in Eurip. n. 11.
 Euripides philosophus sennicus appellatur a Clemente Alexandrino, Dis. 1. in Eurip. n. 5.
 Euripides desiderabat bonos a malis dignosci, Dis. 2. in Eurip. n. 7.
 Euripides nullius mali auctorem Deum esse putabat, Dis. 2. in Eurip. n. 7.
 Euripides quot tragedias scripserit, & quoties vicerit, Dis. 2. in Eurip. n. 8. Dis. 19. in Cie. num. 10.
 Euripides dilexit Cræterum, & Agathanem, Dis. 3. in Eurip. n. 8.
 Euripides in spelunca secessit, Dis. 4. in Eurip. n. 7.
 Euripides delatus est puerilibus, Dis. 4. in Eurip. n. 8.
 Euripides excedens Athenis conditus est propter dictum malavolam, Dis. 3. in Eurip. n. 8. Dis. 10. in Eurip. n. 23.
 Euripides unus e filijs Euripidis, Dis. 4. in Anthol. num. 10.
 Euripides auditur Ausxagore, & Socratis, Dis. 1. in Eurip. n. 5. Dis. 2. in Eurip. n. 5. Dis. 3. in Eurip. n. 4. Dis. 7. in Eurip. n. 5.
 Euripides cavet retrorem mortis augere, Dis. 7. in Eurip. n. 4. 5.
 Euripides Archelai Regis amicitiam floruit, Dis. 10. in Cie. n. 3. Dis. 71. in Cie. n. 6.
 Euripides optabat, ut propagaretur genus humanum sine mulieribus, Dis. 15. in Anthol. num. 2.
 Euripides explicatur, Dis. 17. in Anthol. n. 7.
 Euripides dixit eloquentiam suspensæ naturæ reginam esse, Dis. 25. in Cie. n. 4.
 Euripides carpi rhetores, Dis. 14. in Cie. num. 4.
 Euripidi Athenienses insigne sepulchrum construxerunt, Dis. 66. in Anthol. n. 7.
 Euripidis bibliotheca insignis, Dis. 4. in Eurip. n. 8.
 Euripidis Scenam Pothino Neurospasta Athenienses tradiderunt, Dis. 15. in Thueyd. num. 5.
 Euripidis aliquot versus vertit Cicero, Dis. 71. in Cie. n. 3.

- Euripidis tragœdijs delectabatur Socrates, Disf. 1. in Eurip. n. 6.
- Euripidis vita, Disf. 3. 3. 4. in Eurip. per tot.
- Euripidis mors, Disf. 3. in Eurip. n. 11.
- Euripidis cadaver Athenienses per legatos petierunt, Disf. 3. in Eurip. n. 14.
- Euripidis aliquæ versus Demosthenem recitare iussit Sætyrus histrio, quos etiam ipse postea recitavit, ut Demosthenes perciperet, quæ differentia esset, Disf. 87. in Cic. n. 4.
- Euripus quid sit, Disf. 4. in Eurip. n. 1.
- Euripus quare circo circumdaretur, Disf. 20. in Cic. n. 4.
- Euripus Marti Magne sacer erat, Disf. 20. in Cic. n. 11.
- Europæ non minores esse dicuntur omnes insule, quæ Asia adiacent, Disf. 76. in Anthol. nom. 6.
- Europa simul, & Africa maior est Asia, Disf. 33. in Anthol. n. 2.
- ex Europâ in Africâ altero die quidam pervernerunt, Disf. 76. in Anthol. o. 6.
- in Europâ Regiæ maiestas et auctor fuit Romulus, Disf. 21. in Liv. n. 1.
- in Europâ ut Philippum decerneret Demosthenes, pecunijs donatus est a Rege Persarum, Disf. 11. in Cic. n. 3.
- Europa an gignat leones, Disf. 26. in Anthol. oom. 5.
- Europa, vel Africa populi opus habent Sicilia ad imperium Orbis terrarum, Disf. 55. in Thucyd. o. 7.
- Europam stuprum intulisse Iovem fabulatur Græci sub platano, quæ folia nemquam amittebat, Disf. 23. in Cic. o. 1.
- Europam rapuisse dicitur taurus, quia vestis fuit Navi, quæ sic vocabatur, Disf. 23. in Anthol. nom. 5. 6. Disf. 22. in Eurip. n. 16.
- Europam rapuit Iuppiter, qui Asterius dicebatur, vel Xanthus, Disf. 68. in Anthol. n. 1.
- Europam ab Asæ dividens Mare, nullum olim fuisse tradit Plato, Disf. 34. in Thucyd. n. 2. Disf. 48. in Thucyd. o. 22.
- Europam, & Bogoniam scripsit Eumelus poeta, Disf. 35. in Thucyd. n. 8.
- Europam capuerunt Croeseus, Disf. 15. in Eurip. n. 4.
- Eurotam nullus hominū Lacedæmonum quingentis ferè sonis transivit, & primus Epaminondas traiecit, & pene Lacedæmonem expugnavit, Disf. 27. in Thucyd. o. 2. Disf. 45. in Thucyd. n. 6.
- Eurum pro quolibet vento accepit Virgilius, Disf. 22. in Anthol. n. 9.
- Euryalus, & Hyperbii Athenienses an lateres, & domos primi edificarint, Disf. 9. in Thucyd. n. 5.
- Eurybiadi quomodo responderit Themistocles, Disf. 15. in Thucyd. o. 8.
- Eurydice, & Lycærgus parentes Ophelm postea Archemori dicti, Disf. 6. in Anthol. n. 4.
- Eurydice, & Orphi fabula, Disf. 73. in Anthol. n. 1.
- Euryloechus Larissæus accessit Socratem, nos id obtinuit, Disf. 54. in Cic. n. 8.
- Eurymedoo unus ex Titanibus cum Inone concubuit, antequam Iovi nubere; ideo in Tartaro deiectus est s Iove, & eius filius Prometheus Cæcæso affixus, Disf. 23. in Virg. oom. 3.
- Eurymedusam compressit Iuppiter in formicam, conversus; ideo Thesali formicas venerabantur, Disf. 23. in Anthol. n. 5.
- Eurypylas tenuit suum ex novem principatibus imperij Priami, Disf. 12. in Eurip. n. 12.
- Eurytion Poleum expulvit, filie nuptijs honoravit, & tertii ægis parte, & ab eodem interfessus est ætose, Disf. 53. in Thucyd. n. 23.
- Euterpe mater Themistocles, Disf. 30. in Anthol. nom. 1.
- Euterpe iuvantis tibiarum, Disf. 61. in Anthol. n. 3.
- Enthydemus diaboliciam maxime excoluit, Disf. 60. in Cic. n. 11.
- Euthymus Pegil, quæ nunquam vidus, ovis semel, in Olympijs, vivus oriculi iussu tanquam Deus cultus est, Disf. 15. in Thucyd. n. 3. Disf. 24. in Virg. n. 2.
- Eutyphron spem Platonem patrem capitis accessit, quod eius inenitā mercenarius obierat, & exemplo Iovis, qui in vincula coniecit Saturnum, iussu probat, Disf. 32. in Virg. n. 3.
- Eutyphron Socratem Dedalu comparavit, Disf. 56. in Cic. n. 6. desistit ab accusatione patris commoris disputatione Socratis, Disf. 56. in Cic. o. 7.
- Euxinum Pontum ab Oesno non distinguebant Veteres, Disf. 3. in Thucyd. n. 2.
- Euxinum circa Pontum qualem latè peteret imperium Mithridatis, Disf. 9. in Liv. n. 13. Disf. 2. in Cic. n. 3.
- Euxinus Pentus colonijs Græcorum frequentatus Asæque antea vocabatur, Disf. 8. in Thucyd. n. 5.
- Exætero Olympico victori trecentis alborum equorum bigis occurrebat, Disf. 24. in Liv. num. 1.
- Exarmis seris tantum certantibus spectaculum præcipue dicebatur, Disf. 10. in Anthol. num. 8.
- Excellentia Aræji in poetica facultate, Disf. 72. in Cic. o. 3.
- Excellentiam significant Græci appellatione imparis, Disf. 30. in Liv. n. 7.
- Excellentiam significat pronomeo ille, Disf. 65. in Cic. n. 2.
- Excusatio defensionis a Socijs quæ sit, Disf. 50. in Thucyd. n. 3. 2. 3.
- Excusationem Frusie admiserunt Romani, dum noluit dedere Hannibalem, ne hospitij iura violaret, Disf. 16. in Liv. n. 1.
- Excusare a culpa quisquis magnâ vi cogente fecit, Disf. 8. in Virg. n. 1. 8.
- Execratio Læoneum erat, ut equos aleret ille, colimprecabantur, Disf. 6. in Anthol. n. 9.
- Exempla molorum, qui insolentibus agentes puniunt a Deo, Disf. 12. in Eurip. o. 13.
- Exempla molorum, qui adolecentes cum fraude exercitio decipiunt, Disf. 20. in Eurip. num. 4. 5.

Exempla multorum, qui in morte misericordiam meruerunt, & aliorum, qui nullam meruerunt propter suos mores, Difs. 23. in Eurip. num. 3. 4. 5. 6. qui veste caput involuerunt, Difs. 24. in Eurip. n. 3. 4.

Exempla multorum, quibus loquacitas in convivijs obfuit, Difs. 65. in Anthol. n. 17. & feqq.

Exempla multorum, quorum mores demonstrat oratio, Difs. 2. in Eurip. n. 1. 2.

Exempla multa ebriorum, ex quibus probatur ebrietatem in omne facinus impellere, Difs. 65. in Anthol. n. 27. 28. & corpus etiam laeficare, Difs. 65. in Anthol. n. 29. 30.

Exempla eorum, qui ob secundam fortunam insolentius sese extulerunt, Difs. 78. in Anthol. num. 3. 4. Difs. 8. in Liv. n. 4. & feqq.

Exempla eorum, qui a fortuna deiciti nullum amicum invenerunt, Difs. 79. in Anthol. n. 3.

Exempla eorum, qui in adversa fortuna amicis non caruerunt, Difs. 78. in Anthol. n. 4.

Exempla eorum, qui abstemij fuerunt, Difs. 14. in Anthol. n. 8.

Exempla eorum, qui plurimum biberent, Difs. 14. in Anthol. n. 9.

Exempla multorum mulierum, quæ Reges ipsarum maritos perdidit, Difs. 15. in Anthol. num. 20.

Exempla animalium, quæ homines dilexerunt, Difs. 22. in Anthol. n. 2. 3.

Exempla multorum Imperatorum, qui consilio vicerunt, Difs. 28. in Anthol. n. 7. 8.

Exempla multorum Imperatorum, qui sepultura caruerunt, Difs. 29. in Anthol. n. 2.

Exempla multorum Philosophorum, qui lascivos versus scribserunt, Difs. 40. in Anthol. num. 2.

Exempla poetarum, qui optarunt se fieri regis puellæ, Difs. 40. in Anthol. n. 4. 5.

Exempla eorum, quibus valetudo nocuit, & morbus profuisset, Difs. 43. in Anthol. n. 6.

Exempla multorum, quibus pulchritudo obfuit, Difs. 41. in Anthol. n. 7.

Exempla fortitudinis Spartanorum seminarum, Difs. 52. in Anthol. n. 2. 3.

Exempla multorum, qui ad extremam senectutem ingenio integri pervenerunt, Difs. 64. in Anthol. n. 6. 7. 8.

Exempla aliquorum, qui in ætate provectâ gloriam, quam in adolescentia comparaverant, amiserunt, Difs. 64. in Anthol. n. 5. 7. 8.

Exempla multa Regum Spartanorum, qui ab Ephoris puniti fuerunt, Difs. 5. in Thucyd. num. 5.

Exempla rerum plurimarum homines sumptuerunt a fornicis, Difs. 6. in Thucyd. n. 6. 7. 8.

Exempla ducum, qui alios imitari sunt, Difs. 6. in Thucyd. n. 12. 13.

Exempla multa ducum, qui noluerunt hostibus omnem spem salutis adimere, Difs. 6. in Thucyd. num. 12.

Exempla multorum, qui Peregrini Regnum divisjs obtinuerunt, Difs. 7. in Thucyd. n. 7.

Exempla multa finitimorum, qui assidue inter se bella gesserunt, Difs. 7. in Thucyd. num. 12. 13.

Exempla multorum, qui Solis eclipsin timuerunt, Difs. 10. in Thucyd. n. 3. & feqq.

Exempla multorum, qui magnum assienum contraxerant, aut felerati erant, ideo bella coactarunt, Difs. 12. in Thucyd. n. 3.

Exempla multorum, quibus malevoli infamiam pepererunt, Difs. 12. in Thucyd. n. 5.

Exempla multa eorum, qui hostium metu sablato bellum inter se gesserunt, Difs. 12. in Thucyd. n. 7.

Exempla aliquorum, qui propter habitum peregrinum reprehendebantur, Difs. 13. in Thucyd. num. 4.

Exempla eorum, qui propter molliorem vestem traducebantur, Difs. 13. in Thucyd. n. 5.

Exempla aliquorum Spartanorum, qui postquam delicias degustarunt, mollissimè vixerunt, Difs. 13. in Thucyd. n. 8.

Exempla eorum, qui scelerum conscientia torquebantur, Difs. 19. in Thucyd. n. 9. & feqq.

Exempla multorum, qui irati supplicibus pepercunt, Difs. 25. in Thucyd. n. 1. 3. 4. 8.

Exempla eorum, qui cum non pepercissent supplicibus, & templa violarent, malorum causa fuerunt, Difs. 25. in Thucyd. n. 12.

Exempla, quod Romani diversas virtutes ducum conjungerent, Difs. 37. in Thucyd. n. 1. 2.

Exempla multorum, quibus profut in alienâ regione bellum, & nocuit in propria, Difs. 44. in Thucyd. n. 10. Difs. 45. in Thucyd. num. 3. & feqq.

Exempla multorum, qui in alienâ regione bellum gesserunt absque pecunijs, Difs. 45. in Thucyd. num. 8.

Exempla multorum, quibus in alienâ regione bellantibus multi sese adionxerunt, Difs. 45. in Thucyd. n. 10.

Exempla multorum & hœminum, & populi, qui deficiente a veteribus Socijs fidè fecerunt nova, Difs. 51. in Thucyd. n. 1.

Exempla multorum, qui prodi ores averfati sunt, Difs. 56. in Thucyd. n. 5. 6.

Exempla multorum, qui impigrè rem gerendo externas regiones subegerunt, Difs. 52. in Thucyd. n. 3. & feqq. n. 6.

Exempla multorum, qui trahendo bellum repulerunt hostes, Difs. 52. in Thucyd. n. 8.

Exempla oratorum, qui exprobrabant multa ijs, apud quos verba faciebant, Difs. 56. in Thucyd. n. 3. 4.

Exempla multorum civitatum, quæ hostibus vexata disciplinam conservarunt, & quæ hostibus delictis degenerarunt, Difs. 56. in Thucyd. n. 6. & feqq. Difs. 1. in Liv. n. 5. & feqq.

Exempla multa summorum virorum, qui lœvia levioribus oblectabantur, Difs. 58. in Thucyd. num. 1. 2.

Exempla multorum poetarum, qui a Regibus dilecti sunt, Difs. 3. in Eurip. n. 10.

Exempla multorum, qui mortem non reformidant, Difs. 9. in Anthol. n. 4. 5.

Exempla eorum, qui vitam nimis appetiverunt, Difs. 9. in Eurip. n. 6.

Exempla multorum, qui causâ poetarum alij reputati sunt, quam essent, Difs. 6. in Virg. n. 4. 5.

- nom. 4. 5. Disf. 34. in Virg. uum. 4. 5.
Exempla eorum, qui ne rem turpem numina-
rent, nisi sunt periphrasi, Disf. 7. in Virg.
num. 2.
Exempla multorum poetarum, qui initio poe-
matu uumen tacerunt, & periphrasi usi sunt,
Disf. 7. in Virg. n. 4. & seqq.
Exempla multorum, qui frustra satum vitare
conati sunt, Disf. 10. in Virg. n. 3 & seqq. Disf.
12. in Virg. n. 1. 2.
Exempla multorum poetarum, qui Iram Deo-
rum numero singulari, & numero multitudinis
dixerunt; sicut etiam de hominibus, Disf.
19. in Virg. n. 12.
Exempla multa, quibus probatur verbum *ui-*
***se* significare *quidam*, Disf. 22. in Virg. u. 3.**
Exempla multorum, qui male sibi consulerunt
negligendo historici documenta, Disf. 9. in
Liv. num. 2. 3.
Exempla multa Regum, qui se Deorum nomine
appellari uoluerunt, Disf. 25. in Liv. n. 13.
Exempla multorum, qui Proconsules existentes
triumpharunt, Disf. 25. in Liv. n. 3.
Exempla multorum Regum, quibus dona missa
sunt a Romanis, Disf. 25. in Liv. n. 11. 22.
Exempla, quibus probatur aspirationem mutari
in Litteram V confusam, Disf. 15. in Liv. n. 2.
Disf. 31. in Liv. n. 22.
Exempla multorum, qui imperio, & potentia
uiram priuam pretulerunt, Disf. 1. in Cic.
num. 2. 3.
Exempla multorum Auctorum, qui non numina-
runt eos, ex quibus sua desumebant, Disf. 3.
in Cic. n. 3.
Exempla aliquorum, qui arborem, aut imagi-
nea adamarunt, aut ab animalibus adamati
sunt, Disf. 22. in Cic. n. 5. 6. 7.
Exempla aliquorum, qui licet innocentes dam-
nati sunt, Disf. 25. in Cic. u. 5.
Exempla multorum oratorum, qui Reipublice
nocuerunt, Disf. 35. in Cic. n. 6. Disf. 35. in
Cic. num. 2. multorum, qui prouenerunt, Disf.
36. in Cic. per tot.
Exempla multorum philosophorum, qui elo-
quentes fuerunt, Disf. 41. 42. in Cic. per tot.
Exempla multorum philosophorum, qui de arte
dicendi scripserunt, Disf. 42. in Cic. u. 2.
Exempla multorum philosophorum, qui pluri-
ma sciebant, Disf. 43. in Cic. per tot. Disf.
44. in Cic. per tot.
Exempla multorum, qui artis precepta tradi-
derunt, quam iguorasse dicuntur, Disf. 46.
in Cic. n. 7.
Exempla multorum, qui summis laudibus Ci-
ceronem extulerunt, Disf. 47. in Cic. n. 20.
& seqq. Disf. 49. in Cic. per tot. Disf. 50. in
Cic. num. 3. & seqq.
Exempla multorum philosophorum, quibus
amicitia Regum non profuit, Disf. 64. in
Cic. num. 6.
Exempla multorum philosophorum, qui a Re-
gibus accessit, ad eos proficisci noluerunt,
Disf. 64. in Cic. n. 7.
Exempla multorum scriptorum, quibus proba-
tur pronome *ille* excellentiam significare,
Disf. 65. in Cic. n. 2.
Exempla multorum, qui ingenio magno fuerunt,
sed luxu corrupti sunt, Disf. 69. in Cic. u. 5.
Exempla multorum, qui libertate florente flo-
ruerunt studijs litterarum, in seruitute uero
florere desierunt, Disf. 69. in Cic. nume-
ru 6. 7.
Exempla aliquorum, qui sine experientia libro-
rum lectione maximi Duces euaserunt, Disf.
74. in Cic. n. 3. 4.
Exempla aliquorum, qui uero oportune legibus non
paruerunt, Disf. 76. in Cic. n. 6. & seqq.
Exempla eorum, qui quum autem oratoriam,
non didicissent, oratores fuerunt, Disf. 79.
in Cic. n. 4.
Exempla eorum, qui rhetorices precepta tradi-
derunt, & infantes fuerunt, & qui eloquen-
tissimi, Disf. 79. in Cic. n. 5.
Exempla multorum populorum, qui aliquas ar-
tes eiecerunt, Disf. 81. in Cic. n. 4. & seqq.
Exempla multorum, qui mutari hoste fortunam
etiam mutarunt, Disf. 83. in Cic. n. 5.
Exempla philosophorum, qui euidenter falsa
affirmarunt, Disf. 83. in Cic. n. 10.
Exempla aliquorum, qui assidue legebant, Disf.
86. in Cic. 4.
Exemplares virtutes quae sunt, Disf. 2. in Virg.
n. 6. Disf. 3. in Virg. u. 1. 2. 3.
Exemplares virtutes consequuntur Aeneam an
Virgilius tradit, Disf. 3. in Virg. n. 3.
Exempli mali sunt scelera impunita, Disf. 4. in
Eurip. n. 9.
Exemplis humana prudentia augeatur, Disf. 6.
in Tbucyd. n. 14. Disf. 52. in Tbucyd. n. 1.
Disf. 8. in Liv. n. 3. & seqq.
Exemplis maxime Reipublice administrandae ra-
tio docetur, Disf. 8. in Liv. n. 5. Disf. 9. in
Liv. n. 3. & seqq.
Exemplis aliorum Auctorum non suis utendum
est, Disf. 3. in Cic. n. 6.
Exemplo Principis formantur aliorum mores, Disf.
54. in Anthol. n. 2.
Exemplo ut deereantur alij a delictis, puniuntur
deliquentes, uel ut ipsi corrigantur, Disf.
50. in Eurip. n. 8.
Exemplo Principum componuntur mores civil-
tatis, Disf. 68. in Cic. num. 4.
Exemplo suo Socrates ne Cives ad non obtem-
perandum legibus invitaret, morti maluit,
Disf. 79. in Anthol. uum. 4. Disf. 9. in Eurip.
num. 4. Disf. 20. in Eurip. n. 20. Disf. 54. in
Cic. num. 8.
Exemplum Atheniensium, quibus bellum contra
Siculos infeliciter cessit, ineptum erat ad dis-
fundendum bellum in Africam transferre,
Disf. 44. in Tbucyd. n. 8.
Exemplum fortitudinis, continentiae, & parsimo-
niae Tiberius qui fuerat, in omne flagitium
erupit, Disf. 1. in Liv. u. 5.
Exemplum luxuriae, & fortitudinis fuerunt Ba-
bylonij, Lydi, & Etrusci veteres, Disf. 7. in
Liv. num. 7.
Exemplum Scawolz Senatus proponebat ituris
in prouincias, Disf. 17. in Cic. n. 2.
Exequiarum ceremonias inuenit Pluto, Disf. 7.
in Eurip. u. 12.

Exer-

- Exercere se iuvenes vertendis Græcia oratoribus iubet Cicero, *Disf. 86. in Cic. n. 3.*
- Exerceatur Orbis terrarum mutationibus a Deo *Disf. 35. in Thucyd. n. 7.*
- Exercitationem dicendi intermisit Hortensius consilium adeptus; ideo non respondit expeditioni, *Disf. 85. in Cic. n. 3.*
- Exercitationes palæstrarum causa erant, cur balneæ frequentarentur, *Disf. 84. in Anthol. num. 17.*
- Exercitationes corporis plurimum conferunt ad bellum, *Disf. 16. in Thucyd. n. 1. 2.*
- Exercitationes, quibus Romani se ad bellum parabant, *Disf. 16. in Thucyd. n. 1.*
- Exercitationes gestationum probant Medici, *Disf. 22. in Cic. n. 3.*
- Exercitationes, quibus viri debeant orationes, *Disf. 84. 85. 86. 87. in Cic. per tot.*
- Exercitationes, quibus exercentur milites, *Disf. 84. in Cic. n. 1.*
- Exercitationes non prætermittende sunt, *Disf. 85. in Cic. n. 1.*
- Exercitum sibi utiliore esse Aeschinum existimavit Philippus, *Disf. 11. in Cic. n. 2.*
- Exercitum in modum Phalangis instructo Ceraucilla se Alexandrum haberi voluit, *Disf. 78. in Anthol. n. 4.*
- in* Exercitus Serticis quingentes milia Equium erant, *Disf. 11. in Eurip. n. 14.*
- Exercitum ut alerent Græci in bello Troiano, Chersonesum coluerunt, *Disf. 14. in Eur. n. 16.*
- Exercitum multi florente ætate cum gloria ducunt, *Disf. 20. in Eurip. n. 4. 5.*
- Exercitum ab hostibus obfessum qui liberasset, obfessionalem coronam obtinebat, quæ ex gramine confecta erat, *Disf. 5. in Anthol. n. 6.*
- Exercitum educiturus Pelopidas conscribere milites superfedidit defectu Solis decursurus, *Disf. 10. in Thucyd. n. 5.*
- Exercitum perdidit Cambyfes Aethiopum solitudines agrediens, *Disf. 42. in Thucyd. n. 2.*
- Exercitum pane amissit Darius aggredieos Scythas, *Disf. 41. in Thucyd. n. 2.*
- Exercitum hostilem noium Lacedæmonij quingentos ferè annos habuerunt intra Eurotam, & Epaminondas, qui traiecit primus, pene Lacedæmonem cepit, *Disf. 27. in Thucyd. num. 2. Disf. 45. in Thucyd. n. 6.*
- Exercitum quom Agis in Atticam trajiceret, terramotus dereritus est, *Disf. 48. in Thucyd. num. 1.*
- Exercitum Xerxis Pythiam multos dies tenuit, & eius filium in duas partes dissecti iussit Xerxes, *Disf. 53. in Thucyd. n. 7.*
- Exercitum sine pecuniâ vixisse carere dicebat Q. Flaminius, *Disf. 21. in Virg. n. 8.*
- Exercitum nullum e plebe conscribebant Carthaginenses, *Disf. 21. in Virg. n. 13.*
- Exercitum contra Ocesum duxit Caligula, *Disf. 6. in Liv. n. 6.*
- Exercitum luxuriose vivere permisit Manlius, *Disf. 12. in Liv. num. 3.*
- Exercitum triumphaturi secum ad Urbem ducebant, *Disf. 25. in Liv. n. 5.*
- Exercitum dimisit Pompeius, simul atque Italiam attingit, merum demeret, & tamen triumphavit, *Disf. 4. in Liv. n. 6. Disf. 25. in Liv. num. 5.*
- Exercitum quia ad triumphum dedocere non potuisset Claudius Nero, uno equo triumphavit, *Disf. 28. in Liv. n. 5.*
- Exercitum, cui præfuert Sylla, Solpicius Marius decrevit, *Disf. 2. in Cic. n. 4.*
- Exercitum veteranum tenuit Augustus auiante Cicerone, *Disf. 12. in Cic. n. 4.*
- Exercitum in Græciam reduxit Xenophon defuncto Cyro in expeditione in Artaxerxem fratrem, *Disf. 74. in Cic. n. 4.*
- Exercitum e servia Romani Cannensi clada acceptis conscripserunt, *Disf. 76. in Cic. n. 8.*
- Exercitum in Hispaniam miserunt Romani, quoniam Hannibal Romam obfederet, *Disf. 83. in Cic. num. 3.*
- Exercitus Persarum in bello ignem sacrum colebat, *Disf. 69. in Anthol. n. 4.*
- Exercitus dicitur Nimbus, *Disf. 56. in Anthol. num. 7.*
- Exercitus dieuntur exhaurire flumina ad significandam eorum multitudine, *Disf. 85. in Anthol. n. 6.*
- Exercitus Germanigibis maris æstu confectus est, *Disf. 85. in Anthol. n. 8.*
- Exercitus ex amantibus, & amatis insuperabilis esset, *Disf. 15. in Anthol. n. 9.*
- Exercitus Thebanorum, quem Philippus administratus est, *Disf. 15. in Anthol. n. 9.*
- Exercitus Xerxis quot militibus constaret, *Disf. 30. in Anthol. n. 2. 3. quomodo recensitus fuerit, Disf. 30. in Anthol. n. 3 & Disf. 53. in Thucyd. n. 2.*
- Exercitus Alexandri quom in terrâ sociorum stativa haberet, & senatoribus, non militibus constare videbatur, *Disf. 45. in Thucyd. n. 9.*
- Exercitus Scytharum, quom castra complecterentur arborem pomiferam, eam insadam reliquit, *Disf. 45. in Thucyd. n. 9.*
- Exercitus Vitellij Italiam vastabat, *Disf. 45. in Thucyd. n. 9.*
- Exercitus quatuor Romanorum fudit Hannibal minori spatio trium annorum, *Disf. 52. in Thucyd. n. 6.*
- Exercitus an esset setis interroganti Antiocho quid responderit Hannibal, *Disf. 53. in Thucyd. num. 3.*
- Exercitus recensendi necessitas, & utilitas, *Disf. 55. in Thucyd. n. 4. 5. diversi modi apud diversos populos, Disf. 53. in Thucyd. n. 6. 8. 9. 17. 18.*
- Exercitus Regum Persarum pecuniam quot iumenta veherent, *Disf. 53. in Thucyd. n. 8.*
- Exercitus pro salute sese devoverunt Decij, *Disf. 4. in Liv. n. 1.*
- Exercitus in medio Regi hostium trucidandis saepe se exvota, *Disf. 4. in Liv. n. 1.*
- Exercitus quiddecim fugavit Sylla, *Disf. 5. in Liv. n. 3. Disf. 2. in Cic. n. 6.*
- Exercitus uterque interdu tropheum statuebat, *Disf. 24. in Liv. n. 7.*
- Exercitus Punicos quatuor deleuit Scipio, *Disf. 3. in Virg. n. 4. & tamen non triumphavit Disf. 24. in Liv. n. 13.*

- Exercitus, qui triumphantem sequebatur, Irus illius canebat, vel etiam probra ingerebat Dis. 29. in Liv. n. 1. *Vide. Copias.*
- Exercituum defensione nocebat Nero nullum amicum reperit, qui sibi aperiret, Dis. 79. in Anthol. num. 5.
- Exercituum signa quae gentes Aquilas habuerint, Dis. 26. in Anthol. n. 7.
- Exheredatos fuisse a Patre dicitur Themistocles propter dissolutos mores, Dis. 30. in Anthol. num. 1.
- Exhortariathletas ad certamen quomodo praefides solerent, Dis. 15. in Thucyd. n. 7.
- Exilij causâ abire costus est Plistanax Rex Laccedaemoniorum, quod pecuniâ corruptus fuerat, Dis. 5. in Thucyd. n. 5.
- Exilio multatus est Theseos post multa beneficia collata in Athenienses, Dis. 15. in Thucyd. n. 5. Dis. 20. in Eurip. n. 16. Solon, Dis. 20. in Eurip. n. 16. & plurimialij, Dis. 41. in Anthol. n. 8. Dis. 15. in Thucyd. n. 5. Dis. 37. in Thucyd. n. 7. Dis. 20. in Eurip. n. 17. 18. 19.
- Exilio, aut morte moliantur a censuratos Socrates Athenienses, Dis. 20. in Eurip. n. 20. & Dis. 3. in Virg. n. 1. 2. 3. & auctores Phocionis occidendi, Dis. 55. in Eurip. n. 6.
- Exilio pulsus Cicero plures amicos acquisivit, Dis. 79. in Anthol. n. 4.
- Exilio multatus a Vespasiano Demetrius non paruit, Dis. 84. in Anthol. n. 7.
- Exilio multata est Hypsipyle ob Thosntem patrem a cede se vacuum, Dis. 6. in Anthol. n. 4.
- Exilio revocavit Megacles Pisistratos, quod victoriam equorum in Olympijs ipsi concesserat, Dis. 6. in Anthol. n. 9.
- in Exilio Ciceronis Senatus, & viginti hominum nullis rebus sordidam sumptuatur, Dis. 27. in Anthol. n. 5.
- Exilio revocatus Alcibiades, ut populo rem gratam faceret Cereris Sacra instauravit, Dis. 36. in Anthol. num. 1.
- Exilio punitus est Protagoras, Dis. 22. in Thucyd. num. 6.
- Exilio quomodo multatus essent, licet Patrum bellum intulerint, proditores non fuerunt multi, Dis. 51. in Thucyd. n. 7.
- Exilio Ovidius quâ aetate multatus fuerit, Dis. 53. in Thucyd. n. 14.
- Exilio multatus est a patre Adrastus, quomodo fratrem fortuito occidisset, & a Cresoe expiatus, Dis. 53. in Thucyd. n. 23.
- Exilio multatus est Camillus, quod albis equis triumphasset, Dis. 12. in Liv. n. 9. Dis. 28. in Liv. num. 1. 2.
- Exilio multatus Orabastus a Rege Persarum magnis honoribus exceptus est, Dis. 10. in Cic. n. 2.
- Exilio multatus est Cotta admodum adolescens, Dis. 17. in Cic. n. 7.
- Exilio multatus est Alcibiades, propter bellum solum infeliceiter cessit, Dis. 36. in Cic. num. 6.
- Exilio multatus est Rutilius, licet innocens, Dis. 83. in Cic. n. 22.
- Exilio decem annorum puniebatur ambicus, Dis. 29. in Cic. n. 4.
- ab Exilio revocatus est Cicero auctore Lentulo, Dis. 90. in Cic. n. 9.
- Exilium decem annorum, quod ostracismus appellabant, cur invenerint Athenienses, Dis. 20. in Eurip. n. 19.
- Exilium probrum ingens est, & inter imprecationes, Dis. 7. in Virg. n. 7.
- Exilium non diotius sexdecim mensibus pertulit Cicero, Dis. 2. in Cic. n. 11. *Vide. Exul.*
- Eximia hostia quae dicebantur, Dis. 45. in Virg. n. 6.
- Exitus plerumque nos ducit ad cognitionem veritatis, Dis. 52. in Thucyd. n. 1.
- Exordia sedata esse debent, non a figuris vehementibus insipere, Dis. 39. in Virg. n. 3. Dis. 95. in Cic. n. 6.
- Exordia demonstrativi generis, & historicarum attentionem captare debent, & docilitatem, Dis. 2. in Thucyd. n. 1. 2.
- Exordia poematis plurimi nomen Herois celebrandi non apposerunt, sed periphrasi uti sunt, Dis. 7. in Virg. n. 4. 5.
- Expectationi non respondit Horreosius, quia consulatum adeptus exercitationem intermisit, Dis. 85. in Cic. n. 2.
- Expediit in Colchos facta est paucos annos ante bellum Troianum, Dis. 12. in Eurip. n. 16. 19.
- in Expeditione adversus Artaxerxem fratrem Cyro defuncto Xenophon copias reduxit, Dis. 74. in Cic. n. 4.
- Expeditionem adversus Laccedaemonios in Sparta insula obfessus Nicias detredavit, & Cleoni concessit, Dis. 37. in Thucyd. num. 3. *Vide. Aciis. Bellum. Certamen. Gladii. Prælium. Pugna.*
- Experientia requiritur in eo, qui sit artem traditurus, Dis. 46. in Cic. n. 8.
- Experientia qui artes non cognoverunt, eas docuerunt, & res maximas gesserunt, Dis. 73. in Cic. n. 3. & seqq. Dis. 74. in Cic. n. 2. & seqq.
- Expiabat porco, si quis imprudens scijis opus fecisset, si vero prudens oculis vidisset, Dis. 30. in Liv. num. 18.
- Expindivio habet Ignis, Dis. 33. in Liv. num. 25.
- Expitio Epimenidis quomodo Athenienses interfecerunt confugientes ad aram Manervae, Dis. 14. in Thucyd. n. 3.
- Expitio Apollinis a eade facta est a Carmanore, Dis. 3. in Anthol. n. 7.
- Expitationes hominum a sceleribus quomodo fierent, Dis. 53. in Thucyd. n. 20. 25. 26.
- Expitationes somniorum quibus fierent, Dis. 19. in Eurip. n. 13. & seqq.
- Expitationes ad inferos Deos pertineant, Dis. 30. in Liv. n. 28.
- Expitationi scelerum quae adhiberentur, Dis. 14. in Thucyd. n. 10.
- Expitationibus dedicatus erat Februarius, & ab illis appellatus est, quomodo *Februs* significans *expiationem*, Dis. 30. in Liv. n. 27.
- Expitationis causa flammam transilierant, quomodo *Ro.*

- Romam eunderent, Disf. 33. in Liv. n. 3.
 Explicatio verborum Livij *ante condendam Urbem*, &c. Virgilij *ante domandam*, &c. Disf. 11. in Liv. num. 7.
in Exquilijs ara conftrita est Mala Fortune, Disf. 18. in Thucyd. n. 9. Disf. 57. in Anthol. n. 8.
 Exquillum, Viminalem, & Quirinalem collem addidit Romæ Servius Tullius, Disf. 23. in Liv. num. 21.
 Extra cruda in manus tradere supplicationis genus Disf. 26. in Thucyd. n. 7. Disf. 22. in Eurip. num. 8.
 Extra Disj adoleri, & carnes confumi unde originem habuerit, Disf. 19. in Anthol. n. 7.
 Extra quid contingeret, unde ita appellata sint, Disf. 41. in Virg. u. 3. profecta lancibus imponebantur, Disf. 41. in Virg. n. 3. fale, & farre spargabantur, Disf. 41. in Virg. n. 9.
 Externa in regione sine causâ diutius morari Lacædæmonij prohibebatur, Disf. 27. in Thucyd. num. 6.
 Externorum Regum superbiam non ferunt libera civitates, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.
 Externorum nominis quod reciperentur in Olympicis ludis, Pfammis dixit esse iniustissimum, Disf. 6. in Anthol. n. 14.
 Extinctio ignis Vestæ portendebat Reipublicæ eversionem, Disf. 31. in Liv. n. 7.
Extrema Liræ amare: proverbium est, Disf. 29. in Thucyd. n. 4.
 Exul bis fuit Peleus, quum Phocum, & Eurytionem interfecisset, Disf. 53. in Thucyd. n. 23.
 Exulare coëctus est Aeschines, quum in Pompeium licentiâ uteretur, Disf. 64. in Cic. u. 4.
 Exulare coëcti sunt a Domitiano philosophi, Disf. 68. in Cic. n. 7.
 Exulem Demetrium Phleream Ptolemæus honoribus excepit, Disf. 10. in Cic. u. 6.
 Exules adversus creatus est Rex Pittacus, Disf. 9. in Thucyd. n. 9.
 Exules ob divitis Regna a Grecis obtinuerunt, Disf. 7. in Thucyd. n. 7.
 Exules quod infestaretur, appellatus est *Φορβας* Archias, Disf. 77. in Cic. num. 2. *Vide, Exilio.*
 Exuperatorem quare Commodus decembrem appellaverit, Disf. 30. in Liv. n. 68.
- F**
- Fabam neque tangere, neque nominare fas erat Flamini Diali, quia dicata erat de sanctis, Disf. 31. in Anthol. n. 9. Disf. 24. in Thor. n. 4. Disf. 40. in Thuc. n. 7. *Vide, Fabis.*
 Fabarâ pulvis, & larido sacrificabatur Cal. Iani Deo Carneæ, Disf. 35. in Liv. n. 46.
 Fabriz Calendæ quare appellarentur Iunij, Disf. 30. in Liv. n. 46.
 Fabet Tanquil rationem reddit ætus in Eupio Boioico, Disf. 4. in Eurip. u. 5.
 Faber ferrarius erat Lyfippus, & optimus statustius evasit, Disf. 80. in Cic. n. 3.
- Fabij agro papercit Hannibal, ut eum civibus suspectum faceret, sed ille agrum Reipublicæ donavit, ut fa suspicione solveret, Disf. 6. in Thucyd. num. 10.
 Fabij Maximi ratio, qua diffundebat in Africam bellum transferre utens exemplo Atheonismum, vers non erat, Disf. 44. in Thucyd. n. 8. Disf. 45. in Thucyd. n. 2. *Vide, Fabium.*
 Fahis abstinere eue precepit Pythagoras, Disf. 19. in Eurip. n. 3. *Vide, Fabam.*
in Fabium Piclorem commentarium edidit Iohannes Annus, Disf. 6. in Liv. n. 5.
 Fabium Maximum, qui civibus bellum gesserat, triumpho decoravit Cæsar, Disf. 24. in Liv. num. 22.
 Fabium Maximum nunquam vicit Hannibal, sed victus est ab eo, Disf. 85. in Cic. n. 3.
 Fabius caustissimus cum Marcello acerrimo coniundus fuit, Disf. 37. in Thucyd. n. 1.
 Fabius Maximus similia Nicæ, ætate ingravescente ingenio deterior non erat, Disf. 45. in Thucyd. n. 1.
 Fabius Maximus confusione plus terruit Hannibalem, quam Marcellus alacritate, Disf. 52. in Thucyd. n. 8.
 Fabius Maximus Allobrogibus victis Allohrogicus dictus est, Disf. 20. in Eurip. n. 8.
 Fabius ob plebem in quatuor tribus distributum Maximus est appellatus, Disf. 20. in Eurip. n. 9.
 Fabius Maximus dixit Tarentinis Deos lætos relinquendos, Disf. 2. in Liv. n. 3.
 Fabius Rutilianus superavit Gallos iubendo militibus, ut primò eautum arcerent; fessos verò adorirentur, Disf. 7. in Liv. n. 3.
 Fabius Piclor antiquissimus scriptor, Disf. 22. in Liv. n. 1.
 Disf. 12. in Liv. u. 6. Disf. 31. in Cic. n. 5.
 Fabius Maximus historiæ scriptor, Disf. 11. in Liv. n. 2.
 Fabius Ambustus, ut aliam consolaretur, legem tulit, ut alter Consul e plebe crearetur, Disf. 22. in Liv. n. 9. *Vide, Fabij.*
 Fabius Maximus, & Domitius Aenobarbus un primi trophæa stituerint, Disf. 14. in Liv. n. 8.
 Fabricius Medicum, qui ei promiserat venenum se Pyrrhum Regem sublatum, indicavit Pyrrho, Disf. 50. in Thucyd. n. 6.
 Fabula Adonis significat Solem ad hiemales partes accedentem, Disf. 10. in Eurip. n. 22.
 Fabula adulescentij Martis cum Venere quid significet, Disf. 58. in Anthol. n. 3. & seqq.
 Fabula, qua exponitur, quomodo Minerva invenierit tibias, & deinde eas abiecerit, atque eas invenisse Marius, Disf. 61. in Anthol. n. 2. & quomodo ille ad certamen provocavit Apollinem, & victus punitus fuerit, Disf. 62. in Anthol. n. 3. & seqq. quid hac fabula significet, Disf. 63. in Anthol. n. 1.
 Fabula Pleiadum, Hyadum, & Hyantis, Disf. 65. in Anthol. n. 2. & seqq.
 Fabula Orionis inequentis Pleidas, & cum illis in Cœtum transiit, Disf. 65. in Anthol. n. 8.
 Fabula Promethei, & Pandoræ quid significet, Disf. 15. in Anthol. n. 4. 6. Disf. 68. in Anthol. n. 14. Disf. 16. in Eurip. n. 1. Disf. 38. in Cic. n. 2. 2.

- Fabula Eurydicis, & Orphei*, Disf. 73. in Anthol. n. 5.
- Fabula quercum in verum distributarum Orphei carminibus*, Disf. 74. in Anthol. n. 5.
- Fabula qua narratur, quomodo Mercurius traderit Apollini lyram, qui eam concessit Orpheu*, Disf. 74. in Anthol. n. 5.
- Fabula Deli stathille post partum Latunæ munere Apollinis, & Dianæ*, Disf. 77. in Anthol. n. 2. Disf. 39. in Thucyd. n. 6.
- Fabula de Chæronæ in carcerem cuncto, cu quodd Hercule ad Inferna transportavit*, Disf. 82. in Anthol. n. 7.
- Fabula, qua fingitur manes vehi per Stygē, unde fluxerit*, Disf. 83. in Anthol. num. 5.
- Fabula traditur, quodd Hercules luctu cum Iuve contendit*, Disf. 2. in Anthol. n. 3.
- Fabula, qua narratur quomodo deprehensum fuerit, Delphos esse in mediū Orbi*, Disf. 3. in Anthol. n. 3.
- Fabula, qua fingitur Leonem Nemæum e Lunâ decidisse*, Disf. 6. in Anthol. n. 3. 3.
- Fabula de Ovo, ex qua nata est Helena, quod e Luna deciderit*, Disf. 6. in Anthol. n. 3.
- Fabula, qua dicuntur Curetes Iuvem nutritisse, quid significet*, Disf. 8. in Anthol. n. 5.
- Fabula, qua Hercules dicitur Iuvem adlovisse contra Titanas, quid significet*, Disf. 8. in Anthol. n. 6.
- Fabula Antæi, qui terræ ractu vires reparabat, & quomodo ab Hercule superatus sit*, Disf. 7. in Anthol. n. 1.
- Fabula, qua narratur, qua passu Danaën Acrisius incluserit, & tamen ea Perseum pepererit, & ambos in mare prœiecerit, & Danaën Polydætes sibi matrimonio copularit*, Disf. 10. in Anthol. n. 2.
- Fabula Niobes quid significet*, Disf. 10. in Anthol. num. 15.
- Fabula Iovis Hammonis, qui Typhœum fugiens in Arietem se se vertit*, Disf. 11. in Anthol. n. 7.
- Fabula de Iunone à Cælo à Iuve delectâ, & quid significet*, Disf. 15. in Anthol. n. 18.
- Fabula de lite inter Deas contententes de pulchritudine*, Disf. 19. in Anthol. n. 3. 4.
- Fabula de Saturno, qui pudenda Cæll patris absceidit*, Disf. 19. in Anthol. n. 3. quid significet, Disf. 10. in Anthol. n. 5. & seqq. n. 8.
- Fabula Daphnæ in Isurum murem, ut Apollinis vim effugeret*, Disf. 24. in Anthol. n. 2.
- Fabula, qua narratur, quomodo Dijs Orbem terrarum dividitibus Rhodus Soli contigerit*, Disf. 26. in Anthol. n. 8.
- Fabula, ex qua habetur, quodd phœntaurum in Insulâ Rhodo, significat eius divitias*, Disf. 26. in Anthol. n. 9.
- Fabula Proserpinæ à Dite rapta, & matri redditæ eâ conditione, ut dimidium temporis esset apud Inferos, & dimidium apud superos, quid significet*, Disf. 36. in Anthol. n. 8.
- Fabula Vulcani à Iove in terram delecti quid significet*, Disf. 37. in Anthol. n. 3.
- Fabula Argi à Mercurio interfecit quid significet*, Disf. 40. in Anthol. n. 7.
- Fabula, qua dicitur Iuppiter in draconem con-*
- versus Proserpinam compressissâ, & inde natua Bacchus taurinâ specie*, Disf. 44. in Anthol. n. 10.
- Fabula quomodo ovis reperta fuerit*, Disf. 46. in Anthol. n. 1.
- Fabula, qua fertur Bacchus ad Oceanum cunfuisse, quid significet*, Disf. 47. in Anthol. num. 7.
- Fabula, qua fingitur Typhœon adversarius Ositidi, quid significet*, Disf. 48. in Anthol. n. 6.
- Fabula Midæ unde originem habuerit*, Disf. 7. in Thucyd. n. 6.
- Fabula Oenumei de Hippidamiâ in matrimonium collocandâ ex quo originem duxerit*, Disf. 7. in Thucyd. n. 4.
- Fabula, qua narratur, quodd impudens rogo fratribus Thebanis flamma in partes contrarias ducta est*, Disf. 24. in Thucyd. n. 9.
- Fabula, qua dicitur Ceres cum Vulcano de Siciliâ disceperat, & indee Aetna obtinuisse*, Disf. 33. in Thucyd. n. 2.
- Fabula, qua fingitur Hercules digladians cum Apolline ob raptum tripodem*, Disf. 38. in Thucyd. n. 4.
- Fabula Pythoni infestantis Latunam parituram*, Disf. 39. in Thucyd. n. 5.
- Fabula de Hercule, qui pugnavit cum Albione, & Bargonie Gigantibus imbrem lapidum implevit, quom tela non suppetere, Disf. 48. in Thucyd. n. 32.*
- Fabula de Peleo, qui Phocum interfecit, & Eurytium pro apu Calydonio*, Disf. 53. in Thucyd. n. 23.
- Fabula Tanall, quodd ipsi saxum imminet, quid significet*, Disf. 2. in Eurip. n. 6.
- Fabula Peridis, & Gynymedis quid significet*, Disf. 27. in Virg. n. 6. 7.
- Fabula Platonis, qui tradit huminem habuisse quatuor pedes, & totidem manus, Iovem autem secuisse, ita factum esse hominem bipedem*, Disf. 30. in Virg. n. 3.
- Fabula poematis unica esse debet*, Disf. 37. in Virg. n. 2. Disf. 38. in Virg. n. 1.
- Fabula quodd Cadmus decetis Serpenteis severit, & inde nati sunt humines, deus est ex eo, quodd asylum spernit*, Disf. 25. in Thucyd. n. 8. 9. Disf. 9. in Liv. n. 6.
- Fabula de Aenæe asportante Penates, & patrem permittentibus Græciis, ut ferret ram, quam vellet*, Disf. 35. in Thucyd. n. 5. Disf. 14. in Liv. num. 3.
- Fabula, qua Romani sexagenarios de ponte in Tiberem deicere dicebantur, unde originem habuerit*, Disf. 1. in Cic. n. 7.
- Fabula Apollinij de Amphione, de Zetho in condendis Thebis*, Disf. 32. in Cic. n. 7.
- Fabula postarum, quodd carminibus e Cælo Luna deducitur, unde originem habuerint*, Disf. 10. in Thucyd. n. 8.
- Fabula mulæ de Hyperboreis*, Disf. 77. in Anthol. n. 12.
- Fabula Iulio ut argumentum proponeretur, insinuat Eutripides*, Disf. 2. in Eurip. n. 6.
- Fabula fertur Aenæam mortalitatem exuisse ad flumen Numicium*, Disf. 3. in Virg. n. 3.

- Fabulæ** poetarum de Dijs posteriores fuerunt opinione Vulgi de iisdem, Disf. 33. in Virg. per tot.
- Fabulæ** quid velint significare quom Melampodem vatem avium linguam intellexisse ferunt, Disf. 38. in Cic. n. 3.
- Fabulum** de Tarpeia, quæ Sabinis Capitolium prodidit narrans Propertius, eam Vestalem facit, Disf. 31. in Liv. n. 15.
- Fabularum** adores mediocres quare non tolerantur, oratores verò, & caudici audiuntur, Disf. 91. in Cic. n. 4.
- Fabulas** multas de Indiâ commenti sunt Megasthenes, & Nearchus Alexandri comites, Disf. 44. in Anthol. n. 53. Disf. 2. in Thucyd. n. 9.
- Fabulas** Homerus fingebat ex omnibus, quæ viderat, Disf. 83. in Anthol. n. 23.
- Fabulas** esse omnia, quæ de Inferis dicebantur, omnes existimabant, Disf. 8. in Enrip. n. 1.
- Fabulas** multas, & facta Deorum indecora narrat Homerus, Disf. 28. in Virg. n. 2. 3.
- Fabulas** Græcorum Romani a sacris suis avertunt, Disf. 34. in Virg. n. 1.
- Fabulis** res divine, & philosophice explicantur iuxta Salustium, Disf. 1. in Eurip. n. 2. Disf. 29. in Virg. n. 1. Disf. 30. in Virg. n. 1.
- Fabulis** quare poetæ, & philosophi veritatem occultent, Disf. 29. in Anthol. n. 1.
- Fabulis** uti possunt historici ad illustrandam historiâ, Disf. 39. in Thucyd. n. 3.
- Fabulis** cuius arriterat semina apud Iaderies, is eligebar Sponfus, Disf. 29. in Thucyd. nom. 11.
- Fabulis** multis locum fecit nominis ambiguitas, Disf. 28. in Liv. u. 10. item quod hominibus nomina fluminum imponebant, Disf. 28. in Liv. n. 11.
- Fabulosum** tempus est, quod inter diluvium Ogygium, & Olympiadas intercessit, Disf. 8. in Cic. u. 4.
- Facem** parere sibi visa est Hecuba, quum Paridem paritura esset, Disf. 19. in Eurip. u. 1. Disf. 27. in Virg. n. 4.
- Facem** manu tenebant supplices apud Persas, & nihileis denegabatur, puniebatur tamen, Disf. 69. in Anthol. n. 6.
- Facem** novæ Nuptiæ ferebant pueri matrimi, patrimique, quos lautos Latini vocant, Disf. 28. in Thucyd. n. 6.
- Faces** Sacerdotum Ceteris representabant Ceterum facibus querentem filiam, & inde Sacerdotes Daduchi didi, Disf. 39. in Anth. n. 3.
- Faces** quare Furis traduntur, Disf. 59. in Thucyd. n. 6.
- Faces** quinque in nuptijs, & in sacrificijs adhibebantur, & quare, Disf. 28. in Thucyd. n. 7. Disf. 29. in Thucyd. n. 2. 5. Disf. 30. in Liv. num. 7. sub lecto condere, aut ijs ad rogam extruendum uti ominosum putabatur, Disf. 28. in Thucyd. n. 6. ex qua materia essent, Disf. 28. in Thucyd. u. 7. non extinguebantur, nisi prius Fronas accendisset lucernam conjugalem, Disf. 28. in Thucyd. n. 6. Disf. 29. in Thucyd. num. 5. *Vide. Facibus.*
- Facetias** scurrarum Atheniensium Philippus ad se perscribendas curavit, Disf. 27. in Cic. n. 7.
- Facetijs** causas quasdam obtinuit Crassus, Disf. 16. in Cic. num. 5.
- cum* **Facetijs** gravitatem coniunxit Crassus, quod est admodum difficile, Disf. 16. in Cic. n. 5.
- Facetijs** utendum oratori, Disf. 23. in Cic. n. 4. Disf. 27. in Cic. n. 3.
- Facetijs** abundarunt Plautus, Cicero, Cæsar, Crassus, Disf. 27. in Cic. n. 2.
- Facetijs** an caruerit Demosthenes, Disf. 27. in Cic. n. 1. milites incessabant triumphante, Disf. 29. in Liv. u. 1.
- Facetijs** Demosthenem vincit Cicero, Disf. 51. in Cic. n. 6.
- Facetis** didici Athenienses reprehendebant, si quid perperam factum esset, Disf. 65. in Cic. num. 5.
- Facetus** interdum accipitur pro *eleganti, sicut, eloquenti*, Disf. 27. in Cic. n. 4. 5. & Disf. 28. in Cic. num. 2.
- Facibus** scirpeis utebantur in funeribus, cereis verò in funeribus puerorum, Disf. 23. in Thucyd. num. 7. *Vide. Facem.*
- Faciem** facibus primus Thespis perunxit, & inde Tragedia nomen accepit, Disf. 6. in Eurip. n. 3. 5.
- Facies** velabatur in sacrificijs ritu Albano, seu Romano; fecus verò in Sacris Herculis, cui Græco ritu sacrificabant, Disf. 9. in Anthol. n. 9.
- Facillimum** esse dixit Socrates laudare Athenienses apud Athenienses, Disf. 25. in Cic. n. 2.
- Facta**, & dicta multa Diogenis, Disf. 84. in Anthol. n. 7. 8. 10. 27.
- Facta** non verba necessaria sunt in prælio, Disf. 56. in Anthol. n. 12.
- Facta** Principum divinis honoribus decorabantur, Disf. 24. in Anthol. n. 8.
- Facta** fortis Spartanarum mulierum, Disf. 52. in Anthol. n. 2. 3.
- Facta** obscena in convivijs ad libidinem incitabant, Disf. 21. in Thucyd. n. 9.
- Facta** aliorum propter morum diversitatem plerumque improbantur, Disf. 3. in Eurip. u. 1.
- Facta** multa Dijs indecora narrat Homerus, Disf. 28. in Virg. n. 2. 3.
- Facta** virorum sortium caneant in convivijs Romanis, Disf. 21. in Thucyd. n. 9. Disf. 3. in Liv. n. 10. & Achilles Disf. 3. in Liv. n. 22.
- Facta** insania Caligule, Disf. 6. in Liv. n. 6.
- Facta** aliquorum non assequuta sunt eam gloriam quam meruerant, Disf. 76. in Cic. u. 1. *Vide. Factis.*
- Factiones** quatuor surigarum in ludis Romanis, quæ ætatem, hiemem, ver, & æstivum representarent, Disf. 20. in Cic. u. 1.
- Factis** multi animum suum deiecerunt, Disf. 30. in Virg. n. 4. 5.
- Factis** ludere quis dicitur; verbis autem iocari, Disf. 80. in Anthol. n. 3.
- Factorum** in convivijs oblivisci oportet, Disf. 65. in Anthol. u. 16. 27.
- Factum** Lycurgi, quo Lacedæmones persuaderet, disciplinæ debere virtutem, Disf. 53. in Anthol. n. 6.
- Factum**, & dictum Cyri, quom reprehenderetur a Cro-

- a Croeso quod omnia donans nihil sibi relinquere, Dis. 32. in Thucyd. n. 5.
- Factum exiabat porco, si quis imprudens ferijs opus fecisset; si prudens nullā victimā, Dis. 30. in Liv. n. 28. *Vide. Facta.*
- Facultas generum est Venus, Dis. 20. in Anthol. n. 6. Dis. 55. in Anthol. n. 6. Dis. 77. in Anthol. n. 9. consistit in humore, Dis. 20. in Anthol. n. 6.
- Facultas oratoria Ciceronis, Dis. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. in Cic. per totas.
- Facultas imitandi Ciceronem Symmacho desuit, non voluntas, Dis. 49. in Cic. n. 8.
- Facultas oratoria an sit ars, Dis. 79. 80. 81. 82. 83. in Cic. per totas. *Vide. Ars oratoria. Eloquentia. Oratoria ars, facultas. Rhetorica.*
- Facultates nobis a natura tributae ars perficit, Dis. 82. in Cic. n. 3.
- Facultatis oratoris vis, & laudes, Dis. 25. in Cic. n. 4. & seqq.
- Facundia necessaria est etiam in bello, Dis. 9. in Cic. n. 1. *Vide. Eloquentia.*
- Facibus, quibus histriones ora illinebant, dicta est tragedia, Dis. 6. in Eurip. n. 3. quod primus fecit Thespis, Dis. 6. in Eurip. n. 5.
- Falcem Saturnus occoltavit apud Messaniam; idem dicta est Zscele, Dis. 54. in Thucyd. num. 3. *Vide. Falx, qua abscissa erant genitalia, &c.*
- Falerijs devictis Camillus non triumphavit, quia non subegerat eos armis, Dis. 24. in Liv. n. 10.
- Falerijs erat Isni simulacrum quadriceps, & quid significaret, Dis. 30. in Liv. num. 58. *Vide. Falisci.*
- Falerii vini centum amphorae erant in convivio, quod Caesar ad triumpho populo exhibuit, Dis. 29. in Liv. n. 7.
- Faliscis vidi iusticiā Camilli sese ipsi dediderunt, Dis. 50. in Thucyd. n. 6. Dis. 24. in Liv. num. 10.
- Faliscel boves in triumphis mactabantur, quia candidierant, Dis. 43. in Virg. num. 2. *Vide. Falerijs.*
- Faliscis tradidit Camillus magistrum, qui ipsos prodiderat, Dis. 50. in Thucyd. n. 6. Dis. 24. in Liv. n. 10.
- Falsa multa admixta sunt veris iuxta Academicos, Dis. 57. in Cic. n. 2.
- Falsa multi philosophi asseruerunt, Dis. 83. in Cic. num. 10.
- Falsum iurantes Dij per Stygem privabantur ambrosiā, & nebare animum, & aliquot dies, Dis. 83. in Anthol. n. 10.
- Falx, qua abscissa erant genitalia Coeli, in Coryra erat, unde quondam Drepane dicta est, Dis. 19. in Anthol. n. 3. *Vide. Falcem Saturni, &c.*
- Fama Athenas post extindam civium virtutem tuebatur, Dis. 20. in Eurip. n. 24.
- Famā prostratae pudicitiae in adolescentiā laboravit Caesar, Dis. 29. in Liv. n. 2.
- Fama immortalis quolibet artificio comparari potest, Dis. 90. in Cic. n. 1.
- Famam sibi in iuventute paratam quā in senectute amiserint, Dis. 64. in Anthol. n. 5. 7. 8.
- Famam quā sibi comparant in Olympicis, Dis. 2. in Anthol. n. 22. 23.
- Famam ut sibi quæreretur, templum Dianae Ephesiae incendit Erostratus, Dis. 5. in Virg. n. 5.
- Fama imminente Cicero auctor fuit, ut re frumentariae cura Pompeio demandaretur, Dis. 12. in Cic. n. 4.
- Fame expletā convivia apud Graecos aut bibere, aut abire cogebantur, Dis. 65. in Anthol. num. 23.
- Fame mater necavit filium Pausaniam servitorem Patriae mollientem, Dis. 52. in Anthol. num. 2.
- Fame laborantes pueros esculenta fursi permittit Lycargus, sed si deprehenderetur, mulstabatur, Dis. 50. in Anthol. n. 6.
- Fame Pausanias perit in templo Minervae, quod Chalcidicos dicebatur, Dis. 52. in Anthol. num. 2. Dis. 13. in Thucyd. n. 2. ideo Spartam ruinā prostrata est ob terramotum, Dis. 25. in Thucyd. n. 11.
- Fame quum domi premerentur Lydi, Etruriam occupant, Dis. 36. in Thucyd. n. 8.
- Fame perire miserrimum est, Dis. 43. in Thucyd. n. 6.
- Fame urgente lustrabantur urbes, Dis. 53. in Thucyd. n. 29.
- Fame laborantibus Aegyptijs Hiero ingentem navem frumento onustam dono misit, Dis. 24. in Eurip. n. 3.
- Fame Roma oppressa est in bello civili, Dis. 5. in Liv. n. 7.
- Fame laborantes Chij legatum miserunt ad Lacedaemonios, qui re non impetratā dimissus est, quod longam habuisset orationem, quum autem alium misissent, qui arculem ianem ostendit, & serinam deesse dixit, obtinuerunt, Dis. 79. in Cic. u. 6.
- Famem ut fallerent homines, ludos repererant, Dis. 17. in Anthol. n. 2.
- Fames maxime irrat populum, Dis. 43. in Thucyd. n. 2.
- Familiae cognomine appellare maior honor est, Dis. 88. in Cic. o. 1.
- Familiam quisque suam antiquitus regebat, sicut Cyclopes, Dis. 3. in Thucyd. n. 22. Dis. 34. in Thucyd. n. 5. Dis. 30. in Cic. n. 3. tuebantur lares, Dis. 25. in Thucyd. n. 7.
- Familiares Regum Thracum donis cumulabantur, Dis. 32. in Thucyd. n. 2.
- Familiaris fuit Ciceronis Herennius, Dis. 3. in Cic. n. 2.
- Familiaris fuit Socratis Eutripides, Dis. 2. in Eurip. num. 5.
- Familiaritas Hyperidis cum Demosthene, Dis. 36. in Cic. n. 8.
- Familiaritas Pythagorae cum Epimenide, Dis. 43. in Cic. n. 2.
- Familiaritate cuiusdam genij utebatur Poeta saeculo superiore, Dis. 57. in Liv. n. 10.
- Familiaritate Regis Persarum usus est Democedes medicus, Dis. 10. in Cic. n. 2.
- Familiaritate cuiusdam Jodaei philosophi Aristoteles profecit, Dis. 54. in Cic. n. 5.
- Familiaritate siliensis Regis omnes poetae flo-tuerant, Dis. 72. in Cic. n. 6.

- Familiaritate Roscij utebatur Cicero, *Disf.* 87. in *Cic.* n. 5.
- Familiaritatem cum hominibus scelestis, & ere alieno oppressis contraxerat Cæsar, *Disf.* 22. in *Thucyd.* n. 3.
- Familiaritates nobilium adolescentulorum plurimum proderant in petitione magistratuum, *Disf.* 89. in *Cic.* n. 7.
- Familiarum viginti imagines prælatæ sunt in funere Iunio, *Disf.* 23. in *Thucyd.* n. 7.
- Famulata est Isis Malcandro Regi, Alartæque Regine eorum filium outrens, *Disf.* 33. in *Virg.* n. 6.
- Famulæ erant Megælos novem Mose iuxta Myrsilum Lesbium, *Disf.* 57. in *Anthol.* n. 10. *Disf.* 19. in *Virg.* n. 5.
- Famulis quatuor urbibus abutebatur Alcibiades, quem peregrinaretur, *Disf.* 37. in *Thucyd.* n. 5.
- Famulo ad aram confugiendi Sybaris non peperit; peperit autem confugiendi ad monumenti patris; & sic Deo hominem præposuisse visus est iuxta oraculum, *Disf.* 23. in *Anthol.* n. 4.
- Famulo, quom plecteretur, dicenti situm fuisse, ut peccaret, respondit Zeno, satum etiam fuisse, ut plecteretur, *Disf.* 11. in *Virg.* n. 3.
- Famulo commisit Pericles, ut cum lumine conviciatorem suum domum nocturnam reduceret, *Disf.* 35. in *Cic.* n. 7.
- Famulos ad tibias sonum verberabat Tyrreni, *Disf.* 60. in *Anthol.* n. 14.
- Famulus cibo elephantis aream immiscebat, & ille cinerem in eius ollam coniecit, *Disf.* 39. in *Cic.* n. 6.
- Fana Pavori, & Pallori Tullius Hostilius constituit, *Disf.* 18. in *Thucyd.* n. 9.
- Fauo Termini aves non addixerant, quom Capitolium concederet quod Vates interpretati sunt, nunquam motum iri Romanum imperium, *Disf.* 86. in *Anthol.* n. 7.
- Fannia lex, qua convivarum numerus, & sumptus convivorum definitur, *Disf.* 3. in *Liv.* n. 4. 5.
- Fannii orationem omnibus, quæ scriptæ fuerant, anteponit Cicero, *Disf.* 51. in *Cic.* n. 3.
- Fannius historix Romanæ Scriptor, cui veritatem tribuit Sallustius, *Disf.* 11. in *Liv.* n. 2. *Disf.* 51. in *Cic.* n. 5. *Vide Cæsar Fannius.*
- Far fuit primum frumenti genus, *Disf.* 41. in *Virg.* n. 11. *Vide Far.*
- Farinâ vacinantæ Aleuromantes vocabantur, *Disf.* 42. in *Thucyd.* n. 7.
- Farinam ad tibias sonum subigebant Tyrreni, *Disf.* 60. in *Anthol.* n. 14.
- Farinam deesse dixit legatus, & tamen reprehensus est a Spartano, tanquam nimis garrulus, *Disf.* 79. in *Cic.* n. 6.
- Farre quomodo nuptiæ contraherentur, *Disf.* 30. in *Thucyd.* n. 5.
- Farre, & sale exta victimæ, culcæ, & foci spargebantur, *Disf.* 41. in *Virg.* n. 9. & fons victimæ, *Disf.* 42. in *Virg.* n. 9. *Disf.* 44. in *Virg.* n. 6.
- Farre victimarum Romani trecentos sonos, *Disf.* 41. in *Virg.* n. 11. *Vide Far.*
- Factores appellabantur nomenclatores, *Disf.* 88. in *Cic.* n. 3.
- Fasces quod assumpserit Romulus, reprehendendus non est, *Disf.* 20. in *Liv.* n. 1. & seqq. *Disf.* 21. in *Liv.* n. 10.
- Fasces, & Secures Romulus ab Etruscis sumpsit, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 1.
- Fasces qui ex Decemviris habebat, eidem Lictores apparebant, *Disf.* 22. in *Liv.* u. 5.
- Fasces submittere, significat cedere, *Disf.* 22. in *Liv.* num. 11.
- Fasces quare assumpserint Imperatores, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 24.
- Fasces laureatos gestabant ludices triumphantis, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 10. *Disf.* 28. in *Liv.* n. 14. Consulum ex Betulla arbore erant, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 7.
- Fasces submittebant Vestalibus Consules, & Prætores, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 10.
- Fasces Posidonius submitit Pompeius, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 10. *Disf.* 9. in *Cic.* n. 13.
- Fasces veris porabantur in funere magnorum virorum, *Disf.* 23. in *Thucyd.* n. 9.
- Fascia lecti suspensum ovum portendit thesaurum, *Disf.* 19. in *Enrip.* n. 6.
- Fastidies qui essent, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 16. 22. dividebantur in comitales, comperendinos, & steros, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 22. 25.
- Fastos condidit Marcus Fulvius Nobilior, *Disf.* 11. in *Liv.* n. 2.
- Festum in Regibus desiderant Barbari, *Disf.* 20. in *Liv.* n. 4. *Disf.* 21. in *Liv.* n. 3. & seqq.
- Festum Platoni caleare dixit Diogenes, quom eius lectum calearet, *Disf.* 84. in *Anthol.* n. 8.
- Festum oderant Athenienses, *Disf.* 65. in *Cic.* n. 1.
- Fastus eorum, qui secundam fortunam haberent, *Disf.* 78. in *Anthol.* n. 3. 4.
- Fastus Regum offendeat Græcor, *Disf.* 20. in *Liv.* n. 3.
- Fastus Tigranis, *Disf.* 20. in *Liv.* n. 3.
- Fastus Paulania irritavit animus popularium, *Disf.* 78. in *Anthol.* n. 4. *Disf.* 21. in *Liv.* n. 8.
- Fata nuncupantur verba descripta io tabellâ, quibus frustra omnia precabantur pueri iustitias, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 31.
- Fata fugiendo ruit in ipsa fata didum est, *Disf.* 10. in *Virg.* n. 6. *Vide Fata.*
- Fatere se victos volebant suos clives Lacedæmonij, ideo Pancretio, & cæstu decertare venerunt, *Disf.* 15. in *Thucyd.* n. 12.
- Faridicum spiritum emittens hiatu existerat, ubi adytum oraculi Delphici erat, *Disf.* 3. in *Anthol.* num. 5.
- Fatis omnis sunt, *Disf.* 8. in *Virg.* n. 4. & seqq.
- Fatis etiam Dij obnoxij sunt, *Disf.* 8. in *Virg.* num. 3. 4.
- Fatum cuiusque quis in manu Iovis sit, Inpiter Morios est appellatus, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 21.
- Fatum Iunonis, ne Latona pareret in loco, quem Sol aspiceret, *Disf.* 39. in *Thucyd.* n. 5.
- Fatum quid sit, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 22. *Disf.* 55. in *Anthol.* n. 7. *Disf.* 18. in *Enrip.* n. 8. *Disf.* 8. in *Virg.* n. 4. 6. 8. *Disf.* 9. 11. 12. 13. in *Virg.* per tot.
- Fatum eur evitari non posse credebatur, *Disf.* 28. in *Enrip.* n. 8. *Disf.* 10. in *Virg.* n. 1. & seqq.

- Fatum quare apud Græcos *ἡμάρτυρι* dicatur, Dis. 11. in Virg. n. 5. *Vide, Fata.*
- Fatum, quod rapto Palladio Troia caperetur, Helenus Græcis indicavit, Dis. 14. in Liv. n. 5.
- Fancia Curia, Dis. 19. in Cic. n. 14.
- Faucibus Conchylis invenitur succus, ex quo conficitur purpura, Dis. 25. in Eurip. n. 17.
- Faucibus immisso organo angina curabatur, Dis. 66. in Cic. n. 4.
- Favere linguis iubebantur omnes, antequam sacrificium inchoaretur, quo silentium imponebatur, Dis. 44. in Virg. n. 2. 3. vel bona verba dicere iubebantur, Dis. 44. in Virg. n. 4.
- Favilla nulla supererat, & camen velum, quod focis iniecit Aemylia, exarsit, Dis. 31. in Liv. n. 8.
- Favonij ab exortu ver incipiunt Latini, Dis. 65. in Anthol. n. 5.
- Favos apes in ore Platonis, & Pindari conscienties eorum eloquentiam indicarent, Dis. 18. in Liv. n. 8.
- Fauftianum vinum quindo anno iucundum erat, Dis. 64. in Anthol. n. 3.
- Faustina Annæ uxoris licentia egre tolerata est ab Antonino Pio, Dis. 15. in Anthol. n. 21.
- Faustine libidinem, que nauticas, & gladiatorias condiciones sibi eligebat, & scelus eiusdem, quæ concitavit Cassium ad invadendum imperium, perculit Antoninus Philosophus, Dis. 15. in Anthol. n. 21.
- Faustissima nomina habebant illi, qui ducebant hostias ad sacrificium Iustri, Dis. 53. in Thucyd. num. 9.
- Faustulo, & Accæ apparuit Remus, quare Remuria instituta, postea Lemuria dicta, Dis. 30. in Liv. n. 44.
- Faustulus regis pecoris magister Romulum, & Remum educavit, Dis. 18. in Liv. n. 1.
- Febri quotannis natali die Antipater laborabat, Dis. 19. in Anthol. n. 2.
- Febris in Palatio colebatur, Dis. 18. in Thucyd. n. 9. Dis. 31. in Virg. n. 3.
- Febris laudes quidam conscripserunt, Dis. 28. in Cic. n. 4.
- Februm borrosi similem esse terræmotum quidam putaverunt, Dis. 48. in Thucyd. n. 11.
- Februa significabant piacula, Dis. 30. in Liv. n. 27.
- Februarium quare Commodus Invisum appellavit, Dis. 30. in Liv. n. 68.
- Februarius propter parum numerum dierum Dies Inferis est consecratus, Dis. 30. in Liv. n. 28.
- Februarius cur parum numerum dierum continet, Dis. 30. in Liv. n. 5. 27. 28.
- Februarius expiationibus dedicatus erat, Dis. 30. in Liv. n. 27.
- Februarius a Græcis dicitur Ελαφεβολιον, Dis. 30. in Liv. n. 42.
- Februarius an additus sit a Numa, Dis. 30. in Liv. n. 54.
- Fecundiores existunt feminae, si rariùs concumbant, Dis. 52. in Anthol. n. 5.
- Fecunditas terræ minuitur, Dis. 67. in Cic. n. 1.
- Fecunditasque, Dis. 48. in Anthol. n. 6. 7. 8.
- Fecunditati templum dicari censuit senatus, quod Nero filiam suscepisset, Dis. 14. in Anthol. n. 8.
- Fecunditas Maris, Dis. 20. in Anthol. n. 7. Dis. 72. in Anthol. n. 6.
- Fecunditatis auctor Osiris habebatur, ideo in eius pompa folium sculneum in penis figuram deformatam præferebatur, Dis. 48. in Anthol. n. 7.
- Fel victimæ non consecrabant sacrificantes lunoni nuptiali, Dis. 30. in Thucyd. n. 12.
- Fel erat inter exta, quæ Dii offerebantur, Dis. 41. in Virg. n. 3.
- Felicem Commodus Martium appellavit, Dis. 30. in Liv. n. 68.
- Felices quum essent Cyrenenses, Plato dixit nullam legem servaturos, Dis. 1. in Liv. num. 9.
- Felices præcipuè admonendi essent in dicto: *nosce te ipsum*, Dis. 78. in Anthol. n. 2.
- Felices magis recordari deberent inconstantium fortunæ, Dis. 81. in Anthol. n. 1.
- Felices insequitur Nemeus, seu Adrastæa, Dis. 18. in Eurip. n. 3. 7.
- Felices dies cœnæ nuncupantur, Dis. 30. in Liv. num. 15.
- Felicia cognomen Syllæ inditum, Dis. 80. in Anthol. n. 1. Dis. 20. in Eurip. n. 9.
- Felicitas diuturna Polycratia celebratur, Dis. 13. in Eurip. n. 8.
- Felicitas nimia Paulus Aemilius precatus est, ut suo potius, quàm Republicæ damno pensaretur, Dis. 18. in Eurip. n. 5.
- Felicitas nimia Polycratia pari infortunio pensata est iuxta vaticinium Amasis, Dis. 18. in Eurip. n. 7.
- Felicitas beatarum mentium consistit in contemplatione luxu Platonem, Dis. 10. in Eurip. n. 7.
- Felicitas seminarum consistit tota in nuptijs, Dis. 26. in Eurip. n. 3. 4.
- Felicitas mentis, & animi spedanda est, Dis. 33. in Anthol. n. 6.
- Felicitas civitatum consistit in virtutibus, Dis. 49. in Anthol. n. 5.
- Felicitas Italiae tam miseram efficit, Dis. 35. in Thucyd. n. 2. Dis. 36. in Thucyd. num. 7. & seqq.
- Felicitas in quo consistat ex multis variis opinionibus philosophorum, Dis. 41. in Anthol. n. 2. Dis. 1. in Eurip. n. 21. Dis. 45. in Cic. n. 2. 6. & seqq. Dis. 55. in Cic. n. 4. Dis. 65. in Cic. n. 1. n. 5. 6. Dis. 16. in Eurip. n. 8.
- Felicitatem non parvis bonis fortunæ, Dis. 1. in Eurip. n. 11.
- Felicitatem veram Principibus pariter populi multatudo, Dis. 25. in Anthol. n. 6.
- Felicitatem consoquebantur initia in vita, & post mortem, Dis. 39. in Anthol. n. 8. 13. 14.
- Felicitatem Dii in seipsis continent, non extrinsecus accerunt, Dis. 47. in Anthol. n. 8.
- Felicitatem divinam mentis gaudia efficiunt, Dis. 27. in Virg. n. 7.
- Felicitatem Atheniensium admirabatur Philippus; quod decem duces singulis bellis præficerent, quum ipse unum ducem Parmenionem haberet, Dis. 42. in Cic. n. 3. *Vide, Fortuna.*

- Felicitati Reipublicæ nihil magis officit ; quàm si boni cives eodem loco sint , ac mali, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 1.
- Felicitatis Zoroastri indicium fuit risus , quum nasceretur , *Disf.* 18. in *Liv.* n. 8.
- Felicitatis æternæ nisi obliviscerentur animæ , nunquam in corpus descenderent, *Disf.* 48. in *Anthol.* n. 1.
- Felicitatis maximæ argumentum est fulmen ab Oriente profectum quum in Orientem concesserit , *Disf.* 29. in *Liv.* n. 8.
- Femina exurit viros , *Disf.* 15. in *Anthol.* n. 8. 16.
- Femina prima omnia mala hominibus peperit , *Disf.* 15. in *Anthol.* n. 5.
- Femina maximè laudabilis est , si extra domesticos parietes ignoratur , *Disf.* 52. in *Anthol.* num. 1.
- Femina cuius iocis arriserat apud Iaderies , is eligebatur Sponsus , *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 12.
- Femine plures , quæ sapte fuerunt , *Disf.* 15. in *Eurip.* n. 4. 5.
- Femina , quæ fuerunt causa bellorum , *Disf.* 15. in *Anthol.* n. 22 23. *Disf.* 15. in *Eurip.* n. 5.
- Femina Thracum , & Indorum regis mortuorum Virorum sese iniiciebant , *Disf.* 11. in *Enrip.* num. 13. *Disf.* 17. in *Eurip.* n. 6.
- Feminae selenicides in luna existētes ova pariunt , & ex his homines nati quindécuplo maiores terrestribus sunt , *Disf.* 6. in *Anth.* n. 3. *Disf.* 16. in *Eurip.* n. 4.
- Feminae quinquaginta annorum præterant custodiæ oraculi Delphici , *Disf.* 3. in *Anthol.* n. 5.
- Femine pariter ex Delo in insulam Rheneam transportabantur , *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 10. *Disf.* 39. in *Thucyd.* n. 2.
- Feminae excludabantur a certaminibus Sacris , quemadmodum etiam a sacris quibusdam Herculis , *Disf.* 6. in *Anthol.* n. 12. *Disf.* 9. in *Anthol.* n. 20. poterant tamen mittere currus certaturos , *Disf.* 6. in *Anthol.* n. 13.
- Feminae Sacerdotes attribuebantur Imperatoribus defunctis , *Disf.* 24. in *Anthol.* n. 8.
- Femina loco esse Terram , & Aquam Aristoteles , & Cicero putaverunt , *Disf.* 43. in *Anthol.* num. 5. *Disf.* 28. in *Thucyd.* n. 10.
- Femina Spartane nudæ in palestra exercebantur , *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 7. impedimento fuerant viris pugnantibus , quum Thebanitæ invaserunt , *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 8. eodem modo , ac viri exercebantur , *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 6.
- Feminae rarius concumbendo secundiores existunt *Disf.* 52. in *Anthol.* n. 5.
- Feminae templum Veneris Acrææ in Cypro nec adire , nec aspiciere poterant , *Disf.* 55. in *Anthol.* num. 2. *Disf.* 73. in *Anthol.* n. 3.
- Feminae præter Serranas lineæ veste utebantur , non viri , *Disf.* 4. in *Thucyd.* n. 4.
- Feminae , & viri tunc perfecti videntur , quum coniugio iunguntur , *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 2.
- Feminae ne ad aliud opus , quàm lanificium compellerentur , pacti sunt Romani cum Sabinis , *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 8.
- Feminae formosæ apud Thraeces emebantur a viris ; deformes emebant viros , *Disf.* 29. in *Thucyd.* num. 12.
- Feminae infantes octavo die iustabantur apud Romanos , & quare apud Græcos quinto die , *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 29.
- Feminae eirius perficiuntur , quàm mares , *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 29.
- Feminae par numerus convenit , & quare , *Disf.* 28. in *Thucyd.* n. 7. *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 29. *Disf.* 30. in *Liv.* n. 7.
- Feminae , & maris vim Deos habere aliqui crederant , *Disf.* 25. in *Virg.* n. t. *Elementa* , *Disf.* 71. in *Anthol.* n. 6. , *Disf.* 25. in *Virg.* num. 2. Mare , *Disf.* 25. in *Virg.* n. 3. *Terram* , *Disf.* 43. in *Anthol.* n. 7.
- Feminae Scytharum inbulis scitiorum uxores componebant , *Disf.* 1. in *Liv.* n. 6.
- Feminae Sacerdotes virgines erant , *Disf.* 51. in *Liv.* n. 1.
- Femina Romane quòd caleis virilibus uterentur , laudantur ab Aeliano , *Disf.* 24. in *Cic.* n. 4.
- Femina pulchritudine videri non sunt Alexander , & Scipio , *Disf.* 84. in *Cic.* n. 6.
- Feminam ætrem , quæ iners est , & masculum , quæ ventus , putabant Aegyptij , *Disf.* 71. in *Anthol.* n. 6.
- Feminam esse lunam Veteres putaverunt , *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 15.
- Feminam pulcherrimam effingere Vulcanum iussit Iuppiter , quæ Pandora est , quia omnes Dij dona tribuerunt , *Disf.* 15. *Anthol.* n. 4.
- Feminam quòd non fecerit , Diogenes dixit invenem deorsum barbâ aculeare naturam , *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 7.
- Feminam , & marem pigrum primus Eumarus distinxit , *Disf.* 15. in *Cic.* n. 9. *Disf.* 51. in *Cic.* n. 2.
- Feminarum felicitas tota cernitur in nuptijs , *Disf.* 26. in *Eurip.* n. 3. 4.
- Feminarum prima Niobe , vel Io compressa est a Iove ; ultima Alcmena , *Disf.* 68. in *Anthol.* num. 2.
- Feminarum virtus , & virorum an sit eadem , *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 1.
- Feminarum Spartanarum filios in bellum dimittentium , & scutum tradendum dictum , *Disf.* 52. in *Anthol.* n. 2. eundem fortitudo , & dicta præclars , *Disf.* 52. in *Anthol.* n. 2. & seqq.
- Feminarum impetu postremos congressus Gallorum inferiores esse , primos autem virorum impetu præstantiores tradit Lucius Florus , *Disf.* 7. in *Liv.* n. 3.
- Feminae morbis a Luna affectas *αληπεστροφος* , *απρημυδιστροφος* appellabant , *Disf.* 50 in *Anth.* n. 15.
- Feminae initiari Cicero reprobabat , *Disf.* 39. in *Anthol.* n. 6.
- Feminas illustres etiam Romani funebri laudatione celebrant , *Disf.* 22. in *Thucyd.* n. 2.
- Feminas primas exēsis arboribus , aut concavis petris partus edidisse proditum est , *Disf.* 30. in *Cic.* n. 2. *Vide. Marii.*
- Femioes vis ætris nomine Iunonis , Iovis mascula appellatur , *Disf.* 68. in *Anthol.* n. 8.
- Femineas Calendias vocat Martias Iuvenalis , quia feminis dona mittebantur , *Disf.* 30. in *Liv.* n. 37.
- Feminae pariter , ac viri ad Rempublicam admi-

- ministrandam uti debemus, Disf. 51. in Anthol. n. 1.
- Femine genus tangebant supplices, Disf. 26. in Thucyd. n. 3. Disf. 22. in Eurip. n. 4.
- Femine concumbere Aegyptij in templo lege veterant, Disf. 9. in Thucyd. n. 4.
- Feminis nomina duo imponebantur, quoniam laborabant, Disf. 53. in Thucyd. n. 29.
- Feminis principibus ignis praeferebatur, & Locustae, licet privato cuplerat, Disf. 21. in Liv. num. 11.
- Femina principibus liquor unus concedebatur, 22. in Liv. n. 4.
- Feminis margaritas esse pro lictoribus: dictum matronarum, Disf. 22. in Liv. n. 12.
- Feminis quae octavo die, nono vero maribus non imponeretur, Disf. 53. in Thucyd. n. 29. Disf. 30. in Liv. n. 7.
- Feminis dona mittebantur Calendis Martijs, Disf. 30. in Liv. n. 37.
- Feminis communibus utebantur quidam populi, Disf. 30. in Cic. n. 5. *Vide. Mulieres.*
- Femora adipe contegebantur in sacrificijs, Disf. 41. in Virg. o. 6.
- Femora hostiae rapuit cenis, quoniam Diomus sacrificaret, inde iocus Cynosarges dictus est, Disf. 84. in Anthol. n. 6.
- Femore Iovis natus est Bacchus, Disf. 44. in Anthol. n. 2.
- Fenestrata esse hominum pectora voluisset Socrates, & Euripides, ut dignoscantur boni a malis, Disf. 2. in Eurip. n. 7.
- Fera olivae Sarcio fortasse pro silvestri sumitur, Disf. 2. in Anthol. n. 6.
- Ferae cicores tantum, aut ex armate si certabant, ludus *monupis* dicebatur, & quibus modis irritarentur, Disf. 10. in Anthol. n. 8.
- Ferae nolle noxiae reperiri in Italia, Disf. 26. in Anthol. n. 5.
- Ferae etiam fortitudinis sunt participes, Disf. 49. in Anthol. n. 5.
- Ferae Metello Pio ad vescendum a Mauritanis usque, & Africis advehebantur, Disf. 3. in Liv. n. 9. *Vide. Ferae. Fera.*
- Ferae regionum, quas triumphans subegisset, ducebantur in triumpho, Disf. 25. in Liv. n. 19.
- Ferae ne devorent cunulos suos, ceruae prope vias fetus edunt, Disf. 38. in Cic. n. 6.
- Ferales dies mense Februario agebantur, Disf. 30. in Liv. n. 29.
- Feralia tristiter abloquebantur, Disf. 32. in Anthol. n. 7.
- Feralia cum Deorum cultu misere religio erat, Disf. 31. in Anthol. n. 9. Disf. 69. in Anthol. n. 6. Disf. 40. in Thucyd. n. 7.
- Feram canis insequens quoniam ad rivum pervenisset, quoniam viam ingressus sit, Disf. 39. in Cic. n. 4.
- Feram neminem pro aliis accipiunt poetae, Disf. 22. in Anthol. n. 10.
- Feram esse ignem Aegyptij putaverunt, Disf. 69. in Anthol. n. 7.
- Ferarum multitudo, quae in specusculis decernerent, Disf. 10. in Anthol. n. 20. Disf. 2. in Liv. num. 8. Disf. 3. in Liv. n. 1.
- Ferarum vestigia canes non sentiunt circa Aetnae propter florem odorem, Disf. 33. in Thucyd. n. 4.
- Ferarum simulacris exornabantur nemora, Disf. 23. in Cic. n. 7.
- Ferarum more degentes homines ad humanitatem revocant oratores, Disf. 30. in Cic. n. 2.
- Ferarum propolisudarium canis inventum ferarum, Disf. 34. in Cic. n. 1.
- Feras ducere dictus est Orpheus, quia homines efferos mansuefecit, Disf. 75. in Anthol. n. 1. Disf. 32. in Cic. n. 7.
- Fersu curfu primus Perseus assequutus est, Disf. 10. Anthol. n. 5.
- Fersu etiam inflammatur amor, Disf. 15. in Anthol. n. 11.
- Feras ceorum, ut leones, aquilas sacrificabant Imperatores Romani, quoniam Hecaromben faciebant, Disf. 25. in Anthol. n. 8. *Vide. Frit.*
- Feriae Latinae quae essent, Disf. 30. in Liv. n. 25.
- Feriae Iovis olim erant undae, Disf. 30. in Liv. n. 21.
- Feriarum quatuor genera, Disf. 30. in Liv. n. 19.
- Feriae Romani ob terramutus indicebant, sed Deum tacebant, cui indicere, Disf. 48. in Thucyd. n. 3.
- Ferias ne quidem puero sibi contigisse querebatur Livius Drausus, Disf. 1. in Cic. n. 2.
- Feris nubere non poterant Virgines, quia noli vim inferre licebat, viduae tamen nubebant quia sponte congrui com viro putabantur, Disf. 30. in Liv. n. 13.
- Feris si quis imprudens opus fecisset, porco sacrum expiabat; si prudens, noli victimam expiatur, Disf. 30. in Liv. n. 18.
- Feris cruciatus est Milo Crotonensis ob seduciam virum, Disf. 41. in Anthol. n. 7.
- Feris Cyrum expulsiit Ahyages, & ab eo regno spoliatus est, Disf. 20. in Virg. n. 4. *Vide. Fera. Feram.*
- Feris obiectus Androdeus servatus est a leone, cui spinam extraxerat, Disf. 39. in Cic. n. 6. Disf. 22. in Anthol. n. 3. *Vide. Animalia. Animantes.*
- Ferocia nimis efferebantur Teutones, & Cimbrici ideo non solum a Romanis, sed etiam ab alijs vincebantur, Disf. 57. in Thucyd. n. 4.
- Ferreos nummos habebant Lacedaemonij, Disf. 54. in Anthol. n. 4.
- Ferreus anulus sine gemma, quem Sponsa accipiebat, pronubus vocabatur, Disf. 31. in Thucyd. n. 7.
- Ferro perire Atyo filiam Ceres quoniam sacrum esset, quomodo ab Adraisto hospite interemptus sit, Disf. 10. in Virg. n. 2.
- Ferro candente irritabantur Ferae, Disf. 10. in Anthol. n. 8.
- Ferrum invenerunt Celsus, & Damneus Daelyli Idzi, Disf. 9. in Thucyd. n. 4. Disf. 5. in Cic. n. 2.
- Ferrum invenerunt homines adversus feras, non adversus homines, Disf. 34. in Cic. n. 1.
- Fertilitas agri Carthaginensis, Disf. 21. in Virg. n. 11.
- Fertilitas Siciliae, Disf. 33. in Thucyd. n. 2.
- Fertilitas Cherrhonesi Thraciae, Disf. 41. in Eur. n. 8.
- Fertilitas antiquae Hispaniae, & Lusitaniae, Disf. 7. in Liv. n. 8.

- Ferulam, & oblivionem Veteres Baccho sacra-
verunt, & quare, Dis. 65. in Anthol. n. 17.
- Fescennina carmina, quæ in oppijs canebantur,
a Fescennio oppido vocabantur, Dis. 19. in
Thucyd. n. 10.
- Fescenninum oppidum ab Atheniensibus condi-
tum, Dis. 8. in Thucyd. n. 5.
- Fessi certamine athletæ interdum cum integro
decertare cogebantur, Dis. 15. in Thucyd.
num. 7.
- Festa quadam quare obscenis verbis abundarent,
Dis. 34. in Virg. n. 4.
- Festa Palilia erant die, quo Romam Romulus
ædificavit, Dis. 25. in Liv. n. 1.
- Festa plurima recte sentitur, & quando agerentur
Dis. 30. in Liv. n. 55.
- Festas Nonas plebs quare voluerit, Dis. 30. in
Liv. n. 11. *Vide. Fests.*
- Festi dies qui essent, Dis. 30. in Liv. n. 17.
- Festi dies, quos in honorem Scævola Asia instituit,
Mutia appellati sunt, Dis. 17. in Cic. n. 1.
- Festinatio nimis parentum studiis filiorum no-
cet, Dis. 9. in Cic. n. 10.
- Festis diebus ex lege etiam Fannia quinque ad
cenam vocare licebat, Dis. 3. in Liv. n. 5.
- Festis diebus, & in triumphis dumtaxat an Con-
sules Scipionem eburneum gestarent, Dis. 11.
in Liv. n. 11.
- Festis diebus Iovis simulacrum in Capitolio mi-
nio inducebatur, Dis. 18. in Liv. n. 7.
- in Festo Pamylorum Persus cum triplici mem-
bro virili circumferebatur, Dis. 48. in An-
thol. n. 3.
- in Festo Bucchi Aeschyli nomen vocabatur, Dis.
6. in Eurip. n. 4.
- Festo Palilium pastoris flammam transillabant,
Dis. 23. in Liv. n. 2. 1.
- Festo Saturni, quod XIV. Cal. Ian. celebrabatur,
bellum iuchosra nefas erat, Dis. 30. in Liv.
num. 15.
- Festo Vestæ transacto nuptiæ post Idus Ian. ce-
lebrabantur, Dis. 30. in Liv. n. 45.
- Festum Minervæ Panathenæa, Dis. 15. in Eu-
rip. n. 5.
- Festum eongiorum celebravit Dionysius, & vi-
dori coronam auream proposuit, Dis. 14. in
Anthol. n. 9.
- Festum Non. Quind. cur ab ancillæ Iunoni Ca-
procinæ celebraretur, Dis. 10. in Liv. n. 48.
- Festum Vulcani, quod Tubilustria, vel Lustria
vocabatur, Dis. 30. in Liv. n. 49. *Vide. Festa.*
- Festum Opis antiquitus in eodem, in quem Sa-
turnalia, diem incidebat, Dis. 30. in Liv. n. 49.
postea Rheæ, sive Marræ Deum die tertio post
Saturnalia celebrabatur, Dis. 30. in Liv. n. 49.
- Fetos plures quique procreari non possunt in ex-
tra Aristotelem, sed Firmus tradit septanos
aliquando genitos, Dis. 18. in Thucyd. n. 7.
- Ferus ut parceret, mentes adjuvabat Socrates,
Dis. 57. in Cic. n. 1.
- Fibæ sunt extremitates extorum, & præcipuè
Iecoris, Dis. 41. in Virg. n. 13. Dis. 45. in
Virg. n. 7.
- Fictus insinuator Philosophiæ Platonica ver-
sus Iasæon, qui Platonis dicuntur, Aristip-
po tribuit, Dis. 40. in Anthol. n. 2.
- Fidelia Deorum Romanorum contemni queritur
Porcius Cato, Dis. 1. in Liv. n. 4.
- Fidilibus utebatur Rex Agathocles, ut recordare-
tur se sigulo patris natum, Dis. 78. in An-
thol. n. 7.
- Ficulnæ veretæ & collo propaudentia erant Phal-
li, Dis. 48. in Anthol. n. 8.
- Ficulneum folium in penis figuram deforma-
tum præferebatur in pompâ Osiridis, quia
secunditatis auditor habebatur, Dis. 48. in An-
thol. n. 7.
- Ficus recentes Carthagine advectas ostendit Ca-
to, ut doceret prope esse, Dis. 76. in An-
thol. n. 7.
- Ficus aridas comedebant pinguiles, Dis. 11. in
Anthol. n. 5.
- Ficus io Arici primum inventæ sunt, Dis. 4. in
Thucyd. n. 3.
- Ficus, iuxta quam Romulus, & Remus expositi
fuissent, quare ruminalis vocaretur, Dis. 18.
Liv. n. 9.
- Fidei sacra erant dextera, Dis. 16. in Thucyd.
num. 3. Dis. 11. in Eurip. n. 4.
- Fidei sacrificabatur dextera involuta, Dis. 16.
in Thucyd. n. 3. Dis. 11. in Eurip. n. 4.
- Fidei Erymologia, Dis. 31. in Thucyd. n. 6.
- Fidei plus habituram orationem suam puravit
Antonius, si indolior haberetur, Dis. 17.
in Cic. n. 5. Dis. 80. in Cic. n. 3. *Vide. Fidem.*
- Fidelis multi fuerunt novis sociis, licet a veteri-
bus sociis desciverint, Dis. 51. in Thu-
cyd. n. 1.
- Fideles sunt proditores, dum non habent, ad
quem confugiant, Dis. 51. in Thucyd. n. 8.
- Fidem interdum significat dextera, Dis. 11. in
Eurip. n. 6. Dis. 16. in Thucyd. n. 5.
- Fidem Livij celebrat Tacitus, Dis. 39. in Thu-
cyd. n. 3.
- Fidem non servare amicis in adversa improbi,
Dis. 11. in Eurip. n. 1.
- Fidem Gæcorum carpunt Comici, Dis. 5. in
Anthol. n. 1. Dis. 7. in Liv. n. 4.
- Fidem promissam Sicheo nuptias non contrahendi
ut servaret Dido, mori maluit, Dis. 15. in
Liv. n. 10.
- Fides malis animis adhibetur, Dis. 33. in Cic.
num. 3.
- Fides est fundamentum iustitiæ, Dis. 67. in An-
thol. n. 3. *Vide. Fidei.*
- Fidibus, & fistulis utebatur io prælio Lydi,
Dis. 57. in Thucyd. n. 11.
- Fiducia Asclepiadis medici, qui sponsonem com-
formis fecit se expertem morbi futurum, Dis.
66. in Cic. n. 13.
- Figule se patris natum ut recordaretur Agatho-
cles, fistulis utebatur, Dis. 78. in An-
thol. n. 7.
- Figura Peloponnesi similis folio platani, Dis. 70.
in Thucyd. n. 3.
- Figura Siciliæ triangula, Dis. 33. in Thucyd.
n. 8. Dis. 35. in Thucyd. n. 4.
- Figura proleptis poëtici familiaris, Dis. 3. in
Anthol. n. 7. a Latinis dicitur anticipatio,
Dis. 14. in Virg. n. 2.

- Figura, qua continens pro eo, quod continetur, accipitur, Disf. 66. in Anthol. n. 2.
- Figura quadrangula representabatur Venus Pa- Disf. 46. in Thucyd. n. 2.
- Figura cubi præcipue Dijs dlabatur, Disf. 46. in Thucyd. n. 4.
- Figura byfferan poetis, & Rhetoribus confecta, Disf. 3. in Virg. n. 5.
- Figura quadrangula comparabant Veteres veritatem, & Sermonem verum, Disf. 46. in Thucyd. n. 5.
- Figura Terra, vel Cæli exprimebant temple Vestæ rotunda, Disf. 31. in Liv. n. 39.
- Figuram, quam Cornificius licentiam; Quindilianus liberam orationem vocat, Disf. 3. in Cic. n. 5.
- Figuram sexangulam quare apes eligant in efficiendis cellis, Disf. 39. in Cic. n. 3.
- Figuram rotundam quare aves in efficiendis nidis eligant, Disf. 39. in Cic. n. 3.
- Figura refecta, & concitata esse non debent orationum principia, Disf. 39. in Virg. n. 3. Disf. 91. in Cic. n. 6.
- Figura in pulvere describendis intentus Archimedes occisus est, Disf. 17. in Thucyd. n. 4. Disf. 92. in Cic. n. 1.
- Filia cuius fuerit Hecuba, Disf. 7. in Eurip. n. 9.
- Filia Thesei Hegectoris Aganice quomodo persuaserit se vim habere deducendi e Cælo Lunam, Disf. 10. in Thucyd. n. 8.
- Filia Regis Æthiopum amore Mosis capta portas aperuit Ægyptijs, Disf. 51. in Thucyd. num. 6.
- Filia Oceani Nemesis, Disf. 16. in Eurip. n. 4.
- Filia Noësi Nemesis, seu Adrales, & quare, Disf. 18. in Eurip. n. 8. vel Necessitas, Disf. 18. in Eurip. n. 8.
- Filia Pallantis Chryse nubens Dardano pro dote Palladium dedit, Disf. 15. in Virg. n. 5.
- Filia Adrubalis nupta Syphacel impulit eum ad violandum fœdus cum Romanis, Disf. 15. in Anthol. n. 21.
- Filia Venæ Phaceti in piscem mutata est, Disf. 23. in Anthol. n. 5.
- Filia fluminis Sangarij, quum malum panicum sicut teneret, concepit Aryn, Disf. 31. in Virg. num. 5.
- Filia Crematij Cordi Martia eius libros publicavit, Disf. 6. in Liv. n. 1.
- Filia Tarchetij se iniuri a membro virili passa non est, licet a patre iuberetur, Disf. 13. in Liv. n. 5.
- Filia Alcinoi lavat apud Homerum vestes, Disf. 21. in Liv. n. 1.
- Filia Saturni fuit una ex duabus Vestis, quæ Ignis est, Disf. 31. in Liv. n. 1.
- Filia Atlantis Pleiades, Disf. 65. in Anthol. n. 2.
- Filiae Solis Hebrades dicuntur, Disf. 36. in Anthol. n. 3.
- Filia quinquaginta Testibj ab Hercule constituta sunt, Disf. 58. in Anthol. n. 3.
- Filia sponsum sibi mortem illarum oraculo monitus fuerat Oenoman, & ipsius amore tenebatur, Disf. 7. in Thucyd. n. 4.
- Filia loco erat Viro nupta per coemptionem, Disf. 30. in Thucyd. n. 6.
- Filia quorum sint Dex. equali, Disf. 18. in Thucyd. n. 5. Disf. 19. in Thucyd. n. 6.
- Filia Mandanes filium erepturum Atyagi regnum vates cecinerant, Disf. 10. in Virg. n. 4.
- Filia fluminis Alerionis fuerunt nutrices Iunonis, Disf. 40. in Virg. n. 1.
- Filia dotem non reliquit Mummius, adeo pauper fuit, Disf. 21. in Liv. n. 4.
- Filia Melissi Iovem aluerunt, ideo ab apibus unctus dicitur, Disf. 18. in Liv. n. 10.
- Filia sacrificavit Marius, Disf. 17. in Eurip. n. 6.
- Filia ad Amasi perij Cambyfes, qui antea Nepten Atiam Aprij ab ipso intercepti, quæ Cambysem ad bellum inferendum Amas, qui sic veignis spoliata est, Disf. 15. in Anthol. n. 23.
- Filia quum procreasset Nero, Senatus censuit secunditati templum, Disf. 14. in Anthol. n. 8.
- Filia Regis non obtinuit Hippacides, quod imperatorem fastidit, Disf. 17. in Anthol. n. 10.
- Filia suam Eurycion in matrimonium cum Peleo exule collocavit, Disf. 53. in Thucyd. n. 23.
- Filia immolsanda obtulit Aristodemus, ne Messens caperetur, Disf. 10. in Virg. n. 7.
- Filia tanquam suam Crassus stratus loxit Maronem mortuam, Disf. 3. in Liv. n. 6. Disf. 16. in Cic. n. 2.
- Filiam ut consolaretur Fabius, legem tulit, ut alter Consul e plebe crearetur, Disf. 22. in Liv. n. 9.
- Filiam Virginem constupravit Catilina, Disf. 2. in Cic. n. 10.
- Filiarum Dani dolio perforato comparantur mulieres, Disf. 15. in Anthol. n. 12.
- Filia Iovis esse preces poetæ prodiderunt, Disf. 23. in Anthol. n. 1.
- Filia immolavit Erechtheus, Disf. 17. in Eurip. n. 4.
- Filia Laij Athenienses ad Atticam peste liberandam machinunt, Disf. 17. in Eurip. n. 4.
- Filia Aristidis Athenienses in matrimonium collocarunt, Disf. 20. in Eurip. n. 11.
- Filia Lycambæ Archilochi carmina ad suspendium adegerunt, Disf. 6. in Virg. n. 5.
- Fili Regum Diadema, non autem sceptrum gerebant, Disf. 6. in Eurip. n. 17.
- Fili Meropis tenerunt unum ex novem principibus imperij Prami, Disf. 12. in Eurip. n. 10.
- Fili victoriam Olympicam præstiebat somnium matris, Disf. 19. in Eurip. n. 5.
- Fili Nepruni immanes finguntur a poetis, Disf. 7. in Anthol. n. 1. Disf. 19. in Anthol. n. 5.
- Fili Iovia benefici finguntur a poetis, Disf. 7. in Anthol. n. 1.
- Fili septem, & totidem filia Niobes quare ab Apolline, & Dianâ interempti dicantur, Disf. 10. in Anthol. n. 15.
- Fili pulchritudine ad misericordiam sese converterunt Romani interfecit tyrannus patre, & filio, Disf. 16. in Eurip. n. 9.
- Fili militum, aut milites dumtaxat recipiebant initio in Nemesis, Disf. 6. in Anthol. n. 5.
- Fili Maris finguntur immanes; ideo Busris, Antæus, Polyphemus, & Cyclopes Nepruni filij dicuntur, Disf. 19. in Anthol. n. 5.
- Fili Sophoclem dicebat decipere ab statem, ideo

- ideo trepidam edidit, Disi. 64. in Anthol. num. 6.
- Filij invidi uxorem docere prohiberi non poterant, Disi. 25. in Anthol. n. 3.
- Filij Mosarum an sine, qui dicuntur esse satum, Filij, Disi. 57. in Anthol. n. 11.
- Filij Ceteaphi Lindum, lalyfus, & Camieus, qui tres urbes sibi cognominis condiderunt, Disi. 26. in Anthol. n. 3.
- Filij carcereempta est Miltiadis sepultura, Disi. 29. in Anthol. n. 1.
- Filij Imperatoris Cæsares appellabantur, non autem Augusti, Disi. 29. in Anthol. n. 6.
- Filij morte audiet Amazogoras, dicit, sciebam mortalem genuisse, Disi. 41. in Anthol. n. 1.
- Filij mortem optans Theus amicum desideravit, Disi. 42. in Anthol. n. 5.
- Filij muli Teres, & Aetheris, Disi. 43. in Anthol. n. 4.
- Filij Terre, & Cœli esse dicuntur omnes, quorum parentes ignorantur, Disi. 43. in Anthol. num. 9. Disi. 34. in Thucyd. n. 5.
- Filij, robustiores gignuntur, si mater rariis concubant, Disi. 52. in Anthol. n. 5.
- Filij Adami columiam lateritium passurunt, in qua siderum motus descripti, Disi. 9. in Thucyd. n. 5.
- Filij bello interemptorum alebantur in Prytæo publico sumptu, Disi. 32. in Thucyd. n. 4.
- Filij plures quicque procreari non possunt iuxta Aristotelem, Plinius autem tradit septimos in Aegypto aliquando genitos, Disi. 28. in Thucyd. n. 7.
- Filij in nuptiis quanta munera Caræus dedit, sit convivis, Disi. 30. in Thucyd. n. 11.
- Filij duo, & duæ puella cum matre sangorum esse perierunt, in quos Epigramma Euripidis extat, Disi. 4. in Eurip. n. 8.
- Filij tres Euripidis, Disi. 4. in Eurip. n. 10.
- Filij Deorum, qui habuit sint, Disi. 32. in Virg. num. 2.
- Filij Palamedis mortem ut ulcisceretur Neoplinus, ignem suspendit e scopulis Caphareis, quibus alibi Græci perierunt, Disi. 39. in Virg. n. 89.
- Filij in præcumbantem auri impenderit Symmachus, & Maximus, Disi. 3. in Liv. n. 2.
- Filii tres Cires, & Vlyssis Romus, Anrias, & Ardeus nomen dederunt Romæ, Antio, & Ardeus, Disi. 13. in Liv. n. 5.
- Filij Hædoris an in urbe Scythi, cum Alcanio regnaverint, Disi. 29. in Liv. n. 4. an ex Idæ monte Aeneam deiecerint, Disi. 15. in Liv. num. 5.
- Filij illius Dei homines dicuntur, quem semper proprium experiantur, Disi. 27. in Liv. n. 10.
- Filij etiam triumphantis minime curru vehébantur, majores equo, Disi. 28. in Liv. n. 7.
- Filij suscipiendis Alexander minis idoneus fuit ob assiduas perpositiones, Disi. 65. in Anthol. n. 30.
- Filij principum Reges qui non relinquantur, sed eorum morte finiebatur, Ansymetas appellabantur, Disi. 5. in Thucyd. n. 9.
- Filij cum suis equitare Agestius in arundine deprehensus est, Disi. 58. in Thucyd. n. 1. Disi. 4. in Eurip. n. 8.
- Filij amissis Niobe semper flevit, etiam quum in lapidem versa esset, Disi. 26. in Eurip. n. 1.
- Filio Tarquinii Superbi consilium dedit, ut summos Civium tolleretur, & quomodo, Disi. 41. in Anthol. n. 8. Disi. 6. in Thucyd. n. 11.
- Filio Aristidis quid tribuerint Athenienses, Disi. 20. in Eurip. n. 13.
- Filio Aesopus ducentes sesteridium reliquit, Disi. 13. in Cic. n. 5. Disi. 90. in Cic. n. 4.
- Filiorum Aegypti statum Romæ putabant mittere somnia, Disi. 19. in Eurip. n. 16.
- Filiorum se servum nimis amantem dixit Thales, & ideo uxorem non duxisse, Disi. 15. in Anthol. n. 14.
- Filiorum educatio quot curas afferat, Disi. 25. in Anthol. n. 24. 25.
- Filiorum regum Auxilius Rex commisit Servo, cui paraverunt Regini, Disi. 5. in Thucyd. n. 4.
- Filiorum educatio servis committebatur, Disi. 21. in Thucyd. n. 6.
- Filios in bellum dimittentium, & scorum tradentium Spartenæum feminarum dictum, Disi. 52. in Anthol. n. 2.
- Filios suos interfecerunt Brutus, & Manlius, Disi. 52. in Anthol. n. 2.
- Filios suscipere ex feminis virtute præstantibus culibet apud Lacedæmonios licebat permittentibus eorum viris, Disi. 52. in Anthol. n. 4.
- Filios ut susciperet, oraculum iussit Aegæum concubitu diutius abstinere, Disi. 52. in Anthol. n. 6.
- Filios tres viatores Olympie complexus Diogenes gaudio expiravit, Disi. 15. in Thucyd. n. 3.
- Filios eorum, quibus supplicabant, manus tenebant supplicationes apud Molossos, Disi. 25. in Thucyd. n. 7. 6. Disi. 22. in Eurip. n. 9.
- Filios Hercules condidisse Asylum aliqui tradunt, Disi. 25. in Thucyd. n. 9.
- Filios Herculis Athenienses in Patriam reduxerunt, Disi. 27. in Thucyd. n. 10.
- Filios viginti duos habuit Lycaon, quibus singulis singulas partes Atæadæ distribuit, Disi. 36. in Thucyd. n. 6.
- Filios Faliscorum tradentem sibi magistrum Camillus tradidit ipsi Faliscis, Disi. 50. in Thucyd. n. 6.
- Filios Mædem interfecerunt Corinthij, qui mercede perperam poetas, ut fugerent matrem ipsam interfecisse, Disi. 6. in Virg. n. 5. Disi. 34. in Virg. n. 5.
- Filios devoravit Saturnus, ne quis Regnum sibi eriperet, Disi. 22. in Virg. n. 19.
- Filios procreare genios cum mulieribus concubentibus crediderunt Veteres, Disi. 17. in Liv. n. 5. 7. & Disi. 84. in Cic. n. 5.
- Filios Obides Romanis dabant Parthorum Reges, Disi. 22. in Virg. n. 5.
- Filios Xeniadis Diogenes ambulare sine calceis assuefecit, Disi. 24. in Cic. n. 3.
- Filios Xantippen sibi gignere dixit Socrates, quum eius clamores ferre misceretur Alcibiades, Disi. 55. in Cic. n. 3.

Filius ut procrearet ex Alexandro Amazonem
Thalestrin ad eum venisse ad falsum fit, Dis.
33. in Thucyd. n. 14. Dis. 70. in Cic. n. 1.
Filius interfectioni Adrastio sepelire pepercit
Crotus, Dis. 25. in Thucyd. n. 1. Dis. 12.
in Eurip. n. 5. Dis. 10. in Virg. n. 2.
Filius aliusque esse quomodo Greci significant,
Dis. 70. in Eurip. n. 9.
Filius Phocion quum ad mortem duceretur,
monuit, et obdormiretur iniuriarum, Dis.
23. in Eurip. n. 6.
Filius Marcellum Octavia perpermo flevit,
Dis. 26. in Eurip. n. 2.
Filius execratus est Antigonus, quia gauderet
nece Pyrrhi hostis, Dis. 24. in Eurip. n. 5.
Filius Alexandram Philippus Macedo ebrius
prope interfecit, Dis. 44. in Anthol. n. 12.
Dis. 65. in Anthol. n. 27.
Filius Dionysii senioe ceprehendit, quod o-
pibus nullum amicum sibi pariret, Dis. 79.
in Anthol. n. 7. Dis. 32. in Thucyd. n. 9.
Filius nutricis sue Clytem interfecit Alexander,
Dis. 44. in Anthol. n. 18. Dis. 65. in Anthol. n. 19.
Filius extinguum audiens inter sacrificandum
Xenophon non intermisit sacrificium, verum
coronam deposuit, quum autem accepisset
fortissime dimicantem eum occubuisse, coronam
capiti rursus imposuit, Dis. 52. in Anthol. n. 3.
Filius torondie Archelaus Rex Macedoniae
quem Sol defecisset, Dis. 10. in Thucyd. n. 4.
Filius Iovis Hammonis se credi voluit Alexan-
der, Dis. 41. in Thucyd. n. 3.
Filius Pythij, qui Xerxis exercitum multos
dies aluerat, discitari iussit Xerxes in duas
partes, & per unum exercitum transire, Dis.
41. in Thucyd. n. 7.
Filius suum Delphicum quomodo interfecit
Poly messor Nionis consilio, quum filium Priami
Polydorum interficere vellet, Dis. 11. in
Eurip. n. 1.
Filius Maledandi nutriendi Ipsi non mammam,
sed digitum prebebat, & immortalitate dona-
re volens in igne conecit, Dis. 33. in Virg. n. 6.
Filius certaturum, quia Pherenice adduceret,
& haberet patrem, & duos fratres Olympio-
nicos, permittum est ei, ut ludos spectaret,
Dis. 6. in Anthol. n. 13.
Filius Menelai Megapentem Homerus starnit
ad cyathos, Dis. 21. in Liv. n. 1.
Filius suum esse negavit Aristo, quem uxor
ante decem menses pepererat, Dis. 30. in
Liv. n. 2.
Filius aliterque Consul interfecit Sulpicius, qui
Marius adversus Mithridatem Imperatorem
crevit, Dis. 2. in Cic. n. 4.
Filius Telluris Cicero anno quadragesimo se-
cundo procreavit, Dis. 3. in Cic. n. 7.
Filius Nili Vulcanum philosophiam primum
offendisse asseverabant Aegyptij, Dis. 13. in
Cic. n. 6.
Filius oblietricis Socratem eius munere se san-
gi dicentem quare inducat Plato, Dis. 57.
in Cic. n. 1.
Filius domo eiecit Hyperides, ut Myrrhinon
seortum induceret, Dis. 77. in Cic. n. 3.

Filius nullam curam habuit redimendi Valeria-
num patrem, Dis. 26. in Eurip. n. 6.
Filius Drusi Germanicus iussu Augusti a Tiberio
adopratus est, Dis. 29. in Anthol. n. 2.
Filius Aulantis Hyas, Dis. 65. in Anthol. n. 2.
Filius Calliopes, Cijus, aut Polybimnia an sue-
re Orpheus, & Apollinis, an Ouzari, Dis.
73. in Anthol. n. 5. & seqq.
Filius Semeles septimo mense natus est, Dis. 75.
in Anthol. n. 2.
Filius Fortuna dicebatur Sylla, Dis. 80. in
Anthol. n. 12.
Filius Aurore Memnon Comem Nilo consecra-
vit, Dis. 12. in Anthol. n. 12.
Filius Deucalionis Orestheus ramum, quem Ca-
nis pepererat, flevit, & vitis producta est,
Dis. 46. in Anthol. n. 1.
Filius Esopi margaritas convivis absorbendas
dedit, Dis. 6. in Eurip. n. 19.
Filius Cyli quare Saturnus dictus fuerit, Dis.
43. in Anthol. n. 9.
Filius casus sit Hymeneus, Dis. 29. in Thu-
cyd. n. 3.
Filius Corybantis fuit secundus Apollo, Dis.
39. in Thucyd. n. 9.
Filius fasti Naisidis Bacchus, Dis. 48. in Anthol. n. 8.
Filius Oedipus interfecit Laium, qui oraculo
monitus erat, ne Libetis operam daret, Dis.
12. in Virg. n. 2.
Filius Cressa adoptatus a Xiphio condidit lani-
culum, unde Roma, Dis. 13. in Liv. n. 4.
Filius Pompeij, quod mari plurimum posset,
Nepruni filius putabatur, Dis. 27. in Liv. n. 11.
Filius Veneris quare diceretur Aeneas, Dis.
27. in Liv. n. 11.
Filius natu maior, & ipse Rex Persarum soli ex
quodam craterere bibebant, Dis. 21. in Liv. n. 4.
Filius ludimagistri fuit Aeschines, Dis. 11. in
Cic. n. 2.
Filius Glaucippi fuit Hyperides, & eius filius
Glaucippas orationes conscriptis, Dis. 76. in
Cic. n. 5. Vide Mater. Parentes. Pater. Liberos.
Filius senentes, quod ad aram Minerva alliga-
rant, satelles Cylonis ad causam dicendam
venerant, quo rupto interfecit sunt a Megacle,
Dis. 14. in Thucyd. n. 3. Dis. 42. in Thucyd. n. 9.
Finem, neque principium habere debet Deus,
Dis. 39. in Thucyd. n. 2.
Finem significat Meta, Dis. 10. in Anthol. n. 6.
Finem habet quidquid habuit principium, Dis.
83. in Anthol. n. 15.
Fines quos Imperij Romani constituerunt Augu-
stus, & Hadrianus, Dis. 1. in Liv. n. 11. Dis.
9. in Liv. n. 13. Dis. 70. in Cic. n. 6.
Fines Imperij Priami, Dis. 12. in Eurip. n. 10.
Fines Imperij qui protulerat, Urbis amplitudinem
augere poterat, Dis. 23. in Liv. n. 11.
Fines Imperij Romani portendebatur extinctio-
ne Igna Vestis, Dis. 31. in Liv. n. 7.
Fines oratorum quis sit, Dis. 83. in Cic. n. 2.
Finitima Civitates semper inter se bella gerunt,
Dis. 7. in Thucyd. n. 10. n. 11.
Finitimis Hyperborei tradebant dona Apol-
lini Delio deferenda, & illi alijs, Dis. 77.
in Anthol. n. 11. Dis. 39. in Thucyd. n. 9.

com Finitimis colluctabantur Romani, sed Gallis, qui eos in Capisolia obfederant, deletis, tota Italia immineo ceporunt, Dis. 86. in Anthol. n. 3.

Finitimos populos pro servis habuerunt Creten- ses, Dis. 30. in Thucyd. n. 3.

Eitmicum Astrologiz impostum exitilmas Scatiger, Dis. 46. in Cic. n. 7. Dis. 71. in Cic. n. 1.

Fissam linguam habentes hostia sacrificijs idone non erant, Dis. 43. in Virg. n. 1.

Fistula ex calamo conficiebatur, Dis. 60. in Anthol. n. 2.

Fistula inventa a Cybele, Dis. 61. in Anthol. num. 7.

Fistulam obliquam trichordum Saryrus invenit, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.

Fistula argentea utebantur in balneis, Dis. 2. in Liv. n. 14.

Fistulis flores spargebantur desuper in eentiu- nibus Neronis, Dis. 34. in Anthol. n. 5.

Fistula in prelio utebatur Arcades, & Lydi, Dis. 60. in Anthol. n. 14. Dis. 57. in Thucyd. n. 11.

Fistulis, tilijsque praecinentibus dumum a convio deducebantur, qui triumphaverant, Dis. 29. in Liv. n. 11.

Flaccus quare togam candidam non habuerit, quam praturam peteret, Dis. 89. in Cic. n. 3.

Flagella quare habeant Faris, Dis. 19. in Thucyd. n. 6.

Flagellum dependebat a curru triumphantis, ut admitteret se posse cedi, Dis. 18. in Liv. n. 14.

Flagitia leviora Vestalium puniebat Pontifex Maximus, Dis. 21. in Liv. n. 6.

Flagris cedebatur qui hominum consilium contra sententiam Regis Perfarum attulisset, sed latere aureo donabatur, Dis. 32. in Thucyd. n. 8.

Flagris cadi servile supplicium habebatur, Dis. 31. in Liv. n. 7.

Flamen Dialis magistratum petere non poterat, ideo listorem, & sellam curulem habebat, Dis. 22. in Liv. n. 5.

Flamen Dialis, & Pontifex Maximus quom coniuges per fruges, & molam salam coniunge- bant, nuptia farse fieri dicebantur, Dis. 30. in Thucyd. n. 5.

Flamen, aut Augur, &c. debet esse pater eius, quae Vestalis legebatur, Dis. 31. in Liv. n. 4.

Flaminem legere non licebat, nisi eum, qui confarrestis parentibus natus esset, Dis. 30. in Thucyd. n. 5.

Flamines capi dicuntur, quom eliguntur, Dis. 31. in Liv. n. 3.

Flamines attribuebantur Imperatoribus post murt- em, Dis. 24. in Anthol. n. 8.

Flamini Dialitibus funebres audire non licebat, neque sabam tangere, aut nominare, Dis. 31. in Anthol. n. 9. Dis. 24. in Thucyd. n. 4.

Dis. 40. in Thucyd. n. 7.

Flaminia idest Flaminis uxor divorcium facere non poterat, & flammeo assidue utebatur, Dis. 31. in Thucyd. n. 4.

Flaminis uxor nudinis in Regia Iovi Arietem immolabat, Dis. 30. in Liv. n. 22.

Flaminium, Sempronium, Varronem vicit Hannibal, non alios, Dis. 81. in Cic. n. 3.

Flaminium ante florentem exercitum cum gloria duxavit, Dis. 20. in Eorip. n. 5.

Flaminium dicebat exercitum Philopomenis ventre carere, quia pecunia destituebatur, Dis. 21. in Virg. n. 8.

Flaminium temerarius Dux, Dis. 52. in Thucyd. num. 8.

Flaminium Proconsul de Philippo triumphavit, Dis. 29. in Liv. n. 3.

Flaminium excusso iugo Macedonum a Grecis, illos hortatus est, ut Romanos servitute liberarent, Dis. 29. in Liv. n. 4.

Flamma victimas totas prius consumebant, & quo passio Prometheus inflammerit, ut sola viscera adolerentur, & carnes comederent, Dis. 25. in Anthol. n. 7.

Flamma in parietes contrarias diducta est fratribus Thebanis rugo impressa, Dis. 24. in Thucyd. n. 9.

Flammæ ingentes Caeli discurrentes signum sunt futuri terremotus, Dis. 48. in Thucyd. n. 27.

Flammæ saepe eruperunt in terramotibus, Dis. 48. in Thucyd. n. 17. & seqq.

Flammæ viam dederunt Amphionum, & Anapio parentes asportantibus, Dis. 54. in Thucyd. n. 2.

Flammæ saltu transcendebant Pastores in Palillibus, Dis. 53. in Thucyd. n. 25. Dis. 23. in Liv. n. 1. 3. & in condendis Rumæ, Dis. 23. in Liv. n. 3.

Flammæ loco undarum vulvis Phlegethon, Dis. 83. in Anthol. n. 6.

Flammæ Aetnae, & aliorum munium esse rivos Phlegethonis dixit Platu, Dis. 83. in Anthol. n. 7. Vide. *Ignis*.

Flammæ erat velum, quo Spania caput tegebat, Dis. 31. in Thucyd. n. 4. Dis. 24. in Eurip. n. 1. lutei coloris erat, Dis. 31. in Thucyd. n. 4. quom illud Spania deponchat, domi a viro, & eius cognatis accipiebat, quae ideo ἀνακαλυπτήρα vocabantur, Dis. 31. in Thucyd. n. 7.

Flara ex motu aquae proveniente inflabantur tiliæ, quae Hydraulici dicebantur, Dis. 60. in Anthol. n. 8.

Fletu diem natalem Thracæ prosequiebantur, Dis. 11. in Eurip. n. 13.

Fletu perpetuo quæ cantabuerint, Dis. 26. in Eurip. n. 1. 2.

Fletus naturalis est magis homini, quam risus, Dis. 30. in Thucyd. n. 7. 8. Dis. 26. in Eurip. n. 1. 2. Vide. *Luctus*.

Flevit Thucydides, quom puer audiret Herodotum novem Mæssa recitantem, Dis. 54. in Cic. n. 4. Dis. 92. in Cic. n. 2.

Floralis solum, Dis. 30. in Liv. n. 53.

Floralia obsceni ludi sunt, Dis. 31. in Virg. n. 5.

Floris coronis ad quæ uterentur Antiqui, Dis. 5. in Anthol. n. 8.

Flotem illibatam suadæ Ennius appellavit Cethegum, Dis. 31. in Cic. n. 4.

Flotem poetarum Simonides nuncupat Sophoclem, Dis. 2. in Eurip. n. 9.

- Flore** spargebantur in sepulcris, Disf. 32. in Anthol. n. 5. 4.
- Flores** vite hominum similes sunt, Disf. 32. in Anthol. n. 5.
- Flores** in cenationibus Neronis spargebantur, & unguenta & laquearibus, Disf. 34. in Anthol. num. 5.
- Flores** desuper instabantur in pompa triumphi, Disf. 25. in Liv. n. 16.
- Floribus**, & Tare non victimis colebatur Venus Paphis, Disf. 55. in Anthol. n. 3. Disf. 42. in Virg. n. 16.
- Floribus** comparantur versus passim a poetis, Disf. 1. in Anthol. n. 1.
- Floribus** contextæ erant plerumque coronæ, quibus utebantur in convivijs, Disf. 55. in Anthol. n. 8.
- Floribus** non colebatur ara Misericordiae, Disf. 26. in Thucyd. n. 7.
- Floribus**, Verbenâ, & alijs herbis constabat corona sponsæ, Disf. 32. in Thucyd. n. 4.
- Florilegium** significat Anthologia, Disf. 2. in Anthol. n. 2.
- Florum** colores, quos Glyceræ nesciebat superare Pausias pangendo certabat, Disf. 35. in Anthol. n. 2.
- Florum** maximè varij sunt colores, Disf. 25. in Eurip. n. 16.
- Florum** odore adeo abundat Aetna, ut canes ferarum vestigia non sentiant, Disf. 33. in Thucyd. n. 4. *Vide. Flos.*
- Florus**, dum puer Fabium Maximum, & Domitium Aenobarbum primos trophæos statuisse, refellitur, Disf. 24. in Liv. n. 8.
- Flos** interdum accipitur pro colore, Disf. 25. in Eurip. n. 14. 15. 16. *Vide. Florem.*
- Flos** appellabatur barba, lanugo, quum primùm condiderit, Disf. 42. in Anthol. n. 4.
- Fluctibus** Oceani se obrui patiebantur Germani, Disf. 85. in Anthol. n. 3.
- Fluctibus** separatum esse Siciliam ab Italia creditum est, Disf. 33. in Thucyd. n. 9.
- Fluctus** maris aliquas urbes, & insulas obruit, Disf. 34. in Thucyd. n. 1. Disf. 48. in Thucyd. num. 1.
- Fluctus** Oceani, tempestatesque non timuisse dici potest Germanicus, Disf. 85. in Anthol. n. 7. 8.
- Fluens** aër iuxta Stoicos est ventus, Disf. 68. in Anthol. n. 9. Disf. 71. in Anthol. n. 6.
- Flumen** Marfys exiit ex cruore Marfye, Disf. 61. in Anthol. n. 5.
- Flumen** quare vivum dicatur, Disf. 72. in Anthol. n. 5.
- Flumen** Arcadiæ dicitur Lymax, quia Nymphæ iussu Rheæ post partum Iovis purgamenta in illud prolecerunt, Disf. 51. in Thucyd. num. 35.
- Flumen** intra Eurotam nullum hostem Lacedæmonij habuerunt annis quingentis, Disf. 27. in Thucyd. n. 2. Disf. 45. in Thucyd. n. 6.
- Flumen** iuxta Numicium Aeosam fabule ferunt mortalitatem exuisse, Disf. 3. in Virg. n. 3.
- Flumen** glacie concretum antequam transeat Vulpes, quare aures admoveant, Disf. 5. in Cic. n. 3.
- Flumen** transiri elephantis præmittunt minores elephantes, qui explorent, ac transiri possint, Disf. 39. in Cic. n. 3.
- Flumen** transiens mulus sale onustus decidit, inde semper se sponte deiecit: sed lanâ, & spongijs oneratus desuevit se deicere, Disf. 39. in Cic. n. 4.
- Flumen** aureum orationis Aristoteli tribuit Cicero, Disf. 41. in Cic. n. 2.
- Flumina**, ex quibus Reges aquam potabant, Disf. 28. in Thucyd. n. 4.
- Flumina** aliqua exaruerunt, & nova effluerunt, Disf. 34. in Thucyd. n. 1.
- Flumina** terramotibus eruperunt, Disf. 48. in Thucyd. n. 4. 29. & quædam absorbit terræmotus, Disf. 48. in Thucyd. n. 29.
- Flumina** subesse terræ aliqui existimant, Disf. 49. in Thucyd. n. 8. 28. Disf. 9. in Eurip. n. 1.
- Flumina**, quæ Augustus, & Hædræus voluerunt esse fines imperij, Disf. 1. in Liv. n. 11. Disf. 9. in Liv. n. 13.
- Flumina** exhaurire dicuntur exercitus ad significandam eorum multitudinem, Disf. 85. in Anthol. n. 6.
- Flumine** ac mergeretur, cadaver domini sustentabat canis, Disf. 21. in Eurip. n. 13.
- Flumine** Rubicone antiquius Italia terminabatur, Disf. 4. in Virg. n. 1.
- Flumini** Enipeo incidit Iano a Iove Cælo deicta, Disf. 25. in Anthol. n. 18.
- Flumini** Tiberino post mortem nupit Hia Romuli mater, Disf. 23. in Eurip. n. 2.
- Fluminibus** primitus comam, barbæque consecrabant, & quare, Disf. 42. in Anthol. n. 12.
- Fluminis** pagna cum Vulcano apud Homerum quid significet, Disf. 37. in Anthol. n. 1.
- Fluminis** aqua lustrationibus idonea, Disf. 14. in Thucyd. n. 10.
- Fluminis** Sangarij filia an fuerit Hecuba, Disf. 7. in Eurip. n. 9.
- Fluminis** Sangarij filia malum panicum sive tenens concepit Atyn, Disf. 32. in Virg. n. 5.
- Fluminis** Asteriois filiz Acræa, Prosymna, & Euboeæ Nutrices Itonis fuerunt, Disf. 40. in Virg. n. 2.
- Fluminis** alicuius aquis irrigatæ Platanî multæ celebres fuerunt, Disf. 23. in Cic. n. 2.
- Fluminum** vaporibus aluntur animi defunctorum ex sententiâ Stoicorum, Disf. 10. in Eurip. n. 2. & Sol. & Diælis, Disf. 37. in Anthol. n. 2. & Disf. 10. in Eurip. n. 3. & seqq.
- Fluminum** nomina hominibus imponebant, Disf. 28. in Liv. n. 11.
- Fluminum** imagines ducebantur in triumpho, Disf. 27. in Liv. n. 2.
- Fluminum** ripis antiquitus in ludis agebantur quadrigæ, Disf. 20. in Cic. n. 4. *Vide. Fluvij.*
- Flutas** murgas, & conchas optimas fert Siculum fretum, Disf. 3. in Liv. n. 8.
- Fluviatilis** equus apud Aegyptios significat impudentem, Disf. 17. in Anthol. n. 7.
- Fluvij** quatuor inferni, & unde manant, Disf. 76. in Anthol. n. 16. Disf. 83. in Anthol. n. 4. 5. 12. 13. 14. 15. 18. Disf. 9. in Eurip. n. 2.
- Fluvij** Persæ immolabant equum, Disf. 70. in Anthol. n. 6.
- Flu.

- Fluvio Alcione Sacerdotes Cybeles illius simulacrum abluabant, *Diff. 18. in Thucyd. n. 3.*
 Fluviorum inferorum nomina quid significant, *Diff. 83. in Anthol. n. 5. 6.*
 Fluvios colebant divinis honoribus Persæ, *Diff. 70. in Anthol. n. 4. 5. 7. Diff. 71. in Anthol. n. 5.*
 Fluvium Strymonem dixit Virgilius pro Hebro, *Diff. 22. in Anthol. n. 9. & Eridanum pro Danubio Apollonius, Diff. 22. in Anthol. n. 9.*
 Fluvium pro fluvio interdum accipiunt poëtae, *Diff. 22. in Anthol. n. 9. Vide. Flumen.*
 Fluvius Helicon a terra absorbetur, & quare, *Diff. 73. in Anthol. n. 2. & quom erumpit Baphyras dicitur, Diff. 73. in Anthol. n. 2.*
 Fluvius Cenchrius apud Ephesios, *Diff. 77. in Anthol. n. 18. Diff. 39. in Thucyd. n. 8.*
 Foci in sacrificijs coronabantur, *Diff. 44. in Virg. n. 2.*
 Foci heroibus tribuebantur, *Diff. 59. in Liv. n. 4.*
 Foci mille tantum Romæ iustis recensebantur, *Diff. 23. in Liv. n. 8.*
 Focis insidere supplicationis genus, *Diff. 25. in Thucyd. n. 3. 4. 6. 8. Diff. 22. in Eurip. n. 9.*
 Foco Latium imponebatur astra Nupta per coemptionem, *Diff. 30. in Thucyd. n. 6.*
 Foco visum est membrum virile, a quo ut Virgo se iniuri pateretur, Thetidis oraculum movit, *Diff. 33. in Liv. n. 5.*
 Foco, in quo nec favilla supererat, imposuit velum Aemylia, & tamen exarsit, *Diff. 35. in Liv. n. 8.*
 Foculo posito ad tibicinem ut immolaret, Petreio concessum, *Diff. 20. in Eurip. n. 7.*
 Focum significat apud Græcos *Eῖος*, *Diff. 31. in Liv. n. 23. 26.*
 Focus in sacrificijs sale, & fæce spargebatur, aut lana circumdaretur, *Diff. 41. in Virg. n. 9.*
 Focus quodammodo Universi habebatur Vesta, *Diff. 25. in Thucyd. n. 7.*
 Fodiebant nomenclatores larum domini potentis magistratus, *Diff. 88. in Cic. n. 3.*
 Fodinas auri feracissimas habebat Midas in monte Vermio, *Diff. 7. in Thucyd. n. 6.*
 Fœdera sanguine sanciebant Scythæ, & Reges Orientis, *Diff. 26. in Thucyd. n. 4. Diff. 22. in Eurip. n. 5.*
 Fœdus fecerant Romæ cum Sabinis, ne semine ad aliud opus, quam lanificium compelleretur, *Diff. 29. in Thucyd. n. 8.*
 Fœdus sanctissimum erat apud Persas, quom dexteras inter se miscerent, *Diff. 26. in Thucyd. n. 3. Diff. 22. in Eurip. n. 4.*
 Fœdus inter Tatium, & Romulum idum est viâ Sacra; ideo hoc nomine appellata est, *Diff. 29. in Liv. n. 5.*
 Fœdus sanciverunt humano sanguine coniurati Catilina socii, *Diff. 3. in Cic. n. 10.*
 Fœniculo serpentes utuntur ad amovendâ oculorum caliginem, *Diff. 6. in Thucyd. n. 4. Diff. 39. in Cic. n. 2.*
 Fœno se coronabant Græci in convivij, *Diff. 35. in Anthol. n. 1.*
 Fœnum dicebant Veteres, quidquid abiectum habebatur *Diff. 90. in Cic. u. 8.*
 Folia nunquam amittebat platanus in Creta, *Diff. 23. in Cic. n. 2.*
 Folijs similes homines dicit Homerus, *Diff. 32. in Anthol. n. 5.*
 Folio platani similis Peloponnesus, *Diff. 7. in Thucyd. n. 3.*
 Folium scoloneum in penis figuram deformatum præferebatur in pompâ Osiridis, quia fecunditatis auctor habebatur, *Diff. 48. in Anthol. n. 7.*
 Fons Autocrone ira appellatus a certamine Marsæ, & Apollinis, *Diff. 62. in Anthol. n. 5.*
 Fons Sygus est prope Pheneum, vel Nonacrin urbem, *Diff. 83. in Anthol. n. 22.*
 Fons sanguine infusus erupit ob aram Iunonis violatam a Sybaris, *Diff. 23. in Anthol. n. 3. Diff. 25. in Thucyd. n. 21.*
 Fons Callirhoæ postea Enneacrunus dictus, cuius aqua in sacrificijs, & nuptijs utebantur, *Diff. 28. in Thucyd. n. 3. 4.*
 Fons effusa est Aegeria, quom continuas lacrimas effunderet, *Diff. 26. in Eurip. u. 1.*
 Fons Camenarum erat extra portam Capenam, unde Fontialis porta dicta est, *Diff. 29. in Liv. n. 5.*
 Fons sacro quom abluerentur Infantes, superstitione Christiani nomen eis imponebant, *Diff. 53. in Thucyd. n. 32. Vide. Fontem.*
 Fons se videns Minerva quom tibus inflaret, eas abiecit, *Diff. 61. in Anthol. n. 2.*
 Fontem Virginem Vestalem inducit Cicero pro Fonteio fratre præcitem, *Diff. 31. in Liv. n. 12.*
 Fontem ut monstraret Hypsipyle Argivis siti laborantibus, reliquerat Opheltus, qui a serpente occisus est, & Archemorus didus, in cuius honorem Nemea instituta, *Diff. 6. in Anthol. n. 4.*
 Fontem Menelaidem a Mevelao nuncupatum nominat Pausanias, *Diff. 23. in Cic. n. 3.*
 Fontes, quorum alter Palma vocaretur, alter Olea, in quorum medio Latona peperit, *Diff. 73. in Anthol. n. 18. Diff. 39. in Thuc. n. 8.*
 Fontes nati sunt ex Sygæ, & Pallante Gigante, *Diff. 83. in Anthol. n. 10.*
 Fontes, quibus deliciarum causâ levamus, Herculi sacri sunt, *Diff. 9. in Anthol. n. 2.*
 Fontes, quorum aqua utebatur Antiqui ad Sacrificia, & nuptias, *Diff. 28. in Thucyd. n. 3.*
 Fontes propter terræmotus eruperunt, *Diff. 48. in Thucyd. n. 4.*
 Fontes deficientes terræmotus indicium, *Diff. 48. in Thucyd. n. 27.*
 Fontes amant poëtae, *Diff. 4. in Eurip. n. 5.*
 Fontes Danubij in eâ Alpium parte sunt, quæ Pirene appellatur; quare immerito reprehenditur Aristoteles, *Diff. 3. in Thucyd. u. 4. Diff. 71. in Cic. n. 9. Vide. Fons, Fontis.*
 Fontialis portâ dicta est Capena a fonte Camenarum, qui extra eam erat, *Diff. 29. in Liv. n. 5.*
 Fontis os obstruere nun licebat cultoribus Osiridis, *Diff. 48. in Anthol. n. 7.*
 Fontis aqua, qui in arce Regiâ manabat, utebatur

- Formae ad sacrificia sacerdotes Iovis Hamm-
nis*, Disf. 28. in Thucyd. n. 3.
- Formae Hippocrenae aqua Traxenij*, Orestem
expiant, Disf. 53. in Thucyd. n. 24.
- Formae alicuius aqnis irrigatae pistani multae ce-
lebres fuerunt*, Disf. 23. in Cic. n. 2. 3.
- Fontium Deae Naiades*, Disf. 48. in Anthol. n. 8.
- Fors quae Romam essent*, Disf. 29. in Cic. num. 3.
Vide. Fors, Forum.
- Foramina quae haberent primitus tibiz*, Disf.
59. in Anthol. n. 7. & seqq.
- Foramina aequalia habentes, ubi pares diceban-
tur; & impares, quae inaequalia habebant*,
Disf. 60. in Anthol. n. 3.
- Foram bovem hoc est gravidam massabant in
Fordicidijs*, Disf. 30. Liv. n. 53.
- Fordicidia Festum*, Disf. 30. in Liv. n. 53.
- Forensis lupaster colebatur*, Disf. 20. in Anthol.
num. 20.
- Fores mariti Sponsae ungebant adipe suillo*, Disf.
29. in Thucyd. n. 20.
- Fores Thalami, in quo erat Sponsa, mulieres cir-
cumsummasabantur*, Disf. 30. in Thucyd.
num. 53.
- Fores conficere poterant ferrâ tantum Spartani*,
Disf. 54. in Anthol. n. 5.
- Fores Amicae utebantur tibia Amatores*, Disf.
60. in Anthol. n. 24.
- Fores fastibus pulsabant liatores, quum Con-
sules domum ingredi vellent*, Disf. 22. in
Liv. n. 9. & 6 quando id prohibebant, ho-
nori erat, Disf. 22. in Liv. n. 20.
- Fores pictura Apollodorum aperuisse principem
dicit Plinius*, Disf. 53. in Cic. n. 9.
- Foribus Posidonij sacres submisit Pompeius*,
Disf. 22. in Liv. num. 10. Disf. 9. in Cic.
num. 13.
- Fortensis Curia*, Disf. 29. in Cic. n. 24.
- Forma quid sit*, Disf. 15. in Enrip. n. 6. 7. 9.
- Forma rerum nomine Iovis appellatur*, Disf. 68.
in Anthol. n. 14.
- Forma haec, seu uxoris quae sit*, Disf. 25. in An-
thol. n. 2.
- Forma superbiunt omnes mulieres*, Disf. 15. in
Anthol. n. 12.
- Forma Invenis, & senis in simulacra Mercurij
apud Aegyptios quid significaret*, Disf. 17.
in Thucyd. n. 1.
- Forma Siciliae Triangula*, Disf. 33. in Thucyd.
num. 8. Disf. 35. in Thucyd. n. 4.
- Formae conciliabant populum Alcibiadi*, Disf. 37.
in Thucyd. n. 3.
- Formae causam inter Thetidem, & Medeam
Idomeneus adiniciavit Thetidj; hinc Cre-
tenses mendaces habiti*, Disf. 67. in Anthol.
num. 4.
- Formae similis esse videtur ignis*, Disf. 28. in
Thucyd. n. 10.
- Formam Terrae, vel Coeli exprimebant templa
Vestae rotunda*, Disf. 31. in Liv. n. 29.
- Formas ferarum fingebant arbutcula*, Disf.
23. in Cic. n. 7. *Vide. Formis.*
- Formicae, quae in ore Midæ frumentum coe-
gescerunt, eius aversitiam indicarunt*, Disf. 28. in
Liv. n. 8.
- Formicae corrodunt frumentum, ut germinet*,
Disf. 39. in Cic. 3.
- Formicae venerabantur Thessali, eo quod Iup-
iter in eam speciem se convertit, ut Eury-
medeam comprimeret, ex qua Myrmidonem
procreavit*, Disf. 23. in Anthol. n. 5.
- Formis habebantur Lathrigopex iuxta aliquos*,
Disf. 34. in Thucyd. n. 9.
- Formidatigibendis intentus Archimedes occi-
sus est*, Disf. 17. in Thucyd. n. 4. Disf. 93. in
Cic. n. 1. *Vide. Forma.*
- Formosae feminas apud Thracas emebant viri;
deformes emebant viros*, Disf. 29. in Thu-
cyd. n. 22.
- Formosae feminas emebat Babylonij, Assyrii quae,
quarum pretium erat deos deformium*, Disf.
30. in Thucyd. n. 1.
- Formosos esse Deos suos respondit Anacreon*,
Disf. 4. in Eurip. n. 6.
- Formosum adolescentem Graculus amavit*, Disf.
22. in Cic. n. 6.
- Formosum adeo Hymenaeum fuisse tradunt, ut a
puellis non distingueretur*, Disf. 29. in Thu-
cyd. n. 4.
- Formula, quae magistratus senatum demittebant*,
Disf. 58. in Thucyd. n. 4.
- Formices adificiorum iussim in terremotibus*,
Disf. 48. in Thucyd. n. 37.
- Formae statu Mariae posita erat ad de-
terrendos litigantes a columbis*, Disf. 61. in
Anthol. n. 8.
- Formae puellas congregabant Babylonij, & As-
syrii, & formosae emebantur a iuvenibus,
quo pretio continebatur deos deformibus*,
Disf. 29. in Thucyd. n. 1.
- Formae Boario templum erat Herculis Victoris,
in quo convivebantur triumphantes*, Disf. 29.
in Liv. n. 6.
- Formae pulvis Consulibus Sulpicibus Marium adver-
sus Mithridatem Imperatorem creas*, Disf. 2.
in Cic. n. 4.
- Formae Romano rostra erant, quo nomine ap-
pellatur suggestus*, Disf. 29. in Cic. n. 2.
- Formae statuam aeneam Lycurgo populus col-
locavit*, Disf. 36. in Cic. n. 7. *Vide. Fors. Fa-
rum.*
- Formae Seneca dicit alae cinctum*, Disf. 13. in
Thucyd. n. 5.
- Fortes in pace fuerunt Arctus Sic yonius, & De-
mosthenes; secus in bello*, Disf. 15. in Virg.
num. 1.
- Fortes sunt homines in regionibus asperis*,
Disf. 36. in Thucyd. n. 1.
- Fortiores erant Thebani Lacedaemoni*, Disf. 2.
in Thucyd. n. 7.
- Fortissimi quique in Venerem effusissimi*, Disf.
58. in Anthol. n. 3.
- Fortissimos Servos Lacedaemonii libertate do-
narunt, sed perdidierunt*, Disf. 20. in Thu-
cyd. n. 4.
- Fortitudinem Veteres praeferebant omnibus vir-
tutibus*, Disf. 50. in Anthol. n. 2. 2.
- Fortitudinis nomen est Hercules*, Disf. 8. in An-
thol. n. 1.

- Fortitudinis, & continentie exemplum Tiberius in omne flagitium ob nimiam fortunam se ingurgitavit, *Diff.* 41. in Liv. n. 6.
- Fortitudinis, & Libertatis exempla fuisse Babylo- nios, Lydi, & Egiptios veteres, *Diff.* 7. in Liv. num. 7.
- Fortitudo etiam feris contingit, *Diff.* 49. in Anthol. num. 5.
- Fortitudo sola ex virtutibus in pretio habebatur apud Lacedæmonios, *Diff.* 49. in Anthol. n. 3. 4.
- Fortitudo Spartanzum mulierum, *Diff.* 52. in Anthol. n. 2. 7.
- Fortitudo Atheniensium, *Diff.* 27. in Thucyd. num. 72.
- Fortitudo in morte Phocionis, *Diff.* 23. in Eurip. n. 6.
- Fortitudo Sobrietas in bello, *Diff.* 54. in Cic. n. 9.
- Fortitudo plerumque artes doceant homines, *Diff.* 6. in Thucyd. n. 6.
- Fortitudo rhetores, & poete in laudem vertunt eorum, quos laudare dicendo volunt, *Diff.* 24. in Anthol. n. 1.
- Fortuna quæ locis, & quot nominibus culegetur, *Diff.* 47. in Anthol. n. 8.
- Fortuna significatur nomine Daemon, *Diff.* 44. in Anthol. n. 6.
- Fortuna instabilis probatur frequentibus urbium mutationibus, *Diff.* 77. in Anthol. n. 1.
- Fortuna secunda magis timenda, quam adversa, *Diff.* 78. in Anthol. n. 1. *Diff.* 81. in Anthol. num. 1. *Diff.* 1. in Liv. n. 3. seqq. in quibus oblivione sui ingeneravit, *Diff.* 78. in Anthol. n. 3. 4. *Diff.* 28. in Liv. n. 8. Amicos repudiare cogit, *Diff.* 79. in Anthol. n. 2.
- Fortuna est divina providentia, *Diff.* 78. in Anthol. n. 1. *Diff.* 80. in Anthol. n. 5. 9.
- Fortuna est mari similis, sed etiam dissimilis, *Diff.* 78. in Anthol. num. 1. *Diff.* 9. in Liv. num. 11.
- Fortuna adversa confidat amicos amittunt, *Diff.* 79. in Anthol. n. 2.
- Fortuna secunda an veros amicos conciliet, *Diff.* 79. in Anthol. n. 1. & seqq.
- Fortuna est ipse Deus iuxta aliquos, *Diff.* 80. in Anthol. n. 8. 9.
- Fortuna quare ab hominibus exogitata sit, *Diff.* 80. in Anthol. n. 6. *Diff.* 13. in Virg. n. 4.
- Fortuna ab Antiquis sculpebatur. Nævem regens ob incondantiam, *Diff.* 81. in Anthol. num. 5.
- Fortuna secunda enervatimum, adversa confirmat, *Diff.* 13. in Thucyd. n. 1. *Diff.* 14. in Thucyd. n. 1.
- Fortuna mutat Amicis fidem non servat improbi, *Diff.* 32. in Eurip. n. 1.
- Fortuna quid sit, *Diff.* 13. in Virg. n. 3. 6.
- Fortuna quare nunquam ab Homero nominata fuerit, *Diff.* 13. in Virg. n. 4. 6.
- Fortuna ipsa ceca est, & cecos efficit fortuna- tos, *Diff.* 4. in Liv. n. 1.
- Fortuna an res humanas moderetur, *Diff.* 8. in Liv. n. 2. & seqq. *Diff.* 9. in Liv. n. 3. & seqq.
- Fortuna ab aliquibus inter Penates recensetur, *Diff.* 16. in Virg. n. 5.
- Fortuna sepius Hannibalem frustrata est, *Diff.* 83. in Cic. n. 31.
- Fortuna parum est imperium Macedonum, Romanorum verò virtute cuncta Plinarchum, *Diff.* 86. in Anthol. n. 1.
- Fortuna filius dicebatur Sylla, *Diff.* 80. in Anthol. n. 1.
- Fortuna suæ nimium fidebat Cæsar, *Diff.* 80. in Anthol. n. 1.
- Fortuna dedicatus est globus, & roma, *Diff.* 46. in Thucyd. n. 2.
- Fortuna suæ mendi fidere deberent, qui aliquando humiles fuerunt, quam semper felices, *Diff.* 80. in Anthol. n. 1.
- Fortuna viceratium appellat Horatius, delectationem vocat poëta in: Anabologia, locum Iuvenalis, *Diff.* 80. in Anthol. n. 2.
- Fortuna incoherens, *Diff.* 81. in Anthol. n. 1. seqq.
- Fortuna tempe priusquam virtuti, & a quibus dedicata sent, *Diff.* 80. in Anthol. n. 7.
- Fortuna, & Nemesis idem nomen, *Diff.* 81. in Anthol. n. 5.
- Fortuna bonis affluentes aegro mortem ferunt, *Diff.* 82. in Anthol. n. 3.
- Fortuna suæ tenuitati gratulabatur Socrates tri- ginta tyrannis sevientibus, *Diff.* 41. in Anthol. n. 8.
- Fortuna male tra Exquilis constituta fuit, *Diff.* 18. in Thucyd. n. 9.
- Fortuna virginali togola puellarum deserebantur, *Diff.* 29. in Thucyd. n. 11.
- Fortuna bonis non consistitur felicitas, *Diff.* 1. in Eurip. n. 11.
- Fortuna simulacrum quom impetrare non posset adolescentem, se interemit, *Diff.* 22. in Cic. n. 6.
- Fortuna bona, & corporis cum virtute summum bonum esse estimabant Peripatetici, *Diff.* 44. in Cic. n. 6. *Diff.* 55. in Cic. n. 5. *Diff.* 65. in Cic. n. 6.
- Fortunam sponione provocavit Asclepiades hac conditione, ne medicus crederetur, nisi ætatem morbi expectem exigeret, *Diff.* 66. in Cic. n. 5.
- Fortunam non agnovit Homerus, *Diff.* 80. in Anthol. n. 6.
- Fortunam, quam ad Romanos pervenit, alas, & pilam, cui innitebatur, abscisse dicit Plutarchos, *Diff.* 86. in Anthol. n. 5.
- Fortunam multi Duces cum hoste mutarunt, *Diff.* 81. in Cic. n. 5. *Vide Felicitas.*
- Fortunate Insule ubi sint, *Diff.* 76. in Anthol. num. 14. & seqq. *Diff.* 9. in Eurip. num. 1. ex illis una dicitur Iunonia, *Diff.* 23. in Eurip. num. 4.
- Fortunatus in insulas trajicere cogitavit Sertorius otij desiderio, *Diff.* 1. in Cic. n. 2.
- Forum prope erat templum Deorum Penatum, qui Troia advehi erant, *Diff.* 15. in Virg. n. 4.
- Forum nudi hieme circumstant calibes apud Lacedæmonios, sibi que convicia dicebant, *Diff.* 25. in Anthol. n. 5.
- Forum significat *quædam*, *Diff.* 36. in Anthol. num. 1.
- Forum principium fuit sulci, quo Romam con- cluo.

- clufit Rômulus, *Dis.* 23. in *Liv.* n. 8.
 Forum Romanû Titus Tatius receptis in Civitatē
 Sabinis Romæ addidit, *Dis.* 23. in *Liv.* n. 9.
 Forum quare accipitur nomine *Patent*, *Dis.*
 30. in *Liv.* n. 23.
 Forum illustrare viros dicit Horatius, *Dis.* 11.
 in *Cic.* n. 1. *Vide. For. Fore.*
 Fossæ Manibus, & Dijs subterraneis tribuebantur,
 ideo Ulysses Inferos aditurus foveam
 fodit, *Dis.* 19. in *Liv.* n. 6.
 Foveæ catulos pantheræ quum Philini pater ex-
 traxisset, beneficio compensatus est, *Dis.* 39.
 in *Cic.* n. 6.
 Franci in triumpho ducti sunt ab Aureliano,
Dis. 25. in *Liv.* n. 19.
 Franci Gallos deleverunt, & Galliam a seoomi-
 narunt, *Dis.* 27. in *Virg.* n. 2.
 Frangere subfellia quid significet apud Iovena-
 lem, *Dis.* 29. in *Cic.* n. 8. & seqq.
 Frater Diana cur Apulo dicatur, *Dis.* 30. in
Anthol. n. 15.
 Frater Prometheus est Epimetheus, *Dis.* 25. in
Anthol. n. 6.
 Frater non agnovit pugilem, adeo deformatus
 erat, ut bonis paternis privatus fuerit, *Dis.*
 32. in *Anthol.* n. 4.
 Frater Oenotri Peucetius nomē dedit Peucetijs,
Dis. 36. in *Thueyd.* n. 6.
 Frater Coeli Iuppiter, *Dis.* 67. in *Anthol.* n. 5.
 Frater Phidias Panxus Portium Poceilem pin-
 xit, *Dis.* 30. in *Eurip.* n. 12.
 Frater Socrinij medici Neapolim exornavit; &
 trecentis sestertium hereditas reliquit, *Dis.*
 30. in *Cic.* n. 2.
 Fratrem pro Fonteio Fontem Cicerō inducit
 precantem, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 12.
 Fratrem pro fratre accepit Virgilius, *Dis.* 22.
 in *Anthol.* n. 10.
 Fratrem Britannicum interfecit Nero, *Dis.* 19.
 in *Thueyd.* n. 9.
 Fratrem Adrastus quum interfecisset, a patre in
 exilium adus est, & a Cræso expiatus est,
Dis. 53. in *Thueyd.* n. 33.
 Fratrem Polydorum pro Deiphilo filio edoea-
 vit Iliona; ideo Polymeistor Deiphilum pro
 Polydoro interfecit, *Dis.* 12. in *Eurip.* n. 2.
 Fratrem Soroces Phæronnis lugentes in arbores
 versæ sunt, quæ pro lacrimis Eleætrum fun-
 dunt, *Dis.* 26. in *Eurip.* n. 7.
 Fratrem Serdim Cambyfes interfecit, regnum
 tamen amisit, *Dis.* 10. in *Virg.* n. 6.
 Fratrem Luna, & Solis se appellabat Sapor Rex
 Persarum, *Dis.* 78. in *Anthol.* n. 3. *Dis.* 43.
 in *Thueyd.* n. 4. *Dis.* 21. in *Liv.* n. 13.
 Fratrem interfecit Castinus, *Dis.* 2. in *Cic.* n. 9.
 Fratrem tyranni Hipparchum interfecerunt Har-
 modius, & Aristogiton, non ipsum Hippam
 tyrannum, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 13. *Dis.* 70.
 in *Cic.* n. 1.
 Fratrem Artaxerxem quum Cyrus invaderet,
 defunctus est, & Xenophon exercitum redu-
 xit, *Dis.* 74. in *Cic.* n. 4.
 Fratres Romanorum appellabantur Aedui, *Dis.*
 16. in *Liv.* n. 6.
 Fratres Amphion, & Zethus quomodo Thebas
 condiderint, *Dis.* 32. in *Cic.* n. 7.
 Fratres Iovem Homognyoo colebant, *Dis.* 30.
 in *Anthol.* n. 20.
 Fratri non peperit Timoleon, ut a tyrannide
 eives liberaret, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 22.
 Fratribus Thebanis rogo impositus in contrarias
 partes diducta est flamma, *Dis.* 24. in *Thue.* n. 9.
 Fratribus Amphinomo, & Anapio parentes
 asportantibus flammæ cesserunt, *Dis.* 54. in
Thueyd. n. 2.
 Fratrum, non civium esse agrum Lacedæmo-
 niorum dixit Lycurgus, quum vidisset illum
 in æquas partes distributum, *Dis.* 2. in *Eurip.*
 n. 23.
 Fraudem Servi dimidium cibi sibi subripiensis
 quomodo elephas domino detexerit, *Dis.* 39.
 in *Cic.* n. 5.
 Fraudulentis cur habitus sint Theffali, *Dis.* 67. in
Anthol. n. 4.
 Fraudulentis sunt Panici, *Dis.* 7. in *Liv.* n. 4.
 Fraus Themistoclis, qua Persas devicit, *Dis.* 30.
 in *Anthol.* n. 5.
 Fraus Cresphontis, ut sibi Messena contingeret,
Dis. 49. in *Anthol.* n. 1.
 Fraus, quæ decepti sunt Pausanias, Staterius, &
 Sabinus, *Dis.* 53. in *Thueyd.* n. 3.
 Fraus Mercurij, quæ effectit, ut dies quinque an-
 no, neque mense continerentur, *Dis.* 33. in
Virg. n. 5. *Vide Dolus.*
 Freno Theopompum iudigare dicebat Isoerates,
 Ephorum verò calcariis, *Dis.* 57. in
Thueyd. n. 3.
 Fretum, quod Italiam dividit a Sicilia, quantum
 sit, *Dis.* 33. in *Thueyd.* n. 9.
 Frisiones corporis in morbis probabat Ascle-
 piades medicus, *Dis.* 66. in *Cic.* n. 4.
 Frigidam ægritudinem dabat Asclepiades medicus,
Dis. 66. in *Cic.* n. 4.
 Frigoris magnitudine oares, & aures plerique
 in Thracia amittebant, *Dis.* 11. in *Eurip.* n. 6.
 Frigoris, & caloris pugnam terræmotum efficere
 putavit Straton, *Dis.* 48. in *Thueyd.* n. 13.
 Frigus fuit & æstate, & æstivo, quum Cæsar
 interfectus fuit, *Dis.* 10. in *Thueyd.* n. 6.
 Frigus indielom terræmotus, *Dis.* 48. in *Thueyd.*
 n. 27.
 Fræno *Vide. Frenus.*
 Fronde eius arboris coronabantur victimæ, quæ
 secepta Deo erat, cui sacrificabatur, *Dis.*
 44. in *Virg.* n. 2.
 Frontibus lauri regebantur domus, dum trium-
 phus ageretur, *Dis.* 25. in *Liv.* n. 16.
 Fronte victimæ fetus esepbant, & combure-
 bant, *Dis.* 41. in *Virg.* n. 22.
 Frontem, & labra luto attingebant insensitum,
 quos lustrabant, *Dis.* 53. in *Thueyd.* n. 30. 31.
 Frontem victimæ molâ salâ spargebant, *Dis.* 41.
 in *Virg.* n. 9.
 Fronti Samiorum noctuam inusserunt Atheniæo-
 ses, *Dis.* 27. in *Thueyd.* n. 10.
 Fronti victimæ vinum invertebatur, *Dis.* 44.
 in *Virg.* n. 5. si capra esset, aqua inverteba-
 tur, *Dis.* 44. in *Virg.* n. 5.
 Fronti proximam partem capitis radere The-
 seus iussit milites, ne ab hostibus apprehende-
 rentur, *Dis.* 9. in *Liv.* n. 8.
 2 2

- Frontinus, & Polyenus multa eadem strategemata retulerunt, Dis. 3. in Cic. n. 3.
- Fronto tradit hostium esse minorem, maiorem victimam, Dis. 43. in Virg. n. 4.
- Frostibus hortuli viti sustentabat Epianus, Dis. 79. in Anthol. n. 5. Dis. 32. in Thucyd. n. 10.
- Frostibus & Silvis decedentes vescebantur Hylophagi; ideo agriculturam aspernabantur, Dis. 81. in Cic. n. 5.
- Frostus terre sunt vere divitiæ, Dis. 8. in Eur. n. 7.
- Frostus, qui ætate percipiuntur, continentur nomine *σάπες*, Dis. 42. in Anthol. n. 2.
- Frostus bis anno percipiunt Hyperborei, & Seres, Dis. 77. in Anthol. n. 12. 14.
- Frostus anno, quo interfessus est Cæsar, maturefcie non potuerunt, Dis. 10. in Thuc. n. 6.
- Frostus palmas libabantur Cal. Ian. ut omen essent anni, qui nihil smari haberet, Dis. 30. in Liv. n. 62.
- Frostuum genus omne ferenti hortu philosophiâ comparabant Stoici, Dis. 60. in Cic. n. 4.
- Fruge horiâ conciebat Mola salsa sacrificiorum, Dis. 41. in Virg. n. 9. 10.
- Frugem centuplicem reddunt Agri Bysacii, Dis. 21. in Virg. n. 21.
- Fruges India bis anno producit, Dis. 77. in Anthol. n. 14.
- Fruges in ætate primâ reperire sunt, Dis. 4. in Thucyd. n. 1. an a Cere, vel a Mose, Dis. 9. in Thucyd. n. 5.
- Fruges reperit Ius, Dis. 46. in Anthol. n. 8.
- Frugi est appellatus Pifo, qui annales condidit, Dis. 11. in Liv. n. 2.
- Frugibus, & thure, non animalibus Athenienses sacra faciebant Iovi Milichio, Dis. 30. in Anthol. n. 26.
- Frugibus, & mulâ salsâ Pontifex, & Flamen Diis quum coniuges conjungebant, sacre fieri nuptie dicebantur, Dis. 30. in Thuc. n. 5.
- pro* Frugibus ambarsale sacrum sebat, Dis. 53. in Thucyd. n. 21. Dis. 30. in Liv. n. 70.
- Frugum, & pecorum copiam divitiis metiebantur Veteres, Dis. 47. in Thucyd. n. 1.
- Frugum primitias Hyperborei mittebant Apollini Delio per Virgines, & quomo lo postes ceperint mittere, Dis. 39. in Thucyd. n. 9.
- Frugum primum repertum fuit hordeum, Dis. 41. in Virg. n. 21.
- Frumentarie rei cura ut demandaretur Pompeio, auctor fuit Cicero, Dis. 12. in Cic. n. 4.
- Frumenti stipalâ involuta æona mittebant Hyperborei in Delum, Dis. 77. in Anthol. n. 2.
- Frumenti copiam quare producat Sicilia, Dis. 33. in Thucyd. n. 2.
- Frumenti quantitas, quæ ex Aegypto quomnis Romam advehebatur, Dis. 43. in Thucyd. n. 7.
- Frumenti insipid quidam populi Thraciæ panico vidiebantur; ideo Melinophagi dicebantur, Dis. 11. in Eurip. n. 6.
- Frumenti fercissima est Cherrhonesus Thracia, Dis. 21. in Eurip. n. 6.
- Frumenti genus, quod primum repertum fuit, putatur fuisse ser, Dis. 41. in Virg. n. 11.
- Frumento in annonæ caritate plebem sustentavit Melius, & tamen supplicio affectus est, Dis. 12. in Liv. n. 8.
- Frumento onusam ingentem navem Hiero dno misit Regi Aegypti, quem Aegyptij fama laborarent, quam Archimedes deduxit in Mare Helice, Dis. 14. in Eurip. n. 3.
- Frumento e longinquis regionibus advecto alebatur Italia, quia arboribus infructiferis confita erat, Dis. 23. in Cic. n. 1. 4.
- Frumento non vescebantur Aethiopes Macrabij, sed lacte, & carnibus, Dis. 81. in Cic. num. 5.
- Frumento largiendo populo qui imperium effugerint, Dis. 43. in Thucyd. n. 5. 6.
- Frumentum quod populo viritum divisit Cæsar, Dis. 25. in Anthol. n. 3.
- Frumentum, quod formice congesterunt in ore Midæ, avaritiâ indicavit, Dis. 18. in Liv. n. 8.
- Frumentum, & oleum populo distributum est iio triumpho Cæsaris, Dis. 29. in Liv. n. 10.
- Frumentum corroditur formice, ne germinet, Dis. 39. in Cic. n. 3.
- Frumentum petens legatus non obtinuit a Lacedæmonijs, quod longam orationem habuisset; obtinuit verò alius, qui arculam inanem ostendit, & farinam deesse dixit, Dis. 79. in Cic. n. 6.
- Frumentum quom stercorari Persa audiret Rex Aethiopum, irritis eos, Dis. 81. in Cic. n. 5.
- Frusta Thynni Carthaginienses nisi prius degustassent, matrimonio non iungebantur, Dis. 29. in Thucyd. n. 12. *Vide Frustum.*
- Frusta aliquid facientes *σπέρμα σφδρε* proverbio dicuntur, Dis. 7. in Thucyd. n. 2.
- Frustratus Hannibal quoties incepto destitit, Dis. 83. in Cic. n. 5.
- Frustum arundinis rana Aegyptiæ tenentes ab hydro se defendant, Dis. 38. in Cic. n. 4.
- Fuge locus relinquendus est hostibus, Dis. 6. in Thucyd. n. 12. Dis. 9. in Liv. n. 2.
- Fugam aspiciat sacrosancto in comicio sacerorum Rex, Dis. 30. in Liv. n. 53.
- Fugam suorum ut sisteret, Romulus Iovi Statatori templum vovit, Dis. 10. in Anthol. n. 18.
- Fugisse in acie Demosthenes dicitur, Dis. 15. in Virg. n. 1.
- Fugitivorum bello confectio Crassus impetravit, ut ovis laureâ coronâ uteretur, Dis. 24. in Liv. n. 12.
- Fulgentius Planciades tradit Plutonem esse Terram, Dis. 8. in Eurip. num. 6. Regna ad Junonem pertinere, Dis. 25. in Virg. num. 7.
- Fulgur, an vultures Romuli augurium fuerit, Dis. 29. in Liv. n. 9.
- Fulgura etiam minima expavefcere Caligula, Dis. 6. in Liv. n. 6.
- Fulgura etiam minima timebat Caligula scelcorum conscientia adus, Dis. 19. in Thucyd. num. 10. Dis. 6. in Liv. n. 6.
- Fulgurâ vestis, idest fulmine tacta adhiberi oon poterat in sacrificijs, Dis. 41. in Virg. num. 4.
- Eolice tempestatem prædicant, Dis. 37. in Cic. n. 5.
- Fulmen omnium terribilissimum, Dis. 65. in Anthol. n. 15.

- Fulmen** meritis Scipio appellatur a Virgilio, Disf. 52. in Thucyd. n. 7.
- Fulmen** a laevis percussus aspiciatissimum, Disf. 19. in Liv. n. 8.
- Fulmen** quum ab Oriente profectum in Orientem coucederet, maxime felicitatis argumentum est, Disf. 19. in Liv. n. 8.
- Fulmen** si decidisset, eo die comitia impediebantur, Disf. 30. in Liv. n. 14.
- Fulmen** se e Caelo elicere simulabat Numa, Disf. 36. in Cic. n. 12.
- Fulmina** nuptijs inauspici erant, Disf. 31. in Thucyd. n. 1.
- Fulmina** habebant effigies etiam Principum, Disf. 34. in Anthol. n. 8.
- Fulmina** gignuntur aeterno nobium iuxta aliquos, Disf. 49. in Thucyd. n. 5.
- Fulmina** non solum Iuppiter iaculatur, sed etiam Pallas, & alij Dij, Disf. 49. in Virg. n. 4. & seqq.
- Fulmina** quoddam elicitur, Numa Iovem elicitum coluit, Disf. 40. in Anthol. n. 18.
- Fulmina**, quae pectus feriunt, maxime letalia, Disf. 40. in Virg. n. 8.
- Fulminare** dicebatur Pericles, Disf. 15. in Cic. n. 7.
- Fulmine** tacta vestis, quae fulguris vocabatur, in sacrificijs adhiberi non poterat, & littera capta notabatur, Disf. 41. in Virg. n. 4.
- Fulmine** Iuppiter Heracles, & Apollinus certamen ob rapsum tripodem dicunt, Disf. 38. in Thucyd. n. 4.
- Fulmine** quia bis idem fuit Mithridates, Dionysus est appellatus, Disf. 45. in Anthol. n. 7.
- Fulminis** idum est sepulcrum Escipidis, & Lycurgi, quoddam est argumentum divinitatis, Disf. 3. in Eurip. n. 13.
- Fulmini** Demosthenem comparat Longinus, Cicero nem incendit, Disf. 47. in Cic. n. 11.
- Fulminis** vis exprimitur putresse bellico, Disf. 48. in Thucyd. n. 19.
- Fulvia** Cicerois consularionem Catiline praetecit, cui praefecerat Q. Spurius, Disf. 1. in Cic. n. 10.
- Fulvius** Nobilior spoliatus Musis dicebat, Disf. 57. in Thucyd. n. 5. Vide, Marcus Fulvius.
- Fulvius**, & M. Aemilius Classem recentiarum quinquaginta navium pene amiserunt, Disf. 66. in Anthol. n. 4.
- Fulvius** capta Caput quare non triumphavit, Disf. 44. in Liv. n. 15.
- Fumo** vaticinantes Capomantes vocabantur, Disf. 42. in Thucyd. n. 7.
- Fumo** comperit potest insidia, Disf. 18. in Liv. n. 13.
- Fumo** durare carnes contrivis praebatur a triumphantes, Disf. 29. in Liv. n. 6.
- Funalia** aut praelocuerat Daillio a censu redempti post triumphum Penorum datum est, Disf. 60. in Anthol. n. 15. Disf. 26. in Eurip. n. 17.
- Funalia** praelocuerat Daillio a censu redempti post triumphum Penorum datum est, Disf. 60. in Anthol. n. 15. Disf. 26. in Eurip. n. 17.
- Funalia** praelocuerat Daillio a censu redempti post triumphum Penorum datum est, Disf. 60. in Anthol. n. 15. Disf. 26. in Eurip. n. 17.
- Fundamenta** aedificiorum Neptuno consecrata sunt, Disf. 48. in Thucyd. n. 6.
- Fundamenta** templi Dianae Ephesiae Ctesiphon in palatibus collocavit, & ne labarent, cavat carbonibus, & lana, Disf. 48. in Thucyd. n. 17.
- Fundamenta** Romae secit Romulus die, quo Palatia celebrabantur, Disf. 13. in Liv. n. 1.
- Fundamenta** Carthagini quum iacerent, inventum est caput equi, Disf. 21. in Virg. n. 6.
- Fundamentum** iustitiae est iudex Disf. 67. in Anthol. n. 1.
- Fundamentum** philosophiae est divina providentia, Disf. 1. in Eurip. n. 9.
- Fundamentum** virtutum omnium est pietas, Disf. 19. in Virg. n. 10.
- Funeribus** tribus Flamini Diali audire non licebat, Disf. 31. in Anthol. n. 9.
- Funem** manu tenebat statua Marfiae posita Romae in foro ad deterrandos litigantes, Disf. 61. in Anthol. n. 8. Vide, Funer.
- Funera** Tbraces leni celebrant; sletu autem diem natalem, Disf. 11. in Eurip. n. 13.
- Finera** puerozum celebrabantur noctu antiquitas, Disf. 11. in Eurip. n. 18.
- Funera** puerozum ribrium cantu, adulterorum vero tubarum cantu dacebantur, Disf. 60. in Anthol. n. 12.
- Funera** Persae celebrabant diversorum a communi, Disf. 69. in Anthol. n. 1. & seqq.
- Funera** procurantes abluebantur, Disf. 31. in Anthol. n. 7.
- Funera** cum Deorum cultu miscere religio erat, Disf. 31. in Anthol. n. 9. Disf. 40. in Thucyd. num. 7.
- Funera** commendatione digna sunt, Disf. 21. in Thucyd. n. 1.
- in Funere** Marij vulneratus est Scaevola a Caio Fimbri, Disf. 17. in Cic. n. 3.
- in Funere** Patrocli comam rursus Achilles, quam Sperchio amovaverat, Disf. 27. in Anthol. n. 6. Disf. 42. in Anthol. n. 12.
- in Funere** Clytemnestrae quod Helena parciat erines afferret, reprehenditur ab Electra, Disf. 27. in Anthol. n. 7.
- Funeribus** adhibebantur unguenta, Disf. 33. in Anthol. n. 11. Disf. 34. in Anthol. n. 7.
- Funeribus** musica adhibebatur, Disf. 57. in Thucyd. n. 6.
- in Funeribus** Gladiatores adhibebantur, Disf. 17. in Eurip. n. 9.
- Funeribus** fersale epulum dabatur, Disf. 19. in Eurip. n. 4.
- Funeris** septimo die cena novendialis mortuis apponebatur, Disf. 31. in Anthol. n. 5. Disf. 30. in Thucyd. n. 7.
- Funeris** proprium est verbum *proponere*, hoc est *proponere*, & Verbum *prodere*, Disf. 22. in Thucyd. n. 6.
- Funerum** ceremonias invenit Plato, Disf. 7. in Eurip. n. 12. Vide, Funer.
- Funes**, quibus astra trahi, aut arbori alligatur, & buic assisi insidens huc illic impellitur oscilla dicuntur, Disf. 53. in Thucyd. n. 26.
- Funes** deambulatores quidam elephantum, Disf. 39 in Cic. 1. Vide, Funerum, Funes.
- Fangorum** isu perierunt filij duo, & duz filiae cum matre, in quos extat epigramma Euripidis, Disf. 4. in Eurip. n. 8.

- Funibus Pindarus urbis portas alligavit ad columnas templi, & obsidione liberatus est, Dis. 25. in Thucyd. n. 10. Dis. 40. in Thucyd. n. 9.
- Funicularius in carceribus cariorum dicitur linea, Dis. 10. in Anthol. n. 6. *Vide. Funem. Funet.*
- Fusus militum procuravit Germanicus, ideo reprehensus est a Tiberio, Dis. 31. in Anthol. n. 8.
- Fusus procurans dicitur Pollinctor, Dis. 33. in Anthol. n. 3.
- Fusus bello interemptorum quomodo celebratur, Dis. 12. in Thucyd. n. 5. & aliorum, Dis. 22. in Thucyd. n. 7. 8. 9. Dis. 23. in Thucyd. n. 4. & seqq. Dis. 24. in Thucyd. n. 1. & seqq.
- Fusus taciturnus quid esset, Dis. 12. in Thucyd. n. 10.
- Fusus Poppæ qua magnificentia celebraverit Nero, Dis. 34. in Anthol. n. 7. Dis. 23. in Thucyd. n. 1. Alexander Hephastionia, Dis. 23. in Thucyd. n. 1.
- Fusus lunæ celebratum est viginti familiarum imaginibus, Dis. 23. in Thucyd. n. 7.
- Fusus imagini ducebatur, quod imaginariū dicitur a Iulio Capitolino, si corpus non inveniretur, & quare, Dis. 24. in Thucyd. n. 1.
- Fusus magnificum Euripidi celebravit Archelaus, Dis. 3. in Eurip. n. 12.
- Fusus filij matrem proceperat non potuisse miserandum est, Dis. 26. in Eur. n. 5. *Vide. Furera.*
- Furari plurimos caseos præclarum erat, sed tamen plurimæ plagæ infligebantur, Dis. 50. in Anthol. n. 6. 7.
- Furcam imponi cenotaphio proditorum volebant Athenienses, Dis. 12. in Eurip. n. 6.
- Furere dicuntur histrioæ tragici, Dis. 5. in Eurip. n. 11.
- Fures ut verterentur, collocebantur Hermes in vestibulis, ideo Mercurium Aristophanes strophæum appellat, Dis. 46. in Thucyd. n. 9.
- Furi, qui Chalcus dicebatur, exprobranti nocturnas vigilias, quid responderit Demosthenes, Dis. 27. in Cic. n. 2. *Vide. Furibus. Furum.*
- Furæ eadem, ac Dææ quædam Dis. 18. in Thucyd. n. 3. 4. ipsi omnia scelera tribuebant, Dis. 18. in Thucyd. n. 7. quare faces, & flagella, & serpentes habent, & noctis filie dicuntur, Dis. 19. in Thucyd. n. 6.
- Furæ quot sint, Dis. 18. in Thucyd. n. 5.
- Furæ quare acutè cernere dicantur, Dis. 19. in Thucyd. n. 8.
- Furæ nihil aliud sunt, quam ira, cupiditas, & libido, Dis. 18. in Thucyd. n. 7. Dis. 19. in Thucyd. n. 5.
- Furæ sunt pœnæ, quæ a conscientia scelerum proficiuntur, Dis. 19. in Thucyd. n. 7.
- Furæ sunt pœnæ a Deo in impios constitutæ, Dis. 19. in Thucyd. n. 7.
- Furibus plene erant Athenæ, Dis. 17. in Thucyd. n. 15. *Vide. Fures. Furum.*
- Furialia Sacra Furiarum exoleverunt, Dis. 18. in Thucyd. n. 6.
- Furiis iræ Cereris vexari dicebantur, Dis. 53. in Thucyd. n. 27.
- Furus Philus damonius est, quod provinciam male administrasset, Dis. 11. in Liv. n. 5.
- Furinus prætorem profitebatur, Dis. 17. in Cic. n. 4.
- Furore correptus Cleomenes, quia Argivos, qui in locum Argo sacrum confugerant, interfecit, sibi membra concidit, Dis. 22. in Eurip. n. 10.
- Furore divino nisi pœnæ conciderentur, excellere non possunt iuxta Democritum, & Platonem, Dis. 18. in Virg. n. 2. Dis. 8. in Cic. n. 5.
- Furore quædam pœnæ dicunt, quæ ignorant, Dis. 72. in Cic. n. 2.
- Furem ingenerare tibiam, non componere mores affirmat Aristoteles, Dis. 63. in Anthol. n. 3.
- Furta apud Veteres non erant turpia, Dis. 49. in Anthol. n. 8. Dis. 30. in Cic. n. 4.
- Furtum boum commisit Mercutius, & ideo coactus lyrum Apollini tradere, Dis. 74. in Anthol. n. 5.
- Furum Des Laverna, Dis. 18. in Thucyd. n. 10. *Vide. Fures. Furibus.*
- Furtibus antiquitus bella gerebantur, Dis. 12. in Anthol. n. 1.
- Fesum, & colum habebat Palladium, Dis. 16. in Virg. n. 2.
- Futura ex astrorum profetu Cares primi prædixerunt, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.
- Futura cognoscendi quot modos excogitarunt homines, Dis. 42. in Thucyd. n. 7. 8.
- Futura in somnia prænosceri posse crediderunt philosophi, Dis. 19. in Eurip. n. 2.
- Futura quod provideret, & præterita sciret Iannus, bifrons fingitur, Dis. 30. in Liv. n. 55.
- Futura scire creditæ sunt apud Indos Virgines Deorum colitricæ, & Uelleda Virgo apud Germanos, Dis. 31. in Liv. n. 1.
- Futura prænoscesse creduntur animalia, Dis. 37. in Cic. n. 5.
- Futuri, seu Muturi Dei sine federe opprimebatur, Dis. 18. in Thucyd. n. 10. Dis. 29. in Thucyd. n. 11.
- Futurus idem, ac Priapus, Dis. 19. in Thucyd. n. 11.

G

- Gabii quam sacrificarent, Campani urbem opprimere, tentant, Dis. 23. in Liv. n. 4.
- Gabij avi Numitoris curâ Romulus bonis artibus institutus est, Dis. 36. in Cic. n. 12.
- Gabinium Scriptorem Romanum citat Strabo, Dis. 7. in Anthol. n. 5.
- Gabinus reprehensus est ob nimium stalandi studium, Dis. 18. in Anthol. n. 3.
- Gabinus cindus qualis esset, Dis. 13. in Liv. n. 4.
- Galsophagi Thracæ Agriculturam aspernati sunt, Dis. 81. in Cic. n. 5.
- Gaius orator vicit omnes affectibus permovendis, Dis. 51. in Cic. n. 5.
- Gaius orator, primus ferè promovit eloquentiam Latinam, Dis. 77. in Cic. n. 7.
- Gaius quia militibus donativum denegavit, interfectus, Dis. 9. in Liv. n. 3.

Gallus color est aureus, Dis. 19. in Liv. n. 7.
 Gales Valerijorum concessisse dicitur, Dis. 84.
 in Cic. o. 4.
 Galem Mercorios tradidit Perseo, quam quige-
 lissat, conspicit non poterat, ideo dicitur est
 milti autem quidam eam dixerunt Orei
 galem, Dis. 10. in Anthol. n. 1.
 Galenus dubitat an animalibus infir ratio
 negat io esse formonem, Dis. 38. in Cic. n. 3.
 Gelenus tradit Archimedeum speculo naves com-
 buisse, Dis. 84. in Cic. n. 4.
 Galli carmina, quod dicitur fuisse Maximilian,
 Dis. 1. in Thucyd. n. 6.
 Galli rusticitiam post Christianam religionem
 agros iustitabant, Dis. 53. in Thucyd. n. 2.
 Galli cum dominis defunctis servos, clientisque
 concubabant, Dis. 23. in Thucyd. n. 3.
 Galli quom Romam cepissent, finitimi populi
 quare miseri non fuerint Romanorum, Dis.
 56. in Thucyd. n. 11.
 Galli Apollinis Delphici templum violare con-
 ti sunt, Dis. 77. in Anthol. n. 7.
 Galli io Italiam venerunt Tarquinio Prisco im-
 perante, Dis. 4. io Virg. n. 2. Dis. 5. in
 Virg. n. 1.
 Galli simulacra et viminibus contexti implentes
 hominibus succedebant, ut sacrificarent, Dis.
 31. in Virg. n. 4.
 Galli primo impetu aeres sunt, sed cito defati-
 gantur, Dis. 7. in Liv. n. 3.
 Galli an a Livio vituperentur, Dis. 7. in Liv.
 num. 1. & seqq.
 Galli antiqui corpore procero erant, nunc po-
 tius breviores Italia, Dis. 7. in Liv. n. 8.
 Galli ex Barbaris culti evaserunt, Dis. 7. in Liv.
 num. 9.
 Galli Ditem Patrem suum auctorem ferebant,
 Dis. 12. in Liv. o. 2. Dis. 17. in Liv. n. 1.
 Galli habuerunt Droydas, qui philosophi fue-
 runt, antequam Græcis philosophos haberet,
 Dis. 13. in Cic. n. 6. *Vide. Gallorum.*
 Gallia quomodo habet campos Lapideos, Dis.
 48. in Thucyd. o. 12.
 Gallia su terræ motibus vexetur, Dis. 48. in
 Thucyd. n. 32.
 Gallia minus fertilis erat Hispani antiquitas,
 Dis. 7. in Liv. n. 8.
 Gallia Cispalpis antiquitus vocabatur ea Italie
 pars, quæ inter Apenninum, & Alpes, Dis.
 4. in Virg. n. 1. 5. 5. 6. Dis. 17. in Virg. n. 1.
 possidebatur ab Etruscia, Dis. 15. in Liv. o. 11.
 Dis. 4. in Virg. n. 2.
 Gallia antiqua ditissima provincia erat, Dis. 9.
 in Liv. n. 16.
 Galliarum Deos haberi Mericus concupivit,
 Dis. 4. in Thucyd. n. 5.
 Gallina, & gravis quomodo Jamblichus usus
 fuerit ad futurum Imperatorem sciendum,
 Dis. 42. in Thucyd. n. 7.
 Gallinam rostro ramum Isureum tenentem aq-
 uila deiecit in premium Livie, qui sacra sil-
 vam produxit, ex qua ramum Cæsares trium-
 phantes decerpent, Dis. 28. in Liv. n. 21.
 Gallograciam postquam subegit Manlios, tunc
 lectis eratis, & pretiosis stragulis usi sunt Ro-
 mani, Dis. 3. in Liv. o. 4.

Gallorum rebus terribiliorem sonum edebant,
 quod dicitur, Dis. 57. in Thucyd. n. 12. 13.
 Gallorum ferocietas Romanos ferociores effecit,
 Dis. 8. in Liv. n. 2.
 Gallorum philosophi fuerunt Semnothei, Dis.
 14. in Cic. n. 6.
 Gallos Gallinaceos sacrificari posse existima-
 vit Pythagoras, Dis. 22. in Anthol. n. 5.
 Gallos, qui Romanos in Capitolio obsederant,
 quom Romani delevisent, toti Italie imminu-
 re cepissent, Dis. 86. in Anthol. o. 3.
 Gallos esse Hyperboreos Horætidæ Footicus
 tradit, Dis. 3. in Thucyd. n. 5.
 Gallos Cæsar simulato metu adduxit, ut castra
 Romana invaderent, & eos deinde oppressit,
 Dis. 6. in Thucyd. n. 13.
 Gallos Athenienses ad Thermopylas superant
 Dis. 27. in Thucyd. n. 15.
 Gallos Romani presserunt, antequam istros su-
 bigerent, Dis. 44. in Thucyd. n. 3.
 Gallos duos, & duos Græcos vestalibus vivas de-
 foderunt corruptis tribus Vestalibus, Dis.
 53. in Thucyd. n. 20.
 Gallos deleverunt Franci, & Galliam a se de-
 nominarunt, Dis. 17. in Virg. n. 2. *Vide. Galli.*
 Gallos & Capitolio depulsi Manlios, & e Capi-
 tolio deieci sunt, Dis. 12. in Liv. n. 8.
 Gallos expulsos Romæ, & petentes sibi mitti
 Virgines, & Mæronas, ut ex agro excede-
 rent, quomodo ancillarum ope Romani in-
 ternecione deleverint, Dis. 30. in Liv. n. 48.
 Gallum immolabant Imperatores Lacedæmo-
 nij bellum viribus conficientes, bovem verò
 vincentes prudentia, Dis. 28. in Anthol. n. 3.
 Dis. 24. in Liv. n. 10.
 Gallum gallinaceum, viperam, & similes cum
 parriedis Romani in mare projiciebant, Dis.
 12. in Eurip. n. 8. Dis. 84. in Cic. n. 7.
 Gallus Gallinaceus ad amavit famulum Regis Ni-
 comedis, Dis. 22. in Anthol. n. 2.
 Gallus Sulpicius defectionem Luos prædixit
 militibus, & eius causam docuit, Dis. 10. in
 Thucyd. n. 10.
 Gallus Cæsar occisus est a Constantio Imperato-
 re, qui tunc se æternam prædixit, Dis. 41.
 in Thucyd. n. 6. Dis. 43. in Thucyd. oum. 1.
 Dis. 1. in Liv. n. 5.
 Gallus duos tantum milites amisit, quom decem
 millia Arabum cecidisset, & universam Ara-
 biam paucis mœsibus subegisset, nisi per-
 sidi Sylai Regis Nabazarum legati impeditus
 fuisset, Dis. 21. in Virg. n. 10.
 Gallus Afinius diserebat in Senato auctu impe-
 rij privatas opes augeri, Dis. 3. in Liv. n. 2.
 Gammari, ova, lens, & liba in cenâ novendiali,
 apponebantur mortuis Dis. 31. in Anthol. o. 5.
 Ganymede rapto Hebe munus amisit, Dis. 28.
 in Virg. n. 6.
 Ganymedem rapit Tantalus Iuppiter dictus,
 Dis. 68. in Anthol. n. 1.
 Ganymedes ab aquilâ raptus dicitur, quis fortè
 fuit navis, quæ aquila vocaretur, Dis. 27.
 in Anthol. n. 6. Dis. 12. in Eurip. n. 16. vel
 quia raptus fuerit a legione, cui aquila si-
 gnum esset, Dis. 26. in Anthol. n. 7. Dis. 27.
 in Virg. n. 7. Ga-

- Ganymedes quum a Taetilo raperetur ob pulchritudinem, & a suis defenderetur, discerpens est, Disf. 41. in Anthol. n. 7.
- Ganymedis fabula, & quid ea significet, Disf. 27. in Virg. n. 7.
- Garamantes convivia promiscua permittebant, Disf. 30. in Thucyd. n. 3.
- Garrulus appellatur est a Lacedaemonijs legatus, qui arculam inanem esse ostendit, & farinam decesse dixit, Disf. 79. in Cic. n. 6.
- Gasterochiras appellatus Cyclops dixit Strabo, quia mano sua victum quareret, Disf. 34. in Thucyd. o. 9.
- Gaudia mentis felicitatem Deorum pariunt, Disf. 27. in Virg. n. 7.
- Gaudia in se ipsis habent Dij, non extrinsecos petita, Disf. 47. in Anthol. n. 8.
- Gaudio an dicatur Charon, Disf. 82. in Anthol. n. 4. 5.
- Gaudio magis natalis est homini fletus, Disf. 30. in Thucyd. n. 7. 8. Disf. 26. in Eurip. n. 2. 3.
- Gaudio interierunt Sophocles, Philippi, comœdiarum Scriptor Chilon, Dionysius, Diagoras, Disf. 15. in Thucyd. n. 3. Disf. 12. in Virg. n. 7.
- Gaudium parere debet mortis memoria, Disf. 12. in Anthol. n. 2. Disf. 33. in Anthol. oom. 4. *Vide. Latitia.*
- Gegania una ex quatuor Vestalibus, quæ Numi caput sunt, Disf. 31. in Liv. n. 15.
- Gelan condiderunt Antiphemus, & Entimus; Disf. 54. in Thucyd. n. 2. 30. appellata est Gelone a risu, qui excidit Antiphemo, dum Pytham de urbe condendâ interrogavit, Disf. 54. in Thucyd. n. 2.
- Gelon trecenta millia Pœnorum occidit, Disf. 21. in Virg. n. 12.
- Geminis astrologi Mercurio dedicaverunt, Disf. 30. in Liv. o. 36.
- Geminus quare lævus diceretur, Disf. 30. in Liv. num. 59.
- Gemma carens anulus ferreus, quem accipiebat Sponsa, vocabatur Pronubus, Disf. 31. in Thucyd. n. 7.
- Gemmae ne vilescerent, Tiberius e medio sustulit eam, qui vitrum ductile confecit, Disf. 84. in Cic. n. 5.
- Gemmae cum cadavere rogo iniiciebantur, Disf. 23. in Thucyd. n. 5.
- Gemmae ex aquâ constant, Disf. 30. in Anthol. n. 9.
- Gemmae prohibita sunt a Lycurgo, Disf. 54. in Anthol. n. 4.
- Gemmarum pretiosissimam Polyocrates de consilio Amasis sponte proiecit in mare, ne aliud gravius pareretur ob nimiam felicitatem, Disf. 18. in Eurip. n. 7.
- Gemmarum quantitatem, quam in Cella Iovis capitolini collocavit Augustus, Disf. 2. in Liv. n. 7.
- Gemenato corru triumphavit Pompeius, Disf. 28. in Liv. n. 6.
- Gemmatos calceos an primus Diocletianus genuerit, Disf. 22. in Liv. o. 25. 26.
- Gemmis ornabantur laquearia praefectum templorum, Disf. 2. in Liv. n. 13. 15.
- Gemmis & auro, ~~omnes~~ Zoroastres Aurelianus duxit in triumpho, Disf. 28. in Liv. n. 18. 19. Disf. 28. in Liv. n. 6.
- Gemmis duabus effigiem suam alicuius luforium tulit in triumpho Pompeius, Disf. 26. in Liv. n. 4.
- Gemmis ornata erat corona triumphantis, Disf. 28. in Liv. n. 4.
- Gemmis ornabantur calceos femine, Disf. 24. in Cic. n. 4. Caius Imperator, Heliogabalus, & Diocletianus, Disf. 24. in Cic. n. 4.
- Genas feminis tangebant supplices, Disf. 26. in Thucyd. n. 3. Disf. 22. in Eurip. o. 4.
- Genas inflari videns Mincerva tibias, quas invenerat, abiectâ deformitatem oris timens, Disf. 61. in Anthol. n. 2. Disf. 63. in Anthol. n. 4. Disf. 30. in Liv. n. 47.
- Genera certaminum, quæ committerentur in ludis olympicis, Disf. 2. in Anthol. n. 7.
- Genera tria saltationum Tragica, Comica, & Satyrica, Disf. 16. in Anthol. n. 7.
- Genera tria conviviorum, Disf. 44. in Anth. n. 3.
- Genera omnia terræmotum, Disf. 48. in Thucyd. n. 23.
- Genera septem Deorum, Disf. 18. in Eurip. n. 4.
- Genera multa Geniorum sunt, Disf. 17. in Liv. n. 5.
- Genera omnia tibiarum, Disf. 59. in Anthol. n. 8. Disf. 60. in Anthol. n. 3. & seqq.
- Genera quatuor feriarum, Disf. 30. in Liv. n. 19.
- Genera diversis annorū, Disf. 30. in Liv. n. 70. & seqq.
- Genera tria Philosophorum, Dogmatici, Academici, Sceptici, Disf. 57. in Cic. n. 7.
- Genera multa argumentorum a Chrysippo, & Stoicis inventa, Disf. 60. in Cic. n. 2. 3.
- Genera tria philosophia, scilicet logica, Italica, Eleatica, Disf. 67. in Cic. n. 3.
- Generandi facultas est Venus, Disf. 20. in Anthol. n. 6. Disf. 55. in Anthol. n. 6. Disf. 72. in Anthol. n. 9. in humore conficitur, Disf. 20. in Anthol. n. 6.
- Generandi cupiditatem habere mentes illas, quæ a Deo desciverunt, aliqui existimant, Disf. 17. in Liv. o. 6.
- Generationis infans est animis cupiditas, Disf. 12. in Anthol. o. 4.
- Generandi præter est Bacchas, Disf. 48. in Anthol. n. 4. & seqq.
- Generis propinquitus æmulationem parit, Disf. 49. in Anthol. n. 2.
- Genialis locus dicebatur thorus nuptialis, Disf. 30. in Thucyd. n. 13.
- Genij adoptabantur a Viris, Disf. 30. in Thucyd. n. 13.
- Genij erant Dij custodias causâ attributi, Disf. 23. in Virg. n. 1. Disf. 35. in Virg. num. 3. Disf. 36. in Virg. n. 1.
- Genij quid essent, Disf. 35. in Virg. n. 3. & seqq.
- Genij aliquorum populorum patroni, Disf. 36. in Virg. n. 1.
- Genij quot annos vivere dicantur, Disf. 36. in Virg. o. 1.
- Genij corpus habent, sed non aspersibile, nisi quum ipsi volunt, Disf. 17. in Liv. o. 5. Disf. 35. in Virg. n. 4.
- Genij appellantur eodem nomine, ac Dij, quibus famulantur, Disf. 17. in Liv. o. 8. Disf. 36. in Virg. n. 6.

Genij an eum feminis miscerentur, Dis. 17. in Liv. n. 5. 7. 8. Dis. 84. in Cie. n. 5. Dis. 106. in Virg. n. 6.
 Genijs malis tribuitur Occidens, bonis Oriens ab Aegyptijs, Dis. 7. in Eurip. n. 11.
 Genio sacra facientes Veteres honorabant diem natalem, Dis. 42. in Anthol. n. 1.
 Genio omnes indolgebant Saturnalibus, Dis. 30. in Liv. n. 51.
 Geniorum multa genera, Dis. 17. in Liv. n. 5.
 Geniorū triginta milia terris oberrant iuxta Hesiodum, Dis. 19. in Anthol. n. 8. Dis. 17. in Liv. n. 8.
 Genios cum seminis misceri admittunt etiam aliqui Christiani Patres, Dis. 36. in Virg. n. 6.
 Genios intel ligit Plautus, quum vocat Deos medioximos, Dis. 23. in Anthol. n. 8. Dis. 17. in Liv. n. 7.
 Genius multis praesid semper fuit, Dis. 17. in Liv. n. 10.
 Genius locorum draconis specie exprimebatur, & placabatur, quum bellum inferrebat, Dis. 24. in Virg. n. 4. 5. 6.
 Genitalis Caeli in mare proiecta Venerem procreant, Dis. 19. in Anthol. n. 3. & quid hoc significet, Dis. 20. in Anthol. n. 1. 8.
 Genitalia velabant Romani in ludis certantes, Dis. 15. in Thucyd. n. 10.
 Genialibus erectis Bacchus Acedest in mitem redidit; ex eorum sanguine natum esse malum panicum com pomis, quorum unum quum Sangari fluminis filia in sinu teneret, concepit; puerū tradiderunt, Dis. 31. in Virg. n. 5.
 Genitalium Atyos e sanguine nata est viola, Dis. 32. in Virg. n. 5.
 Genitoris Apollinis ars erat in Delo, ad quam nulla victima immolabatur; ideo eum veneratus est Pythagoras, Dis. 12. in Anthol. num. 5. Dis. 40. in Thucyd. n. 3. Dis. 41. in Virg. n. 16.
 Genius serpentis contobita dicitur Scipio, & Alexander Magnus, Dis. 18. in Liv. n. 10. Dis. 84. in Cie. n. 5.
 Gens Getarum *draduatiz* *zortas* appellata, eo quod animos immortales putaverit, Dis. 2. in Anthol. n. 3.
 Gentes quae vetustissimae haberentur, Dis. 4. in Thucyd. n. 8. 9.
 Gentes quae Aurochithones haberentur, Dis. 4. in Thucyd. n. 7. 8. 10.
 Gentes multae Medicis caruerunt, Dis. 81. in Cie. n. 6.
 Gentes, quae pro servis habebantur, Dis. 20. in Thucyd. n. 1. 2.
 Gentes viginti duo linguarum diversae comprehenderant imperio Michridatis, Dis. 9. in Liv. n. 13.
 Genti Cornelie quum funus duceretur, promebatur imago Scipionis existens in cella Iovis, Dis. 20. in Eurip. n. 9. Dis. 29. in Liv. n. 11.
 Gentibus quum plurimus Reges dederunt Romanis, Dis. 22. in Virg. n. 4.
 Genti alicuius auctores plerumque tanquam Dij colebantur, Dis. 24. in Virg. n. 5.
 Genti cognomine aliquem appellare maior est honor, Dis. 88. in Cie. n. 1.
 Gentium Illyriorum Regē intra quindecim dies Octavianus regno deturbavit, Dis. 49. in Thuc. n. 5.
 Gentium multarum viatores qui fuerint, Dis. 46. in Liv. n. 4.
 Gentium Dij nihil aliud erant, quā partes

Mundi, & elementa, Dis. 25. in Virg. n. 2.
 Gentium omnium vitij referta erat Roma, & delicijs, Dis. 2. in Liv. n. 2. 3.
 Gentium Regem Illyriorum duxit in triumpho Anicius, Dis. 25. in Liv. n. 18.
 Gens tangebant supplices, Dis. 26. in Thucyd. n. 6. Dis. 22. in Eurip. n. 7.
 Genus pro genere interdum accipiunt poëtae, Dis. 74. in Anthol. n. 7.
 Geographiam parum callebant Antiqui, Dis. 3. in Thucyd. n. 2. & seqq.
 Geographiam ignorasse Eretosthenes, & Plinius quodammodo dici possent, Dis. 71. in Cie. n. 5.
 Geomantes dicebantur, qui terrā vaticinabantur, Dis. 42. in Thucyd. n. 8.
 Geometria non est antiquissima, Dis. 8. in Cie. n. 3.
 Geometria utilis est oratori, Dis. 62. in Cie. n. 6.
 Geometriae expectas ab Academia repellebat Plato, Dis. 44. in Cie. n. 6.
 Geometriae Aegyptij invenerunt, Dis. 9. in Thucyd. n. 4. Dis. 5. in Cie. n. 4. Dis. 14. in Cie. n. 7. Dis. 15. in Cie. n. 4.
 Geometria invenit Mercurius, Dis. 46. in Thucyd. n. 4.
 Geometriae Moridis inventum perfecit Pythagoras, Dis. 43. in Cie. n. 3.
 Geometricas formas describens Archimedes occisus est, Dis. 92. in Cie. n. 1.
 Geometricum problema invenientem Pythagoram hecatomben, vel bovem immolasse verisimile non est, Dis. 22. in Anthol. n. 4.
 Georgica Nicandri imitatus est Virgilius, Dis. 75. in Cie. n. 3.
 Gepidae populi, qui invaserunt Italiam, Dis. 36. in Thucyd. n. 9. Dis. 4. in Liv. n. 7.
 Germani solent poculis pugnare, Dis. 44. in Anthol. n. 11.
 Germani porcionem ex hordeo, & alijs herbis conficiebant, Dis. 46. in Anthol. n. 8.
 Germani ludem colebant, quia fruges reperie, Dis. 46. in Anthol. n. 8.
 Germani nullum negotium gerebant inertes, Dis. 49. in Anthol. n. 7.
 Germani in nuptijs boves, equum, & rema sibi invicem mittebant, Dis. 28. in Thucyd. n. 9.
 Germani veteres ab omni doctrina, & humanitate abhorrebant, Dis. 7. in Liv. n. 7.
 Germani Mannam, & Tuistonem terrā editos Deos suos auctores praedicabant, Dis. 12. in Liv. n. 2. Dis. 13. in Liv. n. 2.
 Germani Deos cohibere pariebant nefas putabant, ideolucos, & nemora illis dicabant, Dis. 19. in Liv. n. 6.
 Germani Velledam Virginem tanquam divinam coluerunt, & futurorum praesentiam credebat, Dis. 35. in Liv. n. 1.
 Germani respicerunt Alexandro se solum timere, ne Coetum suis capicibus illaberetur, Dis. 85. in Anthol. n. 3.
 Germani praedones navigabant in arboribus cavatis, Dis. 76. in Anth. n. 4. *Vide, Germanorum.*
 Germania an universa in ditionem Romanorum venerit, Dis. 9. in Liv. n. 15.
 Germania quare semper ab ipsam populis habitata sit, Dis. 35. in Thucyd. n. 2.
 Germania redacta fuisset in provinciam ab An-

- roino Philosopho, nisi morte preventus fuisset, Dis. 83. in Anthol. n. 7.
- Germania ex horrida evasit colta, Dis. 7. in Liv. o. 8.
- Germaniei mortem quum Tiberius vindicasset, aram olitioni censuit Caeina Severus, Dis. 24. in Anthol. n. 8.
- Germanici liberos in sinu tenens Augustus populum exemplo Iuvenis ad suscipiendos liberos hortatus est, Dis. 25. in Anthol. n. 7.
- Germanici nomen saluari earmici insertum est, Dis. 22. in Thucyd. n. 2.
- Germani funus ut presequeretur Drusus, quum urbem esset ingressus, exivit, & auspicia cepit, ut ovans introiret, Dis. 25. in Liv. num. 15.
- Germanico aureum clypeum censi prohibuit Tiberius, Dis. 13. in Cic. n. 3.
- Germanicum Domitianus nuncupari iussit Septembrem, Dis. 29. in Anthol. n. 4. Dis. 30. in Liv. n. 67.
- Germanicum reprehendit Tiberius, quod militibus suprema solvisset, Dis. 31. in Anthol. n. 8.
- Germanicum in senatu cur secosaverit Tiberius, quod in Aegyptum profectus esset, Dis. 43. in Thucyd. n. 7.
- Germanicum etiam hostes dilexerunt, Dis. 23. in Eurip. n. 4.
- Germanicus invidia Tiberij missus est ad componendum statum Orientis, & Pisonem inimicum suum tempestate laborantem servavit, cuius ministerio postea veneno sublatus est, Dis. 29. in Anthol. n. 2.
- Germanicus eloquentia plurimum praestitit, Dis. 29. in Anthol. n. 3.
- Germanicus poetica etiam facultate claruit, Dis. 29. in Anthol. n. 3.
- Germanicus Arati Interpres, Dis. 20. in Anthol. n. 3. Dis. 65. in Anthol. n. 11. Dis. 72. in Cic. n. 1.
- Germanicus quum esset filius Drusi iussu Augusti a Tiberio adoptatus est, Dis. 29. in Anthol. o. 2.
- Germanicus quam partem Germaniae domuerit, Dis. 9. in Liv. n. 15.
- Germanicos dolo Tiberij Caesaris interemptus est, Dis. 83. in Anthol. o. 7. eius virtus, Dis. 85. in Anthol. o. 7. 8.
- Germanicus est appellatus Domitianus, quum de Catis triumphasset, Dis. 29. in Anthol. n. 4. Dis. 85. in Anthol. num. 7. Dis. 30. in Liv. oom. 67.
- Germanorum virtutis quae opinio esset apud Romanos, Dis. 85. in Anthol. n. 2.
- Germanorum multitudo, Dis. 85. in Anthol. num. 5.
- Germanorum trecenta millia cecidit Iulius Caesar, Dis. 85. in Anthol. n. 7. Dis. 26. in Liv. nom. 1.
- Germanos esse Aborigines Tacitus putat, Dis. 4. in Thucyd. n. 10. Dis. 35. in Thucyd. n. 2.
- Germanos inclusos emisit Caesar, & fugientes crucidavit, Dis. 6. in Thucyd. n. 22.
- Germanos vino, epulisque dedit Cornelius
- Tacitus tradit, Dis. 7. in Liv. n. 4. *Vide Germani.*
- Gerbi scythica gens quos cum Rege defuncto sepelirent, Dis. 23. in Thucyd. n. 5.
- Gerundium ante condendam, & ante demandum quid significet, Dis. 11. in Liv. n. 7.
- Gerusia curia una ex iis in quibus Senatus habebatur, Dis. 29. in Cic. n. 14.
- Geryon quasi quidam habius est Clitomachus in philosophia, Dis. 64. in Cic. n. 3.
- Geryon an interemptus sit ab Hercule Thebanus, Dis. 7. in Anthol. n. 8.
- Geryonis boves abigentem Heruleum occidit Livius, Dis. 39. in Thucyd. n. 3.
- Gestationes quid essent, quas inter corporis exercitationes medici collocant, Dis. 22. in Cic. n. 3.
- Gestiones probabat Aesclepiades medicus, Dis. 66. in Cic. n. 4.
- Gestu cives significabant, quae vellent, quum a Hierone loqui prohiberentur, Dis. 17. in Anthol. n. 2.
- Gestu Roscius cum Cicerone contendit, varietate maiore exprimebat eandem sententiam, an Cicero verba, Dis. 17. in Anthol. n. 6. Dis. 90. in Cic. n. 3.
- Gestum agere coram Roscio stultum putabatur, Dis. 74. in Cic. n. 2.
- Gestum componebant Oratores artificio comendatum, Dis. 87. in Cic. n. 4.
- Gestum a Roscio Ciceronem d. discisse verissimile est, Dis. 87. in Cic. n. 5.
- Gestum ars, quae format, Chironomia appellatur, Dis. 17. in Anthol. o. 5. Dis. 87. in Cic. n. 5.
- Gestus ridiculos quidam in triumphis agebat, & quare, Dis. 28. in Liv. n. 14.
- Getae stolidi sunt, Dis. 7. in Liv. n. 4.
- Getae maxime dilectam uxorem defuncto immolabant, Dis. 23. Thucyd. n. 5.
- Getae Zamolxem tanquam Deum coluerunt, qui Servus Pythagorae fuerat, & ab eo libertate donatus, Dis. 24. in Virg. n. 2.
- Getarum gens *Araxmariorum* appellata, quod animas esse immortales putaverit, Dis. 2. in Anthol. n. 3.
- Getarum philosophi dicebantur *Araxmariorum*, Dis. 14. in Cic. n. 6.
- Gerulii Epigrammata in Anthologia, Dis. 66. in Anthol. o. 2.
- Gigante Caeufo occiso Mars in Thraciam pervenit, Dis. 9. in Anthol. n. 8.
- Giganteum Pallantem Minerva interfecit, Dis. 44. in Anthol. n. 4.
- Gigantes an sint iidem, ac Titans, Dis. 25. in Eurip. n. 7.
- Gigantes contra Heracles adiuvit Iovem, & quid hoc significet, Dis. 8. in Anthol. n. 6.
- Gigantes appellantur, qui magnitudine corporis exsuperant, Dis. 21. in Anthol. n. 7.
- Gigantes semper horrere Iuppiter fingitur, Dis. 11. in Anthol. n. 7.
- Gigantes domuit Bacchus, & Osiris, Dis. 46. in Anthol. n. 8.
- Gigantes oppressit Iuppiter, Dis. 67. in Anthol. n. 5.

- Gigantes procreatos a mentibus, quæ a Deo de-
sciverunt, quidam putarunt, Dis. 17. in
Liv. n. 6.
- Gigantibus Bellum Intiale Minerva, Dis. 25. in
Eurip. n. 6.
- Gigantibus Albione, & Bargonie pugnas
Hercules imbrem lapidum impetra vit, Dis.
48. in Thucyd. n. 32.
- Gigas Pallas, & Sryx procrearunt Scyllam,
Vum, Invidiam, Potestatem, Victoriam, Fon-
tes, & Lacus, Dis. 83. in Anthol. n. 10.
- Gigas Pyripous, Dis. 7. in Anthol. n. 8.
- Gingrem Phœnices appellabant Adonem, Dis.
60. in Anthol. n. 6.
- Gingrina tibi Phœnicum, Dis. 60. in Anthol. n. 6.
- Gingrire dicuntur aseres, Dis. 60. in Anthol.
nom. 6.
- Gisonem, & alios sexcentos membratim lace-
ratos trucidare perussit milites mercenari-
os Spœdus, & Matho Dis. 51. in Thuc. n. 9.
- Glacie concretum flumen antequam transetur Vul-
pes, quare aures admoveat Dis. 5. in Cic. n. 3.
- Gladistores etiam committebantur in convivij,
Dis. 7. in Liv. n. 23.
- Gladistores dari prohibuit Constantinus, Dis.
10. in Anthol. n. 11.
- Gladistores etiam pugiles dicuntur, Dis. 12. in
Anthol. n. 1.
- Gladistores, qui non timide ferrum logulo re-
cipiebant, facile misericordiam consequen-
bantur; secus qui mortem reformidabant, Dis.
23. in Eurip. n. 7.
- Gladistores non dabantur primo die Quinquas-
trum, sed solum reliquis quatuor diebus,
Dis. 30. in Liv. n. 38.
- Gladistores quare decertarent Saturnalibus,
Dis. 30. in Liv. n. 52.
- Gladistores dare biennium, quo quis periturus
erat evagistratus, aut perituras, nemini li-
cebat Ciceronis lege, Dis. 89. in Cic. n. 4.
- Gladistorias conditiones sibi eligebat Faustina
uxor Antonini Philosophi, Dis. 15. in An-
thol. n. 11.
- Gladistores congressuantes se ediderunt qui-
dam elephantis, Dis. 39. in Cic. n. 5.
- Gladistorum usus in superbiis reprehenditur,
Dis. 17. in Eurip. n. 9.
- Gladistorem spectacula immane, & flagitio-
sum, Dis. 10. in Anthol. n. 9.
- Gladistorum in loco quot vices pugnaverit mir-
abilis regis, Dis. 39. in Liv. n. 68.
- Gladii amœulas crucesque adsternebant occiden-
tes in capite intersecti, Dis. 14. in Eurip. n. 1.
- Gladium, qui hæpe vocabatur, Thraces inve-
nerunt, Dis. 2. in Thucyd. n. 4.
- Glandibus veses desecant homines reperto hor-
deo, Dis. 41. in Virg. n. 11.
- Glandibus refectebantur præci homines, Dis. 31.
in Cic. n. 4.
- Glaphyra excellens Antædas, Dis. 59. in An-
thol. n. 1. Dis. 61. in Anthol. n. 1.
- Glareanus refellitur, Dis. 3. in Thucyd. num. 8.
Dis. 7. in Liv. n. 1. seqq.
- Glareanus Dionysium Hialicamæum graviozem
Livio dicit, Dis. 19. in Thucyd. n. 1.
- Glaucæ Citharistria a cane adamata fuit, Dis.
12. in Cic. n. 6.
- Glaucæ sacros quando existerant, Dis. 12. in
Liv. n. 7.
- Glaucippus pater Hyperidis, & filios eiusdem
Glaucippus orationes conscripsit, Dis. 76.
in Cic. n. 5.
- Glaucus cum Diomede ob hospitium detestavit
certamen, Dis. 12. in Eurip. n. 3.
- Glaucus victor sacri certaminis epulum dabat,
& Simoside agresso conclave corruit, & ca-
daveri Simosides locorum memoriâ cogno-
vit, Dis. 87. in Cic. n. 5.
- Gleba ne extra fuleum caderet, cavebatur in
condendis arbutis, Dis. 23. in Liv. n. 6.
- Gleba interfecta sese occultare pullos docent
perdices, ut accepes fallant, Dis. 38. in
Cic. n. 6.
- Glebam ignitam Solem esse Anaxagoras existi-
mavit, Dis. 11. in Anthol. n. 4. Dis. 2. in Eu-
rip. n. 6. Dis. 3. in Eurip. n. 6.
- Glebam eandem simillimam albo lapidi, ex
quo sortes constabant, quibus Posteri Her-
culis diviserunt Peloponsum, immisit Cre-
sphontes, ut sibi Mellina contingeret, Dis.
49. in Anthol. n. 1.
- Globis coelestibus sigulis præest Bæchus, Dis.
47. in Anthol. n. 8.
- Globo quare insidat fortuna, Dis. 81. in An-
thol. n. 3.
- Globosam Terræ figuram exprimebant templa
Vestæ rotunda, Dis. 31. in Liv. n. 29.
- Globum abiectis fortunam, quem ad Romanos
pervenit, dicit Plutarchus, Dis. 86. in An-
thol. n. 5.
- Globus consecratus erat Fortunæ, & Nemæi,
Dis. 46. in Thucyd. n. 2.
- Gloria contemnenda est, Dis. 33. in Anth. n. 6.
- Gloria rerum gestarum quos perdiderit, Dis.
41. in Anthol. n. 8.
- Gloria quærens fuerit viduorum in Sacris cert-
aminibus, Dis. 2. in Anthol. n. 4. Dis. 15. in
Thucyd. n. 3.
- Gloria Miltiadis ex trophæo Marathonio exci-
tabat Themistoclem a somno, Dis. 56. in
Thucyd. n. 5.
- Gloria immortalis quoqueque æquificio compa-
rari potest, Dis. 90. in Cic. n. 1.
- Gloria comparanda facili ratio erat in celer-
britate Olympici, Dis. 2. in Anthol. n. 11.
- Gloriæ sus prope, æmulum Pompeium libenter
carpit Cæsar, Dis. 17. in Thucyd. n. 2.
- Gloriam in inventure parum qui amiserit in se-
nectute, Dis. 64. in Anthol. n. 5.
- Gloriam omnium nationum Græci sibi facillè
vindictabant, Dis. 75. in Anthol. n. 3.
- Gloriam, quam meruerunt aliqui viri, assequi
non fuit, Dis. 76. in Cic. n. 1.
- Glossis manuscriptis Isidori sacetus idem ponitur,
et eloquens, Dis. 27. in Cic. n. 5.
- Glycerus flores necando, certabat cum Pausa
pingente flores, Dis. 35. in Anthol. n. 1.
- Guthena meretricis facientissima, Dis. 27. in
Cic. n. 7.
- Gundem Venerem, Praxitelis quidam inces-
sit,

- vit, *Disf.* 22. in *Cic.* n. 6.
 Gnostici putaverunt non Deum, sed animam fabricasse mundum, *Disf.* 19. in *Thucyd.* n. 2.
 Golgos oppidum Cypri Veneri sacrum, *Disf.* 55. in *Anthol.* n. 2.
 Gonatas appellatus est Antigonus, qui Demetrio Poliorcete successit, *Disf.* 72. in *Cic.* n. 6.
 Gordianus Imperator quom triumphatus esset, occisus est a Philippo, *Disf.* 24. in *Anthol.* num. 4.
 Gordianus senior primus togam pictam, & tunicam palmatam habuit, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 10.
 Gordianus elephantis triumphare cogitabat, sed morte impeditus est, *Disf.* 28. in *Liv.* n. 3.
 Gordius in exilium eiecit Adrastum filium, quom fratrem sortitus occidisset, qui a Cræso expiatus est, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 23.
 Gorgas idem *terribilis* dicitur Iuno, *Disf.* 16. in *Virg.* n. 1.
 Gorgias Leonæus non fuit orator, sed eloquentiz Doctör, *Disf.* 9. *Cic.* n. 8.
 Gorgias Leontinus statum ex auro dono Delphos misit, *Disf.* 10. in *Cic.* n. 4.
 Gorgias Leontinus primus de quacumque re proposita ausus est disceptare ex tempore, *Disf.* 28. in *Cic.* n. 3.
 Gorgunem Medum interfecit Perseus, cuius capite prolato hostes in lapides convertebat, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 3.
 Gortynen præterlabitur flumen, quod Lethe dicitur, *Disf.* 83. in *Anthol.* n. 18.
 Gothi ducti sunt in triumpho ab Aureliano, *Disf.* 25. in *Liv.* n. 19.
 Gracchi seditionem concitavit Livius Drusus, & querebatur ne quidem puero sibi ferias contigisse, *Disf.* 1. in *Cic.* n. 2. in eis non multum sanguinis effusus, *Disf.* 2. in *Cic.* n. 7.
 Gracchi, & Apuleii in seditionibus L. Marcii Philippo Consuli oppositi sunt M. Livius Drusus, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 8.
 Gracchi licet nimis perversi, boni civis officio non defuerunt, *Disf.* 35. in *Cic.* n. 2. 3.
 Graccho neminem pleniorum, nec uberiorum in dicendo Cicero existimat, *Disf.* 51. in *Cic.* num. 3.
 Gracchorum potentia, *Disf.* 22. in *Cic.* n. 6.
 Gracchus lege sacræ statui de ætate militum, *Disf.* 11. in *Eurip.* n. 16.
 Graculus formosum adolescentem adinvenit, *Disf.* 22. in *Cic.* n. 6.
 Gradibus ad thorum napleslem ascendebatur, *Disf.* 30. in *Thucyd.* n. 13. *Vide. Gradi.*
 Gradivi simulacrum hastam habebat, *Disf.* 27. in *Virg.* n. 6.
 Grada pressio ut hostes expectarent, quare Pompeius milibz præcepit, *Disf.* 57. in *Thucyd.* n. 2.
 Gradus quot longitudinis obtineat Serræ urbs, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 14.
 Gradus, per quos homines incitabantur, *Disf.* 39. in *Anthol.* n. 12. *Vide. Gradibz.*
 Græca Urbs dicitur Roma, Neapolis, & aliz, *Disf.* 8. in *Thucyd.* n. 5.
 Græca linguæ expertem Ciceroem aliqui intemerito existimant, *Disf.* 71. in *Cic.* n. 2.
 Græcam quamlibet rem publicam potentia superabant Carthaginenses, *Disf.* 44. in *Thucyd.*
 Græcarum litterarum studiosus fuit Paris, *Disf.* 29. in *Anthol.* n. 4. *Disf.* 27. in *Virg.* n. 6.
 Græcarum litterarum ductus didicit elephas, *Disf.* 39. in *Cic.* n. 5.
 Græcas mulieres doas, & daos Gallos sub terrâ defoderunt Romani tribus Vestalibus corruptis, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 20.
 Græcas comedius conscripsit Germanicus, *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 3.
 Græcas litteras didicit senex Cato maior, postquam egregius imperator exstitit, *Disf.* 2. in *Cic.* n. 6. *Disf.* 64. in *Cic.* n. 2.
 Græci duces post expeditionem troianam perierant, aut exularent, *Disf.* 16. in *Eurip.* n. 19.
 Græci habentes ætatem militie dicunt, *Disf.* 11. in *Eurip.* n. 15.
 Græci devictis Persis Nemeum effinxerunt e maremore, quod illi, ut trophæum statuerent, ætulerant, *Disf.* 18. in *Eurip.* n. 12.
 Græci veteres non multum a Barbaris differabant, carebant litteris, & universam sapientiam a Barbaris acciperant, *Disf.* 9. in *Thucyd.* n. 2. *Disf.* 17. in *Eurip.* n. 1. *Disf.* 13. in *Cic.* n. 6. *Disf.* 14. in *Cic.* n. 2. & seqq. sed quia eloquentia præstiterant, ideo inventores omnium habentur, *Disf.* 9. in *Thucyd.* num. 8.
 Græci immolabant homines, *Disf.* 27. in *Eurip.* num. 4.
 Græci minora præmia virtutis tribuerunt, quàm Romani, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 11.
 Græci quæ præmia tribuerint diversis ducibus, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 12.
 Græci plus honoraverunt milites, quàm duces, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 13.
 Græci Tyrannorum interfectoribus plurimos honores tribuerunt, & doctissimis viris, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 14.
 Græci fuerunt ingrati, & aliquotum inhumani, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 15.
 Græci reprehendendi sunt, quod tantum fugium in tædis adhibuerint, *Disf.* 2. in *Anthol.* num. 16.
 Græci reprehendendi sunt, quod castibus uterentur, *Disf.* 12. in *Anthol.* n. 2.
 Græci sedunt idem principum ætate, & hiemis, ac Latini, non autem veris, *Disf.* 65. in *Anthol.* n. 5.
 Græci eandem syllabam, & longam, & brevem frequenter faciunt, *Disf.* 56. in *Anthol.* n. 12.
 Græci Keræ profligato sibi Athenienses præsecorunt, qui illos tributum pendere quotannis imperarunt, quod in Insula Delo depositum, deinde ad bellum Peloponnesiacum usi sunt, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 8.
 Græci largis bibebant, *Disf.* 65. in *Anthol.* num. 20. 21.
 Græci impostores voebantur Christiani, quia pallio uterentur, *Disf.* 84. in *Anthol.* n. 11.
 Græci libenter omnium nationum gloriam sibi vindicant, *Disf.* 55. in *Anthol.* n. 3.
 Græci quom nimis ludicris indolgerent, a Macedonibus devicti sunt, *Disf.* 9. in *Anthol.* n. 10.
Disf. 6. in *Anthol.* n. 18. Gra-

- Graeci non inhonestam falsationem existimabant, Disf. 18. in Anthol. n. 6.
 Graeci quomodo Themistoclis consilio Persas deviciot, Disf. 30. in Anthol. n. 4. 5.
 Graeci numerabant annos a victoriis in Olympicis ludis, Disf. 2. in Anthol. n. 1. Disf. 23. in Liv. n. 4.
 Graeci in suas laudes effusissimi, Disf. 7. in Anthol. n. 7. Disf. 35. in Thucyd. n. 2.
 Graeci solidos appellabant pisces, Disf. 19. in Anthol. n. 5.
 Graeci otio dediti erant, Disf. 28. in Anth. n. 6.
 Graeci barbam radere ceperunt Alexandri aetate; antea tondebant, Disf. 42. in Anthol. n. 7.
 Graeci potius quare Meropes appellent domine, Disf. 44. in Anthol. n. 6. & Disf. 38. in Cic. n. 2.
 Graeci cuiusdam arguunt dictum ad Marcum Antonium, Disf. 45. in Anthol. n. 7.
 Graeci veteres nauicam arma deponebant, Disf. 49. in Anthol. n. 2.
 Graeci alios contemnebant, Disf. 35. in Thuc. n. 3. Disf. 47. in Cic. num. 11.
 Graeci bellum Troianum, & Persicum omnibus alijs anteponebant, Disf. 5. in Thucyd. num. 3. Disf. 37. in Thucyd. num. 12. 13. 15. Disf. 56. in Thucyd. n. 15. Disf. 12. in Eurip. num. 13. 13.
 Graeci Scriptores cur non narraverint res Hebraeorum, Disf. 3. in Thucyd. n. 7.
 Graeci Toxarin, & Anacharfin cur tantopere celebrant, quod in Graciam venerint ad mores Graecorum perdiscendos, Disf. 3. in Thuc. n. 8.
 Graeci saepe peregrinis, & exulibus ob eorum divitiis Regnum derulerunt, Disf. 7. in Thucyd. n. 7.
 Graeci, postquam Alexander Persas vicit, non amplius barbaros Macedones, sed Graecos reputarunt, Disf. 8. in Thucyd. n. 7. Disf. 9. in Thucyd. n. 1.
 Graeci linguam Romanam condiscebant, Disf. 8. in Thucyd. n. 10.
 Graeci an fuerint auctores philosophiae, Disf. 9. in Thucyd. n. 6.
 Graeci sacrificaverunt ventis, ideo ipsi secundi petierunt, adversi Peris, Disf. 24. in Thucyd. num. 4.
 Graeci minoribus premijs affectum ludicrarum, quam graves, Disf. 15. in Thucyd. n. 5.
 Graeci gloriosum pumbant adolefcentulos plurimos amatores habere, Disf. 17. in Thuc. n. 6.
 Graeci in convivijs ad citharam canebant, Disf. 22. in Thucyd. n. 9.
 Graeci in comburent oedavera, Disf. 24. in Thucyd. n. 9.
 Graeci quare ante thalamum alligarent pistillum, & cribum in nuptijs praeferebant, Disf. 29. in Thucyd. n. 8.
 Graeci, & Troiani post eversionem Trois multas urbes coediderunt, Disf. 35. in Thucyd. n. 6.
 Graeci Magnam Graciam tenuerunt, Disf. 36. in Thucyd. n. 7.
 Graeci primas urbes in Sicilia condiderunt Syracusas, & Leontinos, Disf. 36. in Thucyd. n. 14.
 Graeci tentorium Hieronis in Olympicis ludis pene deiecerunt, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.
 Graeci putabant Neptunum esse causam terrae-motuum, Disf. 48. in Thucyd. n. 3.
 Graeci optimo consilio suadebant Dario, ut exercitum divideret, Disf. 52. in Thucyd. n. 5.
 Graeci quindie die frustrabant infantes, Disf. 53. in Thucyd. n. 29.
 Graeci nullam maiorem victoriam ad Salamina contra Xerxem obtinuerunt, Disf. 2. in Eurip. n. 4.
 Graeci quom alioque alienius esse dicunt, significare volunt esse illius flum, Disf. 7. in Eurip. n. 9.
 Graeci litteras docuerunt Romanos, Disf. 2. in Liv. n. 1.
 Graeci reprehendunt Italos propter luxum, Disf. 17. in Liv. n. 3.
 Graeci templa appellarunt *tempia*, & *temia*, Disf. 19. in Liv. n. 4.
 Graeci fuerunt primi coloni Romae, Disf. 21. in Liv. n. 1.
 Graeci insaurare noluerunt Tempia, quae incendit Xerxes, Disf. 19. in Liv. n. 6.
 Graeci annum trecentorum quinquaginta quatuor dierum constituerunt, Disf. 30. in Liv. n. 4. 74. octavo quoque anno nonaginta dies intercalabant, quos in tres menses distribuebant, ideo octavus quisque annus quindecim menses habebat, Disf. 30. in Liv. n. 4.
 Graeci excellentiam, & magnitudinem imparis appellatione significabant, Disf. 30. in Liv. n. 7.
 Graeci primum diem mensis Superis dicebant; secundum Iuferis, Disf. 30. in Liv. n. 14.
 Graeci nomine *Egia* significabant focum, & domum, Disf. 31. in Liv. n. 13.
 Graeci rhetorem vocant, quem Latini oratorem dicunt, Disf. 4. in Cic. n. 1.
 Graeci oratores appellabant *Polyticos*; legem profitemes *Pragmaticos*, Disf. 11. in Cic. n. 5.
 Graeci rationem, & orationem eodem modo appellant, Disf. 16. in Cic. n. 1.
 Graeci pisces *Idiav* dicunt, quia muti sunt, Disf. 39. in Cic. n. 7.
 Graeci, qui summi ludibus Cicetoneis expleverunt, Disf. 47. in Cic. n. 13.
 Graeci vocant *Amphiscips* eos, quibus meridiana umbra modo ad septentrionem, modo ad meridiem cadat, Disf. 70. in Cic. n. 5.
 Graeci sua domus erat miranter, Disf. 35. in Thucyd. n. 2. Disf. 47. in Cic. n. 11.
 Graeci artes ignobiles banulos vocant, Disf. 89. in Cic. n. 1. *Vide Graecis.*
 Graeci *Thesio* appellant, quam Cicero propositum dicit, & quam Caulam dicit, Graeci hypothesein appellant, Disf. 92. in Cic. n. 5.
 Graecia cur ante bellum Troianum non valde opibus abundaret, Disf. 12. in Eurip. n. 14.
 Graecia duos Alcibiades ferre non posse dicebat, Disf. 30. in Eurip. n. 19.
 Graecis natum non esse Bacchum aliqui tradiderunt, Disf. 45. in Anthol. n. 3.
 Graecia dicta est Hellas ab Hellene Deucalionis filio, Disf. 2. in Anthol. n. 2. Disf. 8. in Thucyd. n. 4. 4.

- Græcia antiqua solis Aethiâ continebatur, Disf. 8. in Thucyd. n. 3.
- Græcia Magna dicta est Italix pars a Græcis, Disf. 17. in Liv. n. 1.
- Græcia Magna ob luxum reprehenditur a Græcis, Disf. 17. in Liv. n. 1.
- Græcia attrita fuit bello Peloponnesiaco, nec onquam vires recuperavit, sed in Macedonum potestatem venit, Disf. 9. in Cic. n. 4.
- Græcia in libertate floruit studiis literarum, secus in servitute, Disf. 9. in Liv. n. 4. Disf. 69. in Cic. n. 6.
- Græciæ civitates, quæ præter Athenas, eives præclaros infestatae sunt, Disf. 30. in Eurip. num. 21.
- Græciæ totius gravissimum concilium erant Amphidryones, Disf. 3. in Anthol. n. 3.
- Græciæ principatum Epaminondas Thebæis vindicavit, Disf. 30. in Eurip. n. 3. 21.
- Græciæ principatu quadraginta annis Athenienses potiri sunt post devictos Persas, Disf. 2. in Thucyd. n. 5.
- Græciæ principatum Lacedæmonij licet Agide Rege obtinissent, tamen eum pōniverunt, Disf. 5. in Thucyd. n. 5.
- Græciæ urbs nolla magnitudine cum Syracusis comparari poterat, Disf. 33. in Thucyd. n. 6.
- Græciæ libertatis fundamentum quare a Pindarodictatur Artemisium, Disf. 30. in Anthol. n. 4.
- Græciæ lacum appellavit Athenas oraculum Apollinis, Disf. 27. in Thucyd. n. 6.
- Græciæ rubus non compositus bellum Persis inrolle Agesilam, Disf. 44. in Thucyd. n. 7.
- Græciæ imperium recusant Athenienses Xerxe offerente, ne Græciæ servitutem imponent, Disf. 31. in Thucyd. n. 5.
- Græciæ impetum Leuctricâ clade mille septingentis caelis amiserunt Lacedæmonij, Disf. 11. in Eurip. n. 10.
- Græciæ, quæ Magna vocatur, Respublicas administrabant Pythagorei, Disf. 9. in Cic. n. 12.
- Græciæ aggreſſus Themistocles veneno sibi mortem conscivit, Disf. 13. in Thucyd. n. 3. Disf. 4. in Thucyd. n. 2.
- Græciæ Pericles perturbavit propter amorem Aspasiæ, Disf. 15. in Anthol. n. 22.
- Græciam totondisse comam ad sepulcrum eorum, qui ad Salaminâ ceciderant, dixit Orator, Disf. 27. in Anthol. n. 6.
- Græciam quo exercitu Xerxes invasit, Disf. 30. in Anthol. n. 2.
- Græciam pacavit Alexander, antequam exercitum in Asiam traxerit, Disf. 44. in Thucyd. n. 7.
- Græciam prospera fortuna evertit, adversa exaltavit, Disf. 1. in Liv. n. 5.
- Græciam Romani devictâ Carthagine læssiverunt, Disf. 22. in Virg. n. 2.
- in Græciam nullus Barbarorum præter Antichars in philosophiæ causâ venit, Disf. 14. in Cic. n. 5.
- Græciæ facilis erat introscire, si specimen artis suæ edidissent in Olympijs, Disf. 2. in Anthol. n. 17.
- Græciæ Troiam obſidentibus Palamedes Solis deſectum prædixit, Disf. 10. in Thucyd. n. 3.
- Græciis permittentibus, quod Troiani unam rem tollerent, Aeneas patrem sustulit, Disf. 25. in Thucyd. n. 5. Disf. 14. in Liv. n. 3.
- Græciæ religio erat aliquid fuscipere terrenis, his contingentibus, Disf. 48. in Thucyd. n. 1. & seqq.
- Græciæ originem ducit Roma, Disf. 14. in Liv. n. 1.
- Græciæ Helenus indicavit fore, ut potirentur Troiâ, si raperent Palladium, Disf. 14. in Liv. num. 5.
- cum Græciæ bellum diu gessit Aeneas post cepit Troiam, Disf. 14. in Liv. n. 6. Disf. 6. in Virg. num. 8.
- Græciis servientes omnes Romanos liberavit T. Quintius Flaminius, Disf. 29. in Liv. n. 1.
- Græciis litteris Cadmus attulit, Disf. 14. in Cic. num. 8.
- Græco sermone eloquentiam doceri consuevit Crassus, Disf. 16. in Cic. n. 3.
- Græco, & Latino sermone res Romanas scripsit Postumius Albinus, Disf. 11. in Liv. n. 3.
- Græco sermone res Romanas scripsit Cincius Alimentus, Disf. 11. in Liv. n. 3.
- Græcorum proverbia in aulicos, & citharodos, Disf. 63. in Anthol. n. 1.
- Græcorum vanitas, & levitas Plinio sæpe arguitur, Disf. 5. in Anthol. n. 1. Disf. 8. in Thucyd. n. 7.
- Græcorum Virgines honeste non inererant convivij, secus apud Romanos, & quare, Disf. 65. in Anthol. n. 22.
- Græcorum prophetam Divus Paulus appellat Epimenidem, Disf. 67. in Anthol. n. 1. Disf. 24. in Thucyd. n. 5.
- Græcorum templis quare incendit Xerxes, Disf. 69. in Anthol. n. 1. Disf. 77. in Anthol. num. 7.
- Disf. 19. in Liv. n. 6.
- Græcorum urbes omnes Prytanæum, & in eo ignem perpetuum habebant, Disf. 69. in Anthol. n. 5.
- Græcorum opes attexit Philippus prælio Chereæ, Disf. 84. in Anthol. n. 7.
- Græcorum proprium est pallium, sicut toga Romanorum, Disf. 84. in Anthol. n. 11.
- Græcorum pessimos Lycorgus accepit Lacedæmonios, & opem effecit, Disf. 53. in Anthol. n. 4.
- Græcorum iudiciûm, qui semper Achilles Ulyssæ conceſſerant, an sit improbandum, Disf. 27. in Anthol. n. 6. & seqq.
- Græcorum nomen opponitur nomini Barbarorum, Disf. 8. in Thucyd. n. 1.
- Græcorum colonie multe, Disf. 80. in Thucyd. num. 5.
- Græcorum primi Aegineæ pecunie usum ostenderant, Disf. 47. in Thucyd. n. 1.
- Græcorum fabulosæ averterunt Romani a sacris usibus, Disf. 34. in Virg. n. 11.
- Græcorum virtus, qui amisso Oyro ducem in Partiam reverterent Xenophonem ductu, Disf. 1. in Liv. n. 7. Disf. 74. in Cic. n. 4.
- Græcorum fidem carpunt Comici, Disf. 5. in Anthol. n. 1. Disf. 7. in Liv. n. 4.
- Græcorum decem millia vicerunt centumviginti Per-

- ti Persarum Myriadas, Disf. 7. in Liv. n. 6.
 Græcorum leges præ duodecim tabularum legibus contemnit Cicero, Disf. 8. in Liv. n. 5.
 Græcorum vallum minus quàm Romanorum munitum erat, Disf. 9. in Liv. n. 5.
 Græcorum legatos hospicio excepit Antenor, Disf. 16. in Liv. n. 2. & a furore Troianorum fervebat, Disf. 16. in Liv. n. 3.
 Græcorum aspiratio sæpe mutatur a Latinis in litteram V consonam, Disf. 15. in Liv. n. 2. Disf. 31. in Liv. n. 22.
 Græcorum duodecim, aut tredecim insignes oratores recensentur, Disf. 6. in Cic. n. 1.
 Græcorum quid quisque in geometriâ invenisset, ostendit Eudemus, Disf. 15. in Cic. n. 4.
 Græcorum gymnasia quòd Scipio crepidatus celebraret, reprehenditur, Disf. 14. in Cic. n. 4.
 Græcorum oratorum nonnulli virtutibus destituti fuerunt, Disf. 34. in Cic. n. 3.
 Græcorum communi iudicio, ut permitterent litteram de principatu Arheniensibus, & Lacedæmonijs Aristides persuasit, Disf. 16. in Cic. n. 4.
 Græcorum Aodorum opera, quæ Cicero in latinum sermonem vertit, Disf. 71. in Cic. n. 2.
 Græcorum liberari imminetibus Macedonibus oratores ferè omnes exierunt, Disf. 77. in Cic. n. 5.
 Græcorum oratorum versionem se exercendi causâ maximè approbat Cicero, Disf. 86. in Cic. n. 3.
 Græcos esse semper pueros dicebat Plato, quòd nulla monumenta veteris haberent, Disf. 6. in Thucyd. n. 15. Disf. 15. in Eurip. num. 1. Disf. 8. in Liv. n. 1.
 Græcos universos nunquam Homerus appellavit Hellenas, Disf. 1. in Anthol. n. 2. Disf. 8. in Thucyd. n. 3.
 Græcos victos fuisse a Troianis quidam tradiderunt, Disf. 15. in Eurip. n. 1. Disf. 16. in Eurip. n. 12. 16. & seqq. Disf. 14. in Liv. n. 2.
 Græcos Proceres Tyndarus inuicando obtrinxit, bellum gesturos adversus eum, qui Helenam rapuisset, Disf. 15. in Eurip. n. 3.
 Græcos auctores esse gentis Romanæ argumentum Dionysij Halicarnassæ infirmum est, Disf. 6. in Anthol. n. 12. Disf. 15. in Thucyd. n. 6.
 Græcos Horatius appellat unctos, hoc est palæstris utentes, Disf. 16. in Thucyd. n. 4.
 Græcos fedato gradu proelium insecutes Homerus inducit, Disf. 57. in Thucyd. n. 15. ex quo colligitur illum magis comprobasse morem Lacedæmonum, quàm aliarum gentium, Disf. 57. in Thucyd. n. 15.
 Græcos irrita Palles supposito Callandræ petdidit, & Nauplius ignem profusus scopulis allisit, Disf. 39. in Virg. n. 8. 9.
 Græcos sine pretio Dionysius dimisit, Penos autem victos non nisi magnâ mercede liberavit, Disf. 9. in Liv. n. 8.
 Græcos imitatus Numa ad Lunæ cursum annum accommodavit, & duodecim menses constituit, Disf. 30. in Liv. n. 4.
 Græcos non habere vocem, quæ inepto respondeat, existimavit Cicero, Disf. 71. in Cic. n. 2.
 Græcum, & Græcam Romani defoderunt ad placandam iram Deorum, Disf. 17. in Eurip. n. 6.
 Græcum vitum in pretio habirum, Disf. 3. in Liv. n. 4.
 Græcus ritus sacrificandi in quo differret a ritu Alzano, seu Romano, Disf. 9. in Anthol. num. 9. *Ido. Græca.*
 Graminea corona dabatur ei, qui exercitum ab hostibus obsecum liberasset, Disf. 5. in Anthol. n. 6.
 Grammatica, & Grammatica in quo differant, Disf. 6. in Cic. n. 2.
 Grammatica quomodo definiatur, Disf. 6. in Cic. num. 3.
 Grammaticam Dionysius junior e folio deiecius docuit, Disf. 78. in Anthol. n. 3.
 Grammaticam Moyses primus invenit, Disf. 14. in Cic. n. 8.
 Grammaticam callebat Aratus, Disf. 72. in Cic. num. 3.
 Grammaticam callebat Nicander Colophonius, Disf. 75. in Cic. n. 2.
 Grammatici distinguunt Italos ab Italiotis, & Siculos a Siceliotis, Disf. 8. in Thucyd. n. 4.
 Grammatici tradunt Thespin inventorem fuisse tragicæ, Disf. 6. in Eurip. n. 2.
 Grammatici immerito reprehendunt Homerum, quòd vocalium coocursu nimis utatur, Disf. 6. in Eurip. n. 15.
 Grammatici stultiore sunt medicis, Disf. 3. in Virg. n. 7.
 Grammatici primi Apollodorus, Eratosthenes, & Praxiphanes Homero iuniores, Disf. 8. in Cic. n. 2.
 Grammatici Aristophanis Elephas rivalls fuit, Disf. 12. in Cic. n. 6.
 Grammaticorum quorundam superbia, Disf. 6. in Cic. n. 7.
 Grammaticorum ars quàm difficilis sit, Disf. 6. in Cic. n. 2. 8.
 Grammaticorum pretia ingentia, Disf. 21. in Thucyd. n. 7.
 Grammaticos Poëta Græcos vocat *ἀειδόμενοι*, & *ἀειδιστάτοι*, Disf. 1. in Anthol. n. 5.
 Grammaticus vetus facietum dicitur eum esse, qui verbis facit, quod vult, Disf. 27. in Cic. num. 5.
 Grandinem imminentem vates quidam avertere dicuntur, Disf. 14. in Thucyd. n. 7.
 Granditatem orationi addit Periphrasis, Disf. 7. in Virg. n. 4. & seqq. oris hiatus, Disf. 16. in Eurip. num. 14. Disf. 14. in Virg. n. 5. & colliso litterarum, & copula *Et* repetita, Disf. 14. in Virg. n. 5.
 Granicum ad amnem Persas aggressus est Alexander dissuadente Parmenione, Disf. 51. in Thucyd. n. 4.
 Granis tritici, & gallinæ quomodo Jamblichus usus fuerit ad dignoscendum futurum Imperatorem, Disf. 42. in Thucyd. n. 7.
 Granus, & Aelius Novensiles Deos putaverunt esse Musas, Disf. 19. in Virg. n. 3.
 Granus Equitum Romanorum sacetissimus, Disf. 27. in Cic. n. 6.
 Grano Illicis Aquifoliz conficitur Coccus, Disf. 25. in Eurip. n. 13. *Ido. Græca.*

- Grati non sumus ijs, qui nobis Cælum patefecerunt, Dis. 11. in Anthol. n. 4.
- Gratiano imperante Consules utebantur veste palmaria, Dis. 22. in Liv. n. 10.
- Gratia dono misit Ansonio tonicam, in qua interitus erat Constantius, Dis. 28. in Liv. num. 12.
- Gratias dextrâ quare Apollo gent, levâ sagittas, Dis. 38. in Thucyd. n. 6.
- Gratias agere Dis coadi sunt Romani, quum Cæsar de viâs Pompeij Liberis tot civum millia interfecisset, Dis. 25. in Liv. n. 7.
- Gratius ut sacrificaret, Plato admonebat Xenocratem, Dis. 24. in Anthol. n. 3.
- Gratius, Horis, & Baccho Panysis tribuit primam potionem, Dis. 24. in Anthol. n. 6.
- Gratitudo quorundam animalium in homines, Dis. 22. in Anthol. n. 3. Dis. 39. in Cic. n. 6. 7.
- Graves terræ esse dicuntur scelerati, Dis. 43. in Anthol. n. 12.
- Gravidam bovem, quam fordiam nuncupabant, mactabant in fordieldiis, Dis. 30. in Liv. n. 53.
- Gravidam ex se puellam amator dixit, ne immolaretur, Dis. 10. in Virg. n. 7.
- Graviorem Livio Dionysium Halicarnasæum dicit Glareanus, Dis. 39. in Thucyd. n. 3.
- Gravitare nequid indignum committeret, Phocion petendo magistratu abstulit, Dis. 88. in Cic. n. 5.
- Gravitatem cum facietis coniunxit Cælius, quod difficillimum est, Dis. 16. in Cic. n. 5.
- Greges ovium exanimati sunt ob terræ motum, Dis. 48. in Thucyd. n. 29.
- Greges esparum accedentes ad hiatum vocem diversam emittebant, & sic inventum est oraculum Delphicum, Dis. 3. in Anthol. n. 5.
- Gremio Livie gallinam rostro laureum rimum tenentem deiecit aquila, Dis. 28. in Liv. n. 22.
- in Gremio Iovis Capitolini triumphantes deponebant laureum rimum, quem gestaverant, Dis. 28. in Liv. n. 22.
- in Gremium Nemeæos volavit Iuppiter in cinerem mutatus insequente Venere in squilam conversâ, & eam vitavit, Dis. 16. in Eurip. n. 3.
- Grues ad vescendum ex Thraciâ advehebantur, Dis. 3. in Liv. n. 8.
- Grues in ludis lasciviebant, Dis. 10. in Anthol. n. 12.
- Grues cuneo sacro volantes ventis obstant, Dis. 32. in Cic. n. 8.
- Gruum, & Pygæorum prælia Vereres crediderunt, Dis. 2. in Thucyd. n. 9.
- Gubernaculum navis tribuerunt Fortuna Antiqui eius inconsistentiam significant, Dis. 81. in Anthol. n. 5. 6.
- Gubernator Hannibalis Pelorus, & ab eo interfectus, & sepultus in Peloro nomen dedit, Dis. 55. in Thucyd. n. 5.
- Gubernatore spoliare navi similis est animus ebriorum, Dis. 65. in Anthol. n. 26.
- Gubernatorem Cæsar in tempestate timere veritæ sue foris adens, Dis. 80. in Anthol. n. 2.
- Gusta, talisque homines superare bestias universas putat Adamantion, Dis. 37. in Cic. n. 6.
- Gustum scutissimum habet Protegeula animal Indicum, Dis. 37. in Cic. n. 5.
- Guttur quid sit, Dis. 84. in Anthol. n. 16. & 24.
- quid eo uterentur, Dis. 84. in Anthol. n. 17.
- Gyges maxime dives fuit, Dis. 7. in Thucyd. num. 5.
- Gygis divitiæ, qui post Midam primus Barbarorum dona Delphos misit, Dis. 33. in Anthol. num. 7. 8.
- Gymnas, & Gymnasium nude dictum sit, Dis. 51. in Anthol. n. 3.
- Gymnasia frequentare laudabile erat, Dis. 16. in Thucyd. n. 1. & seqq.
- Gymnasia etiam habebant ambulationes, Dis. 22. in Cic. n. 3.
- Gymnasia Græcorum quod Scipio erepidatus celebraret, reprehenditur, Dis. 24. in Cic. n. 4.
- Gymnasia tria erant Athenis, Academia, Lyceum, & Cynosarges, Dis. 17. in Thucyd. n. 2. Dis. 58. in Cic. n. 6.
- Gymnastarcha misit hominem, ut Carnedes vocem compeferet, Dis. 63. in Cic. n. 6.
- Gymnasium, quod vocabatur Cynosarges, Dis. 84. in Anthol. n. 6.
- Gymnici ludi enumerant bellicam virtutem, Dis. 85. in Cic. n. 6.
- in Gymnicis ludis non tibia, sed tuba caneatur, Dis. 60. in Anthol. n. 10.
- Gymnosophistæ Indorum sapientes, quod nudi philosopharentur, ita appellati, Dis. 51. in Anthol. n. 3. Dis. 14. in Cic. n. 4. 6.
- Gymnosophistæ castitatem servabant, Dis. 32. in Liv. n. 1.

H

- H**abitabant in spelunca Troglodytæ, in pæstris Scythæ, Dis. 82. in Cic. n. 6.
- Habitabat Romulus casam pastorem, Dis. 23. in Liv. n. 9.
- Habitare montes, & ulvas cur potius Musas fingant, Dis. 4. in Eurip. n. 4.
- Habitare potum: nesciam nefas erat, Dis. 23. in Liv. num. 10.
- Habitari, & orbibus frequentari Continens citius cepit, quàm insula, Dis. 55. in Thucyd. num. 1.
- Habitare Artium semper iidem, Dis. 4. in Thucyd. n. 7. Dis. 11. in Eurip. n. 10.
- Habitatione viri, & mulieris simul per annum usu matrimonium contrahabatur, Dis. 30. in Thucyd. n. 4.
- Habitatores insularum amplexus quare essent immanes, Dis. 34. in Thucyd. n. 5. 6.
- Habitatores Artium semper iidem fuerunt propter eius sterilitatem, Dis. 11. in Eurip. n. 10.
- Habitatores, quorum umbra meridiana modo ad meridiem cadere, amphipolis Græcis nuncupantur, Dis. 70. in Cic. n. 4.
- Habitu militari erant Penates, Dis. 15. in Virg. num. 4.
- Habitu meretricio Deas Eleusinas videlicet somnia

- nis Nemesius, quom interpretari vellet sacra Cereis, Dis. 38. in Anthol. n. 6.
- Habitus hiltrosum, Dis. 6. in Eurip. n. 6. & seqq. & n. 12. & seqq.
- Habitus imaginis Plutonis, Dis. 7. in Eurip. n. 12.
- Habitus iodicom in Nemezis erat atratus, Dis. 6. in Anthol. n. 5. *Vide Vestis.*
- Hadrianus asperitatem Sabine uxoris ferre non poterat, Dis. 25. in Anthol. n. 21.
- Hadrianus multas provincias, quas Traianus imperio adiecit, Barbaris concessit, Dis. 24. in Anthol. n. 5. Dis. 1. in Liv. n. 11.
- Hadrianus sibi templa dedicavit, Dis. 24. in Anthol. n. 7.
- Hadrianus pacem a quibusdam pecuniâ redemit, Dis. 24. in Anthol. n. 5.
- Hadrianus primus Cæsarem barbam aluit, Dis. 43. in Anthol. n. 8. *Vide Adrianus.*
- Hadriarici Maris. *Vide Adriatici Maris.*
- Hædos sacrificari posse exstimavit Pythagoras, Dis. 22. in Anthol. n. 5. *Vide Hædus.*
- Hæmus Cægrius dictus est ab Orpheo, Dis. 73. in Anthol. n. 6.
- Hæmæ carmen de Ciceronis obitu composuit, Dis. 49. in Cic. n. 5.
- Hælycoei ferocitatem prædicunt, Dis. 37. in Cic. n. 5.
- Hælicibus terræ constans laetam viam credidit Aristoteles, Dis. 11. in Liv. n. 24.
- Hælitus pestiferæ emittens speluncas Charonea appellantur, Dis. 8. in Eurip. n. 9. Dis. 83. in Anthol. n. 5. Dis. 48. in Thucyd. n. 28.
- Hælyætiæ opes, Dis. 33. in Anthol. n. 7.
- Hæmadryades quæ huc omine appellentur, Dis. 36. in Virg. n. 1.
- Hammon iuppiter colebatur, quia fugiens Thyphorum in arietem conversus sit, Dis. 51. in Anthol. n. 7.
- Hammonis in contemptum putavit Cornelius Tacitus ludæos immolare arietem, Dis. 23. in Anthol. n. 5.
- Hammonis sacerdotes ad sœra utebantur fonte, qui in arce reg. 1. manebat, Dis. 28. in Thuc. n. 3.
- Hammonis filium se credi voluit Alexander, Dis. 41. in Thucyd. n. 3.
- Hammonis oraculum cessaverat tempore Iavænalis, Dis. 77. in Anthol. n. 6.
- Hammonis Iovis templum minime magnificentum erat, nec dives, Dis. 40. in Thucyd. n. 4.
- Hannibal Fabij agro pepercit, ut eum suspensum civibus redderet, ille autem agrum Republicæ donavit, ut se solveret suspicione, Dis. 6. in Thucyd. n. 11.
- Hannibal Romanis spem salutis adimere noluit, Dis. 6. in Thucyd. n. 12.
- Hannibal Antiocho dicebat, quod Romæ erant insuperabiles extra Italiam, Dis. 45. in Thucyd. n. 5. fuissebat, ut uteretur Italiæ viribus contra Italiam, Dis. 45. in Thucyd. n. 8.
- Hannibal Romam capere poterat, sed noluit, Dis. 45. in Thucyd. n. 3.
- Hannibal nullum unquam vulnus accepit, & laudatur, quod ab ostentatione virtutis abfuerit, Dis. 38. in Anthol. n. 8.
- Hannibal condidit Prusam orbem in Bithyniâ, Dis. 73. in Anthol. n. 2.
- Hannibal quanto impetu Italiam invaserit, Dis. 52. in Thucyd. n. 6.
- Hannibal nondum exadio triennio quatuor Romanorum exercitus fuderat, Dis. 52. in Thucyd. n. 6.
- Hannibal nullam urbem obidere voluit, ne terneret tempus, Dis. 52. in Thucyd. n. 6.
- Hannibal cum nullo Imperatore confectus esset, Dis. 52. in Thucyd. n. 7.
- Hannibal fuit post Thucydidem docentis triginta annis, & an Pelorum appellaverit a gubernatore, Dis. 55. in Thucyd. n. 5.
- Hannibal prosperâ fortunâ corruptus est, Dis. 5. in Liv. n. 4.
- Hannibal Romanos captos inariorum tradidit, Latinos sine mercede dimisit, Dis. 9. in Liv. num. 2.
- Hannibal profligandus licet superesset, tamen triumphavit Claudius Nero, & Livius Salinator, Dis. 15. in Liv. n. 1.
- Hannibal Phormionem præsentem se præcepta militiæ tradentem ierit, Dis. 46. in Cic. n. 8. Dis. 74. in Cic. n. 1. 2.
- Hannibal temerarius fuisset, si Alpes nullâ humanâ ope transcendendi potuisset, Dis. 61. in Cic. n. 7.
- Hannibal quoties incepto frustratus destitit, Dis. 83. in Cic. n. 3.
- Hannibale captos cives redimere voluerunt Romani, & maluerunt uni servis, Dis. 4. in Liv. num. 2.
- Hannibale devicto Romani Philippo Macedoniz Regi bellum indixerunt, Dis. 44. in Thucyd. n. 5.
- Hannibalem tradere Romanis noluit Prusias hospitiæ iura veritus, Dis. 16. in Liv. n. 7.
- Hannibale coniungens Philippus Rex Macedoniae quomodo ad pacem faciendam coactus sit a Romanis, Dis. 44. in Thuc. n. 4.
- Hannibali comparari potest Amilcar, Dis. 45. in Thucyd. n. 4.
- Hannibali semper fidi fuerunt Campoli, & Brucij, quia veniam desperabant, Dis. 51. in Thucyd. n. 8.
- Hannibalis partem sequuti sunt primi Bruciani; ideo nunquam servi magistratum erant, Dis. 20. in Thucyd. n. 1.
- Hannibalis responsum Antiocho interroganti de exercitu, Dis. 55. in Thucyd. n. 3. *Vide Hannibal.*
- Hannonem, quod leonibus manifestis uteretur, eiecerunt ex urbe Carthaginienses, Dis. 22. in Anthol. n. 2.
- Hannoni invisus erat Mincines propter virtutem militarem, Dis. 51. in Thucyd. n. 2.
- Hannonis Carthaginiensis libros de agriculturâ non evolunt agricolæ, Dis. 21. in Cic. n. 5.
- Harioli consulebantur ante tempus ludorum, Dis. 20. in Cic. n. 8. 9.
- Harmoniam Phrygiam, Mixophrygiam, & Mixolydian invenit Marfyas, Doriam Thamyris, Dis. 9. in Thucyd. num. 4. Dis. 5. in Cic. n. 5.
- Harmoniarum plura genera invenit Olympus

Myſus, Diſa. 9. in Thucyd. n. 4.
 Harmonie Minervæ pepulum fabricavit egragū
 picturā inſignem, Diſa. 25. in Eurip. n. 19.
 Harmodius; & Ariſtogeiton non Hippium tyrannum
 interfecerunt, ſed eius fratrem Hipparchum, Diſa. 20. in Eurip. n. 13. Diſa. 70. in Cic. n. 1.
 Harmodius, & Ariſtogeiton Pello interebantur,
 Diſa. 25. in Eurip. n. 8.
 Harpali pecuniā corruptus eſt Demotheus,
 Diſa. 76. in Cic. n. 6.
 Harpalicen Vacca nutrijt, Diſa. 18. in Liv. n. 4.
 Harpaſtiludus dicebatur ſaltatio, Diſa. 17. in
 Anthol. n. 5.
 Harpedonaſtæ vocabantur philoſophi Aegyptio-
 rum, Diſa. 12. in Cic. n. 6.
 Harpen genus gladij invenerunt Thraces, Diſa.
 9. in Thucyd. n. 4.
 Harpyiæ dictæ ſunt Furix a Virgilio, Diſa. 18. in
 Thucyd. n. 8.
 Harpyiæ ætantiuxta ſimaginem Platonis, Diſa.
 7. in Eurip. n. 12.
 Haruſpicinam invenerunt Etruſci, Diſa. 9. in
 Thucyd. n. 4. Diſa. 13. in Cic. n. 9.
 aruſpicinam offendit Tages, Diſa. 42. in Thu-
 cyd. n. 5.
 Haſi (ſtrubal) iniuſtè interfecit Regem Tagum,
 Diſa. 18. in Liv. n. 11.
 Haſta pro ſceptra antiquius Reges utebantur,
 Diſa. 11. in Eurip. n. 15.
 Haſtā armata erat Venus Paphia, Diſa. 55. in
 Anthol. n. 6.
 Haſta Deorum ſimulſcriſ addebatur, quæ ſi mo-
 veretur, prodigij loco habebatur, Diſa. 11.
 in Eurip. n. 15.
 Haſtā calibari diſcriminabantur crines novæ
 Nopræ, Diſa. 28. in Thucyd. n. 1.
 Haſta Carrū dicebatur a Sabiſis, Diſa. 25. in
 Virg. n. 4.
 Haſti quare tribuſtur Iunoni, Diſa. 25. in Virg.
 num. 4. 7.
 Haſta pro ſimulſero Martis antiquitus apud Ro-
 manos habebatur, Diſa. 25. in Virg. n. 6.
 Haſtam ſolam adorabat Cæſus, Diſa. 50. in An-
 thol. n. 1.
 Haſtam habebant eſſigies Principum, Diſa. 24. in
 Anthol. n. 8.
 Haſtam ut ferre non poſſent, remos poſſent,
 Aeginetis pollices abſciderunt Athenienſes,
 Diſa. 27. in Thuc. n. 10. Diſa. 38. in Thuc. n. 1.
 Haſtam tenebat Palladium, Diſa. 16. in Virg. n. 3.
 Haſtam pro Deo colere hoſpites cugebat Cæ-
 neus, Diſa. 25. in Virg. n. 6.
 Haſtas puras militibus donabant, Diſa. 20. in
 Eurip. n. 6. Diſa. 29. in Liv. n. 1.
 Haſtas manibus tenebant Penates Troiā advedi,
 Diſa. 25. in Virg. n. 4.
 Haſtas motas eſſe quum apud Livium nunci-
 tur, accipiendum eſt de haſti Deorum, Diſa.
 25. in Virg. n. 6.
 Haſtas adorabant Veteres, Diſa. 25. in Virg. n. 6.
 Haſtatorum duomillia præcedebant Cyrum, Diſa.
 21. in Liv. n. 3.
 Haſteris quum Tiberij genua amplecteretur,
 Tiberiusque concidiſſet, pane eſt a militibus
 interſectus, Diſa. 26. in Thucyd. n. 6. Diſa. 22.
 in Eurip. n. 7.

Hebe inventoria Dea nupſi Herculi Poſt mortem
 Diſa. 7. in Anthol. n. 2. Diſa. 84. in Anthol.
 num. 4. Diſa. 17. in Eurip. n. 3. Diſa. 23. in
 Eurip. n. 2.
 Hebe ſignificat etiam pubem, Diſa. 7. in An-
 thol. n. 2.
 Hebe Diſad pocula miniſtrat, quia nunquam
 ipſi cenſeſcant, Diſa. 7. in Anthol. n. 2.
 Hebe raptō Canymede manus ſunā amiſit, Diſa.
 28. in Virg. n. 6.
 Hebetes ſunt pituita abundantes, Diſa. 29. in
 Eurip. n. 17.
 Hebetes ſunt Thebani, Diſa. 7. in Liv. n. 4.
 Hebrei philoſophis non caruerunt, Diſa. 14.
 in Cic. n. 6.
 Hebreis Grammaticam primis Moyſes oſtendit
 Diſa. 14. in Cic. n. 8.
 Hebreorum res cur ab alijs ſcriptoris ſcribitur nar-
 rare non ſint, Diſa. 3. in Thucyd. n. 7.
 Hebreorum annos eodem modo, ac Græcorum,
 continebat duodecim Luna periodos, & tre-
 centos quinquaginta quatuor dies, Diſa. 30.
 in Liv. n. 74.
 Hebrum fluvium ſignificare nolens Virgilius di-
 xit Strymonem, Diſa. 22. in Anthol. n. 9.
 Hebrus fluvius rapidus non eſt, Diſa. 22. in
 Anthol. n. 9.
 Hecademus hecōi nomen dedit Academiæ, Diſa
 58. in Cic. n. 6.
 Hecæzus Mileſius hiſtorix ſux nomen inſcripſit,
 Diſa. 1. in Thucyd. n. 2. 3. Diſa. 1. in Virg.
 num. 1.
 Hecætes victima canis; ideo illam Lycophrou
 vocat *κυνόπαρξ* *Σεία* Menides, & nulli
 paſſet illius victima ſuæ, Diſa. 30. in Liv.
 num. 28.
 Hecatomben, vel bovem immolaſſe Pythagoram
 ob repertum problema geometricum verſimile
 non eſt, Diſa. 22. in Anthol. n. 5.
 Hecatomben quum faciebant Imperatores Ro-
 mani, centum leones, aut aquilas ſcriſcebant,
 aut alias ſeras, Diſa. 22. in Anthol. n. 8.
 Heſtor Achillem interfecit, non eſt interſectus
 ab Achille, Diſa. 16. in Eurip. n. 16. Diſa.
 14. in Liv. n. 2.
 Heſtor tenuit unum ex novem principatibus Im-
 perij Priami, Diſa. 12. in Eurip. n. 10.
 Heſtoris filij an in utro ſcepſi eſſe Aſcanio regna-
 verint, Diſa. 15. in Liv. n. 4. an ex Ida monte
 Aeneam depulerint, Diſa. 15. in Liv. n. 5.
 Heſtor cadaver a Priamo combuſtum rradit
 Homerus, Diſa. 24. in Thucyd. n. 9.
 Hecuba enius filia fuit, Diſa. 7. in Eurip. n. 9.
 Hecuba in ſomnis futura prævidebat, Diſa. 19.
 in Eurip. n. 1.
 Hecuba ſacem parere ſibi viſa eſt, quum Paridem
 eſſet paritura, Diſa. 19. in Eurip. n. 1. Diſa.
 27. in Virg. n. 4.
 Hederā contextam coronam Bacchus primus
 invenit, Diſa. 35. in Anthol. n. 8. ideo me-
 dica peritus cenſebatur, Diſa. 35. in An-
 thol. num. 8.
 Hederā pro Cauſa, & Diademate Macedonico
 ſumpta Antigonus ſe Libetum Patrem appe-
 pellati juſſit, Diſa. 45. in Anthol. n. 7.

- Hederà** gingeantur in sacris Hyscinthijs Lacedæmones, Disf. 47. in Anthol. n. 6.
- Hederà** urubantur ad elicendum e lignis ignem, Disf. 49. in Thucyd. u. 3.
- Hedera** conuenit non solum Baccbo, sed etiam Apollini, Disf. 47. in Anthol. u. 6.
- Hedera** vestiebantur arbores, Disf. 83. in Cic. n. 7.
- Hedera** coronabatur potantes, & poetæ, Disf. 63. in Anthol. n. 3. Disf. 78. in Anthol. n. 4.
- Hedera** Veteres consuebant pocula; ideo Cissibis appellabant, quia Græcè *κισσός* baderis dicitur, Disf. 75. in Cic. n. 4.
- Hederam** comedentes cervi pbalangij moribus medentur, Disf. 39. in Cic. n. 2.
- Hegeſias** dixit Templum Diane Ephesie eà nocte conflagraſſe, qua natus est Alexander, quia Diana puerperio Olympiadis occupata incendio reſtinguendo vacare non poterit, Disf. 44. in Anthol. n. 1.
- Hegeſias** mortis laudes conſcripſit, Disf. 28. in Cic. num. 4.
- Hegeſilai** ſucceſſor Carocades, Disf. 63. in Cic. num. 5.
- Hegeroris** Theſſali filia Agniſce quomodo perſuſerit ſe vim habere Lunæ & Caſto deducendæ, Disf. 10. in Thucyd. n. 8.
- Helena** rapta non fuiſſet, niſi rapi voluiſſet, Disf. 55. in Eurip. n. 3.
- Helena** a Paride rapta non fuit, ſed a Patre illi iuſtis nuptijs cupulata, Disf. 16. in Eurip. num. 12. & ſeqq. Disf. 14. in Liv. n. 3. Disf. 34. in Virg. n. 3.
- Helena** mortuo Paride nupſit Deiphobo, Disf. 16. in Eurip. n. 14. Disf. 14. in Liv. n. 3.
- Helena** an fuerit cauſa belli Troiani, Disf. 15. in Anthol. n. 22. Disf. 15. in Eurip. n. 3.
- Helena** an nata ſit ex Leda, an ex Nemeſi, Disf. 16. in Eurip. num. 2. & ſeqq. an ex Pyrrhe, Disf. 16. in Eurip. n. 4.
- Helena** quare ex ovo nata dicitur, Disf. 16. in Eurip. n. 5. Disf. 18. in Liv. n. 13.
- Helena** nondum nobilis capta fuit a Theſeo, Disf. 36. in Anthol. n. 1. Disf. 16. in Eurip. n. 6.
- Helena** nata dicitur ex ovo, quod ex Luna deciderat, Disf. 6. in Anthol. n. 3. Disf. 16. in Eurip. n. 4.
- Helena** an violata fuerit a Paride, & Troianis adveſta, Disf. 16. in Eurip. n. 7. 8.
- Helena** ſuſcita vino medicamentum miſcuit, ut ægritudinem tolleret, Disf. 14. in Anthol. n. 2.
- Helena** reprehenditur ab Eleſtra, quod in ſuheri Clytemneſtra præciſis crines afferret, Disf. 27. in Anthol. n. 7.
- Helena** offendenſis papillæ nudas delinxiſt Meliclaum, qui eam occidere volebat, Disf. 53. in Anthol. n. 1.
- Helena** impudica non fuit, & a Proteo Menelao iouiſtam reſtituta eſt, Disf. 16. in Eurip. n. 7. Disf. 17. in Eurip. n. 4. Disf. 34. in Virg. n. 3.
- Helena** Inſula, ubi primùm Paris Helenam compreſſit, Disf. 16. in Eurip. n. 9. Disf. 34. in Virg. n. 3.
- Helena** poetis bellum Troianum ſcripſiſſe, qua multa Homerus enuſturus eſt, Disf. 13. in Eurip. n. 2. Disf. 11. in Liv. num. 4. Disf. 33. in Virg. num. 3.
- Helena** coniugium mortuo Paride expetebant Deiphobus, & Helenus, Disf. 14. in Liv. n. 3.
- Helena** cauſa bellum gerere non indignum putabant Troiani ſenes, ſed tamen illam reddendam cenſebant, Disf. 15. in Eurip. n. 7. 8.
- Helena** reddende ſemper auctor fuit Æneæ, Disf. 6. in Virg. n. 7.
- Helenus** Troianus in Græciâ regnavit, Disf. 16. in Eurip. u. 19. Disf. 14. in Liv. n. 2.
- Helenus** vaticinabatur, Disf. 19. in Eurip. u. 11.
- Helenus** cum Deiphobo de Helena coniugio certans victus eſt, Disf. 14. in Liv. n. 3.
- Helenus** indicavit Græcos capturos Troiam, ſi Palladio potirentur, Disf. 14. in Liv. n. 5.
- Heliades** filiz Solis, Disf. 36. in Anthol. n. 3.
- Heliæ** forum, tribunal, concio, Disf. 36. in Anthol. num. 3.
- Helice** everſa eſt, quòd ſupplices ab arâ Neptuni abduci trucidati fuerint, Disf. 77. in Anthol. n. 4. Disf. 15. in Thucyd. n. 11. Disf. 34. in Thucyd. num. 1. Disf. 48. in Thucyd. num. 3. 7. 18.
- Heliæon** fluvius abſorbetur a terrâ, & deinde rursus erumpit, & dicitur Baphyras, Disf. 73. in Anthol. n. 2. averſus eſt mulieres occidantes Orpheum, Disf. 73. in Anthol. u. 2.
- Heliæonii** Neptuni templum, Disf. 21. in Thucyd. num. 11. Disf. 48. in Thucyd. n. 3. Disf. 22. in Eurip. n. 12.
- Heliocaminus** quid ſit, Disf. 36. in Anthol. n. 3.
- Heliogabalus** ſaltitavit in honorem Syriæ Deæ, & ut ſaltarent primores coegit, Disf. 18. in Anthol. n. 4.
- Heliogabalus** Elephantis vehabatur, Disf. 24. in Anthol. n. 4.
- Heliogabalus** notatur, quòd calidis, frigidisque unguentis lavaretur, Disf. 34. in Anthol. n. 5.
- Heliogabalus** piſcinis ſomniſ unguento delibatis utavit, Disf. 34. in Anthol. n. 7. Roſis convivas ſuffocabat, Disf. 35. in Anthol. n. 9.
- Heliogabalus** maxime reprehendebatur, quòd veterem Syriam induit, Disf. 13. in Thucyd. num. 4.
- Heliogabalus** in Tiberim proiectus eſt, Disf. 23. in Eurip. n. 4.
- Heliogabalus** interdum canes, leones, tigres, & cervos iunxit ad currum, Disf. 18. in Liv. n. 4.
- Heliogabalus** calceis gemmas inferebat, Disf. 24. in Cic. u. 4.
- Heliotropium** etiam nubilo Caſto ad Solem ſe convertit, Disf. 51. in Anthol. n. 4.
- Hellanicus** unus ex primis hiſtoricis ante Herodorum fuit, Disf. 11. in Liv. n. 5. Disf. 54. in Cic. n. 3.
- Hellæodice** appellabantur decem indices certaminum Olympicorum, Disf. 2. in Anthol. n. 9.
- Hellas** primùm dicta eſt Phœtiæ, que eſt Theſſaliæ pars, deinde Græciæ univerſa, Disf. 2. in Anthol. n. 2. Disf. 8. in Thucyd. n. 1. 4.
- Helle** dicitur veſta ab Attene, quia forte navis ita appellatà veſta fuerat, Disf. 23. in Anthol. n. 6.
- Helleborum** ſumpliſſe fertur Carneades conſutaturus placita Chryſippi, & Stoicorum, Disf. 59. in Cic. n. 1. Disf. 63. in Cic. n. 7.

- Hellenas nunquam Græcos univēſos Homerus appellavit, Diſſ. 2. in Anthol. n. 2. Diſſ. 8. in Thucyd. n. 1. 3.
- ad Hellenē Deucalionis filio dictis Hellas Phaiotus Diſſ. 2. in Anthol. n. 2. Diſſ. 8. in Thucyd. num. 1. 4.
- Helleſpontum quum traiecit Alexander, ſeptuaginta talenta habebat, Diſſ. 45. in Thucyd. n. 8.
- Helleſpontum Xetxes ponte coniunxit, Diſſ. 30. in Anthol. n. 2.
- Helleſpontum, Phrygiam, & Leſbam continebat imperium Priami, Diſſ. 12. in Eurip. n. 10.
- Helluo librorum dicebatur Cato, Diſſ. 86. in Cic. n. 4.
- Hellones putabantur popuſ, qui erant ſacrificuli, idēſt ſacrificiorum miniſtri, Diſſ. 45. in Virg. n. 1.
- Helyſiorum camporum deſcriptionem deſumpſit Virgilius ex Platoniſ Phædone, Diſſ. 7. in Eurip. n. 2. 3. *Vide. Elyſium.*
- Helyſium ubi ſit, Diſſ. 76. in Anthol. num. 14. & ſeqq.
- Hemina condidit annales, Diſſ. 11. in Liv. n. 2.
- Hemiopi genus quoddam abiarum, Diſſ. 60. in Anthol. n. 6.
- Hemiſphærium, in quo eſt polus antarcticus, quidam eſſe Inferos putant, Diſſ. 10. in Eurip. n. 9.
- Hemiſichium Arati citat D. Paulus, Diſſ. 73. in Cic. n. 4.
- Hemitionum eſſe dimidium toni Ariſtozenus prodidit, Diſſ. 71. in Cic. n. 4.
- ab Henetis habuerunt originem Veneti, Diſſ. 55. in Liv. n. 2. Diſſ. 37. in Virg. n. 1.
- Hēnetos Paphlagonia populos eſſe ex Homero habetur, Diſſ. 15. in Liv. n. 2. *Vide. Eenti.*
- Hēnetos Antenore duce Patavium condidiſſe ſennar, Diſſ. 35. in Thucyd. n. 6.
- Hanetus Amifus appellata eſt, in cuius regione eque, vel multa præſtantiffima naſcuntur, Diſſ. 15. in Liv. n. 2.
- Heniocha Iunoni ſacrificabant deſcendari in antrum Trophunij, Diſſ. 26. in Virg. n. 2.
- Henrici Glareani calumnies in Livium reſelluntur, Diſſ. 7. in Liv. n. 1. & ſeqq.
- Hephaſtii montes in Lyciâ ignibus ardent, Diſſ. 31. in Liv. n. 25.
- Hephaſtion tradit Homerum ab Helenâ multæ muratum eſſe, Diſſ. 11. in Liv. n. 4.
- Hephaſtion ſpud Phocium tradit morem imponendi ſepulcris leones ab Hercule originem duxiſſe, Diſſ. 32. in Anthol. n. 10. Darium equam antiviſſe, Diſſ. 18. in Liv. n. 4.
- Olympiadem cum milite, qui Dracon dicebatur, concubiſſe, Diſſ. 18. in Liv. n. 20.
- Hephaſtion coronavit Patrocli ſepulcrum, Diſſ. 32. in Anthol. n. 6.
- Hephaſtionem Patroclo comparabat Alexander, Diſſ. 12. in Eurip. n. 13.
- Hephaſtionis in bonorem Alexander ludos exhibuit, in quibus tria milia hominum decertarunt, Diſſ. 4. in Anthol. n. 1.
- Hephaſtionis in funere decem milia talentorum impendit Alexander, Diſſ. 53. in Thucyd. num. 1.

- Hera appellata eſt una ex urbibus Hyblis, Diſſ. 55. in Thucyd. n. 1.
- Heraclen urbe Sicilia, Diſſ. 55. in Thucyd. n. 7.
- Heraclen carminis cuiuſdam ſcriptorem reprehendit Ariſtoteles, Diſſ. 37. in Virg. n. 3.
- Heraclotis ſe tanquam ſervos dederunt ſponte Mariandyni, Diſſ. 20. in Thucyd. n. 2.
- Heraclidae duo Syracuſani, Diſſ. 33. in Thucyd. num. 3.
- Heraclidae an Olympicos ludos inſtauraverint, Diſſ. 2. in Anthol. n. 5.
- Heraclides Ponticus Gallos eſſe Hyperboreos tradit, Diſſ. 3. in Thucyd. n. 5. & Romam eſſe prope Oceanum, Diſſ. 3. in Thucyd. n. 5.
- Heraclides Ponticus exiſtimavit animam nihil aliud eſſe, quam lucem, Diſſ. 31. in Eurip. num. 5.
- Heraclides Ponticus tragedias conſcripſit, Diſſ. 42. in Cic. num. 3.
- Heraclion genus Panacis ab Hercule inventum, Diſſ. 8. in Anthol. n. 4.
- Heracliti ſententia de Eclipſi Solis, Diſſ. 11. in Thucyd. n. 3. de Eclipſi Lunæ, Diſſ. 11. in Thucyd. n. 4.
- Heracliti ſententiam de Fato ſequuntur Stoici, Diſſ. 11. in Virg. n. 3.
- Heraclitus *curator* dictus, Diſſ. 11. in Thucyd. n. 7. Diſſ. 7. in Eurip. n. 6. Diſſ. 30. in Virg. n. 1.
- Heraclitus dixit aquem eſſe mortem animæ, Diſſ. 65. in Anthol. n. 14.
- Heraclitus querens Epheſios nullum utilem civem voluiſſe, Diſſ. 20. in Eurip. n. 13.
- Heraclitus dixit animam eſſe ſcintillam ex ignei ſidere, decerpam, Diſſ. 40. in Anth. n. 12.
- Heraclitus exiſtimavit omnis ex igne conſtare, Diſſ. 37. in Anthol. num. 7. Diſſ. 71. in Anthol. num. 1.
- Heraclitus animas humidæ appellat, quæ ad generandum deſcenderunt, Diſſ. 20. in Anthol. num. 6.
- Heraclitus Lunam propriis luce ſulgere exiſtimavit, Diſſ. 11. in Thucyd. n. 4.
- Heraclitus etiam in humili caſu Deos eſſe exiſtimavit, Diſſ. 25. in Thucyd. n. 1. Diſſ. 22. in Eurip. n. 2.
- Heraclitus continuo lugebat, Diſſ. 5. in Eurip. n. 1. Diſſ. 26. in Eurip. n. 1. Diſſ. 37. in Cic. n. 4.
- Heraclitus a Rege Perſarum accerſitus eſt, ut leges Epheſijs conderet, Diſſ. 9. in Cic. n. 11.
- Heraclitus a Dario accerſitus ad eum proſciſci noluit, Diſſ. 64. in Cic. n. 7.
- Hermum Iunonis templum in inſulâ Samo, Diſſ. 23. in Virg. n. 3.
- Heraites potius in inſulâ Samo quam Iunoni dictus, Diſſ. 23. in Virg. n. 3.
- Herba a Dracone monſtrata in ſomnis Alexandro medebatur vulneratis in dorſum telis venenatis, Diſſ. 38. in Thucyd. n. 3.
- Herba quadam hile ſe purgant canes, Diſſ. 39. in Cic. n. 2.
- Herba Agnus libidinem extinguit, ideo mulieres eam ſubſternebant in Sacris Cereſiæ, Diſſ. 39. in Anthol. n. 6.

- Herba paragebatur a viscidis, Disf. 5. in Anthol. num. 6.
- Herba, quae Oenanthe dicitur, Disf. 13. in Anthol. num. 2.
- Herbae genus Lotos, Disf. 59. in Anthol. n. 5.
- Herbae multae salubres in Aegypto permixtae sunt malis, Disf. 41. in Anthol. n. 5.
- Herbae, quibus sibi medentur plurimae animalia, Disf. 6. in Thucyd. n. 4.
- Herbae quod genus esset Verbena, Disf. 41. in Virg. num. 8.
- Herbae cuiusdam radicibus visitabant quidam populi, Disf. 30. in Cic. n. 5.
- Herbas aliquas invenit Hercules, Disf. 8. in Anthol. n. 4.
- Herbis potionem conficere Germanos docuit Odisa, Disf. 46. in Anthol. num. 8.
- Herbis, & floribus constabat corona sponsarum, Disf. 31. in Thucyd. n. 4.
- Herbis visitasse praefatos homines Veteres existimant, Disf. 30. in Cic. n. 2.
- Hercules Iovi sacra erat Ara, ad quam Priamus intersectus est, Disf. 12. in Eurip. n. 9. ita dicebatur, quasi domesticus, Disf. 10. in Anthol. num. 17. illius simulacrum tres oculos habebat, Disf. 12. in Eurip. n. 9.
- Herculeo nodo adstrictum erat cinguli Sponsae, Disf. 10. in Thucyd. n. 12.
- Herculei lecti molles vocantur, Disf. 9. in Anthol. n. 2.
- Herculem ad Inferos Charon transportavit, ex quo in carcerem coactus est, Disf. 82. in Anth. n. 7.
- Herculem se dici voluit Commodus, Disf. 9. in Anthol. n. 2. Disf. 78. in Anthol. n. 4. Disf. 41. in Thucyd. n. 3.
- Herculem Lacedaemonij, & Scythae auctorem suum ferebant, Disf. 12. in Liv. n. 2. Disf. 17. in Liv. n. 1.
- Herculem Aegyptium appellatum Nilum Phobius tradit, Disf. 18. in Liv. n. 11.
- Herculem, vel Herculeum quare Commodus appellaverit Othobrem, Disf. 10. in Liv. n. 68.
- Hercules sustulit morem Latinorum mandandi homines Saturno, & Diis, Disf. 17. in Eurip. n. 51.
- Hercules quinquaginta Testibus filias concupravit, Disf. 18. in Anthol. n. 3.
- Hercules in Caelum ascendit; umbra vero ipsius ad Inferos descendit, Disf. 84. in Anthol. num. 4.
- Hercules unus ex Idaeis Daitylis, Disf. 2. in Anthol. num. 4. Disf. 7. in Anthol. n. 7. Disf. 8. in Anthol. n. 5.
- Hercules an iussit iudicatos Olympicos, Disf. 2. in Anthol. n. 4. 5.
- Hercules cum Iovis Idaea contendit, Disf. 2. in Anthol. n. 5.
- Hercules oleatrum ad coronandos Victores in ludis Olympiis ex Hyperboreis attulit, Disf. 2. Anthol. n. 6.
- Hercules Olympia in honorem Pelopis celebravit, Disf. 4. in Anthol. n. 2.
- Hercules intersecto Leone Nemea ludos Nemeos instituit, Disf. 6. in Anthol. n. 2.
- Hercules magnitudine corporis reliquos homines antecellit, quom longitudine quatuor cubitos, & pedem adequaret, quod Pythagoras ex longitudine stadij Olympici deprehendit, Disf. 6. in Anthol. n. 16.
- Hercules immortalitatem assequutus est, Disf. 7. in Anthol. n. 2. 5.
- Hercules duabus, vel tribus noctibus conceptus est, Disf. 7. in Anthol. n. 6.
- Hercules Gallicus appellatus est Ogmus, Disf. 78. in Anthol. n. 13.
- Hercules sapientia vitia hominum compressit, non viribus, Disf. 8. in Anthol. n. 2.
- Hercules quot fuerunt, Disf. 7. in Anthol. n. 7. Disf. 8. in Anthol. n. 1. Disf. 46. in Anthol. n. 3. quis ex illis Iovem adversus Titanas adjuverit, Disf. 8. in Anthol. n. 6.
- Hercules filius Alcmene, quom autem Alcus vocaretur, sese iussit Herculem vocari, Disf. 8. in Anthol. n. 2.
- Hercules aliquis fuit voluptatibus deditus, Disf. 9. in Anthol. n. 2.
- Hercules alter proverbium, quo utebantur Antiqui in robustissimos, Disf. 8. in Anthol. n. 1.
- Hercules quis vetustissimus sit, Disf. 7. in Anthol. num. 13. Disf. 9. in Anthol. n. 6.
- Hercules etiam Thebanus vorax fuit, Disf. 9. in Anthol. n. 3.
- Hercules armis maximis Iovi inventori sacavit, Disf. 10. in Anthol. n. 2. seu potius Recensans, Disf. 7. in Anthol. n. 8.
- Hercules liberavit Prometheus voluntate Iovis quom triginta annorum millibus Caucaaso illigatus fuisset, Disf. 85. in Anthol. n. 5.
- Hercules quom non esset Atheniensis, initiatum est parvis mysterijs, quae dicuntur erant Proserpinae, Disf. 39. in Anthol. n. 10.
- Hercules quom strangularet Leonem, amputavit illi digitum, qui sepultus est addito desuper Leone, Disf. 31. in Anthol. n. 10.
- Hercules idem est ac Sol, Disf. 36. Anthol. n. 6.
- Hercules maiorem partem Orbis terrarum peragravit, quom Bacchois, Disf. 45. in Anthol. n. 1.
- Hercules plura confecit in Occidente, aliqua vero etiam in Oriente, Disf. 45. in Anthol. n. 4.
- Hercules dicitur fecisse, quicquid ubique terrarum praefatum gestum est, Disf. 46. in Anthol. num. 5.
- Hercules natus ex Iove, & Lysitho quom niger oraculum consulisset, nec responsum accepisset, sustulit tripodem, cepitque responsa reddere; ideo cum Apolline gladiatus est, quod certamen super fulmine diremit, Disf. 7. in Anthol. num. 7. Disf. 38. in Thucyd. n. 4.
- Hercules cum Alhione, & Bargonie Gigantibus pugnavit, quom res non suppetere, Ispidum imbrem impetravit, Disf. 48. in Thucyd. n. 32.
- Hercules an Moeyen appellaverit mulierem Moeyen, quae ipsi indicavit eos, qui boves abegerant, Disf. 55. in Thucyd. n. 1.
- Hercules an coadjuverit Neapolim, Disf. 13. in Liv. num. 12.
- Hercules sexaginta annis floruit ante excidium Troiae, Disf. 4. in Virg. n. 2.
- Hercules Pelopi sacrificavit, Disf. 14. in Virg. n. 2.
- Hercules primus extororum initiatum est Sacris Cereis Eleusiniis, Disf. 33. in Virg. n. 2.

Her.

- Hercules quadringentis annis ante Homerum fuit
Difs. 13. in Virg. num. 2.
- Hercules habuit Linum præceptorem, quem interfecit, Difs. 33. in Virg. n. 3.
- Hercules vulturum sugurio gaudebat, Difs. 19. in Liv. n. 9.
- Hercules antequam in Italiam veniret, Saturno humanâ hostiâ sacrificabatur, Difs. 30. in Liv. n. 51.
- Hercules quum a Deo. & muliere procreatus esset, nothus quodammodo videbatur, Difs. 58. in Cic. n. 6.
- Herculeus morbus dicitur Epilepsia Difs. 30. in Liv. n. 24.
- Herculi nupsit Hebe post mortem, Difs. 7. in Anthol. n. 2. Difs. 84. in Anthol. n. 4. Difs. 17. in Eurip. n. 3. Difs. 23. in Eurip. n. 2.
- Herculi quum sacrificaret Diomus, canis rapuit hostiæ femora; inde locus Cynofarges dictus est, Difs. 84. in Anthol. n. 6.
- Herculi omnes ludi dedicati erant, Difs. 5. in Anthol. n. 3. Difs. 6. in Anthol. n. 12.
- Herculi comparabatur Diogenes, Difs. 8. in Anthol. n. 1.
- Herculi tempestatem immisit Iuno; ideo Iuppiter eam e Cælo deiecit, Difs. 15. in Anthol. n. 18.
- Herculi comparatur maritus quod æumnas apud Plautum, Difs. 15. in Anthol. n. 12. Difs. 55. in Cic. n. 2.
- Herculi non solam dicata sunt palæstræ, sed etiam Apollini. & Mercurio, Difs. 16. in Thucyd. n. 3. Difs. 17. in Thucyd. n. 1.
- Herculi Landio conviviis sacrificabatur, Difs. 31. in Virg. n. 4.
- Herculis Posteri post bellum Troianum Peloponnesi imperio potiti sunt, Difs. 16. in Eur. n. 19.
- Herculis alumni habebantur athletes, Difs. 5. in Anthol. n. 3.
- Herculis sacris quibusdam arcebantur femine, Difs. 6. in Anthol. n. 12. Difs. 9. in Anthol. n. 10.
- Herculis. & Anaxi certamen, Difs. 7. in Anthol. n. 1.
- Herculis Gallici æstenule aureæ quid significent, Difs. 8. in Anthol. n. 4. Difs. 53. in Anthol. n. 1.
- Herculis nomen sibi ascevit Commodus, Difs. 9. Anthol. n. 2. Difs. 78. in Anthol. n. 4. Difs. 41. in Thucyd. n. 3. Difs. 80. in Eurip. n. 12.
- Herculis nomen est fortitudinis, et sapientie, Difs. 8. in Anthol. n. 1. 6.
- Herculis nomen significat ædis decus, Difs. 9. in Anthol. n. 7.
- Herculis in sacrificijs ovillum aliud numen invocabant, quia is mortalis fuisset, Difs. 44. in Anthol. n. 2.
- Herculis Posteri dividuntibus inter se Peloponnesum Cresphontes immisit glebam candidam similem albo lapidi, ex quo fontes conflabant, ut Melissa sibi contingeret, Difs. 49. in Anthol. n. 1.
- Herculis genus erat Philippus, Difs. 8. in Thuc. n. 7.
- Herculis filios Asylum condidisse quidam tradunt, Difs. 25. in Thucyd. n. 9.
- Herculis aram Magnam complexus est Romulus in condendis Vibe, Difs. 23. in Liv. n. 8.
- ^{ab} Hercules columnis ad paludem meoticam, & Mare Eoum Pompeius mare a Piræis expurgavit, Difs. 25. in Liv. n. 1. *Vide. a Columnis Hercules*
- Herculis statua quare præferretur triumphantibus, Difs. 25. in Liv. n. 17.
- Herculis Vidoris templum erat in foro boario, in quo triumphantes convivebantur, Difs. 29. in Liv. n. 6.
- Herculis sacra sola ex peregrinis quare Romulus suscepit, Difs. 30. in Liv. n. 55.
- Herculis sacerdos Thespijs erat Virgo, Difs. 31. in Liv. n. 1.
- Herculis Tyrij sacerdos habebat dignitatem maximam secundum Regem, Difs. 21. in Virg. n. 1.
- Herculia victimâ coronabatur populo, Difs. 44. in Virg. n. 2.
- Heredem populum Romanum reliquit Attalus, Difs. 75. in Cic. n. 2.
- Heredibus frater Stertinijs medicis trecenties sextertium reliquit, Difs. 10. in Cic. n. 2.
- Hereditas Aescopi tragedi quomodo opulenta fuerit, Difs. 90. in Cic. n. 4.
- ^{et} Hereditate patris centum talenta Democrito obvenierunt, quæ in peregrinationes consumpsit, Difs. 43. in Cic. n. 5.
- Heres nullius interitus erat sacerdos Vestæ, & interitus nemo heres erit, Difs. 31. in Liv. n. 11.
- Herillus auditor Zenonis summum bonum in scientiâ collocavit, adeo inter Stoicos non recensetur, Difs. 45. in Cic. n. 7.
- Herillus quidam triplex in philosophiâ habitus est Clitomachus, Difs. 64. in Cic. n. 3.
- Hermæ quare pro stulto accipiatur a Sidonio Apollinari, Difs. 46. in Thucyd. n. 8.
- Hermæ cur sine pedibus, & manibus effingerentur, Difs. 46. in Thucyd. n. 5. & quadrate dicerentur, Difs. 46. in Thucyd. n. 6.
- Hermæ sepulcris apponebantur, & quid sint, Difs. 32. in Anthol. n. 10. *Vide. Hermas.*
- Hermæum quare lucrum inopinum vocetur, Difs. 46. in Thucyd. n. 9.
- Hermagoras de rhetorica scripsit, nec eloquens erat, Difs. 79. in Cic. n. 5.
- Hermas detrusisse Alcibiades quomodo damnatus fuerit, Difs. 46. in Thucyd. n. 1.
- Hermas Cotinij fregerunt, Difs. 46. in Thucyd. num. 9. *Vide. Hermæ.*
- Hermathena erant statua Minervæ, & Mercurij, Difs. 44. in Anthol. n. 1. Difs. 46. in Thuc. n. 8.
- Hermerota quem appellaverit Tauticus, Difs. 46. in Thucyd. n. 8.
- Hermias comicus apud Athenæum Stoicos vocat nugarum mercatores, Difs. 3. in Eurip. n. 5.
- Hermione Helenæ filia, Difs. 16. in Eurip. n. 2.
- Hermodamantis Samij auditor fuit Pythagoras, Difs. 43. in Cic. n. 2.
- Hermodorus Platonicus tradidit a Zoroastro ad excidium Troiæ æneorum quique milia defluxisse, Difs. 14. in Cic. n. 2.
- Hermocrates Syracusanorum dux exercitum recessit, Difs. 53. in Thucyd. n. 3. 11.
- Hermogenes, quomodo puer esset, eloquentissimus habebatur; vir autem infancissimus, Difs. 64. in Anthol. n. 5.
- Hermogenes inter summos oratores recensendus non

- non est, *Disf.* 46. in *Cic.* n. 51.
- Hermunduros bello superavit Antoninus Philo-
sophus, *Disf.* 85. in *Anthol.* n. 7.
- Herodoti fides nonnullis suspecta, *Disf.* 39. in
Thucyd. n. 3.
- Herodoti Orbis rerum humanarum, *Disf.* 1. in
Liv. num. 8.
- Herodotus antiquiores Historici, *Disf.* 54. in *Cic.*
n. 3.
- Herodotum audiens Thucydides historiam re-
pescantem illacrimavit, *Disf.* 54. in *Cic.* num. 4.
Disf. 92. in *Cic.* n. 2.
- Herodorus famam nactus est in Olympijs, *Disf.*
2. in *Anthol.* n. 12.
- Herodotus tradit Mithram esse Vencrem, *Disf.*
71. in *Anthol.* n. 9.
- Herodotus nomen suum historię inscripsit, *Disf.*
1. in *Thucyd.* num. 2. 3.
- Herodotus nomen Eclipsis non usurpat, sed ec-
clipsim Solis noctem appellat, *Disf.* 18. in
Thucyd. n. 9.
- Herodotus an iure pater historię appelletur,
Disf. 15. in *Cic.* n. 5. *Disf.* 54. in *Cic.* n. 3.
- Herodes etiam *τὸ ἄγρον* dicuntur, *Disf.* 17. in
Liv. n. 8.
- Herodes nusquam usos esse tubi memorat Home-
rus, *Disf.* 57. in *Thucyd.* n. 14.
- Heroibus anguis dicebatur, *Disf.* 24. in *Virg.*
num. 4. *Vide Heras.*
- Heroibus soci tribuebantur, *Disf.* 19. in *Liv.* n. 6.
- Heroicis temporibus Reges mensis instruere non
indecorum erat, *Disf.* 21. in *Thucyd.* n. 1.
- Heroicorum carminum Orpheus inventor, au-
thor Monochordi, *Disf.* 75. in *Anthol.* n. 4. *Disf.* 74.
in *Anthol.* o. 1. *Disf.* 13. in *Eurip.* n. 2. *Disf.* 11.
in *Liv.* n. 4.
- Herondas Atheniensem otij damnatum dixit poe-
nas ferre libertatis, *Disf.* 27. in *Thucyd.* n. 3.
- Heros Heesdemus seu Academus nomen dedit
Academix, *Disf.* 58. in *Cic.* o. 6.
- Heroum res gestę Peplo giugebantur, *Disf.* 25.
in *Eurip.* n. 8.
- Heroum tumulos Epigrammatis decoravit Ari-
stoteles, sive alius quispiam, & libellum in-
scripsit Peplum, *Disf.* 25. in *Eurip.* n. 8.
- Heroum honoribus consecrati sunt Mithes, qui
in prælio Marathonio ceciderunt, *Disf.* 2.
in *Thucyd.* n. 4. *Vide Heras.*
- Heroum fortissimus quis fuit Hercules, ideo
eius statua præferebatur triumphantibus, *Disf.*
25. in *Liv.* n. 17.
- Heroum laudes celebrantes benevolentiam con-
ciliare non oportet, *Disf.* 25. in *Cic.* n. 1.
- Herculi populi, qui occupaverunt Italiam, *Disf.*
36. in *Thucyd.* n. 9.
- Herum senem servus Plauti vocat vetus sepul-
crum, *Disf.* 32. in *Anthol.* n. 11. *Vide Dominus.*
- Hesiodum poetico cęramine superasse Home-
rum quidam tradunt; alij antiquiorem Ho-
mero faciunt *Disf.* 9. in *Cic.* n. 5.
- Hesiodum esse poetam Hilotarum dixit Sparta-
nus; Lacedæmoniorum verò Homerum, *Disf.*
73. in *Cic.* n. 3.
- Hesiodus reiectus est a Pythijs ecrtaminibus
p oëtarum, quod lyra canere non didicisset,
- Disf.* 3. in *Anthol.* n. 7.
- Hesiodus repetite evagat poetā, *Disf.* 23. *An-
thol.* n. 6.
- Hesiodus novem Musis nomina fecit, *Disf.* 37.
in *Anthol.* n. 10. *Disf.* 19. in *Virg.* n. 3.
- Hesiodus an accipiat seculum pro anno, *Disf.*
30. in *Liv.* n. 77.
- Hesiodus secum Herculis lussit, *Disf.* 3. in *Virg.*
num. 6.
- Hesperus unde Italia dicta sit, *Disf.* 36. in *Thu-
cyd.* n. 6. unde Hispania, *Disf.* 36. in *Thu-
cyd.* n. 6.
- Hespero Græcorum dedocetur Vesper Latini-
corum, *Disf.* 15. in *Liv.* o. 2. *Disf.* 31. in
Liv. n. 22.
- Hesperus adamavit Hymenæum, *Disf.* 29. in
Thucyd. n. 6.
- Hesperus pulsus ab Atlante fratre, & Italiā poti-
tus an ei nomen Hesperæ dederit, *Disf.* 36.
in *Thucyd.* n. 6.
- Hestia apud Græcos significat focum, & Do-
mum, *Disf.* 32. in *Liv.* n. 23. 26.
- Hexagoni figuram quare apes clegerint in effici-
endis cellis, *Disf.* 39. in *Cic.* n. 3.
- Hexametri quatuor plios capere lapidei sepul-
crales volebat Plato, *Disf.* 30. in *Anthol.* n. 7.
- Hexametrum earum quis invenerit, *Disf.* 74.
in *Anthol.* n. 1. *Disf.* 75. in *Anthol.* n. 4. 5.
- Hiare ajuntur histriones tragici, *Disf.* 5. in
Eurip. n. u.
- Hiare significat elato orationis genere otii, *Disf.*
6. in *Eurip.* n. 13. 15.
- Hiatus, qui spiritum fatidicum emittebat, erat
in eo loco, ubi Tripus oraeoli Delphici col-
locatus erat, *Disf.* 3. in *Anthol.* n. 5.
- Hiatus uris addit orationi maiestatem, *Disf.* 6.
in *Eurip.* n. 14. *Disf.* 14. in *Virg.* n. 5.
- Hiatus terrę cxtius Sylla proficiscente ad bellū
socialē, ex quo ignis erupit usque ad Caelum,
Disf. 48. in *Thucyd.* n. 17.
- Histus duorum milium in Mesopotamiā patefa-
ctus est a terramotu, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 22.
- Hiberi ducti sunt in triumpho ab Aureliano, *Disf.*
25. in *Liv.* n. 19.
- Hibernia an terramotibus quatitur, *Disf.* 48. in
Thucyd. n. 32.
- Hicæus Iuppiter unde sic dictus, *Disf.* 10. in
Anthol. n. 17. *Disf.* 23. in *Anthol.* n. 1. 2. *Disf.*
25. in *Thucyd.* n. 2. *Disf.* 22. in *Eurip.* n. 2. 3.
an sit idem, ac Xenius, *Disf.* 22. in *Eurip.*
num. 13. 14.
- Hieme, an æstatē Iudi Nemezi celebrarentur,
Disf. 6. in *Anthol.* o. 6.
- Hieme enlites nudi forum circuibant sibi convi-
cium facientes apud Lacedæmonios, *Disf.* 25.
in *Anthol.* n. 5.
- Hieme, & æstate eandem vestem inducunt pue-
ri spartani, *Disf.* 50. in *Anthol.* n. 6.
- Hieme sævā Germani sagis, aut libris arborum
integuntur, *Disf.* 85. in *Anthol.* n. 2.
- Hiemem non habere Hyperboreos, licet sub po-
lo habitent, tradit Plinius, *Disf.* 77. in *An-
thol.* n. 12.
- Hiemem significat fabula Adonis, *Disf.* 10. in
Eurip. n. 11.

- Hiemem, & æstatem ortu, & occasu ostendunt
 Pleiades, Disf. 65. in Anthol. p. 4.
- Hiemem anni magni fuisse dilavium quidam
 opinati sunt, Disf. 53. in Thucyd. n. 11.
- Hiemem exprimebat albus color unius ex
 festinibus augurum in ladiis Romanis, Disf.
 20. in Cic. n. 1.
- Hiemi comparatur senectus, Disf. 42. in Anthol.
 n. 3. Disf. 70. in Liv. n. 34.
- Hiemis, & æstatis principium idem apud Læ-
 tiæ, & Græcos; veris autem divectum, Disf.
 65. in Anthol. n. 5.
- Hiera insula emerit e mari, Disf. 34. in Thu-
 cyd. n. 1. Disf. 48. in Thucyd. n. 22.
- Hierapoli urbe Asia sunt speluncæ, quæ pesti-
 ferus halitus emittunt, Disf. 8. in Eurip. n. 9.
- Hiero Navem ingentem fabricavit, & onustam
 frumento dono misit Regi Aegypti, quom fæ-
 me laboraret, Disf. 14. in Eurip. n. 3.
- Hiero vocat civis inter se loqui, quare signi-
 ficabaat, quæ vellent gestu, Disf. 17. in Anthol. n. 2.
- Hiero, quum a Foenia ad Romanos descivisset,
 ipsi fidelis fuit novingenta annos, quos vixit,
 Disf. 51. in Thucyd. n. 1. causa iustæ, quibus
 ad defectionem motus est, Disf. 51. in Thu-
 cyd. num. 2.
- Hiero coluit Pandarum, Aeschylum, & Simoni-
 dem, Disf. 3. in Eurip. n. 10. Disf. 10. in Cic.
 num. 3. Disf. 72. in Cic. n. 6.
- Hieron Rex maxime prædicatur, quod Olympia
 eorum vicerit, Disf. 6. in Anthol. n. 9. *Vide Hieronem.*
- Hierocætreæ templum Dianæ Persicæ, & spa-
 tium duorum milium passuum circa illud ius
 Asyli habebat, Disf. 25. in Thucyd. n. 10.
- Hieroglyphica varia Aegyptiorum recenset-
 ur, Disf. 17. in Anthol. n. 7.
- Hieromenia dies, an mensis diceretur, quo Ne-
 mæa celebrabatur, Disf. 6. in Anthol. n. 6.
- Hieronem Syracusanum aluerunt apes, Disf. 18.
 in Liv. n. 4. *Vide Hieronem.*
- Hieronici revertentibus in Patriam Græci m-
 ros urbis deserviebant, Disf. 2. in Anthol. n. 12.
- Hieronis tentorium in Olympici ludis Græci pæ-
 ne deiecerunt, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.
- Hieronis artifex quantum villotis materie in su-
 res coronæ immiscuisset, quum depreheodif-
 fer Archimedes, podus exiluit e balneo cla-
 mans *inveni, inveni*, Disf. 92. in Cic. n. 1. *Vide Hieronem.*
- Hieronimi Syracusarum Regis arrogantia, quod
 albis equis uretur, Disf. 28. in Anthol. n. 1.
- Hieronymus Rhodius summum bonum in vacu-
 tate doloris collocavit, Disf. 45. in Cic. n. 7.
- Hieronymus Arcas licet ad Philippum defecerit,
 non tamen proditor fuit, Disf. 51. in Thuc. n. 3.
- Hieronymus Isdem ubertatem Livij laudat,
 Disf. 11. in Liv. n. 6.
- Hieronimus Ciceronem plurimi fecit, Disf. 49.
 in Cic. n. 8.
- Hilaritatem parere debet mortis memoria, Disf.
 32. in Anthol. n. 1. Disf. 33. in Anthol. n. 4.
- Hilota accusabant Pausaniam servos publicos ad
 prodicionem sollicitasse, Disf. 15. in Thu-
 cyd. num. 2.
- Hilota capti a Lacedæmonij in servitutem re-
 dacti sunt, Disf. 10. in Thucyd. n. 2.
- Hilotarum poetam esse Hesiodum dixit Sparta-
 nus; Homerum verò Lacedæmoniorum, Disf.
 73. in Cic. n. 3.
- Hilotes quomodo traderent Lacedæmonij, Disf.
 20. in Thucyd. n. 4.
- Himera patria Stesichori, Disf. 55. in Thu-
 cyd. num. 3.
- Himera a quibus condita sit, Disf. 55. in Tho-
 cyd. num. 3.
- Hinnicotem Equum Iliensis sibiicini prætulit
 Atreas Rex Scyrbarm, Disf. 81. in Cic. n. 7.
- Hippacrides non obtinuit nuptias filie Regis ob
 imperiam salutationem, Disf. 17. in Anthol. n. 10.
- Hippagretæ qui dicerentur apud Lacedæmonios,
 Disf. 54. in Anthol. n. 2.
- Hipparchia uxor Cræteis eorum populo cum vi-
 ro concumbebat, Disf. 84. in Anthol. n. 10.
- Hipparchum Pythagorici ex suo numero eieci-
 runt, & ei columnam tanquam mortuo con-
 stituerunt, Disf. 11. in Thucyd. n. 7.
- Hipparchum fratrem Hippie tyranni interfeci-
 runt Harmodius, & Aristogiton, non ipsum
 Hippiam, Disf. 20. in Eurip. n. 13. Disf. 70. in
 Cic. num. 1.
- Hipparchus qua ætate floruerit, Disf. 68. in
 Cic. num. 3.
- Hipparchos Arati phæomæna commentariis il-
 lustravit, Disf. 70. in Cic. n. 3.
- Hipparchus, & Stoici prodiderunt animam ex
 igne constare, Disf. 21. in Eurip. n. 5.
- Hippas quid esset apud Athenienses, Disf. 47. in
 Thucyd. n. 2.
- Hippasus Merspontinus Ignem esse principium
 rerum existimavit, Disf. 71. in Anthol. n. 1.
- Hippiam tyrannum non interfecerunt Harmo-
 dius, & Aristogiton, sed ipsius fratrem Hip-
 parchum, Disf. 20. in Eurip. n. 13. Disf. 70.
 in Cic. n. 1.
- Hippias eloquentissimus famam sibi comparavit
 in Olympijs, Disf. 2. in Anthol. n. 12.
- Hippias Eleus eloquentiæ doctor, non orator
 fuit, Disf. 9. in Cic. n. 8.
- Hippias Eleus etiam artes minores liberales se
 tenere gloriabatur, & anulum, vestem, & cal-
 ceos, quos gestabat, suis manibus confecerat,
 Disf. 28. in Cic. n. 7.
- Hippias philosophus, Disf. 11. in Thucyd. n. 2.
- Hippios idest æquestris Neptunus, Disf. 25. in
 Eurip. n. 4.
- Hippocentauri fraude interijt Hercules, Disf.
 7. in Anthol. n. 10.
- Hippocratem, & Demetrium Phaleræum quia ge-
 nuit insula Cœus, Deos iussisse dixit Damoxe-
 nus, Disf. 40. in Thucyd. n. 2.
- Hippocratem pane divinis bonis consecra-
 runt Græci, Disf. 20. in Eurip. n. 14.
- Hippocratem Perdicca, & Aristoxenus quibus
 honoribus affecerint, Disf. 10. in Cic. n. 1.
- Hippocrates medicum didicisse ex tabellis
 templi Aesculapij dicitur a pannallis, Disf.
 38. in Thucyd. n. 3.
- Hippocrates plura onguenta sanitatis tuendæ
 causâ recensuit, Disf. 34. in Anthol. n. 4.
- Hippocrates an inveniit medicinæ partem,
 quæ

- quæ Clinice dicitur, Disf. 38. in Thucyd. n. 5.
Hippocrates multa in medicinâ didicisse Demo-
critum, Disf. 5. in Cic. n. 6.
Hippocrates facundia insignis, Disf. 41. in Cic.
num. 6.
Hippocrates accersitus ab Artaxerxe ad eum
proficisci noluit, eiusque minas contempsit,
Disf. 66. in Cic. n. 4.
Hippocratis ætate perfecta est medicina, Disf.
15. in Cic. n. 3.
Hippocratis prognostica Prognostica desum-
psit Nicander, Disf. 25. in Cic. num. 2.
Hippocrenes aquâ Træzenij Orchem exspirant, in
Disf. 53. in Thucyd. n. 14. utebantur ad sa-
crificia, Disf. 28. in Thucyd. n. 3.
Hippodamiae nuptias promissit Oenomaus ei, qui
se curru viciisset, & quare, Disf. 7. in Thucy-
cyd. n. 4.
Hippolyto comam coniecerant Træzenie Vir-
gines, Disf. 45. in Anthol. n. 12.
Hippolytum perdidit Venus, quia eum asperna-
batur, Disf. 37. in Anthol. n. 8.
Hippolytus apud Træzenos sepultus erat, Disf.
66. in Anthol. o. 7.
Hippolytus Dianæ gratias fuit ob castitatem,
Disf. 17. in Liv. n. 9.
Hipponax irâ concitus ad eosdendos versus se
conculit, Disf. 13. in Anthol. n. 6. Disf. 4. in
Eurip. n. 6. Disf. 67. in Cic. n. 4.
Hipponicum pugno percussit Alcibiades, Disf.
37. in Thucyd. o. 7.
Hippopotamum Diogenes vocavit iuvenem equo
in sidem derasâ barbâ, Disf. 42. in An-
thol. n. 7.
Hippopotamus arundinum casuris sibi venam
secat, Disf. 6. in Thucyd. n. 3. nascitur io Ni-
lo, Disf. 26. in Anthol. n. 5.
Hippotarum viam excederant Bæotij, quod in
eo se tecepissent raptores poellæ, Disf. 15. in
Eurip. n. 5.
Hippothori quidam tibia modi, quibus in ad-
missis eorum utebantur, Disf. 60. in An-
thol. n. 14.
Hippothoum nutritæ equa, Disf. 18. in Liv. n. 4.
Hippotrophia quid esset, Disf. 6. in Anthol. n. 7.
Disf. 37. in Thucyd. n. 9.
Hircani canibus voranda cadavera tradebant,
Disf. 24. in Thucyd. n. 10. ideo sepulcrales
dicebantur, Disf. 24. in Thucyd. n. 10.
Hircanus e Davidis sepulcro tria millia talen-
torum eruit, Disf. 32. in Anthol. n. 11.
Hircanos ensis qui appellabatur, Lyfimachi
Regis rogo se dicitur iniectisse, Disf. 21. in
Eurip. n. 13.
Hircus quare duntaxat tragici poëtæ, Disf. 6.
in Eurip. n. 4.
Hircus dicta est trægædia, Disf. 6. in Eurip.
num. 3.
Hircum, atietem, & taurum in lustratione exerci-
tus immolasse Romanos Marti tradit Dionysius
Halycarnassæus, Disf. 53. in Thucyd. n. 9.
Hircus Baccho sacrificabatur, Disf. 6. in Eurip.
num. 4.
Hirundines pluviam significât, Disf. 37. in Cic. n. 5.
Hirundines quomodo oidos conficiant, Disf.
38. in Cic. n. 8. quare rotundos construant,
Disf. 39. in Cic. n. 3.
Hirundines docuerant homines edificare Do-
mos, Disf. 6. in Thucyd. n. 2.
Hispani in victu fordide parci sunt, in vestitu
nimium splendidi, & superbi, Disf. 7. in
Liv. num. 4.
Hispani quum Scipionem Africanum Regem sa-
lutasent, regnum recusavit, Disf. 22. in Liv.
num. 7.
Hispania unde Hesperia dicta sit, Disf. 36. in
Thucyd. n. 6.
Hispaniâ Elysium collocat Homerus, Disf. 76.
in Anthol. n. 16.
Hispaniâ Laniæ flumen Strabo Lethæo tradit
appellatum, Disf. 83. in Anthol. n. 18.
Hispaniâ octo annos bellum gessit Sertorius,
quo interempto bellum redintegravit Per-
penna, Disf. 5. in Liv. n. 5.
Hispania ab inapâ an dicta sit, Disf. 7. in Liv.
num. 8.
Hispania antiquitus hominum frequentia abunda-
bat, Disf. 9. in Liv. n. 16.
Hispaniæ populi Sicinî Siciliam tenuerunt, Disf.
34. in Thucyd. o. 9. unde ita dicta sit, Disf.
35. in Thucyd. n. 3.
Hispaniæ fretum fert optimas Morzæas, Disf. 3.
in Liv. n. 8.
Hispaniæ antiqua fertilitas, & recentis sterilitas,
Disf. 7. in Liv. n. 8.
Hispaniam quanto tempore Scipio debellavit,
Disf. 52. in Thucyd. n. 7.
Hispanienium exercituum in supplementum le-
giones miserunt Romani, quum Hannibal ur-
bem obsideret, Disf. 83. in Cic. n. 3.
Historia belli Troiani non est Didys Cretensis,
nec Daresis Phrygij, Disf. 1. in Thucyd. n. 6.
Disf. 5. in Virg. n. 7.
Historia Herodoti samum æquisivit in Olym-
pijs, Disf. 2. in Anthol. n. 12.
Historia rerum naturalium quare ex navigatione
non multum incrementi recipiat, Disf. 76. in
Anthol. n. 8.
Historia Ammianj Marcellini veritate maximè
præstat, Disf. 48. in Thucyd. n. 21.
Historia Aegyptiorum tradit Patidem accepisse
Heleosm a Tyndareo, Disf. 14. in Liv. n. 5.
Historia Aegyptiorum verustissima, quia ab ipsis
inventâ est, Disf. 14. in Cic. o. 8.
Historia Callisthenis oratorio pane more conscri-
pta erat, Disf. 41. in Cic. n. 5.
Historia quomodo perfecta fuerit, Disf. 51. in
Cic. n. 5.
Historiæ etiam salutatione referebantur, Disf. 17.
in Anthol. n. 6.
Historiæ utilitas, & laudatio, Disf. 6. in Thucyd.
n. 2. 9. 14. 15. Disf. 52. in Thucyd. o. 1. Disf.
8. p. in Liv. per tot.
Historiæ cognitione Lucullus clarissimus Impera-
tor evasit, Disf. 6. in Thucyd. n. 10. Disf. 8. in
Liv. n. 5. Disf. 74. in Cic. n. 3.
Historiæ petitis utebantur Alexander Severus,
& eorum consilio pleraque gerebat, Disf. 6. in
Thucyd. n. 10. Disf. 8. in Liv. n. 6.
Historiæ pster aniam Herodotus appelletur,
ec Disf.

- * Disf. 15. in Cic. n. 5. Disf. 54. in Cic. o. 3.
 Historiz librum unum composuit Theophrastus,
 Disf. 60. in Cic. n. 6.
 Historiam de Itā & conscripsit Antiochus, Disf. 1,
 in Virg. n. 1.
 Historiam caelestem quadringentorum millium
 annorum se habere gloriabantur Chaldaei,
 Disf. 42. in Thucyd. n. 8.
 Historiam conscribere periculosum est, Disf. 6.
 in Liv. num. 2.
 Historiam paucorum seculorum quod Graeci ha-
 berent, pueri appellantur a Platone, Disf. 6.
 in Thucyd. n. 15. Disf. 15. in Eurip. n. 1. Disf.
 8. in Liv. n. 1.
 Historiam Romanam qui scripserint ante Livium,
 Disf. 11. in Liv. n. 1. 2.
 Historis qui primi invenerint, Disf. 11. in Liv. n. 5.
 Historiam scribere cogitavit Cicero, Disf. 11.
 in Liv. n. 5.
 Historiam Livius perduxit usque ad mortem
 Draus Caesaris; scilicet usque ad annum septio-
 genesimum qua dragesimum primum, Disf. 11.
 in Liv. n. 6.
 Historiam quadraginta octo millium annorum
 se habere Aegyptij affirmabant, Disf. 13. in
 Liv. num. 1.
 Historiam Assyriorum Graeci a Nino inchoarunt,
 Disf. 14. in Liv. n. 1.
 Historiam aliqui appellabant Hyginum, Disf. 6.
 in Cic. n. 7.
 Historiam suam recitantem Herodotum audiens
 Thucydides illacrimavit, Disf. 54. in Cic. n. 4.
 Disf. 92. in Cic. num. 2.
 Historias Labieni eius inimici cremandas cura-
 verunt, Disf. 6. in Liv. n. 1.
 Historias Thucydides odies transcripsit Demo-
 sthenes, Disf. 47. in Cic. n. 3. Disf. 86. in Cic.
 num. 5.
 Historici in exortis attentionem conciliare sibi
 debent, & docilitatem, Disf. 2. in Thucyd. n. 1.
 2. Disf. 25. in Cic. n. 2.
 Historici mirantur Alexandrum celebrasse sacra
 Bacchi, nec oppressum fuisse, Disf. 46. in
 Anthol. n. 7.
 Historici initio amplificant res, quas narraturi
 sunt, Disf. 3. in Thucyd. n. 1.
 Historici Graeci dicunt exercitus exhaerere flumina
 ad significandam eorum multitudinem,
 Disf. 85. in Anthol. n. 6.
 Historici an bene metiantur regiones navium
 cursu, Disf. 33. in Thucyd. n. 6. 8.
 Historici etiam ad illustrandam historiam fabu-
 lis utuntur, Disf. 39. in Thucyd. n. 3.
 Historici recensent exercitus, Disf. 53. in Thu-
 cyd. num. 2.
 Historici, qui Historiz suae nomen ascripserunt,
 Disf. 1. in Thucyd. n. 2. 3. Disf. 1. in Virg. n. 1.
 Historici sepe omnes veritatem tradituros pro-
 fidentur, Disf. 6. in Liv. n. 3.
 Historici ante Herodotum fuerunt, Disf. 54. in
 Cic. num. 3.
 Historici celebres Latini intra annos octoginta
 floruerunt, Disf. 67. in Cic. n. 5.
 Historicis conveniunt descriptiones regionum,
 Disf. 33. in Thucyd. n. 1. Disf. 37. in Virg. o. 4.

- Historicis convenit explicare causas belli, quod
 narrat, Disf. 7. in Thucyd. o. 1. Disf. 20. in
 Virg. n. 1.
 Historicis more narrationes ab oratoribus facien-
 dae non sunt, Disf. 84. in Cic. n. 2.
 Historicorum, & poetarum quae sit differentia
 in enarrandis rebus gestis, Disf. 1. in Thucyd.
 nom. 1. Disf. 37. in Virg. o. 1. 4.
 Historicorum more qui poetae inceptis suam
 poema, Disf. 2. in Thucyd. b. 2.
 Historicorum quom plurimum nomina, Disf. 51. in
 Cic. n. 5. Disf. 68. in Cic. h. 12.
 Historicum tempus post conditis Olympiadibus
 inceptit, Disf. 8. in Cic. n. 4.
 Historicum agens Auloior Pollio Ciceronem lae-
 dat, licet invideret, Disf. 49. in Cic. n. 3.
 Historicus Timaeus natus est Tauromenij, Disf.
 33. in Thucyd. n. 3. filius fuit Andromachi,
 qui Tauromenion condidit, Disf. 54. in Thu-
 cyd. n. 3.
 Historicus Cremutius accusatus quod Brutum,
 & Cassium laudasset, necem sibi conscivit,
 Disf. 6. in Liv. n. 1.
 Historicos Cremutius Cordus eloquentiam Ci-
 ceronis divitiis appellat, Disf. 49. in Cic. o. 2.
 Histrio fuit Aeschines Orator, Disf. 79. in Cic.
 num. 4. Disf. 80. in Cic. n. 1.
 Histrio Satyrus quomodo actionem Demosthenis,
 propter quam in prima causa exciderat, emen-
 davit, Disf. 87. in Cic. n. 4.
 Histiones coronam gestare noluit Sophocles in
 morte Euripidis, Disf. 3. in Eurip. n. 12.
 Histiones tragici fuisse dicuntur a Tariano,
 Disf. 5. in Eurip. n. 11. & a Persio hiare, Disf. 5.
 in Eurip. n. 11.
 Histiones scilicet ora illinebant, & ab his di-
 cta est tragedia, Disf. 6. in Eurip. n. 3. 5.
 Histioni oratorem comparavit Roscius, Disf.
 17. in Anthol. n. 6. Disf. 90. in Cic. n. 3.
 Histioni Andronico in disciplinam sese tradidit
 Demosthenes, Disf. 87. in Cic. n. 4.
 Histionum vestis, Disf. 6. in Eurip. n. 6. 7. 12.
 Histionum merces lucra appellabatur, Disf. 6.
 in Eurip. n. 18.
 Histionum ars difficilissima, Disf. 13. in Cic. o. 5.
 Histioonum, seu saltatorum ars ludicra appella-
 tur, Disf. 17. in Anthol. o. 4.
 Histionum ars turpissima reputabatur, Disf. 90.
 in Cic. n. 1. 2.
 Haedini pellibus quod lectulos stravisset Tubero,
 repulsum tulit, Disf. 1. in Liv. o. 5. Disf. 89.
 in Cic. n. 6. Vide. Haedi.
 Holera vendidisse mater Euripidis dicitur, Disf.
 1. in Eurip. n. 3.
 Holocaustum sacrificium quid esset, Disf. 41.
 in Virg. n. 14.
 Homericaena, quam Iovi assignit, quid signi-
 ficet, Disf. 10. in Anthol. n. 21. Disf. 8. in
 Virg. n. 4.
 Homeri lovem respexit Phidias in effigendo
 Olympico Iove, Disf. 11. in Anthol. n. 5.
 Homeri librorum custodiam dari iussit Alexan-
 der unguentum darij, Disf. 34. in Anthol. n. 2.
 Homeri versibus deterior quom Platonem vide-
 rentur sua poemata epica, ad scribendas Tra-
 gae-

- gædalis se contulit, *Diff. 40. in Anthol. n. 3.*
 Homeri studiosus fuit Lyeurgus, *Diff. 57. in Thucyd. num. 15.*
 Homeri Iliadem in uoce conelutit quidem, *Diff. 21. in Eurip. n. 6. Diff. e. in Virg. n. 1.*
 Homeri versus omnibus noti, *Diff. 6. in Virg. n. 3.*
 Homeri carminibus abulere ualuit Caligula, *Diff. 6. in Liv. n. 7. Diff. 68. in Cie. n. 7.*
 Homeri versus nothos a legitimis secevit Aristarchus, *Diff. 6. in Cie. n. 6.*
 Homeri carminibus delectantur omnes cuiusque ætatis sint, *Diff. 50. in Cie. n. 1.*
 Homeri poemata refertur est philosophorum sententijs, *Diff. 54. in Cie. n. 1.*
 Homeri versus aliquot transtulit Cicerò, *Diff. 71. in Cie. n. 3.*
 Homeri gloriam proximè accessisse Aretum tradit Suidas, *Diff. 72. in Cie. n. 3.*
 Homero longè iuniores primi grammatici, *Diff. 8. in Cie. n. 2.*
 Homero patrem Euripidem dieit Ion, *Diff. 4. in Eurip. n. 11.*
 Homerum ante quipoeëtæ fuerint, *Diff. 13. in Eurip. n. 2. Diff. 33. in Virg. n. 3. Diff. 54. in Cie. num. 4.*
 Homerum Græci pæne diuinis honoribus consecrunt, *Diff. 20. in Eurip. n. 14.*
 Homerum emendauit Aristoteles, & Alexandro tradidit, qui dicebatur Homerus *in uersibus*, *Diff. 6. in Cie. n. 6.*
 Homerum principem litterarum agnoscit Plinius, *Diff. 8. in Cie. n. 6.*
 Homerum doctrinarum fontem demonstrat Plutarchus, *Diff. 8. in Cie. n. 6.*
 Homerum, quod inducit Iovem tonentem, quam nungit, immerito reprehendit Scæligér, *Diff. 71. in Cie. n. 8.*
 Homerum esse poëtam Lacedæmoniorum dixit Spartanus, Hilojarum uerò Hesiodum, *Diff. 73. in Cie. n. 3.*
 Homerum ciuem quæ urbes ab Æuindioce, *Diff. 75. in Cie. n. 1.*
 Homerus cur dicat Deos accedisse mensas Æthiopum, *Diff. 76. in Eurip. n. 4.*
 Homerus afficitur Phlegæthontem, & Sægyiam paludem per Coccyum in Æuindioce, *Diff. 81. in Anthol. num. 4.*
 Homerus docuit Sapientem philosophos, *Diff. 5. in Eurip. n. 1.*
 Homerus etiam fabulosus esse Inferos, Iouem uideretur, *Diff. 8. in Eurip. n. 1.*
 Homerus nonnulla miratus est a Phæmonoe, *Diff. 13. in Eurip. n. 2.*
 Homerus quod hominibus capus esset, non potuit cecare in Pythijs, *Diff. 3. in Anthol. n. 7.*
 Homerus quæ dicitur ambrosiam, potius ambrosiam Ioui, intelligendum est Pleiades, non columbas, *Diff. 65. in Anthol. n. 7.*
 Homerus totius uisus est septem tragicis poëtis, quæ Pleiades dictæ sunt, *Diff. 65. in Anthol. n. 10.*
 Homerus facit Ulyssæm timentem mortem in mari, *Diff. 65. in Anthol. n. 15.*
 Homerus quare Reges ab Ioue genitos epellet, *Diff. 68. in Anthol. n. 15.*
 Homerus omnia, quæ uideret, ad fabulas transe-

rebat, *Diff. 83. in Anthol. n. 13.*
 Homerus fortunam non egnovit, sed omnia diuino decreto fieri iudicauit, *Diff. 80. in Anthol. n. 6. Diff. 13. in Virg. n. 4. 6.*
 Homerus uini laudator, *Diff. 13. in Anthol. n. 5.*
 Homerus frustra inducit Helenem miscentem vino medicamentum, quæ egritudinem tolleretur, *Diff. 14. in Anthol. num. e.*
 Homerus laudat Idomeneum, quod omnes bibendo superaret, *Diff. 14. in Anthol. n. 9.*
 Homerus facit enim cupidiſſimè haurire fœngulnem, *Diff. 32. in Anthol. n. 4.*
 Homerus unguentum epellet Oleum, *Diff. 34. in Anthol. n. 1.*
 Homerus quare pugnaſtes Deos inducat, *Diff. 37. in Anthol. n. 2.*
 Homerus tradit in Aegypto multas herbas salubres esse permixtas nocentibus, *Diff. 41. in Anthol. num. 5.*
 Homerus quare Oceanum epellet patrem Deorum, *Diff. 48. in Anthol. n. 6.*
 Homerus quare Ætæas Ætæas ferè semper epellet, *Diff. 49. in Anthol. n. 8.*
 Homerus quare Thèryn rerum primordia mappeller, *Diff. 48. in Anthol. n. 6.*
 Homerus domum Menelai splendidam luxa facit, non eliorum, *Diff. 53. in Anthol. n. 4.*
 Homerus Elyſium collocat in Hipsia, *Diff. 76. in Anthol. n. 16.*
 Homerus nunquam nomen in suis uersibus scripsit, *Diff. 1. in Thucyd. n. 3. Diff. 1. in Virg. n. 3.*
 Homerus redè inducit Achillem altercantem eū Agamemnone, *Diff. 5. in Thucyd. n. 7.*
 Homerus nunquam uniuersos Græcos Mellenas nominauit, sed solum milites Achillis, *Diff. 2. in Anthol. n. 2. Diff. 8. in Thucyd. n. 3.*
 Homerus Ceres Barbaros appellat, *Diff. 8. in Thucyd. n. 2.*
 Homerus Troianos nunquam Barbaros appellauit, *Diff. 8. in Thucyd. n. 1.*
 Homerus quo tempore floruerit, *Diff. 9. in Thucyd. n. 9. Diff. 33. in Virg. n. e. Diff. 8. in Cie. num. 3. Diff. 9. in Cie. n. 5.*
 Homerus in prandis conuiujs ad simplicitatem sui temporis respicit, *Diff. 21. in Thucyd. n. 7.*
 Homerus credit Hectoris cadaver, & Patroeli combustum fuisse, *Diff. 14. in Thucyd. n. 9.*
 Homerus inducit Græcos sedato gradu prolium inuantes, ex quo colligitur, magis probasse morem Spartanorum, quam aliarum Gentium, *Diff. 57. in Thucyd. n. 15.*
 Homerus fingit Iovem duo dola habere, alterum bonorum, alterum malorum, *Diff. 35. in Thucyd. n. 1.*
 Homerus an fuerit inventor Comædiæ, & Tragædiæ, *Diff. 6. in Eurip. n. 1.*
 Homerus immerito reprehenditur a Grammaticis, Rhetoribus, Scæligero, quod concurſu uocalium nimis utatur, *Diff. 8. in Eurip. n. 15.*
 Homerus reprehenditur, quod induxit Achillem dicentem, somalle seruire elici uiu, quam imperare omnibus mortuis, *Diff. 7. in Eurip. n. 15.*
 Homerus Aegyptiorum doctrinam eruditus erat, *Diff. 18. in Thucyd. n. 8. Diff. 48. in Thuc. n. 5.*

Homerus su induit solū Achillem Chichra canentem, *Dis. 57. in Thucyd. u. 8. 9.*
 Homerus nusquam memorat Heronū ufos tubā ad ascendendum praelium, *Dis. 57. in Thucyd. num. 14.*
 Homerus accepit verbum *μάλιστα* pro praelio *Dis. 57. in Thucyd. u. 7.*
 Homerus saepe celebravit Aeneas, *Dis. 6. in Virg. u. 2.*
 Homerus Troianos pugnando satiri non posse dixit, *Dis. 31. in Virg. u. 12.*
 Homerus multas fabulas, & facta indecora Dijs narrat, *Dis. 28. in Virg. n. 3. 4.*
 Homerus allegorij utitur, *Dis. 29. in Virg. n. 1.*
 Homerus montes est multa ab Heleuā poetis, *Dis. 13. in Eurip. n. 2. Dis. 19. in Liv. num. 4. Dis. 33. in Virg. n. 3.*
 Homerus reijetur a Platone e sua Republicā, *Dis. 34. in Virg. n. 2.*
 Homerus demonstravit Philippo Phalagis institutū modum, *Dis. 9. in Liv. u. 5. Dis. 73. in Cic. n. 3.*
 Homerus perfectus fuit, & an sui operis inventor facit, *Dis. 11. in Liv. u. 4.*
 Homerus quare inducat Ulyssē Inferos aditū foream sodiōtem, *Dis. 19. in Liv. u. 6.*
 Homerus meridiem esse Mundi faciem existimabat, levam patrem Occidentem, dexteram Orientem, *Dis. 19. in Liv. 12.*
 Homerus immeritū reprehenditur a Scaligero, quod indecora Regibus affuisset, *Dis. 21. in Liv. n. 2.*
 Homerus imparia superis, paria verō inferis tribuit, *Dis. 30. in Liv. u. 8.*
 Homerus tradit Minoem Iovis discipulum fuisse, *Dis. 5. in Cic. n. 4.*
 Homerus agnoscit in Nestore dulcem orationem, in Menelao acutam, copiosam verō in Ulyssē, *Dis. 9. in Cic. n. 2.*
 Homerus Achillem doctissimū Phœnice inducit, *Dis. 9. in Cic. n. 2.*
 Homerus a quibusdam dicitur poetice certamine ab Heleodo superatus, *Dis. 9. in Cic. num. 5. Dis. 29. in Cic. n. 10.*
 Homerus fortunā illustre viros tradit, *Dis. 11. in Cic. n. 1.*
 Homerus Ulyssē solū urbium populatorem vocat, *Dis. 38. in Cic. n. 6.*
 Homerus queritur humanū statum in dies decrescere, & quāplures filios esse dexterioribus patribus, paucos melioribus, *Dis. 67. in Cic. num. 1.*
 Homerus moles erudit, quā ad rem militarem pertinet, *Dis. 73. in Cic. n. 3.*
 Homerus facit Therstem amantē ad dicendum aggredientem, Ulyssē verō cunctanter, *Dis. 95. in Cic. n. 5.*
 Homine nihil esse superbius dicit Plinius, *Dis. 40. in Thucyd. n. 1. Dis. 55. in Eurip. n. 6.*
 Homine quidquid melius Antiqui Deum appellabant, *Dis. 90. in Cic. n. 8.*
 Hominem Deo praeponisse visus est, & oraculo locum fecisse, qui famulo ad aram confugiendi non pepercit; pepercit autem, quoniam ad monumentum patris confugisset, *Dis. 23. in Anthol. num. 4.*

Hominem se esse dicens Tityus templum ab Hispanis reculavit, *Dis. 24. in Anthol. n. 6.*
 Hominem esse ut admoneret quotidie, puero mandavit Philippus, *Dis. 78. in Anthol. u. 2. Dis. 28. in Liv. o. 8.*
 Hominem se esse meminisse praecepit Pausanias Simonides, *Dis. 14. in Thucyd. n. 1.*
 Hominem exuere difficillimum dixit Pytho, *Dis. 23. in Thucyd. u. 3.*
 Hominem eundem esse corpus animā spoliatum arbitramur, *Dis. 23. in Thucyd. n. 3.*
 Hominem varijs affectibus pinxit Parthasius, qui populum Athenensium representaret, *Dis. 27. in Thucyd. u. 1.*
 Hominem effritumphantem admonerat Servus, *Dis. 28. in Liv. n. 8.*
 Hominem, qui Platoni curam haberet, reliquos Xerxes, *Dis. 22. in Cic. n. 5.*
 Hominem umbrā lineis circumductā exprimebat Ardicus, & Telephas, *Dis. 51. in Cic. n. 1.*
 Hominem, qui efferebat, sanavit Asclepiades, *Dis. 66. in Cic. n. 3.*
 Homines in dies decrevere quidam putaverunt, *Dis. 66. in Eutop. u. 10.*
 Homines terrore Inferorum deterreunt a subeundis pro Patria periculis, *Dis. 7. in Eur. u. 4.*
 Homines cupiditatibus conflantur, ut puniantur animi, quia Deum deseruerunt, & in corpus descenderunt, *Dis. 8. in Eurip. u. 4.*
 Homines duobus rebus tenentur, vi scilicet, & voluntate, sed validius voluntate, quā vi iuxta Platonem, *Dis. 7. in Eurip. n. 7.*
 Homines omnes ex ovīs nascuntur, *Dis. 16. in Eurip. u. 5.*
 Homines trecentos Iovi Ithomate immolavit Aristomenes, inter quos Theopompus Rex Laedæmoniorum, *Dis. 17. in Eurip. n. 4.*
 Homines multos ares excogitarunt, & multis etiam naturā ipsā instituti sunt ad cicendam miserationem, *Dis. 26. in Thucyd. u. 8. Dis. 22. in Eurip. n. 12.*
 Homines periculis obnoxii sunt, & se offerunt, *Dis. 26. in Thucyd. n. 8. Dis. 22. in Eurip. n. 12.*
 Homines erumpentes vocat Homerus, *Dis. 24. in Eurip. n. 2.*
 Homines nati in Luna quinqueduplo sunt maiores terrestribus, *Dis. 6. in Anthol. n. 3. Dis. 26. in Eurip. n. 4.*
 Homines, qui perierunt ob dida, aut facta in convivio, *Dis. 65. in Anthol. n. 17. & seqq.*
 Homines futuros immortales affirmat Iulius Firmicus, nisi vis Iovis retunderetur a stellā Martis, & Saturni, *Dis. 62. in Anthol. u. 13.*
 Homines effrenatū manifestavit Orpheus, & ideo deus dixit illi dictus est, *Dis. 75. in Anthol. n. 17. Dis. 32. in Cic. n. 7.*
 Homines ares capiebant arundines Indici, *Dis. 76. in Anthol. u. 5.*
 Homines instabilitatis rerum humanarum admoventur frequentibus orbium mutationibus, *Dis. 77. in Anthol. u. 1.*
 Homines sunt ingrati ijs, qui Caelum nobis patefecerunt, *Dis. 11. in Anthol. n. 4.*
 Homines sacrificabant Diis apud Turos Scythium populos, *Dis. 21. in Anthol. n. 2.*

- Homines** nasci sine mulierum operâ opesbat Euripides, Dis. 15. in Anthol. u. 2.
- Homines** e cretâ finxit Prometheus, & igne Sullis animavit, deinde Pandora omnia mala terris immisit, Dis. 15. in Anthol. n. 4.
- Homines** ab Epimethen efformatos quomodo Promethens mente instruxerit, Dis. 15. in Anthol. n. 6. Dis. 38. in Cic. n. 1.
- Homines** dilecti ab animalibus, Dis. 22. in Anthol. n. 2. 8.
- Homines** cum bellis impetfectam quandam amicitiam contrahunt, Dis. 22. in Anthol. u. 3.
- Homines** ingenio duntaxat superant ceteras animantes, Dis. 28. in Anthol. n. 4.
- Homines** foliis similes dicit Homerus, Dis. 32. in Anthol. n. 5.
- Homines**, & ceteras animantes a Terrâ genitas Phoenicem, & Aegyptiorum, & Avicenne sententia fuit, Dis. 43. in Anthol. u. 8. Dis. 4. in Thucyd. n. 11. Dis. 30. in Cic. u. 2.
- Homines** scelera terra graves esse dicuntur, probi leves, Dis. 43. in Anthol. n. 12.
- Homines** quosdam esse ovis, & naris expertes Veteres crediderunt, Dis. 2. in Thucyd. n. 9.
- Homines** conceptos ex pisciculis natu & terrâ, & aquâ calefactis putat Anaximander Milesius, Dis. 4. in Thucyd. n. 11.
- Homines** multa a casu didicerunt, Dis. 6. in Thucyd. n. 6. 7.
- Homines** Cadmum natos esse & terrâ unde originem haberit, Dis. 25. in Thucyd. u. 9. Dis. 9. in Liv. n. 6.
- Homines** tunc perfici videntur, quum coniugio iunguntur, Dis. 19. in Thucyd. n. 2.
- Homines** conciliant convivis, Dis. 32. in Thucyd. n. 6.
- Homines** in quoniam monte repetaverint Deucalion, Dis. 34. in Thucyd. n. 4.
- Homines** inter, Deosque res pulcherrima est Principatus, Dis. 42. in Thucyd. n. 3.
- Homines**, qui cupiant, facile sperant, & contra cupiunt, quæ sperant, Dis. 41. in Thucyd. num. 1.
- Homines** excellentissimi plerumque maiora viribus sperant, Dis. 42. in Thucyd. n. 1.
- Homines** nihil molestius ferunt, quam servitutem, Dis. 42. in Thucyd. n. 3.
- Homines** quam facile sperant principatum, Dis. 42. in Thucyd. n. 1.
- Homines** semper maiora concupiscunt, Dis. 43. in Thucyd. n. 2. & seqq.
- Homines** iapetes vidum ipsum desiderant, sed inopiâ pulsâ divites, post hoc nunc, domum principatum, Dis. 43. in Thucyd. n. 2. & seqq.
- Homines** infamem plebem solum necessaria concupiscunt, Dis. 43. in Thucyd. n. 2.
- Homines** exde, vel alio facinore admisso iustriantur, Dis. 53. in Thucyd. n. 23.
- Homines** superstitiosi, ut animi labem deponerent, luto se se volubant, Dis. 53. in Thucyd. n. 23.
- Homines** qui populi sacrificarent, Dis. 51. in Virg. n. 4.
- Homines** bonos evadere post mortem bonos Genios, malos autem homines malos genios quidam crediderunt, Dis. 35. in Virg. n. 6.
- Homines** efficit imprudentes fortuna, Dis. 4. in Liv. n. 1.
- Homines** nihil sciunt, nisi disciplinâ accedente, Dis. 7. in Liv. n. 5.
- Homines** inter, & summum Deum naturas appellabant Veteres Deos, Dis. 17. in Liv. num. 4. 5. Dis. 15. in Virg. num. 2.
- Homines** rebus prosperè gestis obliviscuntur humane fragilitatis, Dis. 18. in Liv. n. 8.
- Homines** immolabantur Saturno, antequam Hercules veniret in Italiam, Dis. 30. in Liv. n. 51.
- Homines** iudoci quare Xystici appellarentur, Dis. 21. in Cic. n. 1.
- Homines** quare ex arboribus natu esse prodicium sit, Dis. 30. in Cic. n. 2.
- Homines** eloquentiæ beneficio ab agrestis vitâ tecefferunt, Dis. 30. 31. 32. in Cic. per tor.
- Homines** veterum in perniciem, quæ ad salutem invecti sunt, Dis. 34. in Cic. n. 1. 2.
- Homines** cuncti prestantes, Dis. 37. in Cic. n. 1. 2.
- Homines** quidam viribus prestantes, Dis. 37. in Cic. u. 3. 8.
- Homines** gustu, tædæque superare bestias universas putat Adamantion, Dis. 37. in Cic. n. 6.
- Homines** in pulchritudine superent animalia, Dis. 37. in Cic. n. 7.
- Homines** quare Meropis a postis Græcis appellentur, Dis. 44. in Anthol. n. 6. Dis. 38. in Cic. u. 2.
- Homines** semper in deterius ferræ vetus opinio est, Dis. 67. in Cic. n. 1.
- Homines** ingenio singulari artes docent, quæ usu non agnovent, Dis. 73. in Cic. n. 2. Dis. 74. in Cic. n. 2. & seqq.
- Homines** oleo uti, Deo unguento facit Homerus Dis. 34. in Anthol. n. 2.
- Homini** magis naturalis est eriditio, quam lactitia Dis. 30. in Thucyd. n. 7. 8. Dis. 26. in Eurip. num. 1. 2.
- Hominibus** procrocioris stævas effingit Lyfippus instituit, Dis. 46. in Thucyd. n. 6.
- Hominibus** implebant Galli simulacra & viminibus contexta, & sacrificantes succendebant, Dis. 35. in Virg. n. 4.
- Hominibus** singulis singuli genij tutelæ causâ attributi sunt, Dis. 35. in Virg. n. 3.
- Hominis** vires est mors, Dis. 27. in Anthol. n. 2. Dis. 32. in Anthol. n. 1. Dis. 40. in Thucyd. n. 8. Dis. 2. in Eurip. n. 3.
- Hominis** despectio, Dis. 36. in Virg. n. 2.
- Hominis** humeri allata vitule non litabatur, Dis. 43. in Virg. n. 6.
- Hominis** imago efformabatur in trophæis, Dis. 24. in Liv. n. 2.
- Hominum** ingenia vigorem amittunt alia citiùs, alia feridus, Dis. 64. in Anthol. n. 5.
- Hominum** Societatem quæ causa conciliet, Dis. 3. in Thucyd. n. 10.
- Hominum** velle ludo similis, Dis. 3. in Anthol. num. 1. Dis. 80. in Anthol. n. 3. 4.

- Hominum tria millia in Honorem Hephæstionis, *Disf.* 4. in Anthol. num. 1.
- Hominum prudentis exemplis augeatur, *Disf.* 6. in Thucyd. n. 14. *Disf.* 8. in Liv. n. 3. 4.
- Hominum consilia Deus in ipforum salutem vertit, *Disf.* 35. in Thucyd. n. 7.
- Hominum trecentis millia frumentum de publico accipiebant, *Disf.* 15. in Anthol. n. 3.
- Hominum viginti millis vestem fordidsimam sumperunt eiecti in exilium Cicerone, *Disf.* 17. in Anthol. n. 5.
- Hominum cades æquæ expiis queritur Ovidius, *Disf.* 53. in Thucyd. n. 15.
- Hominum quinquaginta millia demetrii sunt a mari refluentes; quod terræmptu abesse ferat, *Disf.* 48. in Thucyd. n. 15.
- Hominum scelera adeo gravare terram dixit Plinius, ut interdum terræmotus existerent, *Disf.* 43. in Anthol. n. 12.
- Hominum amicitia durat etiam post mortem, *Disf.* 21. in Eurip. n. 13. 15.
- Hominum vite similis ludo oscillorum, *Disf.* 53. in Thucyd. n. 16.
- Hominum consilia prava Deus in bonum vertit, *Disf.* 76. in Anthol. n. 7.
- Hominum pectora esse fœnestrata, ut mali dignoscantur, voluissent Socrates, & Euripides, *Disf.* 3. in Eurip. n. 7.
- Hominum vitam risu dignam existimavit Democritus; Heraclitus autem ludu, *Disf.* 3. in Eurip. nom. 1.
- Hominum consilia fœva Deus in ipsorum perniciem vertit, *Disf.* 18. in Liv. n. 7.
- Hominum honoribus gaudent Del, *Disf.* 41. in Virg. n. 16.
- Hominum undevigintimillia decederunt in assu-
mpta Claudii, *Disf.* 3. in Liv. n. 1.
- Hominum sex millia interfecit uno die Sylla, *Disf.* 5. in Liv. n. 4.
- Hominum animos Deum fabricasse dicit Plato, corpora vero minores Deos, *Disf.* 12. in Liv. n. 1.
- Hominum decem millia erant circa Alexandrum, quam lus Persis dicebat, *Disf.* 21. in Liv. n. 7.
- Hominum animi cognosci non possunt, *Disf.* 19. in Virg. n. 8.
- Hominum septingenta millia erant Carthagine, quum excisa est, *Disf.* 21. in Virg. n. 1.
- Hominum animi cum corpore quomodo coniungantur, *Disf.* 16. in Virg. n. 7.
- Hominum animas immortales esse tradiderunt Draydes apud Gallos, *Disf.* 13. in Cic. n. 6.
- Hominum Regum eloquentiam dixit Euripides, *Disf.* 8. in Anthol. n. 4. *Disf.* 15. in Cic. num. 4.
- Hominum calamitates miseris Heraclitus legebat, *Disf.* 57. in Cic. n. 4.
- Hominum imagines habere vestes putant Turci, *Disf.* 81. in Cic. n. 4.
- Homo ferè omnia ab animalibus didicit, *Disf.* 6. in Thucyd. n. 13. 4. 5.
- Homo quum imperium in alios maxime appetit, & servitorem averterit, pulcritudini ultro servit, *Disf.* 15. in Eurip. n. 6.
- Homo quomodo factus sit bipes ex sententiâ Platonis, *Disf.* 30. in Liv. n. 3.
- Homo vino comparatur, *Disf.* 64. in Anthol. n. 1. & seqq.
- Homo primus a Deo creatus artes ad vitam necessarias didicit nullo magistro usus, *Disf.* 30. in Cic. n. 3.
- Homo ratione, an oratione ceteris animalibus præter, *Disf.* 38. in Cic. per tot.
- Homognyon Jovem fratres colebant, *Disf.* 101. in Anthol. n. 10.
- Honestæ domus vim inferentes adolescentes Pythagoras ad modestiam mutatis tibiis modis revocavit, *Disf.* 63. in Anthol. n. 7.
- Honestis gaudere, etiam quum animus remittitur, argumentum integritatis morum, *Disf.* 3. in Liv. n. 10. & seqq.
- Honestum erat apud Romanos Virgines interesse convivij; sacus apud Græcos, & quare, *Disf.* 65. in Anthol. n. 12.
- Honestum etiam concubinum averfabantur, quæ Vestales fuerunt, *Disf.* 31. in Liv. n. 5.
- Honor magnis viris habebatur aperiendo caput, *Disf.* 24. in Eurip. n. 1.
- Honor, & virtus ex se invicem oriuntur, *Disf.* 44. in Anthol. n. 1.
- Honor nullus habitus est mortis Thesei, *Disf.* 3. in Eurip. n. 15.
- Honor maior habebatur a Laedæmonijis his, qui vicissent consilio, quam his, qui armis; secus a Romanis, *Disf.* 24. in Liv. n. 10.
- Honor, qui succedit in locum triumphi, fuit ornatus mentis insignis, *Disf.* 15. in Liv. n. 8. 9.
- Honor alit artes; sententia Ciceronis est, *Disf.* 68. in Cic. n. 6.
- Honor maior est cognomine aliquem appellare, *Disf.* 88. in Cic. n. 1.
- Honorabant multos dies Antiqui, *Disf.* 41. in Anthol. n. 1.
- Honoriorem locum apud Inferos consequeretur initia mysterij Cereris, *Disf.* 39. in Anthol. n. 8. 14.
- Honore suum dimittit Plato e sua Republicâ Homerum, *Disf.* 34. in Virg. n. 1.
- Honore Scævole Asia festos dies instruit, quos Mucia appellavit, *Disf.* 17. in Cic. n. 1.
- Honorem, seu magistratum significat purpura, *Disf.* 22. in Liv. n. 11.
- Honores, qui habiti fuerunt singulari bello præstantibus, *Disf.* 20. in Eurip. n. 6. & seqq.
- Honores, qui a liberis civibus conferuntur magni faciendi, *Disf.* 20. in Eurip. n. 10.
- Honores iniustati Neroni decreti sunt a Senatu propter interfectam matrem, *Disf.* 20. in Eurip. n. 11.
- Honores a Græcis tribui diversis duobus, *Disf.* 20. in Eurip. n. 12.
- Honores maiores militibus, quàm duobus tribui sunt a Græcis, *Disf.* 20. in Eurip. n. 13.
- Honores habiti doctissimis viris a Græcis, *Disf.* 20. in Eurip. n. 14.
- Honores acquisitione veniebant varos Amicos, *Disf.* 79. in Anthol. n. 8. & seqq.
- Honores urmatibus consequerentur, quidam citius militum nomina dabant, *Disf.* 11. in Eurip. n. 16.
- Honores quot perdidit, *Disf.* 47. in Anthol. num. 8.
- Honores non tribuebantur his, qui liberos inve-

- nibus præscriptos apud Lacedæmonios recusaf-
sent; Difs. 54. in Anthol. n. 9.
- Honores perdidit virtutem, Difs. 78. in Anthol.
num. 2.
- Honores consequuti egre mortem ferunt, Difs.
82. in Anthol. n. 1.
- Honores divitijs parvis desiderantur, post prin-
cipatus, Difs. 43. in Thucyd. n. 2. 3.
- Honores contemnebat Tiberius, Difs. 43. in
Thucyd. n. 3.
- Honores Atheniensium Epimenides recusavit,
Difs. 14. in Thucyd. n. 5.
- Honores Deorum appellantur sacrificia, Difs.
41. in Virg. n. 2.
- Honores, quibus afficiebantur, qui triumphava-
verant, Difs. 29. in Liv. o. 14.
- Honores, quibus afficiebantur Vestales, Difs.
31. in Liv. n. 10. & seqq.
- Honores, quibus philosophi antiquitus afficieba-
bantur, Difs. 9. in Cic. n. 12. 13.
- Honores, quibus medici antiquitus afficiebantur,
Difs. 10. in Cic. n. 1. 2. quibus poëtæ, Difs.
10. in Cic. n. 3.
- Honores, quibus oratores antiquitus afficieban-
tur, Difs. 10. in Cic. o. 4. & seqq. Difs. 11.
12. 13. in Cic. per tot.
- Honores divini decreti sunt Epiphani, qui se-
ptemdecim annos encyclopediam didi-
cerat, Difs. 78. in Cic. n. 3.
- Honores non perenti Phocioni populus ultro
deculit, non autem Romani Catoni, Difs. 88.
in Cic. n. 5.
- Honores *Vide. Magistratus*
- Honori, & Virtuti templum dedicavit Marcel-
lus, Difs. 44. in Anthol. n. 1. Difs. 57. in An-
thol. n. 7. Difs. 80. in Anthol. n. 7.
- Honori erat, si alicui domum Consulibus ingre-
dientibus, fores liqores fascibus non pulsas-
sent, Difs. 28. in Liv. n. 50.
- Honoribus adeptis tibicines Tibur secesserunt,
Difs. 60. in Anthol. n. 9.
- Honoribus ipsidem afficienda est Metropolis a colo-
niâ, quibus parentes a filiis, Difs. 16. in Liv.
n. 6. Difs. 17. in Virg. n. 5. Difs. 20. in Virg.
n. 4. Difs. 25. in Virg. n. 4.
- Honoribus Deorum consecrati sunt oracula iussa
pugiles Cleomedes, & Euthymus vivus, Difs.
15. in Thucyd. n. 3.
- Honoribus huminum gaudent Dij, Difs. 41. in
Virg. n. 16.
- Honoribus ut maior videretur, Agrippa trium-
phi recusavit, Difs. 25. in Liv. o. 9.
- Honoris magnitudo metienda non est pretio præ-
miorum, Difs. 20. in Eurip. n. 12.
- Honori Vestæ causâ Afini coronabantur, & col-
lo eorum appendebatur monile ex panibus
confectum mense Iunio, Difs. 30. in Liv. n. 47.
- Honori causâ Messalinæ, & Agrippinæ Senatus
concessit, ut Cæpento uteretur, Difs. 31.
in Liv. n. 50.
- Honori novo genere Seustus affecit Ciceronem
templi Deorum patefaciens, Difs. 36. in Cic.
num. 20.
- Honorum satietate Agrippa triumphum recusa-
vit, Difs. 25. in Liv. o. 9.
- Hoplomia Iuno ab armis dicitur, Difs. 26. in
Virg. n. 1.
- Horæ, & Nymphæ educarunt Bacchum, Difs.
13. in Anthol. o. 8. Difs. 44. in Anthol. n. 8.
- Difs. 47. in Anthol. o. 7.
- Horæ si fuerint nutrices Iunonis, Difs. 40. in
Virg. n. 2. *Vide. Horis.*
- Horarum in templo aram dicaverunt Athenien-
ses, quæ Bacchi recti nominaretur, & quare,
Difs. 14. in Anthol. n. 8.
- Horas quidâ Iovi vinctibât, Difs. 11. in Virg. n. 5.
- Horatium immerito reprehendit Scaliger, quod
in Tiberis inundationibus dolet ingentem
vim nivium decidisse, & quod Africum præci-
pitum vocet, Difs. 71. in Cic. o. 8. 9.
- Horatius cur reprehendat Plautum, Difs. 3. in
Eurip. o. 2.
- Horatius diligebatur ab Augusto, Difs. 3. in Eu-
rip. n. 10. Difs. 10. in Cic. n. 3.
- Horatius dum Anacreontem amasse Bathyllum di-
cit, alludit ad Mæcenatem, Difs. 16. in An-
thol. o. 8.
- Horatius Veneris iocum appellat, Difs. 80. in
Anthol. n. 3.
- Horatius Romam aptissimè comparat Hydraz,
Difs. 86. in Anthol. n. 2. & licibus, Difs.
86. in Anthol. n. 3.
- Horatius monstrari digito præclarum sibi duxit,
Difs. 15. in Thucyd. n. 5.
- Horatius Græcos vocat undos, idest uteotes pa-
lustris, Difs. 16. in Thucyd. n. 4.
- Horatius Platonem sequens dixit volucrem
curram Iovis, Difs. 68. in Anthol. o. 7. Difs.
31. in Liv. n. 19. Difs. 26. in Virg. n. 3.
- Horatius explicatur, Difs. 28. in Liv. n. 9.
Difs. 88. in Cic. n. 3. 4.
- Horatius, quom facerem dixit Virgilium, ele-
gantem, & scitum intellexit, Difs. 27. in Cic. n. 4.
- Hordei dimidium subripiente servo quomodo
elephas id domino detexerit, Difs. 39. in
Cic. n. 5.
- Hordeo, & alijs herbis potionem conficere
Germanos docuit Osiris, Difs. 46. in Anthol.
num. 8.
- Hordeo vaticinantes Cithomantes vocabantur,
Difs. 48. in Thucyd. o. 7.
- Hordeo, novo farre utebantur Græci ad confi-
ciendam molam, Difs. 41. in Virg. n. 15. Difs.
44. in Virg. n. 6.
- Hordeum primum ex frugibus repertum fuit,
Difs. 41. in Virg. n. 11.
- Horis, Grætijs, & Baccho primam potionem tri-
buit Penysia, Difs. 14. in Anthol. n. 6. *Vide.
Hors.*
- Hormus dicebatur saltatio quædam Virgium,
puerorumque, Difs. 18. in Anthol. n. 7.
- Horno sale, & bora fruge conficiebatur mo-
la, Difs. 41. in Virg. n. 9. 10.
- Horomazen tanquam principium boni adorabant
Perse, Difs. 71. in Anthol. n. 9.
- Hortari athletas ad certamen quomodo solebat
Difs. 15. in Thucyd. n. 7.
- Hortensii Lege nundinæ pro saltis haberi cepe-
runt, ut Rustici lites componere possent, Difs.
30. in Liv. n. 31.

Hor-

- Hortensij oratoria studium infanum Platani collende, Disf. 22. in Cic. n. 7.
- Hortensij sermo illius munditias arguebat, Disf. 2. in Eurip. n. 1.
- Hortensio Marciam uxorem concessit Cato, & viduam recepit, Disf. 52. in Anthol. n. 5.
- Hortensio Ciceronis lesio Divus Augustinus ad divinam sapientiam studium se contulit, Disf. 49. in Cic. n. 8.
- Hortensius traducebatur, quod molliore veste uteretur, Disf. 13. in Thucyd. n. 5.
- Hortensius in senectute non coluit eam famam, quam in adolescentia sibi comparaverat, Disf. 64. in Anthol. n. 8.
- Hortensius sine causa evertit Abderam, & Cronam, Disf. 12. in Liv. n. 5.
- Hortensius propter eloquentiam honores adeptus est, Disf. 11. in Cic. n. 6.
- Hortensius primus orator fuisse, nisi Cicero extisset, Disf. 51. in Cic. n. 4.
- Hortensius luxu principatum oratorum amisit, Disf. 69. in Cic. n. 5.
- Hortensius consilium adeptus exercitationem intermisit, ideo expectationi non respondit, Disf. 85. in Cic. n. 2.
- Hortensius quom in auditione torum diem perdidisset, res venditis, pretia, & emptorem memoriam dixit, Disf. 87. in Cic. n. 8.
- Hortis itrigandis operam locabat Cleantes, ut ad sapientiam incumbere posset, Disf. 27. in Thucyd. n. 4. Disf. 80. in Cic. n. 2.
- ¹⁶ Hortis aquaductus vocatur Euripi, Disf. 4. in Eurip. n. 1.
- Horto, qui genus canne fructuum ferat, Stoici philosophiam comparabant, Disf. 60. in Cic. num. 4.
- Hortuli fructibus vitam sustentabat Epicurus, Disf. 79. in Anthol. n. 5. Disf. 32. in Thucyd. n. 10.
- Mortus appellatur regio circa Panormum, Disf. 33. in Thucyd. n. 4.
- Morus natus est ex Iside, & Osiride, qui in ore concubuerunt, Disf. 33. in Virg. n. 5.
- Hospes Cræsi Adrastus quomodo interfecerit eius filium Atyn, Disf. 10. in Virg. n. 2.
- Hospes Ptolomæus Seleucum interfecit, Disf. 10. in Virg. n. 3.
- Hospes Didoni nunquam fuit Aeneas, Disf. 15. in Liv. n. 9.
- Hospes civitatis dicebatur, qui legatos illius hospitio excepisset, Disf. 16. in Liv. n. 3.
- Hospitalis Iuppiter, Disf. 10. in Anthol. n. 17.
- Hospitem nodu non recipiens lege Lucanorum puniebatur, Disf. 10. in Anthol. n. 17.
- Hospitem Charidemum interfici iussit Darius, quom interrogans de exercitu verum responsum, sed non gratum dedisset, Disf. 53. in Thucyd. n. 2.
- Hospites castibus secum decertare cogebat Amycus Bebrycum Rex, Disf. 22. in Anthol. num. 2.
- Hospites cur Cælo delapsi dicerentur, Disf. 3. in Thucyd. n. 7.
- Hospites hanc pro Deo colere cogebat Cæneus, Disf. 25. in Virg. n. 6.
- Hospitia legatis tribuuntur publicæ auctoritate, & a Regibus Lacedæmoniorum, Disf. 16. in Liv. n. 3.
- Hospitibus præstet Iuppiter, Disf. 12. in Eurip. n. 4. ideo Xenius dicitur, Disf. 10. in Anthol. n. 17. Disf. 12. in Eurip. n. 4.
- Hospitibus feri erant Britanni antiquitus, sicut ceteri insularum incolæ, Disf. 34. in Thucyd. n. 5. 6. Disf. 7. in Liv. n. 4.
- Hospitibus in convivio ministrantes Patroclum, & Achillem facit Homerus, Disf. 21. in Thucyd. n. 1. Disf. 21. in Liv. n. 1.
- Hospitij iura violare nefas est etiam hostibus, Disf. 12. in Eurip. n. 3. Disf. 16. in Liv. n. 1.
- Hospitij honore ob magna in reip. merita principibus Viris decernebatur, Disf. 16. in Liv. num. 5.
- Hospitio excepit exercitum Xerxis Phthios, & quam mercedem retulit huius beneficij, Disf. 53. in Thucyd. n. 7.
- Hospitio Polycratis renunciavit Amasis, quom Polycrates gemmam in pisce reperisset, quam de consilio Amasis in mare proiecerat, Disf. 18. in Eurip. n. 7.
- Hospitio legatos Grecorum excepit Antenor, Disf. 16. in Liv. n. 2.
- Hospitio Xerxem excepit Democriti pater, Disf. 67. in Cic. n. 4.
- Hospitium Troie quare Virgilius appellet Thæciam, Disf. 16. in Liv. n. 5.
- Hospitum interemptorum cranij templum operiebant Atque, Disf. 7. in Anthol. n. 1.
- Hoste multo multi duces fortunam motaverunt Disf. 83. in Cic. n. 5.
- Hostem nisi prius occidissent, non permittebant nocte Jaxamatis, Saurostatique feminis, Disf. 30. in Thucyd. n. 2.
- Hostem saltebant etiam Lacedæmonij, Disf. 16. in Thucyd. n. 7.
- Hostem qui occidisset, & simul civem servasset, donabatur coronâ ex quercu, Disf. 5. in Anthol. n. 7.
- Hostem nullum Lacedæmonij quingentos fere annos intra Eurotam habuerunt, & primum Epaminundam habuerunt, a quo Lacedæmon pæne capta est, Disf. 27. in Thucyd. n. 2. Disf. 45. in Thucyd. n. 6.
- Hostes etiam non debent violare iura hospitij, Disf. 12. in Eurip. n. 3. Disf. 16. in Liv. n. 1.
- Hostes capite Medusæ in lapides convertebat Perseus, Disf. 20. in Anthol. n. 3.
- Hostes profligavit Alexander sexdecim annos ante Dux electus, Disf. 11. in Eurip. n. 27.
- Hostes mille occidere minas esse, quom unum civem servare dicebat Scipio Africanus, & Antoninus Pius, Disf. 24. in Anthol. n. 5.
- Hostes qui Imperatores consilio superarint, Disf. 28. in Anthol. n. 7. 8.
- Hostes quomodo Pan Dux Bacchi ad fugam compulerit, Disf. 45. in Anthol. n. 5.
- Hostes qui devicerent, sed plenam victoriam non essent consequuti, urbem ingrediebatur tibijs consentibus, Disf. 60. in Anthol. n. 15.
- Hostes pecuniâ primi Lacedæmonij corrumperunt, Disf. 49. in Anthol. n. 9. Disf. 16. in Thucyd. n. 7.

- Hofles** quom perceriffent agro Periclia . & Fabij , illi agrum donarunt Reipublice , Dif. 6. in Thucyd. n. 11.
- Hofles** etiam Germanicum dilexerunt , Dif. 29. in Anthol. n. 2. Dif. 23. in Eurip. n. 4.
- Hofles** circumventos dimiferunt Agefilus , Mucius , & Cæfar , & eofdem fugientes aggreffi funt , Dif. 6. in Thuc. n. 12. Dif. 9. in Liv. n. 2.
- Hofles** contemnente maxumè nocet , Dif. 44. in Thucyd. n. 1.
- Hofles** habere quantum profuit civitatibus , Dif. 56. in Thucyd. n. 6. & feqq.
- Hofles** expedare quare Pompeius in acie pharfalica militibus præceperit , Dif. 57. in Thucyd. num. 1.
- Hofles** fallere laudabile eft , Dif. 5. in Virg. n. 6.
- Hofles** ne apprehendere poffent milites fuos Thefeus capitis partem , quæ fronti immineat , tondere iuffit , ficut etiam Abantes faciebant , Alexander verò barbam radere , Dif. 9. in Liv. n. 8. Dif. 73. in Cic. n. 3.
- Hofles** ad prælium evocare volens Thrafylus dimidiz parti navium malos , & vela detraxit & alijs navibus alligavit ; Chærias eorum dimidium occulavit , Dif. 9. in Liv. n. 9.
- Hofles** , qui confilio viciffent , magis honorabantur a Lacedæmonijs , quam qui armis ; fecus a Romanis , Dif. 24. in Liv. n. 10. *Vide. Hoflibus. Hoflis.*
- Hofli** Priamo Achilles cadaver Hectoris reftituit , Dif. 22. in Eurip. n. 1.
- Hoflia** myftica , quare a Tibello porcus appelle- tur , Dif. 38. in Anthol. n. 7. Dif. 53. in Thucyd. n. 27.
- Hoflia** cædicia dicebatur equus , qui caudâ amputatâ immolabatur in Palæftis , Dif. 23. in Liv. num. 2.
- Hoflia** humana Saturno immolabatur , antequam Hercules in Italiâ veniret , Dif. 30. in Liv. n. 51.
- Hoflia** ambarvalis quæ dicebatur , Dif. 53. in Thucyd. n. 21. Dif. 30. in Liv. n. 70.
- Hoflia** animales . eximix , iniuges , bidentes quæ : dicebantur , Dif. 42. in Virg. n. 6. 7.
- Hoflia** quæ facrificijs idoneæ effent , Dif. 43. in Virg. num. 1.
- Hoflia** femota rapuit canis albus ; ideo locus Cynosarges dictus eft , Dif. 84. in Anthol. n. 6.
- Hoflia** , & vidime diftrentia , Dif. 43. in Virg. n. 4.
- Hoflia** maiores quæ dicantur a Livio , Dif. 43. in Virg. n. 5.
- Hofliarum** maxima erat ovis propter manfuetudinem , Dif. 43. in Virg. n. 5.
- Hoflia** ad facrificium luftri quæ dicebant , fauftiffima nomina habebant , Dif. 53. in Thucyd. num. 9.
- Hoflias** tres fcilicet fuem , vitulum , & agnum immolabant in facto ambarvali , Dif. 53. in Thucyd. n. 21.
- Hoflias** humanas quæ facrificaverint , Dif. 17. in Eurip. n. 4. & feqq. Dif. 31. in Virg. n. 4.
- Hoflias** impares fuperia ; inferis verò pares , quare immolentur , Dif. 30. in Liv. n. 8. *Vide. Hofliis. Vide. Vidima.*
- Hofli** bus oppreffus non fuit Alexander , quum in Indiâ Sacra Bacchi celebraret , Dif. 46. in Anthol. n. 7.
- Hoflihus** etiam parcebant , ficut aras cõfugerent , Dif. 23. in Anthol. n. 2.
- Hoflihus** adhærentes Socios Tullius Hoftilius , & Sylla fuo iuffu feciffe dixerunt , Dif. 6. in Thucyd. n. 11.
- Hoflihus** fpeciem falutis non effe adimendam multos docet , docuit Themiftocles , Dif. 6. in Thucyd. n. 12. Dif. 9. in Liv. n. 2.
- Hoflihus** duobus ne pugnare cogerentur , maxime cavebant Romani , Dif. 44. in Thucyd. n. 3. & feqq.
- Hoflihus** portas aperuit filia Regis Aethiopum Moïfis amore capta , Dif. 51. in Thucyd. n. 6.
- Hoflihus** etiam , quum mortui funt , parcendum , Dif. 12. in Eurip. n. 6.
- Hoflihus** infulare trophæo confiftit Macedones inhumanum putarunt , Dif. 24. in Liv. n. 5.
- Hoflihus** capitis rebus comparabantur Vaffales , Dif. 31. in Liv. n. 3. *Vide. Hofle. Hoflis.*
- Hoflijs** humanis Tauri populi Scythiz Diane faciebant , Dif. 11. in Anthol. n. 2. Dif. 17. in Eurip. n. 5. *Vide. Hoflia.*
- Hofilia** curia intelligitur , quum curia non adiedo nomine dicitur , Dif. 29. in Cic. n. 14.
- Hofilia** ante curiam Rofta erant , Dif. 29. in Cic. n. 14.
- Hoflis** caput nifi ad Regem pertuliffent Carmani , uxorem ducere non poterant , Dif. 30. in Thucyd. n. 2.
- Hoflis** nece quoddã gauderet Alcyoneus , Antigonus pater executus eft illum , Dif. 24. in Eurip. num. 5.
- Hoflis** vidij laus redundat in gloriam victoris , Dif. 21. in Virg. n. 25.
- Hoflium** metu sublato bella civilia oriuntur , Dif. 12. in Thucyd. n. 7. 8.
- Hoflium** in cafta panes idarunt Romani , quum in Capitolio a Gallis obfederentur , Dif. 10. in Anthol. n. 22.
- Hoflium** vires examinanda , antequam bellum fufcipiatur , Dif. 44. in Thucyd. n. 1.
- Hoflium** pauciores urbes exciderunt Romani prelantes cum Philippo , quam ipfe faciorum , Dif. 45. in Thucyd. n. 9.
- Hoflium** futuras res amicorum Docet interdum corrumpent , Dif. 45. in Thucyd. n. 9.
- Hoflium** circumfidentium cafta evafit Potreius , legionemque fuam fervavit , Dif. 20. in Eurip. num. 7.
- Hoflium** copias terreftræ , & maritimas eodem die delevit Cimox , Dif. 20. in Eurip. n. 8. Dif. 36. in Cic. n. 8.
- Hoflium** Regem in medio fuorum exercitu trucidandum fufcepit Scævola , Dif. 4. in Liv. num. 2.
- Hoflium** fpolia quare quercubus fufpenderant , quum trophæum conflituerent , Dif. 24. in Liv. n. 13.
- Hoflium** quinque milibus pauciores qui cecidiffent , triumphare non poterat , Dif. 24. in Liv. n. 13. & Dif. 25. in Liv. n. 2.
- Hoflium** Duces quindæcim , totidemque exercitus Sylla fudit , Dif. 2. in Cic. n. 6. *Vide. Hofle. Hofliis. Inimici.*
- Humana** fpecie non representabatur , Venus Paphia.

- phia, sed orbe, aut quadrangula figura, Disf. 46. in Thucyd. n. 2.
- Humana membra montibus tribuunt poetæ, Disf. 17. in Anthol. n. 3.
- Humanâ formâ præditi Denm finxit Epicurus, Disf. 40. in Anthol. n. 8.
- Humanæ res mutationibus semper obnoxie, Disf. 31. in Thucyd. n. 10. Disf. 34. in Thucyd. n. 1. Disf. 1. in Liv. n. 1. & seqq.
- Humanarum rerum Orbis, quem Herodotus tradit, Disf. 1. in Liv. n. 8.
- Humanas res aut prudentia gubernet, vel Fortuna, Disf. 8. in Liv. n. 2. & seqq. Disf. 9. in Liv. num. 3. & seqq.
- Humani corporis frusturam quodammodo ignorasse dici possunt Plato, & Aristoteles, Disf. 71. in Cic. n. 4.
- Humanis carnibus vescantur Cyclopes, quod indicium est summæ vetustatis, Disf. 34. in Thucyd. n. 5.
- Humniss Atheniensium, Disf. 27. in Thucyd. num. 10.
- Humanitatis expertes altero oculo carere finguntur, Disf. 34. in Thucyd. n. 6.
- Humano sanguine Coniurati cum Catilinâ sedes inierunt, Disf. 2. in Cic. n. 10.
- Humare cadavera Persæ non solebant, Disf. 70. in Anthol. n. 1. contrarium, Disf. 70. in Anthol. n. 2.
- Humeris hominis allato vitulo non liabatur, Disf. 43. in Virg. n. 6.
- Humeris taurum serebat Milo Crotoniensis, Disf. 37. in Cic. num. 3.
- Humilientium adulationes desideravit Alexander, Disf. 78. in Anthol. n. 4. Disf. 1. in Liv. n. 4.
- Humi procumbere supplicationis genus, Disf. 26. in Thucyd. n. 8. Disf. 22. in Eurip. n. 11. *Vide. Humo. Terra.*
- Humile quidquid esset, Veteres scænum dicebant, Disf. 90. in Cic. n. 8.
- Humiles nati potentiam insolentiores sunt, quam alij, Disf. 78. in Anthol. n. 5.6.
- Humiles animo Athletæ efficiuntur, Disf. 12. in Anthol. n. 7.
- Humiles extollit Deus; deprimit autem superbos, Disf. 18. in Eurip. n. 1. 2.
- Humiliores minus casibus obnoxij sunt; ideo lætiores degunt, Disf. 5. in Eurip. n. 3.
- Homo superiniciâ viva tegeatur Vestalis, Disf. 31. in Liv. n. 6.
- ex* Homo sibi nasci placens gloriosatur Apicius, quem lacte lactucas irrigaret, Disf. 23. in Cic. n. 1.
- ex* Homo edictos esse primos homines Veteres crediderunt, Disf. 30. in Cic. n. 2. *Vide. Humi. Terra.*
- Humor habet omnem gignendi vim, Disf. 20. in Anthol. n. 6. 9.
- Humore ali fiders existimant Stoici, Disf. 37. in Anthol. n. 2. Disf. 20. in Eurip. n. 3. & seqq.
- Hyacinthis sacra erant Apollinis, Disf. 47. in Anthol. n. 6. in his hederâ coronabantur, Disf. 47. in Anthol. n. 6.
- Hyades quinque ab Hyante fratre dictæ, & sunt filie Atlantis, sorores Pleiadum, & ab Anceps dictæ sunt fuscule ex errore, Disf. 65. in Anthol. n. 3.
- Hyagnis pater Marfyæ, Disf. 61. in Anthol. n. 6. 7. an invenerit geminam tibiam, Disf. 61. in Anthol. n. 7.
- Hyas filius Atlantis, Disf. 65. in Anthol. n. 2.
- Hybanda Jonis, Disf. 33. in Thucyd. n. 10.
- Hyble tres fuerunt in Sicilia, Disf. 55. in Thucyd. n. 3.
- Hyblæ mella Siciliæ laudatissima, Disf. 33. in Thucyd. n. 2. Disf. 55. in Thucyd. n. 3.
- Hydra fuit mulier sophistica, Disf. 8. in Anthol. num. 3.
- Hydrauli tibie, quæ aquæ motu insistantur, non spiritus, inventæ sunt a Ctesibio, Disf. 60. in Anthol. n. 8.
- Hydræ compaatur Roma, Disf. 86. in Anthol. n. 2.
- Hydris superimposita columellæ erat sepulcrum Orphei, Disf. 73. in Anthol. n. 2.
- Hydriam serens puer imponebatur sepulcris cælibus, Disf. 32. in Anthol. n. 9.
- Hydromantes dicebantur, qui aquâ vaticinabantur, Disf. 42. in Thucyd. n. 8.
- Hydum devitant rane frustum arundinis mordicis tenentes, Disf. 38. in Cic. num. 4.
- Hyetios Iuppiter, idem pluvius colitur, Disf. 10. in Anthol. n. 17. Disf. 68. in Anthol. n. 8.
- Hygia sanitatis Dea, Disf. 38. in Thucyd. n. 7.
- Hygia quare cum Aesculapio consecrata esset, Disf. 38. in Thucyd. n. 7.
- Hygie comam tondébant Virgines Sicyonis, Disf. 42. in Anthol. n. 11.
- Hygieon pictor ignobilis, Disf. 48. in Cic. n. 5.
- Hygini locum Salmastius illustravit, Disf. 61. in Anthol. n. 4.
- Hyginum Polyhistorum appellabant alij, alij historiam, Disf. 6. in Cic. n. 7.
- Hyas Histrio discipulus Pyladis, Disf. 17. in Anthol. num. 8.
- Hylophagi, qui decidencies e silvis fructibus vescantur, Disf. 81. in Cic. n. 5.
- Hymenæum Tibicen canens præcedebat novam Nuptam, Disf. 31. in Thucyd. n. 8.
- Hymenæus præcipuus nuptiarum Deus, Disf. 29. in Thucyd. n. 3. 5. cuius filius fuerit, Disf. 29. in Thucyd. n. 3. Disf. 57. in Anthol. n. 11. quomodo assequutus fuerit nuptias puellæ, quam deperibat, Disf. 29. in Thucyd. num. 4. unde im appellatus sit, Disf. 29. in Thucyd. n. 3. ab Hespero adamatus fuit; in nuptijs Ariadne, & Liberi Patris vocem cantando amittit; nuptias certas instituit, Disf. 29. in Thucyd. n. 6.
- Hymettias columnas centrum millibus emptas habebat Craffus, Disf. 16. in Cic. n. 2. Disf. 23. in Cic. n. 5.
- Hymetto in monte colebatur Iuppiter Ombrus, Disf. 68. in Anthol. n. 8.
- Hymnus in laudem Veneris a Paride compositus, quem Ceston appellavit, Disf. 59. in Anthol. num. 4.
- Hymnus, qui in Pythijs in laudem Apollinis canebatur, quinque partes habebat, Disf. 3. in Anthol. n. 7.

- Hyoſcyamum quum ſues comederunt, caneros marinos vorant, Diſc. 6. in Thucyd. num. 4.
- Hypæthæ ambulationes quæ dicerentur, Diſc. 28. in Cic. u. 2.
- Hyperboreis Oleſtrum attulit Hercules, Diſc. 2. in Anthol. n. 6.
- Hypæſidis fluvij ex arboribus unguentum diſtillans adhibebatur in nuptijs Indi, Diſc. 30. in Thucyd. n. 3.
- Hypæſin fluvium uſque perdomuit Aſiam Alexander, Diſc. 52. in Thucyd. u. 4.
- Hypato ſuvi neque vinum, neque victima offerbatur, Diſc. 41. in Virg. n. 15.
- Hyperbini, & Euryſus an primi lateres, & domos ædificaverint, Diſc. 9. in Thucyd. u. 5.
- Hyperborei quotannis dona mittebant Apollini Delio, quæ initio ferebant Virgines, deinde ceperunt ſinitimis tradere, qui alijs traderent, donec in Delum deferrentur, Diſc. 77. in Anthol. n. 11. Diſc. 39. in Thucyd. n. 9. Diſc. 31. in Liv. n. 1. ea dona involuta erant ſtipulâ frumenti, Diſc. 77. in Anthol. n. 12.
- Hyperborei ubi ſint, & an vera ſint omnia, quæ de ipſis dicuntur ab auctoribus, Diſc. 77. in Anthol. n. 12.
- Hyperborei ſunt Seres, Diſc. 77. in Anthol. n. 14.
- Hyperborei ſefe & rupibus in Mare præcipitantes, quum ſatias viæ eos ceperat, Diſc. 77. in Anibul. n. 16.
- Hyperborei ſenes ex altiffimâ rupe in mare deliſcebant, Diſc. 1. in Cic. u. 7.
- Hyperborei non ſunt ſupra Mæotin paludem, ut vulgò collocantur, Diſc. 70. in Cic. n. 1.
- Hyperboreos eſſe Gallos Herclydes Ponticus tradit, Diſc. 3. in Thucyd. n. 5.
- Hyperidem magnificentiâ orationis ſuperat Demotheſenes, qui ceteris virtutibus ab eo ſuperatur, Diſc. 51. in Cic. n. 7.
- Hyperides orator tempore Demotheſis floruit, Diſc. 11. in Cic. n. 5.
- Hyperides familiaris Demotheſis, Diſc. 36. in Cic. n. 8. Diſc. 76. in Cic. n. 5.
- Hyperides pentathlo aſſimilatur, Diſc. 75. in Cic. n. 7.
- Hyperides Phryneum defendens udivit puellæ pedus, & hoc ſcdo ludices delinivit, Diſc. 26. in Eurip. n. 8. Diſc. 77. in Cic. n. 3.
- Hyperides diſcipulus fuit Iſocratis, Diſc. 78. in Cic. n. 6.
- Hyperidis vita, Diſc. 76. in Cic. n. 2. & ſeqq. Diſc. 77. in Cic. n. 2. & ſeqq.
- Hyperidis pater Glaucippus, Diſc. 76. in Cic. n. 5. Diſc. 77. in Cic. n. 2.
- Hyperidis mors, Diſc. 77. in Cic. u. 2.
- Hyperoche, & Laodice primæ virgines, quæ tulerunt dona ab Hyperboreis in Delum, Diſc. 77. in Anthol. n. 11. ubi ſepultæ fuerint, Diſc. 19. in Liv. n. 5.
- Hypogæe ambulationes quæ dicerentur, Diſc. 22. in Cic. n. 2.
- Hypotheſin Cicero Cauſam appellat, Diſc. 92. in Cic. num. 5.
- Hypothymides dicebantur coronæ, quæ collo circumdabantur, Diſc. 5. in Anthol. n. 8.

- Hypotræti genus cibarû, Diſc. 60. in Anab. n. 8.
- Hypſas fluvius prope Agrigentum, Diſc. 54. in Thucyd. n. 5.
- Hypſipyle Regina Lemni Thoantem patrem a cæde ſervavit, & in exilium pulſa eſt; & ſub eius cuſtodî Opbeltes a ſerpente interfecus eſt, & Archemorus dictus, in cuius honorem Nemeæ Indi inſtituti, Diſc. 6. in Anibul. n. 4.
- Hyſſapiſ filius Darius Heraclitum accerſivit, Diſc. 64. in Cic. u. 7.
- Hyſteron proteron figura poëſis, & rhetoribus conſueſta, Diſc. 3. in Virg. u. 5.

I

- Iacchus myſticus colebatur cum Cerere coniunctus, Diſc. 39. in Anthol. n. 6.
- Iacantium humi adulationes deſideravit Alexander, Diſc. 78. in Anab. n. 4. Diſc. 1. in Liv. n. 4.
- Iacavit ſe Cæſiphon de qualibet re propoſitum poſſe diem conſumere dicendo, ideo expulſus eſt, Diſc. 27. in Thucyd. n. 4.
- Iaderies Africæ populi ſcomantis uxorem ſibi querebant, Diſc. 29. in Thucyd. n. 12.
- Ialemum a muſâ geſitum quidam dixerunt, Diſc. 57. in Anthol. n. 11.
- Ialyſum quum pingeret Protogenes, quem ſeptem annis abſoluit, lupinis madidis viſitavit, Diſc. 92. in Cic. n. 2.
- Ialyſus unus ex filijs Cercaphi, qui tres urbes ſibi cognomines in Rhodo condiderunt, Diſc. 26. in Anthol. u. 3.
- Iamblichus quomodo nomen futuri Imperatoris ſcire tentaverit per gallinam fumentem grana tritici, Diſc. 42. in Thucyd. n. 7.
- Iana ab Antiquis appellatur Luna, Diſc. 30. in Liv. n. 57.
- Iani templum quum Conſules ſperiebant bellum indidit, cinctu gabino cinſi erant, Diſc. 23. in Liv. num. 5.
- Ianiculum condidit filius Creuſæ adoptatus Xiphio eius viro, uide Roma, Diſc. 13. in Liv. n. 4.
- Ianiculum, & Aventinum Ancas Martius Romæ adiecit, Diſc. 23. in Liv. u. 11.
- Ianus Athenis dicta Cbaronium, per quam ad mortem damnati ducebantur, Diſc. 82. in Anthol. num. 5.
- Ianus domus Antenoris poſſitâ Pantheræ pelle Agamemnon diripi vetuit, Diſc. 16. in Liv. n. 2.
- Vide, Ianus, Offio.*
- Ianuarius Calendis magiſtratu inibant; palmæ fructus, caricas, & mella libabant, ut omen eſſent anni qui nihil amari ſaberet, Diſc. 30. in Liv. n. 62.
- Ianuarius menſe ſuſcipiebantur magiſtratus poſt bellum Punicum, ante illud Martio Menſe, Diſc. 30. in Liv. n. 3.
- Iannarium quare Numa principium eſſe anni ſtatuert, Diſc. 30. in Liv. n. 54. 55. 61.
- Iannarium quare Commodus Amazonium nuncupavit, Diſc. 30. in Liv. n. 68.
- Ianuarius propter imparem numerû dierum Dijs celeſtibus eſt conſecratus, Diſc. 30. in Liv. n. 8.
- Ianus præſt Ianus; ideo illi ante omnes Deos rem divinam faciebant, Diſc. 30. in Liv. n. 60.
- Vide, Ianus, Offio, Porta.*

- Ianum geminum claustr Nera, Difs. 24. in Anthol. num. 5.
- Ianum quidam esse putant mundum, alij Solem, alij aënum, alij Chaos, Difs. 30. in Liv. n. 56.
- Ianus nihil aliud est, quam Dianus, & Apollo, Difs. 44. in Anthol. n. 1.
- Ianus primus in Italiâ nomen eudit, Difs. 47. in Thucyd. u. 1. Difs. 30. in Liv. u. 55. quare bifrons effingeretur, Difs. 47. in Thucyd. n. 1. Difs. 30. in Liv. n. 55. 58.
- Ianus Latiorum Deus uavium dicitur inventor, Difs. 12. in Eurip. u. 16.
- Ianus quadriceps eism effingebatur, & quare, Difs. 30. in Liv. u. 58.
- Ianus Agriculturam docuit, Difs. 30. in Liv. n. 55.
- Ianus in Italiam veniente Sarumum, Difs. 5. in Virg. num. 1.
- Iapeti filius fuit Prometheus, Difs. 15. in Anthol. num. 4.
- Iapetus fuit Titan, Difs. 25. in Eurip. u. 7.
- Iapis quom florere eloquentiâ posset, aium artem exercuit, Difs. 2. in Eurip. n. 5.
- Iarba quom nimium placuisset Dido ob pulchritudinem, perijt, Difs. 41. in Anthol. n. 7. Difs. 15. in Liv. u. 10.
- Iasum perditissimè amavit Ceres, Difs. 39. in Anthol. n. 5.
- Iasus unus ex Idæis Dætylis, Difs. 2. in Anthol. num. 4.
- ex* Iaso natus an sit Io, Difs. 68. in Anthol. u. 2.
- Iason primus navem longam fabricavit, Difs. 13. in Eurip. u. 7.
- Iason servavit Iunonem e Cælo deiectam, Difs. 15. in Anthol. n. 18.
- Iason Phæzus ab uxore trucidatus est, Difs. 15. in Anthol. n. 20.
- Iason pericula Maris evasit, quia initiatus erat sacris Deorum Samothracum, Difs. 38. in Anthol. n. 1.
- Iasonis ob perfidiam in Medeam omnes Thessali habitus sunt fraudulenti, Difs. 67. in Anthol. n. 4.
- Iasonis expeditionem in Colchos Epimenides sex millibus quingentis verbis est exequutus, Difs. 41. in Cic. u. 5.
- Iatroliptæ genus Medicorum, Difs. 21. in Thucyd. n. 6.
- Iatronicon se appellavit Thessalus, hoc est medicorum viderem, Difs. 83. in Cic. n. 9.
- Iaxamatis feminis non permittebatur nubere, nisi hostem occiderent, Difs. 30. in Thuc. n. 2.
- Ibes purgare alvum docuerunt, Difs. 6. in Thucyd. n. 3.
- Ibin verbis infestatus est Ovidius, quom esset relegatus, Difs. 53. in Thucyd. n. 14.
- Ibis avis si bibisset ex aliquâ aquâ, eam sacrificijs idoneam putabant Aegyptij, Difs. 28. in Thucyd. n. 3.
- Ibis nascitur in Aegypto, Difs. 26. in Anthol. num. 5.
- in Icarîâ Atticæ regione comœdia tempore viudemix reperta est, Difs. 13. in Anthol. n. 4.
- in Icaro informe lignum Dianæ consecratum erat, Difs. 46. in Thucyd. n. 4.
- Icellam libertem in equestrem ordinem aliecit Galba, Difs. 89. in Cic. n. 8.
- Iches quare dicitur divina providentia, Difs. 18. in Eurip. n. 13.
- Ichneumon cum Crocodilo dimicaturus limum sibi tanquam thorscem circumdedit, Difs. 38. in Cic. u. 7.
- Ichneumone irruente Crocodilum excitat Trochilus, Difs. 18. in Liv. u. 6.
- Ichthyophagi piscibus, quos mare in litus eieciisset, vescabantur, Difs. 30. in Cic. n. 5.
- Ichthyophagi, qui piscibus vescabantur, Agriculturam aspersabantur, Difs. 81. in Cic. n. 5.
- Iconium civitas appellatur ab imagine Medusæ, Difs. 10. in Anthol. u. 4.
- Idæ in monte quomnis pastores Anchise potentabant, Difs. 15. in Liv. u. 6.
- Idæa uxor Iovis, Difs. 67. in Anthol. n. 5.
- Idæi Dætyli ferrum, & æst temperaturam invenunt, Difs. 9. in Thucyd. n. 4. Difs. 49. in Thucyd. u. 2. Difs. 5. in Cic. n. 2. *Vide Dætyli, Idæi.*
- Idæum antrum descendit cum Epimenide Cretenſi Pythagoras, Difs. 43. in Cic. n. 2.
- Idaliu oppidum Cypti gratum Veneri, Difs. 55. in Anthol. n. 2.
- Idam montem quomodo Aeneas petens diu se defenderit, & Troianos secum ducere ipsi permillum sit, Difs. 14. in Liv. u. 6. Difs. 6. in Virg. n. 8. au ab Hectoris filijs depulsus sit, Difs. 15. in Liv. n. 5.
- Idanthyrus Scythrum Rex Dario misit murem, avem, ransam, sagittam, & stratum, & quid significare vellet, Difs. 30. in Virg. u. 4.
- Idas unus ex Dætylis Idæis, Difs. 2. in Anthol. num. 4.
- Idas solum h. f. sum ssum adorabat, Difs. 50. in Anthol. n. 1.
- Idola vocantur anime mortuorum, Difs. 84. in Anthol. u. 2.
- Idomeneus æ. optimum sibi cepit; deterrimum alijs distribuit, Difs. 67. in Anthol. n. 4.
- Idomeneus quom ellet contentio de formâ inter Medeam, & Theidem, iudicavit pulchriorem Theidem Difs. 67. in Anthol. n. 4. & ob id Creteſes mendaces habitus sunt, Difs. 67. in Anthol. n. 4.
- Idomeneus apud Homerum laudatur, quod omnes bibendo superaret, Difs. 14. in Anthol. n. 9.
- Idomeneus cæcus est e Creâ post bellum Trojanum, Difs. 16. in Eurip. u. 19.
- Idomeneus in Italiam veniens occupavit Sallentinus, Difs. 5. in Virg. n. 2.
- Iduare est dividere etrusco sermone, Difs. 30. in Liv. n. 9.
- Idulis ovis dieitur a Festo agns, quæ Idibus Iovi sacrificabatur, Difs. 30. in Liv. num. 22.
- Idus quare existant decimo tertio, vel decimo quinto die mensis, Difs. 30. in Liv. u. 9. quare Iovi sacræ sint, Difs. 30. in Liv. u. 22.
- post* Idus mense Iuano nuptiæ celebrabantur, Difs. 30. in Liv. n. 45.
- Idus Iunij dicebantur Quinquatrus minores, Difs. 30. in Liv. n. 47.
- Iecoris extremitates præcipue continebantur fibris, Difs. 41. in Virg. n. 13.

- Iecur Promethei cur aquila tundere dicitur, Disf. 11. in Anthol. n. 4. Disf. 15. in Anthol. n. 6. Disf. 68. in Anthol. n. 14.
- Iecur erat inter exta, quæ in sacrificijs offerebantur, Disf. 41. in Virg. n. 3.
- Iefum. *Vide. Christum.*
- Ignavum vulgus vocat Inferos Claudianus, Disf. 76. in Anthol. n. 17.
- Ignis Solis Promethens animavit hominem e creta efformatum, ideo Pandora a Vulcano effusa omnia mala mortalibus inculcit, Disf. 15. in Anthol. n. 4. Disf. 16. in Eurip. n. 5.
- Ignis irritabantur elephanti, Disf. 10. in Anthol. num. 8.
- Ignis constant Astra, & Sol, Disf. 10. in Eurip. num. 5.
- Ignis excepto Deos omnes mortales esse existimavit Cleanthes, Disf. 37. in Anthol. n. 6. Disf. 78. in Anthol. n. 4.
- Ignis omnia constare existimavit Heraclitus, Disf. 37. in Anthol. n. 7. Disf. 71. in Anthol. num. 1. Stoici, & alij, Disf. 68. in Anthol. n. 5. Disf. 71. in Anthol. n. 1.
- Ignis vacillantes Pyramantes, dicebantur, Disf. 43. in Thucyd. n. 8.
- Ignis abundantes regiones terræ motibus obnoxie sunt, Disf. 48. in Thucyd. n. 18.
- Ignem esse Iovem Stoici arbitrati sunt, Disf. 68. in Anthol. n. 5. Empedocles, Disf. 68. in Anthol. n. 6.
- Ignem tanquam Deum colebant Persæ, Sanromata, Macedones, Disf. 68. in Anthol. n. 6. Disf. 69. in Anthol. n. 1. 7. Disf. 70. in Anthol. n. 1. Disf. 15. in Cie. n. 3. Affyrij, Disf. 69. in Anthol. num. 3.
- Ignem æternam etiam in Bello Persæ asserbant, Disf. 69. in Anthol. n. 4.
- Ignem etiam Athenienses æternum in singula Pritanæis asserbant, Disf. 69. in Anthol. n. 5. Disf. 31. in Liv. n. 23.
- Ignem extingui horrebant Persæ, Disf. 69. in Anthol. n. 6.
- Ignem esse animantem feram omnia devorantem Aegyptij existimabant, Disf. 69. in Anthol. num. 7.
- Ignem esse animam Mundi crediderunt Persæ, & alij, Disf. 37. in Anthol. n. 5. Disf. 78. in Anthol. n. 2. 3.
- Ignem esse animum philosophi crediderunt, Disf. 40. in Anthol. n. 11. Disf. 43. in Anthol. n. 14. Disf. 72. in Anthol. n. 4. 5. Disf. 21. in Eurip. num. 5. ideo ruinâ dissipati putabant, Disf. 43. in Anthol. n. 14.
- Ignem absumpturum esse Mundum crediderunt Stoici, & deinde rursus ab eo procreatum iri, Disf. 37. in Anthol. n. 6. Disf. 68. in Anthol. n. 5. Disf. 72. in Anthol. n. 4.
- Ignem probare aurum dixit Ifoocrates; ita etiam amicos adversus probari, Disf. 79. in Anthol. num. 6.
- Ignem e Cælo elicit Perseus, & adorandum tradidit Persæ, Disf. 10. in Anthol. n. 3.
- Ignem, & ærem maris loco esse Aristoteles, & Cicero putaverunt, Disf. 43. in Anthol. num. 5.
- Ignem, & terram omnium primùm procreavit Deus, Disf. 43. Anthol. n. 6.
- Ignem elici posse attritu durioris misterij quo pacto homines didicerunt, Disf. 6. in Thucyd. num. 6.
- Ignem esse Linam Cleanthes putavit, Disf. 11. in Thucyd. n. 4.
- Ignem Prometheus mortalibus ostendit, Disf. 18. in Thucyd. n. 8.
- Ignem e montibus erumpentem Christiani, & Tertullianus ipse existimant ab Inferis excitari, Disf. 8. in Eurip. n. 10.
- Ignem e Cælo subripisse Prometheum criminatus Iuppiter Causso affixit, quis natus erat ex Enymedonte, & Iunone, Disf. 23. in Virg. num. 3.
- Ignem e scopulis Caphareis suspendit Nauplius, quibus alij Græci perierunt, Disf. 39. in Virg. n. 8. 9.
- Ignem coniecit Ihs filium Malcandri, & Astaræ, ut immortalitate donaret, Disf. 33. in Virg. n. 6.
- Ignem accendere se scire gloriatur apud Homerum Ulysses, Disf. 21. in Liv. n. 1.
- Ignem sibi præferri voluerunt Imperatores Romani, & Principibus feminis, Disf. 21. in Liv. num. 11. Disf. 22. in Liv. n. 24. 26.
- Ignem inextinguendum Delphis, & Athenis servabant Viduæ, Disf. 31. in Liv. n. 1. Ilienfer, Disf. 31. in Liv. n. 17.
- Ignem Cometarum verum non esse Panæus censuit, Disf. 65. in Cie. n. 5.
- Ignes, quæ cadentis sideris appellantur, quid sint, Disf. 10. in Eurip. n. 4.
- Ignes aliqui non extinguuntur aquâ, sed accenduntur, Disf. 12. in Eurip. n. 7.
- Igni comparatur vinum, Disf. 14. in Anthol. n. 9. 7.
- Igni, & Aquâ vita continetur; ideo leges his duobus interdcebant, Disf. 28. in Thucyd. n. 8.
- Igniaria vocat Plinius ligna, quibus ignis eliciebatur, Disf. 49. in Thucyd. n. 3.
- Ignibus qui montes ardesant, Disf. 31. in Liv. n. 25.
- Ignis noster quare pabulo indigeat, secus verò celestis, Disf. 10. in Eurip. n. 5.
- Ignis, & Aether idem sunt, Disf. 68. in Anthol. num. 5.
- Ignis est in Cælo, ære, aqua, & terrâ, Disf. 37. in Anthol. n. 4. 5. 6. Disf. 72. in Anthol. n. 6. 7. ubique est, Disf. 31. in Liv. n. 32.
- Ignis est amor, Disf. 15. in Anthol. n. 8. 9.
- Ignis, & amoris comparatio, Disf. 25. in Anthol. n. 9.
- Ignis terrestris, non celestis est Vulcanus, Disf. 37. in Anthol. n. 2. Disf. 31. in Liv. n. 32.
- Ignis in limine novæ Nuptæ cum aquâ quare collocabatur, Disf. 28. in Thucyd. n. 8. 10. Disf. 29. in Thucyd. n. 1.
- Ignis forme, & maribus similis esse videtur, Disf. 28. in Thucyd. n. 10.
- Ignis primùm inventus est in Insulâ Delo; ideo Pyrpile est appellata, Disf. 39. in Thucyd. n. 4.
- Ignis causa terræ motus, dum ærem crassum rompit iuxta Anaxagoram, Disf. 48. in Thucyd. n. 14. 15.
- Ignis quomodo efficiat terræ motum iuxta alios, Disf.

- Difs. 48. in Thucyd. n. 16. & seqq.
Ignis excitatur interdum arboribus vi ventorum inter se collisis, & hac ratione primum inventus est, Difs. 37. Anthol. n. 6. Difs. 49. in Thucyd. n. 1. hac etiam de causa urbes condite sunt, Difs. 30. in Cic. n. 7.
Ignis a quo inventos fuerit, Difs. 49. in Thucyd. num. 3.
Ignis inventor Mercurius iuxta Homerum, Difs. 49. in Thucyd. n. 4.
Ignis æternos præcedebat exercitum, quum Persæ exercitum lustrabant, Difs. 53. in Thucyd. n. 8.
Ignis habet vim maris, & femine, Difs. 25. in Virg. num. 2.
Ignis Cæli delapsus in caput Servij indicium futuræ cleritæ fuit, Difs. 18. in Liv. n. 8.
Ignis sacer ducebatur ante Cyrum, Difs. 21. in Liv. n. 3.
Ignis novus in Aede Vestæ accendebatur mensæ Martio, Difs. 30. in Liv. n. 11.
Ignis custodiæ Vestales decem annos præerant, Difs. 31. in Liv. n. 5.
Ignis Vestæ si extinctus esset imperij finis portendebatur, quod accidisse serunt ante civile bellum Cæsaris, & Pompeij, Difs. 31. in Liv. n. 7. quomodo accenderetur, Difs. 31. in Liv. n. 8. 9. quomodo accenderit Aemylia, Difs. 31. in Liv. n. 8.
Ignis inextinctus pro imperij conservatione colebatur ad similitudinem cælestium ignium, Difs. 31. in Liv. n. 22.
Ignis in fit Vestæ, Difs. 31. in Liv. n. 20. & seqq.
Ignis explandi vim habet, Difs. 31. in Liv. n. 22.
Ignis accendebatur in vestibulis, unde vestibula appellata sunt, Difs. 31. in Liv. n. 23.
Ignis cælestis a Prometheo raprus est ratio hominum, Difs. 38. in Cic. n. 1. *Vide. Flamma. Incendium.*
Ignitabula vocat Solius ligna, quibus ignis elicebatur, Difs. 49. in Thucyd. n. 1.
Ignitum lapidem esse Solem existimavit Anaxagoras, Difs. 11. in Anthol. n. 4. Difs. 2. in Eurip. n. 6. Difs. 3. in Eurip. n. 6.
Ignominia milites Cannensis prælij superstitiosos nolavit Sestus, Difs. 4. in Liv. n. 2.
Ignominiam Spartani ferre non poterant, Difs. 15. in Virg. n. 1.
Ignominiosum potabatur exilium, Difs. 7. in Virg. n. 7. 8.
Ignoratus sefellit sententia, quod Dens nullius auctor sit mali, Difs. 19. in Thucyd. n. 1.
Ignorantes in quo differant a sapientibus, Difs. 11. in Thucyd. n. 1.
Ignorantes quædam poetæ tradant, Difs. 72. in Cic. n. 2.
Ignorasse artem aliqui dicuntur, cuius præcepta tradiderant, Difs. 46. in Cic. n. 7. Difs. 70. in Cic. num. 2. Difs. 71. in Cic. n. 1.
Ignorantem sui parie fortuna secunda maxime in ijs, qui antea humiles erant, Difs. 78. in Anthol. n. 6.
Ilapinæ Iovem, id est Convivatorum colebant Cyprij, Difs. 10. in Anthol. n. 20.
Ilia Romuli mater nupsit post mortem Tiberii
 no Numini, Difs. 23. in Eurip. n. 2.
Iladem Homeriquidam conclusit in nuce, Difs. 21. in Eurip. n. 6. Difs. 2. in Virg. n. 1.
Ilialem ante Homerum conscripsisse aliquos tradit Aelianus, Difs. 8. in Cic. n. 1.
Iladis parvæ scriptorem reprehendit Aristoteles, Difs. 137. in Virg. n. 3.
Illicibus Roma comparatur ab Horatio, Difs. 86. in Anthol. n. 3.
Illicis Aquilæ ex grano conficitur Cocca, Difs. 25. in Eurip. n. 13.
Ilenses culuerunt Vestam, & ignem æternum, Difs. 31. in Liv. n. 17.
Iliona Polydorum pro Deiphilo filio, & Deiphilum pro Polydoro fratre educavit; ideo Poly-mestor Deiphilum pro Polydoro interfecit, Difs. 11. in Eurip. n. 1.
Ilisu sape expulso esse Lacedæmonios quum Atheniensis dixisset, respondit Laco Athenienses nunquam ab Eurota expulso fuisse, Difs. 27. in Thucyd. n. 2.
Ilum transportati sunt Penates, quos eo capro secum tulit Aeneas, Difs. 15. in Virg. n. 5. 6.
Ilum cundidit Ilus, Difs. 27. in Virg. n. 1.
Ilacrimavit Thucydides, quum audisset Herodotum novem musas recitantem, Difs. 54. in Cic. n. 4. Difs. 92. in Cic. n. 2.
Ille pronomen significat excellentiam, Difs. 65. in Cic. n. 1.
Illecebæ omnes continebantur Cestu Veneris, Difs. 19. in Anthol. n. 3.
Illicitus pult corum ingredi templum Aegyptij lege vetuerunt, Difs. 9. in Thucyd. n. 4.
Illyrij peltam invenerunt, Difs. 9. in Thucyd. num. 4.
Illyriarum Rex Gentis quindecim dierum spatio ab Octavio pulsus est regno, Difs. 45. in Thucyd. num. 5.
Illyrios Philippus initio sui regni profligavit, Difs. 44. in Thucyd. n. 6.
Illyrios Romanis dimoverunt Pœnis devictis, Illyrijs autem domitis Gallos represserunt, Difs. 44. in Thucyd. n. 3.
Illo Regi datum fuit Palladium, Difs. 16. in Virg. num. 2.
Imagine earenti tabula in insula Samo pro Iunone colebatur, Difs. 46. in Thucyd. n. 4. Difs. 23. in Virg. n. 5.
ab Imagine Medusæ appellatur civitas Iaculum, Difs. 10. in Anthol. n. 4.
Imaginem obsecris admortuorum Paulum servus detractio solo servavit, Difs. 65. in Anthol. n. 18. Difs. 25. in Thucyd. n. 25.
Imaginem voluptatis consequantur dedici voluprati, Difs. 26. in Eurip. n. 8.
Imaginem mortui referentem larvam mensis Veneris apponebant, ut se ad hilaritatem excitarent, Difs. 13. in Anthol. n. 5.
Imaginem Bocchi quum Marius deicere voluisset, inimicus Sylla factus est, Difs. 5. in Liv. num. 2.
Imaginem soam margaritis constantem tulit io triumpho Pompeius, Difs. 26. in Liv. n. 4.
Imaginem ut haberet in cella Iovis Capitolini Scipioni concessum est; quæ promebatur, quum Cor.

- Cornelii genti funus ducetur, Dis. 30. in Enrip. o. 9. Dis. 39. in Liv. n. 11.
- Imagines a Latinis vocantur manes, Dis. 84. in Anthol. n. 2.
- Imagines clarorum virorum in Circensi pompâ ferebantur, Dis. 4. in Aethol. u. 2. Dis. 12. in Thucyd. n. 2.
- Imagines consequi maiorum dicebantur, qui magistratus curules adipiscerentur, Dis. 22. in Thucyd. n. 2.
- Imagines maiorum aservabantur in Atrij, Dis. 23. in Thucyd. n. 7. in funeribus præferebantur, Dis. 23. in Thucyd. u. 7.
- Imagines Livii, & Virgilij e bibliothecis amovere voleit Caligula, Dis. 6. in Liv. u. 6. 7. Dis. 68. in Cic. n. 7.
- Imagines lasciviarum volupcatum expressa auro pedibus gestabantur femine, Dis. 24. in Cic. u. 4.
- Imagines hominum habere nefas Turce putant, Dis. 81. in Cic. u. 4.
- Imaginifonus dicebatur, si corpora inveniri non possent; ideo hoc sonus imaginarij dicitur a Iulio Capitolino, Dis. 24. in Thucyd. n. 1.
- Imago solis crystallo incisa ferebatur in exercitu Persarum, Dis. 71. in Anthol. n. 7. Dis. 72. in Anthol. u. 3. Dis. 53. in Thucyd. n. 8.
- Imago Platonis quomodo fingebatur, Dis. 7. in Eorip. n. 12.
- Imago mortui lecto præponebatur in funeribus, Dis. 23. in Thucyd. n. 8.
- Imago quædam belli sunt nuptiæ, Dis. 28. in Thucyd. n. 1.
- Imago Herculis ætate senili, cuius ex ore catenulæ aureæ prodiebant, eius sapientiam, & eloquentiam significabant, Dis. 8. in Aeth. n. 4.
- Imago hominis trophæis efformabatur, Dis. 24. in Liv. n. 2.
- Imago Imperatoris defuncti in lecto ante vestibulum domus palatins collocabatur, Dis. 24. in Anthol. o. 9.
- Imago in bibliothecâ publicâ Varroni viventi posita est, Dis. 44. in Cic. n. 5. Vide *Effigies. Simulacrum. Statua.*
- Imbecillium est irasci, Dis. 19. in Virg. n. 10.
- Imberbes non solum erant, sed etiam impuberes erant poeri, qui in sacris certaminibus decertabant, Dis. 15. in Thucyd. n. 9.
- Imberbis fingitur Apollo, Dis. 42. in Anth. n. 14.
- Imbrasi ad flumen nata est Iuno, Dis. 23. in Virg. num. 2.
- Imbre auro dicitur Iuppiter descendisse in gremium Danaës, quia custodes auro corrupti, Dis. 10. in Anthol. n. 2.
- Imbrem lapidum imperavit Hercules, quum tela non suppetere contra Albionem, & Bargonem, Dis. 48. in Thucyd. n. 32.
- Imbres non admittit Plutinus, nec Solem, Dis. 23. in Cic. n. 2.
- Imbribus hibernis Vlyssij orationem comparat Homerus, Dis. 51. in Cic. n. 7.
- Imbrium magnitudine confusi sunt Arcades Peloponem relinquere, Dis. 15. in Virg. n. 5.
- Imitatio Odyssei in Æncide, Dis. 38. in Virg. num. 1.
- Imitatore Ciceronis se esse proficitur Plinius, Dis. 50. in Cic. n. 5.
- Imitatus est Varro Menippum in satyris; ideo Menippeas appellavit, Dis. 21. in Thuc. n. 7.
- Immanes e mari procreatos esse ferebant Poëtæ, Dis. 7. in Anth. u. 1. Dis. 19. in Anth. n. 5.
- Immanitas decertantium casu, Dis. 12. in Anthol. u. 2.
- Immarido monumentum constitutum fuit in templo Cereris Eleusiniæ, Dis. 19. in Liv. n. 5.
- Immolandam filiam obtulit Aristodemus, ne Messana caperetur, Dis. 10. in Virg. n. 7.
- Immortalem velocitatem Salustij Quintilianus appellat, Dis. 6. in Liv. n. 3. Dis. 84. in Cic. o. 2.
- Immortales esse animos qui putabant, Lethæo excogitant, Dis. 83. in Anthol. n. 15.
- Immortales animos Stoici non faciunt, sed longævus, Dis. 10. in Eurip. n. 7.
- Immortales essent homines, nisi vis Iovis retunderetur a stellâ Martis, & Saturni, Dis. 68. in Anthol. u. 23.
- Immortales esse animas tradiderunt Druidæ apud Gallos, Dis. 13. in Cic. n. 6.
- Immortales animos putant Getarum Gens *άθανάτων* appellatur, Dis. 2. in Anth. n. 3.
- Immortalis legio in lustratione exercitus Persarum appellata, Dis. 53. in Thucyd. n. 8.
- Immortalitate donatus est precibus Veneris a Neptuno Palæmus, Dis. 2. in Anthol. n. 3.
- Immortalitate animi disponebat Socrates quum venenum esset haustus, Dis. 9. in Eur. u. 5.
- Immortalitate ottonaret Ilium filium Mæcandri, & Alææ, in ignem coniecit, Dis. 33. in Virg. nom. 6.
- Immortalitatem animæ probat Xenophoo, quod in sepulchris apparent umbæ mortuorum, Dis. 9. in Eurip. n. 7.
- Immortalitatem Aeneam consequor quum ad flumen Nomicium fœdula ferunt, Dis. 5. in Virg. n. 3.
- Immortalitatem consequor est Dijs Titonius, Dis. 9. in Liv. n. 1.
- Immonitas concessa maritis, & liberis suscipientibus a Lacedæmoniis, & Romanis, Dis. 25. in Anthol. n. 1. & seqq. Dis. 52. in Anthol. n. 7-8.
- Impar oumerus mari comparatur, quia semper superat parem, Dis. 28. in Thucyd. n. 7. Dis. 53. in Thucyd. u. 19.
- Impar numerus quare a nonnullis philosophis præferatur pari, Dis. 30. in Liv. n. 6.
- Impares tibi dicebantur, quæ inæqualia foramina habebant, Dis. 60. in Anthol. o. 3.
- Impares esse dies anni, & meosum cur Neima volebat, Dis. 30. in Liv. nom. 5.
- Imperativa vocabantur quædam seræ, quas Consules, vel Prætores indicebant, Dis. 30. in Liv. n. 19.
- Imperator Commodus Herculis nomen sibi ascevit, Dis. 9. in Anthol. n. 2.
- Imperator Vespasianus carpebatur a Demetrio, Cynico; ideo in exilium eiecit, & quum ei oēs paruiisset, quid dixerit, Dis. 84. in Anthol. n. 7.
- Imperator Leo Basilij filius nono seculo floruit & philosophus est appellatus, Dis. 10. in Anthol. num. 7.
- Imperator Lacedæmoniorum Dercyllides cælebs con-

- consensuerat, propterque adolefcens ei non affurrexit, quia non genuisset illum, qui sibi affurgeret, Difs. 25. in Anthol. num. 5.
- Imperator Valerianus captus a Sapore mortuus est in captivitate, Difs. 26. in Eurip. n. 6.
- Imperator, orator, & senator optimus est habitus Cato Censorius, qui res Romanas scripsit, Difs. 22. in Liv. n. 2.
- Imperator Areliaianus primus diadema sumpsit, Difs. 22. in Liv. n. 27.
- Imperator egregius postquam Cato maior extitisset, litteras Græcas didicit, Origines composuit, agricultura præcepta tradidit, Difs. 2. in Cic. n. 6.
- Imperator adversus Mithridatem quomodo Marius creatus, & Romæ pulsus a Sylla, Difs. 2. in Cic. n. 4. 5.
- Imperator crudelissimo interfecto Romani ad misericordiam coaversi sunt formæ filij, Difs. 26. in Eurip. n. 9.
- Imperatores equis victoribus in Circensibus alimentis publicè confisterunt, Difs. 6. in Anthol. num. 10.
- Imperatores Romani quum Hecatomben faciebant, centum Leones, aut Aquilas, aut alias bestias sacrificabant, Difs. 22. in Anthol. n. 8.
- Imperatores quum consecrabantur, ipsi Cælum decerni dicebatur, Difs. 23. in Anthol. n. 8.
- Imperatores, qui triumphantes elephas usus sunt, Difs. 24. in Anthol. n. 4.
- Imperatores multi pacis amantissimi, Difs. 24. in Anthol. n. 5.
- Imperatore, qui hostes devicerant, sed plenam victoriam consequuti non fuerant, ubi canentibus urbem ingrediebantur, Difs. 60. in Anthol. n. 15.
- Imperatores Romani Ioves appellabantur, Difs. 26. in Anthol. n. 9.
- Imperatores Spartani si vi bellum profligassent, gellum immolabant; si autem prudentiâ bovem, Difs. 28. in Anthol. n. 3.
- Imperatores, qui consilio superarunt hostes, Difs. 28. in Anthol. n. 7. 8.
- Imperatores streitare ferulis non debebant, Difs. 31. in Anthol. n. 8.
- Imperatores quas victrices habere debeant, Difs. 37. in Thucyd. n. 2.
- Imperatores Romani non permittabant senatores, Aegyptum provinciam habere, aut illos peregrinari, Difs. 43. in Thucyd. n. 7.
- Imperatores Romani reprehendendi, qui superbiam Persarum imitati sunt, Difs. 21. in Liv. num. 11.
- Imperatores Romani ignem præferri sibi volebant, & principibus feminis, Difs. 21. in Liv. n. 11. Difs. 22. in Liv. n. 24.
- Imperatores, qui aut volebant resignare imperium, aut resignant, Difs. 2. in Cic. n. 3.
- Imperatores oratoribus agnorantem ademerunt, & iuriconsultis tribuerunt, Difs. 22. in Cic. n. 5.
- Imperatores Caius, Heliothalus, & Diocletianus calcei gemmas inferebant, Difs. 24. in Cic. num. 4.
- Imperatoribus in urbe sepeliri concessum erat, Difs. 24. in Thucyd. n. 6.
- Imperatoribus imperare artem medicorum dixit Plinius, Difs. 10. in Cic. n. 3.
- Imperatoria futuri nomen scire quomodo Iamblichus tentaverit, Difs. 42. in Thucyd. n. 7.
- Imperatorum consecratio quomodo fieret, Difs. 24. in Anthol. n. 9.
- Imperatorum filij Cæsares appellabantur, non autem Augusti, Difs. 29. in Anthol. n. 6.
- Imperatorum etiam statuis eundem honorem exhibebant, ac templis, Difs. 25. in Thucyd. num. 12.
- Imperatorum vestis ante Diocletianum purpurâ solùm a privatis differebas, Difs. 22. in Liv. num. 25.
- Imperatorum amicitia multis philosophis non profuit, Difs. 64. in Cic. n. 6.
- Imperia ipsam erubus retinebantur, quibus parta sunt, Difs. 33. in Cic. n. 1.
- Imperia nihil magis in officio continet, quàm hostium metus, Difs. 12. in Thucyd. n. 7.
- Imperij cupiditate quum facile incenduntur homines, Difs. 42. in Thucyd. n. 3. & seqq.
- Imperij acquisitio an vero amicos conciliet, Difs. 79. in Anthol. n. 2. & seqq.
- Imperij cupiditas omnibus alijs potentior, Difs. 56. in Thucyd. n. 5.
- Imperij prorogatio, quæ in bellis longinquis necessaria erat, incitabat Duces ad affedandum imperium, Difs. 4. in Liv. n. 5.
- Imperij insignia quod sumperit Romulus, reprehendendus non est, Difs. 20. in Liv. n. 2. & seqq. Difs. 21. in Liv. n. 10. 14.
- Imperij fines qui protulissent, ipsi licebat Urbis terminos proferre, Difs. 23. in Liv. n. 11.
- Imperij Romani finis portendebatur extinctione ignis Vestæ, Difs. 31. in Liv. n. 7. quia colebatur ad similitudinem ignium cœlestium, Difs. 31. in Liv. n. 22.
- Imperij pro salute Vestæ non solùm Vestam, sed etiam alios Deos precabantur, Difs. 31. in Liv. n. 12.
- Imperij resignandi consilium sæpe Augustus cepit, Difs. 1. in Cic. n. 3.
- Imperij insigne esse calceos gemmis ornatos instituit Diocletianus, Difs. 24. in Cic. n. 4.
- Imperio Romano par ingenium Cicerois dixit Seneca, Difs. 49. in Cic. n. 4. *Vide Imperium.*
- Imperii agendi Demosthenes, quum primam orationem habuisset, explosos est, Difs. 79. in Cic. n. 4. Difs. 87. in Cic. n. 4.
- Imperatorum mentes magis afficiuntur arcanis, Difs. 39. in Anthol. n. 1.
- Imperatorum mentes ad obsequium Regum illorum factu moventur, Difs. 10. in Liv. n. 2. & seqq. Difs. 21. in Liv. n. 2. & seqq.
- Imperitum quodum erat Cyrus, ad eum provocabat equites, Difs. 91. in Cic. n. 7.
- Imperium magnum primi in Agâ constituerunt Ninus, & Somiramis, Difs. 11. in Eurip. n. 10.
- Imperium cum tantopere extenderint Romani, secus La cedemoni, Difs. 11. in Eurip. n. 11.
- Imperium portendit Cæsari somnium, quo sibi visus est, misere corpus cum matre, Difs. 19. in Eurip. n. 6.

- Imperium** Augusto portendit aquila panem, quem rapuerat, eius manibus reponens, *Disf. 26. in Anthol. n. 6.*
- Imperium**, & honores perimunt virtutem, *Disf. 78. in Anthol. n. 2.*
- Imperium** Oceano septentrionali terminasset Antoninus philosophus, nisi morte prævenisset, *Disf. 85. in Anthol. n. 7.*
- Imperium** Dionysij adamsne vinciri dicebatur, *Disf. 78. in Anthol. n. 3. Disf. 86. in Anthol. n. 7. Disf. 1. in Liv. n. 1.*
- Imperium** Priami quàm late pateret, *Disf. 12. in Eurip. n. 10.*
- Imperium** ut invaderet, Faustina uxor Antonini Philosophi concitavit Cassium, *Disf. 15. in Anthol. n. 21.*
- Imperium** in homines habet pulchritudo, & non solum corpori, sed etiam animo dominatur, *Disf. 15. in Eurip. n. 6.*
- Imperium** Sicyoniam ad Mycenæos translatum est ab Agamemnone, quo, & quanto tempore floruerit, & imperium Aegyptiorum, Argivorum, & Atheniensium, *Disf. 5. in Thucyd. n. 2.*
- Imperium** Orbis terrarum Augusto portendit tunica lati clavi ad pedes decedens, *Disf. 42. in Thucyd. n. 6.*
- Imperium** suscipiens Vespasianus quare Aegyptum occupavit, *Disf. 43. in Thucyd. n. 7.*
- Imperium** Græciæ offerente Xerxe Athenienses recusarunt, ne servitutem Græciæ inferrent, *Disf. 51. in Thucyd. n. 5.*
- Imperium** Orbis æffluens Europæ populi, vel Africa opus habent Siciliâ, *Disf. 55. in Thucyd. n. 7.*
- Imperium** Persarum Darii Magorum tyrannide sublatâ occupavit, cui succellit Xerxes, *Disf. 56. in Thucyd. n. 9.*
- Imperium** omnium mortuorum minùs optabile, quàm servire alieni vivo dicit Humerus, *Disf. 7. in Eurip. n. 1.*
- Imperium** per totum Orbem terrarum extendunt Romani devictâ Carthagine, *Disf. 22. in Virg. n. 2.*
- Imperium** Romsnum Euphrate, Danobio, & Rheno terminari voluit Augustus, & Hadrianus, *Disf. 1. in Liv. u. 11. Disf. 9. in Liv. n. 13. Disf. 70. in Cic. n. 6.*
- Imperium** multarum nationum recusarunt Augustus, & Hadrianus, *Disf. 1. in Liv. u. 11. Disf. 9. in Liv. n. 13.*
- Imperium** Romanorum longe aliis imperia superavit, *Disf. 9. in Liv. n. 12. quos suos habuerit sub Augusto, Disf. 9. in Liv. n. 13.*
- Imperium** Mithridæstis quàm late pateret, *Disf. 2. in Liv. n. 13. Disf. 9. in Liv. n. 13. Tigranidis non erat minus, Disf. 9. in Liv. n. 13.*
- Imperium** Macedonum fortunâ partum est; virtute verò Romanorum contra sententiam Plutarchi, *Disf. 86. in Anthol. n. 2.*
- Imperium** Romanorum cladibus semper crescebat, *Disf. 86. in Anthol. n. 2. & seqq.*
- Imperium** Romanum augures sempiternum fore existimabant, eo quod Aves Terminus sono non addixissent, *Disf. 86. in Anthol. n. 7. Vide. Regnum.*
- Impetus** inconsultus maximè nocet in prælio, *Disf. 57. in Thucyd. n. 4.*
- Impietas** impunita est mali exempli, oon quæ supplicio afficitur, *Disf. 4. in Eurip. n. 9.*
- Impietate**, & avaritiâ præficit Sturnus, *Disf. 21. in Virg. u. 19.*
- Impietatis** ream Phrynen defendit pulchritudine Hyperides, *Disf. 26. in Eurip. u. 8. Disf. 77. in Cic. n. 3.*
- Impij** vetere proverbio dicuntur edisse carnes non sacrificatas, *Disf. 35. in Anthol. n. 6.*
- Impij** dicuntur esse graves terræ, *Disf. 43. in Anthol. n. 12.*
- Impij** quidam suos Deos esse dicebant arma, *Disf. 50. in Anthol. n. 1.*
- Impiorum** pœnæ a Deo constitutæ sunt Furæ, *Disf. 19. in Thucyd. u. 7.*
- Impios** non statim punit Deus, *Disf. 10. in Anthol. n. 19.*
- Impios** quoties Virgilius Troianos ostendere vult, quare Laomedonteos vocet, *Disf. 21. in Virg. n. 19.*
- Impium** existimant Veteres Lunam propiâ luce spoliare, *Disf. 11. in Thucyd. n. 5.*
- Impium** Socratem dixerunt malevoli, *Disf. 12. in Thucyd. n. 5.*
- Implere** cunulare dicitur coronare, *Disf. 35. in Anthol. u. 3. Disf. 44. in Virg. n. 1.*
- Impossibilia** desiderantur, quum nihil superest, quod desideretur, *Disf. 43. in Thucyd. n. 4.*
- Impossibilia** etiam concupisci affirmat Aristoteles, *Disf. 41. in Thucyd. n. 2.*
- Imprecabantur** Lacones, ut equos aleret ille, cuius res perditas optabant, *Disf. 6. in Anthol. n. 9.*
- Imprecationes**, ne quis sepeliatur, unde originem habuerint, *Disf. 31. in Anthol. n. 3.*
- Imprecationis** genus exilium, *Disf. 7. in Virg. n. 7.*
- Improbis** ut delisteret, Cleon belli audior fuit, *Disf. 12. in Thucyd. n. 3.*
- Improbis** quum utile Republicæ consilium attulisset, Lacedæmonij eandem sententiam virum honum dicere cogerunt, *Disf. 33. in Cic. n. 4.*
- Imprudens** si quis serijs opus fecisset, expisbatur porco, *Disf. 30. in Liv. n. 18.*
- Imprudentes** Fortuna efficit homines, *Disf. 4. in Liv. n. 1.*
- Impubes** planè erant pueri, qui in ludis certabant, *Disf. 15. in Thucyd. n. 9.*
- Impudens** quidam ab Oratore ioco derisus, *Disf. 56. in Anthol. n. 1.*
- Impudentes** sunt cæves, *Disf. 56. in Anthol. n. 2. Disf. 84. in Anthol. n. 9.*
- Impudentia** ab Aegyptijs significatur per equum fluviatilem, *Disf. 17. in Anthol. n. 7.*
- Impudentia** nocturna sacra insignit Epimenides Cretensis, ut Athenas Cylonio scelere expiaret, *Disf. 39. in Anthol. n. 7.*
- Impudentia** Dea Coryto vocabatur, *Disf. 39. in Anthol. n. 7.*
- Impudentia** sacris in templo Veneris Corinthi mille puellæ operabantur, *Disf. 4. in Anth. n. 3.*
- Impudentia** Sacerdotes Baptæ appellabantur, *Disf. 39. in Anthol. n. 7.*
- Impudicitia** uxorum causâ Euripides ad Archelaum concessit, *Disf. 3. in Eurip. n. 8.*

- Impedimentum Castram, & Scipionem majevulū dixerunt, Dis. 12. in Thucyd. n. 5.
- Inachus primus Regnum Argivorum tenuit ante Diluvium Ogygium quinquaginta annos, Dis. 5. in Thucyd. num. 2.
- Inanem tumulum vocat Virgilius sepulcrum sine cadavera, Dis. 66. in Anthol. n. 6.
- Inaurandis Capitolij segulis ter milles consumptum est, Dis. 2. in Liv. n. 7.
- Incurtus erat curus triumphantium, Dis. 28. in Liv. u. 6.
- Incantationes ne exaudiret Luna, æra pulsabant Veteres, Dis. 10. in Thucyd. n. 7.
- Incedebatur axis curus, quo nupta domum viri vela fuerat, & quare, Dis. 31. in Thucyd. n. 8.
- Incedendi navali consilium licet utilissimum respuerunt Athenienses tanquam iniustum, Dis. 27. in Thucyd. u. 11.
- Incedio Mundum conflagraturum tradit Berosus, quem omnia sidera in Cancro conveniunt, Dis. 30. in Liv. n. 80.
- Incidit Ciceronem comparat Lunginus; Demosthenem fulmini, Dis. 47. in Cic. n. 11.
- Incidium maximum i Lacedæmoniis in expugnatione Platearum excitatum, Dis. 49. in Thucyd. n. 1.
- Incidium sæpe in terremotibus exitit, Dis. 48. in Thucyd. n. 17. & seqq.
- Incidium templi Dianæ occupatum in partu Olympiadis restinguere non potuisse dixit Hegelias, Dis. 24. in Anthol. n. 1.
- Incidium Capitolij exitisse, ut magnificentius restitueretur, dixit Cicero, Dis. 24. in Anthol. n. 1.
- Incidium Mendi fuerat ætatem anni magni quidam dixerunt, Dis. 53. in Thucyd. n. 11. Vide. *Flamma. Ignis.*
- Inefflavit quis Gnadium Venerem Proxetis, Dis. 22. in Cic. n. 6.
- Incole Atticæ nati sunt ex feminibus, quæ Vulcanus tradidit Minervæ, Dis. 71. in Eurip. n. 2.
- Incole Insularum antiquitus crudeliores erant, Dis. 34. in Thucyd. n. 5. 6.
- Inocularum virus efficit præstantes regiones, Dis. 11. in Eurip. n. 9. & seqq. Dis. 10. in Eurip. u. 1.
- Inocularum mutationes frequenter contingunt in Regionibus felicibus, Dis. 34. in Thucyd. n. 3.
- Incidit 35. in Thucyd. n. 5.
- Incommodum intelligit Solonius, quem dicitur admodum esse historicum foribere, Dis. 6. in Liv. u. 2.
- Inconstans fortuna, Dis. 81. in Anthol. num. 1. & seqq.
- Inconstantiâ hominum deseruntur interdum litterarum studia, Dis. 69. in Cic. n. 7.
- Inconstantiæ rerum humanarum triumphantes admoneri vuluerunt Romani, Dis. 28. in Liv. num. 8. 14.
- Incurtus, & succubos Demones admittunt etiam Christiani Patres, Dis. 17. in Liv. n. 6.
- Incedes duas suspendit Iuppiter ex Junone, quem eam e Cælo quocit, Dis. 15. in Anthol. n. 18.
- Indi navigabant in arundinibus, Dis. 76. in Anthol. n. 5.
- Indi in ortum contemnunt, Dis. 77. in Anthol. num. 16.
- Indicadavera electamdata vitro recondabant, Dis. 24. in Thucyd. n. 10.
- Indi autemque nuptias celebrarent se perfundebant unguento, quod distillabat ex aethoribus Hypsistis, Dis. 30. in Thucyd. n. 5.
- Indi in proelio utebantur cymbalis, & tympanis, Dis. 57. in Thucyd. n. 11. Vide. *Indo. Indorum.*
- India his anno fruges producit, Dis. 77. in Anthol. num. 14.
- India quæ gessit Hercules tribuenda sunt Herculi Indo, Dis. 7. in Anthol. n. 13.
- India maritima insit malor Arabiæ maritimæ, Dis. 13. in Thucyd. n. 7.
- Indi scholasti multa quæ scripserunt Megasthenes, & Nearchus, Dis. 44. in Anthol. n. 13.
- Dis. 2. in Thucyd. n. 9.
- Indi populi quidam Liberum suum auctorem ferebant, Dis. 12. in Liv. n. 2.
- Indi animal, quod Prometheus dicitur, Dis. 37. in Cic. n. 5.
- Indiam debellans Alexander Sacra Bacchi celebravit, nec oppressus fuit, Dis. 46. in Anthol. n. 7.
- Indiam subegit Bacchus armis oculis, Dis. 44. in Anthol. n. 13. Vide. *Indorum.*
- Indi hilis, & Mandonis i Carthaginiensibus ad Scipionem deficientes quomodo defectionem excusent, Dis. 50. in Thucyd. n. 3.
- Indica tigris superat elephantos viribus, Dis. 37. in Cic. n. 3.
- Indicarum arundinum es est magnitudo, ut Indi in eis navigarent, Dis. 76. in Anthol. n. 5.
- Indi ei elephanti Africanis fortiores sunt, Dis. 37. in Cic. n. 3.
- Indicia monstrant, quales futuri essent multi pueri, Dis. 18. in Liv. n. 8.
- Indicium summe veritatis est vesci carnibus humanis, Dis. 34. in Thucyd. n. 5.
- Indigenæ Deivocantur orium, & locorum genij, Dis. 24. in Liv. u. 5.
- Indigenas esse Tyriæcos aliqui putarunt, Dis. 4. in Virg. n. 3.
- Indigere multis divites videbat Socrates, ideo pauperes existimabat, Dis. 47. in Thucyd. num. 8.
- Indigere Iovem Latini appellabant Aevæam, Dis. 7. in Virg. num. 3.
- Indo Herculi tribuenda sunt, quæ in India gessit Hercules, Dis. 7. in Anthol. n. 13. Vide. *Indi.*
- Inducti homines quare Xystici appellarentur, Dis. 21. in Cic. n. 5.
- Inducti etiam sapientis abundarunt, Dis. 27. in Cic. n. 6.
- Inducti sibi Indoils tantum superantur, quantum ipsi animantes superant, Dis. 82. in Cic. n. 2.
- Inductior hithitus est M. Antonius, quia haberi volebat, Dis. 17. in Cic. n. 5.
- Inductior ætas succedit eruditissimo sæculo, Dis. 69. in Cic. n. 7.
- Inductos esse Lacedæmonios dixit Spartanus quod nihil mali ab Atheniensibus didicerint, Dis. 81. in Cic. n. 7.
- Inductus in quo differat a sapiente, Dis. 12. in Thucyd. n. 1.
- Indomabiles sunt Arabes, & Scythæ, quia nullas cer-

- certas sedes habent, Dis. 51. in Thucyd. n. 8.
 Indorum uxores vivæ cum maritis mortuis cremabantur, Dis. 17. in Eurip. n. 6. Dis. 23. in Thucyd. n. 5.
 Indorum mos, ut solum generum cum Rege coronarentur, Dis. 35. in Anthol. n. 1.
 Indorum mus, ut qui rivales viuceret pignis, in Bagque, sponsum abduceret, Dis. 29. in Thucyd. num. 12.
 Indorum Regem Spartebum constituit Bacchus, Dis. 45. in Anthol. num. 1.
 Indorum sapientes, quod nudi philosopharentur Gymnophiliæ appellati sunt, Dis. 51. in Anthol. n. 3. Dis. 14. in Cic. n. 4. 6.
 Indorum veneratoris telis medebatur Alexander herba, quam ipsi in fumis ostenderat draco, Dis. 38. in Thucyd. n. 3.
 Indorum sapientia lineâ veste utebantur, Dis. 4. in Thucyd. n. 4.
 Indorum hostium virtus gavisus est Alexander, Dis. 21. in Virg. n. 16.
 Indorum Rex, qui sexcentis Regibus imperabat, amicitiam Augusti petijt, Dis. 42. in Thucyd. n. 4. Dis. 12. in Virg. n. 5.
 Indorum Reges, quam prodibant, cultu Deorum afficiebantur, Dis. 20. in Liv. n. 3.
 Indorum feminae cultrices Deorum Virginitatem servabant, Dis. 31. in Liv. n. 1.
 Indorum philosophi Brachmasnes, & Gymnophiliæ, Dis. 14. in Cic. n. 4. 6.
 Indos tantum duntaxat Bacchus, & eos legibus intravit, Dis. 45. in Anthol. n. 1.
 Indos Autochebonas esse arbitratu Theodorus Siculus, Dis. 4. in Thucyd. n. 10.
 Indos discipline causâ adierunt Pythagoras, Democritus, Plato, Dis. 9. in Thucyd. n. 6.
 ad Indos usque Asie impetabat Paris, Dis. 16. in Eurip. n. 12. *Vide. Indi. Indo.*
 Inebriæ, vel Inibre aliter dicuntur, quæ impedimento sunt rebus, Dis. 19. in Liv. n. 10.
 Inediâ vitam finivit Apicius, quum centum superesse sibi cognovisset, Dis. 3. in Liv. n. 10.
 Inediâ vitam finivit Democritus, Dis. 9. in Eurip. num. 5.
 Inediâ vitam finivit mortuo domino cenis, Dis. 21. in Eurip. n. 13.
 Inediâ plurimorum dierum egritis aliquibus medebatur Asclepiades, Dis. 66. in Cic. n. 5.
 Inedia pueros assuefacere Lycurgus voluit, Dis. 50. in Anthol. n. 6.
 Ineptire se velle dicebat Crassus orator, quum populares effere prensaturus, idcirco se Scævola dimittebat, Dis. 65. in Anthol. n. 23. Dis. 88. in Cic. n. 1. 6. 7.
 Inepio respondentem vocem apud Græcos non esse existimavit Cicero, Dis. 71. in Cic. n. 2.
 Inequibant pendendis Mæoni Virgines nuptiarum, Dis. 18. in Thucyd. n. 10. Dis. 29. in Thucyd. n. 27.
 Inerrantibus Stellis an præsit Atropos, vel Clotho, Dis. n. in Virg. n. 1.
 Inerrantium Stellarum in Sphærâ Elysiûm collocauit Platanus, Dis. 76. in Anthol. num. 16. *Vide. Astra. Sidera. Stella.*
 Infanti digito saliva admovebatur labris infanti-
 tium in eorum lustrationibus, Dis. 53. in Thucyd. n. 30.
 Infamiam sibi comperant, qui viris obnoxij memoriam sui propagare studeant, Dis. 30. in Liv. o. 69.
 Infamis totâ viâ erat, qui labores juvenibus præscriptos apud Lacedæmonios recusasset, Dis. 54. in Anthol. n. 9.
 Infantem filium Mæandri, & Astarte ut lisa immortalitate daret, in ignem cunecit, Dis. 33. in Virg. n. 6.
 Infantem potius, quam oratorem efficere potest ars oratoria Chryssippi, Dis. 59. in Cic. n. 3.
 Infantes lustrabantur mares nono, femine octavo die apud Romanos, & apud Græcos quinquagesimo die, Dis. 53. in Thucyd. n. 29.
 Infantes moliti quales futuri essent, significabant purpura, Dis. 18. in Liv. n. 8.
 Infantibus alimentis ministrantur animalia, Dis. 13. in Liv. n. 5. Dis. 18. in Liv. n. 3. & seqq.
 Infantibus plerumque septimo die solvitur umbilicus, Dis. 55. in Thucyd. n. 29.
 Infansibus superstitiose omen indebant, Dis. 53. in Thucyd. n. 32.
 Infansibus quæ nobis acciderant, obliviscimur, Dis. 83. in Anthol. n. 17.
 Infansibus præest Deus Ruma, vel Ruminis, Dis. 18. in Liv. n. 9.
 Infantis curam habebat elephas, Dis. 22. in Anthol. n. 2.
 Infantissimus fuit Hermogenes vir, quum puer esset eloquentissimus, Dis. 64. in Anthol. n. 5.
 Infans maxime habebatur dies, quo Vestalis defodiebatur, Dis. 31. in Liv. o. 6.
 Inferæ aliter in anguris dicuntur, quæ inferiora petunt, Dis. 19. in Liv. n. 10.
 Inferi cur Aque dicantur a Græcis, Dis. 51. in Anthol. n. 6. Dis. 7. in Eurip. n. 7. Dis. 9. in Eurip. n. 9. cur dicatur Pluto Inferis imperare, Dis. 7. in Eurip. n. 10. 12. illis comparatur Occidens, Dis. 7. in Eurip. n. 11. 12.
 Inferi quid sint, Dis. 48. in Anthol. n. 4. Dis. 8. in Eurip. n. 3. & seqq. ubi sint, Dis. 76. in Anthol. n. 14. Dis. 8. in Eurip. n. 6. & seqq. Dis. 9. in Eurip. n. 9. 10. Dis. 10. in Eurip. n. 9. cur Climeus disti, Dis. 9. in Eurip. num. 9.
 Inferi vocantur templa Acherusa, Dis. 48. in Anthol. n. 4. Dis. 83. in Anthol. n. 11. Dis. 19. in Liv. n. 2.
 Inferi significatur nomine umbrarum, Dis. 84. in Anthol. o. 3. *Vide. Inferis.*
 Inferiæ Mænibus mittebantur mense Febuario, Dis. 30. in Liv. n. 29.
 ab Inferis revocavit Alcesten, & Thestem Heracles, Dis. 8. in Anthol. n. 3.
 ab Inferis reversi sunt Bacchus, & Osiris, Dis. 46. in Anthol. n. 8.
 Inferis paria, imparia superis tribuit Hæmus, Dis. 50. in Liv. n. 8.
 Inferis attribuitur esse dies post Calendas, Nonas, Idus Plutarchus putat, & secundum diem mensis apud Græcos, Dis. 30. in Liv. n. 14.
 Inferis Dias expiationes sunt, Dis. 30. in Liv. num. 18.
 ce 2

- Inferis Dijs quum sacrum fieret, non refringeretur victimæ collum, ut ad Cælum facies converteretur, ut hebat quum Cœlestibus sacrificabatur, Dis. 44. in Virg. n. 7.
- Inferis sacra erant trigæ, quæ in Circensibus decurabant, Dis. 20. in Cic. n. 14.
- Inferiis, & terrestribus Dijs dumtaxat nocturna, & occultis sacra fiebant, Dis. 48. in Anthol. n. 2.
- Inferorum Deorum in sacrificiis quomodo aqua uteretur, Dis. 28. in Thucyd. n. 5.
- Inferorum fluvij quatuor, Dis. 76. in Anthol. num. 16. Dis. 83. in Anthol. n. 4. 5. & unde appellentur, Dis. 83. in Anthol. n. 6.
- Inferorum loca honoratiora obtinebant Iniriti, Dis. 39. in Anthol. n. 8. 14.
- Inferorum fluvios transire quàm cupiant animæ, Dis. 84. in Anthol. n. 2.
- Inferorum metu se homines liberasse gloriatur Epicurus, Dis. 8. in Eurip. n. 2.
- Inferorum viam si sibi ostenderet, Bacchus promittit corporis sui copiam futurum Proserpino, Dis. 44. in Anthol. n. 7. Dis. 32. in Virg. num. 4.
- Inferorum terrore poëtæ horribiliorem mortem fecerunt, & deteruerunt homines a subeundi pro Patriâ periculis, Dis. 7. in Eurip. n. 2.
- Inferorum Deus dicitur Aidoneus, & Aegifilus Dis. 7. in Eurip. n. 7.
- Inferorum descensus est mortis cogitatio, Dis. 3. in Virg. n. 2.
- ad* Inferos deducebat animas Mercurius, Charon verò Stygiam paludem transportabat, Dis. 82. in Anthol. n. 3.
- Inferos adiit Oïpheus, & uxorem Eurydicen impetravit, sed postea amisit, Dis. 73. in Anthol. n. 1.
- Inferos appellat Claudius ignavum vulgus, Dis. 76. in Anthol. n. 17.
- ad* Inferos Charon Herculem transportavit, ideo in carcerem coniectus est, Dis. 82. in Anthol. num. 7.
- Inferos adiit umbra Hercules, ipse verò in Cælum ascendit, Dis. 84. in Anthol. n. 4.
- ad* Inferos descendente Bacchum, ut Euripidem videret, inducit Aristophanes, Dis. 6. in Eurip. n. 4.
- Inferos adeunt paludem Stygiam, an Acherontem transeant, Dis. 83. in Anthol. num. 2. & seqq.
- ad* Inferos descensus an sit Prodicij Samij, Dis. 8. in Cic. n. 1.
- Insidum Ciceronem malevoli dixerunt, Dis. 22. in Thucyd. n. 5.
- Insidis est societas administrantium Rempublicæ, Dis. 76. in Cic. n. 6.
- Ingenia abundantium pueri tarda sunt, sicciore autem, & melancholica præstantia, Dis. 19. in Eurip. n. 17.
- Ingenia hominum alia citius, alia serius vigorem amittunt, Dis. 64. in Anthol. n. 5. & seqq.
- Ingenia diversa coniungenda sunt in administrandâ Republicâ, Dis. 37. in Thuc. n. 1. & seqq.
- Ingenia præstantissima plerumque ætissima concipiunt, Dis. 42. in Thucyd. n. 1.
- Ingenia Atheniensium laudabilia, Dis. 65. in Cic. n. 1.
- Ingenia nationum mutantur, Dis. 7. in Liv. n. 7.
- Ingenia semper in deteriori sæculi vena querela est, Dis. 67. in Cic. n. 1.
- Ingenis quam plura eadem fere ætate in omnibus disciplinis floruerunt, Dis. 67. in Cic. num. 3. 4. Dis. 68. in Cic. n. 2. 3.
- Ingenia luxu bebeantur, Dis. 69. in Cic. n. 1. 5.
- Ingenia tardiora melius gubernare Rempublicam, quàm acutissima dixit Thucydides, Dis. 82. in Cic. n. 8.
- Ingenia magna interdum docent artes, quas usum non cognoverunt, Dis. 73. in Cic. n. 3. & seqq.
- Dis. 74. in Cic. n. 2. & seqq.
- Ingenij præstantia non sufficit ad acquiendam scientiam Rempublicæ administrandæ, Dis. 8. in Liv. n. 3.
- Ingenij significationem quodamque artificium habens nominis immortalitatem parere potest, Dis. 99. in Cic. n. 1.
- Ingenio Lacedæmonij Imperatores bellum conficientes Gallum immolabant, vicibus verò vicentes bovem, Dis. 28. in Anthol. n. 3.
- Ingenio demataxat homines superant alias animantes, Dis. 28. in Anthol. n. 4.
- Ingenio heredes sunt Thebani, Dis. 7. in Liv. n. 4.
- Ingenio magno fuit Mæceus, sed corruptus est, sicut Petronius Arbiter, & Hortensius, Dis. 69. in Cic. n. 5.
- Ingeniorum proventus facillima Sicilia, Dis. 33. in Thucyd. n. 2. 3.
- Ingenium, an vires magis conferat in bello, Dis. 28. in Anthol. n. 1. & seqq.
- Ingenium Hermogenis floruit decimo quinto ætatis anno, post illud tempus deterior factum est, Dis. 64. in Anthol. n. 5.
- Ingenium hominum maximè est mutabile, Dis. 13. in Thucyd. n. 6.
- Ingenium etiam adhibendum est in palaestris, non solum vires, Dis. 16. in Thucyd. n. 7.
- Ingenium ut sibi daret, orabant poeti Minervam in Quinquatribus, Dis. 30. in Liv. n. 38.
- Ingenium quodlibet poësi non est idoneum; licet ex omni ligno Mercurius effici possit, Dis. 8. in Cic. n. 5.
- Ingenium Crassæximum, Dis. 16. in Cic. n. 5.
- Ingenium hominum maximè divinum, Dis. 28. in Cic. n. 7.
- Ingenium non multum prodest ijs, qui nesciunt artes, Dis. 33. in Cic. n. 4.
- Ingenium Ciceronis Seneca per Imperio Romano dicit, Dis. 49. in Cic. n. 4.
- Ingenium sine studio parum efficere potest, Dis. 91. in Cic. n. 1.
- Ingrati erant Græci suis civibus, Dis. 20. in Eurip. n. 15. & seqq. & n. 21. & seqq.
- Ingrati sumus ijs, qui nobis Cælum præfecerunt, Dis. 12. in Anthol. n. 4.
- Ingratos Aegyptij significabat per columbam, Dis. 17. in Anthol. n. 7.
- Inhumanom putabant Macedones tropæa constituere, Dis. 24. in Liv. n. 5.
- Inimici facti sunt Marius, & Sylla, quod Marius ima-

- imagine Botchi deicere voluisset, Dis. 5. in Liv. n. 2.
 Inimici Labieni eius historias cremandas curaverunt, Dis. 6. in Liv. n. 1.
 Inimici perpulserunt Siculos, ut Marcellum Consulē rem facerent, Dis. 25. in Liv. n. 2.
 Inimicis, vel amicis opus esse ad salutem dicebat Aristophanes, Dis. 56. in Thucyd. n. 5.
 Inimiciorum perpetua memoriam exare noluētur Veteres, Dis. 24. in Liv. n. 4.
 Inimico Themistocli Aristides socius consiliorum in liberanda Græciā, Dis. 20. in Eurip. num. 18.
 Inimicorum dona non sunt utilia, Dis. 41. in Anthol. n. 9.
 Inimicorum laus summa est, Dis. 61. in Anthol. num. 1.
 Inimicos melius de quibusdam mereri, quām amicos dicebat Cato, Dis. 56. in Thucyd. n. 5.
 Inimicum suum Pisone compellente laborantem Germanicus servavit, Dis. 29. in Anthol. num. 2.
 Inimicum seminarium in tragædiis esse Euripidem, non in Jædo dicebant æmuli, Dis. 25. in Anthol. n. 3.
 Inimicum suum Themistoclem recepit Admetus, Dis. 25. in Eurip. n. 1. *Vide. Hyst.*
 Iniria Veneris instituit Cinyras, in quibus Phallos iniriatis ostendebatur, Dis. 33. in Virg. num. 4.
 Initiabantur homines per quinque gradus, Dis. 39. in Anthol. n. 12.
 Initiare Apollonium noluē sacerdos Cereris, quod esset præstigiator, Dis. 39. in Anthol. num. 12.
 Initiari feminas non probabat Cicero, Dis. 39. in Anthol. n. 6.
 Initiari Sacris Ceteris tantummodo petierunt Castor, & Pollux, quā Athenienses devicissent, Dis. 36. in Anthol. n. 1.
 Initiati Sacris Cereris omnia a Dijs consequuntur, Dis. 39. in Anthol. n. 8.
 Initiati honoratiorē locum apud Inferos post mortem obtinebant, Dis. 39. in Anthol. num. 8. 14.
 Initiati quom non essent duo iuvenes, & sacris Cereris interfuisent, occisi sunt ab Atheniensibus, qui hac de causā bellum susceperunt, Dis. 39. in Anthol. n. 2.
 Initiatis omnibus non parebant quædam sacra Cereris, Dis. 39. in Anthol. n. 4.
 Initiatorum vestis quare proverbio dicatur vestis lacera, Dis. 38. in Anthol. n. 8.
 Initiatom se non esse nisi ostendisset Aeschylus, capite damnatus fuisset, quia imprudens vulgasset sacra Cereris, Dis. 38. in Anthol. n. 6.
 Initio poematis nomen plurimū non expresserunt veteres Periphrasi, Dis. 7. in Virg. n. 4. & seqq.
ab Initio significat proverbium ἀπὸ γράμματος idest a littera, Dis. 10. in Anthol. n. 6.
 Initio anni palma fructus, carica, & mella libabantur, ut omen essent anni, qui nihil amari haberet, Dis. 30. in Liv. n. 6.
 Initio dicendi magis oratores pudore, & timore detinnetur, Dis. 91. in Cic. n. 5. *Vide. Principium.*
 Injures hostis quæ dicerentur, Dis. 42. in Virg. n. 7.
 Iniria quare cum Botcho in lucem edita esse feruntur, Dis. 61. in Anthol. n. 18.
 Iniriā recepit Archilochus ad carmina sciendā excusatus est, Dis. 4. in Eurip. n. 6.
 Iniriā iniuriam nunquam repellendam esse existimavit Socrates, Dis. 55. in Cic. n. 1.
 Iniriam Lunc facturos se existimabant Veteres, & eam lunc privareat, Dis. 11. in Thucyd. num. 5.
 Iniriam incipientes a sanctissimis apud Græcos dicuntur, Dis. 25. in Thucyd. n. 6.
 Iniriam facientes in maiore malo esse, quā accipientes existimabat Socrates, Dis. 55. in Cic. num. 1.
 Iniriam ut obvisceretur, filium monuit Phocion, Dis. 23. in Eurip. n. 6.
 Iniriam veterum memoriam non habituros indices irabant Athenis, Dis. 26. in Cic. n. 6.
 Iniusse dicebantur nuptiæ per usum contradiæ, Dis. 30. in Thucyd. n. 5.
 Iniusse in quo leges Elenium didicisse a Psammi, Dis. 6. in Anthol. n. 14.
 Iniusse multi damnati sunt, Dis. 25. in Cic. n. 5. Dis. 83. in Cic. n. 11.
 Iniusi sunt Aetoli, Dis. 7. in Liv. n. 4.
 Iniusiæ Atheniensium exempla, Dis. 27. in Thucyd. n. 11.
 Injustitiam quare Græci appellent ἀραδικία Dis. 49. in Anthol. n. 8.
 Injustitiam summam esse malum existimabat Socrates, Dis. 55. in Cic. n. 1.
 Injustum consilium Themistodis licet utilissimum respuerant Athenienses, Dis. 27. in Thucyd. n. 11.
 Injustum Themistoclem malevoli dixerunt, Dis. 12. in Thucyd. n. 5.
 Injustus intelligitur *Exul*, Dis. 7. in Virg. n. 8.
 Innocentes multi damnati sunt, Dis. 25. in Cic. num. 5. Dis. 83. in Cic. n. 11.
 Innocentia Catonis Censorij, qui quater, & quadragies accusatus semper absolutus est, Dis. 79. in Cic. n. 7.
 Innocentiam ut præferrent Candidati, candida togā utebantur, Dis. 89. in Cic. n. 1.
 Ino furis agitata a Iunone se in Mare præcipitavit cum Palamone, seu Melicerta, & Leucothea, seu Maura dida est, Dis. 2. in Anthol. n. 3.
 Ino rapuerunt Phœnices, Dis. 15. in Eurip. n. 4.
 Inopia annonæ maxime exasperat populum, Dis. 43. in Thucyd. n. 1.
 Inopiā adductus Nero ad rapinas se convertit, Dis. 32. in Thucyd. n. 10.
 Inopiā interijt Vitellius, quom paucis mensibus novis millies sestertium profudisset, Dis. 32. in Thucyd. n. 10.
 Inquilinorum, & advenarum tertia pars erat Athenis, Dis. 27. in Thucyd. n. 6.
 Infamistralibus sacris expiabantur, Dis. 53. in Thucyd. n. 27.
 Infani videntur animi cupiditatibus obstitidi, Dis. 43. in Anthol. n. 4.

- Infamia Caligulae, *Diff.* 6. in *Liv.* n. 5. 6.
 Infamia quorundam Grammaticorum, *Diff.* 6. in *Cic.* 6. 7.
 Infamia quorundam, qui arbores, aut imagines admarant, *Diff.* 12. in *Cic.* n. 5. 6.
 Infamiam simulavit Solon, ut bellum pro Salamine recuperandâ suaderet, *Diff.* 36. in *Cic.* n. 3.
 Infans ceruus dicebatur, *Diff.* 53. in *Thucyd.* num. 27.
 Inscriptio apposta sepulcro a Semiramide delusa in *Darium*, *Diff.* 32. in *Anthol.* n. 12.
 Inscriptio sepulcra Sardapali, *Diff.* 10. in *Anthol.* n. 4. *Diff.* 30. in *Anthol.* n. 9.
 Inscriptio in Disco Delphico Apollini a Baccho sacro, *Diff.* 46. in *Anthol.* n. 11.
 Inscriptio, quam apponi volebat Phryae, si dirutas Thebas restitueret, *Diff.* 77. in *Cic.* n. 3.
 Inscriptiones sepulcrorum Pisto plus quatuor hexametris nolebat continere, *Diff.* 30. in *Anthol.* u. 7.
 Inscriptiones librorum saepe non respondēt rebus, in *Diff.* 1. in *Anthol.* n. 2.
 Inscriptiones sepulcrorum variae apud Veteres, *Diff.* 30. in *Anthol.* u. 7. & seqq.
 Inscriptiones in templo Aesculapij ostendant oraculum docuisse, quo medicamento quisque convalescere posset, *Diff.* 38. in *Thucyd.* n. 4.
 Insepultos iscere mortuos horrebant Veteres, *Diff.* 31. in *Anthol.* n. 3.
 Insidijs quibz virorum Augustus appetitus fuerit, *Diff.* 42. in *Thucyd.* n. 4.
 Insidias, quibus servos mactabant Laedæmonij, *apertius* vocabant, *Diff.* 20. in *Thucyd.* num. 4.
 Insigne imperij esse calcos gemmis ornatos inservit Dioeletianus, *Diff.* 24. in *Cic.* n. 4.
 Insignia Imperij assumens Romulus reprehendus non est, *Diff.* 20. in *Liv.* n. 3. & seqq. & *Diff.* 21. in *Liv.* n. 10. 14.
 Insinuatione quando Anchores utantur, *Diff.* 7. in *Virg.* n. 2.
 Insolentia eorum, qui humili loco nati opes nati sunt, *Diff.* 78. in *Anthol.* n. 5. 6.
 Insolentia Scytharum ubi prosperam fortunam in devidas gentes, *Diff.* 1. in *Liv.* n. 6.
 Insolentia Caesaris, qui triumphans Senatores, & collegam insequi currum permisit, quum praecedere solerent, *Diff.* 25. in *Liv.* n. 15.
 Insolentia Heliogabali, qui canes, leones, tigres, cervos iunxit ad currum, *Diff.* 28. in *Liv.* n. 4.
 Insolentia principum civitatis in inferiores quomodo apud Romanos compesceretur, *Diff.* 88. in *Cic.* n. 1.
 Insolentia voluptates magis animum labefaciunt, *Diff.* 13. in *Thucyd.* n. 7. *Diff.* 27. in *Thucyd.* num. 6.
 Infomnis primi Telmiffenses Interpretes ti sunt, *Diff.* 9. in *Thucyd.* n. 4. *Diff.* 42. in *Thucyd.* n. 5. *Diff.* 19. in *Eurip.* n. 4. *Diff.* 14. in *Cic.* n. 9. *Vide. Somnia.*
 Instabilitas rerum humanarum satis ostenditur frequentibus urbium, & regnorum mutationibus, *Diff.* 77. in *Anthol.* n. 1. *Diff.* 18. in *Eurip.* u. 1. *Diff.* 1. in *Liv.* n. 2.
 Instaurator philosophiae Platonicae fuit Marcellus Ficius, *Diff.* 40. in *Anthol.* o. 2.
 Institutio Cyri a Xenophonte composita non inutilis est, *Diff.* 78. in *Cic.* n. 4.
 Institutione librum scripsit Pythagoras, *Diff.* 45. in *Cic.* n. 1.
 Insulæ, & Cenomani triumpavit Cnæus Cornelius, *Diff.* 29. in *Liv.* n. 3.
 Insula Delos Patria Apollinis, & Dianæ eorundem manere stabilita est, *Diff.* 77. in *Anthol.* n. 2. *Diff.* 39. in *Thucyd.* n. 6.
 Insula adiacente Aegypto Elysiū esse voluit Apio Grammaticus, *Diff.* 76. in *Anthol.* u. 16.
 Insula sepelientis mortuis ab Aegyptijs destinata erat, & inde fluxit fabula manes vehi per Stygem paludem, *Diff.* 83. in *Anthol.* n. 5.
 Insula, ex qua boves abegit Hercules Erythea non Erythrae dicebatur, *Diff.* 7. in *Anthol.* n. 8. hanc fabulam narrat Livius, *Diff.* 39. in *Thucyd.* n. 3.
 Insula Heleni Paris cum Helenâ concevit, *Diff.* 16. in *Eurip.* n. 9. *Diff.* 34. in *Virg.* n. 3.
 Insula Sphaeria Laedæmonij obsessi Nicias expeditionem detraxit, & Cleon concessit, & nocuit Reip. *Diff.* 37. in *Thucyd.* n. 3.
 Insula in Tiberinâ Aesculapij templum erat, in quo inscriptiones docebant oraculum ostendisse, quo medietatem quisque convalescere posset, *Diff.* 38. in *Thucyd.* n. 4.
 Insula sacra dñs exhis, quæ Aoli dicuntur, *Diff.* 48. in *Thucyd.* u. 18.
 Insula Leuce veneratur Achillem tanquam Deum, *Diff.* 24. in *Virg.* n. 2.
 Insula Creta oratores prohibebantur, *Diff.* 79. in *Cic.* n. 8. *Diff.* 81. in *Cic.* n. 7.
 Insulae formatae quæ sint, *Diff.* 76. in *Anthol.* n. 14. & seqq. *Diff.* 9. in *Eurip.* n. 2.
 Insulae adiacentes Asiae omnes simul non sunt minores Europâ, *Diff.* 76. in *Anthol.* n. 6.
 Insulae, quæ Continenti adhaeserunt, & quæ abscissae sunt ab eis, *Diff.* 33. in *Thucyd.* n. 9. 10. *Diff.* 48. in *Thucyd.* n. 30. quæ emergerunt mari, & quæ ab eo absorptae sunt, *Diff.* 34. in *Thucyd.* n. 1. & seqq. *Diff.* 48. in *Thucyd.* n. 1. 22. 30.
 Insula tardius urbibus frequentari ceperunt, quam Continens, *Diff.* 55. in *Thucyd.* u. 1.
 Insulae, & urbes quæ terramotibus versa sunt, *Diff.* 48. in *Thucyd.* n. 1. 3. 7. 17. 18. 21. 24. 25. 29. 31. 32. 36.
 Insulae, quæ Continenti proximae sunt, terramotibus vexantur, secus, quæ in alto sunt iuxta Aristoteli, *Diff.* 48. in *Thucyd.* n. 32.
 Insulam Rhena Polycrates Delo cominxit, & in eam ex Delo egroti, & pariter transportabantur, *Diff.* 77. in *Anthol.* n. 10. *Diff.* 39. in *Thucyd.* n. 2. *Diff.* 46. in *Thucyd.* n. 9.
 Insulam Cooi tulisse Deos dixit Demoxenus, quia Hippocratem, & Demetrium Phalereum genuerit, *Diff.* 40. in *Thucyd.* n. 2.
 Insulam Meroen usque Aethiopiis debellavit Peronius, *Diff.* 9. in *Liv.* n. 14.
 Insularum habitatores crudeliores erant, *Diff.* 34. in *Thucyd.* n. 5. 6.
 Insulas Orchades quis imperio Romano adiecit, *Diff.* 9. in *Liv.* n. 14.
 Insulas bello invadere quum Crassus eogiraret, quæ-

- quæ irritus fuerit, *Disf.* 13. in *Eurip.* n. 9.
Insulas Fortunatas petere Sertorius cogitavit,
Disf. 1. in *Cic.* n. 2.
Insulare hostibus constituendo trophæa Macedo-
nes inhumanum putarunt, *Disf.* 24. in *Liv.*
num. 5.
Integritas Scævole, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 1.
Integritas viæ Roscij, *Disf.* 90. in *Cic.* n. 1.
Intelligendo, ut non intelligant, quosdam facere
dixit Terentius, *Disf.* 7. in *Virg.* n. 1.
Intemperantia remediis sunt occupationes, *Disf.*
57. in Anthol. n. 6.
Intercalares dies quomodo Græci, & Numa addē-
rent, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 4. 5.
Intercalares Romulo cogniti esse quidam puta-
rent, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 54.
Intercalares quomodo addiderit Cæsar, *Disf.* 30.
in Liv. n. 64.
Interdicti dies qui essent, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 16.
Interdicbantur leges aquæ, & igni, quis his duobus
vici contineretur, *Disf.* 28. in *Thucyd.* n. 2.
Interdicto unde vi resistebatur actor, unde vi
deiectus erat, *Disf.* 40. in *Cic.* n. 4.
Interesse convivijs Virgines honestum erat apud
Romanos, non apud Græcos, & quare, *Disf.* 65.
in Anthol. n. 22.
Interfectioibus duo talenta præmium constituit
Sylla, *Disf.* 5. in *Liv.* n. 3.
Interficere omnes Mitylenos cogitarunt Athe-
nienſes paucorum culpâ offeſi, *Disf.* 27. in
Thucyd. n. 10.
Interpellatione cuiusdam offensus est Plinius,
quod lectionem decem versuum perdidisset,
Disf. 86. in *Cic.* n. 4.
Interpres Vulcanius Arrianum malè vertit, dum
agit de lampadum ludo, *Disf.* 17. in *Thucyd.*
num. 3.
Interpres Arrianum ambigue vertit, ubi de India,
& Arabia magnitudine agit, *Disf.* 33. in *Thucyd.*
n. 7.
Interpres Aristophanis errat in explicando medi-
mento, & dum tradit populum Atheniensem in
tres classes fuisse distribuendum, *Disf.* 47. in *Thucyd.*
n. 5.
Interpretatio fabulæ, qua proditur Hercules ad-
iuvisse Iovem contra Gigantes, *Disf.* 8. in *Anthol.*
n. 6.
Interpretatio, quam Themistocles Oraculo de-
dit, quo responsum fuerat, ut Athenienses
in mora ligno se defenderent, *Disf.* 30. in *Anthol.*
n. 4.
Interpretatio Themisij de Hermis scdla a Peta-
rio rejicienda est, *Disf.* 46. in *Thucyd.* n. 7.
Interpretatio Donati in locum Virgilij reprehen-
ditur, *Disf.* 3. in *Virg.* n. 6. 7.
Interpretationem somniorum invenerunt Tel-
missenses, *Disf.* 9. in *Thucyd.* n. 4. *Disf.* 42.
in Thucyd. n. 5. *Disf.* 19. in *Eurip.* n. 4. *Disf.*
24. in Cic. n. 9.
Interpretationis somniorum Dea Brizo, *Disf.* 19.
in Eurip. n. 9.
Interprete Pyrrone responsa reddebat Nopronus,
quum Oraculum Delphicum teneret, *Disf.* 3.
in Anthol. n. 4.
Interpretes somniorum consultabantur ad Phals
ante tempus Iadorum, *Disf.* 20. in *Cic.* n. 8. 9.
Interrogatus orator Byzantium, quomodo se le-
ges haberent, respondit quemadmodum ipse vo-
lo, *Disf.* 79. in *Cic.* n. 8.
Interrogatus Hannibal ab Anthiocho de Exerci-
to quid responderet, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 3.
Intervallum, ad quod motum pertingere dicit Se-
neca, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 20.
Intellectus Væstalis numo heres existerat; ipsa pa-
teriter nulli intellecto heres erat, *Disf.* 31. in *Liv.*
num. 11.
Inventionis libros non ambigitur esse Ciceronis,
Disf. 3. in *Cic.* n. 1. *Disf.* 46. in *Cic.* n. 5.
Inventor tibiarum Sirites Numida, *Disf.* 59. in
Anthol. n. 3. & seqq. *Disf.* 62. in *Anthol.* n. 3.
& alij, *Disf.* 62. in *Anthol.* n. 3. & seqq.
Inventor carminis hexametri quis fuerit, *Disf.*
74. in Anthol. n. 1. *Disf.* 75. in *Anthol.* n. 4. 5.
Inventor navium quis fuerit, *Disf.* 76. in *Anthol.*
n. 4. *Disf.* 12. in *Eurip.* n. 16. *Disf.* 13. in
Eurip. n. 6 & seqq.
Inventor Astronomiæ, & Sphæræ Atlas, *Disf.* 11.
in Anthol. n. 4.
Inventor Nenie Simonides, *Disf.* 22. in *Thuc.* n. 8.
Inventor omnium Deus, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 2.
Inventor saltationis Italiæ Pylades, *Disf.* 16. in
Anthol. n. 8.
Inventor Comædiæ Epicharmus a nonnullis di-
citur, *Disf.* 33. in *Thucyd.* n. 3.
Inventor quorum fuerit in Medicinâ Aescula-
pius, *Disf.* 38. in *Thucyd.* n. 5.
Inventor ignis fuit Merecurius iuxta Homerum,
Disf. 49. in *Thucyd.* n. 4.
Inventor Comædiæ, & tragiæ quis fuerit,
Disf. 6. in *Eurip.* n. 1. & seqq.
Inventor aulæ rerum præter Homerum perfe-
ctus est, *Disf.* 11. in *Liv.* n. 4.
Inventor sui operis an fuerit Homerus, *Disf.* 11.
in Liv. n. 4.
Inventor non solum dicitur, qui primus stem
exegitavit; sed etiam qui rudem perficit,
Disf. 15. in *Cic.* n. 1.
Inventor geometriæ Mæris, *Disf.* 43. in *Cic.* n. 3.
Inventor dialecticæ Zeno Eleates, *Disf.* 45. in
Cic. n. 5. *Disf.* 80. in *Cic.* n. 4.
Inventor Declamationum Demetrius Phalereus,
Disf. 85. in *Cic.* n. 6.
Inventores carminis bucolici sunt Siculi, *Disf.*
33. in Thucyd. n. 3.
Inventores omnium artium Græci habentur pro-
pter eloquentiam, *Disf.* 9. in *Thucyd.* n. 8.
Inventori Iovi Aram Maximam sacravit Hercu-
les, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 22.
Inventoribus voluptatis præmia constituta erant
apud Persas, *Disf.* 32. in *Thucyd.* n. 8.
Inventoris navium audacia exagitur, *Disf.* 76.
in Anthol. n. 1. & seqq.
Inventrix tibiarum Minerva, *Disf.* 61. in *Anthol.*
nom. 2. *Disf.* 30. in *Liv.* n. 47. *Euterpe*, & alij,
Disf. 59. in *Anthol.* n. 3. *Disf.* 62. in *Anthol.*
n. 3. & seqq.
Inventrix heroicorum carminum Phemonoe,
Disf. 13. in *Eurip.* n. 2.
Invidium Commodus appellavit Februarium,
Disf. 30. in *Liv.* n. 68.

- Invidia* nata est ex Syge, & Pallant Gigante, Dis. 83. in Anthol. n. 10.
- Invidia* ab Aegyptijs significatur per anguillam, Dis. 17. in Anthol. n. 7.
- Invidia* pleorum triumphum ut recusaret, Sylla Pompeium horrebatur, Dis. 25. in Liv. o. 5.
- Invidia* Tiberij Germanicus missus est ad componendum statum Orientis, Dis. 29. in Anthol. n. 2.
- Invidia* liquorum factum est, ut Pericles, & multi alij aggritarentur, Dis. 12. in Thucyd. nom. 5.
- Invidia* umbræ, & fumo comparatur, Dis. 28. in Liv. n. 13.
- Invidia* iusequitur eminentiores, sed proximos, Dis. 40. in Cic. u. 1.
- Invidia* contra multos philosophos, qui apud Reges florebat, Dis. 63. in Cic. u. 5. 6.
- Invidiæ* remedium amulera deprecabant collo triumphatum, Dis. 28. in Liv. n. 13.
- Invidiosum* erat ter eundem triumphare, Dis. 24. in Liv. n. 14.
- Invidia* etiam expiebantur Vestales, & invitis parentibus, Dis. 31. in Liv. n. 4. 14. dummodo pater plures tribus liberis haberet, Dis. 35. in Liv. n. 4.
- Invidi* liberi uxorem ducere prohiberi non poterant, Dis. 25. in Anthol. o. 2.
- Invidie* etiam persuadebatur a Cicerone, Dis. 47. in Cic. n. 4. 5.
- Inundationes* Nili coëgerant Aegyptios geometriam excogitare, Dis. 14. in Cic. n. 7.
- Invocatio* mustrum attentionem sibi an possit conciliant, Dis. 25. in Cic. n. 2.
- Insuperant* nocturnum in fronte Samijs Athenienses, Dis. 27. in Thucyd. n. 10.
- Inutiles* non sunt Disputationes Stoicorum de sapiente, Dis. 78. in Cic. n. 4.
- Inutilis* etiam Stoici se confitebantur, Dis. 60. in Cic. n. 3.
- Inutilis* non est institutio Cyri a Xenophonte composita, & Platonis Republica, Dis. 78. in Cic. o. 4.
- Io* Ioceli filia prima seminum a Iove compressa est, Dis. 68. in Anthol. n. 2.
- Io* in vacem mustrum dicitur in Aegyptum traxisse, quis forte navis hoc oomine appellata eam vexit, Dis. 23. in Anthol. o. 6.
- Io* quærentes Argivi in candidetina Tartum, Dis. 10. in Anthol. o. 4.
- Io* vox est luctus, Dis. 29. in Liv. n. 2.
- Iocari* verbis dicitur, Dis. 82. in Anthol. u. 3.
- Iocari* dicit fortunam invenisse, & Claudianus, quum mutationes inducit, Dis. 80. in Anthol. n. 2. 3.
- Loci* aliquot Demosthenis, Dis. 27. in Cic. num. 1. 2.
- Loci* colus arriterat semina, si eligebatur sponsus, Dis. 29. in Thucyd. n. 12.
- Loco* iuvenes duo liberati sunt, qui accusati erant apud Pyrrhum tyrannum, Dis. 65. in Anthol. o. 19.
- Locos* tragicorum immiscuisse reprehenduntur Pompoius Secundus, & Aeschylus, Dis. 5. in Eurip. n. 7.
- Locus* oratoris in imprudentem, Dis. 56. in Anthol. n. 1.
- Locus* Veneris dicitur ab Horatio, Dis. 80. in Anthol. n. 3.
- Locus* cuiusdam Græci ad Marcom Antonium, Dis. 45. in Anthol. n. 7.
- Locus* Ciceronis de Metello, qui corum sepulcro præceptoris apposuerit, Dis. 32. in Anthol. n. 9.
- Locus* Plauti in personâ servi, qui herum viginti minis fraudavit, Dis. 32. in Anthol. n. 11. & qui videbat filius huius eius bona dissipare, Dis. 18. in Liv. n. 1.
- Locus* Stratonici in eum, qui Alabandum Deum dicebat; Heruleum verò esse Deum negabat, Dis. 12. in Liv. n. 2.
- Locus* Demetrii in iuvenem asotum, Dis. 46. in Thucyd. n. 7.
- Locus* Carnesdis de mercede, quæ Diogeni dederat, Dis. 64. in Cic. n. 8.
- Locus*, quo Cicero dicit se totam pecuniam debere, ut ipse coniurationis accusator acerrimus coniurare cupierit, Dis. 12. in Thucyd. o. 3.
- Iohannes* Annus refellitur, qui Livium mendacem appellat, Dis. 6. in Liv. n. 5. & seqq.
- Ion* Tragicus in Omphale notat edicitationem Herculis, Dis. 9. in Anthol. n. 4.
- Ion* Homero parem Euripidem dicit, Dis. 4. in Eurip. n. 11.
- Iones* celebrant ludos, qui Ephecia dicebantur, Dis. 39. in Thucyd. n. 8.
- Iones* plurimum classe poterunt, & tamen naves piraticis similes habebant, Dis. 13. in Eurip. uum. 2.
- Iones* admonuit in iustitia Themistocles lapidibus incidere iubens, quod adversus Græcos militarent, Dis. 27. in Virg. n. 5.
- Ionis* ab Atheniensibus ducta est, Dis. 17. in Virg. n. 1. 5.
- Ionica* philosophia auctor Thales Milesius, Dis. 67. in Cic. n. 3.
- Iove* natum Scipionem Africum, & Alexandrum nonnulli crediderunt, Dis. 17. in Liv. u. 2. Dis. 32. in Virg. o. 2.
- Iovem* Olympicum effingens Phidias ad Iovem ab Homero descriptum respexit, Dis. 21. in Anthol. o. 5.
- Iovem* nutuisse Dædylus Idæos ferunt, quia primi divina contemplati sunt, Dis. 8. in Anthol. n. 5.
- Iovem* adiuvisse Herculem adversus Titanas, & Gigantes, quid significet, Dis. 8. in Anthol. n. 6.
- Iovem* Picum genuisse Herculem ferunt, Dis. 9. in Anthol. n. 6. Dis. 7. in Anthol. n. 7.
- Iovem* esse Iaculum Persæ putabant, Dis. 68. in Anthol. n. 6. Dis. 70. in Anthol. o. 1. Dis. 71. in Anthol. n. 5.
- Iovem* satiatum inducit Arctius poëta, Dis. 18. in Anthol. o. 9.
- Iovem* Lucilem se vocari iussit Caligula, Dis. 24. in Anthol. o. 7.
- Iovem* e Cælo descisse Vulcanum quare poëta fingant, Dis. 37. in Anthol. n. 3.

- Iovem inter Deos Samothracas receusset Macrobius, *Diff.* 18. in *Anthol.* n. 1.
- Iovem esse Mundum opinabantur Veteres, *Diff.* 47. in *Anthol.* n. 2. & Porphyrius, *Diff.* 71. in *Anthol.* n. 3.
- Iovem expulisse Apollinem ob interfectos Cyclopes narrat Tacitus, *Diff.* 39. in *Thucyd.* n. 3.
- Iovem habere duo dolia fingit Homerus; alter bonorum, alterum malorum, *Diff.* 35. in *Thucyd.* n. 1.
- Iovem se appellari volebat Menecrates, & liberatos a morbis sequi se Deorum habitus, *Diff.* 41. in *Thucyd.* n. 5.
- Iovem indigerem Latini appellabant Aeneam, *Diff.* 7. in *Virg.* p. 3.
- Iovem fuisse Nomen tutelare Romæ quidam prodiderunt, *Diff.* 24. in *Virg.* n. 6.
- Iovem Sponsum annunciat Orpheus, *Diff.* 25. in *Virg.* n. 1.
- Iovem se amare credentes mulieres compe in Capitolio sedebant, *Diff.* 31. in *Virg.* n. 7.
- Iovem alloqui simulabat Caligula, *Diff.* 6. in *Liv.* n. 6.
- Iovem auctorem suarum legum simulavit Minos, *Diff.* 9. in *Liv.* n. 7.
- Iovem aperaluerunt, seu verius filie Melissi, *Diff.* 18. in *Liv.* n. 4. 10.
- Iovem cum Olympiade concubuisse proditum, quis illa cum milite, qui Draco dicebatur, rem habuit, *Diff.* 18. in *Liv.* n. 10.
- Iovem Europæ stuprum intulisse fabulantur Greci sub platano, quæ felix nunquam dimittebat, *Diff.* 13. in *Cic.* n. 2.
- Iovem invocabant iudices, ut se perderet, si peccarent, *Diff.* 26. in *Cic.* n. 8.
- Iovem alloqui se Numa simulabat, *Diff.* 36. in *Cic.* n. 21.
- Iovem ore Platonis loquuturum Veteres dixerunt, *Diff.* 41. in *Cic.* n. 2. *Diff.* 53. in *Cic.* n. 3.
- Iovem omnibus satisfacere non posse dixit Theognis, *Diff.* 47. in *Cic.* n. 1.
- Iovem tonare, quum ningit, sæpe accidit; ideo Scaliger Homerum in hoc immerito reprehendit, *Diff.* 71. in *Cic.* n. 8.
- Ioves quot fuerint, *Diff.* 23. in *Anthol.* num. 9. *Diff.* 67. in *Anthol.* o. 5. *Diff.* 68. in *Anthol.* num. 5. 2. 3.
- Ioves appellabantur Imperatores Romani, *Diff.* 26. in *Anthol.* n. 9.
- Iovi Herco sacra erat ara, ad quam Priamus obtruncatus est, *Diff.* 12. in *Eurip.* n. 9. quare sic dictus, *Diff.* 10. in *Anthol.* n. 17. *Diff.* 18. in *Eurip.* n. 9.
- Iovi ambrosiam portant Peliades, non columbe, *Diff.* 65. in *Anthol.* n. 7.
- Iovi dedicati erant ludii Olympici, *Diff.* 2. in *Anthol.* n. 4. *Diff.* 4. in *Anthol.* n. 2. *Diff.* 5. in *Anthol.* n. 2. Nemeei, *Diff.* 5. in *Anthol.* n. 2. *Diff.* 6. in *Anthol.* n. 2.
- Iovi Milichio Athenienses sacra faciebant frugibus, & thure, non animalibus; alij etiam porco, *Diff.* 10. in *Anthol.* o. 16. *Diff.* 22. in *Anthol.* n. 4.
- Iovi inventor! Aram Maximam sacravit Hercules, *Diff.* 10. in *Anthol.* n. 22. seu potius Recarantus quidam, *Diff.* 7. in *Anthol.* n. 8.
- Iovi Hypato neque victima, neque vinum offerebatur, *Diff.* 41. in *Virg.* n. 15.
- Iovi quia sacra erat quercus, ideo ex ea spolia suspendebant, *Diff.* 24. in *Liv.* n. 3.
- Iovi trophæa plerumque dicebantur; ideo Iuppiter tropæus vocatur, *Diff.* 24. in *Liv.* n. 6.
- Iovi candidi equi tribuebantur, *Diff.* 28. in *Liv.* n. 1.
- Iovi quare Idos sacra sint, quare annus, & Nundina, *Diff.* 30. in *Liv.* n. 11, 21.
- Iovi in Regis Flaminis uxor nundinis aricem immolabat, *Diff.* 30. in *Liv.* n. 25.
- Iovi Lariis sacrificabatur in Ferijs Latinis, *Diff.* 30. in *Liv.* n. 25.
- Iovi tributor Corrus, & quidem vulocet a Platone, & Horatio, *Diff.* 68. in *Anthol.* n. 7. *Diff.* 26. in *Virg.* n. 3.
- Iovi Olympico Phidias in sculpturâ nihil comparari poterat, *Diff.* 15. in *Cic.* n. 9. *Diff.* 36. in *Cic.* n. 15.
- Iovi, Iunoni, & Minervæ, qui Penates erant, & Magni vocabantur, consecrati erant ludii Romani, *Diff.* 18. in *Cic.* n. 6. *Diff.* 19. in *Cic.* n. 1.
- Iovi Seiges currus, qui in Circensibus decertabant, sacri erant, *Diff.* 20. in *Cic.* n. 14.
- Iovialis Genius ab aliquibus inter Penates recensetur, *Diff.* 16. in *Virg.* n. 5.
- Iovis currum sequebatur Equus Solis in exercitu Persarum, *Diff.* 71. in *Anthol.* n. 7. *Diff.* 72. in *Anthol.* n. 3. *Diff.* 53. in *Thucyd.* n. 8.
- Iovis sepulcrum erat in Creta, *Diff.* 67. in *Anthol.* n. 5. *Diff.* 68. in *Anthol.* n. 1. *Diff.* 39. in *Thucyd.* n. 1.
- Iovis filij benefici finguntur a poetis, Neptuni vero immanes, *Diff.* 7. in *Anthol.* n. 1.
- Iovis nomen convenit Deo, *Diff.* 68. in *Anthol.* num. 4.
- Iovis plura cognomina, *Diff.* 10. in *Anthol.* n. 16. & seqq.
- Iovis ira dicitur femina, *Diff.* 15. in *Anthol.* n. 4.
- Iovis Poliei Sacerdos a cade boum buphonos appellabatur, *Diff.* 22. in *Anthol.* n. 8.
- Iovis in templo sacrificabant triumphantes, *Diff.* 22. in *Anthol.* n. 7.
- Iovis filias preces esse poetæ prodiderunt, *Diff.* 23. in *Anthol.* n. 1.
- Iovis soror, & coniux quare dicatur Iuno, *Diff.* 25. in *Anthol.* n. 9.
- Iovis Hammonis in contemptum immolare Indæos aricem putavit Cornelius Tacitus, *Diff.* 23. in *Anthol.* n. 5.
- Iovis e capite nata est Minerva, Bacchus verò femore, *Diff.* 24. in *Anthol.* n. 2.
- Iovis globo præest Bacchus Sabazius, *Diff.* 47. in *Anthol.* n. 8.
- Iovis Olympici in digito Phidias scripsit: *Pentactes palaber*, *Diff.* 3. in *Thucyd.* n. 4.
- Iovis maximæ celebritate arcem occupandam Cyloei respondit oracolum, qui eam, quum Olympia agerentur, occupavit, *Diff.* 14. in *Thucyd.* n. 2.
- Iovis Hammonis templum nec dives, nec magnificum erat, *Diff.* 40. in *Thucyd.* n. 4.
- Iovis Hammonis filium se dici voluit Alexander, *Diff.* 41. in *Thucyd.* n. 3.
- Iovis currus ferebatur in lustratione exercitus

- Perfarum, Disf. 53. in Thucyd. n. 8.
- Iovis post partum Rheâ lustratâ nymphæ purgamenta præceperunt in fluvium Arcadiæ, qui ideo Lymax dictus est, Disf. 53. in Thucyd. num. 33.
- Iovis Olympij templum magnificum Agrigenti, Disf. 54. in Thucyd. n. 6.
- Iovis ministra est quidam Pales, diverfa ab illâ, quæ pastorale oumen habetur, Disf. 16. in Virg. o. 5.
- Iovis cum Profeipinâ concubitus referebatur in Sahazijis, Disf. 33. in Virg. n. 4.
- Iovis vidimæ æscula curabantur, Disf. 44. in Virg. n. 2.
- Iovis Capitolini in cellâ quasotum auri, & gemmarum congefserit Auguftus, Disf. 2. in Liv. num. 7.
- Iovis fimulacro caput demere, & suum imponere voluit Caligulis, Disf. 6. in Liv. n. 6.
- Iovis filium Perieum audorem suum Perfe ferebant iure propter regalem eorum potestatem, & splendorem, Disf. 17. in Liv. o. 3.
- Iovis currum ducebatur ante Cyrom, Disf. 21. in Liv. u. 3.
- Iovis tunica quare a Juvenale apellatur tunica palmata, Disf. 22. in Liv. o. 10.
- Iovis Capitolini fimulacrum diebus festis minio iodecebatur, Disf. 28. in Liv. n. 7.
- Iovis in gremio deponebant triumphantes laureum ramum, quem gestaverant, Disf. 28. in Liv. n. 11.
- Iovis peculiaris vestis fuit habitus triumphantium, Disf. 28. in Liv. n. 12.
- Iovis in cellâ imaginem ut haberet, Africano concessum est, quæ promebatur, quom Cornelie genti fuit duceretur, Disf. 30. in Eurip. n. 9. Disf. 29. in Liv. n. 11.
- Iovis discipulum fuisse Minoem tradit Homerus, Disf. 5. in Cic. n. 4.
- Iovis consilio se leges ferre Minos Cretenfibus percuasit, Disf. 32. in Cic. n. 3. *Vide. Iuppiter.*
- Iphiti temporibus vixit Lycurgus, Disf. 50. in Anthol. n. 3. Disf. 10. in Liv. n. 3.
- Iphitus instauravit ludos Olympicos, Disf. 2. in Anthol. n. 5. Disf. 10. in Liv. n. 3. ante urbem conditam viginti tribus sermo annis, & eo tempore Olympiades numerari ceperunt, Disf. 2. in Anthol. n. 5.
- Ira conciti ad condeudos versus sese contulerunt Archilochus, & Hipponax, Disf. 13. in Anthol. n. 6. Disf. 4. in Eurip. n. 6.
- Ira Deorum morbos immitti Veteres credebant, Disf. 38. in Thucyd. u. 2.
- Ira est imbecillium, Disf. 19. in Virg. n. 10.
- Ira non cadit in Deos, Disf. 19. in Virg. n. 12.
- Ira de Dijs an dicatur oumero fingulari, Disf. 19. in Virg. o. 22.
- Ira Iovis dicitur femina, Disf. 15. in Anthol. n. 4.
- Ira mulierum, Disf. 25. in Anthol. n. 13.
- Iracundi sunt Senes morti proximi, & pueri, Disf. 64. in Anthol. o. 9. Disf. 19. in Virg. num. 10.
- Iracundia Macaris io uxorem temperata est musica, Disf. 57. in Anthol. o. 10. Disf. 19. in Virg. n. 5.
- Iracundos efficit vinum largiâs potum, Disf. 44. in Anthol. n. 10. Disf. 65. in Anthol. n. 27.
- Iracundum animal est taurus, Disf. 44. in Anthol. n. 10.
- Ira impotens erat Alexander, Disf. 32. Virg. uum. 1.
- Iram Artaxerxis contempfit Hippocrates, qui accersitus ad eum proficisci noluit, Disf. 66. in Cic. n. 4.
- Iram, siquid conceperat animi io ludicro certamine, quod habebant Macedones in lustrationibus exercitus, deponebant excepti convivio a viatore, Disf. 53. in Thucyd. n. 6.
- Iram quorundam sedarunt musici Pythagorei, Disf. 43. in Cic. n. 4.
- Iras Deos Tarentinis captis relinquendos dixit Fabius Maximus, Disf. 2. in Liv. n. 3.
- Isæus artis Rhetoricæ præcepta tradidit, Disf. 46. in Cic. n. 4.
- Isæus orator, Disf. 75. in Cic. n. 6.
- Isauri auguralem scientiam invenerunt, Disf. 9. in Thucyd. n. 4. Disf. 42. in Thucyd. n. 5. Disf. 14. in Cic. n. 9.
- Isauris devictis triumphavit Servilius licet Proconsul, Disf. 25. in Liv. n. 3.
- Isidis gestis exprimendis res philosophicæ occultissimas Aegyptij explicabatur, Disf. 39. in Anthol. n. 3.
- Isidis sacris qui operabantur, Venere abstinebant, Disf. 39. in Anthol. n. 5. *Vide. Isis.*
- Isidorus moriens reliquit quatuor millia centum sexdecim fervorum, Disf. 20. in Thucyd. num. 8.
- Isidorus in Glossis manuscriptis eundem ponit facerem, & eloquentem, Disf. 27. in Cic. n. 5.
- Isis mittere somnia putabatur, Disf. 19. in Eurip. o. 16.
- Isis, & Osiris in utero matris concubuerunt, & Horus natus est, Disf. 33. in Virg. n. 5.
- Isis fruges reperit, Disf. 46. in Anthol. n. 8.
- Isis ex Græciâ in Aegyptum navigavit, Disf. 12. in Eurip. o. 16.
- Isis famulata est Malcandro, & Aftares, quorum filium nutrijit, verum non mammam, sed digitum ipsi exugendum præbuit, & quum illum immortalitate donare vellet, in ignem projicere voluit, sed ab Aftarâ prohibita est, Disf. 33. in Virg. n. 6. *Vide. Isis.*
- Ismeniz tibicini præcellenti Ateas equum hiniemtem prætulit, Disf. 81. in Cic. o. 7.
- Isocratem de arte rhetoricâ libros compofuisse quidam tradunt, Disf. 46. in Cic. n. 4.
- Isocratem numeros oratorios invenisse dicunt, Disf. 52. in Cic. n. 5.
- Isocrates dicit Regni Macedonici cooditorem maluisse Barbaris, quàm Græcis imperare. Disf. 8. in Thucyd. n. 7.
- Isocrates annum prope centesimum attingit, Disf. 64. in Anthol. o. 6.
- Isocrates dicit, sicut igne probatur aurum, ita amicos adversis spectantur, Disf. 79. in Anthol. n. 6.
- Isocrates comparavit Athenas scorto nobili Disf. 27. in Thucyd. n. 5.

- Iso*crates reprehendit Agesilaum, quodd, antequam res Graeciae composuisset, bellum Persis inculcasset, *Dis.* 44. in *Thucyd.* n. 7.
- Iso*crates, quum magnas opes cumulasset, iussus est triremem suo impetu conducere, licet bis id recusasset, *Dis.* 47. in *Thucyd.* n. 7.
- Iso*crates reprehenditur, quodd nimis vocalium concursum vitaverit, *Dis.* 6. in *Eurip.* n. 14.
- Iso*crates dicebat Theopompum indigere freno; calcaribus verd Ephorum, *Dis.* 57. in *Thuc.* n. 3.
- Iso*crates a Nicocle pro oratione viginti talenta accepit, *Dis.* 10 in *Cic.* n. 4.
- Iso*crates pudore impediens nunquam in publicum ad dicendum prodiit, *Dis.* 78. in *Cic.* n. 6.
- Iso*crates praeceptor Demosthenis, & Hyperidis, *Dis.* 78. in *Cic.* n. 6.
- Iso*cratis sepulcro apposita est Sirenis effigies, *Dis.* 32. in *Anthol.* n. 9.
- Iso*cratis praeceptum, ut e convivio surgamus, antequam mens hebetetur, *Dis.* 14. in *Anth.* n. 8.
- Iso*cratis oratio Philippum, & Alexandrum ad bellum contra Persas incitavit, *Dis.* 10. in *Cic.* n. 4. *Dis.* 36. in *Cic.* n. 9.
- Iso*cratis simul fuit Aristoteles in docenda rhetorica, *Dis.* 41. in *Cic.* n. 2. *Dis.* 60. in *Cic.* n. 6.
- Iso*cratis dictum, quodd Atheniensium discipuli magistri essent aliorum, *Dis.* 64. in *Cic.* n. 2.
- Iso*cratis comparatio cum athletis, & Demosthenis cum Bellatore, *Dis.* 78. in *Cic.* n. 6.
- Ister* dicis sertam appellari Evonymem, vel noaem, *Dis.* 18. in *Thucyd.* n. 5.
- Isthmi* portus Lechaum & Cenchreae, *Dis.* 4. in *Anthol.* n. 3. *Dis.* 66. in *Anthol.* n. 2. *Dis.* 7. in *Thucyd.* n. 2. *Dis.* 36. in *Thucyd.* n. 12.
- Isthmia* vinecentibus Solon centum stannos drachmas conflicuit Olympia verd vincenibus quingentas, *Dis.* 15. in *Thucyd.* n. 4.
- Isthmici* ludii etiam bello existente celebrati sunt; an unquam intermissi sint, antiquissimi perhibentur, *Dis.* 4. in *Anthol.* n. 4. 5. 3. quo instituti sint, *Dis.* 4. in *Anthol.* n. 6. cui dedicati essent, *Dis.* 2. in *Anthol.* n. 4. *Dis.* 4. in *Anthol.* n. 2. 6. *Dis.* 5. in *Anthol.* n. 2. 5. quare quinquennales, fuerunt etiam triennales, *Dis.* 5. in *Anthol.* n. 4. coronabantur viatores pino, vel apio, *Dis.* 5. in *Anthol.* n. 5.
- Isthmum* Corinthi percurrere qui tentaverint, *Dis.* 7. in *Thucyd.* n. 2.
- Isthmum* federis proverbium est in eos, qui frustra aliquid faciunt, *Dis.* 7. in *Thucyd.* n. 2.
- Isthmum* munire Cleonymas deficit defectu Solis deterretus, *Dis.* 10. in *Thucyd.* n. 4.
- Isthmus* colli pars, *Dis.* 5. in *Anthol.* n. 8.
- Istria* subactis Romani bellum Punicum secundum susceperunt, *Dis.* 44. in *Thucyd.* n. 4.
- Itali* in quo differant ab Italicis, *Dis.* 8. in *Thucyd.* num. 4.
- Itali* filius an fuerit Romus, qui Romae nomen dedisse fertur, *Dis.* 13. in *Liv.* n. 5.
- Itali* studiosi belli erant, *Dis.* 17. in *Liv.* n. 5.
- Itali* reprehenduntur a Grecis ob luxum, *Dis.* 27. in *Liv.* n. 3.
- Itali* sunt alienati propter legem Mutiam, *Dis.* 26. in *Cic.* n. 4.
- Italia* nullam feram noxiis generat, *Dis.* 16. in *Anthol.* n. 5.
- Italia* navigantes mercatores quomodo merces per Isthmum in Aegaeum trajecerunt, *Dis.* 66. in *Anthol.* n. 2.
- Italia* fuisse Stygem Enisthios tradit, cuius a quis omnes abstinebant, *Dis.* 83. in *Anth.* n. 13.
- Italia* unde appellata sit, *Dis.* 36. in *Thucyd.* num. 5. unde alij nominibus vocata sit, *Dis.* 36. in *Thucyd.* n. 6. 7. felicitas eam miseram effecit, *Dis.* 35. in *Thucyd.* n. 2. *Dis.* 36. in *Thucyd.* n. 7. 8. 9.
- Italia* quingentos annos Romanis restitit, *Dis.* 44. in *Thucyd.* n. 1.
- Italia* primus Isnus nommos cudit, *Dis.* 47. in *Thucyd.* n. 1.
- Italia* excepta Hispaniam omnibus anteponit Plinius, *Dis.* 7. in *Liv.* n. 8.
- Italia* antiqua Rubicone flumine terminabatur, *Dis.* 4. in *Virg.* n. 1.
- Italia* deliciis Romanorum plena vidum populo suppeditare non poterat, *Dis.* 3. in *Liv.* n. 5.
- Italia* mille centum urbes antiquius habebat, *Dis.* 9. in *Liv.* n. 16. novae trecentas tantum, *Dis.* 9. in *Liv.* n. 16.
- Italia* domicilium sinon haberent parentes, filii capi Vestales non poterant, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 4.
- Italia* arboribus infructiferis confita alere populos non poterat, *Dis.* 23. in *Cic.* n. 3. 4.
- Italia* frequentabatur propter legem a Gracchia latam, *Dis.* 35. in *Cic.* n. 4.
- Italia* vinis laudatissimis aequiparabantur Mameris Siciliae, *Dis.* 33. in *Thucyd.* n. 2.
- Italia* distantia a Sicilia, *Dis.* 33. in *Thucyd.* n. 9.
- Italia* olim fuisse coniunctam Sicilia credicum est, *Dis.* 33. in *Thucyd.* n. 9. sed terramotu divisam fuisse, *Dis.* 48. in *Thucyd.* n. 12.
- Italia* ceperunt imminere Romani, quum Gallos, qui ipsos in Capitolio obsederant, deleverunt, *Dis.* 86. in *Anthol.* n. 3.
- Italia* exteras provincias adtecerunt post bellum punicum primum, *Dis.* 86. in *Anthol.* n. 4.
- Italia* laudes, *Dis.* 35. in *Thucyd.* n. 2. *Dis.* 7. in *Liv.* n. 9.
- Italia* quicunque bellum intulerunt, terrore Romanos percusserunt, *Dis.* 45. in *Thucyd.* n. 4. 5.
- Italia* viribus uti adversus Italiam suadebat Hannibal Aethiolum, *Dis.* 45. in *Thucyd.* n. 8.
- Italia* historiam Antiochus conscripsit, *Dis.* 1. in *Virg.* n. 1.
- Italia* pars erat Gallia Cisalpina, *Dis.* 17. in *Liv.* n. 1. *Dis.* 4. in *Virg.* n. 1. 2. 5. 6.
- Italia* magna pars ab Eruofelis appellata est Etruria, *Dis.* 17. in *Virg.* n. 1.
- Italia* pars a Graecis Magna Graecia appellata est, *Dis.* 17. in *Virg.* n. 1.
- Italia* civitas Thuriorum legem habebat, ut qui abrogare vellet legem, si non persuaderet, strangularetur, & ille, qui oculum cruisset alij, alio tecto oculo privaretur, *Dis.* 82. in *Cic.* n. 7.
- Italia* m tonsores & Sicilia venerunt anno quadringentesimo quinquagesimo quarto ab urbe condita, *Dis.* 42. in *Anthol.* n. 6.
- Italiam* petitus Philippus quomodo ad pacem compulsus sit a Romanis, *Dis.* 44. in *Thucyd.* n. 4.
- Italiam* se subacturos Athenienses spe praeceperant

- raot, quom bellum siculum suscepserunt, Disf. 44. in Thucyd. n. 1.
- Italiam occuparunt Galli imperante Tarquinio Prisco, Disf. 4. in Virg. n. 2. Disf. 5. in Virg. num. 2.
- Italiam quom atreigit Pompeius exercitum dimisit, & tamen triumphavit, Disf. 4. in Liv. o. 6. Disf. 25. in Liv. o. 5.
- Italiam qui populi invaserint, Disf. 36. in Thucyd. n. 9. Disf. 4. in Liv. n. 7.
- Italiam navi Saturnus advenit, quod significat Nummi Iani, qui navem habent, Disf. 30. in Liv. n. 55.
- Italiam Cinna Consul contra Collegam concitavit, Disf. 2. in Cic. n. 5.
- ²⁰ Italiam coluobis deduxit, M. Livius Drusus, qui Philippo oppositus fuerat, Disf. 17. in Cic. n. 8.
- Italica salationis inventor Pylades, qui librum de ea concepit, Disf. 16. in Anibul. n. 8.
- Italica philosophia auditor Pythagoras, Disf. 67. in Cic. n. 3.
- Italici omnibus conviviorum modum prescripsit lex Julia, Disf. 3. in Liv. n. 5.
- Italici proceriores non sunt Galli, sed breviores, Disf. 7. in Liv. n. 8.
- Italici terrae colende rationem Saturnus ostendit, Disf. 3. in Liv. n. 1. Disf. 30. in Cic. n. 4.
- Italici captos Hannibal sine pretio dimisit, Romanos autem contumeliose tradidit, Disf. 9. in Liv. n. 8.
- Italici civitate donare molitur Livius Drusus, qui Philippo oppositus fuerat, Disf. 17. in Liv. o. 8.
- Italum, Sabium, & Sicani tres fuisse fratres tradit Iudorus, Disf. 35. in Thucyd. n. 1.
- Iter ex Europa in Africam a quibusdam altero die mari confectum est, Disf. 76. in Anthol. n. 6. *Vide Itinera.*
- Itomatas Iuppiter, Disf. 10. in Anthol. num. 23. Disf. 27. in Eurip. n. 4.
- Itinera longissima quom brevissimo temporis spatio confecta sint mari, Disf. 76. in Anthol. o. 7.
- Itinera quae discendi causa suscepserunt Pythagoras, Democritus, Plato, Disf. 9. in Thucyd. n. 6. Disf. 14. in Cic. n. 4. Disf. 43. in Cic. num. 2. *Vide Iter.*
- Itinerarium non est Antonini Philosophi, sed Ananij, Disf. 6. in Liv. n. 8.
- Iucunditatis aliqui habent omnia studia, Disf. 60. in Cic. u. 1.
- Iudex Regem Aristobulum Pompeius duxit in triumpho, Disf. 25. in Liv. n. 18.
- Iudaei veste induerunt Dominum nostrum, quam alij coccineam, alij purpuream fuisse tradiderunt, Disf. 25. in Eurip. n. 13.
- Iudaei cuiusdam Philosophi familiaritate profecit Aristoteles, Disf. 14. in Cic. n. 5.
- Iudaei e suis sinibus exterminarunt picturam, sculpturam, plasticam, statuariam, Disf. 81. in Cic. n. 4.
- Iudaeos in contemptum Iovis Haemonis immolare aruerem potavit Cornelius Tacitus, Disf. 23. in Anthol. o. 5.
- Iudaeos discendi causa adivit Pythagoras, Disf. 43. in Cic. n. 4.
- Iudice Acto Ceres causam obtinuit discipulus cum Vulcano de Sicilia, Disf. 33. in Thucyd. num. 2.
- Iudices omnium forum se praefigisse Virgilium dicebat Rhemius Palamou, Disf. 6. in Cic. n. 7.
- Iudices Xenocratem testimonium dicentem iurare noluerunt, Disf. 20. in Eurip. n. 14.
- Iudices ad misericordiam movit pulchritudine Phrynes Hyperides, Disf. 26. in Eurip. num. 8. Disf. 77. in Cic. n. 3.
- Iudices Dij inter Minervam, & Neptunum, cuius Attica obtinere deberet, decreverunt, qui rem utiliore produxisset, Disf. 25. in Eurip. o. 2.
- Iudices decem in Olympis eligebantur, qui Helanodice dicebantur, Disf. 2. in Anthol. n. 9.
- Iudices in Nemeis erant atrati, Disf. 6. in Anthol. num. 5.
- Iudices certaminis Marfye cum Apolline qui fuerint, Disf. 61. in Anthol. n. 3.
- Iudices antiquitus Reges dicebantur, Disf. 5. in Thucyd. n. 8.
- Iudices pecuniis corrupti absoluerunt Pasonianum, Disf. 13. in Thucyd. o. 2.
- Iudices precantem Fontem sororem Vestalem inducit Cicero pro Fonteio, Disf. 31. in Liv. num. 12.
- Iudices docere magis videbatur Scavola, quam permovere, Disf. 17. in Cic. n. 2.
- Iudices quid iurare deberent, Disf. 26. in Cic. n. 3. 4. & seqq.
- Iudices ora averterunt, quom proferrentur tabulae, quibus Metellos accusabatur, Disf. 33. in Cic. 3.
- Iudices privatis praefere dicuntur, quom ius dicunt, Disf. 40. in Cic. n. 5.
- Iudices iniuste multos damnaverunt, Disf. 25. in Cic. n. 5. Disf. 81. in Cic. n. u. *Vide Iudicibus.*
- Iudicia capitis primum habita sunt in Ateopago, Disf. 4. in Thucyd. n. 2.
- Iudicia invenit Iuppiter, Disf. 67. in Anthol. n. 5.
- Iudicia capitis a populo exercebantur, Disf. 10. in Liv. n. 7.
- Iudicia Romae corrumpebantur ob avaritiam, Disf. 4. in Liv. u. 4.
- Iudicia ab Equitibus ad Senatum transiit Sylla, Disf. 2. in Cic. n. 7.
- Iudicia ab Equitibus ad senatores lege servilia translata sunt, Disf. 16. in Cic. u. 4. dum hoc molitur M. Livius Drusus interemptus est, Disf. 17. in Cic. n. 8.
- Iudicia antiquius exercebantur a Regibus, Disf. 26. in Cic. n. 1.
- Iudicia, quibus maior poena ordinari infligenda erat, senatus iudicabat, Disf. 26. in Cic. o. 5.
- Iudicia minora exercitum erant subsellia, Disf. 29. in Cic. n. 5.
- Iudicia plurimorum de Cicerone, Disf. 47. in Cic. n. 10. & seqq. Disf. 48. in Cic. n. 4. Disf. 49. in Cic. per. tot. Disf. 50. in Cic. n. 3. & seqq.
- Iudicibus corruptis absolvens est Clodius a stupro Disf. 12. in Thucyd. n. 3. *Vide Iudices.*
- Iudicij causam peregrino dies, qui statuebatur,

- tur, flati appellabantur, Dis. 30. in Liv. n. 35.
- in* Iudiciis suffragium ferebant etiam Thetes apud Athenienses, Dis. 47. in Thucyd. n. 2.
- Iudicio absolutus Orestes sacrificavit nigram ovem furis, & Eumenidas appellavit, quod ipsi benevole fuissent, Dis. 18. in Thucyd. n. 5.
- Iudicio se liberarunt Epaminondas, & Scipio commemoratique rerum gestarum, Dis. 9. in Liv. n. 8.
- Iudicio Scævola persequutus est Fimbria, & quem interrogaretur, in quo accusandus esset, respondit, quod quem vulneratus fuisset, non totum telum recepisset, Dis. 17. in Cic. n. 3.
- Iudicio Græcorum lium de principatu inter Lacedæmonios, & Athenienses committi Aristides persequit, Dis. 36. in Cic. n. 4.
- Iudicio persequuti sunt admodum Adolefcen- tes Crassus Carbonem, Cæsar Dolabellam, Albinus Pollio Caium Catonem, Calvus Variniam, Dis. 86. in Cic. n. 1.
- Iudiciorum propter multitudinem Augustus tertium forum adiecit, Dis. 29. in Cic. n. 3.
- Iudicis benevolentiam captare debet orator; secus est, si apud Senatum loquatur, Dis. 56. in Thucyd. n. 2. *Vide. Iudice. Iudicibus. Iudicem.*
- Iudicium Paridis de Venere unde originem habuerit, Dis. 19. in Anthol. n. 3. 4. Dis. 15. in Eurip. n. 2. Dis. 27. in Virg. n. 6.
- Iudicium Græcorum, qui arma Achillis Vlyssi erihuerunt an improbandum sit, Dis. 18. in Anthol. n. 1. & seqq.
- in* Iudicium vocatus a filijs Sophocles, quod propter ætatem minus esset idoneus ad rem familiarem administrandam, edidit Oedipum Coloneum, Dis. 64. in Anthol. n. 6.
- Iudicium plebs non habet, Dis. 44. in Thucyd. num. 2.
- Iudicium Idomenei contententibus Medea, & Thetide de formæ præstantiâ effecit, ut Cretenses mendaces dicerentur, Dis. 67. in Anthol. n. 4.
- in* Iudicium vocatus est Epaminondas, quod summum magistratum quatuor menses plus tenuisset, Dis. 30. in Eurip. n. 21.
- Iudicium Ciceronis de Demetrio Phalereo, Dis. 41. in Cic. n. 4. Dis. 33. in Cic. n. 1.
- Iudicium Seneca de Chryippo, Dis. 59. in Cic. n. 3.
- Iudicium Ciceronis de Stoicorum oratione, Dis. 59. in Cic. n. 3. 4. 5.
- Iudicium dignitas, Dis. 16. in Cic. n. 1.
- Iudicium sublella populus circumflans eborâ dicebatur, Dis. 39. in Cic. n. 6. *Vide. Iudice.*
- Iugalis ius quere dicta sit, Dis. 29. in Thucyd. n. 2. Dis. 30. in Thucyd. n. 3.
- Iugo Bobus iunctis Agricola cum latrone congregiens saltare dicebatur, Dis. 17. in Anth. n. 5.
- Iugo duo quatuor equi albi currum triumphantis trahabant, Dis. 28. in Liv. n. 1.
- Iugulum victimæ cultro ferietur, an securi vitæ percuteretur, Dis. 45. in Virg. n. 2. 3. 4.
- Iugum iubabant Latini, antequam matrimonio iungerentur, Dis. 30. in Thucyd. n. 3.
- Iugum in Aethiopiâ, quod Theonoecheus vocatur, ignibus ardet, Dis. 31. in Liv. n. 25. *Vide. Mont.*
- Iugum nondum pisse victimæ iniuges dicebatur, Dis. 42. in Virg. n. 7.
- Iugurtha Romanos duces pecuniâ corrupti, Dis. 45. in Thucyd. u. 5.
- Iugurthâ Numidærum Rege deuido Metellus Numidicus est appellatus, Dis. 20. in Eurip. num. 8.
- Iugurtham Syllæ tradentis Bocchi imaginem quum Marius deicere voluisset, Sylla inimicus factus est, Dis. 5. in Liv. n. 2.
- Iulâ lege index esse non poterat minor annis viginti, Dis. 16. in Cic. n. 6.
- Iulia Curia una ex ijs, in quibus senatus habebatur, Dis. 29. in Cic. n. 14.
- Iuliam uxorem adulterij infamem tulit Tiberius, Dis. 55. in Anthol. n. 21.
- Iulianus Παπαβάρης appellatus est, Dis. 64. in Cic. n. 4.
- Iulij Cæsaris Areæ apparatus ex argento constabat, Dis. 2. in Liv. n. 8.
- Iulij Cæsaris milites, quum ducerentur adversus Germanos, testamenta obsignabant, Dis. 85. in Anthol. n. 2.
- Iulio mense quare Nonis Ienoni Caprotinæ facrum facerent ancillæ, Dis. 30. in Liv. n. 48.
- Iulium Aurelium Commodus unucupavit, Dis. 30. in Liv. n. 68.
- Iulium Firmicum Astronomicæ imperitum fuisse quidam tradunt, Dis. 46. in Cic. n. 7. Dis. 71. in Cic. n. 1.
- Iulius Firmicus affirmat homines furatos immortales, nisi vis Iovis a stellâ Saturni, & Martis, retunderetur, Dis. 68. in Anthol. n. 13.
- Iulius est mensis Panemus, Dis. 6. in Anth. n. 6.
- Iulius Scaliger, dum reprehendit Virgilium, reprobat, Dis. 12. in Virg. u. 6. *Vide. Scaliger.*
- Iulius Proculus affirmavit Romulum inter Deos relatum, ut seditionem comprimeret, Dis. 9. in Liv. n. 10.
- Iulius vocabatur Quindilis, quia quindus est a mense Martio, Dis. 30. in Liv. n. 3. 48.
- Iulius Cæsar quomodo annum ordinaverit, Dis. 30. in Liv. u. 64. & seqq. quod natus sit, Dis. 30. in Liv. u. 66. *Vide. Cæsar.*
- Iulius mensis a Iulio Cæsare appellatus est, quia ille natus est IV. Id. Quind. Dis. 30. in Liv. u. 66.
- Iumenta quorū veherent pecuniam, ex qua stipendia militibus solvebantur, in exercitu Persarum, Dis. 53. in Thucyd. n. 8.
- Iuniores appellabantur Servi, qui equos iungebant, Dis. 21. in Thucyd. u. 16.
- Ionia: funes viginti familiarum imaginibus celebratum est, Dis. 23. in Thucyd. n. 7.
- Ienijs calendis exaſti sunt Reges Romani, Dis. 30. in Liv. n. 46.
- Iunio mense coronabantur aſini in bonorem Vestæ, Dis. 30. in Liv. n. 47.
- Iuniores milites habebantur, qui nondum quadragesimum sextum annum exegerant, Dis. 11. in Eurip. n. 16.
- Iuniores ad dederunt nomen Iunio, Dis. 30. in Liv. n. 46.
- Iuniori concedere uxorem iuvenem senex cogebatur apud Lacedæmonios, quod & apud Romanos etiam est usurpatum, Dis. 52. in Anthol. num. 4. 14.

- Iunio Commodus Aeliom nuncupavit, Difs. 30. in Liv. n. 68.
- Iunius a Iunone dictus est, Difs. 30. in Liv. n. 36. 43. 45. 46. an a Iunio Bruto, Difs. 30. in Liv. n. 46. 47.
- Inno perita simulacrorum effingendum, Difs. 16. in Eurip. n. 8. quibus elusit Ixionem, & Paridem, Difs. 16. in Eurip. n. 8. Difs. 34. in Virg. n. 3.
- Iuno Curitis ab hastis appellata, Difs. 55. in Anthol. n. 6. Difs. 25. in Virg. n. 4.
- Iuno, & Venus irriserunt Minervam, quum tibias inflaret, Difs. 61. in Anthol. n. 2.
- Iuno Latonam insequabatur, ne parere posset, Difs. 77. in Anthol. n. 2.
- Iuno quum tempestatem Herculi immisisset, & Caelo a Iove deicta esset, cui quom Vulcanus suppetias ferret, & ipse de Caelo deiectus esset; ea autem Iasoni semper favit, quia eam de Caelo cadentem servavit, Difs. 15. in Anthol. num. 18.
- Iuno, Pallas, & Venus quom de pulchritudine contenderent, Paris pulchriorem Venerem iudicavit, & unde hoc commentum originem habuerit, Difs. 19. in Anthol. n. 3. 4.
- Iuno est æter, ideo foror, & coniux Iovis dicitur, Difs. 23. in Anthol. n. 9. Difs. 47. in Anthol. num. 2. Difs. 16. in Virg. num. 3. Difs. 26. in Virg. n. 1.
- Iuno nuptijs præest, ideo *Zuxia*, hoc est *iugalis* dicta est, & Pronuba, Difs. 19. in Thucyd. num. 2. Difs. 30. in Thucyd. n. 3.
- Iuno Cinxia, Difs. 19. in Thucyd. n. 10. illi, & alijs Dijs coniugalibus porcus sacrificabatur, Difs. 29. in Thucyd. n. 12.
- Iuno adoptabatur a mulieribus, Difs. 30. in Thucyd. n. 13.
- Iuno fato stabilivit, ne Latona pareret in loco, quem Sol aspiceret, Difs. 39. in Thucyd. n. 5.
- Iuno est mens, quæ ætrem administrat, Difs. 17. in Liv. n. 8.
- Iuno interdum pro regno accipitur, Difs. 21. in Virg. n. 17. quare Regina, & Regia vocetur, Difs. 21. in Virg. n. 17. Difs. 25. in Virg. n. 7. quando Saturnia appellatur, Difs. 21. in Virg. num. 18.
- Iuno nata est in Insula Samo, Difs. 23. in Virg. n. 2. & seqq.
- Iuno, antequam Iovi unberet, cum ipso clam concubuit, vel cum Titane Eurymedonte, Difs. 23. in Virg. n. 3.
- Iuno Cirberonis Thespisi colebatur, Difs. 23. in Virg. n. 5.
- Iuno quot locis colebatur, Difs. 23. in Virg. n. 4. 5.
- Iuno sospita cum Scuto Lannij colebatur, Difs. 25. in Virg. n. 7.
- Iuno vehebatur a pavonibus, Difs. 16. in Virg. num. 6.
- Iuno nuptijs præest, Difs. 30. in Liv. n. 43. 45. Difs. 25. in Virg. n. 4. quia Venerem genuit, & quia Martem edidit, armis, Difs. 26. in Virg. num. 1.
- Iuno quare Argiva dicitur, Difs. 27. in Virg. n. 1. Difs. 40. in Virg. n. 2.
- Iuno nomen dedit Iouio, Difs. 30. in Liv. n. 36. 43. 45. 46.
- Iuno eadem, ac Luna, & Lucina, Difs. 30. in Liv. num. 10. 36.
- Iunonem esse terram putavit Empedocles, Difs. 68. in Anthol. n. 6.
- Iunonem procreasse Vulcanum, & Martem potest finxerunt sine Viri operis quoddam mulieres sint causa bellorum, Difs. 15. in Anthol. n. 24. Difs. 25. in Virg. n. 1.
- Iunonem inter Deos Samothracas recenset Macrobius, Difs. 38. in Anthol. n. 1.
- Iunoni nuptiali sacrificantes cum viduam non consecrabant, Difs. 30. in Thucyd. n. 12.
- Iunoni Peplum rexeant sexdecim mulieres quinto quoque anno, Difs. 25. in Eurip. n. 11.
- Iunoni sacra erat Carthago, Difs. 23. in Virg. num. 1. & seqq.
- Iunoni cur arma, & curus tribuantur, Difs. 25. in Virg. n. 5. Difs. 16. in Virg. n. 1. 2.
- Iunoni virginis Iuppiter apud Homerum fucum fecit, Difs. 28. in Virg. n. 3. Difs. 32. in Virg. num. 2.
- Innoni etiam saltem tribuitur, Difs. 40. in Virg. num. 9.
- Iunoni quare Calendæ, & menses Romani consecraverint, Difs. 30. in Liv. n. 10. 11.
- Iunoni Caprotine quare Non. Quind. Sacrum facerent ancille, Difs. 30. in Liv. n. 48.
- Iunoni, Iovi, & Minervæ, qui magni vocabantur, & Penates erant, Difs. 16. in Virg. n. 3. Difs. 18. in Cic. n. 6. ludii Romani consecrati erant, Difs. 18. in Cic. n. 6.
- Iunonia dicitur una ex Insulis Fortunatis, Difs. 23. in Virg. n. 4.
- Iunonis nomine femines viæ æris; Iovis masculinæ significatur, Difs. 68. in Anthol. n. 8.
- Innonia, & Veneris Paphia idem nomen est, Difs. 55. in Anthol. n. 5. 6.
- Iunonis nomine continentur materies, Difs. 68. in Anthol. n. 14.
- Iunonis simulacrum averit oculos, dum Sybaritæ confugientes ad eam iram interfecerunt, Difs. 23. in Anthol. n. 3.
- Iynonis signum Thespisi erat trivocus excisus, Sami tabula sine ulli imagine pro Iunone colebatur, Difs. 46. in Thucyd. n. 4. Difs. 23. in Virg. n. 5.
- Iunonis dona sunt Regia, Difs. 21. in Virg. n. 17. Difs. 25. in Virg. n. 7.
- Iunonis Nutrices fuerint Acræa, Prosymna, & Eubæa, an verò horæ, Difs. 40. in Virg. n. 2.
- Iunonis Argivæ templum conflagravit incuria Chrysidis Sacerdotis, & tamen ci status posita est, Difs. 40. in Virg. n. 2.
- Iunonius quare appelletur Iannus, & Sol, Difs. 30. in Liv. n. 59.
- Iuppiter cur dicatur succedere mensi Aethiopum, Difs. 10. in Eurip. n. 4.
- Iuppiter præest iuri hospitij, ideo Xenius dicitur, Difs. 10. in Anthol. n. 17. Difs. 22. in Eurip. n. 4.
- Iuppiter excitavit bellum Troianum precibus Terræ scelera hominum uociferantis, Difs. 15. in Eurip. n. 2.

- Iuppiter in Cyenum mutatus Ledam compressit, & Pollucem, & Helenam genuit, Dis. 16. in Eurip. n. 2. & Venere in Aquilam conversâ insequente volavit in gremium Nemeſe, & eam viciavit, Dis. 16. in Eurip. n. 3.
- Iuppiter in pisce mutatus cū Nemeſi cōcubuit, Dis. 16. in Eurip. n. 4.
- Iuppiter ſomnia mittit, Dis. 19. in Eurip. n. 8.
- Iuppiter Ithomatus, Dis. 10. in Anthol. n. 23. Dis. 17. in Eurip. n. 4.
- Iuppiter Hicetius tueretur ſupplices Dis. 10. in Anthol. n. 17. Dis. 23. in Anthol. n. 1. 2. Dis. 25. in Thucyd. n. 2. Dis. 22. in Eurip. n. 2. 1. & unde ſic dictus, & an ſit idem ac Xenius, Dis. 21. in Eurip. n. 13. 14.
- Iuppiter Φύξος, ad quem confugit Phryxus, Dis. 22. in Eurip. n. 14.
- Iuppiter Ægyptius quare a Parmenone dicatur Nilus, Dis. 68. in Anthol. n. 8.
- Iuppiter pro veno accipitur a Catullo, Dis. 68. in Anthol. n. 9.
- Iuppiter quid ſit, Dis. 68. in Anthol. o. 4. & ſeqq. u. 11. ſtella illius qualitates omnes eiusdem habet, Dis. 68. in Anthol. n. 13.
- Iuppiter aditus eſt a Syge contra Titanas; ideo ſtatuit, ut falſum nullus Deorum per eam iuraret, alioquin ambroſiâ privaretur, Dis. 83. in Anthol. n. 10.
- Iuppiter cum Hercule luſſi contendit, Dis. 2. in Anthol. n. 5.
- Iuppiter Ζεὺς appellatur ἀπὸ τοῦ ζῆος ſcilicet a vivendo, Dis. 2. in Anthol. n. 3. Dis. 7. in Anthol. n. 3. Dis. 68. in Anthol. n. 10.
- Iuppiter aquilas duas ab Ortu, & Occidua dimiſit; quæ ſibi occurrerunt Delphis, Dis. 3. in Anthol. n. 3.
- Iuppiter quomodo preſſerit Danaën, Dis. 10. in Anthol. n. 2.
- Iuppiter Panomphaus dicitur, quia omnium voces audit, Dis. 10. in Anthol. n. 17.
- Iuppiter Πάρμενος tres oculos habebat, qui ſignificabant tribus regnâ imperare, Dis. 10. in Anthol. n. 20.
- Iuppiter Hammon colebatur, quia Typhœum fugiens in arietem converſus ſit, Dis. 21. in Anthol. n. 7.
- Iuppiter Agamemnon colebatur, Dis. 10. in Anthol. n. 19.
- Iuppiter ſemper fingitur horrere Titanas, & Gigantes, Dis. 15. in Anthol. o. 7.
- Iuppiter Vulcanum iuſſit feminam pulcherrimam eſſingere, quæ Pandura appellata eſt, quia Dij omnes illi dona trihuerunt, Dis. 45. in Anthol. n. 4.
- Iuppiter quum Theridem deſideret, Prometheus præſtavit eiſ ſilium clariorem patre futurum, quod timens Iuppiter abſtinuit Theridis nuptiis, Dis. 15. in Anthol. n. 6.
- Iuppiter offerente Prometheo utram portionem vellet, elegit eam, qua viſcera, & oſſa continebantur; inde inſtitutum, ut ſolâ viſcera viſcimarum Dijs adolerentur, Dis. 15. in Anthol. n. 7.
- Iuppiter e Cœlu Iunonem deiecit, quia Herculi tempeſtatem immiſerat, Dis. 15. in Anthol. n. 18.
- Iuppiter eſt mens, quæ cœleſtes othes movet Dis. 18. in Anthol. n. 9.
- Iuppiter in taurum mutatus abſtulit Europam, Dis. 21. in Anthol. n. 5. 6.
- Iuppiter ſe in formicam vertit, ut Eurymedusam comprimeret; ideo Theſſali formicas venerantur, Dis. 23. in Anthol. n. 5.
- Iuppiter eſt ipſum Cœlum, ſive Aether, Dis. 23. in Anthol. n. 9. ideo propriè cœleſtis dicitur, & etiam ur diſtinguitur ab alijs terreſtribus qui recenti recententur, Dis. 23. in Anthol. n. 9.
- Iuppiter nihil aliud eſt, quàm iuſtus pater, Dis. 68. in Anthol. n. 3.
- Iuppiter mutatus in Draconē compressit Proſerpinnam, inde natus eſt Bacchus taurinâ ſpecie, Dis. 44. in Anthol. n. 10.
- Iuppiter eſt Bacchus, Dis. 48. in Anthol. n. 2.
- Iuppiter videtur hoc eſt perfectus quare nuptiis invocaretur, Dis. 29. in Thucyd. n. 2.
- Iuppiter certamen Herculis, & Apollinis ob raprum tripodem fulmine ſedavit, Dis. 38. in Thucyd. n. 4.
- Iuppiter tropæus eſt appellatus, quia trophæa plerumque Iovi dicabatur, Dis. 24. in Liv. num. 6.
- Iuppiter quum apud Homerum dicitur catenâ quadam ſe atterendum omnia, intelligendū eſt Fatum, Dis. 8. in Virg. n. 4.
- Iuppiter an fuerit pater Muſarum, Dis. 19. in Virg. n. 4.
- Iuppiter inrer Deus Penſtes, Dis. 16. in Virg. n. 3.
- Iuppiter Eurymedentem in Tartarum deiecit, quod cum Iunone concubuerat, Dis. 23. in Virg. n. 3.
- Iuppiter ſummio decepit Agamemnonem apud Homerum, Dis. 28. in Virg. n. 2.
- Iuppiter Iunoni virgini adhuc clam ſuis parentibus apud Homerum ſacrum fecit, Dis. 28. in Virg. n. 3. Dis. 32. in Virg. n. 2.
- Iuppiter in vincula coniecit Saturnum, Dis. 32. in Virg. n. 3.
- Iuppiter quum comprimere vellet Matrem Deorum, ſemen effudit in Aëdem petram, & natus eſt Aedeſtis, Dis. 32. in Virg. n. 5.
- Iuppiter an ſolus fulmen habeat, Dis. 40. in Virg. n. 4. & ſeqq.
- Iuppiter quot nomina a fulminibus habeat, Dis. 40. in Virg. o. 4. Aegidum habet, Dis. 40. in Virg. n. 7.
- Iuppiter, & Sol idem ſunt, Dis. 30. in Liv. n. 1.
- Iuppiter Deus Maius propter maieltatem vocabatur a Tuſculanis, Dis. 30. in Liv. o. 43.
- Iuppiter quo tempore conſtituit ſuum curſum, Dis. 30. in Liv. n. 70.
- Iuppiter quum pluviâ immitte, aut ſerenitatem reſtituit, non omnibus ſatiſfacit, Dis. 47. in Cic. n. 1. Vide. Iove.
- Iura hoſpitij violare nefas eſt etiam hoſtibus, Dis. 12. in Eurip. n. 3. Dis. 16. in Liv. n. 2.
- Iura reperit Iuppiter, Dis. 67. in Anthol. n. 5.
- Iura qua pompâ dicerent Perſarum Reges, Dis. 21. in Liv. o. 4. Alexander, Dis. 21. in Liv. num. 7.
- Iura reddente Conſtantino Sopater in eodem ſolio

- lio ad dexteram partem sedebat, *Dis.* 64. in *Cic.* n. 6. *Vide. Iuris. Ius.*
- Iuramento Bacchi Prosummo promisit se copiam sui facturum, si viam sibi ad Inferos ostenderet, *Dis.* 31. in *Virg.* n. 4.
- Iuramentum noluerunt Iudices præstare Xenocratem, quom testimonium diceret, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 14. *Dis.* 33. in *Cic.* n. 3.
- Iuramentum Tyndaro præstiterunt Proceres Græci bellum gestoros cum eo, qui Helenam rapuisset, *Dis.* 15. in *Eurip.* n. 3.
- Iuramentum Deorum erat per Stygem paludem, quod violare non poterant, *Dis.* 83. in *Anthol.* n. 8.
- Iuramentum, quod fiebat per Principem, religiosissimum erat, *Dis.* 24. in *Anthol.* n. 8.
- Iuramentum per caput quare usurparetur apud Veteres, *Dis.* 18. in *Thucyd.* n. 1. *Dis.* 24. in *Eurip.* n. 2.
- Iuramentum præstabant Iodices, *Dis.* 16. in *Cic.* n. 3. & seqq. etiam Arbitri, *Dis.* 16. in *Cic.* n. 8.
- Iuramentum, quod conceptis verbis dicitur, quomodo fieret, *Dis.* 40. in *Cic.* n. 3.
- Iuramentum, quod Iſocrates ad Demonicom vocat *ἱερὰν*, quid sit, *Dis.* 40. in *Cic.* n. 3.
- Iurare cogebantur athletæ se decem menses ad certamen præparasse, *Dis.* 2. in *Anthol.* n. 9.
- Iurare per sceptrum quare mos esset, *Dis.* 25. in *Virg.* n. 7.
- Iurare oportebat Vestalem se casu occurrisse, ut liberaretur duobus ad ultimum supplicii, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 11.
- Iurari iocunda sua Tiberius prohibuit, *Dis.* 16. in *Cic.* o. 4.
- Iuraturi per Herculem cogebantur et testis prodire, *Dis.* 9. in *Anthol.* n. 9.
- Iurgij Agamemnonem Theristes impune læsebat, *Dis.* 5. in *Thucyd.* o. 7.
- Iuris civilis scientiam maximè omnium oratorum possidebat Crassus, *Dis.* 16. in *Cic.* n. 5.
- Iuris civilis scientiam contempnit Marcus Antonius, *Dis.* 17. in *Cic.* o. 5.
- Iuris Prætorij studium proficiebantur Furius, & Cællius; ideo Scævola, quoties de eo conſolebatur, conſolentes ad illos mittebat, *Dis.* 17. in *Cic.* o. 4.
- Iuris pontificij libri quatuordecim impositi Numa, qui anno quingentesimo quinquagesimo tertio ab Urbe condita reperi sunt, *Dis.* 36. in *Cic.* n. 12. *Vide. Aera. Ius.*
- Iuriscōsulci muros orbium sanctos esse volebant, *Dis.* 23. in *Liv.* n. 6.
- Iuriscōsulci quæ paraphrasæ appelleor, *Dis.* 31. in *Thucyd.* n. 7.
- Iuriscōsulci profiterentur divinarum, homanarumque rerū scientiam, sed verius est philosophos profiteri, *Dis.* 5. in *Cic.* n. 7.
- Iuriscōsulci secundum dignitatis gradum post oratores obtinebant, *Dis.* 40. in *Cic.* n. 1.
- Iuriscōsulci præstant verba, quibus litigatores orebantur, *Dis.* 40. in *Cic.* n. 4.
- Iuriscōsulci mediocres quare tolerentur, non verò poëtæ, *Dis.* 91. in *Cic.* n. 4.
- Iuriscōsulci auctoritatem Principes addiderunt & oratoribus ademerunt, *Dis.* 12. in *Cic.* n. 5.
- Iuriscōsulci omnibus a Cicero anteponitur Scævola, *Dis.* 17. in *Cic.* n. 1.
- Iuriscōsulci Scævola pila ludare solebat, *Dis.* 58. in *Thucyd.* o. 2.
- Iurisdictionem exercere non poterat Prætor diabos nescitis, *Dis.* 30. in *Liv.* o. 16.
- Iuriscōsulci, aut medicos stodia suscipiunt adolescentes immaturæ præniā festinatione pareant, *Dis.* 9. in *Cic.* o. 10.
- Ius privatis, diceos præſſe privatis dicitur, *Dis.* 40. in *Cic.* n. 5.
- Ius nunquam violandum, *Dis.* 12. in *Eurip.* n. 4.
- Ius dicenti Tigrani quatuor Reges assabant manibus inter se coſortis, quod erat ſervientium habitus, *Dis.* 20. in *Liv.* n. 4.
- Ius trium, vel quatuor Liberoꝝ quare indudum esset, *Dis.* 25. in *Anthol.* o. 2. *Dis.* 52. in *Anthol.* n. 8.
- Ius trium Liberoꝝ pauciſſimè conceſſit Traianus, *Dis.* 25. in *Anthol.* n. 3.
- Ius trium, vel quatuor Liberoꝝ ioc quo coſſeretur apud Lacedæmonios, *Dis.* 25. in *Anthol.* n. 5.
- Ius matitoꝝ quare iocudum ſit, *Dis.* 25. in *Anthol.* o. 1. 2. & seqq.
- Ius dicere non poterat Prætor diebos nescitis, *Dis.* 10. in *Liv.* o. 16.
- Ius civile in octodecim libros digeſſit Scævola, *Dis.* 17. in *Cic.* o. 1.
- Ius civile contempnit M. Antonius orator, *Dis.* 17. in *Cic.* n. 5. *Vide. Iura. Iuris.*
- Iuſta perſolvit milicibus Germanicus, ideo reprehensus eſt a Tiberio, *Dis.* 31. in *Anthol.* num. 8.
- Iuſte nuptie dicebantur, quæ fiebant per coſmopſiceon, *Dis.* 30. in *Thucyd.* n. 4.
- Iuſti cognomen eſt aſſequutus Ariſtides, & tamen Athenis expulſus fuit, *Dis.* 17. in *Thucyd.* n. 11. *Dis.* 10. in *Eurip.* n. 18. *Vide. Iuſtiſſimus.*
- Iuſti dies triginta qui eſſent, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 26.
- Iuſtiniſmo imperante bis omniverſis terra coccuſſa eſt, *Dis.* 48. in *Thucyd.* n. 10.
- Iuſtinianus ſe viventem in Cælum tranſlatum ſibi perſuaſit, *Dis.* 41. in *Thucyd.* n. 6.
- Iuſtiniana Servo Medico prætulit Notarij, & quædam quoque ſervos aſſumaverit, *Dis.* 11. in *Thucyd.* o. 6.
- Iuſtinus Antiochiam terræmotu collapſam, reſtituit, ſed non tam exacta biennio tertæmotus rursus proſtravit, *Dis.* 48. in *Thucyd.* o. 36.
- Iuſtiſſimus Mortalium exiſtimabat Homerus Thraæes, qui Gaſtrophagi appellabatur, *Dis.* 81. in *Cic.* o. 5. *Vide. Iuſti.*
- Iuſticia Athenienſium, *Dis.* 27. in *Thucyd.* n. 12.
- Iuſticia Lycorgi, *Dis.* 54. in *Anthol.* o. 2.
- Iuſticia legum Elienſium de Olympicis ludis, & in quo eas reprehenderit Pſammis, *Dis.* 6. in *Anthol.* n. 14.
- Iuſticia Hyperboreoꝝ, & Secom, *Dis.* 77. in *Anthol.* o. 12. 15.
- Iuſticia Socratis, *Dis.* 54. in *Cic.* n. 8.
- Iuſticia Romanoꝝ, *Dis.* 4. in *Liv.* n. 1.
- Iuſticia utitur Deus, non irā, quoniam ſcelera ulciſcitur, *Dis.* 19. in *Virg.* o. 11.

Iuſti.

Infantia *Scævola* dum *Asiam* regeret, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 1. 5.
Infantia fundamentum est fides, *Disf.* 67. in *Anthol.* n. 3.
Infantia Athenienses præposuerunt utilitati consilij *Themistocli*, *Disf.* 17. in *Thucyd.* n. 11.
Infantiam, & omnes alias virtutes tollit, qui divinum providentiam tollit, *Disf.* 2. in *Eurip.* num. 9.
Inferna sunt aquam hauriebant *Romani*, quæ utebantur ad sacrificia, *Disf.* 28. in *Thucyd.* num. 3.
Inferna ludos edidit *Nero*, quum primum barbarum posuit, *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 14.
Inferna vocem *Peribemus* latinam fecit, *Disf.* 82. in *Anthol.* n. 3.
Inferna quare dixerit *Stoici* & *Cynici* tunicâ tantum differre, *Disf.* 84. in *Anthol.* n. 11.
Inferna tempore oraculum *Hammonis* defecerat, licet ipse contrarium innuat, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 6.
Inferna floruit eodem tempore, ac *Plutarchus*, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 6.
Inferna explicatur, *Disf.* 31. in *Thucyd.* n. 1. *Disf.* 25. in *Liv.* n. 11. 20. *Disf.* 55. in *Liv.* n. 13. *Disf.* 50. in *Cic.* n. 6. 9. *Disf.* 24. in *Cic.* n. 7. 8. *Disf.* 29. in *Cic.* n. 8. & seqq.
Inferna gloriatur se abstinere a ludis, *Disf.* 50. in *Cic.* n. 1.
Inferna ridenda *Ciceronis* carmina immerito appellat, *Disf.* 48. in *Cic.* n. 4.
Inferna secundum *Philippicam* divinam appellat, *Disf.* 49. in *Cic.* n. 7.
Inferna nomine *Horatii* expressit puellam nuptijs immaturam, *Disf.* 29. in *Virg.* n. 3.
Inferna vehabant *Lunam*, *Disf.* 50. in *Virg.* num. 6.
Inferna lacerabant *Bæchæ*, *Disf.* 46. in *Anthol.* n. 5. 6.
Inferna deorsum barba quum vidisset *Diogenes*, dixit illum accusare naturam, quod non feminam, sed virum fecisset, & alium equum infidentem *Hippuporum* vocavit, *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 7.
Inferna *Hercule* virtutis viam elegisse ferunt repudistâ viâ *Voluptatis*, *Disf.* 8. in *Anthol.* n. 7.
Inferna temulentum *Pythagoras* ad modestiam revocavit multis modis tibi, *Disf.* 63. in *Anthol.* n. 7.
Inferna duo loco liberati sunt ab accusatore, *Disf.* 65. in *Anthol.* n. 19.
Inferna duo occisi sunt ab Atheniensibus, quod *Cereri* sacris non initiati interfuerint, & bellum hac de causa susceptum est, *Disf.* 39. in *Anthol.* n. 2.
Inferna vocabantur *Pallentes*, *Disf.* 44. in *Anthol.* num. 4.
Inferna *Lædæmonij* cogebantur ducere uxorem, *Disf.* 52. in *Anthol.* n. 4.
Inferna *Lædæmonij* manum sub veste continebant; *Romani* verò per annum dumtaxat, *Disf.* 54. in *Anthol.* n. 6.
Inferna *Romani* togâ sumptu summam libertatem consequantur, *Disf.* 54. in *Anthol.* num. 7.

Inferna trecenti sexaginta referebant dies anni in instructionibus exercitus *Persarum*, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 8.
Inferna duodecim *Patroclum* maculavit *Achilles*, *Disf.* 17. in *Eurip.* n. 6.
Inferna trecenti *Romulum* stipabant, & unde *Celeres* appellati sint; quos *Noma* sustulit, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 14. *Vide. Adolescentes. Pueri.*
Inferna uxorem adolescentem concedebant *senes Lædæmonij*, & *Romani*, *Disf.* 52. in *Anthol.* n. 4.
Inferna formam formæ senis in simulacro *Mercurij* coniunxerunt *Aegyptij*, & quid hoc significaret, *Disf.* 17. in *Thucyd.* n. 1.
Inferna semper cur fingitur *Phæbus*, & *Bacchus*, *Disf.* 47. in *Anthol.* n. 4.
Inferna præcipue est instituenda in Republicâ, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 3.
Inferna dicitur *Ver* ætatis, *Disf.* 56. in *Anthol.* n. 7.
Inferna, antequam adeo bellum proficisceretur, exercebatur in *Lyceo*, *Disf.* 58. in *Cic.* n. 6.
Inferna detexit *Venus*, *Disf.* 15. in *Anthol.* num. 16.
Inferna summam qui in senectute amiserint, *Disf.* 64. in *Anthol.* n. 5. 7. 8.
Inferna *Des Hebe* nupit *Herculi* post mortem, *Disf.* 7. in *Anthol.* n. 2. *Disf.* 84. in *Anthol.* n. 4.
Inferna quum in tragœdiâ *Enripidis* impit in *Deos* loqueretur, concitatus est *populus*, & quomodo sedatus sit, *Disf.* 4. in *Eurip.* n. 9.
Inferna simulacro delusit *Iuno*, *Disf.* 16. in *Enrip.* n. 8. *Disf.* 34. in *Virg.* n. 3.

L

Labe aliquâ corporis si insigniretur, *Vestalis* legi non poterat, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 4. *Vide. Labem.*
Labellum sepulchris apponebatur, & quare, *Disf.* 31. in *Anthol.* n. 6. 7. *Vide. Labris.*
Labem avertabant abstergendo occidentes maculas gladij in capite interfecti, *Disf.* 54. in *Enrip.* n. 1. *Vide. Labem.*
Labem animi ut deponerent superstitioni, luto sese vulcabant, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 31.
Labeo tradit *Pentates* fuisse *Neptunum*, & *Apollinem*, *Disf.* 16. in *Virg.* n. 3.
Laberis pocta, *Disf.* 82. in *Anthol.* n. 6.
Labicanum vinum a decimo anno putabatur, *Disf.* 64. in *Anthol.* n. 3.
Labieni bistorus eius inimici comburendas everserunt, *Disf.* 6. in *Liv.* n. 1.
Labienus quoties *Cæsaris* auspicijs militavit, semper prospero eventum usus est, namque verò quum *Pompeianus* partes sequutus est, *Disf.* 83. in *Cic.* n. 5.
Labor medicina ætemperantia, *Disf.* 57. in *Anthol.* n. 6.
Labor significatur inmine pulvis, & quare, *Disf.* 16. in *Thucyd.* n. 6.
Laborantes dicuntur a *Græcis* mortui, *Disf.* 84. in *Anthol.* n. 5.

- Laborantibus** Servis dabatur cibi mensura, quæ chœnix dicebatur, & demensum vocabatur, Disf. 47. in Thucyd. n. 6.
- Laborem** omisit Hortensius, quom æmulum non haberet, ideo expeditioni non respondit, Disf. 85. in Cic. n. 2.
- Laboribus** corpus exercere plerimum confert Reipublicæ, Disf. 16. in Thucyd. n. 1. s.
- Laboribus** perferendis quomodo assuescerit adolescentem Lycorgus, Disf. 50. in Anthol. n. 6.
- Laboriosas** occupationes pro sacris reponi iussit Tiberius, Disf. 43. in Thucyd. n. 3.
- Laboris** etiam, non solum voluptatis sociam esse Nuptiarum admonetent Græci, ante Thalamum pissillum alligabant, & cribrum in nuptiis præferebant, Disf. 39. in Thucyd. n. 8.
- Laboris**, & quietis vicissitudines profunde, Disf. 58. in Thucyd. n. 1.
- Labris** argenteis utebantur in Balneis, Disf. 2. in Liv. n. 14.
- Labris** puerorum admovebatur salive mixta pulvere in eorum lustrationibus, Disf. 53. in Thucyd. o. 30. 31.
- Labrum** vas, cui nui infervirer, Disf. 31. in Anthol. n. 7. *Vide. Labellum.*
- Labyrinthi** errores exprimebantur per saltationem, quam edocuit Theæum Ariadna, Disf. 17. in Anthol. n. 1. Disf. 18. in Anthol. n. 7.
- Lac** dono efferebatur sepulchrorum manibus, & quare, Disf. 32. in Anthol. n. 4. *Vide. Lacæ.*
- Laccha** quid sit, Disf. 25. in Eurip. n. 14.
- Lacedæmonem** Pericles quomodo decem talentis Ephoris mitteret, Disf. 2. in Thucyd. n. 5. Lacedæmonij cur imperium non extendere, Disf. 12. in Eurip. n. 10. 11. Disf. 21. in Virg. n. 7.
- Lacedæmonij** in bello utebantur tibijs, ne serocil efferrerentur, Disf. 60. in Anthol. n. 14. Disf. 28. in Thucyd. n. 5. Disf. 57. in Thucyd. num. 1. & seqq. & n. 10.
- Lacedæmonij** lyra, & cithara utebantur in bello, Disf. 57. in Thucyd. n. 4.
- Lacedæmonij** primo tibiam experierunt, deinde improberunt, Disf. 63. in Anthol. n. 4.
- Lacedæmonij** saltationem edocui Castore, & Polluce, quæ *καρυάττις* est appellata, belli meditationem eam esse voluerunt, Disf. 58. in Anthol. n. 7.
- Lacedæmonij** quomodo punirent calibet, Disf. 25. in Anthol. n. 5.
- Lacedæmonij** adolescentis dictum, qui non assurrexit, neque loco cessit Dercyllidi Imperatori, qui exera coniugij consenuerat, Disf. 55. in Anthol. n. 5.
- Lacedæmonij** imperatores bellum prudentia consicientes bovem immolabant, sin tutem viribus, Gallum, Disf. 28. in Anthol. n. 3.
- Lacedæmonij** antea invicti superati sunt Leodrico proelio ab Epaminonda, & cæcis mille septingentis Spartanis imperium Græciæ amiserunt, Disf. 11. in Eurip. o. 10. Disf. 28. in Anthol. num. 7.
- Lacedæmonij** nani ex tribus Peloponensi partibus tenerunt, Disf. 49. in Anthol. n. 1.
- Lacedæmonij** palæstris magistros non præficiant, ut esset iurium, non artis certamen, Disf. 49. in Anthol. n. 9. Disf. 56. in Thucyd. num. 7.
- Lacedæmonij** Athenienses profligarunt corrupto Adimanto Duce, Disf. 49. in Anthol. n. 9.
- Lacedæmonij** appellantur ab Euripide *δῆος βλαστύματα*, Disf. 49. in Anthol. num. 9.
- Lacedæmonij** solam fortitudinem ex virtutibus colebant, Disf. 49. in Anthol. n. 3.
- Lacedæmonij** septingentorum annorum spatium iisdem legibus uti sunt, Disf. 50. in Anthol. n. 3.
- Lacedæmonij** quingentorum sæpe annorum spatium Lycorgi disciplinæ coluerunt, secus Athenienses, Disf. 27. in Thucyd. n. 7. Disf. 56. in Thucyd. n. 8. Disf. 10. in Liv. n. 3.
- Lacedæmonij** viribus inferiores erant Thebanis, Disf. 2. in Thucyd. n. 7.
- Lacedæmonij** prohibebantur nigris ornamentis præter Meretricis, Disf. 4. in Thucyd. n. 7.
- Lacedæmonij** Agide imperante Græciæ imperium obtinuerunt, Disf. 5. in Thucyd. n. 5.
- Lacedæmonij**, qui postquam deliciis degustarunt, molli illi mē vixerunt, Disf. 13. in Thucyd. n. 8.
- Lacedæmonij**, ne sui cives corrumperentur, nullo imperium transferri ad Athenienses, quam Persæis successorem mittere, Disf. 13. in Thucyd. n. 8.
- Lacedæmonij** primi sine subligaculis certant in ludis, Disf. 6. in Anthol. num. 15. Disf. 15. in Thucyd. n. 10. Disf. 16. in Thucyd. n. 1.
- Lacedæmonij** Pancratio, & castu suos cives certare veterunt, ne se vidios facerentur, Disf. 15. in Thucyd. n. 12.
- Lacedæmonij**, quum Elos urbem cepissent, cives omnes in servitutum redegerunt, Disf. 20. in Thucyd. n. 2. & quum crudeliter eos traderent, Disf. 10. in Thucyd. n. 4. Messenijs pro servis utebantur, Disf. 21. in Thucyd. n. 3.
- Lacedæmonij** primi Servos habuerunt, & huius facti pœnas dederunt, Disf. 21. in Thucyd. num. 3.
- Lacedæmonij** expulerunt Ctesiphontem oratorem, quod se isdasset de qualibet re proponi posse dicendo diem consumere, Disf. 27. in Thucyd. o. 4.
- Lacedæmonij** nullum oratorem, poetam, aut philosophum habuerunt, Disf. 27. in Thucyd. num. 4.
- Lacedæmonij** advenas expellebant, Disf. 27. in Thucyd. n. 6. Disf. 10. in Liv. n. 3.
- Lacedæmonij** quingentorum annorum spatium intra Euroam flumen anillum hostem habuerunt, Disf. 27. in Thucyd. o. 5. Disf. 45. in Thucyd. n. 6.
- Lacedæmonij** devidia Atheniensibus degenerarunt a Lycorgi disciplina, Disf. 56. in Thucyd. n. 8.
- Lacedæmonij** permittentibus Atheniensibus, ne rem intempestivā ambitione corrumperent, duces exierunt belli contra Xerxem, Disf. 56. in Thucyd. n. 15.
- Lacedæmonij** Mofus eximie colebant, Disf. 57. in Thucyd. n. 7.
- Lacedæmonij** Tyrta versibus excitati Messenios

vicerunt, Disf. 57. in Thucyd. nom. 7.
 Lacedæmonij Philippo scripserunt *Dionysius Co-*
rintbi, ut illi minarentur, Disf. 30. in Virg. n. 4.
 Lacedæmonij Herenlem audorem suum fere-
 bant, Disf. 22. in Liv. n. 2.
 Lacedæmonij magis honorabant vincentes consi-
 lio, quam vi: fecus Romani, Disf. 28. in An-
 thol. n. 3. Disf. 24. in Liv. n. 10.
 Lacedæmonij, quum improbus vir bonum consi-
 lium attulisset, idem dicere bonum virum coe-
 gerunt, Disf. 33. in Cic. n. 4.
 Lacedæmonij adolescentem condemnarunt, quod
 rhetorice didicisset, Disf. 79. in Cic. n. 6.
 Lacedæmonij legatum re non impetrata dimise-
 runt, quod longam orationem habuisset, alij
 farinam concesserunt, quia inanem arculam
 ostendit, & farinam de esse dixit, Disf. 79. in
 Cic. n. 6.
 Lacedæmonij rhetorice eiecerunt, Disf. 79. in
 Cic. n. 6.
 Lacedæmonij Terpantrum mulgarunt, quod
 octavam citharæ chordam invenisset, Disf. 27.
 in Thucyd. n. 7.
 Lacedæmonij leges non mutabant, quia oratores
 in pretio non habebant, & artes omnes, & o-
 ratores expulerunt, Disf. 79. in Cic. n. 6. 8.
 Disf. 81. in Cic. n. 4. 7. Disf. 82. in Cic. n. 8.
 Lacedæmonij licebat filios suscipere ex mulie-
 ribus virtute præstantibus viri permittentibus
 Disf. 52. in Anthol. n. 4.
 Lacedæmonij prohiberi erat in externâ regione
 sine causâ diutius morari, Disf. 27. in Thuc. n. 6.
 Lacedæmonij obsessis in Insulâ Sphaferiâ Nicias
 expeditionem adversus illos detraxit, &
 Cleoni concessit, quo nocuit Reipublicæ, Disf.
 37. in Thucyd. n. 3.
 Lacedæmonij assuturum responddit Apollo,
 quod acceperim est de peste, quæ Athenien-
 ses vexavit, Disf. 38. in Thucyd. n. 2.
 Lacedæmonij labefacta Athenienses degene-
 rarant, Disf. 36. in Thucyd. n. 7.
 Lacedæmonij, & Atheniensibus de principatu
 contentibus Aristides persuasit, ut rem
 communem Græcorum indicio permitterent,
 Disf. 36. in Cic. n. 4.
 Lacedæmoniorum Regis contubernales Pythij di-
 cebantur, Disf. 3. in Anthol. n. 2.
 Lacedæmoniorum instituta reprehendit Plato, &
 Aristoteles, aliquatenus tamen defendi possunt
 Disf. 49. in Anthol. n. 4. 6.
 Lacedæmoniorum ceus publicæ appellantur Phi-
 dia, seu Philicia, Disf. 54. in Anthol. nom. 3.
 Disf. 20. in Thucyd. n. 4.
 Lacedæmoniorum Reges Ephoris erant subiecti,
 & multi ab illis puniti sunt, Disf. 5. in Thuc. n. 5.
 Lacedæmoniorum coloni Sabini, Disf. 8. in Thu-
 cyd. nom. 5.
 Lacedæmoniorum, & Atheniensium inter se com-
 paratio, Disf. 27. in Thucyd. n. 2. 3. & seqq.
 Disf. 56. in Thucyd. n. 5.
 Lacedæmoniorum bella mitiora erant, Disf. 28.
 in Thucyd. n. 2.
 Lacedæmoniorum doctes antequam prælium in-
 rent, Musis sacrificabant, Disf. 28. in Thuc. n. 2.
 Lacedæmoniorum leges acceperunt Romani,
 Disf. 2. in Liv. n. 2.

Lacedæmoniorum sponsæ vestæ virili indebau-
 tur, Disf. 30. in Thucyd. n. 3.
 Lacedæmoniorum morem sedatè euntium ad
 prælium magis comprobavit Homerus, quam
 aliarum gentium, Disf. 57. in Thucyd. n. 15.
 Lacedæmoniorum agrum in partes æquales di-
 stributum quom vidisset Lycurgus, dixit esse
 fratrum, non civium, Disf. 2. in Eurip. n. 13.
 Lacedæmoniorum Reges legatis hospitia assigna-
 bant, Disf. 16. in Liv. n. 3.
 Lacedæmoniorum trophæum in Leudris consti-
 tuerunt Thebanian te prælium, Disf. 24. in
 Liv. num. 6.
 Lacedæmoniorum tyrannidem in spartanâ curiâ
 Epaminondas accusavit, & eorum focios aban-
 tinavit, Disf. 36. in Cic. n. 9.
 Lacedæmoniorum poëtam esse Homerum dixit
 Spartanus; Hesiodum verò Hilotarum, Disf.
 73. in Cic. n. 3.
 Lacedæmonios primus Lyfander corrupti diviti-
 as: inuehens, Disf. 51. in Anthol. n. 9.
 Lacedæmonios Lycurgus accepit pessimos, &
 efficit optimos Græcorum, Disf. 53. in An-
 thol. n. 4. 6.
 Lacedæmonios trecentos inter quos eorum Re-
 gem Theopompum Iovi Ithomatz immolavit
 Aristomenes, Disf. 17. in Eurip. n. 4.
 Lacedæmonios indolens dixit Spartanus, quia ni-
 hil mali ab Atheniensibus didicerant, Disf. 81.
 in Cic. n. 7. *Vide Lacones. Spartani.*
 Lacedæmonios Lycurgus admonuit, ne hostes
 insequerentur, ut pugnare cogenter, Disf.
 9. in Liv. n. 2.
 Lacedæmonios contra Alcibiades concitavit Pe-
 loponesum ferè totam, Disf. 36. in Cic. n. 5.
 Lacedæmonios cum Atheniensibus conciliavit
 Cimon, Disf. 36. in Cic. n. 5.
 Lacedæmonis cuiusdam dictum de Homero,
 & Hesiodo, Disf. 73. in Cic. n. 3. *Vide Lacones.*
 Lacera pallij partem ostentanti Aoxitbeni quid
 Socrates dixerit, Disf. 82. in Anthol. n. 2.
 Lacertam, & Rnam columnis templi inscul-
 pserunt pro nomine Batrachus, & Saurus, Disf.
 1. in Thucyd. n. 4.
 Lacertos eultris sibi cedebant sacerdotes Bello-
 nez, Disf. 32. in Virg. n. 4.
 Lachesis orbem subliunarem gubernat, & quare,
 Disf. 11. in Virg. n. 1.
 Lacinia imâ revocatâ, togaque in tergus reiectâ,
 itaotcingat, dicitur cinctus Gabinus, Disf. 23.
 in Liv. n. 4.
 Lacinia Iunonis templum Agrigenti erat Zeuxi-
 distabellâ in signo, Disf. 23. in Virg. n. 5.
 Lacones, ut equos aleret, imprecabantur illi,
 quem exeterrari volebant, Disf. 6. in Anth. n. 9.
 Lacones acuti, & breves in sermone, quia se ve-
 rissimis moribus utebantur, Disf. 59. in Cic.
 n. 5. *Vide Lacedæmonij. Spartani.*
 Lacrymæ maximè efficaces ad impetrandum mi-
 sericordiam, Disf. 26. in Thucyd. n. 8. Disf.
 22. in Eurip. n. 23.
 Lacrymæ Simonides pro Nenia accipiuntur a
 Catullo, Disf. 22. in Thucyd. n. 8.
 Lacrymæ imbellioribus faciles profluunt, Disf.
 26. in Thucyd. n. 8.

- Laerymam Saturni mare appellebant Pythagorici, *Disf.* 11. in *Thucyd.* num. 7. *Disf.* 30. in *Virg.* n. 1.
- Lacrymari ferant equos in funeribus dominorum, *Disf.* 21. in *Eurip.* n. 14.
- Lacrymari coëgit Socrates Alcibiadem, quum offendisset ei non habere scientiam Reipublice administrandæ, *Disf.* 56. in *Cic.* n. 6.
- Lacrymatus est Thucydides quum audisset Herodotum novem mufas recitantem, *Disf.* 54. in *Cic.* n. 4. *Disf.* 92. in *Cic.* n. 2.
- Lacrymis abundavit mulieres, *Disf.* 22. in *Thucyd.* n. 9. *Disf.* 26. in *Eurip.* n. 2.
- Lacrymis permixtos cineres maritiae forbari Artemisia, *Disf.* 21. in *Eurip.* n. 16.
- pra* Lacrymis Electrum fundunt arbores, in quas verſæ dicuntur ſorores Phætoetis, *Disf.* 26. in *Eurip.* n. 1.
- Lacrymis excipiendis vaſa ſepulcris imponebantur, *Disf.* 32. in *Anthol.* n. 10.
- Lacrymis omnium quod gaudet, an Charon dicatur, *Disf.* 82. in *Anthol.* n. 4. 5.
- Lacrymis perfundebatur ara miſericordiam, non viſtimis cruentabatur, *Disf.* 26. in *Thucyd.* num. 1. *Disf.* 41. in *Virg.* n. 15.
- Lactantius Firmianus Aristotelem Daum non coluisse dicit, *Disf.* 1. in *Eurip.* n. 20.
- Lactantius reſellit, *Disf.* 17. in *Eurip.* n. 7.
- Lactantius Firmianus ſcriis philoſophorum obiurgator reprehendit, quod in Academil amorem collocaſſet, *Disf.* 27. in *Thucyd.* n. 6.
- Lactantius tradit Furias nihil aliud eſſe, quàm iræ, cupiditatem, & libidinem, *Disf.* 28. in *Thucyd.* n. 7. *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 5.
- Lactantius Firmianus dum Socratem criminatur, reſellit, *Disf.* 45. in *Cic.* n. 3.
- Lactantius Socratem, & Platonem appellat Rages philoſophorum, *Disf.* 54. in *Cic.* n. 5.
- Lactæ, & vino faciebant Deæ Rumæ, val Romæ, quæ infantibus præſerat, *Disf.* 18. in *Liv.* num. 9.
- Lactæ Capræ, & melle nutritus eſt Iuppiter à Capræ, *Disf.* 68. in *Anthol.* n. 1.
- Lactæ lactucas Apicius irrigabat, & placentas ſibi humo naſci gloriabatur, *Disf.* 23. in *Cic.* n. 1.
- Lactæ, & catenibus veſcebantur, *Disf.* 81. in *Cic.* num. 5.
- Lacteam viam Ariſtoteles ex terræ vaporibus coſtare credidit, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 54.
- Lactentes agni ſubrumi dicuntur, *Disf.* 18. in *Liv.* num. 9.
- Lactentia animalia ſacrificari poſſe exiſtimavit Pythagoras, *Disf.* 22. in *Anthol.* n. 5.
- Lacti Afiniſio Athenienſes quum comparafſet Pythæas, quid reſponderit Demofthenes, *Disf.* 27. in *Cic.* n. 1.
- Lactis paulum ponebatur in cellula, in qua deſodiebatur Veſteſis ſuprum paſſa, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 6. *Vide. Lac.*
- Lactucas lacte irrigabat Apicius, & ſibi placentas humo naſci gloriabatur, *Disf.* 23. in *Cic.* n. 1.
- Lacunarum. *Vide. Lacuarum.*
- Lacus procreati ſunt à Styge, & Pallente Gigante, *Disf.* 83. in *Anthol.* n. 10.
- Lacus ſubſeſſe terræ aliqui exiſtimarunt, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 8. 28.
- Lacus Elnas in Hiberniâ, in quo cernuntur urbis veſtigia, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 12.
- Læcydes philoſophus adamtuſ fuit ab anſere, *Disf.* 22. in *Anthol.* n. 2.
- Lædas currentes aræon veſtigia pedum non imprimebat, *Disf.* 37. in *Cic.* n. 1.
- Lædon agnus eſt à terremoto, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 29.
- Lælius legendis umbilicis, & conchiis repnerſcere dicebatur, *Disf.* 58. in *Thucyd.* n. 2. *Disf.* 1. in *Cic.* n. 6.
- Lælius, & Africanus dicuntur adiuviſſe Terentium in conſcribendis comœdijs, *Disf.* 1. in *Eurip.* n. 6.
- Lælius dulcedine orationis præſtitit, *Disf.* 51. in *Cic.* num. 3.
- Lælius orator aditiores non invitos deducebat, *Disf.* 77. in *Cic.* n. 7.
- Lælius repuerſcere ſolebat, *Disf.* 1. in *Cic.* n. 6.
- Læſtrygones tenuerunt Siciliam, *Disf.* 34. in *Thucyd.* n. 3. 9. Iidem ac Leonrini iuxta aliquos, iuxta alios Formijs habitabant, *Disf.* 34. in *Thucyd.* n. 9. carnihus humanis veſcebantur, *Disf.* 34. in *Thucyd.* n. 9.
- Lætitia ſine dolore hominibus non contingit, *Disf.* 5. in *Eurip.* n. 1. 3.
- Lætitiam aſſert vinum initio, *Disf.* 14. in *Anthol.* num. 5. intemperanter autem baulum, animum pernebat, *Disf.* 44. in *Anthol.* num. 11. *Vide. Gaudium.*
- Lætos dies Thæreas albis calculis numerabant, *Disf.* 5. in *Eurip.* n. 1.
- Læva Numina quæ intelligit Virgilius, *Disf.* 19. in *Liv.* n. 8.
- Lævam portem augures ad Orientem eſſe voleverunt, *Disf.* 19. in *Liv.* n. 8. Quantos ad Septentrionem, *Disf.* 19. in *Liv.* n. 11. ad Occidentem Homerus, *Disf.* 19. in *Liv.* n. 12. alij ad meridiem, *Disf.* 19. in *Liv.* n. 13.
- Lævus, & Marcellus æcermij bellatores ſimul electi Rempublicam in ſummum diſcrimen adduxerunt, *Disf.* 37. in *Thucyd.* n. 2.
- Lævum calceum præpoſtere inductum ſeditio-nem militarem Auguſto portendiſſe ſerena, *Disf.* 42. in *Thucyd.* n. 6.
- Lægia appellat eſt Delos, *Disf.* 39. in *Thuc.* n. 4.
- Læidem metetrem hæbebat Ariſtippos, *Disf.* 40. in *Anthol.* n. 2.
- Læij filias Athenienſes ad liberandam Atticam peſte maſtarunt, *Disf.* 17. in *Eurip.* n. 4.
- Læius oraculo monitus, ne Liberis operum daret, non paruit, & a filio iſterfeſtus eſt, *Disf.* 12. in *Virg.* n. 1.
- Læmia unum ex ſcorijs Themistoelii, *Disf.* 30. in *Anthol.* n. 1.
- Læmia nobile ſcortum facitiſſima fuit, *Disf.* 27. in *Cic.* n. 7. *Vide. Læmiam.*
- Læmiaco in bello decernendo Demofthenem adjuvit Hyperides, *Disf.* 77. in *Cic.* n. 4.
- Læmiam Demetrii metetrem adorarunt Achæ-nienſes, *Disf.* 27. in *Thucyd.* n. 14. *Vide. Læmiam.*
- Læmium flomen Hispaniæ Serabo Lechen tradit appellatum, *Disf.* 83. in *Anthol.* n. 28.
- Lampadem accendebat à ſimulacro Amoris in Academiâ exiſtens certantes ludo lampadum, *Disf.*

- Dis. 17. in Thucyd. n. 2.
 Lampadum ludus Athenis est institutus ad celebrandam Prometheus memoriam, Dis. 15. in Anthol. n. 7. Dis. 17. in Thucyd. n. 2.
 Lanā pastor os canis absterit, qui concham comederat, hinc purpureus color repertus, Dis. 7. in Anthol. n. 22.
 Lanā se coronabans in convivijs Veteres, Dis. 35. in Anthol. n. 2.
 Lanā involutum ramum oleæ prætereire supplicantis genus, Dis. 26. in Thucyd. num. 7. Dis. 22. in Eurip. n. 9.
 Lanā postea quare obnuberent novæ Nuptæ, Dis. 29. in Thucyd. n. 8.
 Lanā superiniciā carbonibus substratis Ctesiphon cavet ne fundamenta templi Diane Ephesinæ laberent, Dis. 48. in Thucyd. n. 37.
 Lanā an focus in sacrificijs circumdaretur, Dis. 41. in Virg. n. 9.
 Lanā malum nnerant, qui sale nnerius in flumen se delicebat, Dis. 39. in Cic. n. 4.
 Lanā inficere Pœni dicebantur, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.
 Laucēs unde ita appellentur, Dis. 41. in Virg. n. 3.
 Lancibus extra imponebātur, Dis. 41. in Virg. n. 3.
 Lanē vinculo simulacrum Saturni solvebatur sternalibus, quoniam pedes toto anno vinctos habuerat, Dis. 30. in Liv. n. 51.
 Lanificium ut solum exercerent femine, Romanis cum Sabinis conveniunt, Dis. 29. in Thucyd. n. 8.
 Lanificium significat vx̄ *Thalassia*, & ideo utebantur eā in nuptijs, ut Nuptæ admonerentur operis, quod ipsis exercendum est, Dis. 29. in Thucyd. n. 7.
 Lanogē, seu barba, quoniam primū tondetur appellatur sine, Dis. 41. in Anthol. n. 4.
 Landiæ fuit una ex duabus primis virginibus, quæ dñna Hyperboreorum in insulam Delon portarent, Dis. 77. in Anthol. n. 22. sepulta fuit in insulā Delo in Artemisio, Dis. 19. in Liv. n. 5.
 Laomedonicos Troianos vocat virgilius, quoties impius, & perituros ostendere vult, Dis. 21. in Virg. n. 19.
 Laomedonti nob̄ negatam mercedem Apollo pestem immisit, Dis. 38. in Thucyd. n. 6.
 Lapide albo constabant sortes, quibus Posterius Hercules sortiti sunt Peloponnesum, Dis. 49. in Anthol. n. 2.
 Lapidē quadrato constructi parietes minūs turt sunt in terramotibus, Dis. 48. in Thucyd. num. 37.
 Lapidē effradā Panifici effigies casu extitit, Dis. 9. in Liv. n. 4.
 Lapidē etiam efformabantur trophæa, Dis. 24. in Liv. n. 5.
 Lapidem ignitum esse Solem existimavit Anaxagoras, Dis. 11. in Anthol. n. 4. Dis. 2. in Eurip. n. 6. & Dis. 3. in Eurip. n. 6.
 Lapidēs sicant, qui caput Medusæ aspiciant, Dis. 10. in Anthol. n. 3.
 Lapidēs plerique ex aqua constant, Dis. 20. in Anthol. n. 9.
 Lapidēs vocat Ovidius nūā magnæ parentis, Dis. 43. in Anthol. n. 2.
 Lapidēs duxisse dicitur Orpheus, quia homines mansuefecit, Dis. 75. in Anthol. n. 2.
 Lapidem imbrem impetravit Hercules cum Albione, & Bærgione pugnans, inde factos lapidēs campos fabulæ ferunt, Dis. 48. in Thucyd. n. 12.
 Lapidē quadrato cur statua Mercurij insisterent, Dis. 81. in Anthol. n. 3. Dis. 46. in Thucyd. num. 5.
 Lapidibus sæpe Lycurgum Spartani instructi sunt, & quidam ei oculos effodit, Dis. 54. in Anthol. n. 2. Dis. 20. in Eurip. n. 22.
 Lapidibus pluisse quotiescumque renunciatur, avendiale Sacrum iniustum est, Dis. 14. in Thucyd. n. 9.
 Lapidibus incidi iussit Themistocles iniusticiam lonum militantiū contra Græcos, Dis. 17. in Virg. n. 5.
 Lapidibus obnuere mendacem persuasit Ephesus Apollonius Thyaneus, ut civitas peste se liberaret, Dis. 53. in Thucyd. n. 20.
 Lapidibus pretiosissimis constabant ræemi viris aureæ, quæ supra torum Regis Magni erat, Dis. 21. in Liv. n. 4.
 Lapidibus albis Thracæ numerabant dies latos, tristes autem nigros, Dis. 5. in Eurip. n. 3.
 Lapidibus in nos coniectis integras periudos recitabat Demosthenes, ut pronuntiacionem emendaret, Dis. 87. in Cic. n. 3.
 Lapis facta Niobe quare dicitur, Dis. 10. in Anthol. n. 25. Dis. 26. in Eurip. n. 1.
 Lapis imminere Teuualo fingitur, quod Solis naturam fuerit contemplatus, Dis. 21. in Anthol. n. 4.
 Laquearia iuter, & cædum latentes Delatores Sabinum decceperunt, Dis. 13. in Thucyd. num. 3.
 Laquearia ornabantur gemmis, ebore, & auro crasso, seu solido, & efficiebantur e cedro, Dis. 2. in Liv. n. 13.
 Laquearibus eburneis in cenationibus Neronis stultus flores, & unguenta desuper spargebantur, Dis. 34. in Anthol. n. 5.
 Laquei sermones captiosi vocantur, Dis. 59. in Cic. n. 2.
 Laqueo collum inferebat abrogans legem apud Thurios, & si non persuasisset, strangulabatur, Dis. 82. in Cic. n. 7.
 Larario secundo simulacrum Cleonias, Virgilij, & Achillis habebat Alexander Severus, Dis. 22. in Thucyd. n. 3.
 Larem Græciæ appellavit Athenas oraculum Apollinis, Dis. 27. in Thucyd. n. 6.
 Larem, & quasi sacum Volveris Veteres censebant Vestem, Dis. 25. in Thucyd. n. 7.
 Lares quid essent, Dis. 25. in Thucyd. n. 7. Dis. 35. in Virg. num. 3. Vide. *Lari. Larium.*
 Larcionibus quoniam sufficere non posset Cesar, ad bellum civile couersus est, Dis. 4. in Liv. n. 4.
 Lari insidere, & filiam eius, cui supplicabant, manu tenere molossi religiosissimum supplicandi genus habebant, Dis. 25. in Thucyd. n. 3. 6. Dis. 22. in Eurip. n. 9. & alij etiam po.

- populi, Disf. 25. in Thucyd. n. 4. 8.
 Laribus dicatum erat Comitium, Disf. 30. in Liv. n. 23.
 Laribus carere ignominiosum erat, Disf. 7. in Liv. n. 7. 8. *Vide. Larum. Larium.*
 Larido, & pulve fabarū sacrificabatur Carnes Deæ Cal. Iuv. Disf. 30. in Liv. n. 46.
 Larium in foco affem ponebant Nuptæ per cōmptionem, Disf. 30. in Thucyd. n. 6.
^{ad} Larium Saeculum a foro percingebat Roma, quum a Romulo condita est, Disf. 23. in Liv. n. 8. *Vide. Larum. Lari.*
 Lartius primus Dictator fuit, Disf. 22. in Liv. num. 5.
 Larvæ unde ita appellatz, Disf. 24. in Thucyd. num. 8.
 Larvæ, quæ mortui imagines exprimebat, mensis apponebant Verecres, ut seise ad hilaritatem invitarent, Disf. 33. in Anthol. n. 5.
 Larus propter voracitatem vocatur Buphas, & Herculi sacra est, Disf. 9. in Anthol. n. 3.
 Lasciviarum voluptatum imagines ex iuro pedibus gestabant mulieres, Disf. 24. in Cic. n. 4.
 Lascivia Romanorum, Disf. 4. in L. v. n. 3.
 Lasonis Lycij canis mortuo domino inedia vitam sinit, Disf. 21. in Eurip. n. 13.
 Lathenes Patriam Olynthum prodidit, & quum quereretur, quod prodicium appellaretur, quid ei responderit Philippus, Disf. 51. in Thucyd. n. 6.
 Latere aureo donabatur, qui bonum consilium attulisset; sed verberabatur, si contra sententiam Regis Persarum esset, Disf. 32. in Thucyd. n. 8. Disf. 21. in Liv. n. 5.
 Lateres an primi invenerint Athenienses, Disf. 9. in Thucyd. n. 5.
 Lateribus tribus trianguli deprehensis deprehenditur & magnitudo areæ trianguli, Disf. 33. in Thucyd. n. 8.
 Lateris dolore correptus Crassus ob vehementi orationis contra Philippum obiit, Disf. 16. in Cic. n. 7.
 Lateritis columnæ ab Adami filijs posita, in quas siderum motus depreciferant, Disf. 9. in Thucyd. n. 5.
 Lateritij parietes tutiores in terramotibus, quàm cementitij, Disf. 48. in Thucyd. n. 37.
 laterum continentium angulum rectum quadrato in triangulo rectangulo æqualis esse quadrato ex latere subtendente angulum rectum demonstravit Pythagoras, Disf. 8. in Cic. n. 3.
 Latræ clavi tunica ad pedes decedens Augusto imperium porrexit, Disf. 41. in Thucyd. n. 6.
 Lazialem Iovem se vocari iussit Caligula, Disf. 24. in Anthol. n. 7.
 Latiali Iovi immolabatur in Fetijs Latinis, Disf. 30. in Liv. n. 25.
 Latialis Iuppiter humano sanguine placabar, Disf. 10. in Anthol. n. 23.
 Latij populi: ferè omnes mensem Marti dicaverant, Disf. 30. in Liv. n. 32. *Vide. Latium.*
 Latini viâ plerumque sepeliebantur cadavera, Disf. 24. in Thucyd. n. 4.
 Latina fecit Cicero multa opera Græcorum, Disf. 71. in Cic. n. 3.
 Latine ferè quæ effent, Disf. 30. in Liv. n. 25. & quot dierum essent, Disf. 30. in Liv. n. 25.
 Latinum fecit Iuvenalis vocem *Persibimus*, Disf. 82. in Anthol. n. 3.
 Latinæ litteras restituit Petrarcha, Disf. 50. in Cic. n. 2.
 Latini Saturno, & Diti homines immolabant, quod sacrum fuisse Hercules, Disf. 17. in Eurip. n. 5.
 Latini consentiunt cum Græcis in constituendo principio hiemis, & æstatis; non sæpe veris, Disf. 65. in Anthol. n. 5.
 Latini antiqui errarunt, dum byadas appellarunt fuculas, Disf. 65. in Anthol. n. 3.
 Latini *pergrazari* dicunt *largiis bibere*, Disf. 65. in Anthol. n. 20.
 Latini in nuptijs iugum subibant, Disf. 30. in Thucyd. n. 3.
 Latini animas defunctorum vocant umbras, sinulacra, imagines, Disf. 84. in Anthol. n. 2.
 Latini Aeneas appellabant Iovem indigetem, Disf. 7. in Virg. n. 3.
 Latini populi ante Aeneas in Italiam adventum appellabantur, Disf. 16. in Virg. n. 7. 8. quare Virgilius dicat ab Aeneas originem habuisse, Disf. 17. in Virg. num. 4.
 Latini veteres humano sanguine Deos placabant, Disf. 31. in Virg. n. 4.
 Latini Proxætas appellavit Pararior, Disf. 16. in Liv. n. 4.
 Latini populi cum Romanis in Albano monte sacrificabant, & dies, quibus id fiebat Latine Feriæ dicebantur, Disf. 30. in Liv. n. 25.
 Latini frequenter aspirationem Græcorum mutarunt in Litteram V. consonam, Disf. 15. in Liv. n. 2. Disf. 31. in Liv. n. 22.
 Latini vocant oratorem, quem Græci dicunt rhetorem, Disf. 4. in Cic. n. 1.
 Latini primum oratorem Catonem habuerunt, Disf. 9. in Cic. n. 4.
 Latini nulli oratores fuerunt, nisi Romæ, Disf. 9. in Cic. n. 8.
 Latini historici, & oratores quo tempore floruerint, Disf. 67. in Cic. n. 5.
 Latinis Ditis templum communiter colendum quare Servius Romæ constituit, Disf. 9. in Liv. n. 7.
 Latino, & Græco sermone Postumius Albinus res Romanas scripsit, Disf. 11. in Liv. n. 2.
 Latino Regem quandam vixisse annos sexcentos servuit, Disf. 9. in Liv. n. 1.
 Latinerum Deus Ianus dicitur navium inventor, Disf. 12. in Eurip. n. 16.
 Latinos captos Hannibal dimisit; Romanos verò contumeliose traxit, Disf. 9. in Liv. n. 8.
 Latinos eloquentia doctores verut Crassus Censor in Urbe profiteri, & iussit Græco sermone docere, Disf. 16. in Cic. n. 3.
 Latinos, qui civitatem essent assequuti, in sum civitatis iura redigi sanciverunt Crassus, & Marcus Scævola, Disf. 16. in Cic. n. 4.
 in Latium sermonem Phenomena Arati verterunt Cicero, & Germanicus, Disf. 71. in Cic. n. 3.
 Latinus Pacatus in oratione ad Theodosium dicit; triumphantes lauream deponere in gremio Iovis Capitolini, Disf. 28. in Liv. p. 11.

- L**atinus, qui in proelio adversus Mezentium cecidit, nomine Iovis Latinis colebatur, Dis. 10. in Anthol. n. 23.
- Latinos** Rex Latinorum Laviniam filiam Aeneae in matrimonium dedit, Dis. 25. in Liv. n. 3.
- Latinus** Demosthenes appellatus est Cato, Dis. 51. in Cic. n. 3.
- Latitudine** deducitur nomen Platani, Dis. 23. in Cic. n. 9.
- Latitudo** Scythiae, Dis. 2. in Thucyd. n. 9.
- Latitudo** navis Prolemæi erat triginta cubitorum, Dis. 14. in Eurip. n. 2.
- Latitudo** Peloponnesi, Dis. 7. in Thucyd. n. 3.
- Latitudo** Circi Maximi a Cesare Disicato re ædificati erat unus Radius, Dis. 20. in Cic. n. 6.
- Latium** unde ita appellatum sit, Dis. 16. in Virg. num. 7. *Vide. Latij.*
- Latona** in Delo peperit Dianam, & Apollinem, qui grati insulam stabiliverant, Dis. 77. in Anthol. n. 2.
- Latona** ubi peperit, Dis. 77. in Anthol. n. 18.
- Dis. 39. in Thucyd. n. 5.**
- Latona** ne pareret in loco, quem Sol aspiceret, decreverat luno, Dis. 39. in Thucyd. n. 5.
- Latona** simulacrum in Delo erat informe lignum, quod causa fuit, quod Parmeniscus rideret, Dis. 46. in Thucyd. n. 4.
- Latrare** dicitur Diogenes a Tertulliano, Dis. 84. in Anthol. n. 5.
- Latro** cum agricolis ferente congregiens saltare dicebatur, Dis. 17. in Anthol. n. 4.
- Latrocinia** apud Veteres torpida non habebantur, Dis. 49. in Anthol. n. 8. Dis. 76. in Anthol. n. 13. Dis. 30. in Cic. n. 4.
- Larrones** infestabantur Persæ, quæ ad decimum septimum annum perveniens, Dis. 11. in Eurip. n. 16.
- Latronibus** circumventum Thosantem liberavit draco, quem puer autraverat, Dis. 22. in Anthol. n. 1.
- cum Latronibus** pugnavit canis, ut dominum defenderet, Dis. 21. in Eurip. n. 13.
- Latro** domini petentis magistratum sodiebat nomenclatores, Dis. 88. in Cic. n. 3.
- Lavabantur**, qui fundi procuraverant, Dis. 31. in Anthol. n. 7.
- Lavabantur** sacrificatori, Dis. 42. in Virg. n. 1.
- Lavans** novæ Nupte ferens mulier Aquigerula vocabatur, Dis. 28. in Thucyd. n. 4.
- Lavacra** defunctis afferebant Veteres, Dis. 31. in Anthol. n. 6.
- Lavari** solebant Dardani ter tantum, in nativitate, in nuptijs, & post mortem, Dis. 70. in Anthol. n. 5.
- Lavari** solebat Heliogabalus unguentis calidis, frigidisque, Dis. 34. in Anthol. n. 5.
- Laudabile** erat apud Græcos adolescentes habere plurimos amatores, Dis. 17. in Thucyd. n. 6.
- Laudare** Athenienses apud Athenienses facillimum esse dixit Socrates, Dis. 25. in Cic. num. 2.
- Laudatio** historis, Dis. 6. in Thucyd. n. 1. 9. 14. 15. Dis. 12. in Thucyd. n. 1. Dis. 8. 9. in Liv. per tot.
- Laudationem** sue virtutis unicoique inculdissimam esse dixit Themistocles, Dis. 25. in Cic. nom. 2.
- Laudationes** apularum, falis, mortis, febris, Phalaridis, Pantomimorum, Parasiti, muscarum quidam conscripserunt, Dis. 28. in Cic. n. 4.
- Laudationum** funebrium quis primus auctor fuerit, Dis. 22. in Thucyd. n. 1.
- Laudatores** vini Homerus, Anacreon, & Alceos, Dis. 13. in Anthol. n. 5.
- Laudæ** femina digna est, quæ extra domesticos parietes ignoratur, Dis. 52. in Anthol. n. 2.
- Laudes** moriuorum velo interposito fecerunt Augustus, & Tibcrius, ne eorum aspectu contaminarentur, Dis. 31. in Anthol. n. 9.
- Laudes** sacrorum certaminis, Dis. 6. in Anthol. n. 18.
- Laudes** vini, Dis. 14. in Anthol. n. 1. 2.
- Laudes** Idomenæ, & Philippi, quod omnes bibendo superarent, Dis. 14. in Anthol. n. 9.
- Laudes** Veneris continentem Hymnon composuit Paris, & Ceston appellavit, Dis. 19. in Anthol. n. 4.
- Laudes** fortium virorum in convivij celebrabant antiqui Romani, Dis. 22. in Thucyd. num. 9. Dis. 3. in Liv. n. 10.
- Laudes** defunctorum celebrare commendabile, Dis. 22. in Thucyd. n. 1.
- Laudes** Siciliæ, Dis. 33. in Thucyd. n. 2. & seqq.
- Laudes** Italix, Dis. 35. in Thucyd. n. 2. Dis. 7. in Liv. n. 9.
- Laudes** eorum, quos ornare dicendo Rhetores, & poetæ volunt, ducunt etiam a fortuitis, Dis. 24. in Anthol. n. 1.
- Laudes** Livij, Dis. 12. in Liv. n. 6.
- Laudes**, quibus Homerus celebrat Aeneas, Dis. 6. in Virg. n. 2.
- Laudes** Triumphantis caneant milites, qui eum sequebantur, Dis. 29. in Liv. n. 1.
- Laudes** Deorum, & heroum habentes oratores benevolentiam sibi conciliare non oportet, Dis. 25. in Cic. n. 1.
- Laudes** Eloquentix, Dis. 25. in Cic. n. 4. & seqq.
- Laudes** Ciceronis, Dis. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 10 Cic. per totas.
- Laudes** Socratis, Dis. 54. in Cic. o. 5. & seqq.
- Laudes** 55. in Cic. n. 1. & seqq.
- Laudes** defunctorum pro Patria celebravit Hyperides, Dis. 77. in Cic. n. 4.
- Laudibus** extulit res gestas Macedonum, & rusticus elevavit Callisthenes, Dis. 42. in Cic. n. 3. *Vide. Laus.*
- Laverna** surum Dea, Dis. 18. in Thucyd. n. 10.
- Laviniam** filiam Latinus Aeneas in matrimonium dedit, Dis. 15. in Liv. n. 1.
- Lavinium**, Lavinum, & Laurentum esse eandem urbem domo purat Servius, consutatur, Dis. 14. in Virg. n. 3.
- Lavinium** quomodo conditum fuerit ab Aeneas, Dis. 35. in Thucyd. n. 6. Dis. 13. in Liv. n. 6. Dis. 15. in Liv. n. 1. 11. Dis. 17. in Liv. n. 4. Dis. 14. in Virg. n. 4.
- Laurea** erat antiquitus corona triumphatum, ideo accipitur pro triumpho, & pro victoria, Dis. 28. in Liv. n. 9. Dis. 3. in Virg. n. 7.
- Laurea** Tullius libertus Ciceronis tres libros eius facietiarum conscripser, Dis. 27. in Cic. n. 1.

- Laurenz Tollis Epigramma in Ciceronem, Disf. 49. in Cic. n. 4.
- Lauream coronam gestare in Indis permiffum est Pompeio, Disf. 20. in Eurip. n. 7.
- Laurentem agrum post Siciliam tenuit Aeneas, Disf. 15. in Liv. n. 1.
- Laurentia, quæ Romulum, & Remum educavit, quum Meretrix effet, Lupa vocabatur, Disf. 18. in Liv. n. 9.
- Laurentiam perpetuis post mortem sacris consecrav. t Romulus, Disf. 79. in Anthol. n. 8.
- Laureum ramum quem gestabant triumphantes, deponebant in gremio Iovis Capitolini, Disf. 28. in Liv. n. 11.
- Lauri ramo aspergebat populum Bruchus, ut pestis cessaret, Disf. 14. in Thucyd. n. 10.
- Lauri frondibus tegebatur domus, dum triumphus agebatur, Disf. 25. in Liv. n. 16.
- Lauri coronam ut gestaret, Cæsari post triumphum concessum est, Disf. 29. in Liv. n. 11.
- Lauris continis locus Daphnon vocabatur, Disf. 23. in Cic. n. 8.
- Lauro non coronabantur ovantes, sed myrto, Disf. 24. in Liv. n. 11.
- Lauro coronabantur postes in puppijs, Disf. 30. in Thucyd. n. 9. 10.
- Lauro coronari erant milites, qui Triumphantem sequebantur, Disf. 29. in Liv. n. 1.
- Laurum esse Verbenam, quæ in sacrificijs adhibebatur, aliqui tradiderunt, Disf. 4. in Virg. n. 8.
- Laurum fscibus, & litteris ad Senatum missis addebant imperatores partæ victoriæ, Disf. 12. in Liv. n. 10. Disf. 28. in Liv. n. 14.
- Laurus an esset coronæ victorum in Pythijs, Disf. 3. in Anthol. n. 9.
- Laurus sacra est Daphne vim Apollinis effus, in Disf. 14. in Anthol. n. 2.
- Laurus nata est in aræ Cæsaris, Disf. 24. in Anthol. n. 2.
- Laurus dicatur erat Apollini, & Baccho, Disf. 47. in Thucyd. n. 6.
- Laurus expiationibus adhibebatur, Disf. 14. in Thucyd. n. 10.
- Lauros apta erat ad eliciendum ignem e lignis, Disf. 49. in Thucyd. n. 1.
- Laurus nata in villâ Cæsaria ex laureo ramo, quem nostro reoebat gallina deiæda in gremio Livie, ex qua Cæsares triumphantes ramum gestabant, & deinde ferebant, Disf. 28. in Liv. n. 10. 11.
- Laus hostis videt est victoris gloria, Disf. 21. in Virg. n. 15.
- Lans Epaminondæ, quodd saltare sciret, Disf. 18. in Anthol. n. 6.
- Laus Merionis, quodd saltare sciret, Disf. 18. in Anthol. n. 6.
- Laus præclara est laudari a laudato viro, Disf. 29. in Anthol. n. 2.
- Lans, quæ ab inimico proficiscitur, summus est, Disf. 61. in Anthol. n. 1. *Vide. Gloria. Laudes.*
- Lantos vocabatur Latini pueros, qui facem novæ Nuptiæ ferebant, Disf. 28. in Thucyd. n. 6.
- Lebædis, & Tegryæ insignes oraculo, quom alia oracula defecissent, Disf. 77. in Anthol. n. 6.
- Lebetes præmis victorum, eorum varia genera, & unde ita dicantur, Disf. 7. in Anthol. n. 4.
- Lecheus porcus Ithmi, Disf. 4. in Anthol. n. 3.
- Lesf. 66. in Anthol. n. 1. Disf. 7. in Thucyd. n. 2. Disf. 56. in Thucyd. n. 12.
- Lesfi molles Herculei vocabantur, Disf. 9. in Anthol. n. 2.
- Lesfi quos fuerint in funere Metelli, & Sylla Disf. 23. in Thucyd. n. 3. *Vide. Lesfi.*
- Lesfies, quæ octo servis portabatur, Odiophorus dicebatur, Disf. 24. in Cic. n. 18.
- Lesfies repertis carpenta propriis fuerunt Sacerdotum, Disf. 31. in Liv. n. 10.
- Lesione historis Lucullus quum rei militaris esset imperator, maximus dux effectus est, Disf. 6. in Thucyd. n. 10. Disf. 8. in Liv. n. 5. Disf. 74. in Cic. n. 3.
- Lesione assidua utebantur Cato, & Plinius, Disf. 86. in Cic. n. 4.
- Lesfi epulabantur iis sacrificijs, secus vero in Saeris Herculis, Disf. 9. in Anthol. 10.
- Lesfi efferebantur mortui, Disf. 23. in Thucyd. num. 8.
- Lesfi effigies defunxi præponebatur, Disf. 23. in Thucyd. n. 8.
- Lesfi æratis quandq primam pñ sint Romani Disf. 4. in Liv. n. 4. Disf. 12. in Liv. n. 4.
- Lesfisternum quid esset, Disf. 9. in Anthol. num. 10.
- Lesio surgentem se Philippus admoneri voluit hominem esse, Disf. 78. in Anthol. n. 2.
- Lesio Vulesus rete circumdedit, quo Venerem cum Marte in adulterio deprehendit, Disf. 58. in Anthol. n. 2. Disf. 28. in Virg. n. 2.
- Lesio supponere faces nupt ales ominosum putabatur, Disf. 28. in Thucyd. n. 6.
- Lesio seminarum inimicum non esse Euripidæ, sed solum in tragedijs dicebant æmuli, Disf. 15. in Anthol. n. 2. Disf. 3. in Eurip. n. 7.
- Lesio suspensum ovum pertinet Theaurum, Disf. 19. in Eurip. n. 6.
- Lesiorum autem o, & docilitas concilianda est in exordijs demonstrativi generis, Disf. 3. in Thucyd. n. 1. 2.
- Lesios surcos Mithridatis muli sex ferebant, quum Lucullus triumphavit, Disf. 26. in Liv. num. 3.
- Lesiulos Punicanos quod pelliculis hædinis straxisset Tubero, prætoris repulsum tulit, Disf. 2. in Liv. n. 5. Disf. 89. in Cic. n. 6.
- Lesiulos suspendebat Asclepiades, quorum in datu somnos allieceret ægrois, Disf. 66. in Cic. n. 5.
- Lesium Platonis quum Diogenes calcaret, factum Platonis ea care dixit, Disf. 84. in Anthol. n. 8.
- Lesius genialis dicebatur torus nuptialis, gradibus ad ipsum ascende batur, & purpure sternebatur, Disf. 30. in Thucyd. n. 13.
- Lesium inanis ferebatur in fugere eorum, quorum corporis copia non erat, Disf. 23. in Thucyd. n. 8. Disf. 14. in Thucyd. n. 1.
- Lesius, in quo erat imago Imperatoris defuncti, collocebatur in vestibulo domus, Disf. 24. in Anthol. num. 9.
- Lesius stratus erat in cellulâ, in quâ ponebatur Ve-

- Vestalis stuprum passa, Disf. 35. in Liv. n. 6.
Vide. Lecti. Thori. Tori.
- Lecythos quid sit, Disf. 84. in Anthol. n. 16.
- Leda duo peperit ovis, unum ex love, ex quo nati sunt Pollux, & Helena, alterum ex Tyndaro, ex quo nati sunt Castor, & Clytemnestra, Disf. 16. in Eurip. n. 2.
- Leda fecit ovum quom, quod Nemesis in anserem mutata peperat, ex quo nata est Helena, Disf. 16. in Eurip. n. 3.
- Leda an Helenam pepererit, & an sit eadem, ac Nemesis, Disf. 16. in Eurip. n. 3.
- Legati diversorum populorum terrarum deterriti fuita tractandis negotijs, Disf. 48. in Thucyd. n. 2.
- Legati Corinthiorum quum artificiosam orationem habuerint apud Lacedamonios, Disf. 56. in Thucyd. n. 14. 15.
- Legati Sylæ Nahazorum Regis perfidii Aelius Gallus impeditus est, ne Arabiam universam parvis mēibus subigeret, Disf. 11. in Virg. n. 10.
- Legati Samnitium Curium invenerunt Rapum eoque, Disf. 3. in Liv. n. 4.
- Legati Romanorum admiserunt excosationem Prolix volentia dedere Hannibalem, ne hospitij iura violaret, Disf. 16. in Liv. ann. 1.
- Legati Regis Aegyptiorum vix crediderunt esse Agesilum, quum eum viderent, Disf. 21. in Liv. n. 9.
- Legati aliquando duos lictores habuerunt, Disf. 23. in Liv. n. 3.
- Legati Allobrogum consilium interficiendi Ciceronem derexerunt, Disf. 2. in Cic. n. 10.
- Legati munere functus Crates orationes reliquit, Disf. 42. in Cic. n. 1.
- Legati Romam missi sunt Carneades, Disf. 28. in Cic. n. 6. Disf. 42. in Cic. n. 4. Disf. 67. in Cic. n. 7. Critolaus, Disf. 42. in Cic. n. 4. Disf. 65. in Cic. n. 6. Diogenes, Disf. 42. in Cic. n. 4.
- Legati, qui missi fuerunt in Græciam, ut leges Græcorum describerent, Disf. 77. in Cic. n. 6.
- Legationes Atheniensium quum Iusti sinino comparasset Pythæus, quid responderet Demosthenes, Disf. 37. in Cic. n. 1.
- Legatis missis in Africam renunciantibus Carthaginem crevisse Romani ad eam evadendam permoti sunt, Disf. 16. in Thucyd. n. 13.
- Legatis Eliensis Psammis respondit leges de Olympijs Indis esse iniustissimas, quia tam cives, quam exteros admitterent, Disf. 6. in Anthol. n. 24.
- Legatis suis decerni triumphum voluit Cæsar, Disf. 24. in Liv. n. 33.
- Legatis hospitia publica auctoritate tribuebantur, Disf. 16. in Liv. n. 3.
- Legatis hospitia assignabant Reges Lacedæmoniorum, Disf. 16. in Liv. n. 3.
- Legatis missis Mithridates Asclepiadem accersivit, Disf. 66. in Cic. n. 4.
- Legatis Antipatri mansuetudinem, & bonitatem laudantibus, quid responderit Hyperides, Disf. 77. in Cic. n. 4.
- Legatos miserunt Athenienses ad petendum cadaver Euripidis, Disf. 3. in Eurip. n. 54.
- Legatos misit Polycrates Amasis, ne eius amicitiam renunciatet, quum Polycrates in pisce gommam reperisset, quam de consilio Amasis in mare proiecerat, Disf. 18. in Eurip. n. 7.
- Legatos quosdam ad Persas eligendos dicebat Epicrates, non Aschantas, Disf. 12. in Thucyd. n. 7.
- Legatos Cambyfes misit ad petendam filiam ab Amasi, quia audierat mulieres Aegyptias in Venereo congressu excellere, Disf. 15. in Anthol. n. 23.
- Legatos ad Antigonom, vel Demetrium adulationis gratia Theoros appellebant Atheienses, Disf. 40. in Thucyd. n. 6.
- Legatos Romam deinde Carthagine omnes Reges, & Civitates mittere, Disf. 22. in Virg. n. 2.
- Legatos misit ad Augustum Indorum Rex, qui sexcentis Regibus imperabat, Disf. 23. in Virg. n. 5.
- Legatos Persis mittere, qui peterent aquam, terramque, quum vellent aliquem in suam potestatem venire, Disf. 30. in Virg. n. 4.
- Legatos Augusto miserunt multe nationes, quos se, susque dedituras pollicebantur, quia ipse recusavit, Disf. 1. in Liv. n. 21.
- Legatos ad externas gentes mittere senatus, Disf. 30. in Liv. n. 6.
- Legatos Græcorum hospitio excepit Antenor, & a Troianis servavit, Disf. 16. in Liv. n. 2.
- Legatos alicuius civitatis hospitio excipiens illius civitatis hospes dicebatur, Disf. 16. in Liv. n. 3.
- Legatos cum quinquaginta talentis Xenocrati misit Alexander, Disf. 9. in Cic. n. 13.
- Legatos, qui persuaderent, miserunt etiam populi, qui nullas orbes habuerunt, Disf. 31. in Cic. n. 4. Disf. 32. in Cic. n. 2.
- Legatos Persarum audiens Aethiopus Rex hercorari agros, intravit eos, Disf. 81. in Cic. n. 5.
- Legatum Lacedæmonij re non impetratū dimiserunt, quod longam orationem habuisset, alij vero fatigam concesserunt, quod aculeum inane ostendit, Disf. 79. in Cic. n. 6.
- Legatus ad res Regum suspiciendus missus est Scipio, Disf. 65. in Cic. n. 3.
- Legatus Barbarorum ad Neronem petijt ab eo, ut sibi saltatorem aliquem daret, ut finitimis, qui linguam suam non intelligerent, significaret, que vellet, Disf. 16. in Anthol. n. 5.
- Legatus, qui mitteretur ad concilium, quod ad Thermopylas habebatur, dicebatur Pythagoras, Disf. 7. in Eurip. n. 6.
- Legatus Romanorum virgi Regem Asie circumscript, & ibi deliberare iussit, Disf. 21. in Virg. n. 2.
- Legatus Romam missus Carnedes cogere, non persuadere dicebatur, Disf. 28. in Cic. n. 6.
- Legatus ad Tigranem Metrodorus missus est a Mithridate, Disf. 64. in Cic. n. 5.
- Legatus ad Rhodios missus est Hyperides, Disf. 77. in Cic. n. 4.
- Legatus Cæsaris Labienus quosvis eiusdem suspicijs militavit, semper quosvis eventus ejus est; nunquam verò, quum pompejanas partes se-

- sequutus est, Dis. 33. in Cic. n. 5.
- Legatos Pyrrhi Cineas ad Romanos postero die senatum, & plebem suis nominibus salutavit, Dis. 87. in Cic. n. 7.
- Lege sancitum est Augusto imperante, ut Vestales capio possent, quoniam libertino genere procreatae essent, Dis. 31. in Liv. n. 14.
- Lege Solonis sancitum erat, ne liceret immolare bovem aratorem, Dis. 11. in Anthol. n. 6.
- Lege Eumolpi, qui non erant Athenienses, iocitari non poterant sacris Cereris, sed postea omnes admissi sunt, Dis. 39. in Anthol. n. 9.
- Lege Atheniensium nuptiis sacrificabant Cato, & Telluri, quod *πρωτὸν τοῦς γάμους* dicebatur, Dis. 43. in Anthol. n. 4.
- Lege Solonis prohibebatur servis patrem, & amor adolescentium, Dis. 16. in Thucyd. num. 4.
- Lege Lacedaemonij prohibebantur uti aoreis ornamentis praeter meretrices, Dis. 4. in Thucyd. n. 7.
- Lege Solon refecit sumptus in athletas, Dis. 15. in Thucyd. n. 5.
- Lege Solonis capite pledebatur, qui reperi esset in scholis, quom ex ephabis ex cecisset, Dis. 17. in Thucyd. n. 7.
- Lege duodecim tabularum quid significaret maiorem conferre, Dis. 40. in Cic. n. 6. statuitur supremam legem esse populi salutem, Dis. 76. in Cic. o. 7.
- Lege Lycurgi mortui in Urbe sepeliri poterat, Dis. 14. in Thucyd. n. 7.
- Lege duodecim tabularum cautum, ne quis propius sexa ginta pedes invito domino sepulcrum ediceret, Dis. 24. in Thucyd. n. 5.
- Lege cautum est apud Lacedaemonios, ne quis nauticam exerceret, quam maxime exercebant Athenienses, Dis. 27. in Thucyd. n. 2.
- Lege Atheniensium permittebatur filijs non alere parentes, qui non corassent, ut filij aliquam artem discerent, Dis. 27. in Thucyd. n. 3.
- Lege Solonis magistratus obtinebant, qui censum habebant, Dis. 47. in Thucyd. n. 8.
- Lege sacra Gracchos, & Servius Tullius statuerunt, ut qui decimum septimum annum attigissent, milites legerentur, & iuniores haberentur, qui nondum quadragesimum sextum annum exegissent, qui vero exegissent, seniores, Dis. 11. in Eurip. n. 16.
- Lege Solonis Panathenae spectantes colorata veste uti non poterat, Dis. 42. in Virg. n. 4.
- Lege sancitum Theodosius, ne quis purpura uteretur, Dis. 12. in Liv. o. 25.
- Lege Hortensii sancitum est, ut modum pro factis haberentur, ut Rustici lites componere possent, Dis. 30. in Liv. n. 21.
- Lege sancitum est, ne quis nisi in coconiundissimi periculo vestem sordidam sumeret, Dis. 17. in Anthol. n. 5.
- Lege Iulia minor annu viginti iudex esse non poterat, Dis. 16. in Cic. n. 6.
- Lege duodecim tabularum, & Antonij Pij vetitum erat, ne quis cadavera in urbe ureret, aut sepeliret, Dis. 24. in Thucyd. n. 3. 8.
- Lege cautum est, ne in petendis magistratibus Nomenclator adhiberetur, cui solus Cato paruit, Dis. 88. in Cic. n. 2.
- Lege Ciceronis non licebat gladiatores dare biennio, quo quis magistratum erat petiturus, vel petierat, Dis. 89. in Cic. o. 4.
- Lege ambitus qui teoeretur, Dis. 88. in Cic. n. 7.
- Lege Siginnorum permittebatur puellis eligere virum, si aurigandi arte excellerent, Dis. 30. in Thucyd. n. 1.
- Lege sancitum est ab Atheniensibus, ne quis in Delo nasceretur, aut moreretur, Dis. 77. in Anthol. n. 10. Dis. 39. in Thucyd. n. 2. Dis. 40. in Thucyd. n. 2.
- Legem in civitate esse catenam auream dixit Plato, Dis. 53. in Anthol. n. 1.
- Legem praescripsit Cyrus futuris Regibus convivili exhibendi, Dis. 32. in Thucyd. n. 6.
- Legem adiecit Agoracritus vendens figuum suum, ne Athenis esset, quon iniquis Atheniensium suffragijs viduus esset ab Alcamaeo, Dis. 18. in Eurip. n. 11.
- Legem seivisse Denum, quom condidit Mundom, qua omnes tenebantur Plato, & Stoici tradiderunt, & haec esse Fatum voluerunt, Dis. 11. in Virg. n. 3.
- Legem Augustus tulit, ne aedificia privata septuaginta pedes excederent, Traianus, ne sexaginta, Dis. 17. in Virg. n. 7.
- Legem sanxerunt Athenienses capite plebi, si quis bellum in Salmunia funderet, Dis. 11. in Virg. n. 12. Dis. 36. in Cic. n. 3.
- Legem oullam servaturus dixit Plato, quom selices essent Cyrenenses, Dis. 1. in Liv. n. 9. quare ipsi, & Arcadibus noluit leges dare, Dis. 9. in Cic. n. 12.
- Legem, quod alter Consul e plebe crearetur, tulit Fabius, ut filium consolaretur, Dis. 22. in Liv. n. 9.
- Legem Sylla de Pompeij reditu impedivit Herennius, Dis. 3. in Cic. n. 1.
- Legem agrariam suadente Cicerone abdicarunt tribus, Dis. 12. in Cic. n. 3.
- Legem Crassus Censor tulit, qua iussit Doctores eloquentiae praecipua Graeco sermone tradere, Dis. 16. in Cic. n. 3.
- Legem Muram tulit Crassus, & Mutius Scaevola, ut qui Latiniorem civitatem essent assequuti ioria suae civitatis redigerentur, Dis. 16. in Cic. n. 4.
- Legem Serviliam suavit Crassus triginta tres natus annos, qua iudicia ab Equitibus ad Senatores transferrebantur, Dis. 16. in Cic. n. 4.
- Legem tulit Lycurgus, ne pueri calceis uterentur, Dis. 24. in Cic. n. 3.
- Legem tulit Gracchus, quos populus in possessionem agri a se questu mittebatur, Dis. 33. in Cic. n. 3. 4.
- Legem, qua servos militare prohibebat, Romam Cannensi clade accepta non observant, Dis. 76. in Cic. n. 8.
- Legem habebant Thuri, quod si quis legem antiquare vellet, infereret laqueo collum carmine adstante, qui si populus persusus non esset.

fuisset, strangularet suadentem, quare post du-
centos quinquaginta annos solus extitit unus,
qui persuaserit legem ferri; ut si quis oculum e-
ruisset alicui, qui alterum tantum lumen habe-
ret, ipsi uterque oculus erueretur, *Diss.* 82.
in *Cic.* n. 7.
Leges annales prohibebant al'quem fieri consu-
lem ante quadagesimum tertium statum an-
num, *Diss.* 20. in *Eurip.* n. 3.
Leges conditurae *Plato* *Adrastum* invocat, *Diss.*
18. in *Eurip.* n. 6.
Leges *Elieusum* de *Olympicis* *Indis* *Psammi* re-
prehendit, quod tam cives, quam advenas ad-
mitterent, *Diss.* 6. in *Anthol.* n. 54.
Leges *Philoxeni*, & *Timothei* omnes *Arcades*,
discebant, *Diss.* 63. in *Anthol.* n. 5.
Leges spectare debent mediocritatem divitiarum
in civibus, *Diss.* 1. in *Eurip.* n. 13.
Leges *Cretensium* optimae, & cur mores corrupti
haberentur, *Diss.* 67. in *Anthol.* n. 1. 4.
Leges antiquiores prius abrogantur, *Diss.* 67.
in *Anthol.* n. 3.
Leges appellantur modi musici, & quare, *Diss.*
56. in *Anthol.* n. 4.
Leges de maritandis ordinibus dicuntur ab *Horat*
io leges matris, *Diss.* 25. in *Anthol.* n. 2.
Leges *Lycurgi* aliquo pacto defenduntur, *Diss.*
49. in *Anthol.* n. 6. & seqq.
Leges *Lycurgi* quae videbantur feminis aliquam
licentiam dare, *Diss.* 52. in *Anthol.* n. 4.
Leges esse similes araneorum telis dicebat *Ana-*
charsis, *Diss.* 53. in *Anthol.* n. 3.
Leges quare constitutae sint, *Diss.* 3. in *Thucyd.*
num. 15.
Leges in *Artici*, seu *Athenis* primum conditae
sunt, *Diss.* 4. in *Thucyd.* n. 1. *Diss.* 55. in *Cic.*
num. 9.
Leges *Aegyptiorum* verabant in templis cum
feminis concumbere, & post coitum illotus
ingredi templum, *Diss.* 9. in *Thucyd.* n. 4.
Leges saluberrimas *Lycurgus*, & *Solon* ab *Aeg-*
yptijs acceperunt, *Diss.* 9. in *Thucyd.* n. 7.
Diss. 14. in *Cic.* n. 4.
Leges *Lycurgi* merito culpae *Plato*, quod bel-
licae virtutis, & non ceterarum coram habe-
rent, *Diss.* 49. in *Anthol.* n. 4. 6. *Diss.* 20.
in *Thucyd.* n. 6.
Leges manumittendis servis merito modum im-
posuerunt, *Diss.* 20. in *Thucyd.* n. 9.
Leges *Chiji* deivitis dedit *Drymachus* sagittarius,
22. in *Thucyd.* n. 3.
Leges aequae, & ignae interdicebant, quis his duo-
bus vim contineret, *Diss.* 28. in *Thucyd.* n. 8.
Leges datus *Regibus* *Scipio* quinque servos
habere, *Diss.* 21. in *Thucyd.* n. 4.
Leges verabant *Lacedaemonios* in externis regio-
ne datus sine causa morari, *Diss.* 27. in *Thucyd.*
n. 6.
Leges *Atheniensium* quare sapienter mutarentur,
Diss. 27. in *Thucyd.* n. 7.
Leges suas antiquas vidit *Solon*, *Diss.* 27. in *Thucyd.*
n. 8.
Leges *Lycurgi* quoque ad *Lysandrum*, qui *Athe-*
nas cepit, inviolatae permanferunt, *Diss.* 27. in

Thucyd. n. 8.
Leges non permittunt *Carmanis* uxorem ducere,
nisi prius hostis caput ad Regem pertulisset,
Diss. 30. in *Thucyd.* n. 2.
Leges nollas habebant *Cyclopes*, *Diss.* 34. in
Thucyd. n. 5.
Leges *Cretensium* *Lycurgus* est imitatus, *Diss.*
47. in *Thucyd.* n. 10. *Diss.* 8. in *Liv.* n. 5.
Leges *Lacedaemoniorum* inutiles erant, ad mag-
nam potentiam bello comparandam, *Diss.*
25. in *Virg.* n. 7.
Leges *Romani* ab *Atheniensibus*, & *Laceda-*
monijs acceperunt, *Diss.* 2. in *Liv.* n. 1. *Diss.*
8. in *Liv.* n. 5.
Leges optimas *Cretensibus* solit *Mimos*, *Diss.*
34. in *Virg.* n. 5.
Leges populus *Romanus* sciscitabat, *Diss.* 10. in
Liv. n. 7.
Leges duodecim tabularum quomodo conditae
sint, *Diss.* 77. in *Cic.* n. 6.
Leges sacras esse non posse existimavit *Romu-*
lus, nisi ipse earum lator venerabilis esset, *Diss.*
20. in *Liv.* n. 1. & seqq. *Diss.* 21. in *Liv.* n. 2.
Leges antequam sancirentur, trinundino in pu-
blico proponebantur, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 27.
Leges *Magnesium*, & *Siculis* dedit *Plato*, *Diss.* 9. in
Cic. n. 12.
Leges ut condere *Ephesijs* *Heraclitus* a Rege
Perfarum acceperit est, *Diss.* 9. in *Cic.*
n. 11.
Leges *Thurijs* condidit *Protagoras*, *Diss.* 9. in
Cic. n. 11.
Leges *Bafricanis* condidit *Zoroaster*, *Diss.* 14. in
Cic. n. 1.
Leges acceperunt homines ab eloquentibus, *Diss.*
30. in *Cic.* n. 1. *Diss.* 32. in *Cic.* n. 1. 7. *Diss.*
32. in *Cic.* n. 2. & seqq.
Leges perniciosas interunt *Gracchi*, *Apuleius*, &
Livius Drusus, *Diss.* 35. in *Cic.* n. 2.
Leges *Romanorum* omnes eloquentiae beneficio
constitutae sunt, *Diss.* 36. in *Cic.* n. 16.
Leges aliae tranquillae *Reip.* temporibus, aliae
turbidis observandae, *Diss.* 76. in *Cic.* n. 7.
Leges turbidis *Reip.* publicis temporibus interdum
non observandae, *Diss.* 76. in *Cic.* n. 7.
Leges duodecim tabularum omnibus *Gracii* te-
gibus praefert *Cicero*, *Diss.* 8. in *Liv.* n. 5.
Leges non mutabant *Barbari*, & *Lacedaemonij*,
quia oratores in pretio non habebant, contra
Athenienses mutabant, quia eos admiraban-
tur, *Diss.* 79. in *Cic.* n. 8. *Diss.* 82. in *Cic.* n. 6.
8. *Vide. Legibus.*
Leges puniunt delinquentes, vel ut alios deter-
reant a delictis, vel ut corrigant delinquentes,
Diss. 10. in *Eurip.* n. 8.
Leges silent inter arma, *Diss.* 53. in *Anthol.* n. 3.
Legi dicuntur *Virgines Vestales*, dum capiuntur
Diss. 38. in *Liv.* n. 3.
Legibus ne videretur non obtemperare *Socrates*
mori maluit, *Diss.* 79. in *Anthol.* n. 4. *Diss.* 9.
in *Eurip.* n. 4. *Diss.* 20. in *Eurip.* n. 10. *Diss.* 54.
in *Cic.* n. 8.
Legibus multa privilegia concedebantur *maris*,
Diss. 25. in *Anthol.* n. 1. & seqq.

- Lentulus interfecit a Mario, Dis. 5. in Liv. n. 2.
 Leo vocatur Chæon ab oculis cæcis, Dis. 82. in Anthol. n. 6.
 Leo imperator Basilij filius nono sæculo floruit, & Philosophus est appellatus, Dis. 10. in Anthol. u. 7.
 Leo servavit Andromam, qui ei spinam extraxit e pede, Dis. 22. in Anthol. n. 3. Dis. 39. in Cic. n. 6.
 Leo Nemeus quom ab Hercule strangularetur, illi digitum amputavit, qui sepultus est addito desuper Leone, Dis. 32. in Anthol. n. 10.
 Leo est symbolum Solis, & Aegyptij eius effigie Bacchum denotabant, Dis. 47. in Anthol. n. 7.
 Leo Lacedæmonius Olympia vicit iunctis ad currum equis Hænesis, Dis. 15. in Liv. n. 2.
 Leo discit trophæum, quod Caranus Macedonix Rex constituerat, Dis. 24. in Liv. n. 5.
 Leo remuneratus est Elpin, qui illi os ex ore extraxerat, Dis. 39. in Cic. n. 9. *Vide Leonem.*
 Leocbares unus ex sculptoribus, qui cælavit Mausoleum, Dis. 31. in Anthol. n. 12.
 Leocrates vidit in sacris certaminibus cupulum dabat, Simonide verò egrotto conclave corruis, & Simonides memorii locorum esdavera cognovit, Dis. 87. in Cic. n. 5.
 Leonatus in exercitu Nili pulverem secum citè umferebat, Dis. 16. in Thucyd. n. 5.
 Leonem Nemeum c Luna cecidisse slexerunt, Dis. 6. in Anthol. n. 2. Dis. 16. in Eurip. n. 4.
 Leonem ex suro solido Cræsus donavit Apollonio i Delpico, Dis. 31. in Anthol. n. 8.
 Leones mappâ albâ irritabamur, Dis. 10. in Anthol. n. 8.
 Leones mæne fasces quom Hanno habebat, eiectus est ex urbe, Dis. 1. in Anthol. n. 1.
 Leones centum mactabant imperatores Romani quom Hecatonben faciebant, Dis. 22. in Anthol. n. 8.
 Leones in Europâ anguntur, Dis. 26. in Anthol. n. 5.
 Leones imponebantur sepulcris, qui mos ab Hercule fluxit, Dis. 32. in Anthol. n. 10.
 Leones, & cervi, & poma omnigena, & vitis aurea erat in monte sacro, quem tulit in triumpho Pompeius, Dis. 16. in Liv. n. 4.
 Leones innoxia currum Marcus Antonius, & Helio gabatus, Dis. 18. in Liv. n. 4.
 Leones Cybelen vehebant, Dis. 16. in Virg. n. 6.
 Leones quare ungulibus contradiis ingrediantur, Dis. 5. in Cic. n. 3.
 Leones distanti cibo abstinenti sibi medentur, Dis. 6. in Thucyd. n. 3. Dis. 39. in Cic. n. 2.
 Leonibus fortes tauri carnivoru Troglodytarum, Dis. 37. in Cic. n. 4.
 Leonis formam sumpsit Bacchum, quom Tyrrhenos ulcisceretur, fabulatur Homerus, Dis. 44. in Anthol. n. 9. *Vide Leo.*
 Leontini fuerunt iidem, ac Lætrigones, Dis. 44. in Thucyd. n. 9.
 Leontini, & Syracusæ facturi primæ urbes, quas in Sicilia condiderunt Græci, & quo tempore conditæ sunt, Dis. 36. in Thucyd. n. 10.
 Leophron convivium populo universo exhibui, quom in Olympijs curia vicisset, Dis. 2. in Anthol. n. 8.
 Leotychidas Spartanus interrogavit hospitem, an Corinthi signa quadrata nascerentur, Dis. 54. in Anthol. n. 5.
 Lepidi domus, quæ pulcherrima erat, annis vêtè triginta quinque nec centesimum quidem locum obtinebat, Dis. 2. in Liv. n. 10.
 Lepidos Augustus invidiatus est, Dis. 42. in Thucyd. n. 4.
 Lepidus licet viginti legionibus subnixus ab Octavio facillè superatus est, Dis. 5. in Liv. n. 7.
 Lepidus cum Casulo confligit, Dis. 5. in Liv. n. 5.
 Lepidus unus ex tribus, qui Imperium invaserunt, Dis. 5. in Liv. n. 6.
 Lepor continebatur cestu Veneris, Dis. 19. in Anthol. n. 3.
 Leporem solis Articis concessum Asranus consequutus est, Dis. 68. in Cic. n. 2.
 Lepores Catulos suos non omnes in eodem loco ponunt, ne omnes capiantur, Dis. 38. in Cic. num. 6.
Cum Leptæ Hercules contendit, uter taurum prius comederet, & plus biberet, Dis. 9. in Anthol. n. 3.
 Lepti in urbe post nuptias sponsa perebat a Socru ollum, quam Socrus ei denegabat asperiâ, ut afflucetetur forcum terre, Dis. 30. in Thucyd. n. 3.
 Lesbij vinum, & reliquum victum Alcibiadi, peregrinanti suppeditabant, Dis. 37. in Thucyd. num. 5.
 Lesbos Penomimos, Chirosephos appellavit, Dis. 16. in Anthol. n. 6.
 Lesbum Phrygiæ, & Hellespontum continebat, imperium Priami, Dis. 12. in Eurip. n. 10.
 Lesches poëta floruit post Hesiodum, Dis. 9. in Cic. n. 5.
 Lætrigones. *Vide Lætrigones.*
 Lethe ubi sit, & quom fluvij batus nominis, Dis. 83. in Anthol. n. 18. a quibus, & qua de causâ hic fluvius excogitatus sit, Dis. 83. in Anthol. n. 15. hic fluvius nihil aliud est, quàm materia, Dis. 83. in Anthol. n. 16.
 Lethe fluvius quid sit, Dis. 48. in Anthol. n. 2.
 Leucasia insula a Leucasi Aeneæ confectâ diâ est, Dis. 15. in Liv. n. 8.
 Leuce insula in Danubij ostijs venerabatur Achilles tanquam Deum, Dis. 24. in Virg. num. 2.
 Leucippi de Solis Eclipsi opinio, Dis. 12. in Thucyd. n. 3.
 Leucosiam siccom Promontorio abstulit Mare, Dis. 33. in Thucyd. n. 10. Dis. 48. in Thucyd. n. 30.
 Leneotheca seu Matura appellata est Ino, Dis. 2. in Anthol. n. 3.
 Leucothou adinavit Sol, Dis. 57. in Anthol. num. 1.
 Leudric clade assitis Lacedæmonij Athenienses degeneraverunt, Dis. 56. in Thucyd. n. 7.
 Leudric pugna Spartanos antea invictos Epaminondas superavit, Dis. 28. in Anthol. n. 7.
 Leudric clade mille septingenti Spartani cæsi Lacedæmonij imperium Græciæ amiserunt, Dis.

- Difs. 11. in Eurip. n. 10. Difs. 20. in Eurip. nom. 21.
- Leudrice victorie omen fuit, quod Thebaniam te praelium constituerunt trophaum, Difs. 24. in Liv. n. 6.
- Levem esse terram mortuis precabatur Antiqui Difs. 43. in Anthol. n. 13.
- Leves esse rerum dicuntur homines probi, graves autem scelerati, Difs. 43. 10 Anthol. n. 12.
- Levis manus tonforis cuiusdam apud Martialem, Difs. 43. in Anthol. n. 13.
- Levitas Græcorum, Difs. 5. in Anthol. n. 1. Difs. 8. in Thueyd. n. 7.
- Lex Lucanorum penam imponebat ei, qui nocte hospitem tecum non recepisset, Difs. 10. in Anthol. n. 17.
- Lex, quæ permittebat marito uxorem dimittere, si eo prohibente spe dæculis interfuisset, Difs. 10. in Anthol. n. 12.
- Lex Iulia, & Papia continebant privilegia, & penas non ducenlium uxorem, & de maritandis ordinibus dicebatur, Difs. 25. in Anthol. n. 2.
- Lex Cretensium, quæ verbam radere prohibebat, Difs. 42. in Anthol. n. 7.
- Lex Lacedæmoniorum, quæ stans turpe esse viros conspici, quum ad uxores concubitu commoverent, Difs. 52. in Anthol. n. 9.
- Lex Solonis centum annuas drachmas constituit vincentibus Isthmis, quingentas verò vincentibus Olympis, Difs. 15. in Thueyd. n. 4. prohibet servis usum palestrarum, & amorem adolescentium, Difs. 16. in Thueyd. n. 4.
- Lex Aelia Sentia minori viginti annis Pædagogum manumittere permettebat, Difs. 21. in Thueyd. nom. 6.
- Lex Theodosij, quæ prohibet in convivijs illecebras volu pratum, Difs. 21. in Thueyd. n. 10.
- Lex *Quæritum ff. de Fund. Instr.* explicatur, Difs. 21. in Thueyd. n. 13.
- Lex si propius 1. ff. de Mort. infer. explicatur, Difs. 24. in Thueyd. n. 5.
- Lex Fannia, & Orchio lata a Caio Orchio Tribuno Plebis, & lex Didia, & Licia, quibus convivarum numerus, & sumptus in convivijs definebantur, Difs. 3. in Liv. n. 4. 5.
- Lex suprema debet esse populi salus, Difs. 76. in Cic. n. 7. *Vide. Leges.*
- Libi apponebantur mortuis in cenâ novendiali, Difs. 31. in Anthol. n. 5.
- Libi sacrabantur Dijs, quum primùm barba deponebatur, Difs. 42. in Anthol. n. 14.
- Libi sacrificabant Romani, Difs. 41. in Virg. nam. 7.
- Libabant Antiqui bono Dæmoni, antequam epolarentur, Difs. 44. in Anthol. n. 12.
- Libabantur Cal. Ian. palmæ fructus, caries, & mella, ut omen essent anni, qui nihil amari haberet, Difs. 30. in Liv. n. 62.
- Libabatur vinum in arâ, Difs. 41. in Virg. n. 9.
- Libani montis e cedro laquearia efficiebantur, Difs. 2. in Liv. n. 13.
- Libare vinum Dijs Veteras solebant, quoriefcumque bibebant, Difs. 35. in Anthol. n. 4.
- Libellis legendis, & rescribendis Cæsar in specula culis vacabat, quo nomine reprehendebatur, Difs. 21. in Cic. n. 1.
- Libellos lovi offerebant quidam, Difs. 31. in Virg. n. 4.
- Libellam Aristoteles inscripsit Peplum, Difs. 25. in Eurip. n. 8.
- Liber magnus magnam malum est: dictum Callimachi est, Difs. 8. in Anthol. n. 7.
- Liber existimandus est qui otio fruatur, Difs. 1. 10 Cic. n. 4.
- Liber populos nullas nullam legem tulit, quæ non perfunderetur ab aliquo bovine diftro, Difs. 31. in Cic. n. 7. *Vide. Liberi.*
- Liber Cæcconiade omiveritæ est versio Timæi Platonis, Difs. 71. in Cic. n. 3.
- Liber nullus adeo malus est, ut nihil utile ex eo percipiatur, Difs. 86. in Cic. n. 6. *Vide. Liberi.*
- Libas in civitate privati modum laxo excedere suspicioni obnoxium, quod etiam in Regibus exteris obinet, Difs. 37. in Thueyd. n. 5.
- Libera civitas honores si confarret, magnificiendi, Difs. 20. in Eurip. n. 10.
- Libera cur appelletur Proserpina, Difs. 56. in Anthol. n. 10.
- Libera toga dabatur pueris tertio die post Id. Mart. & quæ pura vocabatur, Difs. 30. in Liv. n. 38. 39.
- Libera oratio quæ a Quindiliano vocetur, Difs. 3. in Cic. n. 5.
- Liberales artes inter se connexæ, atque canonicæ sunt, Difs. 58. in Cic. n. 2.
- Liberales artes universas insulerunt Sceptici, Difs. 80. in Cic. n. 1. *Vide. Artium liberalium. Vide. Disciplina.*
- Liberales artes non admodum ampledebantur Lacedæmonij, Difs. 27. in Thueyd. n. 3.
- Liberales disciplinæ dicuntur, quæ libero homine dignæ, & a servis inaudiebantur, Difs. 28. in Thueyd. n. 7.
- Liberalia festi Liberi Patris, Difs. 30. in Liv. n. 38.
- Liberalitas Cyri opportuna, Difs. 31. in Thueyd. n. 5.
- Liberalitas Regum Persarum, Difs. 31. in Thueyd. n. 7. 8.
- Liberalitas convenit Regibus, Difs. 31. in Thueyd. n. 2. 9.
- Liberalitas Nærois in Senecâ, Difs. 9. in Cic. n. 13.
- Liberalitate amicorum centies festestulū possedit Virgilius, Difs. 10. in Cic. n. 3.
- Liberalitate Augusti Cnæus Lentulus quater milies possedit, Difs. 11. in Cic. n. 6.
- Liberalitas Madicæ gentis litteræ latine restituta sunt, Difs. 50. in Cic. n. 2.
- Liberrum esse linguam oportere siebat Tiberius in Cavitate liberâ, Difs. 22. in Thueyd. n. 5.
- Liberi, & Veneris filius Hygieus, Difs. 29. in Thueyd. n. 3.
- Liberi, & Ariadæ in nuptijs vocem amittit Hygieus, Difs. 29. in Thueyd. n. 3.
- Liberi Aristodemi cum Tomeno, & Cresphonre Peloponnesum paritici sunt, Difs. 49. in Anthol. n. 1.
- Liberi Populi eloquacior solū inservire volunt, Difs. 25. in Cic. n. 4.
- Liberior toga dicitur, quia ea sumptu juvenes summam libertatem habebant, Difs. 54. in Anthol. n. 7.

- Libertis** ne daret operam *Latus* oraculo monitus non paruit, & a filio interfectus est, *Disf.* 32. in *Virg.* n. 1.
- Libertis** Pompeij deivdis *Cæsar* triumphavit, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 22. & supplicatio habita est, *Disf.* 25. in *Liv.* n. 7.
- Libertis** in civitatibus quare maior copia excellenrium virorum existat, *Disf.* 25. in *Liv.* n. 9.
- Libero**, & **Libera**, *Cereris* eundem nomen coni-secrarunt *Veteres*, *Disf.* 44. in *Anthol.* n. 1.
- Liberiorum** trium, vel quatuor ins quid esset, *Disf.* 25. in *Anthol.* n. 2. *Disf.* 52. in *Anthol.* n. 8.
- Liberos** plures habentium privilegia, *Disf.* 25. in *Anthol.* n. 2.
- Liberos** Germanici *Augustus* tenens populum ad *liberos* procreandos hortatus est, *Disf.* 25. in *Anthol.* n. 1.
- Liberos** homines turpe erat *Romæ* docere, quæ dicere præclarum erat, *Disf.* 2. in *Thucyd.* num. 7.
- Liberos** vestis distingui a se vis decretum fuit, *Disf.* 10. in *Thucyd.* n. 9.
- Liberos** plures tribusvis pater non haberet, *Vestalibus* in vita legi non poterat, *Disf.* 31. in *Liv.* num. 4. *Vide. Filij.*
- Libertam** uxorem docere poterant *Nobiles* excepri *Senatores*, *Disf.* 25. in *Anthol.* n. 2.
- Libertas** vera est recta conscientia iuxta *Perisodrum*, *Disf.* 19. in *Thucyd.* n. 11.
- Libertas** in summos *Viros* interdum periculis est in civitatibus, *Disf.* 46. in *Thucyd.* n. 2.
- Libertas** est servire Deo, *Disf.* 8. in *Virg.* n. 8.
- Libertas** excitat ad studia, *Disf.* 69. in *Cic.* n. 6.
- Libertate** donantur duo millia servorum forsissimorum *Lacedæmonij*, sed eos perdiderunt, *Disf.* 20. in *Thucyd.* n. 4.
- Libertate** donari fere domini funus prosequébantur, *Disf.* 23. in *Thucyd.* n. 9.
- Libertate** donatus est a *Pythagora* *Zamolxis*, quia *Getis* tanquam *Deus* colebatur, *Disf.* 24. in *Virg.* n. 2.
- Libertate** donavit *Senatus* ancillas, quatum ope *Gallos* interuentione deleverant, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 48.
- Libertate** maximâ utebantur *Servis* aturnalibus, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 51.
- Libertate** amissâ eloquentiæ pariter laudem amisit *Græcia*, *Disf.* 9. in *Cic.* n. 4. *Disf.* 60. in *Cic.* num. 6. & *Roma*, *Disf.* 51. in *Cic.* n. 5. *Disf.* 69. in *Cic.* n. 7.
- Libertate** donavit *servum* *Sulpicii* *Sylla*, qui sibi dominum prodiderat, & postea præcipitem e saxo dedit, *Disf.* 50. in *Thucyd.* n. 5.
- Libertatem** Patriæ restituit *Soloo* dissoluti *Pististrati* *Tyrannoide*, & tamen in exilio defunctus est, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 26.
- Libertatem** quare omnium amiserint *Arabes*, & *Scythæ*, *Disf.* 2. in *Liv.* n. 10.
- Libertatem** dare *Pedagogo* *Lex* *Ælia* *Sentia* minori viginti annis permittebat, *Disf.* 21. in *Thucyd.* n. 6.
- Libertatem** qui recuperabant, radebant caput, & pileum accipiebant; ideo pileum pro libertate accipitur a *Macrobio*, *Disf.* 29. in *Liv.* num. 4.
- Libertatem** cum fatis quomodo conueniret, *Chrysippus*, & *Stoici*, *Disf.* 11. in *Liv.* n. 4.
- Libertatem** *Romæ* eloquentiæ vi *Ritus* peperit, *Disf.* 36. in *Cic.* n. 24. 25.
- Libertatem** restituerunt *Athenis* *Harmodius*, & *Aristoxenon* interfecto *Hipparcho* fratre tyranni *Hippiæ*, non ipso tyranno, *Disf.* 70. in *Cic.* n. 1.
- Libertatem** *Græciæ* opprimentibus *Macedonibus* oratores fere omnes extiterunt, *Disf.* 77. in *Cic.* n. 1.
- Libertati** gravis est civium potentia ex magnitudine rerum gestarum, *Disf.* 4. in *Liv.* n. 5.
- Libertatis** poenam ferro *Lacedæmonius* dixit *Arbeniensem* otij damnatum, *Disf.* 27. in *Thucyd.* n. 3.
- Libertatis** *Græciæ* fundamentum quare dicatur a *Pindaro* *Artemisium*, *Disf.* 30. in *Anthol.* num. 4.
- Libertatis** aliqua species est, velle quidquam imperatur, *Disf.* 51. in *Thucyd.* n. 4.
- Libertatis** everfor *Cæsar*, *Disf.* 4. in *Liv.* n. 4.
- Libertatis** studium *Ciceronem* e medio tolli *Cæsar* non moleste ferebat, *Disf.* 2. in *Cic.* n. 12.
- Liberti** *Callisti* in cenatione triginta columnæ ex oniche erant, *Disf.* 2. in *Liv.* n. 12.
- Liberti** epigramma in *Ciceronem*, *Disf.* 49. in *Cic.* n. 4.
- Libertino** genere procreatus sanctum est *Augusto* imperante *Vestales* capi posse, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 54.
- Libertinorum** multitudo periculosa, *Disf.* 20. in *Thucyd.* n. 9.
- Libertis** *Necrois* utebatur *Nili* pelvire, *Disf.* 16. in *Thucyd.* n. 5.
- Libertus** *Ciceronis* *Laurea* *Tullius*, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 3. tres libros de eius *faciis* conscripserat, *Disf.* 27. in *Cic.* n. 1.
- Libertus** *Scellus* eques a *Galbâ* factus est, *Disf.* 89. in *Cic.* n. 8.
- Librum** quidam *Indiæ* populi auctorem suum ferebant, *Disf.* 12. in *Liv.* n. 2.
- Librum** vocant *Romani* *Bacchum*, *Disf.* 45. in *Anthol.* n. 8.
- Librum** esse solum sapientem *Stoici* dixerunt; ceteros vero servos, *Disf.* 1. in *Eurip.* n. 12.
- Libethra** urbs in monte *Olympo* *Macedoniæ*, *Disf.* 73. in *Anthol.* n. 2.
- Libidinem** exstringit *Agnus* herba, ideo mulieres in *Sacris* *Cereris* cum subfisterent, *Disf.* 39. in *Anthol.* n. 6.
- Libidinem** adeo avversabantur, quæ fuerant *Vestales*, ut tristitia contabescerent ob concubitum hocestum, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 5.
- Libidini** deditus erat *Hyperides*, *Disf.* 77. in *Cic.* n. 3.
- Libidinosam** quare *Spartam* appeller *Martialis*, *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 7.
- Libidinem** *Deus* *Burnus*, *Disf.* 18. in *Thuc.* n. 10.
- Libido** quocumque irumpit, *Disf.* 57. in *Thucyd.* n. 6. *Disf.* 19. in *Thucyd.* n. 5.
- Libido** in convivijs irritebatur salustiarum obscenis motibus, *Disf.* 21. in *Thucyd.* n. 9.
- Libido** nonnullorum *Romanorum* mores corrumpit, *Disf.* 3. in *Liv.* o. 3. *Disf.* 4. in *Liv.* n. 3.

- Libido iustis Oſcorum, Diſc. 36. in Thoc. u. 4.
 Libitinae, & Veneris idem numeo eſſe aliqui
 dixerunt, & quid ſignificare voluerint, Diſc.
 8. in Eurip. n. 5.
 Libitinens porta appellata, quod per eam effer-
 rentur cadavera, Diſc. 24. in Thocyd. u. 3.
 Libro conſultavit, an futurum eſſet, or poſſet
 viam Appizim auro conſectare, Diſc. 41. in
 Thocyd. n. 8.
 Libro annales ſcripſit, Diſc. 21. in Liv. n. 2.
 Libras quot contineret Medimnus, modius, am-
 phora, ſextarius, Chœnix, Diſc. 47. in Thu-
 cyd. n. 6.
 Libras Olei dens populo diſtribuit viritem Cæ-
 ſar, Diſc. 25. in Anthol. n. 3.
 Libri Etruſcorum novem Diſi fulmina tribue-
 bant, Diſc. 40. in Virg. n. 5.
 Libri Rhetoricorum ad Hetenium an ſint Cice-
 ronis, Diſc. 3. in Cic. n. 1. & ſeqq. Diſc. 46. in
 Cic. n. 5.
 Libri Chryſippi de oratoria ſaculante ſeipſum ſcri-
 pti ſunt, Diſc. 59. in Cic. n. 3. ſeptingenti ab eo
 ſcripti ſunt, & ex his recentius undecim Dia-
 lectici, Diſc. 59. in Cic. n. 6.
 Libris arborum inducebantur Germani, Diſc. 85.
 in Anthol. n. 2.
 in Libris de philoſophiâ Cicero frequentius uti-
 tur conſuſu vocalium, quæ in Oratoribus
 Diſc. 6. in Eorip. n. 14.
 Libris octodecim Scævola ius civile compren-
 dit, Diſc. 17. in Cic. n. 1.
 Libris multis continebatur aſorum diſciplina,
 Diſc. 36. in Cic. n. 11.
 Libra paucis opus eſt ad bonam mentem, multa
 verbis eloquentiam, & rerum ſcientiam cõ-
 parandam, Diſc. 86. in Cic. n. 5.
 Librorum Homeri coſtodie dari iuſſit Alexander
 unguentum Darij, Diſc. 14. in Anthol. n. 2.
 Librorum tituli ſepe non reſpondent rebus, Diſc.
 1. in Anthol. n. 1.
 Librorum copia reſeratiſſima bibliotheca Euri-
 pidis, & aliorum, Diſc. 4. in Eurip. n. 7.
 Librorum leſione multi edocſi, non experientiâ
 res maximas geſſerunt, Diſc. 73. in Cic. n. 2.
 & ſeqq. Diſc. 74. in Cic. n. 3. 4.
 Librorum hellus dicebatur Cato, Diſc. 26. in
 Cic. n. 4.
 Libros nullus vulgabant antiquius philoſophi, &
 ſi quos vulgabant, obſcure erant, Diſc. 11. in
 Thocyd. n. 7.
 Libros, quos ipſe conſinxerat, Annii ſub nomi-
 ne vetuſtiſſimorum au dorum vulgavit, Diſc. 6.
 in Liv. n. 8.
 Libros Crenutij Cordi, quod Brutum, & Ca-
 ſſium laudaret, condemnandos ſenatus cen-
 ſuit, Diſc. 6. in Liv. n. 1.
 Libros de Inventionem non ambigunt eſſe Cice-
 ronis, Diſc. 3. in Cic. n. 1. Diſc. 4. in Cic. n. 5.
 Libros ſupra nongentos edidit Ariſtarchus, Di-
 dymus ter mille, Diſc. 6. in Cic. n. 8.
 Librus eras de ſacriſ Ciceronis conſcripſit Lau-
 rea Tullius eius liberus, Diſc. 27. in Cic. n. 5.
 Libros quatuordecim de iure pontificio compo-
 ſuit Numa, qui anno quingentiſimoſeptuage-
 ſimoterno ab Urbe conditâ reperti ſunt, Diſc.
 36. in Cic. n. 13.
 Libros de doctriâ morum ſcripſit Democritus,
 quos Babylonicos appellavit, Diſc. 45. in
 Cic. n. 2.
 Libros de piſtura ſcripſerunt Apelles, & Eu-
 phranor, Diſc. 46. in Cic. n. 5. Diſc. 81. in
 Cic. n. 2.
 Libros de rhetoriâ ſcripſerunt Anripho, Iſſus,
 Lyſippos, & Iſocates, Diſc. 46. in Cic. n. 4.
 Libros ſeptemdecim de rhetoriâ ſcripſit Theo-
 phraſtus, & duos de arte poſitica, Diſc. 66. in
 Cic. n. 6.
 Libros quadringentos conſcripſit Clitomachus,
 Diſc. 64. in Cic. n. 3.
 Libros de Officijs inchoavit Panætius, Diſc. 65.
 in Cic. n. 4.
 Libros Commentarios in phænomena Arati edi-
 dit Hipparchos, Diſc. 70. in Cic. n. 3.
 Libros multos edidit Aratus, Diſc. 72. in Cic.
 num. 3. 4.
 Libros quos conſcripſit Niczader Colophonius,
 Diſc. 75. in Cic. n. 2. 3.
 Librum de viſtu athleſarum conſcripſit Pythago-
 ras Pythagoræ philoſophi auditor, ſeo veritas
 Dromeus, Diſc. 12. in Anthol. n. 5.
 Librum de ſalutatione Italici ſcripſit Pylades,
 Diſc. 16. in Anthol. n. 8.
 Librum conſcripſit Roſcius, quo oratorem hi-
 ſtrioni comparabat, Diſc. 17. in Anthol. n. 6.
 Diſc. 90. in Cic. n. 5.
 Librum de rerum naturâ conſcripſit Heraclitus,
 qui ſocrateſ eſt appellatus, Diſc. 21. in Thu-
 cyd. n. 7.
 Librum de Eclipſibus edidit Anaxagoras, Diſc. 10.
 in Thocyd. n. 10. Diſc. 11. in Thocyd. n. 4. 9.
 Librum de rerum naturâ primus ſcripſit Ale-
 mxon Crotonienſis, Diſc. 11. in Thocyd. n. 7.
 vel ut alij tradunt Anaxagoras, Diſc. 11. in
 Thocyd. n. 7. vel Anaximander, Diſc. 11. in
 Thocyd. n. 7.
 Librum Eudemus edidit, quo oſtendebatur,
 quid quique Græcorum in geometria inve-
 niſſet, Diſc. 11. in Cic. n. 4.
 Librum de inſtitutione, & de adminiſtrandâ
 Republicâ ſcriptum reliquit Pythagoras, Diſc.
 45. in Cic. n. 1. Vide. Liber.
 Liburnæ naves, quæ a Caligulâ fabricantur, Diſc. 14.
 in Eorip. n. 4.
 Liburnarum eſum Romani a Liburnis acceperunt,
 Diſc. 2. in Liv. n. 2.
 Libys an generet orſos, Diſc. 23. in Anthol. n. 20.
 Libys mons altiffimus Atlas, Diſc. 11. in An-
 thol. n. 3. 4.
 Libyam ab Europâ dividens Mare nullum olim
 fuiſſe tradit Plato, Diſc. 34. in Thocyd. n. 2.
 Libyam ſe ſubiaduros ſperabant Athenienſes,
 quom bellum Siculum ſuſceperunt, Diſc. 44. in
 Thocyd. n. 1.
 Libyam nonquam atigit Aeneas, Diſc. 15. in Liv.
 u. 9.
 Libycæ tubera optima, Diſc. 9. in Liv. n. 8.
 Libycæ tibie nomen omnibus alijs tibis dede-
 runt, Diſc. 60. in Anthol. n. 8.
 Libyſtinum Apollinem Sicili coluerant, quod
 peſtem immiſſerit Pœnia ipſos inuſurus, Diſc.
 10. in Anthol. n. 14. Diſc. 38. in Thocyd.
 num. 6.
 Li.

- Licentia** vocatur *figura* quondam a Cornificio 1. Dis. 3. in Cic. n. 1.
- Licentia** quam Aeschines uteretur in Pompeium, etolare coactus est, Dis. 64. in Cic. n. 4.
- Licentia** militum, qui probratam in triumphantem iacebant, Dis. 29. in Liv. n. 1. 2.
- Licentiam** aliquam feminis dare nonnullas leges Lycurgi videbatur, Dis. 52. in Anthol. n. 4.
- Licet** tradit lucernas, quae sepulchris collocantur, nonquam extinguunt, Dis. 38. in Anthol. n. 10.
- Licina** lex in convivijs plos triginta assibus impendere prohibebat Caleodis, Nonis in dies singulos, Dis. 3. in Liv. n. 5.
- Licio** an dicti sint Lictores, Dis. 22. in Liv. n. 3.
- Licantes** Bacchus praestitit Lucrii globo, Dis. 47. in Anthol. n. 2.
- Lictores** Romanis ab Euriscis acceperant, Dis. 22. in Liv. n. 2. Dis. 22. in Liv. n. 1. 16.
- Lictores** quod Romulus suspexit, non est reprehendendus, Dis. 20. in Liv. n. 1. & seqq.
- Lictor** 21. in Liv. n. 10.
- Lictores** quibus, & quot dabatur, Dis. 22. in Liv. n. 3. 4. Dis. 31. in Liv. n. 10.
- Lictores** unde appellati, Dis. 22. in Liv. n. 9.
- Lictores** quare assumpserunt Imperatores Romani, Dis. 22. in Liv. n. 24.
- Lictores** quot haberent triumphantes, Dis. 28. in Liv. n. 14.
- Licymnia** apud Athenas quare dixerit somnum sopivisse Eodemionem, nec ei oculis clausisse, Dis. 21. in Eurip. n. 10.
- Ligandi** vulnera auctor fuit Aesculapius, Dis. 38. in Thucyd. n. 5.
- Ligario** Caesar invitus pepercit a Cicerone coactus, Dis. 47. in Cic. n. 5.
- Ligna** an quadrata nascerentur Corinthi, interrogavit hospitem Leotychidas, Dis. 54. in Anthol. n. 5.
- Ligna**, ex quibus ignis eliciebatur, Ignisris vocat Plinius; ignicubula Solinus, Dis. 49. in Thucyd. n. 3.
- Ligna** scindere se scire glorior Vlysses apud Homerum, Dis. 21. in Liv. n. 1.
- Ligna** simulacra urbium, quod prelara fuerint in triumphis Fabij, Quintique iterum sunt, Dis. 27. in Liv. n. 2.
- Ligna** Turres erant in Circo Phalz, Dis. 20. in Cic. n. 9.
- Ligneum** murum, quem Pythia precipit, Themistocles interpretatus est classem, Dis. 30. in Anthol. n. 4. Dis. 36. in Cic. n. 4.
- Ligna** pretiosi conficiebantur Isquearis, Dis. 2. in Liv. n. 13.
- Lignis** quare fierent trophaea, Dis. 24. in Liv. n. 4.
- Lignorum** attritu soti quicquid ignem accendebant, Dis. 49. in Thucyd. n. 3.
- Lignorum** stritu, quorum alterum in alterum cerebra modo immittebatur, ignem Vestales accendebant, Dis. 38. in Liv. n. 9.
- Lignum** informe colebatur in Delo pro simulacro Laone, quod caesus fuit, quod Parmeniscus rideret, Dis. 46. in Thucyd. n. 3.
- in Icaro Diana consecratum erat, Dis. 46. in Thucyd. n. 4.
- Lignum** transversum quod Carceres clauderent, Repagulum dicebatur, Dis. 20. in Anthol. n. 6.
- Lignum** dolosum merito appellatur navis, Dis. 76. in Anthol. n. 9.
- Lignum** quodlibet Mercurio effundendo idoneum est, non solum quodlibet ingenium poeti, Dis. 8. in Cic. n. 5.
- Ligula** genus, quam *passer* Graci vocant, Dis. 67. in Anthol. n. 4.
- Ligures**, ut castra Romani inuaderent, Paulus Aemilius metu simulato adduxit, & sic oppressit, Dis. 6. in Thucyd. n. 13.
- Ligures** fortissimi, an fuerint Siculi, qui Siciliam tenuerunt, Dis. 36. in Thucyd. n. 2.
- Ligures** inter Etruscos recenset Virgilius, Dis. 4. in Virg. n. 4.
- Ligurij**, seu Ligurisci Thraciae populi, apud quos erat oraculum Bacchi, Dis. 47. in Anthol. n. 7.
- Lijia** se fieri optavit poeta, ut gereretur a puella, Dis. 40. in Anthol. n. 5.
- Lilybaeo** Siciliae promontorio quidam videbat classem Carthaginiensium exeuntem e Portu, Dis. 22. in Eurip. n. 6.
- Lilybaeum** Promontorium Siciliae spectat Africam, & unde appellatum sit, Dis. 35. in Thucyd. n. 4. Dis. 55. in Thucyd. n. 5.
- Limen** contingere videbatur sponsa, quam ad Virum pergebat, & quare, Dis. 10. in Thucyd. n. 9.
- Limine** domus novae Nuptae vas aequo plenum, & ignis collocabatur, Dis. 28. in Thucyd. n. 1. 8. Dis. 29. in Thucyd. n. 1. & quare Dis. 28. in Thucyd. n. 8. 10.
- Limirayi** connohia promiscua permittebant, Dis. 30. in Thucyd. n. 3.
- Limo** natos esse homines qui philosophi tradiderint, Dis. 4. in Thucyd. n. 21.
- Limus** conficiunt hirundines, ut nidos linant, Dis. 38. in Cic. n. 8. *Vide. Caenum. Latum.*
- Lindio** Herculi sacrificabatur convicijs, Dis. 31. in Virg. n. 4.
- Liodo** profecti Rhodij Solos urbem edificarent, Dis. 72. in Cic. n. 5.
- Lindus** unus ex filijs Cercaphi, qui tres urbes sibi cognominis in Rhodo condiderunt, Dis. 26. in Anthol. n. 3.
- Lines**, vel *passer* dicebatur funiculus, qui sub repagulo poehebatur in carceribus, & inde natum est proverbium *and yphymidei* a *lines*, Dis. 10. in Anthol. n. 6.
- Lines** vestis an esset argumentum luxus, Dis. 4. in Thucyd. n. 4.
- Lines extrema** amare; proverbium est, Dis. 29. in Thucyd. n. 4.
- Lines** veste utebantur Sacerdotes Aegyptij, Mulieres, Apollonius Tyaneos, & Indorum sapientes, Dis. 4. in Thucyd. n. 4. Dis. 42. in Virg. n. 4.
- Lines** albi ante ostia carcerum Circi, quae causa duceretur, Dis. 20. in Cic. n. 8.
- Linesm** aliquam ducendo Apelles quotidie sese exercebat, Dis. 58. in Thucyd. n. 4. Dis. 85. in Cic. n. 1.

- Lineæ** uno colore illostravit Cleopantus Corinthius pictor, Disf. 51. in Cic. o. 1.
- Lineis** vestibus purpuram addi non probabat alexander Severus, & dementiae putabat aurum intexere, Disf. 4. in Thucyd. n. 5.
- Lineis** umbram circumducebant Telephus, & Ardicæ pingentes homioem, Disf. 51. in Cic. num. 1.
- Lingua** Hyperboreorum, & Serum discrepat a lingua omnium aliarum gentium, Disf. 77. in Anthol. n. 16.
- Lingua** Aetolorum *λεκκισπιδαν* significat *currentem* apud Ararum, Disf. 10. in Anthol. n. 5.
- Lingua** Aegyptiorum Charon significat *portitorum*, Disf. 81. in Anthol. o. 5.
- Lingua** Romanâ uti licere a Senatu Cumâoi impetrant, Disf. 8. in Thucyd. n. 10.
- Lingua** Romana maiestatis pleos est, Disf. 8. in Thucyd. n. 9.
- Lingua** Romana eondiscitur a Græcis, Disf. 8. in Thucyd. n. 10.
- Lingua** insaturâ statum Berofo ob prædicioes posuerunt Athenienses, Disf. 10. in Eurip. num. 14.
- Lingua** Sabina hâstâ curis dicebatur, ideo Iuno Chrisis est appellata, Disf. 25. in Virg. n. 4.
- Lingua** Phœnicopetri eximij saporis habebatur, Disf. 3. in Liv. n. 8.
- Lingua** diversas gentes viginti duas continebat imperium Mithridatis, Disf. 9. in Liv. n. 13.
- Lingua** Molossorum Anus *τελιδάει* dicuntur, sicuti senes *τελιδαι*; ideo vulgus est in Oraculo Dodoneo columbas responsa dedisse, Disf. 18. in Liv. n. 11.
- Lingua** utraque consecrata sunt a Numâ libri quatuordecim de iure pontificis, Disf. 36. in Cic. n. 12.
- Lingua** Platonis loquutorum Iovem dicebant Veteres, Disf. 41. in Cic. n. 2. Disf. 53. in Cic. num. 3.
- Lingua** Xenophontis loquutus esse Musas quidam dixerunt, Disf. 41. in Cic. n. 4.
- Lingua** latinâ donavit Cicero multa opera Græcorum, Disf. 71. in Cic. n. 3.
- Lingua** præter *Am* significat *circum*, Disf. 53. in Thucyd. n. 1. Disf. 30. in Liv. o. 70. Disf. 88. in Cic. num. 7.
- Lingua** Latine ignarus dici posset quodammodo Livius, Disf. 71. in Cic. n. 4.
- Lingua** Græcæ ignarus Ciceroem quare aliqui putaverunt, Disf. 71. in Cic. n. 2.
- Lingua** suam non intelligentibus Barbarus per saltatorem putavit significare posse, quæ vellet, Disf. 16. in Anthol. n. 5.
- Lingua** liberam esse oportere siebat Tiberius in civitate liberâ, Disf. 12. in Thucyd. n. 5.
- Lingua** fissam, aur oigram habentes hostis sacrificijs idoneæ non erant, Disf. 43. in Virg. num. 1.
- Lingua** avium intellexisse Melampodem quare fabulæ serant, Disf. 38. in Cic. n. 3.
- Lingua**, & cor Ciceronis mirari se dixit Divus Augustinus, Disf. 49. in Cic. o. 8.
- Lingua** deglutivit Hyperides, ne arcana Patriæ proferre egeretur, Disf. 77. in Cic. n. 2.
- Lingua** viginti duarum nationum, quibus imperabat, Mithridates cognovit, Disf. 87. in Cic. n. 8.
- Lingua** duos loqui antiquitus miraculo fuit, Disf. 5. in Thucyd. n. 9.
- Linguis** svere omnes iubebantur, antequam sacrificium inchoaretur; quo silentium imponebatur, vel bona verba dicere iubebantur, Disf. 44. in Virg. n. 2. 3. 4.
- Lino** candidissimo, quod Xylino vocabatur, vestis Sacerdotum Aegyptiorum conficiebatur, Disf. 41. in Virg. n. 4.
- Lino** an dicuntur Lictores, Disf. 22. in Liv. n. 3.
- Linterni**, ubi exulavit Scipio sepoltus est, nos in patriâ; Disf. 29. in Anthol. n. 8.
- Linus**, quo spatio temporis stellas omnes errantes simul in eodem locum restitui putaret, Disf. 53. in Thucyd. n. 11.
- Linus** an Musæ filius fuerit, Disf. 57. in Anthol. n. 11.
- Linus** doctor fuit Hercules, & ab eo interfecit, Disf. 53. in Virg. n. 3.
- Linus** Thebanus, Disf. 9. in Cic. n. 7.
- Linus** dobitur, an poëta fuerit, Disf. 8. in Cic. num. 1.
- Lippos** decipere, dom putat Augustum saltationis italicae auctorem fuisse, Disf. 16. in Anthol. o. 9.
- Liquefactum** aurum Parthi in os Crassi mortui infundebant, Disf. 26. in Eurip. n. 6.
- Lis** inter Deas de pulchritudine orta est in nuptijs Thetidis, & Pelei, Disf. 19. in Anthol. num. 3. Disf. 15. in Eurip. n. 2. *Vide. Libens.*
- Litari** non credebatur vitulo, qui humeris hominis ad aram adductus esset, Disf. 43. in Virg. num. 6.
- Litassent**, extis victimæ cognoscebant, Disf. 45. in Virg. o. 7.
- Litem** ad iudicavitanculæ Philippus, quæ a Philippo dormiente ad vigilatorem appellaverat, Disf. 26. in Cic. n. 2.
- Litem**, quam de principatu Lacedæmonij, & Athenienses inter se habebant, Aristides perussit, ore omni Græcorum indicio permitterent, Disf. 36. in Cic. n. 4.
- Litem** immisisse pomæ aurum, propter quod Deæ inter se de pulchritudine certarunt, quidam ferunt, Disf. 19. in Anthol. n. 3.
- Lites** damnosas esse non docerent, in templo Concordiæ pictus erat Marfyas, Disf. 61. in Anthol. o. 8.
- Lites** diremit Iuppiter reperto iure, Disf. 67. in Anthol. n. 5.
- Lites** non habent Hyperborei, & Seres, Disf. 77. in Anthol. o. 12. 15.
- Lites** ut Rustici componere possent, onndine propositis lege Hortensii haberi cœperunt, Disf. 30. in Liv. n. 21. *Vide. Litis.*
- Litibus** ut pupulus contereretur, auctoritatem oratoribus ademerunt Cæsares, & iuriconsulti addiderunt, Disf. 12. in Cic. n. 5.
- Litigantes** quando manum conferere dicerentur, Disf. 40. in Cic. n. 4.
- Litigantes** utebantur verbis, quæ præbant iuris consulti, Disf. 40. in Cic. n. 4.

- Litigantes pecuniam deponebant ad pontem, quæ sacramentum dicebatur, Disf. 40. in Cic. n. 7. 8.
- Litigantes ut detererentur a calumnijs, Mar-
tysæ status in foro posita erat, Disf. 61. in
Anthol. u. 8.
- Litora Indis an fuit maiora litoribus Arabiæ,
Disf. 33. in Thucyd. n. 7.
- ⁱⁿ Litore exsistentes Germani se obrui fludibus
Oceanipati bantur, Disf. 85. in Anthol. n. 3.
- ⁱⁿ Litore collocabantur aræ, ita ut adiri possent,
& fludibus alluerentur, quom lustrabantur
clafles, Disf. 53. in Thucyd. n. 17.
- ⁱⁿ Litore Virgines prostituiebant Cyprii, ut do-
tem fibi quærent, Disf. 29. in Thucyd. n. 22.
- Disf. 21. in Virg. n. 2. *Vide. Litus.*
- Litteræ Pnonidum repertæ Penas dicebatur Denar,
Disf. 15. in Virg. u. 4.
- Litteræ Θ infcribebatur veltibus quibus in fone-
re ufi fuerant, & K ijs, quæ fulmine tādæ fue-
rant, Disf. 42. in Virg. n. 4.
- Litteræ detritæ a verbo *Camuse* factum est *Caire*,
Disf. 30. in Liv. u. 22.
- Litteræ V confona fepe fit a Græcorum aspi-
ratione, Disf. 15. in Liv. n. 2. Disf. 31. in Liv. n. 22.
- Litteræ Athenis defuerunt, postquam extindæ est
gloria militaris, Disf. 20. in Eurip. n. 24.
- Litteræ fæcæ quid intelligant, quom Deum lu-
dere in Orbe terrarum dicunt, Disf. 80. in An-
thol. n. 9. *Vide. Pagina sacra.*
- Litteræ Tiberii ad fenatum significanc illius cru-
ciatus animi, Disf. 19. in Thucyd. n. 10.
- Litteræ verborum varias res exprimant, Disf. 38.
in Virg. n. 3.
- Litteræ post Imperium Augusti Romæ, & in
Græcia obsoleverunt; imperante autem Tra-
iano, & Antoninis floruerunt, Disf. 67. in
Cic. u. 5. Disf. 68. in Cic. n. 2.
- Litterarum principem agnoscit Plutarchus Ho-
merum, Disf. 8. in Cic. n. 6.
- Litterarum Græcarum studiosus fuit Paris, Disf.
19. in Anthol. u. 4. Disf. 27. in Virg. u. 6.
- Litterarum studio nocet Venus, Disf. 57. in
Anthol. o. 4.
- Litterarum collifio addit orationi gravitatem,
Disf. 14. in Virg. n. 5.
- Litterarum ignarus non fuit Romulus, Disf. 36.
in Cic. n. 11.
- Litterarum Græcarum ductus didicit elephas,
Disf. 39. in Cic. u. 5.
- Litterarum studij perimiculus, fervitus, facie-
tas; foveit libertas civium, Disf. 69. in Cic.
n. 1. 5. 6. 7.
- Litterarum Græcarum imperitum Ciceronem qui-
dam dixerunt, Disf. 71. in Cic. n. 2.
- Litteras omnes describens lamblichus quomodo
futurum Imperatorem fcire tentaverit per
gallinam, & grana tritici, Disf. 42. in Thuc. n. 7.
- Litteras phrygijs confcripsit Hercules Aegy-
ptius 2x Nilotus, Disf. 7. in Anthol. u. 7.
Disf. 8. in Anthol. n. 6.
- Litteras invenerunt Phœnices, Disf. 9. in Thuc. n. 4.
- Litteras invenit Mercurius, Disf. 46. in Thuc. n. 4.
- Litteras Corinthi docere eosdus est Dionysius
Reyno amiffo, Disf. 18. in Eurip. n. 13.
- Litteras Græci, & omnem sapiantiam a Barba-
- ris acceperunt, Disf. 9. in Thucyd. n. 4. Disf.
17. in Eurip. n. 1. Disf. 13. in Cic. n. 6. Disf.
24. in Cic. n. 6. & feqq.
- Littera Romanis a Græcis acceperunt, Disf. 2. in
Liv. n. 2.
- Litteras Græcas didicit Cato minor fenex post-
quam egregius imperator extitisset, Disf.
1. in Cic. n. 6. Disf. 64. in Cic. u. 2.
- Litteras Ephæfias Daŕyli Idæi invenerunt, Disf.
5. in Cic. n. 2.
- Litteras fecum natus, & perituras iactabat Rhe-
nius Palæmon, Disf. 6. in Cic. n. 7.
- Litteras Græcis Cadmus attulit, Disf. 14. in Cic. n. 8.
- Litteras Latinas reŕituit Petrarcha, & Medi-
cum liberalitas, Disf. 50. in Cic. n. 2.
- Litteris facris indicant mentes, quæ a Deo de-
feiverunt, Gigantes procreavit, quom pna-
rantur, Disf. 17. in Liv. n. 6. *Vide. Pagina
Sacra.*
- Litteris ad fenatum missis laurum addebant im-
peratores paræ victoris, Disf. 22. in Liv. n. 10.
- Litteris ad fenatum Augustus testatus est, quan-
topere privatam vitam desideraret, Disf. 1.
in Cic. n. 3.
- Litteris Amicorum Cicero Romam revocatus est,
quom Sylla se didaturæ abdicavit, Disf. 2. in
Cic. n. 9. *Vide. Epistola.*
- Litteris Aegyptiorum institutus fuit Moses, Disf.
5. in Cic. n. 4.
- Litui quare adhibeantur in bello, Disf. 57. in
Thucyd. n. 4.
- Litus etiam a Latinis dicitur Aŕia, Disf. 27. in
Anthol. n. 2.
- ^{ad} Litus vedus est Cæranus a Delphino, quom
usufragium pscifset, quia ipŕum Cæranus li-
beraverat a pŕicatoribus, Disf. 22. in Anth. n. 3.
- Litus Campaniæ iuter, & Ostium scaros multos
sparsit Oŕavins, & cavit quinquennio pro-
ximo, ut si quis scarum cepisset, marit red-
deret, Disf. 3. in Liv. n. 6. *Vide. Litora.*
- Lituus erat baculus a summo leviter inflexus,
Disf. 19. in Liv. n. 3.
- Lituis arat in manu, quom agoures struebant
candidatos, Disf. 19. in Liv. n. 15.
- Livia uxor corrupta a Seiano veneno sustulit
Drufum, Disf. 14. in Anthol. n. 21.
- Livia quom transivisset in familiam Iuliam, Tibe-
rius nam adoptionis prohibuit, Disf. 24. in
Anthol. n. 8.
- Livia mater repugnabat Tiberium Rhodum pete-
re, Disf. 26. in Anthol. n. 2.
- Livia matri Lictorem decerni Tiberius passus non
est, licet eius muvere ad principatum perve-
nisset, Disf. 22. in Liv. n. 4.
- Livie in gremium aquila gallinam lauri ramum
roŕtro tenentem deiecit, qui factus produxit
silvam, Disf. 28. in Liv. n. 11.
- Liviam funestam excidio Iulæ Domus Augustus
uxorem perpeŕŕus est, Disf. 15. in Anthol. n. 21.
- Livij historia laudes, Disf. 6. in Liv. u. 3. Disf.
11. in Liv. n. 6.
- Livij status & bibliothecis amovere voluit Cali-
gula, Disf. 6. in Liv. u. 6. Disf. 68. in Cic. n. 7.
- Livium Salinstorem castrum cum Claudio Nerone
Romani coniunxerunt, Disf. 37. in Thuc. n. 1.

- sequutus est, Disf. 33. in Cic. n. 5.
- Legatus Pyrrhi Cynear ad Romanos postero die senatum, & plebem suis nominibus salutavit, Disf. 87. in Cic. n. 7.
- Legis sancitum est Augusto imperante, ut Vestales capi possent, qui libertino genere procreta essent, Disf. 31. in Liv. n. 14.
- Legis Solonis sancitum erat, ne liceret immolare bovem aratorum, Disf. 22. in Anthol. n. 6.
- Legis Eumolpi, qui non erat Atheniensis, initiari non poterant sacris Cereris; sed postea omnes admissi sunt, Disf. 39. in Anthol. n. 9.
- Legis Atheniensium nuptiis sacrificabant Cælo, & Telluri, quod *πρωτάδην τῶν γάμων* dicebatur, Disf. 43. in Anthol. n. 4.
- Legis Solonis prohibebantur servis patetrum, & amor adolescentium, Disf. 26. in Thucyd. nam. 4.
- Legis Lacedæmonij prohibebantur uti auris ornamenti præter meretrices, Disf. 4. in Thucyd. n. 7.
- Legis Solon refecavit sumptus in athletis, Disf. 15. in Thucyd. n. 5.
- Legis Solonis capite pledebatur, qui repertus esset in scholis, quum ex ephabis ex cecisset, Disf. 17. in Thucyd. n. 7.
- Legis duodecim tabularum quid significaret manum conferre, Disf. 40. in Cic. n. 6. statuitur supremam legem esse populi salutem, Disf. 76. in Cic. n. 7.
- Legis Lycurgi mortui in Urbe sepeliri poterant, Disf. 14. in Thucyd. n. 7.
- Legis duodecim tabularum cautum, ne quis propriis sexa ginta pedes invito domio sepulchrum ædificet, Disf. 14. in Thucyd. n. 5.
- Legis cautum est apud Lacedæmonios, ne quis uanum exerceret, quam maximè exercebant Athenienses, Disf. 27. in Thucyd. n. 2.
- Legis Atheniensium permittabatur filiis non alere parentes, qui non curassent, ut filij aliquam artem discerent, Disf. 27. in Thucyd. n. 3.
- Legis Solonis magistratus obtinebant, qui censum habebant, Disf. 47. in Thucyd. n. 8.
- Legis sacrata Græcebus, & Servius Tullius statuerunt, ut qui decimum septimum ævum attingissent, milites legerentur, & iuniores haberentur, qui nondum quadragessimum sextum annum exegissent, qui verò exegissent, seniores, Disf. 11. in Eurip. n. 16.
- Legis Solonis Panathenææ spectantes coloratâ veste nti non poterant, Disf. 42. in Virg. u. 4.
- Legis sancivit Theodosius, ut quis purpura uteretur, Disf. 22. in Liv. n. 25.
- Legis Hortensii sancitum est, ut nundinæ pro fastis haberentur, ut Rustici lites componere possent, Disf. 30. in Liv. n. 21.
- Legis sancitum est, ne quis nisi in coniunctissimi periculo vestem fordidam sumeret, Disf. 27. in Anthol. n. 5.
- Legis Iulia minor annis viginti iudex esse non poterat, Disf. 26. in Cic. n. 6.
- Legis duodecim tabularum, & Antonij Pij vetitum erat, ne quis cadavera in urbe uteretur, aut sepeliret, Disf. 24. in Thucyd. n. 3. 8.
- Legis cautum est, ne in petendis magistratibus Nomenclator adhiberetur, cui solus Cæso paruit, Disf. 88. in Cic. n. 2.
- Legis Ciceronis non licebat gladiatores dare biennio, quo quis magistratum erat petiturus, vel petierat, Disf. 89. in Cic. u. 4.
- Legis ambros qui teneretur, Disf. 88. in Cic. n. 7.
- Legis Siginorum permittabatur pueris eligere virum, si surigandi arte excellerent, Disf. 30. in Thucyd. n. 1.
- Legis sancitum est ab Atheniensibus, ne quis in Delo nasceretur, aut moreretur, Disf. 77. in Anthol. n. 10. Disf. 39. in Thucyd. n. 2. Disf. 42. in Thucyd. n. 2.
- Legem in civitate esse catenam aureâ dixit Plato, Disf. 53. in Anthol. n. 1.
- Legem præscripsit Cyrus futuris Regibus convivi exhibendi, Disf. 32. in Thucyd. n. 6.
- Legem adiecit Agornæus vendens signum suum, ne Athens esset, quum iniquis Atheniensium suffragijs vidus esset ab Alcemene, Disf. 18. in Eurip. n. 11.
- Legem scivisse Deum, quum condidit Mundum, qua omnes tenerentur Plato, & Stoici tradiderunt, & hæc esse Factum voluerunt, Disf. 12. in Virg. n. 3.
- Legem Augustus inlit, ne ædificia privata septuaginta pedes excederent; Traianus, ne sexaginta, Disf. 17. in Virg. n. 7.
- Legem sanxerunt Athenienses capite pleâ, si quis bellum in Salmis funderet, Disf. 21. in Virg. n. 12. Disf. 36. in Cic. n. 3.
- Legem nullam servaturos dixit Plato, quum felices essent Cyrenenses, Disf. 1. in Liv. n. 9. quare ipsis, & Arcadibus noluit leges dare, Disf. 9. in Cic. n. 12.
- Legem, quod alter Consul e plebe crearetur, tulit Fabius, ut filium consolaretur, Disf. 22. in Liv. n. 9.
- Legem Syllæ de Pompelj reditu impedivit Herennius, Disf. 3. in Cic. n. 1.
- Legem agrariam suadente Cicerone abdicarunt tribus, Disf. 12. in Cic. n. 3.
- Legem Crassus Censor tulit, qua iussit Doctores eloquentiæ præcepta Græco sermone tradere, Disf. 16. in Cic. n. 3.
- Legem Mutam tulit Crassus, & Mutius Scaevola, ut qui Latinorum civitatem essent assequuti in iura suæ civitatis redigerentur, Disf. 26. in Cic. n. 4.
- Legem Serviliam suavit Crassus triginta tres natus annos, qua iudicia ab Equitibus ad Senatores transferebantur, Disf. 16. in Cic. n. 4.
- Legem tulit Lycurgus, ne pueri calceis uterentur, Disf. 24. in Cic. n. 3.
- Legem tulit Græceus, qua populus in possessionem agri sibi se quæsit mittebatur, Disf. 35. in Cic. n. 3. 4.
- Legem, quæ servos militare prohibebat, Romanæ Cannensî clade acceptâ non observarunt, Disf. 76. in Cic. u. 8.
- Legem habebant Thuri, quod si quis legem augurare veller, inferret laqueo collum caruicæ adstante, qui, si populus persuasus non fuisset.

fuiſſet, ſtrangularet ſuadentem, quare poſt du-
centos quinquaginta annos ſolus exiſtit unus,
qui perſuaſit legem ferri; ut ſi quis oculum e-
roiſſet alicui, qui alterum tantum lumen habe-
ret, ipſi uterque oculus erueretur, Diſc. 82.
io Cic. n. 7.
Leges annales prohibebant al'q'uem fieri conſu-
lem ante quadrageſimum tertium ætatis an-
num, Diſc. 20. in Euriop. o. 3.
Leges conditorum Platorum Adraſteum invocat, Diſc.
18. io Euriop. a. 6.
Leges Elienſium de Olympiciſis ludis Pſammis re-
prehendit, quod tam cives, quàm advenas ad-
mittere, Diſc. 6. in Anthol. o. 24.
Leges Philoxeni, & Timothei omnes Arcades,
diſcebant, Diſc. 63. io Anthol. n. 5.
Leges ſpectare debent mediocritatem divitiarum
in civibus, Diſc. 1. in Euriop. n. 13.
Leges Cretenſium optimæ, & cur mores corrupti
haberentur, Diſc. 67. in Anthol. o. 3.
Leges antiquiores priùs abrogantur, Diſc. 67.
in Anthol. n. 3.
Leges appellantar modi muſici, & quare, Diſc.
56. in Anthol. n. 4.
Leges de mariandis ordioibus dicuntur ab Hæra-
clio leges maritæ, Diſc. 25. in Anthol. o. 2.
Leges Lycurgi aliquo paſſo defenduntur, Diſc.
49. in Anthol. n. 6. & ſeqq.
Leges Lycurgi que videbantur feminis aliquam
licentiam dare, Diſc. 52. in Anthol. n. 4.
Leges eſſe ſimiles araneorum telis dicebat Aſo-
charis, Diſc. 53. in Anthol. o. 3.
Leges quare conſtitutæ ſint, Diſc. 3. in Thucyd.
nom. 11.
Leges io Ariſt. ſeu Athenis primùm conditæ
ſunt, Diſc. 4. in Thucyd. n. 1. Diſc. 25. in Cic.
num. 9.
Leges Aegyptiorum verabant in templis cum
feminis concumbere, & poſt coitum illotus
ingredi templum, Diſc. 9. in Thucyd. o. 4.
Leges ſaluberrimas Lycorgus, & Solon ab Aeg-
yptijs acceperunt, Diſc. 9. in Thucyd. n. 7.
Diſc. 14. in Cic. n. 4.
Leges Lycurgi merito culpæ Plator, quod bel-
licæ virtutis, & non cæterarum curam habe-
rent, Diſc. 49. in Anthol. n. 4. 6. Diſc. 20.
in Thucyd. n. 6.
Leges manuſcriptis ſervis merito modum im-
poſuerunt, Diſc. 20. in Thucyd. n. 9.
Leges Chijſi devictis dedit Drymſchus fugitivus,
21. in Thucyd. n. 3.
Leges æquæ, & igni interdicebant, quis his duo-
bus vita continetur, Diſc. 28. in Thucyd. n. 8.
Leges daturus Regibus Scipio quicque ſervos
habebat, Diſc. 31. in Thucyd. o. 4.
Leges verabant Lacedæmonioſi io externâ regio-
ne diſtus ſive cauſâ maritæ, Diſc. 27. io Thucyd.
n. 6.
Leges Athenienſium quare ſapius mutarentur,
Diſc. 27. in Thucyd. n. 7.
Leges ſuis antiquitas vidit Solon, Diſc. 27. in Thucyd.
n. 8.
Leges Lycurgi niſque ad Lyſandram, qui Athe-
nas cepit, inſolentæ perſiſterant, Diſc. 27. in

Thucyd. n. 8.
Leges oon permittabant Germanis uxorem ducere,
niſi priùs hoſtis capto ad Regem perſuliſ-
ſent, Diſc. 30. in Thucyd. n. 2.
Leges nullas habebant Cyclopes, Diſc. 34. in
Thucyd. o. 5.
Leges Cretenſium Lycurgus eſt imitatus, Diſc.
57. in Thucyd. n. 10. Diſc. 8. io Liv. n. 5.
Leges Lacedæmoniorum inutilis erant, ad ma-
gnam potentiam bello comparandam, Diſc.
21. in Virg. n. 7.
Leges Romani ab Athenienſibus, & Lacedæ-
monijs acceperunt, Diſc. 2. in Liv. n. 2. Diſc.
8. in Liv. n. 5.
Leges optimas Cretenſibus ruliæ Mucos, Diſc.
34. in Virg. n. 5.
Leges populus Romanus ſciſcebat, Diſc. 10. in
Liv. o. 7.
Leges duodecim tabularum quomodo condite
ſint, Diſc. 77. in Cic. n. 6.
Leges ſanctas eſſe non poſſe exiſtimavit Romu-
lus, niſi ipſe earum ſator venerabilis eſſet, Diſc.
20. io Liv. n. 2. & ſeqq. Diſc. 21. in Liv. n. 2.
Leges antequam ſancirentur, trinundino in pu-
blico proponenda, Diſc. 30. in Liv. n. 27.
Leges Magnetiſi, & Siculiſi dedit Plator, Diſc. 9. io
Cic. n. 12.
Leges ut condere Epheſijs Heraclius a Rege
Perſarum acceſſus eſt, Diſc. 9. in Cic.
n. 23.
Leges Thorijſi condidit Protagoras, Diſc. 9. in
Cic. n. 11.
Leges Baſtiani condidit Zoroaſter, Diſc. 14. in
Cic. n. 1.
Leges acceperunt homines ab eloquentibus, Diſc.
30. io Cic. n. 1. Diſc. 31. in Cic. n. 1. 7. Diſc.
32. io Cic. n. 2. & ſeqq.
Leges pernicioſas tolerant Græci, Apuleius, &
Lælius Drufus, Diſc. 55. io Cic. n. 2.
Leges Romanorum omnes eloquentiæ beneficio
conſtitutæ ſunt, Diſc. 36. in Cic. n. 16.
Leges ſine tranquillis Reip. temporibus, ſine
turbidis obſervandæ, Diſc. 76. in Cic. n. 7.
Leges turbidis Reipublicæ temporibus interdum
non obſervandæ, Diſc. 76. in Cic. n. 7.
Leges duodecim tabularum omnibus Græciſ
legibus præfert Cicero, Diſc. 8. in Liv. n. 5.
Leges oon mutabant Barbari, & Lacedæmoniſi,
quia oratores in pretio non habebant, contra
Athenienſes mutabant, quia eos admiraban-
tur, Diſc. 79. in Cic. n. 8. Diſc. 82. in Cic. n. 6.
8. Vide. Legibus.
Leges puniunt delinquentes, vel ut alios deter-
reant a delictis, vel ut corrigant delinquentes,
Diſc. 10. in Euriop. n. 8.
Leges ſilent inter arma, Diſc. 53. in Anthol. n. 3.
Legi dicuntur Virgines Veſtales, dum capiantur
Diſc. 38. in Liv. n. 3.
Legibus ne videretur non obtemperare Socrates
mori maluit, Diſc. 79. in Anthol. n. 4. Diſc. 9.
in Euriop. n. 4. Diſc. 20. in Euriop. n. 20. Diſc. 54.
in Cic. n. 8.
Legibus multa privilegia concedebantur maritis,
Diſc. 25. in Anthol. n. 1. & ſeqq.

- Legibus** iisdem usi sunt Lacedæmonij spatio annorum septingentorum, Disf. 50. in Anthol. n. 3. seu quingentorum usque ad Lyfandrum, Disf. 27. in Thucyd. num. 7. 8. Disf. 56. in Thucyd. n. 8.
- Legibus** populos bellis assuetos continere difficultus est, Disf. 43. in Anthol. n. 2. 3.
- Legibus** licet se submitteret Pompeius, tamen maior habebatur, Disf. 4. in Liv. n. 6.
- Legibus** a Lycurgo conditis Spartani, qui luxu diffuebant, omnes ferè gentes bellicâ virtute præstiterunt, Disf. 7. in Liv. n. 7.
- Legibus** Magnæ Græciæ civitates temperavit Pythagoras, Disf. 43. in Cic. n. 4. *Vide. Leges. Legum.*
- Legibus** coercere magnificentiam sepulcrorum coacti sunt Athenienses, & Romani, Disf. 31. in Anthol. n. 2.
- Legio** quot milites contineret, Disf. 14. in Eurip. n. 7.
- Legio** immortalis appellata in lustratione exercitus Persarum, Disf. 53. in Thucyd. n. 8.
- Legionem** e servis conscripserunt Romani Cannensî clade accepta, Disf. 76. in Cic. num. 8.
- Legiones** universæ Romanorum pro Patriâ sese devoverunt, Disf. 4. in Liv. n. 1.
- Legiones** duas vebant triginta quinqueremes Disf. 54. in Eurip. n. 7.
- Legiones** viginti habebat Lepidus, & ab Octavio acilè victus est, Disf. 1. in Liv. n. 7.
- Legiones** in supplementum hispaniensis exercitus miserunt Romani, quum Hannibal Urbem obsideret, Disf. 83. in Cic. n. 3.
- Legionum** signum esse aquilam quare institutum sit, Disf. 26. in Anthol. n. 7.
- Legionum** inter signa quare lupos Romani receperunt, Disf. 18. in Liv. n. 9.
- Legis** nullius præscripto senatus tenebatur, quom iudicabat, Disf. 26. in Cic. n. 5.
- Legis** Agatris auctores orante Cicerone superati sunt, Disf. 12. in Cic. n. 3. Disf. 36. in Cic. n. 20. Disf. 47. in Cic. n. 7. *Vide. Leges. Legibus. Legum.*
- Legislatores** ferè omnes Dei sticij consilio uti simularunt, Disf. 32. in Cic. n. 4.
- Legistorum** vetustissimus Minos, Disf. 67. in Anthol. n. 3. *Vide. Legumlator.*
- Legitimum** tempus, quo senes muneribus publicis soluebantur, Disf. 1. in Cic. n. 6.
- Legum** mutationes Reipublicæ nocent, Disf. 82. in Cic. num. 6. *Vide. Leges. Legibus. Legum.*
- Legum** ignari iure altero oculo carere fugiuntur, Disf. 34. in Thucyd. n. 6.
- Legum** veterum multa pecore constabat, Disf. 47. in Thucyd. n. 1.
- Legum** suarum habere auctorem simularunt Iovem Minos, Apollinem Lycurgus, Aegeriam Numa, Disf. 9. in Liv. n. 7. Disf. 32. in Cic. num. 3.
- Legum** ferendarum causâ creati sunt Decemviri Disf. 22. in Liv. n. 5.
- Legum** Indorum auctor fuit Bacchus, Disf. 45. in Anthol. n. 1.
- Legum**, aut medicinz studia immaturè suscipiunt adolescentes præ vitia festinatione parentum, Disf. 9. in Cic. n. 10.
- Legum** scientiam profitentes pragmaticos Græci vocabant, Disf. 21. in Cic. n. 5.
- Legum** multitudine, & discrepantiâ factum est, ut privati iudicarent, Disf. 26. in Cic. n. 2.
- Legum** a sententiâ non recessuros confirmabant iudices, qui in leges iurabant, Disf. 26. in Cic. num. 4. *Vide. Leges. Legum.*
- Legum** servantissimi fuerunt Romani donec fectur Carthago; secus cæ ceterâ, Disf. 12. in Thucyd. n. 7. Disf. 56. in Thucyd. n. 6.
- Legumlator** Atheniensium exclusit oratores ex Areopago, Disf. 79. in Cic. n. 6. Disf. 81. in Cic. n. 4.
- Legumlator** Atheniensium nullam poenam constituit in parricidis, Romanorum autem legumlator eos cum simiâ, viperâ, & gallio gallinaceis in mare proiebat, Disf. 12. in Eurip. n. 8. Disf. 84. in Cic. n. 7.
- Legumlatores** plerumque tanquam Dij colebantur, Disf. 24. in Virg. num. 2.
- Legumlatores** conservare debent mediocritatem in civibus, Disf. 1. in Eurip. n. 13.
- Legumlatores** omnes sapientes fuerunt, Disf. 5. in Cic. n. 4. *Vide. Legumlatores.*
- Lemais** mulieres omnem sexum virilem tollere conspirarunt, & in exilium egerunt Hypsipylem Reginam, quæ patri Thoanij pepercit, Disf. 6. in Anthol. n. 4.
- Leleges**, & Nymphæ condiderunt Herzum Iunonis templum in insula Samo, Disf. 23. in Virg. n. 3.
- Lelegibus** tanquam servis Cares utebantur, Disf. 20. in Thucyd. n. 2.
- Lemno** vinum adcehebant Græci in bello Troiano, Disf. 16. in Eurip. n. 16.
- Lemno** in insula Vulcano quare sacrificaretur in aperto, Disf. 31. in Liv. n. 34.
- Lemnus** insula Thraciæ adiacens vini feracissima, Disf. 11. in Eurip. n. 7.
- Lemnus** insula Vulcano sacra, quia in eam decedit e Cælo deus, Disf. 15. in Anthol. n. 18. Disf. 18. in Virg. n. 2.
- Lemures** dicti sunt Manes a Lemurijs, Disf. 30. in Liv. n. 44.
- Lemuria** placandis maibus quare instituta mense Maio; initio dicta sunt Remuria, Disf. 30. in Liv. n. 47. 44.
- Lemus** dicitur Baccus a torculari, Disf. 16. in Anthol. n. 2.
- Lemus**, ova, gammari, & lixa apponebantur mortuis in cenâ novendiali, Disf. 31. in Anthol. num. 5.
- Lentem** suscepisse panem cavaio puerum quum vidit Diogenes, abiicit eum, Disf. 84. in Anthol. n. 17.
- Lentulum** Castilia reliquit Urbe excedens, ut Ciceronem interficeret, Disf. 2. in Cic. n. 10.
- Lentulus** coniurationis particeps, Disf. 4. in Liv. n. 4.
- Lentulus** Augusti amicitia quater millies festivitum possedit, Disf. 12. in Cic. n. 6.
- Leotulus** auctor fuit revocandi Ciceronem ab exilio, Disf. 90. in Cic. n. 9.

- Leotulus interfectus Mario, Disf. 5. in Liv. n. 2.
 Leo vocatur Chas: on ab oculis castis, Disf. 82. in Anthol. n. 6.
 Leo imperator Basilij filius nono seculo floruit, & Philosophus est spp: illatus, Disf. 10. in Anthol. u. 7.
 Leo servavit Androdon, qui ei spinam extraxerat e pede, Disf. 12. in Anthol. n. 3. Disf. 39. in Cic. n. 6.
 Leo Nemeus quum ab Hercule strangularetur, illi digitum amparavit, qui sepelitus est additu desuper leone, Disf. 32. in Anthol. n. 10.
 Leo est symbolum Solis, & Aegyptij eius effigie Bacchum denotabant, Disf. 47. in Anthol. n. 7.
 Leo Lacedæmonijus Olympia vicit in diis ad currum equis Heneris, Disf. 15. in Liv. n. 2.
 Leo disfecit trophæum, quod Caranus Macedoniz Rex constituerat, Disf. 24. in Liv. o. 5.
 Leo remune ratos est Elpin, qui illi ex ore extraxerat, Disf. 39. in Cic. n. 9. *Vide Leonem.*
 Leochares unus ex sculptoribus, qui calarunt Mausoleum, Disf. 31. in Anthol. n. 12.
 Leocrates vidor in sacris certaminibus epulum dabat, Simonide verbò egresso conclave corruit, & Simonides memoriæ locorum cadavera cognovit, Disf. 87. in Cic. n. 5.
 Leonatus in exercitu Nili pulverem secum circumferebat, Disf. 16. in Thucyd. n. 5.
 Leonem Nemeum e Luna cecidisse finxerunt, Disf. 6. in Anthol. o. 2. Disf. 16. in Enrip. n. 4.
 Leonem ex auto solido Cræsus donavit Apollini Delphico, Disf. 33. in Anthol. n. 8.
 Leones maspp: alba irritabatur, Disf. 10. in Anthol. o. 8.
 Leones manfæe factos quum Hanno haberet, eiusdem est ex urbe, Disf. 2. in Anthol. u. 1.
 Leones centum masabant Imperatores Romani quum Hecatonben faciebant, Disf. 22. in Anthol. n. 8.
 Leones in Europâ agnuntur, Disf. 26. in Anthol. n. 5.
 Leones imponebantur sepulcris, qui mos ab Hercule fluxit, Disf. 32. in Anthol. o. 10.
 Leones, & cervi, & poma omnigena, & vitis aorea erat in monte surco, quem tulit in triumpho Pompeius, Disf. 26. in Liv. n. 4.
 Leones ionxit ad currum Marcus Antonius, & Heliogabals, Disf. 28. in Liv. n. 4.
 Leones Cybelen vehabant, Disf. 26. in Virg. n. 6.
 Leones quare ungulis contradiis ingrediantur, Disf. 5. in Cic. n. 3.
 Leones distenti cibo abstinentiâ sibi medentur, Disf. 6. in Thucyd. n. 3. Disf. 39. in Cic. n. 2.
 Leonibus fortiores tauri carnivori Troglodytarum, Disf. 37. in Cic. n. 4.
 Leonis formam sumpsisse Bacchum, quum Tyrrhenos ulcisceretur, fabulatur Homerus, Disf. 44. in Anthol. n. 9. *Vide Leo.*
 Leontini fuerunt iisdem, ac Læstrigones, Disf. 44. in Thucyd. n. 9.
 Leontini, & Syracusa fuerunt primæ orbes, quas in Sicilia condiderunt Græci, & quo tempore conditæ sint, Disf. 36. in Thucyd. n. 10.
 Leophroo convivium populo universo exhibui, quum in Olympijs eura vicisset, Disf. 2. in Anthol. n. 8.
 Leotychidas Spartanus interrogavit hospitem, an Corinthi signa quadrata oaserentur, Disf. 54. in Anthol. n. 5.
 Lepidi domus, quæ pulcherrima erat, annis vèrò triginti quinque nec centesimum quidem locum obtinebat, Disf. 2. in Liv. n. 10.
 Lepidus Augusto in diatatus est, Disf. 42. in Thucyd. n. 4.
 Lepidus licet viginti legionibus subnixus ab Octavio facillè superatus est, Disf. 5. in Liv. n. 7.
 Lepidus cum Catulo confligit, Disf. 5. in Liv. n. 5.
 Lepidus uous ex tribus, qui Imperium invaserunt, Disf. 5. in Liv. n. 6.
 Lepor continebatur cætu Veneris, Disf. 19. in Anthol. n. 3.
 Leporem solis Atticis concessum Afranius consequor est, Disf. 68. in Cic. n. 2.
 Lepores Catulos suos non omnes in eodem loco ponunt, oe omnes capisunt, Disf. 38. in Cic. num. 6.
 Leprea Heracles contendit, ut taurum prius comederet, & plus biberet, Disf. 9. in Anthol. n. 3.
 Lepri in arbe post nuptias sponsa perebat a Socru ollam, quam Socrus ei denegabat asperids, or alluefecerit socrum ierre, Disf. 30. in Thucyd. n. 3.
 Lesbij vinum, & reliquum victum Alcibiadi, peregrinanti suppeditabant, Disf. 37. in Thucyd. num. 5.
 Leionax Pentomimos, Chirnopphos appellavit, Disf. 16. in Anthol. n. 6.
 Leionum Pbrigiam, & Hellefponum continebat, imperium Priami, Disf. 12. in Virg. n. 10.
 Lefches poeta floruit post Hædodum, Disf. 9. in Cic. n. 5.
 Læstrigones. *Vide Læstrigones.*
 Lethe ubi sit, & quos fluvij huius nominis, Disf. 83. in Anthol. n. 18. aquibus, & qua de causâ hic fluvius excoctatus sit, Disf. 83. in Anthol. n. 15. hic fluvius nihil aliud est, quàm materia, Disf. 83. in Anthol. n. 16.
 Lethe fluvius quid sit, Disf. 48. in Anthol. n. 2.
 Leucasia insula a Leucasi Aeneæ consobrini dicta est, Disf. 15. in Liv. n. 8.
 Leocce insula in Danubij ostijs venerabatur Achilles tanquam Deum, Disf. 24. in Virg. num. 2.
 Leucippi de Solis Eclipsi opinio, Disf. 22. in Thucyd. o. 3.
 Leucosum sitemum Promontorio abstulit Mare, Disf. 33. in Thucyd. o. 10. Disf. 48. in Thucyd. n. 30.
 Lencorhea a seo Matru appellata est ino, Disf. 2. in Anthol. n. 3.
 Leucothou asfirmavit Sol, Disf. 57. in Anthol. num. 1.
 Leodricæ clade afflicti Lacedæmonij Athenienses degeerant, Disf. 56. in Thucyd. n. 7.
 Leudicæ pugni Spartanos antea invictos Epaminondas superavit, Disf. 28. in Anthol. n. 7.
 Leudricæ clade mille septingentis Spartanis casis Lacedæmonij imperium Græciæ amiserunt, Disf.

- Difs. 11. in Eurip. n. 10. Difs. 20. in Eurip. num. 21.
- Leudrica victorie omen fuit, quod Thebani ante praelium conftituerunt trophaum, Difs. 24. in Liv. n. 6.
- Levem effe terram mortuis precabantur Antiqui Difs. 43. in Anthol. n. 13.
- Leves effe rerum dicuntur homines probi ; graves autem feclerati, Difs. 43. in Anthol. n. 12.
- Levis manus tonforis cuiufdam apud Martialem, Difs. 43. in Anthol. n. 13.
- Levitas Græcorum, Difs. 5. in Anthol. v. 1. Difs. 8. in Thucyd. n. 7.
- Lex Lucumorum poenam imponebat ei, qui nocte hofpitem tecto non recepiſſet, Difs. 10. in Anthol. n. 17.
- Lex, quæ permiſſit marito uxorem dimittere, ſi eo prohibente ſpe ſtaulis interfuiſſet, Difs. 10. in Anthol. n. 12.
- Lex Iulia, & Papia corinebant privilegia, & poenæ non ducentium uxorem, & de maritandis ordinibus dicebatur, Difs. 25. in Anthol. n. 2.
- Lex Cretenſium, quæ verbum radere prohibebat, Difs. 42. in Anthol. v. 7.
- Lex Lacedæmoniorum, quæ ſtatuit urpe effe viros conſpici, quæ ad uxores concubantur committere, Difs. 52. in Anthol. n. 5.
- Lex Solonis centum annorum drachmas conſtituit vincentibus ſſhmia, quingentas verò vincentibus Olympis, Difs. 15. in Thucyd. v. 4. prohibuit ſervis uſum palæſtrarum, & amorem adoleſcentium, Difs. 16. in Thucyd. n. 4.
- Lex Aelia Sentia minori viginti annis Pædagogum manumittere permettebat, Difs. 21. in Thucyd. om. 6.
- Lex Theodoſij, quæ prohibet in convivijs iſtecebras volupratum, Difs. 21. in Thucyd. v. 10.
- Lex *Quæſtrum ſ. de Fund. Inſtr.* explicatur, Difs. 21. in Thucyd. n. 13.
- Lex ſi propius ſ. *ſ. de Morr. Inſtr.* explicatur, Difs. 24. in Thucyd. v. 5.
- Lex Fannia, & Orchis lata a Caio Orchio Tribuno Plebis, & lex Didia, & Licinia, quibus convivarum numerus, & ſumptus in convivijs definiiebantur, Difs. 3. in Liv. n. 4. 5.
- Lex ſuprema debet eſſe populi ſalus, Difs. 76. in Cic. n. 7. *Vide Lex.*
- Libi apponebantur mortua io cenæ novendiali, Difs. 31. in Anthol. n. 5.
- Liba ſacrabantur Dijs, quum primum barba deponebatur, Difs. 42. in Anthol. n. 14.
- Liba ſacrificabant Romani, Difs. 41. in Virg. num. 7.
- Libabant Antiqui bono Demoni, antequam epularentur, Difs. 44. in Anthol. n. 12.
- Libabantur Cal. Ian. palmæ fructus, caries, & mella, ut omes eſſent ſani, qui nihil amari haberet, Difs. 30. in Liv. n. 62.
- Libebatur vinum in aræ, Difs. 41. in Virg. v. 9.
- Libani mortis et cædo laquearia efficiebantur, Difs. 2. in Liv. n. 13.
- Libare vinum Dijs Veteres ſolebant, quotieſcumque bibeant, Difs. 35. in Anthol. n. 4.
- Libelli legendis, & reſcribendis Cæſar in ſpectaculis vacabat, quo nomine reprehendebatur, Difs. 21. in Cic. v. 1.
- Libellos lovi offerebant quidam, Difs. 31. in Virg. n. 5.
- Libellum Ariſtoteles inſcripſit Peplum, Difs. 25. in Eurip. n. 8.
- Liber magis magnam malum eſt: dictum Callimachi eſt, Difs. 8. in Anthol. n. 7.
- Liber exſtimandus eſt qui otio fruatur, Difs. 5. in Cic. n. 4.
- Liber populus nullam novam legem tulit, quæ non perſuaderetur ab aliquo homine diſſetto, Difs. 31. in Cic. n. 7. *Vide Liberi.*
- Liber Ciceronis de univerſitate eſt verſo Timæi Platonis, Difs. 71. in Cic. n. 3.
- Liber nullus adeo annulus eſt, ut nihil utile ex eo percipiatur, Difs. 86. in Cic. v. 6. *Vide Liberi.*
- Libera in civitate privati modum luxu excedere ſuſpicioni obnoxium, quod etiam in Regibus externis obnoſcet, Difs. 37. in Thuc. n. 5.
- Libera civitas honores ſi conferat, magnificiendi, Difs. 10. in Eurip. v. 10.
- Libera eur appelletur Proſperina, Difs. 56. in Anthol. v. 10.
- Libera toga dabatur pueris tertio die poſt Id. Mart. & quare pura vocabatur, Difs. 30. in Liv. n. 38. 39.
- Libera oratio quæ a Quinſiliano vocetur, Difs. 3. in Cic. n. 5.
- Liberales artes inter ſe connexæ, atque canonicæ ſunt, Difs. 28. in Cic. n. 1.
- Liberales artes univerſas ſuſtulerunt Sceptici, Difs. 80. in Cic. n. 1. *Vide Artium liberalium. Vide Diſciplinæ.*
- Liberales artes non admodum amplectebantur Lacedæmonij, Difs. 27. in Thucyd. v. 3.
- Liberales diſciplinæ dicuntur, quia libero homine dignæ, & a ſervis ſtudebantur, Difs. 21. in Thucyd. v. 7.
- Liberalis feſtus Liberi Patris, Difs. 30. in Liv. n. 38.
- Liberalitas Cyri opportuna, ſ. ſ. 32. in Thuc. n. 5.
- Liberalitas Regum Perſarum, Difs. 32. in Thucyd. n. 7. 8.
- Liberalitas convenit Regibus, Difs. 32. in Thucyd. n. 1. 9.
- Liberalitas Neroſis in Senecâ, Difs. 9. in Cic. n. 13.
- Liberalitate amicum centies ſeſtertium poſſedit Virgalius, Difs. 10. in Cic. n. 3.
- Liberalitate Auguſti Cæſus Lenulus quater milies poſſedit, Difs. 12. in Cic. n. 6.
- Liberalitas Medicæ genſis litteræ latinæ reſtituta ſunt, Difs. 50. in Cic. n. 3.
- Libram eſſe linguam oportere ſciebat Tiberius in Civitate libera, Difs. 12. in Thucyd. n. 5.
- Liberi, & Veneris filius Hymæus, Difs. 29. in Thucyd. n. 6.
- Liberi Ariſtodemum cum Temeno, & Crephonte Peloponeſum partiti ſunt, Difs. 49. in Anthol. n. 1.
- Liberi Populi eloquentiam ſolam inſervire volunt, Difs. 25. in Cic. n. 4.
- Liberior toga dicitur, quia cæ ſumptus iuvenes ſummam libertatem habebant, Difs. 54. in Anthol. v. 7.

- Libertis** ne daret operam *Latius oraculo monitus non paruit, & a filio interfectus est*, *Disf. 12. in Virg. n. 5.*
- Libertis** Pompeij deivitis *Cæsar triumphavit*, *Disf. 24. in Liv. n. 12. & supplicatio habita est*, *Disf. 25. in Liv. n. 7.*
- Libertis** in civitatibus quare maior copia excellentium virorum existat, *Disf. 25. in Liv. n. 9.*
- Libertis**, & **Libertæ**, *Cererique eadem ædem consecrarunt Veteres*, *Disf. 44. in Anthol. n. 1.*
- Libertorum** trium, vel quatuor *ios quid esset*, *Disf. 25. in Anthol. n. 2. Disf. 52. in Anthol. n. 8.*
- Libertos** plures habentium privilegia, *Disf. 25. in Anthol. n. 1.*
- Liberos** Germaniei *Augustus tenens populum ad libertos procreandos hortatus est*, *Disf. 25. in Anthol. n. 1.*
- Liberos** homines turpe erat *Romæ docere, quæ discere præclarum erat*, *Disf. 21. in Thucyd. num. 7.*
- Liberos** veste distingui a se *vis decretum fuit*, *Disf. 20. in Thucyd. n. 9.*
- Liberos** plures tribusque pater non haberet, *Vestalibus invita legi non poterat*, *Disf. 51. in Liv. nom. 4. Vide. Filij.*
- Libertam** uxorem ducere poterant *Nobiles ex ætate Senatoribus*, *Disf. 24. in Anthol. n. 2.*
- Libertas** vera est *recta conscientia iuxta Perizonium*, *Disf. 19. in Thucyd. o. 11.*
- Libertas** in summis Viros interdum *perniciosa est* *io civitatibus*, *Disf. 46. in Thucyd. n. 1.*
- Libertas** est *fervere Deo*, *Disf. 8. in Virg. n. 8.*
- Libertas** excitat ad studia, *Disf. 69. in Cic. n. 6.*
- Libertate** donarunt duo millia *servorum fortissimorum Lacedæmonij, sed eos perdidierunt*, *Disf. 20. in Thucyd. n. 4.*
- Libertate** donati *servi domini sonus prosequantur*, *Disf. 23. in Thucyd. n. 9.*
- Libertate** donatus est *a Pythagora Zamolxis, quia a Getis tanquam Deus colebatur*, *Disf. 24. in Virg. n. 2.*
- Libertate** donavit *Senatus acillas, quarum ope Callos interfectione deleverant*, *Disf. 30. in Liv. n. 48.*
- Libertate** maximè utebantur *Servis fatalibus*, *Disf. 30. in Liv. n. 51.*
- Libertate** amissa eloquentia pariter tandem amisit *Græcia*, *Disf. 9. in Cic. n. 4. Disf. 60. in Cic. num. 6. & Roma*, *Disf. 52. in Cic. n. 5. Disf. 69. in Cic. n. 7.*
- Libertate** donavit *servum Sulpicij Sylla, qui sibi dominum prodiderat, & postea præcipitem a saxo dedit*, *Disf. 50. in Thucyd. n. 5.*
- Libertatem** Patriæ restituit *Solon dissolutâ Pistrati Tyrannide, & tamen in exilio defunctus est*, *Disf. 20. in Eurip. n. 16.*
- Libertatem** quare nunquam amiserunt *Arabes, & Scythæ*, *Disf. 1. in Liv. n. 20.*
- Libertatem** dare *Pædagogo Lex Ælia Sentia minori viginti annis permittebat*, *Disf. 21. in Thucyd. n. 6.*
- Libertatem** qui recuperabant, *radabant caput, & pileum accipiebant; ideo pileus pro libertate accipitur a Macrobio*, *Disf. 29. in Liv. oum. 4.*
- Libertatem** eum *fato quomodo coniunxerint Chryssippus, & Stoici*, *Disf. 12. in Liv. o. 4.*
- Libertatem** Romæ eloquentia vi *Brutus pepetit*, *Disf. 36. in Cic. n. 14. 15.*
- Libertatem** restituerunt *Athenis Harmodius, & Aristoxenon interfecto Hipparcho fratre tyranni Hippia, non ipso tyranno*, *Disf. 70. in Cic. n. 1.*
- Libertatem** Græciæ opprimentibus *Macedonibus oratores ferè omnes extiterunt*, *Disf. 77. in Cic. n. 1.*
- Libertati** gravis est *civium potentia ex magnitudine rerum gestarum*, *Disf. 4. in Liv. n. 5.*
- Libertatis** poenam ferre *Lacedæmonius dixit Atheniensem otij damnatum*, *Disf. 27. in Thucyd. n. 3.*
- Libertatis** Græciæ *fundameorum quare diestur a Pindato Artemisium*, *Disf. 30. in Anthol. nom. 4.*
- Libertatis** aliqua species est, *velle quiddam imperatur*, *Disf. 52. in Thucyd. n. 4.*
- Libertatis** everfor *Cæsar*, *Disf. 4. in Liv. o. 4.*
- Libertatis** studiosum *Ciceronem e medio tolli Cæsar non molestit serebat*, *Disf. 2. in Cic. n. 11.*
- Liberti** *Callisti* in censatione *triginta columnæ ex oniche erant*, *Disf. 2. in Liv. n. 12.*
- Liberti** epigramma *io Ciceronem*, *Disf. 49. in Cic. o. 4.*
- Libertino** genere *procreatas* *factum est Augusto imperante Vestales capi posse*, *Disf. 37. in Liv. n. 14.*
- Libertinorum** multitudo *periculosa*, *Disf. 20. in Thucyd. n. 9.*
- Libertus** *Neronis* utebatur *Nili pelvere*, *Disf. 16. in Thucyd. n. 5.*
- Libertus** *Ciceronis* *Laurea Tullius*, *Disf. 22. in Liv. n. 7. tres libros de eius sacris conscripsit*, *Disf. 27. in Cic. n. 1.*
- Libertus** *Isellus* eques *a Galbâ factus est*, *Disf. 89. in Cic. n. 8.*
- Librum** quidam *Indiæ populi suorum suorum ferebant*, *Disf. 12. in Liv. n. 2.*
- Librum** vocant *Romani Bacchum*, *Disf. 45. in Anthol. n. 8.*
- Librum** esse solum *spicientem Stoici dixerunt; ceteros veto servos*, *Disf. 1. in Eurip. n. 12.*
- Libethra** orbes in monte *Olympo Macedonia*, *Disf. 73. in Anthol. n. 2.*
- Libidinem** extinguit *Agnus herba, ideo mulieres in Sacris Cereris eam subternebant*, *Disf. 39. in Anthol. n. 6.*
- Libidinem** adeo *aversabantur, quæ fuerant Vestales, & transiit contabescere ob concubitu honestum*, *Disf. 31. in Liv. n. 5.*
- Libidini** deditus erat *Hyperides*, *Disf. 77. in Cic. n. 3.*
- Libidinofum** quare *Spartam* appellet *Marialis*, *Disf. 51. in Anthol. n. 7.*
- Libidinum** *Deos* *Burnus*, *Disf. 18. in Thuc. n. 10.*
- Libido** quocumque *irumpit*, *Disf. 17. in Thucyd. n. 6. Disf. 19. in Thucyd. o. 5.*
- Libido** in convivijs *irritabatur saltationum obscenis motibus*, *Disf. 21. in Thucyd. n. 9.*
- Libido** *omniumque Romanorum mores corrumpit*, *Disf. 3. in Liv. n. 3. Disf. 4. in Liv. n. 3.*

- Elbido iustis Oſcorum, Diſſ. 36. in Thue. n. 4.
 Libitina, & Veneris idem nomen eſſe aliqui
 dixerunt, & quid ſignificare voluerint, Diſſ.
 8. in Eurip. n. 5.
 Libitinenſis porta appellata, quod per eam effe-
 rentur cadavera, Diſſ. 14. in Thucyd. n. 3.
 Libo conſulavit, an futurum eſſet, ut poſſet
 viam Appiam auro conſectere, Diſſ. 41. in
 Thueyd. n. 8.
 Libo homines ſcripſit, Diſſ. 81. in Liv. n. 2.
 Libras quos contineret Medimnus, modius, am-
 phora, ſextarius, Chænix, Diſſ. 47. in Thucyd.
 n. 6.
 Libras Olei densa populo diſtribuit viritum Cæ-
 ſar, Diſſ. 25. in Anthol. n. 3.
 Libri Etruſcorum novem Dijs fulmina tribue-
 bant, Diſſ. 40. in Virg. n. 5.
 Libri Rhetoricorum ad Heteroſium an ſint Cice-
 ronis, Diſſ. 3. in Cic. n. 5. & ſeqq. Diſſ. 46. in
 Cic. n. 5.
 Libri Chryſippi de oratoria ſaculata ſelundè ſcri-
 pti ſunt, Diſſ. 59. in Cic. n. 3. ſeptingenti ab eo
 ſcripti ſunt, & ex his trecenti undecim Dia-
 lectici, Diſſ. 59. in Cic. n. 6.
 Libris arborum inducuntur Germani, Diſſ. 85.
 in Anthol. n. 2.
 in Libris de philoſophiâ Cicero frequentius uti-
 tur concurſu vocaliũ, quam in Oracionibus
 Diſſ. 6. in Eurip. n. 14.
 Libris octodecim Scævola ius civile comprehen-
 dit, Diſſ. 17. in Cic. n. 1.
 Libris multis continebatur augurum diſciplina,
 Diſſ. 36. in Cic. n. 11.
 Libris paucis opus eſt ad bonam mentem; multis
 verò ad eloquentiam, & rerum ſcientiam eſ-
 ſe præaudam, Diſſ. 86. in Cic. n. 5.
 Librorum Homeri cuſtodie dantiſſiſſe Alexander
 onguentum Darij, Diſſ. 14. in Anthol. n. 2.
 Librorum tituli ſepe non reſpondent rebus, Diſſ.
 1. in Anthol. n. 1.
 Librorum copia reſeratiſſima bibliotheca Euri-
 pidis, & ſiliorum, Diſſ. 4. in Eurip. n. 7.
 Librorum leſione multi edocti, non experienciã
 res maximas geſſerunt, Diſſ. 73. in Cic. n. 2.
 & ſeqq. Diſſ. 74. in Cic. n. 3. 4.
 Librorum helluoc dicebatur Cato, Diſſ. 86. in
 Cic. n. 4.
 Libros nullos vulgabant antiquius philoſophi, &
 ſi quos vulgabant, obſcuri erant, Diſſ. 21. in
 Thucyd. n. 7.
 Libros, quos ipſe conſinxerat, Annii ſub nomi-
 ne venuſiſſimorum ſoſitorum vulgavit, Diſſ. 6.
 in Liv. n. 8.
 Libros Cremutij Cordi, quod Brutum, & Ca-
 ſſium laudaret, conſuetudinem ſenatus eco-
 ſuit, Diſſ. 6. in Liv. n. 1.
 Libros de inventione non ambigunt eſſe Cicero-
 nis, Diſſ. 3. in Cic. n. 1. Diſſ. 4. in Cic. n. 5.
 Libros ſupra nongentos edidit Ariſtarchus; Di-
 dymus ter mille, Diſſ. 6. in Cic. n. 8.
 Libros tres de ſciencijs Ciceronis conſcripſit Lau-
 res Tullius eius liberus, Diſſ. 27. in Cic. n. 5.
 Libros quatuordecim de iure pontificio com-
 poſuit Numa, qui anno quingentimoſeptuage-
 ſimo tertio ab Urbe condita reperti ſunt, Diſſ.
 36. in Cic. n. 12.
 Libros de doctrinã morum ſcripſit Democritus,
 quos Babylonicos appellavit, Diſſ. 45. in
 Cic. n. 2.
 Libros de piſtari ſcripſerunt Apelles, & Eu-
 phraſor, Diſſ. 46. in Cic. n. 2. Diſſ. 81. in
 Cic. n. 2.
 Libros de rhetorica ſcripſerunt Anaphroſanus,
 Lyſippus, & Iſocrates, Diſſ. 46. in Cic. n. 4.
 Libros ſeptemdecim de rhetorica ſcripſit Theo-
 phraſtus, & duos de arte poëtica, Diſſ. 60. in
 Cic. n. 6.
 Libros quodringentos conſcripſit Clitomachus,
 Diſſ. 64. in Cic. n. 5.
 Libros de Officijs inchoavit Panætius, Diſſ. 65.
 in Cic. n. 4.
 Libros Commentarios in phenomena Arati edi-
 dit Hipparchus, Diſſ. 70. in Cic. n. 3.
 Libros multos edidit Aratus, Diſſ. 72. in Cic.
 num. 3. 4.
 Libros quos conſcripſit Nicander Colophoni-
 ſus, Diſſ. 75. in Cic. n. 2. 3.
 Librum de viſtu athlenarum conſcripſit Pythago-
 ras Pythagore philoſophi ſocius, ſecũ veritã
 Dromeus, Diſſ. 12. in Anthol. n. 5.
 Librum de ſtatione Italica ſcripſit Pylades,
 Diſſ. 16. in Anthol. n. 8.
 Librum conſcripſit Roſcius, quo oratorem hi-
 ſtrioni comparabat, Diſſ. 17. in Anthol. n. 6.
 Diſſ. 90. in Cic. n. 5.
 Librum de rerum natura conſcripſit Heraclitus,
 qui ſocrateſtis eſt appellatus, Diſſ. 21. in Thucyd.
 n. 7.
 Librum de Eclipſibus edidit Anaxagoras, Diſſ. 10.
 in Thucyd. n. 10. Diſſ. 11. in Thucyd. n. 4. 9.
 Librum de rerum natura primus ſcripſit Ale-
 mazon Crotonienſis, Diſſ. 11. in Thucyd. n. 7.
 vel ut alij tradunt Anaxagoras, Diſſ. 25. in
 Thucyd. n. 7. vel Anaximander, Diſſ. 11. in
 Thucyd. n. 7.
 Librum Eudemus edidit, quo oſtendebatur,
 quid quique Græcorum in geometria inve-
 niſſet, Diſſ. 11. in Cic. n. 4.
 Librum de iſtitutione, & de adminiſtrandã
 Republicã ſcriptum reliquit Pythagoras, Diſſ.
 41. in Cic. o. 1. *Vide. Liber.*
 Liburnæ naves, quæ a Caligulã fabricatæ, Diſſ. 14.
 in Eurip. n. 4.
 Liburnarum uſum Romani a Liburnis acceperunt,
 Diſſ. 2. in Liv. o. 2.
 Libya an generet urſos, Diſſ. 22. in Anthol. n. 10.
 Libya mons altiffimus Atlas, Diſſ. 21. in An-
 thol. n. 5. 4.
 Libyam ab Europa dividens Mare nullum olim
 fuiſſe tradit Plato, Diſſ. 34. in Thucyd. o. 2.
 Libyam ſe ſubacturos ſperabant Athenieſes,
 quom beſtium ſiculum ſuſceperant, Diſſ. 44. in
 Thucyd. n. 1.
 Libyam ouſquam attingit Aeneas, Diſſ. 15. in Liv.
 o. 9.
 Libycæ robora optima, Diſſ. 9. in Liv. n. 8.
 Libycæ tibiz nomen omnibus alijs tibijs dede-
 runt, Diſſ. 60. in Anthol. n. 8.
 Libyſtinum Apollinem ſiculi conuenerunt, quod
 peſtem immiſſerit Pænis ipſos inuafuris, Diſſ.
 20. in Anthol. o. 14. Diſſ. 38. in Thucyd.
 nom. 6. Li.

- Licentia** vocatur *figura* quondam a Cornificio, Dis. 1. in Cic. n. 5.
- Licentia** quom Aescbines interetur in Pompeium, exulare coactus est, Dis. 64. in Cic. n. 4.
- Licentia** militum, qui probra etiam in triumphantem iacebant, Dis. 19. in Liv. n. 1. 2.
- Licentiam** aliquam feminis dare nonnullae leges Lycargi videbantur, Dis. 52. in Anthol. n. 4.
- Licetus** tradit lucernas, quae sepulchris collocabantur, nunquam extingui, Dis. 32. in Anthol. n. 10.
- Licinia** lex in convivijs plus triginta assibus impendere prohibebat Calendis, Nonis in dies singulos, Dis. 3. in Liv. n. 5.
- Licio** an dicti sint Lictores, Dis. 22. in Liv. num. 3.
- Licnites** Baccho praestit Lunari globo, Dis. 47. in Anthol. n. 82.
- Lictores** Romani ab Etruscis acciperent, Dis. 27. in Liv. n. 2. Dis. 22. in Liv. n. 1. 16.
- Lictores** quod Romulus sumptibus, non est reprehendendus, Dis. 20. in Liv. n. 1. & seqq. Dis. 21. in Liv. n. 10.
- Lictores** quibus, & quor dabatur, Dis. 22. in Liv. n. 3. 4. Dis. 31. in Liv. n. 10.
- Lictores** unde appellati, Dis. 22. in Liv. n. 5.
- Lictores** quare assumpserint Imperatores Romani, Dis. 22. in Liv. n. 24.
- Lictores** quot haberent triumphantes, Dis. 28. in Liv. n. 14.
- Licymnius** apud Athenensium quare dixerit somnum sopivisse Endymionem, nec ei oculis clausisse, Dis. 21. in Eurip. n. 10.
- Ligandi** vulnera auctor fuit Aesculapius, Dis. 38. in Thucyd. n. 5.
- Ligario** Caesaris invidiam peperit a Cicerone coactus, Dis. 47. in Cic. n. 5.
- Ligna** in quadrata mitterentur Corinthi, interrogavit hospitem Leotychidas, Dis. 54. in Anthol. n. 5.
- Ligna**, ex quibus ignis eliciebatur, Ignis aris vocat Plinius; ignitabula Sulinus, Dis. 49. in Thucyd. n. 3.
- Ligna** sciendere se scire gloriatur Ulysses apud Homerum, Dis. 21. in Liv. n. 1.
- Lignea** simulscra urbium, quod prelaia fuerint in triumphis Fabij, Quincique irrisi sunt, Dis. 27. in Liv. n. 2.
- Lignae** Torres erant in Circo Pbalis, Dis. 20. in Cic. n. 9.
- Ligneum** murum, quem Pythia praecipit, Themistocles interpretatus est classem, Dis. 30. in Anthol. n. 4. Dis. 36. in Cic. n. 4.
- Lignis** pretiosis conficiebantur laquearia, Dis. 2. in Liv. n. 13.
- Lignis** quare fierent trophaea, Dis. 24. in Liv. n. 4.
- Lignorum** attritu antiquitus ignem accendebant, Dis. 49. in Thucyd. n. 3.
- Lignorum** attritu, quorum alterum in alterum terebre modo immittebatur, ignem Vestales accendebant, Dis. 32. in Liv. n. 9.
- Lignum** informe colebatur in Delo pro summo Isacro Latone, quod causa fuit, quod Parmeniscus rideret, Dis. 46. in Thucyd. n. 3.
- Lignum** in Icaro Dianae consecratum erat, Dis. 46. in Thucyd. n. 4.
- Lignum** transversum quod Carceres clauderent, Repagulum dicebatur, Dis. 20. in Anthol. num. 6.
- Lignum** dolosum merito appellatur navis, Dis. 76. in Anthol. n. 9.
- Lignum** quodlibet Mercurio efformando idoneum est, non autem quodlibet ingenium poeti, Dis. 8. in Cic. n. 5.
- Ligule** genus, quam *Quasidum* Graeci vocant, Dis. 61. in Anthol. n. 4.
- Ligures**, ut castra Romana innaderant, Paulus Aemilius metu simulato adduxit, & sic oppressit, Dis. 6. in Thucyd. n. 13.
- Ligures** fortissimi, an fuerint Siculi, qui Siciliam tenuerant, Dis. 36. in Thucyd. n. 2.
- Ligures** inter Etruscos recenset Virgilius, Dis. 4. in Virg. n. 4.
- Ligurij**, seu Liguicij Thraciae populi, apud quos erat oraculum Bacchi, Dis. 47. in Anthol. n. 7.
- Lilia** se fieri optavit poëta, ut gereretur a puella, Dis. 40. in Anthol. n. 5.
- Lilybaeo** Siciliae promontorio quidam videbat classem Carthaginensium exeuntem a Portu, Dis. 22. in Eurip. n. 6.
- Lilybeum** Promontorium Siciliae spectat Africam, unde appellatum sit, Dis. 35. in Thucyd. n. 4. Dis. 55. in Thucyd. n. 5.
- Limen** contingere veritatem sponsa, quom ad Virum pergebat, & quare, Dis. 10. in Thucyd. n. 9.
- Limine** domus novae Nuptae vas aqua plenum, & ignis collocabatur, Dis. 28. in Thucyd. n. 5. 8. Dis. 29. in Thucyd. n. 1. & quare Dis. 28. in Thucyd. n. 8. 10.
- Limnryi** consubis promiscua permittebant, Dis. 30. in Thucyd. n. 3.
- Limo** natos esse homines qui philosophi tradiderint, Dis. 4. in Thucyd. n. 21.
- Limum** conficiebant hiruodines, ut vidos linant, Dis. 38. in Cic. n. 8. *Vide. Canum. Latum.*
- Lindio** Herculi sacrificabatur convivij, Dis. 31. in Virg. n. 4.
- Lindo** profecti Rhodij Solos urbem edificaverunt, Dis. 72. in Cic. n. 5.
- Lindus** natus ex filijs Cercaphi, qui tres urbes sibi cognomines in Rhodo condiderunt, Dis. 26. in Anthol. n. 3.
- Lines**, vel *ῥαβδὶ* dicebatur funiculus, qui sub repagulo ponebatur in carceribus, & inde natum est proverbium *ἀνδρὶ ῥαβδῶν ἰδεῖν* a *ῥαβδῶν*, Dis. 10. in Anthol. n. 6.
- Linea** vestis an esset argumentum luxus, Dis. 4. in Thucyd. n. 4.
- Linea extrema amare** proverbium est, Dis. 29. in Thucyd. n. 4.
- Linea** veste utebantur Sacerdotes Aegyptij, Mulieres, Apollonius Tyaneus, & Indorum sapientes, Dis. 4. in Thucyd. n. 4. Dis. 42. in Virg. n. 4.
- Linea** sibi ante ostia carcerum Circi, qua de caena duceretur, Dis. 20. in Cic. n. 8.
- Lineam** aliquam ducendo Apelles quotidie sese exercebat, Dis. 58. in Thucyd. n. 4. Dis. 85. in Cic. n. 1.

- Linceis** uno colore illustravit Cleopantus Corinthus pictor, Disf. 51. in Cic. n. 1.
- Lineis** vestibus purpuram addi non probabat alexander Severus, & dementia purabat alexander inextere, Disf. 4. in Thucyd. n. 5.
- Lineis** umbram circumducebant Telephanes, & Arctices piungentes hominem, Disf. 51. in Cic. num. 1.
- Lingua** Hyperboreorum, & Serum discrepat a lingua omnium aliorum gentium, Disf. 77. in Anthol. n. 16.
- Lingua** Aetolorum *κεκρυμμένη* significat *currentem* apud Aratum, Disf. 10. in Anthol. n. 5.
- Lingua** Aegyptiorum Charon significat *portitorem*, Disf. 81. in Anthol. n. 5.
- Lingua** Romana uti licere a Senatu Cumant impetrarunt, Disf. 8. in Thucyd. n. 50.
- Lingua** Romana mellestatis plena est, Disf. 8. in Thucyd. n. 9.
- Lingua** Romana conficebatur a Græcis, Disf. 8. in Thucyd. n. 10.
- Lingua** inaurata statuum Berofo ob prediçiones posuerunt Athenienses, Disf. 20. in Eurip. num. 14.
- Lingua** Sabinâ hasta euri dicebatur, ideo Iuno Curitis est appellata, Disf. 25. in Virg. n. 4.
- Lingua** Phœnicoperi eximij saporis habebatur, Disf. 3. in Liv. n. 8.
- Lingua** diversas gentes viginti duas continebat imperium Mithridatis, Disf. 9. in Liv. n. 13.
- Lingua** Molossorum *Αἰὼς* *πάλαι* dicuntur, sicuti senes *πάλαι*; ideo vulgatum est in Oraculo Dodonæo columbas responsa dedisse, Disf. 18. in Liv. n. 11.
- Lingua** utraque conscripiet sunt a Numâ libri quatuordecim de iure pontificis, Disf. 36. in Cic. n. 12.
- Lingua** Platonis loquentium Iovem dicebant Veteres, Disf. 41. in Cic. n. 1. Disf. 53. in Cic. num. 3.
- Lingua** Xenophontis loquens esse Musas quidam dixerunt, Disf. 41. in Cic. n. 4.
- Lingua** latinâ donavit Cicero multa opera Græcorum, Disf. 71. in Cic. n. 5.
- Lingua** prisca *ἄν* significat *circum*, Disf. 53. in Thucyd. n. 1. Disf. 30. in Liv. n. 70. Disf. 88. in Cic. num. 7.
- Lingua** Latine ignarus dici posset quodammodo Livius, Disf. 71. in Cic. n. 4.
- Lingua** Græcæ ignarus Ciceroem quare aliqui putaverint, Disf. 71. in Cic. n. 2.
- Lingua** suam non intelligentibus Barbarus per saltatorem putavit significare posse, quæ vellet, Disf. 26. in Anthol. n. 5.
- Lingua** liberam esse oportere aiebat Tiberius in civitate liberâ, Disf. 12. in Thucyd. n. 5.
- Lingua** fuscâ, aut nigram habentes hostis sacrificij idoneæ non erant, Disf. 43. in Virg. num. 1.
- Lingua** avium intellexisse Melampodem quare fabulæ serant, Disf. 38. in Cic. n. 3.
- Lingua**, & cor Ciceronis mirari se dixit Divus Augustinus, Disf. 49. in Cic. n. 8.
- Lingua** deglutivit Hyperides, ne arcana Patriæ proferre cogeretur, Disf. 77. in Cic. n. 2.
- Lingua** viginti duarum nationum, quibus imperabatur, Mithridates cognovit, Disf. 87. in Cic. n. 8.
- Lingua** duas loqui antiquitus miraculo fuit, Disf. 1. in Thucyd. n. 9.
- Lingua** favete omnes iubebantur, antequam sacrificium inchoaretur; quo silentium imponebatur, vel bona verba dicere iubebantur, Disf. 44. in Virg. n. 2. 3. 4.
- ex Lino** candidissimo, quod Xylion vocabatur, vestis Sacerdotum Aegyptiorum conficiebatur, Disf. 42. in Virg. n. 4.
- a Lino** an dicuntur Lichores, Disf. 22. in Liv. n. 3.
- Linterni**, ubi exulavit Scipio sepultus est, non in petriâ; Disf. 29. in Anthol. n. 1.
- Linna**, quo spatio temporis stellas omnes errantes simul in eodem locum restitui putaverit, Disf. 53. in Thucyd. n. 11.
- Linus** an Musæ filius fuerit, Disf. 57. in Anthol. n. 12.
- Linus** doctor fuit Herculis, & ab eo interfectus, Disf. 33. in Virg. n. 3.
- Linus** Thebanus, Disf. 9. in Cic. n. 7.
- Linus** dubitatur, an poëta fuerit, Disf. 8. in Cic. num. 1.
- Lippus** decipitur, dum putat Augustum saltationis italice auctorem fuisse, Disf. 26. in Anthol. num. 9.
- Liquescit** aurum Parthi in os Crissi mortui infundebant, Disf. 16. in Eurip. n. 6.
- Lis** inter Deas de pulchritudine orta est in nuptijs Thetidis, & Pelei, Disf. 19. in Anthol. num. 3.
- Disf. 15. in Eurip. n. 2. Vide. Libens.**
- Litari** non credebatur vitulo, qui humeris hominis ad aram adductus esset, Disf. 43. in Virg. num. 6.
- an Litassent**, extis vicinæ cognoscebant, Disf. 45. in Virg. n. 7.
- Litem** adiudicavit anticlez Philippus, quæ a Philippo dormiente ad vigilantem appellaverat, Disf. 26. in Cic. n. 2.
- Litem**, quam de principibus Lacedæmonij, & Athenienses inter se habebant, Aristides persuasit, ut communi Græcorum iudicio permitterent, Disf. 36. in Cic. n. 4.
- Litem** immisisse pomum aurum, propter quod Deæ inter se de pulchritudine certarunt, quidam ferunt, Disf. 19. in Anthol. n. 3.
- Lites** damnosæ esse ut docerent, in templo Concordiæ pictus erat Marfyas, Disf. 61. in Anthol. n. 8.
- Lites** diremic Iuppiter reperto iure, Disf. 67. in Anthol. n. 5.
- Lites** non habent Hyperborei, & Seres, Disf. 77. in Anthol. n. 12. 15.
- Lites** ut Rustici componere possent, vundinæ profectis lege Hortensii haberi cœperunt, Disf. 30. in Liv. n. 2. Vide. *Lin.*
- Litibus** ut populus contereretur, auctoritatem oratoribus ademerunt Cæsares, & iuriconsultis addiderunt, Disf. 12. in Cic. n. 5.
- Litigantes** quando manum conferere dicebantur, Disf. 40. in Cic. n. 4. 6.
- Litigantes** utebantur verbis, quæ præbiant iuris consulti, Disf. 40. in Cic. n. 4.

- Litigantes pecuniam deponabant ad pontem, quæ sacramentum dicebatur, Dis. 40. in Cic. n. 7. 8.
- Litigantes ut decernerentur a calumnijs, Mar-
syæ statua in foro posita erat, Dis. 65. in
Anthol. n. 8.
- Litora Indis an sint maiora litoribus Arabiæ,
Dis. 33. in Thucyd. n. 7.
- in* Litore exsistentes Germani se obrui fluctibus
Oceani patiebantur, Dis. 85. in Anthol. n. 3.
- in* Litore collocabantur aræ, ita ut adiri posset,
& fluctibus alluerentur, quum lustrabantur
claves, Dis. 53. in Thucyd. n. 17.
- in* Litore Virgines prostituiebant Cyprii, ut do-
tem sibi quaererent, Dis. 29. in Thucyd. n. 12.
Dis. 21. in Virg. n. 2. *Vide. Litus.*
- Litteræ Pnondum repertæ Penas dicebatur *Denar*,
Dis. 15. in Virg. n. 4.
- Litteræ Θ inscribebatur vestibus quibus in fune-
re usi fuerant, & K ijs, quæ fulmine tactæ fue-
rant, Dis. 42. in Virg. n. 4.
- Litteræ dectia a verbo *Comire* factum est *Coire*,
Dis. 30. in Liv. n. 22.
- Litteræ V consona sæpe fit a Græcorum aspira-
tione, Dis. 15. in Liv. n. 2. Dis. 31. in Liv. n. 22.
- Litteræ Athenis desierunt, postquam extincta est
gloria militaris, Dis. 20. in Eorip. n. 24.
- Litteræ sacra quid intelligant, quum Deum la-
dere in Orbe terrarum dicunt, Dis. 80. in An-
thol. n. 9. *Vide. Pagina sacra.*
- Litteræ Tiberii ad senatum significantillius cru-
ciatus animi, Dis. 19. in Thucyd. n. 10.
- Litteræ verborum varias res exprimunt, Dis. 38.
in Virg. n. 3.
- Litteræ post Imperium Augusti Romæ, & in
Græcia obsoleverunt; imperante autem Tra-
iano, & Antoninis floruerunt, Dis. 67. in
Cic. n. 5. Dis. 68. in Cic. n. 2.
- Litterarum principem agnoscit Plutarchus Ho-
merum, Dis. 8. in Cic. n. 6.
- Litterarum Græcarum studiosus fuit Paris, Dis.
19. in Anthol. n. 4. Dis. 27. in Virg. n. 6.
- Litterarum studijs uocet Venus, Dis. 57. in
Anthol. n. 4.
- Litterarum collisio addit orationi gravitatem,
Dis. 14. in Virg. n. 5.
- Litterarum ignarus non fuit Romulus, Dis. 36.
in Cic. n. 11.
- Litterarum Græcarum datus didicit elephas,
Dis. 39. in Cic. n. 5.
- Litterarum Indiarum perimixtus, servitus, fati-
tas; fovet libertas civium, Dis. 69. in Cic.
o. 1. 5. 6. 7.
- Litterarum Græcarum imperium Ciceronem qui-
dam dixerunt, Dis. 71. in Cic. n. 2.
- Litterarum omnes describens Iamblichus quomodo
suarum Imperatorum scire tentaverit per
gallinam, & græcorum tritici, Dis. 42. in Thuc.
n. 7.
- Litteras phrygiæ conscripsit Hercules Aegy-
ptius ex Nilo natus, Dis. 7. in Anthol. n. 7.
Dis. 8. in Anthol. o. 6.
- Litteras invenerunt Phœniciæ, Dis. 9. in Thuc. n. 4.
- Litteras invenit Mercurius, Dis. 46. in Thuc. n. 4.
- Litteras Corinthi docere coactus est Dionysius
Regno amissio, Dis. 18. in Eorip. n. 13.
- Litteras Græci, & omnem sapientiam a Barba-
ris acceperunt, Dis. 9. in Thucyd. n. 4. Dis.
17. in Eorip. n. 1. Dis. 13. in Cic. n. 6. Dis.
14. in Cic. n. 6. & seqq.
- Littera Romanis a Græcis acceperunt, Dis. 2. in
Liv. n. 2.
- Litteras Græcas didicit Cato maior senex post-
quam egregios imperatores extitisset, Dis.
2. in Cic. n. 6. Dis. 64. in Cic. n. 2.
- Litteras Ephesiæ Dadyli Idæi invenerunt, Dis.
5. in Cic. n. 2.
- Litteras secum natæ, & perituras iactabat Rhe-
mus Palæmon, Dis. 6. in Cic. n. 7.
- Litteras Græcis Cadmus attulit, Dis. 14. in Cic. o. 8.
- Litteras Latinas restituit Petrarcha, & Medi-
cum liberalis, Dis. 50. in Cic. n. 2.
- Litteria sacris indicari mentes, quæ a Deo de-
sciverunt, Gigantes procreasse, quidam pu-
tarunt, Dis. 27. in Liv. n. 6. *Vide. Pagina
Sacra.*
- Litteris ad senatum missis lorum addebant im-
peratores partem victoriam, Dis. 22. in Liv. n. 10.
- Litteris ad senatum Augustus testatus est, quom-
topere privatam vitam desideraret, Dis. 3.
in Cic. o. 3.
- Litteris Amicorum Cicero Romam revocatus est,
quom Sylla se dictatorem abdicavit, Dis. 2. in
Cic. n. 9. *Vide. Epistola.*
- Litteris Aegyptiorum institutus fuit Moses, Dis.
5. in Cic. n. 4.
- Litui quare adhibeantur in bello, Dis. 57. in
Thucyd. n. 4.
- Litus etiam a Latinis dicitur *Adia*, Dis. 27. in
Anthol. n. 2.
- Ad* Litus vetus est Cœranus a Delphino, quum
osufragium peficisset, quia ipsum Cœranus li-
beraverat a piscatoribus, Dis. 22. in Anth. n. 5.
- Litus Campani ioter, & Ostiam scaros multos
sparsit Othavius, & cavet quinquennio pro-
ximo, ut si quis scarum cepisset, mari red-
deret, Dis. 3. in Liv. n. 6. *Vide. Litra.*
- Litus erat haculus a somno leviter inflexus,
Dis. 19. in Liv. n. 3.
- Litus erat in manu, quum aegores statoebant
candidatos, Dis. 19. in Liv. n. 15.
- Livia uxor corrupta a Seiano veneno sustulit
Drusum, Dis. 15. in Anthol. n. 21.
- Livia quum transivisset in familiam Ioliam, Tibe-
rius aram adoptionis prohibuit, Dis. 24. in
Anthol. n. 8.
- Livia mater repugnabat Tiberium Rhodum pete-
re, Dis. 26. in Anthol. n. 1.
- Liviæ matri Licetorem decerni Tiberius passus oon
est, licet eius munere ad præcipitum perve-
nisset, Dis. 22. in Liv. n. 4.
- Liviæ in gremio aquila gallinam laori ramum
rustico tenentem deiecit, qui stus produxit
silvam, Dis. 28. in Liv. n. 11.
- Livium funestam excidio Iolæ Domus Augustus
noxorem perpeffus est, Dis. 15. in Anthol. n. 21.
- Livij historiarum laodes, Dis. 6. in Liv. n. 3. Dis.
11. in Liv. n. 6.
- Livij statuas e bibliothecis amovere voluit Cali-
gula, Dis. 6. in Liv. n. 6. Dis. 68. in Cic. o. 7.
- Livium Salinatore cautum cum Cludio Nerone
Romani coojuuxerunt, Dis. 37. in Thuc. n. 2.

- Lioes** uno colore illustravit Cleopantus Corin-
thius pictor, Disf. 51. in Cic. n. 1.
- Lineis** vestibus purpuram addi non probabat au-
lexander Severus, & demendam putabat au-
rum intexere, Disf. 4. in Thueyd. n. 5.
- Lineis** umbram circumducebant Telephanes, &
Arctices piogentes hominem, Disf. 51. in Cic.
num. 1.
- Lingua** Hyperboreorum, & Serum discrepat a
lingua omnium aliarum gentium, Disf. 77. in
Aethol. n. 16.
- Lingua** Aetolorum *λεγοντες* significat currentem
apud Arstumi, Disf. 10. in Anthol. n. 5.
- Lingua** Aegyptiorum Charon significat *portite-
rem*, Disf. 81. in Anthol. n. 5.
- Lingua** Romanâ uti licere a Senatu Cumani im-
petrarunt, Disf. 8. in Thueyd. n. 10.
- Lingua** Romanâ maiestatis plenus est, Disf. 8. in
Thueyd. n. 9.
- Lingua** Romana condicebatur a Græcis, Disf. 8.
in Thueyd. n. 10.
- Lingua** inorata statum Beroso ob prædictiones
posuerunt Athenienses, Disf. 10. in Eurip.
num. 14.
- Lingua** Sabina hæstia curis dicebatur, ideo Iuno
Caritis est appellata, Disf. 15. in Virg. n. 4.
- Lingua** Phœnicopteri eximij saporis habebatur,
Disf. 3. in Liv. n. 8.
- Lingua** diversas gentes viginti duas continebat
imperium Mithridatis, Disf. 9. in Liv. n. 13.
- Lingua** Molossorum Annus *πελαδης* dicuntur, sicuti
senes *πelia*; ideo vulgatum est in Oratione
Dodono columbas responsa dedisse, Disf.
18. in Liv. n. 11.
- Lingua** utraque conscripti sunt a Numa libri
quatuordecim de iure pontificio, Disf. 16. in
Cic. n. 18.
- Lingua** Platonis loquentium Iovem dicebant
Veteres, Disf. 41. in Cic. n. 1. Disf. 53. in Cic.
num. 3.
- Lingua** Xenophonis loquentis esse Musas quidam
dixerunt, Disf. 41. in Cic. n. 4.
- Lingua** latinâ donavit Cæro multa opera Græ-
corum, Disf. 71. in Cic. n. 3.
- Lingua** præfata *Am* significat *circum*, Disf. 53. in
Thueyd. n. 1. Disf. 30. in Liv. n. 70. Disf. 88. in
Cic. num. 7.
- Lingua** Latine ignarus dici posset quodammodo
Livius, Disf. 71. in Cic. n. 4.
- Lingua** Græce ignarus Ciceronem quare aliqui
putaverint, Disf. 71. in Cic. n. 2.
- Lingua** suam non intelligentibus Barbarus per
saltatorem putavit significare posse, quæ vel-
let, Disf. 16. in Anthol. n. 5.
- Lingua** liberam esse oportere siebat Tiberius
in civitate liberâ, Disf. 18. in Thueyd. n. 5.
- Lingua** fuscâ, aut nigram habentes hostiæ sa-
crificijs idoneæ oon etant, Disf. 43. in Virg.
num. 1.
- Lingua** avium intellexisse Melampodem quare
fabulæ serant, Disf. 38. in Cic. n. 3.
- Lingua**, & cor Ciceronis mirari se dixit Divus
Augustinus, Disf. 49. in Cic. n. 8.
- Lingua** deglutiit Hyperides, ne arcana Patris
proferre cogeretur, Disf. 77. in Cic. n. 2.
- Lingua** viginti duarum nationum, quibus im-
perabat, Mithridates cognovit, Disf. 87. in
Cic. n. 6.
- Lingua** duas loqui antiquitus miraculo fuit, Disf.
1. in Thueyd. n. 9.
- Lingua** favere omnes inebantur, antequam fieri
scium inchoarentur; quo silentium impone-
tur, vel bona verba dicere iubebantur, Disf.
44. in Virg. n. 2. 3. 4.
- Lino** candidissimo, quod Xylion vocabatur,
vestis Sacerdotum Aegyptiorum conficieba-
tur, Disf. 41. in Virg. n. 4.
- Lino** 18. diebus Lictores, Disf. 22. in Liv. n. 3.
- Linterni**, ubi exolavit Scipio sepultus est, non
in patria; Disf. 49. in Anthol. n. 1.
- Linnæ**, quo spatio temporis stellæ omnes erran-
tes simul in eundem locum restitui putave-
rit, Disf. 53. in Thueyd. n. 11.
- Linos** an Mnæ filius fuerit, Disf. 57. in An-
thol. n. 11.
- Linnæ** doctor fuit Hercules, & ab eo interfec-
tus, Disf. 33. in Virg. o. 3.
- Linnæ** Thebaeus, Disf. 9. in Cic. n. 7.
- Linnæ** dubitatur, 20. posita fuerit, Disf. 8. in Cic.
num. 1.
- Lippus** decipitur, dum putat Augustum saltatio-
nis italicæ auctorem fuisse, Disf. 16. in Anthol.
num. 9.
- Liquetum** aurum Parthi in os Crassi mortui in-
fundebant, Disf. 16. in Eurip. n. 6.
- Lis** inter Deas de pulchritudinis orta est in nuptijs
Thetidis, & Pelei, Disf. 19. in Anthol. num. 3.
Disf. 15. in Eurip. n. 2. *Vide Libens.*
- Litari** non credebatur virgulo, qui humeris homi-
nis ad scram adductus esset, Disf. 43. in Virg.
num. 6.
- Lites** sent, extis victimæ cognoscebant, Disf. 45.
in Virg. n. 7.
- Litem** adiudicavit antea Philippus, quæ a Phi-
lippo dormiente ad vigilatorem appellaverat,
Disf. 26. in Cic. n. 2.
- Litem**, quæ de principatu Lacedæmonij, &
Athenienses inter se habebant, Aristides per-
suasit, ut communi Græcorum iudicio permit-
terent, Disf. 36. in Cic. n. 4.
- Litem** immisisse pomorum aurum, propter quod
Dei inter se de pulchritudine certarunt, qui-
dam ferunt, Disf. 19. in Anthol. n. 3.
- Lites** dieminas esse ut doceret, in templo
Concordiæ pictus erat Marfyas, Disf. 61. in
Anthol. n. 8.
- Lites** diremit Inppiter reperto iure, Disf. 67.
in Anthol. o. 5.
- Lites** quo habent Hyperborei, & Seres, Disf.
77. in Anthol. n. 12. 15.
- Lites** ut Rustici compungere possent, nundinæ
pro factis lege Hortensia haberi cæperunt,
Disf. 30. in Liv. n. 21. *Vide Litis.*
- Litibus** ut populus contereretur, auctoritatem
oratoribus ademerunt Cæsares, & iurisconsultis
addiderunt, Disf. 12. in Cic. o. 5.
- Litigantes** quæodo manum conferere dicebantur,
Disf. 40. in Cic. o. 4. 6.
- Litigantes** utebantur verbis, quæ præbant Inris
consulti, Disf. 40. in Cic. n. 4.

- Litigantes pecuniam deponebant ad pontem, quæ sacramentum dicebatur, Dis. 40. in Cic. n. 7. 8.
- Litigantes ut decernerentur a calumnijs, Marfyæ status in foro posita erat, Dis. 65. in Anthol. n. 8.
- Litora Iudææ sunt maiora litoribus Arabiæ, Dis. 33. in Thucyd. n. 7.
- is* Litore exstantes Germani se obrui flodibus Oceani pati bantur, Dis. 85. in Anthol. n. 3.
- is* Litore collocabantur aræ, ita ut adiri possent, & flodibus alluerentur, quoniam lustrabantur cialles, Dis. 53. in Thucyd. n. 17.
- is* Litore Virgines prostituiebant Cyprii, ut dotem sibi quærerent, Dis. 39. in Thucyd. n. 12. Dis. 21. in Virg. n. 2. *Vide. Litus.*
- Littera P nondum reperta Penas dicebatur Denas, Dis. 15. in Virg. n. 4.
- Litteræ & inscribentur vestibus quibus in funere usi fuerant, & K ijs, quæ fulmine tactæ fuerant, Dis. 42. in Virg. n. 4.
- Litteræ descriptæ a verbo *Cumire* factum est *Coire*, Dis. 30. in Liv. n. 22.
- Littera V consona sæpe fit a Græcorum aspiratione, Dis. 15. in Liv. n. 2. Dis. 31. in Liv. n. 22.
- Litteræ Athenis desiderant, postquam extincta est gloria militaris, Dis. 20. in Eurip. n. 24.
- Litteræ sacræ quid intelligant, quoniam Deum laudare in Orbe terrarum dicunt, Dis. 80. in Anthol. n. 9. *Vide. Pagina sacra.*
- Litteræ Tiberii ad senatum significant illius cruciatu animi, Dis. 19. in Thucyd. n. 20.
- Litteræ verborum varias res expellunt, Dis. 38. in Virg. n. 3.
- Litteræ post Imperium Augusti Romæ, & in Græcia obsoleverunt; imperante autem Traiano, & Aeroninis floruerunt, Dis. 67. in Cic. n. 5. Dis. 68. in Cic. n. 8.
- Litterarum principem agnoscit Plotarchus Homerum, Dis. 8. in Cic. n. 6.
- Litterarum Græcarum studiosus fuit Paris, Dis. 19. in Anthol. n. 4. Dis. 27. in Virg. n. 6.
- Litterarum studiis nocet Vetus, Dis. 57. in Anthol. n. 4.
- Litterarum collisio addit orationi gravitatem, Dis. 14. in Virg. n. 5.
- Litterarum ignotus non fuit Romulus, Dis. 36. in Cic. n. 11.
- Litterarum Græcarum ductus didicit elephas, Dis. 39. in Cic. n. 5.
- Litterarum studium permittit luxuriam, servitum, satietas; fovet libertas civium, Dis. 69. in Cic. n. 1. 5. 6. 7.
- Litterarum Græcarum imperitum Ciceronem quid dixerunt, Dis. 71. in Cic. n. 8.
- Litteras omnes describens Iamblichus quomodo futurum Imperatorem seire tentaverit per gallinam, & grana tritici, Dis. 42. in Thuc. n. 7.
- Litteras phrygiæ conscripsit Hercules Aegyptius ex Nilo natus, Dis. 7. in Anthol. n. 7. Dis. 8. in Anthol. n. 6.
- Litteras invenerunt Phœniciæ, Dis. 9. in Thuc. n. 4.
- Litteras invenit Mercurius, Dis. 46. in Thuc. n. 4.
- Litteras Corinthi docere coactus est Dionysius Regno amissio, Dis. 18. in Eurip. n. 13.
- Litteras Græci, & omnem sapientiam a Barba-
- ris acceperunt, Dis. 9. in Thucyd. n. 4. Dis. 17. in Eurip. n. 1. Dis. 13. in Cic. o. 6. Dis. 24. in Cic. n. 6. & seqq.
- Littera Romanis a Græcis acceperunt, Dis. 2. in Liv. n. 2.
- Litteras Græcas didicit Cato maior senex postquam egregius imperator extitisset, Dis. 1. in Cic. n. 6. Dis. 64. in Cic. n. 2.
- Litteras Ephesus Dædylus Idae invenit, Dis. 5. in Cic. n. 2.
- Litteras secum natus, & perituras iactabat Rhemnius Palammon, Dis. 6. in Cic. n. 7.
- Litteras Græcia Cadmus attulit, Dis. 14. in Cic. n. 8.
- Litteras Latinas restituit Petrus, & Medicum liberalitas, Dis. 50. in Cic. n. 2.
- Litteris sacris indicari mentes, quæ a Deo disciverunt, Gigantes processisse, quidam putarunt, Dis. 57. in Liv. n. 6. *Vide. Pagina sacra.*
- Litteris ad senatum missis laurum addebant imperatores post victoriam, Dis. 22. in Liv. n. 10.
- Litteris ad senatum Augustus testatus est, quantopere privatam vitam desideraret, Dis. 1. in Cic. n. 3.
- Litteris Amicorum Cicero Romam revocatus est, quoniam Sylla se distat abdicavit, Dis. 2. in Cic. n. 9. *Vide. Epistola.*
- Litteris Aegyptiorum institutus fuit Moses, Dis. 5. in Cic. n. 4.
- Litui quare adhibeantur in bello, Dis. 57. in Thucyd. n. 4.
- Litus etiam a Latini dicitur Adæ, Dis. 27. in Anthol. n. 2.
- ed* Litus vetus est Cæranus a Delphino, quoniam usufrugium fecisset, quia ipsum Cæranus liberaverat a piscatoribus, Dis. 22. in Anth. n. 3.
- Litus Campanis iuter, & Ostiam scaros multos sparsit Ostiavins, & cavit quinquennio proximo, ut si quis scarum cepisset, mari redderet, Dis. 3. in Liv. n. 6. *Vide. Litus.*
- Litus erat baculus a summo leviter inflexus, Dis. 19. in Liv. n. 3.
- Litus erat in manu, quoniam augures stantebant candidatos, Dis. 19. in Liv. n. 25.
- Livia uxor corrupta a Seiano veneno sustulit Drusum, Dis. 14. in Anthol. n. 21.
- Livia quoniam transivisset in familiam Iuliam, Tiberius aram adoptiois prohibuit, Dis. 24. in Anthol. n. 8.
- Livia mater repugnabat Tiberio Rhodum petere, Dis. 26. in Anthol. n. 1.
- Livia matris Lictorem decerni Tiberius passus non est, licet eius manere ad principatum pervenisset, Dis. 22. in Liv. n. 4.
- Livie in grænum aquila gallinæ lanri ramum rostro tenentem deiecit, qui satius produxit silvam, Dis. 28. in Liv. n. 11.
- Livium funestam excidio Iulie Domus Augustæ uxorem perpesus est, Dis. 15. in Anthol. n. 22.
- Livij historici laudes, Dis. 6. in Liv. o. 3. Dis. 11. in Liv. n. 6.
- Livij statuas e bibliothecis amovere voluit Calligula, Dis. 6. in Liv. n. 6. Dis. 68. in Cic. n. 7.
- Livium Salinstorem cautum cum Claudio Nerone Romani coniunxerunt, Dis. 37. in Thuc. n. 1.

Livium Pompeianum appellabat Augustus, Difs. 6. in Liv. 4.
 Livius Drusus quum dimisisset uxorem, ostendit calceos aptos, & ubi premeret, non apparere, Difs. 15. in Anthol. n. 12.
 Livius, dum dicit improbabile esse Numam Pythagoræ auditorem fuisse, defenditur ab impugnatione Glareani, Difs. 3. in Thucyd. n. 8.
 Livius propter veritatem laudatur a Tacito, sed eo graviores dicit Dionysium Halicarnasæum Henricus Glareanus, Difs. 39. in Thuc. n. 3.
 Livius dicit Regnum esse rem pulcherrimam inter homines, Deosque, Difs. 42. in Thuc. n. 3.
 Livius inducit Fabium Maximum dissuadentem Scipioni bellum inferre in Africam, quia melius sit in sua terra, quàm in aliena bellum gerere, sed falsò, Difs. 44. in Thucyd. n. 8.
 Livius quas vocet hostias maiores, Difs. 43. in Virg. n. 5.
 Livius in multis laudatur a multis; ad quæ tempora historiam perduxerit; & quando decesserit, Difs. 11. in Liv. n. 6.
 Livius Augusti amicitia pollebat, Brutum, & Cassium saepe laudavit, Difs. 6. in Liv. n. 4.
 appellatur mendax a Iohanne Anno, Difs. 6. in Liv. n. 5. defenditur adversus Henricum regnum, Difs. 7. in Liv. n. 1. & seqq.
 Livius Salinator triumphavit, licet bellum confectum non esset, Difs. 25. in Liv. num. 1.
 Livius Salinator, & Claudius Nero quinqueingenta sex millia Poenorum occiderunt, Difs. 25. in Liv. n. 6.
 Livius Salinator eutru triumphavit, Claudius Nero equo, Difs. 28. in Liv. n. 5.
 Livius Drusus, qui Gracchi seditionem concepit, querebatur, ne quidem puero sibi ferias contigisse, Difs. 1. in Cic. n. 2.
 Livius Drusus senatus auctoritatem tuebatur, deinde ad plebem sibi conciliandam prolapsus interceptus est, Difs. 17. in Cic. n. 8.
 Livius Drusus perniciosas leges tulit, Difs. 35. in Cic. n. 2.
 Livius Ciceronem imitandum esse consuluit, Difs. 47. in Cic. n. 10. quomodo laudet, Difs. 49. in Cic. n. 4.
 Livius ignoravit interdum a priscis scriptoribus terrestres copias vocari classes, Difs. 71. in Cic. n. 4.
 Loca, ex quibus malus odor exhalabat, Charones vocabantur, Difs. 82. in Anthol. num. 5. Difs. 48. in Thucyd. n. 8. Difs. 8. in Eurip. n. 3.
 Loca secretiora desiderant poëtae, Difs. 4. in Eurip. n. 4.
 Localitè patentia Græci *παραστάς* appellabant, Difs. 23. in Cic. n. 8.
 Loci vicinitas emulationem parit, Difs. 49. in Anthol. n. 2.
 Loci communes qui appellentur a rhetoribus, Difs. 84. in Cic. n. 7.
 Locis asperis nascuntur fortes, Difs. 36. in Thuc. n. 1.
 Locorum descriptiones conveniant historicis, Difs. 33. in Thucyd. n. 1.
 Locorum angustie vitandæ ab ijs ducibus, qui multitudinis copiarum adunt, Difs. 9. in Liv. num. 3.
 Locorum genius dracone exprimebatur, Difs. 24.

in Virg. n. 4. *Vide. Loca.*

Locorum memori Simonides eadavera convivarum oppreßorum ruinâ eognoovit; hiocarguit loca multum professe memorie, & ætem memorie invenit, Difs. 87. in Cic. n. 5. 6.
 Locri Epizephyri, & O. olæ cômities Aiacis Oilei Bratios repperunt, & Pensa polin ulim condiderunt, Difs. 35. in Thucyd. n. 6.
 Locri Naricij in Italiâ ante Aeneas venerunt, Difs. 5. in Virg. n. 2.
 Locus, in quo nothi exercebantur, Cynosarges dictus, Difs. 84. in Anthol. n. 6. Difs. 17. in Thucyd. n. 2. Difs. 58. in Cic. n. 6.
 Locus, ubi dammati ultimo supplicio afficiebantur, *ἀσπας*; dicebatur, Difs. 51. in Anth. n. 5.
 Locus Atheus erat, in quo scurræ sexaginta conveniebant, quorum sacras ad se perferendas Philippus curavit, Difs. 27. in Cic. n. 7.
 Locus contra tribunal Prætoris attributus erat Vestalibus, Difs. 29. in Cic. n. 8.
 Locus, ubi senatus habebatur, dicebatur Curia, Difs. 29. in Cic. n. 12. *Vide. Loca.*
 Locustis vesciebantur populi, qui Aeridopbagi dicebantur, Difs. 30. in Cic. n. 6. & agriculturam aspernabantur, Difs. 81. in Cic. n. 5.
 Læmum hoc est *πρὸς* Apollinem Lydi coluerunt, Difs. 10. in Anthol. n. 14.
 Longevos Stoici animos faciem non immortales Difs. 10. in Eurip. n. 7.
 Longam, & brevem syllabam eandem Græci frequenter faciunt, Difs. 56. in Anthol. n. 12.
 Longam orationem quod habuisset Legatus, Lacedæmonij dimiserunt, Difs. 79. in Cic. n. 6.
 Longinqua bella cocebant, ut ducibus imperium prorogaretur. prorogatio autem causa erat, ne impetium affectarent, Difs. 4. in Liv. n. 5.
 Longinum Cassium occidentum mandaverat Caligula, quis oraculo monitus fuerat sibi exitiû immunere a Cassio, & interceptus est a Chæreâ Cassio, Difs. 10. in Virg. n. 4.
 Longinus animata bibliotheca appellatus est, Difs. 46. in Cic. n. 5.
 Longinus Demosthenem Ciceroni non anteponebat, Difs. 47. in Cic. n. 11.
 Longitudinis gradus quot Sers urbs obtineat, Difs. 77. in Anthol. n. 14.
 Longitudo corporis Herculis, Difs. 6. in Anth. n. 16.
 Longitudo Auzæ, Difs. 7. in Anthol. n. 5.
 Longitudo Scythiæ, Difs. 2. in Thucyd. n. 9.
 Longitudo Peloponnesi, Difs. 7. in Thucyd. n. 3.
 Longitudo navis Ptolemei erat pedum trecentorum, Difs. 14. in Eurip. n. 2.
 Longitudo Circi Maximi Cæsaris erat trium stadiorum, Difs. 20. in Cic. n. 6.
 Longitudo caudæ in vitulis laudatur, Difs. 43. in Virg. n. 1.
 Longum exprimi metiendo dixit Pylades, non magnum, Difs. 17. in Anthol. n. 8.
 Loquaces mulierum, Difs. 15. in Anthol. n. 12.
 Loquax reputatus est a Lacedæmonijs legatus, qui arcum inanem ostendit, & farinam deesse dixit, Difs. 79. in Cic. n. 6.
 Loquentes ad voluntatem multitudinis afotos esse dicit Plutarchus, Difs. 17. in Cic. n. 3.
 Loqui manibus Panomimum dixit Demetrius philosophus, Difs. 16. in Anthol. n. 6.

Lun-

- Loqui cives inter se prohibuit Hiero, quare coeperant gestu significare, quæ vellent, *Disf.* 17. in *Anthol.* n. 2.
- Loqui articulati qui non poterant, a mysterijs arcebantur, *Disf.* 39. in *Anthol.* n. 12.
- Loqui neminem quam audissent pueri, *Beccos* petiverunt, quod panem significat, *Disf.* 4 in *Thucyd.* n. 9.
- Loqui significat, & clarè significat verbum *ῥαγιστός*, *Disf.* 5. in *Eurip.* n. 9. 10.
- Loris incincti ludores ambulaant, ut vincirent eos, quos Consules cædi iussissent, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 8.
- Lotophagi in mare projiciebant cadavera, *Disf.* 24. in *Thucyd.* n. 10.
- Lotophagi populi dicebantur, qui Loto vesciebantur, *Disf.* 59. in *Anthol.* n. 5.
- Lotos arbor quæ sit, ex ea tibiæ conficiebantur, *Disf.* 59. in *Anthol.* n. 2. 4. ex ea cibus fa. Iubertinus erat, quem comelentes Patriæ obliuisciebantur; unde ita appelleretur; in *Euphrate* occidente Sole mergitur, & eo oriente emergit, *Disf.* 59. in *Anthol.* n. 5. 6.
- Lotos herbæ genus, *Disf.* 59. in *Anthol.* n. 5.
- Lotos arbor erat ea, ad quam deferebantur capilli Virginum Vestalium, *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 13.
- Lotos sex habebat Crassus domi sue, *Disf.* 23. in *Cic.* n. 5.
- Lubrici quare ludiores dicerentur, *Disf.* 16. in *Thucyd.* n. 4.
- Lucano Ocello desumpsit multa Aristoteles, *Disf.* 3. in *Cic.* n. 3.
- Lucanorum lex poenam imponebat ei, qui nocte hospitem tecto non recepisset, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 17.
- Lucanum e medio sustulit Nero, *Disf.* 68. in *Cic.* n. 7.
- Lucanum Declamatorem non potam quidam appellarunt, *Disf.* 85. in *Cic.* n. 9.
- Lucanus more historici poemata incipit, *Disf.* 2. in *Thucyd.* n. 2.
- Lucanus Homero se comparavit, Virgilio autem posuit, *Disf.* 1. in *Virg.* n. 3.
- Lucanus imploravit auxilium Neronis, & Apollinis speravit; quare nonnulli eius carmina digniora Nerone, quam Apolline dixerunt, *Disf.* 28. in *Virg.* n. 4.
- Lucanus explicatur, *Disf.* 19. in *Liv.* n. 13. *Disf.* 22. in *Liv.* n. 1. 12. *Disf.* 70. in *Cic.* n. 4. 5. 6.
- Lucanus Romani eloquij auctorem vocat Ciceronem, *Disf.* 49. in *Cic.* n. 5.
- Lucanus domo tradit Syenen umbras non iacere, & Arabes mirari umbras non ire sinistras, & populum Assyriorum alterum vocat, defenditur a quorundam reprehensionibus, *Disf.* 70. in *Cic.* n. 4. 5. 6.
- Lucar dicebatur histrionum merces, *Disf.* 6. in *Eurip.* n. 18.
- Lucè diurnum nihil pulchrius, & tamen Cælum nocturnum magis delectat, quia Stellarum varietate distinguitur, *Disf.* 21. in *Anthol.* n. 6.
- Lucem esse animam existimavit Heraclides Ponticus, *Disf.* 21. in *Eurip.* n. 5. *Vide. Lucis.*
- Lucerna accensa erat in cellula, in qua defodiebatur Vestalis storum passa, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 6.
- Lucerna in *Prytanæis* proverbium est, quo utuntur ad significanda ea, quæ nunquam deficiunt, *Disf.* 60. in *Anthol.* n. 5.
- Lucernam redolere verba Demosthenis, dicebat Pytheas, *Disf.* 3. in *Eurip.* n. 1.
- Lucernam nisi prius accendisset Pronuba, faces nuptiales extinguere non poterant, *Disf.* 28. in *Thucyd.* n. 6. *Disf.* 39. in *Thucyd.* n. 2.
- Lucernas accendere Aegyptij primi docuerunt, *Disf.* 9. in *Thucyd.* n. 4.
- Lucernas, quarum lumen nunquam deficiebat, sepulcris imponebant, sed falsum habetur, quod nunquam exstinguerentur, *Disf.* 32. in *Anthol.* n. 10.
- Lucianus ex libro suo *Asinum aureum* concinnavit Apuleius, *Disf.* 3. in *Cic.* n. 2.
- Lucianus inducit Pyrrhonem trutinæ rationes ponderantem, *Disf.* 57. in *Cic.* n. 6.
- Lucifer sicut præcedit ortum Solis; ita equi desolatorij præcurrebant, quum emittendi essent currum, quare ei sacri erant, *Disf.* 20. in *Cic.* num. 11.
- Lucifer in ortu, in occasu *Vesper* appellata est *Venus* a *Pythæora*, *Disf.* 43. in *Cic.* num. 3.
- Lucilius sale magis, quam doctrinâ redondavit, *Disf.* 27. in *Cic.* n. 1.
- Lucilius primos dicitur styli usum condidisse, *Disf.* 68. in *Cic.* n. 2.
- Lucilla in orbi Commodi, licet privato nupsisset, ignis præferebatur, *Disf.* 21. in *Liv.* n. 11.
- Lucina appellatur Iuno, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 10.
- Lucis septuagesimam partem Mercurius Lunæ abstulit, & quinque dies coexistit, *Disf.* 33. in *Virg.* n. 5. *Vide. Lucern. Lex.*
- Lucis cum Saturni similitudo, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 13. *Disf.* 38. in *Thucyd.* n. 8.
- Lucium Commodas appellavit Maium; *Disf.* 30. in *Liv.* n. 68.
- Lucius Florus dum tradit Domitium Aenobarbum & Fabium Maximum primos trophæa statuisse, refellitur, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 8.
- Lucius Martius eques licet in Hispaniâ rem præclarè gessisset, non triumphavit, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 13.
- Lucius Marcianus Philippus, qui Principum causam oppugnabat, quum nobilitas cum plebe Græcæ & Apulei seditionibus concitata contenderet, quando Consul fuerit, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 8.
- Lucius Brutus *Vide. Brutus.*
- Lucius Opimius occidit Caium Gracchum, *Disf.* 92. in *Cic.* n. 6.
- Lucus, & memora Dijs Germani dicebant, nefas putantes Deos parietibus cobibere, *Disf.* 19. in *Liv.* n. 6. *Vide. Lucus. Nemora. Silva.*
- Lucena mortuâ Brutus eloquentie vi pupulum, & milites ad persequendum Tarquinium impoluit, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 14.
- Lucretia perijt ob pulchritudinem, *Disf.* 41. in *Anthol.* n. 7.
- Lucretus laudat Epicurum, quod animos religione soluerit, *Disf.* 10. in *Thucyd.* n. 1.
- Lu-

- Lucro** præest Mercurius, *Disf.* 46. in *Thucyd.* n. 9. idem cum crumena effingitur, *Disf.* 46. in *Thucyd.* n. 9.
Lucrum ut afferent, collocabantur *Hermæ* in vestibulis, *Disf.* 46. in *Thucyd.* n. 9.
Lucrum inopinatum *Hermæum* vocatur, & quasi, *Disf.* 46. in *Thucyd.* n. 9.
Luſſa *Herculis*, & *Ancei* narratur, *Disf.* 7. in *Anthol.* n. 1.
Luſſa rivales qui vicissent apud *Indos*, & *Scythas* spūsam abducebant, *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 12.
Luſſatus *Daphnis* ducentis millibus nummum emptus fuit, *Disf.* 21. in *Thucyd.* n. 7.
Luſſatus historicus, *Disf.* 68. in *Cic.* n. 3.
Luſſatur *Iuppiter* vocatur a *Lycophrone*, quis cum *Hercule* luſſa contendit, *Disf.* 2. in *Anthol.* n. 5.
Luſſator dolosus dicitur vinum, *Disf.* 14. in *Anthol.* n. 9. *Disf.* 44. in *Anthol.* n. 12.
Luſſatures & in luto, & in arena sese exercebant; quare lubrici dicebantur; utebantur pulvere *Nili*, *Disf.* 16. in *Thucyd.* n. 4. 5.
Luſſum significandi causâ *Archelaus* *Regiâ* clausit, & filium torondit, quum sol defecisset, *Disf.* 10. in *Thucyd.* n. 4.
Luſſus *Heracliti*, *Disf.* 5. in *Eurip.* 4. *Disf.* 26. in *Eurip.* n. 1. *Disf.* 57. in *Cic.* n. 4. *Vide. Fletus.*
Luculleo e marmore columna duodequadragenum pedum sustinebant *Atrium* *ſcauri*, *Disf.* 2. in *Liv.* n. 12.
Luculli cenæ in *Apolline* quinquaginta millibus *Drachmarum* parabantur, *Disf.* 3. in *Liv.* n. 9.
Lucullus historie cognitione clarissimus imperator evasit, *Disf.* 6. in *Thucyd.* n. 10. *Disf.* 8. in *Liv.* n. 5. *Disf.* 74. in *Cic.* n. 3.
Lucullus quas gentes subgerit, *Disf.* 9. in *Liv.* num. 13.
Lucullus ex *Asiâ* daceſſit, antequam *Michridatem*, & *Tiranem* perdumisset, tamen triumphavit, *Disf.* 25. in *Liv.* n. 1.
Lucullus quam pudam duxerit devicto *Mithridate*, *Disf.* 26. in *Liv.* n. 3.
Lucus *Alcis*, *Disf.* 25. in *Eurip.* n. 18. *Vide. Lucus.*
Ludens *Canius* expellens ultimum supplicium, *Disf.* 9. in *Eurip.* n. 5.
Ludens *Mercurium* *Lunâ* septuagesimam partem lucis abstulit, & quinque dies confecit, quibus *Rhet* quinque *Deos* peperit, *Disf.* 33. in *Virg.* n. 5.
Ludi, & *luci* quæ sit differeſſentia, *Disf.* 80. in *Anthol.* n. 3.
Ludi omnes *Mercurio*, & *Herculi* dedicati erant, *Disf.* 5. in *Anthol.* n. 3.
Ludi *Apollinares* pestis avertendæ causâ instituti sunt, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 14.
Ludi per centum vigintitres dies a *Traiano* editi sunt, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 10. *Disf.* 3. in *Liv.* n. 2.
Ludi reperti sunt, quum gravissimâ fame *Lydia* vexaretur, *Disf.* 17. in *Anthol.* n. 2. & a *Lydis* dicti sunt, *Disf.* 19. in *Cic.* n. 4.
Ludi in honorem *Cybeles*, seu *Rheæ*, quare *Megaleſia* dicebantur, *Disf.* 43. in *Anthol.* n. 2.
Ludi *ſceuci* primum *Rumæ* celebrati sunt ad depellendam pestem, *Disf.* 14. in *Thucyd.* num. 9. *Disf.* 31. in *Virg.* n. 5. *Vide. ſceuci. Ludi.*
Ludi *Apollini* inſtituti sunt ad finiendum bellum, *Disf.* 14. in *Thucyd.* n. 9.
Ludi equeſtres *Neptunus* dicati erant, *Disf.* 15. in *Eurip.* n. 4.
Ludi *Gladiatorum* quare celebrabantur *Seminalibus*, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 51.
Ludi obsceni *Maiuma*, & *Fluralia*, *Disf.* 31. in *Virg.* n. 5.
Ludi *Magiſtri* natus erat *Aeſchines*, *Disf.* 11. in *Cic.* n. 2.
Ludi, qui *Circenſes* erant, *Disf.* 18. in *Cic.* n. 1.
Ludi *Rumani* etiam *Magni* appellabantur, *Disf.* 18. in *Cic.* n. 3. *Disf.* 19. in *Cic.* n. 6.
Ludi *Plebei* erant *Circenſes*, *Disf.* 18. in *Cic.* num. 3. non erant iidem, ac *Rumui*, *Disf.* 18. in *Cic.* n. 8.
Ludi, qui *Equiria* dicebantur, *Marti* celebrabantur, qui *Canſualia*, *Neptunus*, *Disf.* 18. in *Cic.* n. 5.
Ludi *Rumani* qui die celebrarentur, & quot diebus absoluerentur, *Disf.* 18. in *Cic.* n. 4. *Disf.* 19. in *Cic.* n. 3.
Ludi *Rumani* *Neptuno* a *Rumulo* dicati erant, *Disf.* 19. in *Cic.* n. 6.
Ludi *vutivi* quindecim dies celebrabantur, *Disf.* 19. in *Cic.* n. 3.
Ludi *Circenſes*, antequam *Tarquinius* circum ædificaret, non dicebantur *Circenſes*, *Disf.* 10. in *Cic.* n. 5.
Ludi *Gymnici* enervarent bellicam virtutem, *Disf.* 85. in *Cic.* n. 6. *Vide. Ludi. Ludo.*
Ludicra ars dicitur *Salutarum*, seu *Hiſtrionum*, *Disf.* 17. in *Anthol.* n. 4.
Ludieras artes maioribus *Græci* premiis affecerunt, quàm graves, *Disf.* 62. in *Anthol.* u. 6. *Disf.* 15. in *Thucyd.* n. 5.
Ludicris del. *ſtatus* est *Euripides*, & omnes alij *Disf.* 58. in *Thucyd.* n. 1. 2. *Disf.* 4. in *Eurip.* n. 8. *Disf.* 21. in *Cic.* n. 1.
Ludiones ab *Etrurſcis* acceſſerunt *Romani*, *Disf.* 19. in *Cic.* n. 4.
Ludios *Rumani* ab *Etrurſcis* acceſſerunt, *Disf.* 2. in *Liv.* n. 2.
Ludi *ſcenici* tibi utebantur, in *gymnicis* autem tibi non tibi cnebantur, *Disf.* 60. in *Anthol.* n. 10. *Vide. Ludi. Ludo.*
Ludius *Eloas* *Ardeæ* templum *Iunonis* picturis exornavit, *Disf.* 23. in *Virg.* n. 5.
Ludo ſimilis est vita hominum, *Disf.* 3. in *Anthol.* n. 1. *Disf.* 80. in *Anthol.* n. 3. 4.
Ludo *Lampadem* certantes a *Simulacro* *Amonis* eas accendebant, *Disf.* 17. in *Thucyd.* n. 2.
Ludo uſellorum ludens offeri inſidet ſuſpenſo ad arborem, vel trabem, & huc illuc impellitur: buio ludo vita hominis ſimilis, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 26.
Ludo *gladiatorio* quoties pugnaverit *Mirmillo*, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 68.
Ludum alij *Chrematiz*, alij *ſtephniz*, *Disf.* 3. in *Anthol.* n. 8.
Ludorum nimium ſtudium *Græcorum* reprehendendum est, *Disf.* 2. in *Anthol.* u. 10.

- Ludorum sacrorum laudes, & utilitas, Disf. 6. in Anthol. n. 18. *Vide. Cerraminum.*
- Ludorum Romanorum magnificentia, Disf. 19. in Anthol. n. 30. Disf. 2. in Liv. n. 7. 8. Disf. 3. in Liv. n. 1.
- Ludorum diebus quæ merces Roscio daretur, Disf. 90. in Cic. n. 4.
- Ludos Delius infantrant Athenienses bello Peloponnesico, Disf. 77. in Anthol. n. 9.
- Ludos Olympicos quis instituerit, Disf. 2. in Anth. n. 4. 5. *Vide. Olympicos Ludos.* quis Pythios Disf. 3. in Anth. n. 6. *Vide. Pythia.* quis Isthmicos, Disf. 4. in Anth. n. 6. *Vide. Isthmia.* Isthmici Iudi, quis Nemeos, Disf. 6. in Anthol. n. 3. 4. *Vide. Nemei Ludi.*
- Ludos in honorem Hephæstionis Alexander exhibuit, in quibus tria millia hominum decurrunt, Disf. 4. in Anthol. n. 1. & Scipio in honorem patris, & patris, in quibus Reges decurrant, Disf. 4. in Anthol. n. 1.
- Ludos, in quibus fere decurrant, excurrant Salvianus, Ambrosius, Cassiodorus, Cicero, Disf. 10. in Anthol. n. 9.
- Ludos Iuvenalis edidit Nero, quom primam barbam posuit, Disf. 42. in Anthol. n. 14.
- Ludos, qui Epheſa dicebantur, celebrabant Iones, Disf. 39. in Thucyd. n. 8.
- Ludos equestres ut spectaret in veste triumphali concessum est Pompeio, & ut lauream coronam in ludis gestaret, Disf. 20. in Eurip. n. 7.
- Lodos Pompeios edidit, in quibus pantheræ quodringente decem conficerentur, & octodecim cum hominibus elephanti certarent, Disf. 5. in Liv. n. 8.
- Ludos septem dies edidit Maximus in prætorali stili, & quatuor milia poudo auri impendit, Disf. 3. in Liv. n. 1.
- Ludos edentes triumphali veste utebantur, Disf. 22. in Liv. n. 19.
- Ludos populo dare solebant triumphantes, Disf. 29. in Liv. n. 10.
- Ludos spectare veste triumphali Paulo Aemilio concessum post triumphum Macedonicum, Disf. 29. in Liv. n. 11.
- Ludos spectabant Romani in veste candida, & quare, Disf. 42. in Virg. n. 5.
- Ludos, qui propriè Romani sunt appellati, Romulus, an Tarquinius Priscus instituerit, Disf. 18. in Cic. n. 2. & seqq.
- Ludos spectabat Prætor e scilâ, quæ tribunali locata erat, Disf. 29. in Cic. n. 8.
- Ludos quàm magnificèntissimos edidisse in petitione magistratum molitum proderat, Disf. 29. in Cic. n. 6.
- Ludum appellat Horatius vices fortunæ, Disf. 80. in Anthol. n. 2. & sacre littere, Disf. 80. in Anthol. n. 9.
- Ludum Salutorium frequentabant Virgines, puerique nobiles, Disf. 18. in Anthol. n. 3. de quo querebatur Scipio, Disf. 3. in Liv. n. 3.
- Ludos *pompeios* dicebatur unus diei, seu in quo ferebatur certant, aut exarmata certabant, Disf. 10. in Anthol. n. 8. *Vide. Ludi.*
- Ludos lampadum institutus ad celebrandam Promethei memoriam, Disf. 15. in Anthol. n. 7.
- Lugere semper solebat Heraclitus, Disf. 5. in Eurip. n. 1. Disf. 26. in Eurip. n. 1. Disf. 57. in Cic. n. 4.
- Lumen accendere Sturmo loco immolandi viros iussit Latinus Hercules, Disf. 17. in Eurip. num. 5.
- Lumen uodæ præferre famulum convicitori sui dumum redeunt iussit Pericles, Disf. 35. in Cic. n. 7.
- Luna est eadem, ac Venus celestis, Disf. 55. in Anthol. n. 5.
- Luna decidisse Leonem Nemeum fshule scrunt Disf. 6. in Anthol. n. 2. Disf. 16. in Eurip. n. 4.
- Luna decidisse ovum, ex quo nata est Helena, tradunt, Disf. 6. in Anthol. n. 3. Disf. 16. in Eurip. n. 4.
- Luna morbos affert, quibus affectas feminas *cataphractas*, & *deprædictas* appellabant, Disf. 10. in Anthol. n. 15.
- Luna est Ceres, Disf. 36. in Anthol. n. 5. & seqq.
- Luna comprehendit omnia numina Deorum iuxta Stoicos, Disf. 36. in Anthol. n. 6.
- Luna habet montes, Disf. 36. in Anthol. n. 7.
- Luna deficiente cur æra pulsaret Veteres, Disf. 10. in Thucyd. n. 7.
- Luna crescente potius Idus celebrari voluit Numma, quàm ea decrescente, Disf. 30. in Liv. n. 9.
- Luna eadem, ac Iuuo, Disf. 30. in Liv. n. 10. 36. eadem ac Lucina, Disf. 30. in Liv. n. 10.
- Luna appellatur ab Antiquis Iana, Disf. 30. in Liv. n. 57.
- Luna antiquiores sese ferebant Aegyptij, & Arcades; ideo *παρὰ τοὺς* dicebantur, Disf. 4. in Thucyd. n. 8.
- Luna quo tempore conficiat suum cursum, Disf. 30. in Liv. n. 71.
- Luna defecit die, quo obiit Carneades, Disf. 63. in Cic. n. 8.
- Luna quæ subsunt, omnia inanima esse existimavit Aristoteles, Disf. 40. in Anthol. n. 9.
- Luna præest Adræſta, Disf. 18. in Eurip. n. 9.
- Luna subiectam Mundi partem nulla ratione gubernari dixit Aristoteles, Disf. 71. in Anthol. num. 4. Disf. 80. in Anthol. n. 5. Disf. 1. in Eurip. n. 10. Disf. 13. in Virg. n. 5.
- Luna sacrificabant Persæ, Disf. 71. in Anthol. num. 7.
- Luna montes, & Valles cerni ex hyperboreis montibus, quom sicut ei proximi, tradit Diodorus Siculus, Disf. 77. in Anthol. n. 17.
- Luna, Solis quæ fratrem se iussit appellari Sapor Rex Persarum, Disf. 78. in Anthol. n. 3. Disf. 43. in Thucyd. n. 4. Disf. 21. in Liv. n. 17.
- Luna similem Stellam esse terram aliqui philosophi voluerunt, Disf. 6. in Anthol. n. 3. Disf. 36. in Anthol. n. 7. quod existimare Socrati obiecit accusator, Disf. 11. in Thucyd. n. 5.
- Luna, & Solis similitudo, Disf. 10. in Anthol. num. 15.
- Luna usuram primus detexit Endymion, ideo fingitur perpetuo dormire, Disf. 11. in Anthol. num. 4.
- Luna sub Orbe bonos post mortem, & semideos Stoici collocarunt, Disf. 23. in Anthol. n. 7. Disf. 9. in Eurip. n. 3. 10. 11.

Lunæ globus præest Bacchus Licnites, Disf. 47. in Anthol. n. 8.

Lunæ filius Musæus, Disf. 1. in Thucyd. n. 5.

Lunæ, non Solis de seſum horruisse Veteres Plutarchus non verè affirmat, Disf. 10. in Thucyd. num. 5.

Lunæ defeſu terris Niclas in Siciliâ adeo cunctatus eſt, ut oppreſſus fuerit, Disf. 10. in Thucyd. n. 9 Disf. 37. in Thucyd. n. 1.

Lunæ iniuriam ſaſuri ſibi videbantur Veteres, ſi proprio lumine eam privarent, Disf. 11. in Thucyd. n. 5.

Lunæ defeſum præcedere ſolent terræmotus, Disf. 48. in Thucyd. n. 34.

Lunæ, & Solis ſimul curſum conſci putavit annis undeviginti Meto Athenicoſis, & hoc tempus annum magnum vocavit, Philolaus autem quinquaginta novem annis, Callippus Cyzicenus ſeptuaginta ſex, Domocritus octoginta duobus, Hipparchus quatuor, & trecentis, Disf. 23. in Thuc. n. 11. Disf. 30. in Liv. n. 73.

Lunæ ſubieſtum Orbem Lachæſis gubernat, Disf. 11. in Virg. n. 1.

Lunæ ſeptuagintaſimæ lucis partem abſtulit Mercurius, & quinque dies conſecit, Disf. 33. in Virg. n. 5.

Lunæ curriculo, non Solis congruebat annus Romuli, Disf. 30. in Liv. n. 3.

Lunæ ad curſum Numa Græcos imitatus annum æcommoſavit, & duodecim meſes conſtituit, Disf. 30. in Liv. n. 4.

Lunæ enſum viginti novem diebus, & horis duodecim coſcici putabant, Disf. 30. in Liv. num. 4.

Lunæ domus eſt Caneer, Disf. 30. in Liv. n. 36.

Lunæ curſum non ſpectaverunt in deſcriptione anni ſoli Ægyptij, & Romani, Disf. 30. in Liv. n. 64.

Lunæ periodos duodecim continebat annus Græcorum, & Hebræorum, Disf. 30. in Liv. n. 74.

Lunæ dedicatus erat aliter ex obeliſcis, qui in circo erant, Disf. 30. in Cic. n. 9.

Lunæ fatæ erant bigæ in Circeuſibus, Disf. 30. in Cic. n. 14.

Lunam habitati aliqui philoſophi tradiderunt, Disf. 6. in Anthol. o. 3 Disf. 16. in Eurip. num. 4.

Lunam habitantes ſemine ova pariunt, ex quibus naſcuntur domices quinde cuplo maiores terreſtribus, Disf. 16. in Eurip. n. 4.

Lunam, Solem, & ſtellas Deos eſſe putaverunt Phœniciæ, Disf. 72. in Anthol. n. 1.

Lunam ſeminam eſſe putaverunt Veteres, Disf. 10. in Anthol. n. 15.

Lunam non multo ante Herculis cum gigantibus prælium apparuiſſe aliqui fabulantur, Disf. 4. in Thucyd. n. 8.

Lunam magicis carminibus e Cœlo deduci curfabulantur poëtæ, Disf. 10. in Thucyd. n. 7.

Lunam luce ſua nitere exiſtimarunt Anaximander, Antiphon, & Heraclitus; a Sole lucem mutuari, nec propriam habere putarunt Thales, & Parmenides; eſſe igem putavit Cleantes, ex ære, & igne conſtare Poſidonius, Disf. 11. in Thucyd. n. 4.

Lunam Manichæi Sono tribuunt, & deſecere dicunt, quia vela ſibi obducit, nec a Mælo opprimatur, Disf. 19. in Thucyd. n. 1.

Lunam quare Parmenides Cyclopem vocet, Disf. 34. in Thucyd. n. 7.

Lunam ad conenbitum invitabar Caligula, Disf. 6. in Liv. n. 6.

Lunam aerea pondo triginta tulit in triumpho Pompeius, Disf. 16. in Liv. n. 4.

Lunam annis decem novem in eundem poſitum redire Metonem voluiſſe ſerunt, quod tempus annum magnum dixit, hoc autem ſpatium Callippus quater multiplicavit, Disf. 53. in Thucyd. n. 11. Disf. 30. in Liv. n. 75.

Lunam eſſe Nomen ratelæ Romæ quidam prodiderant, Disf. 24. in Virg. n. 6.

Lunam vehebant Iuvenex, Disf. 16. in Virg. n. 6.

Lunam odingentia tricies ter deſeciffe inter Vulcanum, & Alexandrum aſſerebant Ægyptij Disf. 13. in Cic. n. 6.

Lunares meſes accipiendi ſunt, quem molieres dicuntur partum decem meſes geſtare, Disf. 30. in Liv. n. 2.

Lunares annos duos habebant Ægyptij, Disf. 30. in Liv. n. 71.

Lunaris Eclipſis opiniones variz philoſophorum, Disf. 11. in Thucyd. n. 4.

Lunam Deum Carbeni coluerunt, Disf. 10. in Anthol. n. 15. Disf. 25. in Virg. n. 1.

Lupa nutritrix infantes, quos Tarchet. ut Tertio occidendos tradiderat, Disf. 13. in Liv. n. 5. Disf. 18. in Liv. n. 1.

Lupa an alacrit Romulum, & Remum, Disf. 18. in Liv. n. 9. Disf. 84. in Cic. n. 4.

Lupæ dicuntur meretrices, Disf. 18. in Liv. n. 9.

Lupacor unde ita appellatum ſit, Disf. 18. in Liv. n. 9.

Lupari eſt cum ſcortis rem habere, Disf. 18. in Liv. n. 9.

Lupercalis, quæ meſe Februario agebantur, erant Vtibus expatio, Disf. 30. in Liv. num. 27. 51.

Lupi cibo diſtenti abſtinentiæ ſibi meſentur, Disf. 6. in Thucyd. n. 3. Disf. 39. in Cic. num. 2.

Lupi vocantur ab hoſtium Duce Romani, Disf. 7. in Liv. n. 2.

Lupi, qui ſocietatem cum piſcatoribus ineunt & prædam afferunt, & alimenta metcedis loco accipiant, & ſi non accipiant, cotrumpunt piſces, & retia, Disf. 38. in Cic. n. 5. Vide. Lupa.

Lupinis Zeno ſe comparabat, quia vno lenior hebat, Disf. 14. in Anthol. n. 3.

Lupinis plerumque veſcebantur Cynici, Disf. 84. in Anthol. n. 16.

Lupinis madidis viditavit Protogenes, dum laſyſum pingeret, quem ſeptem annis abſoluit, Disf. 92. in Cic. n. 2.

Lupos inter ſigna quare Romani receperunt, Disf. 16. in Anthol. num. 7. Disf. 18. in Liv. num. 9.

Lupum ſibi abſtraxiſſe cervam vidit in ſomnis Hecuba, quod Polyxæ eadem ſignificavit, Disf. 19. in Eurip. u. 1. 7.

Lupus piscis inter duos pomes caprus in pretio habetur, *Disf.* 1. in *Liv.* n. 4.
 Lupus Marti sacer est, idem fabule lupum nominasse Romulum, & Remum, *Disf.* 18. in *Liv.* n. 8. an Apollini sacer sit, quom ei sacrificaretur ab Argivis, & numismatis imprimeretur, *Disf.* 18. in *Liv.* num. 2. *Vide, Lepi.*
 Luscinia dicta est Daulia ab urbe Dauliâ Phocidis, quam incolabat, *Disf.* 73. in *Anthol.* num. 4.
 Luscinia canens in ore Stesichori cipa carminum suavitatem indicavit, *Disf.* 18. in *Liv.* n. 8.
 Lusciniæ cantum non vident homines voce, *Disf.* 57. in *Cic.* n. 7.
 Lusciniæ ducuerunt homines modulari vocem, *Disf.* 6. in *Thucyd.* n. 2.
 Lusciniæ nidificantes in sepulcro Orphei cantum suaviore acquirant, *Disf.* 73. in *Anthol.* num. 1.
 Luscus Bacchus subegit gentes, & qui fuerint hilufus, *Disf.* 46. in *Anth.* n. 5. *Vide, Lufus.*
 Lusciana dicta est & luso Bacchi, *Disf.* 45. in *Anthol.* n. 4.
 Luscianis antiquæ fertilitas, *Disf.* 7. in *Liv.* n. 8.
 Luscianam peragravit Bacchus, *Disf.* 45. in *Anthol.* n. 4.
 Luscium alpeum cum tesseris e gemmis duabus latum pedes tres, longum quatuor tulit in triumphu Pompeius, *Disf.* 26. in *Liv.* n. 4.
 Lustrabantur agri, & urbes, *Disf.* 51. in *Thucyd.* n. 19. homines, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 23. infantes omnes, & quando, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 29. & seqq. poerperæ, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 33.
 Lustrabantur milites persio eorum censu apud Romanos, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 9.
 Lustrabantur etiam classes, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 17. 18.
 Lustralis aqua, qua aspergebantur templum ingredientes, duobus vasis a Creso donatis continebatur, *Disf.* 33. in *Anthol.* n. 9.
 Lustrandi vim habebant oleæ sami, aqua fluminis, sulphur, aqua maris, sal, ova, laurus, *Disf.* 14. in *Thucyd.* n. 10.
 Lustrationis genus in Palilibus transcendere accensos palæu acervos, *Disf.* 53. in *Thucyd.* num. 25.
 Lustrationum varia genera, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 25. 26. 27.
 Lustris Fœdus Vulcani quod X. Cal. Iun. celebrabatur, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 49.
 Lustricus appellabatur dies, quo infantes lustrabantur, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 29.
 Lustrum quinto quoque anno fiebat, & quatuor annis continebat, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 10. n. *Disf.* 23. in *Liv.* n. 2. & in eo immolabatur equus amputatis caudâ, *Disf.* 23. in *Liv.* l. 2.
 Lustrum a poetis pro quinquennio accipitur, *Disf.* 2. in *Thucyd.* n. 13. & seqq.
 Lustrum duplex erat iuxta Vossium, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 16.
 Lustrum seagelinum sexum condidit Crassus, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 2.

Lustrum condidit Marcus Antonius, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 5.
 Lusus pilei inter saltationes recensetur, *Disf.* 17. in *Anthol.* num. 1. 5. *Vide, Ludus. Lusus.*
 Luteum erat flammæ, quo spuma caput tegebatur, *Disf.* 31. in *Thucyd.* n. 4.
 Luteus color nuptijs dicatus, *Disf.* 34. in *Thucyd.* n. 4.
 Luto sese indutores exercebant, *Disf.* 16. in *Thucyd.* n. 4.
 Luto sese volubant superstitioni, ut litem animi, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 31.
 Lutum ex pulvere, & salivâ confectum labris, & fronti infancium admovebatur, quom lustrabantur, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 30. 31. *Vide, Limum.*
 Lux significat vitam, *Disf.* 21. in *Eurip.* n. 4. 5.
 Lux est sompa iuxta Heraclidem, *Disf.* 21. in *Eurip.* n. 5.
 Lux e Cælo desinit, & illuc revertitur, *Disf.* 10. in *Eurip.* n. 5.
 Lux est id, quod in coloribus ellicet, *Disf.* 10. in *Anthol.* num. 13. *Disf.* 15. in *Eurip.* num. 7.
 Lux sicca, æquiva sapientissima, dictum Heracliti *Disf.* 19. in *Eurip.* n. 12.
 Lux quid sit, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 13.
 Lux Græco sermone antiquitus *luxy* dicebatur, *Disf.* 18. in *Liv.* num. 2. *Vide, Luceus; Lucis.*
 Luxit Crassus stræus Marenam mortuam tanquam filiam, *Disf.* 3. in *Liv.* n. 6. *Disf.* 16. in *Cic.* n. 2.
 Luxu solutam vitam Seneca discinam vocat, *Disf.* 13. in *Thucyd.* n. 5.
 Luxu privati modum excedere in liberâ civitate periculosum est, *Disf.* 37. in *Thucyd.* num. 5.
 Luxu differant Asiatici, & redudantes erant in orationibus, *Disf.* 59. in *Cic.* n. 5.
 Luxum ex Asia milites Romam invexerunt, *Disf.* 12. in *Liv.* n. 4.
 Luxum in Regibus amant Barbari, *Disf.* 20. in *Liv.* n. 4.
 Luxum aspernabantur Athenienses, *Disf.* 63. in *Cic.* n. 4. *Vide, Locus.*
 Luxurie notâ laboravit Crassus, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 2.
 Luxurie arguuntur Thyrrheni ab Athenis, quod ad tibiam pugilatu conederent, *Disf.* 60. in *Anthol.* n. 11.
 Luxurie, & fornicatione exempla fuerunt Babylonij, Lydi, & Etrusci venetæ, *Disf.* 7. in *Liv.* n. 7. 4. 5.
 Luxurie deditus erat Hyperides, *Disf.* 77. in *Cic.* n. 3.
 Luxuriosi existimant dultes casti viuentes, *Disf.* 57. in *Anthol.* n. 2.
 Luxuriosi maxime sunt bellatores, *Disf.* 58. in *Anthol.* n. 3.
 Luxus ex navigatione aggeritur, *Disf.* 76. in *Anthol.* n. 13.
 Luxus plurimum orationum in condendis sepulcris, *Disf.* 31. in *Anthol.* n. 1. 2.

- Luxus Menelai, Disf. 53. in Anthol. n. 4.
 Luxus apud Athenienses quando inceperit, Disf. 4. in Thucyd. n. 1. 3.
 Luxus Alcibiadis, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.
 Luxus filij Aëtopi, qui margaritas convivis absorbendas dedit, Disf. 6. in Eurip. n. 19.
 Luxus epularum apud Romanos, Disf. 3. in Liv. n. 6. & seqq.
 Loxus Romanorum unde originem habuerit, Disf. 12. in Liv. n. 3. & seqq.
 Luxus Italorum in eâ parte, quæ Magna Græcia appellabatur, a Græcis reprehenditur, Disf. 17. in Liv. n. 3.
 Luxus literarum studia perimit, Disf. 69. in Cic. n. 1. 5 *Vide Luxu.*
 Lybes Hesperios aluit flumen Lethæum, Disf. 83. in Anthol. n. 18.
 Lycambæ filias Archilochi carmina ad suspendium perpulerunt, Disf. 6. in Virg. n. 5.
 Lycæon viginti duos filios habuit, quibus singulas partes Arcadiæ distribuit, Disf. 36. in Thucyd. n. 6.
 Licei nomen unde originem habuerit, Disf. 18. in Liv. n. 2.
 Lyceum conditum fuit a Pifistrato, vel Pericle; in eo exercebatur iuventus, anrequam ad bellum proficisceretur, Disf. 58. in Cic. n. 6.
 Lyceum unum ex tribus gymnasijs, Disf. 17. in Thucyd. n. 2.
 Lychauchos gestantibus quadraginta elephantis Cæsar triumphans Capitolium ascendit, Disf. 14. in Anthol. n. 4. Disf. 18. in Liv. n. 3.
 Lyciæ montes Hephæstij ignibus ardent, Disf. 31. in Liv. n. 35.
 Lycius quare Apollo dicitur, Disf. 18. in Liv. n. 2.
 Lycætonon Deum quare Sophocles Apollinem appelleret, Disf. 18. in Liv. n. 2.
 Lyon successit Straton, huic Critolæus, Disf. 65. in Cic. n. 6.
 Lycophron unus ex septem tragicis poetis, qui Pleiades dicti sunt, cuius est Cassandra obscurissimum poema, Disf. 65. in Anthol. n. 10.
 Lycæres anteq̃ dicebatur Delphi, Disf. 3. in Anthol. n. 3.
 Lydij Cræte populus Iovem humanis hostijs placebant, Disf. 17. in Eurip. n. 4.
 Lydij Sallentinos condiderunt, Disf. 36. in Thucyd. n. 8.
 Lycæm Tyrannum Amphitryo orat, ut se prius interfectis, quàm nepores, Disf. 14. in Eurip. n. 7.
 Lycurgi instituta reprehendit Plato, & Aristoteles, Disf. 49. in Anthol. n. 4. 6. Disf. 10. in Thuc. n. 6. defenduntur, Disf. 49. in Anthol. n. 6. Disf. 10. in Thucyd. n. 6. & 7.
 Lycurgi, & Eurydices filius Opheltes, Disf. 6. in Anthol. n. 4.
 Lycurgi duo fuerunt, Disf. 50. in Anthol. n. 3.
 Lycurgi leges, quæ videbantur feminis aliquam licentiam dare, Disf. 52. in Anthol. n. 4.
 Lycurgi virtutes, Disf. 54. in Anthol. n. 2.
 Lycurgi leges prohibebant Lacedæmonios in externâ regione sine causâ diutius morari, Disf. 27. in Thucyd. n. 6.
 Lycurgi leges inviolatæ permanserunt usque ad Lyfandrum, qui Athenas cepit, Disf. 27. in Thucyd. n. 8. quod spatium fuit annorum sexcentingentorum, Disf. 27. in Thucyd. n. 7. Disf. 56. in Thucyd. n. 8. aut septingentorum, Disf. 50. in Anthol. n. 3.
 Lycurgi, & Euripidis sepulcrum fulmine ictum est, quod argumentum divinitatis est, Disf. 3. in Eurip. n. 11.
 Lycurgum lapidibus sæpe Spartani infectati sunt, & quidam ei oculum effodit, Disf. 54. in Anthol. n. 2. Disf. 20. in Eurip. n. 21.
 Lycurgum Thraciæ Regem occidit Baccus, Disf. 45. in Anthol. n. 4. Disf. 46. in Anthol. n. 9. Oflris, Disf. 46. in Anthol. n. 9.
 Lycorgus Rex Thraciæ vites succidit, Disf. 65. in Anthol. n. 31. ut populos ab ebrietate prohiberet, sed reprehenditur a Placone, Disf. 14. in Anthol. n. 8. interim sibi ripas amputavit, Disf. 13. in Anthol. n. 1.
 Lycorgus quo tempore floruerit, Disf. 50. in Anthol. n. 3. Disf. 9. in Thucyd. n. 10. Disf. 10. in Liv. n. 3.
 Lycorgus statuit turpe esse viros conspici, quum ad uxores concubiscendi committerent, Disf. 52. in Anthol. n. 5.
 Lycorgus Lacedæmonios accepit pessimos, & effecit optimos Græcorum, Disf. 53. in Anthol. n. 4. Disf. 7. in Liv. n. 7.
 Lycorgus, ut Lacedæmonios ad bonam frugem revocaret, duos canes in concionem adduxit, & eis quadam edula, & Domum obijci iussit, quorum alter in urbe educatus edulia apprehendit, alter turti, seram insequutus est, Disf. 53. in Anthol. n. 6.
 Lycorgus regnum restituit Charilæo fratris filio, quum posset ipse regnare, Disf. 54. in Anthol. n. 2.
 Lycorgus pulcherrimas særum legum ab Aegyptiis accepit, Disf. 9. in Thucyd. n. 7. Disf. 14. in Cic. n. 4.
 Lycorgus leges Crætensum est imitatus, Disf. 57. in Thucyd. n. 10. Disf. 8. in Liv. n. 5.
 Lycorgus Homeri studiosus fuit, Disf. 57. in Thucyd. n. 15.
 Lycorgus quum vidisset agrum Lacedæmoniorum in partes æquales distributum, dixit eum videri fratrum, non civium, Disf. 5. in Eurip. n. 13.
 Lycorgus admonuit non omnem speciem salutaris hostibus adiuvendam, Disf. 9. in Liv. n. 2.
 Lycorgus simulavit suarum legum auctorem Apollinem, Disf. 9. in Liv. n. 7.
 Lycorgus templo honoratus est a Lacedæmonijs, Disf. 14. in Virg. n. 2.
 Lycorgus orator tempore Demosthenis floruit, Disf. 11. in Cic. n. 5. amicus fuit Hyperædis, Disf. 76. in Cic. n. 5.
 Lycorges legem talæm pueri calceis utebantur, Disf. 14. in Cic. n. 3.
 Lycorgus eloquentiâ obtrivit, ut Spartani leges acciperent, Disf. 32. in Cic. n. 4.
 Lycorges sæpe corripuitur est a populo eius audacitæ; publico decreto declaratus est illum nunquam donis corruptum, & nunquam mercedem reprehensum, Disf. 36. in Cic. n. 7.
 Lycorges ærum esse Bæchum aliqui tradiderunt, Disf. 45. in Anthol. n. 3.

- Lydi** coluerunt Apollinem Læmiam, hoc est pæ-
silemtem. Difs. 10. in Anibol. n. 14.
- Lydi**, quum domi fame premerentur, Etruriam
occuparunt. Difs. 36. in Thucyd. n. 8.
- Lydi** utebantur in prælio fistulis, & fidibus. Difs.
60. in Anthol. num. 14. Difs. 57. in Thucyd.
num. 31.
- Lydi**, quos Mæonas appellat Homerus, Troianis
suppetias tulerunt. Difs. 12. in Eurip. n. 11.
- Lydi** nequissimi sunt. Difs. 7. in Liv. n. 4.
- Lydi** fortitudinis, & luxuriz exemplum facere,
Difs. 7. in Liv. n. 7.
- Lydi** invenerunt lodos, quum fame premerentur,
Difs. 17. in Anthol. n. 2. ideo lodos a Lydis qui-
dam dictos putant. Difs. 19. in Cic. num. 4.
ab illis originem habuerunt Tyrreni. Difs.
19. in Cic. n. 4.
- Lydius** intelligitur Mzonius. Difs. 45. in An-
thol. n. 3.
- Lydorum** ingentes divitiæ. Difs. 33. in Anthol.
num. 7. 8.
- Lydorum** gestamen mitra. Difs. 45. in Anthol.
num. 3.
- Lymax** dictus est fluvius Arcadiæ, quia Nymphæ
lu strati Rhæ post partum Iovis purgamenta in
illum proiecerunt. Difs. 53. in Thucyd. n. 33.
- Lyra** Orphei inter sidera collocata est. Difs. 73.
in Anthol. n. 1. Difs. 74. in Anthol. n. 9.
- Lyra** propria est Orphei; ideo Threijcia dicitur,
Difs. 74. in Anthol. n. 5. 6. 7.
- Lyra** reperta est a Mercurio, qui deinde eam
Apollini concessit in pœnam furti bouum, qui
eam Orpæo tradidit. Difs. 74. in Anthol.
num. 5.
- Lyra** appellatus est locus in Ponto; quia in eo
Orpheus Lyram Apollini dedicasset. Difs. 74.
in Anthol. n. 9.
- Lyra** Heliodus canere non didicerat; ideo reie-
ctus est a Pythijs. Difs. 3. in Anthol. o. 7.
- Lyra**, cibaria, & ribia utebantur Lacedæmonij in
pælio. Difs. 60. in Anthol. n. 14. Difs. 28. in
Thucyd. n. 2. Difs. 57. in Thucyd. n. 1. 4. 10.
- Lyra**, & ribis concentus iucundissimus. Difs. 60.
in Anthol. n. 13. ideo illis in convivijs uteban-
tur. Difs. 60. in Anthol. n. 13.
- Lyra**, & cibaria sonum adhibebant Cretenses in
bello. Difs. 60. in Anthol. n. 14. Difs. 57. in
Thucyd. n. 10.
- Lyra** cantu quare Amphion Thebas condidisse
dicatur. Difs. 32. in Cic. n. 7.
- Lyram** Themistocles quum in convivio recusaf-
set, habitus est indoluit. Difs. 63. in Anthol.
1. 2. Difs. 21. in Thucyd. n. 9.
- Lyrim** Asinus. Difs. 48. in Cic. n. 2.
- Lyricorum** poetarum certamina danturæ initio
habebantur in Pythijs. Difs. 3. in Anthol. n. 7.
- Lyricis** cborus quum canebat strophas, a dextera
in sinistra movebatur; quum Antistrophas a
sinistra in dexteram; quum Epodos, consistebat,
Difs. 19. in Liv. n. 12.
- Lyfander** admonitus est a Baccho, ut Sopho-
clem æpelleret. Difs. 13. in Anibol. n. 4.
- Lyfander** quando floruerit, qui Athenienses ad
Aegoliptamon profugavit. Difs. 10. in Liv.
num. 3.
- Lyfander** primus Lacedæmonios corripuit, &
captis Aithæis divinas invenit. Difs. 51. in
Anib. n. 9. Difs. 27. in Thuc. n. 8. Difs. 10. in
Liv. n. 3.
- Lyfas** Atheniensis, an Syracusanus fuerit. Difs.
9. in Cic. n. 8.
- Lyfas** de arte dicendi libros reliquit. Difs. 46.
in Cic. n. 4.
- Lyfia** oratione quare Sourates se defendere no-
luerit. Difs. 24. in Cic. n. 3.
- Lyfia** subtilitati non cedit Cicero. Difs. 52. in
Cic. n. 4.
- Lyficles** rhetor amicus fuit Hyperidis. Difs. 7. 6
in Cic. n. 5.
- Lyfide** Pythagoreo præceptore usi sunt Epami-
neodas, & Philippus. Difs. 36. in Cic. n. 10.
- Lyfimachi** Regis accenso rogo se dicitur inie-
cisse canis. Difs. 21. in Eurip. n. 13.
- Lyfimachia** ab hospite Ptolemæo interfecit est
Seleucus. Difs. 10. in Virg. n. 3.
- Lyfimacho** filio Aristidis quid tribuerint Athe-
nienses. Difs. 20. in Eurip. n. 13.
- Lyfiodas** tibias quidam receosent. Difs. 60. in
Anibol. n. 7.
- Lyfippo** Eupompus præcepit, ut naturam, non
alios præceptores inueneretur. Difs. 80. in Cic.
num. 3.
- Lyfippus** indicavit statuas effingi proceriores ho-
minibus. Difs. 46. in Thucyd. n. 6.
- Lyfio** ex love Herculem procreavit, quide
tripode cum Apolline contendit. Difs. 7. in
Anthol. n. 7.
- Lyfius** Bacchus præfuit Veneris globo. Difs. 47.
in Anibol. n. 4.
- Lyfizon** a Diana nuncupabatur. Difs. 29. in Thu-
cyd. n. 2.

M

- M**acar Lesbiorum Rex in uxorem minor
factus musica. Difs. 57. in Anthol. n. 10.
Difs. 19. in Virg. n. 5.
- Macedones** Euripidis cadavæ concedere nolue-
runt Athenicis, Difs. 3. in Eurip. n. 14.
- Macedones** ignem velut Deum colebant. Difs. 69
in Anthol. n. 2.
- Macedones** Barbaros Græci appellant. Difs. 8.
in Thucyd. n. 7. Difs. 9. in Thucyd. n. 2.
- Macedones** panem in mensis ponebant, quem
gladio dissectum Spolia, sponsa sive libarent,
Difs. 28. in Thucyd. n. 9.
- Macedones** mirifice diligebant suos Reges. Difs.
45. in Thucyd. n. 10.
- Macedones** esse inurbanos, quod scapham ap-
pellarent scapham, dixit Philippus Læthem,
quum quereretur, quod eum proditorem ap-
pellarent. Difs. 51. in Thucyd. n. 6.
- Macedones** quomodo lustrarent exercitum,
Difs. 53. in Thucyd. n. 6.
- Macedones** nullum ferè alium Regem laude di-
gnum, quàm Philippum, & Alexandrum ha-
buerunt. Difs. 10. in Liv. n. 2.
- Macedones** inhumanum putabant hostibus in-
lk 2
fq-

- saltare trophæis constitutis, Disf. 14. in Liv. n. 5.
 in Macedonia primùm conſedit Aeneas, Disf. 15. in Liv. num. 1.
 Macedonia a Rege beneficijs affecti Athenienſes decreverunt hoſpitiū eſſe ei enī civitate, Disf. 16. in Liv. n. 5.
 Macedonia Reges vitam colebant non abhorrentem a vulgo, Disf. 21. in Liv. n. 1.
 Macedonia Thraſes antiquitos occupaffe veriſimile eſt, Diſf. 73. in Anthol. n. 4.
 Macedonibus bellum indixerit Romani devicta Carthagine, Disf. 44. in Thucyd. n. 5. Disf. 22. in Virg. n. 2.
 Macedonibus quom lura diceret Alexander, abſtinebat ſaſu, Disf. 21. in Liv. n. 8.
 Macedonibus quom ſervirent Athenienſes, nulla præclara ingenia extiteront, Disf. 69. in Cic. num. 6.
 Macedonibus imminentiſ Græcia liberati oratores ferè omnes exiſterunt, Disf. 77. in Cic. num. 1.
 Macedoniaſ Phalangem primus Philippus inſtituit ab Homero edoctus, Disf. 9. in Liv. n. 5.
 Macedoniaſ poſt triumphum Paulo Aemylia conceſſum eſt, ut ludos in veſte triumphali ſpectaret, Disf. 39. in Liv. n. 11.
 Macedonum imperiū fortunæ virtute vero Romanorum partem eſt eontra Plutarchum, Disf. 86. in Anthol. n. 1.
 Macedonum regnū overit Perſeus exciſans arma contra Romanos, Disf. 44. in Thucyd. num. 5.
 Macedonum armis ſuperati ſunt Græci, quom a patriis moribus deſciviſſent, Disf. 6. in Anthol. num. 18.
 Macedonum Regem Demetriū inter duodecim deos ponendū Athenienſes decreverunt, Disf. 9. in Thucyd. n. 2.
 Macedonum Rex antiquiſſimus Caranus, Disf. 24. Liv. n. 5.
 Macedonum impoſſitatem venit Græcia poſt bellum Peloponeſiacum, Disf. 9. in Cic. n. 4.
 Macedonum regnū Philippus frequentiſſimis conſonibus confirmavit, Disf. 36. in Cic. num. 10.
 Macedonum res geſtas Caſſioſthenes laudibus exultit, & rorſus elevavit, Disf. 42. in Cic. n. 3.
 Macer imitatus eſt Alexipharmaca Nicandri, Disf. 75. in Cic. n. 3.
 Machios quatiendis muris erat Equus Troianus, Disf. 16. in Eurip. n. 22.
 Macria eſt appellata Rhodus, Disf. 26. in Anthol. n. 3.
 Macrin Eubææ Mare abſtulit, Disf. 33. in Thucyd. n. 10. Disf. 48. in Thucyd. n. 30.
 Macrobiū Aethiopes agricultorū ſpernabantur, quom laete, & carnis veſcerentur, Disf. 81. in Cic. n. 5.
 Macrobius quom reprehendit Virgilij ſententiam de fortunâ, reprobat, Disf. 13. in Virg. n. 4. Disf. 28. in Virg. n. 3.
 Macrobius multa deſumpſit ab alijs, Disf. 3. in Cic. n. 7.
 Macrobius poëſis Virgilij comparat rerum naturæ, Disf. 52. in Cic. n. 1.
 Macrobius explieatur, Disf. 29. in Liv. n. 4.
 Maculam habens veſtis in ſerſiculis adhæſi non poterat, Disf. 42. in Virg. n. 4.
 Macula Solis dapreheuf ſunt, Disf. 20. in Anthol. n. 15.
 Maculas gladij in capite interfecti abſtergebant, ut labem averterent, Disf. 24. in Eurip. n. 1.
 Maculoſa pellis Bacchantium ſignificat Cælum ſtellis diſtinctum, Disf. 47. in Anthol. n. 4.
 Mæ an eadem ſit, ac Terra, & mater Muſarum, Disf. 19. in Virg. n. 4.
 Mænas vitam nimium deſſideta vit, Disf. 9. in Eurip. n. 6.
 Mæcenas mollis ex oratione ſtegitur, Disf. 2. in Eurip. n. 3.
 Mæcenas habuit in deſſeſſis Bathyllum ſaltationis pantomimorum auctorem, Disf. 16. in Anthol. n. 8.
 Mæcenas male audiebat, quod molli in veſte uteretur, Disf. 13. in Thucyd. n. 5.
 Mæcenas magno ingenio præſtabat, ſed luxu fractus eſt, Disf. 69. in Cic. n. 4.
 Mænades dicuntur Bacchantes a furore, Disf. 16. in Anthol. n. 2.
 Mænides viſtima ſunt Hecates, Disf. 30. in Liv. num. 28.
 Mæonias appellat Homerus Lydos, qui ſuppetias Troianis tulerunt, Disf. 12. in Eurip. n. 11.
 Mæonias accipitur pro Lydio, Disf. 45. in Anthol. n. 3.
 Mæotica palode ad Herculis columnas Pompeios mare a Piræis expargavit, Disf. 25. in Liv. n. 2.
 Mæotim ultra habitare Hyperboreos Antiqui crediderunt, quom ignorarent, quid ibi eſſet, Disf. 77. in Anthol. n. 13. quod falſum eſt, Disf. 70. in Cic. n. 1.
 Mæotim pſudem eſſe ſuum Oceani ſeptentrio-nalis mali dixerunt, & regiones omnes ſupra eam ignorabantur, Disf. 77. in Anthol. n. 17. *Vide. Paludem Mæoticam.*
 Mæro Byzantia, Disf. 65. in Anthol. n. 7.
 Mæror magis naturalis eſt homini, quàm læticia, Disf. 30. in Thucyd. n. 7. 8. Disf. 26. in Eurip. n. 1. 2.
 Mævius poëta in pretio non erat, Disf. 29. in Cic. n. 11.
 Magadis cithara viginti chordarum, Disf. 57. in Thucyd. n. 11.
 Magadia tibia, Disf. 60. in Anthol. n. 7.
 Magi Perſarum philoſophi fuerunt, Disf. 13. in Cic. n. 6. Disf. 14. in Cic. n. 4.
 Magicas artes in Eclipſibus Lunæ peritimocebant Veteres, Disf. 10. in Thucyd. n. 7.
 Magici carminibus Lunam & Cælum dedoc cur dixerint poëta, Disf. 10. in Thucyd. n. 7.
 Magi utebantur Perſæ, & Aſſyrij ad ſara colenda, Disf. 69. in Anthol. n. 1. *Vide. Magorum.*
 Magiſter optimus dicendi eſt ſtylus, Disf. 86. in Cic. n. 8.
 Magiſter Olympi Marſyas fuit, Disf. 2. in Anthol. n. 7.
 Magiſter Socratis Archelaus, Disf. 57. in Cic. num. 4. *Vide. Magiſtri.*

- Magistratū naturā animalia didicerunt omnia ,
Difs. 6. in Thueyd. n. 2.
- Magistratibus creandis locus dicebatur septa ,
& ovilis, Difs. 30. in Liv. n. 22.
- Magistratibus iuris in provinciis senatus exem-
plum Scavolæ proponebat, Difs. 17. in Cic.
num. 7.
- Magistratum quatuor menses plus quodd Epami-
nondas tenuisset in iudicium vocatus est ,
Difs. 20. in Eurip. n. 21.
- Magistratum petere maturius licebat ijs, qui
plures liberos habebant, Difs. 25. in Anhol.
num. 1.
- Magistratum inenantes Ephori servis bellum in-
dicebant, ut eos impune occidere liceret ,
Difs. 20. in Thueyd. n. 4.
- Magistratum intiri an auguria caperent, Difs.
19. in Liv. n. 9.
- Magistratum inenantes velato capite augures
statuebant, Difs. 19. in Liv. n. 15.
- Magistratum interdum significant purpura, fa-
sces, secures, Difs. 22. in Liv. n. 11.
- Magistratum qui non gerebat, triumphare non
putaret, licet bellum confecisset, Difs. 24.
in Liv. n. 13. Difs. 25. in Liv. n. 13.
- Magistratum licet non gereret, Pompeius trium-
phavit, Difs. 25. in Liv. n. 5.
- Magistratum quum Consules inissent, in Alba-
no monte sacrum faciebant, cui intererat
omnes populi Latini, & ideo dies illius Fer-
riæ Latiniæ dicebantur, Difs. 30. in Liv. n. 25.
- Magistratum gerebat Metrodorus, a quo nec ad
Regem appellatio dabatur, Difs. 64. in Cic.
num. 5.
- Magistratum quibus aribus peterent Romani,
Difs. 88. 89. in Cic. per. tor.
- Magistratum non perenni Phocioni populus ul-
tro donavit; secus Romani Catoni, Difs. 88.
in Cic. n. 5.
- Magistratum petentes quare tunicā non uterent-
ur, Difs. 89. in Cic. n. 2.
- per* Magistratum aliquem candidati nomen apud
populum profiteri debebant, Difs. 89. in Cic.
num. 3.
- Magistratum desiderant plebeij alimenta conse-
quuti, Difs. 43. in Thueyd. n. 2.
- Magistratos e cadas aureas gestabant apud Athe-
nienses, Difs. 4. in Thueyd. n. 7.
- Magistratos curules qui adipscebantur, imagi-
nes Maiorum consequi dicebantur, Difs. 22.
in Thueyd. n. 2.
- Magistratos petere non poterat Flamen Dialis,
Difs. 22. in Liv. n. 5.
- Magistratus suli obtinebant ex lege Solonis, qui
censum habebant, Difs. 47. in Thueyd. n. 8.
- Magistratus qua formulā senatum dimitterent,
Difs. 58. in Thueyd. n. 4.
- Magistratus gessit Suphocles, Difs. 3. in Eurip.
num. 10.
- Magistratus admonuit Phocion, quum ad mor-
tem duceretur, ut coercerent culusdam im-
probi hominis petulantiam, Difs. 9. in Eurip.
n. 5. Difs. 23. in Eurip. n. 6.
- Magistratus qua ætate petere liceret, Difs. 20.
in Eurip. n. 3.
- Magistratus quum gererent Romani, quos sum-
ptus facerent, Difs. 3. in Liv. n. 5.
- Magistratus omnes exceptis Tribunis parebant
Consulibus, Difs. 10. in Liv. n. 5.
- Magistratus populus creabat, Difs. 20. in Liv.
num. 7.
- Magistratus minores nisi in provinciis nullum ha-
bebant Licorem, Difs. 22. in Liv. n. 3.
- Magistratus maiores dumtaxat sellā curuli ute-
bantur, Difs. 22. in Liv. n. 5. 25.
- Magistratus non omnes secures habebant, Difs.
22. in Liv. n. 5.
- Magistratus triumphanti obviam procedebant
ad portam usque Capenam, Difs. 25. in Liv.
num. 15.
- Magistratus convivio excipiebant triumphans
in Capitolio, Difs. 29. in Liv. n. 6.
- Magistratus, aut sacerdotes quidam ferias in-
dicebant, quæ conceptivæ dicebantur, Difs.
30. in Liv. n. 19.
- Magistratus petendi tempus erat trinundinum,
Difs. 30. in Liv. n. 20.
- Magistratus creabantur diebus Comitialibus ,
Difs. 30. in Liv. n. 22.
- Magistratus suscipiebantur Martio mense ante
bellum Punicum; post, mense Ianuario, Difs.
30. in Liv. n. 31. 62.
- Magistratus antequam peteret Cicero, bellum
Marij, & Syllæ exarsit, Difs. 2. in Cic. n. 3.
- Magistratus, qui io tribunali senientiam fere-
bant, Difs. 29. in Cic. n. 7.
- Magistratus nullus creatus est, quum Decem-
viri Remps administrarent, Difs. 77. in Cic.
num. 6.
- Magistratus inter duos biennialium intercedere
oportebat, Difs. 89. in Cic. n. 4.
- Magistratum servi publici erant Brutiani, quodd
ad Hannibalem primi defecerunt, Difs. 20.
in Thueyd. n. 1.
- Magistratum acquisitio non conciliat veros
amicos, Difs. 79. in Anhol. n. 2. & seqq.
- Magistratum suffragia fabis ferebantur; ideo
ambitionem virandam censent Pythagorici,
quom abstinendum fabis esse precipiunt ,
Difs. 19. in Eurip. n. 3.
- Magistratum creandorum ius Tiberius a popu-
lo ad senatum transtulit, Difs. 88. in Cic.
num. 6.
- Magistratum concessu verba facere ad po-
pulum non licebat, Difs. 89. in Cic. n. 3.
- Magistri stultorum sunt animi sapientium post
mortem ex Stoicorum sententiā, Difs. 10. in
Eurip. n. 1.
- Magistri aliorum esse discipulos Carneadis non
recusabant, Difs. 63. in Cic. n. 6.
- Magistri dicendi se cotibus comparabant, Difs.
79. in Cic. n. 5.
- Magistri dicendi quos appellabant locos com-
munes, & quas Theas, Difs. 84. in Cic. n. 7.
Difs. 85. in Cic. n. 6. *Vide. Rhetores.*
- Magistris mercedes exolebant. Discipuli in
Quinquatribus, Difs. 30. in Liv. n. 39.
- ex* Magistro ludi naqus est Æschines, Difs. 11. in
Cic. n. 2.
- Magistro nullo usus est primus homo ad artes
VII.

- virtu necessarias discendas, Disf. 30. io Cic. num. 3.
- Magistrorum adulatione Reges artes non discere d'cerbar Carnedes, præter equitandi artem, Disf. 63. in Cic. n. 9.
- Magistros paleftris non præficebant Lacedæmonij, ut esset virum, non artis certamen, Disf. 49. in Anthol. n. 9. Disf. 16. in Thucyd. n. 6.
- Magistros aliorum esse discipulos Arbenienfum dixit Isocrates, Disf. 64. in Cic. n. 2. *Vide. Doflor. Præceptor.*
- Magistram casum in multis habuerunt homines, Disf. 6. in Thucyd. o. 6. 7. 8.
- Magistram officij malam vocet Cicero timorem, Disf. 12. in Thucyd. n. 8.
- Magistram, qui Faliscos prodiderat, Camillas ipfis tradidit, Disf. 50. in Thucyd. n. 6. Disf. 44. in Liv. n. 10.
- Magistram scholæ Theophrastum quomodo præfecerit Aristoteles, Disf. 4. in Eurip. n. 3. Disf. 41. in Cic. n. 3. *Vide. Magister.*
- Magna Mater Vesta appellabatur, Disf. 31. in Liv. n. 10. habebatur Terra, Disf. 31. in Liv. num. 20. 3. *Vide. Magnarum. Magni. Magens.*
- Magna parvis accommodanda non sunt, Disf. 8. in Virg. n. 1.
- Magna parti imperans uniuersæ regioni imperare dicitur, Disf. 17. in Virg. n. 4. 5.
- Magne Græciæ Respublicas administrabant Pythagorei, Disf. 9. in Cic. n. 13. & felices erant, Disf. 43. in Cic. n. 4.
- Magna Matris numini Euripus sacer erat, Disf. 20. in Cic. n. 17.
- Magnam aram Herculia compledebatur Roma a Romulo condita, Disf. 23. in Liv. n. 8.
- Magnanimitas Athenienfum, Disf. 27. in Thucyd. n. 12.
- Magnarum rerum momenta sepenumero pendunt a parvis inijs, Disf. 46. in Thucyd. n. 1.
- Magnentius interfectus est a Constantio Imperatore, qui tunc se æternam prædicavit, Disf. 41. in Thucyd. n. 6. Disf. 43. in Thucyd. n. 3. Disf. 1. in Liv. n. 5.
- Magnesia ad Sipylum impetante Tiberia terræ motu vexata est, Disf. 48. in Thucyd. n. 21.
- Magni cognomen post Verhem conditum foli Pompeio tributum est, Disf. 36. in Cic. n. 17.
- Magni cognomen adeptus est Antiochus, Disf. 83. in Cic. n. 5.
- Magni appellabantur Ludi Romani, Disf. 18. in Cic. n. 3. 6.
- Magni Dij appellabantur Penates, qui erant Iuppiter, Iuno, & Minerva, Disf. 15. io Virg. n. 5. Disf. 16. in Virg. n. 4. Disf. 18. in Cic. o. 6. *Vide. Magna. Magnarum. Magnus.*
- Magnificencia spectaculorum, Disf. 10. in Anthol. num. 10.
- Magnificencia sepulcrorum apud multas nationes, Disf. 31. in Anthol. n. 1. 2.
- Magnificencia Alcibiadis, Disf. 37. in Thucyd. num. 8.
- Magnificencia domorum Romanorum, Disf. 2. in Liv. n. 10. & seqq.
- Magnificencia balnearum, & thermarum, Disf. 2. io Liv. n. 14.
- Magnificencia ludorum Romanorum, Disf. 1. io Liv. n. 7. 8. Disf. 3. in Liv. n. 2.
- Magnificenciam publicam semper Populus Romanus adamavit, Disf. 2. in Liv. n. 3. 5.
- Magnitudine sub laboravit Respublica Romana, Disf. 1. in Liv. n. 1 & seqq. Disf. 4. in Liv. num. 4. 5. 7.
- Magnitudine imbrum coacti sunt Arcades Peloponnesum relinquere, Disf. 15. in Liv. n. 5.
- Magnitudinem appellatione imparis Græci significat, Disf. 30. in Liv. n. 7.
- Magnitudo Indicarum arrodinum es est, ut in eis navigari possit, Disf. 76. in Anthol. o. 5.
- Magnitudo corporis Herculis quomodo deprehensa sit a Pythagora, Disf. 6. in Anthol. num. 16.
- Magnitudo Principia exprimitur fingendo cum cogitantem, nouo mendo, Disf. 17. in Anthol. n. 8.
- Magnitudo Afæ, Disf. 33. io Anthol. n. 2.
- Magnitudo Syracusarum cum nulla Græciæ urbe comparari poterat, Disf. 33. in Thucyd. n. 16.
- Magnitudo spatij deprehendi non potest ex circuitu, Disf. 33. in Thucyd. n. 6.
- Magnitudo areæ trianguli deprehenditur cognitis tribus trianguli lateribus, Disf. 33. in Thucyd. n. 8.
- Magnitudo Cyclopi ex digito representabatur a Timanthe, Disf. 1. in Eurip. n. 8.
- Magnitudo navis Ptolemæi, Disf. 14. in Eurip. num. 2.
- Magnitudo rerum gestarum potentiam civibus parit, quæ libertati gravia, & æquilitati, Disf. 4. in Liv. n. 5.
- Magnitudo Romæ, Disf. 33. in Liv. n. 8. 9. 11. 12.
- Magnitudo Circi maximi a Cæsare ædificati, Disf. 20. in Cic. n. 6.
- Magnitudo Siciliæ ignorabatur ab Atheniensibus, Disf. 2. io Thucyd. n. 10.
- Magnitudo Siciliæ, Disf. 33. in Thucyd. n. 6.
- Magnitudo Aotæi quanta esset, Disf. 7. in Anthol. n. 5.
- Magons annus quid sit apud Aegyptios, & quid maximus, Disf. 30. io Liv. n. 72. quid apud diversos philosophos magnus annus, Disf. 30. in Liv. n. 75. & seqq. *Vide. Magna. Magni.*
- Mago Carthaginiensis vino proflus abstinebat, Disf. 14. in Anthol. n. 8.
- Magorum hortatu Xerxes incendit templum Græcorum, Disf. 69. in Anthol. n. 1. Disf. 19. in Liv. n. 6.
- Magorum tyrannide sublata Darius Regnum Persarum occupavit, cui successit Xerxes, Disf. 56. in Thucyd. n. 9.
- Magorum princeps Zoroaster leges Bactrianis condidit, Disf. 14. in Cic. n. 1. *Vide. Magi.*
- Magus Rex Persarum septem menses regnavit, Disf. 7. in Liv. n. 6.
- Maia Mercurij mater nomen dedit Maio mensi, Disf. 30. io Liv. n. 36. 43.
- Maia eadem, ac Terra, vel Maiastra uxor Vulcani, Disf. 30. in Liv. n. 43.
- Maia est Bona Dea, cui sacrificabatur sus prægnans, Disf. 38. in Anthol. n. 8.

Maia una ex Pleiadibus, Disf. 65. in Anthol. num. 9.
Maieſta Vulcani uxor, Disf. 30. in Liv. n. 43.
Maieſtas ineſt comis, & barbæ, Disf. 12. in Anthol. n. 5. 6.
Maieſtatem Imperij Inſignibus Romulus dum auxit, prouidenter fecit, Disf. 20. in Liv. u. 1. & ſeqq. Disf. 22. in Liv. n. 10. 14.
Maieſtatem orationi addit oris hlatu, Disf. 6. in Eurip. num. 14. Disf. 14. in Virg. n. 5. & Periphræſis, ſeu circuitio, Disf. 7. in Virg. n. 4. & ſeqq. & litterarum collifio, & copula *Et*, Disf. 14. in Virg. n. 5.
Maieſtatem Regum primus Romulus in Europâ conſtituit, Disf. 22. in Liv. n. 1.
Maio menſe quare non ſatis auſpiciatum diceretur nuptias celebrare, Disf. 30. in Liv. n. 43.
Maio menſe celebrabantur Vulcanalia, & Auguſto menſe, Disf. 30. in Liv. n. 49. *Vide. Maium.*
Maior morbus appellatur Epilepſia, Disf. 30. in Liv. n. 24.
Maior ſexagenario uxorem nonniſi quinquagenariam ducere poterat, Disf. 25. in Anth. u. 2.
Maiores hoſtias quæ dicantur a Livio, Disf. 43. in Virg. n. 5.
Maiores uatu an denominaverint Maium, Disf. 30. in Liv. n. 43. 46.
Maium Commodus appellavit Lucium, Disf. 30. in Liv. n. 68. *Vide. Maio. Mains.*
Maiuma obſœni ludi ſunt, Disf. 31. in Virg. n. 5.
Maius menſis a Mail Mercurij matre eſt appellatus, Disf. 30. in Liv. n. 36. 43.
Maius unde appellatus ſit, Disf. 30. in Liv. num. 43. 46. *Vide. Maio. Maium.*
Maius Deus Iuppiter a Tuſculanis appellabatur, Disf. 30. in Liv. n. 43.
Mala multa perere lites u ſignificarent, pinxerant Marſyam in templo Cœcordiæ, Disf. 61. in Anthol. n. 8. *Vide. Mali.*
Mala quæ pariat navigatio, Disf. 76. in Anthol. n. 9. 12. 13.
Mala tria habere fingitur Hercules, quæ tres animi virtutes ſignificant, Disf. 8. in Anthol. u. 3.
Mala ebrietate, Disf. 14. in Anthol. u. 7. Disf. 65. in Anthol. n. 26. & ſeqq.
Mala omnia rectis tæmiſit Pandora, eo quod Prometheus hominem e crethi efformatum igne ſolia animaverat, Disf. 15. in Anthol. n. 4.
Mala omnis hominibus peperit prima femina, Disf. 15. in Anthol. n. 5.
Mala uxor, Disf. 15. in Anthol. u. 1. 12.
Mala mixta ſunt bonis, Disf. 6. in Anthol. u. 18. Disf. 17. in Anthol. n. 8. Disf. 42. in Anthol. num. 5. Disf. 17. in Thucyd. u. 6. Disf. 35. in Thucyd. u. 7.
Mala cum Medullâ camelinâ guſtabant Perſe, antequam matrimonio iungerentur, Disf. 30. in Thucyd. u. 3.
Mala partium Deus vertit in bonum uniuerſi, Disf. 35. in Thucyd. u. 7.
Mala quæ parit avaritia, Disf. 12. in Eurip. n. 5.
Mala fortune ara Exquilij eſt conſtituta, Disf. 57. in Anthol. u. 8. Disf. 18. in Thucyd. n. 9.
Malcaudri, & **Aſtarte** filium ſuis u immortalitate donaret, in ignem coniecit, Disf. 33. in Virg. u. 6.

Maleæ mare periculofum, Disf. 66. in Anthol. n. 2. & quate, Disf. 66. in Anthol. n. 5.
Maleæ ſecunda ſyllaba corripitur, & producit, Disf. 66. in Anthol. n. 5.
Maleæ promontorium a Maleo dictum, Disf. 66. in Anthol. n. 6.
Malediſis in Priuicipes conieſtis comœdia antiqua conſtabat, Disf. 12. in Thucyd. n. 5.
Malediſis Deos inceſſant ebrii, Disf. 65. in Anthol. u. 19.
Malediſtis in philoſophus ſeſtebat poëma Timonis, quod vocabatur ſilli, Disf. 57. in Cic. n. 6.
Malevoli Perielem, & multos alios exagitauerunt, Disf. 12. in Thucyd. n. 5.
Mali auctorem non eſſe Deum exiſtimavit Socrates, Plato, & Euripides, Disf. 19. in Thucyd. n. 1. Disf. 35. in Thucyd. u. 1. Disf. 2. in Eurip. n. 7.
Mali, & boni poſt mortem ubi verſentur iuxta Stoicos, Disf. 9. in Eurip. n. 3. 10.
Mali fidem non ſervant amicis in aduerſis, Disf. 12. in Eurip. n. 1.
Mali aliquid ut admifcerent, precatuſ eſt Deos Philippos, quæ tres lætiſſimos nuncios accepiſſet, Disf. 18. in Eurip. n. 5.
Mali ſi unus ſint deterioris conditionis, quam boni, civitates non florent, Disf. 20. in Eurip. n. 1.
Mali poenæ eſſent afficiendi, etiamſi ſtrellis eogentibus delinquerent, Disf. 9. in Virg. u. 2.
Mali Genij qui eſſent: ex malis hominibus eos eſſe ſci aliqui puta verunt, Disf. 15. in Virg. n. 4. 5. 6.
Mali omnia verbiſ paſcere iubebantur, quæ iubebantur favere linguis, Disf. 44. in Virg. u. 4.
Mali principium Arimaſium adorabatur Perſe, Disf. 71. in Anthol. u. 9.
Malis fides non adhibetur, Disf. 35. in Cic. n. 3.
Malis etiam rebus templa conſtituerunt Veteres, Disf. 18. in Thucyd. u. 9. *Vide. Mala. Malorum.*
Malis Genijs Aegyptij tribuebant Occidentem, Orientem verò bonis, Disf. 7. in Eurip. n. 21.
Mallo percutiebantur viſiſſimæ maiores, Disf. 45. in Virg. n. 3. 4.
Malli Indiæ populi, apud quos Alexander in diſcrimen vitæ veſit, Disf. 28. in Anthol. u. 8.
Mala coronabantur viſiſſores in Pythia, Disf. 3. in Anthol. u. 9.
Malorum omnium auctorem Typhonem Aegyptij putabatur, Disf. 19. in Thucyd. n. 4. ſeu veteris cupiditates, Disf. 19. in Thucyd. u. 5.
Malorum omniom cauſa metus, & ſpes, Disf. 42. in Thucyd. n. 1.
Malorum natiſtione afficitur animus, Disf. 5. in Liv. n. 8.
Malorum multorum eſaſam futuram Munichiam Athenienſibus prædixit Epimenides, Disf. 14. in Thucyd. n. 4.
Malos a bonis dignoſci deſiderabat Socrates, & Euripides, Disf. 1. in Eurip. n. 7.
Malos dimidiæ parti uſum Thraſyllus detraxit, & ceteris alligavit, ut pauciores viderentur, Disf. 9. in Liv. n. 9.
Malom magnum eſt maguſ liber ex ſententia Callimachi, Disf. 8. in Anthol. n. 7.
Malum duobus digitis detinente Milone validiſſimi viri extorquere non poterunt, Disf. 15. in Anthol. n. 10.

Ma-

Malum imperare regioni austrina spinati sunt Manichæi, *Diss.* 19. in *Thucyd.* n. 3.
 Malum Cydonium Athenienses gustabant, antequam matrimonio iungerentur, *Diss.* 30. in *Thucyd.* n. 3.
 Malum Navis Hieronis ubi repererit babulcus, *Diss.* 14. in *Eurip.* n. 3.
 Malum punicum narum esse e sanguine Accestis ferunt, *Diss.* 31. in *Virg.* n. 5.
 Malum summum esse iniustitiam existimabat Socrates, *Diss.* 55. in *Cic.* n. 1.
 Malum quod Lacedæmonij uon didicerint ab Atheniensibus, eos indolitos esse dixit Spartanus, *Diss.* 81. in *Cic.* n. 7.
 Malum summum esse dolorem fassus est Diogenes Babylonius dolore coactus; licet Stoicus fuisset, *Diss.* 83. in *Cic.* u. 8.
 Malus vir quum utile consilium attulisset, idem virum bonum dicere coegerunt Lacedæmonij, *Diss.* 33. in *Cic.* n. 4.
 Malus liber nullus est, ex quo nihil utilitatis percipiat, *Diss.* 86. in *Cic.* n. 6.
 Mamertina vina in Sicilia laudatissima, *Diss.* 33. in *Thucyd.* n. 1.
 Mamertina dicta est Messana, *Diss.* 54. in *Thucyd.* n. 3.
 Mamma antiquo sermone significatur vocerum, *Diss.* 18. in *Liv.* n. 9.
 Mammæ non prebuit Isis filio Malesudri, quum illum nutrebat, sed digitum, *Diss.* 33. in *Virg.* num. 6.
 Mamurijs fabricavit multa ancilia similia celestis clypeo; ideo in Saliarum carmine Mamurij nomen casebatur, *Diss.* 15. in *Virg.* n. 6.
 Mamorra primus marmore operavit patientes, *Diss.* 2. in *Liv.* n. 15.
 Mancipia Agefilaus nuda vendebat, ut apparet, quanto molliora essent Græciæ, *Diss.* 17. in *Thucyd.* n. 8.
 Mancipia inquam essent, honorum expertes erant, qui labores iuvenibus præscriptos apud Lacedæmonios recusassent, *Diss.* 54. in *Anthol.* n. 9.
 Mancipia ætate confecta vendebat Cato; ideo reprehenditur, *Diss.* 20. in *Thucyd.* n. 1.
 Mancipij veluti Regibus abusus est Tigranes, *Diss.* 78. in *Anthol.* n. 7. *Diss.* 83. in *Cic.* n. 5. *Vide. Serv.*
 Mandane Cyri mater visa sibi vitam parere significavit illum Asia potiturum, *Diss.* 28. in *Liv.* n. 8.
 Mandanes filium regno spoliatum Astyaget vates ceciderant, *Diss.* 10. in *Virg.* n. 4.
 Mandonius, & Indibilis a Carthaginiensibus ad Scipionem deficientes, quomodo proditionem exercebant, *Diss.* 50. in *Thucyd.* n. 3.
 Mane Dæos tibijs quotidie salutabat, *Diss.* 60. in *Anthol.* n. 10.
 Mane surgentem se admoneri voluit Philippus hominem esse, *Diss.* 78. in *Anthol.* n. 7.
 Manes ubi versentur iuxta Stoicos, *Diss.* 9. in *Eurip.* n. 3.
 Manes sunt vaporibus fluminum iuxta Stoicos, *Diss.* 10. in *Eurip.* u. 1.
 Manes veli per paludem Stygiam unde Antiqui

commenti sint, *Diss.* 83. in *Anthol.* p. 9.
 Manes auctor scilicet Manichæorum, *Diss.* 49. in *Thucyd.* n. 3.
 Manes insepulcorum errare, nec quiescere posse credebant Veteres, *Diss.* 44. in *Thucyd.* num. 3.
 Manes adhibebantur ad vaticinia, unde sœcularia exiit, quam Appius scitavit, *Diss.* 42. in *Thucyd.* n. 8.
 Manes pater Coryos filius Iovis, *Diss.* 4. in *Virg.* n. 3.
 Manes etiam ab Antiquis Dii appellabantur, *Diss.* 36. in *Virg.* n. 4.
 Manibus caris aquam bibentem puerum quum vidit Diogenes, abiecit poculum, *Diss.* 84. in *Anthol.* n. 17. *Vide. Man. Manur.*
 Manibus loqui pantomimus dixit Dametrius philosophus, *Diss.* 16. in *Anthol.* n. 6.
 Manibus qui summis tantum decerabant, Acuchiristæ appellabantur, *Diss.* 6. in *Aust.* n. 17.
 Manibus Augusti panem reponens aquila, quom respuerat, imperium portendit, *Diss.* 26. in *Anthol.* n. 6.
 Manibus, & pedibus carentes cur statum Mercurij, quæ Hermæ vocabantur, efformarentur, *Diss.* 32. in *Anthol.* u. 10. *Diss.* 46. in *Thucyd.* n. 5. 7. & cur quadrata dicerentur, *Diss.* 46. in *Thucyd.* n. 6.
 Manibus temperavit per annos sexcentos plebs Romana, licet multis seditiones fecerit, *Diss.* 4. in *Liv.* n. 2.
 Manibus Cyri Solter alibi vides nigenus annos regnissimè significavit, *Diss.* 18. in *Liv.* n. 8.
 Manibus confectis quatuor Reges Tigrani astabantur dicenti, qui facientium laboribus abiectionis habebatur, *Diss.* 20. in *Liv.* n. 4.
 Manibus fossæ, & Megara, idem ades tribuerunt Prisci, *Diss.* 19. in *Liv.* n. 6.
 Manibus suis consecravit Hippasus Eleum aulicum, vatum, sacerdotum, *Diss.* 24. in *Cic.* n. 7.
 Manibus inferis mittebantur mensis Februario, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 19.
 Manibus Remi instituta sunt mensis Maio Remurij, pullos Lemurij dicta Romulo, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 44. *Vide. Antiqua. Mortui.*
 Manichæi duo principia ponunt, alterum boni, alterum mali, & bonum septentrioni, Occidentis, & Orientis imperare; malum verò austrina regioni, *Diss.* 19. in *Thucyd.* n. 3.
 Manichæi ex omnibus sideribus Lunam, & Solem duntaxat bono tribuunt, & eos deficere dicunt, quia veli sibi obducant, ne a Mælo opprimantur, *Diss.* 19. in *Thucyd.* n. 3.
 Manilius Astronomis imperium fuisse quidam affirmant, *Diss.* 46. in *Cic.* n. 7. *Diss.* 71. in *Cic.* n. 1.
 Manilius Sæptor nullo docture usus omnibus discipulis instructus fuit, *Diss.* 68. in *Cic.* n. 3. *Vide. Antiqua. Manilius.*
 Manium Curium Samnitiis legatis venerunt rapum eoquentem, *Diss.* 3. in *Liv.* n. 4.
 Manius postquam Gallograciam subegit, primum Romani locis traxis, & flagulis pretiosius usi sunt, *Diss.* 3. in *Liv.* n. 4.
 Manlius ad omnes portas castrorum milites oppo-

- posuit Tufcis, quod exitio ipsi fuit, *Dis.* 9. in *Liv.* n. 3.
- Manlius ut disciplinam militarem stabiliret, filium interfecit, *Dis.* 51. in *Anthol.* n. 2.
- Manlius discipulorum militarem corrumpit, *Dis.* 12. in *Liv.* n. 5.
- Manlius e Capitolio deiectus est, quod a Gallis defenderat, & licet beneficiis alijs plebem obligasset, *Dis.* 12. in *Liv.* n. 8.
- Manum, & Tuis quædam terræ editos Deos Germani suos audaces ferebant, *Dis.* 12. in *Liv.* num. 2.
- Manusculis leonibus quia uteretur, Carthaginenses Hannibalem ex urbe eiecerunt, *Dis.* 22. in *Anthol.* n. 5.
- Manusque victimæ graciosæ sunt *Dis.* 22. in *Anthol.* n. 8.
- Manusculis cuius ovis hostiarum maxima erat, *Dis.* 43. in *Virg.* n. 5.
- Manusculi ingenium tibi & studio, *Dis.* 63. in *Anthol.* n. 5.
- Manusculi Lycurgi, *Dis.* 54. in *Anthol.* n. 2.
- Manusculi Periclis, *Dis.* 35. in *Cic.* n. 7.
- Manusculi prapæ in Arctidis Cypriam Aenem condidisse quidam tradunt, *Dis.* 15. in *Liv.* n. 6.
- Manusculi contra Lacedæmonios concitavit Alcibiades, *Dis.* 36. in *Cic.* n. 5.
- Manusculi inter Etruscos recepit Virgilius, *Dis.* 4. in *Virg.* n. 4.
- Manusculi, & sinistræ pariter utentes militem laudandi sunt, *Dis.* 51. in *Anthol.* n. 1.
- Manusculi detinebat Status Marfyæ in foro posita ad deridendos calumnias lingantes, *Dis.* 61. in *Anthol.* n. 8.
- Manusculi tenebant supplices spud Persas, quibus nihil denegabatur, sed tamen puniebantur, *Dis.* 69. in *Anthol.* n. 6.
- Manusculi sibi victimam quærentem Cyclopes, Strabo Gasterochiras appellatos dicit, *Dis.* 34. in *Thucyd.* n. 9.
- Manusculi tenere filium eiæ, cui supplicabatur, & in foco sedere solebat Molossi, *Dis.* 25. in *Thucyd.* n. 3. *Dis.* 22. in *Eurip.* n. 9.
- Manusculi quare Gratias getat Apollo, levæ sagittas, *Dis.* 38. in *Thucyd.* n. 6.
- Manusculi Pontifex maximus apprehendebat futuram Vestalem, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 3.
- Manusculi sub veste continebant Iuvenes Lacedæmonij, Romani vero per aquam tantum, *Dis.* 54. in *Anthol.* n. 6.
- in Manusculi marii convenire dicebatur nupta per cõmpromissionem, *Dis.* 30. in *Thucyd.* n. 5. *Dis.* 31. in *Thucyd.* n. 5.
- Manusculi conferre lingentes quando dicerentur, *Dis.* 40. in *Cic.* n. 4.
- Manusculi expansam oratoris facultati comparabat Zeno, dialecticæ verò pugnam, *Dis.* 62. in *Cic.* n. 7. *Vide. Manus.*
- Manusculi Ovinus Martyr quinque millia servorum, & Medana octo millia, *Dis.* 20. in *Thucyd.* n. 9.
- Manusculi pedagogum Lex Elia sentia minori permirebat, *Dis.* 21. in *Thucyd.* n. 6.
- Manusculi cuiusdam ronsoris apud Martialem *Dis.* 43. in *Anthol.* n. 13.
- Manusculi impuras habentes a mysterijs arcebantur, *Dis.* 39. in *Anthol.* n. 12.
- Manusculi, & pedes Decabus statuis addidit, *Dis.* 46. in *Thucyd.* n. 7. *Dis.* 13. in *Eurip.* n. 5. *Dis.* 15. in *Cic.* n. 9.
- Manusculi osculandas cui non præbisset Marius, is interficiebatur, *Dis.* 2. in *Cic.* n. 5. *Vide. Manus.*
- Manusculi in Glossis Iudæus facerem, & eloquentem eundem posuit, *Dis.* 27. in *Cic.* n. 5.
- Mappæ albo colore ictabantur urbi, & leones, *Dis.* 10. in *Anthol.* n. 8.
- Mappæ quare signum Circensium daretur, *Dis.* 20. in *Cic.* n. 21.
- Marathonii in pugna qui ceciderant, eodem loco sepulti sunt, non in sepulchris, in qua cœdi solebant defundi in bello, *Dis.* 22. in *Thucyd.* num. 5.
- Marathonii victorij pars Miliades plicus est in Porticu Pæciæ, *Dis.* 26. in *Eurip.* n. 12.
- Marathonii in pugna decem millibus Atheniensium trecenta millia Persarum deleta sunt, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 16. *Dis.* 25. in *Eurip.* num. 18.
- Marathoniam pugnam Græci omnibus alijs anteponebant, *Dis.* 2. in *Thucyd.* n. 4. *Dis.* 27. in *Thucyd.* n. 12. *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 16.
- Marathonio Miliadis trophæo ad gloriam excitarus est Themistocles, *Dis.* 38. in *Thucyd.* num. 5.
- Marathonio serpentes utuntur ad movendam oculorum caliginem, *Dis.* 6. in *Thucyd.* n. 4. *Dis.* 39. in *Cic.* n. 2.
- Marcelli eam patroci Siciliæ, *Dis.* 16. in *Liv.* n. 6.
- Marcelli naves speculo combustisse dicitur Archimedes, *Dis.* 84. in *Cic.* n. 4.
- Marcello amissio Odaviæ perperam flevit, *Dis.* 26. in *Eurip.* n. 2.
- Marcello capris Syracusis denegatus est triumphus, quia bellum non consecisserat; at ille in Albano monte triumphavit, & ovans Urbem ingressus est, *Dis.* 24. in *Liv.* n. 14. *Dis.* 25. in *Liv.* n. 21.
- Marcellum Siculi reum fecerunt impellentibus inimicis, *Dis.* 25. in *Liv.* n. 2.
- Marcellum Hannibalem nunquam vicit, *Dis.* 83. in *Cic.* n. 3.
- Marcellus Virtuti, & Honori templum dicavit, *Dis.* 44. in *Anthol.* n. 5. *Dis.* 57. in *Anthol.* n. 7. *Dis.* 80. in *Anthol.* n. 7.
- Marcellus in urbe ab Atheniensibus sepultus non est, *Dis.* 34. in *Thucyd.* n. 7.
- Marcellus capris Syracusis pteraque ornamenta Romanis transtulit, *Dis.* 2. in *Liv.* n. 3.
- Marcellus acerrimus cum Fabio cautissimò cõiunctus fuit, *Dis.* 37. in *Thucyd.* n. 1.
- Marcellus, & Lævinus ambo acerrimi bellatores simul electi Republicam in summum discrimen adduxerunt, *Dis.* 37. in *Thucyd.* num. 2. *Dis.* 52. in *Thucyd.* n. 8.
- Marcellus etiam Syracusis captis nonnihil moribus Romanorum effecit, *Dis.* 11. in *Liv.* n. 4. *Dis.* 24. in *Liv.* n. 14.
- Marcellus Eptus tur mulier seferentiam congest, *Dis.* 12. in *Cic.* n. 6.

Malum impetere regioni austrina epinati sunt Manichæi, *Dis.* 19. in *Thucyd.* n. 3.
 Malum Cydonium Athenienses gustabant, æque-
 quam matrimonio iunguntur, *Dis.* 30. in
Thucyd. n. 3.
 Malum Navis Hieronis ubi repererit babalena,
Dis. 14. in *Eurip.* n. 3.
 Malum punicum natum esse e sanguine Acde-
 stis ferunt, *Dis.* 32. in *Virg.* n. 3.
 Malum summum esse iniustitiam existimabat
 Socrates, *Dis.* 55. in *Cic.* n. 1.
 Malum quod Lacedæmonij non didicerint ab
 Atheniensibus, eos indoctos esse dixit Spar-
 tanus, *Dis.* 81. in *Cic.* n. 7.
 Malum summum esse dolorem fassus est Dio-
 genes Babylonius dolore coactus licet Stoi-
 cus fuisset, *Dis.* 83. in *Cic.* n. 8.
 Malus vir quum utile consilium attulisset, idem
 virum bonum dicere cogerunt Lacedæmo-
 nij, *Dis.* 33. in *Cic.* n. 4.
 Malus liber nullus est, ex quo nihil utilitatis
 percipiant, *Dis.* 86. in *Cic.* n. 6.
 Mamertina vina in Siciliâ laudatissima, *Dis.* 33.
 in *Thucyd.* n. 2.
 Mamertina dicta est Messana, *Dis.* 54. in *Thucy-
 d.* n. 3.
 Mamma antiquo sermone significatur voce ru-
 ma, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 9.
 Mammæ non prebuit Isis filio Mælandri, quum
 illum vultret, sed diligunt, *Dis.* 35. in *Virg.*
num. 6.
 Mamurius fabricavit multis ancillis similia cele-
 sti clypeo; ideo in Saliis carmine Mamurij
 nomen canebatur, *Dis.* 15. in *Virg.* n. 6.
 Mamurra primus mamore operum parietes,
Dis. 2. in *Liv.* n. 25.
 Mancipia Agellane nuda vendebat, ut apparet,
 quanto molliora essent Græci, *Dis.* 17.
 in *Thucyd.* n. 8.
 Mancipia tanquam essent, honorum expertes e-
 rant, qui labores invenibus præscriptis apud
 Lacedæmonios recensissent, *Dis.* 54. in *An-
 thol.* n. 9.
 Mancipia ætate confecta vendebat Cato; Meo
 reprehenditur, *Dis.* 20. in *Thucyd.* n. 1.
 Mancipia veluti Regibus abusus est Tigranes,
Dis. 78. in *Anthol.* n. 7. *Dis.* 83. in *Cic.*
 n. 5. *Vide. Servi.*
 Mandana Cyri mater visa sibi vltrem parere si-
 gnificavit illum Asæ posterum, *Dis.* 18. in
Liv. n. 8.
 Mandanes filium regno spoliatarum Atyageten
 vates ceciderant, *Dis.* 10. in *Virg.* n. 4.
 Mandonius, & Indibilis a Carthaginensibus ad
 Scipionem deficientes, quomodo prodicionem
 excusent, *Dis.* 50. in *Thucyd.* n. 3.
 Mæne Deos tibijs quotidie salutabant, *Dis.* 60.
 in *Anthol.* n. ru.
 Mæne surgentem se admoneri voluit Philo-
 pus hominem esse, *Dis.* 78. in *Anthol.* n. 7.
 Mænes ubi venientur iuxta Strabonem, *Dis.* 9.
 in *Eurip.* n. 3.
 Mænes aluncur vaporibus fluvium iuxta Strai-
 cos, *Dis.* 10. in *Eurip.* n. 2.
 Mænes vehi per paludem Ægyptiam unde Antiqui

convenit, *Dis.* 83. in *Anthol.* n. 7.
 Mænes auctor scilicet Manicheorum, *Dis.* 49. in
Thucyd. n. 3.
 Mænes in sepulchrorum errare, nec quiescere pos-
 se credebant Veteres, *Dis.* 24. in *Thucyd.*
num. 3.
 Mænes adhibebantur ad vaticinia, unde æzus-
 maria extitit, quam Appius scditavit,
Dis. 42. in *Thucyd.* n. 8.
 Mænes pater Coryos filius Iulvis, *Dis.* 4. in
Virg. n. 3.
 Mænes etiam ab Antiquis Dij appellabatur,
Dis. 16. in *Virg.* n. 4.
 Manibus cavis aquam bibentem puerum quum vi-
 dit Diogenes, abiecit poculum, *Dis.* 84. in
Anthol. n. 17. *Vide. Mænes.*
 Manibus loqui pantomimon dixit Dametrius
 philosophus, *Dis.* 16. in *Anthol.* n. 6.
 Manibus qui summis tantum decetabatur, Acro-
 chrisis appellabatur, *Dis.* 6. in *Anth.* n. 17.
 Manibus Augusti panem reponens aquila, quem
 rapuerat, imperium portendit, *Dis.* 16. in
Anthol. n. 6.
 Manibus, & pedibus carentes cur stantæ Mercurij,
 quæ Hermæ vocabantur, efformarentur,
Dis. 32. in *Anthol.* n. 10. *Dis.* 46. in *Thucy-
 d.* n. 5. 7. & cur quadrata dicuntur, *Dis.* 46.
 in *Thucyd.* n. 6.
 Manibus temperavit per annos sexcentos plebs
 Romana, licet multas seditiones fecerit, *Dis.* 4.
 in *Liv.* n. 2.
 Manibus Cyri Suler alibi vides triginta annos re-
 gni illius significavit, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 8.
 Manibus confectis quatuor Reges Tigrani asla-
 burius dicant, qui servitium habitus ob-
 iectissimus habebatur, *Dis.* 20. in *Liv.* n. 4.
 Manibus fossæ, & Megara, illæ ades tribuerunt
 Prisci, *Dis.* 19. in *Liv.* n. 6.
 Manibus suis consecravit Hippas Eleam anulum,
 vestum, calcet, *Dis.* 28. in *Cic.* n. 7.
 Manibus inferis mittebantur mense Februario,
Dis. 30. in *Liv.* n. 19.
 Mandum Remi inscriptum fuit mense Majo Remu-
 ris, postea Lemuria dicta a Romulo, *Dis.* 30.
 in *Liv.* n. 44. *Vide. Antiqua. Mænes.*
 Manichæi duo principia ponunt, alterum boni,
 alterum mali, & bonum septentrioni, Occi-
 denti, & Orienti impetare; malum verò atri-
 ni regioni, *Dis.* 19. in *Thucyd.* n. 3.
 Manichæi ex omnibus sideribus Lunam, & Solem
 dumtaxat dodo tribuant, & eos deficere di-
 cunt, quia vela sibi abducant, ne a Mælo op-
 primantur, *Dis.* 19. in *Thucyd.* n. 3.
 Manilius Astronomi imperium fuisse quidam
 affirmant, *Dis.* 46. in *Cic.* n. 2. *Dis.* 31. in
Cic. n. 1.
 Manilius Separator nullo doctore usus omnibus di-
 scipulis instructus fuit, *Dis.* 68. in *Cic.* n. 3.
Vide. Antiqua. Mænes.
 Manium Curium Samum legationem penerant ra-
 pum asquebant, *Dis.* 3. in *Liv.* n. 4.
 Manlia postquam Gallograciam subegit, præc-
 prium Romani lectis traxis, & singulis præ-
 ctiis usi sunt, *Dis.* 3. in *Liv.* n. 4.
 Manlius ad omnes portas castrorum militum op-
 po-

- popule Tuscia, quod exilio ipse fuit, Diss. 9. in Liv. n. 3.
- Manlius ut disciplinam militarem stabiliret, filium interfecit, Diss. 51. in Anthol. n. 2.
- Manlius disciplinam militarem corripuit, Diss. 12. in Liv. n. 3.
- Manlius & Capitolio deiectus est, quod a Gallis defenderat, & licet beneficiis alijs plebem obligasset, Diss. 12. in Liv. n. 3.
- Manum, & Tui quædam terræ editos Deos Germani suos auctores ferebant, Diss. 22. in Liv. num. 2.
- Manusculis leonibus quia uteretur, Carthaginenses Hannibalem ex urbe eiecerunt, Diss. 22. in Anthol. n. 3.
- Manusculi videlicet maiores fuerunt Diss. 22. in Anthol. n. 3.
- Manusculis causis ovium hostiarum maxima erat, Diss. 45. in Virg. n. 5.
- Manusculi ingenuitatem sibi & studio, Diss. 63. in Anthol. n. 5.
- Manusculi Lycurgi, Diss. 54. in Anthol. n. 2.
- Manusculi Periclis, Diss. 15. in Cic. n. 7.
- Manusculi prope in Aradeli Ciguam Aeneam condidisse quidam tradunt, Diss. 15. in Liv. n. 6.
- Manusculi contra Lacedæmonios concitavit Alcibiades, Diss. 36. in Cic. n. 5.
- Manusculi inter Eruiscos recenset Virgilius, Diss. 4. in Virg. n. 4.
- Manusculi, & sinistræ pariter utentes militem laudandi sunt, Diss. 51. in Anthol. n. 1.
- Manusculi detinebat Statu Maris in foro posita ad deridendum a calumnias linguas, Diss. 61. in Anthol. n. 2.
- Manusculi faciem tenebant supplices apud Persas, quibus nihil denegabatur, sed tamen puniebantur, Diss. 69. in Anthol. n. 6.
- Manusculi quid sibi victimam quærentem Cyclopes, Strabo Gasterochiras appellatos dicit, Diss. 34. in Thucyd. n. 9.
- Manusculi tenere filium eius, cui supplicabant, & in focu federe solebant Molossi, Diss. 25. in Thucyd. n. 3.
- Manusculi dextrâ quare Græcias gerat Apollo, levâ sagittas, Diss. 38. in Thucyd. n. 6.
- Manusculi Pontifex maximus appropinquabat futuram Vestalem, Diss. 31. in Liv. n. 3.
- Manusculi sub veste continebant iuvenes Lacedæmonij, Romani vero per animum tantum, Diss. 54. in Anthol. n. 6.
- Manusculi mariti convenire dicebatur nupta per coemptionem, Diss. 30. in Thucyd. n. 5.
- Manusculi conferre litigantes quando dicerentur, Diss. 40. in Cic. n. 4.
- Manusculi expansionem oratoris facultati comparabat Zeno, dialectice verò pugnam, Diss. 61. in Cic. n. 7. Vide. Manus.
- Manusculi Ovinus Martyr quinque milia servorum, & Melania octo milia, Diss. 20. in Thucyd. n. 9.
- Manusculi prædagogi Lex Ælia Sentia minori permittebat, Diss. 21. in Thucyd. n. 6.
- Manusculi levis cunctas consulas apud Martialem Diss. 43. in Anthol. n. 13.
- Manusculi impuras habentes a mytherijs arcebantur, Diss. 39. in Anthol. n. 12.
- Manusculi, & pedes Dactylus statuis addidit, Diss. 46. in Thucyd. n. 7.
- Manusculi, Diss. 13. in Eurip. n. 1.
- Manusculi, Diss. 15. in Cic. n. 9.
- Manusculi osculandas cui non præbisset Marius, is interficiebatur, Diss. 2. in Cic. n. 5. Vide. Manus.
- Manusculi in Glossis Iisdem facerem, & eloquentem eundem popit, Diss. 27. in Cic. n. 5.
- Manusculi albo colore irritabantur oris, & leones, Diss. 10. in Anthol. n. 8.
- Manusculi quare signum Circensium daretur, Diss. 20. in Cic. n. 11.
- Manusculi in pugna qui ceciderant, eodem loco sepulti fuerunt, non in sepulchris, in qua conditi solebant defuncti in bello, Diss. 22. in Thucyd. num. 5.
- Manusculi victorij præter Milciades plures est in Porticu Pæteje, Diss. 20. in Eurip. n. 12.
- Manusculi in pugna a decem milibus Atheniensium trecenta milia Persarum deleta sunt, Diss. 20. in Eurip. n. 16.
- Manusculi, Diss. 25. in Eurip. num. 18.
- Manusculi pugnam Græci omnibus alijs anteponebant, Diss. 2. in Thucyd. n. 4.
- Manusculi, Diss. 27. in Thucyd. n. 12.
- Manusculi, Diss. 70. in Eurip. n. 16.
- Manusculi Milciadis trophæo ad gloriam excitatus est Themistocles, Diss. 36. in Thucyd. num. 5.
- Manusculi serpentes utuntur ad movendam oculorum caliginem, Diss. 6. in Thucyd. n. 4.
- Manusculi, Diss. 39. in Cic. n. 2.
- Manusculi erant patroni Siciliæ, Diss. 16. in Liv. n. 6.
- Manusculi naves speculo combustisse dicitur Archimedes, Diss. 84. in Cic. n. 4.
- Manusculi amissio Quæstus perpetuo flevit, Diss. 26. in Eurip. n. 2.
- Manusculi capitis Syracusis denegatus est triumphus, quin bellum non confecerat, at ille in Albano monte triumphavit, & quævis Urbem ingressus est, Diss. 24. in Liv. n. 14.
- Manusculi, Diss. 25. in Liv. n. 2.
- Manusculi Siculi reum fecerunt impellentes inimicis, Diss. 35. in Liv. n. 2.
- Manusculi Hannibal nunquam vicit, Diss. 83. in Cic. n. 3.
- Manusculi Virtuti, & Honori templum dicavit Diss. 44. in Anthol. n. 1.
- Manusculi, Diss. 57. in Anthol. n. 7.
- Manusculi, Diss. 80. in Anthol. n. 7.
- Manusculi in urbe ab Atheniensibus sepultus non est, Diss. 24. in Thucyd. n. 7.
- Manusculi capitis Syracusis pleraque ornamenta Romam transtulit, Diss. 2. in Liv. n. 3.
- Manusculi acerrimus cum Fabio cautissimus eductus fuit, Diss. 37. in Thucyd. n. 1.
- Manusculi, & Lavinius ambo acerrimi bellatores simul electi Republicam in summum discrimen adduxerunt, Diss. 37. in Thucyd. num. 2.
- Manusculi, Diss. 51. in Thucyd. n. 8.
- Manusculi etiam Syracusis capitis non nihil moribus Romanorum officit, Diss. 12. in Liv. n. 4.
- Manusculi, Diss. 24. in Liv. n. 14.
- Manusculi Eprius ter milies sestertium congest, Diss. 12. in Cic. n. 6.

- Mareiam uxorem Caro dedit Hortensio, & vi-
diam recepit, Disf. 52. in Anthol. n. 5.
Marcus Rex primus Fortunæ templum dicavit,
Disf. 80. in Anthol. n. 7.
Marcus primus ab Oppido capto nomen accepit,
Disf. 20. in Eurip. n. 8.
Marcus Philippus. *Vide. Philippus.*
Marcomanni supersti sunt ab Antonino Philoso-
pho, Disf. 85. in Anthol. n. 7. Ita illam invase-
runt, Disf. 4. in Liv. n. 7.
Marcus Antonius quum Athēnienses in matri-
moniū ipsi collocare dixissent Minervam,
dotis nomine illis mille talenta imperavit,
Disf. 45. in Anthol. n. 7. Disf. 78. in Anthol.
n. 4. *Vide. Antonius.*
Marcus Antonius orator ius civile contempsit,
Disf. 17. in Cic. n. c. eloquentiæ sui mortem
vitaverat, Disf. 17. in Cic. n. 6. *Vide. Antonius.*
Marcus Fulvius Nobilior Fastos condidit, Disf.
11. in Liv. n. 2.
Marcus Fulvius Nobilior in suis castris habuit En-
nium, Disf. 57. in Thucyd. n. 5. *Vide. Fulvius
Nobilior.*
Marcus Æmilius. *Vide. Æmilio.*
Marcus Livius Drusus. *Vide. Livius Drusus.*
Mardonio superstolis inter Lacedæmonios, &
Athēnienses orae est, quum Aristides sedavit
perfundens, ut eam communi Græcorum iudi-
cio permitteret, Disf. 36. in Cic. n. 4.
Mardonio superato Athēnienses muros Patriæ in-
staurare quod siverint Lacedæmonij, accu-
sant eos Cerinthij, Disf. 56. in Thucyd. n. i.
Mardonio superato Pausanias depravatus est,
Disf. 1. in Liv. n. 4.
Mardonium superavit Themistocles, Disf. 20. in
Eurip. n. 17.
Mare inter Mæram promontorium Peloponēsi, &
Cadiceum Crete periculofum, ut aliquando
eius navigatio omiffa fuerit, Disf. 66. in An-
thol. n. 2. 3.
Mare fecundiffimum animantibus, Disf. 20. in
Anthol. n. 7. Disf. 72. in Anthol. n. 6.
Mare dolofum est, Disf. 76. in Anthol. n. 10.
in Mare se proijciabant Hyperborei, quum satias
vitæ eos ceperant, Disf. 77. in Anthol. n. 6. Disf.
1. in Cic. n. 7.
Mare Caspium esse Oceani septentrionalis finem
multi dixerunt, Disf. 77. in Anthol. n. 17. Disf.
71. in Cic. n. 5.
Mare Caspium esse finem scythici Oceani Ve-
teres præter Ptolemæum crediderunt, Disf.
2. in Thucyd. 2.
in Mare cadavera proijciabant Locophagi, Disf.
24. in Thucyd. n. 10.
Mare Laerynam Saturni appellabant Pythagori-
ci, Disf. 11. in Thucyd. n. 7. Disf. 30. in
Virg. n. 2.
Mare significat vox *Θάλασσα*, Disf. 29. in Thu-
cyd. n. 9.
Mare quot insulas absciderit a Continente, Disf.
33. in Thucyd. n. 9. 10. quot insulas, & urbes
absorbuit, Disf. 34. in Thucyd. n. 1. Disf. 48.
in Thucyd. n. 1.
Mare inter Europam, & Africam nullum erat, sed
diluvio, ac tempestate factum est, Disf. 34. in
Thucyd. n. 2. Disf. 48. in Thucyd. n. 22.
- Mare fluctuante terram moveri existimavit Tha-
les, quæ tanquam navigium per mare feratur,
Disf. 48. in Thucyd. n. 4.
Mare terræmotus efficit, ideo regiones ipsi adia-
centes terræmotibus laborant, Disf. 7. in An-
thol. n. 3. Disf. 48. in Thucyd. n. 7. 34.
Mare terræ concutere existimaverunt Veteres, Disf.
48. in Thucyd. n. 5.
Mare terræmotu ita elatum est, ut navigia super
muros urbis attollerentur, Disf. 48. in Thoe. n. 20.
Mare innumefcens nullo spirante vento signum
terræmotus, Disf. 48. in Thucyd. n. 27.
in Mare proiecit Polycrates de consilio Amasti-
gemum præfiosissimam, ut imminens infor-
tunum ob nimiam felicitatem evitaret, Disf.
18. in Eurip. n. 7.
Mare, & alia pietæ erant in quodam Peplo, Disf.
25. in Eurip. n. 29.
in Mare quatuor Equos inciebat nono quoque
anno in honore Neptuni, Disf. 25. in Eurip. n. 4.
Mare habet vim maris, & feminæ, Disf. 25. in
Virg. n. 3.
Mare mollibus includebatur, aut summovebatur
delictis, cum causâ, Disf. 3. in Liv. n. 1.
Mare fœculum optimas fert conchas, marinas flu-
ctus, ut patet Carpathium, & Hispaniæ; Eo-
rum optimas fert Scaros, Disf. 3. in Liv. n. 8.
Mare administrans mens dicitur Neptunus, Disf.
17. in Liv. n. 8.
Mare in proximum abijciabant Romani Parrici-
das cum similibus, viperâ, & gallinæco,
Disf. 12. in Eurip. n. 8. Disf. 84. in Cic. n. 7.
Vide. Mari. Maris.
Marem esse Solem Veteres putaverunt, Disf. 20.
in Anthol. n. 15.
Marem, & feminam esse unumquodque elemen-
tum Ægyptij existimaverunt, Disf. 71. in Anthol. n. 6.
Mares interesse non paterant sacris Bona Deæ,
& qui adessent, oculorum lumen amittebant,
Disf. 38. in Anthol. n. 2.
Mares infantes lustrabatur nono die apud Roma-
nos, Disf. 53. in Thucyd. n. 20. apud Græcos
quinto die, Disf. 53. in Thucyd. n. 29.
Mares interdum solùm ingredi templum Vestæ po-
terant, non autem noctu, Disf. 31. in Liv. n. 30.
Vide. Maribus. Maris. Mastala.
Margaritæ duæ Cleopatrarum pluris sexcenties sex-
tertium æstimantur sunt, Disf. 26. in Liv. n. 3.
Margaritæ esse feminis pro liâoribus dictum est
matronarum Romanarum, Disf. 22. in Liv. n. 12.
Margaritæ convivis absorbendas dedit illis Æ-
sopi tragodi, Disf. 6. in Eurip. n. 19.
Margaritæ constantem imaginem sui tulit in o-
trionpho Pompeius, Disf. 26. in Liv. n. 4.
Margaritæ Homeri comædiæ similis, Disf. 6. in
Eurip. n. 2.
Mari intetire Antiqui borrebant, & quare, Disf.
65. in Anthol. n. 12. & seqq. Disf. 12. in Eurip. n. 7. 8.
Mari Erythræo nomen dedit Erythras Rex, Disf.
13. in Eurip. n. 6.
Mari iter Africa a quibusdam altero die confu-
sum est, Disf. 76. in Anthol. n. 7.
in Mari Inferos collocabant Antiqui, Disf. 76. in
Anthol. n. 14. & seqq.
Mari iter longiffimum quàm breviffimo tempo-
ris spatio confectum sit, Disf. 76. in Anthol.
num. 7. Ma-

- Mari compedes iniecit Xerxes*, Disf. 78. in Anthol. n. 3.
- Mari similis est fortuna*, & etiam dissimilis, Disf. 78. in Anthol. n. 1. Disf. 9. in Liv. n. 11.
- Mari se obui pariebantur Germani*, Disf. 85. in Anthol. n. 3.
- Mari natus fingitur amor*, Disf. 13. in Anthol. num. 8.
- Mari procreatus esse immanes ferebant poëte*, Disf. 7. in Anthol. n. 1. Disf. 19. in Anthol. num. 5.
- Mari emergens Venus picta ab Apelle unnes alius illius picturas superavit*, Disf. 19. in Anthol. n. 1.
- Mari simillimos est amor*, Disf. 19. in Anthol. num. 9.
- Mari similis videtur esse ignis*, Disf. 18. in Thucyd. n. 10.
- Mari convenit impar numerus*, Disf. 18. in Thucyd. n. 7.
- Mari occurrens spiritus*, quem Jetro redire non poffit, terramorem efficit iuxta aliquos, Disf. 48. in Thucyd. n. 6. et.
- Mari quod plurimum poffet filius Pompeij Magni*, putabatur Neptuni filius, Disf. 17. in Liv. num. 11.
- Mari ut redderet*, cavit Odovius, si quæ Scærum cepiffet, Disf. 1. in Liv. n. 6.
- Mari quomodo fubmerfus fuerit Oëris a Typhone*, Disf. 33. in Virg. n. 6.
- Mari pedibus peragravit Xerxes*, Disf. 18. in Anthol. n. 7. Disf. 30. in Anthol. n. 1.
- Maria infantes Tyrrenos fubegit Bacchus*, Disf. 45. in Anthol. n. 4. *Vide. Mare. Mari. Mariæ.*
- Mariandyni quum fe regere non poffent*, fe Heracleotis pro fervis dederunt, Disf. 10. in Thucyd. 2.
- Mariibus congruit numerus impar*, & quare, Disf. 53. in Thucyd. n. 19. quare numerus novenarius, Disf. 53. in Thucyd. num. 19. *Vide. Mariæ.*
- Mariibus Romaniaria numina imponebant nono die*, Disf. 53. in Thucyd. n. 19.
- Mariibus afpici Sacra Bonæ Dex nefas habebatur*, Disf. 38. in Anthol. num. 1. Disf. 2. in Cic. num. 11.
- Marielus Galliarum Deus haberi concupivit*, Disf. 41. in Thucyd. n. 5.
- Marij, & Syllæ bellum exarfit*, utrequum Cice- ro magiftratus pereret, Disf. 1. in Cic. n. 3.
- Marij in funere vulneratus eft Scævola a Caio Fimbria*, Disf. 17. in Cic. n. 3. *Vide. Mariæ.*
- Mariæ aqua miftum miferetur*, quum vinum conficitur, Disf. 47. in Anthol. n. 7.
- Mariæ bellæ vehabant Tritonem*, Disf. 16. in Virg. n. 6.
- Mariæ mures pro peffimis accipiuntur*, Disf. 76. in Anthol. n. 12.
- Mariæ monftro devotam Andromedam liberavit Perfeus*, & uxorem duxit, Disf. 10. in Anthol. num. 1.
- Mariæ devicta Sylla non triumphavit*, Disf. 14. in Liv. n. 12.
- Mariæ devicta Sulpicius interemptus eft*, Disf. 17. in Cic. n. 7.
- Mariæ contra leges multos confules Romani continuaverunt*, Disf. 76. in Cic. n. 8. *Vide. Marius.*
- Mariæ fuma ex genitilibus Cæli oris pœtreavit Venerem*, Disf. 19. in Anthol. n. 3. & quid hoc fignificet, Disf. 19. in Anthol. n. 3. & feqq. Disf. 10. in Anthol. n. 1. & feqq. & n. 8.
- Mariæ tempeftas boracibus eft*, Disf. 65. in Anthol. n. 12.
- Mariæ tempeftatem timere Cæfar venit guberna- torem ipfius felicitate frutum*, Disf. 80. in Anthol. n. 1.
- Mariæ ædibus exercitus Germanici confiftatæ eft*, Disf. 85. in Anthol. n. 8.
- Mariæ pericula evaserunt Iafon, & Vlyffes*, quia innotati erant facris Deorum Samothracum, Disf. 38. in Anthol. n. 1.
- Mariæ loco effe ætæm*, & ignem Aristoteles, & Cicero putaverunt, Disf. 43. in Anthol. n. 5.
- Mariæ, & femine vim habet totam Antiqui vo- tuarunt*, Disf. 43. in Anthol. n. 7.
- Mariæ aqua luftrationibus idonea*, Disf. 14. in Thucyd. n. 10.
- Mariæ fonum edebat Putæus Athenis aqua ma- rinâ plenus propter certamen Neptuni cum Pallade*, Disf. 15. in Eurip. n. 3.
- Mariæ flodibus abluantur ara ita tamen*, ut adire poffent in Iulianum gladium, Disf. 53. in Thucyd. n. 17.
- Mariæ æftum fepies die Euripus Euboicus reci- proceret*, an quoties impetus ventorum cogit, Disf. 4. in Eurip. n. 1. 1.
- Mariæ opportunitas divitiem Carthaginem efficit*, Disf. 11. in Virg. n. 11.
- Mariæ fine operâ Iuno Vulcanum, & Martem ge- nit*, Disf. 15. in Anthol. n. 14. Disf. 15. in Virg. num. 1.
- Mariæ, & femine legitimam conjunctionem infti- tuit Cecrops*, Disf. 30. in Cic. n. 4. *Vide. Femina. Mariæ. Mariibus. Mariæ. Vir.*
- Mariæ qui ab uxoribus mala poffi fent*, Disf. 15. in Anthol. n. 10.
- Mariæ quod ærumnas Herculi comparantur apud Plautum*, Disf. 15. in Anthol. n. 12.
- Mariæ apud Lacedæmonios clam ad uxores con- cubitari commensare debebant*, Disf. 51. in Anthol. n. 5.
- Mariæ primùm cum uxore congregiæftes vene- rabantur Perseidam*, Disf. 18. in Thucyd. n. 10. Disf. 19. in Thucyd. n. 11.
- Mariæ in manum convenire dicebatur nupta per coëmptionem*, & in eius erat poteftas, Disf. 30. in Thucyd. n. 1. 6.
- Mariæ cineres abforbuit Artemifis*, Disf. 11. in Eurip. n. 16.
- Mariæ domum veniens nova nupta poftidie fa- crificabat*, Disf. 30. in Liv. n. 13. *Vide. Mariæ.*
- Mariæ lucæ maxime obnoxia terramocibus*, Disf. 7. in Anthol. n. 3. Disf. 48. in Thucyd. num. 7. 34.
- Mariæ rerum peritâ nulla natio cum For- tis putaret comparari*, Disf. 55. in Thucyd. num. 6. Disf. 11. in Virg. n. 11.

- Maritimarum rerum studio quam lese Arheniensis dederunt, corrupti sunt, Difs. 22. in Virg. n. 14.**
- Maritimas, & terrestres: capiti Perfarum eodem die deleuit Cimon, Difs. 20. in Eurip. n. 18. Difs. 36. in Cic. n. 9.**
- Maritis defondis simul cremabantur uxores Thracum, & Indorum, Difs. 11. in Eurip. o. 23. Difs. 17. in Eurip. n. 6.**
- Maritis multa prerogative concessit sunt ab Aug. gosso, Difs. 25. in Anthol. n. 1. & seqq.**
- Marito licebat repudiare uxorem, quæ illo invito spectaculis interfuerat, Difs. 10. in Anth. n. 12.**
- Marito mortuo vidui Augustus non concessit maiorem vacationem biennio, Difs. 25. in Anthol. n. 2.**
- Maritum senem iuvenem uxorem concedere iuniori fancitum erat apud Laedæmonios; quod etiam usurparum est apud Romanos, Difs. 55. in Anthol. n. 4. c.**
- Maritus cingulum sponse soluebat, Difs. 30. in Thucyd. n. 1. Vide Mariti. Mulier. Nupta. Sponsa. Vir. Vxor.**
- Marios quingenta, & octoginta millia Cimbrorum, & Teutonum eecidit, & cepit, Difs. 85. in Anthol. n. 5. Difs. 26. in Liv. n. 1.**
- Marios filiam sacrificavit Dijs averruncis, Difs. 17. in Eurip. o. 6.**
- Marios in consolatũ secundo primus aquilas dicit, Difs. 26. in Anthol. o. 7.**
- Marius cum Carolo Cimbrus per Noricom' irrompentes eecidit, Difs. 19. in Anthol. n. 2.**
- Marios repressit, non domuit Germanos, Difs. 85. in Anthol. n. 4.**
- Marios septies Consul fuit, Difs. 20. in Eurip. n. 9.**
- Marios quare Syllam infestus fuerit iuvilissimus fuit, Difs. 5. in Liv. n. 2. Difs. 2. in Cic. n. 5.**
- Marius milites ad interficiendum Antoninum misit, Difs. 17. in Cic. o. 6.**
- Marius usu re militari peritissimos evasit, Difs. 80. in Cic. n. 5. Vide Marij. Maro.**
- ¶ Marmore, quod Persæ attulerant, ut trophæum statuerent, Græci Nemefim effinxerunt, Difs. 18. in Eurip. n. 12.**
- ¶ Marmore ima pars Scenæ Scauri, media e vitro facta erat, Difs. 2. in Liv. n. 8.**
- Marmore parietes domorum Romæ operiebantur, & primus Mamurra operuit, Difs. 2. in Liv. n. 11.**
- Marmore Loenille columnæ doodequadragesimum pedum sustinebant atrium Scauri, Difs. 2. in Liv. n. 12.**
- ex Marmore etiam efformabantur trophæa, Difs. 24. in Cic. n. 5.**
- Marmorea sedes erant in ambulationibus, Difs. 24. in Cic. n. 5.**
- Maro acerrimos delator, Difs. 65. in Anthol. n. 18. Difs. 25. in Thucyd. n. 13.**
- Maroneum vinum Thraciæ laudatum, Difs. 11. in Eurip. n. 7.**
- Mars quare A^gg^o vocetur a Græcis, Difs. 56. in Anthol. n. 21.**
- Mara in Thraciæ domicilium collocasse dicitur, quia Thracæ bellicosi erant, Difs. 9. in Anthol. o. 8. Difs. 58. in Anthol. n. 3. Difs. 11. in Eurip. n. 12. Difs. 17. in Liv. n. 3.**
- Mars, & Hercules idem font, Difs. 9. in Anthol. n. 7. 8.**
- Mars ex quadam muliere, culus extrema in serpente desinebant, Scytharom auctorem procreavit, Difs. 9. in Anthol. n. 8.**
- Mars idem, æe sol, Difs. 9. in Anthol. n. 7. Difs. 36. in Anthol. n. 6. Difs. 30. in Liv. n. 59.**
- Mars Nino suecessit, & Thurus antea est appellatus, Difs. 9. in Anthol. n. 8.**
- Mars quare saltator a Bycophrone vocetur, Difs. 17. in Anthol. n. 4.**
- Mars, & Venus procreavit Anterorem, Difs. 19. in Anthol. n. 4.**
- Mars quo tempore euniciat suum corpus, Difs. 10. in Liv. o. 70. Vide Martem. Martis.**
- Mars, & Pylis serpenti moribus medebantur, Difs. 36. in Thucyd. n. 2.**
- Marsilius Ficinus institutor philosophiæ Platonice, versus lascivos, qui Platonis dicuntur, Aristippo tribuit, Difs. 40. in Anthol. n. 2.**
- Marsyæ statua Romæ in foro posita erat ad deterrandos litigantes a calumnijs; & eadem de causâ in templo Concordiæ, Difs. 61. in Anthol. n. 8.**
- Marsyæ fabula quid significet, Difs. 63. in Anthol. n. 1.**
- Marsyæ pater quis fuerit, Difs. 65. in Anthol. num. 6. 7.**
- Marsyæ discipulus fuit Olympus, Difs. 62. in Anthol. n. 7.**
- Marsyas quomodo invenit tibis, Difs. 61. in Anthol. n. 2. Difs. 62. in Anthol. n. 1.**
- Marsyas ad certamen Apellinem provocavit, & vidus punitus fuit, Difs. 61. in Anthol. n. 3. 4. 5.**
- Marsyas erat temperans, indignus, quod eo pacto punitus esset, Cybelen dilexit, Difs. 61. in Anthol. n. 7.**
- Marsyas fuit inventor geminæ tibis, Difs. 62. in Anthol. n. 1. 2. 7.**
- Marsyas flumē exivit ex cruore Marsyæ ab Apolline interfecti, Difs. 61. in Anthol. n. 5.**
- Marsyas in flumen sese proiecit iuxta Soidam, Difs. 61. in Anthol. n. 7.**
- Marsyas Harmoniam Phrygiam, Mixophrygiam & Mixolydian invenit, Difs. 5. in Cic. n. 5.**
- Martem, & Vulcanum Iuno genuit sine operâ Maris, Difs. 15. in Arbohi. n. 14. Difs. 25. in Virg. n. 1.**
- Martem genuit Ioo; idem ipsi arma cooveniunt, Difs. 26. in Virg. n. 1.**
- Martem suum conditorem Romani iore agnoscunt, Difs. 17. in Liv. n. 1. & Thracæ, Difs. 17. in Liv. n. 3.**
- Martem hero inimico quare dicat Servus apud Plautum, quum videret heriles filios patris viventis bona dilapidare, Difs. 18. in Liv. n. 1.**
- Marti etiam convicnit musica, Difs. 57. in Thucyd. n. 5.**
- Marti aquabatur Amilcar a Carthaginienfibus, Difs. 45. in Thucyd. n. 4.**
- Marti arietem, taorum, & hircum in iostrationibus immolabant iuxta Dionysium Halicarnassum, Difs. 53. in Thucyd. n. 9.**
- Marti tribuitur currus, Difs. 26. in Virg. n. 4.**
- Marti etiam fulmina tribuuntur, Difs. 40. in Virg. num. 5.**

Mar-

- Marti sacer est lupus; ideo fabulæ ferunt lupum notuisse Romulum, & Remum, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 1.
- Marti celebrabantur Equiria ludi, *Dis.* 18. in *Cic.* n. 5. *Vide. Marti. Martis.*
- Martia Cremutij Cordi filia libros eius publicavit, *Dis.* 6. in *Liv.* n. 1.
- Martia concubio, quam Amazonis imagine pictam diligebat, Commodus Ianuarium appellavit Amazonium, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 69.
- Martialis festum, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 53.
- Martialis epigramma in ludos, quos Stella edidit, quum Domitianus triumphavit de Rege Decebalis, a quo cladem acceperat, *Dis.* 19. in *Liv.* n. 10.
- Martialis explicatur, *Dis.* 11. in *Liv.* n. 1. *Dis.* 20. in *Cic.* n. 13. *Dis.* 21. in *Cic.* num. 8. *Dis.* 23. in *Cic.* num. 6. 8. *Dis.* 29. in *Cic.* n. 3. 5.
- Martialis quibus extollat laudibus Ciceronem, *Dis.* 43. in *Cic.* n. 6.
- Martianus Capella de rhetorica scripsit, *Dis.* 46. in *Cic.* n. 6.
- Martius Calendis feminis dona mitterantur; ideo Iuvenalis femineas, & Martialis saturnalia feminarum vocant, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 37.
- Martio in campo cadavera comburebantur, *Dis.* 24. in *Thucyd.* n. 3.
- Martio Campo locus tabulatis conclusus, in quem populus includebatur ad creandos magistratus, dicebatur septa, & ovilia, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 12.
- Martio mense suscipiebantur magistratus ante bellum Punicum; Ignis novus in Aede Vestæ accendebatur, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 31. *Vide. Martium.*
- Martis adulterium cum Venere detexit Sol; ideo ipsi eius genus omne insequuta est, *Dis.* 57. in *Anthol.* n. 1. *Dis.* 58. in *Anthol.* n. 2. *Dis.* 58. in *Virg.* n. 2. *Dis.* 32. in *Virg.* n. 2. quid significet hæc fabula, *Dis.* 58. in *Anthol.* n. 3. & seqq.
- Martis, seu Herculis sacerdotes erant Salij, *Dis.* 9. in *Anthol.* n. 9.
- Martis stella recundit vim Iovis, alioguin homines essent immortales iuxta Iulium Firmicum, *Dis.* 68. in *Anthol.* n. 13.
- Martis sacris celebrandis Numa saltatione Saliorum instituit, *Dis.* 18. in *Anthol.* n. 1.
- Martis, & Bellone inisso Mercurius misit pomum aureum, ex quo orta est lex inter Deas, *Dis.* 19. in *Anthol.* n. 3.
- Martis globo præfatus Bætareus, *Dis.* 47. in *Anthol.* num. 8.
- Martis pro simulacro antiquius apud Romanos erat hasta, *Dis.* 25. in *Virg.* n. 6.
- Martis filius Romulus quare dicatur, *Dis.* 17. in *Liv.* n. 11. *Dis.* 31. in *Virg.* o. 3.
- Martis templa extra urbem plerumque condebantur, *Dis.* 25. in *Liv.* n. 14.
- Martis altoris templo ornabat forum Augusti, *Dis.* 29. in *Cic.* n. 3. *Vide. Mars. Martem.*
- Martium mensem gentes omnes Laxij, & finitimæ habuerunt, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 32.
- Martium Athenienses, quem Munichlonæ appellabant, Demetrio n. a Demetrio appellatur, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 66.
- Martium Commodus Felicem appellavit, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 63.
- Martius cur Lupus dicatur a Virgilio, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 1.
- Martius *Vide. Lucius Martius. &c.*
- Martius mensis erat initium anni Romuli, *Dis.* 30. in *Liv.* num. 3. 31. 39. 54. *Vide. Martio.*
- Martius audaciæ sui in Hispaniâ aliquantulum creverat Romanos afflictos duplici elade, *Dis.* 21. in *Thucyd.* n. 7.
- Martius Ovinus munivit quinq; millia servorum, *Dis.* 20. in *Thucyd.* n. 9.
- Martia vis æris nomine Iovis, Iunonis autem Jæmonia appellatur, *Dis.* 68. in *Anthol.* num. 4.
- Martia fortuna celebratur, *Dis.* 57. in *Anthol.* num. 8.
- Martium aërem, qui ventus est, & feminam, qui viris est, Aegyptij putabant, *Dis.* 71. in *Anthol.* n. 6.
- Martia an ornamentis omnibus triumphi insignis sit, *Dis.* 25. in *Liv.* n. 10. & seqq.
- Martius Scipio consulatus insignia tradidit, *Dis.* 22. in *Liv.* n. 22.
- Mastagetarum Regina Tomyris optionem Cyro dedit, utrum in sua regione bellum gereretur, an in Mastagetarum regione, *Dis.* 44. in *Thucyd.* n. 9.
- Mastagetarum Rex Syphax, quum copias suas recensisset, fiducia elatus rebellavit, *Dis.* 53. in *Thucyd.* n. 4.
- Mastilis in Galliâ a Grecis condita fuit, *Dis.* 8. in *Thucyd.* n. 5.
- Mastilecium civitas quum undique feroceibus gentibus cingeretur, semper disciplinam conservavit, *Dis.* 12. in *Thucyd.* n. 8. *Dis.* 56. in *Thucyd.* n. 10.
- Mastigophori dicebantur, qui pledebant Athletas, si quid peccarent, *Dis.* 15. in *Thucyd.* n. 8.
- Masturum citat Plinius, qui tradit etiam currum triumphantes Myro coronari, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 10.
- Matellam domino præbendi manus quidam servi habebant, *Dis.* 21. in *Thucyd.* n. 17. *Vide. Matellam.*
- Mater apud Latinos dicitur tam es, quæ nutrit, quàm ea, quæ peperit; sic apud Græcos eodem nomine scilicet ῥωπή significatur, *Dis.* 13. in *Anthol.* n. 2.
- Mater multatæ habetur Venus, *Dis.* 19. in *Anthol.* n. 6.
- Mater omnium Deorum Rhea, seu Opis eadem est, ac Terra, *Dis.* 43. in *Anthol.* n. 2.
- Mater Alexandri Magni Thyasos celebrans serpens contredabat, *Dis.* 46. in *Anthol.* num. 6.
- Mater Spartana filium e prælio fugientem interfecit, *Dis.* 51. in *Anthol.* n. 2. & *Dis.* 52. in *Anthol.* n. 2.

Mater Pausaniam servitum Patris molientem fame necavit, *Dis.* 52. in Anthol. n. 2.
 Mater, quum ei nunciatum esset filium vicisse, sed mori, quid dixerit, *Dis.* 52. in Anthol. num. 3.
 Mater Drüm Pessinunte deporrata est pectus caussa, *Dis.* 14. in Thucyd. n. 9.
 Mater familias an esse vellet sibi Vir interrogabat mulierem in matrimonio per coemptionem, *Dis.* 30. in Thucyd. n. 6.
 Mater Eumenidum Terra, quam Evonymen, vel noctem appellari dicit Iher, & hanc intelligit Virgilius sexto Aeneidos, & sororem noctis Terram, *Dis.* 18. in Thucyd. n. 5.
 Mater cum duabus puellis, & duobus filijs fungorum esu interijt, in quos extat Epigramma Euripidis, *Dis.* 4. in Eurip. n. 8.
 Mater somniorum Nox, *Dis.* 19. in Eurip. n. 8.
 Mater Romuli Illa post mortem Tiberino flumini nupta, *Dis.* 23. in Eurip. n. 2.
 Mater Musarum an sit Terra, vel Mxa, vel Moesmosyne, *Dis.* 19. in Virg. n. 4.
 Mater Cyri sibi visum vitem parere significavit illum Añi potiturum, *Dis.* 18. in Liv. n. 8.
 Mater magna appellatur Vesta, *Dis.* 31. in Liv. o. 20. 27. habebatur eadem, ac Terra, *Dis.* 31. in Liv. n. 31.
 Mater Saturni fuit una ex duabus Vestis, quæ est Terta, *Dis.* 31. in Liv. n. 21.
 Mater omnium urbium quare a Dionysio appellatur Roma, *Dis.* 55. in Cic. n. 7. *Vide. Matræ. Matris.*
 Materæ Deæ Aegij in urbe Siciliæ vernissimæ colebantur, *Dis.* 25. in Virg. n. 6.
 Materiam tibiorum quæ fuerit, *Dis.* 60. in Anthol. num. 1. 2.
 Materiam significabatur per fluvium Letben, *Dis.* 83. in Anthol. n. 16.
 Materiam scribendi aqua viribus a scriptoribus fumenda est, *Dis.* 72. in Cic. n. 1.
 Materix, ex qua omnia constant, similia videtur aqua, *Dis.* 28. in Thucyd. n. 10.
 Materix incubens Deus cuncta effinxit, *Dis.* 20. in Anthol. n. 3.
 Materix villioris quantum miscuisset in aurea coronâ deprehendens Archimedes nodus e balneo exilium, *Dis.* 92. in Cic. n. 1.
 Materiam relinquat, tollit verò causam effectricem, qui negat mundum a Deo conditum, *Dis.* 1. in Eurip. n. 9.
 Materiam Tragicæ Reges esse voluerunt potestatem; comædix verò humiles personas, *Dis.* 5. in Eurip. n. 4.
 Materies rerum nomine Iunonis significatur, *Dis.* 68. in Anthol. n. 14.
 Mathematicæ disciplinæ comparantur mysterijs, *Dis.* 7. in Cic. n. 4.
 Mathematicæ disciplinæ a discendo appellatae sunt, *Dis.* 7. in Cic. n. 5.
 Mathematici consulbantur ad Phales in Circo ante tempus ludorum, *Dis.* 20. in Cic. n. 8. 9.
 Mathematicorum multorum opera interierunt, & solum nomina ad nos pervenerunt, multorum vero hæc nomina habentur, *Dis.* 7. in Cic. num. 2.

Matho acerrimus deceptor, *Dis.* 65. in Anthol. num. 18. *Dis.* 25. in Thucyd. o. 13.
 Matho, & Spendius perfuserunt mercenarios milites Giseonem, & alios sexcentos membra, tum loceratos trucidare, *Dis.* 51. in Thucyd. num. 9.
 Matienus damnatus est ob provinciam malè administratam, *Dis.* 12. in Liv. n. 5.
 Matrigyæ qui dicebatur, *Dis.* 43. in Anthol. num. 2.
 Matralia festum, *Dis.* 30. in Liv. n. 53.
 Matre divortium qui fecerat, eius filia Vestalis legi non poterat, *Dis.* 32. in Liv. n. 4.
 Matre Livii inivit Tiberius impudicici uxoris offensu Rhodum concessit, *Dis.* 26. in Anthol. n. 1.
 Matre mortali, & patre immortali quoddam esset utus Hercules, nobis habebatur, *Dis.* 58. in Cic. n. 6.
 Matre Thraciæ quoddam Themistocles natus esset, nobis habebatur, *Dis.* 58. in Cic. n. 7.
 Matrem appellantes poetæ intelligunt matrem Deorum Rheam, *Dis.* 43. in Anthol. num. 1.
 Matrem Terram gravit Daphne Apollinem fugiens, ut se rursus suo recipere, *Dis.* 24. in Anthol. n. 2.
 Matrem non habuit Minerva, *Dis.* 44. in Anthol. num. 2.
 Matrem car Homerus appellet Thetyn, *Dis.* 48. in Anthol. o. 6.
 Matrem, patremque ostendere qui non poterat, decertare in Olympicis non poterat, *Dis.* 55. in Thucyd. n. 12.
 Matrem liberatorem a tritu à Parmeniseum oraculum respondit, & quomodo id adimpletum fuerit, *Dis.* 46. in Thucyd. n. 3.
 Matrem quum Otaltes interfectus esset, quomodo a Troezenijs expiatus sit, *Dis.* 53. in Thucyd. num. 24.
 Matrem comprimere in fomnis quum sibi visus esset Cæsar, imperium Orbis ei portendit summum, *Dis.* 19. in Eurip. n. 6.
 Matrem quum interfecisset Nero, Senatus iniustatos honores ei decrevit, *Dis.* 20. in Eurip. n. 11.
 Matrem Deorum comprimere volens Iuppiter, semen effudit in Aedum petram, & ex eo natus est Aedæus, *Dis.* 32. in Virg. n. 5.
 in Matrem, & in Patriam servire non oportere putavit Plato, *Dis.* 73. in Cic. n. 4.
 Matri Thales, quum ipsi ea optatus funderet, non advenisse tempus respondit, & quomodo deinde iterum urgeretur, præterijtsem tempus respondit, *Dis.* 15. in Anthol. n. 2.
 Matri, & Tiberio Añæ civitates templum consecravit, *Dis.* 24. in Anthol. n. 6.
 Matri reddita est Præterpina ei condicione, ut dimidium temporis apud Superos, & dimidium apud Inferos maneret, & quid hoc significet, *Dis.* 36. in Anthol. n. 8.
 Matri Neronis duo liberos dati fuerunt, *Dis.* 22. in Liv. n. 4.
 Matri Livie Tiberius liberos decerni non est passus, licet eius manere ad principatum pervenisset, *Dis.* 22. in Liv. n. 4. *Vide. Matræ.*

- Matrimo quod essent, requirebatur, ut Vestales capi possent, Dis. 31. in Liv. n. 4.
- Matrimi, patriniq; pueri, hoc est quorum pater, & mater adhuc viverent, faciem novæ Nuptæ præferbant, Dis. 28. in Thucyd. n. 6.
- Matrimonia Cecrops primus instituit, Dis. 4. in Thucyd. n. 1. Dis. 30. in Cic. n. 4.
- Matrimonia Athenis inventa fuit, Dis. 15. in Cic. n. 9. Dis. 30. in Cic. n. 4.
- Matrimoniū expers Deteyllidi non assurrexit, neque cessit adolescens Lacedæmonius, quia non genuisset, qui sibi assurgeret, aut loco cederet, Dis. 25. in Anthol. n. 5.
- Matrimonio Minervam Antonio ionxerūt Athenienses, Dis. 45. in Anthol. n. 7. Dis. 78. in Anthol. n. 4.
- Matrimonio femine, & viri perfecti efficiuntur, Dis. 29. in Thucyd. n. 2.
- Matrimonio sibi iunxit Danaus Polydectes, Dis. 10. in Anthol. n. 2.
- Matrimoniorum tria genera apud Romanos, Dis. 30. in Thucyd. n. 4. & seqq.
- Matrimonium grave est, Dis. 15. in Anthol. n. 2.
- Matrimonium Athenienses filias Ariadidis collocarunt, Dis. 20. in Eurip. n. 13.
- Matrimonium Helenæ mortuo Paride expetebat Deiphobus, & Helenus, Dis. 14. in Liv. n. 5. Vide. Nuptia.
- Matris a cade absolutus est Orestes, quia interfecit patriam causâ interfecerat, Dis. 11. in Eurip. n. 5.
- Matris interfecit speciem videre sibi videbatur Nero, Dis. 19. in Thucyd. n. 9.
- Matris a complexu nova Nupta violenter raptabatur, Dis. 28. in Thucyd. n. 2. Dis. 30. in Thucyd. n. 9.
- Matris io otero concubuerunt Iſis, & Osiris, & Horus natus est, Dis. 33. in Virg. n. 5.
- Matris Deūm festum tertio die post saturnalia celebrabatur, Dis. 30. in Liv. n. 49.
- Matris Magnæ numinera facer Euripos, Dis. 20. in Cic. num. 11. Vide. Filia, Mater, Matre, Parentes.
- Matrona coronata deferabat novam Nuptam, Dis. 30. in Thucyd. n. 9.
- Matronæ Calendis Martijis cenam servis apponebant, Dis. 30. in Liv. n. 37. 39.
- Matronæ Romanorum commodè saltare sibi non indecorum ducebant, Dis. 28. in Anth. n. 3.
- Matronæ carpentis vehebantur, Dis. 31. in Liv. num. 10.
- Matronarum Romanarum dictum: *Margaritas feminis esse pro licitoribus*, Dis. 22. in Liv. n. 11.
- Matronæ, & Virgines precibus Gallis, ut excederent ex agro, Romani de consilio Philotidis ancillæ miserunt ancillas, quarum ope eos deleverunt, & Novas Caprocinas instituerunt, Dis. 30. in Liv. n. 48.
- Matronis præcipiè dona misit Pyrrhus, nec olla accepit, Dis. 4. in Liv. n. 1.
- Matulam poscenti Paulo Servos anulum & digito detraxit, ne Tiberij imaginem obsecris admo-veret, Dis. 65. in Anthol. n. 38. Dis. 25. in Thucyd. n. 13.
- Matulas sibi in caput impingentes quoddam induxe-
- rit Aeschylus reprehenditur, Dis. 5. in Eurip. n. 7. Vide. Matellam.
- Maturefcere non valuerunt fructus annis, quæ Caesar est interfecit, Dis. 10. in Thucyd. n. 6.
- Matura, seu Lencoebes appellata est Ino, Dis. 2. in Anthol. n. 3.
- Matutinus ortus, & occasus siderum qui sit, Dis. 65. in Anthol. n. 10.
- Maoors dicitur, quia magna vertat, Dis. 31. in Thucyd. n. 6.
- Mauritanii volocres, & seræ ad vescendum Metellæ Pio advehebantur, Dis. 3. in Liv. n. 9.
- Mausoleum sepulcrum fuit edificatum viro Mausolo ab Artemisia, Dis. 21. in Eurip. n. 16.
- Mausoleum quæ magnitudine esset, Dis. 31. in Anthol. n. 2.
- Mausoli Cariz Reguli sepulcrum est Mausoleum, Dis. 21. in Eurip. n. 16.
- Maxima hostia quæ diceretur, Dis. 43. in Virg. num. 5.
- Maximam aram Hercules Jovi Inventori sacra-vit, Dis. 10. in Anthol. n. 22.
- Maximi cognomen quibus datum, Dis. 20. in Eurip. n. 9.
- Maximianus impiorum sese abdicavit, Dis. 1. in Cic. n. 3.
- Maximilianus fons carmion, quæ Cornelio Gallo tribuuntur, Dis. 1. in Thucyd. n. 6.
- Maximini interfecit forma populum Romanum ad misericordiam movit, Dis. 26. in Eurip. n. 9.
- Maximus Planodes Anthologiz Epigrammata collegit, Dis. 1. in Anthol. n. 2.
- Maximas Tyrius precabatur Persas adorasse ignem, quia sit simulacrum Solis, & Stellarum, Dis. 72. in Anthol. n. 2.
- Maximus in preturi filij quatuor millia pondo auri impendit, Dis. 3. in Liv. n. 1.
- Maximus noncupatus est Valerius, eo quod plebem, quæ ad Anienem secesserat, reduxit, Dis. 36. in Cic. n. 17. Vide. Quintus Maximus.
- Medea, quom de forma contenderet cum Thetide, iudice Idomeneu victa proverbij de Cretensibus mendacibus auctrix fuit, Dis. 67. in Anthol. n. 4.
- Medea quom ab Iasone perfidè tradita esset, causa fuit, ut omnes Theſſali perfidii haberentur, Dis. 67. in Anthol. n. 4.
- Medes nupit Achilli post mortem, Dis. 17. in Eurip. n. 3. Dis. 23. in Eurip. n. 2.
- Medes docuit tingere capillos, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.
- Medes rapta est Graijs, Dis. 15. in Eurip. n. 4.
- Medes filios interfecere Crintrib, & mercede poetas perpulerunt, ut crimen matri affingerent, Dis. 6. in Virg. n. 5. Dis. 34. in Virg. num. 5.
- Medebantur marsebos serpentum Marsi, & Psylli, Dis. 36. in Thucyd. n. 2.
- Medendatio inventa ab Asclepiade medico, Dis. 66. in Cic. n. 4. 5.
- Medendi artem ac teneret Cornelius Celsus, Dis. 73. in Cic. n. 2.
- Medi quo genere tubæ oterentur, Dis. 57. in Thucyd. n. 13.
- Medi propter inopiam Perfarum ipsis impetrant, Dis. 11. in Eurip. n. 10. Me-

Medicum erant morbis mulierum medentes, Disf. 21. in Thucyd. n. 6. *Vide. Medic.*
 Medicus artis peritus fuit Hercules, Disf. 8. in Anthol. n. 4. Bacchus, quia coronas ex hederâ primus excogitavit, Disf. 35. in Anthol. n. 8.
 Medicamenta quæ adhibentur diversis animalia, Disf. 39. in Cic. n. 2.
 Medicamentorum simplicium naturis exponendis anteponendus Dioscorides Plinio, Disf. 46. in Cic. n. 8.
 Medicamentum, quo tristitiam amoveret Heleas, fructu vino miscuit, Disf. 14. in Anthol. num. 2.
 Medicamentum, quo quisque convalescere posset, ostendisse oraculum Esculapij, testantur inscriptiones, Disf. 38. in Thucyd. n. 4.
 Medicatus potius damnavit Asclepiades medicus, Disf. 66. in Cic. n. 4.
 Medicus Gentis liberalitate litterarum latinarum restitutus fuit, Disf. 50. in Cic. n. 2.
 Medici antiqui censebant sanguinem non oportere mittere ante decimum quartum annum, Disf. 7. in Anthol. n. 3.
 Medici quotidie accedebant ab ledum, ubi posita erat imago defuncti Imperatoris, & semper deterius habere se pronuntiabant, Disf. 24. in Anthol. n. 9.
 Medici servi erant, Disf. 21. in Thucyd. n. 6.
 Medici servi præferuntur notariis, & alijs Insuliano, & quoties estimati sunt ab illo, Disf. 22. in Thucyd. n. 6.
 Medici quibus honoribus antiquitus afficiebantur, Disf. 10. in Cic. n. 2.
 Medici inter corporis exercitationes recensent gestationes, Disf. 22. in Cic. n. 3.
 Medici impune Reges enecat, Disf. 34. in Cic. num. 1.
 Medicis Grammatici stultiore sunt iuxta Athenæum, Disf. 3. in Virg. n. 7.
 Medicis Aegyptij tantum utebantur Reges Persarum, postea Crotonienses prætulere, Disf. 14. in Cic. n. 7.
 Medicis carent multæ nationes, Disf. 81. in Cic. num. 6. *Vide. Medica. Medicorum.*
 Medicina intemperantia labor, Disf. 57. in Anthol. n. 6.
 Medicina telorum venenatorum herba, quam draco in somnis Alexandro ostenderat, Disf. 38. in Thucyd. n. 3.
 Medicina difficilis est ars oratoria, Disf. 83. in Cic. n. 7.
 Medicina, quam plerique tribuunt Dijs, magnam partem ab animalibus homines acceperunt, Disf. 6. in Thucyd. n. 3.
 Medicinae oculus repertor Apollo, Disf. 38. in Thucyd. n. 5.
 Medicinae singulas partes quis invenit, Disf. 38. in Thucyd. n. 5.
 Medicina causâ plura angusta Hippocrates, & Dioscorides recensuerunt, Disf. 34. in Anthol. n. 4.
 Medicinae, vel iurisprudentiae immaturè studia suscipiunt adolescentes præ nimia festinatione parentum, Disf. 9. in Cic. n. 10.
 Medicinam invenit Apis Aegyptius, Disf. 9. in

Thucyd. n. 4. Disf. 14. in Cic. n. 7.
 Medicinam an invenerint Aegyptij, Disf. 15. in Cic. n. 3.
 Medicinam petebant a Dijs Vepere, quia credebant eos morbos inmutare, Disf. 38. in Thucyd. n. 2.
 Medicinam Hippocrates didicisse dicitur a nonnullis ex tabellis templi Esculapij, Disf. 38. in Thucyd. n. 3.
 Medicinam auxerunt Pythagoras, Empedocles, & Democritus, Disf. 3. in Cic. n. 6. Disf. 47. in Cic. n. 3.
 Medicinam nunquam fecisse Cornelium Celsum quidam tradunt, Disf. 46. in Cic. n. 7.
 Medicinam celebrat Nicander Colophonius, Disf. 76. in Cic. n. 2.
 Medicinam osquam non esse dixit Cornelius Celsus, Disf. 81. in Cic. n. 6.
 Medicinam Sextus Empiricus inter artes collocat, quæ plerumque finem assequuntur, Disf. 83. in Cic. n. 6.
 Medicorum quot genera essent, Disf. 21. in Thucyd. n. 6.
 Medicorum artem Imperatoribus imperare dixit Plinius, Disf. 10. in Cic. n. 3.
 Medicorum Aegyptiorum alijs alij parti corporis medebatur, Disf. 15. in Cic. n. 3.
 Medicorum omnium placita repudiavit Asclepiades, Disf. 66. in Cic. n. 4. Disf. 83. in Cic. num. 9.
 Medicorum veterum placita omnia detulit Theophilus, & Iatroicus se appellavit, Disf. 83. in Cic. n. 9.
 Medicum pollicentem se veneno subiturnum Pyrrhum Fabricius indicavit Pyrrho, Disf. 50. in Thucyd. n. 6.
 Medicus Menecrates liberatos a morbis Deorum habitu sequi se volebat, & se Iovem appellari, Disf. 41. in Thucyd. n. 5.
 Medicus Asclepiades eloquentissimus sponsoem cum fortunâ fecit se expertem morbi futurum, Disf. 66. in Cic. n. 3. hominem elatum suavit; a Mithridate accersitus ad eum proficisci optavit, Disf. 66. in Cic. n. 4.
 Medicus primus Archagathus Romanus venit anno quingentesimo trigesimo quinto ab Urbe condita, Disf. 81. in Cic. n. 6. *Vide. Medica. Medicorum.*
 Medicinus quot libras contineret, & quot mensuras varias, Disf. 47. in Thucyd. n. 6.
 Mediocres oratores, & caudicij quare tolerentur, non verò poetæ, & actores fabularum, Disf. 91. in Cic. n. 4.
 Mediocritas in philosophia, & virtutibus non est laudanda, Disf. 44. in Cic. n. 2.
 Mediocritatem efficere vitam beatam tradit Aristoteles, & Terentius, Disf. 41. in Anthol. n. 2.
 Mediocritatem divitiarum in civibus optimam esse tradit ab Euripide, Disf. 1. in Eurip. num. 13.
 Medioximi Dei appellantur Genij, Disf. 23. in Anthol. n. 8. Disf. 27. in Liv. n. 7.
 Mediterraneum Mare inter Europam, & Africam quomodo factum sit, Disf. 34. in Thucyd. n. 2. Disf. 48. in Thucyd. n. 22.

- Medo sermone *Spato canem* significat, Disf. 18. in Liv. n. 10.
- Medullam albam quare Sophocles vocet cerebrum, Disf. 18. in Thucyd. n. 1.
- Medullam camelinam, & mala gustabant Persæ, antequam matrimonio iungerentur, Disf. 30. in Thucyd. n. 3.
- Medullam suadæ Cethegum vocavit Ennius, Disf. 31. in Cic. n. 4.
- Medusæ capite Atlas a Perseo in montem versus est, Disf. 11. in Anthol. n. 3.
- Medusæ ab imagine appellatur Iconium civitas, Disf. 10. in Anthol. n. 4.
- Medusam Gorgonem interfecit Perseus, cuius capite prolaro hostes in lapides convertebat, ex cuius sanguine natus est Pegasus, Disf. 10. in Anthol. n. 3.
- Megaclem restituit ab exilio Pisistratus, quod videriam Olympicam ipsi concesserat, Disf. 6. in Anthol. n. 9.
- Megacles suavit satellites Cylonis, ut venirent ad causam dicendam, qui filum tenentes, quod ad aram alligantur, venerunt, eo autem rupto interfecit, Disf. 14. in Thucyd. n. 3.
- Megacledes reprehendit poetas, quod Herculem faciant bellicosum, Disf. 9. in Anthol. num. 2.
- Megroclo quomodo patrem mitiorem in uxorem effecerit, Disf. 57. in Anthol. n. 10. Disf. 19. in Virg. n. 5.
- Megalestia quare dicerentur ludi in honorem Cybeles, seu Rheæ, Disf. 43. in Anthol. n. 2. Disf. 30. in Liv. n. 53.
- Megalestia ludi erant Circenses, Disf. 18. in Cic. num. 3.
- Megapenthes Menelai filium Homerus ad cyathos statuit, Disf. 21. in Thucyd. n. 1. Disf. 21. in Liv. n. 1.
- Megara idest udea, & fossis manibus, & subterranea numinibus tribuerunt Prisci, Disf. 19. in Liv. n. 6.
- Megara in Sicilia condidit Theocles, Disf. 54. in Thucyd. n. 1.
- Megaram nurum, & se ut interficiat prius, quàm nepotes, orat Amphitryo, Disf. 24. in Eurip. num. 7.
- Megareci, sive Eristici philosophi ab Euclide Megarensi appellati sunt, Disf. 56. in Cic. n. 2.
- Megarenses arcebantur ab omnibus oppidis, & portibus Atheniensibus; irritaverant Periclem respiciendo ancillas Aspasie scortinobilis, Disf. 12. in Thucyd. n. 6.
- Megarenum tyrannus Theagenes filium uxorui tradidit Cyloni, Disf. 14. in Thucyd. n. 2. Disf. 15. in Thucyd. n. 1.
- Megasthenes, & Nearchus Alexandri comites multa de India fabulati sunt, Disf. 44. in Anthol. n. 13. Disf. 2. in Thucyd. n. 9.
- Megistiro femina belli Crisaici causa, Disf. 15. in Anthol. n. 22. Disf. 15. in Eurip. n. 5.
- Mel afferebatur dono sepulcrorum manibus, & quare, Disf. 32. in Anthol. n. 2. 3.
- Mel comedendum ad tuendam valetudinem iuxta Democritum, Disf. 14. in Anthol. o. 3.
- Mel in ore Platonis, & Pandari apes effingentes indicantur eorum eloquentiam, Disf. 18. in Liv. n. 8.
- Mel Tullianum Symmachus eloquentiæ Ciceronis vocat, Disf. 49. in Cic. n. 8. Vide. *Mella*.
- Melampodem. avium linguam intellexisse fabulæ ferunt, Disf. 18. in Cic. n. 3.
- Melipus Amythaonis filius an sacra Cereris Eleusine instituerit, Disf. 33. in Virg. n. 2.
- Melancholici sunt ingenio præstanti, Disf. 19. in Eurip. n. 17.
- Melancridam dacein quum Lacedæmonij Chijs mitterens, terramotu impediti sunt, Disf. 48. in Thucyd. n. 1.
- Melanem fluvium absorbuere terræmotus, Disf. 48. in Thucyd. n. 29.
- Melania manemifer octo milia servorum, Disf. 30. in Thucyd. n. 9.
- Melchimum, & Aquilium vicit Mithridates, Disf. 2. in Cic. n. 3.
- Melicerta, seu Palemon immortalitate a Neptuno Veneris precibus donatus est, & appellatus Portumnus, Disf. 2. in Anthol. n. 3. in eius honorem Isthmici ludi fiebant, Disf. 4. in Anthol. n. 2. Disf. 5. in Anthol. n. 2.
- Melinopbagi aliqui populi Thracie didi sunt, quod panico visitarent, Disf. 11. in Eurip. vsm. 6.
- Melioris platanus celebrans a Statio, Disf. 23. in Cic. n. 1.
- Melissander Milesius poëta antiquus, Disf. 33. in Virg. n. 3.
- Melissander ante Homerum floruit, & hellum Troianum celebravit, Disf. 13. in Eurip. n. 2. Disf. 11. in Liv. n. 4.
- Melissi filie sluerunt Iovem; idem ab spibus nutritus dicitur, Disf. 18. in Liv. n. 4. 10.
- Melito, & Anyro permiserunt Athenienses, ut Socratem in iudicium vocarent moti comœdia Aristophanis, alioquin in eos animadversuri erant, Disf. 3. in Eurip. n. 3.
- Melitto uxor Euripidis, Disf. 3. in Eurip. n. 8.
- Melius frumento largiendo regnum affectavit, Disf. 43. in Thucyd. n. 5. Disf. 12. in Liv. n. 8.
- Mella Hyblæ in Sicilia celebratissima a poetis, Disf. 33. in Thucyd. n. 2. Disf. 55. in Thucyd. num. 3.
- Mella libabantur Cal. Ianaæ, ut omen essent anni, qui nihil anarî haberet, Disf. 30. in Liv. num. 62.
- Melle dulciora se vomere credebant parasitis Dionysius minor, Disf. 41. in Thucyd. n. 7.
- Melle, & lacte capre nutritus est Iuppiter a Curetibus, Disf. 68. in Anthol. n. 1.
- Melle dulciorem orationem Euripidis dicit Alexander Aetolus, Disf. 4. in Eurip. n. 11.
- Melle dulcor erat oratio Nestoris, & Xenophonis, Disf. 41. in Cic. n. 4.
- Melle apes Hieronem Syracusanum sluerunt, & Iovem, seu verius Melissi filie, Disf. 18. in Liv. n. 4. 10. Vide. *Mel*.
- Mellis aspecti instar evasit vinum Opimianum post longum tempus, Disf. 64. in Anthol. n. 4.
- Melophori qui dicerentur, Disf. 21. in Liv. n. 7.
- Membra omnia Memento tribuit oraculum redditum Nicocreonis, Disf. 40. in Anthol. n. 7. ff.

- ſent etiam aliqui philoſophi, Diſc. 40. in Anthol. n. 11.
- Membra** humana montibus trihaunt poëta. Diſc. 11. in Anthol. n. 3.
- Membra** ſingula e terrâ procreta, & in hominis corpus coaliuiſſe putariſt Empedocles, Parmenides, & Zeno Eleates, Diſc. 4. in Thucyd. nom. 11.
- Membra** ſibi concidit Cleomenes furore correptus, quia Argivis confugientibus in lucum Argo Niohæ filio ſacrum non pepercit, Diſc. 22. in Enrip. n. 10. *Vide. Membra.*
- Membrana**, in qua ſcripta erat Ilias Homeri, nec ea concluderetur, Diſc. 21. in Eurip. n. 6. Diſc. 2. in Virg. n. 1.
- Membro** Martini ineqnitabant Virgines onruptæ, Diſc. 18. in Thucyd. n. 10. Diſc. 29. in Thucyd. n. 11.
- Membro** triplici Priapus quare in feſto Famylionum circumferretur, Diſc. 48. in Anthol. n. 8.
- Membrorum** ſingulorum viſum particula comprehenditur, Diſc. 41. in Virg. n. 13.
- Membrum** virile quomodo in ſaceris Cereris reſpreſentaretur, Diſc. 39. in Anthol. n. 4.
- Membrum** virile ab oraculo, & a Perſio appellatur per, Diſc. 52. in Anthol. n. 6.
- Membrum** virile in foco apparuit, a quo ut Virgo ſe iniri pateretur, oraculum Thetidis inſiſt, Diſc. 13. in Liv. n. 5. *Vide. Membra.*
- Memnon** Rhodius auſtor erat Darij ducibus, ut bellum traherent, Diſc. 52. in Thucyd. n. 5.
- Memnon** Anſoræ filius comam Nilo conſecravit, Diſc. 42. in Anthol. n. 12.
- Memnon** ex Aethiopiâ miſſus eſt in auxilium Troianorum ab Aſſyriorum Rege, Diſc. 12. in Enrip. n. 11.
- Memnone** deſuncto Daris ſtatuit ipſe decernere quum parum ſideret ſuis ducibus, Diſc. 53. in Thucyd. n. 2.
- Memores** compotores odio habentur iuxta proverbium, Diſc. 65. in Anthol. n. 16.
- Memoria** mortis ad hilaritatem excitare nos debet, Diſc. 32. in Anthol. n. 1. Diſc. 33. in Anthol. n. 4.
- Memoria** excidunt ægrotis interdum ea, quæ ſani geſſerunt, & convaleſcentibus, quæ ægri, & dormientibus, quæ vigilantes geſſerunt, Diſc. 83. in Anthol. n. 16. & quæ Inſantes geſſimus, Diſc. 83. in Anthol. n. 17.
- Memoria** Iſſipus Nicomachus Mercurium ſupra Venerem collocavit, Diſc. 71. in Cic. n. 6.
- Memoria** carmen poëtæ novum recitavit quidam, & ſuum eſſe dixit, Diſc. 87. in Cic. n. 7.
- Memoria** Cyri, qui omnium ſuorum militum nomina noverat, Diſc. 88. in Cic. n. 2.
- Memoria** filia eſt Muſæ, vel ipſa memoria, Diſc. 59. in Virg. n. 10.
- Memoria** teneſcitatem ut ſibi daret, Minervam orſant pueri in Quinquatribus, Diſc. 30. in Liv. n. 38.
- Memoria** mandandum eſſe Demoſthenem cenſet Quintilianus, Diſc. 86. in Cic. n. 6.
- Memoria** artem Simonides invenſiſſe dicitur, Diſc. 87. in Cic. n. 5.
- Memoria** præſtantia Cato tribunatum militum petens Nomenclatorem non adhibuit, Diſc. 88. in Cic. n. 2.
- Memoria** perpetuum extare inimicitiarum Vetteres noluerunt, Diſc. 24. in Liv. n. 4.
- Memoria** ſui propagare ſtudere debent, qui vitam laudabilem exegerunt, non qui vitii obnoxij; hi enim hoc peſto infamiam ſibi comparant, Diſc. 30. in Liv. n. 69.
- Memoria** patrum quod excedit, Cornelius Fronton antiquum exiſtimat, Diſc. 20. in Virg. nom. 2.
- Memoria** veterum inſtarum non habituros iudices Athenis iurabant, Diſc. 26. in Cic. n. 6.
- Menzichmus** mathematicus, Diſc. 7. in Cic. n. 2.
- Menelops** verbis celebravit Opin, & Ecætegeu primas virgines, quæ in Delum dona rule-runt, Diſc. 77. in Anthol. n. 12.
- Menander** cum Philemone contendit, Diſc. 72. in Cic. n. 5.
- Menander** citatur a D. Pſallo, Diſc. 72. in Cic. nom. 4.
- Menander** princeps novæ comœdiæ Eupipidem ſequitur ſe eſſe gloriatur, Diſc. 2. in Enrip. n. 10.
- Mendacem** Themiftolem dixerunt malevoli, Diſc. 12. in Thucyd. n. 5.
- Mendacem** appellat Livium Iohannes Annus, Diſc. 6. in Liv. n. 5.
- Mendaces** Creteſes, Diſc. 67. in Anthol. n. 1. 2. Diſc. 14. in Thucyd. n. 5. Diſc. 7. in Liv. n. 4. & cur ſic habit, Diſc. 67. in Anthol. n. 3.
- Mendacia** veris proxims dicunt poëta, Diſc. 34. in Virg. n. 6.
- Mendacia** regnant in Aulâ, Diſc. 64. in Cic. n. 6.
- Mendax** ſepulcrum dicitur cenotaphium, Diſc. 66. in Anthol. n. 6.
- Mendefij** capras colebant, quia Pſa Deam præcipuum cenſebant, Diſc. 23. in Anthol. n. 5.
- Mendici** nebantur perâ, Diſc. 84. in Anth. n. 14.
- Mendicorum** vitam quidam laudant, Diſc. 28. in Cic. n. 4.
- Mendicum** lapidibus obruere perſuſit Ephelus Apollonius Thyaneus cenſatus eſſe Dæmonem, qui civitatem peſte vexaret, Diſc. 53. in Thucyd. n. 20.
- Menecrates** cichæædus locupletatus a Nerone, Diſc. 25. in Thucyd. n. 6.
- Menecrates** poëta, Diſc. 64. in Anthol. n. 1.
- Menecrates** eos, quos morbus liberaſſet, Deorum habita ſe ſequi volebat, ſe vero lovem appellari, Diſc. 41. in Thucyd. n. 5.
- Menecrates** Xanthus apud Dionyſum Halicarſſeum reſert Aeneſm prodidiſſe Patriam, Diſc. 6. in Virg. n. 3.
- Menedemum** Epheſum Grammaticæ doctorem habuit Aratus, Diſc. 72. in Cic. n. 3.
- Menedemum** poſſuiſt Ariſtoſteles Theophrasto, Diſc. 4. in Eurip. n. 3. Diſc. 41. in Cic. n. 3.
- Menedemum** philoſophum irridet Epicrates comicus, Diſc. 3. in Eurip. n. 5.
- Menedemum** philoſophum audivit Aratus, Diſc. 72. in Cic. n. 3.
- Menedemus** orator Demoſthenem memoriæ mandaverat, Diſc. 86. in Cic. n. 7.
- Menedemus** poëta, Diſc. 71. in Anthol. n. 7.
- Menelai** filium Megapenthem ad cyathos ſtuit Ho-

- Homerus, *Dis.* 21. in *Thucyd.* n. 1. *Dis.* 21. in *Liv.* n. 1.
- Menelao orationi comparatur oratio Diogenis Stoici, *Dis.* 42. in *Cic.* n. 4.
- Menelaidem platæum a Menelao confitam celebrat Pausanias, & fontem eiusdem nominis, *Dis.* 23. in *Cic.* n. 3.
- Menelao Tyndarus exprobrat barbarum esse factum, quod apud Barbaros diu versatus sit, *Dis.* 9. in *Thucyd.* n. 6.
- Menelao gratificantes Græci an bellum Troianum susceperint, *Dis.* 15. in *Eurip.* n. 3. 4.
- Menelao Homerus acutum genus orationis tribuit, *Dis.* 9. in *Cic.* n. 2.
- Menelao Helena inviolata restituta est a Proteo, *Dis.* 16. in *Eurip.* n. 7. *Dis.* 17. in *Eurip.* n. 4. *Dis.* 34. in *Virg.* n. 3.
- Menelao confitam platæum celebrat Pausanias, *Dis.* 23. in *Cic.* n. 3.
- Menelao eloquentiam tribuit Homerus, *Dis.* 37. in *Cic.* n. 3.
- Menelaus mollis bellator, & ideo eius domum splendidam luxu facit Homerus; idem quoniam velle Helenam occidere, delinquitur est, quod nudas papillas ostendisset, *Dis.* 53. in *Anthol.* num. 4. 5.
- Menelaus condidit Canopum; ideo Therapont dicitur, *Dis.* 37. in *Thucyd.* n. 6.
- Menelaus duos pueros Aegyptios immolavit ad impetrandos ventos, *Dis.* 17. in *Eurip.* n. 4.
- Menenius Agrippa plebem a secessione revocavit, *Dis.* 31. in *Cic.* n. 4.
- Menestæ, & postea Penestæ quare appellati sint Borori, *Dis.* 20. in *Thucyd.* n. 1.
- Menippus servus fuit, a quo Varro satyras appellat Menippeas, quia ad imitationem satyrum illius factæ, *Dis.* 21. in *Thucyd.* n. 7.
- Menippus canis vocabatur, *Dis.* 83. in *Anch.* n. 5.
- Mens ebriorum in omne viam fscitè impellitur, *Dis.* 65. in *Anthol.* n. 26.
- Mens athletarum nihil sublime concipit, *Dis.* 12. in *Anthol.* n. 7.
- Mens antequam hebetetur, surgendum esse & convivium præcipit Ifoerates, *Dis.* 14. in *Anthol.* n. 8.
- Mens Mundi est ignis iuxta Stoicos, & Hippocratem, *Dis.* 37. in *Anthol.* n. 4.
- Mens animi oculus dicitur, *Dis.* 21. in *Eurip.* num. 9. 12. *Vide. Mens. Mentis.*
- Mens corporis oculus, *Dis.* 21. in *Eurip.* n. 9. 12.
- Mens civitatis est lex, *Dis.* 79. in *Cic.* n. 8.
- Mensa sepulchris apponebatur, *Dis.* 31. in *Anthol.* n. 6.
- Mensæ apponebant Macedones panem, quem gladio dissectum sponis, sponisque libarent, *Dis.* 28. in *Thucyd.* n. 9.
- Mensæ vasa Samia apponebat Rex Agarhocles, ut recordaretur patre sigulo se natum, *Dis.* 78. in *Anthol.* n. 7.
- Mensæ Sicilæ celebres apud Antiores, *Dis.* 33. in *Thucyd.* n. 4.
- Mensæ opipax Italorum reprehenduntur a Græcis, *Dis.* 17. in *Liv.* n. 3.
- Mensæ, quibus imponebantur cistæ suffragiorum, appellabantur Pontes, *Dis.* 1. in *Cic.* n. 7.
- Mensæ Aethiopum cur accedere dicantur Diis ab Homero, *Dis.* 10. in *Eurip.* n. 4.
- Mensæ Reges intrucere non iodecorum erat apud Veteres, *Dis.* 21. in *Thucyd.* n. 1. *Dis.* 21. in *Liv.* n. 1. *Vide. Mensis.*
- Mensæ septimo natus est Osiris, & Bacchus, *Dis.* 75. in *Anthol.* n. 3.
- Mensæ novembri celebrabantur parva mysteria; Augusto autem magna, *Dis.* 39. in *Anth.* n. 10.
- Mensæ, neque sunt parere Rheum precatus est Sol, *Dis.* 12. in *Virg.* n. 5.
- Mensæ Aptili Roma adificata est, *Dis.* 23. in *Liv.* num. 1. 2.
- Mensæ decimotertio peperit quædam mulier, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 2.
- Mensæ septembri Iudi Romani edebantur, *Dis.* 18. in *Cic.* n. 4. *Dis.* 39. in *Cic.* n. 1.
- Mensæ septimbrem Germanicum nuncupari iussit Domitianus, *Dis.* 29. in *Anthol.* n. 4.
- Mensem Mærium Munychionem nuncupatum Athenienses Demetrium a Demetrio appellaverunt, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 66.
- Mensæ quatuor pios magistratum quod tenuit Epamondas, in iudicium vocatus est, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 21.
- Mensæ decem se ad certamen præparasse inrabant athletæ, *Dis.* 2. in *Anthol.* n. 9.
- Mensæ in duodecim Aegyptij annum dividerunt, *Dis.* 9. in *Thucyd.* n. 4.
- Meusæ septem Magnus regnavit, *Dis.* 7. in *Liv.* num. 6.
- Mensæ quæ partem gesserunt mulieres, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 2.
- Mensæ, qui undetrigenos, & qui trigenos singulos dies continerent ex Numa constitutione, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 5. 8. quod dieum constituerit Cæsar, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 65.
- Mensæ lunæ quare consecrati essent, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 10.
- Meosæ duodecim significabant æræ duodecim lano dicantur, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 58.
- Mensæ sexdecim Cicero exilium pertulit, *Dis.* 2. in *Cic.* n. 11.
- Mensæ integros Demosthenes se exercebat, *Dis.* 84. in *Cic.* n. 1.
- Mensibus paucis Vitellius novies millicies festivum profudit, *Dis.* 32. in *Thucyd.* n. 10. *Dis.* 3. in *Liv.* n. 9.
- Mensibus tribus Romani ducentas viginti naves edificarunt, amaram, & in mare deduxerunt, *Dis.* 14. in *Eurip.* n. 9.
- Mensibus alterius Consules fasces habebant, *Dis.* 22. in *Liv.* n. 7.
- Mensibus paucis Arabiam universam subegisset Aelius Gallus, nisi perfidia Sylæ Regis Nabataeorum legati impedimento fuisset, *Dis.* 27. in *Virg.* n. 10.
- Mensibus tribus Ptolemeus piratas debellavit, nec triumphavit, *Dis.* 25. in *Liv.* n. 21.
- Mensibus duodecim annorum composuit Numa, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 1. 3. 54. decem Romulus, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 5. 54. aliqui purant etiam Romulum duodecim menses constituisse, & dies trecentum sexaginta anni, *Dis.* 30. in *Liv.* num. 2. 30. 54.

- Mensibus omnibus nomen mutare voluit Commo-
dus, & se appellare, *Disf. 10. in Liv. n. 68.*
- Mensis, an dies, quo Nemezi ludi celebrantur
significetur nomine *ἡμερησία*, *Disf. 6. in*
Anthol. n. 6.
- Mensis Ianuarius est Ianus, *Disf. 6. in Anthol. n. 6.*
- Mensis Boedromion est Augustus, *Disf. 6. in*
Anthol. n. 6.
- Mensis Ianuarius propter imparem numerum
dierum consecratus esse Dijs superis, Febru-
arius verò Inferis propter parem numerum,
Disf. 30. in Liv. n. 8.
- Mensis die quinto, vel septimo quare existit No-
ne, & decima tertio, vel decimo quinto Idus,
Disf. 30. in Liv. n. 9.
- Mensis primum diem Græci superis dicunt, se-
cundum Inferis, *Disf. 30. in Liv. n. 14.*
- Mensis comitalis, *Disf. 30. in Liv. n. 14.*
- Mensis ultimus anni Antiquis erat Februarius,
Disf. 30. in Liv. n. 19.
- Mensis Elaphebolion a cervorum cade nuncupa-
tus est, *Disf. 30. in Liv. n. 42.*
- Mensis Iarum Veteres spondebant, ut sese ad
hilaritatem excitarent, *Disf. 33. in Anthol.*
num. 5.
- Mensis festilibus mortuorum spem dicant erat,
Disf. 5. in Anthol. n. 7.
- Mensis Deum adh. bere, est illud invocare bibendo,
Disf. 65. in Anthol. n. 21.
- Mensis secundis afferebantur unguenta, *Disf. 34.*
in Anthol. n. 6.
- Mensis fere semper adhibebantur cantores, pre-
stigiatores, cyadi, *Disf. 21. in Thucyd.*
num. 8. 21.
- Mensis apponebatur potus plenus alijs animalib-
us; ideo troianus nuncupabatur, *Disf. 3. in*
Liv. n. 4.
- Mensis consumptis Troianos æturos finituros
oraculum responderat, & quomodo id adim-
pletum sit, *Disf. 15. in Liv. n. 9. Disf. 14. in*
Virg. n. 4. Vide. Mensa.
- Mensem ultimum diem Athenienses Demetri-
dem a Demetrio appellarunt, *Disf. 30. in Liv.*
num. 66.
- Mensem tredecim erat annus apud Lanuvios,
Disf. 30. in Liv. n. 74.
- Mensura genus pera, qua Aratores utebantur,
Disf. 84. in Anthol. n. 15.
- Mensura genus Coryla tres Cyathos continens,
Disf. 33. in Anthol. n. 3.
- Mensurarum varis genera, & quantum singula
continereat, *Disf. 47. in Thucyd. n. 6.*
- Mente puros esse oportebat eos, qui Deorum
opem implorabant, *Disf. 42. in Virg. n. 7.*
- Mentem Mundi purissimam esse Minervam puta-
verunt Veteres, *Disf. 47. in Anthol. n. 2.*
- Mentem vocabant Anaxagoram, *Disf. 11. in*
Thucyd. n. 1. Disf. 48. in Thucyd. n. 15.
- Mentes tyrannorum si recludantur, fora, oraf-
piciantur laetatus, dixit Plato, *Disf. 19. in*
Thucyd. n. 11.
- Mentes administras summi Dei Veteres appella-
bant Deos, *Disf. 17. in Liv. n. 8.*
- Mentes, quæ a Deo desciverunt, Gigantes pro-
creasse quidam existimant, *Disf. 17. in Liv.*
num. 6.
- Mentes, quas Angelos Christiani vocant, corpus
tenere habere quidam putarunt, *Disf. 17. in*
Liv. n. 6.
- Mentes hominum cognosci non possunt, *Disf. 19.*
in Virg. n. 8.
- Mentes, quæ cælestes orbes movent, sunt Iap-
piter, Apollo, & Musa, *Disf. 18. in Anthol.*
num. 9.
- Mentes adpascbat Socrates, ut suos fetus pare-
rent, *Disf. 57. in Cic. n. 1.*
- Menti, & Veritati aram Anaxagoras dedica-
vit, *Disf. 57. in Anthol. num. 7. Vide. Mens. Men-
tis.*
- Mentiri significat verbum *απαρτεῖν*, *Disf. 67.*
in Anthol. n. 1. 2.
- Mentis æternitati, & felicitati consulendum,
Disf. 33. in Anthol. n. 6.
- Mentis celsitudo parit tibus, *Disf. 63. in Anthol.*
num. 4.
- Mentis expertes sunt tibicines, *Disf. 63. in An-
thol. n. 5.*
- Mentis stabilitas ut significetur, Mercurius qua-
dratus saxo insitens fingitur, *Disf. 81. in An-
thol. n. 3.*
- Mentis bestæ felicitas consistit in contemplati-
one, *Disf. 10. in Enrip. n. 7.*
- Mentis nostræ libertatem cum fero quomodo co-
ninxerint Sroici, *Disf. 11. in Virg. n. 4.*
- Mentis gaudia Deorum felicitatē efficiunt, *Disf.*
27. in Virg. n. 7.
- Mentis humaræ velocitas, *Disf. 28. in Cic. n. 7.*
Vide. Mens. Mente.
- Mentem tangebant sopor ces, *Disf. 11. in Anthol.*
*n. 6. Disf. 26. in Thucyd. n. 2. Disf. 22. in Eu-
rip. n. 3.*
- Mentum, & barham significat vox *ῥέπας*, *Disf.*
26. in Thucyd. n. 3. Disf. 22. in Eurip. n. 4.
- Mercatores Seres quomodo merces venderent,
Disf. 77. in Anthol. n. 15.
- Mercatores nugarum vocat Stoicos Hermias
comicus, *Disf. 3. in Eurip. n. 5.*
- Mercatu in celebri quum multas res venales vide-
ret Socrates, quid dixerit, *Disf. 54. in Cic. n. 7.*
- Mercede magnâ Pannos victos Dionysius dimisit,
Græcos verò sinu pretio, *Disf. 9. in Liv.*
num. 8.
- Mercede licet doceret Apollonius; tamen quos
videbat inopes ad rhetoricen, ad aliam artem
hortabatur, *Disf. 91. in Cic. n. 4.*
- Mercede corrupta Eriphyle Amphiarum virum
prodidit, *Disf. 15. in Anthol. n. 20.*
- Mercede potius induxerunt Corinthiijut fuge-
ros Medem filios interfecisse, *Disf. 6. in*
Virg. n. 5.
- Mercedem diurnam mille denarios Roscius acci-
piebat de publico, *Disf. 15. in Thucyd. num. 6.*
Disf. 13. in Cic. n. 5. Disf. 90. in Cic. n. 4.
- Mercedem solvere negant Laomedonte Apollo
Troianis pestem immisit, *Disf. 38. in Thu-
cyd. num. 6.*
- Mercedem Discipuli magistris exolvebant in
Quinquatribus, *Disf. 30. in Liv. n. 39.*

- Mercedem centum talenta accepit Erastriatus Antiocho sancto, *Disf. 10. in Cic. n. 2.*
- Mercedem Eumenio rhetori sexcenta annua constituta fuerunt, *Disf. 12. in Cic. n. 7.*
- Mercedem accipiens Hyperides primò causas accitavit, *Disf. 76. in Cic. n. 5. Vide. Merces.*
- Mercedis loco alimenta lupi accipiunt, quòd prædam æquarent, *Disf. 38. in Cic. n. 5.*
- Mercenarios milites eam alijs verbis constitutos Carthago sola superavit, *Disf. 21. in Virg. num. 15.*
- Merces bistrigionum appellabatur Lucar, *Disf. 6. in Eurip. n. 18.*
- Merces quomodo ex Ægeio in Mare Ionium per Isthmum trajicerentur, *Disf. 66. in Anthol. num. 2.*
- Merces quomodo venderent Seres, *Disf. 77. in Anthol. n. 11.*
- Merces, quæ Proxenetis dabatur, proxenetica dicebatur, *Disf. 16. in Liv. n. 4.*
- Merces Julelicorum mina erat, *Disf. 63. in Cic. n. 8.*
- Mercurij avus Atlas, *Disf. 11. in Anthol. n. 3.*
- Mercurij statua manibus, & pedibus carètes dicebantur Hermæ, & sepulcris imponebantur, *Disf. 32. in Anthol. n. 10. cur quadrata dicebantur, Disf. 46. in Thucyd. n. 4. 5.*
- Mercurij, & Minervæ statua Hermathene vocabantur, *Disf. 44. in Anthol. n. 1. Disf. 46. in Thucyd. n. 8.*
- Mercurij globo præfuit Bacchus Silenus, *Disf. 47. in Anthol. n. 8.*
- Mercurij simulacrum effinxerunt Aegyptij forma senis, & juvenis, & quid hoc significaret, *Disf. 17. in Thucyd. n. 1.*
- Mercurij statuas detruncasse Aleibiades quomodo damnatus sit, *Disf. 46. in Thucyd. n. 1.*
- Mercurio palaestra, & omnes ludj dedicati erant, ideo *ἑρμῶν* dicebatur, *Disf. 5. in Anthol. num. 3. Disf. 16. in Thucyd. n. 7. Disf. 17. in Thucyd. n. 1.*
- Merentio auream coronam dedicavit Xenocrates philosophus, quam premium acceperat, quum in congiuriorum festo bibendo vicisset, *Disf. 14. in Anthol. n. 9.*
- Mercurio Gemini dicati sunt, *Disf. 30. in Liv. Mercurio efformando omne lignum idoneum est, non verò quodlibet ingenium possit, Disf. 8. in Cic. n. 5.*
- Mercurium supra Venerem posuit Nicomachus memoria lapsus, *Disf. 77. in Cic. n. 6.*
- Mercurius primam citharam & testudine fecit, *Disf. 59. in Anthol. n. 3.*
- Mercurius tibiam invenit iuxta aliquos, *Disf. 63. in Anthol. n. 3.*
- Mercurius ex testudine lyram confecit, & septem chordis instravit in honorem Pleiadam; & Apollinem concedere coactus est ob factum buum, *Disf. 74. in Anthol. n. 5.*
- Mercurius singulorū insistentis saxo quadrato, *Disf. 81. in Anthol. n. 3. & cubi formâ, Disf. 46. in Thucyd. n. 4. 5.*
- Mercurius animas ad Inferos deducebat, *Disf. 82. in Anthol. n. 3.*
- Mercurius tradidit Perseo talariam, petasum, & gallean, quam qui gestabat conspici non poterat, *Disf. 10. in Anthol. n. 2.*
- Merentius post Mestrem Aegyptij imperavit, *Disf. 7. in Anthol. n. 7.*
- Mercurius in uestijs Pelei, & Thetidis iussa Martis, & Bellonæ, qui exclusi fuerant, misit primum antrum, unde illis orta est de pulchritudine inter Deos, *Disf. 19. in Anthol. n. 3.*
- Mercurius a Samothracibus adcupatur Calaisius, *Disf. 38. in Anthol. n. 1.*
- Mercurius quare dicitur interfecisse Argum, *Disf. 40. in Anthol. n. 7.*
- Mercurius musicam, palestram, litteras, geometriam invenit, *Disf. 46. in Thucyd. n. 4.*
- Mercurius laero præfuit; ideo enim crumenâ singitur, *Disf. 46. in Thucyd. n. 9.*
- Mercurius fuit inventor ignis iuxta Homerum, *Disf. 49. in Thucyd. n. 4.*
- Mercurius attulit Leda ovum editum a Nemese in anferem convectum, ex quo nata est Helena, *Disf. 16. in Eurip. o. 5.*
- Mercurius quomodo effecerit, ut Rheia neque mense, neque anno pareret, *Disf. 33. in Virg. num. 5.*
- Mercurius quo tempore conficiat suum cursum, *Disf. 30. in Liv. n. 70.*
- Meretricem Laidem habebat Aristippus, *Disf. 40. in Anthol. n. 2.*
- Meretricem Demetrii Lamiam adorantur Athenienses, *Disf. 27. in Thucyd. n. 14.*
- Meretrices sole apud Lacedæmonios aureis ornamentis uti poterant, *Disf. 4. in Thucyd. num. 7.*
- Meretrices Larini lopus dicunt, & cum ijs rem habere *supari*, *Disf. 18. in Liv. n. 9.*
- Meretrici Venori sacrificabant in Atticâ, *Disf. 18. in Thucyd. n. 9.*
- Meretricio habitu in somnis apparuerunt Deæ Eleusina Numenio philosopho, quòd interpretari vellet sacra Cereris, *Disf. 38. in Anthol. num. 6.*
- Meretricum dicta multa facies refert Athenæos, *Disf. 27. in Cic. n. 7.*
- Meretrix Phryne Thebas dicitur se testinam pollicitis esse, si inscripito apponeretur, *Disf. 77. in Cic. n. 3. Vide. Scorta.*
- Mergi futuram tempestatem predicant, *Disf. 37. in Cic. n. 5.*
- Meridianæ umbra in solstitio apud Arabes cadunt in meridiem, *Disf. 70. in Cic. n. 5.*
- Meridianas partes augures anticas esse voluerunt, *Disf. 19. in Liv. n. 8. orantes dexteris, Disf. 19. in Liv. n. 11.*
- Meridie existente terramotus contingunt, *Disf. 48. in Thucyd. n. 34.*
- Meridie nunquam templa ingrediebantur Aegyptij, *Disf. 19. in Liv. n. 12.*
- Meridiem Aegyptij celestibus Dijs attributum credebant, *Disf. 19. in Liv. n. 12.*
- Meridiem esse partem dexteram Aristoteles tradit; Cleomenes verò sinistram, *Disf. 19. in Liv. n. 13.*

Meridiem, Septentrionem, Ortum, & Occasum illustare Solem significabat Ianus quadriceps, Dis. 30. in Liv. n. 58.
 Meriones laudatur, quod saltare scilicet, Dis. 18. in Anthol. n. 6.
 Mero opoto varicinantur Sacerdotes Baeehi, apud Lycurgum, Dis. 47. in Anthol. n. 7.
 Meroë insulam usque Aethiopiam domuit Petronius, Dis. 9. in Liv. n. 14.
 Meroë insula aeolia barbarum quendam Deum colebant, Dis. 23. in Virg. n. 6.
 Meropë nna ex Pleiadibus, quæ Sisypho nupsit; ideo pudore laet, Dis. 65. in Anthol. n. 9.
 Meropë Mater Heecubæ, Dis. 7. in Eurip. n. 9. Dis. 27. in Virg. n. 4.
 Mernpes quare homines a potis Græcis appellentur, Dis. 44. in Anth. n. 6. Dis. 38. in Cic. o. 2.
 Metopis filij tenerunt unum ex novem principibus Imperij Primi, Dis. 12. in Eurip. n. 10.
 Merops, & Phormione templi Disi primi constituerunt, & a res, Dis. 19. in Liv. n. 4.
 Messala in demo quæ Sestilij carmen in mortem Ciceronis recitaretur, illud audire non sustinuit Asinius Pollio, Dis. 3. in Eurip. n. 1.
 Messala in adulterio deprehensa Vibidia Vestalem misit ad virum, ut poenam deprecaretur, Dis. 31. in Liv. n. 12.
 Messalina Claudio vivente nupsit alteri, quare ab eo interfecta est, Dis. 15. in Anthol. n. 21.
 Messalina Senatus honoris causâ concessit, ut Carpentio videretur, Dis. 31. in Liv. n. 10.
 Messana dicebatur Zancle a falce, quam Saturnus ibi occultaverat, & Mamertina a Mamertinis, qui eam occupaverunt, Dis. 54. in Thueyd. n. 3.
 Messana quomodo contigerit Cresphonti, Dis. 49. in Anthol. n. 1.
 Messaniam caprum iri vates eecinerant, nisi virgo ex Ae, yptia gente immolaretur, Dis. 10. in Virg. n. 7.
 Messenij tanquam servi erant Laedæmoniorum, Dis. 21. in Thueyd. n. 3.
 Messenij unam ex tribus partibus Peloponesi tenebant, Dis. 49. in Anthol. n. 1.
 Messenios Laedæmonij Tyrtaei versibus excitari devicerunt corrupto donis Aristocrate, Dis. 49. in Anthol. n. 9. Dis. 57. in Thueyd. n. 7.
 Messis columnæ a messibus, Dis. 20. in Cic. n. 10.
 Messis nomine significatur ætas, Dis. 42. in Anthol. n. 2.
 Messis significat barbam, quæ primùm tondetur, Dis. 42. in Anthol. n. 3.
 Mestres Cami filius, Dis. 7. in Anthol. n. 7.
 Meta erant obelisci in foveis adij positi; ideo pro fine accipiuntur, Dis. 10. in Anthol. n. 6. *Idem.*
 Metella omnis perumpit Stygia aqua, Dis. 83. in Anthol. n. 12.
 Metalla constant ex aqua, Dis. 20. in Anthol. num. 9.
 Metalla Cadmus primus invenit, Dis. 9. in Thueyd. n. 4.
 Metallum Corinthium quomodo inventum, Dis. 6. in Thueyd. n. 8.
 Metum cum comfetti curru in terraminibus distulsum erat, Dis. 2. in Anthol. n. 8.

Metum quare septies circuirent seinges, Dis. 20. in Cic. n. 14.
 Metas interspatium spina vocabatur, Dis. 20. in Cic. n. 12. *Idem.*
 Metelli tabula quom profreerentur, in quibus ipse accubabat, iudices ora venterunt, Dis. 33. in Cic. n. 3.
 Metello suo volueres, & fere ad edendum ex Mauriâ, & ultimâ Africâ advehebantur, Dis. 3. in Liv. n. 9.
 Metellus sepulcro præceptoris Cornum apposuit, unde locus Ciceronis, Dis. 32. in Anthol. n. 9.
 Metellos quom elatus est, sexcenti loci portabantur, Dis. 23. in Thueyd. n. 8.
 Metellus de vido Iaguth Numidicus est appellatus, Dis. 20. in Eurip. n. 8. quom orationem de maritodis ordinibus haberet, non potuit negare matrimonium esse gravissimum, Dis. 25. in Anthol. n. 1. Dis. 25. in Anthol. n. 1.
 Metellus quia Cretem subegit, Creticus est appellatus, Dis. 20. in Eurip. n. 8.
 Metellus appellatus est Pius, Dis. 20. in Eurip. num. 9.
 Metellus socer cum Pompeio adolescente electus fuit, & Anus loco appellabatur a Scurio, Dis. 37. in Thueyd. n. 2.
 Metendi, & arandi tempus ostendunt Pleiades ortu, & occasu suo, Dis. 65. in Anthol. n. 4.
 Metia porta eadem fortasse, ac Libitumensis, Dis. 24. in Thueyd. n. 3.
 Metendo longum exprimi hominem, non magnum dixit Pylades, Dis. 17. in Anthol. n. 8.
 Metiri solent historici regiones navium cursu, Dis. 33. in Thueyd. n. 6. 8.
 Metiri pulicum saltus Socratem dixit Aristophanes irrides, Dis. 44. in Cic. n. 7.
 Metium Tullus duobus quadrigis alligatum distinxit, Dis. 51. in Thueyd. n. 6.
 Metius æquum censet metropolim ipsiæ honorebus æquæ a colonijs, quibus parentes a filijs, Dis. 17. in Virg. n. 5.
 Metro Astronomus, Dis. 51. in Thueyd. n. 2. solisium observavit, Dis. 67. in Cic. n. 4.
 Metu Atheniensis annum magnum vocavit tempus, quo Sol, & Luna in eundem locum restituntur, & unde viginti annis terminari putavit, Dis. 53. in Thueyd. n. 51. Dis. 50. in Liv. n. 75.
 Metragyre qui dicebantur, Dis. 43. in Anthol. num. 2.
 Merriopathia Pynhonis in quo consisteret, Dis. 58. in Cic. o. 2.
 Metrodori opinio de causâ terræmotus, Dis. 48. in Thueyd. n. 23.
 Metrodorum Lampiscenem Epicurus sapientem appellat, Dis. 64. in Cic. n. 5.
 Metrodorus Academicus, Dis. 61. in Cic. n. 1.
 Metrodorus Scepius a philosophia destitit ad oratoriam facultatem, Dis. 63. in Cic. n. 4. Dis. 64. in Cic. n. 4. ipsi a Mithridate collatus est magistratus, a quo nec ad Regem appellabatur, Dis. 64. in Cic. n. 5.
 Metropolis ipsiæ honoribus æquenda est a colonijs, quibus parentes a filijs, Dis. 17. in Virg. n. 5.

Me-

- Metu simulato Cæsar adduxit Gallos, ut Romana castra invaderent, & sic eos oppressit, *Disf.* 6. in *Thucyd.* n. 13.
- Metu magis amur homines in officio continet, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 16.
- Metus, & spes omnium maiorum causæ, *Disf.* 42. in *Thucyd.* n. 1. *Vide. Timor.*
- Mezentij opem imploravit Turnus victus ab Æneæ, *Disf.* 15. in *Liv.* n. 1.
- Mezentium vini mercede allexit Turnus ad ferendam sibi opem, *Disf.* 15. in *Liv.* n. 1.
- Meseurius apud Virgilium hastam pro Deo habuit, *Disf.* 50. in *Anthol.* n. 1. *Disf.* 25. in *Virg.* num. 6.
- Michaelæ Imperante angina vexavit populos post terræmotum, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 29.
- Meceybo servo tutelam filiorum commisit Anaxilaus Rex, cui parcerent Rhegini, *Disf.* 5. in *Thucyd.* n. 4.
- Mideæ avaritiam indicarentur formicæ, quæ in eius ore frumentum congererent, *Disf.* 18. in *Liv.* num. 8.
- Mideæ nepos Adrastus, *Disf.* 18. in *Eurip.* n. 10.
- Midas primus Barbarorum dona Apollini Delphico misit, *Disf.* 33. in *Anthol.* n. 8.
- Midas quare dicitur, quodquid attingeret, in aurum vertere, *Disf.* 7. in *Thucyd.* n. 6. *Disf.* 8. in *Eurip.* n. 7.
- Midas plumbum album, & nigrum primus invenit, *Disf.* 7. in *Thucyd.* n. 6.
- Midas filiam suam Attyi in matrimonium colloavit, *Disf.* 32. in *Virg.* n. 5.
- Miles quilibet Luculli non minùs ongentis drachmæ acceperit; Pompeij non minùs mille quingentis, *Disf.* 86. in *Liv.* n. 3. 4. *Vide. Militem.*
- Milesij deivitis Scythis degeneraverunt: ideo proverbium extat: *utim fuere iuvenci Milesij*, *Disf.* 1. in *Liv.* n. 6.
- Milerus urbs Carie, & Crete s quibus condita fuerit, *Disf.* 11. in *Anthol.* n. 7.
- Milichius Iuppiter colebatur Athenis nō animalium cæde, sed fugibus, & thure, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 16. hoc nomen Teo maxime convenit, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 14.
- Militans auspicijs Cæsar's Labienus semper prosperè pugnavit; nunquam verò quom Pompeianæ partes sequutus esset, *Disf.* 83. in *Cic.* n. 5.
- Militare servos leges apud Romanos prohibebant, *Disf.* 76. in *Cic.* n. 8.
- Militarem disciplinam corruptit Sylla, ut militibus ad omne facinus uti posset, *Disf.* 4. in *Liv.* n. 7. *Disf.* 2. in *Cic.* n. 7.
- Militarem disciplinam ut conservaret Manlius filium interfecit, *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 2.
- Militarem disciplinam corruptit Manlius, *Disf.* 12. in *Liv.* n. 3.
- Militarem disciplinam discentes in quibus exerceantur, *Disf.* 84. in *Cic.* n. 1.
- Militari habitu erant Dij Penates, *Disf.* 25. in *Virg.* num. 4.
- Militatis virtutis causâ Manines invisus erat Hæmoni, *Disf.* 51. in *Thucyd.* n. 2.
- Militaris rei imperiæ Lucullus, & Xenophon multa præclara gesserunt, *Disf.* 6. in *Thucyd.* n. 10. *Disf.* 8. in *Liv.* n. 5. *Disf.* 74. in *Cic.* num. 3. 4.
- Militem abieciſſe seutum turpissimum est, *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 3.
- Milites necessarios non fururos, si vita suppetere, dicebat Prætor, *Disf.* 24. in *Anthol.* n. 5.
- Milites quæ contineret Xerxes exercitus, & quomodo eum recensuerit, *Disf.* 30. in *Anthol.* n. 2. 3. *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 2.
- Milites dedecet unguentum, *Disf.* 34. in *Anthol.* num. 2.
- Milites Bæcchi insu Panis ipsius ductis clamorem ingentem sustulerunt, quæ territi hostes fugerunt, inde timor panicus dictus, *Disf.* 45. in *Anthol.* num. 5.
- Milites, qui dextrâ, & sinistrâ pariter utantur, laudandi sunt, *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 5.
- Milites, qui in Marathonio prælio ceciderunt, heronum honoribus consecrati sunt, *Disf.* 2. in *Thucyd.* n. 4.
- Milites Achillis solum Homerus appellavit Hellenas, non alios Græcos, *Disf.* 8. in *Thucyd.* num. 1.
- Milites conferbere Pelopidas superſedit deſectu solis deterritus, *Disf.* 10. in *Thucyd.* n. 5.
- Milites suos, & seipsum dono dare dixit Xenophon Scythi Thracum Regi, *Disf.* 32. in *Thucyd.* num. 3.
- Milites quot contineret legio, *Disf.* 14. in *Eurip.* n. 7.
- Milites quot veherent quinqueremes Quindæ Maximi, *Disf.* 14. in *Eurip.* n. 7. & alie naves Romanorum, & Carthaginiensium, *Disf.* 14. in *Anthol.* n. 8.
- Milites, aut militum filij initio dormitæ admictebantur in ludis Nemæis, *Disf.* 6. in *Anthol.* n. 5.
- Milites quom Romanæ struissent capies interfectorum Imperatorum, populum movit ad misericordiam plebeis ad Maximini, *Disf.* 26. in *Eurip.* n. 9.
- Milites bono animo esse iussit Timoleon, quon multos apio onustus ipsi obuiam factus esset, *Disf.* 5. in *Anthol.* n. 5.
- Milites dicuntur exhaurire flumina ad significandam eorum multitudinem, *Disf.* 85. in *Anthol.* n. 6.
- Milites Cæsar's quom adversus Germanos ducerentur, testaments passim obſignabant, *Disf.* 85. in *Anthol.* n. 2.
- Milites naufragio perituri sese interfecerent, *Disf.* 65. in *Anthol.* n. 14.
- Milites Alexandri in terrâ Suciurum Senatores videbantur, *Disf.* 45. in *Thucyd.* n. 9.
- Milites sæpe sunt graviores Socijs, quàm hostibus, *Disf.* 45. in *Thucyd.* n. 9.
- Milites Vitellij suam regionem urebant, *Disf.* 45. in *Thucyd.* n. 9.
- Milites terramotu deterritos quomodo retinuerit Agæſipolis, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 2.
- Milites Agæſilai in bello Asiæ locupletati sunt, *Disf.* 52. in *Thucyd.* n. 3.
- Milites recensendi mus apud poetas, & historicos, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 1. & seqq.
- Milites duos tantum amicos Aëlius Gallus, quom decem millia Arabum cecidisset, *Disf.* 25. in *Virg.* n. 10.
- Milites Cannensæ prælij superſtites ignominia non vit Senatus, & extra Italiam amandavit, *Disf.* 4. in *Liv.* n. 2.

- Milites e plebe auferrent Carthaginenses, Disf. 21. in Virg. n. 13. & seqq.
- Milites mercenarios, & alias Africæ urbes sola Carthago superavit, Disf. 21. in Virg. n. 15.
- Milites donis conciliare sibi debent novi Principes, Disf. 9. in Liv. n. 2.
- Milites Manlij ex Asia luxum Romam importarunt, Disf. 12. in Liv. n. 4.
- Milites partem capitis, quæ fronti imminet, condere iussit Theseus; & Alexander barbam radere præcepit, Disf. 9. in Liv. n. 8. Disf. 72. in Cic. n. 3.
- Milites Græci ne diriperent Antenoris domum, vetuit Agamemnon appositâ pauheræ pelle, Disf. 16. in Liv. n. 2.
- Milites quot Cyrum sequerentur, Disf. 21. in Liv. num. 3.
- Milites victores in triumphis excipiebantur epulis ante ædes expositis, Disf. 25. in Liv. n. 16.
- Milites Sacramento adigere fas non erat diebus Feriarum Latinarum, Disf. 30. in Liv. n. 25.
- Milites ruentes ad diripiendum Byzantium Xenophon compressit, Disf. 9. in Cic. n. 2.
- Milites ad interficiendum M. Antonium missi eius eloquentiâ deterriti sunt, Disf. 17. in Cic. num. 6.
- Milites, qui platæonem defenderunt, reliquit Xerxes, Disf. 22. in Cic. n. 5.
- Milites diffidentes rebus Philippus frequentissimis concionibus confirmavit, Disf. 36. in Cic. num. 10.
- Milites ad persequendum Regem Tarquinium impulit Brutus eloquentiæ vi, Disf. 36. in Cic. num. 14.
- Milites armatos in curribus ligneis ferebant elephanti, Disf. 37. in Cic. n. 3.
- Milidi, qui Draco dicebatur, sese miscuit Olympiis, ideo creditum fuit cum Iove rem habuisse, Disf. 18. in Liv. n. 10.
- Milidi fortissimo Demosthenem comparavit Philippus; athletæ verò Ilocratem, Disf. 38. in Cic. n. 6.
- Militiæ idoneam ætatem habentes Græci dicunt *ἀπὸ τῆς ἀγῆρας*, Disf. 11. in Eurip. n. 15.
- Militiæ ars non satis exulta erat tempore belli Troici, Disf. 12. in Eurip. n. 14.
- Militiæ ætas apud quæmpures populos, Disf. 11. in Eurip. n. 16. 17.
- Militiæ gloriâ extinctâ Athenis literæ non diu floruerunt, Disf. 10. in Eurip. n. 24.
- Militiæ conferunt exercitationes corporis, Disf. 16. in Thucyd. n. 2. 2.
- Militiæ exercitationes, quas adhibebant Romani, Disf. 16. in Thucyd. n. 2. Disf. 84. in Cic. n. 1.
- Militiæ nomina non debant proletrarij apud Romanos, nisi deploratis rebus, Disf. 47. in Thucyd. n. 2.
- Militiæ vacationem optavit ex suis filijs petente Pyrrho, qui multos dies exercitum aluerat, Xerxes filium in domo præteritis discari iussit, & perire causasse exercitum, Disf. 53. in Thucyd. num. 2.
- Militiæ præcepta tradentem Phormionem se præsentem Hannibal irrisit, Disf. 46. in Cic. n. 8.
- Disf. 74. in Cic. n. 2. 2.
- Militiæ peritus evasit usu Marius, Disf. 80. in Cic. n. 5.
- Militiam quomodo coluissent Athenienses, labefactâ Lacedæmonijs, & extincto Epaminonda degenerarunt, Disf. 56. in Thucyd. n. 7.
- Militiam in castris Romani usu condicebant, Disf. 2. in Anihol. num. 10. Disf. 86. in Cic. num. 1.
- Militibus quot præmiorum genera concessa, Disf. 20. in Eurip. n. 6. Disf. 29. in Liv. n. 1.
- Militibus, quomodo ducibus maiores honores habiti sunt a Græcis, Disf. 20. in Eurip. n. 13.
- Militibus presso gradu hostes expectare in acie Pharsalichæ cur præceperat Pompeius, Disf. 57. in Thucyd. n. 2.
- Militibus ut ad omne facinus uti posset Sylla, corripit disciplinam militarem, Disf. 4. in Liv. num. 7.
- Militibus conchas legere imperavit Caligula, quomodo aciem intruxisset, Disf. 6. in Liv. n. 6.
- Militibus singulis Cæsar quomodo millia drachmarum largitus est, Disf. 29. in Liv. n. 9.
- Militibus in Italia perfoluit Germanicus; ideo reprehensus est a Tiberio, Disf. 31. in Anihol. num. 8.
- Militibus Paricles ad bellum profectus ostendit prodigium non esse Solis defectum, Disf. 10. in Thucyd. n. 4.
- Militibus Lunam defecturam prædixit Sulpicius Gallus, & causas docuit, Disf. 10. in Thucyd. num. 10.
- Militibus pæne est interfectus Haterius, quomodo supplex genua Tiberij amplecteretur, & ideo Tiberius conceidisset, Disf. 26. in Thucyd. n. 6. Disf. 22. in Eurip. n. 7.
- Militibus quot Darius aggressus sit Athenienses, & quot ipsi se defenderint, Disf. 27. in Thucyd. num. 12.
- Militibus Persis soluendam pecuniâ stipendij causa quot iumenta portarent, Disf. 53. in Thucyd. n. 8.
- Militum censens millia habebat Diootysius, Disf. 33. in Thucyd. n. 5.
- Militum Germanorum multitudo, Disf. 85. in Anihol. n. 5.
- Militum seditionem portendit Augusto calceus præpostere inductus, Disf. 42. in Thucyd. num. 4.
- Militum censum Romani prius agebant, deinde excusum iustabant, Disf. 53. in Thucyd. num. 5.
- Militum tria millia vehebat navis Ptolemæi, Disf. 24. in Eurip. n. 2.
- Militum contramiscia impediens Lucullus Parthorum imperium non evertit, Disf. 8. in Liv. num. 5.
- Militum multitudinè Duxes, qui fidunt, angustias locorum vitare debent, Disf. 9. in Liv. num. 3. 1. 1.
- Militum Pannonum trecenta millia cecidit Gelon Tyrannus, Disf. 21. in Virg. n. 12.
- Militum Tribuni, *Vide, Tribuni militum.*
- Militum licetis, qui triumphantem sequebantur Disf. 29. in Liv. n. 2. 2.

- Milium seditionem Caesar sedavit eos appellando Quirites, Dis. 9. in Cie. n. 2.
- Milium suorum nomina omnia norat Cyrus, Dis. 88. in Cie. n. 2.
- Milium tributum finemomendatore petijt Car- to, Dis. 88. in Cie. n. 2. Vide. Miles.
- Milla docens accedere notum negat Seneca, Dis. 46. in Thucyd. n. 20.
- Milla quot paterent Mari Romæ, Dis. 23. in Liv. n. 82.
- Milo Crotonensis schletarum fortissimus, Dis. 8. in Anthol. n. 1. matum, quod digitis duobus de- sinebat, viei validissimi extorquere non po- tuerunt, & quum pœla, quam deperiebat, eripere niteretur, retinere non potuit, Dis. 15. in Anthol. n. 20.
- Milo Crotonensis virum fiduciam elatus & foris trucidatus est, Dis. 42. in Anthol. n. 7.
- Milo Crotonensis humeris taurum ferebat, Dis. 37. in Cie. n. 3.
- Milvius, ut in porticu Facile pingeretur post Marathoniem victoriam, concesserunt Athe- nienfes, Dis. 20. in Eurip. n. 12.
- Miltiades in carcere coniectus est, Dis. 20. in Eurip. n. 16.
- Miltiades fuit prius Atheniensium, qui res præ- claras gessit, & inter illum, & Timotheum, qui ultimus fuit, prout ætates intercefferunt, Dis. 20. in Eurip. n. 24.
- Miltiadis trophæum excidebat a fomno Themis- tocleem, Dis. 30. in Anthol. n. 2. Dis. 56. in Thucyd. n. 5. Dis. 92. in Cie. n. 2.
- Miltiadis sepultura empti est carcere filij, Dis. 29. in Anthol. n. 2. Dis. 3. in Eurip. n. 15. Dis. 20. in Eurip. n. 16.
- Milvine genus tibiarum. Dis. 60. in Anthol. n. 7.
- Mimos Sophronis Plato assidue lectitabat, ut cer- vicali supponeret, Dis. 86. in Cie. n. 6.
- Mimum in facis transgressi videretur, dixit Au- gustus, quum animi ageret, Dis. 5. in Eurip. n. 2.
- Mina erat merces dialecticorum, Dis. 63. in Cie. n. 8.
- Minarum loco Lacedæmonij Philippo scripse- runt, Diogenes Cornuti, Dis. 30. in Virg. n. 4.
- Minas Artaxerxis contempsit Hippocrates, qui acceptus ad eum proficisci noluit, Dis. 66. in Cie. n. 4.
- Minas viginti hero ablaturos servus apud Plau- tum quare dicat se eas erutum e veteri se- poltero, Dis. 32. in Anthol. n. 11.
- Mundo adhæsit Ethosa, Dis. 33. in Thuc. n. 10.
- Minerva primam Olesm fecit in arce Athena- rum, cuius ramm Epimenides prætulit omni- bus honoribus, Dis. 20. in Eurip. n. 14.
- Minerva dicitur Αθήνη, Dis. 25. in Eurip. n. 1.
- Minerva a Vulcano recepit semina, quibus Atti- ce incolæ procrearentur, Dis. 25. in Eurip. n. 1.
- Minerva cum Neptuno contendit, uter Atticam deberet obtinere, Dis. 25. in Eurip. n. 2.
- Minerva adversus Gigantes, vel Titanes bellum gessit, Dis. 25. in Eurip. n. 6.
- Minerva in venarij vitiarum, Dis. 60. in Anthol. num. 1. & irrita a Iasone, & Venere est, quum illi caneret, Dis. 61. in Anthol. n. 2. quare etiam abiecerit, Dis. 63. in Anthol. n. 4. Dis. 30. in Liv. n. 47.
- Minerva, & Vulcano Prometheus infusa lignem & mentu hominem ab Epimetheo efformatum induxit, Dis. 15. in Anthol. n. 6.
- Minerva quum nata est, aurum pluit in insula Rhodo, Dis. 26. in Anthol. n. 9.
- Minerva Pallantem Gigantem interfecit, Dis. 44. in Anthol. n. 4.
- Minerva e duodecim Dijs maiotibus, Dis. 44. in Anthol. n. 9.
- Minerva ita dicitur, quia minetur, vel minuit, Dis. 31. in Thucyd. n. 6.
- Minerva salpinx colebatur apud Argivos, quia tubam invenerit, Dis. 17. in Thucyd. n. 13.
- Minerva inter Penates, Dis. 26. in Virg. n. 3.
- Minerva est mens, qua Deus Mithram admini- strat, Dis. 12. in Liv. n. 8.
- Minerva attributa est inventio navis Iasonis, Dis. 13. in Eurip. n. 7.
- Minerva, & Vulcano obigit Attica in divisione, Dis. 25. in Eurip. n. 1.
- Minerva scilicet Pantheona, Dis. 25. in Eurip. n. 5.
- Minerva Athenas dicavit Amphictyon, Dis. 25. in Eurip. n. 5.
- Minerva sacrum habebatur aurum, quod Virgi- nes attulissent, quæ Peplum gestabant, nec li- cebat illud domi referre, Dis. 25. in Hor. n. 10.
- Minerva maxime conveniebat vestis pila, & Peplum, Dis. 25. in Eurip. n. 20.
- Minerva nuptias Coeys obici appetitiva, Dis. 65. in Anthol. n. 27.
- Minerva ira uterque Ajax periit, Dis. 27. in Anthol. n. 1.
- Minerva collegium instituit Domitienus, & Quin- quatria celebrabat, Dis. 29. in Anthol. n. 5.
- Minerva, & Mercurij statue Hormæ thez voca- bantur, Dis. 44. in Anthol. n. 1. Dis. 46. in Thucyd. n. 8.
- Minerva Epithetum est Pallas apud Homerum, Dis. 44. in Anthol. n. 4.
- Minerva in elypeo effigiem suam efformavit Phi- dias, quum nomen adscribere prohiberetur, Dis. 1. in Thucyd. n. 4.
- Minerva in templo, quod Chalcidicos diceba- tur, fame periit Pausanias, Dis. 32. in Anthol. n. 2. Dis. 13. in Thucyd. n. 3. Dis. 25. in Thucyd. n. 11. Dis. 57. in Thucyd. n. 7.
- Minerva ad aram confugiens satellites Cylonis interfecit, Dis. 14. in Thucyd. n. 2.
- Minerva celebrabatur ludus lampadam, Dis. 17. in Thucyd. n. 2.
- Minerva suam originem referunt Athenienfes merito ob eorum sapientiam, Dis. 12. in Liv. n. 2. Dis. 17. in Liv. n. 3.
- Minerva sacri quinque dies Quinquatrus dice- bantur, in quibus orabant pueri, ut sibi progres- sum in studijs daret, Dis. 30. in Liv. n. 38.
- Minerva, Iovi, Iunoni, qui Penates erant, & ma- gni appellabantur, consecrati erant ludi Roma- ni, Dis. 18. in Cie. n. 6.
- Minervalia dicuntur a Tertulliano Quinquatrus, Dis. 30. in Liv. n. 39.
- Minervam tribus bestijs gaudere querebatur De- molthenes, Dis. 20. in Eurip. n. 15.
- Minervam Εργάνη colebant Athenienfes, & Lacones, Dis. 57. in Anthol. n. 5.

- Minervam Antonioſin matrimonium collocarunt Athenienſes, Diſſ. 45. in Anthol. n. 7. Diſſ. 78. in Anthol. n. 4.
- Minervam inter Deos Samothracas recenſet Macrobius, Diſſ. 38. in Anthol. n. 1.
- Minervam eſſe Mundi mentem puriſſimam putaverunt Veteres, Diſſ. 47. in Anthol. n. 2. *Vide. Pallas.*
- Mines tenuit unum ex novem principatibus imperij Præmi, Diſſ. 12. in Eurip. n. 10.
- Minio illinebatur triumphans, Diſſ. 28. in Liv. num. 7.
- Minio inducebatur ſimulacrum Jovis in Capitolio diebus ſeſtis, Diſſ. 28. in Liv. n. 7.
- Minifteria viſiſſima exercebant Reges apud Tigranem, Diſſ. 78. in Anthol. n. 3. Diſſ. 83. in Cic. n. 5.
- Minifter Jovis quidam Pales eſt, & inter Penates ab aliquibus recenſetur ſed diverſa eſt ab illa, quæ paſtorale nomen eſt, Diſſ. 16. in Virg. n. 5.
- Minifter Dei mentes Antiqui Deos vocabant, Diſſ. 17. in Liv. n. 5. 8.
- Minifteri ſacrificiorum populi dicebantur, & belluones conſebantur, Diſſ. 27. in Liv. n. 5. Diſſ. 45. in Virg. o. 1.
- Minifteri Tribunorum plebis viatores dicebantur, Diſſ. 22. in Liv. n. 12.
- Minotaurus Jovis Diſcipulum fuiſſe tradit Homerus, Diſſ. 5. in Cic. n. 4. *Vide. Minos.*
- Minor ſexagenario quinquagenariam ætatem ducere non poterat, Diſſ. 25. in Anthol. n. 2.
- Minor viginti annis iudex eſſe non poterat, Diſſ. 26. in Cic. n. 6.
- Minores ſere ſemper filios eſſe patribus tradit Ariſtoteles, Diſſ. 6. in Eurip. n. 10.
- Minori viginti annis pædagogum manuſcribere lex Elia ſentia permittebat, Diſſ. 22. in Thucyd. n. 6.
- Minos vetuſtiſſimus legumlatorum, Diſſ. 67. in Anthol. n. 3.
- Minos quem eſſet Rex mitiſſimus, immaniſſimus ſingitur a poetis, quia offendit Athenienſes, Diſſ. 6. in Eurip. n. 2. Diſſ. 6. in Virg. n. 4. Diſſ. 34. in Virg. n. 5.
- Minos præſus claſſe voleit, Diſſ. 12. in Eurip. n. 16. Diſſ. 13. in Eurip. n. 7.
- Minos ſimulavit ſuarum legum auctorem Jovem, Diſſ. 9. in Liv. n. 7. Diſſ. 32. in Cic. n. 3.
- Minos ab Epimenide verſibus celebratus eſt, Diſſ. 41. in Cic. n. 5. *Vide. Minos.*
- Minotauri etiam erant ſigna legionum, Diſſ. 26. in Anthol. n. 7.
- Minotaurum quem interfecit Theſeus, inſtituit, ut quotannis navis Delum mitteretur, Diſſ. 40. in Thucyd. n. 6.
- Minoturnas primùm petiit Marius Romæ pulſos a Syllâ, Diſſ. 2. in Cic. n. 5.
- Minucium viſiſe ſe, a Fabio Maximo viduum ſe eſſe dixit Hannibal, Diſſ. 83. in Cic. n. 3.
- Muacula inter Orbis terrarum recenſetur æa ex cornibus ſiniſtris cervorum, Diſſ. 40. in Thucyd. n. 4.
- Miraculo proximum antiquitus videbatur, ſiquis in longinquas regiones peregrinaretur, Diſſ. 3. in Thucyd. n. 7.
- Mirmillo ditatus eſt a Nerone, Diſſ. 15. in Thucyd. num. 6.
- Mirmillo Regius ſeptingentis tricenis quinquies depugnavit, Diſſ. 30. in Liv. n. 68.
- Miſanthropos Timon Pyrrhonem non ſedabatur, Diſſ. 57. in Cic. n. 6.
- Miſcellas quoque tempore Crotonem condidit, & ſanctatem civium quomodo obtinuerit, Diſſ. 36. in Thucyd. n. 10.
- Miſenum condidit Aeneas, Diſſ. 35. in Thucyd. num. 6. Diſſ. 15. in Liv. n. 6. 8.
- Miſeram Italiam eius felicitas effecit, Diſſ. 35. in Thucyd. n. 2. Diſſ. 36. in Thucyd. n. 7. 8. 9.
- Miſeratione etiam animalia digna ſunt, Diſſ. 22. in Anthol. n. 3.
- Miſeratione elephantorum populus commotus Pompeium execratus eſt, Diſſ. 10. in Anthol. n. 11. Diſſ. 39. in Cic. n. 5.
- Miſeratione magis digni ſunt, qui moriuntur a doleſcentes, quam ſenes, Diſſ. 11. in Eurip. n. 18.
- Miſerationis commovende modos multos ex cogitarunt homines, & Natura etiam dedit, Diſſ. 26. in Thucyd. o. 8. Diſſ. 22. in Eurip. n. 22.
- Miſerias. *Vide. Calamitates.*
- Miſericordia quid ſit, Diſſ. 23. in Eurip. num. 3. Diſſ. 26. in Eurip. n. 2. 5.
- Miſericordia excitatur maximè, quando videmus pati indignum, Diſſ. 23. in Eurip. n. 3. Diſſ. 26. in Eurip. n. 3.
- Miſericordia excitatur pulchritudine, Diſſ. 26. in Eurip. n. 7. 8. 9.
- Miſericordiâ motus Herſclitus calamitates hominum lugebat, Diſſ. 57. in Cic. n. 4.
- Miſericordiâ ara Athenis quomodo coleretur, Diſſ. 26. in Thucyd. n. 1. Diſſ. 41. in Virg. n. 15.
- Miſericordiam qui mereretur, & qui non in morte, Diſſ. 23. in Eurip. n. 3. 4.
- Miſericordiam maximè inveniente, quidam patientur, virtutem præſerunt, Diſſ. 23. in Eurip. n. 5. 6. 7. Diſſ. 26. in Eurip. n. 3.
- Miſericordiam commovere oratoribus prohibuit Athenienſium legiſlator, Diſſ. 81. in Cic. n. 4.
- Miſerrima mors eſt fame perire, Diſſ. 43. in Thucyd. n. 6.
- Mithram Perſæ Solem appellabant, Diſſ. 70. in Anthol. n. 1. Diſſ. 71. in Anthol. n. 8. Herodotus dicit eſſe Venærem, Diſſ. 71. in Anthol. n. 9.
- Mithridate, & Tigrane deſidia Pompeio conſeſum eſt, ut in omnibus ludis ſuam coronam geſtaret, & prætextâ uteretur, equeſtres verò ludos in veſte triumphali ſpectaret, Diſſ. 20. in Eurip. n. 7.
- Mithridateſis pacis edictione compulſo Sylla in Italiam cum quadringentis cohortibus venit, Diſſ. 5. in Liv. n. 3.
- Mithridate exento Tigranes opulentiſſimus Regum Orientis habebatur, Diſſ. 83. in Cic. n. 5.
- Mithridate, & Tigranem atqueam perdomuiſer Lucullus, deceſſit ex Aſiâ, & tamen triumphavit, Diſſ. 25. in Liv. n. 1.
- Mithridateſe Liberum Patrem paſſus eſt appellari, Diſſ. 9. in Anthol. n. 2. Diſſ. 78. in Anthol. n. 3. Diſſ. 41. in Thucyd. n. 3. vocatus eſt Dionyſos, quod ſuſ fulmine iſtus fuerit. Diſſ. 45. in Anthol. n. 7. Mi.

- Mithridates post Alexandrum Magnum maximus omnium Regum, Disf. 6. in Thucyd. n. 10.
 Mithridates Chos in servitutem redegit, & servus vindictis tradidit, ut in Colchorum tetram transferebatur, Disf. 22. in Thucyd. n. 3.
 Mithridates in Asyli templo Dianæ Ephesinæ concessum amplifica vit ad sagittæ iactum, Disf. 25. in Thucyd. n. 5.
 Mithridates profligatus est a Lucullo, Disf. 8. in Liv. n. 5. Disf. 74. in Cic. n. 3.
 Mithridates deduceretur in triumpho, mortem sibi concepit, Disf. 25. in Liv. n. 18.
 Mithridates Pont. Rex primus demisit Scythas, bellum Romanis concepit, Disf. 2. in Cic. n. 3.
 Mithridates quibus honoribus Metrodorum ornavit, Disf. 64. in Cic. n. 5. Afelepiadem accersivit, quod eom proficisci noluit, Disf. 66. in Cic. n. 4.
 Mithridates viginti dñstrum nationem, quibus imperabat, linguam cognovit, Disf. 87. in Cic. n. 8.
 Mithridatico bello confectio Pompeius quom primum Italiam attigit, exercitum dimisit, Disf. 4. in Liv. n. 4.
 Mithridaticum bellum ut Pompeio demandaretur, auctor fuit Cicero, Disf. 12. in Cic. n. 4. Disf. 47. in Cic. n. 7. *Vide. Bellum Mithridaticum.*
 Mithridatis imperium quàm latè pateret, Disf. 9. in Liv. n. 13. Disf. 2. in Cic. n. 3.
 Mithridatis in ortu quattu pars Cœli ardere visa illius splendorem significavit, Disf. 18. in Liv. num. 8.
 Mithridatis trophæus de Triario non deiecit Cæsar, Disf. 24. in Liv. n. 6.
 Mithridatis in triumpho quos opes attulerit Lucullus, Disf. 16. in Liv. n. 3.
 Mitra gestamen Lydorum, Disf. 45. in Anthol. num. 3.
 Mitra neebantur eragredi, Disf. 6. in Eorip. n. 16.
 Mitylenos omnes interficere cogitarunt Athenienses a panis offensi, Disf. 27. in Thucyd. num. 10.
 Mixolydiam harmoniam Marfyas invenit, Disf. 62. in Anthol. n. 2. Disf. 5. in Cic. n. 5.
 Mixophrygiam harmoniam Marfyas invenit, Disf. 62. in Anthol. n. 2. Disf. 5. in Cic. n. 5.
 Mnaseam Argium, licet ad Philippum deferret, non tamen proditorem fuisse deendum est, Disf. 51. in Thucyd. n. 3.
 Mnaseas prodidit Musas esse quatuor, Disf. 19. in Virg. n. 6.
 Mnason Aristotelis familiaris mille servos possedit, Disf. 20. in Thucyd. n. 8.
 Mnemosyne an sit mater Musarum, Disf. 19. in Virg. n. 4. 10.
 Mnescarchides onus ex filijs Euripidis, Disf. 4. in Eurip. n. 10.
 Mnescarchus stoicos affirmabat artem oratoriam esse virtutem, & oratorem esse sapientem, Disf. 79. in Cic. n. 1.
 Mnescarchus pater Euripidis, Disf. 2. in Eurip. n. 3.
 Mnescarchus academicus auditor Panæj, Disf. 61. in Cic. o. 2. Disf. 63. in Cic. n. 4. Disf. 65. in Cic. o. 2.
 Mnescloches unus ex filijs Euripidis, Disf. 4. in Eurip. n. 10.
 Moderantes vocem oratorum Phonsæi dicebantur, Disf. 87. in Cic. n. 2.
 Moderatio Pompeij Magni, Disf. 4. in Liv. n. 6.
 Moderatio septimij Severi, qui oppresso Nigro triumphum recensavit, licet Parthos, Adiabenos, Arabesque subegisset, Disf. 24. in Liv. n. 12.
 Moderatio Alexandri Severi, qui elephantos ad currum triumphans innox, ipse pedes incessit, Disf. 28. in Liv. n. 3.
 Moderatio Tiberij, qui intercessit, quominus in æta sua iuraretur, Disf. 26. in Cic. n. 4.
 Moderationem cupiditatum beatam vitam efficere qui putaverint, Disf. 41. in Anthol. n. 2.
 Moderationi maxime impedimento est secunda fortuna, Disf. 78. in Anthol. o. 2. & seqq. Disf. 79. in Anthol. n. 2. & seqq.
 Modestia pnerorum spartanorum, Disf. 50. in Anthol. n. 5. Disf. 54. in Anthol. n. 6.
 Modestia Scævole, Disf. 17. in Cic. n. 2. 4.
 Modestia Pythagoræ, qui sapientis nomen recensavit, Disf. 41. in Thucyd. n. 4.
 Modestia Platonis, qui nunquam effusius risit, Disf. 40. in Anthol. n. 4.
 ad Modestiam adolecentes vim domo honestæ inferentes revocavit Pythagoras mutatis tibiæ modis, Disf. 61. in Anthol. n. 7.
 Modi quidam tibiæ Hippothori dicti, eo quod ijs ad admittendum equorum intrerentur, Disf. 60. in Anthol. n. 14. *Vide. Modis. Modet.*
 Modi Orthij dicti, Disf. 60. in Anthol. n. 15.
 Modi musici quare rēduæ, vel rōm hoc est leges appellentur, Disf. 16. in Anthol. n. 4.
 Modi diversi apud diversas gentes contrahendi matrimonia, Disf. 29. in Thucyd. n. 12. 12. Disf. 30. in Thucyd. n. 1. & seqq.
 Modios frumenti denos populo viritum distribuit Cæsar, Disf. 25. in Anthol. o. 3. *Vide. Modias.*
 Modis tribus Dorio, Phrygio, Lydio eadem tibiæ accommodata est a Pronomo, Disf. 61. in Anthol. n. 4. & Disf. 62. in Anthol. n. 5.
 Modis tibiæ mutatis Pythagoras iuvenes temulentos ad modestiam revocavit, Disf. 63. in Anthol. n. 7.
 Modius quot libras caperet, Disf. 47. in Thucyd. num. 6.
 Modus Mnææ plerisque quis inventerit, Disf. 9. in Thucyd. n. 4. Disf. 5. in Cic. n. 2. 5.
 Modulari vocem homines didicerunt a Luscinijs, Disf. 6. in Thucyd. n. 2.
 Modus bibendi qualis præscribatur a pñtis, Disf. 14. in Anthol. n. 6.
 Mœchor est appellatus Cæsar, dum triumpharet, Disf. 29. in Liv. n. 2.
 Mœnia Romæ exeedebat Pallas, Disf. 6. in Eurip. n. 11.
 Mœnia in caput sustulit Berecynthia, ut urbem ingrederetur, ideo turrita fingitur, Disf. 32. in Virg. n. 5.
 Mœnibus si inscripsissent, se resti tuturam Thebas Phryne pollicita est, Disf. 77. in Cic. n. 3.
 Mœnibus Athenarum captarum dirotis Lacedæmonij degenerarunt, Disf. 56. in Thucyd. n. 8. *Vide. Mori. Parietes.*

- Mœragetas* quare diceretur Iopirer, *Dis.* 10. in Anthol. n. 21.
- Mœridis* inventum geometria Pythagora perfecta est, *Dis.* 43. in Cic. n. 3.
- Mœrus* antiquitus dicebatur murus, *Dis.* 23. in Liv. n. 10.
- Mola* falsa quid esset, *Dis.* 41. in Virg. n. 9. & seqq. *Dis.* 44. in Virg. n. 6.
- Mollâ* falsâ quom comelges a Pontifice Maximo, & Flamini Diali coniungebantur, nuptiæ farre contrahi dicebantur, *Dis.* 30. in Thucyd. n. 5.
- Molam* falsam quom comedisset bos, madatus est, inde infirmum, ut boves madentur, *Dis.* 12. in Anthol. n. 8.
- Mollem* bellatorem fuisse Menelaom multa argumenta sunt, *Dis.* 93. in Anthol. n. 4. 5.
- Mollem* Pompeium dixerunt malevoli, *Dis.* 12. in Thucyd. n. 5.
- Molles* lecti Herculei dicebantur, *Dis.* 9. in Anthol. n. 2.
- Mollitiæ* indicat vestis talaris, *Dis.* 4. in Thuc. n. 6.
- Molnem* Rhodjum audivit Cicero, *Dis.* 2. in Cic. n. 8. *Vide. Apollonius Molo.*
- Molossi* religiosissimum supplicandi genus habebant sedere in Lare, & silum eius, cui supplicabant, temere, *Dis.* 25. in Thucyd. n. 3. 6.
- Dis.* 22. in Eurip. n. 9.
- Molossorum* liogul Anus Πλωμάδης dicuntur; idco prodrium est columbas dodonæo in oraculo responsa dedisse, *Dis.* 18. in Liv. n. 11.
- Momenta* magnarum rerum sepe numero pendent a parvis initijs, *Dis.* 46. in Thucyd. n. 1.
- Monsali* tibie, *Dis.* 60. in Anthol. n. 7.
- Monemerion* dicebatur spædaulm, in quo cicures, seu exarmææ feræ tantum certabant, *Dis.* 10. in Anthol. n. 8.
- Momile* ex panibus appendebatur collo asinorum M nse Iunio in honorem Vestæ, *Dis.* 30. in Liv. n. 47.
- Momilis* ex platano, quam adamsbat Xerxes suspendi iussit, *Dis.* 12. in Cic. n. 5.
- Monimos* apud Clementem Alexandrinum scribitur Peleo, & Chironi hominem solitum sacrificari, *Dis.* 17. in Eurip. n. 4.
- Monochromaron* genus picturæ, quod anno colore figuras exprimebant, *Dis.* 51. in Cic. n. 4.
- Monoculos* esse crederant Vettes, *Dis.* 2. in Thucyd. n. 9.
- Monopodis* ex Asia milites Romam advenxerunt, *Dis.* 15. in Liv. n. 4.
- Monosyllaba* in fine posita aliquando rei perviæatem, aliquando multitudine denotabant, *Dis.* 38. in Virg. n. 7.
- Mons dictus Olympus* nullus est in Thraciâ, *Dis.* 73. in Anthol. n. 3.
- Mons Phægius* dictus a Quercobos, *Dis.* 74. in Anthol. n. 3.
- Mons Atlas* altissimus, ut Cælum sustinere videatur, *Dis.* 11. in Anthol. n. 3. 4.
- Mons Afæ* maximus est Taorus, *Dis.* 10. in Anthol. n. 2.
- Mons Aetnæ* adeo florum odore abundat, ut canes vestigia ferarum sentire non possint, *Dis.* 33. in Thucyd. n. 4.
- Mons Epomeus* terræ motu concussus magnam vim flammarû erudavit, *Dis.* 48. in Thuc. n. 17.
- Mons Anchisæ*, ubi sepulcrum erat Anchisæ, *Dis.* 15. in Liv. n. 6.
- Mons Chimæra* in Phælide, in Aethiopiâ Theoa ocheuma ignibus ardens, *Dis.* 9. in Liv. n. 25. *Vide. Monte.*
- Monstrari* digito præclarum sibi locebat Demosthenes, & Horatius, *Dis.* 15. in Thuc. n. 2.
- Monstro* marino devotam Andronedam liberavit Perseus, & uxorem duxit, *Dis.* 10. in Aurb. n. 3.
- Monstrum* Suetocius concopat Caligolam, *Dis.* 4. in Liv. n. 6.
- Montana* est regio Perlarum, *Dis.* 10. in Eur. n. 10.
- Monta* parientes Iuppiter timuit, illa verò peperit montes; proverbium est, *Dis.* 11. in Anthol. n. 7. *Dis.* 21. in Liv. n. 9.
- in Monte* Bernio fodinas auri fenscissimas habebat Midas, *Dis.* 7. in Thucyd. n. 6.
- Monte* rupto vi tertæ motus inventum est corpus quadraginta cubitorum, *Dis.* 6. in Eurip. n. 11.
- in Monte* Ida parentibus pastores quædam Anchisæ, *Dis.* 15. in Liv. n. 6.
- in Monte* Carmalo Syri colebant Deum sine ullo templo, aut simulacra, *Dis.* 19. in Liv. n. 6.
- in Monte* Albano triumphavit Marcellus, ut mos erat, *Dis.* 14. in Liv. n. 14.
- in Monte* Olympo descendens leo discit trophæum, quod Caranus consecraverat, *Dis.* 24. in Liv. n. 5.
- in Monte* Albano sacra sciebant Consules, quom Magistratum inijsent, quibos intererat omnes populi Latini; idco dies illo rum Feræ Larine dicebantur, *Dis.* 30. in Liv. n. 25.
- in Monte* exponi iussit Cyrum Ariyages, & tamen ab eo regno spoliatus est, *Dis.* 10. in Virg. n. 4.
- Montem* Idam quomodo tenerit Aecios, & ipsi permillum sit secum docere Troianos, *Dis.* 14. in Liv. n. 6. *Dis.* 6. in Virg. n. 8. an ex eo depulsus fuerit ab Hæctoris filijs, *Dis.* 15. in Liv. n. 5.
- Montem* anreum cum cervis, & leonibus, & aureâ vire tulit in triumpho Pompeius, *Dis.* 26. in Liv. n. 4.
- Montem* in Sacrum, vel Aventinom quom plebs secessisset, eam revocavit Menenius Agrippa, *Dis.* 31. in Cic. n. 4. & inde duo dies Feriæ Larinis additi sunt, *Dis.* 30. Liv. n. 25.
- Montem* Paropamisum Macedones appellarunt Caucaum, ut Alexander crederetur ad illum pervenisse, sed hoc falsû est, *Dis.* 70. in Cic. n. 1.
- Montes* Hyperborei, & Riphæi supra Mæotim non sunt, quom ibi sit planities, *Dis.* 77. in Anthol. n. 13.
- Montes* in Lonâ erant, *Dis.* 36. in Anthol. n. 7. qui cernuntur a montibus Hyperboreis sub ip'o Mundi cardine existentibus, *Dis.* 77. in Anthol. n. 13.
- Montes* sponte nascentes visabantur in ludis, *Dis.* 10. in Anthol. n. 10.
- Montes* peysistit Xerxes, *Dis.* 28. in Anthol. n. 7. *Dis.* 30. in Anthol. n. 2.
- Montes* Olympi, quot fuerint, *Dis.* 16. in Anthol. n. 2. *Dis.* 55. in Anthol. n. 2. *Dis.* 73. in Anthol. n. 3.
- Montes* duo sunt colomne, quæ ab Homero tribuntur Atlanti, *Dis.* 11. in Anthol. n. 3.
- Montes* habere membra humana fingunt Poëtæ; *Dis.* 11. in Anthol. n. 3.

- Montes terræ hîsti hausti sunt, Disf. 14. in Thucyd. n. 1.
- Montes, in quibus reparatum esse dicitur genus humanum post Diluvium, Disf. 14. in Thuc. n. 4.
- Montes habitabant antiquissimi homines Diluvij metu, Disf. 14. in Thucyd. n. 3.
- Montes interdum terramotu inter se concurrunt, Disf. 48. in Thucyd. n. 17. 25. 33.
- Montes terramotu defecerunt, Disf. 48. in Thucyd. n. 22. 29.
- Montes terramotu surrexerunt, Disf. 48. in Thucyd. n. 22.
- Montes qui terramotu abscissi sunt, Disf. 48. in Thucyd. n. 22.
- Montes an terramotibus obnoxij snt, Disf. 48. in Thucyd. n. 33.
- Montes præducunt fortes homines, Disf. 36. in Thucyd. n. 1. Disf. 56. in Thucyd. n. 9.
- Montes habitare Musas cur poetæ singant, Disf. 4. in Eurip. n. 4.
- Montes singulos Roma quis adiecerit, Disf. 23. in Liv. n. 11.
- Montes, qui ignibus ardent, Disf. 31. in Liv. n. 25.
- Montes Hephestij in Lycia ignibus ardent, Disf. 31. in Liv. n. 25.
- Montes altissimos quare sacrificaturi ascendeabant Persæ, Disf. 32. in Liv. n. 31.
- Montis Taygeti magna pars in formam puppis terramotu abrupta est, Disf. 20. in Thucyd. num. 3.
- Montis Libani aut Atlas et cedro laquearia efficiebantur, Disf. 2. in Liv. n. 13.
- Montis Palatii per ima extendebatur Roma a Romulo condita, Disf. 23. in Liv. n. 8.
- Montium imagines ducebantur in triumpho, Disf. 27. in Liv. n. 2.
- Montium flammæ esse rivos Phlegæthontis dixit Plato, Disf. 83. in Anthol. num. 7. Vide. *Mons.*
- Monumento impositus Calathus, quum per eum scanthus perperisset, ostendit rationem conficiendi capituli Coriethij, Disf. 6. in Thucyd. n. 8.
- Monumentum patris adeunti Sybarita pepercit, qui ad aram confugiendi non pepercerat; & sic Deo hominem præposuisse visus est iuxta oraculum, Disf. 23. in Anthol. n. 4. Vide. *Sepulcrum.*
- Monumentum perpetuum inimicitiarum extare veteres noluerunt, Disf. 24. in Liv. n. 4.
- Moralis philosophia comparatur pomis horti, Disf. 60. in Cic. n. 4. vitello ovi, Disf. 60. in Cic. n. 4. anime, Disf. 60. in Cic. n. 4. Philosophia moralis necessaria est oratori, Disf. 61. in Cic. n. 5. & seqq. Disf. 62. in Cic. n. 3.
- Morbi pestilentes terræmotum subsequuntur, Disf. 48. in Thucyd. n. 28.
- Morbi expertem se futurum Asclepiades cum fortunâ sponsonem fecit, Disf. 66. in Cic. num. 3.
- Murbis mulierum medebantur medicæ, Disf. 21. in Thucyd. n. 6.
- Morbis liberatos Deorum habitu se sequi volebat Menecrates, sese autem Iovem appellari, Disf. 41. in Thucyd. n. 5.
- Morbis affecti hûsrahantur, Disf. 53. in Thucyd. num. 27. 28.
- Morbo liberatus Alexander dixit se ab eo admonitum mortalem esse, Disf. 79. in Anthol. n. 1.
- Morbo pecculæri absumptus est Sylla, quod Aristionem abstratum a templo Minervæ occiderat, Disf. 25. in Thucyd. n. 11. Disf. 18. in Eurip. n. 13. Disf. 22. in Eurip. n. 10.
- Morbo interibant habitantes domum, in qua spectrum quoddam apparebat, Disf. 9. in Eurip. num. 8.
- Morborum medicamenta tabellis perferibebantur, quæ in templo Aesculapij apponebatur, Disf. 38. in Thucyd. n. 3.
- Morborum medicameta oraculum Aesculapij docuisse testantur inscriptiones in templo ipsius, quod est in insula Tiberinali, Disf. 38. in Thucyd. n. 4.
- Morhorum curationes ad quinque revocavit Asclepiades, Disf. 66. in Cic. n. 1.
- Morbos ventris Lotophagi non sentiant, Disf. 59. in Anthol. n. 5.
- Morbos peculiares affect Luna, quibus affectas feminas *αυτοβλάπτει*, vel *αφροσύνη* appellabant, Disf. 10. in Anthol. n. 15.
- Morbos multis ariles fueros fuisse exemplis multis demonstratur, Disf. 41. in Anthol. n. 6.
- Morbos Deos immittere crediderunt Veteres, Disf. 38. in Thucyd. n. 2. præcipue Apollinem, Disf. 38. in Thucyd. n. 6. & seqq.
- Morbos non depellunt medici plerumque, sed natura, Disf. 23. in Cic. n. 6.
- Morbam Anginæ immisso in fauces organo Medici curabant, Disf. 66. in Cic. n. 4.
- Morbos Anginæ vexavit homines post terræmotum, Disf. 48. in Thucyd. n. 29.
- Morbos comitialis quare appelletur epilepsia, & quare maior, Sacer, & Hercules, Disf. 30. in Liv. n. 24.
- Morem Lathurum immolandi homines Saturno, & Diti sustulit Hercules, Disf. 17. in Eurip. num. 4.
- Mores componere tibiam negat Aristoteles, sed ad furorem incitare affirmat, Disf. 63. in Anthol. n. 3. contra Polybius opinatur mansue fieri, Disf. 63. in Anthol. n. 5. 6.
- Mores iudicium redarguendi sunt, Disf. 63. in Anthol. n. 5.
- Mores Cretensium cur corrupti, quum leges optimas haberent, Disf. 67. in Anthol. n. 3.
- Mores hominum agrestes mausuefecit Orpheus; ex quo dictus est feras ducere, Disf. 75. in Anthol. n. 1.
- Mores navigatione corrumpuntur; ideo marini mores pro pessimis accipiuntur, Disf. 76. in Anthol. n. 12. 13.
- Morbos canini dicuntur impudentissimi, Disf. 84. in Anthol. n. 9.
- Mores publici nihil est, quod non consequantur, Disf. 52. in Anthol. n. 1.
- Mores temperandi sunt moribus ordinatis seu musicis, Disf. 17. in Anthol. n. 9.
- Mores mulierum discrepant a moribus virorum, Disf. 15. in Anthol. n. 22.
- Mores Lacedæmoniorum solam fortitudinem ex vir-

- virtutibus in pretio habebant, *Disf.* 49. in *Anthol.* n. 1.
- Mores dissoluti Themistoclis, *Disf.* 30. in *Anthol.* n. 1.
- Mores quibus Spartanz femioz nudæ exercebantur, improbat Aris toties, & probat Plato, *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 8.
- Mores hominum cunformantur ad exemplum Principum, *Disf.* 54. in *Anthol.* n. 1. *Disf.* 60. in *Cic.* u. 4.
- Mores Spartanorum corruptissimi erant, *Disf.* 53. in *Anthol.* o. 4.
- Mores Pausaniz corrupti sunt delicijs Byzantij, *Disf.* 13. in *Thueyd.* n. 1.
- Mores omnes Atheniensium exprimere quomodo Parrhasius voluerit, *Disf.* 17. in *Thueyd.* n. 1.
- Mores diversorum populorum contrahendi matrimonia, *Disf.* 19. in *Thueyd.* n. 11. 12.
- Mores corrumpant seclera impunita, non quæ soplicitijs affecta sunt, *Disf.* 4. in *Eurip.* n. 9.
- Mores Lacedæmoniorum quam dissimiles essent moribus Atheniensium, *Disf.* 17. in *Thueyd.* n. 1. & seqq. *Disf.* 56. in *Thueyd.* n. 1.
- Mores Romanorum corrupti sunt eversa Carthagine, *Disf.* 56. in *Thueyd.* n. 6. *Disf.* 12. in *Thueyd.* n. 6.
- Mores Clytemnestræ ut compoeret Agamemnon, ei potæram reliquit, *Disf.* 1. in *Eurip.* n. 4.
- Mores hominum demonstrat oratio, *Disf.* 2. in *Eurip.* n. 1.
- Mores corrumpuntur secundâ fortuna, *Disf.* 1. in *Liv.* n. 4. & seqq.
- Mores quæ nonquam mutaverint Arabes, & Scythæ, *Disf.* 1. in *Liv.* n. 10.
- Mores Romanorum incorrupti vigeant bello punico secundo, *Disf.* 3. in *Liv.* u. 3.
- Mores integros esse argumentum, si qui etiam remittentes animum honestis gaudeant, *Disf.* 3. in *Liv.* n. 10. & seqq.
- Mores mollestinae motaverunt, *Disf.* 7. in *Liv.* u. 5. & seqq.
- Mores Lacedæmoniorum quando conservati sunt, *Disf.* 50. in *Anthol.* n. 3. *Disf.* 27. in *Thueyd.* n. 7. *Disf.* 56. in *Thueyd.* n. 8. *Disf.* 10. in *Liv.* n. 3. a. Lyfandro corrupti sunt, *Disf.* 51. in *Anthol.* u. 9. *Disf.* 10. in *Liv.* n. 3.
- Mores Atheniensium quare sapius mutati sunt, secus Lacedæmoniorum, *Disf.* 17. in *Thuc.* 7.
- Mores Romanorum quondio conservati sunt, *Disf.* 2. in *Liv.* u. 4. *Disf.* 10. in *Liv.* n. 4.
- Mores Romanorum corrumpti ceperunt Asiâ devictâ, *Disf.* 2. in *Liv.* n. 4. *Disf.* 12. in *Liv.* n. 3. 5.
- Carthagine eversa præcipites ire ceperunt, *Disf.* 12. in *Liv.* u. 6. Syracusis captis nonnihil degeneraverunt, *Disf.* 2. in *Liv.* u. 3. *Disf.* 12. in *Liv.* n. 4. *Disf.* 24. in *Liv.* n. 14.
- Mores infecerunt potæ fabulis quas de Dijs edimenti sunt, *Disf.* 34. in *Virg.* n. 1.
- Mores singulorum oratorum, quos Cæro de Oratore indicit loquentes, *Disf.* 17. in *Cic.* num. 1. per tot.
- Mores composuerunt Pythagorei musici, *Disf.* 43. in *Cic.* n. 4.
- Mores Socratis, *Disf.* 54. in *Cic.* n. 5. & seqq. *Disf.* 55. in *Cic.* n. 1. & seqq.
- Mores laudabiles Atheniensium, *Disf.* 65. in *Cic.* n. 7.
- Mores corrigendi causâ non esse sciendum in Patriam putavit Plato, *Disf.* 73. in *Cic.* n. 4. *Vide. Moribus, Morum, Mos.*
- Mori quàm citissimè optimo est iuxta Theognidem, *Disf.* 8. in *Eurip.* n. 3.
- Mori nos quotidie dixit Seneca, *Disf.* 32. in *Anthol.* n. 1.
- Mori se velle dixit Amata, quom Neronis barbaram excepisset, *Disf.* 42. in *Anthol.* o. 9.
- Mori discentem aliquid optavit Solon, *Disf.* 9. in *Eurip.* n. 5. *Disf.* 91. in *Cic.* u. 2.
- Mori maluit Socrates, quàm videri legibus non obtemperare, *Disf.* 79. in *Anthol.* n. 4. *Disf.* 9. in *Eurip.* n. 4. *Disf.* 20. in *Eurip.* u. 20. *Disf.* 54. in *Cic.* n. 8.
- Mori quàm longissime a suis miserodum est, *Disf.* 26. in *Eurip.* n. 5.
- Mori in servitute Valerianum Imperatorem filius permisit, *Disf.* 26. in *Eurip.* n. 6.
- Mori in mariæ hominibatur Antiqui, & quare, *Disf.* 61. in *Anthol.* u. 12. & seqq. *Disf.* 12. in *Eurip.* n. 7. 8.
- Mori in Delo lege Athenicofum prohibitam est, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 10. *Disf.* 39. in *Thueyd.* nom. 2. *Disf.* 40. in *Thueyd.* n. 7.
- Muri vincentem in acie melius est, quàm vivere vincentem Olympic dixit Spartana mulier, *Disf.* 52. in *Anthol.* n. 3.
- Mori melius esse, dixit Sybarita quidam, quàm ita parè vivere, ut Lacedæmonij, *Disf.* 54. in *Anthol.* n. 3.
- Muri cogebantur Mulieres Catæorum cum ijs, quos viros elegerant, *Disf.* 31. in *Thueyd.* n. 1.
- Mori voluisset Philemon, si Euripidem videre potuisset, *Disf.* 4. in *Eurip.* n. 11.
- Mori pro Parris optandum est, *Disf.* 82. in *Cic.* n. 5.
- Mori cives Romanus mirum esse dixit Constantius imperator, *Disf.* 26. in *Liv.* n. 1.
- Moria quid esset, *Disf.* 14. in *Thueyd.* n. 5. *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 14.
- Moribus severissimis utentes Lacones breves erant in sermonibus, Asiatici verò luxu dissoluti reddendabatur, *Disf.* 59. in *Cic.* n. 5. *Vide. Mos.*
- Morientes precabantur, ut sepelirentur, *Disf.* 31. in *Anthol.* u. 3.
- Murientium oculos aspici nefas putabant Antiqui, & eos elaudabant ante mortem, *Disf.* 22. in *Eurip.* n. 12. *Vide. Morituris.*
- Moriones adhibebantur in convivij, *Disf.* 22. in *Thueyd.* n. 11. 15. *Disf.* 3. in *Liv.* n. 13.
- Morituris crimem abscondit Proserpina, & unde huc commentum originem habuerit, *Disf.* 27. in *Anthol.* n. 8. *Vide. Morientes.*
- Mnrius Iuppiter celebratur, quod in eius manu sit mors cuiusque, & farum, *Disf.* 50. in *Anthol.* n. 21.
- Mors Euripidis, *Disf.* 3. in *Eurip.* n. 11.
- Mors Aristotelis, *Disf.* 4. in *Eurip.* n. 3.
- Mors dieunda est vita hominis, *Disf.* 27. in *Anthol.* n. 2. *Disf.* 32. in *Anthol.* n. 5. *Disf.* 40. in *Thueyd.* n. 8. *Disf.* 8. in *Eurip.* u. 3.
- Mors cuiusque, & scum quod in manu sit Iovis, ipse appellatur est Morio, *Disf.* 10. in *Anthol.* num. 22.

- Mors est vita sine oculis, Disf. 21. in Eurip. n. 4. 5.
 Mors Thocydidis quando cantigerit, Disf. 11. in Thucyd. n. 1.
 Mors Democriti, Disf. 11. in Thucyd. n. 2.
 Mors Themistoclis, Disf. 11. in Thucyd. n. 3.
 Mors Pausanias quomodo contigerit, Disf. 13. in Thucyd. n. 2.
 Mors est miserissima fame perire, Disf. 43. in Thucyd. n. 6.
 Mors quare fatum appellatur, Disf. 12. in Virg. n. 4.
 Mors naturalis fato evenire censetur, violenta præter fatum, Disf. 12. in Virg. n. 4.
 Mors Scævole quomodo contigerit, Disf. 17. in Cic. n. 3. M. Antonij, Disf. 17. in Cic. n. 6.
 Mors Hyperidis, Disf. 77. in Cic. n. 1. *Vide. Mors.*
 Morsibus spirituum meditantur Marci, & Pylly populi, Disf. 36. in Thucyd. n. 2.
 Morsu Pinnoteres admanet Pinnam, ut pisces capiat, Disf. 18. in Liv. n. 6.
 Morsui phalangij Corvimeleatur hederæ, Disf. 39. in Cic. n. 2.
 Mortalium se esse didicis Alexander ex marcho, Disf. 79. in Anthol. n. 1.
 Mortalem iuvare martali Deus est iuxta Plinium, Disf. 8. in Anthol. n. 3.
 Mortalem genusse sciebam: Anaxagoras dixit, quomodo ei nunciaretur mors filij, Disf. 41. in Anthol. n. 1.
 Mortalem esse triumphantem ferens admonet, Disf. 28. Liv. 8.
 Mortales esse deos omnes præter ignem existimavit Cleanthes, Disf. 37. in Anthol. n. 6. Disf. 72. in Anthol. n. 4.
 Mortales quidam Genij sunt, Disf. 17. in Liv. n. 5.
 Mortalis quod fuisse Hercules, in eius sacris nullum aliud numen invocabatur, Disf. 44. in Anthol. n. 2.
 Mortalitate exuisset Aeneas Numicium ad flumen fabale ferant, Disf. 3. in Virg. n. 3.
 Mortalitas ut admoneretur viatores, morti sepelebantur plerumque in vijs, Disf. 24. in Thucyd. n. 4.
 Mortalitas argumentum est natalis, Disf. 39. in Thucyd. n. 1.
 Mortalitas admonet se aiebat Alexander venerat voluptate, & summo, Disf. 41. in Thucyd. num. 5. Disf. 32. in Virg. n. 1.
 Mortaliū Reginam eloquentiā dixit Euripides, Disf. 25. in Cic. n. 4.
 Morte obitū quid animis contingat, Disf. 9. in Eurip. n. 3. 7. 10. Disf. 10. in Eurip. n. 1. 2. 7. 8.
 Morte aliqui duces ab Atheniensibus moliti sunt, Disf. 20. in Eurip. n. 18.
 Morte, aut exilio Athenienses moliantur accusatores Socratis, Disf. 20. in Eurip. n. 20. Disf. 54. in Cic. n. 6. & auctores Phocionis occidendi, Disf. 23. in Eurip. n. 6.
 Morte imminere molit caput veste involuerunt, Disf. 24. in Eurip. n. 3. 4.
 Morte pledebant Persæ eam, qui cadaver in ignem inieciſſet, Disf. 69. in Anthol. n. 7.
 Morde distare navigantes paucos digitos iure dixit Iuvenalis, Disf. 76. in Anthol. n. 3.
 Morde nisi præventus fuisset Antonius Philosophus, Germaniam in provinciam redeſſet, & Imperium Oceanus septentrionali terminasset, Disf. 85. in Anthol. n. 7.
 Morde pleſti quemquam fas non erat, donec reverteretur triremis in Delum missa, Disf. 77. in Anthol. n. 10. Disf. 40. in Thucyd. n. 6.
 Morde filij nunciati Anaxagoras respondit, *sciebam genusse mortalem*, Disf. 41. in Anthol. n. 1.
 Morde filij auditi Xenophon sacrificium non intermiſit, & solam coronam deposuit, sed eam, quam accepiſſet fortissimè dimicantem occubuisse, rursus capiti imposuit, Disf. 52. in Anthol. n. 3.
 Morde puniebatur ex lege Salonia, qui excedens ex ephebis in scholis receptus eſſet, Disf. 27. in Thucyd. n. 7.
 Morde puniebatur, si quis obſcenis principum imagines admoſiſſet, Disf. 65. in Anthol. n. 18. Disf. 25. in Thucyd. n. 12.
 Morde damnatus ſi in Virginem Veſtalem incidisset, liberabatur, Disf. 40. in Thucyd. num. 7. Disf. 31. in Liv. n. 11.
 Morde trium Regum ſtatuans regnum quomodo Philippus accepiſſet, quomodo res compoſuerit, Disf. 44. in Thucyd. n. 6.
 Morde pudiciam ſervavit Diſſa, Disf. 15. in Liv. n. 10. Disf. 6. in Virg. n. 5.
 Morde pleſti ſauxerunt Athonienſes eum, qui bellum in Salamina ſuaderet, Disf. 21. in Virg. n. 12. Disf. 36. in Cic. n. 3.
 Morde aſſici iuſſit Cambyſes Crœſum, & Darius Demarſtum ob conſilium ſalutare, quod ſibi adverſabatur, Disf. 22. in Liv. n. 5.
 Morde Sophoniſba mœrenti Maſiniſſa Scipia conſulatus Inſignia tradidit, Disf. 22. in Liv. n. 23.
 Morde impeditus eſt Gardianus, ne elephanſis triumpharet, Disf. 28. in Liv. n. 3.
 Morde pledebantur apud Romanos indices potuit corrupti, Disf. 26. in Cic. n. 8.
 Mortem multi non reformidant, Disf. 9. in Eurip. n. 4. 5.
 Mortem anime eſſe aquam dixit Heraclitus, Disf. 65. in Anthol. n. 14.
 Mortem qui abeunt, dicuntur in rationem Libitine venire, Disf. 8. in Eurip. n. 5.
 Mortem qui fortitudine tulerit Phocion, Disf. 23. in Eurip. n. 6.
 Mortem Otho licet voluptatibus deditis non exhorruit, Disf. 9. in Eurip. n. 6.
 Mortem duplicem penant Stoici, Disf. 40. in Thucyd. n. 8. Disf. 10. in Eurip. n. 7.
 Mortem hominum Thraces læti celchrahant, natalis verò diem ſietu, Disf. 23. in Eurip. n. 13.
 Mortem puerorum celabant Antiqui, & eos ſolito ſepeliebant, Disf. 23. in Eurip. n. 18.
 Mortem moleſcentium magis miſeremur, quàm ſenem, Disf. 11. in Eurip. n. 18.
 Mortem ſibi attulerunt inediā interemptu domi, no canis, & equus, Disf. 21. in Eurip. n. 13. 14.
 Mortem contemnebant Hyperbærei, Seres, Indi, Scythæ, Thræces, & Germani, Disf. 77. in Anthol. n. 16. Disf. 85. in Anthol. n. 3. Disf. 22. in Eurip. n. 13.
 Mortem ægre ſerunt fortune bonis aſſuentes, & voluptatibus dediti pauperes non admodum exhorreſcunt, Disf. 82. in Anthol. n. 2.
 Mor.

- Mortem significat Charon, Dis. 82. in Anthol. num. 5.
- Mortem certissimam expectabant milites Caesaris, quoniam ad terram Germanos ducebantur, Dis. 85. in Anthol. n. 2.
- Mortem Germanici quoniam Tiberius indicasset, Cæci na Severo aram ultionis censuit, Dis. 24. in Anthol. n. 8.
- Mortem patris ut videretur Nefitis Cambysem impolit ad bellum inferendum Ægyptijs, quo Aethiis regno spoliatus est, Dis. 75. in Anthol. n. 23.
- Mortem esse vitam quidam existimant, Dis. 37. in Anth. ol. n. 2. Dis. 32. in Anthol. n. 2. Dis. 40. in Thucyd. n. 8. Dis. 8. in Eurip. num. 3.
- Mortem filij Theſei optavit, & amissum desideravit, Dis. 41. in Anthol. n. 5.
- Mortem sub ruinis magis horrebant Antiqui, quoniam alia genera mortis, Dis. 45. in Anthol. n. 14.
- Mortem sibi imminere ab eo, qui filiam duxisset, oraculo monitus fuit Oenomaus, Dis. 7. in Thucyd. n. 4.
- Mortem plerumque nominare non sustinebant Veteres, Dis. 18. in Thucyd. n. 2.
- Mortem patris ut olisceretur Orestes matrem interfecit, Dis. 53. in Thucyd. n. 24.
- Mortem obprobere pro amico non dubitabat apud Scythas, qui sanguine amicitiam iniecit, Dis. 26. in Thucyd. n. 4. Dis. 22. in Eurip. hith. 5.
- Mortem suam fieri ab amicis iussit Solon, Dis. 23. in Thucyd. n. 2.
- Mortem sibi conficivit Cassellius Bassus non reperiis Theſeuri Didonis, quos somniaverat, & Neroni persuaserat, Dis. 45. in Thucyd. num. 8.
- Mortem sibi conficiverunt Campani desperatione venia, Dis. 51. in Thucyd. n. 8.
- Mortem ut contemnant Torce in proelio potionem somni, Dis. 56. in Thucyd. n. 4.
- Mortem Theſei non honorant Athenienses, Dis. 3. in Eurip. n. 15.
- Mortem multi oraculo moniti effugere non poterant, Dis. 19. in Virg. n. 3. & seqq. Dis. 22. in Virg. n. 2.
- Mortem Iulius Hercules Lino doctori suo, Dis. 33. in Virg. n. 3.
- Mortem filij Palamedis ut videretur Nauplias, ignem suspendit & scopulis Caphtaris, quibus Græci alii perierunt, Dis. 39. in Virg. n. 8. 9.
- Mortem sibi conficivit Apicius inedia, quoniam sibi centies festinatus superesse cognovisset, Dis. 3. in Liv. n. 10.
- Mortem sibi conficiverunt Mithridates, & Cleopatra, ne ducebantur in triumpho, Dis. 25. in Liv. n. 18.
- Mortem Ciceronis defuncti Mæmæ Sextilij andro noluit Asinius Pollio, Dis. 15. in Cic. n. 6.
- Mortem Crassus attulit causa contra Philippum Consulem, Dis. 16. in Cic. n. 7.
- Mortem addidit quoniam ducebantur, nullam gessabant, ne quis infans eorum consilia contra-
- minerent, Dis. 28. in Liv. num. 14.
- Morti proximus dicitur senex Achaemenius, Dis. 83. in Anthol. n. 11.
- Mortu proximas Augustus quid dixerit, Dis. 9. in Eurip. n. 2.
- Mortiferum maximè est fumen, quod pedus ferit, Dis. 40. in Virg. n. 8.
- Mortis terrore augendo poëta deterruerunt homines a subeundi pro Patria periculis, Dis. 7. in Eurip. n. 1.
- Mortis præsagium cena, Dis. 19. in Eurip. n. 6.
- Mortis memoris ad hilaritatem excitata nos debet, Dis. 32. in Anthol. n. 1. Dis. 33. in Anthol. n. 4.
- Mortis die, quo Pappas obiit, Nero immensam vim odorum concremavit, Dis. 34. in Anthol. num. 7.
- Mortis tempore Romuli eclipsis solis Romanis ostentum visum est, Dis. 10. in Thucyd. n. 3.
- Mortis, & natalium præles Venus, Dis. 30. in Thucyd. n. 2.
- Mortis periculo Anaxagoram Pericles liberavit, Dis. 3. in Eurip. n. 6.
- Mortis cogitatio est desensus Aeneas ad Inferos, Dis. 3. in Virg. n. 2.
- Mortis periculo trochilus & vicula liberat Crocodilum, dum dormientem excitat irruentis Ichneumone, Dis. 18. in Liv. n. 6.
- Mortis laudes Hegeſias conscripsit, Dis. 28. in Cic. n. 4. Vide. Mori.
- Mortuum matrem Graſſus orator, tanquam filium, stratus locit, Dis. 3. in Liv. n. 6. Dis. 16. in Cic. n. 2.
- Mortui sunt statim triginta quinque in certamine bibendi, & alij sex non multo post. Dis. 65. in Anthol. n. 30.
- Mortui Græci vocantur *κάρκωτες* hoc est *indurantes*, Dis. 24. in Anthol. n. 2.
- Mortui imaginem experimentem larvam mensis adhibebant Veteres, ut ad hilaritatem sese excitarent, Dis. 33. in Anthol. n. 5.
- Mortui honoratorem locum obtinebant, qui innoti erant mysterijs Cereris, Dis. 39. in Anthol. n. 8.
- Mortui lecto efferebantur, Dis. 23. in Thucyd. num. 8.
- Mortui Crassi in os Parthi aurum liquefactum infundebant, Dis. 26. in Eurip. n. 6.
- Mortuis obolum in os iniecit, quem Charonti promissio solverent, Dis. 32. in Anthol. n. 12. Dis. 82. in Anthol. n. 2.
- Mortuis Veteres dona afferebant scilicet epulas Dis. 11. in Anthol. n. 3. & seqq. sanguinem, mel, lac, vinum, flores, Dis. 12. in Anthol. num. 2. 3. Dis. 25. in Thucyd. n. 4.
- Mortuis conveniebat Faba, Dis. 31. in Anthol. n. 9. Dis. 24. in Thucyd. n. 4. Dis. 40. in Thucyd. n. 7.
- Mortuis sacra ferentibus abloebantur, Dis. 31. in Anthol. n. 7.
- Mortuis vitam esse levem antiqui precabantur, Dis. 43. in Anthol. n. 13.
- Mortuis plus honoris præbentur, quam vivis, Dis. 25. in Thucyd. n. 2.
- Mortuis sepeliendis non sufficiebat vivi grassam unguli post cremonem, Dis. 48. in Thucyd. num. 29.

Mor.

- Mortuis omnibus imperare minus est, quàm servare alicui vivo, Disf. 7. in Eurip. n. 1.
- Mortuis homines immolabantur, Disf. 17. in Eurip. n. 6.
- Mortuo marito viriulus Augustus non concessit uitorem vacationem biennio, Disf. 25. in Anthol. n. 2.
- Mortuo Persice statem pona integram bellum sustinuerunt Athenienses, Disf. 12. in Thuc. n. 9.
- Mortuo Epiphani divini honores decreti sunt, quia septemdecim annos annos Encyclopadis didicerat, Disf. 78. in Cic. n. 3.
- Mortuorum nuptie multæ finguntur a poetis, Disf. 17. in Eurip. n. 3. Disf. 23. in Eurip. n. 2.
- Mortuorum umbris homines immolabant Antiqui, Disf. 17. in Eurip. n. 6.
- Mortuorum animas, qui sapientes fuerant, erudire animos stolorum Stoici existimant, Disf. 10. in Eurip. n. 1.
- Mortuorum animas ad Inferos deducebat Mercurius, Disf. 82. in Anthol. n. 3.
- Mortuorum animæ a Latinis vocantur ombra, imagines, simulacra, a Græcis Idola, Disf. 84. in Anthol. n. 2.
- Mortuorum sepulcris Vespæres assererebant comam, Disf. 27. in Anthol. n. 6.
- Mortuo, ut funera cum Deorum cultu ne miscerentur, cavebatur, Disf. 31. in Anthol. n. 9.
- Disf. 24. in Thucyd. n. 4. Disf. 40. in Thucyd. num. 7.
- Mortuorum animas cupidissimè haurire sanguinem facit Homerus, Disf. 32. in Anthol. n. 4.
- Mortuorum ossa eruentem, dum thesauros scrutaretur, severissimè punivit Theodoricus; & cineres dammodo non revelarentur, permittit thesauros effodi, Disf. 32. in Anthol. n. 10.
- Mortuorum umbras in sepulcris apparere tradit Xenophon, quo argumento probat animæ immortalitatem, Disf. 9. in Eurip. n. 7.
- Mortuorum animæ dicuntur Lemures, Disf. 30. in Liv. n. 44.
- Mortuorum manes Diij vocabantur, Disf. 36. in Virg. n. 4.
- Mortuos cum auro non sepeliebant Persæ, Disf. 70. in Anthol. n. 2.
- Mortuos damna xat non etiam vivos conveciare poterat Charon, Disf. 82. in Anthol. n. 7.
- Mortuos insepultos iacere horrebant Veteres, Disf. 31. in Anthol. n. 3. Disf. 65. in Anthol. n. 13.
- Mortuos in arbe sepeliri vovit Antoninus Pius, Disf. 24. in Thucyd. n. 8.
- Mortuos suos quisque domi sepeliebat antiquitus, & tanquam Deos venerabatur, Disf. 24. in Thucyd. n. 8.
- Mortuos in arbe sepeliri permittit Lycurgus, Disf. 24. in Thucyd. n. 7.
- Mortuos sepeliebant Megarenses, ut ad ortum spectarent; Athenienses, ut ad occasum, Disf. 24. in Thucyd. n. 9.
- Mortuos an comburerent Græci, Disf. 24. in Thucyd. n. 9.
- Mortuos cremare Romani ceperunt post Syllæ tempora, Disf. 24. in Thucyd. n. 10.
- Mortuos in bello sepultura prohibebat Craqu; ideo Athenienses bellum Thebanis intulerunt,
- Disf. 25. in Thucyd. n. 2. Disf. 27. in Thucyd. num. 10. Disf. 12. in Eurip. n. 6. Disf. 22. in Eurip. n. 1.
- Mortuos licet hostes servare impium, Disf. 22. in Eurip. n. 6.
- Mortuos amicos negligere turpe est, Disf. 21. in Eurip. n. 13. 18.
- Mortuos sepeliendi mos in templis ab ultimâ venturate reperitus est, Disf. 19. in Liv. n. 5.
- Mortuos hostibus ad sepulcrum qui concessisset, trophæum plerumque confitebantur, Disf. 24. in Liv. n. 7. Vide. *Manes*.
- Mortuum Lycorgum declaraverunt nunquam donis corruptum fuisse, nec anquam meritò reprobentur, Disf. 36. in Cic. n. 7.
- Mortuum Pana voce unnciari audivit Aemilianus, Disf. 17. in Liv. n. 5. Disf. 36. in Virg. num. 1.
- Mortuus tanquam esset Hipparchus columoam ei confiterentur Pythagorici, quòd eorum doctrinam explicare aggressus fuerit, Disf. 11. in Thucyd. o. 7.
- Mortuus est gaudio Diagoras complexus tres filios victores Olympie, Disf. 15. in Thucyd. num. 3.
- Mortuus est Diodorus dialecticus pudore nò solutus propterea questionis, Disf. 66. in Cic. n. 2.
- Mortuus quidam quom crederebatur, suatus est ab Asclepiade, Disf. 66. in Cic. n. 1. Vide. *Cadavera*. Vide. *Corpora mortuorum*. Vide. *Defuncti*.
- Morum probitas Roscij, Disf. 90. in Cic. n. 5.
- Morum mutatione inducit mutatio musica iuxta Platonem, Disf. 63. in Anthol. n. 7. Disf. 27. in Thucyd. n. 7.
- Morum diversitas Alcibiadis, & Nicia, Disf. 37. in Thucyd. n. 3.
- Morum similitudo conciliat amicitiam, Disf. 79. in Anthol. n. 8.
- Morum diversitas efficit, ut aliorum facta, & scripta improbantur, Disf. 3. in Eurip. n. 1.
- Morum doctrinam continentes libros scripsit Democritus, quos Babylonicos uncupavit, Disf. 45. in Cic. n. 2.
- Morum disciplinæ conditor habetur Socrates, Disf. 45. in Cic. n. 5.
- Morum philosophiam solum approbaverunt Cynici, Disf. 80. in Cic. n. 1.
- Mos in Sacrificijs comedendi carnes, & extra Dijs dedicandi unde profluxerit, Disf. 15. in Anthol. n. 7.
- Mos Veterum alligandi templo Dei id, quod ei dicere volebant, Disf. 40. in Thucyd. n. 9.
- Mos recensendi exercitum apud poetas, & Historicos, Disf. 53. in Thucyd. n. 1. & seqq.
- Mos Christianorum sese ad Orientem convertendi dum orarent. Disf. 7. in Eurip. n. 11.
- Mos immolandi homines apud Græcos, & alios populos, Disf. 17. in Eurip. n. 4. & seqq.
- Mos tangendi mentum quam supplicarent, Disf. 11. in Anthol. n. 6. Disf. 26. in Thucyd. n. 2. Disf. 22. in Eurip. n. 3.
- Mos Scytharum, & Regum Orientis faciendi sanguine amicitiam, Disf. 26. in Thucyd. n. 4. Disf. 22. in Eurip. n. 5.

- Mos sepellendi *Mortuos* in templis ab ultimâ vetustate repetitur cñ, Dis. 19. in Liv. n. 5. *Vide. Mores. Moribus.*
- Moses frons repetitur, & quando fuerit, Dis. 9. in Thucyd. n. 5.
- Mosis amore capta Filia Regis Aethiopum *Egyptodidit*, Dis. 51. in Thucyd. n. 6. *Vide. Moyses.*
- Mossenos in Doride Tiberio imperante vexavit rerramotus, Dis. 48. in Thucyd. n. 21.
- Mosynæci connubia promiscua permittēbant, Dis. 30. in Thucyd. n. 3.
- Mosynæcorum corpora sibi esse animi duentit naphon, Dis. 17. in Thucyd. n. 8.
- Motibus obsecris saltatricularum libido in convivijs irritabatur, Dis. 21. in Thucyd. n. 9.
- Motionem continuam Cicero voluit esse animam, & legit *ἡλεκτρεα* quod Aristoteles *ἡρεχέας* dixit, Dis. 71. in Cic. n. 2.
- Motu corporis cives significare, quæ vellent, ceperunt, quum a Hierane loqui inter se prohiberentur, Dis. 17. in Anthol. n. 2.
- Morum siderum inerrantium ex primebat chorus, quum movebatur ex dextera in sinistram; errantium, quum ex sinistra in dexteram, Dis. 19. in Liv. n. 12.
- Motum ultra ducentia milliâ passuum perdingero negat Seneca, Dis. 48. in Thucyd. n. 20.
- Morum e verum naturâ sustulerunt Zeno Elestes, & Diodorus, Dis. 66. in Cic. n. 2. Dis. 83. in Cic. n. 10.
- Morus ordinari, seu musici necessarii sunt ad mores componendos, & quatuor, Dis. 17. in Anthol. n. 9.
- Morte urbs a quo cundita sit, Dis. 55. in Thucyd. n. 2.
- Myces ab Aegyptijs philosophiam didicit, Dis. 5. in Cic. n. 4. Dis. 14. in Cic. n. 2.
- Moyse antiquior omnibus philosophijs Græciæ, & Dijs gentium, Dis. 14. in Cic. n. 2. Grammaticam invenit, Dis. 14. in Cic. n. 8. *Vide. Moyses.*
- Mucis appellati sunt dies festi, quos Asa in honorem Scævulæ instituit, Dis. 17. in Cic. n. 4.
- Mucius Pœnis circumveniens spatium ad fugiendum dedit, & deinde eus dissipatos aggressus est, Dis. 6. in Thucyd. n. 12. *Vide. Mutius, Scævola.*
- Mugitu bovis admonitus Aeneas urbem Aoniam condidit, sicut præceperat Venus, Dis. 15. in Liv. n. 5.
- Mula præstantissime nascuntur in regione Heneæ, Dis. 15. in Liv. n. 2.
- Mularum certamen *quibus* appellabatur, Dis. 6. in Anthol. n. 11. *Vide. Muls.*
- Mulda veterum legum potiore constabat, Dis. 47. in Thucyd. n. 2.
- Muldâ pecuram paucem puniebatur apud Seythas, qui uxori Regis fucum fecisset, Dis. 30. in Cic. n. 5.
- Muldâ exilij, vel morte pulverunt Athenienses accusatores Socratis, Dis. 54. in Cic. n. 6.
- Muldabantur calibes a Censoribus, qui uxore ducore parassent, Dis. 25. in Anthol. n. 4.
- Muldabantur eursares, qui a nequam signum daretur, exilissent, Dis. 15. in Thucyd. n. 8.
- Muldâ centum talentorum inflixerunt Timotheo, Dis. 20. in Eurip. n. 10.
- Muldâ quingentorum talentorum ut sibi remitterent Romani, & legatus miserunt Athenienses, Dis. 42. in Cic. n. 4.
- Muldabant Lacedæmonij Terpadrum, quoddam oravam citharæ chordam invenisset, Dis. 27. in Thucyd. n. 7.
- Mullungula reficitur Strygim, Dis. 83. in Anthol. n. 12.
- Muli, & Cameli, qui vebantur pecuniam exertus Darij, & ceterorum Regum Persarum, Dis. 53. in Thucyd. n. 8.
- Muli sex ferebant leões aurcos Mithridatis in triumpho Luculli, & centum sexaginta pecuniam, Dis. 26. in Liv. n. 3. *Vide. Mula. Mulus.*
- Muliebres pallium est palls, Dis. 6. in Eurip. n. 7.
- Muliebri veste barbatum simulacrum Veneris our Cyprij colerent, Dis. 25. in Virg. n. 2.
- Muliebris fortuna, Dis. 17. in Anthol. n. 8.
- Mulier, cuius extrema in serpentem desinebant, ex Marte genitricem Icytharum, Dis. 9. in Anthol. n. 8.
- Mulier sophisticam artem proficiens erat hydra, Dis. 8. in Anthol. n. 3.
- Mulier nulla bona est, Dis. 15. in Anthol. n. 3.
- Mulier virum passa dicitur interdum puella, & etiam Virgo, Dis. 56. in Anthol. n. 8. 9.
- Mulier Spartans filium & prælio fugientem interfecit, Dis. 51. in Anthol. n. 2. Dis. 52. in Anthol. n. 2.
- Mulier, quæ levacra novæ Nuptæ ferebat Aquigula vocabatur, Dis. 28. in Thucyd. n. 4.
- Mulier cum duabus puellis, & duobus filijs fungorum esu interijt, in quos extat Epigramma Euripidis, Dis. 4. in Eurip. n. 8.
- Mulier nomine Roma persuasit incendere naves Trojanorum, qui quum urbem edificassent, ab eis appellarunt Romam, Dis. 13. in Liv. n. 3.
- Mulier uuprias concilians Proxenetria dicitur, Dis. 16. in Liv. n. 4.
- Mulier, quæ Spacn dicebatur, aluit Cyrum, Dis. 18. in Liv. n. 10.
- Mulier, quæ decimo tertio mense peperit, Dis. 30. in Liv. n. 2.
- Muliere, & Deu quoddam Hercules natus esset, natus quodammodo habebatur, Dis. 58. in Cic. n. 6.
- Mulierem eximia formâ captam Pausanias inviolatam dimisit, Dis. 13. in Thucyd. n. 6.
- Mulierem Aeiolum Dracon dilexit, Dis. 22. in Cic. n. 6.
- Mulieres Veneri veste virili sacrificabant, Dis. 55. in Anthol. n. 5.
- Mulictes honestas interesse convivij honestum erat apud Romanos, non apud Græcos, & quare, Dis. 65. in Anthol. n. 12.
- Mulieres, quæ occiderunt Orpheum, avertatus est Helicon, Dis. 73. in Anthol. n. 2.
- Mulieres Lemnie viros omnes tollere conspirarunt, & in exilium eiecerunt Reginam Hypsipylea, quæ patri Thuaniti perperci, Dis.

Disf. 6. in Anthol. num. 4.
 Mulieres perniciose sunt hominibus, Disf. 15. in Anthol. o. 8. n.
 Mulieres etiam bonæ molestæ sunt, Disf. 15. in Anthol. n. 12.
 Mulieres propter loquacitatem dolio filiarum Danaï comparantur, Disf. 15. in Anthol. n. 12.
 Mulieres Aegyptias quum Cambyfes audisset alij antecellere in venereo congressu, petijt ab Amphi filiam, quicui misit Necten, quæ imposuit Cambysem ad bellum Aegyptijs inferendum, Disf. 15. in Anthol. n. 23. Disf. 15. in Eurip. n. 5.
 Mulieres Bacchi quot nomina haberent, Disf. 16. in Anthol. n. 2.
 Mulieres in sacris Cereris Agnum herbam substituebant, quia libidinem extinguat, Disf. 39. in Anthol. n. 6.
 Mulieres nuptiarum inequitantibus pudendis Mutini, Disf. 18. in Thucyd. n. 10.
 Mulieres effusissimæ sunt in lacrimas, Disf. 12. in Thucyd. n. 9. Disf. 16. in Eurip. n. 2.
 Mulieres, quæ mortuos in funebribus flerent, & laudarent, præfixæ dicebantur, Disf. 22. in Thucyd. n. 8.
 Mulieres Cypriorum, & Pænorum vulgato corpore dotem quarrebant, Disf. 29. in Thucyd. num. 12. Disf. 21. in Virg. n. 2.
 Mulieres ante fores thalami, in quo erat sponsa, tumultuabantur, sed irumpere prohibebantur, Disf. 30. in Thucyd. n. 13.
 Mulieres adoptabant lunones, Disf. 30. in Thucyd. n. 13.
 Mulieres Græcas duas, & duos Gallos defoderunt, quum tres Vestales coruptæ essent, Disf. 53. in Thucyd. n. 20.
 Mulieres domi minere debent, nec viros mutare; ideo ipsi congruit numerus ædonarius, qui est primus cubus, Disf. 53. in Thucyd. n. 29.
 Mulieres an Euripidem disceperint, Disf. 3. in Eurip. n. 11.
 Mulieres sexdecim quinto quoque anno texebant Peplum lunoni, Disf. 25. in Eurip. n. 11.
 Mulieres maximè iracundæ, Disf. 19. in Virg. num. 10.
 Mulieres Babylonij in templo Veneris advenia prostri tuebant, Disf. 31. in Virg. n. 5.
 Mulieres quædam fovebant in Capitolio comptæ, quia se amari se fove credebant. Disf. 31. in Virg. n. 7.
 Mulieres ornamenta sua dabant, quum Respublica Romana indigeret, Disf. 4. in Liv. n. 2.
 Mulieres quot menses partum gestent, Disf. 30. in Liv. n. 2. 2.
 Mulieribus virtute præstantibus congrui cultus concedente viro licebat apud Lacedæmonios, Disf. 52. in Anthol. n. 4.
 Mulieribus commisseri aliquos Genios existimant Veteres, Disf. 17. in Liv. n. 5. 7. 8. Disf. 84. in Cic. n. 5. & Patres Christiani, Disf. 36. in Virg. n. 6.
 Mulieris oterum, quæ viri semen excepit, Apoleius perulam vocat, Disf. 84. in Anthol. n. 15.
 Mulierum inimicum esse Euripidem in tragedijs, non in lecto æmuli dicebant, Disf. 15. in An-

thol. n. 2. Disf. 3. in Eurip. n. 7.
 Mulierum Corinthiarum pulchritudo, Disf. 4. in Anthol. n. 3.
 Mulierum operam ad propagandum genus humanum necessariam non esse optabat Euripides, Disf. 15. in Anthol. o. 2.
 Mulierum mores discrepant a moribus virorum, Disf. 15. in Anthol. n. 12.
 Mulierum morbis medebantur Medice, Disf. 22. in Thucyd. n. 6.
 Mulierum balneæ stratz erant argento, Disf. 2. in Liv. n. 14. Vide. *Femine. Maritus. Nupta. Sponsa. Vir. Uxor.*
 Mulli sunt Hecates victimæ, Disf. 30. in Liv. n. 28.
 Mulli quoque pretio aliqui emerint, Disf. 3. in Liv. n. 9.
 Mulso vinum simile conficiebatur ex fructu loti, Disf. 59. in Anthol. n. 4.
 Mulsum convivis præbatur a triumphantibus, Disf. 29. in Liv. n. 6.
 Multitudinis ad voluntatem loquentes afortos esse dicit Plutarchus, Disf. 77. in Cic. n. 3.
 Multitudinis numero ire Deorum dici videntur, Disf. 19. in Virg. n. 12.
 Multitudo Germanorum, Disf. 85. in Anthol. n. 5.
 Multitudo Thracum, Disf. 11. in Eurip. n. 22.
 Multitudo militum significatur ab historicis, & poetis, quum dicunt eos flumina exhaustire, Disf. 85. in Anthol. n. 6.
 Multitudo legum effecit, ut privati indicandi manus exercebant, Disf. 26. in Cic. n. 2.
 Mulus apio onustus quum obvium sacrus esset educatur copias in aciem, Timoleon hominem omen putavit, Disf. 5. in Anthol. n. 5.
 Mulus sale onustus in flumen cecidit, deinde sponte se in flumen deiecit, quum verò oneraretur spongia, destitit se deiecere, Disf. 19. in Cic. n. 4. Vide. *Mula. Muli.*
 Mummius exclis Corintho Achaicus appellatus est, Disf. 20. in Eurip. n. 8.
 Mummius adeo pauper fuit, ut dotem filii non reliquerit, Disf. 2. in Liv. n. 4.
 Mundi animam esse Iovem Stoici, & Platonici existimant, Disf. 68. in Anthol. n. 6.
 Mundi animam, quatenus gignit, esse Venerem philosophi crediderunt, Disf. 55. in Anth. n. 7.
 Mundi definitio, Disf. 71. in Anthol. n. 5.
 Mundi animus, & mens est ignis iuxta Stoicos, & Hippocratem, Disf. 37. in Anthol. n. 4.
 Mundi oculos appellat Plinius stellas, Disf. 40. in Anthol. n. 7.
 Mundi fabricam Deus incepit a terra, Disf. 43. in Anthol. n. 6. Disf. 31. in Liv. n. 28.
 Mundi cardine sunt Hyperborei, Disf. 77. in Anthol. n. 12. 13.
 Mundi simulacra sunt speluncæ; ideo consecratur Baccho, Disf. 48. in Anthol. n. 5.
 Mundi opificem Deum primus Anaxagoras dixit, Disf. 11. in Thucyd. n. 6.
 Mundi Architectum non fuisse Deum, sed animam putaverunt Gnostici, Disf. 19. in Thucyd. n. 2.
 Mundi larem, & quasi focum Veteres censebant Vestam, Disf. 25. in Thucyd. n. 7.
 Mundi in bonum venit Deus damna partem ipsius, Disf. 35. in Thucyd. n. 7.

- Mundi a medio distantia dicitur altitudo, Disf. 48. in Thucyd. n. 54.
- Mundi incendium futurum ætatem anni magni quidam tradiderunt, Disf. 53. in Thucyd. num. 11.
- Mundi partem australem esse Inferos quidam putaverunt, Disf. 50. in Eurip. n. 9.
- Mundi partes, & Elementa erant Dij Gentium, Disf. 25. in Virg. n. 2.
- Mundi in medio solem esse, & Terram moveri existimavit Pythagoras, & Plato existens scilicet, Disf. 31. in Liv. n. 30.
- Mundo omnia membra tribuit oraculi redditum Nicæreonti, Disf. 40. in Anthol. n. 7. & aliqui philosophi, Disf. 40. in Anthol. n. 15.
- Mundo præest Bacchus Eribromius, Disf. 47. in Anthol. n. 8.
- Mundo poema Virgilij comparavit Macrobius, Disf. 52. in Cic. n. 1.
- Mundum regi Naturæ non sentiente existimavit Strato, Disf. 1. in Eurip. n. 10.
- Mundum sub Luna agi casu existimavit Aristoteles, Disf. 71. in Anthol. n. 4. Disf. 80. in Anthol. n. 5. Disf. 1. in Eurip. n. 30. Disf. 53. in Virg. n. 5.
- Mundum a Deo conditum qui negat, tollit causam effecit, Disf. 1. in Eurip. n. 9.
- Mundum ab igne absumptum iri existimant Stoici, Disf. 37. in Anthol. n. 6. & deinde rursus ab eo procreatum iri, Disf. 68. in Anthol. n. 5. Disf. 72. in Anthol. n. 4.
- Mundum solum esse templum Deo dignum Persæ arbitrati sunt, Disf. 69. in Anthol. n. 1.
- Mundum esse animatum Persæ crediderunt, Disf. 72. in Anthol. n. 2.
- Mundum ignavum appellat Inferos Claudianus, Disf. 76. in Anthol. n. 17.
- Mundum esse animam sapientissimi viri prodiderunt, Disf. 49. in Anth. n. 8. Disf. 19. in Liv. n. 13.
- Mundum esse Deum secundarium Platonici existimant, Disf. 40. in Anthol. n. 9.
- Mundum esse Iovem opinabantur Veteres, & Deum animo, non corpore, Disf. 47. in Anthol. n. 2. & Minervam esse mentem, Disf. 47. in Anthol. n. 2.
- Mundum perituro probat Lucretius argumento terræmotuum, Disf. 48. in Thucyd. n. 37.
- Mundum patere ter in anno putabant, Disf. 30. in Liv. n. 25.
- Mundum creatum esse vere multi tradiderunt, Disf. 23. in Liv. n. 2. Disf. 30. in Liv. n. 33.
- Mundum fuisse Insum quidam existimant, Disf. 30. in Liv. n. 56.
- Mundum orientis sol videtur aperire, occidentis claudere, ideo Ianus Patuleius & Clausus appellabatur, Disf. 30. in Liv. n. 59.
- Mundum consensu tradit Berossus, quomodo omnia sidera in Cancro convenerint, & quomodo in Capricorno, demersum iri, Disf. 30. in Liv. num. 80.
- Mundum a Deo effectum esse qua ratione probat Chrysippus apud Cicetone, Disf. 90. in Cic. num. 8.
- Mundum semper in dæterina ferri opinio vetus est, Disf. 67. in Cic. n. 1.
- Mundus an sit Deus, Disf. 40. in Anthol. num. 8. & seqq. Disf. 71. in Anthol. n. 2.
- Mundus ex aqua procreatus est, Disf. 50. in Anthol. n. 1.
- Mundus discordiis dissolvitur, amicitia connequitur, Disf. 50. in Anthol. 4.
- Mundus fuit Deus Persarum, Disf. 72. in Anthol. n. 8.
- Mundus coninendus est discordiis, Disf. 3. in Thucyd. n. 10.
- Mundus muliebris quid esset, Disf. 31. in Thucyd. num. 7.
- Mundus, quomodo genus sit, non potest esse sempiternus, Disf. 39. in Thucyd. n. 1.
- Mundus exprimebatur in veste, quam sibi texendam curavit Demetrius, Disf. 25. in Eurip. num. 20.
- Mundus est Dei templum, Disf. 69. in Anthol. num. 1. Disf. 59. in Liv. n. 7. Vide, Orbis Terrarum.
- Munera varia servorum, Disf. 21. in Thucyd. num. 15. 16.
- in Munere publico Tauream æmulum Alcibiades colopho percussit, Disf. 37. in Thucyd. n. 7.
- in Munere in honorem Africani edito Tubero, quod sordide se gessisset, præter repollam tulit, Disf. 2. in Liv. n. 5. Disf. 89. in Cic. num. 6.
- Muneribus Republicæ perfundi summi viri ludis oblectabantur, Disf. 56. in Thucyd. n. 22.
- Muneribus nonungebatur pars plebis, Disf. 25. in Anthol. num. 4.
- Muneribus publicis nonungebantur, qui quatuor liberos habebant, apud Lacedæmonios, Disf. 25. in Anthol. n. 5.
- pro Muneribus diversis diversis etiam nominibus appellabantur Dij, Disf. 18. in Eurip. num. 3. Disf. 17. in Liv. n. 5. 8.
- Muneribus publicis fulgebantur senes sexagenarii, Disf. 1. in Cic. n. 6. Vide, Munus, Dona.
- Munichia præsidium eiecit Demetrius, Disf. 30. in Liv. n. 66.
- Munichiam mulorum malorum causam futuram Atheniensibus prædixit Epimenes, Disf. 54. in Thucyd. n. 5.
- Munichiam Macedonibus Dinarchus tradidit Disf. 31. in Cic. n. 6.
- Munire Isthmum Cleonymus deficit defectu solis deterritus, Disf. 10. in Thucyd. n. 4.
- Munus singularum Parcarum, Disf. 12. in Virg. num. 5. Vide, Munera.
- Munychionem idest Matrium Athenienses Demetrium a Demetrio appellaverunt, Disf. 30. in Liv. n. 66.
- Muræne pisces aliquibus nomen dederunt, Disf. 3. in Liv. n. 6.
- Muræne optime in freto siculo, Carpathio, & Hispania, Disf. 3. in Liv. n. 8.
- Murænam mortuum in piscina Crassus orator, tanquam situm avarus luxit, Disf. 3. in Liv. n. 6. Disf. 16. in Cic. n. 2.
- Murænarum sex milia consumpsit Cæsar in convivio, quod æsto triumpho populo exhibuit, Disf. 29. in Liv. n. 7.

Murem peperit mons, & *Iuppiter timuit*: proverbium est, Dis. 11. in Anthol. n. 7. Dis. 21. in Liv. num. 9.

Murem, rasm, avem, sagittam, & *arstrum* mittens *Idaethrus* quid significare vellet, Dis. 30. in Virg. n. 4.

Mures rasm domus presentire dicuntur, Dis. 37. in Cic. n. 5.

Muris quantiendis machina erat *Equus Troianus*, Dis. 16. in Eurip. n. 12.

Muro ligneo se defendere iussit *Athenienses* *Pythis*, quod classem interpretatus est *Theocles*, Dis. 30. in Anthol. o. 4. Dis. 36. in Cic. n. 4.

Murorum firmiendi discedicem comparabant *Stoici*, Dis. 60. in Cic. n. 4.

Muros longos edificavit *Pericles*, Dis. 52. in Thucyd. n. 4.

Muros orbis deiciebant *Graeci* *hietonicis* redeuntibus in *Patriam*, quasi civitas non egeret muris, quæ talem civem haberet, Dis. 2. in Anthol. u. 11.

Muros multa sæcula non habuit *Lacedæmon*, Dis. 25. in Anthol. n. 7.

Muros supra urbis sublati sunt navigia terre. motu Dis. 48. in Thucyd. n. 20.

Muros *Thebarum* quare *lyrx* vantu *Amphion* cœdidisse dicitur, Dis. 32. in Cic. n. 7.

Muros urbium sanctos esse voluerunt *lorsconsulti*, Dis. 23. in Liv. n. 6.

Muros *Romæ* quis protulerit: quantum ij pateant, Dis. 23. in Liv. n. 19. 22.

Murus antiquitus *Mæris* dicebatur, Dis. 23. in Liv. n. 10. *Vide. Mariæ. Parietes.*

Musa, quam *Virgilius* invocaverit, Dis. 19. in Virg. n. 2.

Musa *Erato* saltationis inventrix fuit, Dis. 17. in Anthol. n. 2.

Musa *Antica* appellatur est *Xenophon*, Dis. 41. in Cic. n. 4.

Muse unde sic appellatur, Dis. 56. in Anthol. n. 1. Dis. 19. in Virg. n. 9.

Musæ sunt mentes, quæ cœlestes orbis movent, Dis. 18. in Anthol. n. 9. Dis. 19. in Virg. n. 2.

Musæ cur virginis singantur a poetis, Dis. 57. in Anthol. n. 4. & seqq.

Musæ antiquitus fuerunt tres tantum, & quomodo novem factæ sint, Dis. 57. in Anthol. n. 9. Dis. 19. in Virg. n. 3. 6.

Musæ famula fuerunt *Megacles*, Dis. 57. in Anthol. n. 20. Dis. 19. in Virg. n. 5.

Musæ *Ardalides* dictæ ab *Ardalo* *Vulcani* filio inventore tibæ, Dis. 62. in Anthol. n. 5.

Musæ simul, & *Heracles* colebantur, Dis. 8. in Anthol. u. 4. *Vide. Musam. Musæ.*

Musæi scriptoris *Troiano* bello vetustioris non sunt cœruina, quæ illius esse dicuntur, Dis. 1. in Thucyd. n. 5.

Musæi oracula dubicatur an sint *Onomacriti*, Dis. 8. in Cic. o. 1.

Musæus auditor *Orphæi* noluit lætare *Pythijs* ludis poetarum, Dis. 3. in Anthol. n. 7.

Musæus ante *Homerum* floruit, Dis. 13. in Eurip. n. 2. Dis. 11. in Liv. n. 4.

Musæus *Lunæ* filius, & *Orphæi* auditor, Dis. 1. in Thucyd. n. 5.

Musæus *Herculis* ætatem non antecessit, Dis. 33. in Virg. n. 3.

Musæus *philosophus*, & *poëta* *Troianis* temporibus vetustior ex uno cunctis constare, & in unum resolutus tradidit, Dis. 15. in Cic. n. 7.

Musam suam, suamque *Bacchum* singulis *Cœli* orbis prædare quas *Orpheus* dixerat, Dis. 47. in Anthol. n. 8. Dis. 25. in Virg. n. 18.

Musarum quæ nsm fuerit mater *Orphæi*, Dis. 73. in Anthol. u. 5.

Musarum, & *Apollinis* secundum nomen *Poëtæ* *Bacchum* colebant, Dis. 13. in Anthol. n. 3.

Musarum invocatione *poëtæ* attentionem sibi conciliant, Dis. 25. in Cic. n. 2.

Musæ ore *Plantæ* loquuturas dicebat *Stolo*, Dis. 3. in Eurip. n. 2.

Musæ habitantes *Montes*, & *fileas* cur *poëtæ* singant, Dis. 4. in Eurip. n. 4. 5.

Musæ novem rectantem *Herodotum* quam suadet *Thucydides* illecebravit, Dis. 54. in Cic. n. 4. Dis. 92. in Cic. n. 2.

Musæ *Lacedæmonij* eximie colebant, Dis. 57. in Thucyd. n. 7.

Musæ plerumque *poëtæ* invocant, Dis. 28. in Virg. n. 3.

Musæ in consilio se habere simulabat *Numa*, Dis. 36. in Cic. n. 22.

Musæ ore *Xenophontis* loquutus esse quidam dixerant, Dis. 41. in Cic. n. 4. *Vide. Musæ. Musæ.*

Musæ, si scribere historiam voluissent, non aliter scripissent, quam *Herodotus*, Dis. 54. in Cic. n. 3.

Musæ slæ operiebantur quadrigæ factæ a *Myrmecide*, Dis. 21. in Eurip. n. 6.

Musæ laudes leguntur, Dis. 28. in Cic. n. 4.

Moscarum expulsi *Iovi* sacrificabant *Eliesen*, Dis. 10. in Anthol. n. 20.

Musæ dormienti puero abiebat elephas, & cunas commovebat, Dis. 22. in Anthol. o. 2.

Musæ minor factus est in ozorem *Mæcar*, Dis. 57. in Anthol. num. 10. Dis. 29. in Virg. num. 5.

Musæ mutata mutatio morum fit in Republicâ, Dis. 63. in Anthol. n. 7. Dis. 27. in Thucyd. num. 7.

Musæ *Martianæ* convenit, Dis. 57. in Thucyd. n. 3.

Musæ a philosophis inventa est, Dis. 5. in Cic. num. 5.

Musæ *Pythagorei* iram populorum sedarunt, & mores composuerunt, Dis. 45. in Cic. n. 4.

Musæ studium mansuetæ *Arcades*, Dis. 63. in Anthol. n. 5.

Musæ modos plerisque quis invenarit, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.

Musæ docet amor vetus est proverbium, Dis. 13. in Anthol. n. 7.

Musæ didicerunt homines a *Lascinijs*, Dis. 6. in Thucyd. n. 2.

Musæ quia exercebant *Athenienses*, bello præstitisse tradit *Aristophanes*, Dis. 16. in Thucyd. n. 3.

Musæ *Servi* præcipue exercebant, Dis. 22. in Thucyd. n. 8.

- Muscam omnibus ferè convivijs adhibebant Veteres, Disf. 21. in Thucyd. n. 8. 11.
- Muscam Mercurius invenit, Disf. 46. in Thucyd. n. 4.
- Muscam Veteres omnibus ferè rebus adhibebant, Disf. 57. in Thucyd. n. 6.
- Muscam coelestium orbium non audiri propter assuetudinem existimavit Pythagoras, Disf. 21. in Eurip. n. 7.
- Muscam Senex Socrates didicit, quòd ad animum componendum non inutilem esse arbitrabatur, Disf. 64. in Cic. u. 2.
- Muscam ignorasse Aristoxenus quodammodo dici posset, Disf. 78. in Cic. n. 4.
- Musci modicare resque, vel seque hoc est leges appellentur, Disf. 16. in Anthol. n. 4.
- Musci motus requiruntur ad temperandus mores; & quare, Disf. 17. in Anthol. u. 9.
- Musci ludi exhibitii sunt a Philippo Rege Macedoniz in nuptiis filiz Cleopatre, Disf. 30. in Thucyd. n. 11.
- Musci quomodo definiant phthougos, & quot sint apud illos, Disf. 51. in Anthol. n. 5. Disf. 62. in Anthol. n. 1.
- Musci organici quibus utentur diversi populi, Disf. 57. in Thucyd. n. 10. 11.
- Musci modis Isamenia tibiensis equum hiniemtem pretulit Ateas Rex Scytharum, Disf. 81. in Cic. u. 7.
- Musico certamine victor Nero triumphavit, Disf. 25. in Liv. n. 8.
- Musicos modos invenerunt Dadyli Idæi, Disf. 5. in Cic. u. 2.
- Musicum certamen Nero in Olympicis præter consuetudinem commisit, Disf. 2. in Anthol. num. 7.
- Musicum certamen non admittebatur in Olympicis, Disf. 3. in Anthol. u. 8.
- Musicum certamen in Nemesis admittebatur, Disf. 6. in Anthol. n. 6.
- Musicum certamen utobiret Nero, phonsco utebatur, Disf. 87. in Cic. n. 2.
- Musi spes curdicatae sunt, Disf. 58. in Anthol. num. 2.
- Musi nomina quis dederit, Disf. 57. in Anthol. num. 10. Disf. 19. in Virg. n. 3. 4.
- Musi sacrificabant duces Lacedæmonij, quum bellum essent iuturi, Disf. 28. in Thucyd. num. 2.
- Musi spolia belli dicavit Quincrus Fulvius Nobilior, Disf. 57. in Thucyd. n. 5. Vide. *Musa. Musam.*
- Mustelle quum serpentes comederunt, rutæ utuntur, Disf. 6. in Thucyd. n. 4. Disf. 39. in Cic. n. 2.
- Mustum aqua mactia miscetur, Disf. 47. in Anthol. u. 7.
- Mutatio vestis patriz cum peregrina odiosa erat, Disf. 13. in Thucyd. n. 4.
- Mutatio ventorum frequens contingit circa promontoria, Disf. 66. in Anthol. n. 4.
- Mutatio Morum consequitur mutationem musicæ iuxta Platonem, Disf. 63. in Anthol. u. 7. Disf. 27. in Thucyd. u. 7.
- Mutatio morum, & Legum Atheniensium quare
- superius contigerit, Disf. 27. in Thucyd. n. 7.
- Mutatio legum, & morum quare per annos fere quingentos apud Lacedæmonios non contigerit, Disf. 27. in Thucyd. n. 7. Disf. 56. in Thucyd. u. 8. Disf. 10. in Liv. u. 3. seu septuagentos, Disf. 50. in Anthol. n. 3.
- Mutatio morum apud multas nationes contigit, Disf. 7. in Liv. n. 5. & seqq.
- Mutatio liquorum regionum, Disf. 7. in Liv. num. 8.
- Mutatio philosophiæ apud Barbaros nunquam facta est, Disf. 15. in Cic. n. 2.
- Mutatio picturæ apud Ægyptios unquam contigit, Disf. 15. in Cic. u. 2.
- Mutatio medicine facta ab Asclepiade, & Theofilo, Disf. 66. in Cic. n. 4. Disf. 83. in Cic. n. 9.
- Mutatio legum contingit apud eos, qui oratores admirantur; secus apud illos, qui eos in pretio non habent, Disf. 79. in Cic. n. 8. Disf. 82. in Cic. n. 6.
- Mutationem civitatibus parit Annorum penuria, Disf. 43. in Thucyd. n. 1.
- Mutationes frequentes docent Reipublicam iuxta sententiam Taciti, sed Artes perficiunt, Disf. 82. in Cic. n. 8.
- Mutationes Urbium, & Regnorum admonent Morales nihil humanum esse stabile, Disf. 77. in Anthol. num. 1. Disf. 8. in Eurip. n. 5. Disf. 1. in Liv. n. 1.
- Mutationes fortune Delectatio, Indus, incens vocantur, Disf. 80. in Anthol. n. 2. 3.
- Mutationes significat Rota, Disf. 81. in Anthol. n. 4.
- Mutationibus res humanæ obnoxie, Disf. 33. in Thucyd. u. 10. Disf. 34. in Thucyd. n. 1.
- Mutationibus maxime obnoxie sunt Regiones optimæ, Disf. 34. in Thucyd. u. 3. Disf. 35. in Thucyd. u. 1.
- Mutationibus salte exercentur homines, Disf. 35. in Thucyd. u. 6.
- Mutato hoste multi ducis fortunam etiam mutaverunt, Disf. 81. in Cic. n. 5.
- Mutavit sedes Commodus quum nocturno excitaretur, Disf. 19. in Thucyd. u. 10.
- Muti quia sunt pisces, a Græcis dicuntur ὄλας Disf. 39. in Cic. n. 7.
- Mutines quum a Pœnis ad Romanos transfugisset, ipsi fidelis fuit, Disf. 51. in Thucyd. num. 1.
- Mutines invifus erat Hannoni propter virtutem militarem, Disf. 51. in Thucyd. n. 2.
- Mutius Scævola ius civile in octodecim libros digessit, Disf. 17. in Cic. n. 1. quum testimonium dixisset, quid adiecerit, Disf. 17. in Cic. num. 2. Vide. *Mutius. Vide. Scævola.*
- Mutans Deus, cuius pudeudis inaequantur utroque, Disf. 18. in Thucyd. n. 10. Disf. 29. in Thucyd. n. 11.
- Mycale, & Cayco quidquid continetur, habuerunt Pelasgi, qui suppetias Troianis tulerunt, Disf. 12. in Eurip. n. 11.
- Myematis Ammianus Marcellinus genus quoddam tertarumotum appellat, Disf. 48. in Thucyd. n. 23.
- Mycenæ quare vocentur urbs Cyclopum, Disf. 34. in Thucyd. n. 8.
- Myr-

- Mycenæ agnoscunt auctore n Perseum, Dis. 10. in Anthol. n. 4.
- Mycenæ ab Agamemnone obtinentunt Regnum Sicyonium, Dis. 5. in Thucyd. n. 2.
- Mygdoniæ opes, Dis. 33. in Anthol. n. 7.
- Myliæ inter. & Naucleum Cæsar Pompeium iuniorum superavit, Dis. 5. in Liv. n. 7.
- Myriades centumviginæ Persarum vicerunt decem milia Græcorum, Dis. 7. in Liv. n. 6.
- Myriagoga nvis appellata, quod ad decem millia hominum veberentur, Dis. 14. in Eurip. n. 6.
- Myrinam urbem in Aeolide terræmorus impetrante Thetis vexavit, Dis. 48. in Thucyd. num. 21.
- Myrisfrater Arati, Dis. 72. in Cic. n. 5.
- Myrmecides quadrigæ ex eboræ faciebat adeo exiguas, ut alia nascere operirentur, Dis. 21. in Eurip. n. 6.
- Myrmidones populi Thessaliæ diti s Myrmidone, quum Iuppiter præces vitæ ex Eurymodus in formicam converteret; ideo Thessali formicæ venerabatur, Dis. 23. in Anthol. n. 5.
- Myrmillo, & Specillis locupletati Nerone, Dis. 15. in Thucyd. n. 6.
- Myrocles orator tempore Demosthenis floruit, Dis. 11. in Cic. n. 5.
- Myrolosotus quid sit, Dis. 59. in Anthol. n. 5.
- Myron primus Archilocus appellavit unguentum, Dis. 34. in Anthol. n. 1.
- Myrrhæ, & thure confectum bovem Sampedocles populo distribuit, quum in Olympicis ludis curru vicisset, Dis. 2. in Anthol. n. 8.
- Myrbinen scortum ut domi haberet Hyperides, eiecit domo filium, Dis. 77. in Cic. num. 3.
- Myrsilus Lesbias quæm originem Musas habuisse videtur, Dis. 57. in Anthol. n. 10. Dis. 19. in Virg. n. 6.
- Myrulus auriga Oenomaum e curru præcipitem dedit, Dis. 7. in Thucyd. n. 4.
- Myro, non lauro coronabatur ovantes, Dis. 24. in Liv. n. 11. etiam triumphantes coronabatur, Dis. 28. in Liv. n. 10.
- Myrium ægiovum, licet ad Philippum defecerit, non tamen proditor fuit, Dis. 51. in Thucyd. n. 3.
- Myrram esse Verbenam, quæ in sacrificiis adhibebatur, aliqui tradiderunt, Dis. 41. in Virg. num. 8.
- Myrrus in formas ferærum figurabatur, Dis. 23. in Cic. n. 7.
- Myrs Epicuri Servus celebris sapientiæ auctor, Dis. 21. in Thucyd. n. 7.
- Myrsellus condidit Cronem, Dis. 36. in Thucyd. n. 10. Vide, *Mysellus*.
- Mytheria Osiridis in Græciam transtulit Orpheus, Dis. 75. in Anthol. n. 2.
- Myson inter septem sapientes collocatur a Platone, Dis. 14. in Thucyd. n. 4.
- Myti postulerunt a Cræso, ut filium Agrammiseret ad interficiendum apromicæ ab Adrasto interemptus est Arys, quum sacrum esset com ferro perire, Dis. 10. in Virg. n. 2.
- Mythæ dicebantur, qui parvis mysticis initiati erant, Dis. 39. in Anthol. n. 10.
- Mythæ per quinque gradus initiabantur, Dis. 39. in Anthol. n. 12.
- Mysteria ovis sic appellata sint, Dis. 36. in Anthol. n. 3.
- Mysteria evulgare non licebat, Dis. 38. in Anthol. n. 5.
- Mysteria an invenerit Orpheus, Dis. 75. in Anthol. n. 3.
- Mysteria parva in honorem Proserpine instituta erant; magna in honorem Cereris, illa mensis novembri, hæc Augusto celebrabantur; parvis autem initiatus fuit Hercules, Dis. 39. in Anthol. n. 10. quo annoutraque celebrantur, Dis. 39. in Anthol. n. 11.
- Mysterijs Bacchi, quæ Sabazia nuncupantur, lovis cum Proserpina concubitus referebatur, Dis. 44. in Anthol. n. 10. Dis. 33. in Virg. n. 4.
- Mysterijs Eleusinijs Bacchum cum Cerere colebatur, Dis. 48. in Anthol. n. 2.
- Mysterijs samothracijs Ἀδὴ; vocabatur Axio-cerlos, Dis. 51. in Anthol. n. 6.
- Mysterijs comparantur Mathematicæ disciplinæ, Dis. 7. in Cic. n. 4.
- Mysteriorum Cereris religio summa erat apud Veteres, Dis. 36. in Anthol. n. 11.
- Mysteriorum, quæ invenerat, gloria clausa Orpheus noluit certare in Pythio certamine poetarum, Dis. 31. in Anthol. n. 7.
- Mystica hostia quare a Tibullo Porcus appelleretur, Dis. 38. in Anthol. n. 7. Dis. 53. in Thucyd. num. 27.
- Myntæ urbem donavit Arta xeros Themistocli ad obsidium emendum, Dis. 32. in Thucyd. num. 7. Dis. 20. in Eurip. n. 17.

N

- Nabateorum Regis legatus Syllus perfidia sua effecit, ne Aelius Gallus oniverfam Arabiam paucis meosibus subigeret, Dis. 21. in Virg. num. 10.
- Nabidem tyrannum post devictos Macedones affixerunt Romani, Dis. 44. in Thucyd. n. 5.
- Nabio Tetrastorum Regem occidit Cerva, Dis. 28. in Liv. n. 4.
- Nablium Cappadocæ invenerunt, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.
- Nania est landatio mortuorum in sanctibus facta a præfatis, illius reperit Simonides, Dis. 22. in Thucyd. n. 8.
- Naso sacrificabat Galli hostias humanas, Dis. 27. in Eurip. n. 5.
- Navis inscriptio sepulchralis, Dis. 30. in Anthol. num. 8.
- Nevius scripsit Ponicum bellum, Dis. 11. in Liv. n. 1.
- Nevius cotem novacula discidisse fertur, Dis. 30. in Liv. n. 23.
- Nevius poeta, Dis. 48. in Cic. n. 5. Dis. 51. in Cic. n. 6.
- Nevius ante Ennium floruit, Dis. 54. in Cic. n. 5.
- Naiades Dex fontium, Dis. 48. in Anthol. n. 8.
- Naiadis filius Bacchus, Dis. 48. in Anthol. n. 8.

Na-

- Nani adhibebantur iocundivitijs, Disf. 21. in Tho-
cyd. n. 11. 15.
- Nannius onum ex acurtia Themistoclia, Disf. 30.
in Anthol. n. 2.
- Nares amittebant quidam in Thracia propter fri-
gus, Disf. 21. in Eurip. n. 6.
- Nares gentium devictarum abscondebant Scythæ,
Disf. 2. in Liv. n. 6. *Vide. Naris.*
- Naricij *Vide. Loci*
- Naris, & oris expertes humines Veteres credide-
runt, Disf. 2. in Thuc. n. 9. *Vide. Nares. Nafæ.*
- Narabant summa Cælo, aut Soli Antiqui, Disf.
19. in Eurip. n. 10.
- Narratione malorum afficitur enim, Disf. 5. in
Liv. n. 8.
- Narrationes ab utratribus quomodo faciende
sunt, Disf. 84. in Cic. n. 3.
- Nartheceus Partheno promontorio adhaeret,
Disf. 33. in Thucyd. o. 10. Disf. 48. in Thu-
cyd. n. 30.
- Nasamones sepulcris somnis captabant, Disf. 19.
in Eurip. n. 8.
- non* Nasci optimum est, aut natum quàm citissimè
mori iuxta Teognidem, Disf. 8. in Eurip. n. 3.
- Nasci argumentum est moralitatis, Disf. 39. in
Thucyd. n. 1.
- Nasci, aut mori in Delo Athenienses prohibe-
runt, Disf. 77. in Anthol. n. 10. Disf. 39. in
Thucyd. n. 2. Disf. 40. in Thucyd. n. 7.
- Nasica non excindendam Carthaginem putabat
secus Cato, Disf. 12. in Thucyd. n. 7. Disf. 56.
in Thucyd. n. 6. Disf. 2. in Liv. n. 1.
- Nasica Optimi cognomen adeptus est, Disf. 20.
in Eurip. n. 9.
- Naso adunco humines diligebantur apud Persas
ob similitudinem Cyri, Disf. 22. in Eurip. n. 17.
Vide. Nares. Naris. Nasum.
- Nasturtium vellebantur adolescentem Perfarum,
Disf. 1. in Liv. n. 7.
- Nasum stylus primus Lucilius dicitur condidisse,
Disf. 68. in Cic. n. 2. *Vide. Nares. Naris. Naso.*
- Natalem diem Thracæ sicut profectabantur,
Disf. 11. in Eurip. n. 23.
- Natalem post diem quadagesimum homines ri-
dere incipiunt, Disf. 30. in Thucyd. n. 8. Disf.
26. in Eurip. n. 1.
- Natalem diem honorabant Veteres sacris Genii
faciendis, Disf. 42. in Anthol. n. 1.
- Natali die quotannis Antipater febri laborabat,
Disf. 19. in Anthol. n. 2.
- Natæ sui memoriam quotannis celebrari testa-
mento insit Epicurus, Disf. 23. in Thucyd.
num. 2.
- Natalis dies celebrabatur Platoni, Platini, An-
tipatri, Diogeni, & Panetij, Disf. 23. in Thu-
cyd. num. 2.
- Natalis est mortalitatis inditum, Disf. 39. in
Thucyd. n. 2.
- Natalis Servij Regia contigit Nonis; ideo um-
nes Nunc festæ habebantur, Disf. 30. in Liv. n. 11.
- Natalium non solum, sed etiam mortis præfæ
est Venus, Disf. 30. in Thucyd. n. 2.
- Natæ nonnisi piscinis unguento delictis non so-
lebat Helicabalos, Disf. 34. in Anthol. n. 7.
- Nati humili loco si potentiam ostenduntur, info-
lentiâ alijs effertur, Disf. 78. in Anthol.
num. 3. *Vide. Nates.*
- Natibus pulchris præditus dicitur colliglorus, &
callipygos, Disf. 79. in Cic. n. 3.
- Natio Græcorum inter habentes plurimum tace-
scunt, Disf. 65. in Anthol. n. 20.
- Natio nulla marinarum rerum petitiâ enim
Pennis poterat comparari, Disf. 21. in Virg.
num. 11.
- Nationes omnes, quæ intemperanter vino indul-
gent, emant temulentos, & quart, Disf. 65. in
Anthol. n. 20.
- Nationes omnes multitudinem sperant Thracæ
præter Celtas, Disf. 11. in Eurip. n. 12.
- Nationes multæ sepulcrorum magnificentiâ
ostentantur, Disf. 35. in Anthol. n. 2.
- Nationes multas qui domuerint, Disf. 46. in An-
thol. n. 4.
- Nationes multas a Traiano perdomitas dimisit
Hadrianus, Disf. 2. in Liv. o. 11.
- Nationes multæ mores mutaverunt, Disf. 7. in Liv.
n. 5. & seqq.
- Nationes, quæ philosophiam emeruerunt ante
Græcos, Disf. 13. in Cic. n. 6. Disf. 14. in Cic.
num. 2.
- Nationes multæ medicis carent, Disf. 81. in Cic.
num. 6.
- Nationum multarum imperium recusavit Augu-
stus, Disf. 1. in Liv. n. 12.
- Nationum multarum vitia, Disf. 7. in Liv. n. 4.
- Nationum imagines domiarum docebantur in
trinmpho, Disf. 27. in Liv. n. 2.
- Nationum multarum quis victus fuerit, Disf. 81.
in Cic. n. 5.
- Nationum viginti dñarum, quibus imperabat
Mithridates liogum cognovit, Disf. 87. in Cic.
num. 8.
- Natos esse Cadmum homines et terrâ unde originem
habuerit, Disf. 25. in Thucyd. n. 8. 9.
- Natos esse e Terra, Cæloque eos quorum pa-
rentes ignorabantur, dicebant Veteres, Disf.
34. in Thucyd. n. 5.
- Natū se siculo patre ut admoneretur Agathocles
Rex, fictitiis utebatur, Disf. 78. in Anthol.
num. 7. *Vide. Nati.*
- Naturâ non sentiente regi Mundum existimavit
Strabo, Disf. 1. in Eurip. n. 20.
- de* Naturâ incurbia quæstionem propunentem
Platonem indicit Epicuræ, Disf. 2. in Eurip.
num. 5.
- Natura instruxit homines varijs artibus ed tiend-
am miserationem, Disf. 22. in Eurip. n. 12.
Disf. 26. in Thucyd. n. 8.
- Natura divins comprehendij non potest; ideo
Deus tenebras habitare dicitur, & Iuppiter
ætheris in Laconia colebatur, Disf. 10. in
Anthol. n. 21.
- Naturâ solum Magistrâ animalia didicerunt om-
nia, Disf. 6. in Thucyd. n. 2. Disf. 7. in Liv.
num. 5.
- Naturâ quosdam esse servos dixit Aristoteles,
Disf. 10. in Thucyd. n. 2.
- Natura gaudet in nationibus rerum humanarum,
Disf. 31. in Thucyd. n. 10. Disf. 34. in Thu-
cyd. n. 1. 2.

- Natura vicissitudines desiderat, Disf. 38. in Thucyd. n. 7.
 Natura ignis est expiendi omnia, Disf. 32. in Liv. num. 22.
 de Natura rerum librum edidit primus Alemaon, vel Amxogorus, vel Anaximander, Disf. n. in Thucyd. n. 7. Disf. 8. in Cic. n. 3.
 Natura multum valet in eloquentia, Disf. 37. in Cic. n. 4.
 Natura nobis tribuit facultates ars perfecit, Disf. 80. in Cic. n. 2.
 Natura plerumque depellit morbos, non medicos, Disf. 89. in Cic. n. 6.
 Natura, anans ad eloquentiam plurimum confert, Disf. 91. in Cic. per tot.
 Natura regum esse eloquentiam Eoripides dixit, Disf. 25. in Cic. n. 4.
 Natura defuncto iuxta Socrates, Disf. 68. in Anthol. n. 5.
 Natura prestantia non sufficiens acquirendam potentiam Republicæ administranda, Disf. 6. in Liv. n. 3.
 Natura viarum ut vim necesse sit didicisse primus homo a Deo creatus, Disf. 30. in Cic. num. 3.
 Natura rerum poema Virgilij comparat Macrobius, Disf. 52. in Cic. n. 2.
 Natura appetitiones sequi esse summum bonum censuit Panætius, Disf. 65. in Cic. n. 5.
 Natura vitium in pronuntiatione, & actione quomodo Demosthenes emendaverit, Disf. 87. in Cic. n. 4.
 Naturalis est magis homini tristitia, quàm iustitia, Disf. 30. in Thucyd. n. 2. Disf. 26. in Eurip. n. 2.
 Naturam humanam in dies debilitari vetus opinio est, Disf. 6. in Eurip. n. 10. 11. Disf. 67. in Cic. o. 1.
 Naturam sacris quibusdam placavit Plato, quòd caelebs vixisset, Disf. 15. in Anthol. n. 2.
 Naturam seculare Diogenes dixit Iavem de-rasit barbâ, Disf. 41. in Anthol. o. 7.
 Naturam variam Atheniensium quomodo exprime-re voluerit Parrhasius, Disf. 37. in Thuc. n. 1.
 Naturam Deorum maris, & femine vim habere aliqui crediderunt, Disf. 25. in Virg. n. 1.
 Naturam interiri præcepit Lyfippo Epompus, nec alios præceptores habere, Disf. 80. in Cic. num. 5.
 Naturas quasdam inter homines, & summum Deum Veteres Deos nuncupabant, Disf. 17. in Liv. n. 4. 5. Disf. 35. in Virg. n. 2. 3. Disf. 36. in Virg. n. 1.
 Natus est videns Zoroaster, Disf. 26. in Eurip. num. 1. Vide. *Nati. Natur.*
 Navale incendiis consilium licet utilissimum respectu Athenienses tanquam iniustum, Disf. 27. in Thucyd. n. 11.
 Navalem triumphum primus Duilius egit, hinc illi concessum est, ut, si quando noxam domum rediret, funalibus, & cibicis uteretur, Disf. 60. in Anthol. n. 15. Disf. 20. in Eurip. num. 7. Disf. 29. in Liv. n. 21.
 Navales pugnae in ludis Circensibus committuntur in Euripo, Disf. 20. in Cic. n. 11.
 Navalis ad Salamina victoria contra Xerxem cœ-tigir Olympiade septuagesima quinta, qua nullam maiorem obtinuerunt Græci, Disf. 2. in Eurip. n. 4.
 Nave una domtaxat Ægyptij ex fodere navigare poterant rutilum mare, Disf. 14. in Eurip. n. 7.
 Navem longam primus Inson fabricavit, Disf. 13. in Eurip. n. 7.
 Navem Thalamogum edificavit Ptolemæus, Disf. 14. in Eurip. n. 2.
 Navem vitatam obviam Placoni misit Sicilia Tyrannus, Disf. 20. in Eurip. n. 14.
 Navem primam in Colchorum terram aurei vel-leris causâ navigasse poëtæ sixerunt, quia a-varicia fuit causa navigationis, Disf. 76. in Anthol. n. 8.
 Navem quocumque in Delum mittebant Athe-nienses, in qua veherantur viri sacra factari, Disf. 77. in Anth. n. 10. Disf. 40. in Thuc. n. 6.
 Navem fortunæ tribuerunt Antiqui eum instabi-litatem significantes, Disf. 81. in Anthol. n. 5.
 Navem suis lampadibus conducere iussus est Iso-crates, quom bis id recusasset, Disf. 47. in Thucyd. n. 7.
 Naves quæ fuerint ante navem Argo, Disf. 22. in Eurip. n. 16.
 Naves quæ primus invenerit, Disf. 76. in Anthol. n. 4. Disf. 9. in Thuc. n. 4. Disf. 12. in Eurip. n. 16. Disf. 21. in Eurip. n. 6 & seqq. Disf. 5. in Cic. n. 3. Disf. 74. in Cic. n. 8.
 Naves piraticis similes habebant Iones, Polycra-tes, & Phocenses, Disf. 13. in Eurip. n. 8.
 Naves quando maiores confici ceperint, Disf. 13. in Eurip. n. 9.
 Naves Antiochi, & Demetrii comparanda non erant cum Romanorum, & Carthaginiensium navibus, Disf. 23. in Eurip. n. 10.
 Naves Græcorum quot viros ad Troiam ve-xerint, Disf. 12. in Eurip. n. 15. Disf. 23. in Eurip. n. 7. 10.
 Naves Xerxis ducentos triginta bellatores vehe-bant, Disf. 13. in Eurip. o. 10.
 Naves Liburnæ a Caligula fabricata, Disf. 14. in Eurip. n. 4.
 Naves Demetrii quindecim, aut sexdecim remo-rum ordinibus agebantur, Disf. 14. in Eur. n. 4.
 Naves Quinquereemes triginta Quincti Maximi dux legiones militum vebant, Disf. 14. in Eurip. n. 7.
 Naves quot amiserint Romani bello punico pri-mo, Disf. 86. in Anthol. n. 4. Disf. 14. in Eu-rip. num. 9.
 Naves octoginta tantum servatae sunt ex classe trecentarum quinquaginta navium, Disf. 66. in Anthol. n. 4.
 Naves dolose meritis appellantur, Disf. 76. in Anthol. n. 9.
 Naves non erant in usu tempore sæculi aurei, Disf. 76. in Anthol. n. 11.
 Naves primam Corinthij fabricaverunt, quæ tri-remes vocantur, Disf. 4. in Anthol. n. 3.
 Naves, quæ ab animalibus denominatae sunt, Disf. 23. in Anthol. n. 6. Disf. 12. in Eurip. n. 16.
 Naves dicuntur *diopara*, & *trabes*, Disf. 29. in Anthol. num. 8.

Naves quot haberet Xerxes in expeditione contra Græciam, *Diff.* 30. in *Anthol.* u. 3.
 Naves asse morum ligneum interpretatus est Themistocles, quem Pythia indicaverat, *Diff.* 30. in *Anthol.* u. 4. *Diff.* 36. in *Cic.* n. 4.
 Navas quot haberet Dionysius Syracusarum tyrannus, *Diff.* 33. in *Thucyd.* n. 5.
 Navas supra muros vi terræmotus delatæ sunt, & alibi in sicco desititæ sunt, *Diff.* 48. in *Thucyd.* num. 20.
 Navas quot habarent Athenienses, quem invaserunt Siciliam, nullas verò Romani habebant, *Diff.* 55. in *Thucyd.* n. 6.
 Naves septingentas amiserunt Romani in occupatione Siciliæ, *Diff.* 55. in *Thucyd.* u. 6.
 Naves plures in bello adversus Persas præbuerunt Athenienses, quam simul omnes Græciæ gentes, *Diff.* 56. in *Thucyd.* n. 15.
 Naves Marcelli speculo Archimedes combussisse dicitur, *Diff.* 84. in *Cic.* u. 4. *Vide. Navis.*
 Naufragio interire horrebant Antiqui, & quare, *Diff.* 65. in *Anthol.* n. 12. & seqq. *Diff.* 12. in *Eurip.* n. 7. 8.
 Naufragio milites perire viasse interfecerunt, *Diff.* 65. in *Anthol.* n. 14.
 Naufragium qui vitæ arant, caput radebant, *Diff.* 89. in *Liv.* u. 4.
 Naufragium quom fecisset Cæranus a Delphino in litus vadus est, quis ipsum a Piscatoribus liberasset, *Diff.* 22. in *Anthol.* n. 3.
 Navi gubernatore spoliata similis est animus ebriorum, *Diff.* 65. in *Anthol.* n. 26.
 Navicula, qua Aegyptij cadavera sepelienda in Insulam vshabant, Basis vocabatur, *Diff.* 83. in *Anthol.* u. 5.
 Navibus terram transivit Xerxes, *Diff.* 28. in *Anthol.* n. 7. *Diff.* 30. in *Anthol.* u. 2.
 Navibus incensus Troiani urbem Romam condiderunt, *Diff.* 13. in *Liv.* n. 3. *Vide. Navis.*
 Navigabant in arboribus cavatis Germani prædones, & Indi in arundinibus, *Diff.* 76. in *Anthol.* n. 5.
 Navigabant rarè Oceanum Antiqui, *Diff.* 34. in *Thucyd.* n. 6.
 Navigandi tempus ostendunt Pleiades ortu suo, *Diff.* 65. in *Anthol.* u. 4. 8. 11. inde Pleiades appellatæ sunt iuxta aliquos, *Diff.* 65. in *Anthol.* n. 4. 8.
 Navigatio causa est avaritiæ, *Diff.* 76. in *Anthol.* num. 8.
 Navigatio per mare inter Malaam, & Cretam aliquando omissa fuit propter periculum, *Diff.* 66. in *Anthol.* n. 2.
 Navigatio mores corrumpit, *Diff.* 76. in *Anthol.* num. 12. 13.
 Navigationis utilitas, *Diff.* 76. in *Anthol.* u. 6. 7.
 Navigationis causa fuit avaritia, *Diff.* 76. in *Anthol.* u. 6. 7. 8.
 Navigationis damna, *Diff.* 76. in *Anthol.* n. 9. 12. 13.
 Navigationis studium suscit Atheniensibus Themistocles, & ideo reprehenditur, *Diff.* 76. in *Anthol.* n. 12. *Diff.* 21. in *Virg.* n. 14.
 Navigia supra montes terræmotu delata fuerunt, *Diff.* 48. in *Thucyd.* u. 25.

Navigijs instar terram per mare ferti, & mari fluctuante moveri existimavit Thales, *Diff.* 48. in *Thucyd.* n. 4.
 Navigio confensio Oltis Mionurnas, deinde Carthaginiem petijt Marius, *Diff.* 2. in *Cic.* n. 5.
 Navis Iasonis quinquaginta junctat viros capiebat, *Diff.* 13. in *Eurip.* n. 7.
 Navis fabricata a Hierone, *Diff.* 14. in *Eurip.* num. 3. 2b Antigono, *Diff.* 14. in *Eurip.* n. 4. 5. sacra appellata, *Diff.* 14. in *Eurip.* u. 4. 5.
 Navis myriagogos dicta, quod est decem millia hominum veheretur, *Diff.* 14. in *Eurip.* n. 6. 7.
 Navis Regum Aegyptiorum multarum navium usum præbens, *Diff.* 14. in *Eurip.* n. 6.
 Navis gubernatorum in tempestate timere veniebat Cæsar, & ipsius fortunæ fidere iussit, *Diff.* 80. in *Anthol.* n. 1.
 Navis Panathenensis valum erat pepulum, quod in Penathenæ Minervæ dicebatur, *Diff.* 25. in *Eurip.* n. 6. 11.
 Navis loco dixit currum Carullus, *Diff.* 22. in *Anthol.* n. 10.
 Navis appellata Taurus vixit Hieropem; ideo a Tauris rapta dicitur, *Diff.* 23. in *Anthol.* n. 6.
 Navis oneraria octo dierum cursu vix circumnavigat Siciliam, & quanto tempore Thraciam, *Diff.* 33. in *Thucyd.* n. 6.
 Navis erat in altera parte nummorum, quos Iason codit, quæ significabat adventum Saturni in Italiam, *Diff.* 30. in *Liv.* n. 55.
 Navium numerus in classe Carthaginiensi, & Romanâ, *Diff.* 14. in *Eurip.* n. 8. 9.
 Navium regendarum artem docuit Pompilius piscis, *Diff.* 6. in *Thucyd.* n. 5.
 Navium cursu regiones maris solent historici, *Diff.* 33. in *Thucyd.* n. 6. 8.
 Navium dimidie parti malos, & vala detraxit Thrasylus, & reliquis navibus alligavit, *Diff.* 9. in *Liv.* u. 9.
 Navium dimidium occultavit Chabrias, & Spartanis ad certamen hoc pacto allicit, *Diff.* 9. in *Liv.* n. 9.
 Navium rostris, quæ ab Antistibus Romani ceperant, extrusus erat suggerens, ideo appellabatur Rostra, *Diff.* 29. in *Cic.* n. 1. *Vide. Navis.*
 Navis ubi cotem novacula discidisse sartur, ara desolata erat, quæ puteus dicebatur, & eius opperculum Puteal, *Diff.* 30. in *Liv.* n. 23.
 Nauclochem intar, & Mylas Cæsar Pompeium iuniorem superavit, *Diff.* 5. in *Liv.* n. 7.
 Naucum solvendum arat Chatonci, ideo mortuus obolus in os indabant, *Diff.* 32. in *Anthol.* u. 12. *Diff.* 82. in *Anthol.* n. 2.
 Naumachiam edidit Claudius, in qua triremes, & quadriremes, & unda viginti hominum millia decartant, *Diff.* 3. in *Liv.* n. 1.
 Nauplius Palamedis patet, ut mortem filij ulcisceretur, ignem suspendite scopulis Caphtareis, quibus appellentes Græci perierunt, *Diff.* 39. in *Virg.* n. 8.
 Naupheia Alcinoi Regis filia vestes lavat apud Homerum, *Diff.* 21. in *Liv.* u. 1.
 Nauficæ Sphæra lusum invenit, *Diff.* 27. in *Anthol.* u. 1.
 Nauta quom esset Demades, evasit orator, *Diff.* 79. in *Cic.* u. 4.

Na-

- Nante circa promontoria ventorum crebras mutationes sentiant, Disf. 66. in Anthol. n. 4.
- Nautarum audacia, & precipue inventorii navium, Disf. 76. in Anthol. n. 1. & seqq.
- Nauticæ rei scientiam maximam Pœni habebant, Disf. 21. in Virg. n. 17.
- Nauticæ reliquum sese Athenienses dederunt, corrupti sunt, Disf. 22. in Virg. n. 14.
- Nauticam exercere Lacedæmonij lege prohibuitur erat, quoniam Athenienses omnium artium maxime exercebant, Disf. 27. in Thucyd. n. 2.
- Nauticas conditiones sibi eligebat Faustina uxor Antonini Philosophi, Disf. 25. in Anthol. n. 21.
- Nautilus piscis artem navium regendam docuit, Disf. 6. in Thucyd. n. 5.
- Naxum condidit Theocles, Disf. 54. in Thucyd. n. 1.
- Nazaræus Assyrius instituit Pythagoram, Disf. 14. in Cic. n. 3. Disf. 43. in Cic. n. 2.
- Nealæ pictoris titior colorum Erigonos avast nihilis pictor, Disf. 81. in Cic. n. 2.
- Nealæ spumam equi pingere volens casu expressit, Disf. 9. in Liv. n. 4.
- Nean e mari emerisse ferunt, Disf. 34. in Thucyd. n. 1. Disf. 48. in Thucyd. n. 30.
- Neapolis exornavit frater Stertiniij, & festivitatem trecentis herediis reliquit, Disf. 11. in Cic. n. 2.
- Neapolis Græca urbs est, Disf. 8. in Thucyd. n. 5.
- Neapolis minus tetramoribus laborat, ubi cuniculis perforata est, quam ubi solida est, Disf. 48. in Thucyd. n. 37.
- Neapolis appellata utris multis locis est, Disf. 21. in Virg. n. 5.
- Neapolis quis conditor fuerit, Disf. 13. in Liv. num. 1.
- Nearchus, & Megasthenes Alexandri comites multa de Indiâ fabulati sunt, Disf. 44. in Anthol. n. 13. Disf. 2. in Thucyd. n. 9.
- Nebtidæ cur venter uterque Sacerdotes Bacchi, Disf. 47. in Anthol. n. 5.
- Ne brides tragediarum, Disf. 6. in Eurip. n. 17.
- Necem sibi consecrere coegit Nero Petronium Arbitrum, Disf. 68. in Cic. n. 7.
- Necessaria solum desiderant infima plebis homines, Disf. 43. in Thucyd. n. 2. 5.
- Necessaria quæ sunt oratori, Disf. 61. 62. in Cic. per tot.
- Necessitas, & Fatum idem sunt, Disf. 8. in Virg. n. 8. Disf. 61. in Virg. n. 3.
- Necessitate indutus vacat culpa, Disf. 8. in Virg. n. 1. 8.
- Necessitatis causa coluntur bellicæ artes, Disf. 3. in Eurip. n. 15.
- Necessitatis filia quare dicatur Nemesis, seu Adrastea, Disf. 28. in Eurip. n. 4.
- Nestare, & ambrosiâ privabantur Dij, qui falsum per Stygem iurassent, Disf. 83. in Anthol. n. 10.
- Necyomantia inde dicta, & quia eam falsitaverit, Disf. 43. in Thucyd. n. 8.
- Nefasti dies qui dicebantur, Disf. 30. in Liv. n. 16.
- Nefasti dies quare instituti essent, qui a Græcis dicuntur Αποπάδες, Disf. 35. in Virg. n. 4.
- Negotij nedum, sed etiam omij magnorum virorum ex parte rationem oportere ait Cato, Disf. 1. in Cic. n. 8.
- Negotijs tractandis moliri legati deterret sunt terramotu, Disf. 48. in Thucyd. n. 2.
- Negotijs multa confecerunt facies, Disf. 27. in Cic. n. 3.
- Negotium nullum Germani gerebant, nisi in armis, Disf. 85. in Anthol. n. 4.
- Nelei Bibliotheca insignis, Disf. 4. in Eurip. n. 7.
- Nembrothi appellatur Belus in sacris litteris, Disf. 5. in Thucyd. n. 2.
- Nemea filius inter Cleonas, & Philiptem erat, Disf. 6. in Anthol. n. 2.
- Nemezi ludi ubi fierent, & a quo instituti sunt, Disf. 6. in Anthol. n. 2. 4. corona ex Apio viridi in illis dabatur, Disf. 6. in Anthol. n. 1. aliquando ex olea, Disf. 6. in Anthol. n. 5. triemules erant, Disf. 6. in Anthol. n. 1. Iovi dedicati erant, Disf. 5. in Anthol. n. 2. Disf. 5. in Anthol. n. 2. in honorem Opheltæ, seu Archemori instituti sunt, & quare, Disf. 2. in Anthol. n. 4. Disf. 4. in Anthol. n. 2. Disf. 5. in Anthol. n. 2. Disf. 6. in Anthol. n. 4.
- Nemeis globus, & rosa consecrata erat, Disf. 46. in Thucyd. n. 3. Disf. 18. in Eurip. n. 9.
- Nemesis filia Oceani, Disf. 16. in Eurip. n. 4.
- Nemesis cum Iove in pisum converso concubuit, Disf. 16. in Eurip. n. 4.
- Nemesis in anserem versa ovum peperit, ex quo nata Helena, Disf. 16. in Eurip. n. 3.
- Nemesis an Helenam pepererit, & an sit eadem, ac Leda, Disf. 16. in Eurip. n. 3.
- Nemesis felicibus inimica, Disf. 18. in Eurip. num. 1. 7.
- Nemesis Nodis filia, Disf. 12. in Eurip. n. 2.
- Nemesis necessitatis filia iuxta alios, Disf. 18. in Eurip. n. 8.
- Nemesis non differt a divina providentiâ, Disf. 18. in Eurip. 6. 8.
- Nemesis alas habebat, Disf. 18. in Eurip. n. 9.
- Nemesis numen ad Forum referrebat, Disf. 81. in Anthol. n. 5.
- Nemore Dijs, & lucos dicebant Germani, nefas putantes cohibere parietibus Deos, Disf. 19. in Liv. n. 6. Vide Lucæ Silvæ.
- Neocles pater Themistoclis, Disf. 30. in Anthol. n. 1.
- Neocles Crotoniæ, Disf. 16. in Eurip. n. 4.
- Neonem Messenium, licet ad Philippum decesserit, prodicem fuisse dicendum non est, Disf. 5. in Thucyd. n. 3.
- Neoptolemus Ennij parum philosophi sufficere putat, Disf. 44. in Thucyd. n. 1.
- Nephelegeres Iuppiter dicitur a congregandis nubibus, Disf. 20. in Anthol. n. 18. Disf. 68. in Anthol. n. 8.
- Nephrem peperit Rhea ex Saturno, Disf. 33. in Virg. n. 4.
- Nepotis Alphi curi sepultus est Hyperides, Disf. 77. in Cic. n. 2.
- Nepotum sororis suæ Domitians curam demandavit Quintiliano, Disf. 29. in Anthol. n. 6.
- Neptuni, & Telluris fuit oraculum Delphicum ante Themidem, Disf. 3. in Anthol. n. 4.
- Neptuni filij immunes, benefici verò filij Iovis finguntur a poetis; ideo Neptuni filij dicuntur Bufiris, Anaxus, Polyphemus, & Cyclopes, Disf. 7. in Anthol. n. 1. Disf. 19. in Anthol. n. 5.

Neptuni equis Pelops vicit Oenomaum, Disf. 7. in Thucyd. n. 4.
 Neptuni templum in Tazaro erat, in quo servorum Asylum erat, Disf. 13. in Thucyd. n. 2. ad quod confugit Argilius, Disf. 22. in Eurip. num. 11.
 Neptuni Heliconij supplices quoddam Achaia miserant ab eius templo, duae urbes Achaiae Helice, & Bura terrarum conciderunt, Disf. 25. in Thucyd. n. 11. Disf. 48. in Thucyd. n. 3.
 Neptuni Heliconij templum, Disf. 22. in Eurip. num. 11.
 Neptuni filius potabatur Pompeij filius, quod mari plurimum posset, Disf. 27. in Liv. n. 11.
 Neptuni sacra in insulâ Calahiriâ Virgo administrabat, Disf. 31. in Liv. n. 1.
 Neptuni in templi comprehensus est Hyperides, Disf. 77. in Cic. n. 2.
 Neptuni cum Apolline pugna apud Homerum, Disf. 37. in Anthol. num. 2.
 Neptuno percutiente terram erupit aqua, non equus in certamine cum Minerva, Disf. 25. in Eurip. n. 2. & equus erupit in aliâ occasione Disf. 25. in Eurip. n. 4.
 Neptuno sacra essent ludi Isthmici, Disf. 4. in Anthol. n. 6. Disf. 5. in Anthol. n. 2. 4.
 Neptuno consecrata sunt fundamenta aedificiorum, Disf. 48. in Thucyd. n. 6.
 Neptuno tridentem tribui dicit Eustathius, quia tria genera terrarum sint, Disf. 48. in Thucyd. n. 23.
 Neptuni in divisione Regni paterni contigit Mare, & insulae, Disf. 7. in Eurip. n. 10.
 Neptuno tribuuntur currus, Disf. 26. in Virg. n. 5.
 Neptuno Consuales celebrauit Romulus, Disf. 18. in Cic. n. 2. 5.
 Neptuno ludi Romani a Romulo primum sunt instituti, Disf. 18. in Cic. n. 2. & seqq. Disf. 19. in Cic. n. 6. Disf. 20. in Cic. n. 10.
 Neptuno sacri erant Delphines, & quare ad ipsam pertinerent ludi Circeos, Disf. 20. in Cic. num. 10.
 Neptuni esse causam retrahendi putabant Graeci, Disf. 48. in Thucyd. n. 3.
 Neptunum interpretantur Consuem consiliorum Deum, Disf. 18. in Cic. n. 2.
 Neptunus, & Minerva inter se contenderunt, uter obtinere deberet Atticam, Disf. 25. in Eurip. n. 2.
 Neptunus Hippios, id est *equitris* dicebatur, Disf. 25. in Eurip. n. 4. Disf. 19. in Cic. n. 6.
 Neptunus Thefeo concessit, ut quidquid optasset, consequeretur, quare mortem filij optavit, & deinde amicum desideravit, Disf. 41. in Anthol. n. 5.
 Neptunus est spiritus, Disf. 47. in Anthol. n. 2.
 Neptunus precibus Veneris immortalitate donavit Palemonem, Disf. 21. in Anthol. o. 3.
 Neptunus a eubendo didus, quod terram operaret, Disf. 31. in Thucyd. n. 5.
 Neptunus Delam mari operuit, ut ibi Latona parere posset, Disf. 39. in Thucyd. n. 5.
 Neptunus varijs nominibus appellatur, quod terram concutiat, Disf. 7. in Anthol. n. 3. Disf. 48. in Thucyd. n. 5.

Neptunus est mens, quae Mare administrat, Disf. 17. in Liv. n. 8.
 Neptunus, & Apollo Penates erant, Disf. 16. in Virg. n. 3.
 Neptunus primus equum e terra protulit, Disf. 19. in Cic. n. 6.
 Nero post exercituum defectionem nullum amicum reperit, qui sibi aperiret, Disf. 79. in Anthol. n. 3.
 Nero musicum certamen in Olympiis ludis praeter consuetudinem commisit, Disf. 2. in Anthol. n. 7.
 Nero Calvus didus est Domitianus per savitiam, Disf. 10. in Anthol. n. 26. Disf. 25. in Liv. n. 8.
 Nero pace continuâ Ianum geminum claudit, Disf. 24. in Anthol. 5.
 Nero quum ex Poppaeâ filium processisset, senatus secunditati templum censuit, Disf. 24. in Anthol. n. 8.
 Nero cenationes fecit laqueas chauris salulis versatilibus, & quibus flores fistulas, & unguenta desuper spargeretur, Disf. 34. in Anthol. num. 5.
 Nero anno octavis vigesimo primo barham deposuit, Disf. 42. in Anthol. n. 5.
 Nero quum ad amitam agrotantem venisset, ea lanuginem illius demulcens dixit: quum hanc excepero, mori volo, Disf. 42. in Anthol. n. 9.
 Nero in auream pyxidem condidit primam barham, Disf. 42. in Anthol. n. 10.
 Nero Iovi Capitolino primitias barbae dicavit, Disf. 42. in Anthol. n. 13.
 Nero Iuvenalis ludus edidit, quum primum barham posuit, Disf. 42. in Anthol. n. 14.
 Nero Isthmum percurrere tentavit, Disf. 7. in Thucyd. n. 2.
 Nero non minime reprehensus fuit, quod discinctâ tunicâ incederet, Disf. 13. in Thucyd. n. 5.
 Nero conscientia scelerum agitata, Disf. 19. in Thucyd. n. 9.
 Nero qua magnificentia Poppaeae sonus celebravit, Disf. 34. in Anthol. n. 7. Disf. 23. in Thucyd. n. 1.
 Nero propter inopiam ad rapinas conversus est, Disf. 32. in Thucyd. n. 10.
 Nero opes Orbis terrarum profudit, Disf. 21. in Liv. n. 12.
 Nero acerrimus cum Livio Salinatore coniunctus fuit, Disf. 37. in Thucyd. n. 1.
 Nero credidit Caesellio Basso, qui somnia verat invenisse thesauros Didonis, Disf. 41. in Thucyd. n. 8.
 Nero quum non satis commode cantaret, crederet plaudentibus, Disf. 41. in Thucyd. n. 7.
 Nero nimis vivendi cupidus, Disf. 9. in Eurip. num. 6.
 Nero Romam anxius, Disf. 23. in Liv. n. 12.
 Nero musici certamine victor triumphavit, Disf. 25. in Liv. n. 8.
 Nero Claudius equo uno triumphavit, quod in alienâ provinciâ vicisset, Disf. 28. in Liv. o. 5. Vide *Claudius Nero*.
 Nero ter milies sestertium donavit Seneca, & interfici iussit, Disf. 9. in Cic. n. 13. Disf. 64. in Cic. n. 6.

Ne.

- Nero quum a convivio surgere noller, map-
pam misit, inde institutum, ut signum Circen-
sibus mappa mitteretur, Dis. 30. in Cic. n. 13.
Nero Lucanum, Senecam extinxit; Pertinonem
Arbitrum ad necem sibi consensendam impu-
lit, Dis. 68. in Cic. n. 7.
Nero phanasco utebatur, ut vocem ad musicum
certamen conformaret, Dis. 87. in Cic. n. 1.
Neronem sibi dare salatorem postulavit Barba-
rus, ut per eum non intelligens lingua suam
significaret, quæ vellet, Dis. 16. in
Anthol. n. 5.
Neronem in villâ suâ opprimere noluit Piso,
Dis. 16. in Liv. n. 1.
Neronem, non Apollinem invocavit Lucanus;
ideo eius carmina digniora Nerone, quàm
Apolline quidam dixerunt, Dis. 18. in Liv.
num. 4.
Neroni quoddam similis esset Servus, in speciem
imperij erectus est, Dis. 48. in Thucyd. n. 4.
Neroni ob interfecit matrem Senatus inosita-
tos honores decrevit, Dis. 10. in Eurip. n. 1.
Neronis libertus Patrobius Nili pulvere ureba-
tur, Dis. 16. in Thucyd. n. 5.
Neronis cædes, Dis. 10. in Anthol. num. 16.
Neronis domus aërea, Dis. 3. in Liv. n. 15.
Neronis matri duo liberos decrevi sunt, quia
Nero initio regni pietatem in matrem ostendit,
cuius beneficio principatum adeptus
fuerat, Dis. 23. in Liv. n. 4.
Neronis Circus in Varicano erat, Dis. 20. in
Cic. n. 4.
Nerva absolvit forum a Domitiano Anchonatum,
& transitorium appellavit, Dis. 29. in Cic. n. 7.
Nervi belli sunt divitiæ, Dis. 21. in Virg. n. 7.
Nervis, & obliquis dialectica comparatur, Dis.
60. in Cic. n. 4.
Nervos oriri a corde, non a capite affirmavit
Aristoteles, Dis. 71. in Cic. n. 4.
Nestor apud Homerum immanibus poculis ute-
batur, Dis. 65. in Anthol. n. 21.
Nestor eloquens est apud Homerum, Dis. 31.
in Cic. n. 3.
Nestori dulce genus orationis tribuit Homerus,
Dis. 9. in Cic. n. 1. Dis. 41. in Cic. n. 4.
Nestori decem similes si Agamemnon habuisset,
se facile Troiam eversum cõsuebat, Dis.
35. in Cic. n. 6.
Nestoris poculo insculptæ erant Pleiades, non
eolubæ, Dis. 65. in Anthol. n. 7.
Nestoris orationi comparatur oratio Critolai,
Dis. 48. in Cic. n. 4.
Nestum inter, & Acheloum fluvius gigneban-
tur Leones, Dis. 26. in Anthol. n. 5.
Nestes per suavitatem Camhi sem ad bellum Aegy-
pti inferendum, & hac ratione Amasis regno
spoliatus est, qui eius patrem interemerat,
Dis. 15. in Anthol. num. 13. Dis. 15. in Eu-
rip. num. 5.
Neurospastrum Poethino Athenienses Scenam Eu-
ripidis tradiderunt, Dis. 13. in Thucyd. n. 5.
Dis. 5. in Eurip. n. 11.
Nicander Colophonius agriculturæ imperitus
eos præcepta tradidit, Dis. 46. in Cic. n. 7.
Dis. 62. in Cic. n. 4.
Nicander Colophonius non fuit Agriculturæ im-
peritus, Dis. 73. in Cic. n. 1. 5. Dis. 74. in Cic.
num. 1. 6. eius vita, Dis. 73. in Cic. num. 1.
& seqq.
Nicander, qui Aetolica scripsit, an sit idem, ac
ille, qui Georgica composuit, Dis. 75. in
Cic. num. 4.
Nicator Seleucus, & nrbs ab eo dicta, Dis. 11. in
Anthol. n. 2.
Niceria præmia victoriæ apud Iovenaem, Dis.
11. in Anthol. n. 2.
Nicias virtute festum bellum Peloponesiacum
rursus excitavit Alcibiades, Dis. 36. in Cic.
num. 5.
Nicias, & Alcibiadis diversitas morum, Dis. 37.
in Thucyd. n. 1. 3.
Nicias, & Alcibiades duces in bello siculi pruden-
ter ab Atheniensibus conati sunt, Dis.
37. in Thucyd. n. 1.
Nicias adeo cunctatus est in Sicilia de sedu Luna
deterretus, ut oppressus fuerit, Dis. 10. in
Thucyd. n. 9. Dis. 37. in Thucyd. n. 3.
Nicias, quum de restavit suscipere expeditionem
adversus Lacedæmonios, qui in Sphacteria In-
sulâ obsidebantur, nocuit Reipublicæ, Dis.
37. in Thucyd. n. 3.
Nicias mille servos aluit, Dis. 20. in Thucyd.
num. 8.
Nicias diffusdebat bellum Siculum, Dis. 37. in
Thucyd. n. 4.
Nicias similis Fabio Maximo, Dis. 45. in Thu-
cyd. n. 1.
Nicoles Ilocrati pro oratione viginti talenta do-
navit, Dis. 10. in Cic. n. 4.
Nicoles Rex erat Salamini, quæ est in Cypro,
Dis. 29. in Anthol. n. 8.
Nicostratus Cypræ bibliotheca insignis, Dis. 4. in
Eurip. n. 7.
Nicoeonti redditum orscolum omnia membra
mundo tribuit, Dis. 40. in Anthol. n. 7.
Nicomachus Pythagoreus Mercenarium supra Ve-
nerem memoria lapsus collocavit, Dis. 71. in
Cic. n. 6.
Nicomedes Rex quum interemptus fuisset, eius
Equis inedia sibi mortem attulit, Dis. 21. in
Eurip. n. 14.
Nicomedi pudicitiam prestituisse Cæsarem fama
fuit, Dis. 29. in Liv. n. 2.
Nicophon pugil eximius, Dis. 11. in Anthol. n. 1.
Nicotelia cum Deo sub specie Draconis con-
cumbens peperit Aristomenem, Dis. 32. in
Virg. n. 2.
Nidos consuetos lusciniæ in sepulcro Orphei
suaviores vocem modulabantur, Dis. 73. in
Anthol. n. 1.
Nidos quomodo hirundines conficiant, Dis. 38.
in Cic. n. 8. quare rotundos construant, Dis.
39. in Cic. n. 3.
Niger quare fingatur Osiris, Dis. 48. in Anthol.
num. 7.
Nigidius tradit Penates fuisse Neptunum, &
Apollinem, Dis. 16. in Virg. n. 3.
Nigram avem furijs sacrificavit Orestes, & Eu-
menidas appellavit quum ipsi benivolæ fuis-
sent, quæ ab Atheniensibus absolutæ fuisset,
Dis. 18. in Thucyd. n. 5. Ni-

- Nigram** linguam habentes victimæ idoneæ sacrificijs non erant, *Dis.* 43. in *Virg.* n. 1.
- Nigram** esse nivem affirmavit *Anaxagoras*, *Dis.* 83. in *Cic.* n. 10.
- Nigris** calciculis *Thraceæ* dies tristes numerabant; lætus autem albis, *Dis.* 5. in *Eurip.* n. 3.
- Nigris** capillis homines diligebant *Ægyptij*, quia huiusmodi fuisse *Osiris*, *Dis.* 21. in *Eurip.* n. 17.
- Nigro** oppressu *Septimius Severus* triumphum recusavit, licet etiam *Parthos*, *Adiabenos*, *Arabasque* subagisset, *Dis.* 24. in *Liv.* n. 12.
- Nili** pelvem adhibebant ludatores, *Dis.* 16. in *Thucyd.* n. 5.
- Nili** *Caradepa* habitantes non audiunt illius strepitum, *Dis.* 21. in *Eurip.* n. 7.
- Nili** filium *Vulcanum* phisiosophiam ostendisse asseverabant *Ægyptij*, & inter ipsum, & *Alexandrum* annorum quadraginta octo millia intercessisse, *Dis.* 13. in *Cic.* n. 6.
- Nilo** comam conseraverit *Memnon*, *Dis.* 42. in *Anthol.* n. 22.
- Nilo** patre notus est *Bacchus*, qui *Nysam* sebegit, *Dis.* 25. in *Anthol.* n. 6.
- Nilus** e *Parmenone* poetâ dicitur *Ægyptij* *Ispiter*, *Dis.* 68. in *Anthol.* n. 8.
- Nilus** appellabatur *Ægyptius* *Hercules*, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 11.
- Nilus** inundans agros cœgit *Ægyptios* geometriam excogitare, *Dis.* 14. in *Cic.* n. 7.
- Nimbus** dicitur exercitus, *Dis.* 56. in *Anthol.* nom. 7.
- Ningit**, & tonat sæpe eodem tempore, idem *Scaliger* in hoc non iure *Homerum* reprehendit, *Dis.* 75. in *Cic.* n. 8.
- Nini** res gestas narrarunt *Græci*, *Dis.* 54. in *Liv.* nom. 1.
- Nino** successit *Mars*, *Dis.* 9. in *Anthol.* n. 8.
- Nino**, & *Semiramide* extinctis virtus etiam *Assyriorum* extincta est, *Dis.* 56. in *Thucyd.* n. 9.
- Nino** *Assyriorum* historiam inchoarunt *Græci*, *Dis.* 24. in *Liv.* n. 1.
- Ninum** *Phœnix* *Culophonius* reprehendit, quod nunquam ignem excitavit, *Dis.* 69. in *Anthol.* n. 3.
- Ninum** interfecit *Semiramis*, *Dis.* 15. in *Anthol.* n. 20.
- Ninys** *Belii* filius antiquissimus omnium *Rex* post diluvium centumquinguataduos annos regnare cepit, *Dis.* 5. in *Thucyd.* n. 2.
- Ninus** celeritate usus imperium *Assyriorum* constituit, *Dis.* 52. in *Thucyd.* nom. 5.
- Ninus** *Europam*, *Libyam*, & *Indiam* ferè non attingit, *Dis.* 46. in *Anthol.* n. 4.
- Ninus**, & *Semiramis* primi in *Assis* magnum imperium constituerunt, *Dis.* 21. in *Eurip.* n. 10.
- Niobe** an prima feminarum a Jove compressa sit, *Dis.* 68. in *Anthol.* n. 2.
- Niobe** perperam flexit amissis filiis, & mutata in lapidem non destitit, *Dis.* 26. in *Eurip.* n. 1.
- Niobes** fabula quid significet, *Dis.* 10. in *Anthol.* n. 15.
- Niso**, & *Thyone* *Bacchus* natus trieterides instituit, *Dis.* 45. in *Anthol.* n. 6.
- Nivem** pedibus nudis calcabat *Diogenes*, *Dis.* 24. in *Cic.* n. 3.
- Nivem** esse nigram dixit *Anaxagoras*, *Dis.* 83. in *Cic.* n. 10.
- Nivibus** hibernis *Homerus* *Ulyssis* orationem comparat, *Dis.* 51. in *Cic.* n. 7.
- Nivium** vim cecidisse docet *Horatius* in *Tiberis* inundatione, in quo illum *Scaliger* immerito reprehendit, *Dis.* 75. in *Cic.* n. 9.
- Nobiles** viri excepit *Senatoribus* libertas ducere uxores puerorum, *Dis.* 25. in *Anthol.* n. 2.
- Nobiles** ne tibi adhererent fuisse *Alcibiades*, *Dis.* 61. in *Anthol.* n. 3.
- Nobilior**. *Vide. Fulvius Nobilior. Vide. Marcus Fulvius Nobilior.*
- Nobilis** multos perdidit, *Dis.* 42. in *Anthol.* num. 8.
- Nobilitas** laudatur ab *Euripide*, *Dis.* 2. in *Eurip.* n. 5.
- Nobilitas** *Carthaginensium* bellicosa erat, *Dis.* 21. in *Virg.* n. 13.
- Nobilitas** cum plebe contodebat seditionibus *Græci*, & *Apuleij* concitata, & *L. Marcio Philippo* Consuli opposuit *M. Livium Drusum*, *Dis.* 17. in *Cic.* n. 8.
- Noctæ**, & *Erebo* *Seyx* procreata est, *Dis.* 83. in *Anthol.* n. 10.
- Noctæ** totâ *Regem* dormire ovis oportet iuxta *Homerum*, *Dis.* 9. in *Anthol.* n. 5.
- Noctæ**, quæ natus est *Alexander*, *Dione* templum cœligravit; quare *Ægeas* dixit *Dionem* occupatam in partu *Olympidis* incendium retinguere non potuisse, *Dis.* 24. in *Anthol.* n. 1.
- Noctæ** unâ terræmotus duodecim urbes *Assis* prostravit, *Dis.* 48. in *Thucyd.* n. 17. 21.
- Noctæ**, & *Erebo* *Parce*, & *Fatum* procreata est, *Dis.* 11. in *Virg.* n. 1. 2.
- Noctem** appellat *Herodotus* *Eclipse* *Solis*, *Dis.* 11. in *Thucyd.* n. 9.
- Noctem** durissimam dicit *Valerius Flaccus*, *Dis.* 29. in *Anthol.* n. 7.
- Noctem** perpetuam ab *Æqui* noctis ætatem ad vernali habent *Hyperborei*, *Dis.* 77. in *Anthol.* n. 12.
- Noctem** esse matrem *Eumenidum* tradit *Ister*, & ita accipiendos est *Virgilius* sexto *Aeneidos*, *Dis.* 18. in *Thucyd.* n. 5.
- Noctes** duæ, seu tres continuæ sine die fuerunt, quam conceptus est *Hercules*, *Dis.* 7. in *Anthol.* n. 6.
- Noctibus** dies inungebat *Porcius Latro* se exercens, *Dis.* 85. in *Cic.* n. 2.
- Noctis** filiz eardicantur *Fariz*, *Dis.* 49. in *Anthol.* n. 6.
- Noctis** filia quare dicatur *Nemesis*, *Dis.* 18. in *Eurip.* n. 8.
- Nocti** sepeliebantur pueri antiquius, *Dis.* 15. in *Eurip.* nom. 28.
- Nocti** huiuspiem non recipiens lege *Lucanorum* puniebatur, *Dis.* 10. in *Anthol.* n. 17.
- Nocti** excitatus *Commodus* mutavit sedes, *Dis.* 19. in *Thucyd.* n. 10.
- Nocti** uuptiæ celebrabantur, & earum omina petebantur, *Dis.* 31. in *Thucyd.* n. 3.
- Nocti** maxime contingunt terræmotus, *Dis.* 48. in *Thucyd.* n. 34.

- Noctu Remus apparuit Acco, & Faustulo, quare ei Lemuria instituta sunt, Disf. 30. in Liv. num. 44.
- Noctu viris templum Vestæ ingredi non licebat, Disf. 31. in Liv. 30.
- Noctu cum muliere cubabat Draco sine noxiâ, Disf. 32. in Cic. n. 6.
- Noctu cum lumine domum reducere conviciatorum suum famulo imperavit Pericles, Disf. 33. in Cic. n. 7.
- Noctu cum Aegeria congressus habuisse dicitur Numa, Disf. 34. in Cic. n. 4.
- Noctu domum rediens Duilius utebatur funalibus, & tibicine, eo quod primus triumphum navalem egisset, Disf. 60. in Anthol. num. 15. Disf. 20. in Eurip. o. 7. Disf. 29. in Liv. o. 11.
- Noctu gaudet Minerva, Disf. 20. in Eurip. num. 15.
- Noctu non reperiuntur in Cretâ, Disf. 26. in Anthol. n. 4.
- Noctuum in fronte Samijs inestruit Athenienses, Disf. 27. in Thucyd. n. 10.
- Nocturna sacra non probabat Cicero, Disf. 39. in Anthol. n. 6. Cereris tamen laudare, Disf. 39. in Anthol. n. 8.
- Nocturna sacra sustulit Diognas Thebanus, Disf. 39. in Anthol. n. 6.
- Nocturna sacra Impudentia inestruit Epimenides Cretensis, ut Athenas a Cylonio scelere expiaret, Disf. 39. in Anthol. n. 7.
- Nocturna sacra solum Dijs terrestribus, & Inferis celebrabantur, Disf. 48. in Anthol. n. 3.
- Nocturna fulmina, & maxime dicta iaculatur Summanus, Disf. 40. in Virg. n. 5.
- Nocturnas vigilias exprobrant furi Chalco quid responderit Demosthenes, Disf. 27. in Cic. n. 2.
- Nodo Herculeo astridum erat cingulum sponse, Disf. 30. in Thucyd. n. 12.
- Nocturnus post Diluvium vitæ, & vinum invenit, Disf. 9. in Thucyd. n. 5.
- Nolam Tyrii condiderunt, Disf. 36. in Thucyd. num. 8.
- Nolam gestabant ducti ad mortem; ideo ea etiam pendebat & curru triumphantium, Disf. 28. in Liv. n. 14.
- Nolam frustra tentavit Hannibal, Disf. 83. in Cic. num. 3.
- Nomades quare nunquam moret, nunquam libertatem amiserint, Disf. 1. in Liv. n. 10.
- Nomades aspernati sunt Agriculturam, Disf. 81. in Cic. n. 5.
- Nomen mari Erythræ dedit Erythras Rex, Disf. 23. in Eurip. n. 6.
- Nomen maximi quibus datum sit, & quibus optimi, & patris patris, Disf. 20. in Eurip. n. 9. 10.
- Nomen iusti adeptus est Aristides, & boni Phocion, Disf. 20. in Eurip. n. 18.
- Nomen *Supermanus* inditum fuit Crateri, eo quod in omnium ædes ingrederetur, Disf. 84. in Anthol. n. 9.
- Nomen Herculis non solum fortitudinis, sed etiam sapientie est, Disf. 8. in Anthol. n. 1. 6.
- Nomen Herculis sibi ascevit Commodus, Disf. 9. in Anthol. n. 2.
- Nomen Becchi sibi asceverunt Antigonus, Mithridates, Antonius, Disf. 9. in Anthol. n. 2. Disf. 45. in Anthol. n. 7. Disf. 78. in Anthol. n. 3. 4. Disf. 41. in Thucyd. n. 3. Disf. 21. in Liv. n. 3.
- Nomen annis dabatur Victores in Olympijs apud Græcos, Disf. 2. in Anthol. n. 1. Disf. 15. in Thucyd. n. 4. Disf. 23. in Liv. n. 1. Radiodromi, quia antiquiores essent, Disf. 6. in Anthol. num. 11.
- Nomen si cuius mulieris extra domum ignearetur, ea laudabilis est, Disf. 51. in Anthol. n. 1.
- Nomen suum inscribere opetibus solebant scriptores antiqui, Disf. 1. in Thucyd. n. 2. 3. Disf. 2. in Virg. n. 1. 3.
- Nomen eorum, quæ amabat, Phidias operibus suis insculpebat, Disf. 1. in Thucyd. n. 4.
- Nomen Græcorum est oppulsum Barbarorum nomini, Disf. 8. in Thucyd. n. 2.
- Nomen Eclipsis usurpat Thucydides, secus Herodotus, Disf. 11. in Thucyd. n. 9.
- Nomen magnorum ducum Saliari carmini inferebant, quod Germanico contigit, Disf. 22. in Thucyd. n. 2.
- Nomen regionibus plerumque Reges dabant, Disf. 36. in Thucyd. n. 5.
- Nomen futuri Imperatoris quomodo Iamblichus per gallum, & grana tritici scire tentaverit, Disf. 41. in Thucyd. n. 7.
- Nomen Dei, cui seras iudicent ob terramorum, Romæ tacebant, & quare, Disf. 48. in Thucyd. n. 3. 9.
- Nomen iussu quibus quando imponerent Romani, & quando Græci, Disf. 53. in Thucyd. o. 29. & quomodo, Disf. 53. in Thucyd. n. 31. 38.
- Nomen Erostrati proferre decreto veteruerat Ephesii, qui templum Diane Ephesie incendiderat, ut samum quæreretur, Disf. 5. in Virg. n. 5.
- Nomen tacere solent Auctores, quæ de aliquo agunt, qui odiosus sit, Disf. 6. in Virg. n. 1.
- Nomen vidis gentibus non dabat Victores, qui non eis prorsus deleverant, Disf. 17. in Virg. num. 2.
- Nomen Carthaginis erat etiam Caccabe, & quare, Disf. 21. in Virg. n. 6.
- Nomen Dei tutelaris Romæ, & ipsius urbis nomen occultum erat, & quare, Disf. 24. in Virg. n. 6.
- Nomen aliqui sibi imposuerunt a piscibus, vel alijs epulis, quibus delectabantur, Disf. 3. in Liv. num. 6.
- Nomen Rume dedit mulier, quæ persuaserat naves incendere, Disf. 13. in Liv. n. 3.
- Nomen Rume, Antia, & Ardeæ dederunt Romus, Antias, & Ardeus, Disf. 13. in Liv. n. 5.
- Nomen Patavij unde deducatur, Disf. 15. in Liv. n. 3.
- Nomen *Heros* ἀνδρὶ τῷ ἡρώϊ deducitur, Disf. 17. in Liv. n. 8.
- Nomen Lycæi unde originem habuerit, Disf. 18. in Liv. n. 2.
- Nomen Cyæni Thrax duxit a Cycno, a quo nutritus fuerat, Disf. 18. in Liv. n. 5.
- Nomen feminis quæ ob odavo die; mensibus verò

non imponerent, *Disf.* 43. in *Thucyd.* n. 29.
Disf. 30. in *Liv.* n. 7.
 Nomina anno dabant bini Consules, qui primum designati fuerant, quum post Claudium non duo, sed duodecim Consules in annum designarentur *Disf.* 30. in *Liv.* n. 10.
 Nomen Lemurum unde deductum, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 44.
 Nomen primæ Vestalis apud Albanos Amata fuit, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 16.
 Nomen Eria apud Grecos significat focum, & domum, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 23.
 Nomen suum in Bocolicis Virgilium posuisse dicebat Palemon, quia præfigeret se futurum iudicem omnium scriptorum, *Disf.* 6. in *Cic.* num. 7.
 Nomen scriptis Sabinis au curia acceperunt, *Disf.* 29. in *Cic.* n. 14.
 Nomen Theophrasto dedit eloquij divinitus, *Disf.* 41. in *Cic.* n. 3. *Disf.* 53. in *Cic.* n. 3. *Disf.* 61. in *Cic.* u. 3.
 Nomen Socratici pro philosophico & poetico accipitur, *Disf.* 56. in *Cic.* n. 3. 4.
 Nomen Academis dedit Academicus, seu Hecademus veros, *Disf.* 48. in *Cic.* n. 6.
 Nomen scientiæ apud Veteres significabat artem, *Disf.* 79. in *Cic.* n. 2.
 Nomen acceperunt Aethiopes macrobij ex eo, quod longissimam vitam haberent, *Disf.* 81. in *Cic.* n. 5.
 Nomen Magni obtinuit Antiochus, *Disf.* 83. in *Cic.* n. 5.
 Nomen apud populum profiteri debebat Candi-
 dæus, *Disf.* 89. in *Cic.* n. 3.
 Nomina varia Dei inferni, *Disf.* 7. in *Enrip.* n. 7.
 Nomina diversa, quibus colebatur fortuna, *Disf.* 57. in *Anthol.* n. 8.
 Nomina diversa pro diversis muneribus dederunt
 Diis Veteres, *Disf.* 18. in *Eurip.* n. 3. *Disf.* 17.
 in *Liv.* n. 5. 8.
 Nomina indita a divinis regionibus, *Disf.* 20. in
Eurip. n. 8.
 Nomina trium musarum, quæ primitus fuerunt,
Disf. 57. in *Anthol.* n. 9. *Disf.* 19. in *Virg.*
mon. 3. 6.
 Nomina Musis imposuit Hesiodus, *Disf.* 57. in
 in *Anthol.* n. 10. *Disf.* 19. in *Virg.* n. 3.
 Nomina singulorum Pleiadum, *Disf.* 65. in *An-*
thol. n. 9.
 Nomine septem poetarum, qui Pleiades dicti
 sunt, *Disf.* 65. in *Anthol.* n. 10.
 Nomina omnium fluviorum infernorum quid si-
 gnificent, *Disf.* 87. in *Anthol.* o. 5. 6.
 Nomina varia Iovis, *Disf.* 50. in *Anthol.* n. 16.
 & seqq.
 Nomina rerum interdum mutant poëta, *Disf.* 22.
 in *Anthol.* n. 10.
 Nomina Bæchi, & eius mulierum, *Disf.* 16. in
Anthol. u. s. *Disf.* 45. in *Anthol.* n. 8.
 Nomina multa, quibus appellata est Rhodus,
Disf. 26. in *Anthol.* n. 3.
 Nomina multa Peloponensi, *Disf.* 7. in *Thucyd.*
 num. 3.
 Nomina varia cautorum, & canaticum, *Disf.*
 21. in *Thucyd.* n. 12.

Nomina varia Sicilia. *Disf.* 31. in *Thucyd.* n. 1. 4.
 Nomina, quibus ludæ vocata est, unde originem
 habuerit, *Disf.* 36. in *Thucyd.* num. 5.
 & seqq.
 Nomina quot habuerit Delus, *Disf.* 39. in *Thu-*
cyd. n. 46.
 Nomina singulorum dierum, quibus nuptiæ fe-
 bant, *Disf.* 30. in *Thucyd.* n. 7.
 Nomina varia Neptuni, quæ significat illum
 terram concutere, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 5.
 Nomina tria imponebantur maribus, duo femi-
 nis, quum lustrabantur, *Disf.* 53. in *Thu-*
cyd. n. 29.
 Nomina Promontoriorum Siciliae unde originem
 habuerint, *Disf.* 55. in *Thucyd.* n. 5.
 Nomina singulorum Parcarum unde originem ha-
 buerunt, *Disf.* 11. in *Virg.* n. 1.
 Nomina nova vestium seprehendit Petronius,
Disf. 4. in *Liv.* n. 1.
 Nomina fluminum hominibus imponebantur,
Disf. 18. in *Liv.* o. 11.
 Nomina poculorum indita ab auctoribus, *Disf.*
 26. in *Liv.* n. 2.
 Nomina singulorum mensium Commodus muta-
 vit, & a suis cognominibus appellavit, *Disf.*
 30. in *Liv.* o. 68.
 Nomina multorum mathematicorum, quorum
 opera ad nos non pervenerunt, *Disf.* 7. in
Cic. num. 2.
 Nomina equorum victorum in ludis Romanis ce-
 lebrabantur, *Disf.* 50. in *Cic.* n. 3.
 Nomina septem diebus dabant sidera errantia,
 quos referebant curris, qui sepius metam cir-
 cuibant, *Disf.* 20. in *Cic.* n. 14.
 Nomina octo curiarum, quæ nunc habentur, *Disf.*
 59. in *Cic.* n. 14.
 Nomina quam plerum historicorum, *Disf.* 51.
 in *Cic.* n. 1.
 Nomina multa Sylogismi, *Disf.* 60. in *Cic.* n. 2.
 Nomina omnium suorum militum noverat Cy-
 rus, *Disf.* 88. in *Cic.* n. 2.
 Nominalia Tertollianus appellat diem, quo no-
 men pueris imponebatur, *Disf.* 53. in *Thu-*
cyd. n. 19.
 Nominare sibi, aut singere Flamine Diali non
 licebat, & quare, *Disf.* 31. in *Anthol.* n. 9.
Disf. 24. in *Thuc.* n. 4. *Disf.* 40. in *Thuc.* n. 7.
 Nominare volebant Veteres, quæ sibi accidere a-
 versabantur, *Disf.* 18. in *Thucyd.* n. 1.
 Nomine Iovis forma rerum, lunonis materies jo-
 telligitur, *Disf.* 68. in *Anthol.* n. 14.
 Nomine Iovis masculis vis æris, lunonis verò fe-
 mineæ significatur, *Disf.* 68. in *Anthol.* u. s.
 Nomine eodem appellatur quæ peperit, & quæ
 nutrit tam apud Græcos, quam Latinos, *Disf.*
 51. in *Anthol.* n. 2.
 Nomine eodem quare tam apud Græcos, quam
 apud Latinos appelleretur puella, & pupilla,
Disf. 56. in *Anthol.* u. 4. & seqq.
 Nomine carebat unguentum tempore Homeris,
Disf. 14. in *Anthol.* n. 1.
 Nomine vetustissimorum Auditorum libros, quos
 ipse confinxerat vulgavit Annus, *Disf.* 6. in
Liv. n. 8.
 Nomine eodem vocantur Geuij, quo Dij, quorum

- ministri fuit, *Dis.* 17. in *Liv.* o. 8. *Dis.* 36. in *Virg.* n. 6.
- Nomine Ceraui gaudebat Ptolemæus, *Dis.* 21. in *Liv.* n. 13.
- Nomine eodem Græci rationem, & orationem appellant, *Dis.* 16. in *Cic.* num. 1.
- Nomine Sirenis Attice cohonestatus est Socrates, *Dis.* 41. in *Cic.* n. 4.
- Nomine Jovis mascula vis æris; lunonis verò femina significatur, *Dis.* 68. in *Anthol.* n. 8.
- Nomine regio abstineruot Imperatores; tamen licturibus, & falcibus prebatur, ut regia potestas declararetur, *Dis.* 22. in *Liv.* o. 24.
- Nomini proprio si cognomen addatur, maior honor tribuitur, *Dis.* 88. in *Cic.* n. 1.
- Nomenclatores, seu oomenclulatores, *Dis.* 88. in *Cic.* n. 2.
- Nominibus familiarissimis appellabatur, qui hostias ducebant ad sacrificium, dum lustrum fiebat *Dis.* 53. in *Thucyd.* n. 9.
- Nominibus Sacerdotum Iunonis æonos natabant Argivi, *Dis.* 40. in *Virg.* n. 2.
- Nominibus suis Cyneus posteros dicitur, & fenaturs, & circumfusus plebæ salutaris, *Dis.* 87. in *Cic.* n. 7.
- Nominis turpidinem quam scriptores vitare volunt, Periphrasi utuntur, *Dis.* 7. in *Virg.* num. 2. 3.
- Nominis ambiguitas multis fabulis locum fecit, *Dis.* 58. in *Liv.* n. 10.
- Nominis sui memoriam propagare non deberent victiosi, nam infamiam sibi querunt, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 69.
- Nominum duo millia Seneca recitabat eodem ordine, quo semel audierat, *Dis.* 87. in *Cic.* n. 6.
- Nominum triginta millia adolescentem semel audita recitabat vel eo ordine, quo acceperat, vel inverso, *Dis.* 87. in *Cic.* n. 8.
- Nomionem vocabant Arcades Apollinem in Arcadiâ ntrum, *Dis.* 19. in *Thucyd.* o. 9.
- Notatrin urbem prope est fons Styx, *Dis.* 83. in *Anthol.* n. 12.
- Nonæ quare existant quinto, vel septimo die mensis, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 9. nulli Deo sacræ, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 11.
- Nonæ Caprotinæ quare mense Quinsili celebrabantur, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 48.
- Nonis singulos asses in canâ impendere licebat ex Lege Liciniâ, *Dis.* 3. in *Liv.* o. 5.
- Nonis sepe tribus e debantur ludj Romani, *Dis.* 18. in *Cic.* u. 4. *Dis.* 19. in *Cic.* o. 1.
- Notus Marcellus rejicitur, qui Silicernum dicit appellari censum, quæ in funere senum dabatur, *Dis.* 31. in *Anthol.* o. 4.
- Nono quoque die nundinæ celebrabantur, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 19.
- Nores, quæ referrebat nocturnum, Samijs in fronte insula est ab Atheniensibus, *Dis.* 27. in *Thucyd.* num. 10.
- Notarij erant Servi, *Dis.* 21. in *Thucyd.* n. 6.
- Notarij Servi postponuntur iudicij iustitiano, & quanti æstimatione sint ab illis, *Dis.* 21. in *Thucyd.* n. 6.
- Nothi exercebantur in loco, qui Cynofarges dicebatur, *Dis.* 84. in *Anthol.* o. 6. *Dis.* 17. in *Thucyd.* n. 2. *Dis.* 58. in *Cic.* n. 6.
- Nothos versus ab Homeri postrema reiecit Aristarchus, *Dis.* 6. in *Cic.* n. 6.
- Nothus Darius Rex fuit Persarum, *Dis.* 7. in *Liv.* n. 6.
- Nothus quodammodo Hercules habebatur, quod ex Deo, & Muliere procreatus esset, *Dis.* 58. in *Cic.* n. 6. Themistocles, qui Thraciâ mare natus est, *Dis.* 58. in *Cic.* n. 7.
- Notis arcibus Aegyptij sapientiam suam occultabant, *Dis.* 30. in *Virg.* n. 1.
- Noto spirante Potens æquâ marinâ plenus sonitum Maris edebat, *Dis.* 21. in *Eurip.* n. 3.
- Novacula ubi cosum discidisse fertur Aclius Navios, ars defossa erat, quæ puteus vocabatur, & eius operculum Puteal, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 83.
- Novaculum habere non licebat nonforibus Byzantij, *Dis.* 42. in *Anthol.* n. 7.
- Novam urbem significat Carthago Phœnicum lingua, *Dis.* 21. in *Virg.* num. 4.
- Novam Academiam condidit Carneades, *Dis.* 63. in *Cic.* n. 5. *Dis.* 64. in *Cic.* n. 1. *Vide. Novem.*
- Novembrem Romanum appellavit Commodus, *Dis.* 30. in *Liv.* o. 68.
- Novembri mense celebrabantur parva mysteria, *Dis.* 39. in *Anthol.* o. 10.
- Novemstiles Deos esse Musas putaverunt Græci, & Aelius, *Dis.* 19. in *Virg.* n. 3.
- Novenarius numerus est primû ex impari quadratum; deo mari convenit, *Dis.* 53. in *Thuc.* n. 19.
- Novendiale sacrum instituebatur, quotiescumque Lapidibus pluisse remunebatur, *Dis.* 14. in *Thucyd.* n. 9.
- Novendialis cena, quæ nono funeris die mortuis dabatur, *Dis.* 31. in *Anthol.* num. 5. *Dis.* 30. in *Thucyd.* o. 7.
- Novercam sævum in suam prolem Agrippinam uxorem, & sibi exinabilem expertus est Claudius, *Dis.* 15. in *Anthol.* n. 11.
- Novum nihil accidit, *Dis.* 9. in *Liv.* n. 4. *Vide. Novâ.*
- Nex Mater fomitorum, *Dis.* 19. in *Eurip.* n. 8. *Vide. Noxte.*
- Noxia sunt sapientem hominibus illurum vota, *Dis.* 41. in *Anthol.* o. 4. 5. & seqq.
- Nabe concubuit Ixion, quæ in limititudine Iunonis effusa erat, *Dis.* 34. in *Virg.* n. 3.
- Nabes si viderint græcos, quiescant, *Dis.* 38. in *Cic.* n. 8.
- Nubecula lineæ modo io longum porrecta occidente Sole iudicium terræ motus, *Dis.* 48. in *Thucyd.* n. 27.
- Nobis nunquam Cælum ita obductum est in insula Rhodo, ut aliqua parte diei Sol non aspiciatur, *Dis.* 26. in *Anthol.* n. 8.
- Nubibus congregandis diis est Iuppiter Nebelegeretes, *Dis.* 10. in *Anthol.* num. 18. *Dis.* 68. in *Anthol.* o. 8.
- Nubilo enim Cælo heliostropium ad Solem sese convertit, *Dis.* 51. in *Anthol.* n. 4.
- Nubium attritu fulmina gignatur iuxta Stoicos, *Dis.* 49. in *Thucyd.* o. 5.
- Nubo significat tegere, *Dis.* 31. in *Thucyd.* n. 5.
- Nuce æquifusa fuit Ilias Homeri, *Dis.* 21. in *Eurip.* n. 6. *Dis.* 2. in *Virg.* o. 1.
- Nuces quare spargerentur in nuptijs, *Dis.* 30. in *Thucyd.* n. 13.

- Nuces pro nugis accipiuntur, *Diss.* 30. in *Thucyd.* n. 13.
- Nucibus ocellatis ludere cum pueris Augustus solebat, *Diss.* 58. in *Thucyd.* n. 1. *Diss.* 4. in *Eurip.* n. 8.
- Nuclei pinei apponebantur in nuptiis ad irritandam Venere, *Diss.* 29. in *Thucyd.* n. 9.
- Nuda mancipia Asiatica vendidit Agesilaos, ut appareret, quanto meliora essent Græcis, *Diss.* 17. in *Thucyd.* n. 8.
- Nuda in Palæstrâ exercebantur Virgines Spartanae, *Diss.* 51. in *Anthol.* n. 7. *Diss.* 15. in *Thucyd.* num. 10.
- Nudam Virginem ne intraretur, Pontifex Maximus, velo interiecto Vestales flagellabat, *Diss.* 31. in *Liv.* n. 6.
- Nudas Virgines infexit Zeuxis plingens Agriæ genti luonem, *Diss.* 23. in *Virg.* n. 5.
- Nudas papillas quom ostendisset Helena, Menelaus delinitus est, *Diss.* 53. in *Anthol.* n. 5.
- Nudi certabant in sacris certaminibus, *Diss.* 6. in *Anthol.* n. 12. *Diss.* 15. in *Thucyd.* n. 10.
- Nudi forum hieme circumibant Calibes Lacedæmonij, & sibi convitium faciebant, *Diss.* 15. in *Anthol.* n. 5.
- Nudi philosophabantur Indorum sapientes; ideo Gymnosophistæ appellati sunt, *Diss.* 51. in *Anthol.* n. 3.
- Nudi agebant adolescentes Germani in maximis frigoribus, *Diss.* 85. in *Anthol.* n. 2.
- Nudis pedibus plerumque incedebat Soerates, *Diss.* 24. in *Cic.* n. 2.
- Nudis pedibus incedere iussit pueros Lyærgus, *Diss.* 50. in *Anthol.* n. 6.
- Nudos pedes viris convenire putat Clemens Alexandrinus, *Diss.* 24. in *Cic.* n. 4.
- Nudum pedus Phrynes offendit iudicibus Hyperides, quom eam defenderet, *Diss.* 26. in *Eurip.* n. 8. *Diss.* 77. in *Cic.* n. 3.
- Nudus in stadio decurrit primus Acanthus Lacedæmonius, *Diss.* 6. in *Anthol.* n. 22. *Diss.* 15. in *Thucyd.* n. 10.
- Nudus ad palum deligatus corruptor Vestalis flagris cadebatur, donec animam exhalaret, *Diss.* 31. in *Liv.* n. 6.
- Nudus e balneo exiit Archimedes clamans, *inveni, inveni*, *Diss.* 91. in *Cic.* n. 1.
- Nugarum mercatores vocat Stoicos Hermias comicus, *Diss.* 3. in *Eurip.* n. 5.
- Nugas interdum significant nudes, *Diss.* 30. in *Thucyd.* n. 13.
- Numa instituit, ut sacerdotes sacra facerent fidei dextera involuti, *Diss.* 26. in *Thucyd.* n. 5. *Diss.* 22. in *Eurip.* n. 4.
- Numa coluit Elium Iovem ab eliciendis fulminibus appellatum, *Diss.* 10. in *Anthol.* n. 18.
- Numa ad celebranda sacra Martis saltationem Saliorum instituit, *Diss.* 18. in *Anthol.* n. 2.
- Numa maiori laude dignior, quod populum Bellis assuetum legibus compescuit, *Diss.* 53. in *Anthol.* n. 3.
- Numa Romanos ad pietatem convertit, *Diss.* 54. in *Anthol.* n. 2.
- Numa simulavit se leges condere consilio Dæ Aegerie, *Diss.* 9. in *Liv.* n. 7. *Diss.* 32. in *Cic.* n. 4. *Diss.* 36. in *Cic.* n. 12. *Diss.* 84. in *Cic.* n. 4.
- Numa imperante annales perscribi ceperunt, *Diss.* 11. in *Liv.* n. 1.
- Numa sustulit Celeros, qui recenti stipabant Romulom, *Diss.* 22. in *Liv.* n. 14.
- Numa annum ex duodecim mensibus constituit, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 1. 3. 54. quomodo intercalares dies adderet, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 5.
- Numa quare annum inieperit a Ianuario, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 54. 55. 61.
- Numa, an Romulus Vestales Virgines instituerit, *Diss.* 31. in *Liv.* n. 2.
- Numa Mamurium iussit plura ancilia simillima celestibus fabricare, *Diss.* 15. in *Virg.* n. 6.
- Numa multis annis ante vigesimam Olympiadem regnare cepit, *Diss.* 9. in *Liv.* n. 5.
- Numa quatuordecim libros de inter pontificio composuit, *Diss.* 36. in *Cic.* n. 12.
- Numa canities, quom puer esset, prudentiam eius significavit, *Diss.* 18. in *Liv.* n. 8.
- Numam fuisse auditorem Pythagoræ improbabile est, *Diss.* 3. in *Thucyd.* n. 8. *Diss.* 30. in *Liv.* n. 8. *Diss.* 36. in *Cic.* n. 12.
- Numantius, & Africanus dii sunt Scipio junior deivâ Carthagine, & Numantia, *Diss.* 20. in *Eurip.* n. 8.
- Numen idem est Nemeus, & fortuna, *Diss.* 81. in *Anthol.* n. 5.
- Numen idem esse Veneris, & Libitinæ aliqui dixerunt, & quid significare voluerint, *Diss.* 8. in *Eurip.* n. 5.
- Numen idem esse Veneris Paphiæ, ac Didymæ, Iunonis, & Dianæ, *Diss.* 55. in *Anthol.* n. 5. 6.
- Numen Vestæ ad terram referebatur, & ci arcana sacra fiebant, *Diss.* 37. in *Anthol.* num. 7. *Diss.* 38. in *Anthol.* n. 4.
- Numen idem est Bacchus, & Osiris, *Diss.* 39. in *Anthol.* n. 6. *Diss.* 46. in *Anthol.* n. 8. *Diss.* 48. in *Anthol.* n. 7. *Diss.* 75. in *Anthol.* n. 2.
- Numen nullum aliud invocabant in sacris Herculis, quia is fuisse moris, *Diss.* 9. in *Anthol.* n. 10. *Diss.* 44. in *Anthol.* n. 2.
- Numen idem est Bacchus, & Pluto, *Diss.* 48. in *Anthol.* n. 2. 4.
- Numen idem est Bacchus, & Priapus, *Diss.* 48. in *Anthol.* n. 8.
- Numen pastorale Pales diversa est ab eâ, quæ Iovis ministra erat, *Diss.* 16. in *Virg.* n. 5.
- Numen tutelare Romæ, *Diss.* 24. in *Virg.* num. 6. *Vide Numina.*
- Numenius philosophus in somnia vidit Deos Eleusiniæ habere meretricio, quia sacra Cereis Eleusiniæ interpretari volebat, *Diss.* 38. in *Anthol.* n. 6.
- Numenius annum magnum innumeros astrorum circuitus continere dicit, *Diss.* 30. in *Liv.* num. 80.
- Numerandi scientiam habere videntur testudines marinae, *Diss.* 38. in *Cic.* n. 4.
- Número Platonis obscurior dicitur esse res obscurissima, *Diss.* 11. in *Thucyd.* n. 8.
- Numeros multitudinis Ixæ ante Dijs dicantur, *Diss.* 19. in *Virg.* n. 12.
- Numeros orationis Ilocrates dicitur invenisse, *Diss.* 52. in *Cic.* n. 6.

- Numerum dierum anni representabat digitis Ianus, Dis. 30. in Liv. n. 58.
- Numerum fenarium nuptias Pythagoras appellavit, qui solus ex his, qui intra decem sunt, ex suis partibus constat, Dis. 51. in Liv. n. 10.
- Numeros quoque aptos nuptiis, quod ex primo pari, & primo imperi tanquam feminâ, & viro constet, vel quod plures eo numero, secus editi non possint iuxta Aristotelem, Dis. 28. in Thucyd. n. 7.
- Numerus multitudinis pro singulari interdum accipitur & Poësis, Dis. 22. in Anthol. n. 10.
- Numerus par feminæ comparatur; mari impar, quis impar semper superat patrem, Dis. 53. in Thucyd. n. 19. Dis. 30. in Liv. n. 7.
- Numerus odonarius est pectus cubus, & quare enagruat feminæ, Dis. 53. in Thucyd. n. 19.
- Numerus serarum, quæ in ludis Pompeij Magni decerantur, Dis. 2. in Liv. n. 8.
- Numerus conviviarum statuatur lege Orchia, Dis. 3. in Liv. n. 5.
- Numerus Musarum, Dis. 57. in Anthol. n. 20. Dis. 19. in Virg. n. 3. & seqq.
- Numerus augurum, Dis. 19. in Liv. n. 15.
- Numerus interfectorum, aut captorum a Mario, & Cesare, Dis. 26. in Liv. n. 1.
- Numerus impar quare a philosophis præferatur pari, Dis. 30. in Liv. n. 6.
- Numerus Virginum Vestalium, Dis. 31. in Liv. num. 15.
- Numerus Pontium, seu viarum par erat numero Tribuum, Dis. 1. in Cic. n. 7.
- Namicius ad flumen Aeneam fabule ferunt mortalitatem exuisse, Dis. 3. in Virg. n. 3.
- Namidicus est appellatus Metellus deivido Iagurba Rege Numidarum, Dis. 20. in Eur. n. 8.
- Namina levis quæ sine apud Virgidium, Dis. 19. in Liv. n. 8.
- Namina legionum dicebantur aequile, Dis. 26. in Anthol. n. 7.
- Namine Solis, & Lunæ numina omnia contineri Senici putaverunt, Dis. 36. in Anthol. n. 6.
- Numinum amor nomen dedit heroibus, Dis. 17. in Liv. n. 8. *Vide Numen.*
- Namismatis antiquis inest Fortuna navem regens, Dis. 81. in Anthol. n. 5.
- Namismatis lupum imprimebant Argivi, & quare, Dis. 18. in Liv. n. 2.
- Namismatis aurei, & argentei quantitas, quam Aemilius duxit in triumpho Persei, Dis. 26. in Liv. num. 2. *Vide Nummi.*
- Numitoris avi caræ Romulus Gabij bonis artibus institutus est, Dis. 36. in Cic. n. 11.
- Nummi Iani in altera parte navem habebant, quæ significabat Saturni in Italiam adventum, Dis. 30. in Liv. n. 55.
- Nammi ducentes mille emptus est Lutatius Daphnis a Q. Catulo, Dis. 21. in Thucyd. n. 7.
- Nammi senicui deprehenditur corrum triumphantium fuisse in modum turris, Dis. 28. in Liv. n. 6.
- Nummo unodictio non est factus Pericles in administrandâ Republicâ, Dis. 35. in Cic. n. 7.
- Nummorum sex milia, qui Dracici vocabantur, donavit Artaxerxes Eucimo, Dis. 32. in Thucyd. n. 7.
- Nummos ferreos, vel e corio factos habebant Latæmonij, Dis. 54. in Anthol. n. 4.
- Nummos quor populo victimis divideret Cesar, Dis. 25. in Anthol. n. 3.
- Nummus Romæ primus Servius Rex edidit, in Italia Ianus, Dis. 47. in Thucyd. o. 1. Dis. 30. in Liv. n. 55.
- Nummus cum pileo, & doobus pugionibus cudentes curant Brutus, & Cassius interfecit Cesar, Dis. 29. in Liv. n. 4.
- Nummis proferre facilius, quam verba Cn. Lentulum dixit Seneca, Dis. 12. in Cic. n. 6.
- Nummum quæm Greci *δραχμή* appellabant, in eos mortuis indebatur, ut Charonti pro navio solverent, Dis. 32. in Anthol. n. 12. Dis. 82. in Anthol. n. 20.
- Nummum septem millibus emit mollem Asinius Celer, & alius sex millibus, Dis. 3. in Liv. num. 9. *Vide Numismatis.*
- Nunciata defectione exercituum Nero nullum amicum invenit, Dis. 79. in Anthol. n. 3.
- Nuncios tres iactissimos accepit Philippus, inter quos victrix equorum, Dis. 6. in Anthol. n. 9. & precatus est Deos, ut aliquid mali admiscerent, Dis. 18. in Eurip. n. 5.
- Nuncios Iavis Homerus nuncupat somnia, Dis. 19. in Eurip. n. 8.
- Nundina consulari quid essent, Dis. 30. in Liv. num. 20.
- Nundinæ nono quoque die celebrabantur, Dis. 30. in Liv. n. 19. Iovis ferie erant olim, Dis. 30. in Liv. n. 21.
- Nundinis quinque ad cenam vocare licebat, Dis. 3. in Liv. n. 5.
- Nupta verba sunt turpisscula, quæ in nuptiis dicebantur, Dis. 29. in Thucyd. n. 10.
- Nupta futura significatur voce *Tale*, Dis. 29. in Thucyd. n. 9.
- Nuptæ flammæ caput obnubebant, Dis. 31. in Thucyd. n. 4. Dis. 24. in Eurip. n. 2.
- Nuptæ novæ erines hastâ calibari discriminabantur, Dis. 28. in Thucyd. n. 1. *Vide. Mater. Maritus. Sponsa. Vir. Vir.*
- Nuptie faciunt felicitatem feminarum, Dis. 26. in Eurip. n. 3. 4.
- Nuptiæ unde dicitur, Dis. 24. in Eurip. n. 1.
- Nuptiæ quæ ætate celebrandæ sint, Dis. 25. in Anthol. n. 17.
- Nuptiæ unde ita dicitur sunt, Dis. 31. in Thucyd. num. 5.
- Nuptiæ quare Calendis, Nouis, Idibus non celebrantur, Dis. 30. in Liv. n. 13.
- Nuptiæ mense Iunio celebrantur post Idus, Dis. 30. in Liv. n. 45.
- Nuptiæ non prohibeantur Vestalibus, postquam sacerdotio fundæ essent, Dis. 31. in Liv. n. 5. 18.
- Nuptiarum tempus nondum advenisse respondit marri Thales, quon nuptias funderet, præterfuisse verò, quom deinde iterum orgeretur, Dis. 15. in Anthol. n. 2.
- Nuptiarum qui ritus essent apud Antiquos, Dis. 28. 29. 30. 31. in Thucyd. per tot.
- Nuptias multas mortuorum slexerunt Poëta. Dis. 17. in Eurip. oum. 3. Dis. 23. in Eurip. n. 2.

- Nuptiae Polyxene ambivix Achilles, *Disf.* 17. in Eurip. n. 2. *Disf.* 23. in Eurip. n. 1.
- Nuptias Diana spernata est, quia venationem exercebat, *Disf.* 57. in Anthol. n. 5.
- Nuptias iussit Paris cum Helenâ comitari, non rapuit illam, *Disf.* 14. in Liv. n. 3.
- Nuptias cum quibus Piciades celebravit, *Disf.* 65. in Anthol. n. 27.
- Nuptias Minerva Corys ebrius appetivit, *Disf.* 65. in Anthol. n. 27.
- Nuptias Hebe cum Hercule contraxit, *Disf.* 7. in Anthol. n. 2. *Disf.* 84. in Anthol. n. 4.
- Nuptias filie Regis non obtinuit Hippocleides, quia imperit saltabat, *Disf.* 17. in Anthol. num. 30.
- Nuptias filia detestabatur Oenomaus, vel quia eius amote teneretur, vel quia oraculo monitus fuerat, mortem sibi imminere ab eo, qui filiam ducere velle, *Disf.* 7. in Thucyd. n. 4.
- Nuptias quum celebraret Hymeneus ruinâ oppressus est, *Disf.* 29. in Thucyd. n. 6.
- Nuptias quas infirmis Hymeneus, *Disf.* 29. in Thucyd. n. 6.
- Nuptias cum Iarabâ celebrare cogebatur, Dido mari maluit, *Disf.* 15. in Liv. n. 10.
- Nuptias quæ cancellat, Penxetria dicitur, *Disf.* 16. in Liv. n. 4.
- Nuptias celebrare mense Maio quare non satis auspiciam duceretur, *Disf.* 30. in Liv. n. 43. 44.
- Nuptias Pythagorus appellavit numerum senarium, *Disf.* 31. in Liv. n. 16.
- Nuptijs ribis succinebant, *Disf.* 60. in Anthol. num. 13.
- Nuptijs abstinnit Plato, & ideo sacris placavit naturam, *Disf.* 15. in Anthol. n. 2.
- Nuptijs Thetidis abstinnit Iuppiter, quia Prometheus prædixerat ex ea natum claustrum patre futurum, *Disf.* 15. in Anthol. n. 6.
- is* Nuptijs Thetidis, & Pelei orta est imor Dea controversâ de pulchritudine, *Disf.* 19. in Anthol. n. 3. quia Discordia non invitata potum aureum coniecit, *Disf.* 27. in Virg. n. 5.
- Nuptijs Castum, & tellus præmerat, *Disf.* 43. in Anthol. n. 4.
- is* Nuptijs Attidæ, & Liberi Patris contumodo vacuum sancti Hymeneus, *Disf.* 29. in Thucyd. num. 6.
- is* Nuptijs filij Caranus adeo pretiosa munera dedit, ut singuli dmos, agroque emissent, *Disf.* 30. in Thucyd. n. 2.
- Nuptijs Antigone filie Eurytion transiit Pelæum exulem, *Disf.* 53. in Thucyd. n. 23.
- Nuptijs præest Iuno, *Disf.* 30. in Liv. n. 43. 45. *Disf.* 25. in Virg. n. 4. quia Veneris mater est, *Disf.* 26. in Virg. n. 1.
- Nuptijs immataram puellam Horatius exposcit iuvene nomine, *Disf.* 29. in Virg. n. 3.
- Nuptijs quare facies quinque præncere volebant Romani, *Disf.* 30. in Liv. n. 7. *Vide. Matrimonia.*
- Nupturæ virgines iniquitabant pudendis Martini *Disf.* 18. in Thucyd. n. 21. *Disf.* 29. in Thucyd. n. 21.
- Nupturæ a complexu metris rapiebantur ad Virum, *Disf.* 18. in Thucyd. n. 2.
- Nupturæ apud Andumacidas Regibus offerebantur, *Disf.* 29. in Thucyd. n. 11. apud Atheniens in templo Veneris præstebantur, *Disf.* 29. in Thucyd. n. 21.
- Nupturæ apud Samios clandestino coitu cum sponso, vel etiam copulabantur, *Disf.* 23. in Virg. n. 3.
- Nupturi sacrificabant Coeln, & telluri ex lege Arheniensium, quod *reperitur in p. 14. in* dicebatur, *Disf.* 43. in Anthol. n. 4.
- Nurus in Urbe Lupi ollam a sacro periebat, quæ illam eidenegabat asperis, *Disf.* 30. in Thucyd. n. 3.
- Nuricem Romulus post mortem perpetuâ sacris consecravit, *Disf.* 79. in Anthol. n. 2.
- Nurrices immo quæ fuerint, *Disf.* 20. in Virg. num. 2.
- Nurcis filiam Clytem interfecit Alexander *Disf.* 44. in Anthol. n. 12. *Disf.* 65. in Anthol. num. 19.
- Nuricens Isis filiam Malcandri dignum, non mammam præbuit, *Disf.* 33. in Virg. n. 6.
- Nurisse Semiramidem enlamba dicitur, Telephum Cerva, Cyrum canis, *Disf.* 18. in Liv. n. 3. 4. *Disf.* 84. in Cicer. n. 4.
- Nurisse Iovem Caretes dicuntur, quia primi divina contemplantur, *Disf.* 8. in Anthol. n. 5.
- Nurritum a Nymphis Bacchum poetæ fabulantur, *Disf.* 13. in Anthol. n. 8. *Disf.* 44. in Anthol. n. 8. *Disf.* 47. in Anthol. n. 7.
- Nurix Musarum Eupheme, *Disf.* 19. in Virg. num. 4.
- Nurix Plebis dicebatur Sicilia a Carone, *Disf.* 33. in Thucyd. n. 2.
- Nuta Givæ significabant, quæ vellent, quum n. Hiernne loqui prohiberentur, *Disf.* 17. in Anthol. n. 2.
- Nymphe, & hæræ educant Bacchum, *Disf.* 13. in Anthol. n. 8. *Disf.* 44. in Anthol. n. 8. *Disf.* 47. in Anthol. n. 7.
- Nymphe iustitiam Rheæ post partum Iovis pargamenta præceperant in sinum Arcadiæ, qui ideo dictus est Lymæ, *Disf.* 53. in Thucyd. num. 30.
- Nymphe, & Leleges Hercum templum Iunonis in Insula Samo condiderunt, *Disf.* 23. in Virg. num. 3.
- Nymphe quæ annos vivere dicantur, *Disf.* 36. in Virg. n. 1.
- Nymphodorus fœnalis fuit, *Disf.* 33. in Thucyd. num. 3.
- Nymphes Antiqui animas appellaverunt, *Disf.* 20. in Anthol. n. 6. *Disf.* 48. in Anthol. n. 5.
- Nysus Dionysij superius filius obicitate, & libidine insignis, *Disf.* 65. in Anthol. n. 28.
- Nysum orbem condidit Bacchus, *Disf.* 45. in Anthol. n. 2.
- Nysum interemit Bacchus natus a Nilo, *Disf.* 45. in Anthol. n. 6.

O

- O**berati ad Alys confugiens, Disf. 25. in Thucyd. n. 9.
 Obelisci in fine positi erant metæ, Disf. 20. in Cic. n. 6.
 Obelisci duo erant in Circo, quorum maior centumviginti quique pedum altitudinis erat, Disf. 20. in Cic. n. 9.
 Obeliscum quæ vexinavis, quom ingens fuerit, Disf. 14. in Euriop. n. 6.
 Obliquæ tibiz quæ sint, Disf. 62. in Anthol. n. 4.
 Oblivio felicitatis nisi caperet animas, nunquam in corpus descenderent, Disf. 48. in Anthol. num. 2.
 Oblivio eorum, quæ infantibus nobis acciderunt, contingit, Disf. 83. in Anthol. n. 17.
 Oblivionem, & ferulam Baccho Veteres sacra-
 verunt, & quare, Disf. 85. in Anthol. n. 17.
 Oblivionem sui secunda fortuna ingreuerat, Disf. 78. in Anth. n. 2. & seq. Disf. 79. in Anth. n. 1. Disf. 28. in Liv. n. 8.
 Oblivionem eorum, quæ sani gessimus, interdum afferunt morbi, & convalescentis eorum, quæ nobis ægris acciderunt, Disf. 83. in Anth. num. 16.
 Oblivionem curarum affert moderatum vinum, Disf. 44. in Anthol. n. 21.
 Oblivisci Patriæ solebant, qui Loton comede-
 bant, Disf. 59. in Anthol. n. 5.
 Oblivisci oportet eorum, quæ dicantur, aut fiant in convivij, Disf. 65. in Anthol. n. 16. 27.
 Obolus mortui in os debebat, ut Charonti pro nullo solverent, Disf. 32. in Anthol. n. 12. Disf. 82. in Anthol. n. 2.
 Obscena carmina in nepotij caneantur, & Fe-
 scennina dicebantur, Disf. 29. in Thucyd. num. 10.
 Obscena verba, quare dicantur verba oupta, Disf. 29. in Thucyd. n. 10.
 Obscenis imaginem T. berij admoturum Panlom servus detractis anulo servavit, Disf. 65. in Anthol. n. 18. Disf. 25. in Thucyd. n. 22. 13.
 Obscenis verbis abstinendum non putabant Stoici, Disf. 84. in Anthol. n. 21.
 Obscenis etiam rebus Deorum honores tribue-
 bant Veteres, Disf. 18. in Thucyd. n. 10.
 Obscenis verbis quare festa quædam abundarent, Disf. 35. in Virg. n. 4.
 Obscenis unde dicatur, Disf. 36. in Thucyd. n. 4.
 Obscene res dicantur obsceniores numero Pla-
 tonis, Disf. 11. in Thucyd. n. 8.
 Obscurissimum poema Lycophronis Cassandra, Disf. 65. in Anthol. n. 10.
 Obscuritas divinz nature, Disf. 10. in Anthol. num. 21.
 Obscuritas sermonis Heraclides cognomen dedit
exercentis, Disf. 21. in Thucyd. n. 7. Disf. 7. in Eurip. n. 6. Disf. 30. in Virg. n. 1.
 Obscure Hannibale Roman Roman exerci-
 tum in Hispaniam miserunt, Disf. 83. in Cic. n. 3.
 Obscure urbem Deos tutelares evocabant, Disf. 24. in Virg. n. 6.

- Ofides filios dabant Romanis Parthorum Reges,
 Disf. 22. in Virg. n. 5.
 Obdionalis corona ex gramine conficiebatur, &
 dabatur ei, qui exercitum ab hostibus obfes-
 sum liberasset, Disf. 5. in Anthol. n. 6.
 Obdione Crucis liberata est Ephesus, quia
 Pindarus urbis portas alligavit ad columnas
 templi Dianæ Ephesæ, Disf. 25. in Thucyd.
 n. 10. Disf. 40. in Thucyd. n. 9.
 Obdione ut Patriam liberaret, mortis disci-
 men adixit Scævola, Disf. 4. in Liv. n. 2.
 Obdione nullas urbes cingere voluit Hannibal,
 Disf. 52. in Thucyd. n. 6.
 Obsonium. *Vide Opsonium.*
 Obstetricem Latronæ quare Antipater, seu Apol-
 lonidas Delum vocet, Disf. 77. in Anthol.
 num. 2.
 Obsterica munere se fungi Socratem dicentem
 inducit Plato, Disf. 57. in Cic. n. 2.
 Obstita vestis in sacrificijs adhiberi non solebat,
 Disf. 42. in Virg. n. 4.
 Obtredatores Periclem, Themistoclem, & mul-
 tos alios exagitarunt, Disf. 12. in Thuc. n. 5.
 Occasio dialogi Ciceronis de Oratore, Disf. 17.
 in Cic. n. 8. 9.
 Occasu Pleiades hiemem, & arandi tempus
 ostendunt, Disf. 65. in Anthol. n. 4.
 Occasum non recipiens recto hospitem lege
 Lucanorum puniebatur, Disf. 10. in Anthol.
 num. 17.
 Occasum spectabant sepulti ab Atheniensibus,
 Disf. 24. in Thucyd. n. 9.
 Occasum, ortum, meridiem, & septentrionem
 illustrare solem significabat laeus quadriceps,
 Disf. 30. in Liv. n. 58.
 Occasus, & Orrus maritimus, & vespertinus fide-
 rum quis sit, Disf. 65. in Anthol. n. 10.
 Occidens Inferis comparatur, Disf. 7. in Eurip.
 num. 11. 22.
 Occidens ab Aegyptijs malis genijs tribuitur,
 Disf. 7. in Eurip. n. 22.
 Occidens in divisione contigit Plutoni, ideo di-
 citur Inferis imperare, Disf. 7. in Eurip. n. 10.
 Occidens Sol Mundum claudere videtur, ideo la-
 nus Clausus appellatur, Disf. 30. in Liv. n. 59.
 Occidens etiam subactus est a Baccho, Disf. 45.
 in Anthol. n. 4.
 Occidentalibus plagis bonum imperare opinati
 sunt Manichæi, Disf. 19. in Thucyd. n. 3.
 Occidentem Solem Anepodum inter, & orien-
 tem nostrum esse Hyperboreos tradit Solinus,
 Disf. 77. in Anthol. n. 14.
 Occidentes gladij maculas abstergebant in capi-
 te interfecti, Disf. 24. in Eurip. n. 2.
 Occidentis partem dexteram esse voluerunt au-
 gures, Disf. 19. in Liv. n. 8. levam Homerus,
 & Aristoteles, Disf. 59. in Liv. n. 22. 13.
 Occidere columbas Syri verebantur, quia Se-
 miramidem aluerant, Disf. 18. in Liv. n. 3.
 Occidere debebant hostem semine laxamatz, &
 Sauromatæ, & homines Carmani si nubere vel-
 lent, Disf. 30. in Thucyd. n. 2.
 Occidere bovem sine causâ Romani nefas puta-
 bant, ideo condemnatos est quidam, quia, ut
 Concobino gratificaretur, bovem occiderat,
 Disf. 22. in Anthol. n. 6. Oc-

- Occidit latorem litterarum iubebat Pausanias litteras mittens ad Regem Persarum, Disf. 13. in Thucyd. n. 5.
- Occidi iussit Darius Charimedem, qui nimis gratum, sed verum ipsi responsum dederat, Disf. 53. in Thucyd. n. n. 2.
- Occipitis domtaxat comam alebant Abantes, ne ab hostibus apprehenderentur, Disf. 73. in Cic. num. 3.
- Occisa sunt quingenta, & octoginta millia Germanorum a Mario, & a Caesare, Tiberio, & Germanico innumerabiles copiae caesae sunt, ab Disf. 85. in Anthol. u. 5.
- Occisus est Archimedes formis describendis intentus, Disf. 57. in Thucyd. n. 4. Disf. 92. in Cic. n. 8.
- Occulta quare essent sacra Cereris, Disf. 36. in Anthol. u. 5. 8. Volcani, Disf. 37. in Anthol. num. 1. 5. 7. Deorum Samothracum, Disf. 38. in Anthol. n. 1. Bonae Deae, Disf. 38. in Anthol. num. 2. Vestae, Disf. 38. in Anthol. num. 4.
- Occulta sacra solum Dijs terrestribus, & infernis celebrabantur, Disf. 48. in Anthol. n. 2.
- Occupationes sacras Tiberii quum quidam dixisset, ipso pro sacris laboriosas reponi iussit, Disf. 43. in Anthol. n. 1.
- Occupationes sunt remedium intemperantiae, Disf. 57. in Anthol. n. 6.
- Oceani Septentrionalis finem esse Mæotim, moliti dixerunt, Disf. 77. in Anthol. n. 17.
- Oceani Scythici finem esse Mare Caspium Veteres præter Ptolemaeum crediderunt, Disf. 77. in Anthol. n. 17. Disf. 2. in Thucyd. n. 9. Disf. 71. in Cic. n. 5.
- Oceano delatus est poculo Sol, & Hercules, Disf. 9. in Anthol. n. 7.
- is* Oceano Pontum Euxium non distinguebant Veteres, Disf. 3. in Thucyd. n. 2.
- Oceano Romanum impetum terminavit Traianus ab Oriente, & Occidente, Disf. 9. in Liv. n. 14.
- Oceano se obrui patiebatur Germani, Disf. 83. in Anthol. n. 3.
- Oceano septentrionali imperium terminasset Antiochus Philosophus, nisi morte præcurus fuisset, Disf. 85. in Anthol. n. 7.
- Oceanum pervenisse fertur Bacchus, & quid hoc significet, Disf. 47. in Anthol. n. 7.
- Oceanum prope Romam esse tradit Heraclides Ponticus, Disf. 3. in Thucyd. u. 5.
- Oceanum latius non diffundi, ideo planetas in Cancro, & Capricorno retrucentes existimaverunt aliqui Stoicorum, Disf. 11. in Eurip. num. 4.
- Oceanum contra Caligula duxit exercitum, Disf. 6. in Liv. n. 6. Disf. 25. in Liv. u. 8.
- Oceanus est sedes Bestiarum, Disf. 76. in Anthol. n. 14. & seqq. Disf. 9. in Eurip. n. 2.
- Oceanus pater Deorum quare appetletur ab Homero, Disf. 48. in Anthol. n. 6.
- Oceanus unus ex fluvijis infernis iuxta Platonem, Disf. 76. in Anthol. n. 16. Disf. 83. in Anthol. n. 4. Disf. 9. in Eurip. n. 2.
- Oceanus unde ita appellatus sit, Disf. 51. in Anthol. u. 4.
- Oceanus tempestate divisa Europam ab Africa, & Asia, Disf. 34. in Thucyd. n. 2. Disf. 48. in Thucyd. n. 22.
- Oceanus antiquius raro navigabatur, Disf. 34. in Thucyd. n. 6.
- Oceanus, & alia picta erant in quodam Peplo, Disf. 25. in Eurip. n. 19.
- Ocellatis nucibus ludebat cum pueris Augustus, Disf. 58. in Thucyd. u. 1.
- Ocello Luciano desumpsit multa Aristoteles, Disf. 3. in Cic. n. 3.
- Ocheumus Theon dicitur mons Æthiopie ignibus ardens, Disf. 31. in Liv. n. 25.
- Ochus phœnix sapientiâ præfuit, Disf. 13. in Cic. num. 6.
- Octavia Augusti Soror amisso Marcello filio perpetuo sibi conchoit, Disf. 26. in Eurip. n. 2.
- Octavia in templo Batrachus, & Saurus pro nomine rason, & lacertam calumnias insculperunt Disf. 1. in Thucyd. n. 4.
- Octaviae Curia una ex ijs, in quibus Senatus habebatur, Disf. 29. in Cic. n. 14.
- Octavianus unus ex tribus, qui Orbem terrarum invaserunt, Disf. 5. in Liv. n. 6.
- Octavianus auctoritate Ciceronis summâ potentiam consequutus est, Disf. 12. in Cic. n. 4.
- Octavianus unum regnasset, nisi Cicero Antonium expulset, Disf. 36. in Cic. n. 20.
- Octavius intra quindécim dies regno decubavit Gentium, Disf. 45. in Thucyd. n. 5.
- Octavius Claudi præfectus Searos molles sparsit inter Oslam, & litus Campaniæ, Disf. 3. in Liv. u. 6.
- Octavius Cinnam superavit, & deinde a Mario, qui Cinnæ se adiunxerat, interfectus est, Disf. 5. in Liv. n. 2. Disf. 2. in Cic. n. 5.
- Octavius Antonio superato Rempublicam oppedit, Disf. 5. in Liv. n. 6.
- Octavius Lepidum superavit, Disf. 5. in Liv. n. 7.
- Odobrem, quo natus erat Domitianus, appellavit Domitianum, & quare Commodus appellaverit Herculeum, seu Herculem, Disf. 31. in Liv. n. 67. 68.
- Oeconus numerus est primus cubus, & quare congruat semina, Disf. 51. in Thucyd. n. 29.
- Odophorus lectica, quæ nullo servus portabatur, Disf. 14. in Cic. n. 8.
- Oculariæ medicine repertor Apollo, Disf. 38. in Thucyd. n. 5.
- Ocularij medici, Disf. 21. in Thucyd. n. 6.
- Oculi sunt sedes pudoris, Disf. 56. in Anthol. n. 1.
- Oculi carissimi sunt nobis, Disf. 56. in Anthol. num. 2.
- Oculi sunt animi testes, & ad supplicandum plurimum valent, Disf. 16. in Thucyd. n. 8. Disf. 22. in Eurip. n. 11.
- Oculi lumine interduam a poetis vocatur puella, Disf. 56. in Anthol. n. 7.
- Oculi ad scientiam rerum plurimum conferunt, Disf. 71. in Cic. n. 2.
- Oculis serpentes medentur marathro, Disf. 6. in Thucyd. n. 4. Disf. 39. in Cic. n. 2.

- Oculis trucibus Isteri dicitur *Βλέπειν τινάδεσ* Difs. 11. in Anthol. n. 7.
- Oculis pretia mercium Seres estimabant, Difs. 77. in Anthol. n. 15.
- Oculis carens Pinna quomodo pisces pinnoteris ope capiat, Difs. 18. in Liv. u. 6.
- Oculis alius medicus, alius alij parti corporis apud Aegyptios medebatur, Difs. 15. in Cie. num. 3.
- Oculis aciores sunt homine aquile, Difs. 37. in Cie. u. 5.
- Oculis rana cuiusdam propendet caruncula, quia pisces capiat, Difs. 38. in Cie. n. 5.
- Oculissimus pro carissimo apud Plautum, Difs. 56. in Anthol. u. 6. 7.
- Oculorum usus in vitâ iucundissimus, Difs. 21. in Eurip. u. 1.
- Oculorum acies acutissima aliquorum, Difs. 21. in Eurip. n. 6.
- Oculorum voluptates laudabiles, Difs. 21. in Eurip. n. 11.
- Oculorum acies velocissima, Difs. 10. in Anthol. u. 1.
- ab Oculorum splendore Cbarontem quidam dici putant, Difs. 82. in Anthol. n. 4.
- Oculorum sensum recupavit cecus, quem interfuerat sacris Cereris, Difs. 36. in Anthol. n. 1.
- Oculorum lumen amittebant mares, qui sacra Bonæ Deæ aspectassent, Difs. 38. in Anthol. num. 2.
- Oculos tres habebat simulacrum Iovis, qui *παραπρεσ*, & qui Herceus dicebatur, qui significabant tribus Regnis imperare, Difs. 10. in Anthol. n. 20. Difs. 12. in Eurip. n. 9.
- Oculos canis dicens Homerus significare vult impudentissimos, Difs. 84. in Anthol. u. 9.
- Oculos osculando animos quodammodo attingit, Difs. 22. in Eurip. n. 9.
- Oculos morientium aspicere nefas putabant Aotiqui, Difs. 22. in Eurip. n. 12.
- Oculos amisit Dionysus junior nimis ebrietate, Difs. 65. in Anthol. n. 29.
- Oculus avertit simulacrum Iunonis dum Sybaritz interfecerunt confugientes ad aram illius, Difs. 23. in Anthol. n. 3.
- Oculos Cælo poëta, & philosophi tribuerunt, Difs. 40. in Anthol. n. 6. 7.
- Oculus avertit iudices, quum tabule proferretur, in quibus Metellus accusabatur, Difs. 33. in Cie. n. 3.
- Oculos sibi Democritum cruisse falsum est, Difs. 70. in Cie. u. 2.
- Oculum virgâ effodit quidam Lycurgo, Difs. 54. in Anthol. n. 2. Difs. 20. in Eurip. n. 21.
- Oculum unum habere Cyclopes, & Arimaspi fingebantur, quia legibus carerent, Difs. 34. in Thucyd. n. 6.
- Oculum qui eruiisset apud Thurius, altero oculo privabatur, quare quidam legem tulit, ut si quis eruiisset ei, qui uocem tantum haberet, utroque privaretur, Difs. 82. in Cie. n. 7.
- O latin in somnis visam adamavit Zariadres, & Odatis Zariadren, Difs. 42. in Thucyd. n. 9.
- Odeum Pericles dedicavit, Difs. 12. in Thucyd. num. 4.
- Odenachi currus ductus est in triumpho Aureliani, Difs. 28. in Liv. u. 6.
- Odi memorem compotorem: proverbium est, Difs. 65. in Anthol. n. 16.
- Odiij murorum perpetuam extare Veteres ooluerunt, Difs. 24. in Liv. n. 4.
- Odio habentur proditores prodicione facti, licet antea alliciantur donis, & honoribus, Difs. 50. in Thucyd. u. 2. 3. 4. 7.
- Odio philosophos habebant Comici, Difs. 3. in Eurip. n. 4. & seqq.
- Odio habebat mulieres Euripides, Difs. 3. in Eurip. u. 7.
- Odiolorum nomen omitti solet ab Auctoribus, Difs. 6. in Virg. u. 1.
- Odiu Græcorum in Pausaniam onde originem habuerit, Difs. 13. in Thucyd. n. 4.
- Odiu rei Veneræ maximum concipiebant Vestales, Difs. 31. in Liv. n. 5.
- Odiu Vaticanum proverbij loco usurpabatur, Difs. 47. in Cie. n. 7.
- Odor terretimus unde exhalabat, loca dicebantur Cbarones, Difs. 82. in Anthol. u. 5. Difs. 48. in Thucyd. n. 28. Difs. 8. in Eurip. n. 9.
- Odoratus acutissimus vulturum, & canum, Difs. 37. in Cie. u. 5.
- Odore pantherarum gaudent animalia, & hæc de causâ ab illis capiuntur, Difs. 38. in Cie. num. 5.
- Odore non capto tertiam viam canis ingressus est, quum duas explorasset, Difs. 39. in Cie. n. 4.
- Odore florum adeo abundat Aetna, ut canes vestigia ferarum non sentiant, Difs. 33. in Thucyd. n. 4.
- Odore thuris, & costi Deos delectari potabant Veteres, Difs. 41. in Virg. n. 5. 6.
- Odores mortuis incendebantur in arâ, quæ acerra dicebatur, Difs. 42. in Virg. u. 5.
- Odores donabantur defunctis, Difs. 23. in Thucyd. n. 4.
- Odorum immensam vim concrescavit Nero in morte Poppæ, Difs. 34. in Anthol. n. 7.
- Odrysorum philosophi dicebantur *Αντισωματιστορες* Difs. 14. in Cie. n. 6.
- Odyssæa dicenda sit comædia, Difs. 6. in Eurip. num. 1.
- Odyssæ, & Aeneidos similitudo, Difs. 38. in Virg. u. 1.
- Oegri filius an fuerit Orpheus, Difs. 73. in Anthol. u. 6. 7.
- Oeagrus non fuit pater Marfye, Difs. 62. in Anthol. num. 7.
- Oeconomum Xenophontis vertit Cicero, Difs. 71. in Cie. n. 3.
- Oedipum Coloneum edidit Sophocles otiogeotrio maior, Difs. 64. in Anthol. u. 6.
- Oedipus Patriam reliquit, ne quem potabat patrem, interficeret; ideo patrem interfecit, Difs. 10. in Virg. u. 5.
- Oedipus patrem interfecit, qui oraculo moxius erat, ne Liberis operam daret, Difs. 12. in Virg. n. 1.
- Oensæte verba, Difs. 13. in Anthol. n. 2.
- Oenus vinum ab uvâ primus expressit, & ab

Olympi montes quot fuerint, Disf. 16. in Anthol. n. 2. Disf. 55. in Anthol. n. 2. Disf. 73. in Anthol. n. 3.

Olympia quom agentur, a reem occupavit Cy-
lon, quia oraculum ipsi responderat occupa-
dam esse Iovis maximā celestē, Disf. 14. in
Thucyd. o. 2.

Olympia vincitibus Sulon annuus drachmas cō-
stituit, isthmia verō vincitibus centū, Disf.
19. in Thucyd. n. 4.

Olympia curru quom viciisset Alcibiades, con-
vivio excepit omnes Græcos, qui interfue-
rant, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.

Olympia quia semper vicerat, semel tantū vi-
ctus Euthymus pugil, oculos in sua vi-
ctus, quam Deus curus est, Disf. 15. in Thucyd.
n. 3. Disf. 14. in Virg. n. 2.

Olympia vicit Leo Lacedæmonius iunctis a de-
rum equis Hænetis, Disf. 15. in Liv. n. 2.

Olympiadas inter, & Ogygini diluvium tempus
fabulosum dicitur, post Olympiadas histori-
cum, Disf. 8. in Cic. n. 4.

ante Olympiadas annis plus centum vixit Lycor-
gas, Disf. 50. in Anthol. n. 3.

Olympiade quadragesima octavā Thales milesius,
suis defectum prædixit, Disf. 10. in Thucyd.
num. 10.

Olympiade octingesiā septimā ballum Pelopo-
nesiacum exsistit, Disf. 11. in Thucyd. n. 2.
Disf. 36. in Thucyd. n. 10. Disf. 9. in Cic. n. 3.

Olympiade septuagesima quintā natus est Euri-
pides, Disf. 1. in Eurip. n. 4. & Xerxes sō Sala-
minis præligatus est, Disf. 2. in Eurip. n. 4.

Olympiade sexagesimā floruit Thep-
is, Disf. 6. in Eurip. n. 2.

Olympiade octogesima tertiā, aut centesima
quarta perfecta est sculptura, Disf. 13. in
Eurip. num. 5.

Olympiade nonagesimā floruit Lysander, Disf.
10. in Liv. n. 3.

Olympiade quinquagesima nonā obiit Thales
Milesius, Disf. 8. in Cic. n. 3.

Olympiade vigesiā Archilochus floruit, & quin-
quagesima sextā Simonides, Disf. 9. in Cic. n. 4.

Olympiade centesima sexagesima secundā obiit
Cæneades, Disf. 63. in Cic. n. 8.

Olympiade quadragesiā natus Xenophanes us-
que ad Dariū vixit, Disf. 67. in Cic. n. 3.

Olympiade centesima vigesima quartā natus est
Aratus, Disf. 72. in Cic. n. 5.

Olympiade centesimā sexagesimā secunda anno
primo decessit Attalus, Disf. 75. in Cic. n. 5.

Olympiades quinta quoque annu celebrantur,
& annos quatuor continebant, Disf. 53. in
Thucyd. n. 10.

Olympiades pro quinqueennio a poetis accipian-
tur, Disf. 53. in Thucyd. n. 15.

Olympiadicis antiquior duobus, aut pluribus se-
culis fuit Hæmus, Disf. 8. in Cic. o. 3. Disf.
9. in Cic. n. 5.

Olympiadis secundæ anno primo natus est Romu-
lus, & sextæ annu tertio, vel quarto iecit fun-
damenta Romæ, Disf. 2. in Anthol. n. 5. Disf.
23. in Liv. n. 1.

Olympiadis partui occupatam Dianam restin-
guere incendium templi non potuisse dixit
Hegestas, Disf. 24. in Anthol. n. 1.

Olympiaz vincentem vivere minus desiderabile,
quā muri vincentem in acie dixit Spartans,
Disf. 52. in Anthol. n. 3.

Olympia Oenupidem dicasse tabulam æream fe-
runt, in qua annus Mægnus quinquaginta novem
annis constabat, Disf. 30. in Liv. n. 75.

Olympias Alexandri mater Thyasos celebrans
serpentes contraxabat, Disf. 46. in Anthol.
num. 6.

Olympias cum Iove concubisse dicitur, quia com-
milite, qui Draco dicebatur, rem habuit,
Disf. 18. in Liv. n. 10.

Olympicam victoriam filij summius matris
monstravit, Disf. 19. in Eurip. n. 5.

Olympici Indi cui dicari essent, Disf. 2. in An-
thol. n. 4. Disf. 4. in Anthol. o. 2. Disf. 5. in
Anthol. n. 2.

Olympici ludī quare quinquennales fuerint,
Disf. 2. in Anthol. n. 4.

Olympici victores nomen annis dabant apud
Græcos, Disf. 2. in Anthol. n. 1. Disf. 15. in
Thucyd. n. 4. Disf. 23. in Liv. n. 1. maiorem
gloriam propemudum in Græciā conseque-
bantur, quam Romæ triumphantes, Disf. 2. in
Anthol. n. 4. Disf. 15. in Thucyd. n. 2. 3.

Olympici Iovis simoacrū a Phidia ex oro, &
ebore factum erat, Disf. 10. in Anth. n. 13.

Olympici Iovis in digito Phidias scripsit *Pan-
tes pulcher*, Disf. 1. in Thucyd. n. 4.

Olympici Iovis statua declarat Phidiam sum-
mum fuisse sculptorem, Disf. 36. in Cic.
n. 15.

in Olympiciis ludis cuius generis certamina com-
mitterentur, Disf. 2. in Anthol. n. 7.

Olympiciis ludis Pythia cedebant; ceteris autem
præstabant, Disf. 3. in Anthol. n. 2.

Olympiciis ludis decertare non poterat, qui ma-
trem, patremque ostendere non posset, Disf.
15. in Thucyd. n. 12.

in Olympiciis ludis tentorium Hieronis Græci
pene deiecerant, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.

Olympiciis Vidioribus ubi iam libentibus equis;
hinc Agrigentini trecentis bigis occurrerunt
Exanero, Disf. 28. in Liv. n. 1.

Olympicorum nobilissimum certamen erat qua-
drigarum, Disf. 2. in Anthol. n. 8.

Olympicus ludos qui insisteret, Disf. 2. in An-
thol. n. 4. 5. Disf. 10. in Liv. n. 3.

Olympij Iovis templum Agrigenti magnificum,
Disf. 54. in Thucyd. n. 6.

in Olympijs primus Atheniensium Alcæon curru
vicit, Disf. 6. in Anthol. n. 7. non admitteren-
tur Barbari, sed solum Græci, Disf. 6. in An-
thol. n. 14.

in Olympijs septem corrus habebat Alcibiades, &
quar palmas reportavit, Disf. 6. in Anthol.
n. 8. Disf. 37. in Thucyd. n. 8.

Oympio Iovi Cypselos statum ex auro sulido
dedicavit, Disf. 2. in Thucyd. n. 7.

Olympia Iovi oculi comparari poterat, Disf. 15.
in Cic. n. 9.

- Olympiodorus historicus tradidit demos Proceram Romanorum medicorum urbibus pares esse, Dis. 2. in Liv. n. 10.
- Olympiodorus refert Romæ maros uno, & viginti miliaribus potuisse, Dis. 23. in Liv. n. 12.
- Olympioshenes unus ex arctifibus, qui masas fecerunt, Dis. 57. in Anthol. n. 9. Dis. 19. in Virg. n. 3.
- Olympius una ex urbibus, quas Cyrus Pythareho Cizyceno donavit, Dis. 32. in Thucyd. n. 7.
- Olympius Pericles propter eloquentiam dicebatur, Dis. 35. in Cic. n. 7.
- Olympo monte descendens leo disfecit trophæum, quod Caranus statuerat, Dis. 24. in Liv. n. 5.
- in Olympo monte Thracia an sit sepulcrum Orphei, Dis. 73. in Anthol. n. 2.
- Olympus discipulus Marfyz, non pater, Dis. 62. in Anthol. n. 7.
- Olympus mons nullus in Thracia, Dis. 73. in Anthol. n. 3.
- Olympus nomen Cæli dicatur, Dis. 26. in Anthol. n. 2.
- Olympus mons ab Omia terremotu separatus est, Dis. 48. in Thucyd. n. 22.
- Olympus Phrygius modos in musicâ excogitavit, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.
- Olympus Myzus plures harmonias invenit, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.
- Olynthum Patriam prodidit Læsthenes, Dis. 52. in Thucyd. n. 6.
- Ombrius Iuppiter idest *imbriser* in Hymetto colebatur, Dis. 68. in Anthol. n. 8.
- Omen bonum paravit Timoleon, quum ipsi copias in aciem educituro malus spio onustus omnia sacris esset, Dis. 5. in Anthol. n. 5.
- Omen victoriæ fuit Themistocli sternutamentum a dextrâ parte, Dis. 18. in Thucyd. n. 3.
- Omen fuit Thebanis victoriæ Leodiceæ, quoddam prælium trophæum statuerunt, Dis. 24. in Liv. n. 6.
- Omen erat fœces nuptiales sub lecto condere, aut ijs uti ad fruendum Rogum, Dis. 28. in Thucyd. n. 6.
- Omen vitæ diurnæ putabant Veteres Christiani, quum nomen infanti imponebant ex cereo, qui tardius exstingueretur, Dis. 53. in Thucyd. n. 32.
- Omen anni, qui nihil amari haberet, ut essent, caricæ, palmæ fructus, & mellis libabantur Cal. Ian., Dis. 30. in Liv. n. 62.
- Omen anni penitus otiosi ne esset, omnia opera aliquatenus exercebantur Calendis Ianuarijs, Dis. 30. in Liv. n. 63.
- Omen futuræ fervitutis habitum est, quod Triumvirum potius senatus in Capitolio epulatus non est ludis Romanis, Dis. 19. in Liv. n. 5. *Vide. Omnia. Omentum. Portentum. Prodigium.*
- Omentum solum victimæ comburebant Persæ, Dis. 41. in Virg. n. 14.
- Omina sancta multis portenderant aquilæ, Dis. 26. in Anthol. n. 6.
- Omina multa Veterum, Dis. 42. in Thucyd. n. 6.
- Omina significabantur sternutamentis, Dis. 18. in Thucyd. n. 3. Dis. 42. in Thucyd. n. 6. Dis. 24. in Eurip. n. 1.
- Omina bona, & mala in nuptijs, Dis. 31. in Thucyd. n. 1. 2.
- Omina in nuptijs uocis petebantur, Dis. 31. in Thucyd. n. 3.
- Omina verborum etiam observabant Veteres, Dis. 45. in Thucyd. n. 6.
- Ominis boni causa Dyrrachium vocarunt Veteres, quum Epidamnus diceretur, Dis. 18. in Thucyd. n. 1.
- Ominis causæ sponzæ caput volebant, Dis. 31. in Thucyd. n. 4.
- Ominis mali verbis parcere iubeantur, quum favere linguis iubeantur, Dis. 44. in Virg. n. 4.
- Ominis mali verba ne exaudirentur, tibicen in sacrificijs tacebat, Dis. 60. in Anthol. n. 8.
- Ominis mali quare haberentur dies post Calendas, Nonas, Idus, Dis. 30. in Liv. n. 14. *Vide. Omnia. Omentum. Portentum. Prodigium.*
- Ominosum quare diceretur nuptias celebrare mense maio, Dis. 30. in Liv. n. 43. 44.
- Omniparens terra vocatur a poetis, Dis. 43. in Anthol. n. 5. Dis. 31. in Liv. n. 27.
- Omphacium vinum, & Oleum apud Plinium quid sit, Dis. 13. in Anthol. n. 2.
- Omphales, & Herculis Posterî bello Troiano iniiores fuerunt, Dis. 4. in Virg. n. 2.
- Onera ad ferenda tylen invenit Proragoras, Dis. 5. in Cic. n. 3.
- Onciscritus, qui sequutus est Alexandrum, cum Xenophonte comparatus est, Dis. 42. in Cic. num. 4.
- Oncrocritæ ars que sit, Dis. 19. in Eurip. n. 12.
- Onomacriti dubitatur an sint oracula, que Musæo tribuuntur, Dis. 8. in Cic. n. 11.
- Onomacritus est auctor ætæminum, que Orphei esse dicuntur, Dis. 1. in Thucyd. n. 5.
- Onyche columnæ trigina erant in cænatione Callisti liberti, Dis. 2. in Liv. n. 12.
- Opem, seu Rheam omnium Deorum parentem eandem esse, atque terram tradunt; ideo illam turritam fingunt, Dis. 43. in Anthol. n. 2. Dis. 36. in Thucyd. n. 2.
- Opem Consviam esse nomen, cui Romani urbis custodiam demandaverant, aliqui crediderunt, Dis. 24. in Virg. n. 6. *Vide. Opes.*
- Opera omnia principium splendidum habere oportet, Dis. 1. in Thucyd. n. 1.
- Opera Cyclopium dicuntur omnia ædificia artificiosa, Dis. 34. in Thucyd. n. 7. & seqq.
- Opera inter miranda Romanorum recententur cloacæ, viæ, aquæductus, Dis. 2. in Liv. n. 6.
- Opera omnia Servi exercebant, Dis. 21. in Thucyd. n. 6.
- Opera omnia aliquatenus exercebantur, licet ab omni opere cessaretur Cal. Ian. ne alioquin esset omen anni penitus otiosi, Dis. 30. in Liv. n. 63.
- Opera multorum Mathematicorum ad nos non pervenerunt, multorum verò nec nomina, Dis. 7. in Cic. n. 2.
- Opera multorum antiquorum poetarum, Dis. 8. in Cic. n. 5.
- Opera Aristoteli multa perierunt, & multa fatis ipsi tribuntur, Dis. 43. in Cic. n. 7.
- Opera multa Theophrasti, Dis. 44. in Cic. num. 2. 3. *Opte.*

- Opera multa Græcorum in Latinum vertit Cicero, *Disf.* 71 in *Cic.* n. 3.
- Opera quæ scripsit Nicander Colophonius, *Disf.* 75. in *Cic.* num. 2. 3.
- Opera aliquorum virtutum non assequuta sunt laudem, quæ meruerunt, *Disf.* 76. in *Cic.* num. 1. *Vide. Operibus. Oper.*
- Operculum atz, quæ erat in loco, ubi Aëlius Navius fertur eodem novacula discidisse, & puteus dicta est, appellatum fuit puteal, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 23.
- Operibus suis quoniam nomen inscripserint, *Disf.* 1. in *Thucyd.* n. 2. 3. 4. *Disf.* 5. in *Virg.* n. 1. 3.
- Operibus quibuslibet aggrediendi amor est necessarius, *Disf.* 17. in *Thucyd.* n. 4. 5. *Disf.* 92. in *Cic.* n. 2.
- Operis de Oratore quam occasionem habuerit Cicero, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 7. & seqq.
- Operis, quæ Rex conduxerat, eius uxor cenam apparabat apud Macedones, *Disf.* 21. in *Liv.* n. 1. *Vide. Opera. Oper.*
- Opera vocabantur sacra Bonæ Deæ, *Disf.* 38. in *Anthol.* n. 3.
- Opes Græciæ ante bellum Troianum tennes erant, & quare, *Disf.* 12. in *Eurip.* n. 14.
- Opes, quas rapuerat Paris, causa fuerunt belli troiani, *Disf.* 15. in *Eurip.* n. 9.
- Opes nudi hamilius insolentiores sunt ijs, qui opibus assueverunt, *Disf.* 78. in *Anthol.* n. 5. 6.
- Opes multas quam Iſocrates congestisset, infusus est triremem concludere, quam his id recusasset, *Disf.* 47. in *Thucyd.* n. 7.
- Oper Orbis terrarum profunderunt Caligula, & Nero, *Disf.* 21. in *Liv.* n. 22. *Vide. Opibus.*
- Opes multas congestit Hæperides usus agendis, *Disf.* 76. in *Cic.* n. 5. *Vide. Diolitia. Opibus.*
- Opheltes ab Hypsipyle nutrice relictus interfectus fuit a serpente, & inde didus est Archemorus, & in eius honorem Argivi uenenos ludos instituerunt, *Disf.* 6. in *Anthol.* n. 4.
- Ophiusa Rhodus est appellata a multitudine serpentum, *Disf.* 26. in *Anthol.* n. 3.
- Opibus nullam sibi amicam parasse reprehendit Dionysius Senior iunior, *Disf.* 32. in *Thucyd.* n. 9. *Disf.* 79. in *Anthol.* n. 7. *Vide. Oper.*
- Opici expulerunt ex Italiâ Siculos, qui Siciliam tenuerunt, *Disf.* 34. in *Thucyd.* n. 9. *Disf.* 35. in *Thucyd.* n. 8. *Disf.* 36. in *Thucyd.* n. 2. 4. unde ita appellati, *Disf.* 36. in *Thucyd.* n. 2.
- Opici, vel Ofici appellati sunt Campani, *Disf.* 36. in *Thucyd.* n. 2.
- Opicus apud Latinos pro Barbaro accipitur, *Disf.* 84. in *Thucyd.* n. 6. 9. *Disf.* 36. in *Thucyd.* n. 3.
- Opificum artem, quæ sordida dicebatur, si pariter exercerent, vestales capi non poterant, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 4.
- Opilio tulit Lædæorum editum a Nemese, ex quo nata est Helena, *Disf.* 16. in *Eurip.* n. 3.
- Opimianum vinum usque ad ducentos annos duravit, *Disf.* 64. in *Anthol.* n. 4.
- Opimius Caium Gracchum occidit, *Disf.* 92. in *Cic.* n. 6.
- Opinio verus est naturam rerum semper in deterius ferri Vis, *Disf.* 6. in *Eurip.* n. 10. 11. *Disf.* 67. in *Cic.* n. 2.
- Opinio Romanorum de robore Germanorum, *Disf.* 85. in *Anthol.* n. 2.
- Opinio Platarchi quod macedonum imperium virtute partum sit, Romanorum virtute, & fortuna, reprobatur, *Disf.* 86. in *Anthol.* per tot.
- Opiniones de Dijs quales essent philosophorum, poetarum, & Vulgi, *Disf.* 47. in *Anthol.* n. 1. *Disf.* 31. 32. 35. in *Virg.* per tot.
- Opiniones variz diversorum philosophorum de causâ terræmotus, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 4. 8. 10. usque ad n. 16.
- Opiniones variz maiorum philosophorum de eclipsibus Solis, & Lunæ, *Disf.* 22. in *Thucyd.* n. 3. 4.
- Opis, & Argis primæ tulerunt dona ab Hyperbæteis in Delum, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 11.
- Opis festum quando celebraretur, *Disf.* 30. in *Liv.* num. 49. ab eis dicti sunt Opici, *Disf.* 16. in *Thucyd.* n. 2. *Vide. Opem.*
- Oppianus dens milliæ unciarum auri premium poematis ab Antonino Pio accepit, *Disf.* 10. in *Cic.* n. 3.
- Oppida Umbrosum trecentis exciderunt Etrusci, *Disf.* 15. in *Liv.* n. 11.
- Oppida in quo differant ab arribus, *Disf.* 23. in *Liv.* n. 7.
- Oppidum a Nævio carceres Cerei appellantur, *Disf.* 20. in *Cic.* n. 7.
- Opportunitate commendabantur dona Cyri, *Disf.* 32. in *Thucyd.* n. 5.
- Opsonium ut emeret Themistocles, ei Artaxerxes Myntem urbem, *Disf.* 32. in *Thucyd.* num. 7. *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 17.
- Optata sperantur, *Disf.* 41. in *Thucyd.* n. 1. 6. & *Disf.* 42. in *Thucyd.* n. 5. cernimus etiam in somnis, *Disf.* 42. in *Thucyd.* n. 9. *Vide. Desiderantur.*
- Optimum imperium facile in paucorum dominarum degenerat, *Disf.* 10. in *Liv.* n. 4.
- Optimi cognomen tribuum est Scipioni Nasica, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 9.
- Opus ferijs si quis prudens fecisset, nullâ expiatur victimâ, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 18.
- Opus topiarium quid esset, *Disf.* 23. in *Cic.* n. 7.
- Opus tanquam pæregon, & pæregon tanquam opus elaborare, *Disf.* 24. in *Cic.* n. 5. *Vide. Opera. Operibus.*
- Ora histriorum facibus primus Theſpis perunxit; inde nomen accepit wægædia, *Disf.* 6. in *Eurip.* n. 3. 5.
- Ora avertetant indices, quæ tabulæ proferrentur; in quibus Metellus accusabatur, *Disf.* 33. in *Cic.* n. 3. *Vide. Ora. Ori. Oris. Os.*
- Oracula, quæ a bello in Siciliam deterrebant, contempsit Alcibiades, *Disf.* 37. in *Thucyd.* num. 3.
- Oracula Tegyra, & Lebædiæ sola non defecisse tradit Platarchus, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 6.
- Oracula Dodonæa columbas reddidisse ferunt, quia anas pelægon dicuntur, *Disf.* 18. in *Liv.* n. 11.
- Oracula Delphis antiquitus reddebat Virgo, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 1.
- Oracula allegoriz utebantur, *Disf.* 29. in *Virg.* n. 4.

- Oracula, quæ Mufæ triabantur** dubitatur, an sint Onomacriti, *Diff. 8. in Cic. n. 1.*
- Oraculi iussu** Deorum honoribus consecrati sunt Euthymus vinus, quia semel tantum in Olympiis vidus fuit, & Cleomedes, *Diff. 15. in Thucyd. n. 3. Diff. 24. in Virg. n. 2.*
- Oraculi monitu** Xiphias adoptivus filium Creusæ, quem comdidisse Iamulum ferunt, unde Roma originem habuit, *Diff. 13. in Liv. n. 4.*
- Oraculi monitu** Thebani ante ptolium trophæum statuerunt, *Diff. 24. in Liv. n. 6.*
- Oraculis omnibus** scripsit Nicander, *Diff. 75. in Cic. n. 3.*
- Orecolo delphicus** princeps præfuit Phemonoë, *Diff. 75. in Anthol. n. 4.*
- Oracula Dodonæo** deceptus est Alexander Ephorus, *Diff. 83. in Anthol. n. 14. Diff. 10. in Virg. n. 3.*
- Orecolo monitus** fuerat Cæsar Atyn filium ferro perituro, quare ab Adrasia invito iotempus est, *Diff. 10. in Virg. n. 1.*
- Oraculo admoniti** Greci venis sacrificarunt, qui ipsi secundi, Persis vero adversi perlarunt, *Diff. 14. in Thucyd. n. 7.*
- Oraculo moniti** cives, ne Camerinum moverent, non paruerunt, & ab hostibus oppressi sunt, *Diff. 54. in Thucyd. n. 4.*
- Orecolo** moliti moniti satum effugere non veluerunt, *Diff. 10. in Virg. n. 3. & seqq. Diff. 12. in Virg. n. 1. 2.*
- Oraculo monitu** Laius, ne Liberis operam daret non perula, *Diff. 10. in Virg. n. 1.*
- Oracula Iovis** Dodonæi monitus Aeneas quomodo Lavinium condiderit, *Diff. 14. in Virg. num. 4.*
- Orecolo monitus** fuerat Oenomaus mortem sibi imminere ab eo, qui filium duceret, *Diff. 7. in Thucyd. n. 4.*
- Oraculum Delphicum** ante Apollinē tenuit Themis, ante eam varo Tellus, & Neptunus, & heroeis veribus sæpe semper respondebat, & quomodo inventum sit, *Diff. 3. in Anthol. n. 4. 5. Diff. 75. in Anthol. n. 5.*
- Oraculum Deli** cupo defecit, & etiam alia tandem defererunt, *Diff. 72. in Anthol. n. 5. 6.*
- Oraculi** Hammonis cellaverat tempore Iuvenalis, *Diff. 77. in Anthol. n. 6.*
- Oraculum** iussu Delios venerari locum, ubi natus est Apollo, *Diff. 77. in Anthol. n. 18.*
- Oreculum** Persæus accepit, postquam dolore pedum correptus fuisset, hostes superaturum, & urbem conditurum, *Diff. 10. in Anthol. n. 3.*
- Oraculum Sybaritici** reddidit fuit, tendit urbem felicem futuram, quandiu homines Deo non anteponebantur, *Diff. 23. in Anthol. n. 4.*
- Oraculum** præcipiens ligneum mæru Themistocles classem interpretatus est, *Diff. 30. in Anthol. n. 4. Diff. 36. in Cic. n. 4.*
- Oreculum** redditum Nicæroconti tribuit Mundo omnia membra, *Diff. 40. in Anthol. n. 7.*
- Oraculum** Bacchi spod Ligerios Thæcie populos, *Diff. 47. in Anthol. n. 7.*
- Oraculum** Aegæo consulenti, quomodo filios susciperet, respondit, ut concubitu abstineret diutius, *Diff. 52. in Anthol. n. 6.*
- Oraculum Delphicū** & Corinthios appellavit Chænicomeras ob multitudinem servorum, quos possidebant, *Diff. 2. in Thucyd. 7.*
- Oraculum Delphicum** respondit Cyloni, quod arcem occuparet in maximæ lovis celebritate; quare eā occupavit, quum Olympia agerentur, sed eam deferere coactus est, *Diff. 14. in Thucyd. num. 2.*
- Oraculum Delphicum** in omnibus rebos maximi momenti consultebatur, *Diff. 14. in Thucyd. num. 2.*
- Oreculum Apollinis** Græci Iarem appellavit Athenæi, *Diff. 27. in Thucyd. n. 6.*
- Oraculum**, quo responsum fuit Lacedæmonijs Apollinem assutum, interpretati sunt de peste, quæ Athenienses vexavit, *Diff. 38. in Thucyd. n. 2.*
- Oraculum** ostendisse, quo quisque medicamento convalescere posset, testantur inscriptiones templi Esculepij in Insula Tiberiâ, *Diff. 38. in Thucyd. n. 4.*
- Oreculum Alexandri** præstigatoris consulebant ægroti, *Diff. 38. in Thucyd. n. 4.*
- Oraculum** consulens Hercules, quam oullum responsum accepisset, tripodem sustulit, & responso reddebat, & eā de causâ cum Apolline digladiatus est, quod certamen Iuppiter fulmine diremit, *Diff. 38. in Thucyd. n. 4.*
- Oraculum delphicum** obtinebat serpens Python, *Diff. 39. in Thucyd. n. 5.*
- Oraculum** respondit Parmenisco matrem reddituram ei risum, quod evenit, quum vidisset informe lignum pro Latonâ enli, *Diff. 46. in Thucyd. n. 3.*
- Oraculum** interpretatus Hercules iussit pro capitibus humanis Diti oscilla dedicare, & Saturno lumina accendere Letinos, *Diff. 17. in Eurip. num. 5.*
- Oraculum** Thetidis iussit, ut virgo se iniuri pateretur a membro virili, quod in foco visum fuerat, nasciturum quippe hominem clarissimum, *Diff. 13. in Liv. n. 5.*
- Oraculum** edimpleverunt Troiani comedentes substratum epulis Apium, vel panis crustula, *Diff. 15. in Liv. n. 9.*
- Oraculum** indicavit Socratem omnium sapientissimum, *Diff. 54. in Cic. n. 5. an fuerit oraculum Delphicum, Diff. 75. in Anthol. n. 5. 6.*
- Orantes** spectabant Orientem, *Diff. 7. in Eurip. n. 11. quare lava erat septentrio; dextera meridies, Diff. 19. in Liv. n. 17.*
- Orate** pisces aliquibus omen dederunt, *Diff. 3. in Liv. n. 6.*
- Oratio** dicitur a Seneca speculum animorum, *Diff. 2. in Eurip. n. 1.*
- Oratio tragica** dicitur, quæ summam habet gravitatem, *Diff. 5. in Eurip. n. 10.*
- Oreio Metelli** Numidici de ordinibus maritædia, quæ ipse non negat matrimonia esse gravissima, *Diff. 15. in Anthol. n. 1. Diff. 29. in Anthol. num. 1.*
- Oratio Pericli** Epitaphios appellata, *Diff. 12. in Thucyd. n. 4.*
- Oreio** Cotinchorum ad Lacedæmonios quædam artificiosa sit, *Diff. 56. in Thucyd. n. 14. 15. Ora.*

Oratio Libera quæ a Quintiliano vocetur, Disf. 3. in Cic. o. 5.
 Oratio Scævola magis ad iudices docendos, quam ad permovendos accommodata erit, Disf. 17. in Cic. n. 2.
 Oratio Iſocratis incitavit Philippum, & Alexandrum ad bellum contra Perſas, Disf. 10. in Cic. num. 4. Disf. 16. in Cic. o. 9.
 Oratio Neſtoris, & Xenophontis melle dulcior erat, Disf. 41. in Cic. n. 4.
 Oratio Diogenis, Critolai, & Carneadis comparatur Menelai, Neſtoris, & Ulyſſis orationi, Disf. 42. in Cic. n. 4.
 Oratio Stoicorum quàm ieiuna, & arida fuerit, & quare, & de eâ Ciceronis iudicium, Disf. 59. in Cic. n. 3. 4.
 Oratio ad Theodoſium Latinus Paſcatus dicit triumphantes lauream ramum deponere in gremio Iovis Capitolini, Disf. 18. in Liv. n. n.
 Oratio Lyſiæ quare Socrates ſe defendere noſuerit, Disf. 24. in Cic. n. 3.
 Oratio, ad rationes homines cetera animantibus præſtat, Disf. 38. 39. in Cic. per 102. Disf. 21. in Cic. n. 2.
 Oratio Ciceronis pro Cornelio Balbo populus commodus forere cepit, & oratione pro Quinto Ligario Cæſar invitus perſuſus eſt, Disf. 47. in Cic. n. 5.
 Orationem de magnitudine belli habebat is, cui triumphus decreendus erat, Disf. 5. in Liv. num. 15.
 Orationem compoſuit Paris, in qua voluptates potentiz, & ſapientiz anteponebat, iode fabula manavit Veneræ præmiſſiſſe Iſmoni, & Paladi, Disf. 19. in Anthol. o. 4. Disf. 17. in Virg. n. 6.
 Oratioem Eoripidis melle dulciorem dicit Alexander Ætolus, Disf. 4. in Eorip. n. 11.
 Orationem alienæ perſonæ accommodans Livius Gallos vocat bellus, Disf. 7. in Liv. o. 5.
 Orationem pro Sexto Roſcio quom habuit Cicerone, quot annos natus eſſet, Disf. 2. in Cic. n. 8.
 Orationem ſuam Neſtori, acotam Menelao, capioſam verò Ulyſſi aſſingit Homerus, Disf. 9. in Cic. n. 2.
 Orationem, & rationem Græci eodem modo appellant, Disf. 16. in Cic. n. 1.
 Oratioem ſnam plus fidei habituram putavit M. Antonius, ſi iodoſior haberetur, Disf. 17. in Cic. n. 5.
 Oratioem in laudem defunctorum in bello habuit Hyperides, Disf. 77. in Cic. n. 4.
 Orationem primam quom Demotheſes haboiſer, exploſus eſt propter imperitiam agendi, Disf. 79. in Cic. n. 4. Disf. 87. in Cic. n. 4.
 Orationem longam quom legatus habuiſſet, frumentum noo obtinuit a Lacedæmoniis, Disf. 79. in Cic. n. 6.
 Orationem a ſolociſmo iſchoaviſ Porcius Latro, Disf. 85. in Cic. n. 7.
 Orationes Demotheſis locernam redolere dicebat Pytheas, Disf. 3. in Eurip. n. 1.
 Oratioes generis deliberativi quomodo cooſſicienda ſint, Disf. 56. in Thuryd. n. 2.
 Orationes ſanebres piores extant, Disf. 22. in

Thucyd. n. 4. Disf. 20. in Eurip. o. 13. Disf. 77. in Cic. n. 4.
 Orationes ſuas primos Aotipho edidit, Disf. 31. in Cic. n. 2.
 Orationes, quas ad populum, & in legatis munere habuit Crates, reliquit, Disf. 42. in Cic. num. 3.
 Orationes Demotheſis adverſus Aſcebinem, & Aſechinis adverſus Demotheoem vertit Cicerone, Disf. 71. in Cic. n. 1.
 Orationes quot conſcripſit Hyperides, Disf. 76. in Cic. n. 4.
 Oratio nes conſcripſit etiam Glancippus Hyperidis filius, Disf. 76. in Cic. n. 5.
 Orationes Principis qui recitabat, appellabatur Candidatus Auguſti, poſtea Queſtor ſacripalarij, Disf. 89. in Cic. n. 8.
 Orationibus Cicerone parcius utitur vocalium concurſu, benignius verò in libris de philoſophia, Disf. 6. in Eorip. o. 14.
 Oratio majestatem addit oris hiatu, Disf. 6. in Eurip. n. 14. Disf. 14. in Virg. n. 5. Periphrasi, ſen circuitio, Disf. 7. in Virg. n. 4. & ſublimitat, vocalium concurſus, Disf. 1. in Thucyd. o. 2. & colluſio litterarum, & copula Et repetita, Disf. 14. in Virg. o. 5.
 Oratio ionis cauſa Iſocrates a Nicocle viginti talenta accepit, Disf. 10. in Cic. n. 4.
 Oratiois ſuavitatem indicavit ſrenis effigies impoſuit ſepulchro, Disf. 31. in Anthol. n. 9.
 Orationis ob vehementiam lateris dolore correptus Craſſus obiit, Disf. 16. in Cic. o. 7.
 Orationis ſtumen aureum Ariſtoteli Cicerone tribuit, Disf. 41. in Cic. n. 2.
 Oratiois panegyricæ Philoj quid probandum ſit Disf. 50. in Cic. n. 6.
 Orationis argutias avidè conſecratur Seneca, Disf. 59. in Cic. n. 4.
 Orationum principia non debent eſſe concitata, nec ſigoris reſerta, Disf. 39. in Virg. o. 3. Disf. 91. in Cic. n. 6.
 Orationum tris genera, Disf. 29. in Cic. n. 2.
 Orationum ſuorum ſecurum Demotheſes appellabat Phocionem, Disf. 35. in Cic. o. 7.
 Orator nullus Lacedæmonij extitit, Disf. 27. in Thucyd. n. 4.
 Orator Cteſiphon expulſus ſuit a Lacedæmoniis, quod ſe iſtaſſet de quolibet re propoſita poſſe diem dicendo conſumere, Disf. 27. in Thucyd. o. 4.
 Orator iudicis benevolentiam captare debet; ſecus eſt, ſi apud ſenatum loquatur, Disf. 36. in Thucyd. n. 2.
 Orator, qui ſe de re quomcumvis exigua diu verba facere gloriabatur, contemptus eſt a Lacone, Disf. 2. in Virg. o. 2.
 Orator in quo diſſerat ab hiſtorico, & poetâ, Disf. 37. in Virg. n. 4.
 Orator Craſſus morznam mortuam tanquam ſiliam atrarum luxit, Disf. 3. in Liv. n. 6.
 Orator, ſenator, & Imperator optimus eſt habitus Cato Georſorius, quires Romanos ſcripſit, Disf. 11. in Liv. o. 2.

Ora-

- Orator nullus ante Periclem extitit; apud Latinos aere Catonem; quare trecentos annos nullus fuit apud Romanos liberor, *Disf. 9. in Cic. n. 3. 4.*
- Orator perfectus qualis esse debeat, *Disf. 33. in Cic. n. 2. 4. Disf. 35. in Cic. n. 1. 5. & feqq.*
- Orator ille Aeschines, qui in Pompeium licentia utebatur, an esset philosophus, *Disf. 64. in Cic. n. 4.*
- Orator ad Tigranem missus est Metrodorus a Mithridate, *Disf. 64. in Cic. n. 5.*
- Orator sapiens est, *Disf. 79. in Cic. n. 1.*
- Orator Byzantinus dixit leges se habere quomodo ipse vellet, *Disf. 79. in Cic. n. 8.*
- Orator a Latinis dicitur, a Graecis rhetor, *Disf. 4. in Cic. n. 1.*
- ⁱⁿ Oratore brevis Salustii non probaretur, *Disf. 84. in Cic. n. 2.*
- Oratorem vehementem Demetrium Phalereum non putat Cicero, sed subtilem disputatorem, *Disf. 53. in Cic. n. 1.*
- Oratorem histroni comparabat Roscius, *Disf. 17. in Anthol. n. 6. Disf. 90. in Cic. n. 3.*
- Oratorem laudat Aristoteles dicentem Graciam totondisse comam ad sepulcrum eorum, qui apud Salamina ceciderant, *Disf. 17. in Anthol. n. 6.*
- Oratorem Carneadem Romani dicebant non persuadere, sed cogere, *Disf. 18. in Cic. n. 6.*
- Oratorem philosophia preceptis imbui suadet Petronius Arbitr, *Disf. 56. in Cic. n. 4.*
- Oratores inter dictatus est Cyprius Germanici, *Disf. 19. in Anthol. n. 3.*
- Oratores novem insignes existerunt Athenis eadem aetate, *Disf. 17. in Thucyd. n. 5.*
- Oratores Demosthenes, & Cicero multa exprobarunt apud quos verba faciebant, *Disf. 56. in Thucyd. n. 3. 4.*
- Oratores eius aetatis Demosthenem irridebant, *Disf. 3. in Eurip. n. 1.*
- Oratores veteres a precibus in Deos orationes auspicabantur, *Disf. 18. in Virg. n. 1.*
- Oratores insignes apud Graecos duodecim, aut tredceim recensentur, *Disf. 6. in Cic. n. 1.*
- Oratores omnes fuerunt Athenienses, *Disf. 9. in Cic. n. 8.*
- Oratores non fuerunt Gorgias Leontinus, Thrasimachus Chalcedonius, Protagoras Abderites, Prodicus Chius, Hippas Eleus, sed eloquentia doctores, & sophistae, *Disf. 9. in Cic. n. 8.*
- Oratores omnes Romae fuerunt Latini, *Disf. 9. in Cic. n. 8.*
- Oratores Asiatici redundantes erant, *Disf. 2. in Cic. n. 8. Disf. 9. in Cic. n. 8. Disf. 59. in Cic. n. 5.*
- Oratores Rhodij cum Attici non erant comparandi, *Disf. 9. in Cic. n. 8.*
- Oratores quibus honoribus afficerentur, *Disf. 10. in Cic. n. 4. Disf. 11. 12. 13. in Cic. per. tot.*
- Oratores, qui tempore Demosthenis floruerunt, *Disf. 11. in Cic. n. 5.*
- Oratores quare a Graecis Politici appellarentur, *Disf. 11. in Cic. n. 5.*
- Oratores inter Germanico senatus Clypeum aureum eeffuerat; sed intercessit Tiberius, *Disf. 13. in Cic. n. 6.*
- Oratores docilitatem, & attentionem semper sibi conciliare debent, benevolentiam vero conciliare aliquando opus non est, *Disf. 25. in Cic. n. 1.*
- Oratores, qui facitja abundarent, *Disf. 27. in Cic. n. 1. 2.*
- Oratores, qui Reipublice nocuerunt, *Disf. 33. in Cic. n. 6. Disf. 55. in Cic. n. 2. qui otiosa fuerunt, Disf. 36. in Cic. per. tot.*
- Oratores Graeci nonnulli a virtute aberrarunt, *Disf. 34. in Cic. n. 3.*
- Oratores non minus, quam bellicosos honorarent Romani, *Disf. 36. in Cic. n. 17.*
- Oratores primum dignitatis gradum obtinebant, secundum Iurisperiti, *Disf. 40. in Cic. n. 9.*
- Oratores nostrae aetatis expertes sunt scientia, *Disf. 42. in Cic. n. 6.*
- Oratores insignes multi, *Disf. 48. in Cic. n. 6.*
- Oratores, & philosophi antiquioris ijdem erant, postea interit separati sunt, *Disf. 53. in Cic. n. 1.*
- Oratores Latini celebres Ciceronis aetate ferè omnes floruerunt, *Disf. 67. in Cic. n. 5. Disf. 68. in Cic. n. 2.*
- Oratores ferè omnes in Graecia nati sunt imminentibus Graecorum libertati Macedonibus, *Disf. 77. in Cic. n. 1.*
- Oratores Galba, & Lullius, *Disf. 77. in Cic. n. 7.*
- Oratores evaserunt Demades ex remige, & Aeschines ex aetore oon primarum partium, *Disf. 79. in Cic. n. 1.*
- Oratores qui admirabantur, leges sepe mutabant; fecus qui eos in pretio non habebant, *Disf. 79. in Cic. n. 8. Disf. 82. in Cic. n. 6.*
- Oratores quam appellent catastheven, & apothecaven, *Disf. 84. in Cic. n. 4.*
- Oratores comædorum artificio utebantur, ad componendum gestum, *Disf. 87. in Cic. n. 4.*
- Oratores Antiqui appellabant Deos, *Disf. 90. in Cic. n. 7.*
- Oratores qui aetate ingravescente famâ auxerint, & qui amiserint, *Disf. 64. in Anthol. n. 5. 8.*
- Oratores, qui ante Ciceronem floruerunt, *Disf. 55. in Cic. n. 6.*
- Oratores lege prohibebantur insula Creta, & a Lacedaemonijs, & Berytin; excluderantur ex Aetopisgo, & misericordiam movere vetebarant, *Disf. 79. in Cic. n. 6. 8. Disf. 81. in Cic. num. 4. 7.*
- Oratores magni initio dicendi pondore, & timore detinebantur, *Disf. 91. in Cic. n. 5. & feqq. Vide. Eloquentes. Rhetores.*
- Oratori niliorem esse Euripidem Sophocle tradit Quintilianus, *Disf. 2. in Eurip. n. 9.*
- Oratori an sit necessaria omnium disciplinarum cognitio, *Disf. 78. in Cic. per. tot.*
- Oratoria ars Chryssippi magis infantem, quam oratorem efficere potest, *Disf. 59. in Cic. n. 3.*
- Oratoria sacra manus expansæ comparabatur a Zenone, pugno vero dialectica, *Disf. 62. in Cic. n. 7. Vide. Ars oratoria. Eloquentia. Facultas oratoria. Facundia. Rhetorica.*
- Oratoria ars difficilior medicinis, *Disf. 83. in Cic. num. 7.*
- Oratoriam scolam articulinam comperat Plato, *Disf. 34. in Cic. n. 5.*
- Oratoribus summis par factus est Sulpicius auris spatio audiendo Crassum, *Disf. 86. in Cic. n. 2.*

- Oratoribus etiam elegiaci poëtae legendi sunt, Diss. 86. in Cic. n. 6.
- Oratoribus etiam mediocribus quare locus sit in foro, Diss. 91. in Cic. n. 4.
- Oratorio more conscripta erat historia Callisthenis, Diss. 43. in Cic. n. 3.
- Oratoris cuiusdam in impudentem iocus, Diss. 56. in Anthol. n. 1.
- Oratoris dictum: *silens leges inter arma*, Diss. 53. in Anthol. n. 3.
- Oratoris definitio, quod sit perfectio ex omnibus artibus, & disciplina iuxta Symmachum, Diss. 4. in Cic. n. 2.
- Oratoris ars difficillima, & ideo paucissimi fuerunt oratores, Diss. 4. in Cic. n. 2. Diss. 5. in Cic. n. 7. Diss. 13. in Cic. n. 3. & seqq.
- Oratoris Hortensij studium infanum colebat platini, Diss. 22. in Cic. n. 7.
- Oratoris definitio, Diss. 33. in Cic. n. 3.
- Oratoris munus ut obiret Augustus, Phœnisco utebatur, Diss. 87. in Cic. n. 1. 2.
- Oratoris, & philosophi differentia, Diss. 42. in Cic. n. 6. Diss. 44. in Cic. n. 8.
- Oratoris officium quinque partibus consistat, Diss. 87. in Cic. n. 5.
- Oratoris vocem qui moderabatur, Phœnisci dicebatur, Diss. 87. in Cic. n. 1.
- Oratoris numeros Hæcates invenisse dicitur, Diss. 52. in Cic. n. 5.
- Orator s. munus obivit Brutes, dum populum ad exigendum Tarquinium impulit, Diss. 36. in Cic. n. 15.
- Oratorum quibus suis sit, Diss. 83. in Cic. n. 2.
- Oratorem omnium virtutes continet Hyperides, Diss. 75. in Cic. n. 7.
- Oratorum Græcorum versionem exercitationis causâ approbat Cicero, Diss. 86. in Cic. n. 3.
- Oratorum sui temporis principes fuit Quintilianus, Diss. 46. in Cic. n. 6.
- Oratorum omnium maximè Crassus iuris civilis scientiam possidebat, Diss. 16. in Cic. n. 5.
- Oratorum tria genera, Diss. 29. in Cic. n. 1.
- Oratorum mores, quos Cicero de Oratore inducit loquentes, Diss. 17. in Cic. per tot.
- Orbis terrarum perditio non amplius Romanis a Græcis barbari reputari sinit, Diss. 8. in Thueyd. n. 9.
- Orbe novo orbines ad scia convellunt, Diss. 48. in Thueyd. n. 20. Diss. 49. in Thueyd. n. 6.
- Orbem terrarum dividuntibus Dijs Rhodus Soli consigit, Diss. 26. in Anthol. n. 8. At ea obtigit Minervæ, & Vulcani, Diss. 25. in Eurip. n. 2.
- Orbem universum a Bætho per vinum perdimimur significare voluit poëta: dum Orientem subegisse dicunt, & Tyrrhenos, & Lusitaniam in Occidente, Diss. 46. in Anthol. n. 7.
- Aut quod sit idem, ac sol, qui universum Orbem terrarum illustrat, Diss. 47. in Anthol. num. 3.
- Orbem terrarum universum cœcussit tremor motus Valentiniano imperante, sicuti ism Iuliano imperante, Diss. 48. in Thueyd. n. 20.
- Orbem subleantem gubernat Lætheus, Diss. 11. in Virg. n. 1.
- Orbem disciplinarum, quem Encyclopædiam vocant Epiphanes septemdecim natus annos didicerat, Diss. 78. in Cic. n. 3.
- Orbi ex testamento eorum, qui proximi non essent, non nisi dimidium capere poterant, Diss. 25. in Anthol. n. 1.
- Orbibus singulis Cœli Orpheus præsidere dixit Bacchum suum, suamque moxam, Diss. 47. in Anthol. n. 8. Diss. 25. in Virg. n. 1.
- Orbis in medio Delphi esse credebatur, & quomodo id deprebensum fuerit, Diss. 3. in Anthol. n. 3.
- Orbis terrarum maiorem partem peragravit Hercules, quàm Bacchus, Diss. 45. in Anthol. n. 1.
- Orbis magna pars incognita erat Veteribus, Diss. 2. in Thueyd. n. 8. 9.
- Orbis terrarum imperium portendit Augusto runica lati elavi ad pedes decedens, Diss. 42. in Thueyd. n. 6.
- Orbis terrarum imperium acquisiverunt Romani bello punico secundo confecto, Diss. 86. in Anthol. n. 4. Diss. 22. in Virg. n. 2.
- Orbis, quo representabatur Venus Paphia, Diss. 46. in Thueyd. n. 2.
- Orbis terrarum imperium populi Europe, vel Africae affedantes opus habent Sicilia, Diss. 55. in Thueyd. n. 7.
- Orbis rerum humanarum, quem Herodotus tradidit, Diss. 1. in Liv. n. 8.
- Orbis universi delictis Roma fruebatur, Diss. 2. in Liv. n. 1.
- Orbis compendium Roma habebatur, Diss. 2. in Liv. n. 2.
- Orbis terrarum opes profuderunt Caligula, & Nero, Diss. 22. in Liv. n. 11. Vide. *Mundus*.
- Oreus de las lasas imperio Romano quis adiecerit, Diss. 9. in Liv. n. 14.
- Orchia lex lata ab Orebio Tribuno plebis, qua convivarum numerus fiebat, Diss. 3. in Liv. n. 5.
- Orcibus Tribunos Plebis legem orbiam tulit, quos convivarum numerus fiebat, Diss. 3. in Liv. n. 5.
- Oreigaleam quidam dixerunt esse, quam Mercurius Perseo tradidit, sed male, quia dicta est diode; quod qui eam gestaret, non conspiceretur, Diss. 10. in Anthol. n. 2.
- Ordinarii poëta maior si infligi deberet, Senatus iudicabat, Diss. 26. in Cic. n. 5.
- Ordinem mensum, qui nunc habetur, statuerunt Decemviri, Diss. 30. in Liv. n. 29. 30.
- Ore Crocodili cibi reliquias decurabit Trochilus avicula, quibus alitur, Diss. 18. in Liv. n. 6.
- Ore Herculis catenula aureæ prodeuntes quid significarent, Diss. 8. in Anthol. num. 4. Diss. 53. in Anthol. n. 2.
- Ore Plauti Musas loquutur dixit Stolo, Diss. 3. in Eurip. n. 2.
- Ore Stesichori cœnens Iulcinia eius carminum suavitatem indicavit, Diss. 18. in Liv. n. 8.
- Ore Mida frumentum congerentes formicæ avaritiam eius indicant, Diss. 18. in Liv. n. 8.
- Ore Platonis, & Pindari favos congentes apes

- spes eorum eloquentiam indicat, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 8.
- Ore favere quum iubeantur, imponebatur silentium, vel bona verba dicere iubeantur, *Dis.* 44. in *Virg.* u. 2. & seqq.
- ex* Ore leonis extrahit osse Elpis ab eodem compensatus est, *Dis.* 39. in *Cic.* u. 7.
- Ore Platonis Iovem loquumrum dicebant Veteres, *Dis.* 41. in *Cic.* n. 2. *Dis.* 53. in *Cic.* u. 3.
- Ore Xenophontis loquutus esse musas quidam dixerant, *Dis.* 45. in *Cic.* u. 4. *Vide. Ora. Oris. Or.*
- Orestes quomodo a Trærenis expiatus sit a cæde matris, *Dis.* 53. in *Thucyd.* n. 24.
- Orestes a cæde matris absolutus est, *Dis.* 12. in *Eurip.* n. 5. *Vide. Orestis.*
- Orestheus Deucalionis filius canem habuit; quæ ramum peperit, qui confusus uvas protulit, *Dis.* 46. in *Anthol.* n. 1.
- Orestis cadaver sexdecim cubitorum, *Dis.* 6. in *Eurip.* n. 21.
- Orestis ætate Furiz appellari cœperunt Eumænides, quod ipsi benevolæ fuerant, quum ab Atheniensibus iudicio absolutus fuisset, & ideo ipsi nigram ovem sacrificasset, *Dis.* 18. in *Thucyd.* n. 5. *Vide. Orestes.*
- Organa musies, quibus utebantur in prælio diversi populi, *Dis.* 57. in *Thucyd.* n. 10. 11.
- Organo in fauces immisso angina curabatur, *Dis.* 66. in *Cic.* n. 4.
- Orgonum musicum Pædis ex genere citharæ, *Dis.* 57. in *Thucyd.* u. 11.
- Orga Cinyas in honorem Seorti instituit, *Dis.* 55. in *Anthol.* n. 4.
- Orgia celebrantes cur tibijs uterentur, *Dis.* 63. in *Anthol.* n. 4.
- Orgia Bæcho instituit Orpheus, *Dis.* 48. in *Anthol.* n. 3. *Dis.* 74. in *Anthol.* n. 5. *Dis.* 75. in *Anthol.* n. 2.
- Orgia Somostracum Ection princeps celebravit, *Dis.* 33. in *Virg.* n. 4.
- Ori mortuorum Obolus iudebant, ut Charont præstulo solvens, *Dis.* 12. in *Anthol.* n. 12. *Dis.* 82. in *Anthol.* n. 2.
- Ori lapillis in oculis integras periodos Demosthenem recitabas, ut pronuntiationem emendaret, *Dis.* 87. in *Cic.* n. 3. *Vide. Ora. Orr. Oris. Or.*
- Oribasius medicus in exilium eiectus a Rege Persarum cultus est honoribus, *Dis.* 10. in *Cic.* num. 2.
- Orichalco orasuntur tibijs, *Dis.* 60. in *Anthol.* num. 2.
- Orici in oppido Palestæ Furiz colebantur, *Dis.* 18. in *Thucyd.* n. 6.
- Oriens Cælo comparatur, *Dis.* 7. in *Eurip.* num. 15. 12.
- Oriens bonis genijs tribuitur ab Aegyptijs, *Dis.* 7. in *Eurip.* u. 11.
- Orieus in divisione contigit Iovi; ideo Iuppiter Cælo dicitur imperare, *Dis.* 7. in *Eurip.* n. 10.
- Oriens quæ Peninsula nunc appellatur, tria millia urbium complectebatur olim, *Dis.* 9. in *Liv.* u. 17.
- Oriens sol Mundum sperire videtur; ideo Ianus Patuleius vocabatur, *Dis.* 30. in *Liv.* u. 59.
- Orientalibus plagis imperare bonum opinati sunt Manichæi, *Dis.* 59. in *Thucyd.* n. 3.
- Orientem nostrum Inæret, & Occidentem Antipodum Hyperboreos esse tradit Solinus, *Dis.* 77. in *Anthol.* n. 14.
- Orientem spectabant Orantes, quæ læva erat septentrio, dextera merides, *Dis.* 59. in *Liv.* n. 11.
- Orientem paravit Alexander Severus Artaxerxe devicto, *Dis.* 24. in *Anthol.* n. 6.
- Orientem domuit Bæchus armis oœu ldis, *Dis.* 44. in *Anthol.* n. 13.
- Orienis Reges fœdera sanguine sanciebant, *Dis.* 26. in *Thucyd.* u. 4. *Dis.* 22. in *Eurip.* u. 5.
- Orientis ut statum compueret Germanicus, iuvēdiā Tiberij missus est, *Dis.* 29. in *Anthol.* n. 2.
- Orientis Reges aditus difficiles habebant, *Dis.* 53. in *Thucyd.* u. 6.
- Orientis partem lævam esse voluerunt augures, *Dis.* 59. in *Liv.* n. 8. 12. 13. dexteram Homerus, *Dis.* 19. in *Liv.* u. 12.
- Orientis ex partibus fulmina quæ in Orientem concesserint, maximè felicitatis argumentum sunt, *Dis.* 19. in *Liv.* n. 8.
- Orientis Regum opulentissimus habebatur Tigranes excepto Mithridate, *Dis.* 83. in *Cic.* n. 5.
- Origano sibi medeatur testudines, & palumbes vulnærat, *Dis.* 6. in *Thucyd.* u. 4. *Dis.* 39. in *Cic.* n. 2.
- Origenes Adamantij cognomen propter assiduatam studij adeptus est, *Dis.* 92. in *Cic.* u. 3.
- Originem urbiem quique ad Decus referebant, *Dis.* 12. in *Liv.* u. 1. 2.
- Originem duxit a declarationibus tumor Scarij, *Dis.* 85. in *Cic.* n. 9.
- Origines compositi Cato maior, postquam egregius imperator extitisset, *Dis.* 1. in *Cic.* n. 6.
- Origo Romæ, & multarum aliarum urbium, & populorum ignoratur, *Dis.* 51. in *Liv.* n. 1. 2.
- Origo Romanorum a Græcis malè probatur a Dionysio Halicarnasseo, ex eo quod velatis pudendis in ludis certarent, *Dis.* 6. in *Anthol.* n. 12. *Dis.* 15. in *Thucyd.* n. 10.
- Origo Sacerdotij Vestæ, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 17. 18.
- Origo belli inter Syllam, & Marium, *Dis.* 5. in *Liv.* n. 2. *Dis.* 2. in *Cic.* u. 3. & seqq.
- Orion Pleiadas insequens translatus est in Cælum cum illis, *Dis.* 65. in *Anthol.* n. 8.
- Orionis corpus mirâ magnitudine inventum creditum est, *Dis.* 6. in *Eurip.* n. 11.
- Orionis, & Canis inter orum Classis trecentarum quinquaginta navium ad Siciliam perijt, *Dis.* 66. in *Anthol.* n. 4.
- Oris huius addit orationi maiestatem, *Dis.* 6. in *Eurip.* n. 14. *Dis.* 14. in *Virg.* n. 5.
- Oris, & naris expartes esse homines Veteres crediderunt, *Dis.* 2. in *Thucyd.* u. 9.
- Oris confessionem Pausaniz audire voluerunt Ephori, antequam econdemarent, *Dis.* 13. in *Thucyd.* n. 2.
- Oris deformitatem timens Minerva tibijs, quas invenerat, abiecit, *Dis.* 61. in *Anthol.* n. 2. *Dis.* 63. in *Anthol.* u. 4. *Dis.* 30. in *Liv.* n. 47. *Vide. Ora. Orr. Ori. Or.*
- Ortiz in Theatro imaginem Theodori præstigiantoris statuerunt, *Dis.* 25. in *Thucyd.* n. 5.

Ori.

Ornabantur auro fertis, & vittis huius, Dis. 43. in Virg. n. 7. Dis. 44. in Virg. n. 1.
 Ornamentis aures solæ meretricis apud Lacedæmonios uti poterant, Dis. 4. in Thucyd. num. 7.
 Ornamentis triumphis insigniebantur duces, qui Cæsares non erant, Dis. 25. in Liv. n. 8.
 Ornamentis instructus Bacchus nullum alium fessorem præter Alexandrum patiebatur, Dis. 39. in Cic. o. 7.
 Orobias Eubœæ urbem fluctus obruit, Dis. 48. in Thucyd. o. 1.
 Orontianus Tracæsius poëta antiquus ante Homerum, Dis. 13. in Eurip. n. 2. Dis. 11. in Liv. n. 4. Dis. 33. in Virg. n. 3.
 Oropi ob vastationem Romani multam quingentorum talentorum Atheniensibus indixerant, Dis. 42. in Cic. u. 4.
 Orpheus inter opera invenitur Peplus, Dis. 25. in Eurip. n. 8.
 Orpheus, & Eurydisis fabula, Dis. 73. in Anthol. n. 1.
 Orpheus dum fuerunt, Dis. 73. in Anthol. n. 7.
 Orpheus canis quercus in versum distribuit, & locus Zonas appellatur, Dis. 74. in Anthol. num. 2.
 Orpheus lyra est fidus hoc numine appellatum, Dis. 74. in Anthol. n. 9.
 Orpheus auditor Moysis, Dis. 1. in Thucyd. n. 5.
 Orpheus nomen præferentem Cræterem quidam dubitant esse Zopyri, Dis. 8. in Cic. o. 1.
 Orpheum pullum Gæste tradidit Aristoteles, & Cercopis esse carmina, Dis. 73. in Anthol. n. 7. Dis. 1. in Thucyd. n. 5.
 Orpheus an fuerit filius Calliopes, Clius, Polyhymnis, & an Oeagri, vel Apollinis, Dis. 57. in Anthol. n. 10. Dis. 73. in Anthol. n. 5. 6.
 Orpheus existimavit Mundum esse Deum, Dis. 71. in Anthol. o. 2.
 Orpheus ante Homerum fuit, Dis. 13. in Eurip. n. 2. Dis. 11. in Liv. n. 4.
 Orpheus solas quercus canis duxit, Dis. 74. in Anthol. n. 2. 3. 4.
 Orpheus Lyram habuit ab Apolline, Dis. 74. in Anthol. n. 1.
 Orpheus homines agrestes mansuefecit, & ob id didici est feras ducere, Dis. 75. in Anthol. n. 1. Dis. 32. in Cic. n. 7.
 Orpheus Sacra Osiridis in Græciam transtulit, Dis. 75. in Anthol. n. 1.
 Orpheus coluit certare in Pythijs ludis poetarum, Dis. 3. in Anthol. n. 7.
 Orpheus excogitavit fabulam, qua fingitur mortuos non posse quiescere, nisi paludem Seygillæ transirent, Dis. 83. in Anthol. o. 5.
 Orpheus Baccho orgia instituit, Dis. 48. in Anthol. o. 2. Dis. 74. in Anthol. n. 1. Dis. 75. in Anthol. n. 1.
 Orpheus quidam Pythagoricus, Dis. 3. in Thucyd. n. 3. Dis. 30. in Virg. n. 1.
 Orpheus Rhipheos montes Calpen, Phlegram, Alpes in eadem regione collocat, & ab illis Cymerios includi fabulatus est, Dis. 3. in Thucyd. n. 3.
 Orpheus poëta Siculus diversus ab Orpheo

Thracio, Dis. 113. in Thucyd. n. 3.
 Orpheus quando tempore stellas errantes in eundem locum restitui putaverit, Dis. 53. in Thucyd. n. 11.
 Orpheus singulis Cœli orbibus præsidere dixit Bacchum suum, suamque matrem, Dis. 47. in Anthol. n. 8. Dis. 25. in Virg. n. 1.
 Orpheus Herculis statem non antecessit, Dis. 33. in Virg. n. 3.
 Orpheus ante Homerum Fornicæ, Dis. 13. in Eurip. n. 2. Dis. 11. in Liv. o. 4.
 Orpheus Thracæ fuit, Dis. 9. in Cic. n. 7.
 Orphica sacra celebrabantur Baccho nato ex Iove, & Luna, Dis. 45. in Anthol. n. 6.
 Orphicæ Dianæ ad Aram plagis patienter ferens, quum plurimos cascos firatus esset, coronabatur, Dis. 50. in Anthol. n. 7.
 Orphicæ modos quum Timotheus caneret, iam commotus est Alexander, ut quasi pugnaturos exiliret, Dis. 60. in Anthol. n. 15.
 Ortus Pleiades æstatem, & metendi tempus ostendunt, Dis. 65. in Anthol. n. 4.
 Orum spectabant sepulti apud Megareses, Dis. 14. in Thucyd. n. 9.
 Ortum quidquid habet, & interitum habere debet, Dis. 83. in Anthol. n. 15.
 Ortum, & Occasum, Meridiem, & Septentrionem illustrare Solem significabat Ianus quadripes, Dis. 30. in Liv. n. 58.
 Ortum solis quemadmodum præcedit lucifer, in equi desolatorii præcurrebant, quum emigrendi essent, Dis. 70. in Cic. n. 11.
 Ortus, & occasus matutinus, & vespertinus siderum quid sit, Dis. 65. in Anthol. n. 10.
 Ortygia dicta est Delos a Corinthis, Dis. 77. in Anthol. n. 2. Dis. 39. in Thucyd. n. 4.
 Ortygia locus apud Ephesos, Dis. 77. in Anthol. n. 18. Dis. 39. in Thucyd. n. 8.
 Os mortui Crassi aurum liquefactum infundebant Parthi, Dis. 16. in Eurip. n. 6.
 Os Chrysippe alimentum ingerebant Amici Dis. 92. in Cic. n. 3. *Vide Ors. Orr. Ori. Oris.*
 Osci unde iam dicti sunt, Dis. 36. in Thucyd. n. 2.
 Osci populi Campaniæ, Dis. 36. in Thucyd. n. 4.
 Osci libidinibus infames, Dis. 36. in Thucyd. num. 4.
 Oscilla pro capitibus hominum dedicare Diis iussit: Larinos Hercules, Dis. 17. in Eurip. n. 5.
 Oscilla sunt funes, quibus asser ad trahem, vel arborem suspenditur, cui asseri in eodem habet illuc impellitur, Dis. 51. in Thucyd. n. 26.
 Oscines aves dicuntur, quæ ante augurium faciunt, Dis. 19. in Liv. n. 10.
 Osculabatur arborem Paulus Passienus bis Consul, Dis. 22. in Cic. num. 5.
 Osculandas manus si cui Marius non præbuisset, is interficiebatur, Dis. 2. in Cic. u. 5.
 Osculando oculos animus attingitur, Dis. 22. in Eurip. n. 9.
 Osiridem Aegyptij dilexerunt, Dis. 21. in Eurip. n. 17.
 Osiridem, seu Bacchum Veteres arbitrati sunt esse Solem. Dis. 47. in Anthol. n. 3. ideo universum Orbem peragrassæ dixerunt, Dis. 47. in Anthol. n. 3.

- Ofiridem Aegyptij omnium bonorum suorem esse putabant, *Diss.* 49. in *Thucyd.* n. 4.
- Ofiridis adversarius quare flagatur Typhon, *Diss.* 48. in *Anthol.* n. 6.
- Ofiridis memoria discepti a Typhone quomodo coleretur, *Diss.* 75. in *Anthol.* n. 2.
- Ofiridis rebus exprimendis Aegyptij explicabant res occultissimas philosophis, *Diss.* 59. in *Anthol.* n. 3.
- Ofiridis comites fuisse Masas quidam tradiderunt, *Diss.* 57. in *Anthol.* n. 15.
- Ofiridis nomine humidam naturam adorabant Aegyptij, *Diss.* 75. in *Anthol.* n. 1.
- Ofiris septimo mense natus est, *Diss.* 75. in *Anthol.* n. 3.
- Ofiris cuiusdam tube inventor, *Diss.* 57. in *Thucyd.* n. 53.
- Ofiris dicitur invenisse tibias monstrosas, seu egyptinas, *Diss.* 60. in *Anthol.* n. 7. *Diss.* 62. in *Anthol.* n. 4.
- Ofiris, & Bacchus idem numen est, *Diss.* 39. in *Anthol.* n. 6. *Diss.* 44. in *Anthol.* n. 7. *Diss.* 45. in *Anthol.* n. 8. *Diss.* 46. in *Anthol.* n. 8. *Diss.* 48. in *Anthol.* nom. 7. *Diss.* 75. in *Anthol.* n. 2.
- Ofiris quare diceatur docuisse Germanos conficere potionem ex hordeo, *Diss.* 46. in *Anthol.* num. 8.
- Ofiris Panem habuit comitem, Gigantes domuit, ab Inferis reversus est, Lycorgum interfecit, *Diss.* 46. in *Anthol.* n. 8. 9.
- Ofiris fecunditatis auctor habebatur, ideo ficoloneum folium in penis figuram deformatam in eius pompa deferrebat, *Diss.* 48. in *Anthol.* num. 7.
- Ofiris quare niger flagatur, *Diss.* 48. in *Anthol.* num. 7.
- Ofiris mittere somnia poterat, *Diss.* 19. in *Eurip.* n. 16.
- Ofiris, & Ius amorem capiti invicem in otero matris concubuerunt, & Horus natus est, *Diss.* 33. in *Virg.* n. 5.
- Ofiris quomodo a Typhone in mare demersus fuerit, *Diss.* 33. in *Virg.* n. 6.
- Ofior mulierum erat Euripides, *Diss.* 55. in *Anthol.* n. 2. *Diss.* 3. in *Eurip.* n. 7.
- Ofis mortuorum eruens, dum scrutaretur thesauros, punitus est a Theodorico, *Diss.* 32. in *Anthol.* n. 12.
- Ofis mortui si non invenirentur, lebus inanis portabatur, & senus imaginis ducebatur, *Diss.* 54. in *Thucyd.* n. 1.
- Ofis, & viscera in altera portione posuit Prometheus, in altera carnes; Iuppiter autem elegit primam; ideo institutum, ut carnes comederentur, viscera autem victimarum Dijs adolerentur, *Diss.* 55. in *Anthol.* n. 7.
- Ofis Euripidis Macedones concedere noluerunt Atheniensibus, *Diss.* 3. in *Eurip.* n. 14.
- Ofis magna parentis Ovidius vocat Lapides, *Diss.* 43. in *Anthol.* n. 2.
- Ofiam montem ab Olympo terremotus diducit, *Diss.* 48. in *Thucyd.* n. 22.
- Ofse ex ore leonis extraxit Elpis ab eo compensatus est, *Diss.* 39. in *Cic.* n. 7.
- Ofsibus consuebantur sibi, *Diss.* 60. in *Anthol.* num. 1.
- Ofsibus Pelopis factum esse Palladium quidam tradunt, *Diss.* 16. in *Virg.* n. 2.
- Ofsibus, & Nervis Dialectica comparatur, *Diss.* 60. in *Cic.* n. 4.
- Ofsas vocant genus quoddam terremotum, *Diss.* 48. in *Thucyd.* n. 23.
- Ofstentum, quod aves Termini fano non addixerunt, argues seceperant aeternum fore Romanum imperium, *Diss.* 86. in *Anthol.* n. 7. *Vide Omen. Partentum. Prodigium.*
- Ofsia duodecim quare essent in escaribus, *Diss.* 20. in *Cic.* n. 7.
- Ofsia Charontis Romsni appellabant loca, ex quibus terretimus odor exhalabat, *Diss.* 82. in *Anthol.* n. 5.
- Ofsia navigio consensu Minturnis petijt Marcius Romam pulsus a Sylla, *Diss.* 2. in *Cic.* n. 5.
- Ofsiam inter, & litus Campaniae scaros multos sparsit Octavius, & cavit quinque milia proximo, ut si quis scarum cepisset, mari redderet, *Diss.* 3. in *Liv.* n. 6.
- Ofsiam a columnis Herculis aliqui septimo, vel sexto die pervenerunt, *Diss.* 76. in *Anthol.* num. 7.
- Ofsio proponebant cadavera pedibus viam spectantibus, *Diss.* 22. in *Thucyd.* n. 6. *Vide Iano. Porta.*
- Ofseisum ear exegitarent Athenienses, *Diss.* 20. in *Eurip.* n. 19.
- Ofsogothi populi, qui invaserant Italiam, *Diss.* 36. in *Thucyd.* n. 9.
- Otho licet voluptrati deditus mortem constanter sult, *Diss.* 9. in *Eurip.* n. 6.
- Otho propter adulterium uxoris infamia laboravit, *Diss.* 35. in *Anthol.* n. 22.
- Othone, & Vitellio de imperio certantibus servus in spem Imperij creatus est, quod similitudinem quandam haberet cum Nerone, *Diss.* 42. in *Thucyd.* n. 4.
- Othos, & Ephialtes apud Homerum vulnerant Venerem, & Martem, *Diss.* 28. in *Virg.* n. 3.
- Oti ingens Cadaver esse creditum fuit, *Diss.* 6. in *Eurip.* n. 22.
- Oti deminatum Atheniensem libertatis potnam ferre dixit Herondas Lacedaemonias, *Diss.* 27. in *Thucyd.* n. 3.
- Oti, & laboris visisitodines profunt, *Diss.* 58. in *Thucyd.* n. 2.
- Oti quoque, non solum negotij magnorum virorum ex rare rationem oportere a Casio, *Diss.* 2. in *Cic.* n. 8.
- Oti Graeci dediticant, *Diss.* 58. in *Anthol.* n. 6.
- Phzaces, *Diss.* 34. in *Anthol.* n. 2.
- Otiok penitus anni ne omen esset, ab omni opere cessare Cal. Ian. omnia opera aliquatenus exercebantur, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 63.
- Otiom gignit desiderium voluptatum, *Diss.* 57. in *Anthol.* n. 6.
- Otiom desiderant poetae, *Diss.* 4. in *Eurip.* n. 4.
- Otiom omnes desiderant, *Diss.* 9. in *Liv.* n. 2. *Diss.* 1. in *Cic.* n. 2. & seqq.
- Ova, Gammat, lens, & liba apponebantur mortuis in cenis novendia, *Diss.* 31. in *Anthol.* num. 5.

Ova exlationibus idonea, Disf. 14. in Thueyd.
nam. 101. ad.

Ova duo peperit Leda, unum ex Iove, ex quo
Pollux, & Helena nati sunt, alterum ex Tyda-
ro, ex quo Castor, & Clytemnestra, Disf. 16.
in Eurip. n. 2.

Ova parvuli semine existentes in Luna, ex qui-
bus nascuntur homines quodecupla maiores
terrestribus, Disf. 16. in Eurip. n. 4.

Ova ab Agrippa in Circo quare collocata sunt,
Disf. 10. in Cic. n. 10.

Ova Castoris sacra erant, Disf. 20. in Cic. n. 10.

Ova res bodines interthecalant, & diebus qua-
draginta completis, quando pulli nascuntur,
revolvunt, Disf. 18. in Cic. n. 4.

Ova sibi puteretur asseves, quum dixisset Alcibi-
ades, Socrates respondit, & Xanthippen sibi fi-
lios gignere, Disf. 59. in Cic. n. 3. Vide. Ova.

Ovana ut introiret Urbem, Drusus exivit, & sus-
picionem reperiit, quum Urbem esset ingressus, ut
Germanici innotis profunderetur, Disf. 25. in
Liv. n. 15.

Ovantes quibus ornamentis utebantur, Disf. 24.
in Liv. n. 11.

Ovatio sibi celebrabatur, Disf. 60. in Anthol.
n. 15. Disf. 24. in Liv. n. 11.

Ovatio Redolii an fuerit, Disf. 24. in Liv. n. 9.
Disf. 28. in Liv. n. 2.

Ovatio quibus concederetur, & unde dicitur,
Disf. 24. in Liv. n. 11.

Ovatio concessa est Marcello capiti Syracusis,
Disf. 24. in Liv. n. 14.

Ovatum aurum quare appellet Persina, Disf. 29. in
Liv. n. 8.

Ovem nigram sacrificavit furiji Orestes, & Eu-
menidas appellavit, quod ipsi benevole fuis-
sent, Disf. 18. in Thueyd. n. 5.

Ovem, suam, & taurum immolabant Romani in
lostrisiane exerecitiis, quod gentis sacrificij
suaveturilia dicebatur, & quid immolarent
iuxta Dionysium Halicarnassensem, Disf. 53. in
Thueyd. n. 9.

Ovem immolabant ovantes, non taurum, ut tri-
umphantes, Disf. 24. in Liv. num. 11. Vide.
Ovis.

Ovis bimæ sacrificij apinores, Disf. 42. in Virg.
unum. 7. 8.

Ovis præcipue dicebantur bidentes, Disf. 42. in
Virg. n. 7.

Ovidij nomine carmina aliqua incipere circumfe-
runtur, que non sunt illius, Disf. 1. in Thueyd.
num. 5.

Ovidius quare furias appellet Deas palestinas,
Disf. 18. in Thueyd. n. 6.

Ovidius optat fieri se aulicum, & dona, quæ
puella suæ miserat, Disf. 40. in Anthol. n. 4.

Ovidius tradit amicos in adversis spectari, sicut
aurum in igne, Disf. 79. in Anthol. n. 6.

Ovidius quot annos vixerit, & qua ætate relega-
tus fuerit, Disf. 53. in Thueyd. n. 14.

Ovidius queritur exiles purgari aequi, Disf. 53.
in Thueyd. n. 25.

Ovidius explicatur, Disf. 25. in Liv. n. 16. Disf.
27. in Liv. n. 2. Disf. 29. in Liv. n. 8. Disf. 20.
in Cic. n. 6. 8. quarto libro Fastorum, Disf.

30. in Liv. n. 19. 41. Disf. 29. in Cic. n. 6. 12.

Ovidius inducit Vlysses loqui incipientem can-
stanter, Disf. 91. in Cic. n. 6.

Ovilia dicebatur locus, in quem populus inclu-
debat, ad credendos magistratus, Disf. 30. in
Liv. n. 22. Disf. 2. in Cic. n. 7.

Ovinus Mactyr quinquæ milia servorum manu-
misit, Disf. 20. in Thueyd. n. 9.

Ovis erat hostia maxima propter mansuetudi-
nem, Disf. 43. in Virg. n. 5.

Ovis idolis a Festo nuncupatur agna, quæ Idi-
bus Iovi sacrificabatur, Disf. 30. in Liv. n. 11.

Ovium greges exanimati sunt post terræmotum
in Campaniâ, Disf. 48. in Thueyd. n. 29.

ni. Vide. Ovum.

Ovo comparatur philosophia, Disf. 60. in Cic.
num. 4.

Ovo, Helenanatus dicitur, quia vox hæc significat
superiores ædium partes, & ovo, Disf. 16. in
Eurip. n. 5. Disf. 18. in Liv. n. 21.

Ovo omnes homines nascuntur, Disf. 16. in
Eurip. n. 5.

Ovum, ex quo Helena edita fuit Luna cecidit,
se ferunt, Disf. 6. in Anthol. n. 3. Disf. 16. in
Eurip. n. 4.

Ovum, quod peperit Nemesis, Leda fovit, &
nata est Helena, Disf. 16. in Eurip. n. 3.

Ovom vîsum electo suspensum portendebat the-
saurum, Disf. 19. in Eurip. n. 6. Vide. Ova.

Oxylus an fuerit inventor ludorum Olympico-
rum, Disf. 2. in Anthol. n. 5.

Oxythos, & Scamander Hædorus filij Aeneam ex
Idâ depulerunt, Disf. 15. in Liv. n. 5.

Ozolin, & Epistephryj Locri tenuerunt Brutus,
& Penapolin, & Ozolin condiderunt, Disf.
35. in Thueyd. n. 6.

Ozolin condiderunt Locri omnes Aistia Oilei,
Disf. 35. in Thueyd. n. 6.

P

P Litteræ voodum repertæ Pæon diceba-
tur Deas, Disf. 15. in Virg. n. 4.

Pabulo eus indigent noster ignis, Disf. 10.
in Eurip. n. 5.

Pacatus in oratione ad Theodosium diem trium-
phantem laureum ramum deponere in gremio
Jovis Capitolini, Disf. 28. in Liv. n. 11.

Pace fortes aliqui fuerunt, non in bello,
Disf. 15. in Liv. n. 1.

Pacem quomodo obtinuerint Romani a Philip-
po, qui sædus eum Pannis fecerat, Disf. 44. in
Thueyd. n. 4.

Pacem, & amicitiam Romanorum petierunt Sey-
thæ, & Indi Augusto imperante, Disf. 42. in
Thueyd. n. 4.

Pacem in Oriente construxit Alexander Severus
Arrexerxe devicto, Disf. 24. in Anthol. n. 6.

Pacem eum Pyrrho Rege sacerdotissit Appias
Cæcus, Disf. 31. in Cic. n. 4. Vide. Pax.

Pacis filia Veneris in piscem mutata fuit, ideo
Syri piscibus abstinebant, Disf. 23. in Anthol.
num. 5.

Pachyus Siciliae *Pachonocortum* spectat Græciam, *Disq.* 39. in *Thucyd.* n. 4.
Pachynus ab ætæ crasso appellatus est, *Disq.* 55. in *Thucyd.* n. 3.
Pacis amantissimi multi Imperatores, *Disq.* 29. in *Anthol.* o. 5.
Pacis templum magnificentissimum condidit Vespasianus, in quo omnia miracula confluxit, *Disq.* 57. in *Anthol.* n. 8. *Disq.* 3. in *Liv.* n. 7.
Pacis nomen inane est, & ea nunquam contingit ex aliquorum sententiâ, *Disq.* 49. in *Anthol.* n. 4.
Pacis, & Belli simulacrum ex aere solido inustratione exercitus ferebant Persæ, *Disq.* 53. in *Thucyd.* n. 8.
Pacis arces hominibus sunt gratiores, *Disq.* 3. in *Horip.* n. 25.
Pacis auctor semper fuit *Æness*, *Disq.* 6. in *Virg.* n. 7.
Pacis artibus, & belli simul pauci forerant, *Disq.* 15. in *Virg.* n. 1.
Pacis tempore quando Consules uti cuperet vestre triumphali, incertum est, *Disq.* 22. in *Liv.* nom. 17. 19. 20.
Pacis ad artes ut converteret Romanos, Natus in omnibus fudebat, *Disq.* 30. in *Liv.* n. 34. *Vide. Pacem. Pax.*
Pactione provincia cum Clodius ibi Consules devinxerat, *Disq.* 2. in *Cic.* n. 11.
Padi fluminis in eisdem Pelsigi Spinus urbem considerunt, *Disq.* 5. in *Virg.* n. 2.
Pados ex monte Vesulo oritur, *Disq.* 7. in *Thucyd.* o. 3.
Pados ad dederit nomen Patavio urbi, *Disq.* 15. in *Liv.* n. 3.
Pædogogi servi erant, qui puerorum carum habebant, *Disq.* 22. in *Thucyd.* n. 6.
Pædogogi muniti poterit minores viginti annis, *Disq.* 22. in *Thucyd.* n. 6.
Pædogogia quid esset, *Disq.* 22. in *Thucyd.* n. 2.
Pædonomus apud Lacedæmonios quis esset, & quam curam haberet, *Disq.* 50. in *Anthol.* n. 5.
Pæus erat ipsum Demetrium tamabiebat Atheniensem servituti, *Disq.* 27. in *Thucyd.* n. 14.
Pæoneus unus ex fratribus Idæis, *Disq.* 2. in *Anthol.* n. 4.
Pæginæ sacre allegorici nuntius, *Disq.* 29. in *Virg.* n. 4. *Disq.* 30. in *Virg.* num. 2. *Vide. Littera Sacra.*
Pæliensis Panis habebat imaginem Tiberij ad Servus illius annib. deorum, ut obsecris admoeretur, *Disq.* 65. in *Anthol.* n. 12. *Disq.* 5. in *Thucyd.* n. 23.
Pæmon dicebat Virgilium pædagoge se futurum iudicem omnium scriptorum, *Disq.* 6. in *Cic.* n. 7.
Pæmon, seu Melicerta est appellatus Fortunus, & cum eo Iulius a Iovis immittitur agnus de precipiavit in mare, *Disq.* 2. in *Anthol.* n. 3.
Pæmon an dedicati essent iohanni Indi, *Disq.* 2. in *Anthol.* n. 4. *Disq.* 4. in *Anthol.* n. 26. *Disq.* 5. in *Anthol.* n. 2.
Pæpaphus urbs Cypri, ubi Veneris colebatur, *Disq.* 55. in *Anthol.* n. 2.
Pæopolitani de vicis triumphis Publius Philo licet Proconsul, *Disq.* 25. in *Liv.* n. 3.

Pælopon, & Pælopon. Urbes ad omnia stragula, & Vestes Artaxerxes Themistocli donavit, *Disq.* 32. in *Thucyd.* n. 7. *Disq.* 10. in *Horip.* n. 17.
Pælopon Dea quæ dicitur Fæta ab Ovidio, *Disq.* 18. in *Thucyd.* o. 6.
Pælopon in oppido Onesitebatur Furis, unde Pælopon Dea dicuntur ab Ovidio, *Disq.* 28. in *Thucyd.* n. 6. *Disq.* 17. in *Thucyd.* n. 7.
Pælopon non carere philosophis, *Disq.* 29. in *Cic.* o. 6.
Pælopon exercitum inter salutationes testentur, & chitonoma appellatur, *Disq.* 17. in *Anthol.* n. 5.
Pælopon non solum Hæculi, sed etiam Apollini, & Mercurio dicuntur, *Disq.* 3. in *Anthol.* n. 3. *Disq.* 26. in *Thucyd.* n. 7. *Disq.* 17. in *Thucyd.* n. 7.
Pælopon auctor Mercurii, *Disq.* 46. in *Thucyd.* n. 4.
Pælopon exercitum casu erant, quod binum frequentaratur, *Disq.* 84. in *Anthol.* nom. 17.
Pælopon rufus quam sciendandis, *Disq.* 18. in *Thucyd.* o. 1. & seqq.
Pælopon reprehendunt lictiones, & Sabrianæ *Disq.* 17. in *Thucyd.* n. 6.
Pælopon Lacedæmonijum præstebat singulos, ut esset virum, non autem certamen, *Disq.* 49. in *Anthol.* n. 5. *Disq.* 16. in *Thucyd.* n. 6.
Pælopon nudæ exercebantur femine spartanæ, *Disq.* 31. in *Anthol.* n. 7.
Pælopon etiam erant ambulationes, *Disq.* 22. in *Cic.* n. 3.
Pælopon Cupidinem consecrabant Vestes, *Disq.* 17. in *Thucyd.* n. 2.
Pælopon exercebantur etiam philosophi & rhetores, *Disq.* 17. in *Thucyd.* n. 8.
Pælopon exerceri non poterant Servi ex legē Solonis, *Disq.* 26. in *Thucyd.* n. 4.
Pælopon in Ulyssæa circumvenit, *Disq.* 3. in *Virg.* n. 6.
Pælopon Græci Troiam obsidentibus Solis eclipsim prædicant, *Disq.* 12. in *Thucyd.* n. 3.
Pælopon puer ut ulcisceretur mortem filij, ignem suspendit & scopulis Capreis, quibus alibi Græci prædicant, *Disq.* 39. in *Virg.* n. 8.
Pælopon montis per ima extendebatur Roma a Romulo condita, *Disq.* 27. in *Liv.* n. 8.
Pælopon sacri Quæstor erat, qui Principis orationes recitabat, & Candidatus Augusti appellabatur, *Disq.* 89. in *Cic.* n. 8.
Pælopon colebatur Febri, *Disq.* 18. in *Thucyd.* n. 9.
Pælopon Vestibus utitur Commodus, quum noctu existeretur, *Disq.* 19. in *Thucyd.* n. 10.
Pælopon & Aeneas erant Circus Maximus, *Disq.* 26. in *Cic.* n. 4.
Pælopon socer suos servos transcendere Palatibus instructionis genus, *Disq.* 53. in *Thucyd.* n. 25.
Pælopon frumens levitatis dona mittebant Hyperbæi Apollini Delio, *Disq.* 79. in *Anthol.* n. 22.
Pælopon quædam ministris Iovis esset diversa ab eis, quæ pastoris nomen haberet, & inter Deos penant ab alijs reconditur, *Disq.* 16. in *Virg.* num. 5.

Palantri in loco ceruplum Dianæ Ephesina erat, ne terremotibus evertetur, *Dis.* 48. in *Thucyd.* n. 37.

Pamphos vetustissimus poëta, *Dis.* 35. in *Eur.* n. 4.

Pamylorum festo Priapus cum triplici membro virili circumferebatur, *Dis.* 48. in *Anthol.* n. 8.

Pan dux Bacchi, & eius strategema; illi amici Echo, & quare, *Dis.* 45. in *Anthol.* n. 5.

Pan comes Ophidis, & Bacchi, *Dis.* 46. in *Anthol.* n. 8.

Pan clamor cerâ coniungere an instituerit, *Dis.* 62. in *Anthol.* n. 2.

Pana præcipuum Deum censebant Mendacij, ideo capras colebant, *Dis.* 23. in *Anthol.* n. 5.

Pana natum esse ex adulterio Penelopes ferunt, *Dis.* 6. in *Virg.* n. 5.

Pana deum mortuum esse audivit Aemilianus, *Dis.* 17. in *Liv.* n. 5. *Dis.* 36. in *Virg.* n. 2.

Vide. Pans.

Panas esse capite cuneato Veteres crediderunt, *Dis.* 2. in *Thucyd.* n. 9.

Panacis genus Heracleon dictum, quod illud Hercules invenit, *Dis.* 8. in *Anthol.* n. 4.

Panacius Phidias, frater pinxit porticum porcilien, *Dis.* 29. in *Eurip.* n. 22.

Panætij in honorem Athenis convivium celestabantur, *Dis.* 23. in *Thucyd.* n. 2.

Panætius Stoicorum pene princeps indicatur, & Cicerone, *Dis.* 65. in *Cic.* n. 2. auditor fuit Antipatri, & Scipionis Africani familiaris, *Dis.* 65. in *Cic.* n. 3.

Panathæna festum in honorem Minervæ, *Dis.* 25. in *Eurip.* n. 5. 9.

Panathæna vincentes Oleâ coronabantur, cuius rorum Epimenides prætulit omnibus donis, & honoribus, *Dis.* 14. in *Thucyd.* n. 5.

Panathæna spediætes coloratâ veste non poterant ex lege Solonis, *Dis.* 42. in *Virg.* n. 4.

Panathæna a Græcia vocatur Quinquatria, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 39.

Panæratio decerantes animo vinei dicebantur, *Dis.* 15. in *Thucyd.* n. 21.

Panæratio toto corpore certamen committebatur, *Dis.* 2. in *Anthol.* n. 7.

Panæratio se se exercitit Euripides, *Dis.* 2. in *Eurip.* n. 4.

Panæratio decerare suos cives Lacedæmonij veterunt, *Dis.* 15. in *Thucyd.* n. 12.

Pandarus unus ex novem principatibus imperij Priami cecidit, *Dis.* 22. in *Eurip.* n. 10.

Pandora omnia mala terris immisit, propterea, quod Prometheus animaverat igne solis hominem effudit e cretâ, *Dis.* 15. in *Anthol.* n. 4.

Dis. 16. in *Eurip.* n. 2.

Pandora a Vulcano efformata fuit, cui omnes dii dona trihuerunt; & inde Pandora appellata est, *Dis.* 15. in *Anthol.* n. 4.

Pandora est in Epiro, & in Italia, *Dis.* 10. in *Virg.* n. 3.

Pandoriam urbem prope est Acheron, *Dis.* 83. in *Anthol.* n. 14.

Pandrosus Cereopis filiam Athenienses templo honorarunt, *Dis.* 24. in *Virg.* n. 2.

Pan cavato lentem fulcepsit puerum quem vidit Diogenes, abiicit catinum, *Dis.* 84. in *Anthol.* n. 17. *Vide. Panem. Pans. Panibus. Panis.*

Panegyrica oratio Hecæstis habuit Alexandrâ ad bellum contra Persas suscipiendum, *Dis.* 10. in *Cic.* n. 14. *Dis.* 36. in *Cic.* n. 9.

Panegyrica prætoris Plinii quid approbandum sit, *Dis.* 50. in *Cic.* n. 6.

Panem ut vivere possit Themistocles, & Armerxes ei donavit Magnesium usura, *Dis.* 50. in *Eurip.* n. 17. *Dis.* 32. in *Thucyd.* n. 2.

Panem a toto Aegyptij consuebant, *Dis.* 59. in *Anthol.* n. 5.

Panem Augustus pueri rapinis aquila, & cursus restituens imperium porrendit, *Dis.* 66. in *Anthol.* n. 6.

Panem significat phrygiæ sermone non deorum, *Dis.* 4. in *Thucyd.* n. 9.

Panem in mensa apponebant Macedones, quem gladio diducunt sponis, sponasque libarent, *Dis.* 28. in *Thucyd.* n. 9.

Panem consuebat Regis uxor antiquitas, *Dis.* 21. in *Liv.* n. 1. *Vide. Pans. Panibus. Panis.*

Panem est mensis Iulius, *Dis.* 6. in *Anthol.* n. 6.

Panes iurare in hostium castra Romanos iussit Iuppiter, & ideo Iovi Fictori aram statuerunt, *Dis.* 10. in *Anthol.* n. 22. *Vide. Pans. Panem. Panibus.*

Panhormus. *Vide. Panormus.*

Panibus onustum canistrum puer deferens in nuptijs apud Græcos quid identidem inclamarit, *Dis.* 31. in *Thucyd.* n. 8.

Panibus neque admodum coctis, neque multum fermenti habentibus crebuntur ad viduum pagis, *Dis.* 12. in *Anthol.* n. 5.

Panibus efformatum monile appendebatur collo ætinorum mense Iunio in honorem Vestæ, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 47. *Vide. Pans. Panis.*

Panico viditabant aliqui populi Thraciæ, & ideo Melinophagi dicti sunt, *Dis.* 11. in *Eurip.* n. 6.

Panicus timor unde dictus, *Dis.* 45. in *Anthol.* n. 5. *Dis.* 13. in *Virg.* n. 6.

Panis crustula epulis inhæda Troiani comederunt, & impletum est oraculum, *Dis.* 25. in *Liv.* n. 9. *Dis.* 14. in *Virg.* n. 4. *Vide. Pans.*

Panisci effigies lapide effracto calce extitit, *Dis.* 9. in *Liv.* n. 4.

Panoonios Macedoniam populantes Philippus donis corrupit, deinde perdomuit, *Dis.* 44. in *Thucyd.* n. 6.

Panoonios licet contudisset Tiberius, ei triumphum denegavit Augustus, *Dis.* 25. in *Liv.* n. 19.

Pannus unde dictus, *Dis.* 25. in *Eurip.* n. 17.

Panophaeus Iuppiter quare sic dictus, *Dis.* 10. in *Anthol.* n. 17.

Panormi regio hortus appellatur, *Dis.* 33. in *Thucyd.* n. 4.

Panormus urbs quomodo condita fuerit, *Dis.* 55. in *Thucyd.* n. 2.

Panartores pulcher inscripsit Phidias digno Iovis Olympici, quia eum diligebat, *Dis.* 2. in *Thucyd.* n. 4.

Panthera beneficio compensavit eum, qui eius catulos & foveâ extraxerat, *Dis.* 39. in *Cic.* n. 6.

Panthera quadrigentes decem in ludis Pompeii magni decerantur, *Dis.* 2. in *Liv.* n. 8.

Pan-

- Panthera** pelle appoditâ domum Antenoris diripi vetuit Agememnon, *Disf.* 16. in *Liv.* n. 2.
- Panthera** corpus occultant, ut animalia, quæ eorum odore gaudent, venentur, *Disf.* 38. in *Cic.* n. 5.
- Panthæum** quidam appellant Barchum iuxta Aufonium, *Disf.* 45. in *Anthol.* n. 8.
- Pantocres** dialecticam maximè excultit, *Disf.* 60. in *Cic.* n. 1.
- Pantomimi** unde ita didi, *Disf.* 56. in *Anthol.* n. 5. 7. *Disf.* 17. in *Anthol.* n. 6.
- Pantomimi**, *chirofophi*, hoc est *manibus sapientes* appellati sunt a Lesbade, *Disf.* 16. in *Anthol.* n. 6.
- Pantomimorum** silentionis auctores Pylades & Bathyllus, *Disf.* 16. in *Anthol.* n. 8. quò tempore ea inventa fuerit, *Disf.* 16. in *Anthol.* num. 9.
- Pantomimorum** saltatio disciplinam Romanorum corripit, *Disf.* 18. in *Anthol.* n. 5.
- Pantomimorum** laudes leguntur, *Disf.* 28. in *Cic.* n. 4.
- Panyasis** poëta ait Herculem accepisse a sole poculum, quo in insulam Erythream Oceano veheretur, *Disf.* 9. in *Anthol.* n. 7.
- Panyasis** tradit vium moderatum esse optimum, pessimum verò immoderatum, *Disf.* 14. in *Anthol.* n. 5.
- Panyasis** primam potionem tribuit Gratijs, Horis, & Baccho, secundam Veneti, & Baccho, tertiam contumelia, & calamitati, *Disf.* 14. in *Anthol.* n. 6.
- Panyasis** poëta Græcus affirmavit solem poculo vehi, *Disf.* 16. in *Virg.* n. 6.
- Papaverum** summa capitis decutiens Tarquinus Superbus usus est exemplo Trasyluli, qui summas spicas detruncavit, *Disf.* 6. in *Thucyd.* n. 11. *Disf.* 30. in *Virg.* n. 5.
- Paphia** Venus representabatur urbe, aut quadringula figura, non humana specie, *Disf.* 46. in *Thucyd.* n. 2.
- Papix** Veneri ferta, & rus dumtaxat offerebatur, *Disf.* 55. in *Anthol.* n. 3. *Disf.* 41. in *Virg.* num. 16.
- Papiliones**, non Phryges esse vetustissimos Mortaliū veteri Interprete Aristophanis tradit, *Disf.* 4. in *Thucyd.* n. 9.
- Papiliones** genus tibi inveniunt, *Disf.* 57. in *Thucyd.* n. 13.
- Papillas** nudes ostendens Helena delinivit Menelsum, qui eam occidere volebat, *Disf.* 53. in *Anthol.* n. 5.
- Papirius** Cursor velocissimus fuit, *Disf.* 2. in *Anthol.* n. 10. *Disf.* 37. in *Cic.* n. 2.
- Par** numerus quare seminis comparatur, *Disf.* 28. in *Thucyd.* num. 7. *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 29.
- Par** numerus quare a nonnullis philosophis postponatur impari, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 6. *Vide. Parer.*
- Paras** navis, quæ quotannis ab Atheniensibus in Delum mittebatur, *Disf.* 43. in *Thucyd.* num. 6.
- Paras** Armeniæ Regem obtruncantes execratur Ammianus Marcellinus, *Disf.* 16. in *Liv.* num. 3.
- Paranymphus** appellabatur affinis, qui cum sponsa, & sponsa vehebatur, *Disf.* 33. in *Thucyd.* n. 8.
- Parapherna** quæ dicantur, *Disf.* 31. in *Thucyd.* num. 7.
- Parasios** Latini appellant Proxenetæ, *Disf.* 16. in *Liv.* n. 4.
- Parasiti** iocis, & facetijs vitium sibi querebant, *Disf.* 27. in *Cic.* n. 6.
- Parasiti** landes leguntur, *Disf.* 28. in *Cic.* n. 4.
- Parasitis** credebatur Dionysius vomere se dulciora melle, *Disf.* 41. in *Thucyd.* n. 7.
- Parastatic** argenteæ Salautis, *Disf.* 7. in *Thucyd.* n. 5.
- Parca** in nuptijs placabantur, *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 2. 5.
- Parca** tres, quorum vetustissimæ est Venus, *Disf.* 55. in *Anthol.* n. 7.
- Parcarum** singularum munera, & nomina unde originem duxerint, *Disf.* 31. in *Virg.* n. 1.
- Parcarum** singula quid agerent, *Disf.* 7. in *Eurip.* n. 12.
- Parcis** comarum primitiæ ferebantur, *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 2.
- Paras** magna appellatur a poëtis Terra, *Disf.* 43. in *Anthol.* n. 1. 2.
- Parentabant** huius, & pastores in Idæ monte quotannis Anchisæ, *Disf.* 15. in *Liv.* n. 6.
- Parentabantur** mortuus mensis Februario, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 29.
- Parentes** Opheltæ puella Archemori, in cuius honorem Nemeæ instituta fuerunt, Lycurgus, & Eurydice, *Disf.* 6. in *Anthol.* n. 4.
- Parentes** tanquam Principes hominibus parere debent, *Disf.* 10. in *Anthol.* n. 25.
- Parentes** Themistoclis qui fuerint, *Disf.* 30. in *Anthol.* n. 2.
- Parentes** excipiebant barbam adolescentium, quam primum eam deponebant, *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 9.
- Parentes** Senes alero non tenebantur filij, si parentes non curassent, ut aliquam artem filij discerent, *Disf.* 27. in *Thucyd.* n. 3.
- Parentes** asportantibus Anphinomæ, & Anapio flammæ cesserunt, *Disf.* 54. in *Thucyd.* num. 2.
- Parentes** eorum, quæ Vestalibus legebantur, fordidam artem, id est opificum exercere non debebant, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 4.
- Parentes** præ nimia festinatione Andia silidorum corrumpunt, *Disf.* 9. in *Cic.* n. 10. *Vide. Mater. Pater.*
- Parentibus** etiam iniunctis capiebantur Vestales, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 3.
- Parere** Latonam in loco, quem Sol aspiceret, veterat luno, *Disf.* 39. in *Thucyd.* n. 5.
- Parere** neque mensis, neque anno Rheæ imprecatu est Sol, *Disf.* 33. in *Virg.* n. 5.
- Parere** faciem sibi visâ Hecubæ, quem Paridem esset paritura, *Disf.* 19. in *Enrip.* n. 1. *Disf.* 27. in *Virg.* n. 4.
- Parere** vicem sibi visâ esset marer Cyri, quod significavit illum Achæ potiturum, *Disf.* 18. in *Liv.* n. 8.

Parergon tanquam opus, & opus tanquam parergon elaborare, *Disf.* 24. in *Cic.* n. 5.
Pares tibi dicebantur, quæ fœmina equalia habebant, *Disf.* 60. in *Anthol.* n. 3.
Pares esse dies antiquare Numa noluerit, *Disf.* 10. in *Liv.* n. 5. *Vide. Par.*
Paritambidas tibi quidam recensent, *Disf.* 60. in *Anthol.* n. 7.
Paride mortuo Helenus cum Deiphobo de Helenæ matrimonio certans viduus, *Disf.* 16. in *Eurip.* n. 14. *Disf.* 14. in *Liv.* n. 5.
Patidem paritura Hecuba, sibi facum parere visa est, *Disf.* 19. in *Eur.* n. 1. *Disf.* 17. in *Virg.* n. 4.
Paridem uris nutrit, *Disf.* 18. in *Liv.* n. 4.
Paridis citharam noluit videre Alexander, *Disf.* 57. in *Thucyd.* n. 9. *Vide. Paris.*
Pariente monte Iuppiter timoit, hic verò morem peperit, proverbium est, *Disf.* 11. in *Anthol.* n. 7. *Disf.* 11. in *Liv.* n. 9.
Paries Staterij fœst proverbium, quo admonemur, ne tacenda proloquamur, *Disf.* 13. in *Thucyd.* n. 3.
Pariete interiecto testibus audientibus Staterius liquoris est es, propter quæ damnatus est, *Disf.* 13. in *Thucyd.* n. 3.
Parietes primus Mamurra marmore operuit, *Disf.* 2. in *Liv.* n. 11.
Parietes loci dimovit, & rursus restituit terræmutus, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 31.
Parietes laterij tutiores interramotibus, quæ exmentitij, aut lapide quadrato constructi, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 37.
Parietibus septa luce indignum visum est Persis, & Præcis dicare Dijs, *Disf.* 69. in *Anthol.* n. 1. *Disf.* 19. in *Liv.* n. 5. *Vide. Maria. Mari.*
Parion vocaverunt locum, in quo Paris educatus fuit, quum antea Amandrum vocarent, *Disf.* 19. in *Anthol.* n. 4.
Paris Helenam non rapuit, sed iussu nuptijs eam sibi copulavit, *Disf.* 16. in *Eurip.* n. 12. & seqq. *Disf.* 14. in *Liv.* n. 1.
Paris suspitio exceptus a Menelao Helenam rapuit, *Disf.* 15. in *Eurip.* n. 3.
Paris recuperat ex Græciâ divitias, & hæc fuit causa belli Troiani, *Disf.* 15. in *Eurip.* n. 9.
Paris su violavit, & Troiam aduenerit Helenam, *Disf.* 16. in *Eurip.* n. 7. 8.
Paris universæ Asiæ orbes ad Indos imperabat, *Disf.* 16. in *Eurip.* n. 12.
Paris Achillem de nuptijs cum Polyxenâ adurum in templo Apollinis Thymbrei interfecit, *Disf.* 17. in *Eurip.* n. 2. *Disf.* 13. in *Eurip.* n. 1.
Paris contententibus Deabus de pulchritudine iudicavit Venerem pulchriorem, unde originem fabula habuerit, *Disf.* 19. in *Anthol.* n. 3. 4. *Disf.* 15. in *Eurip.* n. 2. *Disf.* 17. in *Virg.* n. 5.
Paris composuit orationem, & hymnum in laudem Veneris, quem Ceston appellavit, *Disf.* 19. in *Anthol.* n. 4.
Paris Græcarum litterarum studiosus fuit, *Disf.* 19. in *Anthol.* n. 4.
Paris in insulâ Helenâ Helenam primùm comprescit, *Disf.* 16. in *Eurip.* n. 9. *Disf.* 34. in *Virg.* n. 3. fortissimus fuit, *Disf.* 34. in *Virg.* num. 4.

Paris quæ de causâ Alexander nuncupatus sit, *Disf.* 27. in *Virg.* n. 4.
Paris Troianus infligavit, ut interficerent legatos Græcorum, *Disf.* 16. in *Liv.* n. 3. *Vide. Paride.*
Parium mulieres in insulam Rhenum ex Deolo transportabantur, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 10. *Disf.* 19. in *Thucyd.* n. 2.
Parum abiecit turpissimum est, *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 3.
Parmenides tradidit ante Universum amorem, deinde terram esse ptocreatam, *Disf.* 43. in *Anthol.* n. 5.
Parmenides Eleates existimavit ignem, & terram esse principia rerum, *Disf.* 71. in *Anthol.* n. 1.
Parmenides existimavit singula hominum membra et terrâ procreata in corpus unum coaluisse, *Disf.* 4. in *Thucyd.* n. 11.
Parmenides lunam Solis luce compleri dixit, *Disf.* 11. in *Thucyd.* n. 4.
Parmenionem sustulit Alexander, *Disf.* 32. in *Virg.* n. 1.
Parmenionem solum ducem habere se Philippus dicebat, *Disf.* 4. in *Cic.* n. 3.
Parmenioni succedenti, ut expederet, donec Persæ et ripâ Granici omnis discederent, non obtemperavit Alexander, *Disf.* 52. in *Thucyd.* n. 4.
Parmeniseus, quum in antrum Trophoni descendisset, tristitiâ affectus est, & quomodo ab eis liberatus sit, *Disf.* 45. in *Thucyd.* n. 3.
Parmeno postea vixit Nilum Aegyptium loven, *Disf.* 68. in *Anthol.* n. 8.
Parnasso in monte an Deucalion, & Cyrrha genus humanum reparavit, *Disf.* 34. in *Thucyd.* n. 4.
Parnassum Aristoteles Patropamifum muntem appellat, ex eoque fluere Araxem falsò affirmat, *Disf.* 3. in *Thucyd.* n. 4.
Parnassus diestus erat Apollini, & Baccho, *Disf.* 47. in *Anthol.* n. 6.
Parochus vocabatur affinis, qui cum sponso, & sponsâ vehebatur, *Disf.* 31. in *Thucyd.* n. 2.
Paropamifum Montem Aristoteles Parnassum appellat, & ex eo fluere Araxem falsò affirmat, *Disf.* 3. in *Thucyd.* n. 4.
Paropamifum muntem Macedones Caucasum appellaverunt, ut Alexander ad Caucasum pervenisse crederetur, *Disf.* 70. in *Cic.* n. 1.
Parrhasij pictura delusus est Zeuxis, *Disf.* 47. in *Cic.* n. 9.
Parrhasius quomodo voluerit exprincere naturam Athenienfium, *Disf.* 27. in *Thucyd.* n. 1.
Parrhasius in picturâ symmetriam invenit, *Disf.* 51. in *Cic.* n. 2.
Parricidas Romani infuso culeo cum simâ, vipera, & Gallo Gallinaceo in Mare proiecebant, *Disf.* 12. in *Eurip.* n. 8. *Disf.* 84. in *Cic.* n. 7. apud Athenienses nulli poens in eos constituta erat, *Disf.* 84. in *Cic.* n. 7.
Parricidis præmij afficiebat Sylla, *Disf.* 5. in *Liv.* n. 3.
Parricidij reum quom defendit Roseium Cicero, quot oatas annos esset, *Disf.* 2. in *Cic.* n. 8.

Par-

- Partimonia Veterum**, Disf. 31. in Thucyd. n. 1.
Partimonia exemplum Tiberius fuerat, sed ob
 formam in nomine flagitium erupit, Disf. 2. in
 Liv. n. 5.
Partimonia privatum adamabant Romani, Disf.
 2. in Liv. n. 3.
Partimides spoliatu fuit regno ab Amisio, Disf.
 5. in Anthol. n. 9.
Partem divina providentia esse fortunam plerique philosophi existimant, Disf. 80. in Anthol. n. 5.
Partem fidem esse animos Stoici dixerunt, Disf. 9. in Eurip. num. 12. Disf. 20. in Eurip. num. 20.
Partes, per quas homines initiabantur, Disf. 39. in Anthol. n. 22.
Partes Mundi erant Dij Gentium, Disf. 25. in Virg. n. 2.
Partes Laus, & dextera quæ ab auribus designatae sunt; & quæ antica, & postica, Disf. 19. in Liv. n. 8. 21. 22. 23.
Partes Cinnæ sequutus est Sertorius, Disf. 1. in Cic. n. 2.
Partes tres philosophiæ, Disf. 45. in Cic. n. 5. Vide. *Parti*.
Parthenia vocata est Samus, Disf. 23. in Virg. num. 3.
Parthenio promontorio Narthecusa adhaerit, Disf. 33. in Thucyd. n. 10.
Parthenonem edificavit Pericles, Disf. 22. in Thucyd. n. 4.
Paribi exprobantes Crassæ avaritiam illi mortuo in os aurum liquefactum infundebant, Disf. 26. in Eurip. n. 6.
Paribi quum obcurissemus, mox sese Romanis adqueverunt, Disf. 7. in Liv. n. 6.
Paribi ferè domini Romanos fassii sunt, licet secundum Romanos plurimū possent, Disf. 22. in Virg. n. 5.
Paribi Vannonem Regno privarunt, quod eductus Romæ fassu non niretur, Disf. 20. in Liv. n. 4.
Paribi perfugati sunt ab Aconino, Disf. 21. in Liv. n. 12.
Paribicium timebant Tigranem, Disf. 83. in Cic. n. 5.
Parthorum totum aurum concupivit Crassus, Disf. 52. in Thucyd. n. 10.
Parthorum imperium evertisset Laellus, nisi milites natus esset contumaces, Disf. 8. in Liv. n. 5.
Parthorum Reges filios obides Romanis dabant, Disf. 22. in Virg. n. 5.
Parthi magnæ imperis, toti regioni imperare dicitur, Disf. 17. in Virg. n. 4. 5.
Partibus suis constans usus ueneris sex ex his, qui intra decem sunt, Disf. 31. in Liv. n. 16.
Partibus singulis corporis singuli medici apud Aegyptios medebantur, Disf. 25. in Cic. num. 3.
Partibus quoque Oratoris officium constat, Disf. 87. in Cic. n. 1. Vide. *Partes Partium*.
**Particula singulorum membrorum vitium com-
 burebantur**, Disf. 41. in Virg. n. 23.
Partium damna in Universi saltem vertit Deus, Disf. 35. in Thucyd. n. 7. Vide. *Partes*.
**Partu Iovia Nymphæ lastrati Rheæ pargamen-
 te in flumen Arcadium proiecerunt**, quod, ideo
 Lymæx dicitur, Disf. 53. in Thucyd. n. 33.
**Partu Olympiadis occupatum Dianam restitu-
 quere non potuisse incendium templi dixit
 Hegeſtus**, Disf. 24. in Anthol. n. 2.
Partum quantosque gessat mulieres, Disf. 30.
 in Liv. n. 1. 2.
Partum molier gessit menses undecim, Disf. 30.
 in Liv. n. 2.
Partiphal cum iuro conebat, Disf. 57. in Anthol. n. 1. Disf. 37. in Cic. n. 7.
Partissus hic Consul arborem adeo dilexit, ut o-
 scularetur, Disf. 22. in Cic. n. 5.
**Partum ducens milia excedere murtum negat
 Seneca**, Disf. 48. in Thucyd. n. 20.
**Partum centum viginti quoque spatium est sta-
 dium**, Disf. 6. in Anthol. n. 16.
Partor Ioni os eam absterſit, qui concham co-
 mederat, hinc purpureæ color reperitur, Disf.
 7. in Anthol. n. 11.
**Partor obſervavit esuriam accedentes ad hiarum
 vocem diversim eminare**, quare & ipse ac-
 cessit, & vaticinabatur, & sic inventum est o-
 raculum Delphicum, Disf. 3. in Anthol. n. 5.
**Partor nomine Titus fectior Milone Cretio-
 hiesi**, Disf. 8. in Anthol. n. 1.
Partorale Numen Palea diversæ est ab eâ; quæ
 ministra est Iovis, & inter Penates ab aliqui-
 bus receſſerit, Disf. 16. in Virg. n. 5.
Partoralem cesum habitabat Romulus, Disf. 23.
 in Liv. n. 2.
**Partorem verborum Timon appellat Democri-
 tum**, Disf. 41. in Cic. n. 6.
Partores perirebantur, Disf. 84. in Anthol.
 num. 14.
**Partores in Idâ monte quotannis parentabant
 Aneſiſe**, Disf. 15. in Liv. n. 6.
Partores Homeris semper vocat Reges, Disf. 25.
 in Anthol. n. 7.
Partores in Partibus flammæ transſilebant, Disf.
 53. in Thucyd. n. 25. Disf. 23. in Liv. n. 1. 3.
Partores inter ad Romulum eductus ſit, Disf. 36.
 in Cic. n. 11.
Partivium eundidit Anrenor, Disf. 35. in Thucyd. n. 6. Disf. 15. in Liv. n. 3. unde ita appel-
 latum, Disf. 15. in Liv. n. 3.
Parter Marſye quis fuerit, Disf. 62. in Anthol. n. 7.
Parter Dionysium iunioris reprehendit, quod
 nullum sibi smienem opibus paratit, Disf. 79.
 in Anthol. n. 7. Disf. 32. in Thucyd. n. 9.
**Parter familias an sibi esse vellent semina interro-
 gabat Virum in matrimonio per coſumptionem**,
 Disf. 30. in Thucyd. n. 6.
Parter Germanici Drusus, Disf. 29. in Anthol.
 num. 2.
Parter Apollo vocatur a Virgilio 3. Aeneid. quia
 alludit ad Apollinem Ganitorem, Disf. 40. in
 Thucyd. n. 1.
Parter omnium Sol, Disf. 30. in Liv. n. 59.
**Parter Musarum ab fuerit Pieris, Cœlum, vel
 Iuppiter**, Disf. 29. in Virg. n. 4.

- Pater si emancipatus fuisset, aut si divorcium cum matre fecisset, Vestalis legi non poterat, aut si plures tribus liberis non haberet, in vita Vestalis legi non poterat, Dis. 31. in Liv. num. 4.
- Pater eius, quæ Vestalis legebat, opor erat, ut esset Salus, aut Quindecimvir, aut Septemvir Epulonum, aut Tibicen sacrorum, Pontifexve, aut Flamen, aut Augur, Dis. 31. in Liv. num. 4.
- Pater apud Barbaros filio philosophiam tradebat, & ille eandem Posteris, Dis. 15. in Cic. num. 2.
- Pater historiæ an iurè appelleretur Herodotus; philosophiæ Socrates; eloquentiæ Cicero, Dis. 15. in Cic. n. 5. 6.
- Pater Democriti Xerxem hospitio excepit, Dis. 67. in Cic. n. 4.
- Pater Nicandri Colophonij Xenophanes, vel Damnaus, Dis. 75. in Cic. num. 1. Vide. *Patre. Patribus. Patris. Patrum.*
- Pater Mundum ter in anno potabant, Dis. 30. in Liv. n. 25.
- Pateris excipiebatur sanguis victimæ, Dis. 45. in Virg. n. 5.
- Paternis bonis privatus est pugil, eo quod deformatus a fratre non agnosceretur, Dis. 12. in Anthol. n. 4.
- Paternus, seu patrius Iuppiter tres oculos habebat, qui significabant tribus regnis imperare, Dis. 10. in Anthol. n. 20.
- Patientia Socratis in ferendis iniurijs, & uxore, Dis. 55. in Cic. n. 2.
- Patina Arlopi sexcentis sestertijs constitit, Dis. 6. in Eurip. n. 19. Dis. 3. in Liv. n. 10. Dis. 13. in Cic. n. 5.
- Patre scigulo natum ut recorderetur Agathocles, scilicis utebatur, Dis. 78. in Anthol. n. 7.
- Patre, clariorem futurum filium ex Thetide cecinit Promethæus; ideo Iuppiter abstinuit Thetidis nuptijs, Dis. 15. in Anthol. n. 6.
- Patre sere semper filios esse minores prodidit Aristoteles, Dis. 6. in Eurip. n. 10.
- Patre immortalis, matre autem mortali quoddam natus esset Hercules, oothus habebatur, Dis. 58. in Cic. n. 6.
- Patrem, & patris exercitum, quem ceciderant Athenienses, ut ulcisceretur Xerxes, bellum intulit Græciæ, Dis. 30. in Anthol. n. 2.
- Patrem Thoentem Hypsipyle a cæde servavit, & ideo in exilium acta est, Dis. 6. in Anthol. n. 4.
- Patrem, & duos fratres Olympionicas quoddam haberet Phœnice, permillum est ei ludos spectare, Dis. 6. in Anthol. n. 13.
- Patrem Aprium interemptum ab Amasi ut ulcisceretur Netitis, Cambysem impulsit ad bellum & sic Amasis regno spoliatus est, Dis. 15. in Eurip. n. 23. Dis. 15. in Eurip. 5.
- Patrem luminibus captum Scipionis vice regebat Cornelius; ideo appellatus est Scipio, Dis. 36. in Anthol. n. 2.
- Patrem Pallantem sibi vim inferentem interfecit Minerva, Dis. 44. in Anthol. n. 4.
- Patrem Deorum quare Homerus appelleret Oceanum, Dis. 48. in Anthol. n. 6.
- Patrem, matremque offendere qui non poterat, in Olympicis decertare non poterat, Dis. 25. in Thucyd. n. 12.
- Patrem sustulit Aeneas Græcis permittentibus quod Troialem nam rem sollerent, Dis. 25. in Thucyd. n. 5. Dis. 14. in Liv. n. 3.
- Patrem Aesculapij quare Apollinem dixerint, Dis. 38. in Thucyd. n. 7.
- Patrem interfectum inter Deos relatum affirmavit Pisistrati Orchomenij filius, ut populi seditionem comprimeret, Dis. 9. in Liv. n. 10.
- Patrem capitis arcessit Euyphron apud Platonem; & iustum patat exemplo Iovis, qui Saturnum in viocula coniecit, Dis. 52. in Liv. num. 5.
- Patrem Philini remunerata est Panthera, cuius catulos & foveas extraxerat, Dis. 39. in Cic. num. 6.
- Patres quidam solliciti sunt de filijs, Dis. 15 in Anthol. n. 14. 15.
- Patres Albani quare dicantur a Virgilio, Dis. 16. in Liv. n. 6. Dis. 17. in Virg. n. 5.
- Patri similes filij censentur, Dis. 31. in Virg. n. 19. Vide. *Pater. Patribus. Patris. Patrum.*
- Patria Stesichori Himera, Dis. 5. in Thucyd. n. 3.
- Patria Nicandri, & Homeri, Dis. 75. in Cic. n. 1.
- Patria Bacchi quæ fuerit, Dis. 46. in Anthol. num. 1.
- Patria nihil iocundius, Dis. 23. in Virg. n. 2.
- Patriâ potestate exibat Virgo simul, ac Vestalis capta erat, Dis. 31. in Liv. n. 11.
- Patria Arati, & Divi Pauli eadem, Dis. 72. in Cic. n. 5.
- Patriæ proditores non omnino sepultura prohibebantur ab Atheniensibus, Dis. 12. in Anthol. n. 6.
- Patriæ ne damno, sed suo pensaretur mimia sua felicitas, precatus est Paulus Æmilius, Dis. 18. in Eurip. n. 5.
- Patriæ ut consuleret Brutus filium interfecit, Dis. 51. in Anthol. n. 2.
- Patriæ libertatem restituit Solon, Dis. 10. in Eurip. n. 16.
- Patriæ obliviscantur comedentes loton, Dis. 59. in Anthol. n. 5.
- Patriæ legibus ne videretur non obtemperare, mori maluit Socrates, Dis. 79. in Anthol. n. 4. Dis. 9. in Eurip. n. 4. Dis. 10. in Eurip. n. 20. Dis. 54. in Cic. n. 8.
- Patriæ viduorum in sacris certaminibus, non ipsi viatores coronabantur, Dis. 4. in Anthol. n. 15.
- Patriæ servitutem molientem Pansiam maree fame necavit, Dis. 52. in Anthol. n. 2.
- Patriæ proditorem Themistoclem dixeront malevoli, Dis. 12. in Thucyd. n. 5.
- Patriæ restituerunt Athenienses Herculis filios, Dis. 27. in Thucyd. n. 10.
- Patriæ bellum intulerunt Themistocles, Alcibiades, Coriolanus, non tamen proditores fuerunt, Dis. 52. in Thucyd. n. 7.
- Patriæ ad ferendam opem Ephori Agésilum renovarunt, Dis. 52. in Thucyd. n. 3.
- Patriæ casum subire pericula reformidant homines

- nes terrore Inferorum, Disf. 7. in Enrip. n. 1.
 Patrie causâ Decij, Curtius, & Scævola sese de-
 voverunt, Disf. 4. in Liv. n. 1.
 Patrie primus bellum iniecit Cinna, Disf. 12. in
 Liv. n. 7.
 Patrie conditor appellatus est Camillus, dum
 triumpharet, Disf. 29. in Liv. n. 1. Disf. 15. in
 Cic. u. 7.
 Patrie quæ celebres poetas, & philosophos pro-
 duxerunt præter morem, Disf. 9. in Cic. n. 7.
 Patrie qui nocuerunt, oratoris perfecti munus
 exequanti non sunt, Disf. 33. in Cic. n. 6.
 Patrie parentes Romulus, Camillus, & Cicero
 appellati sunt, Disf. 20. in Enrip. n. 9. Disf.
 15. in Cic. n. 7. Disf. 36. in Cic. n. 20.
 Patrie amore adductus Socrates ab Archelao, &
 Scopâ, & Eurylocho accersitus, recusavit,
 Disf. 54. in Cic. n. 8.
 Patrie arcana ne prodere engeretur Hyperides,
 linguam deglutivit, Disf. 77. in Cic. n. 2.
 Patrie causâ mori optandum est, Disf. 82. in
 Cic. n. 5.
 Patriam non deserunt Seres, nec Hyperborei, &
 solus Abaris reliquit illam, Disf. 77. in An-
 thol. u. 15.
 Patriam repetentibus hieronici Græci muros ur-
 bis deiecebant, Disf. 2. in Anthol. n. 11.
 Patriam subactum promiserat Themistocles
 Regi Persarum, Disf. 23. in Thucyd. n. 3.
 Disf. 42. in Thucyd. n. 2.
 Patriam triumphantium more ingrediebantur vi-
 ctiores in sacris certaminibus, Disf. 15. in Thu-
 cyd. n. 3.
 Patriam captam non sensit Archimedes formis
 describendis intentus, Disf. 17. in Thucyd. n. 4.
 Disf. 92. in Cic. n. 1.
 Patriam relinquere noluerant Boeoti, & ideo me-
 nestæ, postea penestæ appellati sunt, & eis
 tanquam servis Thessali utebantur, Disf. 20.
 in Thucyd. n. 1.
 Patriam suam esse nemo voluisset Athenas, licet
 multi ad illas animi causâ confunderent, ideo
 scorto nobili ab Isocrate comparsatur, Disf.
 27. in Thucyd. u. 5.
 Patriam facile relinquebant Ligures, Disf.
 36. in Thucyd. n. 1.
 Patriam Olynthum prodidit Lathenes, Disf. 51.
 in Thucyd. n. 6.
 Patriam prodidit Filia Regis Æthiopum Mosis
 amore capta, Disf. 51. in Thucyd. n. 6.
 Patriam nil heri, et Tyrannide, Timoleon non
 pepercit fratri, Disf. 20. in Enrip. n. 22.
 Patriam sine mercede remisit Latinos Hannibal;
 Romanos autem iniuriose traxit, Disf. 9. in
 Liv. n. 8.
 Patriam an prodiderit Aenæs, Disf. 16. in En-
 rip. n. 17. Disf. 14. in Liv. n. 4. Disf. 5. in Virg.
 u. 5. Disf. 6. in Virg. n. 1. 3. 6. & seqq. Disf. 7.
 in Virg. n. 1.
 Patriam castigare non oportere pntavit Plato,
 quamvis id fieret morum corrigendorum cau-
 sâ, Disf. 73. in Cic. n. 4.
 Patries sibi pauci meliores sunt, plures sunt de-
 teriores, Disf. 67. in Cic. n. 1. *Vide. Patr. Pa-
 tre. Patriis. Patrum.*
- Pattij appellatur Penates, Disf. 16. in Virg.
 num. 4. 5.
 Patrimæ, & matrimæ Vestales capi debebant,
 Disf. 31. in Liv. n. 4.
 Patrimi, matrimique pueri, hoc est, quorum pater,
 & mater adhuc viverent, facem novæ nuptæ
 præferebant, Disf. 28. in Thucyd. n. 6.
 Patris Patrie cognomen quibus inditum sit, Disf.
 20. in Enrip. n. 9. Disf. 15. in Cic. n. 7. Disf.
 36. in Cic. n. 20.
 Patris e capite nata est Minerva; Bacchus verb
 e femore, Disf. 44. in Anthol. n. 2.
 Patris nomen convenit Regi, Disf. 68. in An-
 thol. u. 4.
 Patris oleiscendi causâ quis matrem interfecerat
 Orestes, absolutus est, & expiatus est a
 Træzenijs, Disf. 22. Eurip. n. 5. Disf. 53. in
 Thucyd. n. 24.
 Patris ad monumentum confugienti famulo pe-
 percit quidam, qui non pepercerat ad aram
 confugienti, & visus est hominem Deo præ-
 posuisse iuxta oraculum, Disf. 23. in Anth. n. 4.
 Patris, & Patru in honore Scipione Indos exhi-
 bente Reges decertarunt, Disf. 4. in Anth. n. 1.
 Patris Servij Regis filia necem machinata est,
 Disf. 15. in Anthol. n. 20.
 Patris Cæsaris in delubro dicata est Venus Apel-
 lis, Disf. 19. in Anthol. n. 1.
 Patris ex hereditate centum talenta obenerant
 Democrito, quæ in peregrinationes insumpsit,
 Disf. 43. in Cic. n. 5. *Vide. Pater. Patre. Patribus.
 Patrum.*
 Patris ab accusatione destitit Eutyphron com-
 motus disputatione Socratis, Disf. 36. in Cic. n. 7.
 Patris immobilabatur apri Dianæ, Disf. 30. in
 Liv. n. 42.
 Patrobus Neronis libertus pulvere Nil utebatur
 Disf. 36. in Thucyd. n. 5.
 Patrocli in sanere Achilles comam, quam Sper-
 chio voverat, totondit, Disf. 27. in Anthol.
 n. 6. Disf. 42. in Anthol. n. 12.
 Patrocli sepulcrum coronavit, Hephæstion,
 Disf. 32. in Anthol. n. 6.
 Patroclo Hephæstionem comparabat Alexander,
 Disf. 12. in Eurip. n. 13.
 Patroclo Achilles duodecim juvenes mactavit,
 Disf. 17. in Enrip. n. 6.
 Patroclum ministrantem hospitiis in convivio
 facit Hæmerus, Disf. 21. in Thucyd. n. 1. Disf.
 21. in Liv. n. 1.
 Patroclus defunctus ab Achille combustus fuit,
 Disf. 24. in Thucyd. n. 9.
 Patrocli aliquorum populorum qui Genj fuerint,
 Disf. 36. in Virg. n. 2.
 Patroni erant provinciarum, qui eas devicerant,
 Disf. 16. in Liv. 6.
 Patronum rei in Arenæpago adhibere utebantur,
 Disf. 79. in Cic. n. 6. Disf. 81. in Cic. n. 4.
 Patru in honorem Indos exhibente Scipione Re-
 ges decertarunt, Disf. 4. in Anthol. n. 1.
 Patrum loco colonie populosas quibus deducæ
 fuerant venerabatur, Disf. 16. in Liv. n. 6.
 Disf. 17. in Virg. n. 5. Disf. 20. in Virg. n. 4.
 Disf. 21. in Virg. n. 4. *Vide. Pater. Patre. Pa-
 tribus. Patriis.*

Parthen memoriam quod excedit, Cornelia Fronto antiquum existimat, *Disf.* 20. in *Virg.* n. 2. *Vide. Fide. Parent.*

Paruleius quare laus appelleretur, *Disf.* 30. in *Liv.* o. 59.

Paucitas oratorum provenit ab artis diffcultate, *Disf.* 4. in *Cic.* n. 2. *Disf.* 5. in *Cic.* n. 7.

Paucorum culpa offendi Athenienses Mitylenos omnes interficere cogitarunt, *Disf.* 27. in *Thucyd.* o. 10.

Pavimenti tessellas se invicem separari terramotu tradunt, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 31.

Pavimento erupit fons sanguine infusus obviolatam aram Iononis, *Disf.* 23. in *Anthol.* n. 3. *Disf.* 25. in *Thucyd.* n. 11.

Pavimento litteras omnes Iamblicas describens quomodo per gallinam, & grana tritici furum Imperatorem scire tentaverit, *Disf.* 42. in *Thucyd.* n. 7.

Pauli Aemilij praeda, quae in triumpho ducta est, ter millies festum dñatum est, *Disf.* 26. in *Liv.* o. 2.

Paulo Aemilio concessum est, ut ludos in veste triumphali spectaret, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 21.

Paulum ebrium ad mortuum obsecra imaginem Tiberij servus detrachit e digito anulo servavit, *Disf.* 65. in *Anthol.* n. 18. *Disf.* 25. in *Thucyd.* n. 13.

Paulus Aemilius precatus est, ut, si sui Deorum sua felicitas nimia videretur, is ipsam defungi suis potius, quam Reip. clade pateretur, *Disf.* 18. in *Eurip.* o. 5.

Paulus Aemilius Persen ad ceptum confegietem non violavit, *Disf.* 23. in *Anthol.* n. 3.

Paulus Aemilius metu simulato Ligures adduxit, ut Romani castra invaderent, & deinde oppressit, *Disf.* 6. in *Thucyd.* n. 27.

Paulus Aemilius prudentissimus cum Varroce remeratio Consul creatus est, *Disf.* 37. in *Thucyd.* n. 1.

Paulus Augustus infidius est, *Disf.* 42. in *Thucyd.* n. 4.

Paulus Passicus bis Consul arborem osculabatur, *Disf.* 22. in *Cic.* n. 5.

Paulus Apostolus *Vide. Divus Paulus.*

Pavonibus vehebatur Juno, *Disf.* 26. in *Virg.* num. 6.

Pavori templa consecrata Tullius Hostilius, *Disf.* 18. in *Thuc.* o. 9. *Disf.* 28. in *Eurip.* n. 4.

Pauperes Socrates existimabat divites, quod onare multis subire cogerebant, *Disf.* 47. in *Thucyd.* n. 8.

Pauperes sunt qui multis indigunt, *Disf.* 32. in *Thucyd.* n. 10.

Pauperes dare ditioribus iniquum esse dicit servus apud Terentium, *Disf.* 42. in *Thuc.* o. 15.

Pauperes mortem non exhorrescunt, *Disf.* 82. in *Anthol.* n. 1.

Paupertas forma Plauti, & Terentij, *Disf.* 25. in *Thucyd.* o. 6.

Paupertas Mummij, qui dotem filiae non reliquit, *Disf.* 2. in *Liv.* n. 4.

Paupertas ferax vitiorum, *Disf.* 11. in *Eurip.* n. 10.

Paupertatem agris ferre dixit Aeschines, quod Socrati nihil donare posset, *Disf.* 32. in *Thucyd.* n. 4.

Paupertatem probro esse non ducebant Athenienses, *Disf.* 65. in *Cic.* n. 1.

Paupertatem amabant Lacedaemonij, opes verb Athenienses, *Disf.* 27. in *Thucyd.* o. 2.

Pausanias vocatus est Empedocles, quod venarum pestilentem cessare fecit, *Disf.* 14. in *Thucyd.* n. 7.

Pausaniz Macedoni librum de anatome dedicavit Aratos, *Disf.* 72. in *Cic.* n. 3.

Pausaniam servitutem Patriae molientem mater fame necavit in templo Minervae; ideo Sparta concidit, *Disf.* 52. in *Anthol.* n. 2. *Disf.* 25. in *Thucyd.* o. 11.

Pausaniam Thracen in regnum reducebant initio regni Philippi, *Disf.* 44. in *Thucyd.* n. 6.

Pausanias somno deteritus est, quominus perscriberet, quae in templo Ceres Eleusiae essent, *Disf.* 38. in *Anthol.* n. 6.

Pausanias quum Byzantium venisset, loci delicijs corruptus est, *Disf.* 23. in *Thucyd.* n. 1.

Pausanias tyranni diu reus est absolutus ab Ephoris pecuniis corruptis, & damnatus privatorum criminum, *Disf.* 23. in *Thucyd.* n. 1. quomodo postea detectus est, *Disf.* 5. in *Thucyd.* n. 5. *Disf.* 13. in *Thucyd.* n. 2.

Pausanias continens fecerat, *Disf.* 13. in *Thucyd.* n. 6.

Pausanias quum condemnatus esset, meminist Simonidis, qui ei praeceperat meminisse esse hominem, *Disf.* 24. in *Thucyd.* n. 1.

Pausanias corruptus prospera fortuna, *Disf.* 78. in *Anthol.* n. 4. *Disf.* 5. in *Liv.* n. 4.

Pausanias Byzantinus occidit puella animam locantamentis evocavit, *Disf.* 19. in *Eurip.* n. 13.

Pausanias fuisse amicos suorum popularium irritavit, *Disf.* 22. in *Liv.* o. 8.

Pausas pictor cum Glycera certabat pingendo superare varietatem florum, quos illa nectebat, *Disf.* 35. in *Anthol.* n. 2.

Pax noiverso Orbi coortig Augusto imperante, *Disf.* 24. in *Anthol.* o. 4.

Pax preferenda est bello, *Disf.* 30. in *Liv.* num. 54.

Pax nomine toge significatur, *Disf.* 3. in *Liv.* n. 7. *Vide. Pax. Pacis.*

Peccant homines multa obsecra religionis, *Disf.* 34. in *Cic.* n. 2.

Peccantes pueros Lacedaemonios quavis plectere poterat, *Disf.* 50. in *Anthol.* n. 5. *Disf.* 54. in *Anthol.* o. 6.

Peccata quomodo panisum apud Inferos, & expiunt, *Disf.* 9. in *Eurip.* n. 2. *Disf.* 10. in *Eurip.* n. 8.

Peccatum, quod magni vi impellente petratum est, excusatur, *Disf.* 8. in *Virg.* o. 1. 8. *Vide. Crimina. Delicta.*

Pecorum, & frugum copia Veteres divitias metiebantur, *Disf.* 47. in *Thucyd.* n. 1.

Pecorum paucorum multa puniebatur apud Scythas, qui axori Regis focum fecisset, *Disf.* 30. in *Cic.* n. 5.

Pectus musicum organum idem, ac Magadus, *Disf.* 57. in *Thucyd.* n. 11. quo utebantur Siculi ed primum accendendum, *Disf.* 7. in *Thucyd.* n. 11.

- Pedori** alius medicus, alius alij parti medebatur apud Aegyptios, *Disf.* 15. in *Cic.* n. 3.
- Pedoris** tegmen an esset Aegris, *Disf.* 40. in *Virg.* n. 7.
- Pedus** tangebant suplices, *Disf.* 16. in *Thucyd.* num. 6. *Disf.* 11. in *Eurip.* n. 6.
- Pedus** puella ut perficeret, ventum se fieri optat poeta, *Disf.* 40. in *Anthol.* n. 5.
- Pedus** hominum fenestrarum esse voluisset Euripides, & Socrates, ut mali discernerentur, *Disf.* 1. in *Eurip.* n. 7.
- Pedus** Pallantis habebat valvatus quatuor pedum, *Disf.* 6. in *Eurip.* n. 11.
- Pedus** Phrynes nudavit Hyperides, quem eam defenderet, ut Iudices moveret, *Disf.* 16. in *Eurip.* v. 8. *Disf.* 77. in *Cic.* n. 3.
- Pedus** feriens fulmen maxime mortiferum est, *Disf.* 40. in *Virg.* n. 8.
- Pecunia** primi Lacedaemonij hostes corrumperunt, *Disf.* 49. in *Auth.* v. 9. *Disf.* 16. in *Thuc.* n. 7.
- Pecunia** corrupti Iudices absoluerunt Pausaniam affectate tyrannidis reum, *Disf.* 13. in *Thucyd.* num. 1.
- Pecunia**, qua Babylonij, & Assyrij puellas formosae emebant, dabatur pro dote deformibus, *Disf.* 30. in *Thucyd.* n. 1.
- Pecunia** sibi opus esse Cyrus scripsit amicis, ut thesauros ostenderet Croeso, *Disf.* 31. in *Thucyd.* v. 5.
- Pecunia**, quam Alexander habebat, quum traiecit Hellepontum, *Disf.* 45. in *Thucyd.* n. 8.
- Pecunia**, qua supererat ex relictis populo Atheniensium viritum distribuebatur, sed ut ea ad parandam classem uteretur, populum persuasit Themistocles, *Disf.* 47. in *Thucyd.* n. 4.
- Pecunia** Darij Regis, & aliorum Regum in exercitu quorum multis, & Camelis portaretur, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 8.
- Pecunia** publica erat in potestate Senatus, *Disf.* 10. in *Liv.* v. 6.
- Pecunia**, quae erogata fuit in ludis Romanis, quum primum editi sunt, *Disf.* 18. in *Cic.* v. 6.
- Pecunia** muldabantur Iudices, qui donec accepissent apud Athenienses, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 8.
- Pecunia** corrupti Iudices apud Romanos capite punitabantur, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 8.
- Pecunia** corruptus est Aeschines a Philippo, & Demosthenes a Persarum Rege, *Disf.* 33. in *Cic.* n. 6.
- Pecunia**, quam uterque lilegatum ad pontem deponere, Sacramentum dicebatur, *Disf.* 40. in *Cic.* v. 7. 8.
- Pecunia** incorruptus fuit Hyperides, *Disf.* 77. in *Cic.* v. 5.
- Pecunia** qui populi suffragia emisissent, ambulus lege tenebantur, *Disf.* 88. in *Cic.* n. 7.
- Pecunia** Romanos duces corrupti Iugurtha, *Disf.* 45. in *Thucyd.* n. 5.
- Pecunia** pacem a quibuscumque populis redemit Hadrianus, *Disf.* 14. in *Anthol.* n. 5.
- Pecunia** inopia tempore Periclis, *Disf.* 1. in *Thucyd.* v. 6.
- Pecunia** inopia apud Antiquos, *Disf.* 47. in *Thucyd.* n. 1.
- Pecunia** quantitas, quam Agesilaus ex bello in Asia coegit, & Delphos misit, *Disf.* 51. in *Thucyd.* v. 3.
- Pecunia** sunt belli nervi, *Disf.* 11. in *Virg.* n. 7.
- Pecunia** summa, quam impendit Augustus ornaudo geminis cellam Iovis Capitolinae, *Disf.* 1. in *Liv.* n. 7.
- Pecunia** summa, quam Romani quotannis ex Aegypto capiebant, *Disf.* 9. in *Liv.* n. 17.
- Pecunia** summa, quae recedebatur supra caput Regis Persarum, & sub pedibus, *Disf.* 11. in *Liv.* n. 4.
- Pecunia** quantitas, quam Lucullus duxit in triumpho, *Disf.* 16. in *Liv.* n. 3.
- Pecunia** summa, quam Caesar militibus, & populo in triumpho largitus est, *Disf.* 19. in *Liv.* v. 9. 10.
- Pecunia** ingentem vim Persarum Rex Demostheni misit, ut Philippum in Europam deriveret, *Disf.* 11. in *Cic.* v. 3.
- Pecunia** quotannis pendendam Graecis Athenienses imperarunt, & in Delo deposuerunt, deinde vero Athenas transfulerunt, & ea usi sunt ad bellum Peloponnesiacum, *Disf.* 77. in *Anthol.* v. 8.
- Pecunia** in Graecia primi Aeginetam ostenderunt, *Disf.* 47. in *Thucyd.* n. 1.
- Pecunia** publicam impendere poterant Consules in bello, *Disf.* 10. in *Liv.* n. 5.
- Pecunia** tantam debere se iocatur Cicero, ut ipse coniurationis accusator acerrimas coniorare cupiat, *Disf.* 11. in *Thucyd.* n. 3.
- Pecunia** a Persis acceptis Hyperides dicitur ab Harpalo Demosthenes, *Disf.* 76. in *Cic.* num. 5. 6.
- Pecunia** Ephuris mittebat Pericles, & Delphis Athenas convexit, *Disf.* 1. in *Thucyd.* n. 5.
- Pecunia** ne sine occultare possent Candidati, sine civibus ambiebant, *Disf.* 89. in *Cic.* v. 1.
- Pecunia** summa, quam profuderunt Caligula, & Vitellius, *Disf.* 31. in *Thucyd.* n. 10.
- Pecunia** summa, quam ad constituendam Rempublicam desiderabat Vespasianus, *Disf.* 31. in *Thucyd.* n. 10.
- Pecunia** multas latere in sepulcro Semiramidis Darius putans delusus est, *Disf.* 31. in *Anthol.* n. 11.
- Pecunia** quas populo victimam divise Caesar, *Disf.* 15. in *Anthol.* v. 3.
- Pecunia** non appetuisse Spartanos probatur contra Aristotelem, *Disf.* 54. in *Anthol.* n. 5.
- Peda** sum Promontorium Cypri, *Disf.* 55. in *Anthol.* v. 1.
- Peda** sum una ex septem urbibus, quas Cyrus Pytharcho Cisyroeno donavit, *Disf.* 31. in *Thucyd.* n. 7.
- Pede** leonis quum spinam Andromedae extraxisset, ab eo servatus est, *Disf.* 11. in *Anthol.* n. 3.
- in* **Pede** habens sponam unum ex tribus assibus, illum in foco Larium puerum, *Disf.* 30. in *Thucyd.* v. 6.
- Pedes**, & manus effingere statuis primi sculptores nesciebant, & primus Dedaalus effinxit, *Disf.* 46. in *Thucyd.* n. 7. *Disf.* 13. in *Eurip.* n. 1. *Disf.* 15. in *Cic.* n. 9.
- Pedes** trecentos longa erat Thalamagus, quam edificavit Protemachus Philopator, *Disf.* 14. in *Eurip.* v. 1.

Pedes plumbo firmabat Philetas, ne ventis tape-
retur, Disf. 43. in Anthol. n. 12.
Pedes sexaginta distate ab aedificiis sepelera lege
duodecim tabularum eorum erat, Disf. 24.
in Thucyd. o. 4.
Pedes septuaginta ne excederent aedificia pri-
vata, Augustus sancivit, sexaginta Traianos,
Disf. 17. in Virg. o. 7.
Pedes tres laras erat, longus quatuor alveus lufo-
rius, quem tulit in triumpho Pompeius, Disf.
26. in Liv. o. 4.
Pedes Simulacri Saturni soluebantur sacralibus,
Disf. 30. in Liv. n. 55.
Pedes nudos convenire viris putat Clemeas Ale-
xandrinus, Disf. 24. in Cic. n. 4.
Pedes Romulus, an in curru triumphum egerit,
Disf. 24. in Liv. n. 9. Disf. 28. in Liv. n. 2.
Pedes incescit Alexander Severus triumphans,
licet currus quatuor elephantis traheretur,
Disf. 28. in Liv. n. 3. *Vide. Pedibus.*
Pedestris triumphus a Graecis appellatur ovario,
Disf. 24. in Liv. n. 21.
Pedibus posterioribus detinebat duos Tauros
Titormas pastor, Disf. 8. in Anthol. n. 1.
Pedibus perforatis suspensus est, & a pedum
rumore appellatus est Oedipus, Disf. 12. in
Virg. o. 1.
Pedibus maria peragravit Xerxes, Disf. 28. in
Anthol. n. 7. Disf. 30. in Anthol. n. 2.
Pedibus, & manibus carentes Mercurij status
Hermæ dicebantur, Disf. 32. in Anthol. n. 10.
& quidam dicebantur, Disf. 46. in Thucyd.
num. 6. & seqq.
Pedibus nudis pueros iocedere instituit Lyeo-
gus, Disf. 50. in Anthol. n. 6.
Pedibus adstant servi, qui *ad pedes*, vel *cir-
cum pedes* appellabantur, Disf. 21. in Thucyd.
uum. 13.
Pedibus viam spectantibus cadavera ante ostium
proponabantur, Disf. 22. in Thucyd. n. 6.
Pedibus exiguis maguos calceos conficiens futor
improbatur, & orator, qui parvis rebus ma-
gnam accomodat orationem, Disf. 2. in
Virg. o. 1.
Pedibus domum mariti potens sponsa Xapadurus
appellatur, Disf. 31. in Thucyd. n. 8.
Pedibus Augusti decedens tunica lati clavi impe-
rii portendit, Disf. 42. in Thucyd. n. 6.
Pedibus utrique cothurnus quod accomodetur,
Thetamenem invidi cothurnum appellabant,
Disf. 31. in Thucyd. n. 7.
Pedibus Regis Persarum subijciebantur tria mil-
lia talentorum, & scabellum vocabatur, Disf.
22. in Liv. o. 4.
Pedibus alius medicus, alius alij partimedeba-
tur apud Aegyptios, Disf. 25. in Cic. n. 3. *Vi-
de. Pede. Pedit. Pedum. Per.*
Pedibus nudis plerumque incedebat Socrates,
ideo durissimis pedibus appellatur apud Cle-
cronem, Disf. 24. in Cic. n. 2.
Pedibus nudis ovem, & agnam ferventem cal-
cebat Diogenes, Disf. 24. in Cic. n. 3.
Pedibus aptos calceos non apparere, ubi prome-
rent, dixit Livius Drusus, & sic uxorem, Disf.
15. in Anthol. n. 13.

Pedibus imagines lascivarum voluptatum ex au-
ro gestabant feminae, Disf. 24. in Cic. n. 4.
Pediculari morbo absumptus est Sylla, quod
Aristionem abstrahunt templo Minervæ occi-
derat, Disf. 25. in Thucyd. n. 11. Disf. 28. in
Eurip. n. 13. Disf. 22. in Eurip. n. 10.
Pedis planta nomen dedit Tarso urbi, Disf. 10.
in Anthol. n. 3. *Vide. Pede. Pedibus. Pedum. Per.*
Pedites Reges quatuor Tigranem equitibus
sequebantur, Disf. 20. in Liv. n. 4.
Pedites quinquies mille continebat Legio, aut se-
xies mille, Disf. 14. in Eurip. n. 7.
Pedites quot Romæ conferentur in Gto, quot au-
tequæ Romulus decederet, Disf. 23. in Liv. n. 8.
Pedo Albinovanus explicatur, Disf. 76. in An-
thol. n. 17.
Pedum dolore correptus Perseus urbem Tarson
construit admonitus oraculo, Disf. 10. in An-
thol. o. 3.
Pedum velocitate commendantur Achilles, &
Alexander Magnus, & Papias Curfor, & alij,
Disf. 2. in Anthol. o. 10. Disf. 37. in Cic. n. 12.
Pedum celeritate praestavit, & ideo ahastronom-
is curreuti similis fugitur Perseus, Disf. 10.
in Anthol. n. 5.
Pedum centum viginti trium erat altitudo eola-
mnæ Traiani, Disf. 39. in Cic. n. 4.
Pedum offensiones pertimecebant Veteres, Disf.
42. in Thucyd. n. 6.
Pedum quatuor vulnus erat in pedore Pallantis,
Disf. 6. in Eurip. n. 11.
Pedum duodequadragenum columbis e marmo-
re Iuliole fulum erat aurum. Scauri, Disf.
2. in Liv. n. 12.
Pedum centvigintiquaque erat altitudo Ohe-
liscimajoris in Circo collocati, Disf. 20. in
Cic. n. 9.
Pedum vestigia Ladas currens arena non imprime-
bat, Disf. 37. in Cic. oum. 1. *Vide. Pede.
Per.*
Pegasus non est Equus postrarum, sed viom iux-
ta quendam poëtam, Disf. 13. in Anthol. n. 4.
Pegasus natus ex cruore Medusæ, & domitus a
Perseo, Disf. 10. in Anthol. o. 3.
Pegmata ingentia quibusdam machinis occultis
emitebantur in ludis Romanis, Disf. 10. in
Anthol. n. 10.
Pelagontis filii rapti exortum est bellum Crisa-
cum inter Phocenses, & Cythæos, Disf. 15. in
Anthol. n. 22. Disf. 25. in Eurip. n. 5.
Pelagii appellantur a Sophocle Tyrreni, quia
Pelagii Etruriam occupaverunt, Disf. 36. in
Thucyd. n. 7.
Pelagii, qui quantum Terrarum Cayco, & My-
cale conciperent, habuerunt, suppetias Tro-
ianisulerunt, Disf. 12. in Eurip. n. 11.
Pelagii in Ostio Padi Spinam urbem condide-
runt, Disf. 5. in Virg. n. 2.
Pelagii, Arcades, & alij Græci fuerunt primi
coloni Romæ, Disf. 21. in Liv. n. 2.
Pelagis caprus Afcianus orbem in pretium sui
dedit, quæ ideo Antandrus dictus est, Disf.
15. in Liv. n. 4.
Pelagos Romam condidisse aliqui tradunt, Disf.
13. in Liv. o. 3.

Pelei filius clarior patre, quod prædixit Prometheus, Dis. 15. in Anthol. n. 6.

Pelei, & Thetidis in nuptijs lis de pulchritudine orta est inter Deos, Dis. 19. in Anthol. n. 3.

Pelei, & Thetidis nuptijs discordia non invitata pomum aureum proiecit, Dis. 27. in Virg. n. 5.

Peleus Phocum interfecit, ideo a patre in exilium eiecus est, quum Phthium pervenisset, ubi Eurytrone expiatus est, & tertii regni præce, & filie nuptijs honoratus est, demum aberrans ab apro Calidonio Eurytionem interfecit, & ab Acasto lustratus est, Dis. 53. in Thucyd. n. 21.

Peliades, & Pelix etiam appellatur Peliades, Dis. 65. in Anthol. n. 7.

Peliam nutrij equi, Dis. 18. in Liv. n. 4.

Pelle Pantheræ appositum domum Aotenoris diripi veruit Agamemnon, Dis. 16. in Liv. n. 2.

Pelle Pantheræ quod habent, & Camelo sic similis, Camelopardalis vocatur, Dis. 26. in Anth. u. 5.

Pellem cum vellere quare subterfugeretur novis nuptijs, Dis. 29. in Thucyd. n. 8.

Pelles aut pulvinorum usum subterfenebant Vetre- res, Dis. 24. in Cic. n. 8.

Pelluculus hædinis quom leões stravisset Tubero, a Prætura repulsiis est, Dis. 2. in Liv. n. 5.

Pell. Bacchantium maculosa significat Cælum stellis dissiduum, Dis. 47. in Anthol. n. 5.

Pelopidas milites conferbere super sedit de- sedu Solis deceritius, Dis. 10. in Thucyd. n. 5.

Pelopis ex ossibus Palladium factum esse quidam tradiderunt, Dis. 16. in Virg. n. 2.

Pelopis in honorem Hercules Olympi instituit, Dis. 3. in Anthol. n. 5. Dis. 4. in Anthol. n. 2. Dis. 5. in Anthol. n. 2.

Peloponensis divisio in tres partes, Dis. 49. in Anthol. n. 1.

Peloponensis multa uomina, longitudo, & latitudo, Dis. 68. in Anthol. n. 2. Dis. 7. in Thuc. n. 3.

Peloponensi belli causa, Dis. 15. in Anthol. n. 22. Dis. 7. in Thucyd. num. 9. Dis. 12. in Thucyd. n. 2. 7. 8. Dis. 15. in Eurip. n. 5.

Peloponensi belli initio Thucydides quadraginta natus erat annos, Dis. 21. in Thucyd. n. 1.

Peloponensium bellum prædis appellatum est Archidamium, Dis. 7. in Thucyd. n. 1.

Peloponensium bellum attrivit opes Græcorum, Dis. 9. in Cic. n. 3.

Peloponensium bellum Troiano anteposit Thucydides, Dis. 12. in Eurip. n. 14.

Peloponensium bellum quando incepit, Dis. 11. in Thucyd. num. 1. Dis. 36. in Thucyd. num. 10. Dis. 9. in Cic. n. 3.

Peloponensium bellum Nicie virtute sedatum rorlus excitavit Alcibiades, Dis. 36. in Cic. n. 5. Vide. *Bellum Peloponensium*.

Peloponensis profectus Archagathus fuit primus Medicus Romanorum, Dis. 81. in Cic. n. 6.

Peloponensis reperta est Tragedia, Dis. 6. in Eurip. n. 3.

Peloponensium serè totam contra Lacedæmonios comestavit Alcibiades, Dis. 36. in Cic. n. 5.

Peloponensis filio Platoni similis, Dis. 7. in Thucyd. n. 3.

Pelops Hyppodamie nuptias, & Regnum obel- nuit non equis Nepruni, sed divitijs, Dis. 7. in Thucyd. n. 4. 7.

Pelops ex Asia profectus Peloponensi regnum oc- cupavit, Dis. 16. in Eurip. n. 15.

Pelops colebatur tanquam Deus ab Eleis quum etiam Hercules ipsi sacrificasset, Dis. 24. in Virg. n. 2.

Peloides conchæ optimæ, Dis. 3. in Liv. n. 8.

Pelorus Promontorium Siciliæ spectat Italian, Dis. 35. in Thucyd. n. 4.

Pelorus unde ita appellatus, Dis. 55. in Thuc. u. 5.

Peltam invenerunt Illyrij, Dis. 9. in Thucyd. num. 4.

Penariam Cellam Cato Siciliam appellabat, Dis. 33. in Thucyd. n. 1.

Pennis antequam litteræ P reperta esset *Denas* dicebatur, Dis. 15. in Virg. n. 4.

Penates sedentes bastas tenebant, Dis. 15. in Virg. n. 4.

Penates quomodo in diversis loca translati fue- rint, Dis. 15. in Virg. n. 5. 6.

Penates qui essent, Dis. 16. in Virg. u. 3. & seqq.

Penates sustulit Aeneas, quæ Græci permittisse, ut quisque rem, quam vellet, aufert, Dis. 14. in Liv. n. 3.

Penates appellantur Magni, Bovi, Potentes, Pa- trij, Dis. 16. in Virg. n. 4. 5. Dis. 18. in Cic. n. 6.

Penatibus consecrati erant ludi Romani, Dis. 18. in Cic. u. 6.

Penelope adultera fuit, Dis. 6. in Virg. u. 5.

Penele quare appellati sicut *Bætori*, Dis. 20. in Thucyd. n. 1.

Penetrates Dij sunt Penates, Dis. 16. in Virg. u. 6.

Peniosula, quæ nunc Oïens vuncupatur, tria millia urbium olim complectebatur, Dis. 9. in Liv. n. 17.

Peniosula Thraciæ Pallene; in qua templum Ve- neti ædificavit Aeneas, Dis. 15. in Liv. u. 7.

Penis ex fuculneo folio præferebatur in pompâ Officidii, quia secunditatis auctor habebatur, 48. in Anthol. n. 7.

Penis intelligenda est vox *Pes* orsculi, Dis. 52. in Anthol. u. 6.

Pennas madefactas pulvere aspergunt hirundines, ut nidos linant, Dis. 38. in Cic. n. 8.

Penfile theatrum Coronis, in quo populus Ro- manus spectabat, duobus cardinibus verbeba- tur, Dis. 2. in Liv. u. 8.

Penfiles scenas excogitavit Theſpis, Dis. 6. in Eurip. u. 5.

Pentacosiomedimni quare appellarentur ditissi- mi Atheniesium, Dis. 47. in Thucyd. n. 1. 2.

Pentacosiomedimni respondebant senatoribus Romanis, Dis. 47. in Thucyd. n. 5.

Pentapoli, & Ozolin condiderunt Loerî comice Alacis Oilei, Dis. 35. in Thucyd. n. 6.

Pentathli in quinque certaminum generibus se- excerebant, Dis. 6. in Anthol. n. 16. Dis. 28. in Cic. n. 1.

Pentathli tibiâ accinebatur, Dis. 60. in Anthol. n. 11. Dis. 57. in Thucyd. n. 6.

Pentathlo comparator Hyperides, quod omnium oratorum virtutes cõtineat, Dis. 75. in Cic. n. 7.

Pentathlum in philosophiâ esse Democritum vo- luc.

- Ierunt, *Dis.* 11. in *Thucyd.* n. 2. *Dis.* 43. in *Cic.* n. 5.
 Penitum domo Bacchus, *Dis.* 45. in *Anthol.* num. 4.
 Peno didi sunt Penetes, *Dis.* 16. in *Virg.* n. 5.
 Penuria auri, aegrique tempore Pericles, *Dis.* 1. in *Thucyd.* n. 6.
 Pepsarethius Historicus, *Dis.* 13. in *Liv.* n. 6.
 Pepsarethus insula elationem maris passa est, *Dis.* 48. in *Thucyd.* n. 1.
 Peplum puniceo eor indueretur sacerdotibus Bacchi, *Dis.* 47. in *Anthol.* n. 5.
 Peplum quid esset, *Dis.* 15. in *Eurip.* n. 5.
 Peplum inscripsit Aristoteles suum libellum, *Dis.* 15. in *Eurip.* n. 8.
 Peplum mirabili artificio pictum, *Dis.* 15. in *Eurip.* n. 6. & seqq. n. 19.
 Peplum dubitator an sit Brontini, *Dis.* 15. in *Eurip.* n. 8. *Dis.* 8. in *Cic.* n. 1.
 Pera unde dicta sit, *Dis.* 84. in *Anthol.* n. 14.
 Pera mensurae genus, *Dis.* 84. in *Anthol.* n. 15.
 Percepsen, & Palaecepsen urbes Themistocli Ariakertes donavit ad vestes, & stragule comparanda, *Dis.* 31. in *Thucyd.* n. 7. *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 17.
 Perdicca multis annis post Romulum regnavit, *Dis.* 11. in *Liv.* n. 1.
 Perdicca Macedonum Rex quantum suspiceret Hippocratem, *Dis.* 10. in *Liv.* n. 1.
 Perdicces docent pullos suos gleba se oculare, & aucupes follant, *Dis.* 38. in *Cic.* n. 6.
 Perdix apud Aegyptios significat contumeliam, *Dis.* 17. in *Anthol.* n. 7.
 Perdix in Attica non transvolat Boeotiae fines, *Dis.* 16. in *Anthol.* n. 4.
 Peregrina vestis maxime reprehendebatur a Veteribus, *Dis.* 13. in *Thucyd.* n. 4.
 Peregrina sacra nulle Romae suscepit, nisi Herculis, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 55.
 Peregrinans Alcibiades quatuor urbes tanquam famulo habebatur, *Dis.* 37. in *Thucyd.* n. 5.
 Peregrinari quemquam discendi causa improbabile antiquitus videbatur, *Dis.* 3. in *Thucyd.* n. 8.
 Peregrinari in Aegyptum cur non possent Senatores, *Dis.* 43. in *Thucyd.* n. 7.
 Peregrinationem ob subrbanam quidam censuerunt Tiberio triumphum, quem ille recusavit, *Dis.* 15. in *Liv.* n. 8.
 Peregrinationibus tantum talenta consumpsit Democritus, quae a patre habuerat, *Dis.* 43. in *Cic.* n. 5.
 Peregrini multi divitijs Regnum in Graecia obtinuerunt, *Dis.* 7. in *Thucyd.* n. 7.
 Peregrini quibus diebus in iudicium vocabantur, statim dies dicebantur, *Dis.* 30. in *Liv.* num. 25. *Vide. Aduersa.*
 Peregrinis nullis initiari licebat Cereris sacris lege Eumolpi, *Dis.* 39. in *Anthol.* n. 9. postea ex omnibus populis admissi sunt ad haec sacra, *Dis.* 39. in *Anthol.* n. 9.
 Perfecti videntur homines, quoniam coniugio iunguntur, *Dis.* 19. in *Thucyd.* n. 1.
 Perfectio ex omnibus artibus, & disciplinis est orator iuxta Symmachum, *Dis.* 4. in *Cic.* n. 1.
 Perfectio significatur coronis, *Dis.* 35. in *Anthol.* n. 3.
 Perfectio Aeneas habetur in posterioribus libris Virgilij, *Dis.* 1. in *Virg.* n. 1. & seqq. *Dis.* 3. in *Virg.* per tot.
 Perfectionem corporis esse animam significavit Aristoteles voce *breveluxia* quam Cicero contrarium motionem interpretatus est, *Dis.* 71. in *Cic.* n. 1.
 Perfectus Iuppiter, qui nuptijs praest, quare dicitur, *Dis.* 19. in *Thucyd.* n. 1.
 Perficiam venerabatur Veteres, quae obscenas perfici voluptates, *Dis.* 18. in *Thucyd.* n. 10.
 Perfidia Sydes legasi Nabataeorum Regis impeditus est Gallus, ne paucis mensibus Arabiam universam subigeret, *Dis.* 11. in *Virg.* n. 10.
 Pergameni Telephum colebant, *Dis.* 14. in *Virg.* n. 1.
 Pergami Regum Bibliotheca insignis, *Dis.* 4. in *Eurip.* n. 7.
 Petreum significat largius bibere, *Dis.* 65. in *Anthol.* n. 10.
 Periander tanquam tyrannus inter septem sapientes non admittitur, *Dis.* 14. in *Thucyd.* num. 4.
 Periander quomodo a Thralybullo admonitus sit, ut summos civium tolleretur, *Dis.* 6. in *Thucyd.* n. 11. *Dis.* 30. in *Virg.* n. 5.
 Periander Thralybulum admonuit, ut eminentiores civis tolleretur, *Dis.* 41. in *Anthol.* n. 8.
 Periander veram libertatem appellavit rectam conscientiam, *Dis.* 19. in *Thucyd.* n. 11.
 Perichthonius Bacchus praest inerrantium scelerum globo, *Dis.* 47. in *Anthol.* n. 8.
 Pericle nullus orator antiquior, *Dis.* 9. in *Cic.* num. 3.
 Periclem ot in civium suspicionem adduceret Archidamus, omnibus circa depopulatis agris, Pericle agro pepercit, *Dis.* 6. in *Thucyd.* num. 11.
 Pericles Aspasim amore captus Graeciam perturbavit, *Dis.* 15. in *Anthol.* n. 11. *Dis.* 12. in *Eurip.* n. 6. *Dis.* 15. in *Eurip.* n. 5.
 Pericles decem talenta quor annis mitebat Laedamunem Ephoris, *Dis.* 11. in *Thucyd.* n. 5.
 Pericles decem millia talentorum Athenas Delphis convexit, *Dis.* 1. in *Thucyd.* n. 5.
 Pericles deficiente Sole, quoniam bellum proficisceretur, ostendit milibus prodigium non esse, *Dis.* 10. in *Thucyd.* n. 4.
 Pericles non fuerit persuasus ab Alcibiade, ut efficeret, ne rationem redderet, *Dis.* 11. in *Thucyd.* n. 1.
 Pericles an bellum Peloponesiacum excitavit, ne rationem redderet, *Dis.* 11. in *Thucyd.* num. 2. & 4.
 Pericles quot publica aedificia extruxerit, *Dis.* 11. in *Thucyd.* num. 4. iratus erat Megarensibus, *Dis.* 11. in *Thucyd.* n. 6.
 Pericles orationem habuit, quae Epitaphios dicta est, *Dis.* 11. in *Thucyd.* n. 4.
 Pericles Anaxagoram a morte liberavit, *Dis.* 3. in *Eurip.* n. 6.
 Pericles mortuus est duobus annis, postquam bellum Peloponesiacum exarserat, *Dis.* 9. in *Cic.* n. 3. Pe-

- Pericles ann vi, sed orationis suavitatem quadraginta annos Athenas rexit, ditissimas effecit, ipse inops vixit, *Dis. 2. in Thuc. n. 5. Dis. 10. in Cic. n. 5. Dis. 35. in Cic. n. 7.*
- Pericles an Lycus coodiderit, *Dis. 58. in Cic. n. 6.*
- Periclis potentia apud Athenienses, *Dis. 35. in Cic. n. 6.*
- Periclis prohibitis, *Dis. 35. in Cic. n. 7.*
- Periclis consilijs eo defuncto si parvisset civitas, potestissima evasisset, *Dis. 36. in Cic. n. 5.*
- Periclis beneficio paucorum dominatus, & optimatum potentia Athenis constituta est, *Dis. 37. in Thucyd. n. 3.*
- Periclis princeps Anaxagoras, *Dis. 48. in Cic. n. 5. Dis. 67. in Cic. n. 4.*
- Pericla maris evascent lason, & Ulysses, quia iniuncti erant sacris Deorum Samothracum, *Dis. 38. in Anthol. n. 1.*
- Pericula pro Patria reformident homines terrore Inferorum, *Dis. 7. in Eurip. n. 1.*
- Pericula non esse declinanda Pyrho existimabat, *Dis. 57. in Cic. n. 3.*
- Periculis obnoxius est, & sese offert homo, *Dis. 26. in Thucyd. n. 8. Dis. 22. in Eurip. num. 12.*
- Periculo mortis Anaxagoras liberavit Pericles, *Dis. 3. in Eurip. n. 6.*
- Periculofum est in libera civitate luxu privati modum cedere, *Dis. 37. in Thucyd. n. 5.*
- Periculofum maxime est mare intrare Maleam, & Cretam, *Dis. 66. in Anthol. n. 2. 3.*
- Periculofum est historiam conficere, *Dis. 6. in Liv. n. 2.*
- Periclos integritas recitabat Demosthenes iniunctis in os lapillis, ut pronunciationem emendaret, *Dis. 57. in Cic. n. 3.*
- Periclici vocabantur servi Cretensium, & quare, *Dis. 20. in Thucyd. n. 2.*
- Peripatetici somnijs fidem habebant, *Dis. 19. in Eurip. n. 2.*
- Peripatetici felicitatem sitam esse in mediocritate arbitrantur, *Dis. 41. in Anthol. n. 2.*
- Peripatetici negant animalia uti ratione, *Dis. 38. in Cic. n. 2.*
- Peripatetici non solum virtutem, sed etiam bona corporis, & fortune esse summum bonum indicabant, *Dis. 45. in Cic. n. 6. 8. Dis. 55. in Cic. n. 5. Dis. 65. in Cic. n. 6.*
- Peripatetici in quo differrent Stoicis, *Dis. 45. in Cic. n. 6. Dis. 55. in Cic. n. 5.*
- Peripatetici didi ab ambulando, *Dis. 58. in Cic. num. 6.*
- Peripateticos multa peccasse ignoratione dialicæ dicit Caro apud Cicaronem, in quo tamen illi vincerent Stoicos, *Dis. 60. in Cic. n. 5.*
- Peripato præfuit Cripolans quintus ab Aristotele, *Dis. 65. in Cic. n. 6.*
- Periparasi opus est, quam occurrit nominis turpitudini, *Dis. 7. in Virg. n. 2.*
- Periphrasis addit orationi granditatem, *Dis. 7. in Virg. n. 4. & seqq.*
- Perirrhanteria vasa dicebantur, quæ in templo erant, ut sacrificantes lavarentur, *Dis. 42. in Virg. n. 2.*
- Peritia rei nauticæ Carthaginenses omnes nationes superabant, *Dis. 22. in Virg. n. 22.*
- Periuria facere impune possunt amantes, *Dis. 83. in Anthol. n. 9.*
- Perinria diuini dicit stygem Statius, *Dis. 83. in Anthol. n. 9.*
- Periurum si comiterent iudices, invocabant Apollinem, Cæterem, & Iovem, ut se perderent, *Dis. 26. in Cic. n. 4.*
- Periuros Troianos quoties dicere vult Virgilius, Laomedoneos vocat, *Dis. 21. in Virg. n. 19.*
- Perna Mileto adhæsit, *Dis. 33. in Thucyd. n. 10. Dis. 48. in Thucyd. n. 30.*
- Perpenna interempto Sertorio in Hispaniâ bellum redintegravit, *Dis. 5. in Liv. n. 5.*
- Perpenna superatus est a Pompeio, *Dis. 25. in Liv. n. 5.*
- Perpetui prætores Athenis post Reges fuerunt, *Dis. 5. in Thucyd. n. 3. Dis. 27. in Thucyd. num. 8.*
- Perse Cælum esse Iovem crediderunt, *Dis. 68. in Anthol. n. 6. Dis. 70. in Anthol. n. 1. Dis. 71. in Anthol. n. 5.*
- Perse non dedicabant templa, *Dis. 69. in Anthol. n. 1. Dis. 59. in Liv. n. 6.*
- Perse victimarum nullam partem relinquebant, *Dis. 69. in Anthol. n. 1. Dis. 41. in Virg. n. 14.*
- Perse funera celebrabant diverso ritu a cæmoni, *Dis. 69. in Anthol. n. 1. & seqq.*
- Perse ignem tanquam Deum colebant, *Dis. 69. in Anthol. n. 1. 7. Dis. 15. in Cic. n. 3. tanquam animam mundi, Dis. 72. in Anthol. n. 2. 8.*
- Perse ignis extinctionem horrebant, *Dis. 69. in Anthol. n. 6.*
- Perse eximie Cyrum dilexerunt, ut homines natio adonco ob similitudinem Cyri adamarent, *Dis. 22. in Eurip. n. 17.*
- Perse cadavera non concremabant, *Dis. 69. in Anthol. n. 6. 7. & si quis concremasset, morte pledebant, Dis. 69. in Anthol. n. 7. nec etiam humabant, Dis. 70. in Anthol. n. 1. contrarium, Dis. 70. in Anthol. n. 2. 3.*
- Perse anrum in pretio habebant, nec enim mortuis sepeliebant, *Dis. 70. in Anthol. n. 2.*
- Perse Aqnam venerantur divinis honoribus, *Dis. 70. in Anthol. n. 1. 4. 5. 7. Dis. 71. in Anthol. n. 1. 5.*
- Perse equum immolabant fluvij, *Dis. 70. in Anthol. n. 6. & Soli, Dis. 70. in Anthol. n. 6.*
- Perse stellas venerantur, *Dis. 72. in Anthol. n. 7. Dis. 72. in Anthol. n. 8. Dis. 31. in Liv. num. 31.*
- Perse Oromazen principium boni; Arimaniem principium mali adorabant, *Dis. 71. in Anthol. n. 9.*
- Perse nihil aliud esse Deum, quam Mundum arbitratu sunt, *Dis. 72. in Anthol. n. 2. 5.*
- Perse Terram adorabant, *Dis. 70. in Anthol. n. 1. Dis. 71. in Anthol. n. 5.*
- Perse aërem, seu ventos colebant, *Dis. 70. in Anthol. n. 1. Dis. 71. in Anthol. n. 6.*
- Perse Mundum esse animatum crediderunt, *Dis. 72. in Anthol. n. 2.*
- Perse primigenium confecerunt, *Dis. 34. in Anthol. n. 3.*
- Perse cadavera servabāt, *Dis. 24. in Thucyd. n. 10.*

- Perseus quare currenti similis ab Astronomis fingetur, *Diss.* 10. in *Anthol.* n. 5.
- Perseus capite Medusa Atlantici in montem vertit, *Diss.* n. in *Anthol.* n. 3.
- Perseus Zenonis servus fuit, *Diss.* 21. in *Thucyd.* n. 7.
- Perseus bellum movens Romanis Macedoniz regnum evertit, *Diss.* 44. in *Thucyd.* n. 5.
- Perseus quare facile superatus sit, *Diss.* 45. in *Thucyd.* n. 4.
- Perseus pulchra veste ductus est in triumpho, *Diss.* 25. in *Liv.* n. 17.
- Perfica bella Græci omnibus alijs anteponebant, *Diss.* 2. in *Thucyd.* n. 3. 4. *Diss.* 56. in *Thucyd.* n. 15.
- Perfica Diana templum Hierocæsares in Asyli habebat, & spatium duorum millium passuum, *Diss.* 25. in *Thucyd.* n. 10.
- Perfisco cothurnos damna Clemens Alexandrinus, *Diss.* 24. in *Cic.* n. 4.
- Perficum tentorium Alcibiadi peregrinanti erigebant Ephesij, *Diss.* 37. in *Thucyd.* n. 5.
- Perfij locus explicatur, *Diss.* 53. in *Thucyd.* n. 30. 31. *Diss.* 19. in *Eurip.* n. 5. *Diss.* 24. in *Virg.* n. 4. *Diss.* 41. in *Virg.* n. 5. *Diss.* 89. in *Cic.* n. 1.
- Perfius quare appellet aurum ovarum, *Diss.* 29. in *Liv.* n. 8.
- Perfius nomen dedit Perseus, & ipse imperavit, & ignem e Cælo elicuit ipse adorandum tradidit, *Diss.* 10. in *Anthol.* n. 3.
- Perfus deivdis Athenienses quadraginta annis principatu Græciæ potiti sunt, *Diss.* 2. in *Thucyd.* n. 5.
- Perfus antequam bellum inferret Alexander, res Græciæ composuit, secus Agefilæus, *Diss.* 44. in *Thucyd.* n. 7.
- Perfus dissidentibus Cyrus bellum gessit in Massagetarum terrâ, *Diss.* 44. in *Thucyd.* n. 9.
- Perfus quomodo imperavit Smetdis, quum similis esset Smerdi fratri Cambyfis, *Diss.* 20. in *Virg.* n. 6. *Vide. Persæ.*
- Personæ aliæ accommodans orationem Livius Gallos vocat bellas, *Diss.* 7. in *Liv.* n. 1.
- Personam invenit Aeschylus, *Diss.* 6. in *Eurip.* n. 5. cuius forma esset, *Diss.* 6. in *Eurip.* num. 12. 17.
- Persuadere Carnæades non dicebatur a Romanis, sed cogere, *Diss.* 28. in *Cic.* n. 6.
- Persuadere an sit finis oratoris, *Diss.* 23. in *Cic.* num. 2.
- Pertinax Imperator, quia militibus donativum denegavit, interfecit, *Diss.* 9. in *Liv.* n. 2.
- Pertinax quo genere funeris a Severo Imperatore donatus sit, *Diss.* 24. in *Thucyd.* n. 1.
- Pertandam colebant Veteres, quæ maritis primùm cum uxore congregientibus præstò erat, *Diss.* 18. in *Thucyd.* n. 10. *Diss.* 29. in *Thucyd.* n. 22.
- Perturbationes animi sunt Furæ, *Diss.* 28. in *Thucyd.* n. 7.
- Perturbationes, quas amor parit, exprimit Catullus & Sapphus carminibus, *Diss.* 25. in *Anthol.* n. 10.
- Perturbationum vacuitas Pyrrhonis in quo consisteret, *Diss.* 58. in *Cic.* n. 1. & seqq.
- Perulam vocat Apuleius utrum puella, quæ viri semen excipit, *Diss.* 84. in *Anthol.* n. 15.
- Perniciâ vix oblesas L. Antonius ad deditionem compulsus est, *Diss.* 5. in *Liv.* n. 7.
- Pes apud oraculum acceptus fuit pro pence, *Diss.* 52. in *Anthol.* n. 6.
- Pesse Epheso laborante Apollonius Tyanensis perussit lapidibus mendicum obruere, *Diss.* 53. in *Thucyd.* n. 20.
- Pestem Apollo immittit; sic immisit Laomedonri, & Pænis invasus Siciliam; ideo a Siculis Apollo Libyctius colebatur, *Diss.* 20. in *Anthol.* n. 14. *Diss.* 38. in *Thucyd.* n. 6.
- Pestem impendentem quibusdam sacrificijs dissuade fertur Diotima, *Diss.* 24. in *Thucyd.* n. 7.
- Pestem intellexisse oraculum, quum respondit Lacedæmonijs se assurum, existimatum fuit, *Diss.* 38. in *Thucyd.* n. 2.
- Pestem quare animalis prius sentiant, *Diss.* 39. in *Thucyd.* n. 9.
- Pestiferos halitus emittentia loca appellabantur Charones, *Diss.* 82. in *Anthol.* n. 5. *Diss.* 48. in *Thucyd.* n. 28. *Diss.* 8. in *Eurip.* n. 9.
- Pestilentem ventum cessare fecit Empedocles, *Diss.* 14. in *Thucyd.* n. 7.
- Pestilentes morbi subsequuntur terræmotum, *Diss.* 48. in *Thucyd.* n. 28. 29.
- Pestilentia grassante clavum figendi causâ Diætotem creabant; & scenici ludî primùm Romæ celebrati; mater Deum Pestilentie Romam asportans est, & Aesculapius Epidaurio, *Diss.* 14. in *Thucyd.* n. 9.
- Pestis averteuda causâ ludî Apollinates instituti sunt, *Diss.* 10. in *Anthol.* n. 14.
- Pestis Athenienses vexavit ob eorum crudelitatem, *Diss.* 38. in *Thucyd.* n. 1.
- Pestis signum aut caliginosus, & Sol subobscurus, *Diss.* 38. in *Thucyd.* n. 9.
- Pestis causâ orbes lustrabantur, *Diss.* 53. in *Thucyd.* n. 19.
- Pestis averteuda causâ Athenienses Laij filias immolabant, *Diss.* 27. in *Eurip.* n. 4.
- Petasma Mercurius tradidit Perseo, *Diss.* 20. in *Anthol.* n. 2.
- Petavius male interpretatur Themistion, ubi agie de Hermis, *Diss.* 46. in *Thucyd.* n. 7.
- Petere debemus a Dijs ea, quæ per nos consequi non possumus, *Diss.* 19. in *Virg.* n. 7.
- Petiliam Philoetes condidit, *Diss.* 35. in *Thucyd.* n. 6.
- Petio magistratum quibus blanditijs fieret, *Diss.* 88. 89. in *Cic.* per tot.
- Petitione Præture Tubero repulsam tulit, quod quum epulum Q. Maximus Africanus nomine populo daret, lectulos hædinis pellibus stravisset, & vasa samis exposuisset, *Diss.* 2. in *Liv.* n. 5. *Diss.* 29. in *Cic.* n. 6.
- Petitionis rempous, quod Candidatis dabatur, erat troudinium, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 20.
- Petra Aedns, in qua genus humanum reparabant Deucalion, & Pyrrha, *Diss.* 24. in *Thucyd.* n. 4. ex qua, & Iovenatus est Aedædis, *Diss.* 28. in *Virg.* n. 5.

Petra est *Thessaliâ*, qui Tridentis Neptuni idem edidit Equum, qui Scyphus didus est, *Disf. 25. in Eurip. n. 4.*
 Petre sefe applicant Polyposes, ut pisciculos capiant, *Disf. 38. in Cic. n. 4.*
 Petrai campi in *Thessaliâ*, in quibus editus est Equus Scyphus, quum Neptunus tridente terram percussisset, *Disf. 25. in Eurip. n. 4.*
 Petrarcha restituit litteras lacinas, *Disf. 50. in Cic. n. 2.*
 Petreio Centurioni, quod per Castra hostium circumfidentium eruperat, legionemque suam servaverat, concessum est, ut foculo posito ad tibicinem pretextatus immolaret, *Disf. 20. in Eurip. n. 7.*
 Petris concavis partus edebant prime femine, *Disf. 30. in Cic. n. 2. Vide. Sexum.*
 Petronium Arbitrum ad necem sibi consciscendam impolit Nero, *Disf. 68. in Cic. n. 7.* lux perdidit, *Disf. 69. in Cic. n. 5.*
 Petronius Aethiopiam usque ad Insulam Merocem debellavit, *Disf. 9. in Liv. n. 14.*
 Petronius Arbitrator laudat Ciceronem, *Disf. 49. in Cic. n. 7.*
 Petrus Victorius refellitur, *Disf. 27. in Anthol. num. 7.*
 Petrus Crinitus refellitur, *Disf. 29. in Anthol. num. 3. 4.*
 Peucetij Ita lie populi didi sunt a Peucetio Oenotri fratre, & filio Lyaonis, *Disf. 36. in Thucyd. n. 6.*
 Peuceetius ante Aeneam in Italiam venit, *Disf. 5. in Virg. o. 2.*
 Phacetus filia Veneris in piscem mutata fuit; ideo Syri piscibus abshinebant, *Disf. 23. in Anthol. n. 5.*
 Phaeaces Autochthonas vocat Apollonius, *Disf. 4. in Thucyd. n. 10.*
 Phaeaces imbelles, & otio dediti, *Disf. 34. in Anthol. n. 2. Disf. 53. in Anthol. n. 5.*
 Phaeacibus tredecim Reges preerant, *Disf. 5. in Thucyd. n. 8.*
 Phaeacia viris convenire putat Clemens Alexandrinus, *Disf. 24. in Cic. n. 4.*
 Phaedo Eliensis nomen dedit Elasic philosophia, *Disf. 56. in Cic. n. 7.*
 Ehedon Socraticus Servus fuit, *Disf. 22. in Thucyd. n. 7.*
 Phaedrum dialogum Plato admodum adolefcens scripsit, *Disf. 31. in Liv. n. 20.*
 Phenenum. *Vide. Phenex.*
 Phoenices. *Vide. Phoenices.*
 Phenomena Arati commentariis illustravit Hipparchus, *Disf. 70. in Cic. n. 3.* vertit in latinum Cicero, & Germanicus, *Disf. 71. in Cic. n. 3. Disf. 72. in Cic. n. 3.*
 Phæstius pater Epimenidis fuit, *Disf. 14. in Thucyd. n. 4.*
 Phætron Deus Samoithracæ, *Disf. 36. in Anth. n. 1.*
 Phætronta Aegyptij vocant, quem Græci *Δίας* idest Iovem, *Disf. 63. in Anthol. n. 14.*
 Phætrontis sorores propter Inctum in arbores conversæ, quæ electrum pro lacrimis fundunt, *Disf. 26. in Eurip. n. 1.*
 Phalacro Iovi, idest Calvo sacrificabant Argivi, *Disf. 10. in Anthol. n. 20.*

Philx in Circo erant turres lignæ, ad quas ante tempus ludorum consulebantur Mathematici, & harioli, *Disf. 20. in Cic. n. 8. 9.*
 Phalangem Macedonicam Philippus primus instituit ab Homero edodus, *Disf. 9. in Liv. num. 5. Disf. 73. in Cic. n. 3.*
 Phalangem Macedonicam quam instruxisset Garacalla, se Alexandrum Macedonem appellari voluit, *Disf. 78. in Anthol. n. 4.*
 Phalangij morfu medentur hederæ cervi, *Disf. 39. in Cic. n. 2.*
 Phalaridis laudes leguntur, *Disf. 28. in Cic. n. 4.*
 Phalaris Agrigentii Tyrannus, *Disf. 5. in Thucyd. num. 3.*
 Phalaræ donabatur militibus, *Disf. 20. in Eurip. n. 6. Disf. 29. in Liv. n. 11.*
 Phalli sunt Veretæ sculæne & collo propendentia, *Disf. 48. in Anthol. n. 8.*
 Phallos, idest pudenda virilia in honorem Bacchi circumferebant, *Disf. 32. in Virg. num. 4. Disf. 32. in Virg. n. 4.*
 Phallum vocabant pudendam Osiridis, & mysticæ ceremonijs colebant, *Disf. 75. in Anthol. n. 2.*
 Phallus ostendebatur initiatis Veneris initijs, *Disf. 55. in Anthol. n. 4. Disf. 33. in Virg. num. 4.*
 Phasceen Myse vocant Bacchum, *Disf. 45. in Anthol. n. 8.*
 Phænoibea Icarî filia heroicam carmen invenit, *Disf. 75. in Anthol. n. 5.*
 Phantasmata quæ sint, *Disf. 9. in Eurip. n. 7.*
 Phærax Lacedæmonijs magis ob intemperantiam Siculus, quàm Spartanus putabatur, *Disf. 13. in Thucyd. n. 8.*
 Phæretæra Diana curæ poetis inducatur, *Disf. 20. in Anthol. n. 15.*
 Pharisæi sapientes Hebræorum, *Disf. 14. in Cic. num. 6.*
 Pharsalico prælio Pompeius quare militibus præcepit, ut pressio gradu hostem expectarent, *Disf. 57. in Thucyd. n. 2.*
 Phæleidis mons Chimæra ignibus ardet, *Disf. 32. in Liv. n. 25.*
 Phægium Aethiopie iugum absorbit terræ motus, *Disf. 48. in Thucyd. n. 19.*
 Phægius mons dictus a quercubus, *Disf. 74. in Anthol. n. 3.*
 Phæmonæ heroicam carmen invenit, quæ prima Oraculo Delpico præfuit, *Disf. 75. in Anthol. n. 4. Disf. 23. in Eurip. n. 2. Disf. 22. in Liv. n. 4.*
 Phenenum Arcadiæ urbem prope est fons styx, *Disf. 83. in Anthol. n. 12.*
 Pherecydes syrius obscurissimum de rebus divinis librum composuit, *Disf. 11. in Thucyd. n. 7.*
 Pherecydes syrius ab aliquibus inter septem sapientes recensetur, *Disf. 24. in Thucyd. n. 4.*
 Pherecydes syrius Pythagoræ doctus, *Disf. 48. in Thucyd. n. 27. Disf. 14. in Cic. n. 3. Disf. 43. in Cic. n. 2. Disf. 67. in Cic. n. 3. hæc aqua putel terræ motum prædixit, Disf. 48. in Thucyd. n. 27.*
 Pherecydes inter primos historicos est, *Disf. 12. in Liv. n. 5.*
 Pherenice sola potuit spectare ludos Olympicos, quod

- quod patrem, & tres fratres viatores haberet, Disf. 6. in Anthol. n. 13.
- Phereetrio Iovi trophæum, & templum statuit Romulus occiso Acrone dace Ceminium, Disf. 10. in Anthol. n. 18. Disf. 24. in Liv. n. 6.
- Phiala aures gemmis distincta decem talentorum pondere ducta est in triumpho Persei, Disf. 26. in Liv. n. 2.
- Phidiz frater Panæus pinxit Poeticum Pæcilen, Disf. 20. in Eurip. n. 11.
- Phidiam fuisse summum sculptorem declarat statua Iovis Olympici, Disf. 36. in Cic. n. 15.
- Phidias multa signa fecit ex ære, pauca e marmo-
re, Disf. 13. in Eurip. n. 5. an sculpturam per-
fecerit, Disf. 13. in Eurip. n. 5.
- Phidias in effigendo Iove Olympico respexit ad
Iovem ab Homero descriptum, Disf. 11. in An-
thol. n. 5.
- Phidias effigiem suam efformavit in clypeo Mi-
nerve, quomodo nomen ascribere prohiberetur,
Disf. 1. in Thucyd. n. 4.
- Phidias sculpturam perfecit, Disf. 15. in Cic. n. 9.
- Phiditia, seu phidias appellatur convivia publi-
ca Lacedæmonum, Disf. 54. in Anthol. n. 3.
Disf. 30. in Thucyd. n. 4.
- Philadelphiam urbem Tiberio imperante vexa-
vit terramotus, Disf. 48. in Thucyd. n. 21.
- Phlammon vicin in Pythio certamine poetarum,
Disf. 3. in Anthol. n. 7.
- Philemon putat diversas esse deos *αἰσώτα*; a Fu-
rips, Disf. 18. in Thucyd. n. 3.
- Philemon vestes molliissimas Siciliæ laudat, Disf.
33. in Thucyd. n. 2.
- Philemon de Euripide carmen composuit, Disf.
4. in Eurip. n. 11.
- Philemon satum appellat necessitatem, Disf. 9. in
Virg. n. 6.
- Philemon poeta comicus novam comædiam illu-
stravit, Disf. 72. in Cic. n. 5. cum Menandro
de principatu contendit, Disf. 72. in Cic. n. 5.
- Phileras plumbo pedes firmabat, Disf. 43. in An-
thol. n. 12.
- Philini patrem remunerata est panthera, cuius ca-
tulos e foveâ extraxerat, Disf. 39. in Cic. n. 6.
- Philippeis singulis pro singulis versibus Chæ-
ritum donavit Alexander, Disf. 10. in Cic. n. 3.
- Philippeos quingenos singulis militibus donavit,
quem triumphavit Caesar, Disf. 29. in Liv. n. 9.
- Philippi dormientis a sententiâ appellavit anus
ad Philippum vigilantem, Disf. 26. in Cic. n. 2.
- Philippi mores describit Demosthenes, Disf. 56.
in Thucyd. n. 3.
- Philippi rebus studere Pythiam dixit Demosthe-
nes Disf. 3. in Anthol. n. 2.
- Philippi Regiam perturbavit Cleopatra, Disf. 15.
in Anthol. n. 20.
- Philippi dolos detegebat Demosthenes, Disf. 36.
in Cic. n. 7. *Vide Philippo.*
- Philippicum secundam Ciceronis divinam appel-
lat Iuvenalis, Disf. 64. in Anthol. n. 8. Disf.
49. in Cic. n. 7. Disf. 52. in Cic. n. 3.
- Philippides comædis cum scriptor gaudio interi-
te, Disf. 11. in Virg. n. 7.
- Philippides cursor huius mille centum sexaginta
stadia conficiebat, Disf. 37. in Cic. n. 1.
- Philippo ut minneretur Lacedæmonij, scripse-
runt *Dionysius Corinthi*, Disf. 30. in Virg. n. 4.
- de Philippo Rege Macedonij triumphavit Fla-
minius Proconful, Disf. 15. in Liv. n. 3.
- Philippum Demosthenes harharum vocat, Disf.
8. in Thucyd. n. 7.
- Philippum quare facili superarint Romani, Disf.
45. in Thucyd. n. 4.
- Philippum Consulem senatus auctoritatem oppu-
gnantem quomodo Crisfus accusaret, dolore late-
ris correptus obiit, Disf. 16. in Cic. n. 7.
- Philippus trihus lætissimis nuncijs allatis precatus
est Deos, ut aliquid mali admiscerent, Disf. 18.
in Eurip. n. 5.
- Philippus Alexandrum sexdecim natum annos
ducem elegit, Disf. 11. in Eurip. n. 17.
- Philippus Macedo ebrius filium prope interfecit,
Disf. 44. in Apath. n. 15. Disf. 65. in Aoth. n. 17.
- Philippus Macedo mandavit puero, ut quotidie
sibi e lecto surgenti diceret; esse hominem,
Disf. 78. in Anthol. n. 1. Disf. 28. in Liv. n. 8.
- Philippus Macedonic Rex reprehenditur a Dio-
gene, Disf. 94. in Anthol. n. 7.
- Philippus prelio Cheroneo Græcorum opes at-
trivit, Disf. 84. in Anthol. n. 7.
- Philippus inter tres lætissimos uncios recense-
bat victoriam equorum, Disf. 6. in Anthol.
num. 9.
- Philippus ut posset certa re in Olympicis, condus
est probare sese oriundum Argis, Disf. 6. in
Anthol. n. 14.
- Philippus laudatur, quod omnes hibendo supera-
ret, Disf. 14. in Anthol. n. 9.
- Philippus admiratus est Thèbanorum exercitum;
qui adversus ipsum immortalis fux virtutis fa-
ciolora edidit, Disf. 15. in Anthol. n. 9.
- Philippus hellum sacrum inter Phocenses, & The-
banos, quod decennale fuerat, sedavit, Disf.
15. in Anthol. n. 22.
- Philippus occidit Gordianum Imperatorem, quomodo
triumphaturus esset, Disf. 24. in Anthol.
num. 4.
- Philippus poeta multis conscripsit epigrammata,
quæ extant in Anthologia, Disf. 24. in An-
thol. n. 2. Disf. 59. in Anthol. n. 1.
- Philippus pulvino semper subsiciebat aureum
poculum, Disf. 2. in Thucyd. n. 6.
- Philippus ab Hercule genus ducebat, Disf. 8. in
Thucyd. n. 7.
- Philippus Macedonic Rex quæ sædus cum Hau-
niale, & Pœnis iniisset, quomodo ad pacem
compulsus sit a Romanis, Disf. 44. in Thucyd.
n. 4. & Hannibale, & Pœnis devictis bellum ei
indixerunt, Disf. 44. in Thucyd. n. 5. & eo
superato Nabidem, & Antiochum devicerunt,
Disf. 44. in Thucyd. 5.
- Philippus Alexandri pater quomodo initio Regni
hostes omnes compresserit, Disf. 44. in Thu-
cyd. n. 6.
- Philippus cum Romanis certans plures urbes so-
clorum excidit, quàm Romani hostium, Disf.
45. in Thucyd. n. 9.
- Philippus amicos appellabat proditores, ante-
quam in prodicionem facerent, postea asperna-
batur, Disf. 50. in Thucyd. n. 5.

Phi.

Philippus reliquus est ab Achæis, qui ad Romanos defici verunt, nec proditores fuerunt, *Difs.* 51. in *Thucyd.* n. 1. & seqq.

Philippus multos ad Patriam prodendam auro perpulit, *Difs.* 51. in *Thucyd.* n. 4. eius dictum quod oulla arx auro expugnari non possit, *Difs.* 51. in *Thucyd.* n. 4.

Philippus quomodo respondit Læstheni, qui se proditorem appellari querebatur, *Difs.* 51. in *Thucyd.* n. 6.

Philippus Macedonicam Phalangem primos instituit ab Homero edoctus, *Difs.* 9. in *Liv.* o. 5. *Difs.* 73. in *Cic.* n. 3.

Philippus nunquam de hostibus trophæum constituit, *Difs.* 24. in *Liv.* n. 5.

Philippus unum duces Parmenionem se habere dicebat, *Difs.* 4. in *Cic.* n. 3.

Philippus quanti fecerit Aeschinem, *Difs.* 11. in *Cic.* n. 2.

Philippus trimoito Demosthenem, *Difs.* 11. in *Cic.* nom. 3.

Philippus, qui nobilitatem oppugnabat, quosudo Consul fuerit, *Difs.* 17. in *Cic.* n. 8.

Philippus ut ad se perferiberetur facietis scorum Atheniensium curavit, *Difs.* 27. in *Cic.* nom. 7.

Philippus pecuniâ corruptus Aeschinem, *Difs.* 33. in *Cic.* n. 6.

Philippus Isocratis oratione incitatus bellum contra Persas aggredi cogitabat, *Difs.* 20. in *Cic.* o. 4. *Difs.* 36. in *Cic.* n. 9.

Philippus eodem, quo Epaminondas, usus est Lyfide præceptore, *Difs.* 36. in *Cic.* n. 10.

Philippus eloquentiâ regnum stabilivit, *Difs.* 36. in *Cic.* n. 10. *Vide. Philippi.*

Philippus orator insignis, *Difs.* 48. in *Cic.* n. 6.

Philiscus unus ex septem tragicis poetis, qui dicti Pleiades, *Difs.* 65. in *Anthol.* n. 10.

Philistum rulerunt Syracosæ, *Difs.* 33. in *Thucyd.* n. 4.

Philus Ioppiter dictus est, quod ea quæ ad amicitiam pertinens, curret, *Difs.* 10. in *Anth.* n. 18.

Philo Byblius apud Eusebium, *Difs.* 68. in *Anthol.* n. 7. *Vide. Pablius. Philo.*

Philo armamentarium Athenis fecit, *Difs.* 62. in *Cic.* o. 3.

Philochorus tradit matrem Euripidis summo loco natam, *Difs.* 1. in *Eurip.* n. 3.

Philocrates Poeta Philonem pro Iove sumit, *Difs.* 10. in *Anthol.* n. 18.

Philodæta naves singule quinquaginta Viros duntaxat vehebant, *Difs.* 12. in *Eurip.* n. 15.

Philodætes condidit Pediliam, *Difs.* 35. in *Thucyd.* n. 6.

Philologi etiam Grammatici sunt appellati, *Difs.* 6. in *Cic.* n. 3.

Philonem audivit Cicero, quem quartæ Academicæ conditorem quidam tradunt, *Difs.* 64. in *Cic.* n. 4.

Philoides centum quinquaginta millia passuum uno die conficiebat, *Difs.* 17. in *Cic.* u. 1.

Philonides Menippum vocat canem, *Difs.* 84. in *Anthol.* n. 5.

Philomænenus irridebat Q. Flaminium, quod pecuniâ crederet, quum exercitum doceret, *Difs.* 21. in *Virg.* o. 8.

Philosophi Graeci animum esse igneam existimant, *Difs.* 72. in *Anthol.* n. 4. 5.

Philosophi quare fabulis veritatem occultaverunt, *Difs.* 39. in *Anthol.* n. 1.

Philosophi crediderunt Venerem esse mundi animam quatenus gignit, *Difs.* 55. in *Anthol.* n. 7.

Philosophi qui providentiam divinam sustulerunt, *Difs.* 80. in *Anthol.* n. 4.

Philosophi nomen quando primum usurpatum sit, *Difs.* 3. in *Anthol.* n. 1. *Difs.* 54. in *Cic.* n. 1.

Philosophi fortunam esse partem divinæ providentiæ existimant, *Difs.* 80. in *Anthol.* o. 5.

Philosophi aliqui volebant stellam esse Lunæ similem Terræ, *Difs.* 6. in *Anthol.* n. 3.

Philosophi, qui Iscivios verius condiderunt, *Difs.* 40. in *Anthol.* n. 2.

Philosophi Indorum, quia nudi philosophabantur, ideo Gymnosophistæ appellati sunt, *Difs.* 51. in *Anthol.* n. 3.

Philosophi multi crediderunt homines e terrâ nasci, *Difs.* 4. in *Thucyd.* n. 11.

Philosophi etiam Cælo oculos tribuerunt, *Difs.* 40. in *Anthol.* n. 7.

Philosophi quidam Mundum esse animal prodiderunt, *Difs.* 40. in *Anthol.* n. 8. *Difs.* 48. in *Thucyd.* n. 11.

Philosophi aliqui Mundo membra triboerunt, *Difs.* 40. in *Anthol.* n. 11.

Philosophi, qui mulditi sunt, *Difs.* 11. in *Thucyd.* n. 6.

Philosophi antiquitus oculos libros edebant, & si vulgabant obfcuri erant, *Difs.* 11. in *Thucyd.* n. 7.

Philosophi, qui existerant tempore belli Peloponnesiaci, *Difs.* 11. in *Thucyd.* n. 2.

Philosophi qui voluerunt sua opera vulgo non intelligi, *Difs.* 11. in *Thucyd.* n. 7. 8.

Philosophi etiam disputabant in palestris, *Difs.* 17. in *Thucyd.* n. 8.

Philosophi quidam servi existerunt, *Difs.* 21. in *Thucyd.* o. 7.

Philosophi etiam, non solum poetæ nunc ab administratione reipublicæ somnoventur, *Difs.* 1. in *Eurip.* n. 10.

Philosophi etiam funeris honorem desiderarunt, *Difs.* 21. in *Thucyd.* n. 2.

Philosophi reprehendunt Theophrastum, quod paulo malus momentum ad felicitatem tribuerit fortunæ, *Difs.* 1. in *Eurip.* n. 11.

Philosophi etiam farentur peccatâ magnâ vi cogente patrum oco esse voluntariam, *Difs.* 8. in *Virg.* n. 1.

Philosophi etiam crediderunt satum inevitabile, *Difs.* 9. in *Virg.* n. 4. 5. *Difs.* 11. in *Virg.* n. 3. & seqq.

Philosophi etiam somnojs fidem habebat, *Difs.* 19. in *Eurip.* n. 2.

Philosophi inter Deum summum, & homines esse putaverunt quasdam naturas, quas Deos nuncupabant, *Difs.* 17. in *Liv.* n. 4. 5.

Philosophi quam levam partem, & quam dexteram existimant, *Difs.* 19. in *Liv.* n. 13.

Philosophi nonnulli quare impari numerum pari prætulerint, *Difs.* 30. in *Liv.* n. 6.

Philosophi diversi diversissime annum magnum constituerunt, *Difs.* 30. in *Liv.* o. 75. 77. 79. 80.

Philosophi quàm multa didicerint, *Difs.* 4. in *Cic.* num. 4.

- Philosophi plures fuerunt, quàm oratores, Difs. 4. in Cic. n. 4.
- Philosophi scientiam divinarum, humanarumque rerum, non Iariconfultis proficuntur, Difs. 5. in Cic. n. 7.
- Philosophi iuniores Homero, & poetis, Difs. 8. in Cic. n. 2. 3.
- Philosophi multum sapientiæ acceperunt ab Homero, Difs. 1. in Enrip. n. 3. Difs. 8. in Cic. n. 6. Difs. 54. in Cic. n. 1.
- Philosophi, qui in civitatibus, quæ obtusi ingenij cives procare solebant, floruerunt, Difs. 9. in Cic. n. 7.
- Philosophi quibus honoribus antiquitus afficiebantur, Difs. 9. in Cic. n. 12. 13.
- Philosophi apud multas nationes fuerunt, antiquam essent in Græciâ, Difs. 13. in Cic. n. 6. Difs. 14. in Cic. n. 1. 2.
- Philosophi serè omnes Græci a Barbaris instituti sunt, Difs. 14. in Cic. n. 3. & seqq.
- Philosophi cuiusdam ludæi familiaritate profecti Aristoteles, Difs. 14. in Cic. n. 5.
- Philosophi barbararum nationum, Difs. 14. in Cic. n. 6.
- Philosophi morem de quacumque re propositâ differendi retinebant ab oratoribus reliquum, Difs. 18. in Cic. n. 6.
- Philosophi, qui negabant Bruti uti ratione, & qui affirmabant, Difs. 38. in Cic. n. 1.
- Philosophi nostræ ætatis eloquentiam contemnunt, Difs. 41. in Cic. n. 1. Difs. 42. in Cic. n. 5.
- Philosophi veteres eloquentiâ excelluerunt, Difs. 41. in Cic. per tot. Difs. 42. in Cic. per tot.
- Philosophi, qui de arte rhetoricâ scripserunt, Difs. 42. in Cic. n. 1.
- Philosophi tres legati Romam ab Atheniensibus missi sunt Carceades, Critolaus, & Diogenes, Difs. 42. in Cic. n. 4.
- Philosophi veteres quàm multa sciverint, Difs. 43. in Cic. per tot. Difs. 44. in Cic. per tot.
- Philosophi, & oratoris differentia, Difs. 43. in Cic. n. 6. Difs. 44. in Cic. n. 8.
- Philosophi, & oratores iidem erant antiquitus, sed postea inertis segregati sunt, Difs. 53. in Cic. n. 1.
- Philosophi Eliaci a Phedone Eliensi appellati sunt, Difs. 56. in Cic. n. 2. Megarei, seu Eristici ab Euclide Megarensi, Difs. 56. in Cic. num. 2.
- Philosophi multi, quibus amicitia Regum non profuit, Difs. 64. in Cic. n. 6.
- Philosophi qui a Regibus accessit ire noluerunt, Difs. 64. in Cic. n. 7. Difs. 66. in Cic. n. 4.
- Philosophi multi eodem serè tempore floruerunt, Difs. 67. in Cic. n. 3. 4.
- Philosophi quidam vacuum dari existimant, Difs. 71. in Cic. n. 9.
- Philosophi Reipublice administrandæ rationem docent, Difs. 73. in Cic. n. 4.
- Philosophi qui falsa evidentet affirmant, Difs. 83. in Cic. n. 10.
- Philosophia similis poeticiæ, Difs. 1. in Enrip. n. 1.
- Philosophia ab admiratione duxit originem in x-ri Platonem, Difs. 1. in Enrip. n. 1.
- Philosophia allegorij, seu fabulis explicatur iuxta Salustium, Difs. 1. in Enrip. n. 1. Difs. 19. in Virg. n. 9. Difs. 30. in Virg. n. 1.
- Philosophia agens Cicero frequentius, quàm in Oratoribus unitor vocalium concursu, Difs. 6. in Enrip. n. 14.
- Philosophia superflitionem insulit, Difs. 10. in Thacyd. n. 2.
- Philosophia artes etiam ignobiles profluxisse, quòd dixerit Posidonius immerito reprehenditur a Seneca, Difs. 4. in Cic. n. 5. Difs. 5. in Cic. n. 1.
- Philosophia Barbarorum nunquam mutatur, Difs. 15. in Cic. n. 2.
- Philosophia an mediocriter attingenda sit, Difs. 44. in Cic. n. 1.
- Philosophia in quot partes dividatur, Difs. 7. in Cic. n. 6. Difs. 45. in Cic. n. 5.
- Philosophia Ciceronis, Difs. 53. in Cic. per tot.
- Philosophia quare veste lacerâ singatur, Difs. 56. in Cic. n. 1.
- Philosophia comparatur ovo, & Animali, Difs. 60. in Cic. n. 4.
- Philosophia necessaria oratori, Difs. 61. in Cic. num. 2. & seqq.
- Philosophiæ res occultissimas explicabant Aegyptij exprimentis rebus gestis ab Iside, & Osiride, Diss. 39. in Anthol. n. 3.
- Philosophiæ Platonici instructor fuit Marcellus Ficinus, Difs. 40. in Anthol. n. 2.
- Philosophiæ ut operam daret Cleanthes, hortis ligandis operam locabat, Difs. 17. in Thacyd. n. 4. Difs. 80. in Cic. n. 2.
- Philosophiæ fundamentum est opinio de divinâ providentiâ, Difs. 1. in Enrip. n. 9.
- Philosophiæ studiâ suscepit Plato, quæ Athletarum exercitationes reliquisset, Difs. 2. in Enrip. num. 5.
- Philosophiæ incapaces putat Barbaros Epicurus, Difs. 14. in Cic. n. 1.
- Philosophiæ pater an iure appelletur Socrates, Difs. 15. in Cic. n. 5.
- Philosophiæ ansar non habere dixit Xenocrates adolescentem, qui liberalium disciplinarum experta erat, Difs. 44. in Anthol. n. 6.
- Philosophiæ fons quare Socrates appelletur, Difs. 54. in Cic. n. 5. & seqq. Difs. 55. in Cic. per tot.
- Philosophiæ præceptis imbuti suadet oratorem Peironius Arbiter, Difs. 56. in Cic. n. 4.
- Philosophiæ studium susceperunt Romani a Carneade excitati, Difs. 58. in Cic. n. 4.
- Philosophiæ studiis incumbebant Carthaginenses, licet barbari haberentur, Difs. 64. in Cic. num. 1.
- Philosophiæ se totum dedit Seneca iam grandior natu, & Zeno, Difs. 64. in Cic. n. 2.
- Philosophiæ tria genera fuerunt; scilicet Ionica, Italica, & Eleatica, Difs. 67. in Cic. n. 3.
- Philosophiæ ignarum Ciceronem quare aliqui putaverint, Difs. 71. in Cic. n. 2.
- Philosophiæ partem solam, quæ de moribus disputat, approbarunt Cynici, Difs. 80. in Cic. n. 1.
- Philosophiæ studuit Simo, qui artem factoriam exercuit, Difs. 80. in Cic. n. 1.
- Philosophiam ne Athenienses iterum offenderent

- vent dicit se ex urbe excedere, *Dis.* 30. in *Enrip.* n. 20.
- Philosophiam** in Occidente docuit Heracles, *Dis.* 7. in *Anthol.* n. 7.
- Philosophiam** ab Aegyptiis didicit Thales Milesius vetustissimus philosophus, *Dis.* 9. in *Thucyd.* n. 6. *Dis.* 14. in *Cic.* n. 3. 4.
- Philosophiam**, quod Deos tolleret, vulgus suspectum habebat, *Dis.* 11. in *Thucyd.* n. 5.
- Philosophiam** Aegyptij Vulcanum primum ostendisse dicebant, *Dis.* 13. in *Cic.* n. 6.
- Philosophiam** Plato in multis membris dispersam collegit in uocem, *Dis.* 15. in *Cic.* n. 8.
- Philosophiam** horro, qui genus omnefructuum comprehendat, Stoici comparabant, *Dis.* 60. in *Cic.* n. 4.
- Philosophicus** significatur a poetis voce Socraticus, *Dis.* 56. in *Cic.* n. 3. 4.
- Philosophis** maximos honores habuerunt Graeci, *Dis.* 10. in *Enrip.* n. 14.
- Philosopho** convenit canis nomen, *Dis.* 84. in *Anthol.* n. 4.
- Philosophorum**, & Poetarum sententiae multae similes, *Dis.* 41. in *Anthol.* n. 1. & seqq.
- Philosophorum** protatulum esse Democraticum, voluerunt, *Dis.* 11. in *Thucyd.* n. 2. *Dis.* 43. in *Cic.* n. 5.
- Philosophorum** multorum variae sententiae de Eclipsibus solis, & Lunae, *Dis.* 11. in *Thucyd.* n. 3. 4.
- Philosophorum** scriis obviator Lactantius, *Dis.* 17. in *Thucyd.* n. 6.
- Philosophorum** variae sententiae de causis terremotus, *Dis.* 48. in *Thucyd.* n. 4. 8. 10. usque ad eum, 16.
- Philosophorum**, poetarum, & vulgi opiniones de Diis, *Dis.* 47. in *Anthol.* n. 1. *Dis.* 31. in *Virg.* n. 2. & seqq. *Dis.* 32. in *Virg.* per tot. *Dis.* 35. in *Virg.* per tot.
- Philosophorum** vetustissimus Thales Milesius, *Dis.* 14. in *Cic.* n. 3.
- Philosophorum** variae sententiae de summo honore, *Dis.* 9. in *Enrip.* n. 21. *Dis.* 45. in *Cic.* n. 2. 6. 7. *Dis.* 55. in *Cic.* n. 4. *Dis.* 65. in *Cic.* n. 4. 6.
- Philosophorum** Reges a Lactantio appellaturus Socrates, & Plato, *Dis.* 54. in *Cic.* n. 5.
- Philosophorum** quomodo diversae, & contrariae sententiae prodierunt, & quare a Socrate, *Dis.* 55. in *Cic.* n. 3. & seqq. *Dis.* 56. in *Cic.* n. 1. 2.
- Philosophorum** tria genera sunt Dogmatici Academici, Sceptici, *Dis.* 57. in *Cic.* n. 7.
- Philosophorum** quaestionibus explicandis Cicero se exercebat, *Dis.* 85. in *Cic.* n. 2.
- Philosophos** irridit Comici, *Dis.* 3. in *Enrip.* num. 4. & seqq.
- Philosophos** semper sedatus est Euripides, *Dis.* 3. in *Enrip.* n. 4.
- Philosophus** nihil agere, sed tantum spectare alios censuit Pythagoras, *Dis.* 3. in *Anthol.* n. 1.
- Philosophus** maledictum infestabat poema, quod Silli vocabatur a Timone compositum, *Dis.* 57. in *Cic.* n. 6.
- Philosophus** eiecit ex urbe Domitianus, *Dis.* 68. in *Cic.* n. 7.
- Philosophum** Antiochum Athenis Cicero undavit, *Dis.* 1. in *Cic.* n. 8.
- Philosophum** Cratetem Hipparchia praeulit alijs procis nobilibus, & arate, formaque florentibus, *Dis.* 84. in *Anthol.* n. 10.
- Philosophum** Phormionem praepcepta militum tradentem praesente se irriti Haemul, *Dis.* 46. in *Cic.* n. 8. *Dis.* 74. in *Cic.* n. 1. 2.
- Philosophus** est studiosus fabularum iuxta Aristotlem, *Dis.* 1. in *Enrip.* n. 2.
- Philosophus** scenicus appellatur Euripides a Clemente Alexandrino, *Dis.* 1. in *Enrip.* n. 5.
- Philosophus** semper aliquis defendit quodcumque absurdum iuxta Varroem, *Dis.* 10. in *Enrip.* n. 1. *Dis.* 83. in *Cic.* n. 10.
- Philosophus** Crates dicitur esse *Superannatus*, eo quod omnium aedem ingrederetur, *Dis.* 84. in *Anthol.* n. 9.
- Philosophus** Empedocles quomodo in Olympijs curru vicisset, bovem finxit, & populo distribuit, *Dis.* 1. in *Anthol.* n. 8.
- Philosophus** cuius fecit fuerit Hercules, *Dis.* 8. in *Anthol.* n. 7.
- Philosophus** est appellatus Leo Imperator Basilij filius, qui nono saeculo floruit, *Dis.* 10. in *Anthol.* n. 7.
- Philosophus** Xenocrates quomodo in festo congiordii vicisset bibendo, coronam auream praemium Mercurio dedicavit, *Dis.* 14. in *Anthol.* n. 9.
- Philosophus** cynicus Demetrius saltatorem loqui manibus dixit, *Dis.* 16. in *Anthol.* n. 6.
- Philosophus** Lacydes adamatus fuit ab anatre, *Dis.* 21. in *Anthol.* n. 2.
- Philosophus** Numenius Deus Eleusinis habitu meretricia vidit in somnis quomodo sacra Cereris interpretari veller, *Dis.* 38. in *Anthol.* n. 6.
- Philosophus** nullus Laeodemonius fuit, *Dis.* 17. in *Thucyd.* n. 4.
- Philosophus**, & poeta Musaeus troianis temporibus vetustior fuit, & ex una eandem constare, & in unum resolvi dixit, *Dis.* 15. in *Anthol.* n. 7.
- Philosophus** Aeschines an sit ille, quem Strabo oratorem appellat, *Dis.* 64. in *Cic.* n. 4.
- Philostati** servus fuit Polus philosophus, *Dis.* 21. in *Thucyd.* n. 7.
- Philotam** e medio sustulit Alexander, *Dis.* 32. in *Virg.* n. 5.
- Philotis**, five Tutela ancillam consilium dedit Romanis, ut mitterent ancillas Gallis petentibus Virgines, & matronas, & hoc pacto eos deleverunt, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 48.
- Philoxeni**, & Timothei leges addidit fecerunt omnes Arcades, *Dis.* 63. in *Anthol.* n. 5.
- Philoxenum** poetam colorit Dinnyus, *Dis.* 3. in *Enrip.* n. 10. *Dis.* 72. in *Cic.* n. 6.
- Philoxenus** reprehenditur, quod in laudanda Galatraz pulchritudine mentionem oculorum non fecerit, *Dis.* 11. in *Enrip.* n. 10.
- Philoxenus** in Gellio tradit Popam sacrificulum significare, *Dis.* 45. in *Virg.* n. 1.
- Philtan** Thebanum suis sumptibus alebat Eleusine Hyperides, *Dis.* 77. in *Cic.* num. 3.
- Phils** Frater damnatus est ob provinciam male administratam, *Dis.* 12. in *Liv.* n. 5.
- Phineus** deivitus a Perseo, *Dis.* 10. in *Anthol.* n. 3.
- Philegram**, Alpes, Calpen, & montes Riphoeos in eadem regione collocat Orpheus, *Dis.* 3. in *Thucyd.* n. 3.
- Phili-

Phlegæas in campis Iuppiter Gigantes oppressit, Disf. 67. in Anthol. n. 3.
 Phlegæon fluvius in Achéronem influit, Disf. 83. in Anthol. n. 4. idem, ac Pyriphlegæon, Disf. 83. in Anthol. n. 5. 6. eur aquas calidas ci tribuant, Disf. 83. in Anthol. n. 15.
 Phluntem inter, & Cleonas parras Peloponessi Civitates erat silva Nemea, Disf. 6. in Anthol. n. 2.
 Phocenses cum Chorthaginiensibus bellum gesserunt, sed tamen naves piraticis similes habebant, Disf. 13. in Eurip. n. 8.
 Phocenses bellum decennale gesserunt cum Thebanis ob raptam Theano, quod sacrum est spellistum, & cum Cyrræis ob raptam Megistum, Disf. 15. in Anthol. n. 21. Disf. 15. in Eurip. n. 5.
 Phoci filiam respientes quod in Hippotaro vico se receperant, cum exciderunt Bæotij, Disf. 15. in Eurip. n. 5.
 Phocidis urbs Daulis, Disf. 73. in Anthol. n. 4.
 Phocion quom in carcere duceretur eicurus bibiturus, præstantissimus quisque vestis faciem contexit, Disf. 54. in Eurip. n. 5.
 Phocionem Demosthenes appellabat orationum suarum securum, Disf. 31. in Cic. n. 7.
 Phocionem vocarunt bonum Athenienses, & tamen inrecesserunt, Disf. 27. in Thucyd. n. 11. Disf. 20. in Eurip. n. 18.
 Phocion i magistratus a petitione abstinuit, ne quid indignum gravitate sua committeret, populus ultro honores detulit, Disf. 88. in Cic. n. 5.
 Phocionis in morte constantia, Disf. 9. in Eurip. n. 5. Disf. 23. in Eurip. n. 6.
 Phocum interfecit Peleus, Disf. 53. in Thucyd. num. 23.
 Phœbus apud Homerum est Epithetum Apollinis, Disf. 44. in Anthol. n. 4.
 Phœbus cor semper juvenis, & insonsus fingatur a poetis, Disf. 47. in Anthol. n. 4. Vide. *Apollon*.
 Phœnice edoctum Achillem Homerus facit, Disf. 9. in Cic. n. 3.
 Phœnices Adonem appellabant Gingrem, Disf. 60. in Anthol. n. 6.
 Phœnices existimantur homines, & ceteras animantes e terra sine semine procreatos esse, Disf. 43. in Anthol. n. 8.
 Phœnices Solem, Lunam, & ceteras stellas existimant Deos, Disf. 72. in Anthol. n. 1.
 Phœnices omnes Deos cum crumena effinxerunt, ut significarent omnia s Deo nobis tribui, Disf. 46. in Thucyd. n. 9.
 Phœnices litteras invenerunt, Disf. 9. in Thucyd. n. 4.
 Phœnices acceperunt disciplinæ causâ Pythagoras, Democritus, Plato, Disf. 9. in Thucyd. num. 6.
 Phœnices rem nauticam invenerunt, Disf. 14. in Cic. n. 8.
 Phœnici, qui Tyri imperabat, Hercules lansom colore purpureo infectam dona dedit, Disf. 7. in Anthol. n. 11.
 Phœnicopœci lingua præcipul sportis habebatur, Disf. 3. in Liv. n. 8.
 Phœnix Colophonius poëta Ninum reprehendit,

quod nunquam ignem excitarit, Disf. 69. in Anthol. n. 3.
 Phœnix quot annos vivat, Disf. 30. in Liv. n. 76. 77. 78. Disf. 35. in Cic. n. 6.
 Phœnsici appellabantur illi, quibus moderatoribus vocis utebantur oratores, Disf. 87. in Cic. n. 1.
 Phœnisco utebatur Augustus, ut vocem conformaret ad obeundum oratoris munus; Nero autem ut ad musicum certamen pararetur, Disf. 87. in Cic. n. 1. 2.
 Phœrantis autem adventum Rhodus abundabat serpentibus, Disf. 16. in Anthol. n. 3.
 Phœrbia dicitur a Græcis capistrum, & quid sit, Disf. 61. in Anthol. n. 2.
 Phormio Terentij comœdia acta est ludis Romanis, Disf. 19. in Cic. n. 5.
 Phormionem philosophum irrisit Hannibal, qui se præfene daret præceptis rei militaris, Disf. 46. in Cic. n. 8. Disf. 74. in Cic. n. 1. 2.
 Phœnurus meminit Iovis Melichij, Disf. 20. in Anthol. n. 16.
 Phœnurus tradit Mercurium ducere animas ad Inferos; ideo *ψυχορραγος* appellari, Disf. 82. in Anthol. n. 3.
 Phœnurus tradit infimum ætrem esse Inferos, Disf. 9. in Eurip. n. 9.
 Phœronei filiam Niobea compressit Apis Iuppiter dictus, Disf. 68. in Anthol. n. 2.
 Phœronus iuxta aliquos primus ignis efficiendi rationem excogitavit, Disf. 49. in Thucyd. n. 1.
 Phœroneus primus lunoni arma sacrificavit, Disf. 25. in Virg. n. 5. ideo ab ea regiam potestatem accepit, Disf. 25. in Virg. n. 5.
 Phœræus, & Merops templa, & aras primi Dijs constituerunt, Disf. 18. in Liv. n. 4.
 Phryges se verissimos Mortalium prædicabant Aegyptijs non repugnantibus, Disf. 4. in Thucyd. n. 9.
 Phryges primi cibum, & higos invenerunt, Disf. 9. in Thucyd. n. 4.
 Phryges avium volstru observarunt, Disf. 9. in Thucyd. n. 4. Disf. 48. in Thucyd. n. 5. Disf. 14. in Cic. n. 9.
 Phryges nequissimi sunt, Disf. 7. in Liv. n. 4.
 Phrygiæ Petra Acdus impietate magnitudinis, Disf. 34. in Thucyd. n. 4. Disf. 32. in Virg. num. 5.
 Phrygiæ harmoniam Marfys offendit, Disf. 61. in Anthol. num. 2. Disf. 5. in Cic. n. 5.
 Phrygiæ, Lesbos, & Helleſponum complectebatur imperium Priami, Disf. 12. in Eurip. n. 10.
 Phrygiæ ingentes divitiæ, Disf. 33. in Anthol. n. 7. Disf. 7. in Thucyd. n. 5. 6.
 Phryne defensa fuit ab Hyperide pulchritudine, Disf. 16. in Eurip. n. 8. Disf. 77. in Cic. n. 1.
 Phryne se restitutoram Thebæ pollicita est, & inscriptio apponeretur, Disf. 77. in Cic. n. 1.
 Phrynicus non fuit repertor trigædiæ, Disf. 6. in Eurip. n. 5.
 Phryxum Ariæ quæ vexit, fuit Navis, Disf. 12. in Eurip. n. 16.
 Phryxus confugit ad Iovem, qui Phryxus dictus est, & a Theſtis celebratur, Disf. 12. in Eurip. n. 14.

- Philiam pervenit Pelous, quum Phocum interfecisset, Dis. 53. in Thucyd. n. 23.
- Phibiois tantum antiquitus dicebatur Hellas, Dis. 2. in Anthol. num. 2. Dis. 8. in Thuc. n. 1.
- Phihongos quomodo defunctus, & quot habeant Musici, Dis. 51. in Anthol. n. 5. Dis. 62. in Anthol. n. 1.
- Phurnatus. *Vide. Phornatus.*
- Phygadotheres appellatus est Archias, quodd exules infestaretur, Dis. 77. in Cic. n. 2.
- Phylarchus tradit duas esse Dess *sepuas*, Dis. 28. in Thucyd. n. 5.
- Physica dubitatur an sint Brontini, Dis. 8. in Cic. n. 1.
- Physica una ex tribus philosophiæ partibus, Dis. 45. in Cic. n. 5.
- Physicam Stoici comparabant arborum virenti proceritati, nervis, & ossibus animalis albo ovi, Dis. 60. in Cic. n. 4.
- Physicas res explicant fabulis, & allegorijs poetæ, & philosophi, Dis. 1. in Eurip. num. 2. Dis. 29. in Virg. n. 1. Dis. 30. in Virg. n. 1.
- Physici quare appellantur a Cicerone Pythagorici, & Democritici, Dis. 45. in Cic. per tot.
- in* Physicis primum discrepabant Stoici a Peripateticis, Dis. 45. in Cic. n. 6.
- Physicus est appellatus Scraton, Dis. 71. in Anthol. n. 3. Dis. 48. in Thucyd. n. 13.
- Phytius filius Oresthei, Dis. 46. in Anthol. n. 1.
- Phyxios Iuppiter apud Thessalos colebatur, ad quem confugit Phryxus, Dis. 22. in Eurip. n. 14.
- Pianius significabant *Februa*, Dis. 30. in Liv. num. 27.
- Piceæ erant faces nuptiales apud aliquos, Dis. 18. in Thucyd. n. 7.
- Pici Martij in agro Tarentino non reperiuntur, Dis. 26. in Anthol. n. 4.
- Pida præcipue voxila dicebantur, Dis. 25. in Eurip. n. 17. 18.
- Pida a Latinis dicuntur variata, Dis. 25. in Eurip. n. 18.
- Pidâ togâ non utebantur ovantes, sed purpureâ, Dis. 24. in Liv. n. 11.
- Pidâ togâ utebatur Prætor, qui Circensibus præerat, Dis. 20. in Cic. n. 14. *Vide. Toga pida.*
- Pidæ porticus dicebantur Pœcilæ, Dis. 25. in Eurip. n. 18.
- Pidæ vestes Dijs conveniebant; Romani tamen utebantur in triumphis, Dis. 25. in Eurip. n. 20.
- Pictor Attion in Olympijs famam sibi conciliavit, Dis. 2. in Anthol. n. 12.
- Pictor præcipuebat discipulis, ut non in usâ re laborarent, sed in magnis, Dis. 21. in Anthol. n. 4. Dis. 10. in Liv. n. 1.
- Pictor Pausias superare cœræbat pingendo florum varietatem, quos Glycera nesciebat, Dis. 35. in Anthol. n. 2.
- Pictor Polygnotus, Dis. 62. in Anthol. n. 7. Dis. 4. in Thucyd. u. 1.
- Pictor Nealex casu spem equi expressit, Dis. 9. in Liv. n. 4.
- Pictor vetustissimus rerum Romanarum Scriptor, Dis. 11. in Liv. n. 1.
- Pictor Eupompos præcepit Lyæppo, urnaturâ, non alios intrueretur, Dis. 80. in Cic. n. 3.
- Pictor eximius evasit Erigonus ex trionre colle- rum Nealex pictoris, Dis. 81. in Cic. n. 2.
- Pictorem Agatharchum pingere domum cœgit Alcibiades violentè, Dis. 37. in Thuc. n. 7.
- Pictores antiqui operibus suis, quid illa essent, ascribere cogebantur, Dis. 13. in Eurip. n. 1.
- Pictores qui nomen suis operibus inscripserunt, Dis. 1. in Thucyd. n. 4.
- Pictores nullo in pretio habebantur apud Lacedæmonios, Dis. 17. in Thucyd. n. 4.
- Pictores infimi, & celebriores, Dis. 48. in Cic. n. 5. *Vide. Picturum.*
- Pictorens vixit annis trecentis, Dis. 9. in Liv. n. 1.
- Pictorum præstantissimus Apelles, & quando floruerit, Dis. 19. in Anth. u. 1. *Vide. Pictor.*
- Pictorum omnium prærogativas Apelles vena- rasse superavit, Dis. 9. in Thucyd. n. 8.
- Pictura eloquens est Poësis, Dis. 13. in Eurip. n. 2.
- Pictura Troisis temporibus nondû reperta erat, Dis. 21. in Eurip. u. 5. & multo ante urbem conditam perfecta est, Dis. 13. in Eurip. n. 5.
- Pictura Veneris e mari emergentis ab Apelle facta omnes reliquas superavit, Dis. 19. in Anthol. n. 1.
- Pictura præstantior est Poësis, Dis. 19. in Anth. n. 1.
- Pictura exprimere naturam Atheniensium quomodo voluerit Parrhasius, Dis. 27. in Thuc. n. 1.
- Picturæ Aegyptiorum nunquam mutata est, Dis. 15. in Cic. n. 2.
- Pictura Atheniensibus plurimum debet, Dis. 15. in Cic. n. 9.
- Picturâ Eumros primus marem, & feminam distinxit, Dis. 15. in Cic. n. 9. Dis. 31. in Cic. n. 2.
- Picturâ Zeuxidis deceptæ sunt aves, Dis. 47. in Cic. n. 9.
- Picturâ Parrhasij delinso est Zeuxis, Dis. 47. in Cic. n. 9.
- Picturâ Apellis decopti sunt equi, Dis. 47. in Cic. n. 9.
- Pictura quomodo paulatim profecit, & quid quifque pictor addiderit, Dis. 31. in Cic. n. 2.
- Picturæ fores primus Apollodorus Atheniensis speruit, Dis. 15. Cic. n. 9.
- Picturæ operum dedit Euripides, Dis. 2. in Eurip. u. 4.
- Picturæ libros non scripsit Apelles, & Euphronor, Dis. 46. in Cic. n. 1. Dis. 81. in Cic. n. 2.
- Picturam Iudæi e suis finibus exterminarunt, Dis. 81. in Cic. n. 4.
- Picturam Polygnotus invenit, Dis. 4. in Thuc. n. 1.
- Picturas Aglaophonis dicavit Alcibiades, in quibus Olympias, & Pythias eum coronabant, Dis. 37. in Thucyd. n. 6.
- Picturas Marcellus quum Romam transfulit, officit moribus, Dis. 12. in Liv. n. 4. Dis. 24. in Liv. n. 14.
- Picturis semper nomen inscribebat Apelles, Dis. 1. in Thucyd. n. 4.
- Picus Juppiter pater Herculis, Dis. 7. in Anthol. n. 7. Dis. 9. in Anthol. n. 6.
- Pieri fluminis ripis plateni nascebantur, quæ quolibet Convivis umbram præbebant, Dis. 33. in Cic. n. 1.

- Pieria regio Macedonia, Dis. 23. in Anthol. n. 2.
 Pierides dictæ sunt Mæis a Piera Macedonia,
 Dis. 19. in Virg. n. 4.
 Pignus Valerianus, & Scaliger non approbant tol-
 lid. i. primos versus Aeneidos Virgilij, Dis. 1. in
 Thucyd. n. 4. Dis. 1. in Virg. n. 5.
 Pierus, a quo mons est appellatus, Iosimur, et
 novem Musæ conserunt, Dis. 19. in Virg.
 num. 4.
 Pictas Aeneas in trans portandis Dijs penatibus,
 & patre senio confectio, Dis. 25. in Thucyd.
 n. 5. Dis. 14. in Liv. n. 3. Dis. 5. in Virg. n. 7.
 Pictus omniqum virtutum est fundamentum, Dis.
 19. in Virg. n. 10.
 Pictas Romanis infans est a Numæ, Dis. 54. in
 Anthol. n. 1.
 Pictas ingenerata est Arcadibus cantu tipharum,
 Dis. 63. in Anthol. n. 6.
 Pictetem tollit, qui divinum providentiam tollit,
 Dis. 1. in Eurip. o. 9.
 Pila ludere solebat Scævola, Dis. 58. in Thucyd.
 num. 2.
 Pile ludo similis est vicia hominum, Dis. 30. in
 Anthol. n. 4.
 Pile lusus inter saltationes recensetur, Dis. 37.
 in Anthol. n. 1. 15.
 Pile instat ursum, & taurum iacavit in altum ihi-
 noceros, Dis. 37. in Cic. n. 4.
 Pileis Thessalico more utebantur Scostores in
 thestris, Dis. 24. in Cic. n. 7. Vide. Pileum.
 Pileto veherebat matronæ, Dis. 31. in Liv.
 num. 10.
 Pileatus an idem esset, ac carpentum, Dis. 32.
 in Liv. n. 10.
 Pileum Tarquinio abstulit, & rursus capiti im-
 posuit, quod Regnum portendit, Dis. 26. in An-
 thol. o. 6.
 Pileus signum libertatis recuperare; ideo Brutus,
 & Cassius interfecto Cesare pummos cum Pi-
 leo, & quobus pugionibus culegros curarunt,
 Dis. 29. in Liv. n. 4. Vide. Pileus.
 Pincernæ cum Rege defuncto sepeliebant Ger-
 rhi, Dis. 23. in Thucyd. n. 5.
 Pindari nullam flautum polseant Thebani, sed
 simulacrum Cleonis cautoris, Dis. 15. in Thucyd.
 n. 5.
 Pindari eloquentiam indicantur spes, quæ in viis
 ore favos confingerunt, Dis. 18. in Liv. n. 8.
 Pindari edibus peperit Alexander, quum The-
 bas everteret, Dis. 10. in Cic. n. 3.
 Pindarus maxime timebat solis defectum, Dis.
 10. in Thucyd. n. 3.
 Pindarus Ephefi Tyrannus portas urbis alligavit
 ad columnas templi, & oblatione liberatus est,
 Dis. 25. in Thucyd. n. 20. Dis. 20. in Thu-
 cyd. n. 9.
 Pindarus oco reat divinis amicis aboquages
 appellavit, Dis. 79. in Anthol. n. 2.
 Pindarus ab Hierone Sicilia Rege colebatur,
 Dis. 3. in Eurip. n. 19. Dis. 10. in Cic. n. 3.
 Pisci uceli apponebantur in nuptijs ad irritan-
 dam venere, Dis. 29. in Thucyd. n. 9.
 Pingebatur in porticu pucile quiddam memo-
 rabile gessissent Athenienses, Dis. 25. in Eu-
 rip. n. 18.
 Pingendo Pausas superare contendebar colores
 florum, quos Glycera nesciebat, Dis. 35. in
 Anthol. n. 2.
 Pingendo Neales spumam equi casu expressit,
 Dis. 9. in Liv. n. 4.
 Pingens Zeuxis Agrigenti Iunonem nodas Vir-
 gines inspicit, Dis. 23. in Virg. n. 5.
 Pingens Iulium Protogenes, quem septem an-
 nos elaboravit, lapinis malidis viditavit, Dis.
 92. in Cic. n. 2.
 Pingentes alas amorij reprehenduntur, Dis. 58.
 in Anthol. n. 6.
 Pingere domum suam coegit Agarharchum vio-
 lenter inclufum Alcibiades, Dis. 37. in Thucyd.
 n. 7.
 Pingere, quæ pingi non poterant, dicebatur
 Apelles, Dis. 38. in Virg. n. 8.
 Pingi in Porticu Pucile Militis dem post victo-
 rijæ Marathoniam permisit, Dis. 20. in
 Eurip. num. 11.
 Pinguedine non idonei ad fogam cervi in late-
 bras sese abduunt, Dis. 38. in Cic. n. 6.
 Piana quum oculis parerent, quomodo ope pin-
 noteris pisces capiat, Dis. 18. in Liv. n. 8.
 Pingentes pinnam cmitatur, & pisces capere
 monet, Dis. 18. in Liv. n. 6.
 Pingo an confecta fuerit corona victorum in Ist-
 mijs, Dis. 5. in Anthol. n. 5.
 Pinguiebat faces nuptiales, Dis. 28. in Thu-
 cyd. num. 7.
 Piorum sedes ubi sunt, Dis. 76. in Anthol. n. 14.
 & seqq.
 Piper apponebatur in nuptijs ad irritandam ve-
 nerem, Dis. 29. in Thucyd. n. 9.
 Piræum fecit portum Themistocles, Dis. 3. in
 Anthol. o. 7.
 Piratas se profiteri homines antiquitus non po-
 debat, Dis. 49. in Anthol. n. 8. Dis. 76. in
 Anthol. n. 13. Dis. 30. in Cic. n. 4.
 Piratas, qui rapuerant virgines, quomodo Hy-
 menæus interfecerit, Dis. 29. in Thucyd. n. 4.
 Piratas profligavit Pompeius usus pecuniæ, quam
 Lucullus Mithridate devicto nactus fuerat,
 Dis. 26. in Liv. n. 3.
 Piræicis similes naves habebant Iones, Polycra-
 tes, & Phocenses, Dis. 15. in Eurip. n. 8.
 Piræicum bellum quanto tempore confecerit
 Pompeius, Dis. 14. in Eurip. n. 9. Dis. 25. in
 Liv. n. 2.
 Piratis devictis trium quoque intervallo Pom-
 peius quo triumphavit, Dis. 25. in Liv. n. 2.
 Pirene est Alpium pars, ex qua oritur Danubius;
 ideo Aristoteles in hac immerito reprehendi-
 tor, Dis. 3. in Thucyd. num. 4. Dis. 71. in
 Cic. n. 9.
 Pirithous ex Ixionis uxore procreatus a Iove
 Theſei amicus fuit, Dis. 68. in Anthol. n. 3.
 Pisci colonias Græcorum sunt, Dis. 8. in Thucyd.
 num. 5.
 Piseum in montem ferri Dei formæ Pistratum
 Orchomenium assimilavit filius Dis. 9. Liv.
 num. 10.
 Piscus tubæ reparator est iuxta Plinium, Dis. 67.
 in Thucyd. n. 22.

- Pisatide in regione est Olympus, Disf. 73. in Anthol. n. 3.
- a* Piscatoribus liberatus Delphinus a Cœrano, eum, naufragium quom fecisset, ad litus venit, Disf. 22. in Anthol. n. 3.
- Piscatoribus se celant sup̄ effuso atramento, Disf. 38. in Cic. n. 7.
- Piscatorum societatem contrahunt lupi ad paludem Mæoticam, Disf. 38. in Cic. n. 5.
- Piscatrices ranæ quædam vocantur, quia pisces capiunt, Disf. 38. in Cic. n. 5.
- Pisces paucorum esse accipenserem Pontus dixit Scipioni, Disf. 3. in Liv. n. 4.
- in* Pisces muratus Iuppiter cum Nemeſi concubuit, & Helenam genuit, Disf. 16. in Eurip. num. 4.
- Pisces non offerebantur Deæ Interpretationis somniorum, Disf. 19. in Eurip. n. 9.
- Pisces erant in aquâ, quæ terramotu eruperat, Disf. 72. in Anthol. n. 7.
- Pisces appellabant Græci stolidos, Disf. 19. in Anthol. n. 5.
- Pisces imitantur singula Plantarum genera, Disf. 20. in Anthol. n. 7.
- Pisces Oppianus vocat *πολυπτερας φάλαγγας*, Disf. 20. in Anthol. n. 7.
- Pisces, quibus delectabantur, aliquibus nomen dederunt, Disf. 3. in Liv. n. 6.
- Pisces quomodo capiuntur a pinna, Disf. 18. in Liv. n. 6.
- Pisces corrumpunt lupi, si alimenta non consequantur pro præda asservatâ, Disf. 38. in Cic. n. 5.
- Pisces, quia muti sunt, *ἔλλας* a Græcis dicuntur, Disf. 39. in Cic. n. 7.
- Pisces abſinebant Syri, quod Venus, quum Typhoeum fugeret, pisces laterit, vel quod Phæetis filia Veneris in piscem fuerit mutata, Disf. 23. in Anthol. n. 5. Disf. 32. in Virg. n. 3.
- Pisces, quos mare in litus eiecit, vesciebantur populi, qui Ichthyophagi vocabantur, Disf. 30. in Cic. n. 5. & agriculturam aspernabantur, Disf. 81. in Cic. n. 5. *Vide. Pisces.*
- Pisculos ex aqua, & terrâ coſectis exitisse putat Anaximander Milesius, ex ijsque homines conceptos, Disf. 4. in Thucyd. n. 21.
- Pisculos capiunt polypodes petreæ adhaerentes, quum ejus colorem ducant, Disf. 38. in Cic. n. 4. ranæ quædam, ex quarum oculis propender caruncula instar esce, Disf. 38. in Cic. n. 5.
- Piscinis ungento, & croco infectis noravit Helio-gabalus, Disf. 34. in Anthol. n. 7.
- Piscis dono Polycrati missus reperit esse habere gemmam, quam ipse in mare proiecerat, Disf. 18. in Eurip. n. 7.
- Pisces nautilos, aut pompilus appellatus artem navium regendarum docuit, Disf. 6. in Thucyd. n. 5.
- Pisces lupus inter duos pontes capiens in pretio habitus, Disf. 3. in Liv. n. 4. *Vide. Pisces.*
- Pisistrati tyrannide dissolutâ libertatem Patriæ Solon restituit, & tamen in exilio mortuus est, Disf. 20. in Eurip. n. 16.
- Pisistrati Orchomenij filius interfecit patrem inter Duos relictum dixit, ut seditionem populi comprimeret, Disf. 9. in Liv. n. 30.
- Pisistrati Atheniensis bibliotheca insignis, Disf. 4. in Eurip. n. 7.
- Pisistrati duorum locum quum excussissent Athenienses, ingenijs floruerunt, sed brevi, Disf. 20. in Eurip. n. 24. Disf. 69. in Cic. n. 6.
- Pisistratus Megaclem ab exilio restituit, quod Olympicam victoriam ipsi concesserat, Disf. 6. in Anthol. n. 9.
- Pisistratus post Archontas tyrannidem Athenarum occupavit, & eadem munia habebat, quum habebant priores Reges, Disf. 5. in Thucyd. num. 3. Disf. 27. in Thucyd. n. 8.
- Pisistratus non satis occupatæ Tyrannidis crimine diluit, Disf. 5. in Thucyd. n. 3.
- Pisistratus in Lyceum condiderit, Disf. 58. in Cic. n. n. 6.
- Piso, qui frugi est appellatus, annales eoudidit, Disf. 11. in Liv. n. 2. Disf. 51. in Cic. n. 5.
- Piso quum Neronem tollere cõsuleret, noluit in villâ suâ interficere, Disf. 16. in Liv. n. 1.
- Pisonem inimicum Germanicus tempeſtate laborantem servavit; & huius postea ministerio Germanicus veneno subactus est, Disf. 29. in Anthol. n. 2.
- Pistillum quare Græci alligarent ante thalamum, & cribrum in nuptijs præferrent, Disf. 29. in Thucyd. n. 8.
- Pistori Iovi aram Romani stauerunt, quod quum a Gallis in Capitolio obſiderentur, iussit illis, ut panes in hostium castra iacerent, Disf. 20. in Anthol. n. 22.
- Pistrino, quod *μύλων* Græci vocant, addiuntur servi pœnæ causâ, Disf. 63. in Cic. n. 2. 1.
- Pitheculus a Misenæ terræmotus avulsis, Disf. 48. in Thucyd. n. 30.
- in* Pitheculus montem Epomeum terræmotu concussum magnam vim flammarum eructasse ferunt, Disf. 48. in Thucyd. n. 17.
- Pivrita abundantes tardi sunt ingenio, Disf. 19. in Eurip. n. 17.
- Pitavus creatus fuit Rex adversus exules, Disf. 5. in Thucyd. n. 9.
- Pium Commodus appellavit Aprilem, Disf. 30. in Liv. n. 68.
- Pius appellatus est Metellus, Disf. 20. in Eurip. num. 9.
- Placentiam aliqui in sacrificijs offerebant, Disf. 41. in Virg. n. 15.
- Placentia humo sibi nasci gloriabatur Apicius, quum lachryas laide irrigaret, Disf. 23. in Cic. n. 1.
- Placentiam frustra oppugnavit Hannibal, Disf. 83. in Cic. n. 3.
- Placentinos a servitute liberavit Cneus Cornelius, Disf. 29. in Liv. n. 3.
- Placere omnibus veminem nec ipsum Iovem Theognis dixit, Disf. 47. in Cic. n. 1.
- Placiam oppidum esse in Helleſponto, prope quam esse Olympum tradit Plinius, Disf. 73. in Anthol. n. 3.
- Plagas plurimas patienter accipiens quum plurimor caſeos furatus eſſet, coronabatur, Disf. 50. in Anthol. n. 7.
- Plagas patienter ferebant Spartani, non vero igno-

gnominiam, Disf. 15. in Virg. n. 1.
 Plagiali genus thibrium, Disf. 60. in Anthol. n. 5. 8. Disf. 62. in Anthol. n. 4.
 Plagi occiduis, septentrionalibus, & ortivis bonum impersere, austrinis verò malum opinati sunt Manichæi, Disf. 19. in Thucyd. n. 3.
 Plagulas advexerunt ex Asia milites Manlij, Disf. 18. in Liv. n. 4.
 Placidas tradit Platonem esse Terram, Disf. 8. in Eurip. n. 6. & Regas ad Iunonem pertinere, Disf. 25. in Virg. n. 7.
 Planetæ omnes quo spatio temporis in eundem locum refluantur, quod tempus annus magnus appellatur, Disf. 53. in Thucyd. n. 21.
 Planetæ quilibet quod habeant domicilium, Disf. 30. in Liv. n. 36.
 Planetæ singuli quo tempore consicant suum cursum, Disf. 30. in Liv. n. 70. 71.
 Planetarum nominibus septem dies insignitos reserebant scinges in Cirenibus septem metam circumcutes, Disf. 20. in Cic. n. 14.
 Planetas Pythagorici appellabant Proserpine canes, Disf. 11. in Thucyd. n. 7. Disf. 30. in Virg. n. 2. Vide *Errantes Stellæ. Sidera. Stellæ.*
 Planta pedis uocem dedit Tarso urbi, Disf. 10. in Anthol. n. 5.
 Plantæ ex Aquâ constant, Disf. 20. in Anthol. n. 9.
 Plantarum singula genera imitantur pisces, Disf. 20. in Anthol. n. 7.
 Planudes maximus collegit Epigrammata Anthologie, Disf. 1. in Anthol. n. 2.
 Platicen & fois finibus exterminarunt Iudæi, Disf. 81. in Cic. n. 4.
 Platani vino irrigabantur, Disf. 22. in Cic. n. 7. 8.
 Platani quæ ubique celebres fuerunt, Disf. 23. in Cic. n. 2. 3.
 Platui unda dicuntur, Disf. 23. in Cic. n. 8.
 Platani folio similis est Peloponnesus, Disf. 7. in Thucyd. n. 3.
 Platanis confitus locus Platanon vocabatur, Disf. 23. in Cic. n. 8.
 Platanistis vocabantur Græci loca late patensia, Disf. 23. in Cic. n. 8.
 Platanon vocabatur locus Platanis confitus, Disf. 23. in Cic. n. 8.
 Platanum vehementer adamavit Narxes, Disf. 22. in Cic. n. 5.
 Platanum aureum adeptus est Cyrus in victorijs, Disf. 7. in Thucyd. n. 5.
 Platanus in Phrygiâ ostendebatur tempore Plinij, ad quem religatus fuerat Marfyas, Disf. 61. in Anthol. n. 8.
 Platanus maximè celebrant Græci ob pugnam ibi commissam, Disf. 2. in Thucyd. n. 4.
 Plato Xenocratem admonerat, ut gustijs sacrificaret, Disf. 14. in Anthol. n. 3.
 Plato reprehendit Lycurgum, quod vitas succideret, ut populos ab ebrietate prohiberet, Disf. 14. in Anthol. n. 8.
 Plato tradit quatuor siniores ex islernis locis manare, Oceanum scilicet, Acherontem, Pyriphlegethontem, & Cocytum, Disf. 83. in Anthol. n. 4.
 Plato docet philosophiam ab admiratione ori-

ginem duxisse, Disf. 1. in Eurip. n. 2.
 Plato Philosophum comparat canem, Disf. 84. in Anthol. n. 4.
 Plato sabbatistarum exereitationibus ad philosophiam se conculit, Disf. 2. in Eurip. n. 5.
 Plato reprehendit poetâs quod mortem horribiliorem propositis Infernorum terroribus secerint, Disf. 7. in Eurip. n. 1.
 Plato dicebat Græcos esse semper pueros, quod nulla haberent monumenta veritatis, Disf. 6. in Thucyd. n. 15. Disf. 15. in Eurip. n. 1. Disf. 8. in Liv. n. 1.
 Plato dixit flammam Æternæ, & aliorum montium esse rivos Phlegethontis, Disf. 83. in Anthol. n. 7.
 Plato quid senserit de animis, Disf. 10. in Eurip. n. 7. Disf. 17. in Cic. n. 1.
 Plato vixit octingentos annos post excidium Troie floruit, Disf. 15. in Eurip. n. 1.
 Plato sacris placavit naturam, quod caelebs vixisset, Disf. 15. in Anthol. n. 2.
 Plato inlegibus constituit, ut nuptiæ a trigesimo ætatis anno usque ad trigessimum quinquem celebrarentur, Disf. 15. in Anthol. n. 27.
 Plato nultit lapides sepulcrorum plus quatuor hexametris capere, Disf. 30. in Anthol. n. 7.
 Plato an versus amatorios composuerit, Disf. 40. in Anthol. n. 1. & seqq. epica poemata conscripsit, sed inferiora Homerica intelligens ad scribendas tragedias se conculit; inde Socrati iata in disciplinam tradidit, Disf. 40. in Anthol. n. 3. Disf. 1. in Eurip. n. 5. Disf. 43. in Cic. n. 6.
 Plato nunquam effusus risit, Disf. 40. in Anthol. n. 4.
 Plato divinus est appellatus, Disf. 44. in Anthol. n. 5.
 Plato comprobavit morem Spartanicum decertationum in palestris, quomodo essent, Disf. 55. in Anthol. n. 8.
 Plato ad Aegyptios, Phœnices, Chaldæos, Indos disciplinæ causâ peregrinatus est, Disf. 9. in Thucyd. n. 6. Disf. 14. in Cic. n. 4.
 Plato non immerito Lycurgi leges enipæ, quod hellica virtutis, non ceterarum curam haberent, Disf. 20. in Thucyd. n. 6.
 Plato Mundum futurum sempiternum existimavit, Disf. 19. in Thucyd. n. 1.
 Plato frequentissimè utitur oris hiatu, Disf. 6. in Eurip. n. 14.
 Plato tras servos habuit, Disf. 21. in Thucyd. n. 4.
 Plato in suo convivio non admisit psalterium, Disf. 21. in Thucyd. n. 10.
 Plato affirmavit magnam musicâ mores mutari, Disf. 27. in Thucyd. n. 8.
 Plato tradit mara inter Europam, & Africam diluvio, ac tempestate factum, Disf. 34. in Thucyd. n. 2.
 Platon Apollinis filius existimatus est, Disf. 17. in Liv. n. 7. Disf. 32. in Virg. n. 2.
 Plato reiecit Homaram a sua republicâ, Disf. 14. in Virg. n. 1. idem a Divo Augustino inter Deos Gentium referendus cœsetur, Disf. 34. in Virg. n. 1.

Pla-

- Plato dixit Cyrenenses nullam legem servaturos, quum felices essent, *Disf. 1. in Liv. n. 9. Disf. 9. in Cic. n. 12.*
- Plato Deum auctorem animi hominum fecit, corporum verò alios minores Deos, *Disf. 12. in Liv. n. 1.*
- Plato adolefcens admodum Phædrum scripsit, *Disf. 31. in Liv. n. 12.*
- Plato senior existens terram moveri existimavit, *Disf. 31. in Liv. n. 30.*
- Plato Magnesijs, & Siculis leges dedit; Arcadibus dare recusavit, *Disf. 9. in Cic. n. 12.*
- Plato Dionem ad evitendam Dionysij tyrannidem impulle, *Disf. 9. in Cic. n. 12.*
- Plato philosophiam in multa membra dissipatam in unum collegit, *Disf. 13. in Cic. n. 8.*
- Plato oratorium artem strii colinarie compresavit, *Disf. 34. in Cic. n. 5. 7.*
- Plato non accessit ad Republicam, quia diffidebat illam corrigere posse, *Disf. 34. in Cic. n. 7. & ne servaret in Patriam, Disf. 73. in Cic. nom. 4.*
- Plato aulicis carere ratione negabat, *Disf. 38. in Cic. n. 1.*
- Plato quàm multa scripsit, *Disf. 43. in Cic. n. 6.*
- Plato eloquentiâ omnes superavit, *Disf. 43. in Cic. n. 6.*
- Plato non admittit in Academiam expertes geometriæ, *Disf. 44. in Cic. n. 6.*
- Plato iure reprehendit Annicerin, quod mirabili ætificio currum agitasset, *Disf. 44. in Cic. nom. 7.*
- Plato Rex philosophorum appellatur a Lætanio, *Disf. 54. in Cic. n. 5.*
- Plato conditor veteris Academix, *Disf. 55. in Cic. n. 6.*
- Plato inducit Socratem dicentem se obstrictis muneri fungi, & quare, *Disf. 57. in Cic. n. 1.*
- Plato homini corporis structuram ignovisse quodammodo dici potest, dum potionem per asperam arteriam in pulmonem ferri opus est, *Disf. 71. in Cic. n. 4.*
- Plato existimat potius multa dicere, quæ ignorent, *Disf. 72. in Cic. n. 1.*
- Plato Sophronis mimos assidue lectavit, ita ut cervicali superneret; Epicharmum poetam comicum in delicijs habuit, *Disf. 46. in Cic. n. 6.*
- Platonem benevolentia prosequutus est Dionysius, deinde autem iniurij effecit, *Disf. 20. in Eurip. n. 14. Disf. 9. in Cic. n. 12. Disf. 64. in Cic. n. 6. Disf. 68. in Cic. n. 5.*
- Platonem irridet comicus Epierates, *Disf. 9. in Eurip. n. 5. Vide. Platonem.*
- Platonem ad Aegyptios incedentes profectum sequens est Xenopides, *Disf. 9. in Eurip. n. 4.*
- Platonem sequutus est Horatius, dum Iovis volucrum curam dixit, *Disf. 69. in Anthol. n. 7. Disf. 32. in Liv. 19. Disf. 26. in Virg. n. 3.*
- Platonem quidam volunt nihil affirmasse, sed aliorum sententias easdem evasisse, *Disf. 56. in Cic. n. 7. Disf. 47. in Cic. n. 1.*
- Platoica philosophia; inventor Ficinus fuit, *Disf. 40. in Anthol. n. 1.*
- Platonici animam mundi esse dicunt existimant, *Disf. 68. in Anthol. n. 6.*
- Platoici Mundum esse Deum secundarium dixerunt, *Disf. 40. in Anthol. n. 9.*
- Platonici Elysiûm collocant in Cælo stellarum iocerrantium, *Disf. 76. in Anthol. n. 16.*
- Platonici existimant musas esse animas celestium orbium, *Disf. 19. in Virg. o. 2.*
- Platonici tribuunt animæ quoddam corpus, quod sit illius vesiculûm, *Disf. 17. in Liv. n. 6.*
- Platonicum annum quo spatij temporis deserviri poterint aliqui, *Disf. 53. in Thucyd. n. 12.*
- Platonis convivium Timotheo voluptatem etiam impostum attulit, *Disf. 65. in Anthol. n. 25.*
- Platonis est similitudo ludj tessærarum, & vicem hominum, quàm asserit Terentius, *Disf. 80. in Anthol. n. 3.*
- Platonis saltum calcare dixit Diogenes similem calcas, *Disf. 84. in Anthol. n. 8.*
- Platonis sepulchro aequilâ impostam fugit Poëta, *Disf. 32. in Anthol. n. 9.*
- Platonis apud sit Epigramma in Stellam adolescentem, *Disf. 40. in Anthol. n. 1. s. 3.*
- Platonis numero obliquior res dicitur, quoniam obscurissimam significare volumus, *Disf. 11. in Thucyd. n. 8.*
- Platonis sententia, quod Deus nullius auctor sit mali, errores peperit, *Disf. 19. in Thucyd. num. 1.*
- Platonis dictum de tyrannis, *Disf. 19. in Thucyd. o. 11.*
- Platonis natalis dies celebratur a Platonicijs, *Disf. 23. in Thucyd. n. 2.*
- Platonis sententia, quod easdem sit rem optime emendare, & pessime depravare, *Disf. 38. in Thucyd. n. 6.*
- Platonis sedator Virgilius, *Disf. 1. in Eurip. n. 3.*
- Platonis naturam demonstrat illius oratiois subtilitas, *Disf. 1. in Eurip. n. 3.*
- Platonis sententia de Fato Stoicorum similis, *Disf. 11. in Virg. n. 7. Disf. 12. in Virg. n. 2. 3.*
- Platonis sententiæ, & dida perobscure, *Disf. 30. in Virg. n. 3.*
- Platonis eloquentiam indicantur spes, quæ in oris eius mellificarent, *Disf. 18. in Liv. n. 8.*
- Platonis ore loquutorum Iovem dicebant Veteres, *Disf. 41. in Cic. n. 1. Disf. 53. in Cic. n. 3.*
- Platonis Callicles philosophiam mediocriter attingendam putat, *Disf. 44. in Cic. o. 5.*
- Platonis Timæi versio est liber Ciceronis de universitate, *Disf. 71. in Cic. n. 3.*
- Platonis auditor fuit Hyperides, *Disf. 76. in Cic. num. 5.*
- Platonis Respublica licet impossibilis; inutilis tamen non est, *Disf. 78. in Cic. n. 4. Vide. Plato.*
- Plautis circumegit scenas penulcis Thæpisi, *Disf. 6. in Eurip. n. 5.*
- Plautis utebatur pro domibus Scythæ, *Disf. 81. in Cic. n. 6.*
- Plauti ore musas loquutus dicebat Stolo, *Disf. 3. in Eurip. n. 1.*
- Plauti inscriptio sepulchralis, *Disf. 30. in Anthol. num. 8.*
- Plauti locus in personâ servi, qui herum senem vetus sepulchrum vocat, *Disf. 31. in Anthol. n. 1.*

- Plauti locus explicatur, Disf. 18. in Liv. n. 1.
Disf. 63. in Cic. n. 3.
- Plautum eorū reprehendat Horatius, Disf. 3. in Eurip. n. 2.
- Plautus quorū comedias scripserit, Disf. 1. in Thucyd. n. 5.
- Plautus in summā egestate vixit, Disf. 15. in Thucyd. n. 6.
- Plautus infidius est Augusto, Disf. 42. in Thucyd. n. 4.
- Plautus facetijs abundavit, Disf. 27. in Cic. n. 1.
- Plebe infimā concitā Marius Galliarum Deus haberi concupivit, Disf. 41. in Thucyd. n. 5.
- Plebe eum nobilitate contendente Gracchi, & Apuleij seditionibus incitatū Philippus Consul principum usum oppugnabat, Disf. 17. in Cic. n. 8. *Vide Plebem.*
- Plebeiij ludi erant circenses, Disf. 18. in Cic. n. 3. non erant iidem, ac Romani, Disf. 18. in Cic. num. 8.
- Plebeiij Aediles in subfellij iudicabant, Disf. 29. in Cic. n. 5.
- in* Plebeijs funeribus tibi utebantur; tibi verō, & tibi in funeribus Procerum, Disf. 60. in Anthol. n. 15.
- Plebeius Consul qua de causa creatus sit, Disf. 22. in Liv. n. 9.
- Plebem nihil magis subicūm efficit, quā copia annonæ, Disf. 43. in Thucyd. n. 1.
- Plebem quia Patribus reconciliavit Valerius, appellatus est Publicola, Disf. 20. in Eurip. n. 9. Disf. 36. in Cic. n. 17.
- Plebem quia in quatuor tribus distribuit Fabius, appellatus est Maximus, Disf. 20. in Eurip. num. 9.
- Plebem obscuram collegerunt Asyliis apertis Veteres, & sic civitates condiderunt, Disf. 25. in Thucyd. n. 8. 9. Disf. 9. in Liv. n. 6.
- Plebem Romanam sedavit Iulius Proculus affirmando Romulum inter Deos relatum, Disf. 9. in Liv. n. 10.
- Plebem sibi conciliare studuit etiam Marcus Livius Drusus, qui Philippo Consuli oppositus fuerat, Disf. 17. in Cic. n. 8.
- Plebem a secessione in Aventinum, vel Sacrum montem revocavit Menenius Agrippa, Disf. 31. in Cic. n. 4.
- Plebem in possessionem agrī a se quæsi misit lex Gracchorum, Disf. 31. in Cic. n. 3.
- Plebem, & Senatum suis nominibus postridie saluavit Cynæ legatus a Pyrrho missus ad Romanos, Disf. 27. in Cic. n. 7.
- Plebem Romani sibi demerebant, quis creando rem msi gratiam potestatem habebat, Disf. 28. in Cic. n. 1.
- Plebem a senatoribus, & equitibus distinguebat anulū aureus, Disf. 90. in Cic. n. 4.
- Plebs intimæ homines desiderant solū necessaria, Disf. 43. in Thucyd. n. 3. 5.
- Plebs Romane notricem Cato Siciliam appellabat, Disf. 33. in Thucyd. n. 2.
- Plebs p̄rs immunis erat muneribus, & tributis, Disf. 25. in Anthol. n. 4.
- Plebs nullum est iudiciū, nec veritas, Disf. 44. in Thucyd. n. 2.
- Plebs Tribuus Sertorius Syllam dominantem inaccessit Cinnatus partes sequutus, & in Insulas Fortunatas trajicere cogitavit, Disf. 1. in Cic. n. 2. *Vide Tribuus Plebs*
- Plebs Atheniensium Reipublicæ domina erat, Disf. 47. in Thucyd. n. 3. Disf. 34. in Cinnam. 5. 6.
- Plebs Carthaginensis an imbellis esset, Disf. 21. in Virg. n. 13. & seqq.
- Plebs Romana licet seditiones fecerit, per annos sexcentos, & amplius manibus temperavit, Disf. 4. in Liv. n. 2.
- Plebs Romana licet multis beneficijs acceptis Manlium, & Sp. Melium capitali supplicio affecerit, Disf. 12. in Liv. n. 8.
- Plebs maximè aucta est a Servio Rege, ideo festis maximè esse Nonas voluit, Disf. 30. in Liv. num. 11. *Vide Plebs.*
- Plebs quum secessisset in Sacrum montem, & in gratiam eum Patribus rediisset, duo dies Ferijs Latinis additi, Disf. 30. in Liv. n. 25.
- Plebs quum a Patribus dissideret, leges duodecim tabularum condidit, Disf. 77. in Cic. n. 6.
- Pleides stella septem io caudā Tauri, Disf. 65. in Anthol. n. 2.
- Pleides, quomodo in stellis conversi sint, & cur ita dicti, Disf. 65. in Anthol. n. 4.
- Pleides portant ambrosiam Iovi, Disf. 65. in Anthol. n. 7. cur eamantur sex tantum, Disf. 65. in Anthol. n. 9.
- in* Pleione duodecim filij ab Atlante geniti sunt, & mas unus, qui Hyas dictus est, Disf. 65. in Anthol. n. 2.
- Plenitudo significatur coronis, Disf. 35. in Anthol. n. 3. Disf. 44. in Virg. n. 1.
- Pleides etiam dicuntur Pleiades, Disf. 65. in Anthol. n. 6.
- Plinio Dioscorides in exponendis simplicij medicamentorum naturis anteponendus, Disf. 46. in Cic. n. 8.
- Plinio similior Symmachus laudat Ciceronem, Disf. 49. in Cic. n. 8.
- Plinium Solinus nunquam laudavit, quum pleraque ab eo sumperit, Disf. 3. in Cic. n. 3.
- Plinium Ciceroni quidam præponunt, Disf. 47. in Cic. n. 2. sed ab eius elegantia longè absunt, Disf. 47. in Cic. n. 3. Disf. 50. in Cic. n. 4.
- Plinium laudans Martialis comparat Ciceroni, Disf. 49. in Cic. n. 6.
- Plinius scilicet, dum dicit Aminoclem fuisse triremium inventorem, Disf. 23. in Eurip. n. 8.
- Plinius sæpissime arguit levitatem Græcorum, Disf. 5. in Anthol. n. 1.
- Plinius dixit quod Deus est mortali iuvare mortalem, Disf. 8. in Anthol. n. 3.
- Plinius quid existimaverit esse ignes, quæ cadentia sidera appellantur, Disf. 10. in Eurip. num. 4.
- Plinius dixit nihil superius esse homine, Disf. 40. in Thucyd. n. 1.
- Plinius dixit scelera hominum adeo gravare terram, ut interdum terramotus exilant, Disf. 43. in Anthol. n. 12.
- Plinius queritur historiarum rerum naturalium ex navigatione non proficere, ut deberet, Disf. 76. in Anthol. n. 8. *Pli.*

- Plinius Senior ardore Vesuvij absumptus est, Disa. 48. in Thucyd. n. 18.
- Plinius, quom nominaret andiores, ex quibus sua delumebat, Dioscoridem unquam nominavit, Disa. 3. in Cic. n. 3.
- Plinius dixit artem medicorum ipsis imperatoribus imperare, Disa. 10. in Cic. n. 3.
- Plinius Consul fuit, Disa. 13. in Cic. n. 2.
- Plinius explicator, Disa. 23. in Cic. n. 7. 8.
- Plinius quid de Cicerone senserit, Disa. 49. in Cic. n. 2. Disa. 50. in Cic. n. 5. 6.
- Plinius superbus existimatus est, quod Ciceroem emularetur, Disa. 50. in Cic. n. 5.
- Plinius Caspium mare ex Oceano putavit infundi, & stellas Solis idus radijs consistere, &que vi effici stationes, Disa. 71. in Cic. n. 5.
- Plinius animadverit quendam facta non eam gloriam, quam meruerunt, assequi, Disa. 76. in Cic. n. 1.
- Plinius assidue legebat; quæstus fuit se decem versuum lectionem perdidisse propter cuiusdam interpellationem, Disa. 86. in Cic. n. 4.
- Plinius aiebat nullum esse librum tam malum, ex quo nihil utilitatis percipi possit, Disa. 86. in Cic. n. 6.
- Plutarchum Regem Spartæ Ephori mulcârunt, quod ab hostibus pecuniâ corruptus esset, Disa. 5. in Thucyd. n. 5.
- Plotini natalis dies celebratur Platonicis, Disa. 23. in Thucyd. n. 2.
- Plotius tradit Vestam esse animam Telluris, Disa. 38. in Anthol. n. 4.
- Plotius quatuor esse virtutes docet, Disa. 2. in Virg. n. 6.
- Plotinus nomen amicum semper habebat, Disa. 17. in Liv. n. 10.
- Plotius lapidibus quotiescumque renunciabatur, novendiale Sacrum instituebatur, Disa. 14. in Thucyd. n. 9.
- Plumbatis ischendis sese exercebant Romani, Disa. 16. in Thucyd. n. 2.
- Plumbæam, & auream sagittam, iucunditatis scilicet, & tristitia dicitur habere Amor, Disa. 19. in Anthol. n. 7.
- Plumbeo thorace quingenario Athanasius quidam incedebat, Disa. 37. in Cic. n. 3.
- Plumbo pedes firmabat Philetas poeta, ne ventis raperetur, Disa. 43. in Anthol. n. 22.
- Plumbum album, & nigrum primum invenit Midas, Disa. 7. in Thucyd. n. 6.
- Plurali numero an solum Ira Deorum dicantur, Disa. 19. in Virg. n. 12.
- Plutarchus falsò affirmat Veteres Læne defecisse, non Solis horuisse, Disa. 10. in Thucyd. n. 5.
- Plutarchus floruit eodem tempore, ac Iuvenalis, Disa. 77. in Anthol. n. 6.
- Plutarchus Ciceroni Demosthenem non anteponebat, Disa. 47. in Cic. n. 11.
- Plutarchus refellitur, qui Romulum insignis Imperij ob superbium sumptuose tradit, Disa. 20. in Liv. n. 1. & seqq. Disa. 21. Liv. n. 10.
- Plutarchus existimat Imperium Macedonum virtute partum; Romanorum verò virtute, & fortunâ, Disa. 86. in Anthol. n. 1.
- Pluto cura Gæcis Aëre non capetur, Disa. 7. in Eurip. n. 7.
- Pluto cur dicitur Infectis imperare, Disa. 7. in Eurip. n. 10. 12.
- Pluto invenit exæmonias exequiarum; eius imago quomodo fingeretur, Disa. 7. in Eurip. n. 12.
- Pluto suæ idem, ac Plutus, Disa. 8. in Eurip. n. 6. 7.
- Pluto est idem, ac terra, Disa. 8. in Eurip. n. 6.
- Pluto est idem, ac Summanus, Disa. 8. in Eurip. n. 6.
- Pluto a Samothracibus appellatur Axioceros, Disa. 38. in Anthol. n. 2.
- Pluto etiam nominatus est Bacchus, & quare, Disa. 48. in Anthol. n. 2. 4.
- Pluto habet centrum, Disa. 26. in Virg. n. 6.
- Plutonium esse ædrem putavit Empedocles, Disa. 68. in Anthol. n. 6.
- Plutonium flexit Orpheus, Disa. 74. in Anthol. n. 1.
- Plutonium cur sepe ratum dicat ab alijs Dijs Euripides, Disa. 7. in Eurip. n. 8. Disa. 9. in Eurip. n. 1.
- Plutus an sit idem ac Plauto, Disa. 8. in Eurip. n. 6. 7.
- Plutus divitiarum Deus cœcæ, & claudes fugatur, Disa. 33. in Anthol. n. 2.
- Pluvia aurea contigit in insula Rhodo, quom nata est Minerva, Disa. 26. in Anthol. n. 9.
- Pluvii aurei Iovem descendisse in gremium Danaës ferunt, quia custodes turo corrupti, Disa. 10. in Anthol. n. 2.
- Pluvia excitatur in orio Pleiadum, Disa. 65. in Anthol. n. 3.
- Pluviam multa animalia prædicunt, Disa. 37. in Cic. n. 5.
- Pluviam Græcis æsto existente Aeacum obtinuit, Disa. 14. in Thucyd. n. 8.
- Pluviam quom mittit Iuppiter, nunquam omnibus placet, Disa. 47. in Cic. n. 1.
- Pluviam venturam post tonitru se scire dicit Socrates, quom ab uxore aequi perfusus fuisset, Disa. 55. in Cic. n. 2.
- Pluvius Iuppiter colebatur, Disa. 10. in Anthol. n. 17. Disa. 68. in Anthol. n. 8.
- Pocillatores quàm eleganter pocula ministrarent, Disa. 21. in Thucyd. n. 12.
- Pocillatoris ministerioungebatur inter pueros, Euripides, Disa. 4. in Eurip. n. 8.
- Pocula tria tantum bibere permittit Eubulus, quorum primum est Valetudinis, secundum Amoris, tertium somni, Disa. 14. in Anthol. n. 6.
- Pocula, quæ seleucidas, Antiochias, Thericleas ab auctoribus appellabant, Disa. 26. in Liv. n. 2.
- Pocula Veteres ex hederâ consiciebant, ideo cissibis appellabant, Disa. 75. in Cic. n. 4.
- Poculis capsellimis, & sapijs Græci sese invitabant, Disa. 65. in Anthol. n. 21.
- Poculis pugnare solent Thracæ, & Germani, Disa. 42. in Anthol. n. 11.
- Poculis ministrantem filium Menelai Megapenthem facit Homerus, Disa. 21. in Liv. n. 1.
- Poculo per Oceanum delatus est sol, & Hercules Disa. 9. in Anthol. n. 7.
- Poculo Nestoris Pleiades stellæ, non columbæ, erant, Disa. 65. in Anthol. n. 7.

- Poculo** immani utebatur Nestor, Dis. 65. in Anthol. n. 21.
- Pocolo** vehi solem affirmavit Panyasis poeta, Dis. 26. in Virg. n. 6.
- Poculum** abiicit Diogenes, ut vidit puerum cava manibus b. bentem, Dis. 84. in Anthol. n. 17.
- Poculum** aureum pulvino semper subijciebat Philippus, Dis. 2. in Thucyd. n. 6.
- Poculum** amatorum Casionis habuit Caligula, & infans factus est, Dis. 6. in Liv. n. 5.
- Podagre** Dianæ templum dedicatum est in Laconicâ, Dis. 18. in Thucyd. n. 9.
- Podium** locus erat in theatro, unde spectabant Proceres, & Vestales, Dis. 31. in Liv. n. 51.
- Pocile** etiam dicebantur alie poetice pichæ, Dis. 25. in Eurip. n. 18.
- Pocile** in portico pictus est Miltiades post Marathoniam victuriam, Dis. 10. in Eurip. n. 12.
- Pocile** porticus picta est a Passeno, Dis. 20. in Eurip. n. 12. quare sic dicta, Dis. 25. in Eurip. n. 18.
- Pocilla** appellata est Rhodus, Dis. 26. in Anthol. n. 3.
- Pocma** obscurissimum Cassandra Lycophronis, Dis. 65. in Anthol. n. 10.
- Pocma** Virgilij Macrobis comparat rerum nature, Dis. 52. in Cic. n. 1.
- Pocma** maledicentissimum Silli, quod Timoo composuit, Dis. 57. in Cic. n. 6.
- Pocmata** epica composuit Plato; sed quæ essent inferiora Homerici, ad scribendas tragedias se contulit, Dis. 40. in Anthol. n. 3.
- Pocmata**, quæ Orphei dicuntur, non sunt illius, Dis. 1. in Thucyd. n. 5.
- Pocmata** & plautis recitavit Thepsis, Dis. 6. in Eurip. n. 5.
- Pocmata** unicam fabulam continere debent, Dis. 37. in Virg. n. 2. Dis. 38. in Virg. o. 1. *Vide. Cermen. Versus.*
- Pocmata** conscripsit Crantor, & Heraclides Ponticus, Dis. 42. in Cic. n. 3.
- Pocna** violatæ religionis, quæ Athenienses interfecerunt confugientes ad aram Minervæ, Dis. 14. in Thucyd. n. 2. 3.
- Pocna** damnatis minuebatur propter multitudinem liberorum, Dis. 25. in Anthol. n. 1.
- Pocna** divortium facientis erat dotis amissio, Dis. 25. in Anthol. n. 2.
- Pocna** gravi sancitum est a Theodosio, ne quis purpurâ uteretur, Dis. 22. in Liv. u. 25.
- Pocna** gravi pledebatur Vestalis, cuius oegligentiâ ignis extinctus esset, Dis. 31. in Liv. u. 7.
- Pocna** afficiendi essent mali, etiam si stellis cogentibus agerent, Dis. 9. in Virg. n. 2.
- Pocna** maior ordinariâ si requirebatur, Senatus indicabat, Dis. 26. in Cic. u. 5.
- Pocna** iudicium donis corruptorum apud Romanos mors, apud Athenienses pecunia, Dis. 26. in Cic. n. 8.
- Pocna** parricidarum apud Romanos, Dis. 84. in Cic. n. 7.
- Pocna** ambitus erat decem annorum exilium, Dis. 89. in Cic. n. 4.
- Pocna** impijs a Deo constituta sunt Furæ, quas nemo effugit, Dis. 19. in Thuc. n. 7. 8. & seqq.
- Pocna** a legibus insignitur delinquentibus, vel ut ipsi corrigantur, vel ut alij deterreantur a delictis, Dis. 10. in Eurip. n. 8.
- Pocna** nomine pecunia, quæ ad pontem deponeretur, sacramentum dicebatur, Dis. 40. in Cic. n. 7.
- Pocna** causâ ad pistrinum damnantur servi, Dis. 61. in Cic. n. 2. 3.
- Pocna** imponebat ei, qui huspitem nocte non recepisset testis, lex Lucanorum, Dis. 10. in Anthol. n. 17.
- Pocna** scelera semper differt Deus, dum homines resipiscant, Dis. 10. in Anthol. u. 19.
- Pocna** ferre libertatæ Atheniensem oij damnatum dixit Lacedæmonius, Dis. 27. in Thucyd. n. 1.
- Pocna**, & Beneficium Deos esse tantum Deo merito placuit, Dis. 18. in Eurip. n. 6.
- Pocna** in eos etiam, qui convivio sumptuosiori interfuerint, statuebat lex Didia, Dis. 3. in Liv. n. 5.
- Pocna** nullam in parricidas constituit Atheniensium legumator, Dis. 84. in Cic. n. 7.
- Pocna** dederunt Lacedæmonij, quod primi servos habuerunt, & Chij, quod primi servos emerunt, Dis. 21. in Thucyd. n. 3.
- Pocna** irrogabat populus, Dis. 10. in Liv. n. 7.
- Pocna** rerum deprecabantur Vestales, Dis. 31. in Liv. u. 12. *Vide. Pocna.*
- Pocni** docuerunt lanas inficere, Dis. 9. in Thucyd. o. 4.
- Pocni**, & Romani decertantes ad Trasimenum non senserunt ingentem terræmotum, Dis. 48. in Thucyd. n. 35.
- Pocni** fraudulentij, Dis. 7. in Liv. n. 4.
- Pocni** nauticæ rei scientiâ omnes superabant, Dis. 22. in Virg. u. 11.
- Pocni** Siciliam subigere consors trecenta millia militum amiserunt, Dis. 22. in Virg. n. 11.
- Pocni** Romanos docuerunt dolos in bello, Dis. 2. in Liv. n. 2.
- Pocni** in insulis Siciliam Apollo pestem immisit, idè Sicuti Apollinem Libyftium colunt, Dis. 10. in Anthol. n. 14.
- Pocni** se iungens Philippus quomodo ad pacem compulsi sunt a Romanis, Dis. 44. in Thuc. n. 4.
- Pocni** devictis Romani Illyrios domuerunt, Dis. 44. in Thucyd. n. 3. & post bellum punicum secundum Macedonibus bellum indixerunt, Dis. 44. in Thucyd. n. 5. *Vide. Pocna.*
- Pocni** affecta scelera non sunt mali exempli, Dis. 4. in Eurip. n. 9. *Vide. Pocna.*
- Pocni** afficiuntur animæ, quod deseruerunt Deum, & in corpus descenderunt; pocna autem sunt cupiditates, Dis. 8. in Liv. u. 4.
- Pocnitebat.** *Vide. Pocnitebat.*
- Pocnorum** post triumphum Dulo concessum, ut a cenâ redeuntis funalis prælucetur, & tibia caneret, Dis. 60. in Anthol. n. 15. Dis. 20. in Eurip. n. 7. Dis. 29. in Liv. n. 11.
- Pocnorum** mulieres corpore vulgato sibi dotem querebant, Dis. 29. in Thucyd. o. 12.
- Pocnorum** quinquaginta sex milia ceciderunt Claudius Nero, & Livius Salinator, Dis. 25. in Liv. n. 6.

- P**enos circumventos fugere permittit Mucius, & fugientes aggressus est, Diss. 6. in Thucyd. num. 12.
- P**enos victos Dionysius non nisi magnâ mercede liberavit; Græcos verò sine pretio dimisit, Diss. 9. in Liv. n. 8. *Vide. Pari.*
- P**œtis non quod libet ingenium idoneum est; licet quodlibet lignum efformandum Mercurio idoneum sit, Diss. 8. in Cic. n. 5.
- P**œtis per quos perfecta fuerit, Diss. 51. in Cic. num. 6. *Vide. Poetica.*
- P**œta Parmeno vocat Nilum Aegyptium Iovem, Diss. 68. in Anthol. n. 8.
- P**œta Phœnix Colophonius Ninum reprehendit, quod nunquam ignem excitarit, Diss. 69. in Anthol. n. 3.
- P**œta Archias, quem defendit Cicero, composuit primum epigramma libri primi Anthologiae, Diss. 2. in Anthol. n. 5.
- P**œta repente evasit Hesiodos, Diss. 13. in Anthol. n. 6.
- P**œta Græcus Grammaticos appellat Acanthobatas, & Acanthologos, Diss. 2. in Anthol. num. 5.
- P**œta majus appellatur a Strabone Boëthius, qui tempore Augusti floruit, Diss. 16. in Anthol. num. 1.
- P**œta Nevius quodam epigramma sepulcro inscribit inferibi, Diss. 30. in Anthol. n. 8.
- P**œta elegiacus Philetas pedes plumbo firmabat, ne ventis raperetur, Diss. 43. in Anthol. n. 18.
- P**œta nullo Lacedæmonius fuit, Diss. 27. in Thucyd. n. 4.
- P**œta Fumelus quid scripserit, & quando floruit, Diss. 35. in Thucyd. n. 8. Diss. 36. in Thucyd. n. 10.
- P**œta Damoxenus dixit Coon insulsum tulisse Deos, quod Hippocratem, & Demetrium Phaleium genuerit, Diss. 40. in Thucyd. n. 2.
- P**œta Iunio Fulvius Nobilior familiarissimè utebatur, Diss. 57. in Thucyd. n. 5.
- P**œta Philæmos mortem sibi concessit, si Euripidem videre potuisset, Diss. 4. in Eurip. n. 11.
- P**œta insignis Varus, Diss. 2. in Virg. n. 5.
- P**œta quid in superiore seculo utebatur familiaritate coluissam Genij, Diss. 17. in Liv. n. 10.
- P**œta si fuerit Amphion, & alij, dubitatur, Diss. 8. in Cic. n. 1.
- P**œta, & philosophus Musæus troianis temporibus vetustior ex uno cuncta constare, & in unum resoluti tradidit, Diss. 15. in Cic. n. 7.
- P**œta tragicæ quare hurco donentur, Diss. 6. in Eurip. n. 4.
- P**œta reprehenduntur, quod augendo terrorem mortis homines deteruerint a subeundis periculis pro Patriâ, Diss. 7. in Eurip. n. 1.
- P**œta philosophus sapientiam mutatur, Diss. 1. in Eurip. n. 3.
- P**œta omnem querunt, & loca segregata, Diss. 4. in Eurip. n. 4.
- P**œta, & alij scriptores maxime celebrarunt bellum Troianum, Diss. 12. in Eurip. n. 12. 13.
- P**œta erant sapientes antiquitus, Diss. 1. in Eurip. n. 4. Diss. 30. in Virg. n. 1. Diss. 35. in Virg. n. 1. Diss. 5. in Cic. o. 5. Diss. 8. in Cic. num. 2.
- P**œta, qui ante Homerum floruerunt, Diss. 13. in Eurip. n. 2. Diss. 33. in Virg. n. 3.
- P**œta sæpe utuntur figurâ, quæ prolepsis dicitur, Diss. 3. in Anthol. n. 7.
- P**œta tragicæ septem tempore Ptolemæi Philadelphi Pleiades didici sunt, Diss. 65. in Anthol. num. 10.
- P**œta hederâ coronabantur, Diss. 65. in Anthol. num. 1.
- P**œta tradunt Orpheum arbores, feras, & saxa duxisse, quia homines mansuefecit, Diss. 75. in Anthol. n. 5.
- P**œta sinxerunt, primam navem in Colchorum terram navigasse aurei velleris causâ, quia avaritia fuit causa navigationis, Diss. 76. in Anthol. n. 8.
- P**œta sinxerunt Hyperboreos, Arimaspos, & Elysios campos, Diss. 77. in Anthol. n. 13.
- P**œta, qui futurum esse Deum ipsum dixerunt, Diss. 80. in Anthol. n. 8.
- P**œta confundunt Acherontem cum stygia palude, Diss. 83. in Anthol. n. 3.
- P**œta perituræ amantium scelus non putant, Diss. 83. in Anthol. n. 9.
- P**œta dicunt exercitus exhausisse flumina ad significandam eorum multitudinem, Diss. 85. in Anthol. n. 6.
- P**œta passim versus comparant floribus, Diss. 1. in Anthol. n. 1.
- P**œta cur sinxerint Apollinem esse causam pestis Diss. 10. in Anthol. n. 14. cur phæceratram Dianam inducant, Diss. 10. in Anthol. n. 15.
- P**œta membra humos montibus tribuunt, Diss. 11. in Anthol. n. 3.
- P**œta Iovem semper horrentem Titanas, & Gigantes faciunt, Diss. 11. in Anthol. n. 7.
- P**œta sinxerunt lunonem procreasse Martem sine Viri operâ; quasi solæ mulieres sint causa bellorum, Diss. 15. in Anthol. n. 24. Diss. 25. in Virg. n. 5.
- P**œta Bacchum secundum Apollinem, & musas colunt, Diss. 13. in Anthol. o. 3.
- P**œta Tragicæ dicuntur Artifices Bacchi, Diss. 13. in Anthol. n. 4.
- P**œta, qui vino indulgebant, Diss. 13. in Anthol. n. 5.
- P**œta multa dicunt imperio animi magis, quam ratione, Diss. 13. in Anthol. n. 6. & quæ etiam nesciunt, Diss. 72. in Cic. n. 2.
- P**œta, qui irâ ad coedendos versus incitati sunt, Diss. 13. in Anthol. n. 6.
- P**œta quem modum bibendi præscribant, Diss. 14. in Anthol. n. 6.
- P**œta ferebant immales a mari procreatos esse, Diss. 7. in Anthol. n. 1. Diss. 19. in Anthol. o. 5.
- P**œta Amorem appellabant errorem, Diss. 19. in Anthol. n. 6.
- P**œta interdum unum fluvium pro alio accipiunt, & numero multitudinis pro singulari utuntur, mutant etiam tempora, Diss. 22. in Anthol. n. 9. 10.
- P**œta interdum fratrem pro fratre accipiunt, Diss. 22. in Anthol. o. 10.
- P**œta interdum genus pro genere accipiunt, Diss. 74. in Anthol. n. 7.

- Poëtz prodiderunt preces esse Iovis filias, Disf. 23. in Anthol. u. 1.
- Poëtz solent formata in eorum laudes vertete, quos ornare dicendo voluit, Disf. 24. in Anthol. n. 1.
- Poëtz voluerunt divicias esse donum Ditis, sed fuit solis, Disf. 26. in Anthol. n. 9.
- Poëtz Romanos Imperatores Ioves appellaverunt, Disf. 26. in Anthol. o. 9.
- Poëtz proposita brevitate vitæ hortantur ad lätitiam, Disf. 33. in Anthol. n. 4.
- Poëtz plerique improbant iudicium Græcorum, qui arma Achillis Ulyssi tribuerunt, Disf. 25. in Anthol. n. 1.
- Poëtz sapissime optavit fieri eas res, quibus utuntur persone amate, Disf. 40. in Anthol. n. 4. 5.
- Poëtz oculis tribuerunt Cælo, Disf. 40. in Anthol. n. 6.
- Poëtz Græci quare Meropes appellent homines, Disf. 44. in Anth. n. 6. Disf. 48. in Cic. n. 2.
- Poëtz quum tradunt Bacchum subegisse totum orbem significare volunt universum orbem vino, vel simili potione uti, Disf. 46. in Anthol. num. 7.
- Poëtz qui potius historicorum more, quàm poetarum inceperunt, Disf. 2. in Thucyd. n. 2.
- Poëtz cur trahant Luam e Cælo deduci cæmivibus, Disf. 10. in Thucyd. u. 7.
- Poëtz summam licentiam habebant cæpendi summos viros Athenis, Disf. 12. in Thucyd. num. 5.
- Poëtz celebres apud Romanos in ætate degeant, Disf. 15. in Thucyd. n. 6.
- Poëtz iure omnia scelera tribuerunt suiæ, usm ex nihil aliud fuit, quàm ira, cupiditas, & libido, Disf. 18. in Thucyd. n. 7.
- Poëtz cur dixerint Furias acutè cernere, Disf. 19. in Thucyd. n. 8.
- Poëtz Alcan, atque Tyrtæus a Lacedæmonija civitate donati sunt, Disf. 27. in Thucyd. num. 4.
- Poëtz Siciliam Cereri factam iure dixerunt, & quare, Disf. 33. in Thucyd. u. 2.
- Poëtz recentem execitum, Disf. 53. in Thucyd. n. 2.
- Poëtz Tyrtæi verbis Lacedæmonij excitati vicerunt Mæseios, Disf. 57. in Thucyd. num. 7.
- Poëtz lustrum pro quinquennio accipiunt, Disf. 53. in Thucyd. n. 13. & seqq. & Olympiadas, Disf. 53. in Thucyd. n. 13.
- Poëtz serè omnes se iactarunt in suis carminibus, Disf. 1. in Virg. n. 3.
- Poëtz fingunt Minotem immanissimam, quum esset mitissimus, quia Atheuicenses offendit, Disf. 6. in Virg. u. 4.
- Poëtz a Corinthija impulsus fuit mercede, ut fingerent Medeam interfecisse filios, Disf. 6. in Virg. n. 5.
- Poëtz, qui initio nomen tæuerunt, & petiphetæ si fuerunt, Disf. 7. in Virg. u. 4. & seqq.
- Poëtz excellere non possunt, nisi furore divino concitentur, Disf. 18. in Virg. n. 2. Disf. 8. in Cic. u. 5.
- Poëtz iram Deorum, & hominum numero singulati, & multitudinis dixerunt, Disf. 19. in Virg. n. 12.
- Poëtz causas rerum, quas narrant, expouunt, Disf. 20. in Virg. u. 1.
- Poëtz allegotijs utuntur, & fabulla ad res philosophicas explicandas, Disf. 1. in Eurip. n. 2. Disf. 39. in Anthol. n. 1. Disf. 29. in Virg. u. 2.
- Poëtz, 30. in Virg. u. 2.
- Poëtz multi verustissimi, Disf. 33. in Virg. n. 3.
- Poëtz fabulis nocuerunt motibus, Disf. 34. in Virg. u. 1.
- Poëtz servant artis præcepta, licet indecora Disf. fugant, Disf. 34. in Virg. pet tot.
- Poëtz quare incipere poema non debeant ab initijs rerum, quas narrant, Disf. 37. in Virg. n. 2. 3.
- Poëtz multi, qui ab initio tem orditi sunt, Disf. 37. in Virg. u. 5.
- Poëtz Cælum appellant Templum; Inferos Acherontis templa, Disf. 19. in Liv. u. 2.
- Poëtz Græci templa dixerunt Τῆῶν, & Ἀῶν, Disf. 19. in Liv. u. 4.
- Poëtz vetustissimi omnium sunt, Disf. 8. in Cic. num. 1.
- Poëtz novæ comedix sexaginta quatuor recentur, Disf. 8. in Cic. n. 7.
- Poëtz multiquando floruerint, Disf. 9. in Cic. num. 5.
- Poëtz, qui celebres extiterunt in Patriâ, quæ homines obtusos procreare solebat, Disf. 9. in Cic. n. 7.
- Poëtz quibus premijs, & honoribus affecti sunt, Disf. 10. in Cic. u. 3.
- Poëtz Sextilij de Cicerone satmen audire noluit Aulus Pollio, Disf. 15. in Cic. u. 6.
- Poëtz Agathonis versus in eos, qui parergon, tanquam opus, & opus, tanquam patergon elaborant, Disf. 14. in Cic. n. 5.
- Poëtz attentionem sibi conciliaurum in invocatione, Disf. 15. in Cic. u. 2.
- Poëtz Bavius, & Mævius in pœtio non erant, Disf. 29. in Cic. n. 11.
- Poëtz Socraticum accipiunt pro philosophico, Disf. 56. in Cic. n. 3. 4.
- Poëtz celebres, qui eadem serè ætate floruerunt, Disf. 67. in Cic. n. 4.
- Poëtz polum pro Cælo accipiunt, Disf. 70. in Cic. num. 6.
- Poëtz fumere debent materiam suis viribus parem adscribendam, Disf. 72. in Cic. n. 2.
- Poëtz consilia pacis, & belli, & Republicæ administrandæ rationem docent, Disf. 73. in Cic. num. 3. & seqq.
- Poëtz Elegiaci etiam oratoribus legendi sunt, Disf. 86. in Cic. n. 6.
- Poëtz carmen novum quidam suum esse dixit, & protinus memoria recitavit, Disf. 87. in Cic. n. 7.
- Poëtz Caroli Epigramma de Roscio, Disf. 90. in Cic. num. 5.
- Poëtz mediocres quare non tolerentur, oratores verò, & causidici audiantur, Disf. 91. in Cic. n. 4.
- Poëtam Agathonem adamavit Euripides, Disf. 3. in Eurip. u. 8.

- Poëtam** Agamemnon Clytemnestrae rei quit, qui eius mores componeret; en vivo nihil turpe egit; oësis autem melia flagitia commisit, Difs. 1. in Eurip. n. 4.
- Poëtam** Licedæmoniorum esse Homerum dixit Sparsenus; Hesiodum verò Hilotesum, Difs. 73. in Cie. n. 3.
- Poëtam** non esse Lucanum, sed declamatorem quidam dixerunt, Difs. 85. in Cie. o. 9.
- Poëtam** comicum Epicharmum assidue lectitabat Plato, Difs. 86. in Cie. n. 6.
- Poëtarum** consilio utebantur Reges antiqui, & eorum familiaritate, Difs. 3. in Eurip. n. 10. Difs. 72. in Cie. n. 6.
- Poëtarum** lyricorum certamina erant initio Pythia, Difs. 3. in Anthol. n. 7.
- Poëtarum** equos dieitur vinum a quodam poetâ, Difs. 13. in Anthol. n. 4.
- Poëtarum** ad certamen se compersbat Plato, quum audire Socrate tragicæ diss. combussit, Difs. 40. in Anthol. n. 3.
- Poëtarum**, & philosophorum sententia multæ dissimiles, Difs. 41. in Anthol. n. 1. & seqq.
- Poëtarum**, & historicorum, & oratorum differentiis in enarrandis rebus gestis, Difs. 2. in Thucyd. n. 1. Difs. 37. in Virg. n. 1. 4.
- Poëtarum** florem Simonides nuncupat Sophoclem, Difs. 2. in Eurip. n. 9.
- Poëtarum**, philosophorum, & vulgi opiniones de Diis, Difs. 47. in Anthol. n. 2. Difs. 32. 33. 35. in Virg. per tot.
- Poëtarum** vetustissimus fuit Homerus, & quadringentis annis post Herculem floruit, Difs. 33. in Virg. n. 3.
- Poëtarum**, & scriptorum omnium iudicem se futurum dicebat Rhenninus Polemon Virgilium præfagisse, Difs. 6. in Cie. n. 7.
- Poëtas** reprehendit Megacles, quod Herculem faciant bellicosum, Difs. 9. in Anthol. n. 2.
- Poëtas** plerosque contemnebat Socrates, Difs. 1. in Eurip. n. 8.
- Poëtas**, qui Terentium reprehendebant, dixit ipse intelligendo facere, ut non intelligant, Difs. 16. in Eurip. n. 11. Difs. 7. in Virg. n. 1. Difs. 32. in Cie. n. 2.
- Poëtas** non fieri quotannis, quam Consules sunt quotannis, versus antiquus extat, Difs. 8. in Cie. n. 1. *Vide. Poësis.*
- Poëtica** similis philosophia, Difs. 1. in Eurip. n. 2.
- Poëtica** est pictura eloquens, Difs. 13. in Eurip. n. 2. sed et præstantior, Difs. 29. in Anthol. n. 1.
- Poëtica** Romæ incepit bello Punico secundo, sed brevi perfecta est, Difs. 23. in Eurip. n. 4.
- Poëtica** facultate etiam elaruit Germanicus, Difs. 29. in Anthol. n. 3.
- Poëtica** ars duobus libris composita est a Theophrasto, Difs. 60. in Cie. n. 6.
- Poëtica** facultate maximè excelluit Aratus, Difs. 72. in Cie. n. 3. Nicander Colophonius, Difs. 75. in Cie. n. 2.
- Poëtica** nata est casu, quam quidam versus inconsulto effudissent, Difs. 6. in Thucyd. n. 7. Difs. 13. in Eurip. n. 2. Difs. 80. in Cie. n. 6.
- Poëtica** studium simulavit Domitianus in adole'scentiâ, Difs. 29. in Anthol. n. 4.
- Poëtica** facultas difficilis, Difs. 8. in Cie. n. 6.
- Poëtica** studium maximè colebatur ætate Augusti, Difs. 29. in Cie. n. 21.
- Poëtica** studium Epimenides, Difs. 41. in Cie. n. 5.
- Poëtica** laude floruit Cicero, Difs. 48. in Cie. n. 4. *Vide. Poësis.*
- Poëtica** certamine superatum ab Hesiodo Homerum quidam tradunt, Difs. 9. in Cie. n. 5. Difs. 29. in Cie. n. 10.
- Poëtica** certamine decies quinquies Euripides coronatus est, Sophocles vicies quater; Aeschylus vicies octies, Difs. 2. in Eurip. n. 8. Difs. 29. in Cie. n. 10.
- Poëtica** deformem comam laudantibus Berenice credebatur, Difs. 42. in Thucyd. n. 7.
- Poëtica** non minus ars, quam namra prodest, Difs. 91. in Cie. n. 2. *Vide. Poësis.*
- Poëtica** Helena, & Phæmonia, Difs. 13. in Eurip. n. 2. Helena bellum troianum scripsit, Difs. 33. in Virg. n. 3. ab eâ Homerus argumenta, & alia sumpsit, Difs. 13. in Eurip. n. 2. Difs. 11. in Liv. n. 4.
- Poëtica** antiqua Bæo, Difs. 75. in Anthol. n. 5.
- Polemon** vino profus abstinebat, Difs. 14. in Anthol. n. 8.
- Polemon**, & alij tradunt tres esse Deas æquæ, Difs. 18. in Thucyd. n. 5.
- Polemonem** Regem Bosporanis perdomitus Agrippa impulsit, Difs. 25. in Liv. n. 9.
- Polidas** in templo Eriichi bono monumentum constitutum erat, Difs. 19. in Liv. n. 5.
- Poliei** Iovis sacerdos a cade bovum buphooos est appellatus, Difs. 32. in Anthol. n. 8.
- Polioreetes** Demetrius dictus est ab excidio urbium, Difs. 25. in Eurip. n. 20. succedor eius fuit Antigonus Gonatas, Difs. 72. in Cie. n. 6.
- Poliutians** explicavit quendam versum Iavonaliis, Difs. 19. in Anthol. n. 7.
- Pollucos** appellabant oratores Græci, Difs. 12. in Cie. n. 5.
- Pullices** Aeginetis omnibus absciderunt Athenienses, Difs. 27. in Thucyd. n. 10. Difs. 38. in Thucyd. n. 1.
- Pollinctor** est, qui funus præciat, Difs. 33. in Anthol. n. 3.
- Pollio** Ciceroem improbavit, Difs. 3. in Eurip. n. 1. *Vide. Aferius.*
- Pollux**, & Castor de diis Atheniensibus nihil aliud postularunt, quam quod initiarentur mysterijs Ceræris Eleusinæ, Difs. 36. in Anthol. n. 1.
- Pollux**, & Castor eodem templo honorabantur, Difs. 44. in Anthol. n. 1.
- Pollux**, & Helena ex Iove geniti funi a Leda, Difs. 16. in Eurip. n. 2.
- Pollux**, & Castor bello in Athenienses moro efferunt Theæum reddere Helenam, quam nondum nubilem rapuerat, Difs. 16. in Eurip. n. 6. 13.
- Pollux**, & Castor Simonidem evocasse dicuntur, quo

- quæ egresso conclave corruir, Disf. 87. in Cic. num. 5.
- Pollux**, pugil fuit, Disf. 12. in Anthol. n. 1.
- Pollux**, & **Castor** Lacedæmonios docuerunt saltationem, quæ *καρυάτις* est appellata, Disf. 18. in Anthol. n. 7.
- Pol** erant Hyperborei, Disf. 77. in Anthol. num. 12. 13.
- Polum** alterum vocat Lucanus accipiens pro Cœlo, quod diversum significare vult, Disf. 70. in Cic. n. 6.
- Polum** Austrialem quæ spectat pars dicitur a quibusdam esse inferi, Disf. 50. in Eurip. n. 9.
- Pollus** pro Cœlo accipitur a poetis, Disf. 70. in Cic. n. 6.
- Pollus** servus fuit, Disf. 21. in Thueyd. n. 7.
- Polyenus**, & **Frontinus** militæ strategemata eodem narrarunt, Disf. 3. in Cic. n. 3.
- Polybij** locus emendatur, Disf. 54. in Thueyd. num. 6.
- Polybii** Romanorum vallum longè firmius esse quàm Græcorum ostendit, Disf. 9. in Liv. n. 5.
- Polybii** reprehendit Demosthenem, quod omnes deficientes ad Philippum proditores vocet, Disf. 51. in Thueyd. n. 3.
- Polybii**, & **Antias** eodem tempore floruerunt, Disf. 11. in Liv. n. 2.
- Polyeleti** astrois quæ Varro quadratas esse dicit, Disf. 46. in Thueyd. n. 6.
- Polyerates** Samiorum tyrannus, Disf. 5. in Thueyd. n. 3. Rheneam enim Delo eatenus coniunxit, Disf. 77. in Anthol. n. 10. Disf. 39. in Thueyd. n. 2. Disf. 40. in Thueyd. n. 9.
- Polyerates**, cuius felicitas celebratur, naves piræcis similes habebat, Disf. 13. in Eurip. n. 8.
- Polyerates** Bussi idem laudavit, Socratem vituperavit, Disf. 18. in Cic. n. 4.
- Polyeratis** felicitas, & infortunia, Disf. 18. in Eurip. n. 7.
- Polyeratis** Samij bibliotheca insignis, Disf. 4. in Eurip. n. 7.
- Polyeratis** Samiorum tyranni amleitiæ floruit Anacreon, Disf. 72. in Cic. n. 6.
- Polydorus** ob fiduciam virium obrutus est saxorum ruinâ, Disf. 41. in Anthol. n. 7.
- Polydester** Rex Dæniæ sibi matrimonio iunxit, Disf. 10. in Anthol. n. 2.
- Polydorus** quare interfecus fuerit, Disf. 21. in Eurip. n. 12.
- Polyeudus** orator tempore Demosthenis, Disf. 11. in Cic. n. 5.
- Polynotas** picturam invenit Athenis, Disf. 4. in Thueyd. n. 1.
- Polynotus** pinxit Mariam magistræ habitus, discipuli verò Olympum, Disf. 62. in Anthol. num. 7.
- Polyphorum** appellabant aliqui Hyginum, Disf. 6. in Cic. n. 7.
- Polyphymnia** an fuerit mater Orpheï, Disf. 73. in Anthol. n. 5.
- Polynestor** quare Polydorum interfecerit, Disf. 12. in Eurip. n. 12.
- Polyphemus** diem quidam Hercules interfecit Achelœum, Disf. 7. in Anthol. n. 10.
- Polyphemus**, quia immanissimus fuit, Neptuni filius dicitur, Disf. 19. in Anthol. n. 5.
- Polypodes** colorem ducunt a rebus, quibus adhaerescunt, ideo petre sese applicant, ut pisciculos adnatantes capiant, Disf. 38. in Cic. n. 4.
- Polyxena** formosa ab Achille in sponsam perita fuit, Disf. 17. in Eurip. n. 2. Disf. 23. in Eurip. num. 12.
- Polyxena** eadem significata fuit Hecobæ, quam vidit in somnis Lapum sibi cervam rapere, Disf. 19. in Eurip. n. 1. 7.
- Polyxenam** Agamemnon a morte liberare non potuit populo repugnante, Disf. 5. in Thueyd. n. 7. Disf. 23. in Eurip. n. 1.
- Poms** primùm invenerunt Athenienses, Disf. 4. in Thueyd. n. 1.
- Poms** omnigena erant in monte sacro, quem talie in triumpho Pompeius, Disf. 26. in Liv. n. 4. *Vide Poms, Pomum.*
- Pomeridianus** unde dicitur, Disf. 23. in Liv. num. 10.
- Pomis** videratse priscos homines Veteres crediderunt, Disf. 30. in Cic. n. 2.
- Pomis** comparatur philosophia pars, quæ spectat ad mores, Disf. 60. in Cic. num. 4. *Vide, Poms, Pomum.*
- Pomærium** quid sit, & unde dictum, Disf. 23. in Liv. n. 10.
- Pomps**, quæ Hippas dicebatur apud Athenienses, Disf. 47. in Thueyd. n. 2.
- Pompa** exercitus Persarum in illustratione, Disf. 53. in Thueyd. n. 8.
- Pompa**, quæ vebabatur Pyrus superius, Disf. 21. in Liv. n. 3.
- Pompa**, quæ Persarum Reges iure dicebant, Disf. 21. in Liv. n. 4.
- Pompa** Alexandri, quæ inter Barbaris diceret, Disf. 21. in Liv. n. 7.
- Pompam** ducendi mæstrum nupelatum esset filium viellie, sed mori, quid dixerit, Disf. 52. in Anthol. n. 3.
- Pompam** Panathenæorum spectantes coloratæ veste uti non poterant ex lege Solonis, Disf. 42. in Virg. n. 4.
- Pompeianum** appellabat Livium Augustus, Disf. 4. in Liv. n. 4.
- Pompeij**, magni moderatio, Disf. 4. in Liv. n. 6.
- Pompeij** magni filius, quod mari plurimum posset, Neptuni filius putabatur, Disf. 17. in Liv. num. 12.
- Pompeij** triumphus omnes aliquid novum habuerunt, Disf. 25. in Liv. n. 5.
- Pompeij**, & Cæsar ante bellum civile extinctum ferunt ignem Vestæ, Disf. 31. in Liv. n. 7.
- Pompeij** de reducta legem Syllæ impedivis Hærennius, Disf. 3. in Cic. n. 1.
- Pompeij** dignitas Ciceronis auctoritate antea est, Disf. 12. in Cic. n. 4.
- Pompeij** curia, in qua Senatus habebatur, Disf. 59. in Cic. n. 14.
- Pompeio** Sylla dixit, caveret Cæsarem malè prætextatum, Disf. 53. in Thueyd. n. 5.
- Pompeio** devictum non triumphavit Cæsar, sed eius Liberis vidis, & supplicatio habita est, Disf. 24. in Liv. n. 12. Disf. 25. in Liv. n. 7.
- Pompeio** ingentem vim pecunie dedit Lucullus, ut

- ut eâ uteretur contra Piratas, Disf. 16. in Liv. num. 3.
- Pompeio soli post urbem conditam Magni cognomen tributum est, Disf. 16. in Cic. n. 17.
- Pompeopolis appellata est urbs, quæ Soli dicebatur, Disf. 71. in Cic. n. 5.
- Pompeium qui admittitur, Agamemnonem vocabant, quum tamen Agamemnoni longè preferendus esset, Disf. 12. in Eurip. n. 13.
- Pompeium execratus populus, quum miseratione commotus esset elephotorum, quos in spectaculo dederat, Disf. 10. in Anthol. u. 12. D. fs. 39. in Cic. n. 5.
- Pompeium mollem dixerunt malevoli, Disf. 12. in Thucyd. u. 5.
- Pompeium tanquam æmulum suæ gloriæ libenter carpit Cæsar, Disf. 57. in Thucyd. n. 2.
- Pompeium Aeschines quum liberè perfringeret, exulare coactus est, Disf. 64. in Cic. n. 4.
- Pompeius quanto tempore consecravit piraticum bellum, Disf. 14. in Eurip. n. 9. Disf. 25. in Liv. n. 1.
- Pompeius Alexandrū equavit, & admodum adulescens triumphavit, Disf. 10. in Eurip. n. 4.
- Pompeius cressius est Consul solus, Disf. 20. in Eurip. u. 9.
- Pompeius quum confugisset ad Regem Aegypti, cuius tutelam gerebat, cruciatus est, Disf. 16. in Eurip. n. 6.
- Pompeius, quum cedes immineret sibi, faciem togâ obrexit, Disf. 24. in Eurip. n. 3.
- Pompeius inventus gloriâ in senectute obscuravit, Disf. 64. in Anthol. u. 7.
- Pompeius Elephanis triumphavit, Disf. 24. in Anthol. n. 4. Disf. 28. in Liv. n. 3.
- Pompeius in desertissimo litore furtim arenâ iniecit sepulchrum est, Disf. 29. in Thucyd. u. 1.
- Pompeius si non convalesceret, indignam mortem non obisset, Disf. 41. in Anthol. n. 6.
- Pompeius adulescens cum Metello sene contra Sertoriū electus est, & puer a Sertorio appellabatur, Disf. 37. in Thucyd. u. 2.
- Pompeius non est reprehendus, quod in acie Pharsalicâ militibus præceperat, ut pressio gradu hostem expellerent, Disf. 57. in Thucyd. num. 2.
- Pompeius Magnus ludos edidit, in quibus Pantheræ quadringentæ decem, & octodecim cum hominibus elephanti certati sunt, Disf. 2. in Liv. n. 8.
- Pompeius junior in Hispaniâ a Cæsare victus est, Disf. 5. in Liv. u. 5.
- Pompeius tres triumphos egit de tribus terrarum partibus, Disf. 4. in Liv. o. 6. Disf. 22. in Liv. u. 1. Disf. 24. in Liv. o. 12.
- Pompeius Mithridatem, & Tigranem devicit, Disf. 9. in Liv. n. 13. ideo concessum est ei, ut in ludis omnibus lauream coronam gestaret, & prætexta uteretur, ludos vetò equestres in triumphali veste spectaret, Disf. 20. in Eurip. n. 7.
- Pompeius id honoris tribuit Posidonio, quod eius fores luctuosas fœscibus non pulsarent, Disf. 22. in Liv. u. 10. Disf. 9. in Cic. u. 13.
- Pompeius tribus mensibus Piratas devicit, nec triumphavit, Disf. 25. in Liv. n. 1. urbes octingentas in Hispaniâ, & non gentes in Ponto cepit, Disf. 25. in Liv. n. 5. Disf. 27. in Liv. num. 2.
- Pompeius in triumpho Mithridatis, & Tigranis quam prædam duxerit, Disf. 16. in Liv. n. 4.
- Pompeius triginta novem colonias deduxerat, Disf. 27. in Liv. n. 2.
- Pompeius triumphavit indutus Chlamyde Alexandri Magni, Disf. 28. in Liv. n. 13.
- Pompeius geminato curru triumphavit, Disf. 28. in Liv. n. 6.
- Pompeius colloquium suum denegavit Ciceroni, & exulem revocare coactus fuit, Disf. 2. in Cic. n. 11.
- Pompeius bello Mithridatico præfatus est auctore Cicerone, Disf. 47. in Cic. n. 7.
- Pompeius dono dedit Tigrani diademata, quod ipse ad illius pedes abiecerat, Disf. 4. in Liv. num. 6. Disf. 83. in Cic. u. 5. illius partes sequens Labienus nihil prosperè gessit, quum semper prospero eventu pugnasset auspiciis Cæsaris, Disf. 83. in Cic. n. 5.
- Pompeiana curia una ex iis, in quibus habebatur, senatus, Disf. 29. in Cic. n. 14.
- Pompeius piscis artem navium regendam docuit, Disf. 6. in Thucyd. u. 5.
- Pomponius in L. Si propius 3. ff. de Mort. infer. explicatur, Disf. 24. in Thucyd. n. 5.
- Pomponius Mela, dum agis de Peloro, unde nomen habuerit, reprobat, Disf. 55. in Thucyd. n. 5.
- Pomum aureum cum inscriptione pulchriori deturmissum est a Mercurio, Disf. 19. in Anthol. n. 3. Disf. 15. in Eurip. n. 2.
- Pomum Rustico donandi Rex Persia orbem dedit, & quid dixerit, Disf. 32. in Thucyd. num. 8.
- Pomum aureum discordia ad nuptias Thetidis, & Pelei non invitata proiecit, Disf. 27. in Virg. n. 5.
- Pomum mali punice & sanguine genitilium Aedestis exedendum Sangarij fluminis filia sinu tenens concepit Atyn, Disf. 32. in Virg. o. 5. *Vide. Poma. Pomis.*
- Ponderantem rationes Pyrrhonem, inducit Lucianus, Disf. 57. in Cic. n. 6.
- Pondo auri duo millia Symmachus impendit, & quatuor millia Maximus in præturâ filij, Disf. 3. in Liv. n. 2.
- Pondo quingentorum corthanos gestabat Athanastus quidam, Disf. 37. in Cic. n. 3.
- Ponere verbum proptrium sonetum, Disf. 22. in Thucyd. n. 6.
- Ponte disponebat pecuniam uterque litigantium, quæ Sacramentum dicebatur, Disf. 40. in Cic. n. 7.
- Pontes Xerxes Hellepontum coniunxit, Disf. 30. Anthol. n. 2.
- Pontem, quo Xerxes Hellepontum coniunxerat, Themistocles rescindi vovit, ut boâ fugæ spæcium relinqueret, Disf. 6. in Thucyd. u. 12. Disf. 9. in Liv. n. 2.
- Pontes inter duos captus piscis lupinus pretio habitus, Disf. 3. in Liv. n. 4.
- Pontes erant mensæ, quibus cistæ suffragiorum imponebatur, vel vitæ angustæ, quibus centu-

- tutia in septa, seu ovile introducebantur, Disf. 1. in Cic. n. 7.
- Ponti locus, qui lyra dicitur, quia in eo lyram Orpheus Apollini dedicavit, Disf. 74. in Anthol. n. 9.
- Pontifex maximus furtivam Vestalem manum apprehendebat, Disf. 31. in Liv. n. 1.
- Pontifex Maximus, Flamenque Dialis quum per fruges, & molam salsam coniungebantur coniuges, farre nuptiæ fieri dicebantur, Disf. 30. in Thueyd. n. 5.
- Pontifex ut esset pater, aut Flamen, aut Augur requirebatur, ut Vestalis legi posset, Disf. 31. in Liv. n. 4.
- Pontifex maximus leviora flagitia Vestalium flagris interfecto velo puniebat, Disf. 31. in Liv. n. 6.
- Pontifex maximus quando creatus sit Mucius Scaevola, Disf. 57. in Cic. n. 8.
- Pontificatum accepit se professus est Titus, ne alius eade manu contaminaret, Disf. 30. in Anthol. n. 25.
- Pontifices maximi existentes Augustus, & Tibercius, ne mortuorum aspectu contaminarentur, velo interposito verba fecerunt, Disf. 31. in Anthol. n. 9.
- Pontifices, & Sacerdotes ne aspectu feralium funestarentur, eadavera extra urbem cremabantur, & sepeliebantur, Disf. 24. in Thuc. n. 4.
- Pontifices maximi res singulis annis gestas perscribebant in arcebus, Disf. 11. in Liv. n. 1.
- Pontifici Romano scripsi epistula Rege Aethiopie narratur Thucideem trecentos annos vivere, Disf. 30. in Liv. n. 76.
- Pontificij iuris libros quatuordecim composuit Numa, Disf. 36. in Cic. n. 12.
- Pontium inter, & Amymonem fluvius platanus celebres, Disf. 23. in Cic. n. 3.
- Pontius Scipioni dixit accipenserem esse panorum hominum, Disf. 3. in Liv. n. 4.
- Pontus Euxinus *Vide. Euxinus Pontus.*
- Popæ erant sacri seculi, id est ministri sacrificiorum, & helluones habebantur, Disf. 27. in Liv. n. 5. Disf. 45. in Virg. n. 1.
- Poppæa quo die obiit, Nero immensam odorum vim concremavit, Disf. 34. in Anthol. n. 7. & magnificentis eius funeris, Disf. 23. in Thueyd. n. 1.
- Populatorem arbutum solùm Ulysses vocat Homerus, Disf. 28. in Anthol. n. 3. Disf. 35. in Cic. n. 6.
- Populi Thracie dicti Melinophagi, quia pascoe viscebant, Disf. 11. in Eurip. n. 6.
- Populi diversi diversos ætatis annos militie idoneos credebant, Disf. 11. in Eurip. n. 16. 17.
- Populi, qui suppetias Troianis tulerint, Disf. 12. in Eurip. n. 11.
- Populi in conspectu eum uxore conieumbebat Crates, Disf. 84. in Anthol. n. 10.
- Populi Getarum dieti aparthastizontes, quod animas esse immortales putaverint, Disf. 2. in Anthol. n. 3.
- Populi Scythiae Tauri appellati Dianæ humanis hostijs sacrificabant, Disf. 11. in Anthol. n. 2.
- Populi gestu significabant, que vellent, quum a Hierone loqui prohiberentur, Disf. 17. in Anthol. num. 2.
- Populi qui vetustissimi habebantur, Disf. 4. in Thueyd. n. 8. 9.
- Populi qui Autochibones, seu Aborigenes habebantur, Disf. 4. in Thueyd. n. 7. & 10. Disf. 35. in Thueyd. n. 2.
- Populi omnes finitimorum potentiam suspectam habent, Disf. 7. in Thueyd. n. 20. 21.
- Populi qui aliorum servi fuerunt, Disf. 20. in Thueyd. n. 1. 2. Disf. 21. in Thueyd. n. 3.
- Populi, qui bello a Servio vexati sunt, Disf. 20. in Thueyd. n. 7.
- Populi imitantur mores Principum, Disf. 54. in Anthol. n. 1.
- Populi, qui a veteribus socijs desciscunt, fidi fuerant oovis, Disf. 51. in Thueyd. n. 5.
- Populi Europæ, vel Africae opus habent Sicilia ad Imperium Orbis terrarum, Disf. 55. in Thueyd. n. 7.
- Populi diversi quibus multis organis uterentur in prelio, Disf. 57. in Thueyd. n. 10. 11.
- Populi suos auctores plerumque tanquam Deos coluerunt, Disf. 12. in Liv. n. 1. 2. Disf. 17. in Liv. n. 1. Disf. 24. in Virg. n. 1.
- Populi opiniones de Dijs, Disf. 31. in Virg. n. 3. & seqq. Disf. 32. in Virg. per tot. præcesserunt fabules poetarum. Disf. 33. in Virg. n. 1.
- Populi, qui homines sacrificabant, Disf. 31. in Virg. n. 4.
- Populi, qui bellis vexati floruerunt; prospera verò fortuna corrupti sunt, Disf. 1. in Liv. n. 5. & seqq.
- Populi Romani suffragia venalia erant, Disf. 7. in Thueyd. n. 8. Disf. 4. in Liv. n. 4.
- Populi, quos Romulus, & Theseus in urbem receperunt, Disf. 9. in Liv. n. 6.
- Populi Romani auctoritas, Disf. 10. in Liv. n. 7.
- Populi, a quibus coloeia dedecere fuerant, patrum loco habebantur, Disf. 16. in Liv. n. 6.
- Disf. 17. in Virg. n. 5. Disf. 20. in Virg. n. 4. Disf. 21. in Virg. n. 4.
- Populi duodecim Reges Etruscos creabant, ideo duodecim lidores habebant, Disf. 22. in Liv. n. 1.
- Populi, qui in triumpho ducti sunt ab Aureliano, Disf. 25. in Liv. n. 19.
- Populi omnes Latini particeps erant sacri, quod in Albanico monte fiebat, ideo Feræ Larinæ dies dicebantur, quibus immolebatur, Disf. 30. in Liv. n. 25.
- Populi Latij omnes ferè mensem Marti dicebantur, Disf. 30. in Liv. n. 32.
- Populi omnes antiquitus barbari erant, Disf. 30. in Cic. n. 3.
- Populi quidam piscibus vesciebantur, & Ichthyophagi nuncupabantur; alij herbæ cuiusdam radiabins; alij tenerioribus arborum ramis, Disf. 30. in Cic. n. 5.
- Populi Aeridophagi dicti locustis vesciebantur, Disf. 30. in Cic. n. 6.
- Populi liberi nullam legem tulerant, quam non persuaserit aliqua disiectis, Disf. 31. in Cic. num. 7.
- Populi salus suprema lex esse debet, Disf. 76. in Cic. n. 7.

Populi ad voluntatem loquentes auros esse dicit Plutarchus, Disf. 77. in Cic. n. 3.
 Populi multi, quaslibet artes elegerunt, Disf. 81. in Cic. n. 4.
 Populi multi, qui agriculturam aspernabantur, Disf. 81. in Cic. n. 5.
 Populi multi medicis carent, Disf. 81. in Cic. num. 6.
 Populi omnibus adversus omnes perpetuum bellum est iuxta aliquos, Disf. 49. in Anthol. num. 4.
 Populi emulationem parit loci vicinitas, generis propinquitas, & studiorum similitudo, Disf. 49. in Anthol. n. 2.
 Populi universo convivium exhibuerunt Alcibiades, Leophron, Empedocles, quum in Olymp'js visissent, Disf. 2. in Anthol. n. 8.
 Populi annuum copia fiebat, quum Pontifex Maximus domi proponeret, Disf. 11. in Liv. num. 1.
 Populi ut gratam rem faceret Alcibiades, sacra Cereris instauravit, Disf. 36. in Anthol. n. 1.
 Populi Romano elementa prestabat Sicilia, Disf. 33. in Thucyd. n. 2.
 Populi viciniam distribuatur, si quid supererat e redditibus publicis, Disf. 47. in Thucyd. num. 4. id autem sustulit Themistocles, qui persuasit Athenienses, ut converterent ad parandam classem, Disf. 47. in Thucyd. n. 4.
 Populi convivium exhibuit Cæsar acto triumpho, in quo quantum vini, murenarum, & triciniorum fuerit; viciniam centenos drachmas distribuit, & oleum, & frumentum, Disf. 23. in Anthol. n. 3. Disf. 19. in Liv. n. 7. 10.
 Populi ludos dare solebant triumphantes, Disf. 29. in Liv. n. 10.
 Populi Romano maxime tristis erat dies, quo Vestalis defodiebatur, Disf. 11. in Liv. n. 6.
 Populi coronabatur victimæ Hercules, Disf. 44. in Virg. n. 2.
 Populi possessionem sgr'i a sequestris dabat lex Græchorum, Disf. 34. in Cic. n. 3.
 Populi Romano grati non fuit Archagathus primus medicus, nam carnifex appellatus est, Disf. 81. in Cic. n. 6.
 Populi comitia ademit Tiberius, Disf. 88. in Cic. num. 6.
 Populi prandium dare non licebat biennio, quo quis magistratum peturus erat, Disf. 89. in Cic. n. 4.
 Populorum multitudo felicitatem parit Principibus, Disf. 25. in Anthol. n. 6.
 Populorum virtus incitamento est alijs, ut eos pessumdeat, Disf. 56. in Thucyd. n. 11. 12.
 Populorum varij modi, quibus virgines sibi viros quærebant, Disf. 29. in Thucyd. n. 12.
 Populorum virtus extinguitur, quum ipsi æmulum non habent, Disf. 56. in Thucyd. n. 6 & seqq.
 Populorum dona postquam triumphassent Diji diebant Victores, Disf. 28. in Liv. n. 4. Disf. 20. in Liv. n. 7.
 Populorum multorum quis victus fuerit, Disf. 81. in Cic. n. 5.
 Populos innumerales subegit Traianus, Disf. 27. in Liv. n. 3.

Populos Bacchus subegit armis oculis, Disf. 44. in Anthol. n. 11.
 Populos multos qui domuerint, Disf. 46. in Anthol. n. 4.
 Populos bellis assuetos difficilis est legibus continere, Disf. 53. in Anthol. n. 3. 3.
 Populos, qui terrore sunt ingenio, melius gubernare, quum acerrimos dixit Thucydides, Disf. 82. in Cic. n. 8.
 Populum Atheniensem Demosthenes bellum comparavit, Disf. 20. in Eurip. n. 15. *Vide Atheniensem Populum Athenienses.*
 Populum quum praefatus esset Crassus, a se Scævola dimittebat dicens velle se inepire, Disf. 65. in Anthol. n. 23. Disf. 88. in Cic. num. 1. 6. 7.
 Populum Romanum unam æroicem habere desideravit Caligula, ut uno idu omnes trucidaret, Disf. 10. in Anthol. n. 26. Disf. 6. in Liv. num. 5.
 Populum nihil magis exasperat, aut conciliat, quum annona inopia, aut copia, Disf. 43. in Thucyd. n. 1. 5. Disf. 9. in Liv. n. 2.
 Populum dominum Reipublicæ consulebat Solon, Disf. 47. in Thucyd. n. 3.
 Populum Atheniensem quomodo exprime pithuri voluerit Parrhasius, Disf. 27. in Thucyd. num. 1.
 Populum sedavit Pisistrati Orchomenij filios affirmando interfecit patrem inter Deos relictum, Disf. 9. in Liv. n. 10.
 Populum Romanum in tres Tribus Romulus divisit, & singulas in decas curias, Disf. 29. in Cic. n. 13.
 Populum eloquentiæ vi Brutus impolit ad persequendum Tarquinium, Disf. 30. in Cic. n. 14.
 Populum Romanum Atalus heredem reliquit, Disf. 74. in Cic. n. 2.
 Populum si non persuasisset legem abrogata apud Thuriis, statim strangulabatur, Disf. 82. in Cic. n. 7.
apud Populum nomen profiteri debebat Candidati, Disf. 89. in Cic. n. 3.
ad Populum verba facere privata non licebat, Disf. 89. in Cic. n. 3.
 Populus quidam Aegypti *Karrîra* appellatus, Disf. 21. in Eurip. n. 17.
 Populus Romanus ad misericordiam conversus est propter pulchritudinem Maximini interfecti, Disf. 26. in Eurip. n. 9.
 Populus misertus est elephantorum certantium, & Pompeium execratus est, Disf. 10. in Anthol. n. 11. Disf. 39. in Cic. n. 5.
 Populus in magna rerum ignorantia versatur, & ideo multis temere aggreditur, Disf. 44. in Thucyd. n. 2.
 Populus concitatus est in Euripidem, quum Ixion impiè loqueretur in Deos, & quomodo sedatus sit, Disf. 4. in Eurip. n. 9.
 Populus arcebat viâ, quæ Cyrus incedebat, Disf. 21. in Liv. n. 3.
 Populus ad crescos magistratus includebatur in loco, qui septa, & ovila dicebatur, Disf. 30. in Liv. n. 22. Disf. 1. in Cic. n. 7.
 Populus Romanus universos carminibus Virgilij le.

- leſis affurrexit, Diſs. 10. in Cic. n. 3.
Populus Romanus mercedem diurnam Roſcio mille denarios conſtituit, Diſs. 15. in Thucyd. n. 6. Diſs. 13. in Cic. n. 5. Diſs. 90. in Cic. n. 5.
Populus, qui circumſtaſis ſubtelſia indicum, corona dicebatur, Diſs. 29. in Cic. n. 6. *Vide. Romanus. Romanus populus.*
Populus dominus Demuſthenis vocatus eſt a Diogene diſterio quoddam, quom in cauſa eſſet, Diſs. 47. in Thucyd. n. 3. Diſs. 34. in Cic. n. 6.
Populus, ſurere cepit Cicerone habente orationem pro Curuſio Balbo, Diſs. 47. in Cic. n. 4.
Populus Demuſthenem, quom primam orationem habuiſſet, excluſit propter agenda imperitiam, Diſs. 79. in Cic. n. 4. Diſs. 87. in Cic. n. 4.
Populus creandorum magiſtratum poteſtatem habebat, quod eſſe ciebat ne principes ciuitatis inſolueſcerent, Diſs. 88. in Cic. n. 1.
Populus ultro Phocionis honores non petenti detulit, ſecus Catoni, Diſs. 88. in Cic. n. 5.
Porci ſacres qui diceſcentur, Diſs. 53. in Thucyd. nom. 27. *Vide. Porci.*
Porcius Latro in laboribus, & in otio a nomine vincebatur, Diſs. 58. in Thucyd. n. 2.
Porcius Caſo queritur Romanus admirari ornamenta Corinthi, & Atheuarum, & ſtilia Deorum Ro manoru deridere, Diſs. 2. in Liv. n. 4.
Porcius Latro declamator animum non remittebat, antequam deſiceret, Diſs. 85. in Cic. n. 2. orationem a ſolæciſmo incepit, Diſs. 85. in Cic. n. 7.
Porco ſaura fiebat Iovi Milichio, Diſs. 10. in Anthol. n. 16. Diſs. 12. in Anthol. n. 8.
Purco luſti bantur infanti, & quæſta, Diſs. 53. in Thucyd. n. 27.
Porco ſatum expiabat, ſi quis imprudens ſeiſti opus feciſſet, Diſs. 30. in Liv. n. 18.
Purco ſacriſicabatur lunoni, & alijs Dijs coniugalibus, Diſs. 29. in Thucyd. n. 12.
Porcus ſacriſicabatur Iovi, nom Vetreſ, Diſs. 22. in Anthol. n. 8.
Porcus quare a Tibullo vocetur hoſtia myſtica, Diſs. 38. in Anthol. n. 7. Diſs. 51. in Thucyd. n. 17.
Porcus truiſanus nuncupabatur, quod plenus alijs animalibus menſis apponeretur, Diſs. 3. in Liv. n. 4. *Vide. Porci. Sæm. Sæm.*
Puri huſti virtute gaviſus eſt Alexandreſ, Diſs. 22. in Virg. n. 16.
Porphyrus putat Iovem eſſe Mundum univerſum, Diſs. 71. in Anthol. n. 3.
Porſena quæ dona acceperit a Romanis, Diſs. 15. in Liv. n. 12.
Porſena Regis ſepulcrum magnificentiſſimum, Diſs. 31. in Anthol. n. 2.
Porta Metia eſdem forſaſſe, ac Libitinenſis, quæ ſic appellata eſt, quod pæſeam cadavera efferrentur, Diſs. 24. in Thucyd. n. 3.
Porta quæ anrea dicebatur, erat Conſtantinopoli, Diſs. 48. in Thucyd. n. 20.
Portæ chærnes evadentem Aeneam dum facis Viſgilius, Inferos eſſe ſabuloſos innuit, Diſs. 8. in Eurip. n. 2.
Portæ Capena triumphantes urbem ingrediebantur, ſicco etiam triumphalis diſta eſt, & Fon-
- tinalls, Diſs. 28. in Liv. n. 3. Diſs. 29. in Liv. nom. 5.
Portæ uſque ad Capenam procedebant obviam triumphanti Sæmtoſ, & Magiſtratus, Diſs. 25. in Liv. n. 15.
Portæ extra Collinas deſodiebantur Veſtales, Diſs. 31. in Liv. n. 6.
Portæ urbis claves apud Zenonem depoſuerunt Athenienſes, Diſs. 20. in Eurip. n. 14.
Portæ Lacedæmonij ſeraſ ſoldum conſicere poterant, Diſs. 54. in Anthol. n. 5.
Portæ urbis alligavit Fiedæus ad columnas templi, & obſidione liberaſſe eſt, Diſs. 25. in Thucyd. n. 10. Diſs. 40. in Thucyd. n. 9.
Portæ urbis aperuit Aegyptijs Filia Regis Aethiopum Moſis amore capta, Diſs. 52. in Thucyd. n. 6.
Portæ urbis ubi deſignabant, vomerem ex humo extraherent, Diſs. 23. in Liv. n. 6. *Vide. Portæ.*
Portenta multa indicarunt, quales futuri eſſent, pueri, Diſs. 18. in Anthol. n. 8.
Portentorum variæ genera, Diſs. 41. in Thucyd. n. 6. *Vide. Omne. Offentum. Prodigium.*
Porticus quæ, ideſt portior, ſuſa eſt Latina æ Iuvenale, Diſs. 82. in Anthol. n. 3.
Porticu Fœcile piſcus eſt Mulched poſt viſtorium Maſſathouam, Diſs. 20. in Eſiop. uum. 12.
Porticu domus columnæ Hymettias centum millibus emptaſ habebat Craſſus, Diſs. 16. in Cic. uum. 2.
Porticus Fœcile piſca fuit a Panæno fratæ Phidias, Diſs. 20. in Eurip. n. 22. quare ſic diſta, Diſs. 25. in Eurip. n. 18.
Porticus alie, quæ quom piſcæ eſſent, Fœcile dicebantur, Diſs. 25. in Eurip. n. 18.
Porticus ambulatoria dicebantur ambulationes, Diſs. 25. in Cic. n. 4.
Porticus duplices, & ſtiplices erant in ſoſis, Diſs. 29. in Cic. n. 4.
Portis omnibus caſtrorum milites oppoſitis Manlius, quod ipſi exſtio fuit, Diſs. 9. in Liv. n. 3.
Portis Romæ quom aſſideres Hannibal, exercitum Romani in Hiſpaniam miſerunt, Diſs. 83. in Cic. n. 3. *Vide. Porta. Iæſus. Oſſio.*
Portitor, qui Aegyptiorum cadavera ſepelieoda in inſulam vhebat, Charon dicebatur, Diſs. 82. in Anthol. n. 5. Diſs. 83. in Anthol. n. 5.
Portu exeuntem claſſem Getthaginienuſum quidam videbat e Lilybu Siciliæ promontorio, Diſs. 21. in Eurip. n. 6.
Portum Piræum fecit Themiftocles, Diſs. 3. in Anthol. n. 7.
Portum corporis vocat ſepulcrum Ennius, Diſs. 31. in Anthol. n. 2. *Vide. Portus.*
Portumnus eſt appellatus Palæmon, ſeu Meliceræ, cum quæ Iæſa in mare præcipitavit, Diſs. 2. in Anthol. n. 3.
Portus lühmi Lecheus, & Cenchreæ, Diſs. 4. in Anthol. n. 3. Diſs. 66. in Anthol. n. 2. Diſs. 7. in Thucyd. n. 2. Diſs. 56. in Thucyd. n. 12.
Portus etiam doſoſus eſt interſedum, Diſs. 76. in Anthol. n. 10.
Portus capaciffimus terræmotu ſactus eſt, Diſs. 48. in Thucyd. n. 25.

- Portus in insulâ Samo Heracles dictus a Iunone, Difs. 23. in Virg. n. 3.
- Portus Aneſis appellatus, Difs. 15. in Liv. n. 8.
- Portus Veneris antiquitus Athenarum promontorium dicebatur, Difs. 15. in Liv. num. 8. *Vide. Portu.*
- Posidonij domum ingredi volens Pompeius liſtores ſaſcibus fores pulſare noluit, Difs. 22. in Liv. n. 10. Difs. 9. in Cic. n. 13.
- Posidonius Acheloi pater, Difs. 7. in Anthol. num. 10.
- Posidonius Rhipheos montes cum Alpibus, & Pyrenæis montibus miſcuit, Difs. 3. in Thueyd. num. 3.
- Posidonius ex aëre, & igne conſtare Lunam putavit, Difs. 11. in Thueyd. n. 4.
- Posidonius immerito reprehenditur a Senecâ, quod dixerit, artes ignobiles philoſophiâ profluſiſſe, Difs. 4. in Cic. n. 5. Difs. 5. in Cic. n. 8.
- Posidonius ieiunè, & aridè de chrietate diſſerit etiam iuxta Senecam, Difs. 59. in Cic. num. 7.
- Posidonius eſt inſtitutus a Panetio, Difs. 65. in Cic. n. 3.
- Poſſeſſionem Siciliæ obtinuit Ceres eam Vulcanus Aetnâ iudice diſceptans, Difs. 33. in Thueyd. num. 2.
- Poſſeſſionem agri plebi adiudicarunt Gracchi, Difs. 35. in Cic. n. 3.
- Poſſeſſionum æqualitas inter cives ſervanda eſt, Difs. 1. in Eurip. n. 13.
- Poſteri Hercules poſt expeditionem Troianam Peloponeſi imperio poſiti, Difs. 16. in Eurip. num. 19.
- Poſteri Hercules bello Troiano ſunt iuniores, Difs. 4. in Virg. n. 4.
- Poſteri eorum, qui Oreſtem luſtraverant, quotannis convivabantur in tabernaculo, in quo Oreſtes exſtiterat fuerat, quod Oreſtis appellabatur, Difs. 53. in Thueyd. n. 24.
- Poſteris Barbari philoſophum qualem acceperant, tradebant, Difs. 15. in Cic. n. 2.
- Poſteris Lycurgialimenta in Prytaneo populus decrevit, Difs. 36. in Cic. n. 7.
- Poſteris Hercules dividitibus Peloponeſum, Greſphontes immiſit glebam candidam ſimillimam albo lapidi, ex quo ſortes conſtabant, ut ſibi Meſſens contingeret, Difs. 49. in Anthol. num. 1.
- Poſtremoſ admonuit Auguſtus, ne Euphratem, Danubium, & Rhenum tranſeenderent, Difs. 1. in Liv. n. 11. Difs. 9. in Liv. n. 13.
- Poſteros quantum pecunie vellent accipere inſcriptum erat ſepulcro Semiramidis, quod ſepellit Dariuſ, Difs. 32. in Anthol. n. 12.
- Poſtes quare laſci obnubarent novæ Nuptæ, Difs. 29. in Thueyd. n. 8.
- Poſteſtauro coronabantur in nuptijs, Difs. 30. in Thueyd. n. 9. 10.
- Poſticas partes ſugures ad ſeptentrionem eſſe voluerunt, Difs. 19. in Liv. n. 8. alij ad Orientem, Difs. 19. in Liv. n. 13.
- Poſtumiſ Albiuſ Greçæ, Latineque res Romanas ſcripſit, Difs. 11. in Liv. n. 2. *Vide. Spuriuſ Poſtumiſ Albuſ.*
- Potentis appellantur Penates, Difs. 16. in Virg. num. 4.
- Potentia ſinitimorum omnibus Rebus publicis ſemper ſuſpecta, Difs. 7. in Thueyd. n. 10. 11.
- Potentia Carthaginienſium, Difs. 44. in Thueyd. num. 2.
- Potentia populorum cognosceſi non poteſt, niſi perſpectâ navium magnitudine, Difs. 14. in Eurip. n. 1.
- Potentia Romanorum maxime perſpicitur in parandis claſſibus, Difs. 14. in Eurip. n. 9.
- Potentia Andarum eoacti Græci bellum Troianum ſuſceperunt, Difs. 15. in Eurip. n. 4.
- Potentia, cui reſiſti non poteſt, eoſtus excuſatur a culpâ, Difs. 8. in Virg. n. 1. 8.
- Potentia magna comparari Spuriarum legibus non poterat, quia pecuniâ deſtituebantur, Difs. 21. in Virg. n. 7.
- Potentia civium ex magnitudine rerum geſtarum libertati, & æquabilitati noceat, Difs. 4. in Liv. n. 5.
- Potentia Pericli, Alcibiadis, Theraſimenis Critia, & Demetrii Phalerei, Difs. 20. in Cic. n. 5. 6. aliorum oratorum, Difs. 11. in Cic. per tot. Clæronis, Difs. 12. in Cic. n. 3. 4.
- Potentia eloquentiæ, Difs. 25. in Cic. n. 4. & ſeqq.
- Potentia Periclis in populo Athenienſi, Difs. 33. in Cic. n. 7.
- Potentia, & ſapientiæ voluptate antepoſuit Paris; ideo pulchriorem Iunone, & Pallade Venerem iudicaviſſe dicitur, Difs. 19. in Anthol. n. 4. Difs. 27. in Virg. n. 6.
- Potentia acquiſitio an conciliet veros amicos, Difs. 79. in Anthol. n. 2. & ſeqq.
- Potentiam medi humiles inſolentiâ efferantur alijs, Difs. 78. in Anthol. n. 5. 6.
- Potentium calamitates frequentiores, & graviores, ideo triſtiores illi degunt, Difs. 5. in Eurip. num. 3.
- Potentia omnis antiquitus regio nomine inſignibatur, Difs. 5. in Thueyd. n. 8.
- Potentia Conſulium, Senatus, & Populi Romani, Difs. 10. in Liv. n. 5. & ſeqq.
- Potentia regia ut declararetur, Imperatores Liſtoribus, & ſaſcibus utebantur, Difs. 22. in Liv. num. 24.
- Potentia tribunicia pene ſublata eſt a Syllâ, Difs. 2. in Cic. n. 7.
- Potentia iudicium maxima, Difs. 26. in Cic. n. 1.
- Potentia patriâ exibat virgo, ſimul ac Veſtaſ capta fuerat, Difs. 31. in Liv. n. 11.
- Potentia mariti erata nupta per coſumptionem, Difs. 30. in Thueyd. n. 6.
- Potentiam proceſſerunt Pallas Gigas, & Styx, Difs. 83. in Anthol. n. 10.
- Potentia Macedonum ſubiedi ſunt Græci poſt Peloponeſiacum bellum, Difs. 9. in Cic. n. 3.
- Potſino neuroſpaſte Athenienſes ſcenam Euripidis tradiderunt, Difs. 25. in Thueyd. n. 5. Difs. 5. in Eurip. n. 11.
- Pothos Deus Samothracum, Difs. 38. in Anthol. num. 2.

- Potio ex hordeo, & alijs herbis apud Germanos, Difs. 46. in Anthol. n. 8.
- Potionem primam tribuit Panyssus Gratijs, Horis, & Baccho; Veneri Secundam, iterumque Baccho, tertiam Contumelie, & Calamitati, Difs. 14. in Anthol. n. 6.
- Potionem sumant Turce, atqueq; praelium inessant, ut obliuiscantur periculinorum, Difs. 57. in Thucyd. n. 4.
- Potionem amatoriam Cefonia dedit Caligule, quæ infanum effecit, Difs. 6. in Liv. n. 5.
- Potionem per asperâ arteriam in pulmonem ferri opinatus est Plato, Difs. 71. in Cic. n. 4.
- Potiones medicatas damnavit Asclepiades Medicus, Difs. 66. in Cic. n. 4.
- Potionis, & cibi obliuiscatur Chrysippus, Difs. 92. in Cic. n. 3.
- Poru, aut cibo graves somnum capege non debemus, Difs. 19. in Enrip. n. 3.
- Potus vini moderatus laudabilis; immoderatus verò reprehendendus, Difs. 14. in Anthol. n. 5.
- Præceptores Apuleius appellat eos, qui choris præcitant, Difs. 87. in Cic. n. 1.
- Præceptis non semper significat, quod ex loco superiore voluit, quare immetto Scaliger Horatium; reprehendit, Difs. 71. in Cic. n. 8.
- Præcepta diceodi primi tradiderunt Antiphon, Tisias, & Corax, Difs. 33. in Thucyd. n. 3. Difs. 31. in Cic. n. 2.
- Præcepta artis seruant poëtæ, licet indecoris Dijs fingant, Difs. 34. in Virg. per tot.
- Præcepta agriculturæ tradidit Cato Masor, postquam egregius Imperator extitisset, Difs. 1. in Cic. n. 6.
- Præcepta sapientie Moses ab Ægyptijs accepit, Difs. 5. in Cic. n. 4. Difs. 12. in Cic. n. 2.
- Præcepta eloquentiæ Græco sermone tradi con-stituit Crassus, Difs. 16. in Cic. n. 3.
- Præcepta rhetoriæ tradiderunt Antipho, Isæus, Lyfias, Ifoocrates, & alij, Difs. 46. in Cic. n. 4. & seqq.
- Præcepta artis aliqui tradiderunt, quæ ignorasse dicuntur, Difs. 46. in Cic. n. 7. 8.
- Præcepta militiæ tradentem Phormionem præfente se Hannibal irrisit, Difs. 46. in Cic. n. 8. Difs. 74. in Cic. n. 1. 2.
- Præcepta pingendi libris complexus est Apelles, & Euphranor, Difs. 46. in Cic. n. 1. Difs. 82. in Cic. n. 2.
- Præceptis nullæ ferè artes contentæ sunt, Difs. 81. in Cic. n. 1. 3. *Vide. Præc. poet.*
- Præceptor discipulis apud Barbaros philosophiâ, qualem acceperat, tradebat, Difs. 15. in Cic. num. 2.
- Præceptor Pythagoræ Pherecydes syrnus huiusmodi aequi putei turbidâ prædixit terræmotum, Difs. 48. in Thucyd. n. 27.
- Præceptor Angusti Cicero, Difs. 11. in Cic. n. 4.
- Præceptor Achilles Phoenix, Difs. 35. in Cic. n. 6.
- Præceptor Periclis Anaxagoras, Difs. 67. in Cic. n. 4.
- Præceptore Scævola in iure civili Crassus usus est, Difs. 16. in Cic. n. 5.
- Præceptore Lyfide usus est Philippus, & Epaniondas, Difs. 36. in Cic. n. 80.
- Præceptorem Linum Hercules interfecit, Difs. 33. in Virg. n. 3.
- Præceptorem nullum habuit Silanion, & egregius fuit statuarius, Difs. 80. in Cic. n. 3.
- Præceptores quos audiuit Pythagoras, Difs. 43. in Cic. n. 2. Democritus, Difs. 43. in Cic. n. 5.
- Præceptoris sepulcro cornum apposuit Metellus, unde iocus Ciceronis, Difs. 32. in Anthol. n. 9. *Vide. Doflor. Magiftri.*
- Præceptum rhetorum dociles attentos, & benevolos auditores reddendos esse, Difs. 25. in Cic. n. 1.
- Præceptum Pictoris, quod discipuli in magnis, non in unâ tantum re laborarent, Difs. 21. in Anthol. n. 4. Difs. 10. in Liv. n. 1.
- Præceptum Eupompi ad Lyfippum, ut naturam, non alios intueretur, Difs. 80. in Cic. n. 3.
- Præceptum Apellis, ne ois dies sine lineâ præteriret, Difs. 58. in Thucyd. n. 4.
- Præceptum Ifoocrati, ut e convivio surgamus, antequam mens hebetetur, Difs. 14. in Anthol. n. 8. *Vide. Præcepta.*
- Præcipitem saxo dedit Sylla fenum Sulpicii, qui sibi dominum prodiderat, licet eum libertate donasset, Difs. 50. in Thucyd. n. 5.
- Præconem Consoles habebant, Difs. 22. in Liv. num. 13.
- Præda, quam Psulus Aemilius duxit in triumpho Perfe devicto terminis festerium æstimata est, Difs. 16. in Liv. n. 2. quam Lucullus devicto Mithridate, Difs. 26. in Liv. n. 3. quam Pompeius, Difs. 26. in Liv. n. 4.
- Præda ne sunt cervi, in latebras se abdunt, quoniam pinguedine minus idonei sunt ad fugam, in Cic. n. 6.
- Præda, quam naâus est Agefilas, ex Afia, Difs. 52. in Thucyd. n. 3.
- Præda partem habebat Agamemnon, non eam, quam volebat, Difs. 5. in Thucyd. n. 7.
- Præda causâ milites ruentes ad excidendum Pyrræum Xenophon compressit, Difs. 9. in Cic. num. 2.
- Prædam afferunt lupi, & alimenta accipiunt mercedis loco, Difs. 38. in Cic. n. 5.
- Prædas Veteres quotidie agebant, Difs. 49. in Anthol. n. 8. Difs. 76. in Anthol. n. 13. Difs. 30. in Cic. n. 4.
- Prædicere futurus ex astrorum positu Cæsar primus tentavit, Difs. 9. in Thucyd. n. 4.
- Prædictio sipimentidis de municeâ, Difs. 14. in Thucyd. n. 5.
- Prædictio Vatum de Romano imperio in perpetuum duraturo, Difs. 86. in Anthol. n. 7.
- Prædictio Anaximandri, & Pherecydis de futuro terræmotu, Difs. 20. in Thucyd. n. 3. Difs. 48. in Thucyd. n. 24.
- Prædictiones Berofo Athenienses status inauratâ lingua posuerunt, Difs. 20. in Eurip. n. 14.
- Prædium suum se persequi quom clamaret Arbellus, interfecit, Difs. 5. in Liv. n. 3.
- Prædones Germani navigabant in arboribus cavatis, Difs. 76. in Anthol. n. 5.
- Præse privatis dicitur, qui ius dicit privatis, Difs. 40. in Cic. n. 5.

Præfatus claffis Octaviani multos feceros in mare proiecit, & cavit, ut quinquecentio proximis, si quis fecerum cepisset, man redderet, *Difs. 3. in Liv. n. 6.*

Præfata mercede conducebantur in funeribus, quæ mortuum, & fletent, & laudarent, *Difs. 12. in Thucyd. n. 8.*

Prægræffiones solstitiorum unde Astronomi obfervarunt, *Difs. 2. in Anthol. n. 7.*

Præire verbum quid fignificet, *Difs. 40. in Cie. num. 3. 4.*

Prælia Græcum, & Pygmæorum Veteres crediderunt, *Difs. 2. in Thucyd. n. 9.*

Prælia Cafarib, *Difs. 27. in Liv. n. 3. Vide. Prælium.*

Præliantes dies erant, quibus bellum fufcipere fas erat, *Difs. 30. in Liv. n. 25.*

Præmia virtuti neceffaria funt bene conftruita civitate, *Difs. 30. in Eurip. n. 2. & feqq. num. 23. 24.*

Præmia, quæ militibus tribuebantur, *Difs. 40. in Eurip. n. 6. & feqq.*

Præmia maioris virtuti a Romanis tribuebantur, quàm a Græcis, *Difs. 20. in Eurip. n. 11.*

Præmia a Græcis tributa diverfis duobus, *Difs. 20. in Eurip. n. 12.*

Præmia viduorum dicebantur *Αἶδμα*, certamen *Αἶδμα*, *Difs. 2. in Anthol. n. 4.*

Præmia viduorum leberes, *Difs. 7. in Anthol. n. 4.*

Præmia victoriæ dicantur niceteris, *Difs. 11. in Anthol. n. 2.*

Præmia in ventoribus voluptatum cõstitutum erant apud Perfæ, *Difs. 32. in Thucyd. n. 8.*

Præmia, quæ Proxenes dantur, proxenecis appellantur, *Difs. 16. in Liv. n. 4.*

Præmia magnæ oratoribus tribuebantur, *Difs. 9. in Cie. n. 9. Difs. 10. in Cie. n. 4. & feqq. Difs. 11. 12. 13. in Cie. per tot.*

Præmia, quibus afficiebantur philofophi, *Difs. 9. in Cie. n. 12. 13. quibus medici, Difs. 10. in Cie. n. 1. 2. poftæ, Difs. 10. in Cie. n. 3.*

Præmijs maioribus Græci affecerunt ludicres artes, quàm graves, *Difs. 62. in Anthol. num. 6. Difs. 13. in Thucyd. n. 5.*

Præmijs ampliffimis dabantur aurigæ apud Romanos, *Difs. 15. in Thucyd. n. 6.*

Præmijs Sylla afficiebat parriedia, *Difs. 5. in Liv. n. 3.*

Præmijs officiendi funt boni, etiamfi flelliseogentibus agerent, *Difs. 9. in Virg. n. 2.*

Præmiiorum pretio merceda non est honoris magnitudo, *Difs. 20. in Eurip. n. 12.*

Præmium viduorum in ludis Olympicis affuerit corona ex Oleaftro, *Difs. 2. in Anthol. n. 6. in Pythijs corona ex malo, Difs. 3. in Anthol. n. 9. in Isthimis ex pinu, vel Apio arido, Difs. 5. in Anthol. n. 5. in Nemæis ex apio viridi, 6. in Anthol. n. 1.*

Præmium viduorij si erat fola corona, ludus Stephanites dicebatur, Chrematites verò, si ali- quid aliud dabatur, *Difs. 3. in Anthol. n. 8.*

Præmium plus bibenti propofuit Dionyfius, & Alexander, *Difs. 14. in Anthol. n. 9.*

Præmium accepit citiharam Achilles, quom E- tionis urbem expugnaffet, *Difs. 57. in Thucyd. n. 8.*

Præmium tragicorum cur fit hircus, *Difs. 6. in Eurip. n. 4.*

Præmium, quod Socrates confequutus fuerat in bello, conceffit Alcibiadi, *Difs. 54. in Cie. num. 9.*

Præpetes alites dicuntur, quæ aufpiciantem præcedant, & quæ fuperiores petant, *Difs. 19. in Liv. n. 10.*

Præpofterâ venire utebantur Celtæ, *Difs. 58. in Anthol. n. 3.*

Præfagia multa, quæ in fonnis habita funt, *Difs. 19. in Eurip. n. 5. 6.*

Præfes non folum aſtaliæ Venus, fed etiam moris, *Difs. 30. in Thucyd. n. 2.*

Præfigiaror quod eſſet, Apollonium initiare no- hât facerdos, *Difs. 39. in Anthol. n. 12.*

Præfigiarios exiſtimati funt Dactyli Idæi, feu Coretes, quia fapiētes erant, *Difs. 8. in Anthol. n. 5.*

Præfigiarios, feu fapiētes fuerunt Telechini, qui Rhodum tenuerant, *Difs. 26. in Anthol. num. 3.*

Præfigiarios adhibebantur in convivij, *Difs. 21. in Thucyd. n. 11.*

Præfigiaror Theodoros imaginem Orizæ in The- atro ftatuert, *Difs. 25. in Thucyd. n. 5.*

Præfigiarios Alexandri oraculum confuluiffe agros habetur ex Luciano, *Difs. 58. in Thucyd. n. 4.*

Præfigiarios Euricliæ ſimulacrum Athenien- ſes collocarunt iuxta Aefchyliæ ſtatua, *Difs. 15. in Thucyd. n. 5.*

Præterita, & futura quod provideret Ianus, bi- ſons eſſingitur, *Difs. 30. in Liv. n. 55.*

Prætexa quæ tempore deponeretur, *Difs. 42. in Anthol. n. 17.*

Prætexa vni conceſſum eſt Pompeio, quum Mi- thridatem, & Tigranem deboliſſet, *Difs. 20. in Eurip. n. 7.*

Prætexam quando deponeret ſponſa, *Difs. 31. in Thucyd. n. 4.*

Prætexam deponentes Antiqui honorabant diem illum, *Difs. 42. in Anthol. n. 1.*

Prætexam quum haberet Q. Flaccus, ut pote Aedilis, ſine togâ candidâ præturam petijt, *Difs. 89. in Cie. n. 3.*

Prætextatus ut immularet conceſſum eſt Petreio, quia per Caſſiæ hoſtium expulſit, legionem, quæ ſuam ſervaverat, *Difs. 20. in Eurip. n. 7.*

Prætor quod non eſſet Scipio, nec Conſul num triumphavit, *Difs. 24. in Liv. n. 13. Difs. 25. in Liv. n. 4.*

Prætor, aut Conſul, ut diſtater triumphare dux- tat poterat, *Difs. 25. in Liv. n. 3.*

Prætor neſſetiſ diebus iuriſdictionem exercere non poterat, *Difs. 30. in Liv. n. 16.*

Prætor, vel Conſules quſdam ſortes iudicebant, quæ imperatoris vocabantur, *Difs. 30. in Liv. num. 19.*

Prætor primus Cicero creatus eſt, *Difs. 2. in Cie. n. 9. Difs. 89. in Cie. n. 7.*

Prætor, qui Circenſibus præſidebat, mappa mitteret indutus togâ pidi, tunica quæ palmarâ, ſceptrum eburneum eum aquila eburnea geſta- bat, *Difs. 20. in Cie. n. 14.*

- Prætor Verres quod foleatus fletieris, reprehenditur a Cicerone, Disf. 84. in Cic. n. 4.
- Prætor in tribunali iudicabat, Disf. 89. in Cic. num. 7.
- Prætores viâ decedebant Vestalibus, Disf. 31. in Liv. n. 10.
- Prætor contra tribunum locum in theatro concessus fuit Vestalibus, Disf. 35. in Liv. n. 11 Disf. 39. in Cic. n. 8.
- Prætoris Damafippi inſu Scævola trucidatus eſt, Disf. 17. in Cic. n. 3. *Vide. Prætorum.*
- Prætorum ius profitebantur Furios, & Antius Caſtellius, ideo Scævola quoties de eo conſultabatur, conſultantes ad illos mittebat, Disf. 17. in Cic. n. 4.
- Prætorum erectorum ius a populo ad Senatum tranſiit Tiberius; quorum quatuor ipſe nominabat, Disf. 88. in Cic. n. 6 *Vide. Prætor.*
- in* Prætorâ filiorum quantum atri impenderint Symmachus, & Maximus, Disf. 3. in Liv. n. 1.
- Prætor Auguſto pane puero anniteſſe Cicerone decreta eſt, Disf. 12. in Cic. n. 4.
- Prætor a repulſam tulit Tabero, quod pelliculis hædianis leſos ſtraviſſet, & vaſa famia expoſuiſſet in munere in honorem Africani, Disf. 2. in Liv. n. 5. Disf. 89. in Cic. n. 6.
- Prætorum Quintus Flaccus ſine togâ candidâ petijt, quom, iure Aedilis, prætextatus eſſet, Disf. 89. in Cic. n. 3.
- Prætor *Vide. Prætor.*
- Pragmaticos Græci vocabant legum ſcientiam profiteſcentes, Disf. 11. in Cic. n. 5.
- Prandiam populo dare non licebat ei, qui magiſtrum petueris erat, Disf. 89. in Cic. n. 4.
- Præſſus portabantur dona Hyperboreorum, inde Athenas, Disf. 77. in Anthol. n. 11.
- Præſina faſcio aurigarum colore viridi in ludis Romanis ver exprimebat, Disf. 20. in Cic. n. 1.
- Præſiphanes, qui primus Grammatici nomen eſt aſſequutus, Homero longe iunior eſt, Disf. 8. in Cic. n. 2.
- Præſitelles naturam ſaperere viſus eſt, ſculpturam perfeiſt, Disf. 13. in Euriop. n. 5.
- Præxetiles Venerem Gnidium quâ inceſſavit, Disf. 22. in Cic. n. 6.
- Præcabantur Antiqui, atqueſſam convivium inirent, ut Bacchus illis mitis aſſeſſet, Disf. 44. in Anthol. n. 12.
- Præces adhibendi varij modi, Disf. 69. in Anthol. n. 6. Disf. 35. in Thucyd. n. 3. & ſeqq. Disf. 26. in Thucyd. n. 7. 8. Disf. 22. in Euriop. num. 3. 4. 6. & ſeqq.
- Præces eſſe Iovis filius poëtræ prodiderant, Disf. 23. in Anthol. n. 1.
- Præces morientium quod ſepeliantur, Disf. 31. in Anthol. n. 3.
- Præces quomodo Dijs faciendæ, Disf. 41. in Anthol. n. 3. & ſeqq. n. 9.
- Præces ſebant, ut mortuis terra levis eſſet, Disf. 43. in Anthol. n. 31.
- Præces quaſdâ peragebât ſorores exorta ſub dio petentes magiſtrum, Disf. 19. in Liv. n. 9.
- Præces Dijs in omnibus adionibus adhibebant Veteres, Disf. 18. in Virg. n. 1.
- Præces adhibendæ ſunt Dijs de ijs, quæ per nos conſequi non poſſumus, Disf. 19. in Virg. n. 7.
- Præces Dijs adhibentes puros eſſe animo, & corpore oportebat, Disf. 42. in Virg. n. 1. & ſeqq.
- Præces Veſtaliſum maximi momenti erant, Disf. 32. in Liv. n. 12.
- Præces Deo facientibus aderat aliquis, qui verba de ſcripto recitaret, quod præire verba dicebatur, Disf. 40. in Cic. n. 3.
- Præces, quæ in petendis magnificæ adhibebantur, Disf. 88. 89. in Cic. per totas.
- Præcibus Veneris Neptunus Palæmonem immortalitate donavit, Disf. 2. in Anthol. n. 3.
- Præcibus terræ ſcietes hominum non ſereſſis bellum Troiſmum excitavit Iuppiter, Disf. 15. in Euriop. num. 2.
- Præſtare quid ſit, Disf. 88. in Cic. n. 3.
- Præſia ſervorum proſequum artem profiteſſentur, Disf. 21. in Thucyd. n. 7.
- Præſia mercium quomodo conſtituerent Seres, Disf. 77. in Anthol. n. 25.
- Præſia, empoſcet, & res venditas omnes memoriâ dixit Hortenſius, quum totum diem in auditione perſeſſeſſet, Disf. 87. in Cic. n. 8.
- Præſio nullo Dionyſius Græcos dimiſit, Pomoſos verò non niſi mercede, Disf. 9. in Liv. n. 8.
- Præſio hoſtium duces primi Lacedæmonij corrumperant, Disf. 16. in Thucyd. n. 7.
- Præſio corruptæ Eriphyllæ Amphiarum virum prodidit, Disf. 15. in Anthol. n. 10.
- Præſio præmiorum honoreſ magnatibus merienda non eſt, Disf. 20. in Euriop. n. 22.
- Præſio non diminuto venditus fuit Rome ager ab Homibale occupatus, Disf. 83. in Cic. n. 3.
- Præſioſis lignis efficiebantur laqueria, Disf. 2. in Liv. n. 13.
- Præſium æquorum, ſcilicet Bucephali, & Equi-Seiani, Disf. 6. in Anthol. n. 9.
- Præſium mullorum, Disf. 3. in Liv. n. 9.
- Præſium pecinæ Aefopi, Disf. 3. in Liv. n. 10.
- Præſium, quo Babylonij, Aſſyriique emebant ſeminas paleſtras, in dotem dabatur defunctis, Disf. 30. in Thucyd. n. 1.
- Præſium ſei capia Aſcanius urbem dedidit, quæ ideo Annidros eſt appellata, Disf. 15. in Liv. num. 4.
- Præſium æſet fori Caſaris, Disf. 29. in Cic. n. 3.
- Præſium imperium quâ late paceret, Disf. 22. in Euriop. n. 10.
- Præſium filium Polydorum interficere quum putaret Polymeſtor, quomodo ſitum ſuum Deiphilum interſecit, Disf. 11. in Euriop. n. 2.
- Præſium ſupplicem admiſit Achilles, Disf. 25. in Thucyd. n. 1. Disf. 22. in Euriop. n. 1.
- Præſium interfectus fuit aram Iovis Heroei, Disf. 12. in Euriop. n. 9.
- Præſium Hectoris cadaver combuſit, Disf. 24. in Thucyd. n. 9.
- Præſius idem numen eſt, ac Bacchus, Disf. 48. in Anthol. n. 8.
- Præſius cum triplici membro circumferebatur in feſto Pemyltorum, Disf. 48. in Anthol. n. 8.
- Præſius ſu ſit idem ac Fatus Deus, Disf. 29. in Thucyd. n. 22.
- Præſigenis Fortuna colebatur, Disf. 57. in Anthol. n. 8.

- Brimtitæ comarum Pareis offerebantur, Disf. 39. in Thucyd. n. 2.
 Primitiæ frugum ex Hyperboreis a virginibus Apolloni Delio deferrebantur, postea verò quomodo deferrentur, Disf. 77. in Anthol. n. 11. Disf. 39. in Thucyd. n. 9. Disf. 70. in Cic. n. 1.
 Primitiæ Barbæ, & comæ solebant Veteres alicui Deo vovere, Disf. 43. in Anthol. num. 1. 30.
Primus significat inrerum *præsentem*, Disf. 12. in Enrip. n. 18. Disf. 5. in Virg. n. 3.
 Princeps pro primo accipitur, Disf. 5. in Virg. n. 4.
 Princeps pene Sroicorum indicatur a Cicerone Pang. ius, Disf. 65. in Cic. n. 2. *Vide. Principem.*
 Principatu Græciæ Athenienses annis quadraginta potiti sunt post devictos Persas, Disf. 2. in Thucyd. n. 5.
 Principatum Græciæ licet Lacedæmonij obtinuerent Rege Agide, tamen illum mulcârunt, Disf. 5. in Thucyd. n. 5.
 Principatum Reges filijs qui non relinqucbant, sed morte eorum finiebatur, Aesymnetas appellabant, Disf. 5. in Thucyd. n. 9.
 Principatum quàm facile sperent homines, Disf. 42. in Thucyd. n. 3. 4.
 Principatum desiderant homines nati divitiis, & honores, quo potiti altiori tamen concupiscunt, Disf. 41. in Thucyd. n. 3.
 Principatum Græciæ Epaminondas Thetisais comparavit, Disf. 20. in Enrip. n. 3. 21.
 Principatum aleptus est Nero, & Tiberius beneficium matris, Disf. 22. in Liv. n. 4.
 Principatum Lacedæmonij, & Atheniensibus sibi vindicantibus Aristides persuasit, ut licent communi Græcorum iudicio permitterent, Disf. 36. in Cic. n. 4.
 Principatus præstat omnibus Reipublicæ formis, Disf. 5. in Thucyd. n. 1.
 Principatus est antiquissimus omnium Reipublicæ formarum, Disf. 5. in Thucyd. n. 1.
 Principatus novem divifum erat Priami imperium, quique singulos obtinerent, Disf. 12. in Eurip. n. 10.
 Principatus insigne esse calceos gemmis ornatos instituit Diocletianus, Disf. 24. in Cic. n. 4.
 Principem fiderum se noncupavit Sapor Rex Persarum, Disf. 43. in Thucyd. n. 4.
 Principes boni prolis propagandæ curam habere debent, Disf. 25. in Anthol. n. 1.
 Principes curis multis obnoxij sunt, Disf. 17. in Anthol. n. 3.
 Principes solebant primam barbam, comæque inclusas auro dedicare, Disf. 42. in Anthol. n. 10.
 Principes civitatis quales sunt, tales etiam civet, Disf. 54. in Anthol. v. 1. Disf. 68. in Cic. num. 4.
 Principes viri Athenis liberè carpebantur, Disf. 12. in Thucyd. n. 5.
 Principes humanorum votorum modum quare excedant, Disf. 43. in Thucyd. n. 5.
 Principes novi donis multis sibi conciliare debent, Disf. 9. in Liv. n. 2.
 Principes purpureos calceos gestabant, Disf. 22. in Liv. n. 23.
 Principes Romani usque sunt libtoribus, & fascibus, ut regia potestas sine regno nomine declararetur: purpurei tamen priores Cæsares abstinerunt, ne haberi nihil a Regibus disceperant, qui invasi erant populo, Disf. 22. in Liv. n. 24.
 Principes quidquid gloriosum est ad suum festigium putant pertinere, Disf. 25. in Liv. n. 9.
 Principes multi poetæ invocant, Disf. 18. in Virg. n. 4.
 Principes artem acquitandi non alias discere adulatione præceptorum dicebat Carneges, Disf. 63. in Cic. n. 9.
 Principes multi philosophos acersiverunt, qui noluerant ire ad eos, Disf. 64. in Cic. n. 7. Disf. 66. in Cic. n. 4. *Vide. Princeps, Principibus, Principum.*
 Principis rerum quæ enr, Disf. 43. in Anthol. n. 5. Disf. 71. in Anthol. n. 1.
 Principia operum omnium splendida esse oportet, Disf. 1. in Thoe. n. 1. *Vide. Principium.*
 Principia historiarum, & demonstrativi generis attentionem, & docilitatem conciliare debent, Disf. 2. in Thucyd. n. 1. 2.
 Principia duo ponunt Manichæi, alterum boni, alterum mali, Disf. 19. in Thucyd. n. 3.
 Principia licet parva sæpe sunt causa magnarum rerum, Disf. 46. in Thucyd. n. 1.
 Principia orationum non debent esse concitata, Disf. 39. in Virg. num. 3. Disf. 91. in Cic. num. 6.
 Principibus viris pro meritis in Rempublicam hostij honos a populo decernebatur, Disf. 16. in Liv. n. 5.
 Principibus seminis etiam præferebatur ignis, Disf. 21. in Liv. n. 11. unus iustor dabatur, Disf. 22. in Liv. n. 4.
 Principibus semper suspensj sunt oratores, Disf. 12. in Cic. n. 5.
 Principis magnitudo exprimitur fingendo eum cogitantem, Disf. 17. in Anthol. n. 8.
 Principis descriptio, quam Xenophon facit, non inutilis est, Disf. 78. in Cic. n. 4.
 Principis orationes qui recitabat, Candidatus Augusti appellabatur postea verò sacri Palatij Quæstor, Disf. 89. in Cic. num. 8. *Vide. Principum.*
 Principium veris diversum est spud Latinos, & Græcos; non autem æstatis, & hiemis, Disf. 65. in Anthol. n. 5.
 Principium boni Horomszen, mlii autem Ari-manium adorabant Persæ, Disf. 78. in Anthol. n. 9.
 Principium quidquid habuit, definit, Disf. 83. in Anthol. n. 13.
 Principium habere non debet Deus, Disf. 39. in Thucyd. n. 2.
 Principium rerum esse Aquam voluerunt Aegyptij, Disf. 48. in Anthol. n. 6. Disf. 71. in Anthol. n. 1. Disf. 48. in Thucyd. n. 5. Disf. 14. in Cic. n. 3. Disf. 15. in Cic. n. 3. Thales Milesius, Disf. 71. in Anthol. n. 1. Disf. 28. in Thucyd. n. 9. Disf. 14. in Cic. n. 3.
 Principium anni Romuli erat mensis Martius, Disf. 30. in Liv. n. 3. 31. 39. 54 quare Ianuarius Numæ, Disf. 30. in Liv. n. 34. 55. 61.
 Prin-

- Principium Sphaerae est centrum, Disf. 31. in Liv. n. 28.
- Principium dicendi recte est sapere, Disf. 41. in Cic. n. 1. *Vide Principia. Iurium.*
- Principem non solum effigies divinis honoribus decorabatur, sed etiam acta, Disf. 24. in Anthol. num. 8.
- Principum imagines ubi scenis admovebant crimen fuit capite poniendum, Disf. 65. in Anthol. num. 18. Disf. 25. in Thucyd. n. 12.
- Principum Cui, & Neronis domus celebres, Disf. 2. in Liv. n. 15.
- Principum fœcundia factum est, ut privati iudicent, Disf. 26. in Cic. n. 2.
- Principum in acta iurabant magistratus, Disf. 26. in Cic. n. 4.
- Principum amicitia multis philosophis non profuit, Disf. 64. in Cic. n. 5. 6. *Vide Principia.*
- Priscianus multis locis libros ad Herennium tanquam Ciceronis citat, Disf. 3. in Cic. n. 1.
- Privatam vitam molis Imperatores amplexi sunt, Disf. 2. in Cic. n. 3.
- Privati modum excedere in libera civitate suspitionem creat, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.
- Privati iudicandi munus susceperunt propter fœcundiam principum, & multitudinem, & discrepantiam legum, Disf. 26. in Cic. n. 2.
- Privatis praeesse dicitur, qui privatis ius dicit, Disf. 40. in Cic. n. 5.
- Privatis ad populum verba facere sine concessu magistratum non licebat, Disf. 89. in Cic. n. 3.
- Privato licet nupississet Lucilla; tamen ignis ei praeferebatur, Disf. 21. in Liv. n. 11.
- Privatorum vestis a veste Imperatorum purpura dentaxat distinguebatur, Disf. 22. in Liv. num. 25.
- Privilegia ducendum uxorem apud Romanos, Disf. 25. in Anthol. n. 2. & seqq. & apud Lacedaemonios, Disf. 25. in Anthol. n. 5.
- Privilegia concessa iis, qui Liberos habent apud Lacedaemonios, & apud Romanos, Disf. 52. in Anthol. n. 7. 8.
- Prusolia dicebatur primis dies nuptiarum, quo virgo desponsabatur, Disf. 30. in Thucyd. num. 7.
- Prubabilitatem, quam sapiens sequeretur, admittebant Academici, licet de omnibus dubitarent, Disf. 57. in Cic. n. 2. Disf. 58. in Cic. n. 3. Pyrrho autem eam negabat, Disf. 57. in Cic. num. 3.
- Prubitas Periclis, Disf. 36. in Cic. n. 5.
- Prubitas summa Roscij, Disf. 90. in Cic. n. 5.
- Problemate geometrico reperto buves immulasse Pythagoram verisimile non est, Disf. 22. in Anthol. n. 5.
- Proboscide Elephanti viros corripiebant, Disf. 37. in Cic. n. 4.
- Probra milites iacebant in Triumphantem, Disf. 29. in Liv. n. 1. 2.
- Probus dicebat, si vita suppetere, milites necessarios non futuros, Disf. 24. in Anthol. n. 5.
- Probus caelis quadringentis millibus Germanorum universam Germaniam dumavit, Disf. 9. in Liv. n. 15.
- Proceres in circo, & amphitheatro spectabant e podium, Disf. 31. in Liv. n. 21.
- Procerius ut appareret, Cyrus collocabatur, Disf. 21. in Liv. n. 3.
- Prochyta insula a Troianis numen accepit, Disf. 15. in Liv. n. 9.
- Prochyta a Miseni terremoto avulsa est, Disf. 48. in Thucyd. n. 30.
- in Procinde esse quare dicantur pugnaturi,* Disf. 23. in Liv. n. 4.
- Proci nobilibus, & atate, & formâ florentibus Hipparchia Craterem philosophum praetulit, Disf. 84. in Anthol. n. 10.
- Procles Epidauri tyrannus, Disf. 5. in Thucyd. num. 3.
- Proconsul in Africam Scipio traiecit, & tamen triumphavit, quia Consul missus fuerat, Disf. 25. in Liv. n. 5.
- Proconsul Asiam rexerat Cicero, Disf. 82. in Cic. num. 4.
- Proconsules, qui triumphaverunt, Disf. 25. in Liv. num. 3. 5.
- Proconsulibus etiam templa dedicata sunt, Disf. 24. in Anthol. n. 5.
- Proculus affricavit Rumulum in Deos relatum, ut seditionem comprimeret, Disf. 9. in Liv. num. 10.
- Prucrationes somniorum, Disf. 19. in Eup. num. 10. 13. & seqq.
- Prucus Hippacides filius Clisthenis nuptijs privatus est, quod imperite falsasset, Disf. 17. in Anthol. n. 10.
- Prodiis famis dubitatur an sit descensus ad Inferos Disf. 8. in Cic. n. 1.
- Prodicus tradit Herculem in inventute contempta viâ voluptatis facili, elegisse viam virtutis arduam, Disf. 8. in Anthol. n. 7.
- Prodicus Chius non orator fuit, sed eloquentie doctor, Disf. 9. in Cic. n. 8.
- Prodicus Chius philosophus, Disf. 21. in Thucyd. n. 2.
- Prodigalitas multorum Imperatorum, Disf. 32. in Thucyd. n. 10.
- Prodigium non esse Solis defectum Pericles ostendit militibus, Disf. 10. in Thucyd. n. 4.
- Prodigium dicitur a Iuvenale senectus in nobilitate, Disf. 41. in Anthol. n. 8.
- Prodigium quod contigit, quum Sybarita Serpym abstrahum ab arâ Iunonis verberavit, Disf. 26. in Thucyd. n. 11.
- Prodigium habebatur, si hasta Deorum moveretur, Disf. 21. in Eup. n. 15. Disf. 25. in Virg. n. 6.
- Prodigium in domo Tarchetij, scilicet membrum virile, ex quo nasciturum virum clarissimum oraculum respondit, Disf. 13. in Liv. n. 5.
- Prodigium reputant Macedones, quod leu dilecit traphzum Carani, Disf. 24. in Liv. n. 5.
- Prodigium de gallina cum ramo Poreu ab aquila deiectione in gremium Livis, Disf. 28. in Liv. n. 11. *Vide. Omen. Offestum. Portentum.*
- Prodigij Pausanij quomodo detecta sit, Disf. 23. in Thucyd. n. 2.
- Proditione an Troia capta sit, Disf. 16. in Eup. n. 11.
- Proditionem Sociorum Tullus Hostilius, & Sylla celaverunt dicentes id suo iussu factum esse, Disf. 6. in Thucyd. n. 11. Pro-

Prodictionem amare, non approbare proditores dixit Augustus, Diss. 50. in Thucyd. n. 1.
Proditor Patriæ an fuerit Aethas, Diss. 16. in Eurip. n. 11. Diss. 14. in Liv. n. 4.
Proditor Patriæ dicitur est Themistocles a malevolis, Diss. 12. in Thucyd. n. 5.
Prodito Basilici a Zenone e medio sublatus est, Diss. 50. in Thucyd. n. 6.
Proditor Læthes quod appellaretur, quum quaeretur, quid responderet ei Philippus, Diss. 51. in Thucyd. n. 6.
Proditores Patriæ sepulchra non omnino prohibebant Athenienses, Diss. 12. in Eurip. n. 6.
Proditores debent ostendere se a sociis desertos esse, non deseruisse socios, Diss. 50. in Thucyd. n. 1. 2.
Proditores non omnes sunt, qui a sociis deficiunt, & infidi, Diss. 50. in Thucyd. n. 7. Diss. 51. in Thucyd. n. 1. 3. 7.
Proditores qui sunt, & qui non fuerint, fideles sunt, dum non habent, ad quæ confugiant, Diss. 51. in Thucyd. n. 1. 3. 6. 7. 8.
Produce Verbum funeris, Diss. 22. in Thucyd. num. 5.
Proelio Pharsalico quare Pompeius milibus præcepit, ut pressio gradu hostem expectarent, Diss. 57. in Thucyd. n. 1.
Proelio Leuctrico Spartani antea missi ab Epaminonda superati sunt, Diss. 28. in Anthol. num. 7.
Proelio Cheronæo Philippus Græcorum opes attrivit, Diss. 84. in Anthol. n. 7. Diss. 76. in Cic. n. 8.
Proelio ipsædum alterum dentium elephantes semper seruant, Diss. 5. in Cic. n. 3. Diss. 36. in Cic. n. 7.
Proelium fugientem filium Spartani mulier interfecit, Diss. 51. in Anthol. n. 1. Diss. 50. in Anthol. n. 2.
Proelium inituri dantes Lacedæmoniorum sacrificabant Musis, Diss. 28. in Thucyd. n. 1. quæ reutebantur tibi, non tuha, Diss. 60. in Anthol. n. 14. Diss. 28. in Thucyd. n. 2. Diss. 57. in Thucyd. n. 1. & seqq.
Proelium inituri Torca potionem sumunt, ut obliviscantur periculorum, Diss. 57. in Thucyd. n. 4.
Proelium inituri quibus musicis organis uterentur diversi populi, Diss. 57. in Thucyd. n. 10. 22.
Proelium significat Hæmus verus *μικροδαι*, Diss. 57. in Thucyd. n. 7.
Proelium hostes ut evocarent Thersyllus, & Charbias, navium dimidium occultant, Diss. 9. in Liv. n. 9.
Proelium antequam inirent in Leuctris Thebani, Trophæum de Lacedæmoniis statuerunt, Diss. 24. in Liv. n. 6. *Vide. Proelio.*
Proetus qui Iuppiter dicebatur compressit Danaën, Diss. 10. in Anthol. v. 2. Diss. 68. in Anthol. n. 2.
Profl si dies contrarii festis, Diss. 30. in Liv. n. 17. dividebantur in comitales, comperendinos, & statos, Diss. 30. in Liv. n. 22.
Prognosticis adhibebant Trugici, Diss. 6. in Eurip. n. 11.

Prognostica scripsit Nicander Colophonius, Diss. 75. in Cic. n. 2.
Prolepsis figura frequens apud poetas, Diss. 3. in Anthol. n. 7.
Prolepsis a Latinis dicitur anticipatio, Diss. 14. in Virg. n. 2.
Proletarii qui dicebantur apud Romanos, Diss. 25. in Anthol. n. 4. Diss. 47. in Thucyd. n. 3. 5.
Proli suscipienda minus idoneus Alexander fuit ob assiduas perperationes, Diss. 65. in Anthol. num. 36.
Proli propagandæ curam Principes habere debent, Diss. 25. in Anthol. n. 1.
Promachus in certamine bibendi quatuor cingulos habuit, Diss. 14. in Anthol. n. 9.
Prometheo celebrabatur ludus Impadum, Diss. 15. in Anthol. n. 7. Diss. 17. in Thucyd. n. 2.
Prometheum Caucaaso affixit Iuppiter, quia procreatus fuerat ab Eurydamonte Titane, & ex Iunone, antequam ea Iovi nubaret, Diss. 23. in Virg. n. 3.
Prometheus significat humanam providentiam, & quare ligatus fingatur, & absquâ rundi, Diss. 15. in Anthol. n. 6. Diss. 60. in Anthol. num. 14.
Promatheus Caucaaso affixus dicitur, quod ex eo mente sidera uberabat, Diss. 15. in Anthol. num. 4.
Prometheus buminem e cretâ finxit, & igne Solis animavit, deinde Pandora a Vulcano effusa omnia mala terribi misit, Diss. 25. in Anthol. n. 4. Diss. 16. in Eurip. n. 1.
Prometheus Caucaaso illigatus annorum triginta millibus pœnas dedit, sed voluntate Iovis ab Hercule liberatus est; quia prædixit filium ex Thetide clariorem patre futurum, Diss. 15. in Anthol. n. 6.
Prometheus fuit filius Iapeti e genere Titanum, Diss. 15. in Anthol. n. 4.
Prometheus dum tauris immolavit, & eorum carnes in unum confudit, & corin operuit, & Iuppiter elegit portionem, quæ viscera connebantur, inde institutum, ut viscera demtaxat Dijs dedicarentur; aulorum, & coronarum usum reperit, Diss. 15. in Anthol. num. 7. Diss. 35. in Anthol. n. 7.
Prometheus primus hominem sacrificavit, Diss. 22. in Anthol. n. 4.
Prometheus ignem Mortalibus ostendit, Diss. 28. in Thucyd. n. 8. Diss. 49. in Thucyd. n. 2.
Prometheus igne coelesti rapto efficit, ut homo ceteris amantibus imperaret, Diss. 38. in Cic. n. 2.
Promissa proflare magno Regi quum Themistocles non posset, veneno se iussit, Diss. 23. in Thucyd. n. 3. Diss. 42. in Thucyd. n. 1.
Promnesia a Græcis dicitur, quæ a Latinis *Pro-nu*, Diss. 29. in Thucyd. n. 1.
Promontoria dum circumveant Nautæ, sentiant ventorum mutationes multas, Diss. 66. in Anthol. n. 4.
Promontoria Sualie tria unde nomen habuerint, ipsi nomen Trinacria dederunt, & Triquetra, Diss. 35. in Thucyd. n. 4. 5. Diss. 55. in Thucyd. n. 5. *Pro-*

- Promontoria a Græcis *ἐπελίδες* dicuntur, *Dis.* 53. in *Thueyd.* n. 5.
 Promontorium firenum Leuegiam abstulit Ma-
 re, *Dis.* 33. in *Thueyd.* n. 10.
 Promontorium Athenarum nunc Veneris portus
 dicitur, *Dis.* 15. in *Liv.* n. 8.
 Promontorium Iunonis in Hispaniâ, *Dis.* 23. in
Virg. n. 5.
 Pronomen *ille* excellentiam significat, *Dis.* 65.
 in *Cic.* n. 2.
 Prooomus tibi cinibus Inseosum Apollinem re-
 conciliasse dicitur, *Dis.* 61. in *Anthol.* n. 1.
 auditor tibi eandem accomodandi tribus mo-
 dis, Dorio, Phrygio, Lydio; quare ei statum
 Thebani posuerunt eodem loco, ac Epami-
 nondæ, *Dis.* 61. in *Anthol.* n. 4. *Dis.* 62. in
Anthol. n. 5.
 Pronuba loco dicitur, quia nuptijs præest, *Dis.*
 29. in *Thueyd.* n. 2.
 Pronuba nisi lucernam pervigilem, pernoctemque
 totam accendisset, facies nuptiales ante ex-
 tingui non poterant, *Dis.* 28. in *Thueyd.* n. 6.
Dis. 29. in *Thueyd.* n. 2.
 Pronubam quam Latini dicunt, Græci Promne-
 stram appellant, *Dis.* 29. in *Thueyd.* n. 1.
 Pronubus vocabatur anulus ferreus sine gemma,
 quem sponsa accipiebat, *Dis.* 31. in *Thu-
 cyd.* o. 7.
 Pronunciationem Demosthenes quomodo emen-
 daverit, *Dis.* 87. in *Cic.* n. 3.
 Propertius explicatur, *Dis.* 22. in *Liv.* n. 1. *Dis.*
 23. in *Liv.* n. 1. 2. *Dis.* 30. in *Liv.* n. 47.
 Propertius de Tarpeii, quæ Capitolium prodidit,
 fabulam narrasse fuisse Vestalem tradit, *Dis.*
 31. in *Liv.* n. 13.
 Propheæ veteres nomen suis operibus inscripse-
 runt, *Dis.* 1. in *Thueyd.* n. 3. *Dis.* 2. in
Virg. n. 1.
 Propheæ divini vaticinii per ambages pronun-
 ciabant, *Dis.* 29. in *Virg.* n. 4.
 Prophetam Græcorum Divos Paolos appellat
 Epimenidem, *Dis.* 67. in *Anthol.* n. 2. *Dis.* 14.
 in *Thueyd.* n. 5.
 Propinquitatis loci, & generis æmulationem pa-
 rit, *Dis.* 49. in *Anthol.* n. 2.
 Propterea verbum proprium funeris, *Dis.* 12. in
Thueyd. n. 6.
 Proportionem sesquialteram, sesquiterciam, &
 duplam Pythagoras primos ostendit, *Dis.* 5.
 in *Cic.* n. 5.
 Propositum Cicero appellat, quod Græci The-
 sis, *Dis.* 91. in *Cic.* o. 5.
 Proprietatem verborum quidam nimis relinquunt
Dis. 8. in *Cic.* n. 8.
 Proprietates singularum litterarum, *Dis.* 38. in
Virg. n. 3.
 Propylææ edificavit Pericles, *Dis.* 12. in *Thu-
 cyd.* n. 4.
 Prorogatio imperij, quæ in bellis longinquis ne-
 cessaria erat, inciebat duces ad affectuodum
 Imperium, *Dis.* 4. in *Liv.* n. 5.
 Prosa oratione, & earum compositas epistolas
 epistolas scripsit Aratus, *Dis.* 71. in *Cic.* n. 4.
 Prosa oratione scripsit Aetolica Nicauder,
Dis. 75. in *Cic.* n. 3.
 Proscriptio in Urbem ioveqæ est a Sylla, *Dis.*
 1. in *Cic.* n. 7.
 Proscriptum quam Arbelias, pradium se videret
 se persequi clamavit, & interfectus est, *Dis.*
 5. in *Liv.* n. 3.
 Prosecrali ex proprio vocabulo dicebantur,
Dis. 41. in *Virg.* n. 3.
 Professioem Tertullianus vocat anatomen, *Dis.*
 61. in *Cic.* n. 1.
 Profeleni dicebantur Arcades, quia Longi sese
 antiquiores ferebant, *Dis.* 4. in *Thueyd.* n. 8.
 Proserpina moriturus crinem abscondebat, & unde
 hoc commentum originem habuerit, *Dis.*
 16. in *Anthol.* n. 8.
 Proserpina rapta a Dite eâ conditione reddita
 matri fuit, ut dimidium temporis apud su-
 peros maneret, & dimidium apud Inferos, &
 quid hoc significet, *Dis.* 36. in *Anthol.* n. 8.
 Proserpina eadem est, ac Luoa, *Dis.* 36. in *An-
 thol.* n. 6. 8.
 Proserpina habetur pars terræ inferior; superior
 verò Venus, *Dis.* 55. in *Anthol.* o. 6.
 Proserpina eam *Κηφ* dicitur, & Libera, *Dis.* 56.
 in *Anthol.* n. 10.
 Proserpina a Samothracibus nuncupatur Axio-
 ceris, *Dis.* 38. in *Anthol.* n. 1.
 Proserpina, & Ceres cum Baccho colebatur E-
 leusinijs mysterijs, *Dis.* 48. in *Anthol.* n. 2.
 Proserpina, quare Ennea vocetur a Silio Italico,
Dis. 55. in *Thueyd.* n. 2.
 Proserpine dicata erant parva mysteria, Cereri
 sacra magna, *Dis.* 39. in *Anthol.* o. 10.
 Proserpine rapta, referebatur sacris Cereris, &
 in Sabazijs, *Dis.* 39. in *Anth.* n. 3. *Dis.* 33.
 in *Virg.* n. 1-4.
 Proserpine caecos appellabant Planetas Pythago-
 rei, *Dis.* 11. in *Thueyd.* n. 7. *Dis.* 30. in
Virg. n. 2.
 Proserpine sacra esse Sicilia, quia eam pro ana-
 enlypterijs acceperit, quare dicatur, *Dis.*
 31. in *Thueyd.* n. 7.
 Proserpine nomine colebatur Terra, *Dis.* 31. in
Liv. n. 31.
 Proserpinam Iovis compressit in draconem
 mutatus, inde natus est Bæchus taurinâ specie,
Dis. 44. in *Anthol.* n. 10.
 Prostermidia adhibebant Tragici, *Dis.* 6. in *Eu-
 rip.* n. 12.
 Prosummo sui corporis copiam futurû pollicitus
 est Bæchus, si sibi viam ad Inferos ostenderet,
Dis. 44. in *Anthol.* n. 7. *Dis.* 32. in *Virg.* n. 4.
 Prosymna vocæ ex outricibus luoois, *Dis.* 40. in
Virg. n. 2.
 Protagoras sapientiam appellavit Veteres,
Dis. 12. in *Thueyd.* n. 2. *Dis.* 6. in *Cic.* n. 7.
 Protagoras in exilium eiectus, *Dis.* 11. in *Thu-
 cyd.* n. 6.
 Protagoras Demoeriti auditor invenit rylen, qua
 baioli utuntur ad onera ferenda, *Dis.* 5. in *Cic.*
 nm. 3.
 Protagoras Abderites non orator, sed eloquentie
 doctor fuit, *Dis.* 9. in *Cic.* n. 7. 8. *Dis.* 79. in
Cic. n. 5.
 Protagoras Thuriorum Rempublicam legibus
 temperavit, *Dis.* 9. in *Cic.* n. 23.

Reverentia alicuius verum esse id, quod cuique videtur, Dis. 18. in Cic. n. 4.

Reverentia Abderitis eloquentissimas existens de peribetoricis scriptis, Dis. 20. in Cic. n. 6.

Proterea, quum Aegyptum imperio regeret, Ptolemaeus abire iussit, & Helenam iniquitatem Meneleo restituit, Dis. 16. in Eurip. n. 7. Dis. 17. in Eurip. n. 4. Dis. 34. in Virg. n. 1.

Prothyma quid esset apud Græcos, Dis. 41. in Virg. n. 11.

Protophagus quum Islylum pingeret, quum septem annis elaboravit, lupinis victis vit, Dis. 92. in Cic. n. 2.

Protophagus egregia diligentia ab Apelle venustatibus superata fuit, Dis. 9. in Thucyd. n. 8.

Protophagus animal indicium, quod gustum, acutissimum habet, Dis. 37. in Cic. n. 4.

Proverbij loco usurpatur odium Vatinianum, Dis. 42. in Cic. n. 7.

Proverbium Græcum sulcos fieri, qui citharædi evadere non possent, Dis. 61. in Anthol. n. 1.

Proverbium in compositores memores, Dis. 65. in Anthol. n. 16.

Proverbium de Mari iuxta Malem, Dis. 66. in Anthol. n. 1.

Proverbium de Cræsis, & Agæris, & quibus auctor Dis. 67. in Anthol. n. 1. 2. 4.

Proverbium de ligne, quum æreum in Protophago observatur, significans, quæ nunquam deficiunt, Dis. 69. in Anthol. n. 5.

Proverbium, quo per Hyperboreas remotissimas regiones significatur, Dis. 77. in Anthol. n. 18.

Proverbium in austeris, qui aliquando exhilarantur, a Chæopre ductum, Dis. 82. in Anthol. n. 1.

Proverbium de Corinthis propter pulchritudinem seminum, Dis. 4. in Anthol. n. 3.

Proverbium: *Mercator, alter, usurpatur in eas, qui vitibus præstant*, Dis. 8. in Anthol. n. 1.

Proverbium *Hædæa* in eum, qui diu moratur, Dis. 9. in Anthol. n. 3.

Proverbium *antæ* *γυμνασιον* hoc est a lineis significatur, Dis. 10. in Anthol. n. 6.

Proverbium *monte pariente simulis Iuppiter ille, verè marem peperit*, Dis. 11. in Anthol. n. 7. Dis. 21. in Liv. n. 9.

Proverbium *nihil ad Bacchum*, Dis. 12. in Anthol. n. 1.

Proverbium *musicam deest amor*, Dis. 13. in Anthol. n. 7.

Proverbium, quod de impio dicitur: *capere non sacrificatus edat*, Dis. 35. in Anthol. n. 6.

Proverbium: *vestis initiatorum dicitur de veste laqueæ*, Dis. 18. in Anthol. n. 2.

Proverbium *ἵψ' ἐκ ἀλάστον*, Dis. 51. in Anthol. n. 5.

Proverbium, quo Cælo delapsi dicuntur, qui ex improbo adveniunt, Dis. 3. in Thucyd. n. 1.

Proverbium *isthmum federe*, quo significatur, qui frustra aliquid faciunt, Dis. 7. in Thucyd. n. 2.

Proverbium: *Pariter Statuisti*, quo admonemur,

ne recedens proloquamur, Dis. 13. in Thucyd. n. 1.

Proverbium *plia apud alios patitur* unde datum, Dis. 18. in Thucyd. n. 8.

Proverbium *ἀπ' Ἑλίας ἀπερδύσας*, qui a sanctissimis in moribus accipiunt, Dis. 15. in Thucyd. n. 6.

Proverbium *extrema linea amare*, Dis. 29. in Thucyd. n. 4.

Proverbium *Camarinum ne movet* unde originem habet, Dis. 44. in Thucyd. n. 4.

Proverbium *Milefij ubi fuerunt Stromi*, Dis. 1. in Liv. n. 6.

Proverbium de ingenio Thebanorum habet, Dis. 7. in Liv. n. 4.

Proverbium *ex quolibet signo Mercurium fieri, non quolibet ingenium esse idoneum poësi*, Dis. 2. in Cic. n. 5.

Proverbium: *scamna transire, & extra oleas ferre*, Dis. 20. in Cic. n. 14.

Proverbium: *negligenter petis, ne candidatus Caesaris*, Dis. 83. in Liv. n. 6.

Proverbium *Rosius est in scena*, quo significatur aliquid summi gratia agi, Dis. 90. in Cic. n. 3. Vide. *Dis. 100*.

Providentia divina non differt a Nemesis, seu Actæa, Dis. 18. in Eurip. n. 6.

Providentia divina mala ad salutem vertit hominum, Dis. 76. in Anth. n. 7. Dis. 135. in Thucyd. n. 7.

Providentia divina est fortuna, Dis. 78. in Anthol. n. 3. Dis. 80. in Anthol. n. 5. 9.

Providentia divina est fatum, Dis. 10. in Anthol. n. 21. Dis. 55. in Anthol. n. 7. Dis. 18. in Eurip. n. 8. Dis. 11. in Virg. n. 1. 3. 5.

Providentiam rolens virtutes omnes tollit, Dis. 1. in Eurip. n. 9.

Providentiam humanam significat Prometheus, Dis. 64. in Anthol. n. 14.

Providentiam divinam nomine Iovis significamus Dis. 68. in Anthol. n. 14.

Providentiam divinam subtilit Democritus, & Epicurus, Dis. 80. in Anthol. n. 5.

Providentiam animæ Mundi interpretantur Prometheus, Dis. 15. in Anthol. n. 6.

Provincia in aliam quodvis Claudius Nero uno equi triumphavit, Dis. 28. in Liv. n. 5.

Provincia adoptiva in patrem eius, a quibus in potestatem Romanorum redacta fuerant, Dis. 16. in Liv. n. 6.

Provincia memorata, in quibus gerenda erant bella, causa fuerunt, quod Cives assidue impetrium, Dis. 4. in Liv. n. 5.

Provincia eandem magistratibus Bruciani tanquam servi ministrabant, quod ad Atheniensem primi defecissent, Dis. 20. in Thucyd. n. 1.

Provincia Antoninus Philo sophus redegisset Germaniam, nisi morte pervenisset, Dis. 85. in Anthol. n. 7.

Provincia efficit Arabiam Septimius Severus, Dis. 9. in Liv. n. 14.

Provinciam quod male administrasset, damnata fuit Lucius Fusus Philus, & Marcus Matronas, Dis. 12. in Liv. n. 5.

- Provinciarum passione Clodius sibi Confecis devinxerat, Disf. 2. in Cic. n. 11.
- in* Provincias itoris fenatus exemplum Scervolz proponebat, Disf. 17. in Cic. n. 2.
- Provincias multas, quas Traianus imperio adiecerat, Barbaris concessit Hadrianus, Disf. 24. in Anthol. n. 5.
- Provincias externas Italiam adiecerunt Romani post primum bellum punieum, Disf. 86. in Anthol. n. 4.
- in* Provinciis dumtaxat Lictores habebant Quæstores, Tribuni, plebis, & minores magistratus, Disf. 22. in Liv. n. 3.
- in* Provinciis dumtaxat secures habebant Consules, Disf. 22. in Liv. n. 6.
- Provocare a Philippo dormiente ad vigilantem dixitatus, Disf. 26. in Cic. n. 2.
- Provocare equales ad ea, quæ non didicerat, solebat Cyrus, Disf. 91. in Cic. n. 7.
- Proxenetæ, Proxenetici, Proxenetris, Proxeni quid significant, Disf. 26. in Liv. n. 4.
- Proxenos civitatis magnam necessitudinem cum ea habebat, Disf. 26. in Liv. n. 5.
- Proximi qui non essent quidquam ex testamento capere venire Augustus, si celibes fuissent, & si orbi fuissent, ultra dimidium, Disf. 25. in Anthol. n. 2.
- Prudens si quis ferijs opus fecisset, nullâ victimâ factum expiabat, Disf. 30. in Liv. n. 18.
- Prudentiâ bellum conficientes Imperatores Laedæmonij bovem immolabant, viribus vetò vincentes gallum, Disf. 28. in Anthol. n. 3.
- Prudentia in bello an præfiet viribus, Disf. 28. in Anthol. n. 1. & seqq. Disf. 35. in Cic. n. 6.
- Prudentia viribus conionda invicta est, Disf. 17. in Thueyd. n. 2.
- Prudentia quinque ducum cum temeritate strenuus saepe conionda est, Disf. 37. in Thueyd. n. 1. & seqq.
- Prudentia nulla est, ubi animum agunt cupiditates, Disf. 44. in Thueyd. n. 2.
- Prudentia Romanorum, qua cavebant, ne pluribus bellis implicarentur, Disf. 44. in Thueyd. n. 3. & seqq.
- Prudentia moderatur vitam humanam, Disf. 8. in Liv. n. 2. & seqq. an acquiri possit, Disf. 8. in Liv. n. 2. & seqq. Disf. 9. in Liv. num. 3. & seqq.
- Prudentia fuit Romuli in assumendis insignibus Imperij, Disf. 20. in Liv. num. 1. & seqq. Disf. 21. in Liv. n. 10. 14.
- Prudentiam Numæ significavit canities illius in ætate puerili, Disf. 28. in Liv. n. 8.
- Prudentij locus explicatur, Disf. 31. in Liv. num. 10.
- Prusa urbs ab Hannibale condita in Bithynia, Disf. 73. in Anthol. n. 3.
- Prusa Patria Asclepiadis medici, Disf. 66. in Cic. n. 3.
- Prusias Hannibalem tradere Romanis noluit hospitij iura veritus, Disf. 26. in Liv. n. 2.
- in* Prytaneo ignem æternum, & Vestam colebant Athenienses, & omnes Græciæ urbes, Disf. 69. in Anthol. n. 5. Disf. 35. in Liv. n. 23.
- in* Prytaneo filij bello intesto prætorum elebantur publico sumptu, & Athletæ, Disf. 15. in Thueyd. n. 5. Disf. 22. in Thueyd. n. 4.
- in* Prytaneo alimenta Postetis Lycurgi populus decrevit, Disf. 36. in Cic. n. 7.
- Prytanis philosophus, Disf. 65. in Anthol. n. 25.
- Psaltria admissa non est in convivio Platonis, Disf. 21. in Thueyd. n. 10.
- Psaltrias in convivijs quando primùm adhiberi ceperint Romani, Disf. 3. in Liv. n. 4.
- Psammetichus Rex Aegyptiorum quum duos pueros educasset, ita ut neminem loquentem audirent *hecus* petiverunt, quæ vox phrygio sermone *puerum* significat, Disf. 4. in Thueyd. n. 9.
- Psammetis Aegyptiorum Rex dixit fieri non posse, quin cives civibus magis faverent, quàm exteris, Disf. 6. in Anthol. n. 14.
- Psaphon avicularum docuerat dicere: *magnus Deus est Psaphon*, & eas dimittebat, Disf. 41. in Thueyd. n. 3.
- Pstacatos ut ederent Romani, ab Indis petebant, Disf. 3. in Liv. n. 8.
- Pstorus, & Carchedon an fuerint Carthagini conditores, Disf. 20. in Virg. n. 2. Disf. 21. in Virg. n. 3. 4.
- Psylli, & Marfi medebantur moribus serpentum, Disf. 36. in Thueyd. n. 2.
- Ptolemæi Philadelphi tempore septem Tragicæ poete Pleiades dicti sunt, Disf. 65. in Anthol. num. 10.
- Ptolemæi Philadelphi Bibliotheca insignis, Disf. 4. in Eurip. n. 7.
- Ptolemæo venenatis Indorum telis vulnerato medebatur Alexander herba, quem ipsi in somnis ostenderat draco, Disf. 38. in Thueyd. n. 3.
- Ptolemæo Senatus consularis insignia tradidit, Disf. 22. in Liv. n. 21. Disf. 25. in Liv. n. 11.
- a* Ptolemæo Sotere Dialorum appellatus est Cronus, Disf. 66. in Cic. n. 2.
- Ptolemæus Philopator navem Thalamegum edificavit, Disf. 14. in Eurip. n. 2.
- Ptolemæus Personus est appellatus, Disf. 43. in Thueyd. n. 3. Disf. 21. in Liv. n. 23. Disf. 10. in Virg. n. 1.
- Ptolemæus interfecit Seleucum ad aram, quæ Argos dicebatur, Disf. 10. in Virg. n. 3.
- Ptolemæus Manricanis, & Ptolemæus Aegypti Reges donis affecti sunt, Disf. 25. in Liv. n. 11.
- Ptolemæus Rex honoribus affectus Demetrium Phalerum exulem, Disf. 10. in Cic. n. 6.
- Pubem significat didilo Hebe, & Deam juventutis, Disf. 7. in Anthol. n. 2.
- Pabetatis indicia in Divo Augustino quom conspexisset pater, lætatus est, Disf. 42. in Anthol. n. 9.
- Publicæ fiebant bona Vestalis, si intestata decederet, Disf. 31. in Liv. n. 11.
- Publicæ magnificentiam populus Romanus sæper adamavit, Disf. 2. in Liv. n. 5.
- Publici servi magistratuum erant Brutiani, quod ad Hannibalem primi defecissent, Disf. 20. in Thueyd. n. 1.
- Publicis vasis, tanquam proprijs utebatur, Alcibiades, Disf. 37. in Thueyd. n. 7.
- Publicis muneribus solebantur senes sexagenarii, Disf. 1. in Cic. n. 6.

- Publicola appellatur est ob reconciliatam Patri-
bus plebem, Diss. 20. in Eurip. n. 9.
Publicola coetus est edificium in eminenti loco
positum diruere, Diss. 12. in Liv. n. 9.
Publicola an primus curru triumphaverit, Diss.
23. in Liv. n. 9.
Publius Philo Proconful Campanis, & Palmo-
litanis devictis triumphavit, Diss. 25. in Liv.
nom. 3.
Pudenda Virilia in honorem Bacchi circumfere-
bantur, Diss. 31. in Virg. n. 4.
Pudendis Mutini inequtabant onptare, Diss. 18.
in Thucyd. n. 10. Diss. 29. in Thucyd. n. 11.
Pudendis velatis Barbari omnes in gymnasijs
exercebantur, Diss. 15. in Thucyd. n. 10.
Pudendis admoveere imagines Principum piacul-
um fuit morte muldandum, Diss. 65. in An-
thol. o. 18. Diss. 25. in Thucyd. n. 13.
Pudendum Ofiridis discepti a Typhane, & in
flumen abieci colebatur, Diss. 75. in An-
thol. n. 2.
Pudendum viri appellatur *ραῦρος*, Diss. 22. in
Anthol. n. 2.
Pudicitie servande causâ Dido sibi mortem con-
fecit, Diss. 25. in Liv. n. 10. Diss. 6. in Virg.
nom. 5.
Pudicitie prostrata Nicomedi Regi in adole-
scentiâ Caesar adversâ famâ laboravit, Diss. 29.
in Liv. n. 2.
Pudor oculis uest, Diss. 56. in Anthol. n. 2.
Pudor summus Crassi oratoris, Diss. 16. in Cic. n. 6.
Pudore non solute protinus questionis interijt
Diodorus dialecticus, Diss. 12. in Virg. n. 7. Diss.
66. in Cic. n. 2.
Pudore impeditus Isocrates nunquam in publi-
cum prodijt ad dicendum, Diss. 78. in Cic. n. 6.
Pudore confusi tenebras quærant, Diss. 56. in
Anthol. n. 3.
Pudore domi ut derineretur, Demosthenes partem
capitis radebat, Diss. 85. in Cic. n. 1.
Pudore, & timore initio dicendi oratores magui
detinentur, Diss. 91. in Cic. n. 5. & seqq.
Pudoris easus sponse flammeo caput velabant,
Diss. 31. in Thucyd. n. 4.
Puella, & pupilla eor eodem nomine nuncupen-
tur apud Græcos, & Latinas, Diss. 55. in An-
thol. n. 4. & seqq.
Puella interdum a poetis vocatur oculus, Diss. 56.
in Anthol. n. 7.
Puella dicitur interdum ea, quæ nupsit, Diss. 55.
in Anthol. n. 8.
Puella uterum, quæ viri semen excepit, perulam
vocat Apuleius, Diss. 84. in Anthol. o. 15.
Puella rea fieri opant sepius poetæ, Diss.
40. in Anthol. o. 4. 5.
Puella instar ornatus Achilles Deidamiam com-
preffit, Diss. 40. in Anthol. n. 6.
Puella, quæ Deorum Sacerdotes erant, Diss. 31.
in Liv. n. 1.
Puella in palæstris apud Lacedæmonios nude
cum viris decertabant, Diss. 15. in Thucyd. n. 10.
Puella, quæ Peplum ferebat, Arrhephori dice-
bantur, & neque iuniores septem annis, neque
grandiores undecim, Diss. 25. in Eurip. n. 50.
Puella similis erat pulchritudine Hymeneus,
Diss. 29. in Thucyd. n. 4.
Puella togola Fortunæ Virginali deferebatur,
Diss. 29. in Thucyd. n. 11.
Puella mille sacris impudentie operabatur Co-
rinti in templo Veneris, Diss. 4. in Anthol. n. 3.
Puella, quam deperibat Cinyras, Veneris no-
mine consecravit, Diss. 55. in Anthol. n. 4.
Puella, quam deperibat, Miloni Crotoneusi
extorquere non potuerant, quod validissimi viri
extorquere non potuerant, Diss. 15. in Anthol.
nom. 10.
Puella nuptijs immatorum Horatius iuventa
nomine exprimit, Diss. 29. in Virg. n. 3.
Puella pulcherrimam captam Scipio sponsa te-
stuit, Diss. 84. in Cic. o. 6.
Puer Amphilocho adamatus fuit ab anse, Diss.
22. in Anthol. n. 2. Diss. 22. in Cic. n. 6.
Puer cum hydriâ imponebatur sepulcris eorum,
qui celibes vixerant, Diss. 32. in Anthol.
nom. 9.
Puer exiftens Epimeuides fessissimere in in-
tram secessit, & ibi quinquaginta annos odder-
mivit, & pari numero dierum consensit, & id
centefimum quinquagesimum annum pervenit
perfectam sapientiam illo sopore conseq-
utus, Diss. 14. in Thucyd. n. 4.
Puer qui mundum muliebrem, & utensilia spon-
sa ferebat, vocabatur Camillus, Diss. 31. in
Thucyd. n. 7.
Puer in nuptijs canistrum panibus onustum dese-
rens apud Græcos quid inclamaret, Diss. 31.
in Thucyd. n. 8.
Puer Xenophon a cave adamatus est, Diss. 22.
in Cic. n. 6.
Puer Thucydides quum audivisset Herodotum
novem Musas recitantem illacrimavit, Diss.
54. in Cic. n. 4. Diss. 92. in Cic. n. 2. Vide *Ado-
lescent. Invenit*.
Pueri nodi sepeliebantur antiquitus, Diss. 11. in
Eurip. n. 18.
Pueri sunt iracundi, Diss. 64. in Anthol. n. 9. Diss.
29. in Virg. n. 10.
Pueri curam habebat elephas, & moscas dor-
mienti abigebat, canas commovebat, Diss. 21.
in Anthol. n. 2.
Pueri comam nutriebantur; ideo cincinni, & capilla-
ti vocabantur, Diss. 42. in Anthol. n. 16.
Pueri primùm in Olympicis ludis inter se con-
gredebantur, & in Pythijs cum viris congre-
debantur, Diss. 25. in Thucyd. n. 9.
Pueri qui *ad pedes*, vel *circum pedes* appellaban-
tur, Diss. 21. in Thucyd. n. 13.
Pueri formosi, qui ad cyathos ministrabant, Diss.
21. in Thucyd. n. 2.
Pueri matrimi, patrimique hoc est quorum mater,
& pater adhuc viverent, sacem nove no-
ptæ præferebant, & lauri vocabantur, a Græcis
Daduchi, Diss. 28. in Thucyd. n. 6.
Pueri omnes lustrabantur, & quindo, Diss. 53. in
Thucyd. n. 29. & seqq.
Pueri, Persarum quomodo educarentur, Diss. 2.
in Liv. n. 7.
Pueri, quibus animalia ministrabant alimenta,
Diss. 18. in Liv. o. 3. 4.
Pueri Nomæ canities eius prudentiam indicavit,
Diss. 28. in Liv. o. 8.

- Pueri multi quales futuri essent, iudicij demon-
stratum est, Disf. 18. in Liv. n. 8.
- Pueri, qui excederent ex ephebis, togam libe-
ram, seu puram fumebant tertio die post Id.
Mart. Disf. 30. in Liv. n. 38. 39.
- Pueri in Quinquatribus Minervam orabant, ut in
studijs proficerent, Disf. 30. in Liv. n. 38.
- Pueri ne calceis mererent saneivit Lycurgus,
Disf. 24. in Cic. n. 1. *Vide. Pueris, Puerum.*
- Puerile est verborum studium, Disf. 18. in An-
thol. n. 5.
- Pueriles tibiz que fuerint, Disf. 60. in Anthol.
num. 6.
- Puerilibus delectatus est Euripides, & alij, Disf.
58. in Thucyd. o. 1. Disf. 4. in Eurip. n. 8.
- Pueris lavisdis lebrum vas inserviebat, Disf.
31. in Anthol. n. 7.
- cum* Pueris Augustus indebat aneisbus ocellatis,
Disf. 58. in Thucyd. n. 1.
- Pueris, quos Tarchetius occidi iusserat, vola-
cres, & lupa alimenta ministrarunt, Disf. 23. in
Liv. n. 5. *Vide. Puer. Puer. Puerum.*
- Pueritia veri comparatur, Disf. 42. in Anthol.
n. 2. Disf. 30. in Liv. n. 34.
- Puerto mandavit Philippus Macedo, ut se ad-
moveret hominem esse, Disf. 78. in Anthol.
num. 2. Disf. 18. in Liv. n. 8.
- Puerto Augusto aquila raptum panem restituens
imperium portendit, Disf. 26. in Anthol. o. 6.
- Puerto ne quidem sibi ferias contigisse querebatur
Livius Drusus, Disf. 1. in Cic. n. 2.
- Puerto Augusto prætura decreta est assentiente Ci-
cerone, Disf. 12. in Cic. n. 4.
- Puerorum funera tibijs ducebantur, Disf. 60. in
Anthol. n. 12.
- Puerorum, & virginum saltatio, que *γυμνασ-
τιον* dice-
batur, Disf. 18. in Anthol. o. 7.
- Puerorum præcipuè cura habenda est in optimâ
Republica, Disf. 50. in Anthol. n. 4. Disf.
16. in Cic. r. 3.
- Puerorum multis millibus alimenta constituit
Traianus, Disf. 25. in Anthol. n. 3.
- Puerorum, & virginum cernimonia spectare non
poterant Celibes apud Lacedæmonios, Disf.
25. in Anthol. n. 5.
- Puerorum Spartæ norum modestis, Disf. 50. in
Anthol. n. 5.
- Puerorum educatio servis demandabatur, Disf.
50. in Anthol. n. 4. Disf. 21. in Thucyd. n. 6.
- Puerorum funeribus cereis utebatur, Disf. 23.
in Thucyd. n. 7.
- Pueros esse semper Græcos dicebat Plato, quod
nulla monumenta verustatis haberent, Disf. 6.
in Thucyd. n. 15. Disf. 15. in Eurip. n. 1. Disf.
8. in Liv. n. 1.
- Puerus duos immolavit Menelaus ad impetran-
dos ventos, Disf. 17. in Eurip. n. 4.
- Pueros Lacedæmonios quivis plectere poterat
peccantes, & iurare honesta facere, Disf. 50.
in Anthol. n. 5. Disf. 54. in Anthol. n. 6.
- Pueros Pismmetichus ita educavit, ut omnem
loquentem audirent, & quam adoleviscor,
Παιδα petiverunt, quod panem significat,
Disf. 4. in Thucyd. n. 9.
- Pueros nobiles ludum saltatorum frequentare
queritur Scipio, Disf. 3. in Liv. n. 3.
- Pueros nobilissimos Saturno imolabant Cartha-
ginenses, Disf. 31. in Virg. n. 4. *Vide. Puerum.*
- Puerperæ lustrabantur, Disf. 53. in Thucyd.
num. 33.
- Puerperio Olympidis occupatam Dianam incen-
dio templi restinguendo vescare non potuisse
dixit Hegesias, Disf. 24. in Anthol. n. 1.
- Puerum quem vidit Diogenes cavis manibus
bibentem, abiecit poculum, & carinum,
quom vidisset alium cavato pane lentem sus-
cipientem, Disf. 83. in Anthol. o. 17.
- Puerum quotidie devehebat Puseolos delphi-
nos, & eo extincto expiravit, & alius delphi-
nos quom dilectum puerum sequeretur, in
arenam invehus perijt, Disf. 22. in Anthol.
num. 2.
- Puerum Sertorius appellabat Pompeium, Disf.
37. in Thucyd. n. 2. *Vide. Puer. Pueris. Puer.*
- Pugil quom in certamine deformatus esset, rever-
sus domum a stre non est agnitus, & paterois
bonis privatus est, Disf. 12. in Anthol. n. 4.
- Pugil eximius Nicophon, Disf. 11. in Anthol. n. 1.
- Pugil a pugnando dicitur, Disf. 10. in Anthol.
num. 1.
- Pugil Enthymus, & Cleomedes Deorum honorib-
us consecrati sunt, Disf. 15. in Thucyd. n. 3.
& Enthymus quidem vivens oraculi iussu quia
Olympis semper vicisset semel tantum victus,
Disf. 24. in Virg. n. 2. *Vide. Pugilum.*
- Pugil sair Pollux, Disf. 12. in Anthol. n. 1.
- Pugilatu se exercevit Euripides, Disf. 2. in Eu-
rip. n. 4.
- Pugilatus omnium certaminom bello similissim-
us, Disf. 11. in Anthol. n. 2. Disf. 12. in Anthol.
num. 2.
- Pugilatus quid sit, Disf. 12. in Anthol. n. 1. 3.
- Pugilatus certamen tibijs committebatur Tyrre-
ni; ideo ab Atheno luxuria arguuntur, Disf.
60. in Anthol. n. 12.
- Pugillus salis, & Phallus dabatur incitiatis orgijs
Veneris, Disf. 55. in Anthol. n. 4.
- Pugilum victus quis esset, Disf. 12. in Anthol.
num. 5. *Vide. Pugil.*
- Pugiones deos, & pileum nummis imprimen-
dos curarunt Brutus, & Cassius interfecit Ce-
sare, Disf. 29. in Liv. n. 4.
- Pugna Græcorum cum Persis ad Salaminem, Disf.
30. in Anthol. n. 4. 5. Disf. 27. in Thucyd.
n. 13. Disf. 2. in Eurip. n. 4.
- Pugna Apollinis cum Neptuno, & Vulcani cum
Humine apud Homerum quid significet, Disf.
37. in Anthol. n. 2.
- Pugna Marathonii trecentis millis Persarum a de-
cem millibus Atheniensium deleta sunt, Disf.
25. in Eurip. n. 18.
- Pugnae navales committebantur Euripo, Disf.
20. in Cic. n. 11.
- Pugnae causa apri dentes sequunt, Disf. 39. in Cic.
num. 3. *Vide. Pugnas.*
- Pugnando festari non posse Troianos dixit Ho-
merus, Disf. 22. in Virg. n. 11.
- Pugnare inter pocula solent Thraces, & Germani,
Disf. 44. in Anthol. n. 11.
- Pugnas Daorum indeperas ipsi narrat Home-
rus

ras, *Diss.* 28. in *Virg.* n. 3. *Vide. Aries. Bellum. Certamen. Glades. Expeditio. Prælium. Pugna.*
 Pugnaturs Gabino cinctu urebantur; ideo dicuntur in prociñdu esse, *Diss.* 23. in *Liv.* n. 4.
 Pugnis certantes pugiles dicuntur, *Diss.* 22. in *Anthol.* n. 1.
 Pugnis inter se contendebant Lacedæmonij ob emulationem, *Diss.* 54. in *Anthol.* n. 8.
 Pugnis, ludæque rivalet qui vicissent apud ludos, & Scythas, sponfam abducebant, *Diss.* 29. in *Thucyd.* n. 12.
 Pugnis confusus Socrates minimè ultus est, *Diss.* 55. in *Cic.* n. 2.
 Pugno Alcibiades Hipponicam percussit risum æqualium capians, *Diss.* 37. in *Thucyd.* n. 7.
 Pugno dialecticæ comparabat Zeno, rhetoricæ manus expansit, *Diss.* 62. in *Cic.* n. 7.
 Pulchriores creabantur Reges ab Aethiopiis, *Diss.* 15. in *Eurip.* n. 6.
 Pulchritudine corporis ad homines animalia superent, *Diss.* 37. in *Cic.* n. 7.
 Pulchritudine Phrygon Hyperides defendit, *Diss.* 26. in *Eurip.* n. 8. *Diss.* 77. in *Cic.* n. 3.
 Pulchritudine femine videri non sunt Scipio, & Alexander, *Diss.* 84. in *Cic.* n. 6.
 Pulchritudinis lis inter Deas orta est in nuptijs Tb etidis, & Pelei, *Diss.* 19. in *Anthol.* n. 3.
 Pulchritudo habet impetum in homines, & non solum in corpus, sed etiam in animos, *Diss.* 15. in *Eurip.* n. 6.
 Pulchritudo quid sit, *Diss.* 15. in *Eurip.* n. 7.
 Pulchritudo vim maximam habet ad misericordiam conciliandam, *Diss.* 26. in *Eurip.* n. 7. 8. 9.
 Pulchritudo mends allicit homines, quàm divitiis, *Diss.* 25. in *Eurip.* n. 9.
 Pulchritudo mulierum Corinthiarum, *Diss.* 41. in *Anthol.* n. 3.
 Pulchritudo summa mends delectat, quàm mediocriis aliquâ varietate distincta, *Diss.* 21. in *Anthol.* n. 6.
 Pulchritudo mulier vocat, *Diss.* 41. in *Anthol.* num. 7.
 Pulchritudo tanta erat Hymenæi, ut a puellis nō distingueretur, *Diss.* 29. in *Thucyd.* n. 4.
 Pulchrærum non solum ver, sed etiam aurum esse pulchrum dixit Euripides, *Diss.* 3. in *Eurip.* n. 8.
 Pulchros Anacreon Deos suos esse respondit, *Diss.* 4. in *Eurip.* n. 6.
 Pulicum saltus metiri Socratem irrisit Aristophanes, *Diss.* 44. in *Cic.* n. 7.
 Pulli vestre Perseus ductus est in triumpho, *Diss.* 25. in *Liv.* n. 17.
 Pullis nascentibus redeunt testudines marins ad locum, in quo ova ocoluerunt, *Diss.* 38. in *Cic.* num. 4.
 Pullorum certamen in quo differret ab equorum certamine, *Diss.* 6. in *Anthol.* n. 11.
 Pullos suos docent Pericles glebâ se occultare, ut aucupes fallant, *Diss.* 38. in *Cic.* n. 6.
 Pullos parere aures, quom Alcibiades dixisset, respondit Socrates Xantippen filios gignere, *Diss.* 55. in *Cic.* n. 3.
 Pulmo erat inter exta, quæ in sacrificijs Dijs offerrebantur, *Diss.* 41. in *Virg.* n. 3.

Pulmonem excipere portionem per asperam arteriam putavit Plato, *Diss.* 71. in *Cic.* n. 4.
 Pullabant fores lidores fascibus Consulibus domum ingredi volentibus, *Diss.* 22. in *Liv.* n. 9.
 Pulve fabarâ, & larido sacrificabatur Deo Caræ Cal. lun. *Diss.* 30. in *Liv.* n. 46.
 Pulvere Nili urebantur ludatores, *Diss.* 16. in *Thucyd.* n. 5.
 Pulvere, & salsâ mixtâ frons, & labra attingebantur Infentium, qui lultabantur, *Diss.* 53. in *Thucyd.* n. 30.
 Pulvere stas madefactas aspergant hirundines ut nidos lineat, *Diss.* 38. in *Cic.* n. 8. *Vide. Pulvis.*
 Pulverulentum non significat *νεκρὸν* pulvis apud Aratum, dum de Persico loquitur, sed curentem, *Diss.* 10. in *Anthol.* num. 5.
 Pulvinaria ad omnia Deorum supplicatio præcedebat triumphum; & triduum habebatur, *Diss.* 25. in *Liv.* n. 6.
 Pulvinis utebantur in thestris Senatores, & fortasse etiam equites, *Diss.* 24. in *Cic.* n. 7.
 Pulvinis utebantur in lecticiis, *Diss.* 24. in *Cic.* num. 8.
 Pulvino poculum aureum semper subieciat Philippus, *Diss.* 2. in *Thucyd.* n. 6. *Vide. Cervicæ.*
 Pulvis pro labere accipitur, & sine pulvere significat *sine certamine*, *Diss.* 16. in *Thucyd.* num. 6.
 Pulvis bellicus exprimit vim fulminis, & terremotus, *Diss.* 48. in *Thucyd.* num. 19. *Vide. Pulvere.*
 Puniceo poplo cur induerentur sacerdotes Bacchi, *Diss.* 47. in *Anthol.* n. 5.
 Punico bello secundo Romanorum mores vigeabant, *Diss.* 3. in *Liv.* n. 3. qua prudentia Roman caverunt ne cum duobus hostibus dimicare cogerentur, *Diss.* 24. in *Thucyd.* num. 4. eo confecto Romani Macedonibus bellum indixerunt, *Diss.* 44. in *Thucyd.* n. 5. sepius, & quinquagies terremotus unciatus est eodem anno, *Diss.* 48. in *Thucyd.* n. 35.
 Punico bello primo Duillius primus hostes navali prælio profligavit, ideo concessum, ut si quando noctu domum rediret, funalibus, & tibicine uretetur, *Diss.* 60. in *Anthol.* n. 25. *Diss.* 20. in *Eurip.* n. 7. *Diss.* 29. in *Liv.* n. 11.
 Punico bello primo confecto Romani externas provincias Italie adiecerunt, *Diss.* 86. in *Anthol.* n. 4.
 Punico bello secundo confecto Romani ad Orbis terrarum impetum pervenerunt, *Diss.* 86. in *Anthol.* n. 4.
 Punicum malum cum pomis natum esse e sanguine genitalium Acedis tradunt, *Diss.* 32. in *Virg.* n. 5.
 Punicum ante bellum magistratus mense Martio suscipiebantur, post mense Iannario, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 31.
 Punicum bellum secundum periculosos Romanis fuit, quia in Italia gestum est, *Diss.* 45. in *Thucyd.* n. 4. *Vide. Bellum Punicum.*
 Puniebant Ateopagite eos, qui nullam artem facerent, *Diss.* 27. in *Thucyd.* n. 3.

- Prieabantur apud Perfas supplices faciem manu
 tenentes, licet eis nihil denegaretur, *Diff.*
 69. in *Anthol.* n. 6.
 Pupilla, & puella cur apud Latinos, & Græcos
 eodem nomine nuncupentur, *Diff.* 52. in
Anthol. n. 4. & seqq.
 Puppis in formam pars Taygeti terræ motu
 rupta est, *Diff.* 20. in *Thucyd.* n. 3.
 Pura vexilla, & hastæ militibus donabantur,
Diff. 20. in *Eurip.* n. 6. *Diff.* 29. in *Liv.* n. 2.
 Pura vestis, quæ diceretur, *Diff.* 42. in *Virg.*
mon. 4.
 Pura togæ sorum, qui excefferant ex ophæbis,
 quare dicerentur, *Diff.* 30. in *Liv.* n. 38.
 Purgamenta nympha lustrat Rhæd prociereunt
 in Ævium, qui idem Lyman diducti est, *Diff.*
 53. in *Thucyd.* n. 33.
 Purgandi vin habet aqua, *Diff.* 28. in *Thucyd.*
num. 4.
 Purgatio erat primus gradus, per quem initiabatur
 homines, *Diff.* 39. in *Anthol.* n. 12.
 Purgationem alui homines docuerunt Ibes,
Diff. 6. in *Thucyd.* n. 3.
 Purgationem alui invenit Aesculapius, *Diff.* 38.
 in *Thucyd.* n. 5.
 Puros esse oportebat sacra tractantes corpora,
 & vestes, *Diff.* 43. in *Virg.* n. 1. & seqq.
 Purpura, & coccus inter se discrepant, *Diff.* 25.
 in *Eurip.* n. 13.
 Purpura quomodo inventa sit, & quare Reges
 ea induantur, *Diff.* 7. in *Anthol.* n. 11.
 Purpurâ indutus incedebat Alcibiades, quum
 populo munus dabat, *Diff.* 37. in *Thucyd.*
num. 6.
 Purpura uti erubesceret Diogenes, secus Aristippos,
Diff. 84. in *Anthol.* n. 28.
 Purpura sternebatur torusuptis, *Diff.* 30. in
Thucyd. n. 13.
 Purpura quare pro honore sumatur, *Diff.* 22.
 in *Liv.* n. 12.
 Purpurâ quare abstineret primi Cæsares, *Diff.*
 22. in *Liv.* n. 24.
 Purpurâ ne quis intereret prohibuit Theodosius,
Diff. 22. in *Liv.* n. 25.
 Purpurâ quis primus Imperatorem usus fuerit,
 ignoratur, *Diff.* 22. in *Liv.* n. 26.
 Purpurâ carere debebat vestis sacrificantium,
Diff. 42. in *Virg.* n. 4.
 Purpurâ solùm differebat vestis Imperatorum a
 privatis ante Diocletianum, *Diff.* 28. in *Liv.* n.
num. 25.
 Purpurâ indutus quidam gestus aliquos agebat
 ad concitandum risum in triumphis, *Diff.* 28.
 in *Liv.* n. 14.
 Purpuram addi lineis vestibus non probabat Alexander
 Severus, *Diff.* 4. in *Thucyd.* n. 5.
 Purpuram quod induerit Ramulus, reprehendendus
 non est, *Diff.* 10. in *Liv.* n. 1. & seqq.
Diff. 31. in *Liv.* n. 20. *Diff.* 22. in *Liv.* n. 1.
 Purpureâ tunicâ induebatur Cyrus; alijs autem
 ea uti non licebat, *Diff.* 21. in *Liv.* n. 3.
 Purpureæ togæ antiquitus utebantur triumphantes,
Diff. 22. in *Liv.* n. 2. *Diff.* 28. in *Liv.* n. 22.
 Purpureâ togâ utebantur evanescentes, non pidiâ,
Diff. 24. in *Liv.* n. 12.
 Purpureâ veste induebantur Viatores in sacris
 certaminibus, quam Xystida appellabant, *Diff.*
 6. in *Anthol.* n. 16.
 Purpureo poplo cur induerentur sacerdotes
 Bacchi, *Diff.* 47. in *Anthol.* n. 5.
 Purpureos calceos gestabant Principes, *Diff.*
 22. in *Liv.* n. 32.
 Purpureus erat color Pepli, *Diff.* 25. in *Eurip.*
num. 12. 23.
 Purpureus color inter omnes obtinet principatum,
Diff. 25. in *Eurip.* n. 16.
 Pustillatimitas Atheniensium, *Diff.* 27. in *Thucyd.*
n. 14.
 Putaminis ovi comparatur dialectica, *Diff.* 60. in
Cic. n. 4.
 Puteal quare accipiantur pro tribunali, *Diff.* 30.
 in *Liv.* n. 23.
 Puteorum aquæ turbida terræ motum sacrum significat,
 sicut Pherecydes pendixit, *Diff.* 48. in
Thucyd. n. 27.
 Puteus Athenis exarptans aquâ marinâ sonitum
 maris edens, *Diff.* 25. in *Eurip.* n. 3.
 Puteus vocabatur ers desolus in loca ubi Adiam
 Navis cœtem novæscâ dicunt discidisse,
Diff. 30. in *Liv.* n. 23.
 Pygægi desertabant in India, *Diff.* 10. in *Anthol.*
num. 10.
 Pygmæorum, & Groom peculia Veroneses crediderunt,
Diff. 2. in *Thucyd.* n. 9.
 Pygmæi-on auri cupidine interfecit Sichæum a-
 vanculum, & foreis virum, *Diff.* 21. in *Virg.*
num. 2.
 Pylades Pantomimorum saltationis auctor, *Diff.*
 26. in *Anthol.* n. 4.
 Pylæ diverx, *Diff.* 7. in *Eurip.* n. 6.
 Pylæa synodus dicebatur concilium, quod ad
 Thermopylas habebatur, *Diff.* 7. in *Eurip.*
num. 6.
 Pylæmenis mentionem facit Livius, & Homerus,
Diff. 15. in *Liv.* n. 2.
 Pylagoras dicebatur legatus, qui ad concilium
 ad Thermopylas miscebatur, *Diff.* 7. in *Eurip.*
num. 6.
 Pyramides sepulcra fuerunt, *Diff.* 21. in *Eurip.*
num. 16.
 Pyrconce interprete utebatur Nepænos Delphis
 in reddendis oraculis, *Diff.* 3. in *Anthol.* n. 4.
 Pyrenæis in montibus incensâ silvâ Argentum
 fluxit, *Diff.* 3. in *Thucyd.* n. 3.
 Pyrenæis montibus nasci Danubium, & Tar-
 tellam affirmat Aristoteles, *Diff.* 3. in *Thucyd.*
n. 4.
 Pyriphlegethon unus ex inferni fluminibus,
Diff. 76. in *Anthol.* n. 16. *Diff.* 83. in *Anthol.*
num. 4. 5.
 Pyriphlegethon unde ita appellatur, *Diff.* 83. in
Anthol. n. 6.
 Pyriphlegethonte expiantur peccates non gravif-
 sima, *Diff.* 9. in *Eurip.* n. 2.
 Pyrimantes dicebantur, qui igne vaticinabantur,
Diff. 42. in *Thucyd.* n. 8.
 Pyripnos Giga, *Diff.* 7. in *Anthol.* n. 8.
 Pyris abundat Peloponnesus, *Diff.* 7. in *Thucyd.*
num. 3.
 Pysodes Cilix e filia ignem excussit, *Diff.* 40. in
Thucyd. n. 2.
 Py-

Pyrrile dicta est Delus ab igne ibi primum invento, Dis. 39. in Thucyd. n. 4.
 Pyrrha, & Deucalion utrum in Parnasso, an in Agdo, an in Aetna reparaverint genus humanum, Dis. 34. in Thucyd. n. 4.
 Pyrrha insula absorpta est a mari, Dis. 34. in Thucyd. n. 1.
 Pyrrha ex Epimetheo, & Pandora nata est, Dis. 15. in Anthol. n. 6.
 Pyrrhe an Helenam pepererit, Dis. 16. in Eurip. num. 4.
 Pyrrhi Regis pacem dissuasit Menenius Agrippa, Dis. 31. in Cic. n. 4.
 Pyrrhi legatus Cynesa plebem, & Senatum suis nominibus postidie, quoniam Romam venerat, salutavit, Dis. 37. in Cic. n. 7.
 Pyrrhicam salutationem invenit Pyrrhus Græcia Troiam obsidentibus, Dis. 17. in Anthol. n. 1.
 Pyrrichen saltitarent quidam elephanti in Theatro Pompeij, Dis. 39. in Cic. n. 1.
 Pyrrho dixit: *hominem scire difficilem esse*, Dis. 21. in Thucyd. n. 3.
 Pyrrho ex Italiâ pulso Romani bellum adversus Carthaginenses susceperunt, Dis. 44. in Thucyd. n. 3.
 Pyrrho nullam in rebus probabilitatem admirabatur, adeo nec curas concitos in via declinaret; quoniam tempestate laceretur, ostendit suum, qui glande vesceretur, & talen sapientem in periculis esse debere dixit, Dis. 57. in Cic. n. 3. apparentis non negabat, sed ea, quæ de apparentibus dicuntur Dis. 58. in Cic. n. 1.
 Pyrrhoni philosophi appellati sunt a Pyrrhone, Dis. 57. in Cic. n. 7.
 Pyrrhum se veneno sublatum medicus pollicitus est Fabricio, qui medicum indicavit Pyrrho, Dis. 50. in Thucyd. n. 6.
 Pyrrhus dixit: Romana castra non esse Barbarorum, Dis. 8. in Thucyd. n. 6.
 Pyrrhus duos iuvenes secosatos, quod multa dixissent contra Regem, liberavit propter eorum iocum, Dis. 65. in Anthol. n. 19.
 Pyrrhus obruncatus est post bellum Troianum, Dis. 16. in Eurip. n. 19.
 Pyrrhus terrorem Romanis attulit, quia in Italiâ bellum gessit, Dis. 45. in Thucyd. n. 3. 4.
 Pyrrhus quomodo domo misisset principibus civitatis, & præcipue matronis, nullus ex accepit, Dis. 4. in Liv. n. 11.
 Pythagoræ auditorem fuisse Nomam improbabile, Dis. 3. in Thucyd. n. 8. Dis. 30. in Liv. num. 5. Dis. 36. in Cic. n. 11.
 Pythagoræ doctior Pherecydes Syrius terræmotum prædixit haud aequal putei turbidâ, Dis. 48. in Thucyd. n. 17.
 Pythagoræ, & Pythagoricorum ænigmata multa, Dis. 30. in Virg. n. 2.
 Pythagoram problemate reperto boves immolasse verisimile non est, Dis. 11. in Anthol. num. 5.
 Pythagoras temulentorum iuvenum violentiam ad modestiam revocavit matris modis tibis, Dis. 63. in Anthol. n. 7.
 Pythagoras censuit proprium esse philosopho-

rum nihil agere, sed alios spectare, Dis. 3. in Anthol. n. 1.
 Pythagoras primus se philosophum appellari voluit, quoniam nullam disciplinam se tenere diceret, Dis. 3. in Anthol. n. 1. Dis. 54. in Cic. n. 1.
 Pythagoras ex longitudine stadij Olympici altitudinem Herculis deprehendit, Dis. 6. in Anthol. n. 16.
 Pythagoras appellatus est Samius cometes, quod comam aleret, Dis. 11. in Anthol. n. 2.
 Pythagoras Pythagoræ philisophi auditor arkleas ad usum carniū transulit, & librom de Athletico vidu conferipit, Dis. 11. in Anthol. n. 1.
 Pythagoras nullum de philosophiâ scriptum reliquit, Dis. 11. in Anthol. n. 5. Dis. 63. in Cic. n. 8.
 Pythagoras cor comedere dum verbat, verbat animum enis conficere, Dis. 15. in Anthol. num. 6.
 Pythagoras venire utendum censebat, quoniam quis deterior veller fieri, Dis. 15. in Anthol. n. 16.
 Pythagoras salutationem discit, ut animum flequeret, Dis. 17. in Anthol. n. 9.
 Pythagoras abstinendum esse præcepit non ab alijs animalibus, sed a bonis dumtaxat iuxta Aristoxenum, Dis. 11. in Anthol. n. 5.
 Pythagoras ad Aegyptios, Phœnices, Chaldaeos Indos peregrinatus est discipline causâ, Dis. 9. in Thucyd. n. 6. Dis. 43. in Cic. n. 2.
 Pythagoras an existimaverit terræmotum esse animas in banc vitam migrantes, Dis. 11. in Thucyd. n. 8.
 Pythagoras decem annos latuit, Dis. 14. in Thucyd. n. 4.
 Pythagoras dixit animum conscientia seclerum sevidere cruciari, quoniam corpus eorum, qui flagris proferuntur, Dis. 19. in Thucyd. n. 7.
 Pythagoras adoravit Apollinem Genitorem in Delo, eni nulla victimâ immolabatur, Dis. 22. in Anthol. n. 5. Dis. 40. in Thucyd. num. 3. Dis. 41. in Virg. n. 16.
 Pythagoras veritatem semper involueris quibusdam rebus exposuit, Dis. 1. in Eurip. n. 2.
 Pythagoras non solum non voluit se Deum eredi; sed etiam sapientis nomen repudiavit, Dis. 41. in Thucyd. n. 4. Dis. 54. in Cic. n. 2.
 Pythagoras quare non infidendum cœnæcis præcepit, Dis. 47. in Thucyd. n. 6.
 Pythagoras dixit Cœlorum concentum non audiri propter assuetudinem, Dis. 21. in Eurip. num. 8.
 Pytha. oras libertate donavit Zamolxim, quoniam auditor fuit, & quem Getæ tanquam Deum colebant, Dis. 24. in Virg. n. 1. Dis. 5. in Cic. n. 4.
 Pythagoras parem numerum semina, mari verò imparem comparabat, Dis. 30. in Liv. n. 7.
 Pythagoras numerum fenarum nuptias appellavit, Dis. 31. in Liv. n. 16.
 Pythagoras existimavit Solem esse in medio mundi. & moveri terram, Dis. 31. in Liv. num. 10. 19.

- Pythagoras musica plurimum conculit, & medicum, Dis. 5. in Cic. n. 5. 6.
- Pythagoras primus demonstravit in trigono quadrato laterum angulum rectum continentium aequalis esse quadrato lateris subcendentis, Dis. 8. in Cic. n. 3.
- Pythagoras ab Aegyptiis, & ab Assyrio Nazaretto est institutus, Dis. 14. in Cic. num. 3. 4. Tyrrenus fuit iuxta aliquos, Dis. 14. in Cic. n. 3.
- Pythagoras in Aegyptum venit imperante Semneferro Rege, Dis. 20. in Cic. n. 9.
- Pythagoras animalia carere ratione negabat, Dis. 38. in Cic. n. 2.
- Pythagoras omnibus disciplinis operam dedit, Dis. 43. in Cic. n. 3.
- Pythagoras librum de institutione, & de administranda Republica scripsit, Dis. 43. in Cic. n. 1.
- Pythagoras auditor fuit Pherecydis, Dis. 48. in Thucyd. n. 27. Dis. 54. in Cic. n. 3. Dis. 67. in Cic. n. 3.
- Pythagorei Respublicis Magnae Graeciae administrabant, Dis. 9. in Cic. n. 22. Dis. 43. in Cic. n. 4.
- Pythagorici Planeras appellabant Prosepepna canes, & Mare, Saturni lacrimam; eiecerunt Hipparchum, & eiusque mortui columnam constituerunt, quod eorum doctrinam explicare eggressus fuerit, Dis. 51. in Thucyd. n. 7.
- Pythagorici cur fabis astinere praeceperint, Dis. 19. in Eurip. n. 3.
- Pythagorici existimant mortem Animae esse in dnm nascitur, Animantis vero, dnm anima a corpore separatur, Dis. 40. in Thuc. n. 8.
- Pythagorici Cercopis esse casmina Orphei tradit Aristoteles, Dis. 73. in Anthol. n. 3.
- Pythagorici, & Democritici quare Physici a Cicerone appellantur, Dis. 45. in Cic. per tot.
- Pythagorici dicuntur ab Alexi vivere vitam continentium in carcerem, Dis. 1. in Eurip. n. 3.
- Pytharcho Cyziceno septem orbes donavit Cyruus, Dis. 31. in Thucyd. n. 7.
- Pythas quum Athenienses in Asi summo caespere quid respondit Demosthenes, Dis. 27. in Cic. n. 2.
- Pythess dicebat Demosthenis verba incertam vedolere, Dis. 1. in Eurip. n. 1.
- Pythia prima oraculi Delphici fuit Phemonoe, Dis. 75. in Anthol. n. 4.
- Pythiam oracula super verbis hexametris reddere, & an illius sit verus, quibus Socrates sapientissimus dicitur, Dis. 75. in Anthol. num. 5. 6.
- Pythia ostendit Delis Apollinem natum Tegire, Dis. 77. in Anthol. n. 2.
- Pythia templa quos locus facies, Dis. 3. in Anthol. n. 1.
- Pythia sacerdos erat, quae responsa dabat, Dis. 3. in Anthol. n. 1.
- Pythia *πυθίαν* dicebatur a Demosthene, Dis. 3. in Anthol. n. 1.
- Pythia cui dicata essent, Dis. 2. in Anthol. n. 3. 4.
- Dis. 4. in Anthol. n. 2. Dis. 5. in Anthol. n. 2.
- Pythia unde sic appellata; Olympicis ludis cedebant, ceteris praestabant, Dis. 3. in Anthol. n. 2. 3. a quo inventa sunt, Dis. 3. in Anthol. n. 6. initio nono quoque anno celebrabantur; deinde quinto quoque anno, Dis. 5. in Anthol. n. 4.
- Pythia in honorem Phoebi instituta erat in memoria Pythonis, Dis. 2. in Anthol. n. 3. Dis. 5. in Anthol. n. 2.
- Pythia initio nihil aliud fuerunt, quam certamen poetarum, Dis. 3. in Anthol. n. 7.
- Pythia praecepit Atheniensibus, ut se ligneo muro circumdarent, quod Themistocles interpretatus est, ut classem pararent, Dis. 30. in Anthol. n. 4. Dis. 36. in Cic. n. 4.
- Pythia interrogavit Archiam, & Miscellum, utrum divitias, an fuitatem mallet, ille divitias, hic fuitatem petijt, & obtinuit, Dis. 36. in Thucyd. n. 10.
- Pythides instituitur anno tertio Olympiadis quadragessimae octavae, Dis. 3. in Anthol. n. 8.
- Pythius Architedus architeduram non posse perfici sine omnium disciplinarum scientia est arbitratus, Dis. 81. in Cic. n. 3.
- Pythij appellabantur duo consubernales Regis Lacedaemoniorum, Dis. 3. in Anthol. n. 2.
- Pythijs carminibus poetarum contendere noluerunt Orpheus, Musaeus, non poterant Hesiodus, quod lyra canere non didicisset Homerus, quod luminibus captus esset, Dis. 3. in Anthol. n. 7.
- Pythijs certaminibus Viri cum pueris committebantur, Dis. 15. in Thucyd. n. 9.
- Pythum oraculum ante Apollinem tennit Themis, & ante eum Tellus, & Neptunus, Dis. 3. in Anthol. n. 4.
- Pythium carmen, Dis. 75. in Anthol. n. 4.
- Pythius Lydorum opulentissimus exercitum Xerxis multos dies aluit, pro hoc beneficio Xerxes edus filium in duss porres difsecat iussit, & per eas exercitum transire, Dis. 51. in Thucyd. n. 7.
- Pytho non serpens, sed tyrannus fuit in Graecia, Dis. 3. in Anthol. n. 2.
- Pytho nris in medio Orbis credebatur, & quomodo id deprehensum fuerit, Dis. 3. in Anthol. num. 3.
- Pytho serpens oraculum Delphicum obtinebat Latonam parituram infestabatur, & quare Dis. 19. in Thucyd. n. 5.
- Pythom in memoriam Pythiae diestes erant Phaebo, Dis. 2. in Anthol. n. 3. Dis. 4. in Anthol. n. 2. Dis. 5. in Anthol. n. 2.
- Pythom sibi referre fyingas in hymno Apollinis tradit Strabo, Dis. 3. in Anthol. n. 7.

Q

QUASI populi superati sunt ab Antonino Philosopho, *Diss.* 85. in *Anthol.* n. 7. invaserunt Italiam, *Diss.* 4. in *Liv.* n. 7. Quadringenta millia equitum sequebantur Cyrum, *Diss.* 21. in *Liv.* n. 3. Quadrangula figura, aut orbe representabatur Venus Paphia, *Diss.* 46. in *Thucyd.* n. 2. Quadrangula figura veritatem, & sermonem verum comparabant Veteres, *Diss.* 46. in *Thucyd.* n. 3. Quadrata statura que sit apud Cornelium Celsum, *Diss.* 46. in *Thucyd.* n. 6. Quadrata laterum comprehendendum angulum rectum equalis esse quadrato subtendens primus demonstravit Pythagoras, *Diss.* 8. in *Cic.* n. 3. Quadrata Roma edificata est, *Diss.* 23. in *Liv.* num. 3. Quadrata statum que dicantur, *Diss.* 46. in *Thucyd.* n. 6. *Diss.* 25. in *Cic.* n. 9. Quadrati boves qui appellentur a Columella, *Diss.* 46. in *Thucyd.* n. 6. Quadrato saxo Mercurius insistere fingitur, & quare, *Diss.* 82. in *Anthol.* n. 3. *Diss.* 46. in *Thucyd.* n. 5. rotundo autem fortuna, *Diss.* 82. in *Anthol.* n. 3. Quadratum primum ex impari est numerus novem, idem congruit vico, *Diss.* 53. in *Thucyd.* n. 29. Quadratum circulo primus inscripsit Thales Milesius, *Diss.* 8. in *Cic.* n. 3. Quadriceps simulacrum Iani quid significat, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 58. Quadriconis Hispanum Scipio debellavit, *Diss.* 53. in *Thucyd.* n. 7. Quadrige Myrmecidis alia musce operiebantur, *Diss.* 21. in *Eurip.* n. 6. Quadrige septuaginta fræne dicuntur, quum Alcibiades vicerit Olympia, *Diss.* 2. in *Anthol.* n. 8. Quadrige in ludis antiquitus agitantur ad flumina, *Diss.* 30. in *Cic.* n. 4. Quadrige in Circensibus dicuntur erant Soli, *Diss.* 20. in *Cic.* n. 14. Quadrigarius rerum Romanarum scriptor, *Diss.* 12. in *Liv.* n. 2. *Diss.* 51. in *Cic.* n. 5. *Diss.* 68. in *Cic.* n. 3. Quadrigarum certamen omnium nobilissimum, & multi illo vincentes populo convivium exhibuerunt, *Diss.* 2. in *Anthol.* n. 8. Quadrigarum certamen utile bello, *Diss.* 2. in *Anthol.* n. 10. Quadrigarum certamen quare maximè proprium esset idolorum Romanorum, *Diss.* 19. in *Cic.* num. 1. Quadrigis duobus Metium distraxit interfecit Tullus, *Diss.* 51. in *Thucyd.* n. 6. Quadriremes Carthaginienses invenerunt, *Diss.* 9. in *Thucyd.* n. 4. Quadriremes, & triremes decertabant in nau-

chia Claudij, *Diss.* 3. in *Liv.* num. 1. Quæstio in tribunali sedebat, *Diss.* 29. in *Cic.* num. 7. Quæstiones Stoicorum de sapientie non inutiles sunt, *Diss.* 78. in *Cic.* n. 4. Quæstiones de uarum cucurbitæ proponentem, Platonem inducit Epierates, *Diss.* 3. in *Eurip.* num. 5. Quæstionis protinus non soluta pudore interijt Dindorus Dislepticus, *Diss.* 12. in *Virg.* n. 7. *Diss.* 66. in *Cic.* n. 2. Quæstio sacri palatii erat, qui Otationes Principis recitabat, qui Candidatus Augusti dicebatur, *Diss.* 89. in *Cic.* n. 8. Quæstio sequebatur Consules in bello, quia publicam pecuniam impendere poterant, *Diss.* 20. in *Liv.* n. 5. Quæstio nisi in provinciis nullum habebat lidorem, *Diss.* 22. in *Liv.* n. 3. Quæstio Siciliæ præfuit Cicero, *Diss.* 82. in *Cic.* num. 4. Quæstiones in subseclis iudicabatur, *Diss.* 19. in *Cic.* num. 5. Quales futuri essent multi infantes sigas data sunt, *Diss.* 28. in *Liv.* n. 8. Quæritas frumenti, quæ ex Aegypto quotannis Romam advehebatur, *Diss.* 43. in *Thucyd.* num. 7. Quæritas pecuniarum, quam reliquit Tiberius, & Caligula profudit, *Diss.* 32. in *Thucyd.* n. 10. Quæritas pecuniarum, quam ad constituendam Rempublicam desiderabat Vespasianus, *Diss.* 32. in *Thucyd.* n. 20. Quæritas pecuniarum, quam paucis mensibus profudit Vitellius, *Diss.* 32. in *Thucyd.* n. 10. Quæritas pars Collardere visa in urbe Mithridatis eius splendorem indicavit, *Diss.* 18. in *Liv.* num. 8. Quæritudum supplicatio habita est, quum Camillus Veios cepisset, *Diss.* 25. in *Liv.* n. 6. Quercu consuebatur corona civica, *Diss.* 2. in *Anthol.* n. 7. Quercobus quare spolia suspendere Veteres *Diss.* 24. in *Liv.* n. 3. Quercobus Roma comparatur a Crinagora poetæ, *Diss.* 85. in *Anthol.* n. 1. Quercus io verum distibuitur Orphei carminibus, & locus Zona appellatus, *Diss.* 74. in *Anthol.* n. 2. Quercus dicta sunt *Quercus*, *Diss.* 74. in *Anthol.* num. 3. Quercus solas, non alias arbores duxit Orpheus *Diss.* 74. in *Anthol.* n. 2. 4. Quercus vim equalis est vite sympharum, *Diss.* 36. in *Virg.* n. 1. Quercus verus est naturam semper in deturci ferri, *Diss.* 67. in *Cic.* n. 1. Quiescere non posse animas insipientium credebant Veteres, *Diss.* 24. in *Thucyd.* n. 2. Quæritas sedes iure dicuntur inferi, *Diss.* 76. in *Anthol.* n. 17. Quietam exoptant etiam seditiosi, & Imperatores, *Diss.* 2. in *Cic.* n. 2. 3. Quietis, & laboris vicissitudines profunt, *Diss.* 58. in *Thucyd.* n. 2.

Quin-

Quindecimne sacris faciendis, aut septemvir,
debebat esse pater eius, quæ in Vastalem lege-
batur, Dis. 31. in Liv. n. 4.
Quinquagenariam uxorem ducere non poterat
sexagenario minor, & maior nonnisi quinquage-
nariam, Dis. 27. in Anthol. n. 2.
Quinquaginta celebrabat Domitianus in monte
Albano, Dis. 29. in Anthol. n. 5. Dis. 30. in
Liv. n. 39.
Quinquatrus erant quinque dies Minervæ sacris
quibus pueri progressum in studiis ut sibi da-
ret, minervam orabant; an ita appellentur a
quinque diebus, Dis. 30. in Liv. n. 38. 39.
Quinquatrus minores agebantur Idibus Iunij a
tibicinibus, Dis. 30. in Liv. n. 47.
Quinque numerus ex primo pari, & primo im-
peri tanquam femius, & viro constat, Dis.
28. in Thucyd. n. 7.
Quinquennales quare fuerint Indi Olympici,
Dis. 2. in Anthol. o. 4. & quare Isthmici,
Dis. 5. in Anthol. n. 4.
Quinquagesimos boves immolabantur, Dis. 42. in
Virg. n. 8.
Quinquagesimo cavit Octavius, ut si quis searum ce-
pisset, mari redderet, quoniam multos searos in
mare deiecerat, Dis. 3. in Liv. n. 6.
Quinqueremes triginta Quindæ Maximi dous la-
giones vehebant, Dis. 14. in Eurip. n. 7.
Quinqueremes prope quadringentas habuerunt
Romani, quum Siciliam invaserunt, Dis. 55.
in Thucyd. n. 6.
Quinqueremes septingentas bello punico amife-
runt Romani, Dis. 86. in Anthol. o. 4. Dis.
14. in Eurip. n. 9.
Quinquertium quid esset, Dis. 6. in Anthol.
nom. 17.
Quintiles Nonæ quare Caprotinæ vocarentur,
Dis. 30. in Liv. n. 48.
Quintiliani Declamationes ab eis dicendi ge-
nere abhorrent, Dis. 1. in Thucyd. n. 6.
Quintilianus dum nominat Germanicem, intelligit
Domitianam, Dis. 29. in Anthol. n. 3. 4.
Quintilianus curam habuit nepotum sororis Domi-
tiani, Dis. 29. in Anthol. n. 6.
Quintilianus reprehendit morem historicorum colli-
gentium magnitudinem regionum ex ambien-
Dis. 33. in Thucyd. n. 6.
Quintilianus Aristides enumerat multa, quæ musi-
ci modulante temperantur, Dis. 57. in Thu-
cyd. n. 6.
Quintilianus iudicat Euripidem oratorem utiliorē
Sophocle, Dis. 2. in Eurip. n. 9.
Quintilianus Euripidem sapientibus parem exi-
stimat, Dis. 4. in Eurip. n. 10.
Quintilianus admiratur breviter Sallustij, Dis.
6. in Liv. n. 3. Dis. 2. in Virg. n. 2.
Quintilianus quam figuram licentiam vocet, Dis.
3. in Cic. n. 5.
Quintilianus resistit, Dis. 25. in Cic. n. 1. Dis.
30. in Cic. n. 1. & seqq.
Quintilianus tradit eloquentiæ beneficio viros
condidisse urbes, Dis. 12. in Cic. n. 7.
Quintilianus inter suæ ætatis oratores principem
locum obtinebat, Dis. 46. in Cic. n. 6.
Quintilianus illum profecisse dixit, cui Cicero

valde placet, Dis. 47. in Cic. n. 10.
Quintilianus potat etiam Elegiacos poetas le-
gendos esse ab oratoribus; Demosthenem non
solum legendum, sed etiam ediscendum, Dis.
86. in Cic. n. 6.
Quintilis vocabatur Iulius mensis, quia Mar-
cio quintus est, Dis. 30. in Liv. n. 3. 48.
Quintilis dicitur est Iulius, quia Iulius Cæsar na-
tus est IV. Id. Quintil. Dis. 30. in Liv. n. 66.
Quinto Ligario invitus Cæsar: pepercit eloquenti-
am Ciceronis coactus, Dis. 47. in Cic. n. 5.
Quintus Catulus Lucius Ulpianum servum
ducentis milibus nummum emit, Dis. 22. in
Thucyd. n. 7.
Quintus Fulvius Nobilior spolia Martis Musis di-
cavit, Dis. 57. in Thucyd. n. 5.
Quintus Flaminius dicebat Philopœmenis exerci-
tum carere ventre, quia pecunia destituebatur,
Dis. 21. in Virg. n. 8.
Quintus Spurius Fulvius coniurationem Catalinæ
patefecit, Dis. 2. in Cic. n. 10.
Quintus Arbelus ob prædium in Albano proferi-
ptus, & occisus, Dis. 5. in Liv. n. 3.
Quintus Fabius Maximus historie Romanæ scrip-
tor, Dis. 11. in Liv. n. 2.
Quintus Cicero triumphavit, quum bellum gef-
sisset adversus cives, Dis. 24. in Liv. n. 12.
Quintus Cæpio Senatum oppugnavit, Dis. 35. in
Cic. n. 2.
Quintus Flaccus quare, quum preturam peteret,
togam candidam non habuerit, Dis. 89. in Cic.
o. 3.
Quintus Maximus epulam populo Africanæ no-
mine dedit, Dis. 89. in Cic. n. 6.
Quirinalem collem Servius Tullius Romæ adie-
cit, Dis. 23. in Liv. n. 21.
Quirinus quare appellaretur Ianus, Dis. 30. in
Liv. n. 59.
Quirites appellando milites Cæsar eorum seditio-
nem sedavit, Dis. 9. in Cic. n. 2.

R

Rabirius Postuma quum togam vestim
Græco muisset, defenditur a Cicerone,
quæ cogente Rege id fecerit, Dis. 8.
in Virg. n. 2.
Racemi vitis, quæ super torum magni Regis erat,
pretiosissimis lapillis constabant, Dis. 21. in
Liv. n. 4.
Radebant caput, qui libertatem recuperabant,
& qui tyrannidem effugerant, Dis. 29. in
Liv. n. 4.
Radebant barbam Romani, non tondabant, &
quando radere cæperint, Dis. 41. in Anthol.
num. 6.
Radebat partem capitis Demosthenes, ut domi se
continere studiorum causa, Dis. 85. in Cic. n. 1.
Radere barbam lex Cretensium prohibebat,
Dis. 43. in Anthol. o. 7.
Radicebus herbe cuiusdam visitabant quidam
populi, Dis. 30. in Cic. o. 5.
Radicebus arundinum vesciebantur Rhizophagi;
ide.

ideo agriculturam aspernabantur, Disf. 31. in Cic. n. 5.
 Radia folis an Vestales ignem accenderent, Disf. 31. in Liv. n. 8.
 Radijs folis idas stellas consistere dixit Plinius, & sic effici stationes, Disf. 72. in Cic. n. 5.
 Radiorum folis cum sagittis similitudo, Disf. 38. in Thucyd. n. 8.
 Radijs solis imitabatur peplum puniceum, & aurea zona Bacchantium, Disf. 47. in Anthol. num. 5.
 Radios habebant etiam effigies Principum, Disf. 24. in Anthol. n. 8.
 Rami arborum inter se vi ventorum collisi interdum ignem excitant, Disf. 49. in Thucyd. num. 1.
 Rami oleæ, & lauri lustrationibus idonei, Disf. 14. in Thucyd. n. 10.
 Rami arborum hederæ vestiebantur, Disf. 23. in Cic. n. 7.
 Ramis arborum tenerioribus vesciebantur populi quidam, Disf. 30. in Cic. n. 1.
 Ramis duarum arborum inflexis Bessum Darij prædiscrepantem disceperum esse tradunt quidam, Disf. 51. in Thucyd. n. 6.
 Ramum, quem canis pepererat, sevit Orestheus, & vitis germinavit, Disf. 45. in Anthol. n. 1.
 Ramum oleæ lanâ involutum prætereundi supplicandi modus, Disf. 26. in Thucyd. n. 7. Disf. 22. in Eurip. n. 9.
 Ramum Oleæ, quæ moria dicebatur, Epimenides prætulit omnibus honoribus, Disf. 14. in Thucyd. n. 5. Disf. 20. in Eurip. n. 14.
 Ramum laureum rostrum tenentem gallinam deiecit aquila in gremium Livis, quem satum produxille silvam ferunt, ex qua Augustus triumphans ramum decerpum gestavit, & ceteri Cæsares, quem post triumphum serebant, Disf. 28. in Liv. n. 10. 11.
 Ranæ tempestatem prædicunt, Disf. 37. in Cic. num. 5.
 Ranæ Aegyptiæ, ne ab Hydro devorentur, arundinis tritum mordicus tenent, & quædam caruncula, quæ ex oculis propendit effoz insitat, pisces capiunt, Disf. 38. in Cic. n. 4. 5.
 Ranam, murem, avem, sagittam, & arantum misit Idanthyrius Dario, & quid hoc significare vellet, Disf. 30. in Virg. n. 4.
 Ranam, & lacertam pro nomine iussulpsere columbis templi Bstrachos, & Saurus, Disf. 2. in Thucyd. n. 4.
 Rapi violenter a complexu matris ad virum supra solebat, Disf. 28. in Thucyd. n. 1.
 Rapta Curia, Disf. 39. in Cic. n. 14.
 Raptus Proserpine referebatur sacris Cereæ, Disf. 39. in Anthol. n. 3.
 Rapum coquentem Manium Carium iovenierunt Samnitium legati, Disf. 3. in Liv. o. 4.
 Rates sunt trahes inter se colligatæ, quibus usi sunt primus, Disf. 76. in Anthol. n. 4.
 Rates invenit Erythras Rex, Disf. 13. in Eurip. num. 6.
 Ratio, quare expediat in alienâ potius regione, quam in sua bellum gerere, Disf. 45. in Thucyd. n. 7. 9. 10.

Ratio habetur Mercurius, Disf. 46. in Thucyd. num. 4.
 Ratio, quare qui bellum inferunt celeritate opus habeant, & coorta qui se defendunt, Disf. 52. in Thucyd. n. 9.
 Ratione, an oratione homo ceteris animalibus præstet, Disf. 38. in Cic. per tot.
 Ratione conciliatæ amicitia; ideo, quia imperfecta quædam ratio inest animalibus, potest esse cum illis imperfecta quædam amicitia, Disf. 22. in Anthol. n. 3.
 Ratione an prorsus destituta sint animalia, Disf. 22. in Anthol. n. 3. Disf. 38. 39. in Cic. per tot.
 Rationem in Homine esse catenam auream dixit Plato, Disf. 55. in Anthol. n. 1.
 Rationem reddere ne cogere, Pericles persuasus ab Alcibiade an bellum Peloponnesiæcum excitaret, Disf. 12. in Thucyd. o. 2. 4.
 Rationem quoque otij, non solum negotij extare oportere ait Cato, Disf. 1. in Cic. n. 8.
 Rationem, & orationem Græci eodem modo appellant, Disf. 16. in Cic. n. 1.
 Rationem significat ignis & Cæla raptus a Prometheo, Disf. 38. in Cic. n. 1.
 Rationem haberi eorum, qui magistratum petebant, Senatam censere oportebat, Disf. 89. in Cic. n. 3.
 Rationes trutinâ ponderant Pyrrhonem inducit Lucianus, Disf. 57. in Cic. n. 6.
 Rationis stabilitas ut significaretur, Mercurius quadris lapidi insidens agebatur, Disf. 81. in Anthol. n. 3.
 Ream impetratis Phrynen palchritudine defendit Hyperides, Disf. 26. in Eurip. n. 8. Disf. 77. in Cic. n. 3.
 Rebus publicis suspecta est potentia finitimorum, Disf. 7. in Thucyd. n. 10. Vide. *Reipublica*, *Reipublicam*. *Reipublica*. *Reipublicarum*. *Reipublica*. *Civitates*.
 Rebus parva magis oratio accommodanda non est, Disf. 2. in Virg. n. 1.
 Recaratus quidam Cacus interfecit, & maximam aram sacravit, Disf. 7. in Anthol. n. 8.
 Recaratus Hercules Italicus, Disf. 7. in Anthol. num. 13.
 Rec tabat Seneca duo milia nominum eodem ordine, quo audiverat semel recitata, Disf. 87. in Cic. n. 6.
 Recto Deo Amphidionij ara dicata est, quia primus viam aquæ duxit, Disf. 14. in Anthol. n. 8. Disf. 46. in Anthol. n. 2.
 Rectum angulum comprehendentium laterum quadræ æquitas esse quod recto lateris subtrahentis primus demonstravit Pythagoras, Disf. 8. in Cic. n. 3.
 Redimere cives ab Hannibale captos noluerunt Romani, sed usi sunt servia, Disf. 4. in Liv. num. 2.
 Reditu Traiani sedul per centum viginti tres dies celebrati sunt, in quibus uno die ferarum decem milia consecrarentur, Disf. 10. in Anthol. n. 10. Disf. 7. in Liv. n. 1.
 Reditu Pompeij sancientem legem Sylla Herennius impedivit, Disf. 3. in Cic. n. 1.
 Reduam quot modum mori haberent apud Athenienses.

- nienses Pentacosinmedimni, equites, & zeugitæ, Diss. 47. in Thucyd. n. 2.
- Reditum annuum viginti trium millium talentorum ferebat Romanis Ægyptus, Diss. 9. in Liv. n. 27.
- Reditum publicorum pecunia populo Atheniensium vicinis distribuebatur; sed ut eam converterent ad parandam classem Themistocles persuasit Athenienses, Diss. 47. in Thuc. n. 4.
- Rege cogente faciens aliquid culpæ vacat, Diss. 8. in Virg. n. 1.
- Rege defuncto Gerrhi quos cum eo sepelirent, Diss. 23. in Thucyd. n. 5.
- Rege Cenensem abroncato Romulus triumphavit, Diss. 24. in Liv. n. 1. 3.
- Rege Decebalu cladibus acceptis Domitianus triumphavit, Diss. 25. in Liv. 8. extra Epigramma Martialis in ludos Stalle, Diss. 29. in Liv. n. 10.
- Rege Antiocho sanato Erasistratus centum talenta mercedem accepit, Diss. 10. in Cic. n. 2.
- Regem Afæ Legatos Romanorum virgæ circumscriptis, & ibi deliberare iussit, Diss. 22. in Virg. n. 2.
- Regem Indorum Sparterbam confecerunt Bacchus, & Osiris, & Lycurgum interfecerunt, Diss. 45. in Anth. n. 1. 4. Diss. 46. in Anthol. n. 9.
- Regem Macedonum Demetrium inter duodecim Deos ponendum Athenienses decreverunt, Diss. 9. in Thucyd. n. 2.
- Regem Persarum adorantes interfecerunt Athenienses, Diss. 27. in Thucyd. n. 14.
- Regem venanicum sequi Persæ debebant, quum decimumseptimum annum attingerant, Diss. 11. in Eurip. n. 16.
- Regem bustium cruciandum in medio suorum exercitus suscepit Scævola, Diss. 4. in Liv. u. 1.
- Regem Tartessiorum nutritæ cerva, Diss. 18. in Liv. n. 4.
- Regem Tagom iniuste interfecit Hædrabal, Diss. 18. in Liv. n. 21.
- Regem Vononem Parthi, quis Roma eductus fastu non utebatur, regem privarunt, Diss. 20. in Liv. u. 4.
- Regem Polemonem Bosporanis perdomitis imposuit Agrippa, Diss. 25. in Liv. n. 9.
- Regem Tarquinium populus ciecit motus eloquendi Bruti, Diss. 36. in Cic. n. 14.
- ad Regem Mithridatem appellare a magistrato, quæ gerebat Metrodorus Scepius, non licebat, Diss. 64. in Cic. n. 5.
- Reges antiqui poetarum consilio utebantur, Diss. 3. in Eurip. n. 10.
- Reges, & magni duces sunt materia tragædiarum, Diss. 5. in Eurip. n. 4.
- Reges antiquitas hæc pro seopto utebatur, Diss. 11. in Eurip. n. 15.
- Reges creabantur pulchriores ab Aethiopicis, Diss. 15. in Eurip. n. 6.
- Reges Orientis fœdera sanguine sanciebant, Diss. 26. in Thucyd. u. 4. Diss. 22. in Eurip. n. 5.
- Reges decertarunt in ludis, quos Scipio exhibuit, Diss. 4. in Anthol. n. 2.
- Reges etiam gloriabantur de Olympiæ equorum victorijs, Diss. 6. in Anthol. n. 9.
- Reges, qua occasione ceperint purpuram induere, Diss. 7. in Anthol. n. 11.
- Reges oportet non dormire totâ nocte, Diss. 9. in Anthol. n. 5.
- Reges clementes esse oportet, & tanquæ parentes filijs, hominibus parcere, Diss. 10. in Anthol. u. 25. Diss. 68. in Anthol. n. 4.
- Reges, qui ab uxoribus vici privati sunt, Diss. 15. in Anthol. n. 20.
- Reges multi voluerunt templum Iovi inebatum Augusto perficere, Diss. 24. in Anthol. u. 3.
- Reges Homerus semper vocat Pastores, Diss. 25. in Anthol. n. 7.
- Reges quare a Iove nutriti dicantur ab Homero, Diss. 68. in Anthol. n. 13.
- Reges primùm fuerunt, deinde tyranni, quibus de medio sublatis diversa genera Rerum publicarum existerunt, Diss. 5. in Thucyd. n. 1.
- Reges omnium antiquissimi fuerunt Belus, qui Nembroth in sacris literis appellatur, & Ninus eius filius, Diss. 5. in Thucyd. u. 2.
- Reges spætant subiecti crant legibus, & Ephoris, a quibus puniebantur, Diss. 53. in Anthol. u. 2. Diss. 5. in Thucyd. n. 5.
- Reges Græci in expeditione Troicæ populis obnoxierant, Diss. 5. in Thucyd. n. 7.
- Reges dicebantur antiquitas omnes iudices, Diss. 5. in Thucyd. u. 8. quum ipsi iudicarent, Diss. 26. in Cic. n. 1.
- Reges tredecim quo passio Phæacibus præessent, Diss. 5. in Thucyd. u. 8.
- Reges, qui filijs Regnum non relinquebant, sed eorum moret sinebatur principatus, Aesymnetas appellabant, Diss. 5. in Thucyd. n. 9.
- Reges plerumque nomen regionibus indebant, Diss. 36. in Thucyd. n. 5.
- Reges suos misericordè diligebant Macedones, Diss. 45. in Thucyd. n. 10.
- Reges omnes devicti Carthagine legatos Romanis mittebant, Diss. 22. in Virg. u. 2.
- Reges pluribus gentibus dederunt Romani, Diss. 22. in Virg. n. 4.
- Reges divinitus desiderio hastas pro diademate assumpserunt, Diss. 25. in Virg. n. 7.
- Reges Orientis aditus difficiles habebant, Diss. 17. in Thucyd. n. 6.
- Reges mensas instruere apud Veteres non erat indecorum, Diss. 21. in Thucyd. n. 1. Diss. 21. in Liv. n. 1.
- Reges ex quibusdam peculiaribus fluminibus aquam potabant, Diss. 28. in Thucyd. n. 4.
- Reges pluri facere debent eos, qui dona petunt, quàm quia ferunt, Diss. 32. in Thucyd. n. 1. 9.
- Reges Thæcum dona accipiebant, non dabant; contra Persarum Reges, Diss. 32. in Thuc. n. 2.
- Reges Lacedæmoniorum hospitibus legatis assignabant, Diss. 26. in Liv. n. 3.
- Reges Barbarorum si non fastu utantur, contemnuntur, Diss. 20. in Liv. 4. 5. Diss. 21. in Liv. u. 3. & seqq.
- Reges quatuor pedices Tigranem equitatem sequebantur, Diss. 20. in Liv. u. 4.
- Reges Indorum cultu deorum afficiebantur, quum prodibant, Diss. 20. in Liv. n. 5.
- Reges, qui se Deos credi voluerant, Diss. 21. in Liv. n. 13.
- Reges Etrasci, quod a duodecim populis crearentur, duodecim lidores habebant, quos

- etiam Romulus sumptis, *Diss.* 22. in *Liv.* n. 23.
 Reges domitos a se Pompeius, & supplices regnare iussit, *Diss.* 4. in *Liv.* n. 6. *Diss.* 83. in *Cic.* n. 6.
 Reges invisi erant Romanis: Ideo primi Caesares purpurâ abstinnerunt, *Diss.* 22. in *Liv.* n. 24.
 Reges, quibus ornamenta Consulum dono missa sunt a Romanis, *Diss.* 22. in *Liv.* n. 22. *Diss.* 25. in *Liv.* num. 11. 12.
 Reges, qui captivi in triumpho ducti sunt, *Diss.* 25. in *Liv.* n. 18.
 Reges exadi sunt Calendus Iunius, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 46.
 Reges Persarum Aegyptijs medicis tantum utebantur, postea Crotonicenses prætulērunt, *Diss.* 24. in *Cic.* n. 7.
 Reges singuli ceteris sibi eligebant, *Diss.* 30. in *Cic.* n. 5.
 Reges impudē eceant iudici, *Diss.* 34. in *Cic.* num. 1.
 Reges philosophorum a Laetantio appellantur Plato, & Socrates, *Diss.* 54. in *Cic.* n. 5.
 Reges adulatione præceptorum artem equitandi, non alias discere debebat Carnendes, *Diss.* 63. in *Cic.* n. 9.
 Reges multi philosophos accersiverunt, qui ad eos ire noluerunt, *Diss.* 64. in *Cic.* n. 7. *Diss.* 66. in *Cic.* n. 4.
 Reges sunt sapientes ob sapientium familiaritatem, *Diss.* 72. in *Cic.* n. 6.
 Regi Thracum Rhymetalei dixit Augustus amare proditorem, non proditorem, *Diss.* 50. in *Thucyd.* n. 1.
 Regi nisi hostis caput attulisset Carmani, uxorem ducere non poterant, *Diss.* 30. in *Thucyd.* num. 2.
 Regi Macedonum Athenienses beneficijs affectu hospitium cum civitate decreverunt, *Diss.* 16. in *Liv.* n. 5.
 Regi Armeniz, quam Romam venisset, ut insignia regni a Cesare acciperet, lictores, & cetera ornamenta Consulum data sunt, *Diss.* 22. in *Liv.* n. 4.
 Regi Ariarathi epistolas scripsit Carneades, *Diss.* 63. in *Cic.* n. 8. *Vide. Regibus. Regis. Regum. Rex.*
 Regia Aenæ an fuerit Scepis Urbs, *Diss.* 25. in *Liv.* n. 4.
 Regia in arce fons, qui manabat, adhibebatur sacris Hammonis, *Diss.* 28. in *Thucyd.* n. 3.
 Regia potestas ut declararetur, Imperatores usi sunt Lictoribus, & fascibus, *Diss.* 22. in *Liv.* num. 24.
 Regiam potestatem Phoroneus a Iunone accepit, quia primus ei arma sacrificavit, *Diss.* 25. in *Virg.* n. 5.
 Regiam Persarum ebrius Alexander incidit, *Diss.* 32. in *Virg.* n. 1.
 Regiam clausit, & filium totondit Archelaus, quom sol defecisset, *Diss.* 50. in *Thucyd.* n. 4.
 Regibus imperantibus nullum ferē civem præteritum, aut eloquentem Athenienses habuerunt, *Diss.* 20. in *Eurip.* n. 24. *Diss.* 36. in *Cic.* n. 21.
 Regibus tanquam principijs abutebatur Tigranes, *Diss.* 78. in *Anthol.* n. 3. *Diss.* 83. in *Cic.* num. 5.
 Regibus leges daturus Scipio quinque servis utebatur, *Diss.* 22. in *Thucyd.* n. 4.
 Regibus sexcentis imperans Iudorum Rex amiciriam Augulli petijt, & Scytharum Rex, *Diss.* 42. in *Thucyd.* n. 4. *Diss.* 22. in *Virg.* n. 5.
 Regibus Atheniensium succederent perpetui Archontes, *Diss.* 5. in *Thucyd.* n. 3. *Vide. Atheniarum Reges.*
 Regibus leges daturus Scipio quinque servos habebat, *Diss.* 22. in *Thucyd.* n. 4.
 Regibus Andumacide offerebant auripuras, *Diss.* 29. in *Thucyd.* n. 11.
 Regium Persarum Cyrus conviviorum legem præscripsit, *Diss.* 32. in *Thucyd.* n. 6.
 Regibus amicis Senatus consulatus insignia mittebat, *Diss.* 22. in *Liv.* n. 22.
 Regibus Imperantibus Romæ Feriæ Latinæ uno die habebantur, ijs exadi duobus diebus, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 25.
 Regibus accersitus Socrates amore Patriæ non paruit, *Diss.* 54. in *Cic.* n. 8. *Vide. Reges. Regis. Regum. Rex.*
 Regisugium festum duplex, *Diss.* 30. in *Liv.* num. 53.
 Regina Lemni Hyppipyle ob Thoantem patrem a eade servatum in exilium ada est, & sub eius custodiâ Opheltis postea Archemorus a serpente occisus est, in cuius honorem Nemea instituta sunt, *Diss.* 6. in *Anthol.* n. 4.
 Regina Massagetarum Tomyris optionem Cyro dedit, utrum in sua regione bellum gerere vellet, an in regione Massagetarum, *Diss.* 44. in *Thucyd.* n. 9.
 Regina hominum vocatur ab Euripide eloquentia, *Diss.* 8. in *Anthol.* n. 4. *Diss.* 25. in *Cic.* num. 4.
 Regina Berenice de formæ comam laudantibus credebatur, *Diss.* 42. in *Thucyd.* n. 7.
 Regina, & Regia Iuno quare vocetur, *Diss.* 22. in *Virg.* n. 17. *Diss.* 25. in *Virg.* n. 7.
 Regina Palmyrenorum auro, & gemmis ornata ab Aureliano ducta est triumpho, *Diss.* 25. in *Liv.* num. 17. 18.
 in Regione sua, an in alienâ bellum habere expediat, *Diss.* 44. in *Thucyd.* n. 9. *Diss.* 45. in *Thucyd.* n. 2. usque ad finem
 Regionem sericam incolere Hyperborea verisimile est, *Diss.* 77. in *Anthol.* n. 14.
 Regionem sua solus Abaris ex Hyperboreis reliquit, *Diss.* 77. in *Anthol.* n. 15.
 Regionem altissimam esse statuendum est, quæ a medio Mundi remotissima est, *Diss.* 48. in *Thucyd.* n. 14.
 Regionem Cælo proximam incolere homines dicuntur a Stoicis post mortem, *Diss.* 9. in *Euripi.* num. 3. 10. 21.
 Regionem Aemæ quum Thessali occupassent, Boeoti Patriam relinquere noluerunt; ideo ipsi tanquam servi Thessali utebantur, & Mænestæ, seu Penestæ appellati sunt. *Diss.* 20. in *Thucyd.* n. 1.
 Regionem circa Panorum Veteres hortum nuncupant, *Diss.* 33. in *Thucyd.* n. 4.
 Regionem ab Appennino usque ad Alpes habuerunt herusci, *Diss.* 15. in *Liv.* n. 21.

- Regiones præstantes efficit virtus incolarum, Disf. 11. in Eurip. n. 9. & feqq. Disf. 20. in Eurip. n. 1.
- Regiones, quas peragravit Hercules, Disf. 7. in Anthol. o. 12.
- Regiones aliquæ aliqua animalia non gignunt, Disf. 16. in Anthol. n. 4. 5.
- Regiones, quas peragravit Bacchus, Disf. 45. in Anthol. n. 2. 4.
- Regiones multas qui subegerint, Disf. 46. in Anthol. n. 4.
- Regiones omnes, quæ fuprà Mæotin paludem erant, ignorantur, Disf. 77. in Anthol. num. 23. 17.
- Regiones etiam proximas antiqui ignorabant, Disf. 3. in Thucyd. n. 5. 6.
- Regiones an bene meriantur hiftorici navium curfo, ant earum ambitu, Disf. 33. in Thucyd. num. 6. 8.
- Regiones optimæ mutationibus obnoxie funt, Disf. 34. in Thuc. n. 3. n. 3. Disf. 35. in Thucyd. n. 1.
- Regiones afperæ producant homines fortes, Disf. 36. in Thucyd. n. 1. Disf. 36. in Thucyd. n. 9.
- Regiones plures, quæ a Regibus nomen acceperunt, Disf. 36. in Thucyd. n. 5.
- Regiones mariadacentes terræmonibus frequenter laborant, Disf. 48. in Thucyd. n. 7.
- Regiones igni abundantes terræmonibus obnoxie funt, Disf. 48. in Thucyd. n. 18.
- Regiones interdum mutantur, Disf. 7. in Liv. n. 8.
- Regiones quas difcendi causâ Pythagoras adivit, Disf. 41. in Cic. n. 2. Democritus, Disf. 43. in Cic. n. 5.
- Regioni univerfæ imperare dicitur, qui magnæ parti imperat, Disf. 17. in Virg. u. 4. 5.
- Regioni occiduae, feptentrionali, & orienti imperare bonum opinari funt Manichæi; & malum austrine regioni, Disf. 59. in Thucyd. num. 3.
- Regionibus longinquis bellum inferentes emendati non debent, Disf. 52. in Thucyd. n. 2. & feqq.
- in Regionibus externis fivæ causâ diutius morari Lacedæmonij prohibuit erat, Disf. 27. in Thucyd. n. 6.
- Regionum defcriptiones conveniunt hiftoricis, Disf. 33. in Thucyd. n. 1. Disf. 37. in Virg. n. 4.
- Regionum, quas triumphans fubegiffet, færmæ propriæ in triumpho ducebantur, Disf. 25. in Liv. u. 19.
- Regis Lacedæmoniorum contubernales Pythij appellabatur, Disf. 3. in Anthol. n. 2.
- Regis filium non obtinuit Hippachides, quia imperitè falſatiffet, Disf. 17. in Anthol. n. 10.
- Regis Porſenæ ſepulcrum magnificentiſſimum, Disf. 31. in Anthol. u. 2.
- Regis cnuvive dnmtaxar apud Indos coronabatur, Disf. 35. in Anthol. u. 1.
- Regis Hieronis tentorium in Olympiciſ ludis pæne deiacerunt Greci, Disf. 17. in Thucyd. n. 5.
- Regis Lyſimachi Rogo accenſo ſe dicitur inieciſſe canis, Disf. 21. in Eurip. n. 21.
- Regis dignitati proxima erat Sacerdotis Hercules Tyrij apud Tyrios, Disf. 21. in Virg. n. 1.
- Regis Nabataeorum legatus Syllus effecit perſiſſi diâ ſuâ, ne Aelius Gallus paucis menſibus Arabiam univerſam ſubigeret, Disf. 22. in Virg. n. 10.
- Regis Pyrrhi dona nec matronæ Romanæ acceperunt, Disf. 4. in Liv. n. 1.
- Regis Syracuſarum Hieronymi arrogantia, qui albis equis ſteteretur, Disf. 28. in Liv. n. 1.
- Regis Melandri, & Aſtartz Regine filium iſtis in ignem coniecit, ut immortalitate donaret, Disf. 33. in Virg. n. 6.
- Regis uxori ſi quis fucum feciſſet, pancorum pecorum malâ plenebatur, Disf. 30. in Cic. num. 5.
- Regis exemplo componuntur mores civitatis, Disf. 54. in Anthol. n. 1. Disf. 68. in Cic. n. 4.
- Regis alicuius amicitia floruerant omnes poſtea, Disf. 72. in Cic. n. 6. Vide. Imperatores. Principes. Reges. Regibus. Regnantes. Reguli. Regum. Rex.
- Regna præſantiſſima funt omnium Reipublicæ formarum, & antiquiſſima, Disf. 5. in Thucyd. n. 1.
- Regna multa antiquiſſima recenſentur, Disf. 5. in Thucyd. n. 2.
- Regna, quæ frequenter mutantur, admonent homines nihil ſtabile eſſe, Disf. 77. in Anthol. n. 1. Disf. 18. in Eurip. n. 1. Disf. 1. in Liv. n. 2.
- Regna funt donum Iunonis, Disf. 21. in Virg. n. 17. Disf. 25. in Virg. n. 7.
- Regna multis peregrinis in Græciâ propter eorum divitias delata funt, Disf. 7. in Thucyd. n. 7.
- Regna finitima ſibi invicem ſuſpecta funt, & ideo inter ſe bella gerunt, Disf. 7. in Thucyd. n. 10.
- Regna appellantur Villæ, & res omnes, in quibus quique dominantur, Disf. 40. in Cic. u. 2. Vide. Regni.
- Regnandi cauſa ius nec etiam violandum eſt, Disf. 12. in Eurip. n. 4.
- Regnantes, qui reſignarunt, aut reſignare voluerunt Imperium, Disf. 2. in Cic. n. 1.
- Regni tertiam partem Eurytion dedit Peleo exuli, & filium in matrimonium, Disf. 53. in Thuc. n. 13.
- Regniſ tribus quoddam imperaret, Iuppiter, Martius & Hercules tres oculos habebat, Disf. 10. in Anthol. num. 10. Disf. 12. in Eurip. u. 9.
- Regno Aſtyagem ſpoliavit Cyrus, a quo feriſ expoſitus fuerat, Disf. 10. in Virg. n. 4.
- Regno Gentium quindecim dierum ſpatio ſpoliavit Octavius, Disf. 45. in Thucyd. n. 5.
- Regno ne privaretur ſaturnus, filios devoravit, Disf. 21. in Virg. n. 19.
- Reges Vononeæ Parthi privarunt, quoddam eductus Romæ factu non ſteteretur, Disf. 10. in Liv. n. 4.
- Regno expulſus eſt Tachos, quoniam deriſiſſet Agæſilaum, qui ipſi opem laturus advenerat, Disf. 21. in Liv. n. 9.
- de Regno ſcripſerunt Cleuthes, & Sphærus, Disf. 75. in Cic. n. 4.
- Regnum Lycurgus reſtituit Chariſio fratris filio, quoniam poſſet ipſe regnare, Disf. 54. in Anthol. num. 2.
- Regnum ut ſtabilirent Thraſybulus Perianthro, & Tarquinio filio perſtaſiſſet, quod ſummus civium tolleretur, & quomodo id illis ſignificaverint, Disf. 44. in Anthol. n. 8. Disf. 6. in Thucyd. n. 12.

- Regnum Aegyptiorum acquisivit Amasis ob coronam regalem, quam donavit Parmenidi, Disf. 5. in Anthol. n. 9.
- Regnum ne sibi auferret filius Thersidis, simulit Iuppiter, quemadmodum ipse Sisypho abutulerat, Disf. 15. in Anthol. n. 6.
- Regnum Nini incepit centumquingagesimo duos annos post Diluvium universale, Disf. 5. in Thucyd. n. 2.
- Regnum quomodo dividerint Iuppiter, Neptunus, & Pluto, Disf. 7. in Eurip. n. 10.
- Regnum Cræsi eversum est, eo quod bellum Cyro intulerit, Disf. 18. in Eurip. n. 15.
- Regnum res est inter Deos, hominesque pulcherrima, Disf. 41. in Thucyd. n. 3.
- Regnum amisit Amasis spoliatus a Cambyse, quem ad bellum impulerat Nectis, ut ulcisceretur patris necem, Disf. 15. in Anthol. num. 23. Disf. 15. in Eurip. n. 5.
- Regnum portendit Tarquinio Aquila sibi latum pileum rursum eius capiti imponens, Disf. 16. in Anthol. n. 6.
- Regnum Romæ Tarquinium Priscum divitijs adeptus est, Disf. 7. in Thucyd. n. 7.
- Regnum qui occupare tentaverat largiendo frumento, Disf. 43. in Thucyd. n. 1. 6.
- Regnum Scipio recusavit, quoniam ab Hispanis Rex solutus esset, Disf. 13. in Liv. n. 7.
- Regnum affecit licet beneficijs affecta plaba capiti supplicio affecit, Disf. 12. in Liv. num. 8.
- Regnum Scæphs nobis tenuit Ascanius cum filijs Hectoris, Disf. 15. in Liv. n. 4.
- Regnum sibi delatum Aeneas recusavit, Disf. 15. in Liv. n. 5.
- Regnum Avo restituit Romulus, Disf. 17. in Liv. num. 11.
- Regnum triginta annorum significavit Sol visus elabi ter e manibus Cyri, Disf. 18. in Liv. num. 8.
- Regnum Empedocli oblatam fuit, Disf. 9. in Cic. n. 13. *Vide Imperium.*
- Regnum Macedonum Philippus frequentissimis cunctationibus stebulavit, Disf. 36. in Cic. n. 10.
- Regnum virorem cepit Nestippus Lacedæmonius, quoniam Carthaginienses ad meliorem speciem erexisset, Disf. 18. in Anthol. n. 7. *Vide Regem.*
- Regum filij diadema, non verò sceptrum gerant, Disf. 6. in Eurip. n. 17.
- Regum Lydorum divites, Disf. 33. in Anthol. num. 7. 8.
- Regum Persiarum divites, Disf. 33. in Anthol. num. 9.
- Regum potentia non nisi ævum magnitudine peripeda cognoscere potest, Disf. 14. in Eurip. n. 1.
- Regum etiam externorum superbia agere ferunt libera civitates, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.
- Regum, & Tyrannorum differentia, Disf. 5. in Thucyd. n. 3.
- Regum maximus secundum Alexandrum Mithridates, Disf. 6. in Thucyd. n. 10.
- Regum trium morte finitum regnum quoniam Philippus accepisset, quomodo illud composuerit, Disf. 44. in Thucyd. n. 6.
- Regum Pergami Bibliotheca insignis, Disf. 4. in Eurip. n. 7.
- Regum controversias dirimebant Romani de victa Carthagine, Disf. 21. in Virg. n. 2.
- Regum magnificentiam in Olympijs ludis superavit Alcibiades, Disf. 37. in Thucyd. n. 8.
- Regum suntu offendebantur Græci, Disf. 10. in Liv. num. 3.
- Regum maiestatem in Europâ primus Romulus constituit, Disf. 11. in Liv. o. 1.
- Regum amicitia philosophis nunquam tuta fuit, Disf. 64. in Cic. n. 6.
- ad Regum res inspicendas legatus missus est Scipio, Disf. 64. in Cic. n. 3.*
- Regum Orientis excepto Mithridate opulentissimus Tigranes habebatur, Disf. 83. in Cic. num. 4. *Vide Reges, Regibus, Regis, Rex, Persarum Reges.*
- Rei sordidari arant, & eorum cognati, Disf. 17. in Anthol. n. 4. 5.
- Rei in Areopago patronum adhibere verabantur, Disf. 79. in Cic. n. 6. Disf. 81. in Cic. n. 4. *Vide Rem, Reum.*
- Reipublicæ an utiles essent athletæ, Disf. 2. in Anthol. n. 10.
- Reipublica forma nulla præstantior, sut antiquior est principatu, Disf. 5. in Thucyd. n. 1.
- Reipublicæ, quam confisteret, Solon superstes fuit, Disf. 27. in Thucyd. n. 8.
- Reipublicæ Romam nutrebat Cato appellabat Siciliam, Disf. 33. in Thucyd. n. 1.
- Reipublicæ dominus erat plebs infima Athenis, Disf. 47. in Thucyd. n. 3. *Vide Athenienſium Reipublica.*
- Reipublicæ ad omnem statum sese accommodabat Theramenes, ideo eorum a dicebatur, Disf. 51. in Thucyd. n. 7. Disf. 6. in Eurip. n. 8.
- Reipublicæ maximis muneribus functi summi Viri ludis oblectabantur, Disf. 58. in Thuc. o. 1. 2.
- Reipublicæ ne damno pensaretur sua felicitas, precatus est Paulus Aemilius, sed potius suo Disf. 18. in Eurip. o. 5.
- Reipublicæ eversio portendebatur extinctione ignis Vestæ, Disf. 31. in Liv. n. 7.
- Reipublicæ Romane calamitates, Disf. 5. in Liv. n. 2. usque ad finem *Vide Romanæ Reipublicæ.*
- Reipublicæ administrandæ prudentia an acquiri possit, Disf. 8. in Liv. n. 2 & seqq. Disf. 9. in Liv. n. 3. & seqq.
- Reipublicæ nocuerunt potius fabulis, quas de Dijs commentati sunt, Disf. 34. in Virg. n. 2.
- Reipublicæ amore quoddam se curis maceraret, Tiberius oburgabatur ab adulatore, Disf. 3. in Cic. n. 5.
- Reipublicæ qui nocuerunt, oratoris munus exequi non sunt, Disf. 33. in Cic. n. 6.
- Reipublicæ anile cœquium mali viri Lacedæmonij bonum virum dicere coegerunt, Disf. 33. in Cic. n. 4.
- Reipublicæ qui oratores nocuerunt, Disf. 33. in Cic. n. 6. Disf. 35. in Cic. n. 1. & qui profuerunt, Disf. 36. in Cic. per tur.
- Reipublicæ administrandæ scientiam non habere Alcibiadi ostendit Socrates, Disf. 56. in Cic. n. 6.
- Reipublicæ administrandæ rationem docent poetæ, & philosophi, Disf. 73. in Cic. n. 3. & seqq.
- Reipublicæ tranquillitas temporibus suis leges observandæ, aliæ turbidis, Disf. 76. in Cic. o. 7.

Rei-

- Reipublicæ nocent mutationes, Disf. 83. in Cic. uum. 8. *Vide. Civitates. Rempubli. Respublicis. Republica. Rempublicarum. Respublica.*
- Religio summa eapita erat Antiquis, Disf. 14. in Eurip. n. 1.
- Religio induda est ab Hercule, ideo dicitur adin-
visse Iovem contra Gigantes, Disf. 8. in Anth. n. 6.
- Religio inest barba, Disf. 11. in Anthol. u. 6.
- Religio summa erat apud Veteres, ne fuere cum
Deorum cultu misceretur, Disf. 31. in Anthol.
u. 9. Disf. 40. in Thucyd. u. 7.
- Religio Persarum diversa a religione Græcorum,
& Romanorum, Disf. 69. in Anthol. n. 1.
- Religio magna erat apud Veteres (eris Eleuti-
nis, Disf. 36. in Anthol. n. 1. & Deorum sa-
mothracum, Disf. 38. in Anthol. n. 1. Infule
Deli, Disf. 77. in Anthol. n. 8. 9.
- Religio fuit Græcis aliquid fuscipere terramoci-
bus contigebat, Disf. 48. in Thuc. n. 3. & seqq.
- Religio Christiana quum invaluisse, etiam Galli
ruffici agros lustrabant, Disf. 53. in Thucyd.
n. 22. & Symmachus croentis spectaculis Ro-
mam oblectavit, Disf. 10. in Anthol. u. 12.
- Religio Dians Ephesius Ephesum ab obsidione
liberavit, Disf. 25. in Thucyd. n. 10. Disf. 40.
in Thucyd. n. 9.
- Religione Deorum consecrata loca adibant sup-
plices, Disf. 25. in Thucyd. n. 8.
- Religionem sustulit Epicurus, & hoc nomine lau-
datur a Lucresio, Disf. 10. in Thucyd. n. 1.
- Religionem, & omnes alias virtutes tollit, qui
providentiam tollit, Disf. 2. in Eurip. n. 9.
- Religionem tollere Socratem affirmavit Aristo-
phanes, Disf. 3. in Eurip. n. 3.
- Religionem violarunt Atheienses, quum satelli-
tes Cylonis ad aram Minervæ interfecerunt,
Disf. 14. in Thucyd. n. 2. 3.
- Religionem contemnendam esse non significavit
Socrates, quum dixit: *qua supra nos, ubi ad
nos*, Disf. 41. in Cic. n. 3.
- Religionis obsecra multa peccantur, Disf. 34. in
Cic. n. 2.
- Religiosissimum supplicationis genus apud Mo-
loisæ sedes in Eze, Disf. 25. in Thucyd.
nom. 3. 6. Disf. 22. in Eurip. n. 9. & apud uhos,
Disf. 25. in Thucyd. u. 4. 2.
- Remedia adversus bestias venenatas tradidit A-
satur, Disf. 72. in Cic. n. 3. Nicander Colo-
phonius, Disf. 75. in Cic. u. 2.
- Remedium intemperantie sunt occupationes,
Disf. 57. in Anthol. u. 6.
- Remedium curarū est vinum, Disf. 14. Anth. n. 1. 1.
- Remex quom esset Demades Orator evasit, Disf.
79. in Cic. n. 4. Disf. 80. in Cic. n. 2.
- Remigum quatuor millibus agebatur navis Prole-
mas, Disf. 14. in Eurip. n. 2.
- Remorū quindecim aut sexdecim ordinibus age-
batur navis Demetrii, Disf. 14. in Eurip. n. 4.
- Remos ad numerum agitantur Veteres, Disf. 57.
in Thucyd. u. 6.
- Remos ut agitare possent, non hultum *lære*,
Aegines Arbenienses pollices absciderunt; &
Disf. 27. in Thuc. u. 10. Disf. 38. in Thuc. n. 1.
- Remotissima proverbio dicuntur esse apud Hy-
perboreos, Disf. 77. in Anthol. n. 17.
- Rempubliam administravit Sophocles, Disf. 3.
in Eurip. n. 10.
- Rempubliam non attigit Epaminondas, nisi qua-
draginta natus annos, Disf. 20. in Eurip. n. 3.
- Rempubliam administat eos, qui virtute præ-
starent, propter ætatem Romani veteres non
vetuerunt, Disf. 20. in Eurip. n. 5.
- Rempubliam ut constitueret Vespasianus de-
siderabat quadringenties milles sestertium,
Disf. 32. in Thucyd. n. 10.
- Rempubliam nullam habebant Cyclopes, Disf.
34. in Thucyd. u. 5. Disf. 30. in Cic. 3.
- Rempubliam quamlibet Græcam superabant
Carthaginienses, Disf. 44. in Thucyd. u. 1.
- Rempubliam Thuriorum legibus temperavit
Protagoras, Disf. 9. in Cic. u. 13.
- Rempubliam Plato non suscepit, quia diffide-
bat eam suare posse, Disf. 34. in Cic. u. 7.
Disf. 73. in Cic. n. 4.
- Rempubliam conservavit Cicero, Disf. 36. in
Cic. n. 20.
- Rempubliam administrantem societas infida
est, Disf. 76. in Cic. n. 6. *Vide. Civitates. Re-
publicis. Republica. Republica. Rempubli-
carum. Respublica.*
- Remuria, postea Lemuria dicta, instituta sunt Ra-
mi Menibos, Disf. 30. in Liv. n. 44.
- Remos, & Romulus, iuxta se cum expositi fuerunt,
& quare ea ruminalis vocabatur, Disf. 18. in Liv.
num. 9.
- Remos a Celere interfectus est, qui a Romulo
creatus est suorum custodem Tribunus, Disf.
22. in Liv. n. 14.
- Remos apparuit Faustulo, & Acco; quare Lema-
ria instituta, Disf. 30. in Liv. u. 44.
- Reorum penas deprecabatur Vellæ, Disf. 31.
in Liv. n. 12.
- Reos magnopere adiebat, & Lycurgus aliquid
dixisset ad eorum crimen levandum, Disf. 36.
in Cic. u. 7. *Vide. Rei. Reum.*
- Repagulum quid esset, Disf. 20. in Anthol. n. 6.
- Reptor omnium Deus, Disf. 10. in Anth. u. 22.
Vide. Inventor.
- Repetitionis visum a Græcis dicitur Tautologia,
Disf. 22. in Virg. n. 3.
- Reponendarum reos quom esset Metellus, tabu-
lis prelati iudices ora averterunt, Disf. 33. in
Cic. u. 3.
- Reponendarum reos quom esset Catilina, eius ra-
tionem non habendam censuit Senatus, Disf.
29. in Cic. n. 3.
- Repositio dicebatur tertius dies nuptiarum, Disf.
30. in Thucyd. n. 7.
- Reprehendendas non est Lucanus, dum tradit
Syæon umbras non incere, & Arabes mirri
umbras non ire sinistras, & quum Assyriorum
polum æterum vocat, Disf. 70. in Cic. n. 4. 5. 6.
- Reprehensiones Arheniensem erant dicta saceta,
Disf. 65. in Cic. n. 1.
- Republiā subesse Homerum vult Plato, Disf.
34. in Virg. n. 1.
- Republiā scripserunt Chryssippus, & Zeno, Disf.
71. in Cic. u. 4. *Vide. Civitates. Respublicis.
Reipublica. Rempubli. Respublicarū. Respu-
blica.*

de Republicâ administrandâ librum scripsit Pythagoras, Diss. 45. in Cic. n. 1.

Repudiare uxorem, quæ marito prohibente spectasset ludos, licebat, Diss. 10. in Anthol. n. 11. Repaescere solebant umbilicis, cochlicisque legendis Lælius, & Scipio, Diss. 58. in Thucyd. n. 2. Diss. 1. in Cic. n. 6.

Repulsam in petitione Præture tulit Tubero, quod quum epulum Q. Maximus Africani nomine populo daret, leduolos hædinis pellibus strâ videret, & vasa fœmina exposuisset, Diss. 2. in Liv. n. 5. Diss. 89. in Cic. n. 6.

Rerum omnium facietas est, Diss. 21. in Anth. n. 6. Rerum nomina interdum mutant potestates, Diss. 21. in Anthol. n. 10.

Rerum principia quæ sint, Diss. 43. in Anthol. n. 5. Diss. 72. in Anthol. n. 1.

Rerum magnarum momenta sæpe a parvis intijis pendent, Diss. 46. in Thucyd. n. 1.

Rerum principium esse Aquam voluerunt Aegyptij, Diss. 48. in Anthol. n. 6. Diss. 71. in Anthol. n. 1. Diss. 48. in Thucyd. n. 5. Diss. 14. in Cic. n. 3. Diss. 11. in Cic. n. 3. Thales Milesius, Diss. 71. in Anthol. n. 1. Diss. 28. in Thucyd. num. 9. Diss. 14. in Cic. n. 3. Ignem Heraclitus, & Hippasus Metapontinus, Diss. 71. in Anthol. n. 1. Ignem, & terram Parmenides, Diss. 71. in Anthol. n. 1.

Rerum causæ latent, non res ipsæ, Diss. 19. in Virg. n. 9.

Rerum humanarum Orbis, quem Herodotus tradit, Diss. 1. in Liv. n. 8.

Rerum gestarum magnitudo potentissimè creat in civibus, quæ libertati gravis, Diss. 4. in Liv. n. 5.

Rerum naturæ Macrobius comparat poemata Virgilij, Diss. 52. in Cic. n. 1. Vide. Res.

Rerumpublicarum tria genera, Diss. 10. in Liv. n. 4. Vide. Civitates. Respublicas. Reipublica. Respublicam. Republicâ. Respublicis.

Res puellæ suæ fieri sapientissimè optant poetæ, Diss. 40. in Anthol. n. 4. 5.

Res divinæ fabulis explicantur luxu Salustium, Diss. 1. in Eurip. n. 2.

Res, quibus expiabantur somnia, Diss. 19. in Eurip. n. 14. 15.

Res secundæ effeminant animos, adversæ confirmant, Diss. 13. in Thucyd. n. 1. Diss. 14. in Thucyd. n. 1.

Res humane instabiles sunt, Diss. 77. in Anthol. num. 1. Diss. 18. in Enrip. num. 1. Diss. 1. in Liv. n. 1. Vide. Rerum.

Res omnes venditis, pretis, & emptores memoris dixit Horrentius, quum totum diem in anatione persequeretur, Diss. 87. in Cic. n. 8.

Responsa reddebat Hercules, quum tripodem sustulisset; ideo cum Apolline certavit, & lapsus eos fulmine diremit, Diss. 38. in Thucyd. n. 4.

Responsio Cicertonis interrogati a Cæsare, cur in electione partis errasset, Diss. 13. in Thucyd. n. 5.

Responsio celebris Themistoclis de cursoribus ad Eurybiadem, Diss. 15. in Thucyd. n. 8.

Responsum Philippi, quum Læsthenes quereretur, quid Macedones proditorem appellarent, Diss. 51. in Thucyd. n. 6.

Responsum verum, sed non gratum quum Charidemus dedisset Dario, interfici eum iussit, Diss. 53. in Thucyd. n. 2.

Responsum Hannibalis Antiocho interroganti de caecitate, Diss. 53. in Thucyd. n. 3.

Responsum Aristotelis, quum interrogaretur, cur urbem relinqueret, Diss. 10. in Eurip. n. 10.

Responsum Zenonis famulo, qui dum plesteretur, dixit sacrum fuisse, ut peccaret, Diss. 11. in Virg. n. 1.

Responsum Diogenis Alexandro offerenti se daturum, quidquid peteret, Diss. 87. in Anth. n. 2.

Responsum Diogenis, quum Tyrannus interrogasset, quod nam æs optimum esset, Diss. 84. in Anthol. n. 8.

Responsum Lacedæmonij, quum quidam Atheniensis dixisset, sæpe Lacedæmonios ab illis expulsos fuisse, Diss. 27. in Thucyd. n. 2.

Responsum Regis Aethiopiæ datum Amasij interroganti, quid esset damnosissimum, Diss. 44. in Anthol. n. 6.

Responsum C. Fimbriæ Scævola secusandum, quod vulneratos non totum relum recipisset, Diss. 17. in Cic. n. 3. Vide. Dilem. Sententia.

Respublica Romana floruit virtute; fortunâ verò Macedonum Imperium contra Platarchum, Diss. 86. in Anthol. n. 1. & seqq. Vide. Romana Respublica.

Respublica Romana ex tribus generibus Rerumpublicarum mixta erat, Diss. 10. in Liv. n. 4. & seqq. & n. 9.

Respublica Atheniensium quare sæpius mutata sit, & quoties, Diss. 27. in Thucyd. n. 7. 8.

Respublica Lacedæmoniorum quare per annos setè quingentos nunquam mutata sit, Diss. 27. in Thucyd. n. 7.

Respublica Platonis, & Xenophontis licet impossibilibus, inutilis tamè non est, Diss. 78. in Cic. n. 4.

Respublicæ optimæ maximam curam habere debent peritorem, Diss. 50. in Anthol. n. 4. Diss. 16. in Cic. n. 3.

Respublicæ etiam antiquitus ludicras artes æqualibus præmiis, ac gravissimas remunerarunt, Diss. 62. in Anthol. n. 6.

Respublicæ quomodo constitutæ sint, Diss. 3. in Thucyd. n. 11.

Respublicæ rectè administrantur, si vitia unius alterius virtutibus temperentur, & diversæ diversorum virtutes coniungantur, Diss. 37. in Thucyd. n. 1. & seqq.

Respublicæ sæpè semper temere reguntur, Diss. 44. in Thucyd. n. 2.

Respublicas Magnæ Græciæ administrabant Pythagorei, Diss. 9. in Cic. n. 12. Diss. 43. in Cic. n. 4.

Respublicas melius gubernare ingenia tardiora, quàm acuta dixit Thucydides, Diss. 82. in Cic. n. 8. Vide. Civitates. Respublicas. Reipublica. Respublicam. Republicâ. Respublicarum.

Retæ artificiosum fabricavit Vulcanus, quo Venerem cum Marte in adulterio deprehendit, Diss. 58. in Anthol. n. 2.

Retia, quibus arcebantur fere in Indiæ, sæpe speculatores lacerant, erant ex auro, & succio nodabantur, Diss. 10. in Anthol. n. 10.

Retia lacerant Inpi, si mercedis loco alimenta non acceperint pro prædâ assertant, Diss. 38. in Cic. n. 5.

Retia Sijdonis Apollinæ appellat sermones captivos, Diss. 59. in Cic. n. 2. Re-

- Reticulo amiciebantur tragœdi, Tiresias, & slij vates, Dis. 6. in Eurip. n. 16.
 Reum Siculi Marcellum fecerunt impellentibus inimicis, Dis. 25. in Liv. n. 2.
 Reum, & accosfotorem similiter audituros larabant iudices Athenia, Dis. 26. in Cic. n. 7.
 Reus affectatæ tyrannidis Pausanias a ludicibus pecuniâ corruptus absolutus est, & quomodo postea damnatus fuerit, Dis. 13. in Thucyd. nom. 1. 2.
 Reus Siaterius damnatus est testibus sudientibus interiectione pariete eius confessionem, Dis. 13. in Thucyd. n. 3.
 Reus repetundarum quom esset Catalina, eius rationem non habendam censuit Senatus, Dis. 89. in Cic. n. 3. *Vide Res. Rest.*
 Rex Lacedæmoniorum Theopompus immolatus fuit Iovi Ithometæ ab Aristomene cum trecentis slij hominibus, Dis. 17. in Eurip. n. 4.
 Rex Aegypti crucidavit ad se confugientem Pompeium, qui eius tutelam gerebat, Dis. 26. in Eurip. n. 6.
 Rex Aegyptiorum creatus est Amasis, expulsio Partamide, cui coronam roscam donaverat, Dis. 5. in Anthol. n. 9.
 Rex Aegyptiorum Tachos, quom vidisset Agesilaum, derisit, quare ab eo Regno expulsus est, quom ipsi opem latens advenisset, Dis. 21. in Liv. n. 9.
 Rex Cyprî Cinyras scortum Veneris nomine consecravit, Dis. 55. in Anthol. n. 4.
 Rex verè est habendus ille, qui terræ universæ, & Cælo imperat, Dis. 68. in Anthol. n. 4.
 Rex Erythras mari Erythreo nomen dedit, & rates invenit, Dis. 76. in Anthol. n. 4. Dis. 13. in Eurip. n. 6.
 Rex Bebrycom Amycus hospites castibus secum decertare cogebat, Dis. 12. in Anthol. n. 3.
 Rex Bacchos fuit, Dis. 45. in Anthol. n. 5.
 Rex Aethiopiz scribit Romano Pontifici Phœnicem 1. centos annos vivere, Dis. 30. in Liv. n. 76.
 Rex Aethiopum quom audisset a Persis stercoreari frumeotum, irritis eos, Dis. 81. in Cic. n. 5.
 Rex Aethiopum respondit Amas damnoosissimum esse Dæmonem, Dis. 44. in Anthol. n. 6.
 Rex Ponti Mithridates primus Scythas domuit; quom latum imperium obtineret; Romanis bellum concitavit, Dis. 2. in Cic. n. 3.
 Rex Scytharum Atæas Ismenia tibicini prætulit equom hincientem, Dis. 81. in Cic. n. 7.
 Rex Persarum Sapor se fratrem Solis, Lunæ, & principem siderum, Dis. 78. in Anthol. n. 3. Dis. 43. in Thucyd. n. 4. Dis. 22. in Liv. n. 13.
 Rex Persarum Xerxes maria pedibus peragravit, & terram navibus transivit, Dis. 28. in Anthol. n. 7. Dis. 30. in Anthol. n. 2. quo stragemate devidus sit a Themistocle, Dis. 30 in Anthol. n. 4. 5.
 Rex Persarum urbem donavit Rustico, qui pomum dederat, & quid dixerit, Dis. 32. in Thucyd. n. 8.
 Rex Persiarum Heracleum acceperat, ut leges Ephesijs conderet, Dis. 9. in Cic. n. 13.
 Rex Persarum Artaxerxes quibus honoribus

- Hippocratem ad se allicere tentaverit, Dis. 10. in Cic. n. 1.
 Rex Persarum Democedem coluit, & Oriasium medicos, Dis. 10 in Cic. n. 2. *Vide Persarum Rex.*
 Rex Sicilia Agathocles filiilibus utebatur in memoriam, quod patre figulo natus esset, Dis. 78. in Anthol. n. 7.
 Rex creatus Romulus nutricem post mortem perpetuis sacris consecravit, Dis. 79. in Anthol. n. 8.
 Rex sacrus Darius supra alios dilexit Sylosonem ob beneficium acceptum, quom privatus esset, Dis. 79. in Anthol. n. 8.
 Rex Epiri Alexander oraculo dodono deceptus est, Dis. 83. in Anthol. n. 14.
 Rex Anaxilus filiorum tutelam Micytho servo commisit, cui Rhegijs paruerunt, Dis. 5. in Thucyd. n. 4.
 Rex adversus exules creatus est Pittacus, Dis. 5. in Thucyd. n. 9.
 Rex Illyriorum Gentius ab Octavio intra quindecim dies regno pulsus est, Dis. 45. in Thucyd. n. 5.
 Rex Philippus in bello contra Romanos plures urbes Sociorum excidit, quom Romani hostium, Dis. 45. in Thucyd. n. 9.
 Rex Servius primas Romæ signavit, & nummos cudid, Dis. 47. in Thucyd. n. 1.
 Rex quom ab Hispanis salutaris esset decipio, id recusavit, Dis. 22. in Liv. n. 7.
 Rex Albanorum Tarchetius iussit, ut filia miferetur cum membro virili, quod in foco visum fuerat, nasciturum enim hominem clarissimum oraculi dixerat, Dis. 13. in Liv. n. 5.
 Rex Bithynia Prusias ne iura hospitij violaret, Hanoialem dedere Romanis noluit, Dis. 16. in Liv. n. 1.
 Rex Theodoricus vetuit in ludis convicia fieri Cæsariis, & Senatoribus, Dis. 10. in Cic. n. 3.
 Rex Attalus populum Romanum heredem reliquit, Dis. 75. in Cic. n. 2.
 Rex Iodorum petijt Augusti amicitiam, quom sexcentis Regibus imperaret, Dis. 48. in Thucyd. n. 4. Dis. 22. in Virg. n. 5.
 Rex Macedoniz Archelus convivio Euripidem, & Agathonem exceperat, & quid dixerit Euripides, quom Agathonem osculatus esset, Dis. 3. in Eurip. n. 8.
 Rex Macedonum antiquissimos Caranus trophæom coosistruit, quod leo disiecit, Dis. 24. in Liv. n. 5. *Vide Imperator. Principes. Reges. Regibus. Regis. Regum.*
 Rhadamantus ab Epimenide versibus celebratus est, Dis. 41. in Cic. n. 5.
 Rhamnum esse spiciam aliam quidam tradunt, Dis. 59. in Anthol. n. 4.
 Rhamnus Attice pagus Nemesim colebat, Dis. 18. in Eurip. n. 10.
 Rhea, seu Opis eadem est, ac Terra; ideo fingitur turrita, Dis. 43. in Anthol. n. 2.
 Rhea post partum Iovis iussu nymphae portamenta proiecerunt in fluvium Arcadie, quod ideo Lymax dicitur, Dis. 53. in Thuc. n. 33.
 Rhea est mea, qua Deus Terræ administrat, Dis. 17. in Liv. n. 8.

- Rhe^{us} in honorem Iudæ appellatur Megaleſis , quia ipſa magna parens vocetur, Diſſ. 43. in Anthol. n. 8.
- Rhe^{us}, five matris Deūm feſtum celebrabatur menſe Decembri, Diſſ. 30. in Liv. n. 49.
- Rheum neque menſe, neque anno parere precatuſt eſt ſol, & quomodo ea pepeſit, Diſſ. 33. in Virg. n. 5.
- Rhedæ vocantur genos quoddam terremotuom, Diſſ. 48. in Thueyd. n. 23.
- Rhegini ſervo paruerunt, cui Anaxilaus Rex ſiliorum tutelam commiſerat, Diſſ. 5. in Thueyd. o. 4.
- Rhegium unde ita dictum ſit, Diſſ. 35. in Thueyd. n. 10.
- Rhegium quum perveniſſet taurus Hercolis in Siciliam tranſſetavit; inde Italia dicta eſt, 36. in Thueyd. n. 5.
- Rhemios Palæmon dicebat Virgilium præſagiſſe ſe ſuturum omniuſ iudicem, Diſſ. 6. in Cie. n. 7.
- Rheteam Inſulam Polycrates catenâ cum Delo coniunxit, & in eam tranſportabantur ex Delo Aegroti, & paritura, Diſſ. 77. in Anthol. n. 30. Diſſ. 39. in Thueyd. n. 5. Diſſ. 40. in Thueyd. num. 9.
- Rheni in ripâ Auguſtus Druso Cenotaſtium conſtituit, Diſſ. 24. in Thueyd. n. 2.
- Rhenum eſſe ſuam Imperij Auguſtus voluit, Diſſ. 1. in Liv. n. 11. Diſſ. 9. in Liv. n. 13.
- Rheſum Muſæ ſilium ſoiſſe quidam tradiderunt, Diſſ. 57. in Anthol. n. 11.
- Rheti originem habuerunt ab Etruriſis, Diſſ. 15. in Liv. n. 11.
- Rhetor a Græciſ dicitur Orator, Diſſ. 4. in Cie. n. 1.
- Rhetor in omni genere ſermonis perfectuſ eſſe debet, Diſſ. 28. in Cie. n. 2. 3.
- Rhetores etiam diſſerebant in palæſtris, Diſſ. 17. in Thueyd. n. 8.
- Rhetores etiam fortuita in laudem vertunt eorum, quos ornare dicendo volunt, Diſſ. 24. in Anthol. n. 1.
- Rhetores immerito reprehendunt Homerum, quodd voſalium concurſo nimis frequenter uſuſ ſit, Diſſ. 6. in Eurip. n. 15.
- Rhetores Aſticeoſ audivit Cicero, Diſſ. 1. in Cie. n. 8.
- Rhetores apud Græcoſ inſignes recenſentur duodecim, aut tredecim, Diſſ. 6. in Cie. n. 1.
- Rhetores de quacumque re propoſitâ dicere præſtebantur, Diſſ. 28. in Cie. n. 3.
- Rhetoreſ quidam apiculuſum, ſaliſ, mortis, febris, vix mendicorum, Phalaridis, pancomiorum, paraſel laudationeſ conſcripſerunt, Diſſ. 28. in Cie. n. 4.
- Rhetoreſ ſeholas reliquerunt, ut Carneadiſ auditoſ eſſent, Diſſ. 61. in Cie. n. 6.
- Rhetoreſ Lyeurguſ, & Lyſicleſ amiei Hyperidiſ fuerunt, Diſſ. 76. in Cie. n. 5.
- Rhetoreſ licet præcipiant narrationeſ breves eſſe; tamen in oratore requiritur brevitati ſui generiſ, Diſſ. 84. in Cie. n. 2.
- Rhetoreſ quos appellant locoſ communeſ, & quæ Theſeſ, Diſſ. 84. in Cie. n. 7.
- Rhetoreſ quibuſ exercitationibuſ uterentur, Diſſ. 84. 85. 86. 87. in Cie. per tot.
- Rhetori quæ neceſſaria ſint, Diſſ. 61. 62. in Cie. per tot. Vide Rhetorum.
- Rhetorica a Catone exulta eſt, & a Ciceroſe perfectâ, Diſſ. 15. in Eurip. n. 4.
- Rhetoriciſ ſcriptoreſ annuoſ Cicero antepoſuit Ariſtoteli, Diſſ. 73. in Cie. n. 5.
- Rhetoricaſ ſcriptoreſ philoſophi multi, Diſſ. 42. in Cie. n. 2. Diſſ. 79. in Cie. n. 5.
- Rhetoricuſ præcepta tradiderunt Antipho, Iſmuſ, Lyſiaſ, Iſoerateſ, & alij, Diſſ. 46. in Cie. nom. 4. & ſeqq.
- Rhetoricuſ iardiſ libroſ ſeptemdecim ſcripſit Theophaſtuſ, Diſſ. 60. in Cie. n. 6.
- Rhetoricuſ antiphoſon, hoc eſt æqualeſ Ariſtoceleſ appellat dialeſicæ, Diſſ. 62. in Cie. num. 7.
- Rhetoricæ præcepta qui ſcripſerunt eloquentes, & quinoſ eloquentes, Diſſ. 80. in Cie. num. 5.
- Rhetoricam docuit Ariſtoceleſ amulatione Iſoeratiſ, Diſſ. 41. in Cie. n. 2. Diſſ. 60. in Cie. num. 4.
- Rhetoricam eſſe virtuteſ exiſtimavit Mneſarchuſ, Diſſ. 79. in Cie. n. 1.
- Rhetoricam non eſſe arteſ multi exiſtimarunt, Diſſ. 79. in Cie. n. 3.
- Rhetoriceſ quos non idoneoſ videbat Apolloniſ, ad aliam ſacultateſ incumbere dicitur, Diſſ. 91. in Cie. n. 4.
- Rhetoriceſ definitioſ Stoicorum, Diſſ. 79. in Cie. n. 1.
- Rhetoriceſ an artuſ ſit, Diſſ. 79. 80. 81. 82. 83. in Cie. per tot.
- Rhetoriceſ primuſ a Syllabaſ pronunciare non poterat Demoſtheneſ, & quomodo viciuſ emendavit, Diſſ. 87. in Cie. n. 3. Vide Ars oratoria. Eloquentia. Facundia. Facultateſ oratoria. Oratoriaſ facultateſ.
- Rhetoricorum libri ad Herenniuſ in Ciceroſiſ ſint, Diſſ. 3. in Cie. n. 1. & ſeqq. Diſſ. 46. in Cie. n. 5.
- Rhetorum præmiſ, & honoreſ, Diſſ. 10. in Cie. num. 4. & ſeqq. Diſſ. 21. 22. 23. in Cie. per tot.
- Rhetorum præceptuſ eſt pervulgatuſ, auditoſ doctiſ, attentioſ, & benevolioſ reddendoſ, Diſſ. 25. in Cie. n. 1.
- Rhetorum nomen odioſum erat boniſ, Diſſ. 34. in Cie. n. 3. 4.
- Rhetorum monuſ quod ſit, Diſſ. 91. in Cie. n. 5. Vide Eloquentes. Oratoſes. Rhetor.
- Rhinoceroſ taurum, & urſum taſquam pilam iactavit; non inferior elephanto viribuſ, Diſſ. 37. in Cie. n. 4.
- Rhinophagi, qui radiceſ arundinuſ veſcebantur, agriculoruſ aſperſabantur, Diſſ. 81. in Cie. n. 5.
- Rhodanuſ cum Eridano miſcet Apolloniſ, Diſſ. 3. in Thueyd. n. 3.
- Rhodi Cicero Apolloniom Moloneſ audivit, Diſſ. 2. in Cie. n. 8. Vide Rhodoſ.
- Rhodiſeſ quomodo oculoruſ in trophæuſ, quod Arcemiſia caput Rhodoſ conſtituerat, quum

- quom illud tollere viderentur, Dis. 24. in Liv. num. 1. *Vide. Rhodii.*
- Rhodigini *Vide. Calii.*
- Rhodij Cercaphidæ didi sunt a Carcaphu, Dis. 26. in Anthol. u. 3.
- Rhodij Oratores castigatores Asiatici, non tam cum Arrii cum parodi, Dis. 8. in Cic. num. 2. *Vide. Rhodenses.*
- Rhodos insula varijs nominibus est appellata; in eam nunquam aquile conspectæ fuer, Dis. 26. in Anthol. u. 1. 3. 4. 6.
- Rhodum concessit Tiberius uxoris impudicitia offensum, Dis. 28. in Anthol. u. 1.
- Rhodus Soli sacra est, & quomodo ipsi contigerit, quom Dijs terrarum Orbem dividerent; quolibet die aliquos hostiasolem vider, Dis. 26. in Anthol. u. 8.
- Rhodus opulentissima; quare pluisse in eam aurum ferunt, quom nata est Minerva, Dis. 26. in Anthol. u. 9.
- Rhodus e mari emerit, Dis. 26. in Anthol. u. 8. Dis. 34. in Thucyd. u. 1. Dis. 48. in Thucyd. num. 22. 30.
- Rhymentalces Rex Thracum quom iudicaret se ab Antonio ad Augustum defecisse, dixit Augustus se amare proditorem, non proditorem, Dis. 50. in Thucyd. u. 1.
- Rhyndacum iuxta Apullonia terræ motu vexatum est Tiberio imperante, Dis. 48. in Thucyd. num. 21.
- Rhythmos inventrunt Dactyli Idæi, Dis. 5. in Cic. u. 2.
- Ridere effusus in Academia non licebat, Dis. 17. in Thucyd. u. 6. Dis. 52. in Cic. u. 4.
- Ridere effusus Plato nunquam visus est, Dis. 46. in Anthol. n. 4.
- Ridere assidue solebat Democritus, Dis. 5. in Eurip. u. 1. Dis. 26. in Eurip. u. 1. *Vide. Rist. Ristum.*
- Ridicula Ciceronis carmina immerito appellat Iuvenalis, Dis. 48. in Cic. u. 4.
- Ridiculos gestus cur quidam in triumphis sgeret, Dis. 58. in Liv. u. 14.
- Riphi montes nulli sunt ultra palodem Mæotim, Dis. 77. in Thucyd. n. 13. Olibij appellati sunt, Dis. 1. in Thucyd. n. 3.
- Riphi montes, Cæpæ, Phlegæm, & Alpes in eadem regione collocat Orpheus, & ijs in eadem Cymmerios fabulatur, Dis. 3. in Thucyd. n. 3. cum Ipebus, & Pyrenæi montibus miscuit Posidonius, Dis. 3. in Thucyd. u. 3.
- Ripis fluminum antiquitus quadræ in ludis agitabantur, Dis. 20. in Cic. u. 4.
- Risisse statim, ac natus est, dicitur Zoroaster, Dis. 30. in Thucyd. u. 8. Dis. 26. in Eurip. num. 1. quod significavit eius felicitatem, Dis. 18. in Liv. u. 8. *Vide. Ridere.*
- Risisse Astra dixit Stæcius, Dis. 40. in Anthol. num. 6.
- Rist Chæron: proverbium est in eos, qui quom sint auter, exhibentur, Dis. 82. in Anthol. u. 5.
- Risum æqualem ceptus Alcibiades pugno Hipponicum percussit, Dis. 37. in Thucyd. u. 7.
- Risum recuperavit Pæmænicus videns informe lignum pro Latoni colli, Dis. 46. in Thuc. u. 3.
- Risum concitabat quidam varijs gestibus in tribus, Dis. 28. in Liv. n. 14.
- Risus quadragesimo post natalem die lucipit, Dis. 30. in Thuc. n. 8. Dis. 26. in Eurip. n. 1.
- Risus, qui excidit Antipheo, dum Pythiam de urbe condendâ interrogaret, an urbi, quæ Gela dicitur, nomen dederit, Dis. 54. in Thucyd. u. 2. *Vide. Ridere.*
- Ritu diverso sibi alijs sonus dacebatur Persæ, Dis. 69. in Anthol. u. 1. & seqq.
- Ritus Græcus sacrificandi in quo differet a ritu Albano, seu Romano, Dis. 9. in Anthol. n. 9. Dis. 24. in Eurip. n. 1.
- Ritus Bacchanalium eiecit ex urbe senatus, & in eos, qui hac superstitione tenebantur, animadvertit, Dis. 39. in Anthol. n. 7.
- Ritus, quos observabant diversi populi in contrahendo matrimonio, Dis. 29. in Thucyd. u. 11. 12.
- Ritus diversi populorum lustrandi exercitum, Dis. 53. in Thucyd. u. 6. 8. n. 9. 17. 18.
- Ritus condendarum urbium qualis observaretur, Dis. 25. in Liv. u. 3. 4.
- Ritus sacrorum monstravit Janus, Dis. 30. in Liv. u. 55.
- Rivales pugnis, luctuque vincent apud Indos, & Scythas sponfam abducebat, Dis. 29. in Thucyd. u. 12.
- Rivalis Aristophanis Grammatici elephas fuit, Dis. 22. in Cic. u. 6.
- Rivos Phlegæthontis esse flammam Aetnæ, & aliorum montium dixit Plato, Dis. 83. in Anthol. num. 7.
- Rixæ fere semper oriuntur in convivij, Dis. 49. in Anthol. u. 8. Dis. 10. in Cic. u. 4.
- Rixæ celebrant convivis Thracæ, & Germani, Dis. 44. in Anthol. n. 11.
- Robigalis sacra advertendum robiginem, Dis. 18. in Thucyd. u. 6.
- Robiginem sacris colebant, inde Robigalis, Dis. 18. in Thucyd. n. 9.
- Robori invidia spientia invidia est, Dis. 72. in Thucyd. u. 1.
- Roboribus nati Aborigines propter vim dardium dicebantur, Dis. 27. in Liv. u. 2.
- Robur nomen dedit Romæ, Dis. 13. in Liv. u. 3. Dis. 30. in Liv. u. 69.
- Robur Elephanturum, & aliorum animalium, & quorundam hominum, Dis. 37. in Cic. u. 3. 4.
- Rodigini. *Vide. Calii.*
- Rogi flamma, in quo duo fratres erant, in contrariis partes diducta est, Dis. 24. in Thucyd. num. 20.
- Rogis mortuorum Virorum sese iniiciabant femine Thracum, & Indorum, Dis. 12. in Eurip. n. 13. Dis. 17. in Eurip. n. 6.
- Rogo Lyfimachi se canis iniectis dicitur, Dis. 21. in Eurip. u. 13.
- Rogum fruendi causâ uti sacibus nuptialibus ominosum putabatur, Dis. 28. in Thucyd. u. 6.
- Roma quæ annos post excidium Troiæ condita fuerit, Dis. 35. in Thucyd. n. 8. Dis. 36. in Thucyd. n. 10.
- Roma quanto tempore post Carthaginem condita fuerit, Dis. 20. in Virg. u. 2. 3.

- Roma adversus crevit, Disf. 86. in Anthol. n. 2. & seqq.
- Roma Græcæ urbs est, Disf. 8. in Thueyd. n. 5. 9. Disf. 14. in Liv. n. 1.
- Roma condita fuit recentis triginta annis ante Bellum Peloponnesiacum, Disf. 11. in Thueyd. n. 1.
- Roma fame laboravit in bello civili, Disf. 5. in Liv. n. 7.
- Roma nomine mulier perussit, ut naves Trojanarum incenderent, Disf. 13. in Liv. n. 1.
- Roma a robore dicta est, Disf. 13. in Liv. n. 3. Disf. 38. in Liv. n. 69.
- Roma Olympiadis sextæ annu tertio, vel quarto edificata est, Disf. 8. in Anthol. n. 5. Disf. 13. in Liv. n. 1.
- Roma, quod multas colonias deduxerit, appellatur mater urhium, Disf. 55. in Cie. n. 7.
- Romæ vicinam esse Carthaginem docuit Carnostendenda sicut recentis, Disf. 76. in Anth. n. 7.
- Roma quæ est capillata, vel capillaris arbor, Disf. 42. in Anthol. n. 13.
- Romæ mentionem primus Theopompus fecit, Disf. 3. in Thueyd. n. 6.
- Romæ primus Servius Rex æ signavit, & nummos cudid, Disf. 47. in Thueyd. n. 1.
- Romæ regnum Tarquinio Prisco divitijs est adeptus, Disf. 7. in Thueyd. n. 7.
- Romæ murus altitudine excedebat corpus Pallastis, Disf. 6. in Eurip. n. 11.
- Romæ laudes, quas Plinius congerit, Disf. 7. in Liv. n. 6.
- Romæ tres recensentur a Dinysio Halicarnasæo, Disf. 13. in Liv. n. 6.
- Romæ educatum Vononem, & ideo fastu non utentem Porci regem privarunt, Disf. 20. in Liv. nam. 4.
- Romæ primi coloni fuerunt Arcades, Pelasgi, & alij Græci, Disf. 21. in Liv. n. 2.
- Romæ circuitus initio quis esset, & quomodo brevi creverit, Disf. 23. in Liv. n. 2. 2 quibus auctus fuerit, Disf. 23. in Liv. n. 11. 12.
- Romæ tantum Latini nativus fuerunt, Disf. 9. in Cie. n. 8.
- Romæ parentes, & conditores Romulus, Camillus, & Cicero appellati sunt, Disf. 15. in Cie. n. 7. Disf. 16. in Cie. n. 20.
- Romam Vespasianus Imperator ad priscam partitionem revocavit, Disf. 54. in Anthol. n. 1.
- Romam speiænalis crenensis oblectavit Symmachus, licet vigeret Christiana Religio, Disf. 10. in Anthol. n. 12.
- Romam quercibus comparat Crinagoras poeta, Disf. 85. in Anthol. n. 1. Disf. 86. in Anth. n. 3.
- Romam Illicium comparat Horatius, Disf. 86. in Anthol. n. 3.
- Romam pnce Oceanum esse Heracles Ponticus tradit, Disf. 3. in Thueyd. n. 5.
- Romam quæ frumenti quasitas ex Aegypto quantis aduchetur, Disf. 45. in Thueyd. n. 7.
- Romam capere pnerat Hannibal, sed noluit, Disf. 45. in Thueyd. n. 3.
- Romam quom Ahtigines candidissent, ex feris iusti evaserunt, Disf. 7. in Liv. n. 7.
- Romam fortuna diu patrem Carthagini conservavit, Disf. 22. in Virg. n. 1.
- Romam quis condiderit, Disf. 13. in Liv. n. 3. & seqq.
- Romam s Roman filio Ulyssis, & Circes denominat esse tradit Xenagoras, Disf. 13. in Liv. n. 5.
- Romam æmulam Carthago dixit Constantius, & milium eius cives nati, Disf. 26. in Liv. n. 1.
- Romam Commodus appellavit Commodianum, Disf. 30. in Liv. n. 69.
- Romam caput esse Latinis extorquere voluit Servius, quom Dianæ templum a Latinis communiter colendum Romæ constituit, Disf. 9. in Liv. n. 7.
- Romam Anmolos in tres Tribus divisi, & singulas in decem Curias, Disf. 19. in Cie. n. 13.
- Romam tres lagatos miserunt Athenienses, Carpendem, & Dingenem, ut sibi multa remitteretur, Disf. 41. in Cie. n. 4. Disf. 63. in Cie. n. 7.
- Critolam, Disf. 41. in Cie. n. 4. Disf. 65. in Cie. n. 6.
- Romam æternam futuram arbitrabantur Veteres, Disf. 86. in Anthol. n. 5. 7.
- Romam Horatius apissimè comparat Hydrem, Disf. 86. in Anthol. n. 2.
- Romana classis quonnavibus constaret, Disf. 14. in Eurip. n. 8. 9.
- Romana castra contemplatus Pyrrhus dixit esse non esse Barbarorum, Disf. 8. in Thueyd. n. 6.
- Romana Respublica magnitudine sua laboravit, Disf. 1. in Liv. n. 1. & seqq. Disf. 4. in Liv. nam. 4. 5. 7.
- Romana reipublicæ forma, Disf. 10. in Liv. n. 4. Vide. *Reipublica Romana. Respublica Romana.*
- Romanæ feminæ quod calcis virilibus uterentur, laudantur ab Aelianno, Disf. 24. in Cie. n. 4.
- Romanam linguam confidebant Græci, & Romani a Senatu impetrarunt, ut ea publicè uti liceret, Disf. 8. in Thueyd. n. 10.
- Romanam plebem contra senatorem conspirantem ab eadem Romulus Iulius Præculus sedavit dicendo eam inter Deos relatam esse, Disf. 9. in Liv. n. 10.
- Romani cur omnes nationes subegerint, Disf. 11. in Eurip. n. 11.
- Romani quom ad decimum septimum æonum pervenissent, militiæ operam dabant, Disf. 11. in Eurip. n. 16.
- Romani ab raptum Sahinarum bellum gesserunt, Disf. 15. in Eurip. n. 5.
- Romani Græcorum, & Græcorum vivos desolentur ad placendam iram Deorum, Disf. 17. in Eurip. n. 6.
- Romani veteres nullum, qui virtute præfaret, a Republica repulerunt, Disf. 20. in Eurip. n. 5.
- Romani maiora præmia virtuti tribuerunt, quom Græci, Disf. 20. in Eurip. n. 11.
- Romani æquabant Dijs triumphantes, & eis tribuebant vestes pictas, Disf. 25. in Eurip. n. 20.
- Romani cnatij sunt dolu reducere tibicines, qui Tibi secesserant, Disf. 60. in Anthol. n. 9.
- Romani illis, qui hostes devicerant, sed plenam vidariam non essent consequuti, concedebant, ut orbem cæmentibus tibijs ingrederentur, Disf. 60. in Anthol. n. 15.
- Romani in forn statum Marisæ posuerant ad deterrandos a salomijis litigantes, Disf. 61. in Anthol. n. 8.

- Romani Scipioni aliis impetia demandare noluerunt, ne eius potentia nimis cresceret, Difs. 64. in Anthol. n. 7.
- Romani ab ipsis pæne Urbis incensibilis fortune templa coud derunt, Difs. 80. in Anthol. num. 7.
- Romani loca, ex quibus odor tæter exhalat, offia Charontis appellabant, Difs. 82. in Anthol. num. 5.
- Romani filtrationem non prorsus probabant, aut improbabant, Difs. 17. in Anthol. n. 10. Difs. 18. in Anthol. n. 1.
- Romani boves occidere sine causâ facinus existimabant; & ideo condemnauerunt quendam, quia. or concubino gratificaretur, bovem occiderat, Difs. 22. in Anthol. n. 6.
- Romani Imperatores quom becatomben faciebant, centum Leones, aut alias feras sacrificabant, Difs. 22. in Anthol. n. 8.
- Romani pro signis legionum non solum aequilas habuerunt, sed etiam aliis animalia, Difs. 26. in Anthol. n. 7.
- Romani quomais multitudine, & corporis vitibus impares barbaris essent; tamen viatores omnium existerunt, Difs. 28. in Anthol. n. 6.
- Romani Imperatores loves appellabantur, Difs. 26. in Anthol. n. 9.
- Romani coacti sunt legibus coëscere magnificentiam sepulcrorum, Difs. 31. in Anthol. n. 2.
- Romani prohibuerunt onguenta exotica, Difs. 34. in Anthol. n. 3.
- Romani Cæmensi clade accepta sacra Cereris intemiserunt, quia ea celebrari a marentibus nefas esset, Difs. 31. in Anthol. n. 9. Difs. 40. in Thucyd. n. 7.
- Romani eiecerunt ex urbe Bacchanalium ritus, & in eos, qui hac superstitione imbuti erant, severissimè animaduverterunt, Difs. 39. in Anthol. n. 7.
- Romani barbam radere quando ceperint, Difs. 42. in Anthol. 6.
- Romani etiam solebant seniores concedere innioribus uxores iuvenes, Difs. 52. in Anthol. n. 4.
- Romani iuvenes postquam excesserant ex ephæbis per annum manum sub togâ continebant, Difs. 54. in Anthol. n. 6.
- Romani ex luturnæ fonte hauriebant aquâ ad sacrificia, Difs. 28. in Thucyd. n. 3.
- Romani sæpe virtutes diversas duæm coniunxerunt, Difs. 37. in Thucyd. n. 1. 2.
- Romani Imperatores cur non permitterent senatores Aegyptum provinciam obtinere, nec illuc peregrinari, Difs. 41. in Thucyd. n. 7.
- Romani quoque ludicras artes aliquando pluri fecerant, quàm graves, Difs. 15. in Thucyd. num. 6.
- Romani semper caverunt, ne pluribus bellis implicarentur, Difs. 44. in Thucyd. num. 3. & seqq.
- Romani quomodo Philippum ad pacem compoierint, qui cum Pœnis fœdos inerat, Difs. 44. in Thucyd. n. 4.
- Romani Antiochum triennio devicerunt, Difs. 45. in Thucyd. n. 5.
- Romani quos proletores, & capite senos dicebant, Difs. 47. in Thucyd. n. 2.
- Romani terræmotibus contingentibus fœtis indicebant, sed Deum tacebant, cui indicerent, Difs. 48. in Thucyd. n. 3. 9.
- Romani, Pœnique ad Trasimenum decertantes non senserunt ingens terræmotum, Difs. 48. in Thucyd. n. 35.
- Romani quomodo lustrarent exercitus, Difs. 53. in Thucyd. n. 17.
- Romani quom tres Vestales cortuptæ fuissent duos Gallos, & duas mulieres Græcas defoderunt, Difs. 53. in Thucyd. n. 20.
- Romani lustrabant infantes mares nono die, feminas verò octavo, Difs. 53. in Thucyd. n. 29.
- Romani antequam Siciliam aggredereentur nullam classiem habebant, Difs. 55. in Thucyd. n. 6.
- Romani quom inveniissent in libris sibyllinis antiquissimam Cererem placandam, Ennam miserunt sacra sacros Cereri, Difs. 55. in Thucyd. n. 2.
- Romani quare Carthaginem, & Corinthum domtaxat everterint, & quare Capuam funditus non everterint, Difs. 56. in Thucyd. n. 12. 13.
- Romani non solum, sed etiam alij vincebant Teneones, & Cimbros, quia nimia ferocia effebantot, Difs. 57. in Thucyd. n. 4.
- Romani magistratus qua formolâ senatum dimittebant, Difs. 58. in Thucyd. n. 4.
- Romani devidâ Carthagine peritotum Orbem terrarum Imperium extenderunt, Difs. 22. in Virg. n. 2.
- Romani cor nomen Dei tutelatis Urbis, & ipsius Urbis nomen occuluerint, Difs. 24. in Virg. n. 6.
- Romani quomiam a Carthaginensibus longè distarunt, amici illis fuerunt, Difs. 7. in Thucyd. num. 11.
- Romani etiam dicebantur barbari, minime verò domito Orbe, Difs. 8. in Thucyd. n. 6. 9. Difs. 9. in Thucyd. n. 2.
- Romani, quomdiu stetit Carthago, legam, & discipline servantissimi fuerunt, secus est eversâ, Difs. 12. in Thucyd. n. 7. Difs. 15. in Thucyd. n. 6. Difs. 22. in Liv. n. 6.
- Romani etiam aurigas statuis donabant, Difs. 25. in Thucyd. n. 6.
- Romani certantes in ludis subligacalis ocebantur, Difs. 6. in Anth. n. 12. Difs. 15. in Thucyd. n. 10.
- Romani quibus exercitationibus ad bellum exercebantur, Difs. 16. in Thucyd. n. 3.
- Romani antiqui in convivijs celebrabant laudes fortium virorum, Difs. 21. in Thucyd. n. 9. Difs. 3. in Liv. n. 10. postea obsecrois cantibus, & sacris ocebantur, Difs. 21. in Thucyd. n. 9. in Cicerenti pompâ ferebant imagines insignium virorum, Difs. 21. in Thucyd. n. 2.
- Romani post Syllæ tempora cadavera comhaterē cepetunt, Difs. 24. in Thucyd. n. 10.
- Romani cum Sabinis fœdas fecerunt, ne feminæ ad aliud opus, quàm lanificium, compellerentur, Difs. 29. in Thucyd. n. 8.
- Romani tria genera matrimoniorum habebant, Difs. 30. in Thucyd. n. 4. & seqq.
- Romani pauciores urbes hostium exciderunt, quàm Philippus sociorum, Difs. 45. in Thucyd. n. 9.
- Romani admiserunt excusationem Præfix nolentis

- tis dederit Mannibalem ob iura hospitij, Disf. 16. in Liv. n. 1.
- Romani inter signa legionum lupos receperunt, Disf. 18. in Liv. n. 9.
- Romani Imperatores reprehendendi, qui Persarum superbiam sunt imitati, Disf. 21. in Liv. num. 11.
- Romani magis honorabant vincentes vi, quam consilio; fecus Lacedæmonij, Disf. 24. in Liv. n. 10.
- Romani omnes Grecis servientes a T. Quindio Flaminio liberati sunt, Disf. 29. in Liv. n. 3.
- Romani quare nuptijs, & sacrificijs quinquagese adhererent; quare nomen seminis ad eaq. die ab ortu; maribus nono imponerent, Disf. 30. in Liv. n. 7.
- Romani male pugnarunt ad Cremeram, & Alliam postidie Idus, Disf. 30. in Liv. n. 14.
- Romani Cannensem cladem accepturam ante d. 8. quærum Non. Sext. Disf. 30. in Liv. n. 13.
- Romani cum Latinis in Albano monte sacrificabant, & dies huius sacri Feriæ Latonæ dicebantur, Disf. 30. in Liv. n. 25.
- Romani quomodo Gallos expulsos Româ, & petentes na sibi mitterent virginem, & mænomas, si vellent excedere eos ex agro, & interecutione deleverunt ope ancillarum, Disf. 30. in Liv. n. 48.
- Romani, & Aegyptij soli annum ad Solia cursum, non Luna ordinantur, Disf. 30. in Liv. n. 64.
- Romani quare dicebantur deiecere sexagesagios a Ponte in Tiberim, Disf. 1. in Cic. n. 7.
- Romani thesauris suis Græcorum fabulas averterunt, Disf. 34. in Virg. n. 2.
- Romani trecentis annis farre viditæ, Disf. 41. in Virg. n. 11.
- Romani quare candidâ veste in spectaculis uterentur, Disf. 41. in Virg. n. 5.
- Romani totius Orbis delicias fruebantur, viisq. omnium gentium abundarunt, & quid a singulis gentibus acceperint; magnificentiam publicam ademerunt, Disf. 2. in Liv. n. 1. 2. 3.
- Romani quandiu tenuerunt eos fuerunt, omnes virtutes exercebant, Disf. 4. in Liv. n. 1. 2.
- Romani maluerunt contra leges uti sacris, quam civibus ab Hannibale captis, Disf. 4. in Liv. n. 2. Disf. 76. in Cic. n. 8.
- Romani ab hostium duce lupi vocantur, Disf. 7. in Liv. n. 2.
- Romani omnibus gentibus humanitatis auctores fuerunt, Disf. 7. in Liv. n. 9.
- Romani viginti tria millia talentorum quænam ex Aegypto capiebant, Disf. 9. in Liv. n. 17.
- Romani licet liberi trecentis annis oratoribus cæruerunt, Disf. 9. in Cic. n. 4.
- Romani Indi quo die, & quot diebus celebrarentur, Disf. 18. in Cic. n. 4. Disf. 19. in Cic. n. 2. 3.
- Romani Carnesdem non persuadere, sed cogere dicebant, Disf. 28. in Cic. n. 6.
- Romani ex rostris navium, quas ab Antistibus ceperant, fugacem extraxerant; qui ideo appellatur Rostra, Disf. 29. in Cic. n. 1.
- Romani magis in prolo habuerunt eloquentiam, quam bellicam virtutem, Disf. 36. in Cic. n. 17.
- Romani Volturno everterunt obdura millia fugeorum, Disf. 64. in Cic. n. 7.
- Romani contra leges tot Consulatus Mario continerunt, Disf. 76. in Cic. n. 8.
- Romani quor. annis medicis caruerunt, Disf. 82. in Cic. n. 6.
- Romani multis actionibus Hannibalem non time-re ostenderunt, Disf. 83. in Cic. n. 3.
- Romani plures triumphos, quam annos numerabant, Disf. 83. in Cic. n. 4.
- Romani parvicidas cum simij, viperâ, & gallo gallinæco in mare proiecebant, Disf. 18. in Eurip. n. 8. Disf. 84. in Cic. n. 7.
- Romani usu militiam condiscabant, Disf. 2. in Anthol. n. 10. Disf. 86. in Cic. n. 1.
- Romani tribuerunt populo potestatem creando- rum magistratum, ne principes civitatis infollescerent in inferiores, Disf. 88. in Cic. n. 1.
- Romani quibus artibus magistratum petere, Disf. 88. 89. in Cic. per tot.
- Romani nec ipi Catoni non petenti honores con- cesserunt, Disf. 88. in Cic. n. 5.
- Romani omnes togâ candidâ utebantur; pauciores verò magistratum erecti illis togâ urbeantur, & quare, Disf. 89. in Cic. n. 1.
- Romani maximam Germanorum virtutis opinio- nem conciperant, Disf. 89. in Anthol. n. 2. Vide. *Populus Romanus*.
- Romani honestum erat Virgines coconvivijs inter- esse; sacra apud Græcos, Disf. 65. in Anthol. num. 22.
- Romanis spem salutis adimere noluit Hannibal, Disf. 6. in Thucyd. n. 12.
- Romanis Imperatoribus perniciosum fuit sperare, quæ cuparent, Disf. 43. in Thucyd. n. 2.
- Romanis Italici quingentos annos seculis, Disf. 44. in Thucyd. n. 1.
- Romanis vitia a Gallis, quare nullus ex finiti- mis opem tulit, Disf. 56. in Thucyd. n. 11.
- Romanis terrorum insula Pyrrhus, quia bellum gessit in Italia, Disf. 45. in Thucyd. n. 3.
- Romanis bellum gerens Philippos, plures urbes Sociorum excidit, quam Roman. hostium, Disf. 45. in Thucyd. n. 9.
- Romanis visum est offensum, quæ Sol. io morte Romuli defecisset, Disf. 10. in Thucyd. n. 3.
- Romanis veteribus ignotum erat Venusis nomen, Disf. 30. in Liv. n. 42.
- Romanis patina Quæcil. minime sernerunt Græcorum ingenia, Disf. 69. in Cic. n. 6.
- Romanis bellum gerentes Tigris, & Antiochus semper victis, licet numeras gentes super- fissent, Disf. 83. in Cic. n. 5.
- Romano imperio per ingenium Ciceronis esse di- cit Seneca, Disf. 49. in Cic. n. 4.
- Romanorum Auctor Aeneas, Disf. 8. in Tho- cyd. n. 9.
- Romanorum quatuor exercitus fuderat Hanni- bal triennio nondum exstincto, Disf. 52. in Tho- cyd. n. 6.
- Romanorum propriis erat toga; sicut pallium Græcorum, Disf. 84. in Anthol. n. 11.
- Romanorum Imperium quare diutius stetit, Disf. 56. in Thucyd. n. 10.
- Romanorum edificiorum altitudo, Disf. 27. in Virg. n. 6. 7. locut. Disf. 2. in Liv. n. 10. & seqq.
- Romanorum septem domus in universo bel- lo

- lo contra Arabes perierunt ferro; & duo tantum, quum decem millia Arabum ceciderunt, *Difs. 21. in Virg. u. 10.*
- Romanorum legatus Regem Africæ virgâ circumscriptis, & statim deliberare iussit, *Difs. 22. in Virg. n. 2.*
- Romanorum amiciclam perierunt Iodi, & Scythæ Augusto imperante, *Difs. 42. in Thueyd. u. 4. Difs. 22. in Virg. u. 5.*
- Romanorum mores quandiu vigerint, *Difs. 10. in Liv. n. 4. de viâ Aulæ corrupti corperunt, Difs. 2. in Liv. n. 1. 8. Difs. 15. in Liv. n. 3. 5. Syracusa captis nonnihil degeneravit, Difs. 2. in Liv. n. 3. Difs. 12. in Liv. n. 4. Difs. 54. in Liv. n. 14.*
- Romanorum fratres Aedui appellabantur, *Difs. 16. in Liv. n. 6.*
- Romanorum mores corripit ferculorum cupiditas, & libido nonnullorum, *Difs. 3. in Liv. u. 3.*
- Romanorum luxus in epulis, *Difs. 3. in Liv. u. 6. & seqq. virtutes, Difs. 4. in Liv. n. 1. 3. vitia, Difs. 4. in Liv. u. 3. & seqq.*
- Romanorum ultimum Crenutius appellavit Cæsium, ideo accusatus necem sibi conscivit, *Difs. 6. in Liv. n. 5.*
- Romanorum vallum firmius est, quàm Grecorum, *Difs. 9. in Liv. u. 5.*
- Romanorum Imperium longè alia imperia superavit, *Difs. 9. in Liv. n. 12. quos suos habuerit sub Augusto, & Hadriano, Difs. 1. in Liv. n. 11. Difs. 9. in Liv. o. 23. & seqq. Difs. 70. in Cic. u. 6.*
- Romanorum omnes leges eloquentiæ beneficio constitutæ sunt, *Difs. 36. in Cic. n. 16.*
- Romanorum ingens stuerunt in libertate, *Difs. 69. in Cic. n. 7.*
- Romanorum Imperium virtutis partem est, fortunâ verò Macedonum, *Difs. 86. in Anth. n. 1.*
- Romanorum imperium Obæuo terminasset Antonius Philosophus, nisi morte præventus fuisset *Difs. 85. in Anthol. n. 7.*
- Romanos duces pecuniâ corripit Iugurtha, *Difs. 45. in Thueyd. n. 5.*
- Romanos afflicti sociale bellum, quæ in Italiâ gestum est, *Difs. 45. in Thueyd. n. 3.*
- Romanos esse insuperabiles extrâ Italiam dicebat Hannibal, *Difs. 45. in Thueyd. n. 5.*
- Romanos a Grecis originem ducere argumentum Dionysii Halicarnassensis infirmum est, *Difs. 6. in Anthol. n. 12. Difs. 15. in Thueyd. n. 10.*
- Romanos quod libertate donasset Brutus, & Cæsius interfecto Cæsare, nummos cum pileo, & duobus pugionibus cadentes curarunt, *Difs. 29. in Liv. n. 4.*
- Romanos dominos ferè agnoverunt Parthi, *Difs. 22. in Virg. n. 5.*
- Romanos captos Hannibal contumeliosè erastavit, Latinos dimisit, *Difs. 9. in Liv. n. 8.*
- Romanos ludos Romulus an Tarquinius Priscus instituerit, *Difs. 18. in Cic. n. 2. & seqq.*
- Romanos a pace cum Pyrrho Rege faciendâ, Appius Cæcus deterruit, *Difs. 32. in Cic. n. 4.*
- Romanos ad studium philosophiæ excitavit Carneades, *Difs. 58. in Cic. n. 4.*
- Romanum Commodus appellavit Novembrem, *Difs. 30. in Liv. n. 68.*
- Romanorum forum vetustissimum fuit, *Difs. 29. in Cic. n. 3.*
- Romanus ritus sacrificandi, in quo differret a ritu Græco, *Difs. 9. in Anthol. u. 9. Difs. 24. in Eurip. u. 2.*
- Romanus populus Virgilij carminibus læsis affurrexit, *Difs. 10. in Cic. o. 3. Vide, Populus Romanus.*
- Romuli ætate condita fuerant Syracusæ, *Difs. 35. in Thueyd. num. 8. Difs. 36. in Thueyd. num. 10.*
- Romuli duodecim aves portenderunt Romam mille, & ducentos annos duraturam, *Difs. 86. in Anthol. n. 7.*
- Romuli in morte quum Sol defecisset, ostentum Romanis visum est, *Difs. 10. in Thueyd. n. 3.*
- Romuli uique ad ætatem Sicilia raras urbes habuit, *Difs. 55. in Thueyd. n. 1.*
- Romuli mater Iliâ post mortem nupsit flumini Tiberino, *Difs. 23. in Eurip. u. 2.*
- Romuli augurium fulgur a levâ parte, seu vultures fuerint, *Difs. 19. in Liv. n. 9.*
- Romulo quod se æquasset Camillus, in exilium eiectus est, *Difs. 12. in Liv. n. 9.*
- Romulum alterum appellantur Camillum, quum triumpharet, *Difs. 29. in Liv. n. 1.*
- Romulum inter deos relictum affirmans Iulius, Proculus seditionem Plebis contra senatores compressit, *Difs. 9. in Liv. n. 10.*
- Romulum Romani in Cælo collocarunt, *Difs. 24. in Virg. n. 1.*
- Romulus Martis filius dicitur, quod omnia vi, & bello adeptus est, *Difs. 17. in Liv. u. 1. 11. Difs. 32. in Virg. u. 2.*
- Romulus Iovi Statori templum vovit, ut fugam suorum sisteret, *Difs. 10. in Anthol. n. 18.*
- Romulus occiso Acrota Cæluæum duce Pbererio Iovi templum statuit, *Difs. 10. in Anthol. n. 18.*
- Romulus an a Lupâ nutricus fuerit, *Difs. 18. in Liv. n. 9. Difs. 84. in Cic. n. 4.*
- Romulus, & Remus iuxta ficam expositi fuerunt, & quare ea ruminalis vocaretur, *Difs. 18. in Liv. u. 9.*
- Romulus Accam Laurentiam perpetuis sacris colli instituit, *Difs. 79. in Anthol. n. 8.*
- Romulus non reprehendendus, quod liberos, & cetera insignia sumpserit, *Difs. 10. in Liv. n. 2. & seqq. Difs. 22. in Liv. u. 10. 14.*
- Romulus primus in Europâ Regum maiestatem augustiorem effecit, & multis annis ante Perdiccam Macedoniam Regem regnavit, *Difs. 32. in Liv. n. 1.*
- Romulus duodecim liberos Brascos imitatus sumpsit, *Difs. 22. in Liv. o. 24. 16.*
- Romulus an togâ piâ usus fuerit, *Difs. 22. in Liv. n. 1. 2.*
- Romulus stipendat a trecentis iuvenibus, qui Celeres dicebantur, & quare; eos autem Numma sustulit, *Difs. 22. in Liv. n. 14.*
- Romulus natus est anno primo Olympiadis secundæ, *Difs. 23. in Liv. u. 1.*
- Romulus antequam decederet, quadraginta sex millia pedum, & mille equites ceusebantur, *Difs. 23. in Liv. n. 8.*
- Romulus pastorem casam habitabat, *Difs. 23. in Liv. n. 9.*
- Romulus Cræmenses vidistramphavit, *Difs. ddd*

34. in Liv. n. 3. an fuerit ovatio, Disf. 34. in Anthol. n. 9. Disf. 28. in Liv. n. 2.
- Romulus**, & **Tatius** socius fuerunt viâ sacrâ; ideo hoc nomine difta est, Disf. 29. in Liv. n. 5.
- Romulus** anno tribuit decem menses; aliqui putant duodecim; & dies tercentorum festaginta, Disf. 30. in Liv. n. 1. 2. 30. 54.
- Romulus** instituit Lemoria Manibus Remi, Disf. 30. in Liv. n. 44.
- Romulus** quare nolla sacra peregrinos, nisi Herculis, fufcepit, Disf. 30. in Liv. n. 55.
- Romulus**, an **Numa** Vestales virgines instituit, Disf. 31. in Liv. n. 2.
- Romulus** io flogulus curijs aram, ubi **Cariones** Vestæ sacra facerent, consecravît, Disf. 31. in Liv. n. 2. 23.
- Romulus** Martia filius habitus est, Disf. 27. in Liv. n. 1. 11. Disf. 32. io Virg. num. 2.
- Romulus** a sacris suis Græcorum fabulas auertit, Disf. 34. in Virg. n. 1.
- Romulus** dum Aſylum aperuit, inieſtus est Cadmum, Disf. 25. in Thocyd. n. 8. 9. Disf. 9. in Liv. n. 6. plures populos in Urbem recepit imitans Theſcom, Disf. 9. in Liv. n. 6.
- Romulus**, an **Tarquinius** Priſcus ludos, qui Romani ſunt appellati, inſtituit, Disf. 28. io Cic. n. 2. & ſeqq.
- Romulus** populum in tres tribus diſiſit, & ſingulas in decas Curias, Disf. 29. in Cic. n. 13.
- Romulus** non fuit literarum ignarus, Disf. 36. in Cic. n. 11.
- Romulus** **Ulyſſis**, & **Circus** filium, vel **Aeneas**, vel **Aſcanij**, vel **Itali**, vel **Aemathionis** Romam condidiſſe tradunt, Disf. 25. io Liv. n. 5.
- Rorem** marinum eſſe Verbenam quidam putaverunt, Disf. 41. in Virg. n. 8.
- Rosam** ſe fieri optat poſita, orgeretur a puella, Disf. 40. in Anthol. n. 5. *Vide. Roſa.*
- Rofcij** dictum de arte, Disf. 81. in Cic. n. 3. probitas, Disf. 90. io Cic. n. 5.
- Rofcio** præſente geſtum agere ſtultum putabatur, Disf. 74. in Cic. n. 2.
- Rofcio** Cicero familiariffime utebatur, quare veriſimile eam a **Rofcio** geſtum didiciſſe, Disf. 87. in Cic. n. 5.
- Rofcium** Cicero quom defendit, quot annos natus eſſet, Disf. 2. in Cic. n. 8.
- Rofcius**, & Cicero certabant uter pluribus modis eandem ſententiam variaret, Disf. 17. in Anthol. n. 6. Disf. 90. in Cic. n. 3.
- Rofcius** Comodus mercedem diurnam mille denarios de publico accipiebat, Disf. 25. in Thocyd. n. 6. Disf. 23. in Cic. n. 5. Disf. 90. in Cic. num. 4.
- Rofcius** adeo in hiſtrionâ præſticit, ut quilibet in ſua arte præſtaſſa **Rofcius** appellaretur, Disf. 90. in Cic. n. 1. 2.
- Rofcius eſt in Seneca* proverbium eſt ſignificans, quod aliquid ſummâ gratiâ agitur, Disf. 90. in Cic. n. 3.
- Rofcius** librum compoſuit, quo hiſtrioniam cum eloquentiâ comparabat, Disf. 17. in Anthol. n. 6. Disf. 90. in Cic. n. 3. quis ſit, quem **Catalus** dilexit, Disf. 90. in Cic. n. 5.
- Rofis** contextæ ut plurimum erant corone conâ vivarum, Disf. 35. in Anthol. n. 8.
- Rofis** etiam epulebantur, Disf. 35. in Anthol. num. 9.
- Rofis** convivas ſuffocabat **Heliogabſus**, Disf. 35. io Anthol. n. 9.
- Rofis** comparat **Sappho** verſus, Disf. 1. in Anthol. num. 1.
- Rofis** contextam coronam **Partamidi** Regi donavit **Amſus**; hinc Regnum acquiſivit, Disf. 5. in Anthol. n. 9. *Vide. Roſem.*
- Rofis** Venus ſe coronavit; quare alias Dea pulchritudine vicit, Disf. 29. io Anthol. n. 3.
- Roſtra** appellatus eſt ſoggeſtus, quia e roſtris navium, quas Romani ceperant ab **Antiatis**, fabricatus erat, Disf. 29. in Cic. n. 1.
- Roſtra** erat ante curiam hoſtilium, Disf. 29. in Cic. n. 1. 14.
- Roſtro** laureum ramum tenentem gallinam aquila proiecit in gremium **Livie**, qui ſatus ſilvam produxit, ex qua **Cæſares** triumphantes lauream decerpébant, Disf. 28. in Liv. n. 21.
- Rota** ſignificat mutationes, Disf. 81. io Anthol. num. 4.
- Rota** ſanctificata erat **Fortune**, & **Nemeſi**, Disf. 46. in Thocyd. n. 2. Disf. 28. in Eurip. n. 9.
- Rotæ** fortuna inſiltere ſingitur, & quid hoc ſignificet, Disf. 81. in Anthol. n. 4. quam quædam Romanos perveniſſe abiciſſe dicit **Plutarchus**, Disf. 86. in Anthol. n. 5.
- Rotæ** circumvolutione ſeſe deſcendeabant aliqui in ſpectaculis, Disf. 10. io Anthol. n. 13.
- Rotundus** quare fierent templa Veſta, Disf. 31. in Liv. n. 29.
- Rotundâ** ſignâ in nidis efficiendis quare aves utantur, Disf. 39. in Cic. n. 3.
- Rotundo** lapidi cur inſiſſet fortuna, Disf. 81. in Anthol. n. 3. 4. quem quædam ad Romanos perveniſſe, abiciſſe dicit **Plutarchus**, Disf. 86. in Anthol. n. 5.
- Roxolani** ducti ſunt io triumpho ab **Anreliano**, Disf. 25. in Liv. n. 19.
- Ruber** color propter excellentiam nuncupatur, Disf. 25. io Eurip. n. 15. 16.
- Rubicone** flumine terminabatur antiquitas **Italiæ**, Disf. 4. in Virg. n. 5.
- Rudentem** manu tenebat ſtatua **Marfye**, Disf. 61. in Anthol. n. 8.
- Rufi** **Virginij** ioſcriptio ſepulchralis, Disf. 30. in Anthol. n. 7.
- Rufi** coloris vexillum in Arce poſitum triginta dies bellum decretum teſtabatur, Disf. 30. in Liv. n. 16.
- Rufos** homines oderant **Aegyptij**, quia **Typhon** **Oſiridis** inimicus talis erat, Disf. 21. io Eurip. num. 17.
- Rufus** color anlus ſaturnis ſenariarum in Indis Romanis æſtatem exprimebat, Disf. 20. in Cic. num. 1.
- Rugas** veſtis in pluriâ invenit **Cimon** **Cleonens**, Disf. 51. in Cic. n. 1.
- Ruinâ** oppreſſus eſt **Hymenæus** quom nuptias celebraret, Disf. 29. io Thocyd. n. 6.
- Ruinâ** oppreſſus eſt **Polydamas** ob virum fiduciam, Disf. 41. in Anthol. n. 7.
- Ruinæ** caſu mori magis horrebant Antiqui, quàm alia genera mortis, Disf. 43. in Anthol. num. 14.

- Ruinam domus præsentient mores, & effugiant,** *Diffs. 37. in Cic. n. 5.*
Ruinæ telorum non fugiebant Germani, *Diffs. 85. in Anthol. n. 3.*
Rullus adolescens exercitum cum laude duxerat, *Diffs. 20. in Eurip. n. 5.*
Ruma antiquo sermone mammam significabat, *Diffs. 18. in Liv. n. 9.*
Romia, vel Romia dea, quæ infantibus præerat, & quare ita appellaretur, *Diffs. 18. in Liv. n. 9.*
Ruminem quare appellabant Romani ficum, iuxta quam Romulus, & Remus expositi fuerant, *Diffs. 18. in Liv. n. 9.*
Rumper vocem dicitur tam apud Græcos, quàm Latinos, *Diffs. 51. in Anthol. n. 5.*
Rape deiciebant in Mare senes Hyperborei, *Diffs. 1. in Cic. n. 7.*
Rustici Galli etiam post Christianam religionem agros intrabant, *Diffs. 53. in Thucyd. n. 25.*
Rustici Palilibus æquos acervos palearum transhebant, quod genus lustrationis erat, *Diffs. 53. in Thucyd. n. 25.*
Rustici solabantur labore musci, *Diffs. 57. in Thucyd. n. 6.*
Rustici in urbem cominebant nondum existentibus, & cominebant ea, quibus indigebant, & vendebant ea, quibus abundarent, *Diffs. 30. in Liv. n. 19. ut lites componere possent lege Hortensia nundum pro falsis haberi ceperant,* *Diffs. 30. in Liv. n. 21.*
Rustico douani pomum ingens Rex Persarum urbem dedit, & quid dixerit, *Diffs. 32. in Thucyd. n. 8.*
Ruta mustelle videntur, quum serpentes comederunt, *Diffs. 6. in Thucyd. n. 4. Diffs. 39. in Cic. num. 2.*
Rutilius rerum Romanarum scriptor, *Diffs. 11. in Liv. n. 2. Diffs. 68. in Cic. n. 3.*
Rutilius licet innocens damnatus est, *Diffs. 25. in Cic. n. 5.*
Rutilius innocentis exemplum iniquo iudicio circumveniens in exilium abiit, *Diffs. 83. in Cic. num. 12.*
- S**
- Sabei cadavera in sterquilinis protrahiebant,** *Diffs. 24. in Thucyd. n. 20.*
Sabinia Baccho infans, *Diffs. 48. in Anthol. num. 6.*
Sabinia Bacchi mysteria erant, in quibus concubitus Iovis cum Proserpina referebatur, *Diffs. 44. in Anthol. n. 50. Diffs. 33. in Virg. n. 4.*
Sbaziur Bacchus Iovis globo præsit, *Diffs. 47. in Anthol. n. 8.*
Sabinus lingua hæsa Curis dicebatur, idcirco Iovio Curitis appellatus est, *Diffs. 25. in Virg. n. 4.*
Sabina uxor propter asperitatem ferri non poterat ab Hadriano, *Diffs. 15. in Anthol. n. 21.*
Sabinæ virginæ a Romanis raptæ ab dederint nomen Curijs, *Diffs. 39. in Cic. n. 14.*
Sabinarum in rapto vox Talæstis erat tessera, *Diffs. 29. in Thucyd. n. 7. facibus spicis uñ suos,* *Diffs. 28. in Thucyd. n. 7.*
- Sabinarum rapto deductum esse, ut novæ nuptiæ limen non contingerent,** *Diffs. 30. in Thucyd. n. 9.*
Sabinus quum rapuit Romanus, an ludos Romanos celebraverit, *Diffs. 18. in Cic. n. 2.*
Sabini Lacedæmoniorum coloni, *Diffs. 8. in Thucyd. n. 5.*
Sabini cum Romanis convenerunt, ne semine ad aliud opus, quàm lustricum compellerentur, *Diffs. 29. in Thucyd. n. 8.*
Sabini in civitatem receptis Titus Tatius Capitolium, & forum Romanum urbi addidit, *Diffs. 23. in Liv. n. 2. Legiones ex senis millibus petidit, & sexcentis equitibus componi ceperunt,* *Diffs. 14. in Eurip. n. 7.*
Sabini rapti Romanis bellum susceperunt, *Diffs. 15. in Eurip. n. 5.*
Sabinis Tarpeia Capitolium prodidit, quæ non est illa, quæ Vestalis a Numi capta est, *Diffs. 31. in Liv. n. 15.*
Sabinum de Tiberis quæstum deceperunt Delatores inter laquearia, & telum latentes, *Diffs. 23. in Thucyd. n. 3.*
Sabinum, Italum, & Siculum tres fuisse fratres tradit Isidorus, *Diffs. 35. in Thucyd. n. 3.*
Sabinus, & servitia quum morte puniti fuissent, canis domini cadaver in Tiberim pro ætium sustinebat, ne margeretur, *Diffs. 21. in Eurip. num. 13.*
Sacarum equitatus Cyrum sequebatur, *Diffs. 21. in Liv. n. 3.*
Sacellum Aeneæ in Ambraciâ conditum est, *Diffs. 15. in Liv. n. 8.*
Sacellum Larium a foro Roma pertingebat, quum a Romulo ædificata est, *Diffs. 23. in Liv. num. 8.*
Sacer significat magnum, *Diffs. 14. in Eurip. n. 5.*
Sacer piscis, qui Nautilus, & Pompilus appellatur, navium regendarum artem docuit, *Diffs. 6. in Thucyd. n. 5.*
Sacer Martiam Apollini sit lupus, *Diffs. 18. in Liv. num. 2.*
Sacer superis est primus dies mensis; secundus vero Inferis apud Græcos, *Diffs. 30. in Liv. num. 14.*
Sacer morbus dicitur Epilepsia, *Diffs. 30. in Liv. num. 24. Vide Sacra. Sacer. Sacri. Sacris.*
Sacerdos Iovia Polux a cæde hominum appellabatur, *Diffs. 22. in Anthol. n. 8.*
Sacerdos Ceteris initiare noluit Apollonium, quod esset præstigiator, *Diffs. 39. in Anthol. num. 12.*
Sacerdos Ceteris viros, & uxores copulabat, *Diffs. 30. in Thucyd. n. 15.*
Sacerdos Herculis Tyrij Sichæus, quæ dignitas maxima secundam Regem erat, *Diffs. 21. in Virg. n. 5.*
Sacerdos dumtaxat inspicere simulacrum Iunonis poterat apud Aeginetes, *Diffs. 23. in Virg. n. 5.*
Sacerdos Apollinis Clarus fuit Nicander Colophonius, *Diffs. 71. in Cic. n. 2.*
Sacerdotes fidei sacrificabant dextera involuti, *Diffs. 46. in Thucyd. n. 3. Diffs. 25. in Eurip. num. 4.*
Sacerdotes Bercynthiæ, & Bacchi cur sibi reveren-

- rentur, *Difs.* 61. in *Anth.* n. 7. *Difs.* 63. in *Anth.* n. 4.
- Sacerdotes Martis Salij etiam Herculi tribuebantur, *Difs.* 9. in *Anthol.* n. 8.
- Sacerdotes duodecim Martis Salij appellabantur, & salatione sacra celebrabant, *Difs.* 18. in *Anthol.* u. 2.
- Sacerdotes viri, & semine Imperatoribus defunctis attribuebantur, *Difs.* 24. in *Anthol.* n. 8.
- Sacerdotes Cereis Daduchi appellabantur, *Difs.* 39. in *Anthol.* n. 3.
- Sacerdotes impudentie Baptæ appellabantur, *Difs.* 39. in *Anthol.* n. 8.
- Sacerdotes Bacchi cur punices populo induerentur superinducti Nebride, & auræ zonæ cingerentur, *Difs.* 47. in *Anthol.* n. 5.
- Sacerdotes ne functio aspectu finessarentur, cadavera extra urbem sepeliebantur, *Difs.* 24. in *Thucyd.* n. 4.
- Sacerdotes Cybeles Alcmone fluvio abluebant illius simulacrum, *Difs.* 28. in *Thucyd.* n. 3.
- Sacerdotes utebantur ad sacra Iovis Hammonis fonte, qui in arce regis manabat, *Difs.* 28. in *Thucyd.* n. 3.
- Sacerdotes Ægyptij involucris testam veritatem exponebant, *Difs.* 1. in *Eurip.* n. 2.
- ad Sacerdotes Ægyptios profectum Platonem sequutus est Euripides, *Difs.* 3. in *Eurip.* n. 4.
- Sacerdotes omnes lunonis Argivi statuis honorabant, *Difs.* 40. in *Virg.* u. 2.
- Sacerdotes Syrorum venerabantur pisces, quia Venus Typhæum fugiens pisce latuerat, *Difs.* 32. in *Virg.* n. 3.
- Sacerdotes Aegyptij lineâ veste utebantur, *Difs.* 4. in *Thucyd.* n. 4. *Difs.* 43. in *Virg.* u. 4.
- Sacerdotes viâ sacrâ proficiebantur; ideo hoc nomine appellata est, *Difs.* 29. in *Liv.* n. 5.
- Sacerdotes, vel magistratus quasdam ferias indicabant, quæ conceptivæ vocabantur, *Difs.* 30. in *Liv.* u. 19.
- Sacerdotes Deorum quibus locis essent Virgines; & Viduæ, *Difs.* 31. in *Liv.* n. 1.
- Sacerdotes Veneri alicubi virgines dedicatæ sunt, & Apollini, *Difs.* 31. in *Liv.* n. 26.
- Sacerdotes Bellonæ sibi cultris lacertos cedebant, *Difs.* 31. in *Virg.* n. 4.
- Sacerdoti, qui Flamen Dialis dicebatur, lictor, & sella curulis dabatur, quia magistratum petere non poterat, *Difs.* 22. in *Liv.* n. 5.
- Sacerdotibus sacrificantibus succindi popæ ministrabant, *Difs.* 45. in *Virg.* u. 1. *Vide. Sacerdoti.*
- Sacerdotium augurum maximè dignis conferebatur, *Difs.* 29. in *Liv.* n. 14.
- Sacerdotium Vestæ an Albâ oriundum sit, *Difs.* 31. in *Liv.* n. 27. 18.
- Sacerdotum Iunonis nominibus notabantur anni ab Argivis, *Difs.* 40. in *Virg.* n. 2.
- Sacerdotum propria fuerunt carpenta repertis lecticiis, *Difs.* 31. in *Liv.* n. 20.
- Sacerdotum etiam curæ erant, *Difs.* 39. in *Cic.* u. 13. *Vide. Sacerdos.*
- Sacon, Simus, & Euclides Himeram condiderunt, *Difs.* 55. in *Thucyd.* u. 3.
- Sacra sine tibicinibus fieri non poterant, quicquid ne verba mali ominis audirentur, *Difs.* 60. in *Anthol.* n. 8. 9. curid institutum esset, *Difs.* 63. in *Anthol.* n. 3.
- Sacra Bacchi celebravit in Indiâ Alexander, nec ab hostibus oppressus fuit, *Difs.* 46. in *Anthol.* n. 7.
- Sacra Osiridis ab Aegypto in Græciam transfudit Orpheus, *Difs.* 75. in *Anthol.* n. 2. 3.
- Sacra Iovi Milichio Athenienses faciebant non animalibus, sed frugibus, & ture, *Difs.* 10. in *Anthol.* n. 16.
- Sacra Herculi erat larus, quæ propter voracitatem euphonia dicitur, *Difs.* 9. in *Anthol.* num. 3.
- Sacra, quæ Diipolia appellabantur, *Difs.* 22. in *Anthol.* n. 7.
- Sacra euphonia undè ita appellata sit, *Difs.* 22. in *Anthol.* u. 8.
- Sacra Cereis intermissa sunt post Cannensem cladem, quia æ marentibus domesticis funere celebrari nefas esset, *Difs.* 31. in *Anthol.* n. 9. *Difs.* 40. in *Thucyd.* n. 7.
- Sacra morvis qui fecerunt lavabantur, *Difs.* 35. in *Anthol.* u. 7.
- Sacra quedam maiora appellatur Teleræ a sumptibus, *Difs.* 36. in *Anthol.* n. 2.
- Sacra Cereris cur occulta essent, *Difs.* 36. in *Anthol.* n. 5. & sequ. n. 8.
- Sacra Vulcani apud Lemnios familia Eleusinijs, & quare occulta essent, *Difs.* 37. in *Anthol.* n. 1. 2. 5. 7. *Difs.* 31. in *Liv.* u. 32. quæ solum Dijs terrestribus, & inferis celebrabantur, *Difs.* 48. in *Anthol.* u. 2.
- Sacra arcana fiebant eûdem Dijs Samothracum, *Difs.* 38. in *Anthol.* n. 2.
- Sacra Bonæ Deæ in occulto fiebant, nec a maribus spectari licebat; ideo operta appellabantur, *Difs.* 38. in *Anthol.* n. 2. 3. *Difs.* 2. in *Cic.* n. 21.
- Sacra Vestæ quare arcana, & in occulto fierent, *Difs.* 37. in *Anthol.* n. 7. *Difs.* 38. in *Anthol.* num. 4. *Difs.* 31. in *Liv.* n. 29.
- Sacra Cereris quum imprudens Aeschylus voffasset, capite damnatus fuisset, nisi ostendisset initium non esse; quum interpretari vellet Numenius philosophus, quod nam somnium passus sit, *Difs.* 38. in *Anthol.* n. 6.
- Sacra quedam Cereris non omnibus initiatis patebant, *Difs.* 39. in *Anthol.* n. 4.
- Sacra Aegyptijs simillima erant Eleusinijs, *Difs.* 39. in *Anthol.* n. 5.
- Sacra nocturna non probat Cicero, Cereris tamen laudat, *Difs.* 39. in *Anthol.* u. 6. 8.
- Sacra nocturna sustulit Diagondas Thebanus, instituit autem Epimenides, ut Athenas expiraret, *Difs.* 39. in *Anthol.* n. 7. *Difs.* 14. in *Thucyd.* num. 3.
- Sacra facientes Genio Veteres honorabant diem natalem, *Difs.* 42. in *Anthol.* n. 2.
- Sacra faciebant Dijs Veteres eodie, quo barbam, & comam depouebant, *Difs.* 42. in *Anthol.* n. 2. 11. 14.
- Sacra orphica fiebant Baccho ex Iove, & Laniâ orto, *Difs.* 45. in *Anthol.* n. 2.
- Sacra Bacchi celebravit Alexander in Indiâ, nec oppressus est ab hostibus, *Difs.* 46. in *Anthol.* num. 7.
- Sacra occulta cistis aservabantur cum Baccho, tum

- tum¹ Ofiridi, *Disf.* 46. in *Anthol.* n. 5. p.
- Sacra Furinalia Eumenidam, *Disf.* 18. in *Thucyd.* n. 6.
- Sacra erat Proserpina Sicilia, quia pro anacalyptijs eam acciperant, *Disf.* 31. in *Thucyd.* n. 7.
- Sacra Cereris Siciliis iura poetis dicitur, & quare, *Disf.* 33. in *Thucyd.* n. 2.
- Sacra tremeis appellatur a Demosthene navis, quæ quorannis in Delum mittebatur, *Disf.* 40. in *Thucyd.* n. 6.
- Sacra Infula una ex his, quæ Æoli dicuntur, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 28.
- Sacra fidei fiebant dextera involuta, *Disf.* 26. in *Thucyd.* n. 3. *Disf.* 22. in *Enrip.* n. 4.
- Sacra facientes cinctu Gabinio cingebantur, *Disf.* 23. in *Liv.* n. 5.
- Sacra erat Iononi Carthago, *Disf.* 23. in *Virg.* n. 1. & seqq.
- Sacra Ceteris Eleusiois Proserpinæ raptum, & labores Cereris in eâ querendâ representabant, *Disf.* 33. in *Virg.* n. 1.
- Sacra trāsantes puri esse debebant, *Disf.* 42. in *Virg.* n. 1. & seqq.
- Sacra via appellata est, quia augures, & sacerdotes eâ proficiscerentur, vel quia in eâ sanctus idum est inter Tatium, & Romulum; eâ triumphantes pergebant, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 5.
- Sacra sola Hercules ex peregrinis quare Romulus suscepit, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 55.
- Sacra Iano quare ante omnes Deos facerent, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 60.
- Sacra faciebant Vestæ Cariones ad aras, quas Romulus in singulis curijs constituit, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 2.
- Sacra Iononij quare Calendæ, & menses; quare Idus Iovi, & annus, & Nundinæ, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 10. 11. 21. *Vide Sacra Sacris.*
- Sacra paginæ uruntur allegorij, *Disf.* 29. in *Virg.* n. 4. *Disf.* 30. in *Virg.* n. 1. *Vide Sacris Litteris.*
- Sacramento maximo tenebantur apud Scythas, qui carnes bovis degustabant, *Disf.* 22. in *Eurip.* n. 8.
- Sacramento milites adigere fas non erat in Ferijs Latinis, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 25.
- Sacramentum dicebatur pecunia, quam uterque litigantium ad pontem deponebat, *Disf.* 40. in *Cic.* n. 7. 8.
- Sacrarium Iovis appellat Statius Cælum, *Disf.* 23. in *Anthol.* n. 9.
- Sacras res Veteres nominare nolebant, *Disf.* 18. in *Thucyd.* n. 2. 3.
- Sacras occupationes quum quidam dixisset, Tiberius pro sacris laboriosas reponi iussit, *Disf.* 43. in *Thucyd.* n. 1. *Vide Sacris.*
- Sacra lege Gracchus de statu militum instituit, *Disf.* 11. in *Enrip.* n. 16.
- Sacrea porci qui dicerentur, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 27.
- Sacri Imperatores appellantur, *Disf.* 43. in *Thucyd.* num. 3.
- Sacri Herculi erant fontes calidi, quibus deliciarum causâ lavamus, *Disf.* 9. in *Anthol.* n. 2.
- Sacri erant Iovi fœves curus in Circensibus, hige Lunæ, trigæ Inferis, quadrigæ Soli, *Disf.* 20. in *Cic.* n. 14.
- Sacri palatij Quæstor dicebatur, qui orationes Principis recitabat, & Candidatus Augusti appellabatur, *Disf.* 89. in *Cic.* n. 8. *Vide Sacris.*
- Sacrificabant Persæ equum flavijs, & Soli, *Disf.* 70. in *Anthol.* n. 6.
- Sacrificabant Dianæ hostias humanas Tauri Scythiarum populi, *Disf.* 11. in *Anthol.* o. 2. *Disf.* 17. in *Eurip.* n. 5.
- Sacrificabant Romani Imperatores centum Leones, aut alias feras, quum Hecatomben faciebant, *Disf.* 22. in *Anthol.* n. 8.
- Sacrificabant Dijs Veteres quicquidque carnes comedeant, aut vinum hibeant, *Disf.* 35. in *Anthol.* n. 4.
- Sacrificabant Cælo, & Telluri nupturi ex lege Atheniensium, quod *προπύλαιος τὸς γάμους* dicebatur, *Disf.* 45. in *Anthol.* n. 4.
- Sacrificabant Musis duces Lacedæmonij, aurum quam prælium inirent, *Disf.* 28. in *Thucyd.* num. 2.
- Sacrificabant porcum Iononi, & alijs Dijs coniugalibus, *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 11.
- Sacrificabant Baccho hircum, *Disf.* 6. in *Eurip.* num. 4.
- Sacrificabant Iononi Heniochæ descensuri in Antrum Trophonij, *Disf.* 26. in *Virg.* n. 2.
- Sacrificabant Galli simulacra vinum hominibus implentes, *Disf.* 31. in *Virg.* n. 4.
- Sacrificabant Veneri *καλάργῳ* Syracusani, *Disf.* 75. in *Cic.* n. 3.
- Sacrificabantur Veneri omnes animantes, præter fœves, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 42.
- Sacrificabatur in Palatiis equus amputatâ caudâ, qui hostis Caviaris dicebatur, *Disf.* 23. in *Liv.* n. 2.
- Sacrificabatur Carneæ Deæ pulce fabarib, & lardo Cal. Ioni. *Disf.* 30. in *Liv.* n. 46.
- Sacrificabatur Herculi Decima, *Disf.* 9. in *Anthol.* n. 20.
- Sacrificandas victimas in Iustis qui ducebant, sanctissima nomina habebant, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 9.
- Sacrificante Aeneas præterijt Diomedes, ideo Aeneas velavit faciem, *Disf.* 9. in *Anthol.* n. 9.
- Sacrificante Diomo Herculi canis albus rapuit hostiæ femora; inde locus Cynolarges dictus est, *Disf.* 64. in *Anthol.* n. 6.
- Sacrificantes coronari solebant, & quare, *Disf.* 35. in *Anthol.* n. 3. *Disf.* 44. in *Virg.* n. 2.
- Sacrificantes ante omnes Vestæ libabant, & sacrificabant, & quare, *Disf.* 25. in *Thucyd.* num. 7. *Disf.* 11. in *Liv.* n. 28.
- Sacrificantes Iononi nuptiali cum victimâ fel non consecrabant, *Disf.* 30. in *Thucyd.* n. 12.
- Sacrificantes Vestales fustibulum gestabant, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 13.
- Sacrificantium Gabiorum urbem Campani opprimere tentarunt, *Disf.* 23. in *Liv.* n. 4.
- Sacrificare Albano ritu, seu Romano quid sit, & quid differat a Græco ritu, *Disf.* 9. in *Anthol.* n. 9. *Disf.* 24. in *Eurip.* n. 2.
- Sacrificare Gratijs Plato admonerat Xenocratem, *Disf.* 14. in *Anthol.* n. 3.

- Sacrificare** volebant quidam animalia, quorum speciem Dij induisse dicebantur, Dis. 23. in Anthol. n. 5.
- Sacrificare** pretextatum Petreum permiserunt foculo posito ad tibicinem, quia per castra hostium circumfidentium erasperat, & legionem suam servaverat, Dis. 20. in Eurip. n. 7.
- Sacrificare** arietem Indos in contemptum Hammone puer Cornelius Tacitus, Dis. 23. in Anthol. n. 5.
- Sacrificare** debebant novæ nuptæ postridie eius diel, quo domus mariti venissent, Dis. 30. in Liv. n. 13.
- Sacrificari** nullum animal poterat in aræ Apollinis in Delo, Dis. 22. in Anthol. n. 5. Dis. 40. in Thucyd. n. 3. Dis. 41. in Virg. n. 16.
- Sacrificari** posse gallos gallinaceos, hædus, & lactantis animalia existimavit Pythagoras, Dis. 22. in Anthol. n. 5.
- Sacrificari** boves Iovi solebant, non tauri, & porci, non verres, nec Arietes, Dis. 22. in Anthol. n. 7. 8.
- Sacrificabant** ventis Græci, & ideo ipsi sacrificandi, Peris verò adversi flant, Dis. 14. in Thucyd. n. 7.
- Sacrificatas** carnes semper edebant Veteres, ideo de pio proverbio eū carnes edit non sacrificatas, Dis. 35. in Anthol. n. 6.
- Sacrificamini** aqua purgabantur, Dis. 42. in Virg. n. 1.
- Sacrificaturi** Persæ quare in altissimos montes ascenderent, Dis. 31. in Liv. n. 31.
- Sacrificavit** hoves primus Prometheus, nec laudatus est, Dis. 22. in Anthol. n. 4.
- Sacrificavit** Orceles nigram ovem susijæ, & Eumenidas appellavit, quod ipsi benevole fuissent, quum ab Atheniensibus absolutus fuisset, Dis. 18. in Thucyd. n. 5.
- Sacrificia** ex hominibus apud Græcos, & alios populos, Dis. 10. in Anthol. n. 3. Dis. 11. in Anthol. n. 2. Dis. 17. in Eurip. n. 4. & seqq. Dis. 31. in Virg. n. 4.
- Sacrificia** Hercoli quum publicè fiebant, ejiciebantur ex urbe canes, Dis. 9. in Anthol. n. 10.
- Sacrificia** Domitii ne cum funeribus miscerentur, cavebatur, Dis. 31. in Anthol. num. 9. Dis. 69. in Anthol. num. 6. Dis. 40. in Thucyd. num. 7.
- Sacrificia** faciebant Veneri Meretrici in Atticâ, Dis. 18. in Thucyd. n. 9.
- Sacrificia** sacrorum Cereri Enniam miserunt Romani, quum invenissent in libris sibyllinis placandam antiquissimam Cererem, Dis. 53. in Thucyd. n. 2.
- Sacrificia** convocabant Aegyptij rubi, quem Osiris invenerat, Dis. 57. in Thucyd. n. 13.
- Sacrificia** diversis diversorum populorum, Dis. 31. in Virg. n. 4.
- Sacrificia** dicuntur Eorum honores, Dis. 41. in Virg. n. 2.
- Sacrificij** preludium, quod fiebat spargendo molm super aram, ἀπάρτυμα vocabatur, Dis. 41. in Virg. n. 11.
- Sacrificij** placavit naturam Plato, quod cælebs vixisset, Dis. 15. in Anthol. n. 2.
- Sacrificij** quod carnes consumaturus, & extra
- Dijs dedicatur auditor fuit Prometheus, Dis. 15. in Anthol. n. 7.
- Sacrificij** pestem avertere Diorima, & grandinæ vates quidam dicuntur, Dis. 14. in Thucyd. n. 9.
- Sacrificij** Epimenides Persarum bellum distulit, Dis. 14. in Thucyd. n. 5.
- Sacrificij** Athenienses utebantur aqua fontis Callirrhous, Αἰγυπῆ, ex qua Ibis avis bibisset; quoniam fontum aqua illi uterentur, Dis. 18. in Thucyd. n. 3. 4.
- Sacrificij** adhibitis exercitus recensebantur, quæ Romani suorum virilis vocabant, quum suum, ovem, taurum immolabant, Dis. 53. in Thucyd. n. 6. 7. 8. 9.
- Sacrificij** adhibebatur musica, Dis. 57. in Thucyd. n. 6.
- Sacrificij** idonea vasa erant simpudia, Dis. 27. in Liv. n. 5.
- Sacrificij** Veteres omnes adiones aggrediebantur, Dis. 18. in Virg. n. 1.
- Sacrificij** Getæ Zamolxim honorarunt, Dis. 24. in Virg. n. 2.
- Sacrificij** femora adipe contegebantur, Dis. 41. in Virg. n. 6.
- Sacrificij** Persæ nihil, aut solum victimæomentum comburebant, Dis. 41. in Virg. n. 14.
- Sacrificij** quæ hostie idoneæ essent, Dis. 43. in Virg. n. 1.
- Sacrificij** omnibus alba victimæ probabantur, Dis. 43. in Virg. n. 3.
- Sacrificij** plurimus coronarum usus, Dis. 44. in Virg. n. 1. & seqq.
- Sacrificij** quare adhiberentur quinque faces, Dis. 30. in Liv. n. 7.
- Sacrificiorum** Deorum infernorum, & cælestium discrimen quoad aquam, Dis. 28. in Thucyd. n. 5.
- Sacrificiorum** victimas Alcibiadi peregrinanti pangebant Cyziceni, Dis. 37. in Thucyd. n. 5.
- Sacrificium** Veneri faciebant Vici veste muliebri, & mulieres veste virili, Dis. 55. in Anthol. n. 5.
- Sacrificium** nullum Delij sine saltatione faciebatur, Dis. 18. in Anthol. n. 8.
- Sacrificium**, quod Græce Τεῖνον dicitur apud Græcos significat carnes, & animalia, Dis. 35. in Anthol. n. 5.
- Sacrificium** Xenophon non intermisit noviciatū filij mortis, Dis. 52. in Anthol. n. 3.
- Sacrificium** Polyæxus Seneca nuptias vocat, Dis. 21. in Eurip. n. 1.
- Sacrificium**, quod Holocaustum dicebatur, Dis. 41. in Virg. n. 14.
- Sacrificium**, in quo victimæ ab aræ sese retraxisset, acceptum Deo non erat, Dis. 43. in Virg. n. 6. *Vide Sacra Sacrum.*
- Sacrificuli** idest sacrificiorum ministri dicebantur popæ, & helluones pangebantur, Dis. 27. in Liv. n. 4. Dis. 45. in Virg. n. 1.
- Sacrilegos** inter Aristophanes recenset, rhetores, Dis. 14. in Cic. n. 3.
- Sacrilegi** habebatur, qui quum posset habere imaginem Antonij Philosopi, non habere, Dis. 21. in Thucyd. o. 3.
- Sævis** perpetratis Acam Laurentiam Romulus post mortem consecravit, Dis. 79. in Anthol. n. 8.
- Sævis** quibusdam Herculis arcabantur femine, Dis. 6. in Anthol. o. 12. Dis. 9. in Anthol. num. 10. in Sæ-

- ³ *Sacris* Herculis epulabantur sedentes; nec ve-
labant faciem, Dis. 9. in Anthol. n. 9. 10.
- ⁱⁿ *Sacris* Bonæ Deæ Clothæ uxorem Cæsarîs cor-
rupti, Dis. 55. in Anthol. u. 55. Dis. 1. in Cic.
num. 11.
- Sacris* Martis celebrandis Numa salutationem Sa-
liorum instituit, Dis. 18. in Anthol. n. 1.
- Sacris* Deorum Samothracum quos initiati essent
Iason, & Ulysses, pericula maris evaserunt,
Dis. 38. in Anthol. n. 1.
- Sacris* Iudis qui operabantur, abstinebant venere,
Dis. 39. in Anthol. n. 5.
- ⁱⁿ *Sacris* Herculis nullum aliud Numen invoca-
bant, quia mortalis fuisset, Dis. 44. in Anthol.
num. 1.
- Sacris* Eleusinijs cum Cerere Bacchus colebatur,
Dis. 46. in Anthol. n. 5.
- ⁱⁿ *Sacris* Hyacinthis Apollinis Lacedæmones be-
derâ cingebantur, Dis. 47. in Anthol. u. 6.
- ⁱⁿ *Sacris* liberis libas sacerdotes cur peplo puu-
iceo superinductâ nebride induerentur, & aureâ
zonâ cingerentur, Dis. 47. in Anthol. n. 5.
- ⁱⁿ *Sacris* Bonæ Deæ stupro commissio Clodius non
desistit perturbare Rempublicam, Dis. 12. in
Thucyd. u. 3.
- Sacris* sacris robiginem avertebat, Dis. 18. in
Thucyd. n. 9.
- Sacris* suis Græcorum fabulas arcere Romani
voluerunt, Dis. 34. in Virg. u. 3.
- Sacris* litteris indicari Gigantes procestos esse
& mentibus illis, quæ ab auctore defecerunt,
quidam existimant, Dis. 17. in Liv. n. 6.
- Sacris* litteris quid significetur, quum dicitur
Deus in Orbem terrarum ludere, Dis. 80. in
Anthol. n. 9. *Vide Sacra pagina.*
- Sacris*, quæ expandi causâ suscipiebantur, quæ-
re causâ immolaretur, Dis. 30. in Liv. n. 28.
- Sacris* mysterijs comparantur mathematicæ di-
scipline, Dis. 7. in Cic. n. 7.
- Sacris* aurum faciendis dedicata erat curia Ca-
labra, Dis. 39. in Cic. n. 14.
- Sacrorum* Cereris Eleusiniæ religio summa erat
apud Veteres, Dis. 36. in Anthol. n. 1.
- Sacrorum* certaminum viatores quantam gloriam
consequerentur, Dis. 55. in Thuc. n. 2. & seqq.
- Sacrorum* disciplinam Romani ab Etruscia acce-
perunt, Dis. 2. in Liv. n. 2.
- Sacrorum* ritus monstravit Ianus, Dis. 30. in
Liv. n. 55.
- Sacrorum* tibicen, an Pontifex, &c. pater esse
debebat, ut Vestalis legi posset, Dis. 31. in
Liv. n. 4.
- Sacrorum* disciplinam Vestales decem annos
discebant, & alios decem docebant, denique
alios decem custodiæ ignis præerant, Dis. 31.
in Liv. n. 5.
- Sacrum* novendiale iustitium est, quotiescum-
que lapidibus pluisse renunciarum est, Dis.
54. in Thucyd. n. 9.
- Sacrum* bellum inter Phœnces, & Thebanos
ob raptum Thesau decennale fuit, & a Phi-
lippu sedatum, Dis. 15. in Anthol. n. 52. Dis.
15. in Eurip. u. 5.
- Sacrum* Veteres existimabant cerebrum, & ster-
nuta, Dis. 18. in Thucyd. n. 3.
- Sacrum* ambrusale quid esset, & quando feret,
Dis. 53. in Thucyd. n. 55. Dis. 30. in Liv. n. 70.
- Sacrum* Lustrale quinto quoque anno celebra-
batur; in eo immolabatur Equus amputatâ
caudâ, Dis. 23. in Liv. n. 2.
- Sacrum*, in Albano monte quod fiebat, commu-
ne erat Romanis cum Latinis, & dies, quibus
fiebat, Feriæ Latine dicebantur, Dis. 30. in
Liv. n. 25.
- Sacrum* in monte quom fecisset plebs, & cum
Patribus in gratiam redisset, duo dies Feriæ
Latinis additi sunt, Dis. 30. in Liv. u. 25.
- Sacrum* sibi fieri postulavit umbra Remi, Dis. 30.
in Liv. n. 44.
- Sacrum* sub Capricornio ancillæ Nou. Quindilibus
quare faceret, Dis. 30. in Liv. n. 48.
- Sacrum* anniversarium ut celebrarent, Cartagi-
nenses quannnis legatos Tyrum mittebant,
Dis. 30. in Virg. u. 5.
- Sacrum* in monte, vel Aventinum quum plebs
secessisset, eam reconciliavit Menenius Agrip-
pa, Dis. 31. in Cic. n. 4. *Vide Sacra Sacrificia.*
- Seduci philosophorum genus fuerunt, Dis. 14.
in Cic. n. 6.
- Sæculis* duobus ante Olympiadas floruit Home-
rus, Dis. 8. in Cic. u. 3.
- Sæculis* eruditissimis induciores ætates succe-
dunt, Dis. 69. in Cic. n. 7.
- Sæculo* aureo naves in usu non erant, nec a Petriâ
discedebatur, Dis. 76. in Anthol. u. 51.
- Sæculo* nouo floruit Leo Imperator Basilij filius,
Dis. 10. in Anthol. n. 7.
- Sæculo* Heroico paucis indigebant; ideo paucos
ferros habebant, & Reges sibi mentas intrue-
bant, Dis. 21. in Thucyd. n. 1.
- Sæculum* vitæ vocabantur, quæsi essent propiâ
sæculi, Dis. 4. in Liv. u. 3.
- Sæculum* aureum sturnalibus representabatur,
& ideo servis libertas maxima dabatur, Dis.
30. in Liv. u. 51.
- Sæculum* pro anno an accipiat Hesiodus, Dis.
30. in Liv. n. 77.
- Sævitia* Marij, & Syllæ, Dis. 5. in Liv. n. 2. 3.
Dis. 2. in Cic. n. 5. 6.
- Sævitiæ* causâ Domitiani dictus est Calvus Ne-
ro, Dis. 10. in Anthol. n. 26.
- Sævitiæ* causâ in secando, & urendo Archaga-
thus primus medicus Romanorum cernifex est
appellatus, Dis. 81. in Cic. n. 6.
- Sagis* utebantur Germani, Dis. 85. in Anthol.
num. 2. & tragedi, Dis. 6. in Eurip. n. 16.
- Sagittæ* Phœbo car tribuantur, & Dianæ, Dis.
10. in Anth. n. 13. 15. Dis. 38. in Thuc. u. 8.
- ^{ad} *Sagittæ* idem Mithridates amplificavit ius
Asyli concessum templo Disæ Epheciæ, Dis.
55. in Thucyd. n. 10.
- Sagittam*, statum, morem, ransam, avem Iden-
tyrus misit Dario, & quid significaret, Dis.
30. in Virg. n. 4.
- Sagittæ*rum cum luce similitudo, Dis. 10. in An-
thol. n. 15. Dis. 38. in Thucyd. n. 8.
- Sagittæ* duas habet amor suæm, & plumbeam,
scilicet iucunditatis, & tristitiæ, Dis. 19. in
Anthol. u. 7.
- Sagittæ* ut evellant cervi, dyctamum adhibent,
Dis.

- Dis. 6. in Thucyd. n. 4. Dis. 39. in Cic. n. 2.
 Sagittas levā quare Apollo gerat, dextrā Gratas,
 Dis. 38. in Thucyd. n. 6.
 Sagittis venenatis indorum medebatur Alexander
 herbā, quā ipsi in somnis draco ostende-
 rat, Dis. 38. in Thucyd. n. 3.
 Sagulum Darius quum privatus accepisset ab
 Sylosone, eum dilexit, & quum Regnum obti-
 neret, Dis. 79. in Anthol. o. 8.
 Sal in cenā novendialis apponebatur mortuis, Dis.
 31. in Anthol. u. 5.
 Sal in iustrationibus adhibebatur, Dis. 34. in
 Thucyd. n. 10.
 Sal similis est vi masculis, Dis. 33. in Virg. o. 3.
Vide. Sal. Salis.
 Salamina in Cypro condidit Tencer, Dis. 8. io
 Thucyd. n. 5. Dis. 35. in Thucyd. n. 6.
 Salamina recuperavit Solon, & tamen in exilio
 defunctus est, Dis. 20. in Eurip. n. 16.
 Salamina invadentes Athenienses quum aliquot
 clades accepissent, sanxerunt capite plecti, si
 quis id bellum suaderet; quomodo tamen il-
 lud suaserit Solon, Dis. 21. in Virg. eum. 22.
 Dis. 36. in Cic. n. 3.
 Salamines duæ fuerunt, Dis. 39. in Anthol. n. 8.
 Salaminiam pugnam alij anteponebant Græci,
 Dis. 2. in Thucyd. n. 4. Dis. 27. in Thucyd.
 num. 12. 13. Dis. 3. in Eurip. num. 4. Orator
 dixit Græciam totondisse comam ad sepul-
 crum eorum, qui in ea ceciderant, Dis. 27.
 in Anthol. n. 6.
 Salaminism victoriam assequutus Themistocles
 Olaginis coronā donatus est, Dis. 20. io Eu-
 rip. n. 23.
 Salaminis pugna Græcorum cum Persis quomodo
 evenerit, Dis. 30. in Anthol. o. 4. 5.
 Salacis maximæ divitiæ, adeo ut cæteras aure-
 as, & argentæas trabes haberet, Dis. 7. in Thu-
 cyd. n. 5.
 Sale, & farre exta, & frons victimæ, culter, &
 focis fingeantur, Dis. 40. in Virg. n. 9. Dis.
 44. in Virg. n. 6.
 Sale magis, quā doctrinā Lucillas redunda-
 vit, Dis. 27. in Cic. n. 2.
 Sale onustus mtilus, quum in flumen decidisset
 postea sponte se deiecit, Dis. 39. in Cic.
 num. 4. *Vide. Sal Salis.*
 Salentinos Lydij condiderunt, Dis. 36. io Thu-
 cyd. n. 8.
 Saler Cæsari Cicero propriè tribuit, Dis. 16. in
 Cic. u. 5.
 Sales an defuerint Demostheni, Dis. 33. in Cic.
 num. 5. Dis. 27. in Cic. n. 1. 2.
 Saliari carmini inferrebat nomen magnorum dn-
 com, ut Cæmæo decretum est, Dis. 22. in
 Thucyd. n. 2.
 Saliari carmine Mammius celebrabatur, quia
 multa ancilis fabrice verat similia cælesti, Dis.
 25. in Virg. n. 6.
 Saliari in carmine Venus non reperitur, Dis. 30.
 in Liv. 41.
 Salice Amerina Cares contexebant coronas, Dis.
 5. in Anthol. n. 7.
 Salij, qui Martis sacerdotes erant, etiam Herculi
 tribuebantur, Dis. 9. io Anthol. o. 8.
 Salij capi dicuntur, quum eliguntur, Dis. 31. in
 Liv. n. 3. *Vide. Salierum. Salus.*
 Salinator cautissimus dux cum Claudio Nerone
 coniundus est, Dis. 37. in Thucyd. n. 1.
 Salinator curru triumphavit; Claudius Nero uno
 equo, Dis. 28. in Liv. n. 5. *Vide. Livius Sa-
 linator.*
 Saliorum duodecim salutationem instituit Numa,
 Dis. 18. in Anthol. n. 2. *Vide. Salij. Salus.*
 Saliva pulvere mixta satingebantur labra, & frons
 puerorum, quum iustrabantur, Dis. 33. in
 Thucyd. n. 30.
 Salis pugilus, & phallus dabatur iniciatis orgijs
 Veneris, Dis. 53. in Anthol. o. 4.
 Salis laudationes quidam conscripserunt, Dis.
 28. in Cic. n. 4. *Vide. Sal. Salis.*
 Salus, aut Quindecim vir &c. opus erat, ut pa-
 ter effect eius, quæ Vestalis agebatur, Dis. 31.
 in Liv. n. 4. *Vide. Salij. Saliorum.*
 Salmastius immerito reprehendit Solinum, Dis. 3.
 in Eurip. n. 9.
 Salmastius vocem *Barystianus* interpretatur Bru-
 riam, Dis. 14. in Eurip. n. 3.
 Salmastius Hyginum illustis viri, Dis. 67. in An-
 thol. n. 4.
 Salor palus terræ motu extitit, Dis. 48. io Thu-
 cyd. n. 29.
 Salsa mola *Vide. Mula salsa.*
 Salpinx Minerva apud Argivos colebatur, quod
 eum invenisset, Dis. 57. in Thucyd. n. 13.
 Saltandi verbo quomodo utuntur Græci, & Lati-
 ni, Dis. 16. in Anthol. n. 3.
 Saltasse bene duces dicebant Thessali, quum signi-
 ficare vellent bene rem gessisse, Dis. 18. in An-
 thol. n. 8.
 Saltationem, quæ Labyrinthi errores exprime-
 bantur, Ariadna edocuit Theseum, Dis. 17.
 in Anthol. n. 1. Dis. 18. in Anthol. n. 7.
 Saltationem Romani non profus approbant,
 nec profus improbantur, Dis. 22. in Anthol.
 num. 1. 3. & seqq.
 Saltationem didicit Pythagoras; ut a nimum tem-
 peraret, Dis. 27. in Anthol. n. 9.
 Saltationem propter imperitiam Hippacides un-
 ptias filix Regis non obtinuit, Dis. 17. io An-
 thol. n. 10.
 Saltationem didicit senex Socrates, Dis. 18. in
 Anthol. n. 8. Dis. 64. in Cic. n. 2.
 Saltationem quis invenerit, & quomodo inventa
 fuerit, Dis. 27. in Anthol. n. 1.
 Saltationem Pyrrhichen ediderunt quidam ele-
 phanti, Dis. 39. in Cic. n. 5.
 Saltationis Pentomimorum auctores Pylades, &
 Bathyllus; quo tempore ea inventa fuerit, Dis.
 16. in Anthol. n. 8. 9.
 Saltationis nomine quid continetur, Dis. 17. in
 Anthol. n. 3.
 Saltationis ob peritiam laudatus est Epaminoc-
 das, & Meriones, Dis. 18. in Anthol. n. 6.
 Saltationis genus, quod *spuon* vocabant, ex virgi-
 nibus, puerisque constabat, Dis. 18. io An-
 thol. n. 7.
 Saltationum tria genera scilicet tragica, comica,
 satyrica, & alia, Dis. 16. in Anthol. n. 7. Dis.
 18. in Anthol. n. 7.

Salutatorum species, quæ sine salu habent, Disf. 17. in Anthol. n. 3. & seqq.

Salutor insignis Telesphus reagentis a septem Regibus ad Thebas referebat, Disf. 17. in Anthol. num. 6.

Salutor Archæus maximis honoribus affectus est apud Antiochum, Disf. 55. in Thucyd. n. 2.

Salutor Mars quare vocetur a Lycophrone, Disf. 17. in Anthol. n. 4.

Salutores antiquitus cynadi appellabantur, Disf. 59. in Anthol. n. 3.

Salutores plerumque erant Errasci, Disf. 19. in Cic. n. 4.

Salutorum vestis palla, Disf. 6. in Enrip. n. 7.

Salutorum ludum frequentare virgines, puerosque nobiles queritur Scipio, Disf. 3. in Liv. n. 3.

Salutaricula obfœnis motibus convivarum libidinem irritabant, Disf. 11. in Thucyd. n. 9.

Salu transcendere accensos peles æceros Palilabus lustrationis genus; quod & in condenda Romæ observatum est Disf. 53. in Thucyd. n. 15. Disf. 23. in Liv. n. 1.

Salus pollicum metiri Socratem irriti Aristophanes, Disf. 44. in Cic. n. 7.

Salus certamen tibi committebatur, Disf. 60. in Anthol. n. 11.

Salustij sententia, quod imperium iisdem artibus retineatur, quibus parum est, Disf. 33. in Cic. n. 1.

Salvianus improbat palastras, & theatra, Disf. 17. in Thucyd. n. 6.

Salvius unus ex his, qui Pompeium interfecerant, Disf. 14. in Eurip. n. 3.

Salus Curionis exhausti sumptibus in discordia Principum erat, Disf. 4. in Liv. n. 5.

Salus populi suprema lex esse debet, Disf. 76. in Cic. n. 7. Vide Saluti.

Salubritatem corporum parit oleum, & unguentum, Disf. 34. in Anthol. n. 3.

Salustij brevis immortalis in oratore non profusus probatur, Disf. 84. in Cic. n. 2.

Salustij brevitate admiratur Quintilianus, Disf. 2. in Virg. n. 1.

Salustij immortalis velocitatem appellat Quintilianus, quæ assequutus est Livius, Disf. 6. in Liv. n. 3.

Salustij gloriam emulatus est Livius, Disf. 11. in Liv. n. 2.

Salustius res divinas fabulis explicari contendit, Disf. 1. in Eurip. n. 2.

Salutabant quædam tibijs mane Deos, Disf. 60. in Anthol. n. 10.

Salutandi specie quædam ad Ciceronem venissent Læmulus, & Cærebus, eum interficere decreverant, Disf. 2. in Cic. n. 10.

Salutare si quos nolisset Marius, ij a satellitibus interiebantur, Disf. 2. in Cic. n. 5.

Salutavit Senatum, & plebem suis nominibus Cynæ postridie, quæ Romam venerat, Disf. 87. in Cic. n. 7.

Salutavit omnes Cato sine monere, quæ tribunatum militum peteret, Disf. 88. in Cic. n. 2.

Saluti templa edificari in locis salubribus quare Vitruvius iubet, Disf. 38. in Thucyd. n. 4.

Saluti qui consulunt, opus habent amicis, vel inimicis iuxta Aristophanem, Disf. 56. in Thucyd. n. 5.

Saluti Universi consulit Deus partem damalis, Disf. 35. in Thucyd. n. 7.

Salutis spem hostibus adimendam non esse docuit Themistocles, Disf. 6. in Thucyd. n. 12.

Disf. 9. in Liv. n. 2.

Salutis desperatio efficit, ut proditores fideles sint, Disf. 51. in Thucyd. n. 8.

Salutis Patriæ causâ sese Decij, Curtius, Scævola, legiones universæ devoverunt, Disf. 4. in Liv. n. 1.

Salutis imperij causâ Vestales Deos omnes precabantur, Disf. 31. in Liv. n. 12. Vide Salus.

Salutis causâ quæcunque reperta sunt, in perniciem vertuntur, Disf. 14. in Cic. n. 1.

Samanus Bædrianorum philosophi fuerunt, Disf. 14. in Cic. n. 6.

Sambucum Troglodytæ invenerunt, Disf. 9. in Thucyd. n. 4.

Sami in Insula nata est Iuno; ideo Parthenia vocata est, Disf. 23. in Virg. n. 2. & seqq.

Sami tabula sine vili imagine pro Iunone colebatur, Disf. 46. in Thucyd. n. 4. Disf. 23. in Virg. n. 5.

Sami Tyrannus Polycrates Anacreontem coluit, Disf. 3. in Eurip. n. 10.

Sami conditor Alceus, Disf. 24. in Virg. n. 1.

Sami vasa quæ in munere exposuisset Tubero, Pretore repulsi tulit, Disf. 2. in Liv. n. 5.

Disf. 89. in Cic. n. 6.

Sami vasa mensæ quare apponeret Agathocles Rex, Disf. 78. in Anthol. n. 7.

Sami quare solerent Virgines, antequam nubarent, claudelino coitu cum ponto, vel alio copulare, Disf. 23. in Virg. n. 3.

Sami in fronte nodum invenerunt Athenienses, Disf. 27. in Thucyd. n. 10.

Samites clypeos invenerunt, Disf. 9. in Thucyd. n. 4.

Samites imitati Romani clypeos argolicos ipsa commutaverunt, Disf. 2. in Liv. n. 2.

Saminium legati invenerunt Curium rapum coquentem, Disf. 3. in Liv. n. 4.

Samothraci devedi fuerant Dijs Penates, Disf. 25. in Virg. n. 4. 5. Disf. 16. in Virg. n. 5.

Samothracibus Dijs tres ara constituta erant, Disf. 10. in Cic. n. 11.

Samothracum Dijs volebantur arcanis sacris, & qui essent, Disf. 18. in Anthol. n. 1.

Samothracum mythesijs Ἄδης vocabatur Axiocerfos, Disf. 51. in Anthol. n. 6.

Samothracumorgia Kation principi celebravit, Disf. 33. in Virg. n. 4.

Samovit Asclepiades quendam, qui tanquam defunctus efferebatur, Disf. 66. in Cic. n. 3.

Sanditatem Socratis agnoscunt etiam Christiani proceres, Disf. 54. in Cic. n. 6.

Sandus esse muros civitatis Ierusalem voluerunt, Disf. 25. in Liv. n. 6.

Saudalia improbat Clemens Alexandrinus, Disf. 14. in Cic. n. 4.

Saudaræ ruber est color, Disf. 25. in Enrip. num. 15. 16.

Sangarij fluminis filia punicum malum suo tenes Aryn concepit, Disf. 32. in Virg. n. 5.

Sangarij fluminis an filia fuerit Hecuba, Disf. 7. in Eurip. o. 9. Disf. 27. in Virg. n. 4.

Sanguine fœdas amicitia sanctebant Scythæ, & ecc & Re-

- Reges Orientis, *Disf.* 16. in *Thucyd.* n. 4.
Disf. 22. in *Eurip.* n. 5.
 Sanguine Marfyæ ortum est flumen Marfyas,
Disf. 61. in *Anthol.* n. 5.
 * Sanguine Medusæ natus est Pegasus, *Disf.* 10. in
Anthol. n. 3.
 Sanguine humano placabatur Iuppiter Latialis,
Disf. 10. in *Anthol.* n. 23.
 Sanguine tauri hausto perijt Themistocles, *Disf.*
 13. in *Thucyd.* o. 3.
 Sanguine infectus fons erupit ob violatam Inno-
 nis aram a Syharitæ, *Disf.* 25. in *Thucyd.* n. 11.
 * Sanguine genitalium Acedis panicum masum;
 violam verò ex Atyos sanguine natam esse tra-
 dunt, *Disf.* 32. in *Virg.* n. 5.
 Sanguine nollus vidime cruentabatur ara Iovis
 Hypati, misericordis, Apollinis Genitoris, &
 Veneris Paphiæ, *Disf.* 41. in *Virg.* n. 15.
 Sanguine effuso vincentes, quàm consilio, magis
 honorabat Romani; secus Lacedæmonij, *Disf.*
 28. in *Anthol.* n. 3. *Disf.* 24. in *Liv.* n. 10.
 Sanguine humano hausto Coniurati omni Catili-
 nâ sedus sanciverunt, *Disf.* 2. in *Cic.* n. 10.
 Sanguinem gladij abstergebant occidentes in ca-
 pite interfecit, *Disf.* 24. in *Eurip.* n. 1.
 Sanguinem mittere non oportere ante decimum
 quartum annum antiqui medici censebant,
Disf. 7. in *Anthol.* n. 3.
 Sanguinem absterfir lanâ pastor, quem esnis ha-
 bebat io gre, quum conchum comedisset, &
 inde purpuræ color inventus est, *Disf.* 7. in
Anthol. n. 11.
 Sanguinem esse animam putaverunt Cricias, &
 Empedocles, quum vitam fuisse totos, *Disf.* 32. in
Anthol. n. 4.
 Sanguinem haurire cupidissimè animas facit Ho-
 meras, *Disf.* 32. in *Anthol.* n. 4.
 Sanguinem mittere homines didicerunt ab Hip-
 popotamo, *Disf.* 6. in *Thucyd.* n. 3.
 Sanguini, & carnibus Physica comparatur, *Disf.*
 60. in *Cic.* n. 4.
 Sanguinis fons erupit in eo loco, in quo Syharitæ
 interfecerunt confugientes ad aram Iunonis,
Disf. 23. in *Anthol.* n. 3. *Disf.* 55. in *Thucyd.*
nom. 11.
 Sanguis dono afferebatur Manibus sepulcrorum,
 & quære, *Disf.* 32. in *Anthol.* n. 2. 4.
 Sanguis victimæ excipiebatur pateris, *Disf.* 45. in
Virg. n. 5.
 Sani interdum obliviscuntur eorum, quæ ipsis ma-
 gis acciderunt, *Disf.* 83. in *Anthol.* n. 16.
 Sanitas multis noceat, *Disf.* 41. in *Anthol.* n. 6.
 Santes athletica, seu pugilica pro firmissimâ ac-
 cipitur, *Disf.* 12. in *Anthol.* n. 6.
 Sanitatem Crotacienfium quomodo obtinuerit
 Miscellus conditor, *Disf.* 36. in *Thucyd.* n. 10.
 Sanitati an conferret ratio victus athletarum,
Disf. 2. in *Anthol.* n. 10. *Disf.* 12. in *Anthol.*
nom. 7.
 Sanitatis primam, secundam amoris, tertium fomi-
 ni poculum bibere iubet kuhulus, *Disf.* 14.
 in *Anthol.* o. 6.
 Sanctis Deæ Hygie comam tondebant virginis
 siccoia, *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 12.
 Sanitatis Deæ Hygie quære cum Esculapio con-
 secrata sit, *Disf.* 38. in *Thucyd.* n. 7.
- Sapere est principium rege scribendi, & dicen-
 di, *Disf.* 41. in *Cic.* n. 1.
 Sapiens in quo differat ab Indofo, *Disf.* 12. in
Thucyd. n. 1.
 Sapiens a Stoicis Deo par, vel etiam quodammo-
 do superior efficitur, *Disf.* 9. in *Eurip.* n. 12.
 Sapiens an amicus esset, interrogatus Panætios,
 quid respondit, *Disf.* 65. in *Cic.* n. 4.
 Sapientem dolore, & voluptate affici non negat
 Pyrrho, *Disf.* 58. in *Cic.* n. 2.
 Sapientem esse liberum, cætos verò servos Sto-
 ici dixerunt, *Disf.* 1. in *Eurip.* n. 15.
 Sapientem Stoici non reperiri fatentur, *Disf.* 36.
 in *Cic.* n. 1. non inutiliter tamen illum effu-
 gunt, *Disf.* 78. in *Cic.* n. 4. *Disf.* 79. in *Cic.*
nom. 2.
 Sapientem errare Stoici negant, secus Academi-
 ci, *Disf.* 57. in *Cic.* n. 7. *Disf.* 63. in *Cic.* n. 5.
 Sapientem Epicurus appellat Metrodorum Lam-
 psacenum, *Disf.* 64. in *Cic.* n. 5.
 Sapientem esse oratorem Macerchus affirmabat,
Disf. 79. in *Cic.* n. 1.
 Sapientes intra sepeem non recensent quidam Pe-
 rianthrum potè tyrannum, sed alij alium enu-
 merant, *Disf.* 24. in *Thucyd.* n. 4.
 Sapientes fuerunt Daßyli Idæi, sed Curetes,
Disf. 8. in *Anthol.* n. 9.
 Sapientes manu appellavit Leithonæ Pantomi-
 mos, *Disf.* 16. in *Anthol.* n. 6.
 Sapientes fuerunt Thelchines, qui Rhodum re-
 noerunt, *Disf.* 26. in *Anthol.* n. 3.
 Sapientes Indorum quære Gymnosophistæ appel-
 lentur, *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 3.
 Sapientes post mortem collocantur a Stoicis in re-
 gione proximâ sideribus, *Disf.* 9. in *Eurip.*
nom. 3. 10 11.
 Sapientes Indorum lineâ vestæ utebantur, *Disf.*
 4. in *Thucyd.* n. 4.
 Sapientes, & poetæ idem antiquitus orant, *Disf.*
 25. in *Eurip.* n. 4. *Disf.* 30. in *Virg.* o. 1. *Disf.*
 35. in *Virg.* n. 1. *Disf.* 50. in *Cic.* n. 5. *Disf.* 8. in
Cic. n. 2.
 Sapientes præcipuè veteres per ambages loque-
 bantur, *Disf.* 30. in *Virg.* n. 1.
 Sapientes artes omnes iuvenunt, *Disf.* 5. in *Cic.*
per tot.
 Sapientes ad obsequium Regum moveantur eorum
 virtute; imperiti autem fastu, *Disf.* 20. in *Liv.*
 n. 1 & seqq. *Disf.* 21. in *Liv.* n. 2. & seqq.
 Sapientes septem Græciæ fscili viâ philosophad
 sunt, *Disf.* 43. in *Cic.* n. 2.
 Sapientes vocabantur antiquitus philosophi,
Disf. 54. in *Cic.* n. 1. *Vide. Sapientis Sapientum.*
 Sapienti aliud alio probabilius occurrere fate-
 bantur Academici, *Disf.* 57. in *Cic.* n. 3.
 Sapientia viribus coniuncta iuvanda est, *Disf.* 27.
 in *Thucyd.* n. 5.
 Sapientia Græcorum præfatur sapientiæ Barba-
 sorum propter Græcorum eloquentiam, *Disf.*
 9. in *Thucyd.* n. 8.
 Sapientia in bello an præstet viribus, *Disf.* 28. in
Anthol. n. 1. & seqq. *Disf.* 35. in *Cic.* n. 6.
 Sapientia an moderetur res humanas, an fortiora,
Disf. 8. in *Liv.* n. 2. & seqq.
 Sapientiæ etiam est nomen Herculis, *Disf.* 8. in
Anthol. n. 1. 6.

Sapientiz, & potentis voluptates anteposuit Pa-
ris in oratione, ideo dicitur pulchriorem Ve-
nerem Iunone, & Pollade iudicasse, Difs. 19.
in Anthol. n. 4. Difs. 27. in Virg. n. 6.
Sapientie operam ut daret Cleanthes, hortis irri-
gandis operam locabat, Difs. 17. in Thucyd.
num. 4.
Sapientie precepta Muses ab Ægyptijs accepit,
Difs. 5. in Cic. n. 4.
Sapientie divine studium suscepit D. Augustinus
lecto Ciceronis Hortensio, Difs. 49. in Cic. n. 8.
Sapientiam Veteres appellaverunt Protagoram,
Difs. 11. in Thucyd. n. 2. Difs. 6. in Cic. n. 7.
Sapientiam Herculis significat eius imago seu ill
etate, Difs. 8. in Anthol. n. 4.
Sapientiam accepit Epimenides dormiendo quin-
quaginta annos, Difs. 14. in Thucyd. n. 4.
Sapientiam potius motuatur a philosophis, Difs.
5. in Enrip. n. 1.
Sapientiam Philosphi ab Homero hauservnt,
Difs. 1. in Eurip. n. 3.
Sapientiam omnem Græci acceperunt a Barbaris,
Difs. 9. in Thucyd. n. 4. Difs. 17. in Enrip. n. 1.
Difs. 13. in Cic. n. 6. Difs. 14. in Cic. n. 6. &
seqq.
Sapientiam propter iure Athenienses referunt
suam originem ad Minervam, Difs. 17. in Liv.
num. 3.
Sapientiam suam notis arcanis Ægyptij occulta-
bant, Difs. 30. in Virg. n. 1.
Sapientis nomen Pythagoras repudiavit, quod
Deo conveniret, Difs. 41. in Thucyd. num. 4.
Difs. 54. in Cic. n. 1. *Vide. Sapient. Sapientum.*
Sapientissima anima lux secca dictum est Heracli-
ti, Difs. 19. in Eurip. n. 17.
Sapientissimus omnium appellatus est Socrates
ab oraculo, Difs. 54. in Cic. n. 5. an ab Ora-
culo Delphico, Difs. 75. in Anthol. n. 5. 6.
Sapientium animi erudine animos stultorum iux-
ta Stoicos, Difs. 10. in Enrip. n. 1.
Sapientum convivia non abolenda, sed memo-
rie mandanda, & imposterum etiam volup-
tatem afferunt, Difs. 65. in Anthol. n. 24. 25.
Sapientum familiaritate sapientes efficiuntur Re-
ges, Difs. 71. in Cic. n. 6. *Vide. Sapient. Sapientis.*
Sapor Rex Persarum se principem siderum, &
fratrem solis, & Lunæ nuncupavit, Difs. 78. in
Anthol. n. 3. Difs. 43. in Thucyd. n. 4. Difs.
21. in Liv. n. 13.
Sapor Valerianum Imperatorem in carcere deti-
nuit usque ad mortem, Difs. 26. in Eurip. n. 6.
Saporis eximij lingua Phœnicoperi habebatur,
Difs. 3. in Liv. n. 8.
Saraceni ducti sunt in triumpho ab Auteliano,
Difs. 21. in Liv. n. 19.
Sarapi de somnis mitti putabantur, Difs. 19. in Eu-
rip. n. 16.
Sardanapali inscriptio sepulchralis, Difs. 10. in
Anthol. n. 4. Difs. 30. in Anthol. n. 9.
Sardanapales au condiderit Urbem Tarion, &
Anchialen uno die, Difs. 20. in Anthol. n. 4.
Difs. 30. in Anthol. n. 9.
Sardianos in Lydia Tiberio imperante vexavit
terremotus, Difs. 48. in Thucyd. n. 21.
Sardonychen Polycrates in mare proiecit de con-

silio Amasis, ut imminens infortunium ob omnia
felicitatem evitaret, Difs. 18. in Eurip. n. 7.
Sarisberienfis tradit artificem vitrum ductile co-
fecisse, Difs. 24. in Cic. n. 5.
Sarmatas Antoninus Philosphus ingentibus cla-
dibus afflixit, Difs. 9. in Liv. n. 15. Difs. 21.
in Liv. n. 18.
Sarmenus feurya locis, & sacetijs affluerebat, Difs.
27. in Cic. n. 6.
Sarpedon conditor Mileti, Difs. 11. in Anth. n. 7.
Satellites Marij interficiebant eos, quos Marius
non resolutasset, aut si quibus manus osculan-
das non præhoisset, Difs. 2. in Cic. n. 5.
Satietas est omnium, Difs. 21. in Anthol. n. 6.
Difs. 69. in Cic. n. 7.
Satietas vitæ quom cessisset Hyperboreos, sese in
mare præcipitabant, Difs. 77. in Anthol. n. 16.
Satietas pugnandi nulla erat Troianis, Difs. 21.
in Virg. n. 12.
Satietate honorum Agrippa triumphum recusa-
vit, Difs. 25. in Liv. n. 9.
Satietate interdum literarum studia deferuntur,
Difs. 69. in Cic. n. 7.
Satisficere omnibus neminem, nec ipsam Iovem
posse Theoguis dixit, Difs. 47. in Cic. n. 1.
Saturnalia mense Decembris agebantur, & anti-
quitus uno die, Difs. 30. in Liv. n. 56. 49. 50.
Saturnalia feminarum Martialis quare appellet
Calendas Martias, Difs. 30. in Liv. n. 37.
Saturnalibus dona mittebantur vitis, Difs. 30. in
Liv. n. 37.
Saturni stella recundit vim Iovis, alioquin homi-
nes essent immortales iuxta Iulium Firmicum,
Difs. 68. in Anthol. n. 13.
Saturni globo præest Bacchus Amphitex, Difs.
47. in Anthol. n. 8.
Saturni lacrimam mare appellabant Pythagorici,
Difs. 11. in Thucyd. n. 7. Difs. 30. in Virg. n. 2.
Saturni filius esse Deæ Sævæ nonnulli tra-
dunt, Difs. 18. in Thucyd. n. 5.
Saturni festo, quod XIV. Cal. lanuat celebraba-
tur, bellum inchoare nefas habebatur, Difs. 30.
in Liv. n. 25.
Saturni simulacrum saturnalibus solebatur la-
neo vinclo, quo toto anno pedes vinclos habe-
bat, Difs. 30. in Liv. n. 51.
Saturni mater altera Vesta fuit, que Terra est,
altera filia, que Ignis, Difs. 31. in Liv. n. 21.
Vide. Saturnus. Saturno.
Saturnia lano quando dicatur, Difs. 21. in Virg.
num. 18.
Saturnia dicta est Italia a Saturno, Difs. 36. in
Thucyd. n. 7.
Saturnini fores quando extiterint, Difs. 18. in
Liv. n. 7.
Saturnini feditione non multum sanguinis effu-
sum est, Difs. 2. in Cic. n. 7.
Saturnini potentia, Difs. 11. in Cic. n. 6.
Saturno Carthaginenses nihilifimos pneros im-
molabant, Difs. 17. in Eurip. n. 5. Difs. 31. in
Virg. n. 4.
Saturno homines immolandi moram apud Lati-
nos sustulit Hercules, Difs. 17. in Eurip. n. 5.
Saturno regnum abstulerat Iuppiter, ideo timor,
ne sibi etiam auferretur a filio Theodis, quem
etc 2 pa-

- patrē clariorē futurum prœdixerat Prometheus, Dis. 15. in Anthol. n. 6.
- Ssturno etiam salubria tribuantur, Dis. 40. in Virg. n. 5.
- Saturno December consecratus est, & ei attributus est Capricornus, Dis. 30. in Liv. n. 36.
- Saturnum in vincula esse coniectum a love significat stellam Iovis males qualitates illius temperare, Dis. 68. in Anthol. n. 53. Dis. 38. in Virg. n. 3.
- Saturnum cum Rheâ concubentem videns Sol precatus est, neque mense, neque anno parere, Dis. 33. in Virg. n. 5.
- Saturnus abscissa genitalia Cœli patris in mare projecit, & ex eorum spemâ Venns nata est, Dis. 19. in Anthol. n. 3. & quid hoc significet, Dis. 20. in Anthol. n. 1. 8.
- Saturnus quare filius Cœli dicatur, Dis. 43. in Anthol. n. 9.
- Saturnus cur Cœlo delapsus dicatur, Dis. 35. in Thucyd. n. 7.
- Satu nus dicitur, quod se saturet annis, Dis. 31. in Thucyd. n. 6.
- Saturnus falcem occultavit apud Messinam; ideo Zanclo dicta est, Dis. 54. in Thucyd. num. 3.
- Saturnus e Cretâ in Latinum navigavit post Ianum, Dis. 18. in Eurip. n. 16. Dis. 5. in Virg. n. 3. Dis. 30. in Liv. n. 55.
- Saturnus crudelis, & impius habebatur, Dis. 21. in Virg. n. 19.
- Saturnus quo tempore conficiat suum cursum, Dis. 30. in Liv. n. 70.
- Saturnus Italis terræ calendæ rationem ostendit, Dis. 30. in Cic. n. 4. *Vide. Saturni. Saturno.*
- Satyræ unum ex scortis Themistoclis, Dis. 30. in Anthol. n. 1.
- Satyras Mœnippæus Varro appellavit ab imitatione satyrarum Menippi Servi, Dis. 21. in Thucyd. n. 7. illis titulum apposuit *Hercules alter*, Dis. 8. in Anthol. n. 1.
- Satyræ dicebantur Tityri, Dis. 60. in Anthol. num. 7.
- Satyræ Sicinissæ vocabantur, Dis. 16. in Anthol. n. 7.
- Satyræ quare adhiberentur triumphis, Dis. 18. in Liv. n. 14.
- Satyræ saltatio Sicinon dicta, Dis. 16. in Anthol. n. 7. a quibusdam Cordæ dicitur, Dis. 45. in Anthol. n. 1.
- Satyrus digitum Cyclopi tyro metiebatur, Dis. 1. in Eurip. n. 8.
- Satyrus obliquum fistulam trichordon invenit, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.
- Satyrus histrio quomodo emendavit actionem Demosthenis, Dis. 87. in Cic. n. 4.
- Satromatæ ignem tanquam Deum colebant, Dis. 69. in Anthol. n. 2.
- Satromatæ non permittebant feminis nubere, nisi hostem occidissent, Dis. 30. in Thucyd. n. 2.
- Saurus, & Batrachus in columnis templi ranam, & lacerant pro nomine insculperunt, Dis. 1. in Thucyd. n. 4.
- Saxas tutes, ubi dimicaverant, extructas trophæis ornabant Domitius Aenobarbus, & Fabius Maximus, Dis. 24. in Liv. n. 8.
- Saxo quadrato insistere Mercurius fingitur; fortuna autem rotundo, Dis. 81. in Anthol. n. 3.
- Dis. 46. in Thucyd. n. 5.
- Saxo precipitem seruum Sulpicii dedit Sylla, qui dominum sibi prodid erat, Dis. 50. in Thucyd. num. 5.
- Saxorum ruina obrutus est Polydamas ob fiduciam virorum, Dis. 41. in Anthol. n. 7.
- Saxum ignitum esse solem exstinxit Anaxagoras, Dis. 11. in Anthol. n. 4. Dis. 2. in Eurip. n. 6. Dis. 3. in Eurip. n. 6.
- Saxum, quod Milo Cratonienis movere non poterat, Titus pastor iaculabatur, Dis. 8. in Anthol. n. 1. *Vide. Petra.*
- Scabellum Regis Persarum dicebatur summa pecunie, quæ sub pedibus eius secundebar, Dis. 11. in Liv. n. 4.
- Scævola Iuris consultus pilâ ludere solebat, Dis. 58. in Thucyd. n. 2.
- Scævola, quò obfusione Patriam liberaret, mortis periculum adivit, Dis. 4. in Liv. n. 1.
- Scævola, & Crassus legem tulerunt, ut quicumque Latini civitatem assequi esset, in iura sue civitatis redigerentur, Dis. 16. in Cic. n. 4.
- Scævola Iuriconsultus omnibus anteponebat; eius iustitia summa, Dis. 17. in Cic. n. 1. 2.
- Scævola quomodo interfecit; quom consulebatur de iure prætorio, mittebat consulentes ad Furium, & Aulium Cæsellum, Dis. 17. in Cic. n. 3. 4.
- Scævola præpotentem Iuris civilis habuit Crassus, Dis. 16. in Cic. n. 5.
- Scævola dimittebat Crassus, quom populum esset prelaturus, dicens se velle ineptire, Dis. 65. in Anthol. n. 25. Dis. 88. in Cic. num. t. 6. 7. *Vide. Mutius. Mutius Scævola.*
- Scalarum lapsu interijt Asclepiades medicus, Dis. 66. in Cic. n. 3.
- Scaliger reprobat, Dis. 39. in Anthol. n. 11. Dis. 75. in Anthol. n. 6. Dis. 21. in Liv. n. 2. Dis. 30. in Liv. n. 42. Dis. 22. in Virg. n. 6. Dis. 70. in Cic. n. 6. Dis. 71. in Cic. n. 8. 9.
- Scaliger non approbat, quod tollantur primi versus *Æneidos* Virgilij, Dis. 1. in Thucyd. n. 4. Dis. 2. in Virg. n. 5.
- Scaliger Manilius, & Iulium Firmicum Astrologiz imperitos putavit, Dis. 46. in Cic. n. 7. Dis. 71. in Cic. n. 1.
- Scaligeri Erymologia Eumenidum non vera sūt, Dis. 18. in Thucyd. n. 6.
- Scamander, & Oxynus Hectoris filij Aeneam ex Idâ eiecerunt, Dis. 15. in Liv. n. 5.
- Scamnis tæmiliivi, extra oleas feror, Dis. 20. in Cic. n. 14.
- Scandix holeris genus, Dis. 2. in Eurip. n. 3.
- Scaphæ similem solem arbitratu est Heracitus, Dis. 21. in Thucyd. n. 3.
- Scaphæ omnibus rebus referre Deo, quæ Brizo dicebatur, offerebantur, Dis. 19. in Eurip. num. 9.
- Scapham Macedones nominare scapham dixit Philippus Latheni, quom querebatur, quod ipsum appellarent predium, Dis. 51. in Thucyd. n. 6.

Scaros multos Odavius sparsit inter Oſiam, & Campanie litus, & cavit, ut quinquennio proximo, si quis scarum cepisset, mari redderet, Dis. 3. in Liv. n. 6.

Scaros opimos fert Boon mare, Dis. 3. in Liv. num. 8.

Scauri exercitus indatam reliquit arborem pomiferam, quam castris complexus fuerat, Dis. 45. in Thucyd. n. 9.

Scauri scenam trecenta sexaginta columae sustinebant, Dis. 2. in Liv. n. 8.

Scauri villā ab iracis servis incensā millies sestertium conflagravit, Dis. 2. in Liv. n. 8.

Scantiatrum columnis sultum erat duodequadrangulum pedum e marmore Lucollen, Dis. 2. in Liv. n. 22.

Scelera sepe causa fuerunt, ut multi bella concitarent, Dis. 12. in Thucyd. n. 3.

Scelera hominum ita grave terram dixit Plinius, ut terramotus existerent, Dis. 43. in Anthol. n. 22.

Scelera omnia furij tribuebant, & quare, Dis. 18. in Thucyd. n. 7. Dis. 19. in Thucyd. n. 5.

Scelera non statim punit Deus, Dis. 10. in Anthol. n. 19.

Scelera impunita sunt mali exempli, Dis. 4. in Eurip. n. 9.

Scelera hominum non ferentis terra precibus excitavit bellum Troianum Iuppiter, Dis. 15. in Eurip. n. 2.

Scelera quomodo alciseiter Deus non irā, sed infamia utitur, Dis. 19. in Virg. n. 12.

Scelerum expiationi quae adhiberentur, & quomodo ferent expiationes, Dis. 14. in Thucyd. n. 10. Dis. 53. in Thucyd. n. 20. 25. 26.

Scelerum conscientia scivus cruciat animum, quam corpus flagra iuxta Pythagoram, Dis. 19. in Thucyd. n. 7. Vide Sceler.

Sceleris hominibus Caesar familiariter utebatur, Dis. 12. in Thucyd. n. 3.

Sceleris hominibus quod imminet, & quae eorum vestigia insequatur divina providentia Ichna dicitur, Dis. 18. in Eurip. n. 23.

Scelerum paena constituta a Deo sunt Fornae, quas nemo effugit, Dis. 19. in Thucyd. n. 7. 8.

Scelus Syllanum ut expiaret Epimenides, nocturna sacra indiguit, Dis. 19. in Anthol. n. 7. Dis. 14. in Thucyd. n. 3. & ramum oleae sacra tantum acceperit, Dis. 20. in Eurip. n. 14.

Scelus potabant ut concubium etiam honesto, quae Vestales fuerant, Dis. 31. in Liv. n. 5.

Scelus non potabant potes peroris amantium, Dis. 83. in Anthol. n. 9. Vide Sceler.

Scena dedit nomen obsecris, Dis. 36. in Thucyd. n. 4.

Scena est vita hominum, Dis. 5. in Eurip. n. 2.

Scena Scauri trecentis sexaginta columae sustinebatur, cuius ima pars e marmore erat, media de vitro, summa laeusta, Dis. 2. in Liv. n. 8.

Scena Caij Antonij argentea erat, Dis. 2. in Liv. n. 8.

Servi Rastini est proverbium, quo significatur quidpiam agi cum summi gratia, Dis. 90. in Cic. n. 3.

Scena Euripidis Athenienses Porcinu Neurospaste tradiderunt, Dis. 15. in Thucyd. n. 5. Dis. 5. in Eurip. n. 2.

Scenam deambulabat Atheniensis quidam thorace plumbeo quingenario instructus, & coturnos

pondo quingentorum gestans, Dis. 37. in Cic. n. 3. Scena peniles excogitavit Thespis, Dis. 6. in Eurip. n. 5.

Scenici ludj primam Romae celestis sunt ad finendam pestem, Dis. 14. in Thucyd. n. 9.

Scenici ludj pars erant ludorum Romanorum, & plures dies occupabant, Dis. 19. in Cic. n. 3.

Scenicia ludis adhibebantur tibic, Dis. 60. in Anthol. n. 10.

Scenicus philosophus appellatur Euripides a Clemente Alexandrino, Dis. 1. in Eurip. n. 5.

Scepis uels Regia Aeneas an fuerit, Dis. 15. in Liv. num. 4. Dis. 64. in Cic. n. 5.

Sceptici philosophi appellabantur, quod de omnibus dubitarent; existimabant tamen verum posse inveniri inquirendo, Dis. 57. in Cic. n. 7.

Sceptici liberales artes universas susculerant, Dis. 80. in Cic. n. 2.

Sceptrum Cyrus donavit Pytharcho Cyziceno cum alijs sex urbibus, Dis. 32. in Thucyd. n. 7.

Sceptri loco Reges antiquitus habitu utebantur, Dis. 11. in Eurip. n. 15.

Sceptrum nomine intelligebatur hasta, Dis. 25. in Virg. n. 7.

Sceptri loco sumptis Antigonus Thyrfum, Dis. 45. in Anthol. n. 7.

Sceptrū soli Reges, non etiam eorum filij gestabant, Dis. 6. in Eurip. n. 27.

Sceptrum ferentes trecenti Cyrum sequebantur, Dis. 21. in Liv. n. 3.

Sceptrum eburneum vocat Iuvenalis Scipionem eburneum, in cuius extremitate erat aquila, Dis. 22. in Liv. n. 23.

Sceptrum triumphatores gestabant, non oventes, Dis. 24. in Liv. n. 11. Dis. 28. in Liv. n. 10.

Sceptrum eburneum gestabat Praetor, qui Circensibus praesidebat, Dis. 20. in Cic. n. 14.

Schola Theophrasti prodijt Demetrius Phaleus, Dis. 10. in Cic. n. 6.

Schola successorem Theophrastum quomodo elegerit Aristoteles, Dis. 4. in Eurip. n. 3. Dis. 41. in Cic. n. 3.

Schola Carneadis successor fuit Clitomachus, Dis. 63. in Cic. n. 8.

Scholas frequentiam postquam ex ophobis excessisset, lege Solonis capite plestebatur, Dis. 17. in Thucyd. n. 7.

Scholas reliquerunt rhetores, ut Carneadis auditores essent, Dis. 61. in Cic. n. 6.

Scholastici dicebantur Declamatores, Dis. 85. in Cic. n. 7.

Scientes eloquentes esse dicebat Socrates, Dis. 4. in Cic. n. 1.

Scientia perfecta rerum est earum causas scire, Dis. 12. in Thucyd. n. 1.

Scientia Reipublicae administranda historia acquiritur, nec sufficit ingenium, Dis. 8. in Liv. n. 2. & seqq. Dis. 9. in Liv. n. 3. & seqq.

Scientia rei opticae Carthaginienses omnes nationes superabant, Dis. 21. in Virg. n. 11.

Scientia ingens philosophorum veterum, Dis. 43. in Cic. per tot. Dis. 44. in Cic. per tot.

Scientia Ciceronis, Dis. 53. in Cic. n. 2. & seqq.

Scientia Arati, Dis. 72. in Cic. n. 3. & seqq.

Scientia rerum multorum librorum lectione comparatur, Dis. 86. in Cic. n. 5.

Scien-

patre clariorum futurum prodixerat Prometheus, Dis. 17. in Anthol. n. 6.

Saturno etiam fulmina tribuuntur, Dis. 40. in Virg. n. 5.

Saturno December consecratus est, & ei attributus est Capricornus, Dis. 30. in Liv. n. 16.

Saturnum in vincula esse coniectum a Iove significat stellam Iovis malas qualitates illius temperare, Dis. 68. in Anthol. n. 13. Dis. 32. in Virg. n. 31.

Saturnum cum Rheo concubentem videns Sol precatus est, neque mense, neque anno parere, Dis. 33. in Virg. n. 5.

Saturnus abscondita genitalia Caeli patris in mare projecit, & ex eorum spuma Venus nata est, Dis. 19. in Anthol. n. 3. & quid hoc significet, Dis. 20. in Anthol. n. 1. 8.

Saturnus quare filius Caeli dicatur, Dis. 43. in Anthol. n. 9.

Saturnus ex Caelo delapsus dicatur, Dis. 3. in Thucyd. n. 7.

Saturnus dicitur, quod se saturet annis, Dis. 3. in Thucyd. n. 6.

Saturnus falcem occultavit apud Messenam; ideo Zanclo dicta est, Dis. 54. in Thucyd. num. 3.

Saturnus e Creth in Latium navigavit post Ianum, Dis. 12. in Eurip. n. 16. Dis. 5. in Virg. n. 3. Dis. 30. in Liv. n. 55.

Saturnus crudelis, & impius habebatur, Dis. 21. in Virg. n. 19.

Saturnus quo tempore conficiat suum cursum, Dis. 30. in Liv. n. 70.

Saturnus Italia terre colendae rationem ostendit, Dis. 30. in Cic. n. 4. *Vide Saturnum.*

Satyræ unum ex fœditis Themistoclis, Dis. 30. in Anthol. n. 1.

Satyræ Menippeas Varro appellavit ab imitatione satyrarum Menippi Servi, Dis. 21. in Thucyd. n. 7. illis titulum apposuit *Hæresites alter*, Dis. 8. in Anthol. n. 1.

Satyræ dicebantur Sytyri, Dis. 60. in Anthol. num. 7.

Satyræ i Sicinissæ vocabantur, Dis. 16. in Anthol. n. 7.

Satyræ quare adhiberentur triumphis, Dis. 28. in Liv. n. 14.

Satyræ saltatio Sicinissa dicta, Dis. 16. in Anthol. n. 7. a quibusdam Cordex dicitur, Dis. 45. in Anthol. n. 1.

Satyrus digitum Cyclopi tyro metiebat, Dis. 1. in Eurip. n. 8.

Satyrus obliquum fistulam trichordos invenit, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.

Satyrus histrio quomodo emendavit actionem Demosthenis, Dis. 87. in Cic. n. 4.

Saturnatæ ignem tanquam Deum colebant, Dis. 69. in Anthol. n. 2.

Saturnatæ non permittunt feminis vobere, nisi hostem occidissent, Dis. 30. in Thucyd. n. 2.

Saturnus, & Bactrachus in columnis templi ranam, & Iacertam pro nomine insculperunt, Dis. 1. in Thucyd. n. 4.

Saxææ turres, ubi dimicaverunt, extructis trophæis ornaeunt Dominus Anacærbus, & Fa-

blus Maximus, Dis. 14. in Liv. n. 8.

Saxo quadrato insilire Mercurius fingitur; fortius autem ruendo, Dis. 81. in Anthol. n. 3. Dis. 46. in Thucyd. n. 5.

Saxo precipitem serum Sulpicii dedit Sylla, qui dominum sibi prodidit erat, Dis. 50. in Thucyd. num. 5.

Saxorum ruina obrutus est Polydamas ubi fiduciam virum, Dis. 41. in Anthol. n. 7.

Saxum ignitum esse sol em existimavit Anaxagoras, Dis. 11. in Anthol. n. 4. Dis. 2. in Eurip. n. 6. Dis. 3. in Eurip. n. 6.

Saxum, quod Milo Crotoniensis movere non poterat, Titormus pastor iaculabatur, Dis. 8. in Anthol. n. 1. *Vide Petra.*

Scabellum Regiæ Persarum dicebatur summa pocunæ, quæ sub pedibus eius sequebatur, Dis. 21. in Liv. n. 4.

Scævola Iuris consultus pilâ ludere solebat, Dis. 58. in Thucyd. n. 2.

Scævola, quod obsequio Patriæ liberaret, mortis periculum sumpsit, Dis. 4. in Liv. n. 2.

Scævola, & Crassus legem tulerunt, ut quicumque Latini civitatem assequuti essent, in iura lue civitatis redigerentur, Dis. 16. in Cic. n. 4.

Scævola Iuris consultis omnibus anteponitur; eius iustitia summa, Dis. 17. in Cic. n. 1. 2.

Scævola quomodo interfecit suum fratrem, quomodo consulabatur de iure prætorio, missebat consules ad Furium, & Autum Cælestium, Dis. 17. in Cic. n. 3. 4.

Scævola præceptorem Iuris civilis habuit Crassus, Dis. 16. in Cic. n. 5.

Scævola dimittebat Crassus, quomodo populum esset prelaturus, dicens se velle ineptire, Dis. 65. in Anthol. n. 23. Dis. 88. in Cic. num. 1. 6. 7. *Vide Marcus, Matius Scævola.*

Scalarum lapsu interijt Asclepiades medicus, Dis. 66. in Cic. n. 3.

Scaliger reprobat, Dis. 39. in Anthol. n. 11. Dis. 75. in Anthol. n. 6. Dis. 21. in Liv. n. 2. Dis. 30. in Liv. n. 42. Dis. 22. in Virg. n. 6. Dis. 70. in Cic. n. 6. Dis. 71. in Cic. n. 8. 9.

Scaliger non approbat, quod tollantur primi versus Æneidos Virgilij, Dis. 1. in Thucyd. n. 4. Dis. 1. in Virg. n. 5.

Scaliger Manilius, & Iulium Firmicum Astrologie imperitos putavit, Dis. 46. in Cic. n. 7. Dis. 71. in Cic. n. 2.

Scalligeri Ezymologia Eumenidum an vera sit, Dis. 18. in Thucyd. n. 6.

Scamander, & Oxyneus Hectoris filij Æneam ex Ida eiecerunt, Dis. 15. in Liv. n. 5.

Scamnis consilij, exarsit sceleris, Dis. 20. in Cic. n. 14.

Scandix holeris genus, Dis. 2. in Eurip. n. 3.

Scaphæ similem solem ardebat est Heraclitus, Dis. 11. in Thucyd. n. 3.

Scaphæ omnibus rebus referenda Dea, quæ Beizo dicebatur, offerebatur, Dis. 19. in Eurip. num. 9.

Scapham Macedones nominare scapham dixit Philippus Latheni, quomodo querebatur, quod ipsum appellarent prodigium, Dis. 51. in Thucyd. n. 6.

- Scaros multos Odavius sparsit inter Orkam, & Campanie litus, & cavit, ut quinquennio proximo, si quis scarum cepisset, mari redderet, Disf. 3. in Liv. n. 6.
- Scaros optimos fert Boum mare, Disf. 3. in Liv. num. 8.
- Scauri exercitus indatam reliquit arborem pomiferam, quam castris complexus fuerat, Disf. 45. in Thucyd. n. 9.
- Scauri scenam tercentæ sexaginta columæ sustinebant, Disf. 2. in Liv. n. 8.
- Scauri villâ ab iracis servis incensâ millicies festertium conflagravit, Disf. 2. in Liv. n. 8.
- Scauri atrium columnis fultum erat duodequadrageum pedum c marmore Lucullon, Disf. 8. in Liv. n. 12.
- Scelera sepe causa fuerunt, ut multi bella concitarent, Disf. 12. in Thucyd. n. 3.
- Scelera hominum ita gravare terram dixit Plinius, ut terræmotus existant, Disf. 45. in Anthol. u. 12.
- Scelera omnia furis tribuebant, & quare, Disf. 18. in Thucyd. n. 7. Disf. 19. in Thucyd. n. 5.
- Scelera non statim punit Deus, Disf. 10. in Anthol. n. 19.
- Scelera impunita sunt mali exempli, Disf. 4. in Eurip. n. 9.
- Scelera hominum non clementia terræ precibus excitavit bellum Troianum Iuppiter, Disf. 15. in Eurip. u. 2.
- Scelera quam alcisficer Deus non irâ, sed iustitia vitior, Disf. 19. in Virg. n. 11.
- Scelerum expiationi quæ adhiberentur, & quomodo fierent expiationes, Disf. 14. in Thucyd. n. 10. Disf. 53. in Thucyd. n. 20. 25. 26.
- Scelerum conscientia savius cruciat animum, quam corpus flagra iuxta Pythagoram, Disf. 19. in Thucyd. n. 7. *Vide. Scelus.*
- Scelstis hominibus Cæsar familiariter utebatur, Disf. 18. in Thucyd. n. 3.
- Scelstis hominibus quod immineret, & quasi eorum vestigia insequatur divina providentia Ichnus dicitur, Disf. 18. in Eurip. n. 13.
- Scelstorum pœnæ constructæ a Deo sunt Furæ, quas nemo effugit, Disf. 19. in Thucyd. n. 7. 8.
- Scelus Syonum ut expiaret Epimenides, nocturna sacra indigit, Disf. 19. in Anthol. o. 7. Disf. 14. in Thucyd. n. 3. & ramus oleæ sacræ tantum accepit, Disf. 20. in Eurip. n. 14.
- Scelus putabant uti concubitus eorum honesto, quæ Vestales fuerant, Disf. 31. in Liv. n. 5.
- Scelus non putabant potest perivra amantium, Disf. 83. in Anthol. n. 9. *Vide. Scelus.*
- Scena dedit nomen obsecris, Disf. 36. in Thuc. n. 4.
- Scena est vita hominum, Disf. 5. in Eurip. n. 2.
- Scena Scauri tercentie sexaginta columæ sustinebatur, cuius ima pars e marmore erat, media de vitro, summa insensata, Disf. 2. in Liv. n. 8.
- Scena Cæij Antonij argentea erat, Disf. 2. in Liv. n. 3.
- in Scenâ Refusus est proverbium, quo significatur quidpiam agi cum summa gratia, Disf. 20. in Cic. n. 3.*
- Scena Euripidis Athenienses Porbinus Neuroi patre tradiderunt, Disf. 25. in Thucyd. n. 5. Disf. 5. in Eurip. n. 11.
- Scenam desmubabat Athenæus quidam thorace plumbeo quingenario indutus, & coshumos pondo quingentorū gestans, Disf. 17. in Cic. n. 3.
- Scenas pensiles excogitavit Theſpis, Disf. 6. in Eurip. n. 5.
- Scenici ludj primum Romæ celebrati sunt ad finiendam pestem, Disf. 14. in Thucyd. n. 9.
- Scenici ludj pars erant ludorum Romanorum, & plures dies occupabant, Disf. 19. in Cic. o. 3.
- Scenicis ludis adhibebatur cibis, Disf. 60. in Anthol. n. 10.
- Scenicus philosophus appellatur Euripides a Clemente Alexandrino, Disf. 1. in Eurip. n. 5.
- Scapis urbs Regia Aenæ an fuerit, Disf. 15. in Liv. num. 4. Disf. 64. in Cic. n. 5.
- Scaptici philosophi appellabatur, quod de omnibus dubitarent: existimabant tamen verum posse inveniri inquirendo, Disf. 57. in Cic. n. 7.
- Scaptici liberales artes universas susceperunt, Disf. 80. in Cic. n. 5.
- Sceptrum Cyrus donavit Pytharcho Cyziceno cum alijs sex urbibus, Disf. 32. in Thucyd. n. 7.
- Sceptri loco Reges antiquitus bastâ utebantur, Disf. 11. in Eurip. n. 15.
- Sceptri nomine intelligebatur bastâ, Disf. 23. in Virg. n. 7.
- Sceptri loco sumptis Antigonus Thyrfum, Disf. 4. in Anthol. n. 7.
- Sceptri soli Reges, non etiam eorum filij gestabant, Disf. 6. in Eurip. n. 17.
- Sceptrum ferentes trecenti Cyrum sequebantur, Disf. 21. in Liv. n. 3.
- Sceptrum eburneum vocat Juvenalis Scipionem eburneum, in cuius extremitate erat aquila, Disf. 22. in Liv. n. 21.
- Sceptrum triumphantes gestabant, non ovautes, Disf. 24. in Liv. n. 12. Disf. 28. in Liv. u. 10.
- Sceptrum eburneum gestabat Prætor, qui Cincensibus præfidebat, Disf. 20. in Cic. n. 14.
- Scholâ Theophrasti prodij Demetrias Psalleus, Disf. 10. in Cic. n. 6.*
- Scholæ successorem Theophrastum quomodo elegerit Aristoteles, Disf. 4. in Eurip. n. 3. Disf. 41. in Cic. n. 3.
- Scholæ Carneadis successor fuit Clitomachus, Disf. 63. in Cic. n. 8.
- Scholas frequentare postquam expehebis excessisset, lege Salonis capite pledebatur, Disf. 17. in Thucyd. n. 7.
- Scholas reliquerunt rhetores, ut Carneadis auditores essent, Disf. 61. in Cic. n. 6.
- Scholastici dicebantur Declamatores, Disf. 83. in Cic. n. 7.
- Scientes eloquentes esse dicebat Socrates, Disf. 4. in Cic. n. 5.
- Scientia perfecta rerum est earum causas scire, Disf. 22. in Thucyd. n. 1.
- Scientia Reipublicæ admittenda historiâ acquiritur, nec sufficit ingenium, Disf. 8. in Liv. u. 2. & seqq. Disf. 9. in Liv. n. 3. & seqq.
- Scientiâ rei nauticæ Carthaginienses omnes nationes luprabant, Disf. 22. in Virg. n. 11.
- Scientia ingens philosophorum veterum, Disf. 43. in Cic. per tot. Disf. 44. in Cic. per tot.
- Scientia Ciceronis, Disf. 53. in Cic. n. 2. & seqq.
- Scientia Arati, Disf. 72. in Cic. n. 3. & seqq.
- Scientia rerum nucleorum libro non lectione comparatur, Disf. 86. in Cic. u. 5.

Scien-

- Scientiæ comparandæ profantæ oculi, *Disf.* 70. in *Cic.* n. 2.
- Scientiæ omnes inventæ dicuntur à Græcis propter eorum eloquentiam, *Disf.* 9. in *Thucyd.* num. 8.
- Scientiæ nomines veteres significabant artem, *Disf.* 79. in *Cic.* n. 2.
- Scientiæ rerum nullum genus Auctorum est, quod non profit, *Disf.* 86. in *Cic.* n. 6.
- Scientiam auguralem Isauri, & Arabes inveniunt, *Disf.* 9. in *Thucyd.* n. 4.
- Scientiam divinarum, humanarumque rerum profitentur philosophi, non Iurisperiti, *Disf.* 5. in *Cic.* n. 7.
- Scientiam Iuris civilis maximè omnium oratorum Crassus possidebat, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 5.
- Scientiam agitando curam nimiam in Anuicri reprehendit Plato, *Disf.* 44. in *Cic.* n. 7.
- Scientiam esse summum bonum Herillus putavit, *Disf.* 45. in *Cic.* n. 7.
- Scientiam Reipublicæ administrandæ non habere Alcibiadi ostendit Socrates, quare Ilacrimatus est Alcibiades, *Disf.* 56. in *Cic.* n. 6.
- Scientiam rectè dicendi Stoici rhetoriceæ definiunt, *Disf.* 79. in *Cic.* n. 1. *Vide. Arcti. Disciplinæ. Doctrinæ.*
- Scintillas aliquas doctrinæ in Posteris transmississe primum hominem consentaneum est, *Disf.* 30. in *Cic.* n. 3.
- Seion unum ex scortis Themistoclis, *Disf.* 30. in *Anthol.* n. 1.
- Scipio Africanus non habebat etatem consularem, quum res gessit, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 4.
- Scipio primus a natione, quæ domuit, nomen accepit, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 8.
- Scipio Antigebo devicto Asiaticus appellatus est, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 8. *Disf.* 22. in *Liv.* n. 3.
- Scipio Iunior, qui Carthaginem, & Numantiam delevit, Africanus, & Numantinus appellatus est, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 8.
- Scipio Africanus senex nihil gessit, forma se quia materia defuit, *Disf.* 64. in *Anthol.* n. 7.
- Scipio Africanus primus radii barbam instituit, *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 6.
- Scipio Africanus accusatus est, quod pallio, crepidisque uteretur, *Disf.* 13. in *Thucyd.* n. 4. *Disf.* 24. in *Cic.* n. 4.
- Scipio quatuor Punicos exercitus delevit; bis vicit Syphacem, *Disf.* 3. in *Virg.* n. 4.
- Scipio Africanus commemoratione rerum gestarum Accusatores elusit, *Disf.* 9. in *Liv.* n. 8.
- Scipio Africanus quum Rex ab Hispanis salutatus esset, regni recusavit, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 7.
- Scipio Africanus Masinisse enutritus insignia tradidit, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 22. ornamenta triumphi, *Disf.* 25. in *Liv.* n. 10.
- Scipio Numantinus primus virum templum dicavit, *Disf.* 80. in *Anthol.* n. 7.
- Scipio ludus in honorem patris, & patris exhibuit, in quibus Reges decertabant, *Disf.* 4. in *Anthol.* n. 2.
- Scipio Linturni, ubi exulavit, non in Patriâ sepultus est, *Disf.* 29. in *Anthol.* n. 1.
- Scipio appellatus est Cornelius, quia patrem cæcum Scipionis vice regebat, *Disf.* 36. in *Anthol.* n. 2.
- Scipio Nasica auctor semper fuit servandæ Carthaginis, & in hoc longè prudentior Catone, *Disf.* 12. in *Thucyd.* n. 7. *Disf.* 56. in *Thucyd.* n. 6. *Disf.* 2. in *Liv.* n. 1.
- Scipio Nasica optimi cognomen adeptus est, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 9.
- Scipio Africanus Afros a malevolis didus est, *Disf.* 12. in *Thucyd.* n. 5.
- Scipio quum proficisceretur ad leges dandas Regibus, quinque servos habebat, *Disf.* 21. in *Thucyd.* n. 4.
- Scipio a Pergamenis in urbe sepultus non est, *Disf.* 24. in *Thucyd.* n. 7.
- Scipio a Fabio Maximo ineptè deterrabatur a bello in Africam trans ferendo exemplo Athenienfium, quibus male cessavit bellum siculum, *Disf.* 44. in *Thucyd.* n. 8. *Disf.* 45. in *Thucyd.* n. 2.
- Scipio similis Alcibiadi, *Disf.* 45. in *Thucyd.* num. 2.
- Scipio intra annum devicit Syphacem, *Disf.* 45. in *Thucyd.* n. 5.
- Scipio meritis fulmen a Virgilio appellatur, *Disf.* 2. in *Thucyd.* n. 7.
- Scipio Carthaginem novam uno die expugnavit, *Disf.* 52. in *Thucyd.* n. 7. *Disf.* 20. in *Virg.* num. 3.
- Scipio legendis umbilicis, conchisque repuerascere dicebatur, *Disf.* 52. in *Thucyd.* n. 2. *Disf.* 2. in *Cic.* n. 6.
- Scipio Asiâ devictâ nihil ex tantis divitijs in privarum usum converterit, *Disf.* 2. in *Liv.* n. 4.
- Scipio queritur virgines, puerosque nobiles frequentare salutorum ludum, *Disf.* 3. in *Liv.* num. 1.
- Scipio triumphare non potuit, quia non Consul, nec Prætor bellum confecerat in Hispaniâ, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 13. *Disf.* 25. in *Liv.* n. 4.
- Scipio quum Consul esset, missus est in Africam, sed in apparatu belli anno consumpto Proconsul in Africam transiit, & triumphavit, *Disf.* 25. in *Liv.* n. 3. 4.
- Scipio liberavit a fetivitate Pœnorum Quintum Terentium Culeonem, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 3.
- Scipio legatus missus est ad res Regum inspicandas, *Disf.* 65. in *Cic.* n. 3.
- Scipio vicit Hannibalem, *Disf.* 83. in *Cic.* n. 3.
- Scipio puellam caprum eximiam pulchritudine sponso restituit, *Disf.* 24. in *Cic.* n. 6.
- Scipione eburneo viæbatur Consul, in cuius extremitate erat aquila, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 21.
- Scipione ludos exhibente Reges decertabant, *Disf.* 4. in *Anthol.* n. 1.
- Scipionem Africanum Iove natum quidam crediderunt, *Disf.* 17. in *Liv.* n. 1. *Disf.* 32. in *Virg.* o. 2. & serpenti concubuit, *Disf.* 24. in *Cic.* n. 5.
- Scipionem unquam vicit Hannibal, *Disf.* 83. in *Cic.* n. 3.
- Scipioni allatrare Caro dicebatur, quia eum obviare, *Disf.* 24. in *Anthol.* n. 6.
- Scipionibus interfectis L. Martius Eques triumphare non potuit, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 23.
- Scipionis Africani dictum, male nunc vivere, quàm mille hostes occidere ab Antonino Pio utrius patrum, *Disf.* 24. in *Anthol.* n. 5.

- Scipionis celeritas in debellando Africam, & Hispaniam, *Disf.* 52. in *Thucyd.* n. 7.
- Scipionis Africani Panætius familiaris fuit, *Disf.* 65. in *Cic.* n. 3. *Vide. Africani.*
- Scirpeis facibus urebantur in funeribus, *Disf.* 12. in *Thucyd.* n. 7.
- Scoromatis uxores sibi querebant laderies Africæ populi, *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 12.
- Scorpius unus ex sculptoribus, qui celsarunt Mausoleum, *Disf.* 31. in *Anthol.* n. 2.
- Scorpius Cranonius eccersit Socratem, *Disf.* 54. in *Cic.* n. 8.
- Scorpius victor sacri certaminis epulum dabat, Simonide autem egresso conclavæ coaruit, & cadavera Simonides locorum memoriâ cognovit, *Disf.* 87. in *Cic.* n. 5.
- Scopuli cavernosi tempestates excitant, *Disf.* 66. in *Anthol.* n. 5.
- Scopulis Caphareis Nauplius suspendit ignem, quibus allisi Græci perierunt, *Disf.* 39. in *Virg.* n. 8. 9.
- Scorpius dicitur complicatio erinini in acutum deinens in pueris, *Disf.* 4. in *Thucyd.* n. 3.
- Scorta quatuor secum curru Themistocles ducebat, *Disf.* 30. in *Anthol.* n. 1.
- Scorta quor habere Hyperides, *Disf.* 77. in *Cic.* n. 3.
- Scorto nobili comparavit Athenas Isocrates, *Disf.* 27. in *Thucyd.* n. 5.
- Seortum Cinyras Veneris nomine consecravat, *Disf.* 55. in *Anthol.* n. 4.
- Seortum nobile Lamia, & Gasthena facetijs abundabant, *Disf.* 47. in *Cic.* n. 7. *Vide. Meretricem.*
- Scotinos appellatus est Heraclitus Ephesius, *Disf.* 7. in *Eurip.* num. 6. *Disf.* 30. in *Virg.* num. 1.
- Scribendi materiam viribus æquam sumere oportet scriptores, *Disf.* 72. in *Cic.* n. 1.
- Scribeodum etiam est, non solum legendum, *Disf.* 86. in *Cic.* n. 8.
- Scripterunt Lacedæmonij Philippo: *Dionysius Corinthus*, ut illi minarentur, *Disf.* 30. in *Virg.* num. 4.
- Scripta Livij tollere voluit Caligula, *Disf.* 6. in *Liv.* n. 6.
- Scripta aliorum plerumque improbantur propter morum diversitatem, *Disf.* 3. in *Eurip.* num. 1.
- Scripta Pythagore de institutione, & de administranda Republica, *Disf.* 45. in *Cic.* n. 1.
- Scriptis Carneadem retundere conatus est Antipater, quum eius vocem ferre non posset, *Disf.* 63. in *Cic.* n. 7. *Vide. Scriptum.*
- Scriptorem Theſeidis, Heracles, Cypriorum carminum, & Illadis parvæ reprehendit Aristoteles, *Disf.* 37. in *Virg.* n. 3.
- Scriptores Antiqui nomen operibus suis inscribere solebant, *Disf.* 1. in *Thucyd.* n. 3. *Disf.* 1. in *Virg.* n. 3.
- Scriptores, qui ne rem tarpem nominarent, usi sunt Periphrasi, *Disf.* 7. in *Virg.* o. 2.
- Scriptures afficiuntur ijs malis, quæ trahant, *Disf.* 5. in *Liv.* n. 8.
- Scriptores rerum Romanarum, *Disf.* 12. in *Liv.* n. 1. 2.
- Scriptores de arte dicendi multi philosophi fuerunt, *Disf.* 44. in *Cic.* n. 2.
- Scriptores priscos etiam terrestris copias appellasse classem ignoravit Livius, *Disf.* 71. in *Cic.* n. 4.
- Scriptoribus Græciis vertendis exercere se liquet, unus iuber Cicero, *Disf.* 86. in *Cic.* n. 3.
- Scriptorum omnium iudicem se futurum Virgilium praefigisse dicebat Rhenius Palæmon, *Disf.* 6. in *Cic.* n. 7.
- Scripturam Græcorum multa opera Cicero in latinum sermonem vertit, *Disf.* 71. in *Cic.* n. 3.
- Scriptorum nullum genus est, quod eloquentiæ, & scientiæ rerum non proſit, *Disf.* 86. in *Cic.* o. 6.
- Scriptum nullum reliquerunt Carneades, Socrates, Pythagoras, *Disf.* 63. in *Cic.* num. 8. *Vide. Scripta.*
- Scrobem virginales quam vocat Arnobius, *Disf.* 18. in *Thucyd.* num. 10. *Disf.* 29. in *Thucyd.* num. 12.
- Sculptor Agoracritus iniquis Atheniensium sententijs victus ab Alcimene signum suum nuncupavit Nemefin, & ea lege vendidit, ne Athenis esset, *Disf.* 18. in *Eurip.* n. 12.
- Sculptorem suminum fuisse Phidiam ostendit Iovis Olympici statua, *Disf.* 36. in *Cic.* n. 15.
- Sculptores primi statui pedes effingere nesciebant, *Disf.* 13. in *Eurip.* n. 1.
- Sculptores, qui celsaverunt Mausoleum, *Disf.* 31. in *Anthol.* n. 2.
- Sculptores nullo in pretio habebantur apud Lacedæmonios, *Disf.* 27. in *Thucyd.* n. 4.
- Sculptores effingunt statuas proceriores, quam homines sint, *Disf.* 46. in *Thucyd.* n. 6.
- Sculptores, ignobiles, & celebres, *Disf.* 48. in *Cic.* n. 5.
- Sculptura quando laceperit, & quando floruerit, *Disf.* 13. in *Eurip.* n. 5.
- Sculptura Atheniensibus plurimum debet, *Disf.* 15. in *Cic.* n. 9.
- Sculpturam e suis finibus exterminarunt Iudei, *Disf.* 81. in *Cic.* n. 4.
- Scurra Sarmentus locis, & facetijs affluabat, *Disf.* 27. in *Cic.* n. 6.
- Senæ sexaginta Athenis conveniebant, quorum faceris Philippus, ut ad se perscriberentur, curavit, *Disf.* 27. in *Cic.* o. 7.
- Senæ convivijs adhibebantur, *Disf.* 21. in *Thucyd.* n. 11.
- Scuta pro Clypeis argollicis Romani acceperunt Samnites imitati, *Disf.* 2. in *Liv.* n. 2.
- Scuta argentea gestantes qui Alexandro assabant, Argyraspides vocabantur, *Disf.* 21. in *Liv.* n. 7.
- Scutum abiecit turpissimum est, *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 3.
- Scutum Herculis lussit Hesiodus, *Disf.* 3. in *Virg.* n. 6.
- Scutum Aenæ fabricavit Vulcanus, *Disf.* 3. in *Virg.* n. 6.
- Scutum filijs tradentium spartæarum feminarum dictum, *Disf.* 52. in *Anthol.* n. 2.
- Scu-

- Scutum habebat Iuno. Dis. 18. in Virg. *omn.* 7.
 Scylace oppidum in Hellesponto. Dis. 79. in Anthol. n. 3.
 Scylla nasa est ex Styge, & Pallante gigante. Dis. 81. in Anthol. n. 10.
 Scylla, quia cavernosa est, tempestates excitat. Diss. 66. in Anthol. n. 5.
 Scythias vocatus est Equos natus, quum Neptunus tridente Terram percussit. Dis. 15. in Eurip. *nom.* 4.
 in Scyro Insula sepulchrum est Theus. Dis. 101. in Eurip. n. 16.
 Scythia sult Aonachris. Dis. 9. in Cic. n. 74.
 Scythia, & Thracis antiquius idem. Dis. 111. in Eurip. n. 5.
 Scythia meridi originem ducabant ab Hercule. Dis. 7. in Anthol. n. 12. Dis. 9. in Anthol. n. 8. Dis. 12. in Liv. n. 2. Dis. 17. in Liv. n. 3.
 Scythia amicitiam sanguine sanciebat. Dis. 16. in Thucyd. n. 4. Dis. 22. in Eurip. n. 5.
 Scythia mortem contemnabant. Dis. 77. in Anthol. n. 16.
 Scythia se vetustissimos Mortalium predicabant. Dis. 4. in Thucyd. n. 8.
 Scythia quom ab Asiaticis expeditione revertentur, servili bello excepti sunt. Dis. 20. in Thucyd. n. 7.
 Scythia nonnulli cadavera epulabantur. Dis. 24. in Thucyd. n. 10.
 Scythia, & Arabes indomabiles, quia nullas cecatas sedes habent. Dis. 52. in Thucyd. n. 8. & nunquam mores mutant, nec libertatem amiserunt. Dis. 1. in Liv. n. 10.
 Scythia Augusto imperante pacem, & amicitiam a Romanis petierunt. Dis. 41. in Thucyd. n. 4.
 Scythia deestitudo certamen Iarium defatigant. Dis. 52. in Thucyd. n. 8.
 Scythia propter bellorum felicitatem in arrogantiam prolapsi sunt. Dis. 1. in Liv. n. 6.
 Scythia, qui certis m colebant, & *scythia* vocabantur, hoc est *aratorum*; nam reliqui Scythia agriculturam aspernabantur. Dis. 81. in Cic. n. 5.
 Scythia plastris pro domibus urebantur. Dis. 81. in Cic. n. 6.
 Scytharum audorem procreavit Mars ex muliere, cuius extrema in serpentem desinebant. Dis. 9. in Anthol. n. 8.
 Scytharum mos, ut qui pognis, totasque rivales vicissim sponsum abduceret. Dis. 29. in Thuc. n. 12.
 Scytharum Regis oxori si quis fucum fecisset, multam paucorum pecorum pledebatur. Dis. 30. in Cic. n. 5.
 Scytharum Rex Atreas Ithenes ibicini equum hiniensem pretoluit. Dis. 82. in Cic. n. 7.
 Scythas Ninus, Semiramis, & Syros profligare non potuerunt. Dis. 46. in Anthol. n. 4.
 Scythas invictos aggredientes Cyrus, & Darius profligantur. Dis. 42. in Thucyd. n. 2.
 Scythas primus domuit Mithridates. Dis. 1. in Cic. n. 3.
 Scythia incognita erat Veteribus. Dis. 2. in Thucyd. n. 9.
 Scythia non a Romanis domina fuerit. Dis. 9. in Liv. n. 15.
 Scythia populi hostias homanas Diane sacrificabant. Dis. 11. in Anthol. n. 2.
 Scythia longitudo, & latitudo. Dis. 2. in Thucyd. n. 9.
 Scythici Oceani sinum esse Caspium Mare Veteres prater Ptolemaum crediderunt. Dis. 2. in Thucyd. n. 9.
 Secandi ob sevirum Archagathus primus medicus a Romanis caruifex, est appellatus. Dis. 81. in Cic. n. 6.
 Secespius a populo dicitur calces, quo ingulabatur viduus. Dis. 44. in Virg. n. 3.
 Secessionem quom plebs faceret, eam reconciliavit Agrippa Menenius. Dis. 31. in Cic. n. 4.
 Secessionem ad Anienem quom plebs faceret, eam reduxit Valerius. Ideo Maximus est appellatus. Dis. 36. in Cic. n. 17.
 Secesum desiderant, & quom poem. Dis. 4. in Eurip. n. 4.
 Secum quid esset. Dis. 45. in Virg. n. 3.
 Secreta divulgant mulieres. Dis. 15. in Anthol. *nom.* 12.
 Secreta magis afficiunt mentes imperitorum. Dis. 39. in Anthol. n. 1.
 Secreta loca desiderant poete. Dis. 4. in Eurip. n. 4.
 Secretum sedem cor Virgilius appellet templum Vestis. Dis. 38. in Anthol. n. 4. Dis. 31. in Liv. n. 29.
 Secunde res anervant animos; adversis confirmant. Dis. 13. in Thucyd. n. 1. Dis. 14. in Thucyd. n. 1.
 Secundus famulus Regis Nicomedis a Galia Gallinacea dilectus fuit. Dis. 22. in Anthol. n. 2.
 Secures dum sumptis Remulos, reprehendendas non est. Dis. 20. in Liv. n. 1. & seqq.
 Secures, & sales Romulus ab Iteusis sumptis. Dis. 22. in Liv. n. 1.
 Secures non omnes magistratus habebant. Dis. 22. in Liv. n. 5. an Consules habuerunt. Dis. 22. in Liv. n. 5. 8.
 Securi tamum uti poterant Laocodemus ad flagitia domus conliciebat. Dis. 54. in Anthol. *nom.* 5.
 Securi sequebantur viduam, an caltro. Dis. 45. in Virg. n. 3. 4.
 Securi orationum suarum Demosthenes appellabat Phocionem. Dis. 35. in Cic. n. 7.
 Sedes quam diversis & contrariis philosophorum producit a Socrates, & quare. Dis. 55. in Cic. n. 3. & seqq. Dis. 56. in Cic. n. 1. 2.
 Sedes nova conditus Aesclepiades medicus. Dis. 66. in Cic. n. 4.
 Sedatores Carpo-cemris ducem habuerunt Epiphanem. Dis. 78. in Cic. n. 3.
 Sedatores mercede conducere non licebat ei, qui magistratum peticius erat. Dis. 89. in Cic. n. 4.
 Sedebant in Capisolio mulieres comites, quia amari se a Iove condebant. Dis. 31. in Virg. *nom.* 7.
 Sedem secretam cur Virgilius appellet templum Vestis. Dis. 38. in Anthol. n. 4. Dis. 31. in Liv. n. 29.
 Sedentarias artes prohibuit Lygurgus, liberales vero non admodum approbavit Laocodemus. Dis. 54. in Anthol. n. 2. 9. Dis. 27. in Thucyd. n. 3.
 Se-

- Sedentes epulabantur in sacris Herculis, Disf. 9. in Anthol. n. 10.
- Sedentes manibus hastas tenebant Penaves, Disf. 15. in Virg. n. 4.
- Selenium spectatorum centum quinquaginta millia capiebat circus maximus, Disf. 2. in Liv. num. 7.
- Sedere in Lare supplicandi genus religiosissimum apud Moschos, & alios, Disf. 25. in Thucyd. n. 3. 4. 8. Disf. 26. in Thucyd. n. 7.
- Sedere in sinu Dei Fatini, seu Muronis nuptureangebantur, Disf. 18. in Thucyd. n. 10. Disf. 29. in Thucyd. n. 11.
- Sedere duabus sellis dicebatur Cicero, Disf. 51. in Thucyd. n. 7.
- Sedes mutavit Commodus noctu excitatus, Disf. 19. in Thucyd. n. 10.
- Sedes ceras quom non habeant Scythæ, & Arabes, indomibiles sunt, Disf. 5. 2. in Thucyd. n. 8.
- Sedes Fiorum ubi sunt, Disf. 76. in Anthol. n. 14. & seqq.
- Sedes marmoreæ erant in ambulaculis, Disf. 24. in Cie. n. 5.
- in Seditione Alcander Lycurgo oculum excussit, Disf. 54. in Anthol. n. 2.
- Seditionem militarem portendit Augusto calceus præposuere inducus, Disf. 42. in Thucyd. n. 6.
- Seditionem plebis contra Patres Iulius Proculus comprellit affirmando se vidisse Romulum in Deorum numerum transiit; eodem serè pacto Pistrati Orebomenij filius, quum eius pater a Senatu disceperet, Disf. 9. in Liv. n. 10.
- Seditionem Græchi quum Livius Drusus concitasset, querebatur, ne quidem puero sibi ferias contigisse, Disf. 1. in Cie. n. 2.
- Seditionem militum sedavit Cesar eos appellando Quirites, Disf. 9. in Cie. n. 2.
- Seditiones licet multas fecerit plebs Romana, per annos plusquam sexcentos manibus temperavit, Disf. 4. in Liv. n. 2.
- Seditionibus Saturnini, & Græchorum non solum sanguinis effusum, Disf. 2. in Cie. n. 7.
- Seditionibus Græchi, & Apuleij quum nobilitas cum plebe contenderet, Lucio Marcio Philippo Consuli oppositus fuit M. Livius Drusus, Disf. 17. in Cie. n. 8.
- Seditious auctores soleat populum impellere ad ea facinora, quorum veniam sperare non possit, ut permisceat in defensione, Disf. 51. in Thucyd. n. 9.
- Seditiosi etiam cives quietem maxime expectaverunt, Disf. 1. in Cie. n. 2.
- Segetes quomodò defensionem suam excolet, Disf. 50. in Thucyd. n. 3.
- Segetes cessantibus Etesijs corrumpebantur; quare eos ventos evocavit Aristos, Disf. 14. in Thucyd. n. 7.
- Segregiorum mos erat, ut cui Virgo aquam dedisset, eum sibi virum delegisse videretur, Disf. 28. in Thucyd. n. 9.
- Seianus Equus centum sestertium militibus constitit, Disf. 6. in Anthol. n. 9.
- Seianus corrupti Liviam, ut Drusum Viram veneno interimeret, Disf. 15. in Anthol. n. 21.
- Seluges catus, qui in Cirenibus decurrebant, fuerant Iovi, Disf. 20. in Cie. n. 14.
- Selenitides mulieres non fetum, sed ova pariunt, Disf. 6. in Anthol. n. 3.
- Seleucidas ab auctore aliqua pocula appellabant, Disf. 26. in Liv. n. 2.
- Selegucus Nicator dictus, Disf. 11. in Anthol. n. 2.
- Selucius exinanivit urbem Seleas, & eives Apameam transfudit, Disf. 6. in Anthol. n. 5.
- Selucius interfecit est a Ptolemao ad atam, quæ Argos dicebatur, Disf. 10. in Virg. n. 3.
- Selinus palma abundabat, Disf. 55. in Thucyd. num. 4.
- Sella curulis Flamini Diali concedebatur, quia magistratum potere non poterat, Disf. 22. in Liv. n. 5.
- Sella curulis an eadem sit ac *ἡ ἀνακτορική θρόνος* apud Plutarchum, Disf. 22. in Liv. n. 16.
- Selli curuli quicunque utebantur, in tribunali sententiam ferebant, Disf. 29. in Cie. num. 7. Vide. *Curule. Curulem sellam. Curules.*
- Sellas plicatiles pauci Atheniensibus gestabant, Disf. 4. in Thucyd. n. 3.
- Sellis duabus sedere Cicero dicebatur, Disf. 51. in Thucyd. n. 7.
- Semeles filius utus est septimo mense, Disf. 75. in Anthol. n. 3.
- Semen spumofum est; ideo Venus e spumâ nata fingitur, Disf. 20. in Anthol. n. 1. Disf. 56. in Anthol. n. 11.
- Semen infecundum efficiunt nimio usu veneris, Disf. 52. in Anthol. n. 5. Vide. *Semina.*
- Sementem faciens, & cum latrone eongrediens saltare dicebatur, Disf. 17. in Anthol. n. 5.
- Semideos sub Orbe lunæ Stoici collocarunt, Disf. 23. in Anthol. n. 7.
- Semideos vocabant Veteres genitos a Genijs, Disf. 17. in Liv. n. 7.
- Semiliberum se esse dixit Cicero, quom aliquantum otij nactus esset, Disf. 1. in Cie. n. 4.
- Semina, quibus Attici Incole procreantur, Minerva a Vulcanus accepit, Disf. 25. in Eurip. n. 2.
- Semina terre mandanda aratores perâ continebant, quæ mensure genus erat, Disf. 84. in Anthol. n. 15.
- Semine nullo e terrâ homines, & ceteras animantes extigisse existimant Phœnice, Aegyptijs, & Avicenna, Disf. 43. in Anthol. n. 8.
- Semine viri suscepto uterum Apuleius, appellat Perulam, Disf. 84. in Anthol. n. 15.
- Semine Iovis in Aëdo Petrâ effuso natus est Aedon, Disf. 32. in Virg. n. 5.
- Seminibus ex Aethere decidentibus editos esse homines Veteres crediderunt, Disf. 50. in Cie. n. 2. Vide. *Semina.*
- Semiramide, & Nino extinctis extincta est etiam virtus Assyriorum, Disf. 56. in Thucyd. n. 9.
- Semiramidem columba insentem aluerat, Disf. 18. in Liv. n. 3. Disf. 84. in Cie. n. 4.
- Semiramidis res gestas Græci litteris mandarunt, Disf. 14. in Liv. n. 2.
- Semiramis apposita inscriptione sepulcro Darium decepit, Disf. 32. in Anthol. n. 12.
- Semiramis eeleritate usa Assyriorum regnum constituit, Disf. 52. in Thucyd. n. 5.
- Semiramis Nisus interfecit, Disf. 15. in Anth. n. 20.

- Semiramis Europam, Libyam, & Indiam fere non arripit, Disf. 46. in Anthol. n. 4.
- Semiramis, & Ninus primi in Afia magnam imperium confueverant, Disf. 11. in Eurip. num. 10.
- Semræ Den eadem, ac Fœnæ, Disf. 18. in Thucyd. n. 3. 4. meritò sic appellata sunt, Disf. 10. in Thucyd. n. 11. quot sunt, Disf. 18. in Thucyd. n. 5.
- Semnevertens Aegypti Rex alterum ex obeliscis, qui in Circo erat, excidit, Disf. 20. in Cic. n. 9.
- Semnothel apud Celtas, & Gallos philosophi fuerunt, Disf. 14. in Cic. n. 6.
- Sempiternum an possit esse, quod genitum est, Disf. 39. in Thucyd. n. 1.
- Sempronius reprehenditur propter nimiam festandi peritiam, Disf. 17. in Anthol. n. 10.
- Sempronium, Flaminium, Varronem vicit Hannibal, non alios, Disf. 83. in Cic. n. 3.
- Sempronius Tuditanus rerum Romanarum scriptor, Disf. 11. in Liv. n. 2.
- Sempronius temerarius dixit fuit, Disf. 52. in Thucyd. n. 8.
- Senacherib Assirij imperator, quum Romanus edificavit, Disf. 23. in Liv. n. 1.
- Senarius numerus appellatus est a Pythagora mathematico; solus ex his, qui intra decem sunt, ex suis partibus constat, Disf. 31. in Liv. n. 16.
- Senator mediocriter dives Symmachus duo milia pondus auri impendit in precibus filij, Disf. 3. in Liv. n. 1.
- Senator, orator, & imperator optimus est habitus Cato Censorius, qui res Romanas scripsit, Disf. 11. in Liv. n. 2.
- Senator Manilius nullo dolore usus omnibus disciplinis eruditus fuit, Disf. 68. in Cic. n. 3.
- Senatores libertam uxorem ducere non poterant; ceteri Nobiles poterant, Disf. 25. in Anthol. num. 2.
- Senatores Caligula sibi cenanti ad pedes stare passus est, Disf. 21. in Thucyd. n. 14.
- Senatores non poterant Aegyptum provinciam obtinere, aut ad illam peregrinari, & quare, Disf. 43. in Thucyd. n. 7.
- Senatores Romani venales erant, Disf. 7. in Thucyd. n. 8. Disf. 4. in Liv. n. 4.
- Senatores quadraginta ex medio sustulit Sylla, Disf. 5. in Liv. n. 4.
- Senatores fericeos calceos gestabant, Disf. 12. in Liv. n. 22.
- Senatores curram insequi permisit Cæsar triumphans, quum præcedere solerent, Disf. 25. in Liv. n. 16.
- Senatores in theatra utebantur palviis, Disf. 24. in Cic. n. 7.
- Senatores, & Equites anulo aureo a plebe distinguabantur, Disf. 90. in Cic. n. 4.
- Senatoribus, non ex militibus constare videbatur executionis Alexandri in terris sociorum, Disf. 45. in Thucyd. n. 9.
- Senatoribus Romanis respondebant Pentacostomedimoi apud Athenienses, Disf. 47. in Thucyd. n. 5.
- Senatoribus convicia fieri in ludis vetuit Theopodorus, Disf. 20. in Cic. n. 3.
- Senatus movit virum quæstorium Domitianus, quod saltandi esset studiosus, Disf. 18. in Anthol. n. 4.
- Senatus deducente domum revertebatur post convivium, qui triumphaverat, Disf. 29. in Liv. n. 11.
- Senatus ut ostenderet Cato prope esse Carthaginiem, fœns recentis ex ea adventas ostendit, Disf. 76. in Anthol. n. 7.
- Senatus auctor suis Cicero, ut decerneret, ne quis prioriorum meminisset, Disf. 6. in Thucyd. n. 13. Disf. 8. in Liv. n. 6.
- Senatus per litteras significavit Augustus privatam vitam cupere, Disf. 1. in Cic. n. 3.
- Senatus tributis iudiciis Sylla, que apud Equites erant, Disf. 2. in Cic. n. 7. lex Servilia, Disf. 16. in Cic. n. 4. & Livius dum hoc idem molitur, interemptus est, Disf. 17. in Cic. n. 8.
- Senatus ius creandorum magistratuum tribuit Tibertius, Disf. 82. in Cic. n. 6.
- Senatus Tiberius per litteras significavit animi sui eruciacus, Disf. 19. in Thucyd. n. 10.
- Senatus Cicero multa exprobrat, Disf. 56. in Thucyd. n. 4.
- Senatus scriptis litteris Imperatores parâ virtutis Lauro addebant, Disf. 22. in Liv. num. 10.
- Senatum Cumani rogant, nâ liceret illi linguâ Romanâ, Disf. 8. in Thucyd. n. 10.
- Senatum apud Romanos Tiberius Germanicum accusavit, quod in Aegyptum profectus esset, Disf. 41. in Thucyd. n. 7.
- Senatum alloquens orator non adeo opus est, ut eius capter benevolentiam, Disf. 56. in Thucyd. n. 4.
- Senatum qua formâ dimitterent Magistratus, Disf. 58. in Thucyd. n. 4.
- Senatum commotum eade novem millium hominum Sylla continet dicendo paucos suo iussu interfici, Disf. 5. in Liv. n. 4.
- Senatum contra plebs quum conspirasset, Iulius Proculus seditionem compressit affirmando Romulum sibi visum fuisse sub specie Dei, Disf. 9. in Liv. n. 10.
- Senatum interdum significat curia, Disf. 29. in Cic. n. 14.
- Senatum oppugnavit Q. Cæpio, Disf. 35. in Cic. num. 2.
- Senatum inter, & equestrem ordinem concordiam peperit Cicero, Disf. 36. in Cic. num. 10.
- Senatum, & plebem suis nominibus solavit Cyneas postridie, quàm Romanis venerat, Disf. 87. in Cic. n. 7.
- Senatus, & viginti hominum millia vestem furdam sumperunt, quum Cicero in exilium eiectus esset, Disf. 27. in Anthol. n. 5.
- Senatus, quum Nero filiam & Poppæam progressset, secundipati censuit templum, Disf. 24. in Anthol. n. 8.
- Senatus Romanus eiecit ex urbe Bacchanalium ritus, & in eos, qui hac superstitione tenerentur, animadvertit, Disf. 39. in Anthol. num. 7.
- Senatus noluit alia imperia committere Scipioni,

- ne eius potentia nimis augetetur, *Disf.* 64. in *Anthol.* n. 7.
- Senatus inuitatos honores Neroni de crevit, quum matrem interfecisset, *Disf.* 30. in *Eurip.* n. 12.
- Senatus milites Cannenſis præſij ſuperſtites ignominia notavit, & extra Italiam amandavit, *Disf.* 4. in *Liv.* n. 2.
- Senatus cenſit libros Cæmælij Cordi concremandos, *Disf.* 6. in *Liv.* n. 2.
- Senatus Romani auctoritas, *Disf.* 10. in *Liv.* n. 6.
- Senatus amicis Regibus Conſulatus inſignia mittebat, ut *Paſolomeo*, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 22.
- Senatus pro magno beneficio conceſſit Craſſo, ut ovans laureâ coronâ inſigniretur, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 11.
- Senatus dabatur ad eam Bellonæ his, quia bello ad triumphum revertiſſent, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 12. *Disf.* 25. in *Liv.* n. 14.
- Senatus procedebat obviam triumphantibus uſque ad portam Capenam, *Disf.* 26. in *Liv.* n. 15.
- Senatus decernebat triumphum, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 12. *Disf.* 25. in *Liv.* n. 12.
- Senatus univerſus convivio excipiebatur a triumphante, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 6.
- Senatus libertate donavit, & dotem de publico conſtituit ancillis, quorum oves Gallos deleverat, & Feſtem Non. Quind. Iunoni Caprotinæ inſtituit, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 48.
- Senatus Agrippinæ, & Medioline honoris cauſâ conceſſit, ut carpento uterentur, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 10.
- Senatus athenum clypeum Germanico inter oratores cenſuerat, ſed iotes ceſſit Tiberius, *Disf.* 13. in *Cic.* n. 3.
- Senatus auctoritatem Philippum oppugnantem Craſſus accenſus dolore lateris correptus obiit, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 7.
- Senatus iturus in provinciam exemplum Scævole proponebat, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 1.
- Senatus auctoritatem tuebatur M. Livius Druſus, deinde plebem conciliare ſibi ſtudit, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 8.
- Senatus in Capitolio epulabatur ludis Romanis, *Disf.* 19. in *Cic.* n. 1.
- Senatus quum ſimulacrum Bonæ Fortunæ non conceſſiſſet adoleſcenti, in ſeipſum interemit, *Disf.* 22. in *Cic.* n. 6.
- Senatus indicabat crimina maiora, quàm ut prænâ ordinari præſidi deberent, quia ipſe nullius legiſ præſcripto tenebatur, *Disf.* 26. in *Cic.* n. 5.
- Senatus habendi locus curiæ dicitur, & quibus curiis haberetur, *Disf.* 29. in *Cic.* n. 12. *Disf.* 32.
- Senatus pareſcit templi Deorum ob ſpæa Cicerone geſſas, *Disf.* 36. in *Cic.* n. 10.
- Senatus dem cogebatur, Cato ſeſſione non abſoluebat, *Disf.* 36. in *Cic.* n. 4.
- Senatus rationem haberi candidatorum decernere debebat, *Disf.* 39. in *Cic.* n. 3.
- Senatus conſultum uno modo Tribuniſ impediēbat, *Disf.* 40. in *Liv.* n. 8.
- Senatus conſultum quære ſcituſ fit, ut dies poſt Calendas, Nonas, Idus Rempublicæ geſturiſ vitarentur, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 24.
- Senatus conſultum quum ſciebatur, ut Cæſares conſecrarentur, ipſis Cæſaribus decerni dicebatur, *Disf.* 23. in *Anthol.* n. 8.
- Seneca vocat orationem ſpeculum animorum, *Disf.* 2. in *Eurip.* n. 1.
- Seneca ait nonnunquid ebrietatem veniendum, *Disf.* 14. in *Anthol.* n. 4.
- Seneca dixit quotidie nos mori, *Disf.* 32. in *Anthol.* n. 1.
- Seneca reprehenditur, *Disf.* 5. in *Thucyd.* n. 7. *Disf.* 4. in *Cic.* n. 5. *Disf.* 5. in *Cic.* n. 1.
- Seneca oegat ullum morum ultra ducenta millia paſſuum perſingere, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 30.
- Seneca, & Sroici exſtimarunt attritu nubium ſolmina gigni, *Disf.* 49. in *Thucyd.* n. 5.
- Seneca immerito reprehendit Poſidonium, quod dixerit artes ignobiles a philoſophiâ profluſiſſe, *Disf.* 4. in *Cic.* n. 5. *Disf.* 5. in *Cic.* n. 2.
- Seneca ter millien ſectentiū ex liberalitate Neronis poſſedit, *Disf.* 9. in *Cic.* n. 13.
- Seneca iactatur ſibi otium ſpectaculi beneficio contigiſſe, *Disf.* 21. in *Cic.* n. 1.
- Seneca Ciceronis ingeniū Imperio Romano præ appellat, *Disf.* 49. in *Cic.* n. 4. quæ ſuade extulerit Ciceronem, *Disf.* 50. in *Cic.* n. 4.
- Seneca ſi alio modo ſenſiſ ſenſa præferre potuiſſet, verbis abſtiniſſet, *Disf.* 59. in *Cic.* n. 4.
- eiſdem de Chryſippo, Poſidonio, & Zenone indicium, *Disf.* 59. in *Cic.* n. 3.
- Seneca grandior natu ſe philoſophiæ totum dedidit, *Disf.* 64. in *Cic.* n. 2.
- Seneca nominum ſuo nullâ ſemel auditiſ eodem quo recitata fuerunt, ordine reddebat, *Disf.* 87. in *Cic.* n. 6.
- Seneca Odavia diſtat ab eius ſpiritus magnificentiâ, *Disf.* 1. in *Thucyd.* n. 6.
- Seneca opinio de terremotus cauſâ, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 13.
- Senecam immerito reprehendit Brodeus, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 3.
- Senecam eſſe æreum ſine calce dicebat Caligula, *Disf.* 6. in *Liv.* n. 7. *Disf.* 48. in *Cic.* n. 2.
- Senecam Ciceroni quidam præſertunt, *Disf.* 47. in *Cic.* n. 2.
- Senecam ditavit Nero, deinde autem interfici iuſſit, *Disf.* 64. in *Cic.* n. 6. *Disf.* 68. in *Cic.* n. 72.
- Senecaſ hieci comparatur, *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 3. *Disf.* 30. in *Liv.* n. 34.
- Senecaſ maturiſ ſupervenit ob Athleticum viſum, *Disf.* 2. in *Anthol.* n. 10.
- Senecaſ præpropterea aſſertur viriſ ab uxoriſ, *Disf.* 15. in *Anthol.* n. 2. 16.
- Senecaſ in nobiliſſis prodigiſ ſimiliſ eſt, *Disf.* 41. in *Anthol.* n. 6.
- Senecaſ ſumma in Fabio Maximo ſequitur ex eo, quod annos duos, & quadraginta uxor fuerit, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 14.
- Senecaſ abſens deſideratur; præſens vero odioſus, *Disf.* 64. in *Anthol.* n. 2.
- Senecaſ multi, qui in extrema ſenectute vixerunt, & qui teſtaſ ſcripſerunt, *Disf.* 64. in *Anthol.* n. 5. 6. 7. 8.
- Senecaſ iracundiſ, *Disf.* 64. in *Anthol.* n. 9. *Disf.* 22. in *Vic.* n. 54.
- Senecaſ, qui calidus vixerant, multoſum Camillus, & Poſtumiſ Cenſores, *Disf.* 25. in *Anthol.* n. 4.
- Senecaſ ſeruos quaſi pecora vendebat, & exſpetabatur Cato, idem reprehenditur, *Disf.* 30. in *Thucyd.* n. 5.

Senes parentes alere filij non tenebantur: si eos discere artē non curassent, *Dis.* 17. in *Thuc.* n. 3.
 Senes Troiani Helenæ causâ bellum geri non indignum putabant, sed tamen eam reddendam arbitrabantur, *Dis.* 15. in *Eurip.* n. 7. 8.
 Senes *παιδιά* dicebantur Molossorum linguâ, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 21.
 Senes quum nomen Maio dedissent, inauspicium censebatur eo mense nuptias contrahere, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 43.
 Senes sexagenarii quare de pontani dicerentur, *Dis.* 1. in *Cic.* n. 6. 7.
 Senes ætate confectos ex altissimâ rupe in Mare deieciabant Hyperborei, *Dis.* 1. in *Cic.* n. 7.
 Senes qui studia susceperint, *Dis.* 64. in *Cic.* n. 2.
 Senex Acherontius, seu Acheronticus dicitur morti proximas, *Dis.* 64. in *Anthol.* n. 9. *Dis.* 83. in *Anthol.* n. 2.
 Senex existens Plazo naturam, quod celebs vixisset, sacris quibusdam placavit, *Dis.* 35. in *Anthol.* n. 2.
 Senex Socrates saltationem didicit, *Dis.* 18. in *Anthol.* n. 8. *Dis.* 64. in *Cic.* n. 2.
 Senex sapiens est Epimenides spatio dierum quinquaginta post soporem, *Dis.* 14. in *Thuc.* n. 4.
 Senex Metellus cum Pompeio adolescente electus est contra Sertorium, *Dis.* 37. in *Thucyd.* n. 2.
 Senex Cæcio inter ardorem bellorum civilium declamabat, *Dis.* 85. in *Cic.* n. 2.
 Scindero viginti minas ablatus Servus apud Plautum quare dicit se es erutorum et vetere illo sepulcro, *Dis.* 12. in *Anth.* n. 11. *Vide. Senior.*
 Senilis ætate imago Herculis in Gellii eum fuisse sapientem significabat, *Dis.* 8. in *Anthol.* n. 4.
 Senio confectis equis, qui in circensibus vicissent, alimenta publicâ constituta sunt ab Imperatoribus, *Dis.* 6. in *Anthol.* n. 10.
 Senior habens uxorem invenum apud Lacedæmonios teachatur concedere iuniori, quod & apud Romanos usurpatum est, *Dis.* 52. in *Anthol.* n. 4.
 Senior existens Plazo existimavit Terram moveri, & Solem in medio esse, *Dis.* 31. in *Liv.* num. 20.
 Seniores milites habebantur ex lege Servij Tullij, qui quadragesimum sextum annum exegerant, *Dis.* 22. in *Eurip.* n. 16.
 Senis, & invenis formâ similes crum Mercurij effinxerunt Aegyptij, & quid significaret, *Dis.* 17. in *Thucyd.* n. 1. *Vide. Senes. Senum.*
 Senis carere Mundum facit Strabo, licet Deum existimet, *Dis.* 72. in *Anthol.* n. 3.
 Sensus omnes superat auditus, *Dis.* 22. in *Eurip.* n. 6. & seqq.
 Sensus sagacitas in aliquibus animalibus, *Dis.* 37. in *Cic.* n. 5.
 Sententia nulla est tam absurda, quam aliquis philosophus non defendit iuxta Varroem, *Dis.* 10. in *Eurip.* n. 1.
 Sententia Theognidis, quod optimum esset non nasci, aut natum quam ciuissimè mori, *Dis.* 8. in *Eurip.* n. 3.
 Sententia Theoguidis, quod nemo possit omnibus placere, nec ipse suppet, *Dis.* 47. in *Cic.* n. 1.

Sententia Stoicorū de animis post mortem, *Dis.* 9. in *Eurip.* n. 3. 10.
 Sententia Stoicorum, quod solus sapiens liber, ceteri verò servi, *Dis.* 1. in *Eurip.* n. 12.
 Sententia Aesopi, qui interrogatus, quid agerent Dij, respondit alia fructu, alia destrucc, *Dis.* 18. in *Eurip.* n. 2.
 Sententiâ iulquâ Athenienium vidus Agoracritus ab Alcamele signum vendidit ei lege, ne Athenis esset, *Dis.* 18. in *Eurip.* n. 11.
 Sententia Phœnicum, Aegyptiorum, Avicennæ, quod omnes animantes e terra existerint, *Dis.* 43. in *Anthol.* n. 8.
 Sententia Veterum de Deorum natura qualis fuerit, *Dis.* 47. in *Anthol.* n. 1. *Dis.* 31. in *Virg.* nom. 2. & seqq. *Dis.* 32. 35. in *Virg.* per tot.
 Sententia Platonis, quod Deus nullius mali sit auditor, errorum causâ in ignorantibus, *Dis.* 19. *Thucyd.* n. 1.
 Sententia Heracliti, quod etiam in humili casa sint Dei, *Dis.* 23. in *Thucyd.* n. 1.
 Sententia Placoiis eiusdem esse rem optimè emendare, & pessimè depravare, *Dis.* 38. in *Thucyd.* n. 6.
 Sententia Isocratis quomodo faciendâ sint amicitiæ, *Dis.* 50. in *Thucyd.* n. 4.
 Sententia Plinii, quod nihil superbius homine sit, *Dis.* 40. in *Thucyd.* n. 1.
 Sententia Thaletis, quod vita sit quidam mors, *Dis.* 40. in *Thucyd.* n. 6.
 Sententia Senecæ, quod quotidie moriamur, *Dis.* 32. in *Anthol.* n. 1.
 Sententia Catonis, quod magnorum virorum non solum negotij, sed etiam otij extare rationem oportet, *Dis.* 1. in *Cic.* n. 8.
 Sententia Symmachii, quod orator sit ex omni-bus artibus, & disciplinis collecta peritudo, *Dis.* 4. in *Cic.* n. 2.
 Sententia Socratis, quod omnes sint eloquentes in ijs, quæ sciunt, *Dis.* 4. in *Cic.* n. 1.
 Sententiâ Philippi dormientis ad vigilantem appellavit annos, *Dis.* 26. in *Cic.* n. 2.
 Sententia Salustij, quod imperium iisdem artibus retinetur, quibus parum est, *Dis.* 33. in *Cic.* n. 2.
 Sententia, quod omnia amicorum sint communis, a Pythagora manavit, *Dis.* 45. in *Cic.* n. 1.
 Sententia Socratis: *quæ supra nos, nihil ad nos* quid significet, *Dis.* 45. in *Cic.* n. 3. 4.
 Sententia Academicorum, & Stoicorum de sapiente, *Dis.* 63. in *Cic.* n. 5.
 Sententia vetus est rerum naturam semper in deterius ferri, *Dis.* 6. in *Eurip.* n. 10. 11. *Dis.* 67. in *Cic.* n. 2.
 Sententia Ciceronis, quod honor sit artes, *Dis.* 68. in *Cic.* n. 6.
 Sententia Plutarchi, quod Macedonum imperium virtute parum sit, Romanorum verò fortunâ, & virtute reprobatur, *Dis.* 86. in *Anthol.* nom. 1. & seqq.
 Sententia multa philosophorum, & poetarum, similes, *Dis.* 41. in *Anthol.* n. 2. & seqq.
 Sententia variæ de eclipsibus Solis, & Lune, *Dis.* 11. in *Thucyd.* n. 3. 4.
 Sententia Regis Persarum si adversabatur bonum consiliū alicuius, verberabatur ille, sed

aureo latere donabatur, Dis. 32. in Thueyd. n. 8. Dis. 81. in Liv. n. 5.
 Sententia varis philosophorum de deos et terramotus, Dis. 48. in Thueyd. n. 4. 8. 10. usque ad n. 16.
 Sententia meliorum de Faro, Dis. 9. in Virg. num. 8. & seqq. Dis. 11. in Virg. per tot. Dis. 12. in Virg. per tot.
 Sententia varis philosophorum de summo bono, Dis. 41. in Anthol. n. 2. Dis. 1. in Eurip. n. 12. Dis. 16. in Eurip. n. 8. Dis. 45. in Cic. n. 2. 6. 7. Dis. 55. in Cic. n. 4. Dis. 65. in Cic. num. 5. 6.
 Sententia precipuorum philosophorum ab Homero sumpta sunt, Dis. 54. in Cic. n. 2.
 Sententiam iurari ferebant iudices, Dis. 16. in Cic. num. 3. fecus in causis, quae divinationes dicebantur, Dis. 16. in Cic. n. 5.
 Sententiam eandem quae pluribus modis variaret, cernavit Rofcius cum Cicerone, Dis. 17. in Anthol. n. 6. Dis. 90. in Cic. n. 3.
 Sententiam ferebant in tribunali quicumque sella caruli utebatur, Dis. 19. in Cic. n. 7.
 Sententiam utilem mali viri Lacedaemonij bonum virum dicere coegerunt, Dis. 33. in Cic. n. 4.
 Sententiam Stoicorum quom defendisset Diogenes Babylonius, dolore coactus fissus est dolore esse summum malum, Dis. 83. in Cic. num. 8.
 Sententias illorum tandem evertisse, & nihil affirmasse Platonem quidam putant, Dis. 56. in Cic. n. 7. Dis. 57. in Cic. n. 2.
 Sententias Chryssippi, & Stoicorum confutatur Carneades helloborum sumpsisse fertur, Dis. 59. in Cic. n. 1. Dis. 63. in Cic. n. 7.
 Sententias quidam nimis confutatur, Dis. 85. in Cic. n. 8. *Vide Dis. 2.*
 Senum in funere eorum, quae dabatur, Nonius Marcellus diei vocari klleernum, sed falsum, Dis. 31. in Anthol. n. 5. *Vide Senes. Senior.*
 Sepultura ab alijs dijs Plutonem eae dicit Euripides, Dis. 7. in Eurip. n. 8. Dis. 9. in Eurip. n. 2.
 Sepeliebant Aegyptij mortuos in insula, & inde manavit fabula manes per Stygem vebis, Dis. 81. in Anthol. n. 5.
 Sepeliebant Megareses mortuos, ut ad ortum spectarent; Athenienses, ut ad occasum spectarent, Dis. 24. in Thueyd. n. 9.
 Sepeliebant antiquitus nodi pueri, Dis. n. in Eurip. n. 18.
 Sepeliendi mortuos in templis mos repetitus est ab ultima vetustate, Dis. 19. in Liv. n. 5.
 Sepelire Suphoem Bacchus admonuit Lyfandrum, Dis. 13. in Anthol. n. 4.
 Sepelire mortuos solebant cum uno nummo in ore, quem Graeci *δανειον* appellabant, Dis. 33. in Anthol. n. 28. Dis. 82. in Anthol. n. 2.
 Sepeliri in Urbe qui possent, Dis. 24. in Thueyd. n. 6.
 Sepeliri in urbe mittebant Lacedaemonij, Dis. 24. in Thueyd. n. 7.
 Sepeliri in urbe mortuos prohibuit Antoninus Pius, Dis. 24. in Thueyd. n. 8.
 Sepeliri mortui ob anginam post terramotum non poterant, Dis. 48. in Thueyd. n. 19.

Sepeliri mortuos qui concedebant, plerumque, tropaeum statuebant, Dis. 24. in Liv. n. 7.
 Sepeliverunt mortuos in pugnā marathoniā in eodem loco, quo eeciderant, non in sepultura, qua condi solebant, Dis. 22. in Thueyd. num. 1.
 Sepis effuso atramento se ceclant a piscatoribus, Dis. 38. in Cic. n. 7.
 Sepias Campanorum, Dis. 34. in Anthol. n. 4. 5.
 Septa locus in Campo Martio dicebatur, in quem populus includebatur ad creandos magistratus, Dis. 30. in Liv. n. 22. *Vide. Septis.*
 Septem dumtaxat Romanorum ferro perierunt in univerfo bello contra Arabes, Dis. 21. in Virg. n. 10.
 Septembrem appellari Germanicum iussit Domitianus, Dis. 29. in Anthol. n. 4. Dis. 30. in Liv. n. 67.
 Septembris Commodus Augustum appellavit, Dis. 30. in Liv. n. 65. Tacitum appellari iussit Tacitus Imperator, Dis. 30. in Liv. n. 69.
 Septembri mense dabatur Iudi Romani, Dis. 28. in Cic. n. 4. Dis. 39. in Cic. n. 2.
 Septemvir Epulonum, aut Salus & pater debebat esse eius, quae Vestalis caperetur, Dis. 31. in Liv. n. 4.
 Septentrio laeva pars erat orantibus, qui Orientem spectabant, Dis. 19. in Liv. n. 21. alij vero dextera, Dis. 19. in Liv. n. 23. *Vide. Septentrio.*
 Septentrionales partes posticas, esse voluerunt augures, Dis. 19. in Liv. n. 8.
 Septentrionali Oceano Imperium terminasset Antoninus Philosophus, nisi morte praeventus fuisset, Dis. 85. in Anthol. n. 7.
 Septentrionalibus plagis imperare bonum opinati sunt Manichaei, Dis. 19. in Thueyd. n. 3.
 Septentrionalis Oceani sinus esse paludem Maeoticam, & Mare Caspium multi dixerunt, Dis. 77. in Anthol. n. 17. Dis. 2. in Thueyd. n. 9. Dis. 72. in Cic. n. 5.
 Septentrionem, & meridem, ortum, & occasum illustrare solem significabat Iason quadricipes, Dis. 30. in Liv. n. 58.
 Septentrionem versus quibus umbra aliquando iaciuntur, aliquando ad meridiem, Amphiscij a Graecis vocantur, Dis. 70. in Cic. n. 5. *Vide. Septentrio.*
 Septimius unus ex his, qui Pompeium interfecerunt, Dis. 24. in Eurip. n. 3.
 Septimius Severus Arabiam in provinciis formam redegit, Dis. 9. in Liv. n. 24.
 Septimius Severus quom oppresso Nigro Partibus, Adiabenis, Arabisque subegisset, triumphum recusavit, Dis. 24. in Liv. n. 22.
 Septis introducebantur centuria per vias, quae Pontes dicebantur, Dis. 8. in Cic. n. 7. *Vide. Septis.*
 Sepulcra initio fuerunt templa, Dis. 66. in Anthol. n. 8. Dis. 21. in Eurip. n. 16. Dis. 19. in Liv. n. 5.
 Sepulera Siculi apio coronabant, Dis. 5. in Anthol. n. 5.
 Sepulera extrusa sunt equis victoribus, Dis. 6. in Anthol. n. 10.

- Sepulcra heroum Epigrammatis decoravit Aristoteles, seu quis alijs, & libellum inscripsit Peplum, Disf. 25. in Eurip. n. 8.
- Sepulcra erant extra urbem, & plerumque in vijs, & quare, Disf. 24. in Thucyd. n. 3. 4.
- Sepulcra magnifica an sint Reipublice utilia, Disf. 22. in Thucyd. n. 1.
- Sepulcra Aeneas, & Anchisa multis locis reperiuntur, Disf. 15. in Liv. u. 6. *Vide. Sepulcris.*
- Sepulcralis dicebantur canes, quia illis Hircani cadauera voranda tradebant, Disf. 24. in Thucyd. n. 10.
- Sepulcris Veterum extant tritones, & conchae, & alia, quae in mari procreantur, & quid significent, Disf. 76. in Anthol. n. 15.
- Sepulcris mortuorum Veteres comam afferebant, Disf. 27. in Anthol. n. 6.
- Sepulcris dapes, & quae dona afferrentur, Disf. 31. in Auth. n. 3. 4. Disf. 32. in Anth. n. 2 & seqq.
- Sepulcris simulacra varia apponabantur, Disf. 32. in Anthol. n. 9.
- Sepulcris fornix captabant Nasamones, Disf. 19. in Eurip. n. 8.
- Sepulcro carere mortuos horrebant Antiqui, Disf. 65. in Anthol. n. 13. Disf. 22. in Eurip. n. 6. Disf. 26. in Eurip. n. 5.
- Sepulcro Sardanaupali status in speciem edentis digitis compressis crepitum impulsus erat, Disf. 10. in Anthol. n. 4. Disf. 30. in Anthol. u. 9.
- Sepulcro Sardanaupali quae inscriptio appolita esset, Disf. 10. in Anthol. u. 4.
- Sepulcro filiorum effigiem suam e lapide imposuit Nighe, ideo in lapidem conversum dicitur, Disf. 10. in Anthol. n. 15.
- Sepulcro imponi sphaeram, & cylindrum iussit Archimedes, Disf. 32. in Anthol. n. 8.
- Sepulcro Davidis tria millia talentorum eruit Hircanus, Disf. 32. in Anthol. u. 11.
- Sepulcro proximi leues capulares, vel Acheustici vocabantur, Disf. 64. in Anthol. n. 9.
- Sepulcro Orphei luscinae quae nidum construxerant, suaviorem caenum edebant, Disf. 73. in Anthol. n. 1.
- Sepulcro quam inscriptionem apposuerit Semiramis, quae Mariam delosii, Disf. 32. in Anthol. num. 12.
- Sepulcro calathus impositus, quoniam per eum acanthus perrepisset, ostendit rationem consuecendi capituli Corinthij, Disf. 6. in Thucyd. n. 8.
- Sepulcro carentium corporum animas errare credebant Veteres, Disf. 24. in Thucyd. n. 2.
- Sepulcro Dionysiodori reperta est epistola, qua nesciebatur distans centum Tacta & superbae, Disf. 8. in Eurip. n. 8.
- Sepulcrorum inscriptiones Plato volebat plus quatuor hexametris continere, Disf. 20. in Anthol. n. 7.
- Sepulcrorum variae inscriptiones apud Veteres, Disf. 10. in Anthol. n. 4. Disf. 30. in Anthol. num. 7. & seqq.
- Sepulcrorum luxus apud multas nationes, Disf. 31. in Anthol. n. 1. 2.
- Sepulcrum sine cadauere dicitur Cenotaphium, Disf. 66. in Anthol. n. 1. Disf. 24. in Thucyd. n. 2.
- Sepulcrum mendax dicitur cenotaphium, Disf. 66. in Anthol. n. 6.
- Sepulcrum non indicat, quo loco quis mortuus sit, Disf. 66. in Anthol. n. 8.
- Sepulcrum Iovis in Cretis, Disf. 67. in Anth. n. 5.
- Disf. 68. in Anthol. n. 1. Disf. 39. in Thucyd. n. 5.
- Sepulcrum Orphei ubi sit, Disf. 71. in Anth. n. 2.
- Sepulcrum patris aedenti famulo Sybarita pepercit, qui non perpererat confugiendi ad aram, & sic visus est Deo hominem proposuisse iuxta oraculum, Disf. 23. in Anthol. n. 4.
- Sepulcrum animae esse corpus dixit Plato, Disf. 27. in Anthol. n. 3. Disf. 32. in Anthol. u. 1.
- Disf. 48. in Anthol. n. 1. Disf. 8. in Eurip. n. 3.
- Sepulcrum vatus senex Plauti per locum vocat herum senem, Disf. 32. in Anthol. n. 11.
- Sepulcrum significatum in Lege duodecim tabularum voce *basium*, Disf. 24. in Thucyd. u. 5.
- Sepulcrum in Insula Scyro habuit Theleus, non Athenis, Disf. 20. in Eurip. n. 16.
- Sepulcrum sexaginta pedes propius edificari lege duodecim tabularum prohibitum est, Disf. 24. in Thucyd. u. 5.
- Sepulcrum Euripidia, & Lycorgi fulmine idem est, quod divinitus argumentum habebatur, Disf. 3. in Eurip. n. 13.
- Sepulcrum inane Euripidi constituerunt Athenienses, Disf. 3. in Eurip. u. 12.
- ad Sepulcrum Theae instituta erant cartamina tragicorum, Disf. 6. in Eurip. u. 2. *Vide. Monumentum. Sepulcra.*
- Sepulcris etiam, non solum insepultis cenotaphium constituebatur, Disf. 66. in Anthol. n. 8.
- Sepultura Miltiades carere filij Cimonis redemptus est, Disf. 29. in Anthol. n. 1. Disf. 20. in Eurip. n. 16.
- Sepultura prohibens est Phocion, Disf. 20. in Eurip. u. 18.
- Sepulturae quae praecari cives privati sint, Disf. 29. in Anthol. u. 1. & qui vix eam obdormuerint, Disf. 3. in Eurip. n. 15.
- Sepultura defunctorum in bello erat in loco suburbano, Disf. 22. in Thucyd. n. 5. Disf. 24. in Thucyd. u. 3.
- Sepultura prohibebat mortuos Creon; ideo Athenienses bellum Thebanis inoleverunt, Disf. 25. in Thucyd. n. 1. Disf. 27. in Thucyd. n. 10.
- Disf. 12. in Eusip. n. 6. Disf. 22. in Eurip. n. 1.
- Sepulturae data sunt a suis cadauera appressorum ruinis, quia Simonides ea locorum memoria cognovit, Disf. 27. in Cic. u. 5.
- Sepulturae datas est Hyperides curis Alphini nepotis, aut filij Glaucippi, Disf. 79. in Cic. n. 2.
- Sepulcrum denegare etiam hostibus est immanitas, Disf. 12. in Eurip. u. 6.
- Sepulcrum Athenodorus dedit ossibus quibusdam, & domus a spectro liberata est, Disf. 9. in Eurip. n. 8.
- Sera urbs unde ferlice regioni nomen, quae gradus longitudinis obtineat, Disf. 77. in Anth. u. 12.
- Serapide quendam somnia mitti putabatur, Disf. 19. in Eurip. n. 16.
- Serenitatem quae aures praedicat, Disf. 37. in Cic. num. 5.
- Seruitutem quoniam Iuppiter largitur, nunquam om.

- omnibus satisfaciis, Disf. 47. in Cic. n. 1.
 Serentem Cupidinem facit poëta, Disf. 84. in Anthol. num. 15.
 Seres distictissime vivunt, Disf. 77. in Anthol. n. 14.
 Seres moerem contemnebant, Disf. 77. in Anthol. n. 16.
 Seres auditi nequidem erant a Veteribus, Disf. 7, in Thucyd. n. 10.
 Seres etiam timebant Angustum, Disf. 6. in Liv. om. 4.
 Sericam Regionem verisimile est esse Hyperboreorum, Disf. 77. in Anthol. n. 14.
 Sericeos calceos gestabant Senatores, Disf. 22. in Liv. n. 22.
 Seriphum insulam delatit Perseo, & Danaë, illam Polydeces sibi matrimonio iopxit, Disf. 10. in Anthol. n. 2.
 Sermo dicitur a Seneca speculum animorum, Disf. 2. in Eurip. n. 1.
 Sermo opicus, Disf. 8. in Thucyd. n. 9.
 Sermo Hyperboreorum, & Sermus discrepans a sermone omnium aliarum gentium, Disf. 77. in Anthol. o. 16.
 Sermo magnus magnum malum est, Disf. 8. in Anthol. o. 7.
 Sermones Romani uti licere Cumani a Senatu impetrarunt, Disf. 8. in Thucyd. n. 10.
 Sermones etrusci *Iduare* significat *dividere*, Disf. 30. in Liv. n. 9.
 Sermones Græco eloquentiam doceri constituit Craesus, Disf. 16. in Cic. n. 3.
 Sermones latini donavit Cicero multa opera Græcorum, Disf. 71. in Cic. n. 3.
 Sermonem, & retionem Græci eodem nomine appellant, Disf. 16. in Cic. n. 1.
 Sermones habere animalis negat Galenus, dubitat verò, an habeant rationem, Disf. 38. in Cic. n. 2.
 Sermones veritatis expertes Plato comparavit Dædali statu, veros autem quadrangulæ figuræ comparavit Veteres, Disf. 46. in Thucyd. n. 5.
 Sermones nullo esse contrarios aliqui constati sunt ostendere, Disf. 28. in Cic. n. 4.
 Sermones Socratem efficere, ut nihil firmi haberent, dicebat Eutyphron, sicut statuæ Dædali, Disf. 56. in Cic. n. 6.
 Sermones capiti vocantur laquei, Disf. 59. in Cic. n. 2.
 Sermonis ab obscuritate Heraclitus Ephesius dictus est *exermos*, Disf. 7. in Eurip. n. 6. Disf. 30. in Virg. n. 1.
 Sermonum genera omnia calere debet orator, Disf. 28. in Cic. n. 2.
 Sermonum passioem Timon appellat Democritum, Disf. 41. in Cic. n. 6.
 Sermonum varia genera e Chryippo, & Stoicis inventa, Disf. 60. in Cic. n. 1. 3.
 Serpens non fuit Pytho, sed Tyrranus, Disf. 3. in Anthol. n. 2.
 Serpens interfecit Ophelen, & inde Archemorus dictus est, & Nemexia instituta, Disf. 6. in Anthol. n. 4.
 Serpens sibi causam mordenæ significat annum apud Aegyptios, Disf. 17. in Anthol. n. 7.
 Serpens Python oraculum Delphicum obtinebat, & quare infectus fuerit Latonam parituram, Disf. 39. in Thucyd. n. 5.
 Serpens, & vulpis mutuo sese ab aquilâ defendunt, Disf. 18. in Liv. n. 6.
 Serpentes contredabant Bacchantes, quare & Olympias mater Alexandri Thyasos celebrant, Disf. 46. in Anthol. n. 5. 6.
 Serpentes an nomen dederint Opicis populus, Disf. 36. in Thucyd. n. 2. entum moribus medebantur Psylli, & Marfi, Disf. 36. in Thucyd. num. 2.
 Serpentes multi erant in Campania, Disf. 36. in Thucyd. n. 2.
 Serpentes Rhodus Ophinsam decompinarunt, Disf. 26. in Anthol. n. 3.
 Serpentes quom comederunt mustella, rursus trunetur, Disf. 6. in Thucyd. n. 4. Disf. 39. in Cic. num. 2.
 Serpentes quare habebant furas, Disf. 19. in Thucyd. n. 6.
 Serpentis extrema habens mulier ex Marte procreavit auctorem Scytharum, Disf. 9. in Anthol. o. 8.
 Serpentis sibilâ referre fyringas in hymno in laodem Apollinis tradit Strabo, Disf. 3. in Anthol. num. 7.
 Serpentis concubita genitus Scipio dicitur, & Alexander Magnus, Disf. 18. in Liv. n. 10. Disf. 84. in Cic. n. 5. *Vide. Draco.*
 Serrâ tantum uti poterant Lacedæmonij in foribus conficieodis, Disf. 54. in Anthol. n. 5.
 Serranæ mulieres id peculiare habebant, quod lineâ veste non oterentur, Disf. 4. in Thucyd. num. 4.
 Serranæ tibie pares erant, Disf. 60. in Anthol. n. 4.
 Serranus a serendo dictus est, Disf. 3. in Liv. om. 6.
 Serranus a ferendo ad administrandam Rempublicam evocatus est, Disf. 1. in Cic. n. 6.
 Serrâ offerebantur Veneri Paphiæ non victimæ, Disf. 55. in Anthol. n. 3. Disf. 41. in Virg. n. 16.
 Serris ornabantur victimæ, Disf. 43. in Virg. n. 7. Disf. 44. in Virg. n. 1.
 Sertorius Pompeium puerum, Metellum suum appellabat, Disf. 37. in Thucyd. n. 2.
 Sertorius in Hispaniâ bellum cum Romanis annos octo gessit, Disf. 5. in Liv. n. 5.
 Sertorius cogitavit in insulas Fortunatas transire, Disf. 5. in Cic. n. 2.
 Servidolus in reducendis tibicinibus, qui Tibur fecerant, Disf. 60. in Anthol. n. 9.
 Servi publici magistratuom erant Brutiani, quod ad Hannibalem primi defecerant, Disf. 20. in Thucyd. n. 1.
 Servi Thefalorum erant Boioti, & quare, Disf. 20. in Thucyd. o. 1.
 Servi aliorum aliqui populi fuerant, Disf. 20. in Thucyd. n. 1. 2. Disf. 27. in Thucyd. n. 3.
 Servi Cretenisium Perioeci vocabantur, Disf. 20. in Thucyd. n. 2.
 Servi quot populis bellum intulerint, Disf. 20. in Thucyd. n. 7.
 Servi condiderunt Ephesum Asiæ urbem, Disf. 20. in Thucyd. n. 7.

Ser-

- Servi qui doctrinâ excelluerant, Disf. 21. in Thucyd. n. 7.
- Servi omnia artificia faciebant, Disf. 21. in Thucyd. n. 6.
- Serviliberate donati funos domini eomitabantur, Disf. 23. in Thucyd. n. 9.
- Servi malefiei, & obrati ad Asyla confugiebant, Disf. 25. in Thucyd. n. 9.
- Servi qui ad pedes, vel circum pedes appellabantur, Disf. 21. in Thucyd. n. 13.
- Servi irati villam Scauti incendierant, quo incendio consumptum est millies, vel bis millies festidium, Disf. 2. in Liv. n. 8.
- Servi saturnaliis equabantur dominis, Disf. 30. in Liv. n. 51.
- Servi damnantur ad pistrinum, Disf. 63. in Cic. num. 2. 3. *Vide. Servus Servus.*
- Servitutum habitus abiectionis erat astare Regimaniibus inter se cõsertis, Disf. 20. in Liv. n. 4.
- Servij caput ardens indicium futuræ claritatis fuit, Disf. 18. in Liv. n. 8. *Vide. Servus Servus.*
- Servile bellum contra Romanos gestum Spartaco duce, Disf. 20. in Thucyd. n. 7.
- Servile soplicitum habebatur flagris cædi, Disf. 31. in Liv. n. 7.
- Serviliam legem fuisse Crassus triginta tres natus annos, quasi iudicia ab Equitibus ad senatores transferebantur, Disf. 16. in Cic. n. 4.
- Servilius quem Cæcilius, & Isaurus perdomuisset, licet Proconsul triumphavit, Disf. 25. in Liv. num. 3.
- Servio Sulpicio excepto Scævola Iuris consultus omnibus præsertim a Cicerone, Disf. 17. in Cic. num. 1. *Vide. Servus Servus.*
- Servire Lacedæmoniis Thebanos fortiores torpe esse dixit Epaminondas, Disf. 2. in Thucyd. num. 7.
- Servire cupiditibus gravios est, quàm Tyrannis, Disf. 9. in Anthol. u. 2.
- Servire alicui inopi vivo optabilius est, quàm imperare omnibus mortuis, Disf. 7. in Eurip. n. 1.
- Servire Deo libertas est, Disf. 8. in Virg. nom. 2. Disf. 9. in Virg. u. 1.
- Servire solum eloquentia volunt liberi, Disf. 25. in Cic. n. 4. *Vide. Servus.*
- Servis laborantibus chænix mensura cibi dabatur, & demensum vocabatur, Disf. 47. in Thucyd. n. 6.
- Servis uti maluerunt Romani, quàm civibus captis ab Hannibale, Disf. 4. in Liv. n. 2. licet eos leges militare prohiberent, Disf. 76. in Cic. u. 8.
- Servis odio lectica quæ portabatur, oedrophorus dicebatur, Disf. 24. in Cic. n. 8.
- Servis Solon prohibuit palæstras, & amorem adolescentium, Disf. 16. in Thucyd. n. 4. *Vide. Servus.*
- Servitus civium animos deprimit, & nocet studiis literarum, Disf. 69. in Cic. u. 6.
- Servitute liberati post milites triumphantem sequebantur, Disf. 29. in Liv. n. 3.
- Servitute Cypseli pressi Corinthij ludos Isthmicos intermiserunt, Disf. 4. in Anthol. n. 2.
- Servitutem Patriæ molientem Pausaniam mater in Acæ Minervæ inclusum fame necavit, Disf. 52. in Anthol. u. 2.
- Servitutem Atheniensium Demetrius ipse reprobat, Disf. 27. in Thucyd. n. 14.
- Servitutem maxime abhorrent homines, Disf. 42. in Thucyd. n. 3. Disf. 15. in Eurip. n. 6. plebs tamen libentis ferviunt, quàm alij imperent, Disf. 15. in Eurip. n. 6.
- Servitutem Græciæ ne inferrent Athenienses, imperium Græciæ Xerxe offerente recusant, Disf. 51. in Thucyd. n. 5. *Vide. Servus.*
- Servitutem quarum parentes servissent, Vestales capi non poterant, Disf. 31. in Liv. n. 4.
- Servitutis omen habitum est, quoddam Triumviris rerum potius in Capitolio senatus epulatus non est ludis Romanis, Disf. 19. in Cic. n. 1.
- Servius reprehenditur, Disf. 18. in Eurip. n. 20. Disf. 16. in Eurip. n. 11. Disf. 14. in Liv. n. 4. Disf. 4. in Virg. n. 1. & seqq. Disf. 5. in Virg. n. 1. seqq. Disf. 14. in Virg. n. 3. Disf. 20. in Cic. num. 4. 5.
- Servius Tullius sancivit, ut qui decimum septimum annum attigissent, milites legerentur, & qui nondum quadagesimum sextum annum exegissent, iuniores haberentur, qui autem exegissent seniores, Disf. 12. in Eurip. n. 16.
- Servius Rex filie machinis interceptus est, Disf. 15. in Anthol. n. 20.
- Servius Fulvius, & M. Aemilius classem trecentarum quinquaginta navium pæne amisit, Disf. 66. in Anthol. n. 4.
- Servius Rex primus Romæ æsignavit, & nomos edidit, Disf. 47. in Thucyd. n. 1.
- Servius Rex quare censum instituerit, Disf. 47. in Thucyd. n. 7.
- Servius quare templum Dianæ Latini colendum constituerit, Disf. 9. in Liv. n. 7.
- Servius Tullius Romæ adiecit Viminalem, Quirinalem, & Esquilinum collem, Disf. 23. in Liv. n. 11.
- Servius Rex Romanorum natus est Nonis; plebem maxime fovit, Disf. 30. in Liv. n. 11.
- Servius ultimus Regum Romanorum, qui iustè imperarunt, Disf. 31. in Liv. n. 16. *Vide. Servus.*
- Servo filiorum tutelam commisit Anaxilæ Rex, cui paruerunt Rhegini, Disf. 5. in Thucyd. n. 4.
- Servo, quum plecteretur, dicenti satum fuit, me peccare. Zeno respondit, satum fuit etiam, ut plectereris, Disf. 11. in Virg. n. 3.
- Servorum quadraginta millia possidebant Corinthij, Disf. 2. in Thucyd. n. 7.
- Servorum Asylum erat in templo Neptuni in Tænarro existente, Disf. 23. in Thucyd. n. 2.
- Servorum multitudo apud multos, Disf. 30. in Thucyd. n. 8. 9. Disf. 21. in Thucyd. n. 5.
- Servorum pretia ingentia, Disf. 21. in Thucyd. n. 7.
- Servorum diversa munera, Disf. 22. in Thucyd. num. 15. 16.
- Servorum decem, vel etiam viginti millia quidam habebant, Disf. 2. in Liv. n. 10.
- Servos Herculæotam se esse Mariandyni voluerunt, quum se regere non possent, Disf. 20. in Thucyd. n. 2.
- Servos esse natam aliquos Aristoteles exidimavit, Disf. 20. in Thucyd. n. 2.
- Servos quam crudeliter tradarent Lacedæmonij, Disf. 20. in Thucyd. n. 4.

Servos a liberis veste distinguere decretum fuit Romanis, *Diss.* 20. in *Thucyd.* n. 9.
 Servos primi Chii emiserunt, & Lacedæmonij primi habuerunt, & huius facti pœnas dederunt, *Diss.* 21. in *Thucyd.* n. 3.
 Servus paucissimos multi habuerunt, *Diss.* 21. in *Thucyd.* n. 4.
 Servos omnes præter sapientem dixerunt Stoici, *Diss.* 2. in *Eurip.* n. 12.
 Servos ad pileum vocare apud Macrobium est ad libertatem vocare, *Diss.* 29. in *Liv.* n. 4.
 Servum ab atâ Iunonis abstraham Sybarita vcrberavit; ideo Sybaris everfa est, *Diss.* 25. in *Thucyd.* n. 12.
 Servum nullum habebat Diogenes, *Diss.* 21. in *Thucyd.* n. 4.
 Servum nequam Plautus vocat ulmorum Acherontem, *Diss.* 83. in *Anthol.* n. 11.
 Servos Androsus a leone servatus est, cui spinam extraxerat, *Diss.* 22. in *Anthol.* n. 3. *Diss.* 39. in *Cic.* n. 6.
 Servus nequam dicitur ab Apuleio candidatus crucis, *Diss.* 89. in *Cic.* n. 8.
 Servus dominum servavit decursio anulo cum imagine Tiberij, quam dominus alioquin admoturus erat obsecris partibus, *Diss.* 65. in *Anthol.* n. 18. *Diss.* 25. in *Thucyd.* n. 13.
 Servus, apud Plautum dum dicit se curatorem ex illo utere sepulchro viginti minas, quid significet, *Diss.* 12. in *Anthol.* n. 11.
 Servus quoddam similis est Neroni, in spem imperij erectus est, *Diss.* 42. in *Thucyd.* n. 4.
 Servus Telephus imperium in se transferre ab Augusto conatus est, *Diss.* 42. in *Thucyd.* n. 4.
 Servus Pythagoræ fuit Zamolxis, quia Cætanquam Deus colebatur, *Diss.* 24. in *Virg.* n. 2.
 Servus tergo triumphantis cornam sustinebat, & eum monebat, ut meminisset, se esse mortalem, *Diss.* 28. in *Liv.* n. 8. *Vide. Dominum. Herum. Mancipij Servi. Servis.*
 Sesostris Aegyptij plurimas nationes subegit, *Diss.* 46. in *Anthol.* n. 4.
 Sequialteram proportionem in vocibus invenit Pythagoras, *Diss.* 5. in *Cic.* n. 5.
 Sequialteram proportionem in vocibus invenit Pythagoras, *Diss.* 5. in *Cic.* n. 5.
 Sessum columæ a sementationibus, *Diss.* 20. in *Cic.* n. 10.
 Sesoem neminem, præter Alexandrum, admitterebat Incephalus, quem ornatus esset, *Diss.* 39. in *Cic.* n. 7.
 Sestertio scæcenis conficit Aescopi patiens, *Diss.* 6. in *Eurip.* n. 19. *Diss.* 3. in *Liv.* n. 20. *Diss.* 13. in *Cic.* n. 5.
 Sestertium milles, vel his milles oblagavit Scavri villa a servis interfecta, *Diss.* 2. in *Liv.* n. 8.
 Sestertium centies unâ centâ profudit Caligula, *Diss.* 3. in *Liv.* n. 9.
 Sestertium vicies sexies milles reliquit Tiberius, & Caligula profudit, *Diss.* 32. in *Thucyd.* n. 10.
 Sestertium quadringentis milles desiderabat Vespasianus ad constituendam Rempublicam, *Diss.* 32. in *Thucyd.* n. 10.
 Sestertium decies milles Vitellius paucis mensibus consumpsit, *Diss.* 32. in *Thucyd.* n. 10.

Sestertium ter milles Seneca ex liberalitate Neronis possedit, *Diss.* 9. in *Cic.* n. 13. trecentia hereditibus reliquit frater Stertini medici, *Diss.* 20. in *Cic.* n. 13.
 Sestertium centies possedit Virgilius ex liberalitate amicorum, *Diss.* 10. in *Cic.* n. 3.
 Sestertium ter milles congessebat Epilius Marcellus, & Vibius Crispus; quater milles Cæ. Lentulus, *Diss.* 12. in *Cic.* n. 6.
 Sestertium ducentes filio Aescopis hirsuto reliquit, *Diss.* 13. in *Cic.* n. 5. *Diss.* 20. in *Cic.* n. 4.
 Sem e fronte vidimæ carpebantur, & combebantur, *Diss.* 41. in *Virg.* n. 12.
 Severi versus explicatur, *Diss.* 29. in *Cic.* n. 2.
 Severus Imperator quo genere funeris Pertinacem honoraverit, *Diss.* 24. in *Thucyd.* n. 3.
 Severus Imperator ludos edidit, in quibus septingente feræ eodem tempore emissæ sunt, *Diss.* 10. in *Anthol.* n. 10.
 Seuthi Thracum Regi se, & suos milites donare dixit Xenophon, *Diss.* 32. in *Thucyd.* n. 3.
 Sex numerus appellatus est a Pythagorâ nuptius, & solus ex his, qui intra decem sunt, ex suis partibus constat, *Diss.* 31. in *Liv.* n. 16.
 Sexagenarij fenes quare deponant dicebantur, *Diss.* 1. in *Cic.* n. 6. 7.
 Sexagenario minor quinquagenariam uxorem ducere non poterat, & maior sexagenario minorem quinquagenariam, *Diss.* 25. in *Anthol.* num. 2.
 Sexangula cellas quare apes efficiant, *Diss.* 39. in *Cic.* n. 3.
 Sexennibus minores Vestales capi non poterant, *Diss.* 35. in *Liv.* n. 4.
 Sextarius capiebat uncias viginti, & septuaginta duo medimnum implebant, *Diss.* 47. in *Thucyd.* num. 6.
 Sextilij poemæ carmen de Ciccone audire noluit Afinius Pollio, *Diss.* 3. in *Eurip.* n. 1. *Diss.* 15. in *Cic.* n. 6.
 Sextilis Angustus vocabatur, quia sextus erat mensis a mense Martio, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 3.
 Sexuilius appellatur est Angustus in honorem Augusti, *Diss.* 10. in *Liv.* n. 66.
 Sexuilius Hæna in Ciceronis obitu carmen composuit, *Diss.* 49. in *Cic.* n. 5.
 Sexum omnem virilem tollere conspiraverant Lemniæ mulieres, *Diss.* 6. in *Anthol.* n. 4.
 Sibila serpentis referre syringas in hymno in laudem Apollinis tradit Strabo, *Diss.* 3. in *Anthol.* num. 7.
 Sibilis explosus est a populo in primâ causâ Demosthenes, *Diss.* 79. in *Cic.* n. 4. *Diss.* 87. in *Cic.* n. 4.
 Sibyllâ Erythræâ monuit Aeneas quomodo Lavinium coudiderit, *Diss.* 14. in *Virg.* n. 4.
 Sibylla Erythrea vixit annos mille, *Diss.* 9. in *Liv.* n. 1.
 Sibylla non fuerit Musa filia, *Diss.* 77. in *Anthol.* num. 11.
 Sybylle urantur Allegorij, *Diss.* 29. in *Virg.* num. 4.
 Sybyllinis libris moniti Romani, quem tres Vestales corruptæ fuissent, duos Gallos, & duas Græcas mulieres defoderunt, *Diss.* 53. in *Thucyd.*

- cyd. n. 10. & quum munerentur, ut antiquissimam Cererem placeant, Enniam sacerdotem miserunt, Difs. 55. in Thueyd. n. 2.
- Sibyllaeorum carminum ignoratur auctor, Difs. 1. in Thueyd. n. 5.
- Sicani Anacothones habere voluerunt, Difs. 4. in Thueyd. n. 8. Difs. 35. in Thueyd. n. 3.
- Sicani Hispaniae populi Siciliam tenuerunt, Difs. 34. in Thueyd. n. 9. a Siculo Rege ita appellati sunt, Difs. 35. in Thueyd. n. 3.
- Sicani Latij populi fuerunt, Difs. 35. in Thueyd. num. 3.
- Sicani a Siculis videli sunt, Difs. 35. in Thueyd. num. 8.
- Sicanom, Sahinum, & Italum tres fuisse fratres tradit Isidorus, Difs. 35. in Thueyd. n. 3.
- Sicciora Ingenia praestantia sunt, Difs. 19. in Eurip. n. 17.
- Sichaeo ut promissam fidem servaret Dido, mori maluit, quum secundas nuptias contrahere, Difs. 15. in Liv. n. 10.
- Sichaeum avunculum, & sororis Didonis virum interfecit Pygmalion, Difs. 21. in Virg. num. 8.
- Sicilia tonfores in Italiam venerunt anno quadringentesimoquinquagesimoquarto ab Urbe condita, Difs. 42. in Anthol. n. 6.
- Sicilia Alcaandrium, & e columnis Herentis Ostium aliqui septimo, vel sexto die pervenerunt, Difs. 76. in Anthol. n. 7.
- Sicilia dicitur sacra Proserpina, quia eam pro aenacalyptis accepit, Difs. 31. in Thueyd. num. 7.
- Sicilia omnium feracissima etiam ingeniorum, Difs. 33. in Thueyd. n. 2.
- Sicilia quantum distat ab Italia, Difs. 33. in Thueyd. n. 9.
- Sicilia opus est populis Europae, vel Africae ad Imperium Orbis terrarum, Difs. 55. in Thueyd. n. 7.
- Sicilia appellata est a Siculis victoribus, Difs. 17. in Virg. n. 1.
- Sicilia statum ut componeret Timolcon, acutus est, Difs. 20. in Eurip. n. 22.
- Sicilia larus, quod obversum est Africae, elafis trecentarum quinquaginta navium pene amissa est, Difs. 66. in Anthol. n. 4.
- Sicilia Rex Agathocles filiolibus utebatur, ut recordaretur se sigilo patris natum, Difs. 78. in Anthol. n. 7.
- Siciliae magnitudinem ignorabant Athenienses, Difs. 2. in Thueyd. n. 10. vires ignorabant, quum bellum Syracusanis indixerunt, Difs. 44. in Thueyd. n. 1.
- Siciliae deferreio, laudes, & amicitia, Difs. 33. in Thueyd. n. 2. & seqq. n. 6. 8.
- Siciliae varia nomina, Difs. 35. in Thueyd. n. 34.
- Siciliae primae urbes, quae a Graecis conditae sunt, fuerunt Syraeusa, & Leontini, Difs. 36. in Thueyd. num. 10.
- Siciliae urbium qui fuerint conditores, Difs. 54. in Thueyd. n. 1. & seqq. Difs. 55. in Thueyd. num. 1. 2. 3.
- Siciliae umbilicus dicebatur locus Emmensium, quia in medio erat, Difs. 55. in Thueyd. n. 2.
- Siciliae plurimae urbes recensentur, Difs. 55. in Thueyd. n. 4.
- Siciliae promontorio Lilybeo quidam viduae Classei Carthaginensium e portu eaeuntem, Difs. 22. in Eurip. n. 6.
- Siciliae patroni erant Marcelli, Difs. 16. in Liv. num. 6.
- Siciliae Quaeque praefuit Cicero, Difs. 82. in Cic. num. 4.
- Siciliam obtinuit Ceres iudice Aemili, Difs. 33. in Thueyd. n. 2.
- Siciliam fuisse olim Italiae coniunctam creditum est, Difs. 33. in Thueyd. n. 9. & ab ea retraheremoto divisam, Difs. 48. in Thueyd. n. 22. Difs. 30. in Cic. n. 3.
- Siciliam tenebant Cyclopes, & Laestrigones, Difs. 34. in Thueyd. n. 3.
- Siciliam transfretavit Taurus, & nomen Italiae dedit, Difs. 36. in Thueyd. n. 5.
- Siciliam invadentibus Carthaginensibus Timoleon eorum regionem aggressus est, Difs. 45. in Thueyd. n. 6.
- Siciliam colonias deduxit Theocles Atheniensis, Difs. 54. in Thueyd. n. 1.
- Siciliam quum diverso modo, & eaitu invaserint Romani, & Athenienses, Difs. 55. in Thueyd. n. 6.
- Siciliam delatus est Acnest, Difs. 25. in Liv. num. 2.
- Siciliam subigere dum Poeni conantur, trecenta milia militum miserunt, Difs. 21. in Virg. num. 11.
- Siciliam colonias novas dedasit M. Livius Drusus, qui Philippo oppositus fuerat, Difs. 17. in Cic. num. 8.
- Sicinnis nuncupantur satyrica saltatio, & unde sic dicta sit, Difs. 16. in Anthol. n. 7.
- Sicinnis vocabantur satyri, Difs. 16. in Anthol. num. 7.
- Sicinnotyria dicitur a sicinni saltatione tragica, Difs. 16. in Anthol. n. 7.
- Sicinnus inventor saltationis satyricae, Difs. 16. in Anthol. n. 7.
- Sicoris fluvius Hispaniae, Difs. 35. in Thueyd. num. 3.
- Siculi apud sepulcra coronabant, Difs. 5. in Anthol. n. 5.
- Siculi quare Apollinem Libyllum colerent, Difs. 10. in Anthol. n. 14. Difs. 38. in Thueyd. num. 6.
- Siculi in quo differant a Siceliotis iuxta Grammaticos, Difs. 8. in Thueyd. n. 4.
- Siculi citharam, & crotala invenerunt, Difs. 9. in Thueyd. n. 4.
- Siculi sepe Carthaginem vicerunt, Difs. 33. in Thueyd. n. 5.
- Siculi ex Italia pulsi ab Opiciis Siciliam tenuerunt, Difs. 34. in Thueyd. n. 9. Difs. 35. in Thueyd. n. 8. Difs. 36. in Thueyd. n. 1. 2. 4. 22.
- Siculi fuerint Ligures, Difs. 36. in Thueyd. n. 1.
- Siculi peditibus utebantur ad bellum, Difs. 57. in Thueyd. n. 11.
- Siculi dicebantur sunt, Difs. 7. in Liv. n. 4.
- Siculi Marcellum Consulem cum fecerunt impel-

- pellentibus inimicis, *Dis.* 25. in *Liv.* num. 2.
 Siculis terræ colendæ rationem Ceres ostendit,
Dis. 30. in *Cic.* n. 4.
 Siculum bellum oracula, & Nicias dissuadebant;
 fudebat Alcibiades, *Dis.* 27. in *Thucyd.* n. 3. 4.
 Siculum bellum temerè susceperunt Athenien-
 ses, *Dis.* 37. in *Thucyd.* n. 1. *Dis.* 44. in *Thucyd.* n. 1. & seqq.
 Siculum bellum malè cessit Atheniensibus ob
 damnatum Alcibiadem, *Dis.* 36. in *Thucyd.*
 num. 6. *Dis.* 46. in *Thucyd.* n. 1. & ob alias
 causas, *Dis.* 52. in *Thucyd.* n. 2. 9.
 Siculum fretum optimas conchas & marinas flu-
 vias fert, *Dis.* 3. in *Liv.* n. 8.
 Siculum bellum Alcibiades malo consilio per-
 fudit Atheniensibus, *Dis.* 33. in *Cic.* n. 6. *Vide.*
Bellum Siculum.
 Siculas ob intemperantiam putabatur Phara-
 x, non Spartacus, *Dis.* 13. in *Thucyd.* n. 8.
 Sicyonium Imperium quo tempore fuerit; quod
 ad Mycenæos ab Agamemnone translatum est,
Dis. 5. in *Thucyd.* n. 2.
 Sidera cadentia quid sint, *Dis.* 10. in *Enrip.* n. 4.
 Sidera humore ostri Scio crediderunt, *Dis.* 37.
 in *Anthol.* n. 2. *Dis.* 10. in *Enrip.* n. 3. & seqq.
 Sidera ex Causa observantur Prometheæ; & ideo
 illi affixus fingitur, *Dis.* 12. in *Anthol.* n. 4.
 Sidera esse oculos Cælopoetæ, & philosophi di-
 xerunt, *Dis.* 40. in *Anthol.* n. 6. 7.
 Sidera nulla præter Lannam, & Solem Manichæi
 bono tribuunt, *Dis.* 19. in *Thucyd.* n. 3.
 Sidera omnia quoniam in eundem locum resituen-
 tur, tunc annus magnus completus erit, *Dis.*
 53. in *Thucyd.* n. 11. *Dis.* 30. in *Liv.* n. 79.
 Sidera omnia quoniam in Cancro convenerint Mun-
 dum constellationum tradit Berofus, & demer-
 som iri quoniam in Capricorno convenerint, *Dis.*
 30. in *Liv.* n. 80.
 Sideribus proximam regionem incolere boni
 post mortem dicuntur a Stoicis, *Dis.* 9. in
Enrip. num. 3. 10. 21.
 Siderum partem esse animos Stoici crediderunt,
Dis. 40. in *Anthol.* n. 11. *Dis.* 9. in *Enrip.*
 num. 12. *Dis.* 10. in *Enrip.* n. 2.
 Siderum occasus, & ortus maritimus, & velper-
 ticus quid sit, *Dis.* 65. in *Anthol.* n. 10.
 Siderum motus est quædam saltatio, *Dis.* 48. in
Anthol. n. 8. 9.
 Siderum motus in laterali columnâ descrip-
 runt Agramis filij, *Dis.* 9. in *Thucyd.* n. 5.
 Siderum principem se nuncupavit Sapor Rex
 Persarum, *Dis.* 43. in *Thucyd.* n. 4.
 Siderum inerrantium motum exprimebat chorus
 motu ex dextera in sinistra; errantium verò
 motu ex sinistra in dexteram, *Dis.* 19. in *Liv.*
 num. 12.
 Siderum omnium annus dicitur tempus, quo suam
 cursum peragunt, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 70. *Vide.*
Astra. Errantes stelle. Pertransitus stellæ. Sides.
Signa. Stella.
 Sidonij triremem invenerunt, *Dis.* 9. in *Thuc.* n. 4.
 Sidonius Apollinaris Ciceronem laudat, *Dis.* 49.
 in *Cic.* n. 8.
 Sidonius Apollinaris reprehenditur, quod pri-
 mam syllabam *Phœnigæ* corripuerit, *Dis.* 87.
 in *Cic.* n. 1.
 Sidus Persei currenti simile est ab illius celerita-
 tem pedum, *Dis.* 10. in *Anthol.* n. 5.
 Sidus Lyra appellatur a lyra Orphei, *Dis.* 73.
 in *Anthol.* n. 1. *Dis.* 74. in *Anthol.* n. 9. *Vide.*
Sidus.
 Sigillariorum duo dies continuabantur saturanti-
 bus, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 50.
 Signini Perlica gens feminis optionem vicarum
 concedebant, si antiquæ arce excellerent,
Dis. 30. in *Thucyd.* n. 1.
 Signa exercituum quot gentes aquilas habuerint,
Dis. 26. in *Anthol.* n. 7.
 Signa multa futuri terremotus, *Dis.* 48. in *Thucyd.* n. 27.
 Signa ter mille superfuere Athenis iam dire-
 ptis, *Dis.* 27. in *Thucyd.* n. 5.
 Signa iodicarunt, quales futuri essent multi, in-
 santes, *Dis.* 18. in *Liv.* n. 8.
 Signa legionum Romanarum lupi etiam gerunt,
Dis. 18. in *Liv.* n. 9.
 Signa celestia cuius Planete domicilium sint,
Dis. 30. in *Liv.* n. 36.
 Signa Zodiaci exprimebant ossa duodecim, quæ
 erant in cancribus Carci, *Dis.* 20. in *Cic.* n. 7.
Vide. Sidera. Signorum.
 Significant Græci vacæ *Expum* ipsas carnes,
Dis. 38. in *Anthol.* n. 5.
 Significant magistratum purpura, lictores, sa-
 lices, secures, *Dis.* 22. in *Liv.* n. 21.
 Significare posse per saltatorem, quæ vellet, non
 intelligentibus linguam suam putavit Barbarus,
Dis. 16. in *Anthol.* n. 5.
 Significare gestu xeperant olives, quæ vellet, a
 Hierone loqui prohiberi, *Dis.* 17. in *Anthol.*
 num. 2.
 Significare volentes Thealli dices bene rem, ges-
 sisse dicebat bene saltatio, *Dis.* 26. in *Anthol.*
 num. 6.
 Significare volentes rei obscuritatem dicant esse
 obscuriorem numero Platonis, *Dis.* 21. in
Thucyd. n. 8.
 Significare quid voluerit Idanthyrus, quoniam
 Dario miser murem, ranam, avem, sagittam,
 & stratum, *Dis.* 30. in *Virg.* n. 4.
 Significare quid velit Iuvenalis, quoniam dixit Sta-
 tium fregisse sublellis, *Dis.* 29. in *Cic.* n. 8.
 & seqq.
 Significat *capitare* *Dibaphum* apud Ciceronem
 Consularis petitionem mediari, *Dis.* 22. in
Liv. n. 12.
 Significatio verbi *vassum*, *Dis.* 60. in *Anthol.*
 num. 4.
 Significatio verbi *Pergruati*, *Dis.* 65. in *Anthol.*
 n. 20.
 Significatio verbi *Parvæquum*, & *Fontiquum*, *Dis.*
 26. in *Thucyd.* numero 6. *Dis.* 22. in *Enrip.*
 num. 7.
 Significatio fabulæ, quæ dicitur Hercules levi
 approposuit illo contra Tityras, *Dis.* 8. in *Anthol.*
 n. 6.
 Significatio fabulæ, quæ dicitur Iovem matris di-
 camur, *Dis.* 8. in *Anthol.* n. 5.
 Significatio nominis Hercules, *Dis.* p. 10. in *Anthol.*
 num. 7.
 Significatio dictionis *anacardium* apud Aratum,
Dis. 10. in *Anthol.* n. 5.

- Significatio verbi *Κρηίζεν*, Disf. 67. in Anthol. oom. 1. 2.
- Significatio Rute. Disf. 81. in Anthol. n. 4.
- Significatio omnium fluviorum inferorum, Disf. 83. in Anthol. n. 6.
- Significatio Anthologie. Disf. 1. in Anthol. n. 2. 3.
- Significatio dictionis *βερε*, Disf. 7. in Anthol. num. 2.
- Significatio trium malorum, quæ fingitur habere Hercules, Disf. 8. in Anthol. n. 3.
- Significatio imaginis Herculis ætate senilis, cuius ex ore castule aureæ prodirent, Disf. 8. in Anthol. n. 4.
- Significatio fabule Niobes, Disf. 10. in Anthol. num. 15.
- Significatio simulacri Iovis tres oculos habentis, Disf. 10. in Anthol. n. 20.
- Significatio *τρωάδες βέντες*, Disf. 11. in Anthol. n. 7.
- Significatio vocis *mater* apud Latinos, & *μητέρα* apud Græcos, Disf. 13. in Anthol. num. 2.
- Significatio fabule Promethæ, qui ignem cælestem rapuit, & Caucasu illigatus est, Disf. 15. in Anthol. o. 6. Disf. 68. in Anthol. n. 14. Disf. 38. in Cic. n. 1.
- Significatio fabulæ quæ genitalia Cæli Saturnus absciderit, & in mare proiecerit, Disf. 20. in Anthol. n. 8.
- Significatio fabulæ, quæ fingitur in insula Rhodo aurum pluisse, Disf. 26. in Anthol. n. 9.
- Significatio vocis *Duratus*, & *Darius*, Disf. 29. in Anthol. n. 7.
- Significatio vocis symbolæ, Disf. 29. in Anthol. oom. 8.
- Significatio dictionis *Δέφω*, Disf. 29. in Anthol. n. 7. 8.
- Significatio pugne Apollinis, & Neptuni; Vulcani, & fluminis apud Homerum, Disf. 37. in Anthol. o. 2.
- Significatio vocis *Εσπερ*, Disf. 42. in Anthol. n. 2.
- Significatio pepi puniceæ, pellis maculosa, & zune aureæ Bacchantium, Disf. 47. in Anthol. num. 5.
- Significatio fabulæ, quæ fertur Bacchus ad Oceanum confugisse, Disf. 47. in Anthol. n. 7.
- Significatio fabulæ, quæ fingitur Typhon infestus Osiridi, Disf. 48. in Anthol. n. 6.
- Significatio pulveris pro labore unde originem habuerit, Disf. 56. in Thucyd. n. 6.
- Significatio simulacri Amoris in Gymnasijs, Disf. 17. in Thucyd. o. 4.
- Significatio simulacri Mercurij formæ juvenis, & senis apud Aegyptios, Disf. 17. in Thucyd. oom. 1.
- Significatio vocis *Γενέω*, Disf. 26. in Thucyd. num. 2. 3. Disf. 22. in Eurip. n. 4.
- Significatio vocis *Ταλασσι*, Disf. 29. in Thucyd. num. 7.
- Significatio vocis *Ταλ* idest futura Nupta, Disf. 29. in Thucyd. n. 9.
- Significatio vocis *Ευδαίμων*, Disf. 29. in Thucyd. n. 9.
- Significatio verbi *αυδο*, Disf. 31. in Thucyd. o. 5.
- Significatio Typhonis, Disf. 48. in Anthol. o. 6. Disf. 48. in Thucyd. n. 19.
- Significatio nominis *Cerastes*, & verbi *circumfero*, Disf. 53. in Thucyd. n. 27.
- Significatio verbi *Μέμνησθαι* apud Homerum, Disf. 57. in Thucyd. n. 7.
- Significatio verbi *Τελεῖν*, Disf. 5. in Eurip. num. 9. 10.
- Significatio cothorni, Disf. 6. in Eurip. n. 9.
- Significatio verbi *βιαιε*, Disf. 6. in Eurip. n. 13. 15.
- Significatio nominis *Υψηλ*, Disf. 14. in Eurip. n. 5.
- Significatio Carthaginis Phœnicum lingua, Disf. 21. in Virg. n. 4.
- Significatio verbi *venire* interdem eadem, ac *scire*, *evadere*, Disf. 22. in Virg. n. 3.
- Significatio fabularum Paridis, & Ganymedis, Disf. 27. in Virg. n. 6. 7.
- Significatio verberum *ante condendam urbem &c. ante domandam*, &c. Disf. 22. in Liv. n. 7.
- Significatio verborum *Proxacta*, *Proxactica*, *Proxactria*, *Proxact*, Disf. 16. in Liv. n. 4.
- Significatio, quales fuerunt essent multi pueri, ex purtensis habita est, Disf. 18. in Liv. n. 8.
- Significatio ebasis curulis apud poetas, Disf. 22. in Liv. n. 15.
- Significatio vocis *Πιστρε* apud Græcos, hoc est *excellens*, Disf. 30. in Liv. n. 7.
- Significatio verbi *Iduare* est *dividere*, Disf. 30. in Liv. n. 9.
- Significatio vocis *Februs*, Disf. 30. in Liv. n. 27.
- Significatio vocis *space*, *δα*, *πράδατος*, *πιδος*, Disf. 38. in Liv. n. 21.
- Significatio vocem *Τυλόν*, & *Α'λην* apud Græcos, Disf. 39. in Liv. n. 4.
- Significatio uavis, quæ erat in uummis Iani, Disf. 30. in Liv. n. 55.
- Significatio duodecim ararum Ianu dicatarum, Disf. 30. in Liv. n. 58. Iani bifrontis, & quadricipitis, Disf. 30. in Liv. n. 58.
- Significatio vocis *Εγξ* apud Græcos, Disf. 31. in Liv. num. 23. 26.
- Significatio vocis *Fæstem*, Disf. 27. in Cic. oom. 4. 5. Disf. 28. in Cic. n. 2.
- Significatio curie, Disf. 29. in Cic. n. 15.
- Significatio tempestatis, & serenitatis habetur ab avibus, Disf. 37. in Cic. n. 5.
- Significatio fabulæ, quæ fert Melampodem avium linguam intellexisse, Disf. 38. in Cic. n. 3.
- Significatio verbi *præire*, Disf. 40. in Cic. n. 3. 4. verbi *præisse*, Disf. 40. in Cic. n. 5.
- Significatio verbi *conferere munus*, Disf. 40. in Cic. num. 6.
- Significatio Sacramenti, Disf. 40. in Cic. n. 7.
- Significatio dicti Socratis: *quæ supra nos, nihil ad nos*, Disf. 45. in Cic. n. 3. 4.
- Significatio pronominis *ille* excellentiam denotat, Disf. 65. in Cic. n. 2.
- Significatio vocis *præcept* contra Scalligeram, Disf. 71. in Cic. n. 8.
- Significatio vocis *Καλλύλων*, & *Καλλύλων*, Disf. 75. in Cic. n. 3.
- Significatio Sciendi apud Veteres denotabat artem, Disf. 79. in Cic. n. 2.
- Significatio verbi *ambire*, Disf. 53. in Thucyd. num. 1. Disf. 30. in Liv. n. 70. Disf. 88. in Cic. num. 7. & dictionis *Am*, Disf. 53. in Thucyd. oom. 1. Disf. 30. in Liv. n. 70. Disf. 88. in Cic. num. 7.
- Significatio proverbij *Rostias est in semine*, Disf. 90. in Cic. n. 3.

- Significationem vocis *Εὐρυπύκνους* apud Aristotelem male interpretatus est Cicero, *Disf.* 71. in *Cic. n. 2.*
- Significationem ingenij quodcumque artificium continet, nominis immortalitatem parere putest, *Disf.* 90. in *Cic. n. 1.*
- Significationes verbi *Εὐρυπύκνους*, *Disf.* 16. in *Anthol. num. 3.* verbi *Οὐρανός*, *Disf.* 17. in *Anthol. n. 3.*
- Significatur plenitudo coronis, *Disf.* 33. in *Anthol. n. 3.* *Disf.* 44. in *Virg. n. 1.*
- Significatur *Caelum* a poetis numine *palus*, *Disf.* 70. in *Cic. n. 6.*
- Signum vinum sexto anno maturitatem conquirebatur, *Disf.* 64. in *Anthol. num. 3.*
- Signum opus quid esset, *Disf.* 21. in *Cic. n. 5.*
- Signorum primum Arietem esse statuerunt astrologi, *Disf.* 30. in *Liv. u. 35.* *Vide. Signa. Sidera.*
- Signorum ob duo millia Romani Volturnos everterunt, *Disf.* 64. in *Cic. n. 7.*
- Signum aliquid esse, quo boni a malis dignoscantur, desiderabat Socrates, & Euripides, *Disf.* 4. in *Eurip. n. 7.*
- Signum suum Agorastis appellavit Nemesin, & vendidit ea lege, ne Athenis esset, quum iniquis Atheienisum suffragijs victus ab Alcame-ne fuisset, *Disf.* 18. in *Eurip. n. 11.*
- Signum utrumque daretur, si cursores exiissent, pledebatur, *Disf.* 15. in *Thucyd. u. 8.*
- Signum, quod dederat Romulus Romanis in rapto Sabinarum, erat vox *Talatio*, *Disf.* 29. in *Thucyd. n. 7.*
- Signum pestis aer caliginosus, & sul subobscurus, *Disf.* 38. in *Thucyd. n. 9.*
- Signum Iovis Thelipsij erat truncus excisus, *Disf.* 46. in *Thucyd. n. 4.* *Vide. Signa. Statua.*
- Silanon fuit egregius statuas, licet nullum doctorem haberet, *Disf.* 80. in *Cic. n. 3.*
- Silentij deam Angeronem esse numen tutelare Rome aliqui crederunt, *Disf.* 24. in *Virg. uum. 6.*
- Silentium an imponeretur, quum in sacrificijs iubebantur svere linguis, *Disf.* 44. in *Virg. uum. 2.* *5. 4.*
- Silentium indicabat *Præco*, qui Consuli præstod erat, *Disf.* 22. in *Liv. u. 13.*
- Silenus Bacchus præest Mercurij globo, *Disf.* 47. in *Anthol. u. 8.*
- Silicernium cena novendialis dicebatur, quæ mortuis dabatur, *Disf.* 31. in *Anthol. n. 1.*
- Silicis ignem primus excussit Pyrodes Cilix, *Disf.* 49. in *Thucyd. u. 2.*
- Silicis Italicus suum poema historicorum more exorditur, *Disf.* 2. in *Thucyd. n. 2.*
- Silius juvenum Romanorum pulcherrimus perijt ob pulcritudinem, *Disf.* 41. in *Anthol. u. 7.*
- Silius Italicus Consul fuit, *Disf.* 13. in *Cic. n. 2.*
- Silli poema maledicentissimum erat contra omnes philosophos, *Disf.* 57. in *Cic. n. 6.*
- Sillographus Timon, *Disf.* 41. in *Cic. n. 4.* Sectator erat Pyrrhonis, *Disf.* 57. in *Cic. n. 6.*
- Silva nata est ex lauro ramo, quem tenebat Galina in gremium Livæ ab aquila deiecta, *Disf.* 28. in *Liv. n. 21.*
- Silvæ ventorum vi ignem concipientes docuerunt homines elici posse ignem e durâ materiâ, *Disf.* 6. in *Thucyd. n. 6.*
- Silvæ interdum flammam concipiunt arboribus vi ventorum inter se collisis, *Disf.* 37. in *Anthol. n. 6.* *Disf.* 49. in *Thucyd. n. 1.* *Vide. Sylvarum.*
- Silvæ vivescunt Romæ in domibus, *Disf.* 2. in *Liv. n. 10.* *Disf.* 23. in *Cic. n. 6.*
- Silvæ cum fontibus sponte nascuntur in ludis, *Disf.* 10. in *Anthol. n. 10.* *Vide. Sylvarum.*
- Silvani vigesima cupressu coronabatur, *Disf.* 44. in *Virg. n. 3.*
- Silvestris fortasse intelligitur a Statio sera oliva, *Disf.* 2. in *Anthol. n. 6.*
- Silvas amant poetæ, *Disf.* 4. in *Eurip. n. 4.* *5.*
- Silvarum fructibus qui vivescuntur, Hylophagi agriculturam aspernabantur, *Disf.* 84. in *Cic. uum. 5.*
- Silvis habitantes homines antiquitus eloquentiam beneficio in urbes congregati sunt, *Disf.* 30. in *Cic. n. 1.* *Vide. Silva. Nemora. Lætes.*
- Simiam, viperam, & gallum gallinaceum culeo infutos cum parricidii in mare proiebant, Romani, *Disf.* 22. in *Eurip. n. 8.* *Disf.* 84. in *Cic. n. 7.*
- Simile esse filium patri consuetum est, *Disf.* 19. in *Virg. n. 19.*
- Similes esse Athenas scorto nobili dixit Ifo-crates, *Disf.* 27. in *Thucyd. u. 5.*
- Similitudinem quandam cum Nerone quoddam haberet servus, in speciem imperij venit, *Disf.* 42. in *Thucyd. u. 4.*
- Similitudinem ludi tesserarum, & vitæ hominum Terentius sumpsit a Platone, *Disf.* 80. in *Anthol. u. 3.*
- Similitudo vitæ hominis cum vino, *Disf.* 64. in *Anthol. n. 1.* & seqq.
- Similitudo morum conciliat amicitias, *Disf.* 79. in *Anthol. n. 4.*
- Similitudo philosophi cum cane, *Disf.* 84. in *Anthol. n. 4.*
- Similitudo Romæ, & quercus, *Disf.* 85. in *Anthol. n. 1.* *Disf.* 86. in *Anthol. u. 3.*
- Similitudo Romæ, & Hydri, *Disf.* 86. in *Anthol. n. 1.*
- Similitudo Solis, & Lunæ, *Disf.* 10. in *Anthol. n. 2.* *nam. 15.*
- Similitudo florum, & vitæ hominum, *Disf.* 32. in *Anthol. n. 5.*
- Similitudo hominum cum folijs, *Disf.* 32. in *Anthol. n. 5.*
- Similitudo terræ, & Lunæ, *Disf.* 36. in *Anthol. n. 7.*
- Similitudo Palladis, & Bacchi, *Disf.* 44. in *Anthol. n. 3.*
- Similitudo studiorum emulatiorem parit, *Disf.* 49. in *Anthol. n. 2.*
- Similitudo Fortunæ, & Maris, & etiam dissimilitudo, *Disf.* 78. in *Anthol. n. 1.* *Disf.* 9. in *Liv. n. 11.*
- Similitudo Peloponesi cum folio platani, *Disf.* 7. in *Thucyd. u. 3.*
- Similitudo agitatorum conscientia scelerum, & turbiis, seu trochi, *Disf.* 19. in *Thucyd. n. 7.*
- Similitudo Lucis cum sagittis, *Disf.* 38. in *Thucyd. n. 8.*
- Similitudo Nicie cum Fabio Maximo, & Alcibiade cum Scipione, *Disf.* 45. in *Thucyd. u. 1.*
- Similitudo voluntatis fato ductæ, cum Cylindro, *Disf.*

Difs. 17. in Virg. ann. 4.
 Similitudo Odysseæ, & Anceides, Difs. 38. in Virg. n. 1.
 Similitudo poematis Virgilij cum rerum naturâ, Difs. 51. in Cic. o. 1.
 Similitudo Dandæ, & Socratis, Difs. c6. in Cic. num. 6. Socratis, & obstericis, Difs. 57. in Cic. n. 1.
 Similitudo philosophiæ, & horri, qui omne genus fructuum ferat iuxta Stoicos; cum arvo; cum animali, Difs. 60. in Cic. o. 4.
 Similitudo Iſocratis cum athletâ, & Demofthenis cum bellatore, Difs. 78. in Cic. o. 6. *Vide. Comparatio.*
 Simo artem futuriæ exercebat, & Socratem simul audiebat, Difs. 80. in Cic. n. 1.
 Simonides lacrymæ dicuntur Naxiæ a Catullo, Difs. 11. in Thucyd. o. 8.
 Simonides Olympiade quinquagesima sexta floruit; quare non potest esse aequalis Archilochi, Difs. 9. in Cic. n. 5.
 Simonides convivio excoſſit, & illud conclave corraie, & cadavera discumbentium memoriâ locorum cognovit, quo admonitus memoriæ artem excogitavit; evocatus dicitur a Castore, & Polluce, Difs. 87. in Cic. n. 5.
 Simonides repertor Naxiaram, Difs. 11. in Thucyd. n. 8.
 Simonides florem poetarum nuncupat Sophoclem, Difs. 1. in Eurip. o. 9.
 Simonides colebatur a Hierone Siciliæ Rege, Difs. 3. in Eurip. n. 50. Difs. 10. in Cic. o. 3. Difs. 71. in Cic. o. 6.
 Simonidis dictum: *momento te esse hominem*, Difs. 14. in Thucyd. n. 5.
 Simplicibus medicamentis exponendis Dioscorides Plinio interponendus, Difs. 46. in Cic. n. 8.
 Simpularia vasa sacrificiorum, Difs. 17. in Liv. n. 5.
 Simulacra vocantur a Latinis animæ defunctorum, Difs. 84. in Anthol. n. 1.
 Simulacra Mercurij quare statuebantur in Palæſtris, Difs. 5. in Anthol. n. 3.
 Simulacra Bacchi cum diademate conspicuntur, Difs. 45. in Anthol. n. 5.
 Simulacra varia pro studiis varijs defunctorum sepulcris apponebantur, Difs. 31. in Anth. n. 9.
 Simulacra Mundi sunt spelunca; idè Bæcho consecrabantur, Difs. 48. in Anthol. n. 5.
 Simulacra Ciceronis, Virgilij, Achillis habebat Alexander Severus in latorio secundo; Alexandri Magni inter Divos collocavit, Difs. 11. in Thucyd. n. 3.
 Simulacra vinivores hominibus plena succendebant Galli sacrificantes, Difs. 31. in Virg. n. 4.
 Simulacra Deorum coronabantur, Difs. 44. in Virg. o. 1.
 Simulacra Deorum statui vetuit Zeno, Difs. 19. in Liv. n. 7.
 Simulacra montium, fluminum, urbium ceptum ex ebore, aurigento ducebantur in triumphis, Difs. 17. in Liv. n. 1.
 Simulacra Deorum in ludis circensibus portabantur vehiculis, quo tensæ ducebantur, Difs. 10. in Cic. n. 11.
 Simulacris ferarum memora exornabantur, Difs. 23. in Cic. n. 7.

Simulacris Deorum caput demere voluit Caligula, & sumum imponere, Difs. 6. in Liv. n. 6.
 Simulacris etiam Deorum, & Caesarum eandem reverentiam exhibebant, ac templis, Difs. 25. in Thucyd. n. 15.
 Simulacris Deorum hasta addebatur, quæ si moveretur, prodigij loco habebatur, Difs. 15. in Eurip. n. 15.
 Simulacrorum effigies dorum perita luo, Difs. 16. in Eurip. o. 8.
 Simulacrum Helenæ a Tocone solum attulisse Troiam Paridem tradit Stæſichorus, & Euripides, quod significat deditus voluptatibus urbem volupciis consecui, Difs. 16. in Eurip. n. 8. Difs. 14. in Virg. n. 3.
 Simulacrum lovis paterni, seu patrii tres oculos habebat, & quid hoc significaret, Difs. 10. in Anthol. n. 10.
 Simulacrum lovis Olympici a Phidilæ ex auro, & ebore factum, Difs. 10. in Anthol. o. 13.
 Simulacrum Nemæſis effinxerunt Græci deſidia Perſis e marem, quod illi, ut trophæum stantuerent, attulerant, Difs. 18. in Eurip. o. 11.
 Simulacrum Iamoniæ avertit oculos, dum Sybaritæ fugientes ad eius aram interfecerant, Difs. 13. in Anthol. n. 3.
 Simulacrum Cleonis canoris constituerunt Thebani, non autem Pindari, Difs. 15. in Thucyd. n. 5.
 Simulacrum Archelai citharedi fecerunt Mileſij, Difs. 15. in Thucyd. n. 5.
 Simulacrum Euriclidis præſtigiarioris Athenienſes iuxta statum Aelchyli collocarunt, Difs. 15. in Thucyd. n. 5.
 Simulacrum Mercurij formâ juvenis, & seois apud Aegyptios quid significaret, Difs. 17. in Thucyd. o. 1.
 Simulacrum Cupidinis etiam in palæſtris collocabatur, Difs. 17. in Thucyd. n. 1.
 Simulacrum Amoris erat in Academiâ, & inde lampadem accendebant ludentes lampadibus, Difs. 17. in Thucyd. n. 1.
 Simulacrum Antooni philoſophi qui post eam mortem habere potuiſſet, & non habebat, ſacrilegus putabatur, Difs. 11. in Thucyd. n. 3.
 Simulacrum Auguſtiſpad Cretenſis habebat in Aſyſtorum, Difs. 15. in Thucyd. n. 11.
 Simulacrum Latone in Delo erat informe lignum, Difs. 46. in Thucyd. n. 3.
 Simulacrum cum belli, tum pacis ex auro ſolido ferebatur in ſolſtatione exercitus Perſarum, Difs. 13. in Thucyd. n. 8.
 Simulacrum nullum, nec templum conſtituebant Syri Deo, quem in Carmelo colebant, Difs. 19. in Liv. o. 6.
 Simulacrum Dei eſt Sol, Difs. 19. in Liv. n. 7.
 Simulacrum Iasonis Citheronis truncus repræſentabat, Difs. 13. in Virg. n. 5.
 Simulacrum Iamoniſi ſoli ſacerdoti inſpicere per-mittebant Aegieſes, Difs. 13. in Virg. n. 5.
 Simulacrum Veneris barbarum cum veſte muliebris colebant Cyprij, Difs. 14. in Virg. n. 1.
 Simulacrum Palſadi avertit ſe Aiace ſtoprore Caſſandram, Difs. 39. in Virg. n. 7.
 Simulacrum auri ſtati in foro exiſtentis principum

- pium fuit murorum Romæ, Dis. 13. in Liv. n. 8.
 Simulacrum Iovis Capitolini diebus festis minio
 inducebatur, Dis. 18. in Liv. n. 7.
 Simulacrum Scuri fortissimis solvabatur la-
 neo vinculo, quo toto anno pedes vindicta ha-
 bebatur, Dis. 30. in Liv. n. 51.
 Simulacrum Ivis quadriceps apud Falerios si-
 gnificabat solem illustrare Orem, occasum-
 que, meridiem, & septentrionem, Dis. 30. in
 Liv. n. 18.
 Simulacrum Palladis Cælo demissum, quod in
 templo Vestæ stervabatur, Vestali maxime so-
 li spoliare licebat, Dis. 31. in Liv. n. 16. Dis.
 16. in Virg. n. 1. 2.
 Simulacrum bonæ fortune amans adolescens
 quom impetrare non potuisset, se interemit,
 Dis. 32. in Cic. n. 6.
 Simulacrum Dei tenentem Hyperidem compre-
 hendit Archias, Dis. 77. in Cic. n. 2. *Vide. Ef-
 figies. Imago. Signum. Statua.*
 Simulavit insaniam Solon, ut bellum pro Salami-
 ne recuperandū suaderet, Dis. 36. in Cic. n. 3.
 Simus, Euclides, & Sæcon Himeram condide-
 runt, Dis. 55. in Thucyd. n. 3.
 Sinarum Regionem na quidem adiverant Vete-
 res, Dis. 2. in Thucyd. n. 10.
 Sinciput *Vide. Sinciput.*
 Singulari numero Irs du Dijs an dicatur, Dis. 19.
 in Virg. n. 12.
 Singulari numero carcer differt a plurali iuxta
 grammaticos, Dis. 20. in Cic. n. 7.
 Sinistrâ ex parte in dexteram quare movebatur
 chorus, quom antistrophas coneret, Dis. 19.
 in Liv. n. 12.
 Sinistra pars quæ sit, Dis. 19. in Liv. n. 13.
 Sinistrâ pariter, ne dexterâ utentes milites laudâ-
 di sunt, Dis. 51. in Anthol. n. 1.
 Sinistræ rihæ in quo differens a dextris, Dis. 59.
 in Anthol. n. 8. Dis. 60. in Anthol. n. 4.
 Sinistram partem ad Orientem esse voluerunt su-
 geres, Orantes ad septentrionem, ad Occi-
 dentem Homerus, Dis. 19. in Liv. n. 8. 11. 18.
 Sinistras umbras non ire miratos esse Arabes dum
 dixit Lucanus, defenditur, Dis. 70. in Cic.
 num. 5.
 Sinistris cornibus eervorum a Dianâ casorum
 ara compeda ab Apolline, quom quarum æta-
 tis annum ageret, Dis. 40. in Thucyd. n. 4. 5.
 Sinopem portabant Scythæ dona Hyperboreo-
 rum, Dis. 77. in Anthol. n. 51.
 Sinus Dei Furini, seu Mutoni fecundissime
 cogebantur, Dis. 18. in Thucyd. n. 10. Dis. 19.
 in Thucyd. n. 11.
 Sinus malum ponticum tenens filis fluminis Sanga-
 rij concepit Atyn, Dis. 38. in Virg. n. 5.
 Sinus pecuniam ne occultare possent Candidati,
 tunicâ non utebantur, Dis. 89. in Cic. n. 2.
 Sinus Oceani septentrionalis esse Mæcin, &
 mare Caspium multi dicebant, Dis. 77. in An-
 thol. n. 17. Dis. 1. in Thucyd. n. 9.
 Sinus vestis expressit picturâ Cimon Cleonius,
 Dis. 51. in Cic. n. 2.
 ad Syphilum Magnæsiæ Tiberio imperante vexata
 est terramotu, Dis. 48. in Thucyd. n. 21.
 Sirones an fuerint filii Mæsurum, Dis. 57. in An-
 thol. n. 14.
 Sirenis effigies apposta est Isoeratis sepulcro,
 Dis. 32. in Anthol. n. 9.
 Sirenis Atrocæ nomine cobonestatus est Isoerates,
 Dis. 41. in Cic. n. 4.
 Sirenum promontorio Leucosiam abstulit Mære,
 Dis. 13. in Thucyd. n. 10.
 Sirites Numida inventor Tibiarum, Dis. 59. in
 Anthol. n. 3. Dis. 62. in Anthol. n. 3.
 Sifenna rerum Romanarum scriptor, Dis. 11. in
 Liv. n. 2. Dis. 51. in Cic. n. 5. Dis. 68. in Cic. n. 3.
 Sifichthion appellatur Neptunus, quod terram
 concutiat, Dis. 48. in Thucyd. n. 5.
 Sisyphus Aëoli filius instruit ludos Isthmicos,
 Dis. 4. in Anthol. n. 6.
 Sitalcia imperio subiecta Thracia quænto tempo-
 re circumnavigaretur, Dis. 33. in Thuc. n. 6.
 Sitalcis in exercitu quinquaginta milia equitum
 fuerunt, Dis. 11. in Eurip. n. 14.
 Siti laborantibus Argivis Hypsipyle fontem
 monstravit, & a serpente occisus est Ophicles
 eius alumnus, & in eius honorem Nemæa insti-
 tuta sunt, Dis. 6. in Anthol. n. 4.
 Siti etiam ægrotos exercebat Asclepiades,
 Dis. 66. in Cic. n. 5.
 Sitaliam aquâ plenam fontes ex albo lapide im-
 miserunt posteri Hercules, & quomodo dece-
 pti sint a Crephonte, Dis. 49. in Anthol. n. 1.
 Smaragdum prociat in mare Polyxates de con-
 silio Amasis, ut evitaret infortunium imminens
 obniviam felicitatem, Dis. 18. in Eurip. n. 7.
 Smerdis alius arrepti occasione, quod Smerdis
 frater a Cambyse interfessus fuerat, Persis im-
 peravit, Dis. 10. in Virg. n. 6.
 Smindyrides uxorem docturnæ secum mille servos
 adduxit, Dis. 10. in Thucyd. n. 8.
 Sobrius Aëchylus carmen nunquam condidit,
 Dis. 13. in Anthol. n. 5.
 Sociale bellum Romanos affixit, quia in Italiâ
 gestum est, Dis. 45. in Thucyd. n. 1.
 Sociale ad bellum proficiscente Syllâ hiatus terre
 cecidit, & ignis erupit ad Cæolum, Dis. 48. in
 Thucyd. n. 17.
 Sociale bellum exarsit propter Legem Mutiam,
 Dis. 16. in Cic. n. 4.
 Socium selaboris, non solum voluptatis esse ut
 intelligeret nova Nupta, Graciantæ thalammum
 pichillum alligabant, & cribrum in nuptijs præ-
 ferebant, Dis. 19. in Thucyd. n. 8.
 Societas inter eos, qui Romæ administrant, iu-
 randa est, Dis. 76. in Cic. n. 6.
 Societatem sanguine inibant Reges Orientis, &
 Scythæ, Dis. 16. in Thucyd. n. 4. Dis. 12. in
 Eurip. num. 5.
 Societatem humanam quæ eorum eos iunxit,
 Dis. 3. in Thucyd. n. 10.
 Societatem totius viri ineunt naves, Dis. 28.
 in Thucyd. n. 8.
 Societatem quom inierint cornices non dissol-
 vunt, nec cum alio miscentur, & nâ ex tunc
 altera videt degit, Dis. 31. in Thucyd. n. 1.
 Societatem animalia quædam inter se ineunt,
 Dis. 18. in Liv. n. 6.
 Societatem cum piscatoribus ineunt lupi ad pa-
 lidem Mæoticam, Dis. 38. in Cic. n. 5.
 Socij Catilinae humano sanguine hausto fodus
 inte-

inierunt, Disf. 2. in Cic. num. 10.
 Socijs se desertos esse ostendere debent ij, qui
 defecerunt, Disf. 50. in Thucyd. n. 2.
 Socijs novis inveniendi sunt proditores, sed sus-
 pecti, Disf. 50. in Thucyd. n. 2. 4.
 Socijs novis multi fideles fuerunt, licet a veteri-
 bus defecissent, Disf. 51. in Thucyd. n. 2. 8.
 Socijs graves sepe sunt milites, quàm hos-
 tibus, Disf. 45. in Thucyd. n. 9.
 Sociorum intert exercitus Alexandri a sena-
 toribus, non e militibus constare videbatur,
 Disf. 45. in Thucyd. n. 9.
 Sociorum plures urbes excidit Philippus, quàm
 hostium Romani, Disf. 45. in Thucyd. n. 9.
 Socios ad hostes fugientes Tullus Hostilius, &
 Sylla suo iussu fecisse dixerunt, Disf. 6. in
 Thucyd. n. 11.
 Socios ablienant a Spartanis Epaminondas
 Spartanorum tyrannidem accusans, Disf. 36.
 in Cic. n. 9.
 Socius Themistocli licet inimico fuit Aristidas
 in consilij de liberandâ Græciâ, Disf. 20. in
 Eurip. n. 18.
 Socratem interfecisse panitit Athenienses, &
 eius accusatores insequuti sunt, Disf. 20. in
 Eurip. n. 20.
 Socratem quum audisset Plato, tragœdij, quas
 compulerat ad certamen poetarum, com-
 bustic, Disf. 40. in Anthol. n. 3.
 Socratem impium dixerunt obsecutores, Disf.
 12. in Thucyd. n. 5.
 Socratem innocentem veneno sustulerunt Atha-
 nienfes, Disf. 27. in Thucyd. n. 11. Disf. 25. in
 Cic. n. 5. Disf. 83. in Cic. n. 11.
 Socratem vituperavit Polycrates, Disf. 28. in
 Cic. n. 4.
 Socratem irritit Aristophanes, quod pulicum sal-
 tus metueret, & quæret, unde vocem emit-
 terent culices, Disf. 44. in Cic. n. 7.
 Socratem obstetricis filium, & eius munere fungi
 fa dicentem inducit Plato, & quare, Disf. 57.
 in Cic. n. 1.
 Socratem audiebat Simo, & simul ætem futuri-
 am exercebat, Disf. 80. in Cic. n. 2.
 Socrates delectabatur Euripidis tragœdij, Disf.
 2. in Eurip. n. 6.
 Socrates desiderabat cognosci bonos a malis,
 Disf. 2. in Eurip. n. 7.
 Socrates exilimabat Deum nullius mali audo-
 rem, Disf. 2. in Eurip. n. 7.
 Socrates maluit mori quàm videri legibus non
 paruisse, Disf. 79. in Anthol. n. 4. Disf. 9. in
 Eurip. n. 4. Disf. 20. in Eurip. n. 20. Disf. 54.
 in Cic. n. 8.
 Socrates dicebat nunquam in tragœdiâ suam se
 vidissè mædari, sed Regem, Disf. 5. in Eurip.
 num. 4.
 Socrates quum venenum esset haustus de ani-
 mi immortalitate disputabat, Disf. 9. in Eurip.
 num. 4.
 Socrates veneno hausto se veste rexit, Disf. 24.
 in Eurip. n. 6.
 Socrates quid dixerit Antisthensi lacrum pallij
 partem offensam, Disf. 82. in Anthol. n. 2.

Socrates quum plurimum biberet, nunquam ebri-
 us conspicietur, Disf. 14. in Anthol. n. 9.
 Socrates satiationem, & multam senex didicit,
 Disf. 18. in Anthol. n. 8. Disf. 63. in Cic. n. 2.
 Socrates fortuna fuit tenuitati gratulabatur, Disf.
 41. in Anthol. n. 8. miserabatur divitem fortem,
 tanquam pauperum, quod onera multa sub-
 ire cogarentur, Disf. 47. in Thucyd. n. 8.
 Socrates ad iadicatus sit sapienissimus ab oracu-
 lo Delphico, Disf. 75. in Anthol. n. 5. 6. Disf.
 1. in Eurip. n. 6. Disf. 54. in Cic. n. 5.
 Socrates licet neglexerit philosophiam, quæ su-
 blimis contemplantur, eius tamen peritas fuit,
 Disf. 11. in Thucyd. n. 2.
 Socrates dixit tranquille vivere, qui nullius con-
 scij essent absurditatis, Disf. 29. in Thucyd.
 num. 11.
 Socrates equitasse in arundina dicebatur, Disf.
 53. in Thucyd. n. 1. Disf. 4. in Eurip. n. 8.
 Socrates accusatus est, quod Deos habere cupi-
 ditates negabat, Disf. 31. in Virg. n. 7.
 Socrates dicebat omnes eloquentes esse in ijs,
 quæ sciunt, Disf. 4. in Cic. n. 1.
 Socrates philosophiæ pater su iure appelleretur,
 Disf. 25. in Cic. n. 5. Disf. 45. in Cic. num. 5.
 Disf. 54. in Cic. num. 5. & seqq. Disf. 55. in Cic.
 per tot.
 Socrates nudis pedibus incedebat, ideo durissi-
 mis pedibus dicitur apud Ciceronem, Disf. 24.
 in Cic. n. 2.
 Socrates Lyxii oratione quare se defendere nolu-
 erit, Disf. 24. in Cic. n. 3.
 Socrates dicebat facillimum esse laudare Athe-
 nianfes apud Athenienses, Disf. 2. in Cic. n. 1.
 Socrates Sirenis Aticæ nomine cohonestatus est,
 Disf. 41. in Cic. n. 4.
 Socrates Rex philosophorum appellatur a La-
 tantio, Disf. 54. in Cic. n. 5.
 Socrates ab aliquibus Christianis proceribus inter
 insignes sanctitate viros recensetur, Disf. 54. in
 Cic. n. 6.
 Socrates etiam in bello fortissimus fuit, Disf. 54.
 in Cic. n. 9.
 Socrates pro philosopho accipitur, Disf. 56. in
 Cic. n. 3. 4.
 Socrates Alcibiadem insitum scientiâ Reip. ad-
 ministrandæ lacrymari coegit, Disf. 56. in Cic.
 num. 6.
 Socrates ab Euryphrona comparabatur Dedalo,
 Disf. 56. in Cic. n. 6.
 Socrates nullum scriptum reliquit, Disf. 63. in
 Cic. n. 8.
 Socrates ab Archelao Rege accepta sita recu-
 savit, Disf. 64. in Cic. n. 7.
 Socrati causa mortis fuit Aristophanes, Disf. 2. in
 Eurip. n. 10. Disf. 3. in Eurip. n. 5.
 Socrati accusator obiecit, quod exilimaret Lu-
 nam esse terram, Disf. 11. in Thucyd. n. 5.
 Socrati se donare dixit Aeschines, quum nihil
 aliud posset, Disf. 32. in Thucyd. n. 4.
 Socrati Deus semper aderat, qui ipsum a fugien-
 dis deoerret, Disf. 17. in Liv. n. 20.
 Socraticus pro philosopho a poetis accipitur,
 Disf. 56. in Cic. n. 3. 4.

- Socratis bona quingentis Drachmis estimata sunt, Disf. 32. in Thucyd. n. 10.
- Socratis familiaris fuit Enripides, Disf. 1. in Eurip. n. 5. & eius Auditor, Disf. 2. in Eurip. n. 5. Disf. 3. in Eurip. n. 4. Disf. 7. in Eurip. n. 5.
- Socratis tempore Antiphon primus orationes edidit, & præcepta tradidit, Disf. 31. in Cic. n. 2.
- Socratis didicim, quæ supra nos, nihil ad nos quid significet, Disf. 45. in Cic. n. 3. 4.
- Socratis laudes, & mores, Disf. 54. in Cic. n. 5. & seqq. Disf. 55. in Cic. n. 1. & seqq.
- Socratis didicim, quom multas res venales videret, Disf. 54. in Cic. n. 7. alia multa didit eisdem, Disf. 55. in Cic. n. 2. 3.
- Socratis magister Archelaus, Disf. 67. in Cic. n. 4.
- Socrus in urbe Lepti ollam petenti sponfam denegabat, ut assueferet eius asperitatem ferre, Disf. 30. in Thucyd. n. 3.
- Sogdiani quingenti erant circa tabernaculum Alexandri, Disf. 31. in Liv. n. 7.
- Sogdianos Imperium Persarum rex, Disf. 7. in Liv. n. 6.
- Sol quare quom pervenerit pnoctia Cancræ, & Capricorni retrocedat, iuxta aliquos Stoicos, Disf. 50. in Eurip. n. 4.
- Sol car madidus, & rorans appareat iuxta Divum Ambrosium, Disf. 10. in Eurip. n. 5.
- Sol, & altra ex igue constant, Disf. 10. in Eurip. n. 5.
- Sol Lencorheum adamsvit, Disf. 57. in Anth. n. 1.
- Sol, & Hercules fontidem Deus, Disf. 9. in Anthol. n. 7. 9.
- Sol, & Heteules per Oceanum pnocto delati sunt, Disf. 9. in Anth. num. 7. Disf. 26. in Virg. n. 6.
- Sol, & Mars idem sunt, Disf. 9. in Anthol. n. 7. Disf. 30. in Liv. n. 59.
- Sol, & Apollo, seu Phœbus idem sunt, Disf. 10. in Anthol. n. 13. Disf. 38. in Thucyd. n. 7.
- Sol peltis causa, Disf. 10. in Anthol. n. 14.
- Sol motu suo quodammodo saltare videtur, Disf. 18. in Anthol. n. 8.
- Sol obscurus fuit fere per annum intersecto Cæsate, Disf. 10. in Thucyd. n. 6. Disf. 38. in Thucyd. n. 9.
- Sol subseurus signum peltis, Disf. 38. in Thuc. n. 9. signum terræmotus, Disf. 48. in Thuc. n. 27.
- Sol, & Luna quo spatio temporis in eundem locum simul restituantur, quod spatium dicitur annus magnus, Disf. 53. in Thucyd. n. 11.
- Sol imprecatus est Rhœm, ut neque anno, neque mense periret, Disf. 33. in Virg. n. 5.
- Sol ter elabi visus e manibus Cyri significavit illius regnum triginta annorū, Disf. 18. in Liv. n. 8.
- Sol est Dei simulacrum, Disf. 19. in Liv. n. 7.
- Sol quare Innonis nuncupetur, Disf. 30. in Liv. num. 59.
- Sol pater omnium, Disf. 30. in Liv. n. 59.
- Sol oriens Mundū aperire videtur; occidens verb claudere, ideo Iannus Paraleius, & Clausus appellabatur, Disf. 30. in Liv. n. 59.
- Sol an sit Vesta, Disf. 31. in Liv. n. 20.
- Sol quare dicitur a Lucano ambra non iacere ad Syenen, Disf. 70. in Cic. n. 4.
- Sole occidente lotos in Euphrate mergitur, & eo oriente emergit, Disf. 59. in Anthol. n. 5.
- Sole abfuisse Venerem signorum sex intervallo quidam tradunt, quom Roma condita est, quod fieri non potest, Disf. 23. in Liv. n. 2.
- Sole nihil pulchrius, & tamen magis delectat Cœlum nōm, quia stellarum varietate distinctum est, Disf. 21. in Anth. n. 6. Vide. Solem. Soleis. Solis.
- Soleatus quodd fuerit Verres Prætor, reprehenditur a Cicerone, Disf. 24. in Cic. n. 4.
- Solem esse gleham ignitam existimavit Anaxagoras, Disf. 11. in Anthol. n. 4. Disf. 2. in Eurip. n. 6. Disf. 3. in Eurip. n. 6.
- Solem, & altra ali vaporibus existimabant Scolici, Disf. 37. in Anthol. n. 2. Disf. 40. in Eurip. num. 3. & seqq.
- Solem esse Iovem quidam existimaverunt, Disf. 68. in Anthol. n. 6. Disf. 30. in Liv. n. 11.
- Solem, & Altra solūm Deos esse putabant Antiqui, Disf. 72. in Anthol. n. 1. Disf. 7. in Eurip. num. 8. Persæ, Disf. 71. in Anthol. n. 7. 8. Disf. 72. in Anthol. n. 9. Disf. 31. in Liv. n. 31. Phœnices, Disf. 72. in Anthol. n. 1.
- Solem accedentem ad hiemulis partes significat fabula Adonis, Disf. 10. in Eurip. n. 11.
- Solem Persæ Michram appellabant, Disf. 70. in Anthol. n. 1. Disf. 71. in Anthol. n. 8.
- Solem occidentem Antipodum inter, & nostrum orientem esse Hyperboreos Solinus tradit, Disf. 77. in Anthol. n. 14.
- Solem ne sibi impediret, respondit Diogenes Alexandro offerenti se daturum, quod peteret, Disf. 82. in Anthol. n. 2.
- Solem marem esse putaverunt Veteres, Disf. 10. in Anthol. n. 15.
- Solem nullo die nubes Cœlum obtegent in insula Rhodo, ut aliqui horū sol non aspicitur, Disf. 26. in Anthol. n. 8.
- Solem esse Bacchum, & Osirin Veteres putaverunt, Disf. 47. in Anthol. n. 3. 4. Disf. 48. in Anthol. n. 2.
- Solem sequitur heliotropium etiam nullo Cœlo, Disf. 51. in Anthol. n. 4.
- Solem Scæphæ similem esse arbitratos est Hætalicus, & inverti quando desieit, Disf. 11. in Thucyd. n. 3.
- Solem stare in medio Mundi, terram autem moveri putavit Aristarchus samina, Disf. 21. in Thuc. n. 3. Pythagoræ, & Plato, quom senior esset, Disf. 31. in Liv. n. 20. 29. Disf. 43. in Cic. n. 3.
- Solem Manichæi Bono tribuunt, & discere, quia vela sibi obducant, ac a Mælo opprimatur, Disf. 19. in Thucyd. n. 3.
- Solem quare accipitris formæ expremtent Aegyptij, Disf. 38. in Thucyd. n. 7.
- Solem ut spectaret, Anaxagoras genium se arbitrabatur, Disf. 21. in Eurip. n. 3.
- Solem equi vebunt, Disf. 26. in Virg. n. 6.
- Solem *ἄλκων* appellari Macrobius affirmat, & quare Disf. 18. in Liv. n. 2.
- Solem quidam tradunt fuisse Ianum, Disf. 30. in Liv. n. 56. 57.
- Solem illustrare ortum, & occasum, meridiem, & septentrionem significabat Ianus quadriceps Disf. 30. in Liv. n. 58.
- Solem se esse mentiebatur Alexarchus, Disf. 6. in Cic. n. 7.
- Solem desecisse trecenties septuagies ter asseverabant Aegyptij tempore inter Vulcanum, & Alexandrum, Disf. 13. in Cic. n. 6.

- Solam non admittēbat pluviam in Lyciā, nec imbres, *Dis.* 23. in *Cic.* n. 2.
Solem calidum esse negavit Aristoteles, *Dis.* 83. in *Cic.* n. 20.
Solem bipedalem esse dixit Epicurus, *Dis.* 83. in *Cic.* n. 10. *Vide. Sol. Soter. Solis.*
Soleris multorum animulium, *Dis.* 38. in *Cic.* n. 4. & seqq. *Dis.* 39. in *Cic.* per tot.
Soles duos Orbem terrarum ferre posse dicebant, duos autem Alcibiades Græciam non posse, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 19.
Solī narrabant somnia Antiqui, *Dis.* 19. in *Eurip.* n. 20.
Soli equum immolabant Persæ, *Dis.* 70. in *Anthol.* n. 6.
Soli quis similis sit, ignem adorant Persæ ex sententiâ Maximi Tyrii, *Dis.* 72. in *Anth.* n. 2.
Soli sacra est Rhodus, & quomodo Dijs dividendis Orbem terrarum ipsi contigerit, *Dis.* 26. in *Anthol.* n. 8.
Soli dicatur Equos post currum Iovis ihas in illustratione exercitus Persarum, *Dis.* 71. in *Anon.* 7. *Dis.* 53. in *Thucyd.* n. 8.
Soli equi candidi tribuebantur, *Dis.* 28. in *Liv.* num. 2.
Soli dedicatus erat Circus, *Dis.* 20. in *Cic.* n. 27.
Soli templum in eirco constitutum erat, *Dis.* 20. in *Cic.* n. 11.
Soli dicatur erat alter obeliscus, *Dis.* 20. in *Cic.* num. 9. *Vide. Sol. Soter. Solis.*
Solī sacre erant quadrigæ in Circensibus, *Dis.* 20. in *Cic.* n. 14.
Solis, quibus lavantes insidchant, argentea erant, *Dis.* 8. in *Liv.* n. 14.
Solis aurea Cirus in victoria adeptus est, *Dis.* 7. in *Thucyd.* n. 5.
Soli mille, & sexcenta habuerunt Antonianæ thermæ; Diocletianæ verò duplicem eorum numerum, *Dis.* 3. in *Liv.* n. 1. *Vide. Solis.*
Solido, seu crasso suto ornabantur laquearia, *Dis.* 2. in *Liv.* n. 13.
Solinus cūr Archelæum tertium Macedoniæ Regem dicat, *Dis.* 3. in *Eurip.* n. 9.
Solinus multa ex Plinio sumpsit, nec eum unquam laudavit, *Dis.* 3. in *Cic.* n. 3.
Solio auro crebantur Reges Persarum, quom iura dicebant, *Dis.* 21. in *Liv.* n. 4.
Solio sulfureo sedebat imago Platonis, *Dis.* 7. in *Eurip.* n. 12.
Soli eodem in dextera parte considebat Sopater, quom Constantinus lura reddebat, *Dis.* 64. in *Cic.* n. 6. *Vide. Solis.*
Solis genus omne insequens est Venus propter ipsius adalterium cum Marte & Sole delectum, *Dis.* 57. in *Anthol.* n. 1. *Dis.* 58. in *Anth.* num. 2.
Soli, Lunæque fratrem se, iussit appellari Sipo Rex Persarum, *Dis.* 8. in *Anthol.* n. 3. *Dis.* 41. in *Thucyd.* n. 4. *Dis.* 21. in *Liv.* n. 13.
Soli, & Lunæ similitudo, *Dis.* 20. in *Anth.* n. 15.
Soli post occasum hospitem non recipiens lege Lucanorum puniebatur, *Dis.* 20. in *Anthol.* num. 17.
Solis defectus quom futurus esset, Hercules se comburi iussit, *Dis.* 8. in *Anthol.* n. 4.
Soli macula deprehensa fuit, *Dis.* 10. in *Anthol.* n. 13.
Soli naturam, quod Tantalus fuerit contem-
platus, fingit lapidem ei imminere, *Dis.* 22. in *Anthol.* n. 4.
Soli igne Prometheus hominem e cretâ efforma-
tum animavit, *Dis.* 15. in *Anthol.* n. 4.
Soli dona sunt divitiis, qui gignit aurum, & ce-
teræ opes, non Diis, *Dis.* 16. in *Anthol.* n. 9.
Solis nomine Deos omnes contineri putaverunt
Stoici, *Dis.* 16. in *Anthol.* n. 6.
Soli filius Heliadæ dicuntur, *Dis.* 36. in *Anthol.*
num. 3.
Soli radios imitabatur pepulum puniceum, & su-
rea zona Bacchantium, *Dis.* 47. in *Anthol.*
num. 5.
Soli symbolum est leo, *Dis.* 47. in *Anthol.* n. 7.
Soli globo præest Bacchus Trietericus, *Dis.*
47. in *Anthol.* n. 8.
Soli defectus maxime timebant Veteres, *Dis.*
20. in *Thucyd.* n. 3. & seqq.
Soli, & Lunæ eclipsium variæ sententiæ, *Dis.* 21.
in *Thucyd.* n. 3. 4.
Soli radij similes igitur, *Dis.* 38. in *Thucyd.*
num. 8.
Soli aspectu obnoxio in loco parere Iasonem
vetuerat Iuno, *Dis.* 19. in *Thucyd.* n. 5.
Soli imago crystallo inclusa supra tabernaculum
loebatur, quom illustrabatur exercitus Persarum,
Dis. 71. in *Anth.* num. 7. *Dis.* 72. in *Anthol.*
num. 3. *Dis.* 53. in *Thuc.* n. 8.
Soli currus auro Cyrum ducebatur, *Dis.* 21. in
Liv. n. 3.
Soli curriculo non congruebat annus Rumali,
nec Lunæ, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 3.
Soli ortum, occasumque significat Iannus bifrons,
Dis. 30. in *Liv.* n. 58.
Soli, non Lunæ ortum in descriptione anni spe-
ctaverunt soli Aegyptij, & Romani, *Dis.* 30.
in *Liv.* n. 64.
Soli radij an Vestales ignem accenderent, *Dis.*
32. in *Liv.* n. 8.
Soli ortum sicut præcedit lucifer; ita equi præ-
currebant currus emittendos, *Dis.* 20. in
Cic. n. 13.
Soli idas radij stellas consistere putavit Plin-
ius, & sic effici stationes, *Dis.* 75. in *Cic.* n. 5.
Vide. Sol. Soter. Solis.
Soli in urbe Ciliciæ natus est Aratus, quæ Pompe-
iopolis postea est appellata, *Dis.* 78. in *Cic.*
num. 5.
Solitudines Aethiopum Cambyfes invadens exer-
citus perdidit, *Dis.* 41. in *Thucyd.* n. 2.
Solitudines amant potius, *Dis.* 4. in *Eurip.* n. 4.
Solæcisum fecit Porcius Latro in principio o-
rationis, *Dis.* 83. in *Cic.* n. 7.
Soloentem in Sicilia condiderunt Phœnices, *Dis.*
55. in *Thucyd.* n. 1.
Solon mori se discentem optavit, *Dis.* 9. in *Eurip.*
n. 5. *Dis.* 92. in *Cic.* n. 2.
Solon Salamina Patriæ restituit, & Pisistrati Ty-
rauldem dissolvit, & tamen in exilio mortuus
est, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 16.
Solon sancivit, ne liceret immolare bovem ara-
torem, *Dis.* 22. in *Anthol.* n. 6.
Solon composuit lascivissimâ poemata, *Dis.* 40.
in *Anth.* n. 2. elegantissimâ, *Dis.* 41. in *Cic.* n. 5.
So-

- Solon in Aegypto diu comoratus est, Diss. 9. in Thueyd. n. 7. Diss. 14. in Cic. n. 4.
- Solon centum annos drachmas confluxit vincen-
tibus isthmis, Olympia vero quingenas, Diss.
15. in Thueyd. n. 4.
- Solon refecit sumptus athletarum, Diss. 15. in
Thueyd. n. 5.
- Solon prohibuit servis palaestras, & amorem ado-
lescentium, Diss. 16. in Thueyd. n. 4.
- Solon sanxit, ut si quis, quum ex ephedis exces-
sisset, in scholis repertus esset, capite plecter-
etur, Diss. 17. in Thueyd. n. 7.
- Solon an fuerit auditor laudationis defunctorum,
Diss. 21. in Thueyd. n. 1.
- Solon vidit antiquitas fuisse leges, & Reipublice,
quam construxerat, superstes fuit, Diss. 27. in
Thueyd. n. 8.
- Solon amicos mortem suam fletu honestare iussit,
Diss. 23. in Thueyd. n. 2.
- Solon quomodo diviserit populum Atheniensem,
& quare censum instituerit, Diss. 47. in Thu-
cyd. n. 2. 7.
- Solon infamiam simulavit, ut bellum pro Salamine
recuperanda fuaderet, Diss. 36. in Cic. n. 3.
- Solonis lege soli, qui censum habebant, magi-
stratus obtinebant, Diss. 47. in Thueyd. n. 8.
- Solonis lege Panathenes spectantes veste colara-
ti uri non poterant, Diss. 42. in Virg. n. 4.
- Solstitij æstivi tempore celebrabantur Olympi-
ci ludii, Diss. 1. in Anthol. n. 7.
- Solstitij tempore ombre meridiane apud Arabes
cadunt in meridiem, Diss. 70. in Cic. n. 5.
- Solstitiorum progressionem unde observant
astronomi, Diss. 1. in Anthol. n. 7.
- Solstitium observavit Mero astronomus, Diss. 67.
in Cic. n. 4.
- Solvebatur saturnalibus laneo vineulo simula-
crum Saturni, Diss. 30. in Liv. n. 51.
- Solvendo qui non erant, augures esse non pota-
runt, Diss. 19. in Liv. n. 14.
- Solvixona Diana, Diss. 29. in Thueyd. n. 2.
- Solum, quod corio bovis occuparent, mercari
Tyrij Byrsam arcem in eo condiderunt, Diss.
25. in Virg. n. 2.
- Solum crebris cuniculis cavatū prodest in terra-
motibus, Diss. 48. in Thueyd. n. 37.
- Solum erinibus vertere supplicationis genus,
Diss. 26. in Thuc. n. 8. Diss. 22. in Eurip. n. 12.
- Solum in dias magis infecundum fieri quidam pu-
tatur, Diss. 67. in Cic. n. 1.
- Solus urbs Cypri, ubi Veneris delubrum viseba-
tur, Diss. 55. in Anthol. n. 2.
- Somni, Amoris, & senectutis tris pocula bibere
tantum iubet Eubolus, Diss. 14. in Anthol. n. 6.
- Somnia a quibus Dijs mitti putarentur, Diss. 19.
in Eurip. n. 16.
- Somnia caprabant ægroti in Aesculapij templo,
Diss. 38. in Thueyd. n. 3.
- Somnia falsa portū eburnæ mittebantur; quare
Virgilius, dum eadem portū Æneam emittit,
innuit fabulosus esse inferos, Diss. 8. in Eur-
ip. n. 2. Vide *Somnijs Somnium*.
- Somniamus, quæ desideramus, Diss. 43. in Thu-
cyd. n. 9.
- Somnijs fidem habebant Stoici, Peripatetici, &
veteris Academiæ philosophi, Diss. 19. in Eu-
rip. n. 2.
- Somnio credidit Cæcilius Bassus se Didonis the-
sauros reperturum, idque Neroni persuasit, &
eis non repertis mortem sibi conscivit, Diss.
41. in Thueyd. n. 8.
- Somnio vivam Odatis adamavit Zariadres, &
Odatis Zariadres, Diss. 42. in Thueyd. n. 9.
- Somnio monitus Cambyses Smerdim fratrem in-
terfecit, & tamen ab alio Smerdi regno pri-
vatus est, Diss. 10. in Varg. n. 6.
- Somniorum quinque genera, Diss. 19. in Eurip.
num. 4. 5. 6.
- Somniorum interpretationis Dea Brizo, Diss. 19.
in Eurip. n. 9.
- Somniorum precationes quomodo fierent,
Diss. 19. in Eurip. n. 10. 13. & seqq.
- Somniorum interpretationem Themisenfer inve-
nerunt, Diss. 9. in Thueyd. n. 4. Diss. 42. in
Thueyd. n. 5. Diss. 19. in Eurip. n. 4. Diss. 14.
in Cic. n. 9.
- Somniorum conspectores populus consulabat in
Circo ante tempus ludorum, Diss. 20. in Cic.
num. 8. 9.
- in Somnis Draco ostendit herbam, quæ medeba-
tur vulneratis ab Indorum telis venenatis,
Diss. 38. in Thueyd. n. 3.
- in Somnis Becchus admonuit Lyfandrum, ut So-
phoclem sepeliret, Diss. 13. in Anthol. n. 4.
- Somnium, quo Mæcer Dinolochi vidit filium co-
ronatum, quod præfigebat victoriam Olympi-
cam, Diss. 15. in Eurip. n. 5.
- Somnium, quo portendebatur Cæsarem Orbe
terrarum potiturum; & quendam thesaurum
inventurum, Diss. 19. in Eurip. n. 6.
- Somnium nullum tam absurdum est, quod non ali-
quis philosophus defecerit, Diss. 20. in Eurip. n. 1.
- Somnium, quod Hecuba portendit eadem Po-
lyxenæ, & Paridem causam futurum excidij
Troie, Diss. 19. in Eurip. n. 2. Diss. 27. in
Virg. n. 4.
- Somnium Numenij philosophi, dum interpreta-
ri veller sacra Eleusina, Diss. 38. in Anthol. n. 6.
- Somnium Panfanis, Diss. 38. in Anthol. n. 6.
- Somnium vigilantium spes est, Diss. 42. in Thu-
cyd. n. 9.
- Somnium matris Cyri, quod vitem pareret, si-
gnificavit illum Asiæ potiturum, Diss. 18. in
Liv. n. 8.
- Somnium Iuppiter Agamemnoni immisit, apud
Homerum, quo deceptus est, Diss. 28. in
Virg. n. 2.
- Somno, & voluptate veneres admoneri se mor-
talitatis siebat Alexander, Diss. 41. in Thu-
cyd. n. 5. Diss. 32. in Virg. n. 1.
- Somno excitat crocodilum trochilus ichneumo-
ne irruente, & vicissim aliter a crocodilo, Diss.
18. in Liv. n. 6.
- Somnos ægrotis alliciebat Asclepiades medicus
lethulos suspendendo, Diss. 66. in Cic. n. 5.
- Somnos abrumpebat Themistocli prophætam
Milriadis, Diss. 30. in Anthol. n. 2. Diss. 56. in
Thueyd. n. 5. Diss. 92. in Cic. n. 2.
- Somnum occupare possent felli, erant cubacula
in Ambulationibus, Diss. 24. in Cic. n. 6.

Somnus explendus est, quam neque cibo, neque potu gravati somus, Dis. 19. in Eurip. n. 3.
 Somnus perpetuus Endymionis fingitur, quia Lunam observavit, Dis. 31. in Anthol. n. 4.
 Somnus quem amaret Endymionem, illum sopivit, oculos tamen non clausit, Dis. 21. in Eurip. n. 10.
 Somnus amorum quinquaginta Epimenidi perfectam sapientiam infudit, Dis. 14. in Thucyd. n. 4.
 Soni diversi, quos edebant diversi populi in praelio, Dis. 57. in Thucyd. n. 10. 11.
 Sono nolæ occurrentes arcebanus, ne in seij contactu damnatorum contramiscerentur, Dis. 28. in Liv. n. 14.
 Sonos cur edere Veteres in deserta Lunæ, Dis. 10. in Thucyd. n. 7.
 Sonus tardius pervenit aures, quam acies oculorum rem attingat, Dis. 10. in Anthol. n. 5.
 Sonus est æteris percastio, Dis. p. 10 Eurip. n. 9.
 Sonus assiduus hebetat auditum, Dis. 21. in Eurip. n. 13.
 Sopaster, quom Constantinus ira reddebat, in eodem solo ad dexteram partem confidebat, deinde eius iussu trucidatus est, Dis. 64. in Cie. n. 6.
 Sophiste appellati sunt poetæ antiquitus, Dis. 5. in Cie. n. 5.
 Sophiste, non oratores fuerunt Gorgias, Thrasymachus, Protagoras, Prodicus, Hippas, Dis. 9. in Cie. n. 8.
 Sophistica mulier erat Hydra, Dis. 8. in Anthol. n. 3.
 Sophoclem sepelire Bacchus iussit Lysandrum, Dis. 13. in Anthol. n. 4.
 Sophoclem oratori minus utilem Euripide iudicat Quintilianus, Dis. 2. in Eurip. n. 9.
 Sophoclem admittit Virgilius; & quidam æpem, & florem poetarum appellavit, Dis. 2. in Eurip. n. 9.
 Sophocles octogenario maior a filijs in iudicium vocatus, quod non esset idoneus ad rem familiarem administrandam, edidit Oedipum Coloneum, Dis. 64. in Anthol. n. 6.
 Sophocles reprehendit Aeschylum; quod nonquam sobrius versus pangeret, Dis. 23. in Anthol. n. 5.
 Sophocles dicebat Euripidem in tragedijs odia habere mulieres, sed in lecto eas amare, Dis. 3. in Eurip. n. 7.
 Sophocles Rempublicam administravit, Dis. 3. in Eurip. n. 10.
 Sophocles dolorem propter Euripidis mortem ostendit, Dis. 3. in Eurip. n. 12.
 Sophocles chorum ex quindecim composuit, quom antea ex duodecim constaret, Dis. 6. in Eurip. n. 5.
 Sophocles quare cerebrum vocet medullam albam, Dis. 18. in Thucyd. n. 2.
 Sophocles gaudio interijit, Dis. 12. in Virg. n. 7.
 Sophocles quare Apollinem vocet Deum *Λυδαιμον*, Dis. 18. in Liv. n. 2.
 Sophocles centum viginti tres tragedias scripsit, & vices quatuor vixit, Dis. 29. in Cie. num. 10.

Sophocles gravitus, & de illo iudicium, Dis. 5. in Eurip. n. 9.
 Sophocles aliquot versus vertit Cicero, Dis. 7. r. in Cie. n. 3.
 Sophonis adest Magnesia, Dis. 33. in Thuc. n. 10.
 Sophonis adolvitur greoibus Masinissa victoris, Dis. 16. in Thuc. n. 6. Dis. 22. in Eurip. n. 7.
 Sophonis morte marenti Masinissa Scipio Consulatus insignia tradidit, Dis. 21. in Liv. n. 22.
 Sophronis mimos assidue lectabat Pisto; ita ut cervicali supponeret, Dis. 86. in Cie. n. 6.
 Sophocles Aegyptij doctriol Eudoxus est eruditus, Dis. 14. in Cie. n. 5.
 Soranus supplicio affectus est, quod Rome nomen enunciaret, Dis. 24. in Virg. n. 6.
 Sordidam artem, idest opificum quarum parentes exercebant, Vestales legi non poterant, Dis. 31. in Liv. n. 4.
 Sordidam vestem fumere lege prohibitum fuit, præterquam in coniundissimorum periculo, Dis. 27. in Anthol. n. 5.
 Sordidas præter Candidatorum appellat Cornelius Tacitus, Dis. 88. in Cie. n. 6.
 Sordidati erant rei, & eorum amici, & cognati, Dis. 27. in Anthol. n. 4. 5.
 Soror Apollinis quare Diana dicatur, Dis. 10. in Anthol. n. 15.
 Soror Iovis, & coniux quare dicatur Iano, Dis. 13. in Anthol. n. 9.
 Soror Augusti Odavia perpetuo flevit amissum Marcellum filium, Dis. 26. in Eurip. n. 1.
 Soror Vestalis, aut pater Salus &c. esse debebat eius, quæ Vestalis legebatur, Dis. 31. in Liv. n. 4.
 Sororem Niobe compressit Apis, Dis. 68. in Anthol. num. 2.
 Sororem notis Virgilius sexto Aeneidos intelligit terram, Dis. 18. in Thucyd. n. 5.
 Sororem Fonteam Vestalem iudocit Cicero pro Fontio fratre præcatem, Dis. 31. in Liv. n. 12.
 Sorores Phætonis lugentes fratrem iociterem in arbores versa sunt, quæ Elegram pro laerimis profundunt, Dis. 26. in Eurip. n. 1.
 Sorori Commadi Lucilla nuptæ privata ignis præferebatur, Dis. 21. in Liv. n. 11.
 Sorori Iamoni virgini fuscæ fecit Iuppiter, Dis. 28. in Virg. n. 3. Dis. 31. in Virg. n. 2.
 Sororis virum Sieham, & aeneum auri coplido interfecit Pygmalion, Dis. 11. in Virg. n. 1.
 Sororis Clytemnestra in funere quod Helena parcius crines afferret, reprehenditur ab Elegra, Dis. 27. in Anthol. n. 7.
 Sororis sue Nepotes Domitianus Quinilianum eorum commisit, Dis. 29. in Anthol. n. 6.
 Sororis in edibus quom versaretur, quæ plebeia nupta erat, passioe foret Lictore exte mita est, Dis. 22. in Liv. n. 9.
 Sorte eligebantur Vestales, si nulla sese ultro offerret, Dis. 31. in Liv. n. 14.
 Sorores, quibus Posteri Herculis fortis sunt iocet se Pelopoeum ex albo lapide constabant, & quomodo decepti sint a Cresphonte, Dis. 49. in Anthol. n. 1.
 Sortibus vaticinia fiebant, Dis. 42. in Thucyd. num. 6. 7.
 Sortitio athletarum quomodo fieret in Olympi-

- eis, *Diffs.* 15. in *Thucyd.* n. 7.
Sofia Thraci Nicias locabat *severorum operam*,
Diffs. 20. in *Thucyd.* n. 7.
Soliphanes anns ex septem tragicis poetis, qui
Pleides dicti sunt, *Diffs.* 65. in *Anthol.* n. 10.
Sofithens unus ex septem tragicis poetis, qui *Pleides*
 dicti sunt, *Diffs.* 65. in *Anthol.* n. 10.
Sospita Iuno cum *seculo Lanuvij* colebatur, *Diffs.*
 25. in *Virg.* n. 6.
Spaco mulier *Cyrum* aluit, quæ vox *cæcum* signi-
 ficat, *Diffs.* 18. in *Liv.* n. 10.
Sparta sine muris multa sæcula invicta permansit,
Diffs. 25. in *Anthol.* n. 7.
Sparta terræmotu coecidit, quod Spartani *Min-*
ervæ templum violant, quum *Pausaniam* sa-
 me perire coegerunt, *Diffs.* 25. in *Thuc.* n. 15.
Diffs. 48. in *Thucyd.* n. 3. *Diffs.* 23. in *Eurip.*
 num. 55.
Spartacus Dux belli servilis, *Diffs.* 20. in *Thu-*
cyd. n. 7.
Spartana mulier filium e prælio fugientem in-
 terfecit, *Diffs.* 51. in *Anthol.* n. 8. *Diffs.* 52. in
Anthol. n. 8.
Spartanæ Virgines nudæ exercebantur in pala-
 strâ, *Diffs.* 51. in *Anthol.* n. 7.
Spartanæ impedimento fuerunt viris pugnantis,
 quando *Thebani* invaserunt *Spartam*, *Diffs.* 51.
 in *Anthol.* n. 8.
Spartanorum feminarum dicta, & fortitudo, *Diffs.*
 52. in *Anthol.* n. 3.
Spartanirei militaris gloriâ clari erant; sed mu-
 liarosi, *Diffs.* 58. in *Anthol.* n. 3.
Spartaniecerunt confidores angustorum,
Diffs. 34. in *Anthol.* n. 3.
Spartani trecenti ad *Thermopylas* innumerasibili-
 bus Persarum copiis diu resistuerunt, *Diffs.* 7. in
Eurip. n. 6. *Diffs.* 7. in *Liv.* n. 6.
Spartani luxu dissuebant, legibus verò a *Ly-*
curgo conditis omnes sæpe gentes præstite-
 runt, *Diffs.* 7. in *Liv.* n. 7.
Spartani Iovem *Agamemnonem* colebant, & un-
 desic diceretur, *Diffs.* 10. in *Anthol.* n. 19.
Spartani plagas fortiter perferabant, non verò
 ignominiam, *Diffs.* 15. in *Virg.* n. 1.
Spartanorum civitas nihil aliud, quàm bona pe-
 tebat a *Dijis*, *Diffs.* 41. in *Anthol.* n. 4.
Spartanorum Dux *Agis*, quum in *Atticam* exer-
 citum traderet, terræmotu deteritus est,
Diffs. 48. in *Thucyd.* n. 1.
Spartanos ad certamen evocavit *Chabrias* oc-
 culando dimidium navium, *Diffs.* 9. in *Liv.*
 num. 9.
Spartanos pueros uti calceis vetuit *Lycurgus*,
Diffs. 24. in *Cic.* n. 3.
Spartanus *Leontichidas* interrogavit, an *Corinthe*
 ligna nascerentur quadrati, *Diffs.* 54. in *An-*
thol. n. 5.
Spartanos non utebatur *Pharax*, sed *Sicalus*
 ob intemperantiam, *Diffs.* 13. in *Thucyd.* n. 8.
Vide. Lacedæmonij Lacones.
Spartembam *Bacchos* constituit Regem *Iudo-*
rum, *Diffs.* 45. in *Anthol.* n. 1.
Spacium minus potest esse maioris ambitus, *Diffs.*
 33. in *Thucyd.* n. 6.
Spacium trianguli cognoscitur comitis, tribus tri-
 anguli lateribus, *Diffs.* 33. in *Thucyd.* n. 8.
Spacium inter *Italiam*, & *Siciliam* quantum sit,
Diffs. 33. in *Thucyd.* n. 9.
Spacium, ad quod motum pertingere dicit *Seneca*,
Diffs. 48. in *Thucyd.* n. 20.
Spacium inter metas *Carci* spina vocabatur, *Diffs.*
 20. in *Cic.* n. 11.
Specie humanâ non representabatur *Venus Pa-*
phia, sed orbe, aut quadrangulâ figurâ, *Diffs.*
 46. in *Thucyd.* n. 2.
Specie saluandi *lentulus*, & *Cethegus* *Cicero-*
nem interficere decreverant, *Diffs.* 2. in *Cic.*
 num. 10.
Species philosophiæ a *Bolæbio Severino* efforma-
 ta, *Diffs.* 36. in *Cic.* n. 1.
Specillum invenit *Aesculapius*, *Diffs.* 38. in *Thu-*
cyd. n. 5.
Specillus *Myrmillo* locupletatus a *Nerone*,
Diffs. 15. in *Thucyd.* n. 6.
Speiæcniæ sancti humana, & flagitiosa, *Diffs.* 10.
 in *Anthol.* n. 9. 11. & seqq.
Speiæcula *Tiberius* nec edidit, nec ab alijs editis,
 nissarò, interfuit, *Diffs.* 21. in *Cic.* n. 1.
Speiæcula intererat *Romani* candidâ veste in-
 ducti, *Diffs.* 42. in *Virg.* n. 5.
Speiæculis uxor si invito marito interfuisset, di-
 mitti poterat, *Diffs.* 10. in *Anthol.* n. 12.
Speiæculorum *Romanorum* magnificentia, *Diffs.*
 10. in *Anthol.* n. 10.
Speiæculum, in quo cicures, seu exarmæz fere-
 rantur certabant, *μαχημα* vocabatur,
Diffs. 10. in *Anthol.* n. 8.
Speiætorum sedentium centum quinquaginta
 milia espiebat circus maximus, *Diffs.* 8. in
Liv. n. 7.
Speiætrum visum in quadam Domo, *Diffs.* 9. in *Eur-*
rip. num. 8.
Speculo futura pervidete quidam crediderunt,
Diffs. 48. in *Thucyd.* n. 7.
Speculo *Archimedes* naves *Marcelli* incendisse
 dicitur, *Diffs.* 84. in *Cic.* n. 4.
Speculum animorum dicitur a *Sanecæ* oratio,
Diffs. 2. in *Eurip.* n. 1.
Speculum se fieri optat *Anacreon*, *Diffs.* 40. in *An-*
thol. n. 5.
Specus imaginem præferebat *platanos*, quam
 nec solem, nec imbres admitteret, *Diffs.* 23. in
Cic. num. 2.
Speluncæ, quæ creduntur spiracula Inferorum,
Diffs. 8. in *Eur.* p. n. 9.
Speluncæ *Baccho* dicabantur, quia *Mundi* simu-
 laca sunt, *Diffs.* 48. in *Anthol.* n. 5.
Speluncæ in scopulis tempestates excitant, *Diffs.*
 66. in *Anthol.* n. 5.
Speluncam petijt *Euripides*, ut *tragœdias* compo-
 neret, & *Demosthenes*, *Diffs.* 4. in *Eurip.* n. 4.
Speluncam subeunt in Orbe novo ingruentibus
 turbibus, *Diffs.* 48. in *Thucyd.* n. 26. *Diffs.*
 49. in *Thucyd.* n. 6.
Speluncam interdum omnes catulos reportat *Ti-*
gris, licet singulos recuperet, *Diffs.* 37. in *Cic.*
 num. 2.
Spelunca dabatasse primos homines *Veteres* exi-
 stimarunt, *Diffs.* 31. in *Liv.* n. 26. *Diffs.* 30. in
Cic. n. 2.

- Speluncis habitabant Troglodyte, Disf. 30. in Cic. n. 5. 7. Disf. 81. in Cic. n. 6.
- Spem gignit cupiditas, & vicissim a spe oritur cupiditas, Disf. 41. in Thucyd. u. t. *Vide. Spes.*
- Spemius, & Matho perfruserunt militibus mercenariis, ut Giscanem, & sexcentos alios membratim laceratos trucidarent, Disf. 51. in Thucyd. n. 9.
- Sperantur desiderata, Disf. 41. in Thucyd. n. 1. 6. Disf. 42. in Thucyd. n. 3.
- Sperchio fluvio cumam vocerat Achilles, Disf. 42. in Anthol. n. 12.
- Spes salutis hostibus adimenda non est, Disf. 6. in Thucyd. n. 12. Disf. 9. in Liv. n. 2.
- Spes est somnium vigilantium, Disf. 42. in Thucyd. n. 9.
- Spes, & metus umolum malorum esus, Disf. 42. in Thucyd. n. 1.
- Spes veniæ amissa efficit, ut proditores fideles sint, Disf. 51. in Thucyd. n. 8. *Vide. Spem.*
- Sponiippum Philosophum irridet Epicrates comicus, Disf. 3. in Eurip. n. 5.
- Sphaisteria in insula ubi fessis Lacedemoniis, expeditionem adversus eos detraxit Nicias, & Cleoni cunctis, quo nactus Reipublicæ, Disf. 37. in Thucyd. n. 1.
- in* Sphæra stellarum inerrantium Elysiu Platonicum collocant, Disf. 76. in Anthol. n. 16.
- Sphæra inventur Atlas, Disf. 11. in Anthol. n. 4. Disf. 5. in Cic. n. 3.
- Sphæra lusum quis invenerit, Disf. 17. in Anthol. n. 1.
- Sphæra principium est cætrum, Disf. 31. in Liv. uum. 28.
- Sphæram, & Cylindrum imponi columnæ sepulchri iussit Archimedes, Disf. 35. in Anthol. n. 8.
- Sphærus philosophus de Regno scripsit, Disf. 73. in Cic. n. 4.
- Spbageum vas, quo vidimæ sanguis excipiebatur, Disf. 45. in Virg. n. 5.
- Spicas extantes decrucavit Thrasybulus, ut admuneret Periandrum tollendum esse eminentissimum quemque civitatis, Disf. 6. in Thucyd. n. 11. Disf. 39. in Virg. n. 5.
- Spici vocabatur in Circo spatium iuret metas, Disf. 29. in Cic. n. 14.
- Spinam leuaniqum extraxisset Androdes, deinde ad bestias datus a leone servatus est, Disf. 25. in Anthol. u. 3. Disf. 39. in Cic. n. 6.
- Spinam albam quidam dicunt esse Rhamnum, Disf. 19. in Anthol. n. 4.
- Spinam urbem in usum Psdi condiderunt Pelasgi, Disf. 5. in Virg. n. 2.
- Spines erant facies nuptiales apud Romanos, & quære, Disf. 28. in Thucyd. n. 7.
- Spinteres donabant sponse pro anactypetris, Disf. 31. in Thucyd. n. 7.
- Spiritu non inflabantur, sed aqua tibi, quæ Hydruli dicebantur, Disf. 60. in Anthol. n. 8.
- Spiritu effugere retremorum aliqui existimant, Disf. 48. in Thucyd. n. 11.
- Spiritu fatidicum emittens hircus extiterat, ubi adytum Delphicum erat, Disf. 2. in Anthol. n. 5.
- Spiritu esse lovem censebant Egyptij, Disf. 68. in Anthol. u. 9.
- Spititus est Neptunus, Disf. 47. in Anthol. n. 2.
- Spiritus quidam in sepulchro Orphei efficiebat animantes voce suaviore, Disf. 73. in Anthol. n. 1.
- Spiritus animantibus murriferos locos exhalantia Charones appellantur, Disf. 82. in Anthol. n. 5. Disf. 48. in Thucyd. n. 28. Disf. 8. in Eurip. num. 9.
- Spiritus asper Grecorum in litteram V confusam saepe mutatur, Disf. 15. in Liv. n. 2. Disf. 31. in Liv. n. 22.
- Spithame mensuram non excedebant tibi Phœnicum, quæ giagine dicebantur, Disf. 60. in Anthol. u. 6.
- Spulia Martis Musæ dicevit Quintus Fulvius Nobilior, Disf. 57. in Thucyd. n. 5.
- Spulis hostium quare quercubus suspenderent, Disf. 24. in Liv. n. 1. 3.
- Sponduli, seu spondiace tibi, Disf. 60. in Anthol. n. 8.
- Spongæ in ista terra est rara iuxta Anaxagoram, Disf. 48. in Thucyd. n. 14.
- Spongijs unctus est mulus, qui sile onustus in flumen sese deiciebat, Disf. 39. in Cic. n. 4.
- Sponsa gerebat coronam turritam, Disf. 30. in Thucyd. u. 9.
- Sponsæ mariti fores dipe, suillo ungebat, Disf. 29. in Thucyd. n. 10.
- Sponsa Cais, & sponsus Caius quare vocaretur, Disf. 31. in Thucyd. n. 3.
- Sponsa, quæ pedibus mariti domum petebat, Chamæp dicebatur, Disf. 31. in Thucyd. uum. 8.
- Sponsaliorum tempus biennio terminari sancivit Augustus, Disf. 25. in Anthol. u. 2.
- Sponsam Orpheus nuncupat lovem, Disf. 25. in Virg. n. 1.
- Sponsonem cum fortunâ fecit Asclepiades Medicus se morbi expertem futurum, Disf. 66. in Cic. n. 3.
- cum* Sponso clandestino coitu quare Virgines Samij copularent, antequam nubarent, Disf. 13. in Virg. u. 3.
- Sponso testituit Scipio captam puellam eximiam pulchritudine, Disf. 84. in Cic. u. 6. *Vide. Marius. Mulier. Nupta. Vir. Uxor.*
- Sporus mathematicus, Disf. 7. in Cic. n. 2.
- Spuma genitalium Cœli in mare prædestinatum præcreavit Venerem, Disf. 19. in Anthol. u. 3. Disf. 20. in Anthol. u. 1. & seqq. n. 8.
- Spuma an dederit nomen Aprilis, Disf. 30. in Liv. n. 41. 42.
- Spumam equi casu Nealeas expertit, Disf. 9. in Liv. n. 4.
- Spurine stus triumphalis a senatu decreta est, Disf. 25. in Liv. n. 13.
- Sputus Melius largiendo frumento regnum accepit, Disf. 43. in Thucyd. n. 5. Disf. 12. in Liv. n. 8.
- Spurius Fulvius coniurationem Catiline patescit, Disf. 1. in Cic. n. 20.
- Spurius Postumius Albus unus ex his, qui missi sunt in Græciam ad leges describendas, Disf. 77. in Cic. n. 6.
- Spurius Sulpicius unus ex his, qui in Græciam missi sunt ad leges describendas, Disf. 77. in Cic. n. 6.

- Spato lotum femine conficiebant, & colustrabant pueros, *Dis.* 53. in *Thucyd.* n. 30. 31.
- Stabile nihil esse admonent arbutum, & Regnum frequentes mutationes, *Dis.* 77. in *Anthol.* n. 1. *Dis.* 18. in *Eurip.* n. 1. *Dis.* 1. in *Liv.* n. 1.
- Stabilia esse bona, quæ aurihus comparantur, ut significarent, Mercurium quadrato lapidi insistentem fecerunt, *Dis.* 81. in *Anthol.* n. 3.
- Stadia mille centum sexaginta Philippides cursor biduo conficiebat, *Dis.* 37. in *Cic.* n. 1.
- Stadia quot distet Sicilia ab Italia, *Dis.* 33. in *Thucyd.* n. 9. *Vide Stadiorum.*
- Stadia olim dicta est Rhodus, *Dis.* 26. in *Anthol.* num. 3.
- Stadii carcereis quid essent, *Dis.* 10. in *Anthol.* num. 6.
- Stadiodromi annis numen dabant, oon victores corru, quia antiquiores essent, *Dis.* 6. in *Anthol.* num. 11.
- Stadiodromi qui dicerentur, *Dis.* 6. in *Anthol.* num. 16.
- Stadiodromus egregius Arias, *Dis.* 10. in *Anthol.* o. 1. 4.
- Stadium trium erat longitudo Circi Maximi a Cesare edificati, & unius stadii latitudo, *Dis.* 20. in *Cic.* o. 6.
- Stadium est spatium centum vigintiquinque passuum, *Dis.* 6. in *Anthol.* n. 10. *Vide Stadia.*
- Stagnum versa est Cyane propter luctum, *Dis.* 26. in *Eurip.* n. 1.
- Stalagma donabantur sparsæ pro apocalypsi, *Dis.* 31. in *Thucyd.* n. 7.
- Stare sponte victimam ad aram oportebat, *Dis.* 43. in *Virg.* n. 6.
- Stateris quom passus esset crimen testibus interiectu pariete audientibus, damnatus est; inde *Staterij paries*, provehitum, quo admonemur, ne taccida proloquamur, *Dis.* 13. in *Thucyd.* n. 3.
- Statu dies erant, qui iudicii causâ cum peregrino statuebantur, *Dis.* 50. in *Liv.* n. 25.
- Statij tumor originem duxit a declamationibus, *Dis.* 85. in *Cic.* n. 9. *Vide Satius.*
- Stationes effici quom Stella solis adijis hinc confisterent, putavit Plinius, *Dis.* 71. in *Cic.* n. 5.
- Stativæ feræ quæ essent, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 19.
- Statius more historici suum poemâ incipit, *Dis.* 2. in *Thucyd.* o. 2.
- Statius explicatur, *Dis.* 22. in *Liv.* o. 15. *Dis.* 30. in *Liv.* n. 51. 52. 68.
- Statius res vicit, semel victus est, *Dis.* 29. in *Cic.* n. 9. *Vide Statij.*
- Statui Iovi templum vovit Romulus, ut fugam suorum sciret, *Dis.* 10. in *Anthol.* n. 18.
- Statua Martij Romæ in foro posita erat ad deterrendos Irigantes a calumnijs, *Dis.* 61. in *Anthol.* n. 8.
- Statua Sardanapali sepulchro impulsâ erat in speciem edentis creptum digitis compressis, *Dis.* 20. in *Anthol.* n. 4. *Dis.* 30. in *Anthol.* n. 9.
- Statua Pronomo, & Epimionde in eodem loco posita fuit, *Dis.* 62. in *Anthol.* n. 5.
- Statua Hercules quare præferretur triumphantis, *Dis.* 25. in *Liv.* n. 17.
- Statua Ivis Olympici ostendit Phidam summum sculprotem fuisse, *Dis.* 36. in *Cic.* n. 15.
- Statua ex ære quinquaginta filiorum Aegypti Romæ credebantur mittere somnia, *Dis.* 19. in *Eurip.* n. 16.
- Statua trecentæ posite sunt Demetrija Phalercæ, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 12. *Dis.* 10. in *Cic.* n. 6.
- Statua constituebantur victoribus cuiuscumque certaminis, *Dis.* 2. in *Anthol.* n. 9.
- Statua constituta sunt quicquid victusibus, *Dis.* 6. in *Anthol.* n. 10.
- Statua Caesaris. *Vide.* Palmæ ortæ sunt, *Dis.* 24. in *Anthol.* n. 4.
- Statua Mercurij carentes manibus, & pedibus dicebantur Hermæ, & sepelitis impunebantur, *Dis.* 32. in *Anthol.* o. 10. *Dis.* 46. in *Thucyd.* o. 4. 5.
- Statua Mercurij, & Minervæ Hermathenæ dicebantur, *Dis.* 44. in *Anthol.* o. 1. *Dis.* 46. in *Thucyd.* n. 8.
- Statua Tiberij Ivis Asylum Aspendi habebant, *Dis.* 25. in *Thucyd.* n. 12.
- Statua ter mille superfuertur Athenis iam direptis, *Dis.* 27. in *Thucyd.* n. 5.
- Statua quadræ quæ dicantur, *Dis.* 46. in *Thucyd.* n. 6. *Dis.* 15. in *Cic.* n. 9.
- Statua præciores effinguntur, quàm homines sint, *Dis.* 46. in *Thucyd.* n. 6.
- Statua multe Romam transfate Catinæ exciâ, *Dis.* 2. in *Liv.* n. 4.
- Statua decernebantur triumphantibus, & his, qui triumphum ornamenta consequerentur, *Dis.* 25. in *Liv.* o. 12. 13.
- Statua Euripidis in Theatro Archoienfes posuerunt, *Dis.* 3. in *Eurip.* n. 14.
- Statua vendidit Agoracritus ei conditione, ne Athenis esset, quom iniquis Athenienfium sententia victus esset ab Alcmena, *Dis.* 18. in *Eurip.* n. 11.
- Statua æream Phociois constituerunt Athenienses, *Dis.* 23. in *Eurip.* n. 6.
- Statua insurata lingua herofi passuerunt Athenienses ob pradiantes, *Dis.* 20. in *Eurip.* num. 14.
- Statua æream cum caroni a ore Zenoni Cyttæo posuerunt, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 14.
- Statua ex auro trium cubitorum Cræfæ dona vit Apollini Delphico, *Dis.* 33. in *Anthol.* num. 8.
- Statua ex auro solido Olympi Iovi dedicavit Cypselus, *Dis.* 2. in *Thucyd.* n. 7.
- Statua Cicanis centuris passerunt Thebani, non autem Pindari, *Dis.* 15. in *Thucyd.* n. 5.
- Statua prope Aeschli Athenienses collocarunt simulacrum Euriclidis, *Dis.* 15. in *Thucyd.* num. 5.
- Statua Apollini Alexiesen sculpsit Calamis, *Dis.* 38. in *Thucyd.* n. 6.
- Statua ex auro solido Delphos dnm misit Gorgias Leodius, *Dis.* 10. in *Cic.* n. 4.
- Statua æneam in foro Lycurgo collocavit populus, *Dis.* 36. in *Cic.* o. 7. *Vide Statuarum.*
- Statuarum suis finibus exterminarunt Iudei, *Dis.* 81. in *Cic.* n. 4.
- Statuarij ignobilis, & celebres, *Dis.* 48. in *Cic.* num. 5.

Statuas egregias fuit Silanion , licet nullum præceptorem habuerit, Dis. 80. in Cic. n. 3.
 Statuarum ex ære tria millia erant inter colum-
 nas scenæ Scæuri, Dis. 1. in Liv. n. 8.
 Statuas Harmodij, & Aristogitonis ex optimo ære
 constat esse dixit Diogenes, Dis. 84. in An-
 thol. n. 8.
 Statuas Mercurij detruncasse Alcibiades quomo-
 do damarus sit, Dis. 1. in Thucyd. n. 1.
 Statuas sibi præferri iusserunt Imperatores, Dis.
 21. in Liv. n. 15.
 Statuas quum capitis Syracensis trāsisset Marcellus,
 offecit moribus Romanorum, Dis. 12. in Liv.
 num. 4. Dis. 14. in Liv. n. 14.
 Statuis, & templis aliqui Dij ob similitudinem
 coniungebantur, Dis. 44. in Anthol. n. 1.
 Statuis apud Romanos donabantur aurigæ, Dis.
 15. in Thucyd. n. 6. Dis. 20. in Cic. n. 1.
 Statuis Dædali sermones veritatis expertes Plato
 comparavit, Dis. 46. in Thucyd. n. 5.
 Statuis manus, & pedes primus Dædalus addidit,
 Dis. 46. in Thucyd. n. 7. Dis. 13. in Eurip.
 num. 1. Dis. 15. in Cic. n. 9.
 Statuis Argivi facer dotes omnes Iunonis honora-
 bant, Dis. 40. in Virg. n. 1. *Vide Statuas.*
 Statuis ornabantur balneæ, Dis. 1. in Liv. n. 14.
 Statuis Dædali ut similes essent sermones, effi-
 cere Socratem dicebat Eutyphron, Dis. 56.
 in Cic. n. 6. *Vide. Effigies. Imago. Simulacrum.*
 Statum Siciliæ ad componendum Timoleon acci-
 tus est, Dis. 20. in Eurip. n. 12.
 Statum omnem Reipublicæ quod amplecteretur
 Theramenes, cothurnus est appellatus, Dis. 51.
 in Thucyd. n. 7. Dis. 6. in Eurip. n. 8.
 Statua quadrata quæ sit apud Cornelium Celsum,
 Dis. 46. in Thucyd. n. 6.
 Statua exigua uxorem quod duxisset Archida-
 mus Rex Spartanorum, multatus est, Dis. 5. in
 Thucyd. n. 5.
 Statua exigua Agesilaum derisit Tacbos, ideo
 ab eo spoliatus est regno, Dis. 21. in Liv. n. 9.
 Stella Saturni, & Martis recundit vim Iovis, a-
 lioquin homines essent immortales iuxta Fir-
 mitum, Dis. 68. in Anthol. n. 11.
 Stella vocabatur adolescens, de quo erat epi-
 gramma, quod Platonis tribuitur, & erat Astro-
 nomix studiosus, Dis. 40. in Anthol. n. 1.
 Stella ludos edidit, quum Domitianus triumph-
 vit de Rege Decebalo, a quo cladem acce-
 perat, in quos Indos erat Martialis Epigram-
 ma, Dis. 13. in Liv. num. 8. Dis. 29. in Liv.
 num. 10.
 Stelle septem Pleiades in Tauri caudâ, Dis. 65.
 in Anthol. n. 1.
 Stelle incognitæ sunt signum futuri terremotus,
 Dis. 48. in Thucyd. n. 17.
 Stelle inerrantes triginta sex annorum millibus
 cursum faciunt, Dis. 30. in Liv. n. 80.
 Stellam Iovis omnes illius qualitates habere di-
 cunt astrologi, Dis. 68. in Anthol. n. 13.
 Stellam similem Lunæ esse Terram aliqui philo-
 sophi voluerunt, Dis. 6. in Anthol. n. 3.
 Stellam Veneris solem confectum occidentem,
 orientem verò prægredi Pythagoras invenit,
 Dis. 43. in Cic. n. 3.

Stellarum doctrinam tradidit Aratus astrologiæ
 Imperator, Dis. 62. in Cic. n. 4. contrarium,
 Dis. 70. in Cic. n. 2. & seqq.
 Stellarum inerrantium globo præest Bacchus Pe-
 richthonius, Dis. 47. in Anthol. n. 8.
 Stellarum, quas sol illustrat, quodammodo pa-
 ser dici potest, Dis. 30. in Liv. n. 19.
 Stellarum stationes effici, quum ex solis radijs
 idæ confisterent, putavit Plinius, Dis. 71. in
 Cic. n. 5.
 Stellas esse solis Deos putaverunt Veteres, Persæ,
 & Phœnices, Dis. 71. in Anthol. n. 7. Dis. 72. in
 Anthol. n. 1. Dis. 7. in Eurip. n. 8. Dis. 31. in
 Liv. n. 11.
 Stellis distindum Cælum significat pellis ma-
 culosa Bacchantium, Dis. 47. in Anthol. n. 5.
 Stellis distindum Cælum noctu magis delectat, li-
 cet luce diurna nihil pulchrius sit, Dis. 21. in
 Anthol. n. 6.
 Stellis quia similis sit, ignem adorabant Persæ,
 Dis. 72. in Anthol. n. 1.
 Stellis inerrantibus quæ ex Parcis præsit, & quæ
 errantibus, Dis. 11. in Virg. n. 1.
 Stellis vim maris, & feminæ tribuit Orpheus,
 Dis. 25. in Virg. n. 1.
 Stellis aureis distindis erat toga picta, Dis. 28. in
 Liv. n. 12. *Vide. Astra. Errantes stelle. Inerranti-
 bus stellis Sidera. Signa. Stella.*
 Stephanitz ludique dicebantur, Dis. 3. in An-
 thol. n. 8.
 Stercorare frumentum Persas quum audisset Ae-
 thiopum Rex irritis eos, Dis. 81. in Cic. n. 5.
 Steriles Regiones sortes producant, Dis. 36. in
 Thucyd. n. 1. Dis. 56. in Thucyd. n. 9.
 Sterilias Thraciæ, Athenarum, & Persiæ, Dis.
 11. in Eurip. n. 4. 10.
 Sterilias in dies fit solum, Dis. 67. in Cic. n. 1.
 Sternuramenta cur sacra existimabant Veteres,
 & ex his omnia fumebant, Dis. 18. in Thu-
 cyd. n. 3. Dis. 42. in Thucyd. n. 6. Dis. 24.
 in Eurip. n. 1. & quasi Deos adorabant, Dis.
 24. in Eurip. n. 1.
 Sternuramentum a dextrâ parte datum Themis-
 stoeli omen viâtoris fuit, Dis. 18. in Thu-
 cyd. num. 3.
 Sterope una ex Pleiadibus, Dis. 65. in An-
 thol. n. 9.
 Sterquilinia projiciebant Sabæi cadavera, Dis.
 24. in Thucyd. n. 10.
 Stertinius Medicus quingenis talentis annuis a
 Claudio ditatus est, Dis. 10. in Cic. n. 2.
 Stefishori Patria Himeria, Dis. 55. in Thuc. n. 3.
 Stefishori suavitatem in carminibus indicavit lu-
 scinia in eius ore canens, Dis. 18. in Liv. n. 8.
 Stefishorus maxime timebat solis defectum, Dis.
 10. in Thucyd. n. 3.
 Stefishorus, quod Helena maledixisset, excruciatu
 est, Dis. 16. in Eurip. n. 8.
 Stefishorus dixit Paridem respuisse Helenæ simu-
 lacrum, non ipsam Helenam, Dis. 34. in
 Virg. n. 3.
 Stibadium, Dis. 14. in Cic. n. 6.
 Scipem qui colligebant in bonorem matris Dedum,
 Μητρύστροφαι appellantur a Dionysio Alicar-
 nasso, Dis. 43. in Anthol. n. 1.

Sti-

Stipem colligebant Cal. Ian. omnia causa, Difs. 30. in Liv. o. 63.
 Stipendi solvendi militibus pecuniam quot lumina veherent in exercitu Persarum, Difs. 53. in Thucyd. n. 8.
 Stipulis frumenti involuta dona mittebant Hyperborei Apollini Delio, Difs. 77. in Anthol. num. 12.
 Stoici ab Hermis cumulo vocantur mercatores nugarum, Difs. 3. in Eurip. n. 5.
 Stoici sapientem Deo parem, & quodammodo superiorem statunt, Difs. 9. in Eurip. n. 12.
 Stoici quid senserint de animis post mortem, & ab eis collocent, Difs. 9. in Eurip. n. 3. 10. & Aetholis deceptos esse senserunt, Difs. 40. in Anthol. n. 11. Difs. 9. in Eurip. n. 12. Difs. 10. in Eurip. n. 3.
 Stoici dixerunt solum sapientem liberum esse, ceteros autem servos, Difs. 1. in Eurip. n. 12.
 Stoici dicebant animas sapientium post mortem erodire zoimas stultorum, Difs. 10. in Eurip. num. 1.
 Stoici existimant animas mortuorum aliis vaporibus, Difs. 10. in Eurip. n. 1.
 Stoici aliqui arbitrati sunt solem, & alios Planetas in Cancro, & Capricorno retrocedere, quia Oceanus latius non diffundatur, Difs. 10. in Eurip. n. 4.
 Stoici animus longevos sciunt, non immortales, Difs. 10. in Eurip. n. 7.
 Stoici somniis fidem habebant, Difs. 19. in Eurip. n. 3.
 Stoici, & Hipparchus prodiderunt animam ex igne conflare, Difs. 21. in Eurip. n. 5.
 Stoici arbitrati sunt Iovem esse ignem, Difs. 68. in Anthol. o. 5. & Mundum ab igne absumptum iri, & deinde rursus procreatum iri, Difs. 37. in Anthol. n. 4. Difs. 68. in Anthol. num. 5. Difs. 72. in Anthol. n. 4. & esse animam mundi, Difs. 37. in Anthol. n. 4. Difs. 68. in Anthol. n. 6.
 Stoici Mundum esse animal, & Deum opinati sunt, Difs. 40. in Anthol. n. 8. Difs. 73. in Anthol. num. 4.
 Stoici in quo differrent a Cyoticis, Difs. 84. in Anthol. n. 11. Difs. 55. in Cic. n. 4. 5. & Peripateticis, Difs. 45. in Cic. n. 6. Difs. 55. in Cic. n. 5.
 Stoici verbis obsecris abstinendum non putabant, Difs. 84. in Anthol. n. 11.
 Stoici putaverunt Soles, & Lunae numina Deos omnes comprehendere, Difs. 36. in Anthol. n. 6.
 Stoici animas nostras Caelo inferere verentur, & semideos sub orbe lunae collocarunt, Difs. 23. in Anthol. n. 7.
 Stoici existimantur sidera ali humore, Difs. 37. in Anthol. n. 2. Difs. 10. in Eurip. n. 3. & seqq.
 Stoici felicitatem in vacuitate affectuum collocarunt, Difs. 41. in Anthol. n. 2. & in virtute, Difs. 45. in Cic. n. 6. 8. Difs. 55. in Cic. n. 5. existimabant summum bonum esse vivere secundum naturam, Difs. 65. in Cic. n. 5.
 Stoici tradiderunt terram esse omnium antiquissimam, Difs. 47. in Anthol. n. 5.
 Stoici Lunam a Sole illuminari, sed non omni-

na expertem luminis crediderunt, Difs. 11. in Thucyd. n. 4.
 Stoici existimabant attritu nubium fulvos gigni, Difs. 49. in Thucyd. n. 3.
 Stoici negant in Deum cadere iram, Difs. 19. in Virg. o. 12.
 Stoici sapientem non reperiiri fatentur, Difs. 36. in Cic. n. 1.
 Stoici negant animalia uti ratione, Difs. 38. in Cic. n. 2.
 Stoici in quo vincantur a Peripateticis, Difs. 60. in Cic. n. 5.
 Stoici errare sapientem negant, Difs. 63. in Cic. num. 5.
 Stoici virtutes esse inter se connexas existimant, ut qui unam habeat, habeat omnes, Difs. 79. in Cic. num. 1.
 Stoicorum erymologia duriuscula sunt, Difs. 31. in Thucyd. n. 6.
 Stoicorum opinio de causa terrae motus, Difs. 48. in Thucyd. n. 12.
 Stoicorum sententia de Fato, Difs. 9. in Virg. num. 4. Difs. 11. in Virg. n. 3. & seqq. Difs. 12. in Virg. n. 2. 3.
 Stoicorum auctor Zeno Cyrtius, Difs. 55. in Cic. n. 4. Difs. 58. in Cic. n. 4.
 Stoicorum dialectica, & oratio quam arida fuerit, & quare, & de ea Ciceroni iudicium, Difs. 59. in Cic. n. 3. 4. 5.
 Stoicorum argumenta varia, Difs. 60. in Cic. num. 2. 3.
 Stoicorum confessoria quae appellet Cicero, Difs. 60. in Cic. n. 5.
 Stoicorum pauci principes iudicantur a Cicerone Praetorius, Difs. 61. in Cic. n. 2.
 Stoicorum sapiens non inculciter effingitur, Difs. 78. in Cic. o. 4.
 Stoicorum definitio rhetorices, Difs. 79. in Cic. num. 1.
 Stoicorum sententiam quam defendisset Diogenes Babylonius, coactus est a dolore ferre dolorum esse summum malum, Difs. 83. in Cic. n. 8.
 Stoicos confutatorum Carneades helleborum sompisse ferunt, Difs. 59. in Cic. n. 1. Difs. 63. in Cic. n. 7.
 Stolidos Graeci appellabant pisces, Difs. 19. in Anthol. n. 5.
 Stolidos Sidorius Apollinarius Hermas vocat, Difs. 46. in Thucyd. n. 8.
 Stolo dicebat Musas loquuturas ore Plauti, Difs. 31. in Eurip. n. 2.
 Strabo refellit, dum Thucydidem redarguit, Difs. 8. in Thucyd. n. 2.
 Strabo vocat Boetium malum positum, & malum Civem, Difs. 16. in Anthol. n. 1.
 Stragula, & vestes ut emeret Themistocles, Artaxerxes ei donavit duas urbes, Difs. 32. in Thucyd. n. 7. Difs. 20. in Eurip. n. 17.
 Stragula pretiosa quando usurpari ceperant, Difs. 3. in Liv. n. 4. Difs. 15. in Liv. n. 4.
 Straguli, & Culcitra usum Cynici praebere pallium, Difs. 84. in Anthol. n. 12.
 Stragulabatur apud Thuriotias, qui legem abrogare volcos non persunderet, Difs. 82. in Cic. num. 7.

Strategema Themistoclis, quo devicit Persas, Disf. 30 in Anthol. n. 5.
 Strategema Panis ducis Bacchi, D. 45. in Anthol. n. 5.
 Strategema Thrasylli, & Chabriz, Disf. 9. in Liv. n. 9.
 Strategema Alexandri, qui milites iussit tondere barbam, refert Polygnos, Disf. 9. in Liv. n. 8. Disf. 73. in Cic. n. 3.
 Strategemata eadem plerumque retulerit Frontinus, & Polygnus, Disf. 3. in Cic. n. 3.
 Strategemata plerique minus admirantur, quam vires in bello, Disf. 28. in Anthol. n. 2.
 Strategemata plura adhibuerunt Alexander, & Caesar, quam alij Duces, Disf. 28. in Anthol. n. 8.
 Strato Physicus appellatus, Disf. 48. in Thucyd. n. 13. existimavit Mundum regi naturam non sentiente, Disf. 1. in Eurip. n. 10.
 Strato, qui Physicus est appellatus, Mundum scire Deum, sed privatim sensu, Disf. 71. in Anthol. n. 3.
 Straton succcessit Theophrasto; hunc succcessit Lycan, Disf. 65. in Cic. n. 6.
 Stratonici iocus in Alahandenfem quendam, qui Alahandem Deum dicebat, Herculem verò Deum esse negabat, Disf. 12. in Liv. n. 2.
 Strenuissimus Servus ad duo millia Lacedaemonij libertate donatus, & perdidit, Disf. 22. in Thucyd. n. 4.
 Strungyllum onos ex artificibus, qui onem Musas fecerunt, Disf. 57. in Anthol. n. 9. Disf. 19. in Virg. o. 3.
 Strophæum Mercurium quare appellet Aristophanes, Disf. 46. in Thucyd. n. 9.
 Strophas quum caneret chorus a dextera in sinistram movebatur, Disf. 19. in Liv. n. 12.
 Stridores in convivijs, quoniam arte scinderent aves, Disf. 21. in Thucyd. n. 14.
 Structuram corporis humani ignorasse quodammodo dici posset Plato, dum potinsem per asperam arcticiam ferri in pulmenem existimavit, Aristoteles, dum necum non ex capite, sed ex corde nostri existimavit, Disf. 71. in Cic. n. 4.
 Strui domus alaria dicebantur, quum thure, censu, & femuribus cumulabantur, Disf. 41. in Virg. n. 6.
 Strothimnes decertabant in ludis, Disf. 10. in Anthol. n. 12.
 Strymnem per Hebrum dixit Virgilius, Disf. 22. in Anthol. n. 9.
 Strymonij Agvin Xerxes albos equos sacrificavit, Disf. 70. in Anthol. n. 6.
 Studia litterarum impedi Venus, Disf. 57. in Anthol. n. 4.
 Studia disciplinarum sunt remedium intemperantiae, Disf. 57. in Anthol. n. 6.
 Studis qui in secedute susceperint, Disf. 64. in Cic. num. 2.
 Studia Arati, Disf. 72. in Cic. n. 3. & seqq.
 Studijs belli dediti erant Itali, Disf. 17. in Liv. num. 2.
 Studijs filiorum pro nimia festinatimne nocent parentes, Disf. 9. in Cic. n. 10.
 Studijs litterarum maximè nocet luxus, & servi-

tos, & Satietas, libertas civium prodest, Disf. 69. in Cic. n. 1. 5. 6. 7.
 Studium multi assequuntur, ut quæ usu non cognoverit, doceant, Disf. 73. in Cic. n. 3. & seqq. Disf. 74. in Cic. n. 2. & seqq.
 Studiorum similitudo emulationem parit, Disf. 49. in Anthol. n. 2.
 Studiorum progressum ut sibi daret, orabat Minervam pueri in Quinquatribus, Disf. 30. in Liv. n. 38.
 Studiorum causis ut se domi contingeret Demetrius, capitis partem radebat, Disf. 85. in Cic. n. 1.
 Studium tibiarum an sit improbandum, Disf. 63. in Anthol. n. 3. & seqq. n. 7.
 Studium Navigationis iussit Themistocles Atheniensibus, & reprehenditur, Disf. 76. in Anthol. num. 12. Disf. 21. in Virg. n. 14.
 Studium athletarum ad Republicam conducere, Disf. 2. in Anthol. n. 10.
 Studium nullum sine magno amore suscipitur, Disf. 17. in Thucyd. o. 4. 5.
 Studium verborum puerile est, Disf. 1. in Anthol. n. 5.
 Studium iuris praxitorij profitebatur Furius, & Aulus Celsellius, idem Scævola quoties de eo consulebatur, consulentes ad illum remittebat, Disf. 17. in Cic. n. 4.
 Studium durius dissimulat vitæ Antonius, Disf. 17. in Cic. n. 5.
 Studium infanum Hortensij oratoris in coleuda plato, Disf. 22. in Cic. n. 7.
 Studium divinarum sapientiarum suscepit D. Augustinus secundum Ciceronem Hortensium, Disf. 49. in Cic. n. 8.
 Studium philosophiae susceperunt Romani a Carneade excitati, Disf. 58. in Cic. n. 4.
 Studium nunquam aliquid iucunditatis habet, Disf. 60. in Cic. n. 1.
 Studium interitum Hortensius, quum emulationem non haberet, idem expectationi non respondit, Disf. 85. in Cic. n. 2.
 Studium gymnicum lodorum cneravit bellicam virtutem, Disf. 85. in Cic. n. 6.
 Studium non minus, quam ingenium prodest etiam poetis, Disf. 91. in Cic. n. 2.
 Studium eloquentiae ad suscipiendum qui impellendi, & qui deterrendi, Disf. 91. in Cic. n. 3.
 Studium vehemens alicuius rei descendit iustis quibus, Disf. 92. in Cic. n. 1. & seqq.
 Stulti existimantur casti si ijs, qui Veneri dediti sunt, Disf. 57. in Anthol. n. 2. Vide Statorem.
 Stultitres medici sunt Grammaticis, Disf. 3. in Virg. u. 7.
 Stultitiae mater habetur Venus, Disf. 19. in Anthol. n. 6.
 Stultitiae arguuntur tibicines, Disf. 63. in Anthol. num. 5.
 Stultitiam animi eruditionis animis sapientium post mortem est sententia Sticorum, Disf. 52. in Eurip. n. 1. Vide Stultitiam.
 Stupris infames Offici, Disf. 36. in Thucyd. o. 4.
 Stuprum commissum in sacris Boeæ Dea Clodius unquam desistit perturbare statim civitatis, Disf. 52. in Thucyd. o. 3. Disf. 2. in Cic. n. 11.
 Stuprum passæ Velesales vires desudiebant, Disf. 31. in Liv. u. 6.

- Scuprum Europæ Tævem intulisse Græci fabulan-
tur sub platano, quoniam nunquam sulca dimitte-
bat, Dis. 23. in Cic. n. 2.
- Scygiem salutem Dii testem appellabant, quan-
do iurabant, Dis. 83. in Anthol. n. 8.
- Stygis aqua omnis præter cornu perumpit, eti-
am metalla, fuit venenum Alexandri Magni,
Dis. 83. in Anthol. n. 22.
- Scygiem salutem transportabat animas Charon,
Dis. 83. in Anthol. n. 3. *Vide Styx.*
- Scygiem salutem confundunt poetæ cum Ache-
ronte, Dis. 83. in Anthol. n. 3. 4.
- Stygiem salutem, an Acherontem transirent ade-
untes inferos, Dis. 83. in Anthol. n. 2. & seqq.
- Styli nasum condidisse primus dicitur Locilius,
Dis. 68. in Cic. n. 2.
- Stylus est optimus dicendi Magister, Dis. 86. in
Cic. n. 8.
- Styx ex Erebo, & Noctæ processa est, Dis. 83.
in Anthol. n. 10.
- Styx ex Pallante Gigante peperit Scyllam, Vim,
Invidiam, Potestatem, Victoriæ, Fontes, &
Lacus, Dis. 83. in Anthol. n. 10.
- Styx ubi terrarum re verâ sit, Dis. 83. in An-
thol. n. 22.
- Styx unde ita appelleretur, Dis. 83. in Anthol.
num. 6. *Vide Stygem.*
- Seade medullam Ennius appellavit Cethegum,
Dis. 37. in Cic. n. 4.
- Suadam Herculis significant catenulæ aureæ ex
eius ore prodeuntes, Dis. 8. in Anthol. n. 4.
Vide Eloquentia.
- Suadela invocabatur in Nuptijs, Dis. 29. in Thu-
cyd. n. 2.
- Suavitatem vocis augebant lusciniæ nidificantes
in sepulchro Orphel, Dis. 73. in Anthol. n. 1.
- Suavitatem carminis Sresichori indicavit lusciniæ
in eius ore canens, Dis. 18. in Liv. n. 8.
- Suavius quantumlibet rerum omnium satiatis
est, Dis. 21. in Anthol. n. 6.
- Subligacula primi Lacedæmonij certantes in lu-
dia abiecerunt, Dis. 6. in Anthol. n. 12. Dis.
15. in Thucyd. n. 10. Dis. 16. in Thucyd.
num. 2.
- Sublimitatem orationi affert oris hirsus, voca-
lium concursus, Periphrasis, & copula *Et*, Dis.
1. in Thucyd. n. 2. Dis. 6. in Eurip. n. 14. Dis.
7. in Virg. n. 4. Dis. 14. in Virg. n. 5.
- Subsonantem orbem gubernat Lachesis, Dis. 11.
in Virg. n. 1.
- Subrumi agni laudentes quas appellarentur, Dis.
18. in Liv. n. 9.
- Subsellii ad iudicia pertinebant; unde eis appal-
li sunt; adhibebantur etiam in theatro, amphitheatro,
& Circo, Dis. 29. in Cic. n. 5. 7. 8.
- Subsellia frangere quid significet apud Iuvenalem,
Dis. 29. in Cic. n. 8. & seqq.
- Subterranea ara in Comitibus erat, ubi *Astius* Na-
vium ceterum novaculâ discidisse dicitur, quæ
puteus vocabatur, & operculo tegebatur,
quod *Pateal* est nominatum, Dis. 30. in Liv.
num. 23.
- Subterranea erat cellula, in qua defodiebantur
Vestales, Dis. 31. in Liv. n. 6.
- Subtilem disputatorem non ostentorem putat Cice-
ro Demetrium Phalereum, Dis. 33. in Cic.
num. 1.
- Sobrilitas *Lydiæ*, & Calui non eedit Cicero, Dis.
52. in Cic. n. 4.
- Subulis corpora finitimarum gentium femina
Scytharum pungebant, Dis. 1. in Liv. n. 6.
- Suburbanam ob peregrinationem quidam censue-
runt Tiberio triumphum, quem ille recusavit,
Dis. 25. in Liv. n. 8.
- Suburbani in loco erant sepulchra mortuorum in
bello, Dis. 22. in Thucyd. n. 5. Dis. 24. in
Thucyd. n. 3.
- Succesor Catneadis fuit Clitomachus, Dis. 63.
in Cic. n. 8. Dis. 64. in Cic. n. 1.
- Succesorem quomodo designavit Aristoteles,
Dis. 4. in Eurip. n. 3. Dis. 41. in Cic. n. 3.
- Succesorem Pausanias mittere noluerunt Lacedæ-
monij, ne cives corrumperetur, Dis. 13.
in Thucyd. n. 8.
- Succesorem Imperatores qui relinquebant, dum-
taxat conserebantur, Dis. 24. in Anthol. n. 9.
- Succesores Aristotelis usque ad Critolum,
Dis. 65. in Cic. n. 6.
- Succindi popæ ministrabant sacerdotibus sacri-
cantibus, Dis. 45. in Virg. n. 1.
- Succino undabantur retia, quibus arcebantur
serpentes in ludia, ut speciatores invaderetur, Dis.
10. in Anthol. n. 10.
- Succo, qui in faucibus Conchylij invenitur,
cunctis corporibus, Dis. 25. in Eurip. n. 13.
- Succubos Demones admittunt etiam Christiani
Patres, Dis. 17. in Liv. n. 6.
- Succum eruce in nuptijs ad irritandam veocrem
apponebatur, Dis. 29. in Thucyd. n. 9.
- Succussionem quam vocet Seneca, Dis. 48. in
Thucyd. n. 22.
- Sueculi ab Antiquis dicti sunt Hyades ex errore,
Dis. 65. in Anthol. n. 3.
- Sue (sug) locum monstrante quomodo Aeneas
Lavinium condiderit, Dis. 14. in Virg. n. 4.
- Sue sacrificabatur Cereri, Dis. 38. in Anthol.
num. 7. Dis. 53. in Thucyd. n. 27.
- Suem in tempestate, qui glænde vescebatur,
ostendit Pyrrho dicens, sic periculisapien-
tem commoveri non debere, Dis. 57. in Cic.
num. 3.
- Suem, ovem, & taurum immolabant Romani in
lustratione exercitus, quod sacrificium suove-
caurilis vocabatur, & quid immolarent iuxta
Dionysium Halicarnasensem, Dis. 53. in Thu-
cyd. n. 9.
- Suem nunquam mactari vidisse, sed Regem in tra-
gædijs dixit Socrates, Dis. 5. in Eurip. n. 4.
- Sues agrestes vios, & thure irritabatur, Dis. 10.
in Anthol. n. 8.
- Sues cæteros marinos vorant, quoniam Hyoscya-
mam comederant, Dis. 6. in Thucyd. n. 4.
- Sues non sacrificabant Veneri, sed omnia alia
animalia, nonnullis tamen lucis sacrificabantur,
Dis. 50. in Liv. n. 43.
- Sues non iactantes ore manipulos ferentiam
predicant, Dis. 37. in Cic. n. 5. *Vide Porcus, Sax.*
- Suevi in triumpho ducti sunt ab Aureliano, Dis.
25. in Liv. n. 19.
- Subtilem gestabant Vestales; quid illud esset,
Dis. 31. in Liv. n. 23.

Suffragia Populi Romani amebantur, Disf. 4. in Liv. n. 4.
 Suffragia in iudicijs ferebant Thetes apud Athenienfes, Disf. 47. in Thucyd. n. 2.
 Suffragia ferebantur in loco, qui Comitium dicebatur, Disf. 30. in Liv. n. 12.
 Suffragia populi quibus blanditijs Romani captabantur, Disf. 88. 89. in Cic. per tot.
 Suffraginis articulum nifi vitulus caudæ contingat, Sacrificio idoneus non eft, Disf. 43. in Virg. n. 1.
 Suffragiorum ciftæ menfus imponebantur, quæ Pontes vocabantur, Disf. 1. in Cic. n. 7.
 Suffragus, quis e roftris navium extrufus erat, Roftra appellabatur, Disf. 19. in Cic. n. 1.
 Suidas in vocem *Pyldes* emendatur, Disf. 16. in Anthol. n. 7.
 Suillo adipe ungebatur fponfa fores mariti, Disf. 19. in Thucyd. o. 10.
 Sulco editum Tægen Etrufcorum litteræ tradunt harufpiciam inveniffe, Disf. 41. in Thucyd. num. 5.
 Suleo ferentem Cupidinem facit poëta, Disf. 84. in Anthol. n. 15.
 Sulcus designabatur in condendis urbibus, qui intermittebatur eo loco, ubi porta futura efferet, & ut qua gleba extra cadcret, cavebatur, Disf. 23. in Liv. n. 6.
 Sulphur luftrationibus adhibebatur, Disf. 14. in Thucyd. n. 10.
 Sulphureo in folio feditat imago Platonis, Disf. 7. in Eurip. n. 12.
 Sulpicij feruum Sylla, qui dominum fibi prodiderat, libertate donavit, deinde saxo precipitem dedit, Disf. 50. in Thucyd. n. 5.
 Sulpicio excepto Scævola Iuriacofules omnibus a Ciccone præferunt, Disf. 17. in Cic. n. 1.
 Sulpicius Gallus prædixit militibus defefum Lunæ futurum, & caufas docuit, Disf. 20. in Thucyd. n. 10.
 Sulpicius pulfus a foro Confulibus, & Sylla Marium adversus Mithridatem Imperatorem creat, Disf. 2. in Cic. n. 4.
 Sulpicius eloquentiæ floruiſſet, Disf. 21. in Cic. num. 6.
 Sulpicius Mario devotio interemptus eſt Disf. 17. in Cic. n. 7.
 Sulpicius eloquentia nocuit Reipublicæ, Disf. 35. in Cic. n. 2.
 Sulpicius audiendo Crassum anni ſpatio fummeis oratoribus comparabatur, Disf. 86. in Cic. o. 2. Vide *Spurius Sulpicius*.
 Summa pecuniarum quam reliquit Tiberius, & Caligula profudit, Disf. 32. in Thucyd. n. 101. quam Veſpaſianus ad conſtituendam rempublicam deſiderabat, Disf. 32. in Thucyd. 10.
 Summano etiam tribuantur fulmina, quinocturnis, & maxime dira iaculantur, Disf. 40. in Virg. num. 5.
 Summanus eſt idem, ac Pluto, Disf. 8. in Eurip. num. 6.
 Sumptibus privati modum excedere oderunt libera civitates etiam externis in Regibus, Disf. 3. in Thucyd. n. 5.
 Sumptibus ſuis tritemem cõducere iuſſus eſt Iſo-

crates, Disf. 47. in Thucyd. n. 7. Hypærides, Disf. 76. in Cic. n. 5. qui duas conduxit, Disf. 77. in Cic. n. 4.
 Sumptibus ſuis ſe reſtituturam Thebas dirutas pollicita eſt Phryne, ſi id mœnibus inſcriberetur, Disf. 77. in Cic. n. 3.
 Sumptus belli ex hoſtili regione Alexander, & alij collegerunt, Disf. 45. in Thucyd. n. 8.
 Sumptus in Athletis reſecavit Solon, Disf. 15. in Thucyd. n. 5.
 Sumptus qui fiebant in gerendis magiſtratus, Disf. 3. in Liv. n. 1.
 Sumptus conviviorum legibus cõſceiebantur, Disf. 3. in Liv. n. 5.
 Sumptus cenarum Vitellij, & Caligula, Disf. 3. in Liv. n. 9.
 Sumptus immoiedi Aefopi hiſtrionis, Disf. 6. in Eurip. n. 19. Disf. 3. in Liv. n. 10. Disf. 13. in Cic. n. 5.
 Sumptus facti in ludos Romanos, quum primùm editi ſunt, Disf. 18. in Cic. n. 6.
 Sumptus, quos in ſcorta faciebat Hyperides, Disf. 77. in Cic. n. 3.
 Sumptuum cauſa ſacra quædam *Tæleræ* appellabant, Disf. 36. in Anthol. n. 2.
 Sunitz ijs, quos o primos iudicabant, quam velent noxorem ducere, permittebant, Disf. 30. in Thucyd. n. 2.
 Suovenautilia vocabantur ſacra, quæ luſtrando exercitui fiebant, Disf. 53. in Thucyd. n. 9.
 Supellectile publicæ utebatur Alcibiades ad inſtruendum ſuum domum, Disf. 37. in Thucyd. num. 7.
 Superba Diva iure vocatur Victoria, Disf. 28. in Liv. n. 8.
 Superbi ſunt Hiſpani, Disf. 7. in Liv. n. 4.
 Superbis coram, quibus fortuna ſecunda aſſuit, Disf. 78. in Anthol. n. 3. 4.
 Superbia Caligula, qui ſibi cenanti ad pedes flares ſenſtorces paſſus eſt, Disf. 21. in Thucyd. n. 14.
 Superbijs minimè elatus Romulus inſignis imperij ſumpſit, Disf. 20. in Liv. n. 1. & ſeqq. Disf. 21. in Liv. n. 10.
 Superbia Tigranis, Disf. 10. in Liv. n. 4.
 Superbis quorundam Grammaticorum, Disf. 6. in Cic. o. 7.
 Superbia Plinio exprobrata eſt, quòd Cicconem emularetur, Disf. 10. in Cic. n. 5.
 Superbiam exteroſum etiam Regum ægre ferunt libere civitates, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.
 Superbiam hominum non ſert Deus, Disf. 18. in Eurip. n. 1. 2.
 Superbiam medioerem, vel potiùs ſuperbiam ſpectiem ſuſpectam habebat populus Romanus, Disf. 12. in Liv. n. 9.
 Superbiam Perſarum imitati ſunt Romani Imperatores, Disf. 21. in Liv. n. 11.
 Superbiam amovere a triumphantibus voluerunt Romani, Disf. 38. in Liv. n. 14.
 Superbius nihil eſt homine, Disf. 40. in Thucyd. n. 1. Disf. 15. in Eurip. n. 6.
 Superbos deprimunt Deus, extollit autem bamiles, Disf. 18. in Eurip. n. 1. 2.
 Superis imparis; paria verò inferioribus Homerus, Disf. 30. in Liv. n. 4.

Superis dies non est primus dies mensis; secundus verò Inferis apud Græcos, Disf. 30. in Liv. num. 14.

Superstes Reibublicæ, quam constituerat, Solam fuit. Disf. 27. in Thucyd. n. 8.

Superstitio Veterum, quæ morte, & alia quæ sibi accidere nolebant, nominare non sustinebant, & sacras res, ut cerebrum, Disf. 18. in Thucyd. n. 1. 2.

Superstitio veterum Christianorum, quum nomen Infantibus imponeretur, Disf. 53. in Thucyd. n. 12.

Superstitio mulierum, Disf. 15. in Anthol. n. 13.

Superstitionem festulic philosophia, Disf. 10. in Thucyd. n. 2.

Superstitiosi Aegyptij, Disf. 7. in Liv. n. 4.

Superstitiosi luto sese volutabant, ut labes animi depuerent, Disf. 53. in Thucyd. n. 31.

Supinos se occultare glebâ docent Perdices pullos suos, Disf. 38. in Cic. n. 6.

Supplex adolescens quum impetrare non potuisset simulacrum; se interemit, Disf. 22. in Cic. num. 6. *Vide. Supplex.*

Supplicandi genus religiosissimum apud Molossos sedere in Lare, Disf. 25. in Thucyd. n. 3. 6. & apud alios, Disf. 25. in Thucyd. n. 4. 8. Disf. 26. in Thucyd. n. 7.

Supplicare significat verbis *ἱκεῖν* & *ἱκεῖν* *ἑκαῖ* Disf. 26. in Thuc. n. 6. Disf. 22. in Eurip. n. 7.

Supplicatio ad omnia polynaria Deorum se habet ante triumphum, cuius spatium erat triduum, Disf. 25. in Liv. n. 6.

Supplicationes triumpho præludebant, & soli Ciceroni decreta sunt togato, Disf. 20. in Eurip. n. 6.

Supplicationes Neptuno habebantur in Græciâ, quoties terra tremuisset, Disf. 48. Thuc. n. 3.

Supplicariis Deorum Veteres a mœis sâctiores inchoabant, Disf. 19. in Liv. n. 1. Disf. 28. in Virg. n. 1.

Supplicationum varia genera, Disf. 21. in Anthol. n. 2. Disf. 14. in Thucyd. n. 3. Disf. 25. in Thucyd. num. 3. & seqq. Disf. 26. in Thuc. n. 2. & seqq. Disf. 22. in Eurip. n. 3. 4. 6. & seqq.

Supplices reiiciendi non sunt, Disf. 25. in Thucyd. n. 1. Disf. 22. in Eurip. n. 1. & seqq.

Supplices tuerur Iuppiter Hicæsus, Disf. 10. in Anthol. n. 17. Disf. 23. in Anthol. n. 1. 2. Disf. 25. in Thucyd. n. 3. Disf. 22. in Eurip. n. 2. 3.

Supplices mentum, & dexteram tangere solebant, Disf. 21. in Anthol. n. 6. Disf. 26. in Thucyd. n. 2. 3. Disf. 22. in Eurip. num. 3. 4. fecimus verò genus, Disf. 26. in Thucyd. num. 3. Disf. 22. in Eurip. n. 4.

Supplices tangebant pedus, & genus, Disf. 26. in Thucyd. n. 6. Disf. 22. in Eurip. n. 6. 7.

Supplices apud Persas faciem manu renobant, & pumebantur, licet nihil eis deuegarentur, Disf. 69. in Anthol. n. 6.

Supplices Epherus appellatos tradit Plutarchus, Disf. 25. in Thucyd. n. 8.

Supplices orabant per eas res, quæ celsissimæ erant illi, cui supplicabant, Disf. 25. in Thucyd. num. 4. & seqq.

Supplices Neptuni Heliconij quoddam hæretæ ab eis templo Achæi ducuntur, Achæi He-

lice, & Bora terræ motu conciderunt, Disf. 77. in Anthol. n. 4. Disf. 25. in Thucyd. n. 17. Disf. 34. in Thucyd. n. 1. Disf. 48. in Thucyd. n. 3. 7. 28.

Supplicibus non parcens non impetrat veniam a Dijs, Disf. 22. in Eurip. n. 15. *Vide. Supplex.*

Supplicibus confugientibus ad templa, & ad aras parcendum, Disf. 21. in Anthol. n. 2. 3.

Supplicio capitali se affici posse, ut intelligeret triumphans, nota e curru pendebat, Disf. 28. in Liv. n. 14.

Supplicio ultimo afficiebatur damnati in loco, qui *ἄσπετος* dicebatur, Disf. 51. in Anthol. n. 5.

Supplicio capitali nemo affici poterat, quum profecta erat Navis in Delum, Disf. 40. in Thucyd. n. 6.

Supplicio ultimo affici Charidemum iussit Darius, quod responsum minus gratum, sed verum dederat, Disf. 53. in Thucyd. n. 2.

Supplicio capitali affecti sunt Manlius, & Melius quum Regnum affectuissent, licet plebem beneficijs affectissent, Disf. 22. in Liv. n. 8.

Supplicio affectus est Valerius Soranus, quod Romæ nomen enunciarit, Disf. 24. in Virg. n. 6.

Supplicio ultimo damnatum liberabat Vestalis, si forte occurrisset, Disf. 40. in Thucyd. n. 7. Disf. 31. in Liv. n. 11. *Vide. Capitali supplicio.*

Sus erat victima Telluris, & Bonæ Deæ, Disf. 38. in Anthol. n. 7. Maiz, Disf. 38. in Anthol. n. 8.

Sus Bastia proverbium de tarditate ingenij Bocrotum, Disf. 7. in Liv. n. 4.

Sus, vitulus, & agnus immolabatur in sacro ambulari, Disf. 53. in Thucyd. n. 21. *Vide. Porcus. Sæm.*

Sus flumen Macedoniæ, Disf. 73. in Anthol. n. 2.

Suspecta est Civitatibus ultimum potestas, Disf. 7. in Thucyd. n. 10. 11.

Suspecta est plerisque fides Græcorum, Disf. 5. in Anthol. n. 1. Disf. 7. in Liv. n. 4.

Suspectam Philosophiam habebat vulgus, quasi Deos tolleret, Disf. 11. in Thucyd. n. 5.

Suspecti maxime sunt, qui in liberâ civitate privatum modum in luxu excedunt, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.

Suspecti sunt novis socijs proditores, Disf. 50. in Thucyd. n. 2. 4.

Suspicio sola criminis puniebat in Vestalibus, Disf. 31. in Liv. n. 7.

Suspicio nulla criminum, quibus accusabatur, aderat, & tamen Alcibiadem capite damnavit, Disf. 27. in Thucyd. n. 11.

Suspiciones mulierum, Disf. 25. in Anthol. n. 13.

Sutor, qui exiguis pedibus magnos calceos conficiat, improbat; *ἥκ* & orator, qui parvis rebus magnam accedet orationem, Disf. 2. in Virg. n. 1. *Vide. Sutor.*

Sutoriam artem exercebat Simo, & Socratem simul audiebat, Disf. 80. in Cic. n. 2.

Sybaris funditus excisa est, quod supplicibus Iunonis Sybaritæ non peperissent, Disf. 23. in Anthol. n. 3. Disf. 25. in Thucyd. n. 11.

Sybaritæ oraculum acceperunt, quodiam urbem saluam futuram, quandiu homines Deo non anteponebant, Disf. 23. in Anthol. n. 4.

Sybaritæ, quipsam diem de phiditijs Lacedæ-

- monlorum, Disf. 54. in Anthol. n. 3.
 Sybaritæ tibis utebantur in proelio, Disf. 57. in Thucyd. n. 11.
 Sycionij tragœdij invenierunt, Disf. 6. in Eurip. n. 3.
 Sycionij calcei parum viriles habebantur, Disf. 24. in Cic. n. 3. *Vide. Syrtanum.*
 Sycophantæ ioter Aristophanes recenset rhetores, Disf. 34. in Cic. n. 3.
 Syene quo pacto dicatur a Locano umbras non iacere, Disf. 70. in Cic. n. 4.
 Syllæus legatus Regis Nabateorum effecit, ne Aelios Gallos paucis mensibus universam Arabiam fabigeret, Disf. 21. in Virg. n. 10.
 Sylla Felix, & forunt filius dictus est, Disf. 80. Anthol. n. 1. Disf. 20. in Eurip. n. 9.
 Sylla facios ad hostes deficientes suo iussa fecisse dixit, Disf. 6. in Thucyd. n. 11.
 Sylla Pompeio dixit, caveret Cæsarem malè prætextatum, Disf. 13. in Thucyd. n. 5.
 Sylla pediculari morbo absumptus est, quòd Aristonem abstrusum a templo Minervæ occiderat, Disf. 25. in Thucyd. n. 11. Disf. 18. in Eurip. n. 13. Disf. 22. in Eurip. n. 10.
 Sylla proficente ad bellum sociale histos terre exiit, ex quo ignis eripit usque ad Cœlum, Disf. 48. in Thucyd. n. 17.
 Sylla servum Sulpicii, qui Dominum sibi prodiderat, libertate donavit, & deinde e saxo precipitem dedit, Disf. 50. in Thucyd. n. 5.
 Sylla disciplinam militarem corruptis, & militibus ad omne facinus uti posset, Disf. 4. in Liv. n. 7.
 Sylla quare Marium insectatos fuerit, Disf. 5. in Liv. n. 2.
 Sylla sex hominum milia uno die interfici iussit, Disf. 5. in Liv. n. 4.
 Sylla floruit anno sexcentesimo septuagesimo ab urbe condita, Disf. 10. in Liv. n. 4.
 Sylla quindæcim sugydis creavit, Disf. 19. in Liv. num. 55.
 Sylla sœcie urbis amplitudinem, Disf. 23. in Liv. num. 11.
 Sylla de Mario non triumphavit, Disf. 24. in Liv. num. 12.
 Sylla horrabatur Pompeium, ut invidiæ plenum triumphum recusaret, Disf. 25. in Liv. n. 5.
 Sylla se dictaturæ abdicavit, Disf. 1. in Cic. n. 3. Disf. 1. in Cic. n. 9.
 Sylla Roseium auro aureo donavit, quo Senatores, & Equites a plebe distinguebantur, Disf. 90. in Cic. n. 4. *Vide. Sylla.*
 Syllaba secunda Maleæ producitur, & corripitur, Disf. 66. in Anthol. n. 5.
 Syllaba prima Dianæ quare interdum producatur, Disf. 30. in Liv. n. 37.
 Syllabam primam vocis *Phœnices* non rite corripuit Sidonius, Disf. 87. in Cic. n. 1.
 Syllabam primam rhetorices Demosthenes prononciare non poterat, & quomodo id vitium emendarit, Disf. 87. in Cic. o. 3.
 Syllabam eandem Græci frequenter & longam, & brevem faciunt, Disf. 56. in Anthol. n. 12.
 Sylla bello civili combussit Capitolium Catulus magnificentior instauravit, Disf. 2. in Liv. n. 5.
 Sylla in sonare sex millie lecorum porabatur, Disf. 23. in Thucyd. n. 8.
 Sylla post tempora Romani cadavera comburere cepit, Disf. 24. in Thucyd. n. 10.
 Sylla sevicia, Disf. 5. in Liv. n. 3.
 Sylla felicitatem portendit fulneo, quod ab Oriente profectum in Orientem concessit, Disf. 19. in Liv. n. 8.
 Sylla, & Marij bellum civile exarsit, antequam Cicero magistratus peteret, Disf. 2. in Cic. n. 3.
 Sylla legem de reditu Pompeij Herennius impedivit, Disf. 3. in Cic. n. 1.
 Syllam dominatorem Sertorius tribunus plebis laecivavit, Disf. 1. in Cic. n. 2.
 Syllam offecidisse veritus Cicero Athenas, Rhodumque, & deinde in Asiam se contulit, Disf. 2. in Cic. n. 8. *Vide. Sylla.*
 Syllagismorum varia genera a Chrysippo, & Stoicis inventa, Disf. 60. in Cic. n. 2. 3.
 Syllonem Darius supra alios dilexit, quòd ab eo privatus donum acceperat, Disf. 79. in Anthol. n. 8.
 Syllorum fructibus qui vescébantur, Hylophagi dicebantur, & agriculturam aspernabantur, Disf. 81. in Cic. n. 5. *Vide. Sylla.*
 Symbola quid sit, Disf. 29. in Anthol. n. 8.
 Symbolon dicitur anulus, Disf. 29. in Anthol. num. 8.
 Symbolum Solis est leo, Disf. 47. in Anthol. n. 7.
 Symbolum eocordiz Angelus Politianus eocordem dixit, Disf. 31. in Thucyd. o. 1.
 Symmacho sacolas imitandi Ciceronem defuit, non volentis, Disf. 49. in Cic. o. 8.
 Symmachus Senator duo milia pondo auri impendit in Prætorij filij, Disf. 3. in Liv. n. 1.
 Symmachus, licet Christiana religio invaluisset, spectaculis ætioris Romam oblectavit, Disf. 50. in Anthol. n. 12.
 Symmachus ait oratorem esse ex omoibus artibus, & disciplinis collectam perfectionem, Disf. 4. in Cic. n. 2.
 Symmetrium pictura dedit Parrhasius, Disf. 51. in Cic. n. 2.
 Symphoniacos uxoris pueros Milo doxit, quum Lanuvium peteret, Disf. 21. in Thucyd. n. 8.
 in Symposio Pteronis admissa non est Placria, Disf. 21. in Thucyd. n. 10.
 Syntipus concedebat Abantes, ne ab hostibus apprehenderentur, Disf. 73. in Cic. n. 3.
 Syntesij opera & oratoria, & philosophi aliquid habent, Disf. 64. in Cic. n. 4.
 Synodus Pylos dicebatur, hoc ad Thermopylas habebatur, Disf. 7. in Eurip. n. 6.
 Syphacem ad violendum sacras cum Romanis impolit Afrubalis filius, cum qua matrimonium contraxerat, Disf. 15. in Anthol. n. 23.
 Syphacem Scipio mœta annum devicit, Disf. 45. in Thucyd. o. 5. Disf. 35. in Thucyd. n. 7.
 Syphax Masselylorum Rex quom exercitum recensioisset, fiducia elatus est, Disf. 33. in Thucyd. n. 4.
 Syphax bis victus est a Scipione, Disf. 3. in Virg. n. 4.
 Syracusæ quos celebres viros produxerint, Disf. 33. in Thucyd. n. 3. *Sicæurum bello, Disf. 33. in Thucyd. o. 5. eorum magnitudo, Disf. 33. in Thucyd. o. 6. quando condita sint, Disf. 33. in Thu.*

Thucyd. n. 8. *Disf.* 36. in Thucyd. n. 10.
 Syracusæ, & Leonini fuerunt primæ urbes, quæ
 in Siciliâ à Grecis conditæ sūt, *Disf.* 36. in
 Thucyd. n. 10. *Vide Syracusarum.*
 Syracusanî sacrificabant Veneri *καλλεργῶν*, *Disf.*
 75. in Cic. num. 3.
 Syracusanum bellum suspiciendum Atheoien-
 sum temeritas, *Disf.* 44. in Thucyd. n. 1. &
 imprudentia in eo incubando, *Disf.* 52. in Thu-
 cyd. n. 2. 9
 Syracusarum divitias quomodo obtinuerit Ar-
 chias illorum condider, *Disf.* 36. in Thucyd.
 num. 10.
 Syracusos Deo liberavit a Dionysij tyrannide, &
 a suis civibus trucidatus est, *Disf.* 20. in Eu-
 rip. n. 22.
 Syracusis captis Ægna, & tabulæ piæ Romam
 translatæ sunt, ex quibus extitit luxuriam Roma-
 num, *Disf.* 2. in Liv. n. 3. *Disf.* 12. in Liv.
 n. 4. *Disf.* 24. in Liv. n. 14.
 Syracusis captis Marcellus non triumphavit, *Disf.*
 24. in Liv. n. 14.
 Syracusis captis Archimedes formis describen-
 dis intentus occisus est, *Disf.* 17. in Thucyd.
 n. 4. *Disf.* 92. in Cic. n. 1. *Vide Syracusæ.*
 Syri coelestibus non occidunt, quia Semiramidem
 aluerunt, *Disf.* 28. in Liv. n. 3.
 Syri piscibus abstinebant, quia Venua, quom
 Typhæum fugerit, pisce larnit, vel quia Phae-
 cis Veneris filia in piscem fuerit mutata, *Disf.*
 23. in Anthol. n. 5. *Disf.* 32. in Virg. n. 3.
 Syri in monte Carmelo Deum colebant sine ullo
 templo, aut simulacro, *Disf.* 19. in Liv. n. 6.
 Syrie Deæ in honorem saltant Heliogabalus,
 & ut falerent, primæres cœgit, *Disf.* 18. in
 Anthol. n. 4.
 Syringas in hymno in laudem Apollinis. referre
 sibis serpentis tradit Strabo, *Disf.* 3. in An-
 thol. n. 7.
 Syrma vestis hiscionum, *Disf.* 6. in Eurip. n. 7.

T

Tabellæ describebantur verba suavia, quæ
 facta pueri lustrati vocabantur, *Disf.* 53.
 in Thucyd. n. 38.
 Tabellæ perscribebantur nomina eorum, qui con-
 voluerant, & quod medicamentum cuique mor-
 borum generi esset adhibendum, quæ in Aescu-
 lapij templo ponebantur; ex illis medicinam
 discere dicitur Hippocrates, *Disf.* 38. in
 Thucyd. n. 3. *Vide Tabula.*
 Tabernaculo Solis imago Crystallo inclusa loca-
 batur, quom Persæ lustrabant exercitum, *Disf.*
 53. in Thucyd. n. 8.
 Tabernaculum Orestis appellatum est, ubi expia-
 tus est Orestes, *Disf.* 53. in Thucyd. n. 24.
 Tabula sine ullâ imagine pro Iunone Sami coleba-
 tur, *Disf.* 46. in Thucyd. n. 4. *Disf.* 23. in Virg.
 num. 5.
 Tabulæ multæ Romam translatæ sunt excisæ Co-
 rintho, *Disf.* 2. in Liv. n. 4.
 Tabulæ, in quibus Metellus accusabatur, quom

proferrentur, indices ora averterunt, *Disf.* 33.
 in Cic. n. 3.
 Tabulam æream Olympiæ dedicasse Oenopidem
 ferunt, in qua annum Magnum quinquaginta
 novem annorum nuncupavit, *Disf.* 30. in Liv.
 num. 75. *Vide Tabellæ.*
 Tabularum duodecim lege manû conferere quid
 significaret, *Disf.* 40. in Cic. n. 4. 6.
 Tabulas pictas quom Marcellus capitis Syracusis
 translatæ Romam effecit moribus Romano-
 rum, *Disf.* 12. in Liv. n. 4. *Disf.* 24. in Liv.
 num. 14.
 Tabularum videns Leutychidas interrogavit, an
 Corinthi lignis nascerentur quadria, *Disf.* 54.
 in Anthol. n. 5.
 Tacenda ne proloquamur, admonet proverbium
Staterij pariet., *Disf.* 13. in Thucyd. n. 3.
 Tachos Aegyptiorum Rex derisit Agefilam clau-
 dum, & exigua statura; ideo regno expulsus est
 ab eo, qui opem ipsi laurus advenerat, *Disf.*
 21. in Liv. n. 9.
 Taciti dictum, quod mutationes crebræ Reipu-
 blicæ nocent, *Disf.* 81. in Cic. n. 8.
 Tactro aliquid defuisse etiam illius amatores fa-
 tentur, *Disf.* 51. in Cic. n. 5.
 Tacitum sonus quid esset, *Disf.* 22. in Thucyd.
 num. 10.
 Tacitus Livium veritatis causâ laudat, *Disf.* 39.
 in Thucyd. n. 3.
 Tacitus mentionem facit de Apolline pulso a Io-
 ve ab interfectis Cyclopes, *Disf.* 39. in Tha-
 cyd. n. 3.
 Tacitus Traiano imperante scripsit, *Disf.* 6. in Liv.
 num. 2.
 Tacitus, qui Republicam constantem ex impo-
 ri Regis, & populi potestate, & optimarum
 potentia existere non posse arduum, refellitur,
Disf. 10. in Liv. n. 9.
 Tacitus Imperator septembrem, quo natus erat,
 & imperium consequutus, Tacitum nominari
 iussit, *Disf.* 30. in Liv. n. 69.
 Tacitus Consul fuit, *Disf.* 13. in Cic. n. 2.
 Tacitus Ciceroni a quibusdam preferatur, *Disf.*
 47. in Cic. n. 2.
 Tacta homines a vincant bestias universas, *Disf.*
 37. in Cic. n. 6.
 Tactæ. *Vide. Faces.*
 Tanari templum Neptuno sacrum erat, in quo
 Asylum servorum, *Disf.* 13. in Thucyd. n. 2.
Disf. 22. in Eurip. n. 25.
 Tages sulco editum haruspiciam ostendisse
 ferunt Etruscorum litteræ, *Disf.* 41. in Tha-
 cyd. n. 5.
 Tagum Regem iniussu interfecit Hædrubal, *Disf.*
 18. in Liv. n. 11.
 Talaria tradidit Mercurius Persæ, *Disf.* 10. in
 Anthol. n. 2.
 Talaris vestis molliciem indicat, *Disf.* 4. in Thu-
 cyd. n. 6.
 Talsilum quare inclamaretur in nuptijs, *Disf.* 29.
 in Thucyd. n. 7. 10.
 Talsilus significat lanificium, & unde otiginem
 habuerit hæc vox, *Disf.* 29. in Thucyd. n. 7. 9.
 Tale significat futuram nuptiam, *Disf.* 29. in Thu-
 cyd. n. 9.

- Talenta mille** indixit Atheniensibus Marcus Antonius pro dotē Minervæ, *Disf. 45. in Anthol. num. 7.*
- Talenta quina** singuli sex crateres pandebant, quæ Gyges dono misit Apollinei Delphico, *Disf. 33. in Anthol. n. 8.*
- Talenta decem** quotannis mittebat Ephoris Pericles, *Disf. 3. in Thucyd. n. 5.*
- Talenta quadringenta** quotannis Rex Thracum dono accipiebat præter alias res pretiosas, *Disf. 33. in Thucyd. n. 2.*
- Talenta argenti**, quæ Cyrus victorijs adeptus est, *Disf. 7. in Thucyd. n. 5.*
- Talenta septuaginta** domtaxat habebat Alexander, quom traiecit Hellepontum, *Disf. 45. in Thucyd. n. 8.*
- Talenta centum** ex decimâ parte prædæ collegit ex bello in Asia Agessius, & Delphos misit, *Disf. 52. in Thucyd. n. 3.*
- Talenta duo** præmium interfectoribus a Sylla confutata erant, *Disf. 5. in Liv. n. 3.*
- Talenta ter**, & vicies mille ex Aegypto quotannis Romani capiebant, *Disf. 9. in Liv. n. 17.*
- Talenta viginti** millia argenti, & auri tulit in triumpho Pompeius, *Disf. 26. in Liv. n. 4.*
- Talenta quinquaginta** per legatos misit Alexander Xenoerati, *Disf. 9. in Cic. v. 13.*
- Talenta centum** mercedem accepit Erasistratus sanato Antiocho, *Disf. 10. in Cic. n. 2.*
- Talenta viginti** pro oratione Isocrates accepit a Nicocle, *Disf. 10. in Cic. n. 4.*
- Talenta centum** ex hereditate patris obveniant Democrito, quæ in peregrinationes consumpsit, *Disf. 43. in Cic. v. 5.*
- Talenta sexdecim** confutis Alexandro Bucephalus, *Disf. 6. in Anthol. n. 9.*
- Talenta quingenis** annis Stertinus medicus a Claudio ditatus est, *Disf. 10. in Cic. n. 2.*
- Talentorum tria** millia e Davidis sepulchro eruit Hircanus, *Disf. 32. in Anthol. n. 22.*
- Talentorum decem** millia ex Delo Athenas convexit Pericles, *Disf. 77. in Anthol. n. 8. Disf. 2. in Thucyd. n. 5.*
- Talentorum decem** millia impendit Alexander in funere Hephæstionis, *Disf. 23. in Thucyd. num. 1.*
- Talentorum centum** multam indixerunt Timotheo Athenienses, *Disf. 20. in Eurip. n. 59.*
- Talentorum quinque** millia recondebantur in cellâ supra caput Regis Persarum, quæ cervicalis Regis vocabatur, & sub pedibus tria millia, & sex bellum aiosdem dicebatur, *Disf. 22. in Liv. n. 4.*
- Talentorum decem** pondus erat phiale aureæ gemmis disticta, quam Amyntos duxit in triumpho Persei, *Disf. 26. in Liv. n. 2.*
- Talentorum quingentorum** multam ut sibi remitterent Romani, tres legatos miserunt Athenienses, *Disf. 42. in Cic. v. 4.*
- Talentum** proposuit præmium Alexander ei, qui plurimum biberet, *Disf. 24. in Anthol. num. 9.*
- Tamyris** invenit harmoniam mixolydian, & Doricam, *Disf. 9. in Thucyd. n. 4. Disf. 5. in Cic. n. 5.*
- Tansin** esse partem Araxidis Aristoteles falsò affirmat, *Disf. 3. in Thucyd. n. 4.*
- Tansquil Regum** viri ex aquila coniectati est, *Disf. 26. in Anthol. n. 6.*
- Tansquil Faber** in Epistolis rationem redditus in Euripo Euboico, *Disf. 4. in Eurip. num. 2.*
- Tangere** solum, aut nominare non licebat Flaminii Disli, *Disf. 31. in Anthol. n. 9. Disf. 24. in Thucyd. n. 4. Disf. 40. in Thucyd. n. 7.*
- Tantalus** insignis astrologus, *Disf. 2. in Eurip. n. 6.*
- Tantalus Phrygius** supplicet diis Ganymedem rapuit, *Disf. 68. in Anthol. n. 2.*
- Tantalus** quia Solis naturam fuerit contempletus, ideo fingitur ei Lapidem imminere, *Disf. 22. in Anthol. n. 4. Disf. 2. in Eurip. n. 6.*
- Tantalus** quom raperet Ganymedem, & suis ille defenderetur, discerpis est Ganymedes, *Disf. 41. in Anthol. num. 7. Disf. 27. in Virg. num. 7.*
- Tarchetus** Abanorum Rex immanissimus fuit, ut filie se iniuri pateretur a membro virili, quod in foco visum fuerat; en verò misit sneillam, quæ duos filios peperit, quos Tarchetus tradidit Teratio quidam occidendos, qui servati eum occiderunt, *Disf. 23. in Liv. n. 5.*
- Tarentinis** captis Deos tratos relinquendos esse dixit Fabius Maximus, *Disf. 2. Liv. n. 3.*
- Tarentum** nunquam potuit expugnare Hannibal, *Disf. 23. in Cic. n. 3.*
- Tarpeia** una ex Vestalibus, quæ a Numa capta fuit; non fuit esdem, ac illa, quæ Capitolium Sabinis prodidit, *Disf. 51. in Thucyd. v. 6. Disf. 31. in Liv. n. 15.*
- Tarquinio Prisco** imperante Galli in Italiam venerunt, *Disf. 4. in Virg. v. 2. Disf. 5. in Virg. num. 5.*
- Tarquinio Regum** Romæ aquila portendit, *Disf. 26. in Anthol. v. 6.*
- Tarquinio** sella curulis, & fasces missi sunt ab Etruscis, quod argumentum fuit animi subiecti, *Disf. 22. in Liv. n. 16. 21.*
- Tarquinium** eiecit Brutus eloquentie vi, *Disf. 36. in Cic. n. 14. 15.*
- Tarquinium** Servii Regis filia, quæ focero necem moliri detredabat, interemit, *Disf. 15. in Anthol. n. 20.*
- Tarquinus Superbus** eminentiora passivè decutiens sequens est exemplum Thrasylbuli, qui summas spicas detroncavit, *Disf. 42. in Anthol. n. 8. Disf. 6. in Thucyd. v. 21. Disf. 30. in Virg. n. 5.*
- Tarquinus Priscus** divitijs Regnum Romæ adeptus est, *Disf. 7. in Thucyd. v. 7.*
- Tarquinus Superbus** Capitolium extruxit, Cloacas Priscus, vel Superbus, *Disf. 2. in Liv. num. 5. 6.*
- Tarquinus Priscus** Circum maximum edificavit, *Disf. 2. in Liv. n. 7.*
- Tarquinus Priscus** indutus tunica roth ex auro triumphavit, *Disf. 22. in Liv. n. 59. Disf. 22. in Liv. v. 12.*
- Tarquinus** ex primis curru invecus triumphaverit, *Disf. 24. in Liv. n. 9.*

Tar.

- Tarquinios, an Romulus instituerit ludas, qui propriè Romani sunt appellati, Dis. 18 in Cic. n. 2. & seqq.
- Tarrotius ex astorum positu collegit Ramam V. Id. Apr: conditam fuisse, Dis. 23. in Liv. n. 2.
- Tarron urbem quæ condiderit, & an a plantâ pedis appellata sit, Dis. 10. in Anthol. n. 3. 4. Dis. 30. in Anthol. o. 9.
- in Tartarum deiecit Iuppiter Enrymedontem, quia cum eo concubuerat Iuno, atqueam Iovi nuberet, Dis. 23. in Virg. o. 3.
- Tartarum bis potere io præcepit cur dixerit Virgilius, Dis. 10. in Eurip. u. 10.
- Tartarus quid sit, Dis. 10. in Eurip. o. 9. 10.
- Tartarum Regem Nahin nazijæ cerva, Dis. 18. in Liv. u. 4.
- Tartessus insula Iunonis est appellata, Dis. 23. in Virg. o. 5.
- Tartessus eadem, ac Betis est, Dis. 3. in Thucyd. n. 3.
- Tartessus Tyriorum colonia, Dis. 7. in Anthol. num. 8.
- Tatio arcem Tarpela prodidit, Dis. 51. in Thucyd. n. 6.
- Tatius receptis in civitatem Sahinis suum Romanum, & Capitolium urbi addidit, Dis. 23. in Liv. o. 9.
- Tatius Rex cum Romulo fœdus fecerunt in viâ sacra, ideo illa hoc nominis appellata est, Dis. 29. in Liv. n. 5.
- Tauræam æmulum in munere publico Alcibiades colapho percussit, Dis. 37. in Thucyd. o. 7.
- Tauri populi Scythiæ humanis hostijs Diane faciebant, Dis. 11. 10. Anthol. o. 1. Dis. 17. in Eurip. n. 5.
- Tauri candidi immolabantur in triumphis, Dis. 22. in Anthol. o. 7.
- Tauri in caudâ an sint Pleiades, Dis. 65. in Anthol. n. 2.
- Tauri sanguine hantio pœijt Themistocles, Dis. 13. in Thucyd. o. 3.
- Tauri corio quantum soli occiparent mercati Tyrij, in eo Byrsam arcem conderunt, Dis. 21. in Virg. n. 2.
- Tauri monis in angustijs imprudenter cum Alexandro coexistit Darins, Dis. 9. in Liv. o. 3.
- Tauri ærei simulacrum in foro principum fuit Romæ conditum a Romulo, Dis. 23. in Liv. n. 8.
- Tauri carnivori Troglodytarum leonibus fortiores, Dis. 37. in Cic. n. 4.
- Tauri exercebantur ad pagnum, Dis. 39. in Cic. n. 3.
- Tauris daohus immolatis Prometheus, utrinque carceres in unum confudit, & corio operuit, & viscera pariter, & ossa operuit, & opionem Iovi concessit, qui eam portionem elegit, qua viscera continebantur, & inde illitum, ut viscera Dijs adolerentur, Dis. 15. in Anthol. n. 7. Vide Taurus, Taurus.
- Tauriscus Amorem sine peilihus, & manibus effinxit, & Hermerous appellavit, Dis. 46. in Thucyd. n. 8.
- Tauro Bacchum comparat aliqui, & cornua ipsi affingunt, quia natus est ex love mutato in draconem, & ex Proserpinâ specie taurinâ, Dis. 44. in Anthol. n. p. 1 n.
- Tauro subdidit Pasiphaëa Venns, Dis. 57. in Anthol. n. 1. Dis. 37. in Cic. o. 7. Vide Taurus.
- Tauromenium unde dictum, Dis. 54. in Thucyd. n. 3.
- Tauripolos dicta est Diana a Tauris Scythiæ populi, qui humanis hostijs illi sacrificabant, Dis. 10. in Anthol. n. 2.
- Taurus duos posterioribus pedibus apprehensos detinebat Titormas pastor, Dis. 8. in Anthol. n. 1.
- Taurus significat viri pudendum, Dis. 11. in Anthol. n. 2.
- Taurum uter prius ederet, & plus biberet, Hercules cum Leprea contendit, Dis. 9. in Anthol. n. 3.
- Taurum, suam ovem io instratione exercitus Romani immolabant, quod genus sacrificij suave iuvilia appellabant, & quid immolaretur Iuxta Dionysum Halicarnasæum, Dis. 53. in Thocyd. o. 9.
- Taurum intra montem Romani Aotiochom compulerunt, Dis. 44. in Thucyd. n. 6.
- Taurum immolabant triumphantes, secus ovariantes, Dis. 24. in Liv. n. 11. Dis. 27. in Liv. n. 4.
- Taurum humeris ferebat Milo Crotonensis, Dis. 37. in Cic. n. 3.
- Taurum in sublime iactavit Rhinoceros, Dis. 37. in Cic. n. 4.
- Taurus mons Afix maximus, Dis. 11. in Anthol. num. 2.
- Taurus non sacrificabatur Iovi, sed bos, Dis. 22. in Anthol. n. 8.
- Taurus pro bove accipitur, Dis. 22. in Anthol. n. 9. 11.
- Taurus, qui vexit Europam, fuit navis hoc nomine appellata, Dis. 23. in Anthol. n. 5. 6. Dis. 12. in Eurip. o. 16.
- Taurus est animal iracundum, Dis. 44. in Anthol. n. 10.
- Taurus nigerrimus quare immolaretur Osiridi, Dis. 48. in Anthol. n. 7.
- Taurus a Tyrrenis vocabatur Italus, & ab eo, quem amiserit Hercules, & Rhegio in Siciliam transfretavit, Italia vocata est, Dis. 36. in Thucyd. u. 5.
- Taurus erat victimæ maxima, Dis. 43. in Virg. num. 5.
- Taurus cum vaccâ jonebatur ad consuecendum sulcam in condendis urhibus, Dis. 23. in Liv. nom. 6.
- Taurus est Domicilium Veneris, Dis. 30. in Liv. num. 36. Vide Tauri, Taurus.
- Tautologia vitium repetitionis a Græcis dicitur, Dis. 21. in Virg. n. 3.
- Taxilorum pauperes pœlla pectore, humerisque retedidit publicæ viros inveniebant, Dis. 30. in Thucyd. o. 1.
- Taygere nos ex Pleiadibus, Dis. 65. in Anthol. num. 9.
- Taygeti magna pars in formam puppis terræmotu abrupta est, Dis. 10. in Thucyd. n. 3.
- Tectio prædic cogebantur iuraturi per Herculem, & quare, Dis. 9. in Anthol. o. 9.
- Tectio non recipiens hospitem post occasum lege Lucanorum puniebatur, Dis. 10. in Anthol. num. 17.

Teſto recipere nolueroit Oichem Tjærenij, atqueam expiarent a cade matris, Diſſ. 53. in Thucyd. n. 24.

Teſtorum ruinas non ſubterfugiebant Germani, Diſſ. 85. in Anthol. n. 3.

Teſtum inter, & laqueis latentes delatores Sabinum ſecleſſerunt, Diſſ. 13. in Thucyd. nom. 3.

Tegras contra La cedamonios concitavit Alcibiades, Diſſ. 36. in Cic. n. 5.

Tegere ſignificat verbum nubo, Diſſ. 31. in Thucyd. n. 5.

Tegulas Cyprij primi conſecrerunt, Diſſ. 9. in Thucyd. n. 4.

Tegula Capitolij inſorandis termillis ſeſtertium conſumptum eſt, Diſſ. 2. in Liv. n. 7.

Tegyra, & Lebodia oraculo inſignes, quam alia oracula deſeciſſent, Diſſ. 77. in Anthol. n. 6.

Tegyrei Apollinis, & Diane nauilibus gloriabantur, Diſſ. 77. in Anthol. n. 18.

Tela quom non ſuppetcerent, Hercules imbrem lapidum impetravit contra Albionem, & Bargunem, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 31.

Tela Apollinis cur dicantur a Pœtis cauſa peſtis, Diſſ. 10. in Anthol. n. 14. *Vide. Telia. Telum.*

Telchines humines præſtigiores, ſeu ſapientes Rhodum ante Cereapum habitauerunt, & ab ipſis Telchinis Rhodus eſt appellata, Diſſ. 36. in Anthol. n. 3.

Teledamus Argivus, licet ad Philippum deſecerit, non tamen prodiur ſuit, Diſſ. 51. in mhu. cyd. n. 3.

Telephænes Sicyonius piſcor umbrâ lineis circumduſâ huminem exprimebat, Diſſ. 51. in Cic. n. 1.

Telephum nutrijt cerva, Diſſ. 18. in Liv. n. 4. Diſſ. 84. in Cic. n. 4.

Telephum ſcrificijs colebatur Pergameni, Diſſ. 24. in Virg. n. 2.

Telephus ſeruus imperium ab Auguſto in ſe tranſſerie conatus eſt, Diſſ. 42. in Thucyd. u. 4.

Teleſterium ædificavit Pericles, Diſſ. 11. in Thucyd. n. 4.

Telceſtes res ceſſas a ſeptem Regibus ad Thebas referebat, Diſſ. 17. in Anthol. n. 6.

Teletas appellabant maiora quodam ſacra ſumptum cauſâ, Diſſ. 36. in Anthol. n. 2.

Telia tyranno ſublato Sybarite eius aſſecſas conſugientes ad aram Iuonnis interfecerunt, Diſſ. 23. in Anthol. n. 3.

Telis venenatis Indorum medebatur Alexandr herba, quam draeo in ſomnis ipſi oſtenderat, Diſſ. 38. in Thucyd. n. 3. *Vide. Tela. Telum.*

Tellumo dicitur Terra a vi maſculina, Diſſ. 43. in Anthol. n. 7.

Tellori ſacrificabatur ſus prægnans, Diſſ. 38. in Anthol. n. 7.

Tellaris fuit oraculum Delphicum ante Themidem, Diſſ. 3. in Anthol. n. 4.

Telloris pars ſuperior Venus; inferior, Proſerpina habebatur, Diſſ. 55. in Anthol. n. 6.

Telloris animam eſſe Veſtam tradit Plotinus, Diſſ. 38. in Anthol. n. 4.

Tellus, & Cœlum nuptijs præeſt; ideo Athenienſium lege ſancitum eſt, ut nupturi illis ſacri-

ficarent, quod *νεμεσθης* *εὐσεβίας* dicebatur, Diſſ. 43. in Anthol. n. 4.

Tellus, & Ceres eadem eſt, Diſſ. 38. in Anthol. num. 7.

Tellus diſſa eſt a vi ſeminis, & Tellumo a vi maſculina, Diſſ. 43. in Anthol. n. 7. *Vide. Homo. Terra.*

Telmiffenſes interpretationem ſumiorum inveniunt, Diſſ. 9. in Thuc. n. 4. Diſſ. 42. in Thuc. n. 5. Diſſ. 19. in Eurip. u. 4. Diſſ. 14. in Cic. n. 9.

Telum quod non totum corpore recepiſſet, accenſandum eſſe Scevolam reſpondit C. Fimbria, Diſſ. 17. in Cic. u. 3.

Telum Summi Angelus Politianus vocat Terremorum, Diſſ. 8. in Eurip. u. 6. *Vide. Tela. Telia.*

Temerum cum Creſphonte, & Ariſtodemolibris paritus eſt Peloponeſum, Diſſ. 49. in Anthol. n. 1.

Temeritas ducis ſæpe alterius prudentiâ temperata eſt, Diſſ. 37. in Thucyd. n. 1.

Temeritas Athenienſium dum bellum contra Syracuſanos ſuſceperunt, Diſſ. 33. in Thucyd. num. 6. Diſſ. 44. in Thucyd. n. 1. 7.

Temeritas Rerumpublicarum, Diſſ. 44. in Thucyd. u. 2.

Temperandi ſunt mores moribus ordinatis, ſeu muſicis, Diſſ. 17. in Anthol. n. 9.

Temperantia Alexandri Magni, & Scipionis African, Diſſ. 84. in Cic. u. 6.

Temperantia Marlyæ, Diſſ. 61. in Anthol. n. 7.

Temperaturam eius inveniunt Idæi Daſyli, Diſſ. 9. in Thucyd. n. 4.

Tempeſtas impediēbat comitis haberi eadem die, Diſſ. 30. in Liv. n. 14.

Tempeſtate laborantiem Piſonem inimicum ſuum Germanicus ſervavit, Diſſ. 19. in Anthol. num. 2.

Tempeſtate abſciſſa eſt Sicilia ab Italiâ, Diſſ. 33. in Thucyd. n. 9.

Tempeſtate ſeparata eſt Aſia, & Africa ab Europâ, Diſſ. 34. in Thucyd. n. 2.

Tempeſtate inſtaris Pyrrho ſuam oſtendit, qui glande veſcebat, & dixit, ſe oportere in periculo intrepidum eſſe ſapientem, Diſſ. 57. in Cic. n. 3.

Tempeſtate bis conſiſtiſtus eſt exercitus Germanici; ideo etiam tempeſtates ſuperſteſ dicitur Diſſ. 85. in Anthol. n. 7. 8.

Tempeſtate Paris in Ægyptum delatus eſt, & coactus eſt abire, & Helenam recinquare, Diſſ. 16. in Eurip. u. 7. Diſſ. 34. in Virg. n. 3.

Tempeſtatem evaſerunt oſoginta navis tantum ex claſſe trecentarumquingenta navium, Diſſ. 66. in Anthol. u. 4.

Tempeſtatem Marii maximè horrebant Antiqui, & quare, Diſſ. 66. in Anthol. n. 12. & ſeqq.

Tempeſtatem excitant ſpelunca in ſcopulis exiſtentes, Diſſ. 66. in Anthol. u. 5.

Tempeſtatem timere venit gubernatorem Ceſar propter ſuam fortunam, Diſſ. 80. in Anthol. n. 1.

Tempeſtatem Hercules Iuno immiſit, ideo Iuppiter eam e Cœlo deiecit, Diſſ. 25. in Anthol. u. 18.

- Tempestatem colebant Veteres, Dis. 18. in Thucyd. n. 9.
- Tempestatem qui effugerant, esput satebant, Dis. 19. in Liv. o. 4.
- Tempestatem multa animalia prædicunt, Dis. 37. in Cic. n. 5.
- Tempestas comparsat vinum Eratosthenes poetæ, Dis. 14. in Anthol. u. 7.
- Templa Pallori, & Pavori consecravit Talles Hostilium, Dis. 18. in Thucyd. o. 9. Dis. 18. in Eurip. n. 4. *Vide. Aides.*
- Templa adentes quare violare oestas, & qui eos violarunt, pœnas dederunt, Dis. 23. in Anthol. n. 3. Dis. 25. in Thucyd. n. 10. 11. Dis. 22. in Eurip. n. 10. coronati plerumque erant, Dis. 22. in Eurip. n. 11.
- Templa iucio fuerunt sepelera, Dis. 66. in Anthol. o. 8. Dis. 21. in Eurip. u. 16. Dis. 19. in Liv. n. 5.
- Templa Dijs oodædiesbaot Persæ, Dis. 69. in Anthol. u. 1. Dis. 19. in Liv. n. 6.
- Templa Græcorum quare incendit Xerxes, Dis. 69. in Anthol. o. 1. Dis. 77. in Anthol. u. 7. Dis. 19. in Liv. o. 6.
- Templa Fortunæ prædæ, quàm Virtuti, & a quibus consecrata sunt, Dis. 80. in Anthol. u. 7.
- Templa Acherusii dicoctor Isoferi ab Lucretio, Dis. 83. in Anthol. n. 11.
- Templa Fybia quot locis fuerunt, Dis. 3. in Anthol. n. 2.
- Templa multa Augusto dedicata sunt, Dis. 24. in Anthol. n. 3.
- Templa etiam Proconulibus dicata sunt, Dis. 24. in Anthol. u. 5.
- Templa Caesaribus etiam viventibus consecrata sunt, Dis. 24. in Anthol. u. 6. 7.
- Templa supplicum refugium erant; sed non omnia Asyla erant, Dis. 25. in Thucyd. n. 8. 9.
- Templa quædam oodædiesbaot ipsa, sed etiam spatium circa ipsa Asyla habebant; ut erat Hieroclesæren templum Diane Persicæ, Dis. 25. in Thucyd. n. 10.
- Templa constituerunt Athenienses adulatoribus Demetrii, Dis. 27. in Thucyd. n. 14.
- Templa in locis salubribus edificari Aesculapio, & Saloni quare Vitruvius iubet, Dis. 38. in Thucyd. n. 4.
- Templa edificari, ut orantes spectent Orientem, præcipit Vitruvius, Dis. 7. in Eurip. o. 11.
- Templa supra quadringenta Romæ erant, Dis. 2. in Liv. u. 7.
- Templa Veeri quibus locis fabricaverit Aeneas, Dis. 15. in Liv. o. 7. 8.
- Templa Acherontia a poetis dicuntur Inferi, Dis. 48. in Anthol. u. 4. Dis. 83. in Anthol. num. 11. Dis. 19. in Liv. n. 2.
- Templa a Græcis dicta sunt *Τῆμεν*, & *Ἀστυ*, in Liv. n. 4.
- Templa primi Phoroneus, & Metrops constituerant, Dis. 19. in Liv. o. 4.
- Templa eondi vetuit Zeno, Dis. 19. in Liv. n. 7.
- Templa Aegyptij quare meridie non ingrederentur, Dis. 19. in Liv. n. 11.
- Templa Martis, Veneris, Vulcani plerumque extra urbem edificabantur, Dis. 25. in Liv. num. 14.
- Templa omnia claudebantur quum Lemuria celebrarentur, Dis. 30. in Liv. n. 44.
- Templa Dijs constituit Isous, Dis. 30. in Liv. num. 55.
- Templa, in quibus Sacerdos erat Virgo, Dis. 31. in Liv. o. 1.
- Templa Vestæ quare rotunda construerentur, Dis. 31. in Liv. n. 29.
- Templa Deorum perfecit Senatus ob res gestas a Cicerone, Dis. 36. in Cic. u. 20.
- Templi columnis ratum, & lacertam pro nomine insculperunt Brauchus, & Saurus, Dis. 1. in Thucyd. u. 4.
- Templi columnis alligavit portas urbis Pindarus, & ab obsidione Cæcis liberatus est, Dis. 25. in Thucyd. o. 10. Dis. 40. in Thucyd. u. 9. 3.
- Templi Delphici adytum erat, ubi his rus extiterat, Dis. 3. in Anthol. 5.
- Templis, & Statuis aliqui Dij ob similitudinem coniungebantur, Dis. 44. in Anthol. n. 1.
- in Templis adhibebantur tibiæ, Dis. 60. in Anthol. n. 9.
- in Templis omnibus ut coleretur famina, quæ musica patrem leniverat, Megacles imperavit, Dis. 57. in Anthol. num. 10. Dis. 19. in Virg. o. 5.
- in Templis cum femina coocumbere Aegyptij lege veterant, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.
- Templis ademit ius Asyli Tiberius, Dis. 25. in Thucyd. n. 9.
- in Templis vasa posita erant, quæ *Περίφωρος* dicebantur, Dis. 42. in Virg. o. 2.
- Templis propitiæ erant ambulationes, Dis. 22. in Cic. o. 3.
- in Templo Concordiæ pius erat Marfyas, otligantes admonerentur, quot mala lites afferant, Dis. 61. in Anthol. n. 8.
- in Templo Veneris Corinthi mille pœnæ operabantur sacris impudentis, Dis. 4. in Anthol. num. 3.
- in Templo Horarum Athenienses aram dicarunt, quæ Bæchi reûi uominaretur, & quare, Dis. 14. in Anthol. n. 8.
- in Templo Iovis sacrificabant triumphantes, Dis. 22. in Anthol. u. 7.
- in Templo Veneris Anetidis Armenij prostitutebant novæ Nuptas, Dis. 29. in Thucyd. o. 12.
- in Templo Aesculapij somnia captabant Aegroti, Dis. 38. in Thucyd. o. 3.
- in Templo Neptuni Heliconij Aebæ abstraxerunt suppliæ; ideo Helice, & Bora Achæim urbes terramotem coociderunt, Dis. 34. in Thucyd. o. 1 Dis. 48. in Thucyd. u. 3.
- in Templo Apollinis Thymbrai Achillem de nuptijs cum Polyxena adurum interfecit Paris, Dis. 17. in Eurip. n. 2.
- in Templo Veneris Babylonij prostitutebant mulieres advenas, Dis. 31. in Virg. o. 5.
- in Templo Minervæ Ajax Castandam vitia vitæ, quare ea irritata Græcos perdidit, Dis. 39. in Virg. n. 6. 7.
- in Templo Pacis Vespasianus omnia miranda concessit, Dis. 2. in Liv. n. 7.
- in Templo Vestæ asseruatur simulacrum Palladis Cælo demissum, Dis. 31. in Liv. o. 16.

- Templo Martia Utoris ornabatur forum Augu-
 sti, Diss. 19. in Cie. n. 1.
 in Templo Nepruni comprehensus est Hyperides,
 Diss. 77. in Cie. n. 2.
 Templo Termini aeternon addixerunt, idem au-
 gures prädixerunt Romam æternam futuram,
 Diss. 86. in Anthol. n. 7.
 Templorum laquearia ornabantur gemmis, & e-
 cedro Libani efficiebantur, Diss. 2. in Liv. n. 13.
 Templum Honori dedicavit Marcellus, Diss. 57.
 in Anthol. n. 7. Virtuti, & Honori, Diss. 44. in
 Anthol. n. 1. Diss. 80. in Anthol. n. 7. Paci Ve-
 spasianus, Diss. 57. in Anthol. n. 8.
 Templum Veneris Aeris in Olympo Cypri semi-
 nar adice, nec aspicere poterant, Diss. 55. in
 Anthol. n. 1. Diss. 73. in Anthol. n. 1.
 Teptum Cyheles ædificavit Juppiter, Diss. 68. in
 Anthol. n. 1.
 Templum Delphicum terramotu corruit, Diss.
 77. in Anthol. n. 3. Galli violare constant,
 Diss. 77. in Anthol. n. 7.
 Templum erantque hospitum interceptorum An-
 tæis operiebant, Diss. 7. in Anthol. n. 1.
 Templum Iovi Statori, & Phœrentio quare statu-
 rit Romales, Diss. 10. in Anthol. n. 18.
 Templum Dianæ Ephesæ conflavit ea nocte,
 qua natus est Alexander, quare Hegesias dixit
 Dianam occupatam in porta Olympiadis in-
 cendium restringere non potuisse, Diss. 29.
 in Anthol. n. 1.
 Templum Tiberio, eiusque matri consecravit
 Afæ Civitates, Diss. 24. in Anthol. n. 6.
 Templum dicere volentibus Hispanis Tiberius
 illud recusavit, Diss. 24. in Anthol. n. 6.
 Templum Fecunditati censuit Senatui, quum
 Nero filium procreasset, Diss. 24. in Anthol.
 num 8.
 Templum Ingressantes ut Intrali squâ asperge-
 rentur, duo vasa Cræsus donavit Apollini Del-
 phico, Diss. 13. in Anthol. n. 8.
 Templum Vestæ quare fecerant sedem appellet
 Virgilius, & ædem arcantis Ovidius, Diss. 38.
 in Anthol. n. 4. Diss. 31. in Liv. n. 29.
 Templum ingredi illotos post coitum Aegyptij
 veruerunt, Diss. 9. in Thucyd. n. 4.
 Templum Neptuni in Tensaro, in quo erat Asy-
 lum servorum, Diss. 11. in Thucyd. n. 2.
 Templum Desbas Equales constituit Epimeni-
 des, Diss. 18. in Thucyd. n. 3.
 Templum Podagre, Contamelæ, Diss. 18. in
 Thucyd. n. 9.
 Templum Aesculapij erat in Insula Tibetia,
 Diss. 38. in Thucyd. n. 4.
 Templum Iovis Hammonis nec dives, nec ma-
 gnificum erat, Diss. 40. in Thucyd. n. 4.
 Templum sibi constituit venit Tiberius, & a non-
 nullis reprehenditur, Diss. 24. in Anthol. n. 6.
 Diss. 41. in Thucyd. n. 3.
 Templum Nepruni quod Spartani violant,
 Sparta terramotu conecidit, Diss. 25. in Thucyd.
 n. 11. Diss. 48. in Thucyd. n. 3.
 Templum Cysiei celeberrimum omnium, qua
 sunt in toto Orbe, Diss. 48. in Thucyd. n. 31.
 Templum Dianæ Ephesæ Cresphon ædificavit
 in palustri loco, & ætæramocibus dirocretur,
 Diss. 48. in Thucyd. n. 37.
 Templum magnificum Iovis Olympij in urbe
 Agrigenti, Diss. 54. in Thucyd. n. 6.
 Templum celeberrimum, & vetustissimum Cere-
 ris erat Enna; ideo Ceres, & Proserpina Enna
 dicitur, Diss. 55. in Thucyd. n. 2. Ideo Ro-
 mani quum in libris sibyllinis invenissent, pla-
 cendam Cererem antiquissimam, Ennam mi-
 serunt sacerdotas ad sacra faciendam Cereri,
 Diss. 55. in Thucyd. n. 2.
 Templum Musæ a parte levij templi Minervæ,
 quæ Chalciceos dicebatur, condiderunt La-
 cedæmonij, Diss. 57. in Thucyd. n. 7.
 Templum Dianæ Ephesæ incendit Erostratus a
 ut famam sibi quæreret, Diss. 5. in Virg. n. 5.
 Templum Deorum Penatum erat non procul a
 foro, Diss. 15. in Virg. n. 4.
 Templum lunonis in insula Samo Herum appel-
 latum, Diss. 23. in Virg. n. 3.
 Templum Theseo condiderunt Athenienses, Ly-
 cu-go Laccedæmonij, Diss. 24. in Virg. n. 2.
 Templum lunonis Argivæ negligentia Chrysidis,
 Sacerdotis conflagravit, & tamen ei status sa-
 tis est, Diss. 40. in Virg. n. 2.
 Templum Dianæ Latonis colendum quare Ser-
 vus Romæ confiteretur, Diss. 9. in Liv. n. 7.
 Templum a ruendo dictum est, Diss. 19. in Liv.
 num. 2.
 Templum a poetis Cælum dicitur, Diss. 19. in
 Liv. n. 2.
 Templum dicebatur spatium, quod augures con-
 spectu finivissent, Diss. 19. in Liv. n. 3.
 Templum nullum, aut finitimum conficiebant
 Syri Deo, quem in Carmalo colebant, Diss. 19.
 in Liv. n. 6.
 Templum lani quum aperiebant Consules bellum
 indiduri, cingebantur cinctu gabino, Diss. 23. in
 Liv. n. 5.
 Templum Hercolis Vidoris erat in foro boario,
 in quo convivium exhibebant triumphantes,
 Diss. 29. in Liv. n. 6.
 Templum Terræ quodammodo est Cælum, Diss.
 31. in Liv. n. 19.
 Templum Vestæ virit noctem ingredi non licebat,
 Diss. 31. in Liv. n. 30.
 Templum prope Vestæ trucidatus est Scævola,
 Diss. 17. in Cie. n. 3.
 Templum solis in Circo conditum erat, Diss. 20.
 in Cie. n. 11.
 Tempora tria fruisse tradit Censorinus, obscurum
 scilicet, fabulosum, & historicum, Diss. 8. in
 Cie. n. 4.
 Tempora interdum mutant poetæ, Diss. 22. in
 Anthol. n. 10.
 Tempore brevissimo mari conficitur iter longissi-
 mum, Diss. 76. in Anthol. n. 7.
 Tempore vindemiarum inventa est comædia, & tra-
 gœdia, Diss. 13. in Anthol. n. 4.
 Tempore Abrahami Aegyptij imperavit Hercul-
 es, Diss. 9. in Anthol. n. 6.
 Tempore Iphiti vixit Lyeurgus, Diss. 50. in An-
 thol. n. 3.
 Tempore Angusti poetice stadium maxime cole-
 batur, Diss. 29. in Cie. n. 11.
 Tempore ferè eodem quum plures philosophi
 floruerunt, Diss. 67. in Cie. n. 3. 4.

Tem-

- Tempore turbido Reipublicæ interdom leges non observandas, Disf. 76. in Cic. n. 7.
- Temporibus heroicis Reges convivis instruebant, Disf. 21. in Thue. n. 1. Disf. 21. in Liv. num. 1.
- Temporis dimidium ut esset apud Imperos Proserpina, & dimidium apud Inferos, reddita est matri, & quid hoc significet, Disf. 36. in Anthol. n. 8.
- Temporis spatium, quo Romani farre visitantur, Disf. 41. in Virg. n. 11.
- Tempus nondum advenisse Thales respondit, quoniam primum mater ei nuptias suaderet, prætoris vero iam, quomodo deinde iterum urgeator, Disf. 15. in Anthol. n. 2.
- Tempus metendi, & arandi ostendunt Pleiades ortu, & occasu suo, Disf. 65. in Anthol. num. 4.
- Tempus maximas mutationes efficit, Disf. 33. in Thucyd. n. 9. 10.
- Tempus, quo circumnavigaretur Sicilia, & Thracia subiecta Sicili, Disf. 33. in Thucyd. n. 6.
- Tempus, quo Sol, & Luna simul in eundem locum restituantur, vocatur annus magnus, & tempus, quo omnes septem planetæ simul in eundem locum restituantur, Disf. 53. in Thucyd. num. 11.
- Tempus, quo Chaldei, & Aegyptii astrologie operam dederunt, Disf. 42. in Thucyd. n. 8.
- Tempos, quo durat Terramotus, Disf. 48. in Thucyd. n. 36.
- Tempus, quod vivere dicuntur Nymphae, & Genij, Disf. 36. in Virg. n. 1.
- Tempus supplicationis ad omnia pulvinaria Deorum erit triduum, Disf. 25. in Liv. n. 6.
- Tempus, quo singuli Planetæ cursum conficiunt, Disf. 30. in Liv. n. 70. 71.
- Tempus legitimum, quo senes publicis muneribus soluebantur, Disf. 1. in Cic. n. 6.
- Tempus ne teneret Carnedes, ungues non amputabat, nec barbam, nec eorum tonderebat, Disf. 63. in Cic. n. 6.
- Tempus duorum annorum intercedere debebat inter duos Magistratus, Disf. 89. in Cic. n. 4.
- Tempos quo Protophages Islysum pingens absoluit, Disf. 92. in Cic. n. 2.
- Temulentos Iuvenes ad modestiam revocavit Pythagoras mutatis tibis modis, Disf. 63. in Anthol. n. 7. Vide. Ebrui.
- Tenebras Deos habitare dicitur, quia comprehendendi non potest, & Iuppiter *oværis* colebatur, Disf. 10. in Anthol. n. 2.
- Tenebras querunt pudore confusi, Disf. 36. in Anthol. n. 3.
- Tenedij Tennum suum conditorem Deorum honoribus consecraverunt, Disf. 12. in Liv. n. 2. Disf. 24. in Virg. n. 1.
- Teneras vocat Anacreon tibias pueriles, Disf. 60. in Anthol. n. 6.
- Tenij Callistagoram Genium quasi patronum sibi asceverunt, Disf. 36. in Virg. n. 1.
- Tennum suum auctorem Tenedij Deorum honoribus consecraverunt, Disf. 12. in Liv. n. 2. Disf. 24. in Virg. n. 1.
- Tensa erant vehicula, quibus simulacra Deorum portabantur, Disf. 10. in Cic. n. 11.
- Tentorium Hieronis in Olympicis ludis Græci pene deiecerunt, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.
- Tentorium Persicum erigebant Ephej Alcibiadi peregrinanti, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.
- Terasia insula emerit e Mari, Disf. 34. in Thucyd. num. 1. Disf. 48. in Thucyd. n. 22.
- Teratius non interfecit filios ancillæ, quos Tarachetius ei occidendos tradiderat, Disf. 13. in Liv. n. 5.
- Terebræ atebantur ad accendendum ignem lignis, Disf. 49. in Thucyd. n. 3.
- Terebræ modolignum in alterum lignum immittebatur, & eorum attritu ignis Vestæ accendebatur, Disf. 49. in Thucyd. n. 4. Disf. 31. in Liv. n. 9.
- Tarentia Cicerois uxor filium procreavit Tullium, quomodo Cicero quadragessimum secundum ætatis annum ageret, Disf. 3. in Cic. n. 7.
- Terentij comædia, quæ Phormio inscripta est, alia est ludis Romanis, Disf. 19. in Cic. n. 5.
- Terentius in summa gestate vixit, Disf. 15. in Thucyd. n. 6.
- Terentius dixit. *faciunt na intelligendo, ut nibi intelligant*, quomodo poetæ suis comædiis reprehenderent, Disf. 16. in Eurip. n. 1. Disf. 7. in Virg. n. 1. Disf. 32. in Cic. n. 8.
- Terentius similitudinem ludi secessarum, & vite hominum sumpsit a Platone, Disf. 80. in Anthol. n. 3.
- Terentius dicitur eumædiis scripsisse Lælio, & Africano adiutoribus, Disf. 1. in Eurip. n. 6.
- Terentius Caleo a servitute Pœnorij liberatus est a Scipione, Disf. 29. in Liv. n. 3.
- Tergo triumphantis feruus existens coronam sustinebat, & admonerebat esse hominem, Disf. 28. in Liv. n. 8.
- Terminus festum, Disf. 30. in Liv. n. 53.
- Termini sano aves non addixerunt, ideo Augures æternum sanum Romanum imperium dixerunt, Disf. 86. in Anthol. n. 7.
- Terminum significat meta, Disf. 10. in Anthol. num. 6.
- Terens in orbe Daulia, quæ est in Phocide regnavit, Disf. 73. in Anthol. n. 4.
- Terpandrum Lacedæmonij multarunt, quod octavam citharæ chœdam invasisset, Disf. 27. in Thucyd. n. 7.
- Tarpandrum potum nonnulli æqualem Arehilocho facione, Disf. 9. in Cic. n. 5.
- Terra percussa a Minerva prodegit Oleum, & a Neptuno Equum, Disf. 21. in Eurip. n. 2.
- Terra pendens in medio æthere pida erat in quodam populo, Disf. 21. in Eurip. n. 19.
- Terra inculca dicitur *Νέσση*, Disf. 26. in Eurip. num. 4.
- Terra est Ceres, Disf. 36. in Anthol. n. 8. Disf. 47. in Anthol. n. 2. Disf. 31. in Liv. n. 31.
- Terra parens, & omnipotens vocatur, quia omnium parens est, Disf. 43. in Anthol. n. 7. Disf. 19. in Eurip. n. 6. Disf. 31. in Liv. n. 27.
- Terra eadem est, æ Rhea, seu Opis omnium Deorum parens, Disf. 43. in Anthol. n. 2. Disf. 36. in Thucyd. n. 2. Disf. 17. in Liv. n. 8.
- Terra est coniux Aetheris, Disf. 43. in Anthol. n. 3.

- * Terrâ Deus Incepit Univerſum, Diſſ. 43. in Anthol. n. 6. Diſſ. 31. in Liv. n. 18.
 Terra eadem eſt, ac Venus, Diſſ. 43. in Anthol. num. 7.
 Terra etiam maximas patitur mutationes, Diſſ. 33. in Thucyd. n. 9. 10. Diſſ. 34. in Thucyd. num. 1. & ſeqq.
 Terrâ varieſcentes Gæomantes dicebantur, Diſſ. 41. in Thucyd. n. 8.
 in Terrâ natos eſſe Deos quare affirmavit homines, Diſſ. 40. in Thucyd. n. 1.
 Terra eſt Pluto, Diſſ. 8. in Eurip. n. 6.
 * Terra prodeunt ſomnia, Diſſ. 19. in Eurip. n. 8.
 Terra an fuerit mater Mæſarum, Diſſ. 19. in Virg. num. 4.
 * Terra natus eſſe homines Cadmo Ideo proditum eſt, quia Aſylum aperuit, Diſſ. 25. in Thucyd. num. 8. 9. Diſſ. 9. in Liv. n. 6.
 Terrâ editos Deos Mannum, & Tuiftonem Germani ſuos auſtiores ſerebant, Diſſ. 12. in Liv. n. 2. Diſſ. 13. in Liv. n. 1.
 Terrâ editi quare dicerentur Athenienſes, Diſſ. 13. in Liv. n. 1.
 Terra eadem, ac Maïs, Diſſ. 30. in Liv. n. 43.
 Terrâ ovis condant taſtudes marinæ, & diebus quadraginta poſt reſiſunt, Diſſ. 38. in Cic. num. 4.
 Terræ fruſtus ſunt veræ divitiæ, Diſſ. 8. in Eurip. n. 7.
 Terræ centrum quantum diſtans ſuperficie, Diſſ. 8. in Eurip. n. 8.
 Terræ, & Neptuni filius Antæus, Diſſ. 7. in Anthol. n. 1.
 Terræ ineſt magna vis ignis, Diſſ. 72. in Anthol. num. 7.
 Terræ precibus, quæ ſcelera hominum ferre non poſſet, Iovem bellum Troiſnorum ſuſcitaviſſe quidam tradunt, Diſſ. 15. in Eurip. n. 2.
 Terræ referebantur Veſtæ Numen, Diſſ. 38. in Anthol. n. 4. Diſſ. 43. in Anthol. n. 7. Diſſ. 31. in Liv. n. 19. & ſeqq.
 Terræ, & Aetheris filij multi, Diſſ. 43. in Anthol. n. 4.
 Terræ filij dicuntur omnes, quorum parentes ignorantur, Diſſ. 43. in Anthol. n. 9. Diſſ. 34. in Thucyd. n. 5.
 Terræ graves eſſe dicuntur ſclerati; leves autem probi, Diſſ. 43. in Anthol. n. 12.
 Terræ magna pars non bene cognita erat tempore Thucydidis, Diſſ. 2. in Thucyd. num. 8. 10. Diſſ. 3. in Thucyd. n. 3. 4. 5.
 Terræ filius eſſe Deus Epæus omnes conſentiant, Diſſ. 18. in Thucyd. n. 5.
 Terræ quæ inſula adhaſerint, & quæ abſciſſæ ſint, Diſſ. 31. in Thucyd. n. 10.
 Terræ ſubſunt lacus, & flumina, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 8. 18.
 Terræ biatus Syllâ proficiſcente ad bellum ſociæle exitiis, ex quo erupit ignis uſque ad Cœlum, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 17.
 Terræ hiarum duorum milliū in Meſopotamiâ terræmotus aperuit, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 22.
 Terræ ſomnia narrabant Antiqui, Diſſ. 19. in Eurip. n. 10.
 Terræ ſtabilitatem ſignificabat chorus, quum ca-
 new epodos conſiſtebat, Diſſ. 19. in Liv. n. 11.
 * Terræ vaporibus conſiſtere ſædem viam credidit Ariſtoteles, Diſſ. 11. in Liv. n. 24.
 Terræ figuram, vel Cœli exprimebāt ſempla Veſtæ rotunda, Diſſ. 31. in Liv. n. 19.
 Terræ quæſi templum eſt Cœlum, Diſſ. 31. in Liv. num. 19.
 Terræ colende rationem, Saturnus Italia, Ceres Sicilia, & Athenienſibus oſtendit, Diſſ. 30. in Cic. n. 4.
 Terræ ambitum trecentis quindecim cœntena milliâ paſſum comprehendere affirmavit Eraſtothenes, Diſſ. 71. in Cic. n. 5. *ſide Terram.*
 Terræmotibus an unquam Delus laboravit, Diſſ. 77. in Anthol. n. 3. 4. Diſſ. 39. in Thucyd. n. 6.
 Terræmotibus contingenſibus religio fuit Veraribus incepta exequi, Diſſ. 48. in Thucyd. num. 2. & ſeqq.
 Terræmotibus, & ſtudiis Maris quæ urbes, & inſulæ obrute ſint, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 1. 3. 7. 17. 18. 21. 24. 25. 29. 31. 36.
 Terræmotem magna vis æquarum eripit, in qua piſces erant, Diſſ. 72. in Anthol. n. 7.
 Terræmotem deletum eſt templum Apollinis Delphici, Diſſ. 77. in Anthol. n. 3.
 Terræmotu rupto monte inventum eſt corpus quadraginta cubitorum, Diſſ. 6. in Eurip. n. 11.
 Terræmotum nibil aliud eſſe, quàm animas in hanc vitam migrantes an Pythagoras exiſtimaverit, Diſſ. 11. in Thucyd. n. 8.
 Terræmotum futurum prædixit Anaximander Lacedæmoniis, Diſſ. 10. in Thucyd. n. 3. Pherecydes ſyrius, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 27.
 Terræmotus cauſa eſt mare, Diſſ. 7. in Anthol. num. 3.
 Terræmotus interdum contingere dixit Plinius, eo quod ſcelera hominum gravent terram, Diſſ. 43. in Anthol. n. 12.
 Terræmotus Buram, Helycem, & Spartam evertit ob templa violata, Diſſ. 77. in Anthol. n. 4. Diſſ. 25. in Thucyd. n. 11. Diſſ. 34. in Thucyd. n. 1. Diſſ. 48. in Thucyd. n. 3. 7. 28. Diſſ. 22. in Eurip. n. 15.
 Terræmotus in Nuptijs inſauſi erant, Diſſ. 31. in Thucyd. n. 2.
 Terræmotus quæ cauſa, ſit variæ philoſophorum ſententiæ, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 4. 8. 10. uſque ad n. 16.
 Terræmotus quot eodem ſano contigerint bello Punico ſecundo, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 35.
 Terræmotus, qui Iſtiam univerſam ruinis implevit, obſervatus non eſt a Romanis, Peniſque pugnantiſbus ad Traſimenum, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 35.
 Terræmotus ſignificabant ſemper calamitates, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 35.
 Terræmotus, qui duodecim urbes Aſiæ nūnq. proſtravit, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 27. 29.
 Terræmotus, qui Macedoniam, Aſiam, Pontumque ruinis implevit, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 17. 21.
 Terræmotus frequenter ſunt in ijs regionibus, quæ abundant ignibus, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 18.
 Terræmotus vim explicat pulvis bellicus, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 19.

Ter-

- Terræmotus, qui Orbem terrarum univcrsum concussierunt, Dis. 48. in Thucyd. n. 20.
- Terræmotus, qui naves sopra muros urbis extulit, Dis. 48. in Thucyd. n. 20.
- Terræmotus futuri signa multa, Dis. 48. in Thucyd. n. 27.
- Terræmotus vocatur ab Angelo Policiano telum Summani, Dis. 8. in Eurip. n. 6.
- Terræmotorum quot genera sint, Dis. 48. in Thucyd. n. 23.
- Terræmotorum multi effectus, Dis. 48. in Thucyd. n. 28. & seqq.
- Terram esse lunonem putavit Empedocles, Dis. 66. in Anthol. u. 6.
- Terram esse nomen opinati sunt Persæ, Dis. 70. in Anthol. n. 1. Dis. 71. in Anthol. u. 5.
- Terram, & ignem esse principia rerum existimavit Parmenides Eleates, Dis. 71. in Anthol. u. 1.
- Terram subit Helicon, & delude rursus erumpit, Dis. 73. in Anthol. n. 2.
- Terram esse stellam Lunæ similem aliqui philosophi voluerunt, Dis. 6. in Anthol. n. 3. Dis. 36. in Anthol. u. 7. Dis. 11. in Thucyd. n. 5.
- Terram tangens Anteus vires reparabat, Dis. 7. in Anthol. n. 1.
- Terram circa versantur Genij, Dis. 23. in Anthol. u. 8.
- Terram, & aquam feminæ loco esse; ætrem, & ignem maris existimant Aristoteles, & Cicero, Dis. 43. in Anthol. u. 5.
- Terram matrem Daphne Apollinem fugiens oravit, ut rursus alio se reciperet, Dis. 24. in Anthol. n. 2.
- Terram navibus transivit Xerxes, Dis. 28. in Anthol. u. 7. Dis. 30. in Anthol. u. 2.
- in Terram deiectus a Iove quare fingatur Vulcanus, Dis. 37. in Anthol. n. 3.
- Terram inter Deos famothracas recenset Macrobius, Dis. 38. in Anthol. n. 1.
- Terram esse Bonam Deam, Cererem, Proserpinam, & Magnam Matrem memorie proditum est, Dis. 38. in Anthol. n. 2. 7. Dis. 31. in Liv. n. 31.
- Terram, & omnia sub Lunâ esse inanimata existimavit Aristoteles; Cælum autem animarum, Dis. 40. in Anthol. n. 9.
- Terram, & aquam duo principia esse Universi existimavit Xenophanes, Dis. 43. in Anthol. n. 5.
- Terram post amorem primam procreatam esse dixit Parmenides, Dis. 43. in Anthol. n. 5.
- Terram esse omnium antiquissimam censuerunt Stoici, Dis. 43. in Anthol. n. 5. Dis. 31. in Liv. n. 28.
- Terram, & marem, & feminam esse dixerunt Veteres, Dis. 43. in Anthol. n. 7. Dis. 25. in Virg. n. 2.
- Terram sine femine produxisse omnes homines, & animantes existimant Phœnices, Aegyptij, & Avicenna, Dis. 43. in Anthol. n. 5. 8. & multi alij philosophi, Dis. 4. in Thucyd. n. 11. Dis. 30. in Cic. u. 2.
- Terram esse levem mortuis Antiqui precabatur, Dis. 43. in Anthol. n. 13.
- Terram gravare scelera hominum dixit Plinius, adeo ut terræmotus existeret, Dis. 43. in Anthol. n. 12.
- Terram quare mortuis iniicerent, Dis. 43. in Anthol. u. 25.
- Terram sibi dehiscente optant pudore confusi, Dis. 56. in Anthol. n. 3.
- Terram moveri, solem verò stare putavit Aristarchus samius, Dis. 11. in Thucyd. n. 3. Pythagoras, & Plato senex, Dis. 31. in Liv. u. 20. Dis. 43. in Cic. n. 3.
- Terram appellari Evonymen dicit Ister, vel noëem; hanc Virgilius sexto Aeneidos appellat matrem Eumenidum, & illius forem intellegit terram, Dis. 18. in Thucyd. n. 5.
- Terram quod operiat dicimur Neptunus, Dis. 31. in Thucyd. n. 5.
- Terram oavigij instar per mare ferri existimavit Thales, & eo fluctuante terram moveri, Dis. 48. in Thucyd. u. 4.
- Terram movere Neptunum existimant Veteres, Dis. 48. in Thucyd. n. 5.
- Terram esse animal quidam putaverunt, & horrorem eius, qualis in scribis coningit, esse terræmotum, Dis. 48. in Thucyd. n. 11.
- Terram esse raram spongiæ instar Anaxagoras dixit, Dis. 48. in Thucyd. u. 14.
- Terram universam concussam esse tradit Cedreus, Dis. 48. in Thucyd. u. 20.
- Terram mens administrans dicitur Vesta, vel Rhea, Dis. 17. in Liv. n. 8.
- Terram, & aquam petebant Persæ, quum vellent aliquem in suam potestatem revocare, Dis. 30. in Virg. u. 4.
- Terram in dies steriliorem fieri quidam putaverunt, Dis. 67. in Cic. n. 1.
- Terram Scythæ, qui colebant, Aratores appellabantur, Dis. 11. in Eurip. u. 5. Dis. 81. in Cic. n. 5. *Vide. Homo. Terra.*
- Terrestres, & maritimas copias Persarum delevit eodem die Simon, Dis. 10. in Eurip. n. 18. Dis. 36. in Cic. u. 8.
- Terrestres homines quanto minores sunt lunariibus, Dis. 6. in Anthol. n. 3.
- Terrestres Ioves trecentos recenset Varro, Dis. 23. in Anthol. n. 9.
- Terrestres etiam exercitus scriptores præcos appellasse Clæsser ignoravit Livius, Dis. 71. in Cic. n. 4.
- Terrestribus Dijs, & inferis dumtaxat noëurnis, & occultis facta fiebant, Dis. 48. in Anthol. n. 2.
- Terrestri ignis est Vulcanus, Dis. 37. in Anthol. num. 1. Dis. 31. in Liv. n. 32.
- Terror, quem conceperant Romani de Germanis, Dis. 85. in Anthol. n. 2.
- Terrorem maxime omnium incutit fulmen, Dis. 65. in Anthol. n. 13.
- Tertullianus Deum ipsum corpus esse existimavit, Dis. 17. in Liv. n. 6.
- Tertullianus existimavit ignes è montibus erumpentes esse Iuferorum, Dis. 8. in Eurip. n. 10.
- Tertullianus eorum triumphantium vocat sublimissimum, quia turris in modum erat, Dis. 28. in Liv. n. 6.
- Tessellas pavimenti s se invicem terræmotu separari tradunt, Dis. 48. in Thucyd. n. 31.
- Tessera erat vox *Talasse* in rupes Sabinarum iuxta aliquos, Dis. 29. in Thucyd. u. 7.
- Tessera quare Mercurio dedicata esset, Dis. 46. in Thucyd. u. 4. 5.
- Tef-

- Tesserarum ludo similia est vita hominum, Disf. 80. in Anthol. n. 3.
 Tesserarum cum alveo lusorio e duabus gemmis dixit in triumpho Pompeius, Disf. 26. in Liv. num. 4.
 Testamenta totis castris obfignabantur, quum milites adversus Germanos dacebantur, Disf. 85. in Anthol. n. 2.
 Testamento eorum, qui proximi non essent, capere non poterant exilibus; orbi vero ueni dimidium, Disf. 85. in Anthol. n. 1.
 Testamento Caius Cæcilius Claudius Isidorus reliquit quatuor millia centum sexdecim servorum, Disf. 20. in Thucyd. n. 8.
 Testamento cavet Epicurus, ut sui natalis memoria quocumque celebraretur, Disf. 23. in Thucyd. n. 2.
 Testamentum condere poterat Virgo, simulac Vestalia capta erat, Disf. 31. in Liv. u. 11.
 Testem appellabant Stygem paludem Dij iurantes, Disf. 83. in Anthol. n. 8.
 Testem invocabant Apollinem, Cererem, & Iovem iudices, ut se perderent, si peierarent, Disf. 26. in Cic. n. 8. *Vide Testibus.*
 Testis filius quinquaginta annis pravit Hercules, Disf. 58. in Anthol. n. 3.
 Testibus interio quoque audientibus Scæterius crimen falsis damnatus est, Disf. 13. in Thucyd. u. 3.
 Testibus falsis Athenas plenes dixit Theopompus, Disf. 27. in Thucyd. n. 15. *Vide Testem.*
 Testimonia singula singulos Euripidis versus potest Cicero, Disf. 4. in Eurip. n. 20. Homeri potest Antiqui, Disf. 6. in Virg. n. 6.
 Testimonium sine iuramento dicere Xenocratem volebant iudices, Disf. 20. in Eurip. n. 14. Disf. 33. in Cic. u. 3.
 Testimonium contra Clodium dixit Cicero, qui de stupro in sacris Bonis Deis accusabatur, Disf. 2. in Cic. n. 11.
 Testimonium quum Scævola dixisset, quid adiecerit, Disf. 17. in Cic. u. 2.
 Testudine ab Aquilâ deiecit in caput Aeschylus interijt, Disf. 12. in Virg. n. 7.
 Testudines origano sibi medentur, Disf. 6. in Thucyd. n. 4. Disf. 39. in Cic. n. 2.
 Testudines ova in terra accolant, & diebus quadraginta post revivunt, quum pulli nascuntur, Disf. 38. in Cic. u. 4.
 Testudo dicebatur cithara, quia prime ex testudine facta fuit, Disf. 59. in Anthol. n. 3.
 Tetragoni, seu quadrata statua Mercurij dicebantur, quia pedibus, & manibus ceterent, Disf. 46. in Thucyd. n. 6.
 Terricus chlamyde coccinea, & tunica gelbinea ab Aureliano ductus est in triumpho, Disf. 25. in Liv. n. 17. 19.
 Teucer Salamine condidit in Cypro, Disf. 8. in Thucyd. n. 5. Disf. 35. in Thucyd. n. 6.
 Teucer Salamine pulsus est post bellum Troianum, Disf. 26. in Eurip. n. 19.
 Teutates homines hostes Galli sacrificabant, Disf. 17. in Eurip. n. 5.
 Teutones quum extremis minarentur, multos Mario consulatus Romani concinnavant, Disf. 76. in Cic. n. 8.
 Teusonium, & Cimbrorum quingenti, & octoginta millia caesa, captaque sunt a Mario, Disf. 85. in Anth. n. 5. Disf. 26. in Liv. n. 1. *Vide Teutones.*
 Texere telas homo didicit ab areneis, Disf. 6. in Thucyd. n. 2.
 Textili auro confecta erat vestis Agrippinae, & Tarquinii Prisci triumphantis, Disf. 22. in Liv. num. 19. Disf. 28. in Liv. n. 12.
 Thalamagus navis a Ptolemæo Philopatore adificata, Disf. 14. in Eurip. u. 2.
 Thalami autem fores, in quo erat sponsa, tumultuabantur mulieres, Disf. 30. in Thucyd. u. 13.
 Thalamo quare Græci siliarent pifidum, & præferrent in nuptijs cribrum, Disf. 29. in Thucyd. n. 8.
 Thalamo. *Vide Taleffo.*
 Thales, quum meter ei suaderet, ne nuberet, non dum advenisse tempus; præterisse verò iam, quum deinde iterum urgeretur, respondit, Disf. 15. in Anthol. n. 2.
 Thales Milesius dixit se non duxisse uxorem, quod se futurum nimis maotem filiorum provideret, Disf. 15. in Anthol. n. 2.
 Thales Milesius vetustissimus philosophus ab Aegyptijs philosophiam didicit, Disf. 9. in Thucyd. u. 6. Disf. 14. in Cic. n. 3. 4.
 Thales existimavit aquam esse omnium rerum principium, Disf. 71. in Anthol. n. 3. Disf. 28. in Thucyd. n. 9. Disf. 14. in Cic. n. 3.
 Thales Milesius Olympiade quadraginta octava solis defectum prædixit, Disf. 10. in Thucyd. num. 10.
 Thales Milesius carere propelo lumine Luam putavit, Disf. 17. in Thucyd. u. 4.
 Thales Milesius dixit vitam quandam mortem esse, Disf. 40. in Thucyd. u. 8.
 Theles existimavit terram tanquam navigium mari vehi, & mera fluctuante terramotus existere, Disf. 48. in Thucyd. n. 4.
 Thales Milesius primus quadrato circumlo inscripsit; obijt Olympiade quinquagesimo novâ, Disf. 8. in Cic. n. 3. *Vide Thalesis.*
 Thalestris Amazonem venisse ad Alexandrum, ut ex eo Liberos procrearet, falsum est, Disf. 57. in Thucyd. n. 12. Disf. 70. in Cic. n. 1.
 Thales Milesij auditor fuit Pythagoras, Disf. 43. in Cic. n. 2. *Vide Thales.*
 Thamyris Thrac dubitatur eo poeta fuerit, Disf. 8. in Cic. n. 1.
 Thamyris vicit in pythijs certaminibus poetarum, Disf. 3. in Anthol. u. 7.
 Thamyris invenit Doricam proportionem, Disf. 9. in Thucyd. u. 4. Disf. 5. in Cic. n. 5.
 Theagenes Megarensium tyrannus filiam nuptiis reddidit Cylon, Disf. 24. in Thucyd. n. 2. Disf. 25. in Thucyd. n. 1.
 Theano semina causa belli inter Phocenses, & Thebanos, Disf. 25. in Anthol. n. 22. Disf. 15. in Eurip. u. 5.
 in Theatris Senatores, & fortasse etiam Equites pulvis nebat, Disf. 24. in Cic. u. 7.
 in Theatro imagines Theodori præfignatoris collocantur Oris, Disf. 25. in Thucyd. n. 5.
 in Theatro Euripidis effigiem Athenienses posuerunt.

- fuerunt, Disf. 3. in Eurip. n. 14.
 in Theatro Vefalibus concessus erat locus con-
 tra Prætoris tribunal, Disf. 31. in Liv. n. 22.
 in Theatro ledtis Virgilij carminibus populus ni-
 viferus affurrexit, Disf. 10. in Cic. n. 3.
 in Theatro Pompeij Pyrrichen saltitans quidam
 elephanti, Disf. 19. in Cic. n. 5.
 Theatrorum magnificus apparatus, Disf. 20. in
 Anthol. n. 10.
 Theatrorum etiam subfella fuerunt, Disf. 29.
 in Cic. n. 7. 8.
 Theatrum oniverfum miserum est Elephantor-
 um, & execratum est Pompeium, Disf. 20.
 in Anthol. n. 11.
 Theatrum pensile Curionis, in quo spectator
 erat populus Romanus doctus cardinibus ver-
 rebatur, Disf. 2. in Liv. n. 8.
 Thebani eodem in loco Epaminonda, & Prono-
 mo statum posuerunt, Disf. 62. in Anth. n. 5.
 Thebani studium tibiarum maximè probaverunt,
 Disf. 63. in Anthol. n. 2.
 Thebani cum Phocensibus bellum decennale
 gesserunt ob raptum Theano, Disf. 15. in An-
 thol. n. 28. Disf. 11. in Eurip. n. 4.
 Thebani viribus antecellebant Lacedæmonios,
 Disf. 4. in Thucyd. n. 7.
 Thebani Cleonis cantoris simulacrum confite-
 runt, non solum Pindari, Disf. 15. in Thuc. n. 5.
 Thebani sunt hebetes ingenio, Disf. 7. in Liv. n. 4.
 Thebani in Leodris tropæum ante prælium
 statuerunt, Disf. 24. in Liv. n. 6.
 Thebani fuerunt Pindarus, Corinna, Linus, Ce-
 bes, Crates, Disf. 9. in Cic. n. 7.
 Thebani Epaminonda ductu Lacedæmonios his
 devicerunt, Disf. 36. in Cic. n. 9.
 Thebanis invadentibus Spartam semina viris pa-
 gnantibus impedimento fuerunt, Disf. 31. in
 Anthol. n. 8.
 Thebanis bellum intulerunt Athenienses, quod
 Creon sepulcrum præhibebat mortuos in bello,
 Disf. 25. in Thucyd. n. 1. Disf. 27. in Thu-
 cyd. n. 10. Disf. 12. in Eurip. n. 6. Disf. 22. in
 Eurip. n. 2.
 Thebanis Græciæ principatum comparavit Epa-
 minondas, Disf. 20. in Eurip. n. 3. 21.
 Thebanorum exercitum Philippus admiratus
 est, qui adversus ipsum immortalis sui vir-
 tutis facinora edidit, Disf. 15. in Anthol. n. 9.
 Thebanum bellum se præfensabat Telestes sal-
 toris insignis, Disf. 57. in Anthol. n. 6. *Vide*
Bellum Thebanum.
 Thebarum muros condidisse Ilym cantem quare
 Amphion dicitur, Disf. 12. in Cic. n. 7.
 Thebas excidit Alexander, antequam in Asiam
 exercitum trajiceret, Disf. 44. in Thucyd. n. 7.
 Thebas ob conderet Cadmos, Asylum aperoit,
 ideo homines e dentibus serpentis natos pro-
 ditum est, Disf. 25. in Thucyd. n. 8. 9. Disf.
 9. in Liv. n. 6.
 Thebas quom evexit Alexander, Pindari verbis
 pepercit, Disf. 10. in Cic. n. 3.
 Thebas se restituit polluita est Phryne quom
 eas evertit Alexander, Disf. 77. in Cic. n. 3.
 Themis tenuit oraculum delphicum ante Apollin-
 em, & ante Themidem Telus, & Neptunus,

- Disf. 3. in Anthol. n. 4. Disf. 75. in Anthol. n. 5.
 Themistij locum de Hermis male vertit Petavius,
 Disf. 46. in Thucyd. n. 7.
 Themistij orationes, & rhetoricæ, & Philosophi
 sunt, Disf. 64. in Cic. n. 4.
 Themistocle audire Græci præter delecerunt
 tentorium Hieronis in Olympicis ludis, Disf.
 37. in Thucyd. n. 5.
 Themistoclem solpitem recepit Admetus li-
 cer inimicus, Disf. 25. in Thucyd. n. 3. Disf.
 22. in Eurip. n. 2. 9.
 Themistoclem ob pugnam salaminiam oleagi-
 nis coronâ donarunt, Disf. 20. in Eurip. n. 12.
 Themistocles, quom oraculû præcepisset, ut mu-
 ro ligno se murerent Athenienses fuisse, ut
 naves confunderent, Disf. 30. in Anthol. n. 4.
 Disf. 36. in Cic. n. 4.
 Themistocles quom citharam in convivio reco-
 sasset, habitus est indolitor, Disf. 63. in An-
 thol. n. 2. Disf. 21. in Thucyd. n. 9.
 Themistocles reprehenditur, quod Athenienses
 ad studium rei navalis convertit, Disf. 76. in
 Anthol. n. 12. Disf. 22. in Virg. n. 14.
 Themistocles Piræum portum fecit, Disf. 3. in
 Anthol. n. 7.
 Themistocles Xerxem vicit, quia eum in angu-
 llijs confingere coegit, Disf. 28. in Anthol. n. 7.
 Themistocles vix obtinuit sepulcrum, Disf. 29.
 in Anthol. n. 1. Disf. 3. in Eurip. n. 15.
 Themistocles adolescens dissolutis moribus fuit,
 Disf. 30. in Anthol. n. 1.
 Themistocles quom dolo Persas devicerit, Disf. 30.
 in Anthol. n. 5.
 Themistocles pontem Hellepontis rescindi vera-
 re, ut hostes fugere posset, Disf. 6. in Thucyd.
 num. 12. Disf. 9. in Liv. n. 3.
 Themistocles rari sanguine hausto perijt, ne Pa-
 triam, quam se foveburum promiserat, prode-
 ret, Disf. 23. in Thucyd. n. 3. & Disf. 42. in
 Thucyd. n. 2.
 Themistocles persuasit Athenienses, ut pecuniâ
 publicâ ad parandam classem uterentur, Disf.
 47. in Thucyd. n. 4.
 Themistocles proditor non fuit, quom contra
 Græcos arma sumpsit, Disf. 51. in Thucyd. n. 7.
 Themistocles Marathonio Militiadis trophæo ad
 gloriam excitatus est, Disf. 30. in Anthol. n. 2.
 Disf. 56. in Thucyd. n. 1. Disf. 92. in Cic. n. 2.
 Themistocles lapidibus incidis iussit, quod lones
 iniuste agebant, quom adversus Græcos mili-
 tarent, Disf. 17. in Virg. n. 5.
 Themistocles non ineloquens fuit, Disf. 22. in Cic.
 num. 5.
 Themistocles dicebat secundum esse unicuique
 sui virtutis laudationem, Disf. 25. in Cic. n. 2.
 Themistocles, qui mare Thraciâ natus erat, no-
 tus habebatur, & nobilitavit gymnasium,
 quod Cynosarges appellabatur, Disf. 58. in
 Cic. n. 7.
 Themistocli Artaxerxes donavit tres urbes, ut
 pæcem, vinum, & opsonium haberet, & duas
 ad stragula, & vestes, Disf. 32. in Thucyd. n. 7.
 Disf. 20. in Eurip. n. 17.
 Themistocli omen victoriæ fuisse tantum mentem
 & dextrâ pæcem datum, Disf. 18. in Thuc. n. 3.
 III The-

- Themistocli vitia multa affinxerunt malevoli, Dis. 12. in Thucyd. n. 5.
- Themistoclis parentes, Dis. 30. in Anthol. n. 1.
- Themistoclis celebris responso de cursoribus facta Eurybiadi, Dis. 5. in Thucyd. n. 8.
- Themistoclis consilium incendiarii navale licet utilissimum reiecerunt Athenienses tanquam iniussissimum, Dis. 27. in Thucyd. n. 11.
- Themistoclis virtute præcipue bellum contra Xerxem confectum est, Dis. 56. in Thucyd. num. 15.
- Theocles Atheniensis in Siciliam colonias deduxit, & Naxum, & Megara condidit, Dis. 54. in Thucyd. n. 1.
- Theocritus Chius Anaximenis amicum, ut inerediti reprehendit, Dis. 13. in Thucyd. n. 5.
- Theodectes auditor Aristotelis de rhetorica script, Dis. 41. in Cic. n. 3.
- Theodectes quotlibet versus semel auditos memori referebat, Dis. 87. in Cic. n. 8.
- Theodora præfignatoris imaginem in theatro collocauerunt Orizæ, Dis. 15. in Thucyd. n. 5.
- Theodoricus punivit quondam, qui dum scrutaretur thesauros, ossa mortuorum eruebat, Dis. 32. in Anthol. n. 11.
- Theodoricus permisit, ut thesauri & sepulchris effoderentur, dummodo cineres non revellentur, Dis. 32. in Anthol. n. 11.
- Theodoricus licet Arrianus non tamen illa odatus cruentos ludos edidit, Dis. 10. in Anthol. 12.
- Theodorica venit in ludus convicia fieri Caesaribus, & Senatoribus, Dis. 20. in Cic. n. 3.
- Theodoridas Siculus, Dis. 31. in Thucyd. n. 3.
- Theodorus athenus, a quo Sectus Theodorus Socratis auditor fuit, Dis. 56. in Cic. n. 3.
- Theodorus egregie scilicet sperat gemmam Polycræatæ, quam de consilio Amasis in mare proiecerat, ut imminens infortunium ob nimiam felicitatem evitaret, Dis. 18. in Eurip. n. 7.
- Theodosius Imperator barbam evehebat, Dis. 41. in Anthol. n. 8.
- Theodosius lege prohibuit in convivissdhibetibus obscenas voluptates, Dis. 21. in Thucyd. n. 10.
- Theodosius, ne quis purpuram præter Imperatores uteretur, statuit, Dis. 22. in Liv. n. 25.
- Theogitonem Bæorum, licet ad Philippum defecisset, non tamen proditorum fuisse putandū est, Dis. 57. in Thucyd. n. 3.
- Theognis existimavit optimum esse non nasci, aut natum quem citissimè mori, Dis. 8. in Eurip. n. 3.
- Theognis neminem nec ipsum Iovem placere omnibus posse dixit, Dis. 47. in Cic. n. 1.
- Theognis Olympiade quinquagesima octava floruit, Dis. 67. in Cic. n. 4.
- Theologia triplex philosophorum, poetarum, & populi, Dis. 31. in Virg. n. 1.
- Theus symyæus tradit per quinque gradus mystas iniciari, Dis. 30. in Anthol. n. 22.
- Theon ocheuma dicitur iogom in Aethiopia ignibus ardens, Dis. 31. in Liv. n. 25.
- Theophrasti auditor fuit Demetrius Phalereus, Dis. 10. in Cic. n. 6.
- Theophrastus ab eloquio nomen accepit, quum antea Tyrtæmus appellaretur, Dis. 41. in Cic. num. 3. Dis. 53. in Cic. n. 3. Dis. 61. in Cic. num. 3.
- Theophrastus in successorem electus est ab Aristotele, & Menedemo præfatus, Dis. 4. in Eurip. nom. 3. Dis. 41. in Cic. n. 3.
- Theophrastus reprehenditur a philosophis, quod a paulo maius momentum habere fortunam ad felicitatem putavit, Dis. 1. in Eurip. n. 22.
- Theophrastus quæ conscripserit, Dis. 44. in Cic. n. 1. 3.
- Theophrastus de arte thetoticæ libros septemdecim scripsit, & duos de poetica, Dis. 60. in Cic. n. 6.
- Theopompum freno indigere dicebat Isocrates, ceteris vero Ephorum, Dis. 57. in Thucyd. n. 3.
- Theopompus primus mentionem de Româ fecit, Dis. 1. in Thucyd. n. 6.
- Theopompus dixit Athenas plenas esse adulteribus, furibus, falsis testibus, Dis. 27. in Thucyd. n. 57.
- Theopompus Rex Lacedæmoniorum cum trecentis alijs mandatus fuit ab Aristonene, Dis. 17. in Eurip. n. 4.
- Theori appellabantur viri, qui quotannis in Delum sacra sacrorum mittebantur, & legati, qui ad Antigonom, vel Demetrium mittebantur ab Atheniensibus; qui proprie dicebantur, Dis. 77. in Anthol. n. 12. Dis. 40. in Thucyd. n. 6.
- Thera insula emerit e mari, Dis. 34. in Thucyd. n. 1. Dis. 48. in Thucyd. n. 22. 30.
- Thera profecti Cyclopes Siciliam occuparunt, Dis. 34. in Thucyd. n. 5.
- Theramenis venenum bibitarum insultavit Critiæ, Dis. 9. in Eurip. n. 5.
- Theramenis cothurnus appellabatur, quia ad omnem Republicæ statum se accommodaret, Dis. 51. in Thucyd. n. 7. Dis. 6. in Eurip. n. 8.
- Theramenis licet innocens damnatus est, Dis. 55. in Cic. n. 5.
- Theramenis rhetor, Dis. 53. in Cic. n. 1.
- Theramenis potentia apud Atheienses, Dis. 10. in Cic. n. 6.
- Therapneus vocatur Canopus, quia conditus est a Menelao, Dis. 35. in Thucyd. n. 6.
- Thersia emerit terramotus, Dis. 34. in Thucyd. n. 1. Dis. 48. in Thucyd. n. 22. 30.
- Theriacæ conscripsit Nicander Colophonius, Dis. 75. in Cic. n. 5.
- Thericleas aliquæ pocula ab austere appellabant, Dis. 16. in Liv. n. 2.
- Thermæ Antoniane solia mille sexcentis habuerunt; Diocletianæ duplicem eorum numerum, Dis. 5. in Liv. n. 1.
- Thermarum magnitudo, Dis. 2. in Liv. n. 14.
- Thermodoontem siovium quæ accolebant Amazones, supplicia Trojanis tulerunt, Dis. 22. in Eurip. n. 21.
- Thermopylæ unde dictæ, Dis. 7. in Eurip. n. 6.
- Thermopylæ maximè celebrant Græci ob pugnam ibi commissam, Dis. 2. in Thucyd. n. 4.
- ad Thermopylæ Athenienses Gallos superarunt, Dis. 27. in Thucyd. n. 15.

Ther-

- Thermos unus est, in quo Aeneas pattem amissit, *Disf. 15. in Liv. n. 5.*
- Theritem Homerus iudicet remere ad dicendum aggredientem, *Disf. 91. in Cic. n. 5.*
- Therites Agamemnonem iurgijs impunè lacescebat, *Disf. 5. in Thucyd. n. 7.*
- Thesaurus in sepulchris ferunt, & ossa mortuorum eruent castigant fuit a Theodorico, *Disf. 32. in Anthol. n. 11.*
- Thesuros effudi permittit Theodoricus, dummodo mortuorum cineres non reverterentur, *Disf. 32. in Anthol. n. 11.*
- Thesuros suos quos esse dixerit Cræsus Cyrus, *Disf. 12. in Thucyd. n. 5.*
- Thesuros Didonis se reperisse credidit, persuasitque Neroni, arque deinsus sibi mortem concessit Cassellius Bassus, *Disf. 41. in Thucyd. n. 8.*
- Thesaurus Sicbarior haberet Pygmalio, illam interfecit, *Disf. 25. in Virg. n. 1.*
- Thesaurus portendebatur ex ovo viso in somnis, *Disf. 19. in Eurip. n. 6.*
- Thesauri ad sepulchrum tragelorum postquam ceramina instituta erant, *Disf. 6. in Eurip. o. 2. Vide. Theaum.*
- Thesidis scriptorem reprehendit Aristoteles, *Disf. 37. in Virg. n. 3.*
- Theses quas appellent rhetores, *Disf. 84. in Cic. n. 7. Disf. 85. in Cic. n. 6. Disf. 92. in Cic. num. 5.*
- Theum Hercules exemit a vinculis, quibus apud inferos detinebatur, & quid hoc significet, *Disf. 8. in Anthol. n. 5.*
- Theum Athenienses tanquam Deum colerunt, *Disf. 14. in Virg. n. 1.*
- Theum mortuum Athenienses nullo honore prosequuti sunt, *Disf. 3. in Eurip. n. 15.*
- Theus rapuit Helenam nondum nubilemideo Castor, & Pollux cum Atheniensibus bellum gesserunt, *Disf. 36. in Anthol. o. 5. Disf. 16. in Eurip. o. 6. 13.*
- Theus Athenis in Cretam navigavit, *Disf. 12. in Eurip. n. 16.*
- Theus post multa beneficia collata in Athenienses in exilium eiecit, *Disf. 20. in Eurip. num. 16.*
- Theus an instituerit ludos Isthmicos, *Disf. 4. in Anthol. n. 6.*
- Theus bellum Thebanis iudicet, quod Creon mortuos in bello sepultura prohibebat, *Disf. 12. in Eurip. n. 1. Disf. 25. in Thucyd. n. 1.*
- Theus ab Ariadne edocui fuit salutationem, qua Labyrinthi errores exprimebantur, *Disf. 17. in Anthol. n. 1. Disf. 18. in Anthol. n. 7.*
- Theus impetravit a Neptuno, ut quidquid operiret, consequeretur, unde mortem filij operavit, & amissum desideravit, *Disf. 41. in Anthol. num. 5.*
- Theus instituit, ut adolescentes Delphos profecti Apollini comam dedicarent, *Disf. 42. in Anthol. n. 13.*
- Theus amicus Pitithoi, *Disf. 68. in Anthol. num. 3.*
- Theus Athenienses dispersos in unam urbem primus congregavit non vi, sed persuadendo, *Disf. 4. in Thucyd. n. 3. Disf. 20. in Eurip. num. 16. Disf. 9. in Liv. n. 6. Disf. 16. in Cic. num. 2. Vide. Thefi.*
- Theos quam Minotaurum interfecit, instituit, ut quotannis viri sacra facerent in Deum mitterentur, *Disf. 40. in Thucyd. n. 6.*
- Theus partem capitis, quæ fronti imminet, milites rondere iussit, *Disf. 9. in Liv. n. 8.*
- Thefin Græci appellant, quem Cicero proposuim, *Disf. 92. in Cic. n. 5.*
- Thespis Boeotiz urbe Herculis sacerdos erat Vitago tota vita, *Disf. 31. in Liv. n. 1.*
- Thespis signum lunonis fuit truncos excisus, *Disf. 46. in Thuc. n. 4. Disf. 23. in Virg. n. 5.*
- Thespis non fuit inventor tragœdiæ, *Disf. 6. in Eurip. n. 2.*
- Thepis scenas peniles excoiravit, *Disf. 6. in Eurip. n. 5.*
- Theprotide in Theprotium sinum influit Acheron fluvius Epiri, *Disf. 83. in Anthol. n. 14.*
- Theprotium sinum influit Acheron fluvius Epiri, *Disf. 83. in Anthol. n. 14.*
- Thessali fraudulenti habitus sunt ob Iasonis in Medeam perfidiam, *Disf. 67. in Anthol. o. 4.*
- Thessali significare volentes duces bene rem gessisse, bene salasse dicebant, *Disf. 18. in Anthol. n. 8.*
- Thessali formicas venerabantur, quia Iuppiter in eam speciem se convertit, ut Eurymedusam comprimeret, ex qua Myrmidones procreavit, *Disf. 23. in Anthol. n. 5.*
- Thessali Servis utebantur Boeotia, & quare, *Disf. 40. in Thucyd. n. 1.*
- Thessali equestres erant, *Disf. 1. in Eurip. n. 14.*
- Thessalorum vocati sunt Boeoti, & quare, *Disf. 10. in Thucyd. n. 1.*
- Thessalorum artibus Lunæ eclipsim contingere creditum fuit, *Disf. 10. in Thucyd. n. 7.*
- Thessalos Conformes Autocethoon vocat, *Disf. 4. in Thucyd. n. 10.*
- Thessalos omnia veterum placita evertit; ideo se Istronicen appellavit, *Disf. 83. in Cic. n. 9.*
- Thetes qui dicebantur apud Athenienses, *Disf. 47. in Thucyd. n. 2. 5.*
- Thetidis filium clariorem patre futurum Prometheus prædixit, ideo ab Hercole consilio Iovis liberatus est, *Disf. 55. in Anthol. n. 6.*
- Thetidis, & Pelei nuptijs missum est a Mercurio, vel Litæ pomum aureum, & lis orta inter Deos, *Disf. 19. in Anthol. n. 5.*
- Thetidis, & Pelei nuptijs discordia non invitata pomum aureum proiecit, *Disf. 27. in Virg. num. 5.*
- Thetidis oraculo insum est, ut Virgo se iniri pateretur a membro virili, quod appernerat in foco, *Disf. 11. in Liv. n. 5.*
- Thetis ab Homero quare appelleretur primordiorum rerum, *Disf. 48. in Anthol. n. 6.*
- Thetis cum Medes de formâ contendens iudice Idomonto victrix fuit, *Disf. 67. in Anthol. n. 4.*
- Thetis prædixit Acchilli fore, ut moreretur in bello, *Disf. 12. in Virg. n. 2.*
- Theutonēs, & Cimbri vincebantur non solum a Romanis, sed etiam a Batijs, qui omni ferocia efferebantur, *Disf. 57. in Thucyd. n. 4. Vide. Teutonem.*

- Thouautem pamm Hyspipyie a sede scryavit,
& in exilium ads est, Dis. 6. in Anthol. n. 4.
- Thouautem draco liberavit a latronibus, qui
puer eum aueriverat, Dis. 11. in Anthol. n. 3.
- Thorsce plumbeo quingenario incedebat qui-
dam Athenatus, Dis. 37. in Cic. n. 1.
- Thorscis locustinum sibi circumlatichneumon
cum crocodilo dimicsturus, Dis. 38. in Cic.
num. 7.
- Thori plures portabantur in funeribus, Dis. 23.
in Thucyd. n. 8. *Vide. Lest. Tera.*
- Thorsas res ovas molientes compressit Alexan-
der, antequam in Asiam traiceret, Dis. 44. in
Thucyd. n. 7.
- Thracem quendam nutriti Cyenos, quare Cy-
enom appellatur, Dis. 18. in Liv. n. 5.
- Thracem fuisse Orpheum constat, Dis. 9. in Cic.
num. 7.
- Threes, & Scythae antiquitus iidem, Dis. 11. in
Eurip. n. 5.
- Threes, qui Aratores dicebantur, Dis. 11. in
Eurip. n. 5.
- Threes mortem contemnebant, & eam luti cele-
brabant; natalem vero d. em festu, Dis. 11. in
Eurip. n. 13.
- Threes pugnare solent poculis, Dis. 44. in An-
thol. n. 11.
- Threes bellicosissime Mars in Thraciâ domici-
lium collocasse dicitur, & eorum ductor, Dis.
58. in Anthol. n. 1. Dis. 17. in Liv. n. 3.
- Threes gladium, qui harpa vocabatur, inven-
erunt, Dis. 9. in Thucyd. n. 4.
- Threes initio Regni Philippi Pausaniam in re-
gnum seducere volebant, Dis. 44. in Thucyd.
num. 6.
- Threes cornu adhibebant in bello, Dis. 57. in
Thucyd. n. 11.
- Threes diss. laetor albis calculis notabant, nigris
vero tristes, Dis. 5. in Eurip. n. 3.
- Threes, quo Galatophagi dicebantur, agricul-
tura spergebantur, & iustissimos appellat
Homerus, Dis. 81. in Cic. n. 5. *Vide. Thra-
cem.*
- Thracia sterilis, & inanis regio, Dis. 11. in
Eurip. n. 4.
- Thracia frigidiſſima, & nonnulli eius populi panico
vidisſant, qui Melinophagi dicti sunt, Dis. u.
in Eurip. n. 6.
- Thraciâ mare natus est Themistocles, Dis. 30.
in Anthol. n. 2. idem notus habebatur, Dis.
58. in Cic. n. 7.
- Thracia virorum feracissima, Dis. 11. in Eurip.
num. 9. 11.
- Thracia antiquitus latius patebat, Dis. 73. in
Anthol. n. 4.
- in Thracia nullus est mons, qui Olympus dicitur,
Dis. 73. in Anthol. n. 3.
- Thracis Eumolpo duo poſita est etiam Atrici,
& Macedoniâ, Dis. 73. in Anthol. n. 4.
- Threes quot diebus circumnavigatur, Dis. 33. in
Thucyd. n. 6.
- Thraciâ Grees aduehebantur, Dis. 3. in Liv.
num. 8.
- Thracia nunquam tota, nisi a Romanis, perdonari
potuit, Dis. 9. in Liv. o. 16.
- Thraciâ in insula sedem posuerunt Arcades reli-
giâ Peloponſo ob imbrum magnitudinem,
Dis. 15. in Virg. n. 5.
- Thraciz vias laudat, Dis. 11. in Eurip. n. 7.
- Thraciz Regem Lycurgam interfecit Bacchus, &
Oſiris, Dis. 45. in Anthol. o. 4. Dis. 46. in An-
thol. n. 9.
- Thraciam quare Virgilius appellet Troiz hospi-
tium, Dis. 16. in Liv. n. 5.
- Thracum uxores cum maritis defunctis crema-
bantur, Dis. 23. in Thucyd. n. 5. Dis. 11. in
Eurip. n. 13. Dis. 17. in Eurip. n. 6.
- Thracum femine formosæ a Viris emebantur, de-
formet viros emebant, Dis. 29. in Thucyd.
num. 12.
- Thracum Reges dona accipiebant, non dabant,
& quod dona quousque acciperet, Dis. 38. in
Thucyd. n. 3. *Vide. Thracas.*
- Thraſybulus Mileti Tyrannus, Dis. 5. in Thu-
cyd. n. 1.
- Thraſybulus, ut admoneret Periclem eminen-
tissimum quemque civem tollendū, ut regnum
constabiliſſet, somnis spiciâ detroncavit,
Dis. 41. in Anthol. n. 8. Dis. 6. in Thucyd.
num. 11. Dis. 30. in Virg. n. 5.
- Thraſyllus dimidiâ partem navium multus, & veſta
detraxit, & alij navibus alligavit, ut hostes
falleret, Dis. 9. in Liv. n. 9.
- Thraſtylochus Meſſenius, licet defecerit ad Phi-
lippum, non tamen proditor fuit, Dis. 51. in
Thucyd. n. 3.
- Thraſymachus Chalcedonius sophiſta, non orator
fuit, Dis. 9. in Cic. n. 8.
- Thraſymachus Chalcedonius, quum eſſet elo-
quentiſſimus, de arte theoricâ scripſit, Dis.
79. in Cic. n. 5.
- Threſicis dicitur lyra, quia Orphei propria eſt,
Dis. 74. in Anthol. n. 7.
- in Throno ſedens ſingebatur Iuno, Dis. 15. in
Virg. n. 7.
- Thronus anaclicus Platarchi an ſit idem, ac ſella
corulis, Dis. 13. in Liv. n. 16.
- Thucydidem defendit Andor a Strabone, Dis.
8. in Thucyd. o. 3.
- Thucydidem imitati qui malebant, quam alios
oratores, irridet Cicero, Dis. 47. in Cic.
num. 2.
- Thucydidem Demosthenes odies tranſcripſit,
Dis. 47. in Cic. n. 3. Dis. 26. in Cic. n. 5.
- Thucydides non dicit Delom nunquam terramo-
tu laboraſſe, ſed ſolum ante Peloponeſiacum
bellum, Dis. 22. in Anthol. n. 3.
- Thucydides antepoſuit bellum Peloponeſiacum
Troiano, Dis. 12. in Eurip. n. 14.
- Thucydides nomen ſuum hiſtoriz appoſuit, Dis.
1. in Thucyd. n. 2.
- Thucydides emendator, Dis. 4. in Thucyd. n. 4.
- Thucydides quoque natus eſſet annos, quido exarſit
bellum Peloponeſiacum, & quando mortuus
ſit, Dis. 11. in Thucyd. n. 1.
- Thucydides eclipſem rationem non ignorabat,
Dis. 11. in Thucyd. n. 9.
- Thucydides fuit ducens triſtigia aneis ante
Hannibalem, Dis. 55. in Thucyd. n. 5.

- Thucydides**, seu **Thimotheus** melicus poëta, Disf. 1. in Eurip. n. 13.
- Thucydides** audens Herodotum historiam recte sentem illarimavit, Disf. 54. in Cic. n. 4. Disf. 92. in Cic. n. 2.
- Thucydides** dictum, quod iugenia tardiora melius gubernent, quam acutissima, Disf. 82. in Cic. n. 8.
- Thucydides** tempore magna terrarum pars non suis cognita erat, Disf. 2. in Thucyd. n. 8.
- Thure**, & frugibus faciebant Iovi Milichio, Disf. 50. in Anthol. n. 16.
- Thure**, & floribus solum colebatur, non victimis, *Venus Paphia*, Disf. 55. in Anthol. n. 3. Disf. 41. in Virg. n. 16.
- Thure** non colebatur Athenis ara Misericordiae, Disf. 26. in Thucyd. n. 1.
- Thore**, & **Myrrha** confectum bovum Empedocles populo distribuit, quom in Olympijs vicisset, Disf. 2. in Anthol. n. 8.
- Thore** irritabantur fons agrestes, Disf. 10. in Anthol. n. 8.
- Thore** lances cumolabatur in splendidioribus sacrificijs, Disf. 45. in Virg. n. 4. *Vide. Thoris Thut. Ture.*
- Thoris** legem habebant, ut qui legem abrogare veller, si non persuaderet, strangularetur, Disf. 82. in Cic. n. 7.
- Thuriorum** Republicam legibus temperavit Protagoras, Disf. 9. in Cic. n. 13.
- Thuris**, & **Costi** dumtaxat odorem acceptum Disijs potabant Veteres, Disf. 41. in Virg. n. 3. 6. *Vide. Thure. Thut. Ture.*
- Thuris** Euthydemus Diastolicam maxime excoluit, Disf. 60. in Cic. n. 8.
- Thurus** Mars antea appellabatur, Disf. 9. in Anthol. n. 8.
- Thyfos** celebrans Olympias serpentes contredabat, Disf. 46. in Anthol. n. 6.
- Thymbræ** Apollinis in templo Paris interfecit Achillem de nuptijs cum Polyxena adurum, Disf. 17. in Eurip. n. 2.
- Thynni** frons nisi prius degustasset Carthaginienses, matrimonio non iungebantur, Disf. 19. in Thucyd. n. 12.
- Thydes** dicebantur Bæchantes, Disf. 16. in Anthol. n. 2.
- ex Thyone**, & **Niso** natus Bæchus Trieterides insinuit, Disf. 45. in Anthol. n. 6.
- Thyphon** Ostridem disceperat, & eius podandum in flumen abiecit, Disf. 75. in Anthol. n. 2.
- Thyphon** quæc singatur adversarius Ostridi, Disf. 48. in Anthol. n. 6.
- Thyrazus** Apollo appellabatur, Disf. 30. in Liv. num. 60.
- Thyrso** digitum Cyclops metebatur Stryx, Disf. 1. in Eurip. n. 8.
- Thyrsum** pro sceptro sumpsit Antigonus, Disf. 45. in Anthol. n. 7. Disf. 78. in Anthol. n. 4.
- Tiaræ** utebantur ergædi, Disf. 6. in Eurip. n. 16.
- Tiatl** utebatur Cyrus, Disf. 21. in Liv. n. 3.
- Tiberi** nupti post mortem Iliæ maris Romuli, Disf. 21. in Eurip. n. 2.
- Tiberi** exundante olivum copiam decidisse non immerito dicit Horatius contra Scalligerum, Disf. 71. in Cic. n. 9. *Vide. Tiberim. Tiberis.*
- Tiberij** imaginem admostrato obsecris domino servus illum servavit deusque anulu, Disf. 65. in Anthol. n. 18. Disf. 25. in Thucyd. n. 13.
- Tiberij** verba obsecra indicant illius reconditam necuram, Disf. 2. in Eurip. n. 1.
- Tiberij** invidiâ Germanicus missus fuit ad componendum solum Orientis, Disf. 29. in Anthol. n. 2.
- Tiberij** stans pro Asij Alpèndi fuerunt, Disf. 25. in Thucyd. n. 12.
- Tiberij** Casaria dolo dicitur interemptus Germanicus, Disf. 85. in Anthol. n. 7. *Vide. Tiberis.*
- in Tiberim** proiecitur eadaver domini canis su. stebat, ne mergeretur, Disf. 21. in Eurip. n. 13.
- in Tiberim** proiecitur est Hellogabalus, Disf. 23. in Eurip. n. 4. *Vide. Tiberi. Tiberis.*
- in Tiberim** proijcere sexagenarios quare dicebantur Romani, Disf. 1. in Cic. n. 7.
- Tiberiâ** in Insula templum Aesculapij erat, in quo inscriptiones ostendebant oraculi docuisse medicamonte, Disf. 18. in Thucyd. n. 4.
- Tibeno** maledicentis Sabinus deceptor est a delatoribus redum insar, & laquearia latentibus, Disf. 13. in Thucyd. n. 3.
- Tiberio**, & eius matri civitates Asiæ templum constituerunt, Disf. 24. in Anthol. n. 6.
- Tiberio** Augusti recenciationem porrendit Agnilla, quæ supra eius domum insedit, Disf. 16. in Anthol. n. 2.
- Tiberio** imperante duodecim urbes Asia terrarum una nocte considerant, Disf. 48. in Thucyd. n. 21. *Vide. Tiberis. Tiberium.*
- Tiberio**, quom Paanoniam contulisset, Augustus triumphum denegavit, Disf. 15. in Liv. n. 16.
- Tiberis** in alluvie expositi sunt Romulus, & Remus, Disf. 18. in Liv. n. 1. *Vide. Tiberi. Tiberim.*
- Tiberium** quidam adulator obtingebat, quod amore Republicæ caris se maceraret, Disf. 1. in Cic. n. 5.
- Tiberius** non permittit Hispanis sibi templum dedicare, Disf. 24. in Anthol. n. 6. Disf. 43. in Thucyd. n. 3.
- Tiberius** prohibere aram adoptioni dedit, quom Livis in Italiam familiam transivisset, Disf. 24. in Anthol. n. 8.
- Tiberius** quom Germanici mortem vendicasset, Cæcina Severus aram ultioni consecuit, Disf. 24. in Anthol. n. 8.
- Tiberius** adoptatus est ab Augusto, Disf. 26. in Anthol. n. 1.
- Tiberius** uxoris impudiciâ offensu Rhodum concessit, Disf. 15. in Anthol. n. 2. Disf. 26. in Anthol. n. 1.
- Tiberius** iussu Augusti Germanicum adoptavit, Disf. 29. in Anthol. n. 2.
- Tiberius** Germanicum reprehendit, quod militibus suprema solvisset, Disf. 31. in Anthol. n. 8. & quod in Aegyptum esset profectus, Disf. 43. in Thucyd. n. 7.
- Tiberius** ne mortuorum aspectu contemneret, etc. de eorum laudibus velo interposito verba fecit, Disf. 35. in Anthol. n. 9.
- Tiberius** Germanos potius submovit, quam de bellis, Disf. 85. in Anthol. n. 4. 7.
- Tiberius** siebat in civitate libera liberam etiam esse oportere linguam, Disf. 2. in Thuc. n. 5. Ti.

Tiberius litteris ad senatum missio testatus est suos animi cruciatus, Dis. 19. in Thucyd. n. 10.
Tiberius ademitios Asyli multis templis, Dis. 15. in Thucyd. n. 9.
Tiberius coecidit, quom Haterius eius genus supplex simplexderetor, Dis. 16. in Thucyd. nom. 6. Dis. 17. in Eurip. n. 7.
Tiberius vicies sexies milies festertium reliquit, & Calligula profudit, Dis. 31. in Thucyd. n. 10.
Tiberius quom quidam Sacras eius occupationes dixisset, pro Sacris laboriosas reponi iussit, Dis. 43. in Thucyd. n. 3.
Tiberius qui continentie exemplum fuerat, omni flagitio se deturpavit, Dis. 1. in Liv. n. 5.
Tiberius quom egrè tulisset defensionem Cremutij Cordi historici, is necem sibi conscivit, Dis. 6. in Liv. n. 1.
Tiberius Reges amicos imperij insignibus ornavit, Dis. 12. in Liv. n. 12.
Tiberius non est passus Livie matri liborem decerni, licet eius munere ad principatum pervenisset, Dis. 13. in Liv. n. 4.
Tiberius recusavit triumphum, quem ei quidam censuerant ob peregrinationem suburbanensem, Dis. 15. in Liv. n. 8.
Tiberius onij cupidine secessit in insulam Caproat, Dis. 1. in Cic. n. 3.
Tiberius intercessit Senatus consulto, quod censor Germanico Clypeum aureum inter oratores, Dis. 11. in Cic. n. 3.
Tiberius nec edidit Speiactia, nec ab alijs editis, nisi raro interivit, Dis. 11. in Cic. n. 1.
Tiberius querebatur, quod molitudo Villarum causa esset, quod Italia externis alimentis indigeret, Dis. 11. in Cic. n. 4.
Tiberius intercessit, quominus in acta sua iuraret, Dis. 26. in Cic. n. 4.
Tiberius Gracchus licet nimis pervicax, boni civis officio non defuit, Dis. 35. in Cic. n. 2. 3. 4. *Vide. Gracchus.*
Tiberius comitia a populo ad senatum transulit, Dis. 28. in Cic. n. 6.
Tiberius e medio fustuliteum, qui vitrum doctile confecit, ne aurum, & gemma vilescerent, Dis. 84. in Cic. n. 5. *Vide. Tiberius. Tiberius.*
Tibia eadem tribus modis, Dorio, Lydio, Phrygio accommodata est a Pronomo, Dis. 61. in Anthol. n. 4.
Tibia cur Berecynthia dicatur ab Horatio, & Virgilio, Dis. 61. in Anthol. n. 7.
Tibia inferior Cithara, Dis. 63. in Anthol. n. 1.
Tibia Annæ sexaginta cubitorum, Dis. 7. in Anthol. n. 5.
Tibia in cupitibus adhibebatur, Dis. 31. in Thucyd. n. 8.
Tibia, non rubra quare utebantur Lacedæmonij in bello, Dis. 60. in Anthol. n. 14. Dis. 18. in Thucyd. n. 2. Dis. 57. in Thucyd. n. 1. & seqq. n. 20.
Tibia utebantur in bello Sybarum, Dis. 57. in Thucyd. n. 11.
Tibia accinebatur Peotsthili Dis. 60. in Anthol. nom. 11. Dis. 57. in Thucyd. n. 6.
Tibia præstantissima, quibus in nuptijs caneatur, e loro erant, seu potius prima ex ea ar-

bore conficiebantur, Dis. 59. in Anthol. n. 2. 3. 6.
Tibia quot forsmas antiquitas haberent, Dis. 19. in Anthol. n. 7. & seqq.
Tibia dextra, & sinistra in quo differrent, Dis. 59. in Anthol. n. 8. Dis. 60. in Anthol. n. 4.
Tibia gemine Marfysa, an Hyngois inventor fecit, Dis. 61. in Anthol. n. 1. 2. 7.
Tibia modis multis Pythagoras invenes a violentia ad modestiam revocavit, Dis. 63. in Anthol. n. 7.
Tibia ut præcinerent Doillio a cena redeunti, concessum est post navalem triumphum Pœnorum, Dis. 60. in Anthol. n. 15. Dis. 10. in Eurip. n. 7. Dis. 19. in Liv. n. 11.
Tibiam Phryges invenerunt, Dis. 9. in Thuc. n. 4.
Tibiarum inventrix Minerva, & quare eas abiecerit, Dis. 61. in Anthol. n. 2. Dis. 63. in Anthol. n. 4. 10. Dis. 30. in Liv. n. 47. Euterpe, & alij, Dis. 59. in Anthol. n. 3. Dis. 63. in Anthol. n. 3. & seqq.
Tibiarum varia genera, Dis. 59. in Anthol. n. 8. Dis. 60. in Anthol. n. 3. & seqq.
Tibiarum materia quæ fuerit, Dis. 60. in Anthol. nom. 1. 2.
Tibiarum studium Thebæsi maximè proberant; non autem Athenienses, Dis. 63. in Anthol. nom. 1. an illud sit improbandum, Dis. 63. in Anthol. n. 3. & seqq. n. 7.
Tibias aspernatus est Alcibiades, eo quod os deformarent, & idem persuasit nobilibus, Dis. 61. in Anthol. n. 3.
Tibias amputavit sibi Lycurgus, quoniam vites succideret, Dis. 11. in Anthol. n. 1.
Tibias pueriles Amæreos vocat teneras, Dis. 60. in Anthol. n. 6.
Tibias funebres Flaminii Diali aedire non licebat Dis. 31. in Anthol. n. 9. *Vide. Tibijs.*
Tibicen præcedebat Sponsam canens Hymenæum, dum ea domum viri peteret, Dis. 31. in Thucyd. n. 8.
Tibicen sacerorum, aut Pontifex &c. dicebatur esse paterius, quæ legebatur Vestalis, Dis. 31. in Liv. n. 4.
Tibicine domum noctu deducebatur Doillius, Dis. 60. in Anthol. n. 15. Dis. 10. in Eurip. nom. 7. Dis. 19. in Liv. n. 11.
Tibicine Ismenia aditio dixit Rex Scytharum libentius equum hiansiem se auditarum, Dis. 81. in Cic. n. 7.
Tibicinem Amazon quom accepisset ab Alexandro, quare m. rum in modum letata sit, Dis. 57. in Thucyd. n. 11.
Tibicines quæ Tibur fecissent, coacti sunt Romani dolo eos reducere, Dis. 60. in Anth. n. 9.
Tibicines caneant in sacris, ne verba mali ominis exaudirentur, Dis. 60. in Anthol. n. 8.
Tibicines comitabantur ovantes, non tubicines, Dis. 14. in Liv. n. 11.
Tibicines Idibus Ionij agebant Quinquatrus minores, Dis. 30. in Liv. n. 47.
Tibicines Etrusci erant, Dis. 10. in Cic. n. 4.
Tibicini Pronomo, & Epaminonda eodem in loco statos posita est, Dis. 61. in Anthol. n. 5.
Tibicibus Apollinem reconciliasse dicitur Pronomus, Dis. 61. in Anthol. n. 1. Ti.

- Tibij, sibiisque praesentibus domum post convivium deducebatur, qui triumphaverat, *Dis.* 29. in *Liv.* n. 11. *Vide Tibia.*
- Tibisco, Danubio, & Tyrâ fluminibus comprehensum terrarum spatium Imperio adiecit Trajanus, *Dis.* 9. in *Liv.* n. 14.
- Tibulli locus explicatur, *Dis.* 3. in *Thucyd.* n. 7. *Dis.* 18. in *Liv.* n. 3.
- Tigrane, & Mithridate debellatis concessum est Pompeio, ut in ludis omnihus carorum laetorem gestaret, & pretextâ uterent, indos vero equestres in triumphali veste spectaret, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 7.
- Tigranem, & Mithridatem antequam perdomuisset, Lucullus Asiâ decessit, & tamen triumphavit, *Dis.* 25. in *Liv.* n. 1.
- Tigranem Socium assumpti Mithridates belli adversus Romanos, *Dis.* 2. in *Cic.* n. 3.
- Tigranem, & Tigranocerta debellavit Lucullus, licet experientiâ rei militari destitueretur, *Dis.* 74. in *Cic.* n. 3.
- Tigranes profligatus est a Lucullo, *Dis.* 8. in *Liv.* n. 6.
- Tigranes Regibus administris utebatur, & quatuor ex eis pedes equitantes sequebantur, *Dis.* 78. in *Anthol.* n. 3. *Dis.* 20. in *Liv.* n. 4. *Dis.* 83. in *Cic.* n. 5.
- Tigranes innumeras gentes quum devicisset, videns a Pompeio discedens ad illius pedes abiicit, a quo dono accepit, *Dis.* 83. in *Cic.* n. 5.
- Tigranus imperium non erat minus imperio Mithridatis, *Dis.* 9. in *Liv.* n. 13.
- Tigres a finentiam a cibis docuerunt, *Dis.* 6. in *Thucyd.* n. 3.
- Tigres interdum duebant eutrum Heliogabalus, *Dis.* 28. in *Liv.* n. 4.
- Tigres Bacchum vehabant, *Dis.* 26. in *Virg.* n. 6.
- Tigris a venatoribus capros carulos interdum omnes recuperat, singulos auferens, & ad speculancam reportat, *Dis.* 37. in *Cic.* n. 2.
- Tigris Indica viribus praestat elephantis, *Dis.* 37. in *Cic.* n. 3.
- Timæi historici pater Andromachus Tauromenium condidit, *Dis.* 54. in *Phnc.* n. 3.
- Timæi Platonis verbo est liber Ciceronis de universitate, *Dis.* 71. in *Cic.* n. 3.
- Timæus historicus Tauromenij natu est, *Dis.* 33. in *Thucyd.* n. 3.
- Timæus Lysiam Syracusanum facit, *Dis.* 9. in *Cic.* num. 8.
- Timanthes Cyclapis magnitudinem ex digito exprestit, *Dis.* 1. in *Eurip.* n. 8.
- Timanthes pictor insignis, *Dis.* 48. in *Cic.* n. 5.
- Timiditas Nicie, *Dis.* 37. in *Thucyd.* n. 3.
- Timolans Thebanus ebrietate, & libidine iustus, *Dis.* 65. in *Anthol.* n. 28.
- Timolans Eceorus, licet ad Philippum defeccrit, non tamen proditor fuit, *Dis.* 51. in *Thucyd.* n. 3.
- Timoleon strati non pepercit, ut cives a tyrannide liberaret; & postea ad Siciliæ statum componendum vocatus est, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 28.
- Timoleon regionem Carthaginensium invasit, qui Siciliam aggressi fuerant, *Dis.* 45. in *Thucyd.* n. 6.
- Timoleon, quum educturo in aetiam copias obviam factus esset mulus apio onustus, pro honore omne id accepit, *Dis.* 5. in *Anthol.* n. 5.
- Timon appellat Democritum sermonum pastorem, *Dis.* 41. in *Cic.* n. 6.
- Timon Sillographus, *Dis.* 42. in *Cic.* n. 4. sedator erat Pyrrhonis, secus Timon misanthropos, *Dis.* 57. in *Cic.* n. 6.
- Timon præceptor Arati in philosophiâ, *Dis.* 72. in *Cic.* n. 3.
- Timor panicus unde ita dictus, *Dis.* 45. in *Anthol.* n. 5. *Dis.* 33. in *Virg.* n. 6.
- Timor, qui Græcis a Persis imminchat, sublatu causa fuit belli Peloponasiaci, *Dis.* 12. in *Thucyd.* n. 7. 8.
- Timor Germanorum maximus fuit in Romanis, *Dis.* 85. in *Anthol.* n. 2.
- Timore initio dicendi detinentur oratores magni, *Dis.* 91. in *Cic.* n. 5. & seqq.
- Timorem malum magistrum officij vocat Ciceron, *Dis.* 12. in *Thucyd.* n. 8. *Vide Metus.*
- Timothei, & Philoxeni leges addidit omnes Arcades, *Dis.* 63. in *Anthol.* n. 6.
- Timotheo moliam centum talentorum indiae Athenienses, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 18.
- Timotheus ultimus fuit Atheniensium, qui res præclaras gesserit, & inter illam, & Mæciadem paucissime ætates intercesserunt, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 14.
- Timotheus eximius cantor, *Dis.* 27. in *Thucyd.* num. 7. tibi ita commovit Alexandrum, ut quasi pognaturus exiliret, *Dis.* 60. in *Anthol.* n. 11.
- Timotheus dixit Platonis convivium etiam impofterum voluptatem sibi attulisse, *Dis.* 65. in *Anthol.* n. 25.
- Timotheus unus ex sculptoribus, qui celarunt Mausoleum, *Dis.* 31. in *Anthol.* n. 2.
- Timotheus melicus poeta, *Dis.* 3. in *Eurip.* n. 13.
- Timotheus apud Arnobium tradit foveam, quom comprimere veller Matrem Deorum, semen effudisse in Petram Aedam, & ex ea natum Aedestin, *Dis.* 32. in *Virg.* n. 5.
- Tingere capillos Medea docuit, *Dis.* 9. in *Thucyd.* n. 4.
- Tingere lanas Pœni docuerunt, *Dis.* 9. in *Thucyd.* n. 4.
- Tiphata Curia, *Dis.* 29. in *Cic.* n. 24.
- Tiraquellus falsè affirmat Gordianum elephantis triumphasse, *Dis.* 24. in *Anthol.* n. 4.
- Tiresias amiciebatur reticulo, *Dis.* 6. in *Eurip.* num. 16.
- Tiridates, & Corbulo congressi dextras miscerunt, *Dis.* 26. in *Thucyd.* n. 3. *Dis.* 22. in *Eurip.* n. 4. *Vide Tyrindates.*
- Tiro Tullius Libertus Ciceronis, *Dis.* 22. in *Liv.* num. 3.
- Tisias, & Corax Siculi primi præcepta dicendi tradiderunt, *Dis.* 33. in *Thucyd.* n. 3. *Dis.* 79. in *Cic.* n. 5. nec eloquentes fuerunt, *Dis.* 79. in *Cic.* n. 5.
- Tisias an primus præcepta dicendi tradiderit, *Dis.* 31. in *Cic.* n. 2.
- Titan Eurymedon concubuit cum Iunone, antequam Iovi nubere, ideo deictus est a Iove in Tartarum, *Dis.* 23. in *Virg.* n. 3.
- Titanas contra bellum gerenti Iovi quis Hercules

- les auxilium rogerit, & quid hoc significet, Dis. 8. in Anthol. n. 6.
- Titanus semper horruit Iuppiter, quare *ττανος* *Βάκτρον* significat trucibus æqualis intueri, Dis. 11. in Anthol. n. 7.
- Tiranes an sint iidem, ac Gigantes, Dis. 25. in Eurip. n. 7.
- Titanes Bacchum discerperunt, Dis. 46. in Anthol. n. 9. Dis. 31. in Virg. n. 4.
- Titanibus bellatibus obstitit Minerva, Dis. 25. in Eurip. n. 6. *Βλυσ* auxilium tulit Iovi, Dis. 83. in Anthol. n. 50.
- Titanibus bellum gerenti Iovis æquis faustum augurium fuit, inde ea sumpta est pro signo legionum, Dis. 56. in Anthol. n. 7.
- * Titanibus discerpsit fuit Bacchus, Dis. 46. in Anthol. n. 9. Dis. 33. in Virg. n. 4.
- Titanum geus fuit Prometheus, Dis. 15. in Anthol. n. 4.
- Tithoos immortalitate donatus est, Dis. 9. in Liv. n. 8.
- Titia Curtia, Dis. 59. in Cic. n. 24.
- Titius orationē habuit, qua legem Fanniam suscit, Dis. 3. in Liv. n. 4.
- Titurnus prætor saxum iaculabatur, quod Miso movere non poterat, & duos pueros posterioribus pedibus apprehensos desinebat, Dis. 8. in Anthol. n. 2.
- Tituli varij fortibus ducibus concessi, Dis. 20. in Eurip. n. 8. p. 10.
- Tiuli librorum spepe non respondent rebus, Dis. 2. in Anthol. n. 2.
- Titulum satyre Menippen fecit Varro: *Hercules alter*, Dis. 8. in Anthol. n. 1.
- Titus Pontificum accipere se professus est, ut manus nullius cade contaminaret, Dis. 10. in Anthol. n. 55.
- Titus spectaculum edidit, in quo uno die decem milia ferrum dedit, Dis. 10. in Anthol. n. 10.
- Titus beneficiis voluntatē egregiam habuit, Dis. 23. in Eurip. n. 3.
- Titus Lartius primus Didacot fuit, Dis. 22. in Liv. n. 6.
- Titus Tatius forum Romanum, & Capitolium Urbi addidit, Dis. 23. in Liv. n. 9.
- Tituri dicebantur Satyri, Dis. 60. in Anthol. n. 7.
- Titurnæ tibie, Dis. 60. in Anthol. n. 7.
- Tium cum sex alijs urbibus Cyrus Pythareho Cizyceno donavit, Dis. 32. in Thucyd. n. 7.
- Toga brachium cohibebat per annum iuvenes Romani, postquam excesserant ex ephebis, Dis. 54. in Anthol. n. 6.
- Toga propria erat Romanorum, sicut Græcorum pallium, Dis. 84. in Anthol. n. 11.
- Toga sumptu iuvenes summam libertatem habebant, ideo dicitur ea liberior, Dis. 54. in Anthol. n. 7. Dis. 30. in Liv. n. 13.
- Toga purpurea utebantur antiquitus triumphantes, Dis. 22. in Liv. n. 2.
- Toga pro pace sumitur, Dis. 3. in Virg. n. 7.
- Toga picta triumphantium vestis, Dis. 22. in Liv. n. 1. 2. 17. 19. 21. Dis. 28. in Liv. n. 12. an est usus fuerit Romulus, Dis. 22. in Liv. n. 1. 2. *Vide. Picta toga.*
- Toga intergus reiecta, & in Laciis revocata dicitur cinctus Gabius, Dis. 23. in Liv. n. 4.
- Toga Candidatos caruisse male exstimat Alexander ab Alexandro, Dis. 89. in Cic. n. 2.
- Toga libera, seu pura dabatur pueris, qui ex ephebis excesserant, tertio die post Id. Mart. Dis. 30. in Liv. n. 38. 39.
- Togam sumentes Veteres honorabant diem illum, Dis. 42. in Anthol. n. 1.
- Togam quo tempore sumerent Veteres, & prætexam doperent, Dis. 42. in Anthol. n. 17.
- Togam puram quando indueret sponsa, Dis. 31. in Thucyd. n. 4.
- Togam virilem quam sumeret Augustus, tunica lati clavi ad pedes decidens imperium ei portendit, Dis. 42. in Thucyd. n. 6.
- Togam ab Etruscis Romani acceperunt, Dis. 22. in Liv. n. 2.
- Togam purpurā prætexam quod induerit Romulus reprehendendus non est, sed landandus, Dis. 20. in Liv. n. 3. Dis. 21. in Liv. n. 10. Dis. 22. in Liv. n. 2.
- Togam pictam primus Gordianus privatus habuit, Dis. 22. in Liv. n. 10.
- Togam quod Græco vestitu mutasset Rabirius defenditur a Ciceroe quis cogente Rege id fecerit, Dis. 8. in Virg. n. 1.
- Togam candidam Quintus Flaccus quum Præturam peteret, quare non habuit, Dis. 89. in Cic. n. 3. *Vide. Tegis.*
- ex* Togatis Ciceroöl dumtaxat supplicationes decrevit, Dis. 20. in Eurip. n. 6.
- Togis candidis Romani omnes utebantur, magistratum verò petentes certe candida illis, & quare, Dis. 89. in Cic. n. 1.
- Togulæ pnelleur deferebantur fortunæ Virginali, Dis. 29. in Thucyd. n. 11. *Vide. Toga.*
- Tolerantis laborum, & dolorum lo pueris Spartanis, Dis. 50. in Anthol. n. 6. & seqq.
- Tolerantis Socratis, Dis. 55. in Cic. n. 2.
- Tomycis Massagetarum regina optionem Cyro dedit, utrum in suo, an in alieno regno pugnare vellet, Dis. 44. in Thucyd. n. 40.
- Tomens quare dicatur Iuppiter, Dis. 40. in Virg. n. 4.
- Tonare dicebatur Pericles, Dis. 35. in Cic. n. 7.
- Tondebant syncypat Abanes apud Homerum, ex quo admonitus Alexander iussit milites tondere barbam, Dis. 73. in Cic. n. 3.
- Tondentes primum Antiqui barbam, & comam diem illum honorabant, & quare, Dis. 42. in Anthol. n. 1. 6.
- Tondere comam solebant Veteres sed sepulcra mortuorum, Dis. 27. in Anthol. n. 6.
- Tondere non solebant Romani barbam, sed tadebant, & quando radere ceperint, Dis. 42. in Anthol. n. 6. 7.
- Tondere partem capitis, que fronti imminet, Theſens milites iussit, Dis. 9. in Liv. n. 8.
- Tondere barbam, & comam solebat Carnestes, ne in hoc tempus terreret, Dis. 63. in Cic. n. 6. *Vide. Tondit.*
- Toni dimidium esse hemitonium perperam Aristoxenus prodidit, Dis. 72. in Cic. n. 4.
- Tonitru omnium terribilissimum, Dis. 65. in Anthol. n. 15. To-

- Tonitrua a levis suspicacissimum habebatur, Disf. 19. in Liv. n. 8.
- Tonitrua pluviam consequentem se scire dixit Socrates, quum ab uxore aequi perclusus fuisset, Disf. 55. in Cic. n. 2.
- Tonitrus etiam minima timebat Caligula, Disf. 19. in Thucyd. n. 10. Disf. 6. in Liv. n. 6.
- Tonitrua impediebant comitia eodem die haberi, Disf. 30. in Liv. n. 24.
- Tonitrua saepe contingunt, quum ningit, quare in hoc Scaliger immerito reprehendit Homerum, Disf. 71. in Cic. n. 8.
- Tonsor, cui levissima manus erat apud Martiam, Disf. 43. in Anthol. n. 13.
- Tonsor Alexandrinus nomine Ctesibius tibias Hydraulas invenit, Disf. 60. in Anthol. n. 8.
- Tonsores & Siciliis in Italiam veierunt anno quadringentesimo quinquagesimo quarto ab urbe condita, Disf. 42. in Anthol. n. 6.
- Tonsoribus Byzandij non licebat habere aovaculam, Disf. 42. in Anthol. n. 7.
- Tropiaro opere ornatae erant ambolesiones, Disf. 21. in Cic. n. 4.
- Tropiarum opus quid esset, Disf. 23. in Cic. n. 7.
- Tropaea Atifloris quae sint, Disf. 60. in Cic. n. 5.
- Torculari Baechos dicitur Lemnos, Disf. 26. in Anthol. n. 2.
- Tormentis ne Parric arcena prodere coqueretur Hyperides linguam deglunivit, Disf. 77. in Cic. n. 2.
- Toto magni Regis immaebat vitis aurea, cuius racemi & pretiosissimis lapillis constabant, Disf. 21. in Liv. n. 4. *Vide Ledi Thori.*
- Torques aurei praemia militum, Disf. 20. in Eurip. n. 6. Disf. 29. in Liv. n. 1.
- Tortus est Acheron, Disf. 81. in Anthol. n. 7.
- Totum erat Far, ex quo mola falsa conficiebatur, Disf. 41. in Virg. n. 10. Disf. 44. in Virg. num. 6.
- Toti regioni Imperare dicitur, qui magnae parti imperat, Disf. 17. in Virg. n. 4. 5.
- Totondit filium, & Regiam clausit Archelaus, quum sol descisset, Disf. 10. in Thucyd. n. 4. *Vide Tarentum.*
- Toxaris celebratus, quod in Graeciam venerit ad Graecorum mores perdificandos, Disf. 3. in Thucyd. n. 8.
- Trubeam miscebant Regibus amicis Romani, Disf. 22. in Liv. n. 23.
- Trubem etiam significat *depu*, Disf. 29. in Anthol. n. 7.
- Trubem pro Navi accipiant poete, Disf. 29. in Anthol. n. 8.
- Trubes inter se colligatae sunt rases, Disf. 76. in Anthol. n. 4. Disf. 13. in Eurip. n. 6.
- Trubes atque Salucis, Disf. 7. in Thucyd. num. 5.
- Trubis a parietibus diduxisse terrae motum ferunt, Disf. 48. in Thucyd. n. 31.
- Trubes auro inducebantur, Disf. 5. in Liv. n. 23.
- Trubi alligatur asser funibus, qui oscilla dicebantur, haec insidens hoc illo impellitur, Disf. 53. in Thucyd. n. 26.
- Tradatores corporis erant quidam servi, Disf. 22. in Thucyd. n. 16.
- Tragica salacio appellatur *Εμμελεια*, Disf. 26. in Anthol. n. 7.
- Tragici poete quare hirco donentur, Disf. 6. in Eurip. n. 4.
- Tragici poete Bacchi artifices dicuntur, Disf. 13. in Anthol. n. 4.
- Tragici poete septem tempore Ptolemaei Philadelphii Pleiades vocati, Disf. 63. in Anthol. num. 20.
- Tragici inter imprecationes habent exilium, Disf. 7. in Virg. n. 7.
- de Tragodia agitur, Disf. 5. & 6. in Eurip. per tot.
- Tragodia pro re mirifica & magna sumitur, Disf. 5. in Eurip. n. 10.
- Tragodia, quae Odavla inscribitur, distat a Seneca magnitudo spiritus, Disf. 2. in Thucyd. n. 6.
- Tragodia inventa, & perfecta est Aethenis, Disf. 13. in Anthol. n. 4. Disf. 6. in Eurip. n. 1. & seqq. Disf. 27. in Thucyd. n. 5. Disf. 15. in Cic. n. 9.
- Tragodia, in qua Ixion impiè loquebatur in Deos, concitavit Aethenenses in Euripidem, & quomodo illos sedaverit Euripides, Disf. 4. in Eurip. n. 9.
- Tragodia nonquam se vidisse macari suum, sed Reges dicebat Socrates, Disf. 5. in Eurip. n. 4.
- Tragodiae, & Comediae similis est vita hominum, Disf. 5. in Eurip. n. 2. 3.
- Tragodiae non primas partes agebat Aeschines, & orator evasit, Disf. 79. in Cic. n. 4. Disf. 80. in Cic. n. 2.
- Tragodiam inscriptam Oedipus Colonus edidit Sophocles, quum decerneret a filijs desipere, Disf. 64. in Anthol. n. 6.
- Tragodias quot scripserit Euripides quibus decies quinquies vici, Disf. 2. in Eurip. n. 28. Disf. 29. in Cic. n. 10.
- Tragodias Euripidis frequenter audiebat Socrates, Disf. 1. in Eurip. n. 6.
- Tragodias scribere Euripides aggressus est duodeviginti natus annos, Disf. 4. in Eurip. n. 4.
- Tragodias conscribere aggressus est Plato, sed quum Socratem audisset, eas combussit, Disf. 40. in Anthol. n. 3. Disf. 1. in Eurip. n. 5.
- Tragodias non spectabatur Lacedaemonij, Disf. 27. in Thucyd. n. 4.
- Tragodias quor scripserit Sophocles, & Aeschylus, Disf. 29. in Cic. n. 12.
- Tragodias composuit Heraclides Ponticus, Disf. 42. in Cic. n. 3.
- Tragodijs osare seminare esse Euripidem dixit Sophocles, sed in lecto esse amatorem, Disf. 14. in Anthol. n. 2. Disf. 3. in Eurip. n. 7.
- Tragodorum apparatus, & vestes, Disf. 6. in Eurip. n. 6 & seqq. & n. 12. 16. & seqq.
- Tragodus Aescopos moriens docentes filio reliquit, Disf. 90. in Cic. n. 4.
- Traiani temporibus litterae floruerunt, Disf. 67. in Cic. n. 2.
- Traianus solito maturus incanuit, & quid de hoc dixerit Plinius, Disf. 24. in Anthol. n. 1.
- Traianus per centum viginti tres dies ludos edidit, Disf. 10. in Anthol. num. 10. Disf. 3. in Liv. num. 2.

- Traianus provincias aliquas imperio adiecit, quas Hadrianus Barbaris concessit, *Disf.* 24. in *Anthol.* n. 5. *Disf.* 1. in *Liv.* n. 11. *Disf.* 9. in *Liv.* num. 14. *Disf.* 27. in *Liv.* n. 3.
- Traianus ius trium liberorum pœcissimè concedebat, *Disf.* 25. in *Anthol.* n. 3.
- Traianus multis puerorum millibus alimenta cōstituit, *Disf.* 25. in *Anthol.* n. 3.
- Traianus solus ex Imperatoribus in Urbe sepultus est, *Disf.* 24. in *Thucyd.* n. 6.
- Traianus Optimi cugumen adeptus est, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 10.
- Traianus sancivit, ædificia non excedere sexaginta pedes, *Disf.* 17. in *Virg.* n. 7.
- Traianus sæpe per urbem Dionem Chrysostomum suo enru ducebat, *Disf.* 10. in *Cic.* n. 4.
- Traianus magnificentissimum forum extruxit, in quo columna centumviginti trium pedum, *Disf.* 29. in *Cic.* n. 4.
- Tranquillitas animi cōparator recti conscientiæ, *Disf.* 19. in *Thucyd.* n. 11.
- Tranquillitas aeris terramotus futuri signum, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 27.
- Tranquillitas animi parit veram voluptatem, *Disf.* 16. in *Anthol.* n. 6.
- Tranquillitatem animi summum bonum esse constituit Democritus, quam Evesto nuncupavit, *Disf.* 45. in *Cic.* n. 2.
- Transiebant flumina p̄siores in Psallibus, quod & in condendū Romæ observatum est, *Disf.* 23. in *Liv.* n. 1. 3.
- Transitorium forum appellavit Nerus forum, quod a Domitiano inchoatum absolvit, *Disf.* 29. in *Cic.* n. 3.
- Translati nimium aliqui utuntur, *Disf.* 85. in *Cic.* n. 8.
- ad Traimenum decertantes Romani, Pœnique ingentem terramotum non senserant, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 35.
- Trecenti Spartani ad Thermopylas innumeralibus Persarum copiis diu resistierunt, *Disf.* 7. in *Eurip.* n. 6.
- Triangula est forma Siciliæ, *Disf.* 33. in *Thucyd.* num. 8. *Disf.* 35. in *Thucyd.* o. 4. forma Italiæ. *Disf.* 4. in *Virg.* n. 5.
- Trianguli tribus lateribus cognitis & trianguli area deprehenditur, *Disf.* 33. in *Thucyd.* num. 8.
- de Triario trophæa Mithridatis non deiecit Cæsar, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 6.
- Tribellos perdomuit Alexander, antequam in Asiam transiret exercitum, *Disf.* 44. in *Thucyd.* n. 7.
- Tribunal quare accipiat nomine *Patral*, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 23.
- Tribunal significat *H'laia*, *Disf.* 36. in *Anthol.* num. 3.
- Tribunal Alexandri ex auro solido erat, *Disf.* 21. in *Liv.* n. 7.
- Tribunal contra Prætoris locus in theatro concessus erat Vestalibus, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 11. *Disf.* 29. in *Cic.* n. 8.
- Tribunal in castris & caespite extruebant Imperatores, *Disf.* 29. in *Cic.* n. 7.
- in Tribusli sedebat Quæstor, & quilibet magi-
- stratus in eo sederent, *Disf.* 29. in *Cic.* n. 7.
- Tribunatum gerente Scævola ferviliam legem suscipit Crassus triginta tres annos, *Disf.* 16. in *Cic.* n. 4.
- Tribunatum militum sine nomenclature petijt Caro, *Disf.* 88. in *Cic.* n. 2.
- Tribuni soli ex magistratibus Romanis Consulibus non obtemperebant, *Disf.* 10. in *Liv.* n. 5.
- Tribuni milium constituebantur a Consulibus, *Disf.* 10. in *Liv.* n. 5.
- Tribuni plebis non lictores, sed viatores habebant, nisi in provinciis, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 342.
- Tribuni in sublelliis iudicabant, *Disf.* 29. in *Cic.* num. 5. *Vide. Tribunorum.*
- Tribunitia potestas pœne sublata est a Sylla, *Disf.* 2. in *Cic.* n. 7.
- Tribunorum plebis leges quam Patres accipere reculerent, leges duodecim tabularum condita sunt, *Disf.* 77. in *Cic.* n. 6.
- Tribunum custodem sui corporis Romulus creavit Celerem, qui Remum interfecit, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 14.
- Tribunus plebis Caius Orchius legem Orchiam tulit, qua conviviarum numerus finiebatur, *Disf.* 3. in *Liv.* n. 5.
- Tribunus uous si auctoritati senatus intercedebat, conscribi non poterat Sentusconsultum, *Disf.* 10. in *Liv.* n. 8.
- Tribunus plebis Sulpicius pulsus a foro Consulibus, & Sylla Marium adversus Mithridatem imperatorem creat, *Disf.* 2. in *Cic.* n. 4.
- Tribunus plebis salsus Clodius Ciceronem insequutus est, ut in exilium ire cogeretur, *Disf.* 2. in *Cic.* n. 11. *Vide. Plebis Tribun.*
- Tribunus superveniens M. Antonium interfecit militibus 3 cade obtineuitibus, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 6. *Vide. Tribun.*
- Tribus quatuor ex plebe fecit Fabius, ideo Maximus est appellatus, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 9.
- Tribus tres initio singulos augures habuerunt, *Disf.* 19. in *Liv.* n. 15.
- Tribus legem agrariam suadente Cicerone abdicarunt, *Disf.* 12. in *Cic.* n. 3.
- Tribus tres ex omni populo Romulus effecit, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 13. *Vide. Tribunum.*
- Tribus cum suis candidatis circumire Augustus indignum non putavit, *Disf.* 88. in *Cic.* n. 3.
- Tribus quatuor civitatum Marcus Antonius locupletavit Anaxenorem citharædum, *Disf.* 15. in *Thucyd.* n. 6.
- Tributum annuum Græci Athenienses imperarunt, & eo usi sunt ad bellum Peloponnesiacum, *Disf.* 77. in *Anthol.* o. 8.
- Tributum non pendebat pars plebis, qui homines proletarii dicebantur, *Disf.* 25. in *Anthol.* num. 4.
- Tributum numero, quæ triginta quinque erant, par erat numerus viarum, quæ Pontes dicebantur, *Disf.* 2. in *Cic.* n. 7. *Vide. Tribus.*
- Tricca urbs, in qua natus est Esculapius, *Disf.* 83. in *Anthol.* n. 18.
- Trichordon siccum invenit Satyrus, *Disf.* 9. in *Thucyd.* n. 4.
- Triclinijs quot servos adhererent, *Disf.* 21. in *Thucyd.* n. 11. & seqq.

- Trictiis duobus, & viginti milibus epulum populi dedit Caesar solo triumpho, *Dis.* 39. in *Liv.* o. 7.
- Tridentem Neptuno eribai dicit *Iustachius*, quia etia genera searumorum sint, *Dis.* 48. in *Thucyd.* n. 23.
- Triduum erat spatium supplicationis ad omnia pulvinaria Denrum, *Dis.* 25. in *Liv.* n. 6.
- Triensium nondum exasio Hannibal quatuor exercitus Romanorum fuderat, *Dis.* 52. in *Thucyd.* n. 6.
- Trientem Romani in ore defensorum includebant Charonti persolvendum, *Dis.* 32. in *Anthol.* n. 12.
- Trieteticus Bacchus praestitit solis globum, *Dis.* 47. in *Anthol.* n. 2.
- Trieterides a Baccho nato ex Niso, & Thyone constituta sunt, *Dis.* 41. in *Anthol.* n. 6.
- Trieta decertabant in Circensibus, & inferis facere erant, *Dis.* 20. in *Cic.* n. 14.
- Trigonum quadrata ex lateribus sedum angulum continentibus equalia esse quadrato ex lateribus subdente Pythagoras demonstravit, *Dis.* 8. in *Cic.* o. 3.
- Trinacria unde dicta sit Sicilia, *Dis.* 35. in *Thucyd.* n. 3. 4.
- Trinacria dicta est Rhodus, *Dis.* 26. in *Anthol.* n. 3.
- Triundano leges, antequam sancirentur, in publico proponebantur, *Dis.* 40. in *Liv.* n. 21.
- Triundatum habebant Candidati ad petendum, *Dis.* 30. in *Liv.* n. 20.
- Tripodem sustulit Hercules, & responsa redderet, quum oraculum consilium nullum responsum accepisset, *Dis.* 38. in *Thucyd.* n. 4.
- Tripodum quiddam genus appellatur lebes, *Dis.* 7. in *Anthol.* n. 4.
- Tripos quare in templo Delphice oppositus fuerit, *Dis.* 3. in *Anthol.* n. 5.
- Triquetra dicta est Sicilia, *Dis.* 35. in *Thuc.* n. 4.
- Triremem suo sumptu conducere Hyperides catusus est a populo, *Dis.* 76. in *Cic.* num. 5. datus conduxit, *Dis.* 77. in *Cic.* n. 4.
- Triremes primi Graecorum iavenerunt Corinthij, non vero Aminocles Corinthius, *Dis.* 4. in *Anthol.* n. 3. *Dis.* 13. in *Eurip.* n. 8. *Sidonij*, *Dis.* 9. in *Thucyd.* n. 4.
- Triremes sexaginta consumpsit Hiero ad edificandam navem, quam frumento onustam Aegyptiorum Regi dono misit, *Dis.* 14. in *Eurip.* n. 3.
- Triremes, & quadrijemes decurrunt in naumachia Claudij, *Dis.* 3. in *Liv.* n. 1.
- Triremes ne Alexandro concederent Athenienses, ausus fuit Hyperides, *Dis.* 76. in *Cic.* n. 1.
- Triremes quadraginta copavit, & dona alia suis sumptibus conduxit Hyperides, *Dis.* 77. 10 *Cic.* n. 4. *Plut. Nerv.*
- Tristes quom exilarentur, usurpavit proverbium: *risti Choro*, *Dis.* 82. in *Anthol.* n. 5.
- Tristes dies Thracas nigris calculis numerabant, *Dis.* 5. in *Eurip.* n. 3.
- Tristitia propter malum est misericordia, *Dis.* 23. in *Eurip.* n. 3.
- Tristitia depellitur a vino, *Dis.* 14. in *Anthol.* n. 1. 2.
- Tristitia magis naturalis est homini, quam letitia, *Dis.* 30. in *Thucyd.* n. 7. 8. *Dis.* 26. in *Eurip.*
- num. 2. Ideo in nuptijs letitia quodam tristitia miscebant, *Dis.* 30. in *Thucyd.* n. 9.
- Tristitia quomodo liberatus sit Parmeniscus, quam conopseus, quum in Antrum Trophoni descendisset, *Dis.* 46. in *Thucyd.* o. 3.
- Tristitia conturbescebat, & non habebat, quae Vestales fuerat, *Dis.* 37. in *Liv.* n. 5.
- Tristitia maxima erat Romae, quom Vestales deducebatur, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 6.
- Tristici granis, & Gallina quomodo Iamblichus futurum Imperatorem scire tenuerit, *Dis.* 41. in *Thucyd.* n. 7.
- Tritonem vebabant ballioe marinas, *Dis.* 26. in *Virg.* n. 6.
- Tritones in sepulchris Veterum extant, & quid significant, *Dis.* 76. in *Anthol.* n. 15.
- Truor colorum frigoris pistoris Nauloe nobilis pistor evasit, *Dis.* 81. in *Cic.* o. 2.
- Trivij tertium viam canis edare non ceptato ingressus est, quum dux explorasset, *Dis.* 39. in *Cic.* n. 4.
- Triumphales viri pari dignitate erant, ac in Graecia v. flores in sacris certaminibus, *Dis.* 2. in *Anthol.* n. 4. *Dis.* 6. in *Anthol.* n. 15. *Dis.* 25. in *Thucyd.* n. 3.
- Triumphales viri in Urbe sepeliri poterant, *Dis.* 24. in *Thucyd.* o. 6.
- Triumphali veste uti in ludis equestribus concessum est Pompeio, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 7.
- Triumphali veste uti in ludis Consules in pace quando ceperint, incertum est *Dis.* 22. in *Liv.* num. 17. 19. 20.
- Triumphali veste uti in ludis Paolo Aemilio concessum est, *Dis.* 29. in *Liv.* n. 1.
- Triumphalis porta dicebatur Capena, quia et triumphantes Urbem ingrederentur, *Dis.* 28. in *Liv.* n. 4. *Dis.* 29. in *Liv.* n. 5.
- Triumphantes equabantur Dijs, & vestes pistoris gestabant, *Dis.* 25. in *Eurip.* n. 20. *Dis.* 29. in *Liv.* n. 1.
- Triumphantes utebantur tuba; tibia vero ovantes, *Dis.* 60. in *Anthol.* n. 15.
- Triumphantes tauros candidos immolabant, *Dis.* 22. in *Anthol.* n. 7.
- Triumphantes Iovis in templo sacrificabant, *Dis.* 22. in *Anthol.* n. 7.
- Triumphantes qui elephantis assidebant, *Dis.* 24. in *Anthol.* n. 4.
- Triumphantes antiquitus utebantur cogni purpurea, *Dis.* 22. in *Liv.* n. 2.
- Triumphantes ne superbi rent, quomodo cavent, & incunctantia rerum humanarum admonerentur, *Dis.* 28. in *Liv.* n. 2. 14.
- Triumphantes quare iuvirent Consules ad convivium, & deinceps, ne venirent, rogarent, *Dis.* 29. in *Liv.* n. 6.
- Triumphantium curvus descriptus, *Dis.* 28. in *Liv.* per rat.
- Triumphantium vestis toga pistoris, & tunica palmarum, *Dis.* 22. in *Liv.* n. 2. 17. 29. 21. *Dis.* 28. in *Liv.* n. 12.
- Triumphare abinequis quod voluerit Camillus, in exitum cictus est, *Dis.* 12. in *Liv.* n. 9.
- Triumphare ter eundem invidiosum videbatur, *Dis.* 24. in *Liv.* n. 34.

- Triumphare non poterant qui magistratum non gerebant, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 13. *Disf.* 25. in *Liv.* n. 1.
- Triumphavit Tarquinus Priscus indutus tunica rotam ex auro, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 19. *Disf.* 28. in *Liv.* n. 12.
- Triumphavit Romulus Caninenſium Rege obtruncato; an fuerit ovatio, *Disf.* 24. in *Liv.* nom. 1. 3. 9. *Disf.* 28. in *Liv.* n. 2.
- Triumphavit Nero muſico certamine vidor, & Domitianus eladiſus acceptiſa Decebalo Rege Dacorum, *Disf.* 25. in *Liv.* n. 8.
- Triumphavit de Cactis Domitianus, *Disf.* 85. in *Anthol.* n. 7.
- Triumpho omnes Pompeij aliquid inſtitutum habuerunt, *Disf.* 25. in *Liv.* n. 5.
- Triumpho ornamentis inſignibantur duces, qui Caſſides non eſſent, *Disf.* 25. in *Liv.* n. 8.
- Triumpho pompa, *Disf.* 25. in *Liv.* n. 14. & ſeqq. *Disf.* 26. 27. 28. 29. in *Liv.* per tot.
- Triumpho recentum viginti adſi ſunt niſque ad Veſpaſianum, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 7.
- in Triumphis Falifei boves maſtabantur, quia candidi erant, *Disf.* 43. in *Virg.* n. 2.
- in Triumphis, & feſtis duxerunt diebus an Conſules ſciptionem eborcum geſtarent, *Disf.* 22. in *Liv.* n. 22.
- in Triumphis quare quidam geſtibus riſum conſultaret, *Disf.* 28. in *Liv.* n. 14.
- Triumpho præſidebant ſupplicationes Templis decretae, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 6.
- Triumpho ſuo currum paraverat Zenobia, qui duceſſe eſt in triumpho ab Aureliano, *Disf.* 28. in *Liv.* n. 6.
- Triumphus tres de tribus Orbis partibus duxit Pompeius admodum adoleſcens, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 4. *Disf.* 4. in *Liv.* o. 6. *Disf.* 22. in *Liv.* nom. 2.
- Triumphos Conſulibus decernebat, vel dene-gabar Senatus, *Disf.* 10. in *Liv.* n. 7.
- Triumphus tres Auguſtus duxit Sextili menſe, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 66.
- Triumphos plures numerabant Romani, quàm annos, *Disf.* 83. in *Cic.* n. 4.
- Triumphum navilem primus Dracilius egit, *Disf.* 60. in *Anthol.* n. 15. *Disf.* 20. in *Eurip.* num. 7. *Disf.* 29. in *Liv.* n. 11.
- Triumphum aſtutus Gordianus interſeſſus eſt a Philippo, *Disf.* 24. in *Anthol.* n. 4. *Disf.* 28. in *Liv.* n. 3.
- Triumphum ſignificat laurea, *Disf.* 28. in *Liv.* nom. 9. *Disf.* 3. in *Virg.* n. 7.
- Triumphum oppreſſu Nigro recuſavit Septimius Severus, licet etiam Parthos, Adiabenos, & Arabas oppreſſiſſet, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 12.
- Triumphum adornabat Caligula, quum mille eonchas legere inſiſſet, *Disf.* 25. in *Liv.* num. 8.
- Triumphum qui egerant, quibus honoribus afficerentur, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 21.
- Triumphus Baechi an ſimilis eſſet Romanis, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 1. *Disf.* 28. in *Liv.* n. 14.
- Triumphus pedestris, vel minor a Græcis dicitur ovatio, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 11.
- Triumphus ut alicui concederetur, quæ requi-rebatur, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 10. & ſeqq.
- Triumphus quibus denegetus ſit, licet ſtrenuè rem geſſiſſent, *Disf.* 24. in *Liv.* n. 13. 14.
- Triumphus Pompeij duos integros dies celebra-tus eſt, & tres Armiſij de Perſeo, *Disf.* 27. in *Liv.* n. 1.
- Triumviri in ſubſellijs iudicabant, *Disf.* 29. in *Cic.* nom. 5.
- Triumviris rerum potius Senatus in Capitolio epulatus non eſt, quod foras ſervitutis omen habitum eſt, *Disf.* 19. in *Cic.* n. 11.
- Troas feraciſſima regia, *Disf.* 26. in *Eurip.* num. 16.
- Troehilos arcula ſervat a morte crocodilum, dum dormientem excitat irroente ichneumone, & alitor cibi reliquijs, quæ denſibus crocodi-li adherent, *Disf.* 18. *Liv.* n. 6.
- Trocho ſimiles ſunt agitati conſcientiæ ſcelorum, *Disf.* 19. in *Thucyd.* n. 7.
- Troæniæ Virgines conſecrabant comam Hip-polyro, *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 12.
- Troærenij Oreſtem, antequam expiarent, tedo re-eipere noluerunt, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 24.
- Troærenij Hippocrenis aquâ utebantur ad ſacri-ficia, *Disf.* 28. in *Thucyd.* n. 3.
- Troglodyte Sambucam invenerunt, *Disf.* 9. in *Thucyd.* n. 4.
- Troglodyte ſpeluncas pro domibus habitabant, *Disf.* 30. in *Cic.* n. 5. 7.
- Troglodyte aſpernabantur agriculturam, & architecturam, *Disf.* 81. in *Cic.* n. 5. 6.
- Troglodytarum turri carnivori leonibus fortio-res, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 4.
- Troia prodicione dolo, an vi capta ſit, *Disf.* 16. in *Eurip.* n. 11.
- Troia everſa non fuit iuxta Dionem Chryſoſto-mum, *Disf.* 16. in *Eurip.* n. 12. & ſeqq. *Disf.* 14. in *Liv.* n. 2. *Disf.* 5. in *Virg.* n. 5. *Disf.* 6. in *Virg.* n. 3. 6. & ſeqq. *Disf.* 7. in *Virg.* n. 1.
- Troia annis ſexaginta poſt Herculem exciſa fuit, *Disf.* 4. in *Virg.* n. 2.
- Troia capta Aeneas cum Græcis beſſiam diu geſſit, *Disf.* 14. in *Liv.* n. 6. *Disf.* 6. in *Virg.* n. 8.
- Troia capta Aeneas an urbem Sceſum teneret, *Disf.* 15. in *Liv.* n. 4.
- Troia excidio ad Platonem vix odtingenti aſſol numerantur, *Disf.* 15. in *Eurip.* n. 1.
- Troia ante excidium ſeptingentis annis Ogyges regnavit, *Disf.* 36. in *Anthol.* n. 4. annis cen-tum ſexaginta duos ſlavit Bacchus, *Disf.* 46. in *Anthol.* n. 2. annis trecentis quadraginta duobus ſlavit Denecleon, *Disf.* 46. in *Anthol.* nom. 2. annis decem ſuit Iuppiter Aſterias, *Disf.* 68. in *Anthol.* n. 1.
- Troia poſt excidium quot annos Lyenrgus le-ges condiderit, *Disf.* 50. in *Anthol.* n. 3.
- Troia conditor Dardanus, *Disf.* 65. in *Anthol.* nom. 9.
- Troia excidium ſpectare non ſuit inuit Electra ideo ſiret, *Disf.* 65. in *Anthol.* n. 9.
- Troia excidium quocunq; ante Romam condi-tam fuerit, *Disf.* 35. in *Thucyd.* n. 8.
- Troia boſpicium quate Virgilius Thraciam ap-pellex, *Disf.* 16. in *Liv.* n. 5.
- Troia ad excidium a Zoroaſtre annorum quin-que

- que mīlia defloxiſſe tradit Hermodorus, Diſſ. 14. in Cic. n. 2.
- Troie urbs Scēpiſi, Diſſ. 64. in Cic. n. 5.
- Troiam obſidentibus Græcis Palamedes cēlipſim ſolis prædixit, Diſſ. 10. in Thucyd. n. 3. & Pyrrhus ſaltationem pyrrhæam invenit, Diſſ. 17. in Anthol. n. 2.
- Troiam Paris an ſeduxerit Helenam, Diſſ. 16. in Eurip. n. 7. 8.
- Troiam capem iri, ſi Græci Palladio potirentur, ipſi indicavit Helenus, Diſſ. 14. in Liv. n. 5.
- Troiam facile ſe everſurum conſidebat Agamemnon, ſi decem Neſtori ſimiles habuiſſet, Diſſ. 35. in Cic. n. 6.
- Troiani aquilam ſuis legionibus prætulērunt, Diſſ. 26. in Anthol. n. 7.
- Troiani poſt excidium Troiæ ubique regnarunt; ipſi, & Græci multas urbes conſiderunt, Diſſ. 35. in Thucyd. n. 6. Diſſ. 16. in Eurip. n. 19.
- Troiani non indignum putabant bellum geri Helenæ cauſæ; ſed tamen eam reddendam cenſebant, Diſſ. 15. in Eurip. n. 7. 8.
- Troiani navibus incenſis perſuaſione mulieris Romæ urbem Romam conſiderunt, Diſſ. 13. in Liv. nom. 3.
- Troiani quum comediſſent a pium, vel pſois cruſula ſubſeda cibus, oraculum impleverunt, Diſſ. 15. in Liv. n. 9. Diſſ. 14. in Virg. n. 4.
- Troiani belli tempore Homerum vixiſſe quidam errant, Diſſ. 9. in Cic. n. 5.
- Troiani Græci permiſerunt, quod anam rem tollerent, Aeneas patrem ſuſtulit, Diſſ. 25. in Thucyd. n. 5. Diſſ. 14. in Liv. n. 3.
- Troiani temporibus unguentum in uſu non erat, Diſſ. 34. in Anthol. n. 1.
- Troiani temporibus pſidna nondum reperta erant, Diſſ. 15. in Eurip. n. 5. nondum Italiæ pars Gallia Ciſalpinga vocabatur, Diſſ. 4. in Virg. n. 2.
- Troiani temporibus vetuſtior fuit Muſæus philoſophus, & poeta, Diſſ. 15. in Cic. n. 7.
- Troiano in bello Reges Græci populis obnoxij erant, Diſſ. 5. in Thucyd. n. 7.
- Troianorum Imperium quàm latè pateret, Diſſ. 12. in Eurip. n. 10.
- Troianos Homerus nonquam vocat Barbaros, Diſſ. 8. in Thucyd. n. 1.
- Troianos cum ſtepea cunctas ad bellum Homerus inducit, Diſſ. 57. in Thucyd. n. 15.
- Troianos victores fuiſſe, non Græcos quidam tradiderunt, Diſſ. 15. in Eurip. n. 7. Diſſ. 16. in Eurip. n. 12. 16. & ſeqq. Diſſ. 5. in Virg. n. 5. Diſſ. 6. in Virg. n. 3. 6. & ſeqq. Diſſ. 7. in Virg. n. 2.
- Troianos quociens vult Virgilius oſtendere impios, & perituros, Laomedonteo quare vocet, Diſſ. 31. in Virg. n. 19.
- Troianos pugnando ſaciæri oon poſſe dicere Homerus, Diſſ. 21. in Virg. n. 12.
- Troianos, ne trucidarent legatos Græcorum, impedit Antenor, Diſſ. 16. in Liv. n. 3.
- Troianum bellum quantum fuerit, Diſſ. 12. in Eurip. n. 11. & ſeqq.
- Troianum bellum poſt expeditionem Argonaſtarum fuit ſexaginta novem annis, Diſſ. 12. in Eurip. n. 16. 19. eius cauſa, Diſſ. 15. in Eurip. n. 9. Diſſ. 16. in Eurip. n. 9. 10.
- Troianum bellum Helena conſlavit, Diſſ. 15. in Anthol. n. 22.
- Troianum bellum Iuppiter ſuſcitavit motus Terræ precibus, quæ ſcelera hominum ferre non poſſet, Diſſ. 15. in Eurip. n. 2.
- Troianum bellum ſcripta Helena poetria, & alij ante Homerum, Diſſ. 13. in Eurip. n. 2. Diſſ. 11. in Liv. n. 4. Diſſ. 13. in Virg. nom. 3. Vide *Bellum Troianum*.
- Troianus potus nuncupabatur, quod plenus alijs animalibus menſis apponeretur, Diſſ. 3. in Liv. n. 4.
- Troilus ob pulebritudinem à Achille interfectus eſt, Diſſ. 41. in Anthol. n. 7.
- Tropæa Iuno dicebatur, quod ipſi tropæa dicantur, Diſſ. 26. in Virg. n. 1.
- Tropæus Iuppiter eſt appellatus, quia tropæa plerumque ipſi dicebantur, Diſſ. 24. in Liv. n. 6.
- Tropæa devictis hoſtibus a Græcis conſtituebantur, Diſſ. 24. in Liv. n. 1.
- Tropæa tollere deſus erat, quum ea adorarent, Diſſ. 24. in Liv. n. 2.
- Tropæa Macedones non conſtituebant, Diſſ. 24. in Liv. n. 5.
- Tropæa dicebantur Iunoni, ideo ipſa Tropæa dicebantur, Diſſ. 26. in Virg. n. 1.
- Trophæo Marſthonio Miltiadis Themiftocles ad gloriam exaltatus eſt, Diſſ. 30. in Anthol. nom. 2. Diſſ. 56. in Thucyd. n. 5. Diſſ. 92. in Cic. n. 1.
- Trophæum unde dictum ſit, Diſſ. 51. in Anthol. n. 4.
- Trophæum ut ſtatuerent Perſæ, marmor ſtulerant; ex eo autem Græci devictis Perſis Nemefin effinxerant, Diſſ. 18. in Eurip. n. 12.
- Trophæum a Carano conſtitutum leo diſſecit, Diſſ. 24. in Liv. n. 5.
- Trophæum ante prælium ſtatuerunt Thebani, Diſſ. 24. in Liv. n. 6.
- Trophæum interdum uterque exercitus ſtatuebat, Diſſ. 24. in Liv. n. 7.
- Trophonij in Antrum deſcendunt ſacrificabant Innoni Henioche, Diſſ. 26. in Virg. n. 2.
- Trophonij in antrum quum Parmenifcus deſcendiſſet, triſtinā affectus eſt, & riſum recuperavit, quum vidit informe lignum in Delo pro Latoniæ coli, Diſſ. 46. in Thucyd. n. 3.
- Trophonij ſpecus, Diſſ. 4. in Eurip. n. 7.
- Tropici nomen ita appellati ſint, Diſſ. 51. in Anthol. n. 4.
- Trunci, & rami arborum hederâ veſtiebantur, Diſſ. 23. in Cic. n. 7.
- Truncis nati Aborigines ob vitæ duriſſimam dicebantur, Diſſ. 17. in Liv. n. 2.
- Truncus pro Innone Theſpij colebatur, Diſſ. 46. in Thucyd. n. 4. Diſſ. 23. in Virg. n. 5.
- Trutina rationes ponderantem Pyrrhæum indocile Lucianum, Diſſ. 57. in Cic. n. 6.
- Trygodia primitus eſt appellata comædia, vel potius tragedia a vindemiis, Diſſ. 23. in Anthol. n. 4. Diſſ. 6. in Eurip. n. 3.
- Tubæ, non ribi caneantur in gymnicis ludis, ſicut in funeribus adulcorum, Diſſ. 60. in Anthol. n. 10. 12.

- Tubā triumphus agebatur; tibiā vero ovatio, Dis. 60. in Anthol. n. 15. Dis. 24. in Liv. n. 11.
- Tubā quare non utebantur Lacedæmonij, sed tibiā in bello, Dis. 60. in Anthol. n. 14. Dis. 28. in Thucyd. n. 2. Dis. 57. in Thucyd. n. 2. & seqq.
- Tubi usos esse heroes nusquam Homerus memorat, Dis. 57. in Thucyd. n. 14.
- Tubæ codon quid sit, Dis. 59. in Anthol. n. 9.
- Tubæ quare addibentur in bello, Dis. 57. in Thucyd. n. 4. earum sex genera, Dis. 57. in Thucyd. n. 13.
- Tubæ Gallorum horribiliorem sonum edebant, quàm ceteræ, Dis. 57. in Thucyd. n. 12. 11.
- Tubam Etrusci invenerunt, Dis. 9. in Thucyd. n. 4. Dis. 57. in Thucyd. n. 12.
- Tubera Libycæ optima, Dis. 3. in Liv. n. 8.
- Tuberoni, quod fordidæ manus in bonorum Africanis edidit, populus Romanus Prætoris repulsum dedit, Dis. 2. in Liv. n. 5. Dis. 89. in Cic. num. 6.
- Tubulustria dicebatur dies, quo celebrabatur festum Vulcani, Dis. 36. in Liv. n. 49.
- Tuccis Vestis capitis arcessita est, quod mandiora cultu uteretur, Dis. 31. in Liv. n. 7.
- Tuditanus rerum Romanarum scriptor, Dis. 11. Liv. n. 2.
- Tuistonem Deum terræ editum Germani audierem suum prædicabant, Dis. 12. in Liv. n. 2. Dis. 11. in Liv. n. 1.
- Tulli Velleorum Principis opem Coriolanus in Lare sedens imploravit, Dis. 25. in Thucyd. num. 8.
- Tullianum mel, aut aurum Symmachus eloquentiam Ciceronis vocat, Dis. 49. in Cic. n. 8.
- Tullii liberti Epigramma in Ciceronem, Dis. 49. in Cic. n. 4.
- Tullium filium Cicero anno quadragesimo secundo procreavit, Dis. 3. in Cic. n. 7.
- Tullius liberus Ciceronis, Dis. 22. in Liv. n. 3. libros tres de eius facieja conscripsit, Dis. 27. in Cic. n. 1.
- Tullus Hostilius Socios deficientes ad hostes suo iussu fecisse dixit, Dis. 6. in Thucyd. n. 12.
- Tullus Metium duabus quadrigis ditradum interfecit, Dis. 51. in Thucyd. n. 6.
- Tullus Hostilius templum Pallori, & Pæveri construxit, Dis. 28. in Thucyd. n. 9. Dis. 28. in Eorip. n. 5.
- Tullus Hostilius insinavit, ut triumphantes togâ pidiâ uterentur, Dis. 22. in Liv. n. 19.
- Tullus Cælium montem Romæ adiecit, Dis. 23. in Liv. n. 62.
- Tumidum Ciceronem dixerunt malevoli, Dis. 22. in Thucyd. n. 5.
- Tumor Statij originem dedit a declamationibus, Dis. 85. in Cic. n. 9.
- Tumore pedem diducit Oedipus, Dis. 22. in Virg. n. 1.
- Tumultum faciebant ante fores thalami sponsæ quædam mulieres, Dis. 30. in Thucyd. n. 13.
- Tunica tantum distare Stoicos a Cynicis quæstæ dixerit Iuvenalis, Dis. 84. in Anthol. n. 17.
- Tunica lati clavi ad pedes deiciens Augusto Imperium partendit, Dis. 42. in Thucyd. n. 6.
- Tunicâ purpureâ induebatur Cyrus, quæ nemi-ni licebat usurpare, Dis. 21. in Liv. n. 3.
- Tunica Palmata vestis triumphantium quare im-didit sit, Dis. 21. in Liv. n. 2. 17. 18. 19. 21. Dis. 28. in Liv. n. 12.
- Tunica Iovis quare appelleretur Iuvenale tunica palmata, Dis. 22. in Liv. n. 10.
- Tunicâ Galbinæ Tertius ductus est in triumpho, Dis. 25. in Liv. n. 17.
- Tunicâ palmatâ indutus erit Prætor, qui Circensibus præsidebat, Dis. 20. in Cic. n. 24.
- Tunicam rectam quando indueret Sponsus, Dis. 31. in Thucyd. n. 4.
- Tunicam purpuream quod indidit Romulus, reprehendendus non est, sed laudandus, Dis. 20. in Liv. n. 3. Dis. 21. in Liv. n. 10. Dis. 22. in Liv. n. 2.
- Tunicam totam ex auro indutos Tarquinius Priscus triumphavit, Dis. 22. in Liv. n. 19. Dis. 28. in Liv. n. 12.
- Tunicam, in qua intexerunt Constantia, mi-git Anthonio Grætiarius, Dis. 28. in Liv. n. 22.
- Tunicam quare candidati non gestarent, Dis. 89. in Cic. n. 2.
- Tunicas vericolas gestabant Athenienses, Dis. 4. in Thucyd. n. 3.
- Turæ tibiæ, Dis. 60. in Anthol. n. 7.
- Turbæ exierat vinum immodicè hauritum, Dis. 44. in Anthol. n. 21. 12.
- Turbines in Orbe nove prosterantur ædificia, Dis. 48. in Thucyd. n. 26. Dis. 49. in Thucyd. n. 6.
- Turbini similes sunt agitati conscientia scelerum, Dis. 19. in Thucyd. n. 7.
- Turces priusquam prælium incens, portionem sumunt, ut obliviscantur periculorum, Dis. 57. in Thucyd. n. 4.
- Turce nefas putaret imagines hominum habere, Dis. 8. in Cic. n. 4.
- Ture vespertant Indi iter omne Regis, Dis. 20. in Liv. n. 5. *Vide. Thure. Tur.*
- Turno Interfectus Pallas altitudinis montis Romæ excedebat, Dis. 6. in Eurip. n. 11.
- Turnus Rutulorum Rex bellum intulit Troianis, & vidus fuit, Dis. 25. in Liv. n. 12.
- Turnus vini mercede ad ferendam sibi opem alle-xit Merentium, Dis. 15. in Liv. n. 11.
- Turpilonis gestus, Dis. 20. in Cic. n. 6.
- Turpidissimum est militem abiecidisse scutum, Dis. 51. in Anthol. n. 7.
- Turpitudinem etiam verborum vitare oportebat Vestales, Dis. 31. in Liv. n. 7.
- Turpitude nominis quomodo occurrat, solent scrip-tores uti Periphrasæ, Dis. 7. in Virg. n. 2.
- Turres confinxerunt Cyclopes primi dicuntur, Dis. 34. in Thucyd. n. 7.
- Turres cernuntur in Elæ lacu Hibernis, ideo terremotum aliquando extitisse coniectura du-citur, Dis. 48. in Thucyd. n. 32.
- Turres primi Tyrieni fabricarunt, & ab ipsis ita appellati sunt, Dis. 4. in Virg. n. 3.
- Turres faxæ extrudis tropæis ornantur Do-mitius Aenobarbus, & Fabius Maximus, Dis. 24. in Liv. n. 8.
- Turres lignæ erant Phæac in Circo, Dis. 20. in Cic. n. 9.

Tur-

- Turres lignæ cum militibus armis ferebant elephantis, Dis. 37. in Cic. n. 3.
- Turrisahenez incluserat Acrisius Danaën, Dis. 10. in Anthol. n. 2.
- Turris in modum efformatus erat curvus triumphantium, Dis. 28. in Liv. n. 6.
- Turrita erat corona novæ Nuptæ, Dis. 30. in Thucyd. n. 9.
- Turrita quare Berecynthia fingatur, Dis. 32. in Virg. n. 5.
- Turrita quare Opis, seu Rheæ fingatur, Dis. 43. in Anthol. n. 2.
- Tus, & serm dumtaxat offerebantur Veneri Phææ, Dis. 41. in Virg. n. 16. *Vide. Tus. Ture.*
- Tusci exitum ademit Manlius opponendo milites omnibus portis castrorum, quod ipsi exitio fuit, Dis. 9. in Liv. n. 3. *Vide. Extrusi. Tyrrenti.*
- Tusculani Iovem propter maiestatem Maium Deum vocabant, Dis. 30. in Liv. n. 43.
- Tutellâ quot Liberi excusarent, Dis. 52. in Anthol. n. 8.
- Tutellâ, sive Philotide ancillâ suadente Romsni virginum, & matronarum biberi aucillas Gallis miserunt, & eorum opeilis internecione deleverant, Dis. 30. in Liv. n. 48.
- Tutellam Regis Aegyptij gerens Pompeius ad illum confugit, & ab eo trucidatus est, Dis. 26. in Eurip. n. 6.
- Tutellam filiorum Anaxilæ Rex commisit Micytho servo, cui paraverunt Rhagini, Dis. 5. in Thucyd. n. 4.
- Tutellam Plutini gerebat quidam Deus, Dis. 17. in Liv. n. 10.
- Tutellæ Numen Romæ, Dis. 24. in Virg. n. 6.
- Tutellares Deos non solum hominibus attributos esse Veteres crediderunt, sed etiam urbibus, regionibus, & alijs omnibus rebus, Dis. 23. in Virg. n. 2. Dis. 35. in Virg. n. 3. Dis. 36. in Virg. n. 1.
- Tutellæ columnæ a tutelâ fructuum, Dis. 20. in Cic. n. 10.
- Tylen, quæ baioli ad onera ferenda utantur, Protagoras invenit, Dis. 5. in Cic. n. 3.
- Tympana quare adhibeantur in bello, Dis. 57. in Thucyd. n. 4.
- Tyndarus exprobrat Menelæo Barbarum esse factum, quod apud Barbaros diu versatus sit, Dis. 9. in Thucyd. n. 6.
- Tyndarus iureiurando obtrinxit Græcos Proceles bellum gesturos adversus eum, qui Helenam rapisset, Dis. 15. in Eurip. n. 3.
- Tyndarus ex Ledâ genuit Castorem, & Clytemnestram, Dis. 16. in Eurip. n. 2.
- Tyndarus volens concessit Helenam Paridî, Dis. 14. in Liv. n. 2.
- Typhocum fugiens Iuppiter in srietem conversus est, & hac specie colebatur, Dis. 11. in Anth. n. 7.
- Typhocum fugiens & eus pisce latuit, ideo S yri piscibus abstinere, Dis. 23. in Anthol. n. 5. Dis. 32. in Virg. n. 3.
- Typhoeus fuit Gigas, Dis. 25. in Eurip. n. 7.
- Typhon rufus erat, & hac de causâ rufos oderant Aegyptij, Dis. 21. in Eurip. n. 17.
- Typhon Osiridem discepsit, Dis. 46. in Anthol. n. 9. Dis. 75. in Anthol. n. 2.
- Typhon quare fingatur adversarius Osiridi, Dis. 48. in Anthol. n. 6.
- Typhon significat ardentem, Dis. 48. in Anthol. n. 6. Dis. 48. in Thucyd. n. 15.
- Typhon quomodo Osirin demerserit in mare, Dis. 33. in Virg. n. 6.
- Typhonem Aegyptij omnium malorum auctorem esse putabant, Dis. 19. in Thucyd. n. 4.
- Typhonem sepultum esse in Sicilia potest tradiderunt, Dis. 49. in Thucyd. n. 19.
- Typhonem quomodo pepererit Thea, Dis. 33. in Virg. n. 5.
- Tyrâ Danubio, & Tibisco fluminibus comprehensum terrarum spatium Traianus Imperio adiecit, Dis. 9. in Liv. n. 14.
- Tyranni delinquentes in convivij præcipuè deprehendebant, Dis. 65. in Anth. n. 17. & seqq.
- Tyranni filiam nō obtinuit Hippoclidem, eo quod imperitē salisset, Dis. 17. in Anthol. n. 10.
- Tyranni multos occidebant propter opes, Dis. 41. in Anthol. n. 8.
- Tyranni amicos non inveniunt, Dis. 79. in Anthol. n. 3.
- Tyranni quomodo facti sunt, Dis. 5. in Thucyd. n. 1.
- Tyranni multi recentiores, Dis. 5. in Thucyd. n. 1.
- Tyranni facti sunt Decemviri, Dis. 22. in Liv. n. 5.
- Tyranni animam a Genij exacerari facit Plato, Dis. 35. in Virg. n. 6.
- Tyranni Hippicæ fratrem Hipparchum interfecerunt Harmodius, & Aristogiton, Dis. 20. in Eurip. n. 13. Dis. 70. in Cic. n. 4.
- Tyranni sicut sapientes sapientum familiaritate, Dis. 78. in Cic. n. 6. *Vide Tyrannus.*
- Tyrannide Pisistrati dissoluti Solon Patria libertatem restituit, & tamen in exilio mortuus est, Dis. 30. in Eurip. n. 16.
- Tyrannide Antonij Romam Cleero liberavit, Dis. 16. in Cic. n. 20.
- Tyrannidem Dionysij ut everteret, Dionem impulit Plato, Dis. 9. in Cic. n. 12.
- Tyrannidem Spartæ accūsans Epaminondas in Spartâ curi eorum Socio abalienavit, Dis. 36. in Cic. n. 9.
- Tyrannidis affectat Pausanias reus absolutus est, Dis. 13. in Thucyd. n. 5.
- Tyrannis triginta sevientibus Athenis Socrates suæ fortunæ gratulabatur, Dis. 41. in Anthol. n. 8.
- Tyrannis triginta impostis Athenis Lacedæmonij degeneraverunt, Dis. 56. in Thucyd. n. 8.
- Tyrannis Magis sublati Darius imperium Persarum occupavit, cui successit Xerxes, Dis. 56. in Thucyd. n. 9.
- Tyrannis cogentibus qui facit, culpâ vacat, Dis. 8. in Virg. n. 1.
- Tyrannis rerum potitis nullos fere eloquentes habuerunt Athenenses, Dis. 36. in Cic. n. 2.
- Tyranno insultavit Theramenes venenum bibiturus, Dis. 9. in Eurip. n. 5.
- Tyranno interfecto Romani ad misericordiam sese converterunt ob formam filij, Dis. 26. in Eurip. n. 9.

Ty-

Tyranno Telia interfecto Sybaritz eius asseelas confugientes ad aram Iunonis iusserunt : ideo Sybaris funditus excisa est, Disf. 23. in Anthol. n. 3.

Tyranno interroganti, quod res optimum esset, Diogenes respondit illud, ex quo constaret sunt Statuz Harmodij, & Aristogitonis, Disf. 84. in Anthol. n. 8.

Tyrannorum interfectores Græci plurimos honores tribuerunt, Disf. 20. in Eurip. n. 14.

Tyrannorum servitus tolerabilior, quàm captivitas, Disf. 9. in Anthol. n. 1.

Tyrannorum mentes si reculantur, fore, ut aspiciantur laniatas, dixit Platq, Disf. 19. in Thucyd. n. 11.

Tyrannus triginta Antipho Patriz imposuit, Disf. 33. in Cic. n. 6.

Tyrannus triginta non timoit Socrates, Disf. 54. in Cic. n. 8.

Tyrannum Nabidem quomodo Romani superarent, Disf. 44. in Thucyd. n. 5.

Tyrannum interfecerunt Dio, & Timolcon, & muldaxi fuit a suis civibos, Disf. 20. in Eurip. n. 21.

Tyrannum Bufridem laudavit Polyerates, Disf. 28. in Cic. n. 4.

Tyrannus quare habebatur Minos, Disf. 6. in Eurip. o. 2. Disf. 6. in Virg. n. 4. Disf. 34. in Virg. n. 5.

Tyrannus fuit Pytho, non serpens, Disf. 3. in Anthol. n. 2.

Tyrannus immanissimus Hiero loqui cives inter se venie, illi verò gestu significare ceperunt, quæ vellent, Disf. 17. in Anthol. n. 2.

Tyrannus quis dicatur, Disf. 3. in Thucyd. n. 3-4.

Tyrannus Anaxilax adeo clemente fuit, ut quum filium ruellam Micthy servo reliquisset, ipsi Rhegini parcerent, Disf. 3. in Thucyd. num. 4.

Tyrannus quoniam effue Pericles, exeladitur a numero septem sapientum, Disf. 14. in Thucyd. n. 4.

Tyrannus Samiorum Polyerates coluit Anacreontem, Disf. 3. in Eurip. n. 10. *Vide Tyranni.*

Tyridates a Parthis Regnum accepturus Euphrati equum sacrificavit, Disf. 70. in Anthol. o. 6. *Vide Tyridates.*

Tyrij Nalam eondiderunt, Disf. 36. in Thucyd. num. 8.

Tyrij Servorum conspiratione deleti sunt, Disf. 20. in Thucyd. n. 7.

Tyrij Tartessum coloniam deduxerunt, Disf. 7. in Anthol. n. 8.

Tyrij navium sibi vindicant inventionem, Disf. 12. in Eurip. n. 16. Disf. 14. in Cic. n. 8.

Tyrij liberarunt Carthaginiem a Cambyse, Disf. 20. in Virg. n. 4.

Tyrij Herclis Sacerdos habebat dignitatem maximam secundum Regem, Disf. 21. in Virg. n. 1.

Tyrsinthem oppidum fabricaverunt Cyclopes, Disf. 34. in Thucyd. n. 8.

Tyrrhani ad sonum tubæ famulos verbarabant, & sarinam subigebant, Disf. 60. in Anthol. num. 14.

Tyrrheni appellantiur Pelasgi a Sophocle, quia Etruriam occuparunt, Disf. 36. in Thucyd. n. 7.

Tyrrheni taurum vocabant Italum, & ex eo dicta est Italia, Disf. 36. in Thucyd. n. 5.

Tyrrheni Galliam Cisalpinam tenebant, & quàm potentes fuerint, Disf. 4. in Virg. n. 2.

Tyrrheni a torribus dicti, indigentes existimabantur, primi tertes fabricarunt, Disf. 4. in Virg. num. 3.

Tyrrheni barbari erant, Disf. 14. in Cic. n. 3.

Tyrrheni a Lydis originem habuerunt, & quare illis uterentur Romani ad ludos, Disf. 19. in Cic. oom. 4.

Tyrrhenos subegit Bacchus, Disf. 45. in Anthol. n. 4. in Iocodem convertus, Disf. 44. in Anthol. n. 9.

Tyrrhenos luxuria arguit Athenæus, quod ad cibum pagilatu contenderent, Disf. 60. in Anthol. n. 11.

Tyrrhenum fuisse Pythagoram quidam tradunt, Disf. 14. in Cic. n. 3.

Tyrrhenus Atyos filius duodecim in Eteuryl urbes condidit, Disf. 4. in Virg. n. 3. *Vide Eteuryl.*

Tyrfo digitum Cyclopi Satyrus mercebatur, Disf. 1. in Eurip. n. 8.

Tyrtæi versibus excitati Lacedæmonij Messenios vicerunt, Disf. 57. in Thucyd. n. 7.

Tyrtæus dixit hominem nihili esse, si bellica virtute deficiatur, etiam si ceteris præstet, Disf. 50. in Anthol. n. 3.

Tyrtæus poëta a Spartanis civitate donatus est, Disf. 17. in Thucyd. n. 4.

Tyrannus appellabatur, qui ab eloquio Theophrastus esse dictus, Disf. 41. in Cic. n. 3.

Tyros cor antiqua dicatur a Virgilio, Disf. 21. in Virg. n. 5.

Tætes tradit Archimedeæ naves Marcelli speculo combussisse, Disf. 84. in Cic. n. 4.

V

Væces, inquam Io muræ dicitur in Aegyptum traiecit, fuit navis hoc nomen appellata, quæ ipsam vexit, Disf. 23. in Anthol. n. 6.

Væces aluit Aetolum, Boëthum, & Harpaliem, Disf. 18. in Liv. n. 4.

Væces tauro iuncta sulcum condendæ urbis Romæ confecit Romulus, Disf. 23. in Liv. n. 6.

Vacuitas perturbationum iuxta Pyrrhonem io quo consistat, Disf. 58. in Cic. n. 1. & seqq.

Vacuitatem doloris esse summam bonum voluit Hieronymus Rhodius, & Diodorus, Disf. 45. in Cic. n. 7. Epicurus, Disf. 16. in Eurip. n. 8.

Vacuitatem affectuum non amplectabantur Cynici, nec Stoici, Disf. 57. in Cic. n. 5.

Vacuum esse in rerum naturæ aliqui philosophi existimant, ideo in hoc immerito Scaliger potest reprehendi, Disf. 71. in Cic. n. 9.

Vadimonium, quibus licebat dicere, dies compendini appellabantur, Disf. 30. in Liv. n. 5.

- Valeuriano imperante concessam esse terram
 suaveriam tradidit Cedrenus, *Disf.* 48. in *Thucyd.* n. 20.
 Valerianus captus est a Persarum Rege, nec eius
 filius illius redimendi ullam curam habuit,
Disf. 26. in *Eurip.* u. 6.
 Valerij galea coruus confedisso dicitur, *Disf.* 84.
 in *Cic.* n. 4.
 Valerius Flaccus historicorum more suum poema
 exorditur, *Disf.* 2. in *Thucyd.* n. 3.
 Valerius Publicola an fuerit auditor laudationum
 funebrium, *Disf.* 12. in *Thucyd.* n. 1.
 Valerius Publicola coadus est adificium in emi-
 nenti loco positum demoliri, *Disf.* 12. in *Liv.*
 num. 5.
 Valerius appellatus est Publicola ob reconcilia-
 ram Patribus plebem, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 9.
 Valerius Soranus supplicio affectus est, quod no-
 men Romae enunciarit, *Disf.* 24. in *Virg.* n. 6.
 Valerius Antias rerum Romanarum scriptor,
Disf. 11. in *Liv.* n. 2. *Disf.* 51. in *Cic.* n. 5.
 Valerius Maximus refectitur, qui viginti quatuor
 scilicet duobus Consulibus tradit, *Disf.* 12. in
Liv. n. 8.
 Valerius, quem plebem, quae ad Anienem seces-
 serat, reduxisset, Maximus est appellatus,
Disf. 36. in *Cic.* n. 17.
 Valerius Maximus libro septimo capite septimo,
 & octavo explicatur, *Disf.* 40. in *Cic.* n. 8.
 Valerius Maximus Ciceronem caput Romanae
 eloquentiae vocat, *Disf.* 49. in *Cic.* n. 7.
 Valerudinis amoris, & fomi haec tria eorum po-
 culis miscere iubet Eubulus, *Disf.* 14. in *An-
 thol.* n. 6.
 Valerudinis causae gestationes a Medicis proben-
 tur, *Disf.* 12. in *Cic.* n. 3.
 Valsando conservatur oleo, & melle iuxta De-
 monitum, *Disf.* 34. in *Anthol.* n. 3.
 Valetudo athletica, seu pupilia pro robustissimâ
 accipitur, *Disf.* 12. in *Anthol.* n. 6.
 Valetudo multis succit, *Disf.* 41. in *Anthol.* n. 6.
 Valgius Rufus citatur a Caelio, *Disf.* 22. in *Liv.*
 num. 2.
 Valles Lemae cerni a montibus Hyperboreis tra-
 dit Dio Iosius Sicalus, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 1.
 Vallum Romanorum firmius erat, quam Graeco-
 rum, *Disf.* 9. in *Liv.* n. 5.
 Vandalis in triumpho ducti sunt ab Aureliano,
Disf. 25. in *Liv.* n. 19.
 Vanitatem Graecorum sapientissime arguit Plinius,
Disf. 4. in *Anthol.* n. 1.
 Vapores quod gignat, Iovem *T' Aquila* colebant,
Disf. 10. in *Anthol.* u. 20.
 Vapores terre conficere viam lacryam existima-
 vit Aristoteles, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 24.
 Vigoribus flumina aliis animis mortuorum di-
 cebant Scioici, & stellae, *Disf.* 37. in *Anthol.*
 num. 2. *Disf.* 10. in *Eurip.* n. 2. 3. & seqq.
 Variam cladē adeo perturbatus est Augustus, ut
 capne foribus illideret, *Disf.* 22. in *Thucyd.*
 num. 8.
 Variam dicebantur pida a Latinis, *Disf.* 25. in
Eurip. n. 18.
 Varietas maxime delectat, *Disf.* 22. in *Anthol.*
 num. 6.

- Vates etiam fomina interpretabantur, *Disf.* 19. in Eurip. n. 12.
- Vates cecinerat Aſtyagem regno ſpuliſtum iti a ſilio Maudanes, *Diſf.* 10. in Virg. n. 4.
- Vates cecinerat Meſſenſem caprum iti, niſi Virgo immolaretur, ideo Ariſtodemus ſilam imolandum obtulit, *Diſf.* 10. in Virg. n. 7.
- Vates cecinerunt Romanum Imperium æternom fore; quod Termini ſano aves non addixerunt, *Diſf.* 86. in Anthol. n. 7.
- Vaticano in monte erat Circus Nerouis, *Diſf.* 20. in Cic. n. 4.
- Vaticinati corripit paſtor accedens ad hiatum, & hoc paſto inventum eſt oraculum Delphicum, *Diſf.* 3. in Anthol. n. 5.
- Vaticinari ſolebant Clarij Sacerdotes aqua poſiti, vino verò Sacerdotes Bacchi apud Veteres Ligurios, *Diſf.* 47. in Anthol. n. 7.
- Vaticinationem quorū modis fieri poſſe crediderint Veteres, *Diſf.* 41. in Thucyd. n. 6. 7. 8.
- Vaticinia per ambages proferuntur, *Diſf.* 19. in Virg. n. 4.
- Vaticinio clarus erat Anius, *Diſf.* 15. in Liv. n. 7.
- Vaticinium Epimenidis de Muniſiā, *Diſf.* 14. in Thucyd. n. 5.
- Vaticinium tribuitur etiam Baccho, *Diſf.* 47. in Anthol. n. 7.
- Vatinianum odium in proverbium abiit, *Diſf.* 47. in Cic. n. 7.
- Vatinium Calvus adoleſcens accuſavit, *Diſf.* 86. in Cic. n. 1.
- Vedigale Romæ Aſiam Romani fecerunt devicta Carthagine, *Diſf.* 11. in Virg. n. 1.
- Vedigalia cenſoribus hebant Redemptores quinto quoque ſono exacto, *Diſf.* 53. in Thucyd. n. 16.
- Vediſſimas in edes migravit c Palæto Commodos, quom nodō excitaretur, *Diſf.* 19. in Thucyd. n. 10.
- Vehementiā orationis contra Philippum interijt Craſſus, *Diſf.* 16. in Cic. n. 7.
- Vehementibus figuris reſecta eſſe non debent orationum exordia, *Diſf.* 39. in Virg. n. 3. *Diſf.* 91. in Cic. n. 6.
- Vebicula, quibus portabantur ſimulacra Deorum, tenſe dicebantur, *Diſf.* 20. in Cic. n. 11.
- Vehiculum idem an eſſet Pileatum, & Carpentum, *Diſf.* 31. in Liv. n. 10.
- Vehiculum anime quoddam tenue corpus eſſe tradunt Platonici, *Diſf.* 17. in Liv. n. 6. *Diſf.* 26. in Virg. n. 7.
- Veijſ capitis a Camillo quottiduum ſupplicatio decreta eſt, *Diſf.* 25. in Liv. n. 6.
- Vela ſibi obducere Maſichei dicunt ſolem, & Lunam, ne a malo opprimantur; & hoc eſſe eorum deſectionem, *Diſf.* 19. in Thucyd. n. 3.
- Vela Carbaſina, aut ſericā, aut purpurea adhibebant in ludis, *Diſf.* 10. in Anthol. n. 10.
- Vela dimidia parti navium detraxit Thraſyllos, & reliquis navibus alligavit, *Diſf.* 9. in Liv. n. 9. *Vide. Vela Velum.*
- Velabantur facies in ſacrificijs facientis ritu Albano, ſen Romano; ſecus vero in ſacris Herenſis, & ritu Græcorum, *Diſf.* 9. in Anthol. n. 9. *Diſf.* 14. in Eurip. n. 1.
- Velia unde ita dicta ſit, *Diſf.* 15. in Liv. n. 1.
- Velitia una ex curijs erat, *Diſf.* 29. in Cic. n. 14.
- Velle quiddam impetatur, ſpecies libertatis eſt, *Diſf.* 55. in Thucyd. n. 4.
- Velleſiam Virginem Germani tanquam divinam coluerunt, *Diſf.* 31. in Liv. n. 1.
- Velleius Paterculus laudat Ciceroſem, *Diſf.* 50. in Cic. n. 4.
- Vellentiſ curia, *Diſf.* 29. in Cic. n. 14.
- Vellera cur novis nuptis ſubſtiterentur, *Diſf.* 29. in Thucyd. n. 8.
- Velleris aurci cauſa primam navem in Colchorum terram navigaſſe ſerunt. quia avaritia fuit cauſa navigationis, *Diſf.* 76. in Anthol. num. 8.
- Velo interiectu Pontifex Maximus Veſtalem flagellabat, ne virginem nudam intraretur, *Diſf.* 31. in Liv. n. 6.
- Velo interpoſito laodes mortuorum habuerunt Auguſtus, & Tiberius, ne deſunctorum ſpectum contaminarentur, *Diſf.* 31. in Anthol. n. 9. *Vide. Vela Velum.*
- Velocitas quorundam hominum, & animalium, *Diſf.* 37. in Cic. n. 1.
- Velocitas pedum ſodatur in Achille, & Alexandro Magno, *Diſf.* 1. in Anthol. n. 10.
- Velocitas viſus, *Diſf.* 10. in Anthol. n. 1.
- Velocitatem immortalis Saluſtij Quintilianos appellat, quam Livius aſſequutus eſt, *Diſf.* 6. in Liv. n. 3.
- Velum quo ſponſa capot contegebat, flammeum dicebatur, & erat luteum, *Diſf.* 31. in Thucyd. n. 4. *Diſf.* 24. in Eurip. n. 1.
- Velum navis Paſarbenſis erat Peplum, quod Minerva in Paſarbenſis dicebatur, *Diſf.* 25. in Eurip. n. 6. *Vide. Vela Vela.*
- Velum ſoco, in quo ſavilla nulla erat, impoſuit Aemylia, & emicuit divinitus ſignis, *Diſf.* 31. in Liv. n. 8.
- Venales erant Senatores Romani, & populi, *Diſf.* 7. in Thucyd. n. 8. *Diſf.* 4. in Liv. n. 4.
- Venales res molles in mercatu quom videret Socrates, quid dixerit, *Diſf.* 53. in Cic. n. 7.
- Venam ſecare homines didicerunt ab Hippopotamo, & quomodo Ille eam ſecet, *Diſf.* 6. in Thucyd. n. 3.
- Venantem Regem Perſæ ſequabantur, quom decimum ſeptimum annum compleverat, *Diſf.* 11. in Eurip. n. 16.
- Venatio multa contemplatione digna exhibet, & ideo immerito tanquam philoſophis indignam tradidit Seneca, *Diſf.* 5. in Cic. n. 1.
- Venſione elephanſorum viditabant Elephanſtophagi, & boum Indicorum Cynamyni, *Diſf.* 81. in Cic. n. 5.
- Venſtine exercebantur virgines ſpartanæ, *Diſf.* 51. in Anthol. n. 7.
- Venatione occupabatur Diana; ideo Virgo ſingebatur a Poëtis, *Diſf.* 57. in Anthol. n. 5.
- Venatione delectabantur Pleiades, *Diſf.* 65. in Anthol. n. 8.
- Venationis Nominiſ quare Diana, & Apollo habebantur, *Diſf.* 10. in Anthol. n. 16.
- Venſtores reptis capſis catulis tigris ei ſuperveniente onam relinquunt, quom in ſpeluncam

- reportat, & rursus alium recuperat, Disf. 37. in Cic. n. 2.
- Venatores cothurnis utebantur, Disf. 6. in Eurip. n. 8.
- Vendebat servos senes Cato, ideo reprehenditur, Disf. 20. in Thucyd. n. 5.
- Vendere merces quomodo solerent Seres, Disf. 77. in Anthol. n. 15.
- Vendi se extra fines Heracleotarum noluerunt Mariandyni, quum se tanquam servos ipsi dederunt, Disf. 20. in Thucyd. n. 2.
- Vendit Agestus nuda mancipia Asiatica, ut apparet, quanto molliora essent Græcis, Disf. 17. in Thucyd. n. 8.
- Vendit signum suum Agoracritus e lege, ne Athenis esset, quum iniquis Atheniensium sententijs viduus fuisset ab Alcamen, Disf. 18. in Eurip. n. 12.
- Venditis res, emptores, & pretia Hortensius memoriæ dixit, quum totum diem in auctione perisset, Disf. 87. in Cic. n. 8.
- Venefici exstimati sunt Dædylidæ, Disf. 8. in Anthol. n. 5.
- Veneficijs Lunam desiccare credebant Veteres; ideo in eius eclipsis æra pulsabant, ne illa carminum vim exardiret; immo etiam e Cælo duci credebant, Disf. 10. in Thucyd. n. 7.
- Veneficijs ne laderetur sponsa iuxta aliquos, lumen contingere vetabatur, Disf. 30. in Thucyd. n. 9.
- Venens quædam sunt animi cupiditates, Disf. 19. in Thucyd. n. 6.
- Venenatis telis Injorum medebatur Alexander Magnus herba, quam ipsi draco in somnis ostenderat, Disf. 38. in Thucyd. n. 3.
- Veneno Alexandrum, scilicet aqua stygiâ interiisse tradunt, Disf. 87. in Anthol. n. 12. Disf. 1. in Liv. n. 4. vino autem Ephippas, Disf. 65. in Anthol. n. 19.
- Veneno sublati sunt Germanicus ministerio Pisonis, quem tempestare laborantem servaverat, Disf. 29. in Anthol. n. 2.
- Veneno sublati sunt Drosus ab uxore Livilla Scelano corrupta, Disf. 15. in Anthol. n. 21.
- Veneno, scilicet tauri sanguine hausto periit Themistocles, Disf. 13. in Thucyd. n. 3. Disf. 42. in Thucyd. n. 2.
- Veneno se Pyrrhum sublatum promittentem medicum Fabricius induxit, Disf. 50. in Thucyd. n. 6.
- Veneno potius se sustulerunt Campani, quos deseruit ab Hannibale, quia veniam desperabant, Disf. 51. in Thucyd. n. 8.
- Veneno Socratem Athenienses sustulerunt, Disf. 20. in Eurip. n. 20.
- Veneno haustu Socrates veste se texit, Disf. 34. in Eurip. n. 6.
- Veneno am remedium tradidit Arctus, Disf. 71. in Cic. n. 3. Nicander Colophonius, Disf. 75. in Cic. n. 2.
- Venenum bibitarum Theramenes insulavit Crætiæ, Disf. 9. in Eurip. n. 5.
- Venenum haustus Socrates de immortalitate animæ disputabat, Disf. 9. in Eurip. n. 4.
- Venenum sumpsit Demosthenes, & caput sibi
- aperuit, Disf. 24. in Eurip. n. 4.
- Venenom Sophonisbæ Mafinissa cosus miserat Disf. 22. in Liv. n. 22.
- Venere utendum censebat Pythagoras, quum quis deterior vellet fieri, Disf. 15. in Anthol. n. 16.
- Venere præposterè utebantur Cætes, Disf. 38. in Anthol. n. 3. *Vide. Venerem Veneres.*
- Venere in aquam conversi insequente Iuppiter in cynum mutatus in sinum Nemeceos volavit, & eam viravit, Disf. 16. in Eurip. n. 3.
- Venere abstinebant, qui sacris Idis operabantur & qui Cereri, Disf. 39. in Anthol. n. 3. Disf. 42. in Virg. n. 3.
- Venerè voluptate, & somno admoneri se mortalitatis aiebat Alexander, Disf. 41. in Thucyd. n. 5. Disf. 32. in Virg. n. 1.
- Venerè voluptate abstinenti præcipiebant Pythagorici, dum fabas edere vetabant, Disf. 19. in Eurip. n. 3.
- Veneris voluptatibus perfundi Genios quidam crediderunt, Disf. 17. in Liv. n. 5. 7. 8.
- Veneris voluptatibus abstinent Marfyas, Disf. 61. in Anthol. n. 7.
- Veneris voluptatibus Hyperides deditus fuit, Disf. 77. in Cic. n. 3. *Vide. Veneres.*
- Venerem Archidem colebant Assyrii, & Phœnices, Disf. 10. in Eurip. n. 12.
- Venerem esse Mithram Herodotus tradit, Disf. 71. in Anthol. n. 9.
- Venerem pulchriorem iudicavit Paris, & unde hæc fabula originem habuerit, Disf. 19. in Anthol. n. 3. 4.
- Venerem unguento uti; Palladem oleo facit Sophocles, Disf. 34. in Anthol. n. 2.
- Venerem inter Deos samothracas recenset Plinius, Disf. 38. in Anthol. n. 5.
- Venerem invocabant in nuptijs, Disf. 29. in Thucyd. n. 2.
- Venerem ad irritandam apponebant in nuptijs bulbos cum nucleis pineis, & eruca succo, & pilpere, tenebant carmina obsecra, quæ Pescennina dicebantur, & verba turpiuscula dicebant, quæ nuptia appellabantur, Disf. 29. in Thucyd. n. 9. 10.
- Venerem Alcemen, quæ ἐν κρηται, hoc est in hortis vocabatur, quare Pausanias quadatam appellet, Disf. 46. in Thucyd. n. 6.
- Venerem Cyeni vehebant, Disf. 26. in Virg. n. 6.
- Venerem a sole signorum sex intervallo ab saule quidam tradunt, quum Roma condita esset, quod fieri non potest, Disf. 15. in Liv. n. 2.
- Venerem Cnidiam Praxitelis quum quis deperiret, incestavit, Disf. 22. in Cic. n. 6.
- Venerem in oculo solem conspexi, in ortu prægre di observavit Pythagoras, Disf. 43. in Cic. n. 3.
- Venerem ab Apelle inchoatum nemo ausus est dissolvere, Disf. 65. in Cic. n. 4.
- Venerem infra Mercurium collocauit Nicomachus memoria lapsus, Disf. 71. in Cic. n. 6.
- Venerem καλλιγλαυκον appellat Nicander, hoc est pulchris naribus predictum, & idem significat, quod καλλιπυρον, cuius divinum faciebant Syracusani, Disf. 75. in Cic. n. 3. *Vide. veneres. veneris. Veneristatem.*

Venero in congressu Aegyptias mulieres excellere quare audisset Cambyfes, perit ab Amasi filium, Dis. 15. in Anth. n. 1. *Vide Venerem.*
 Veneris quot fuerint, & ex quibus natus, Dis. 19. in Anthol. n. 4.
 Veneri sacrificabatur a Viri veste muliebri; a mulieribus veste virili, Dis. 55. in Anthol. num. 5.
 Veneri dedit exstingunt stultos eos, qui obliuiscunt veneris voluptatibus, Dis. 57. in Anthol. n. 3.
 Veneri etiam nocet vini nimius usus, Dis. 65. in Anthol. n. 30.
 Veneri, & Baccho secundum potionem tribuit Panyssus, Dis. 14. in Anthol. n. 6.
 Veneri Meretrici sacrificabant in Aetia, Dis. 18. in Thucyd. n. 2.
 Veneri templa quibus locis edificaverit Aegaeus, Dis. 15. in Liv. n. 7. 8.
 Veneri Aprilis tribuitur, & quare, licet congressum reddant Cincius, & Varrus, & quare Despectum, Dis. 30. in Liv. n. 36. 40. 41. 42. 43.
 Veneri omnia animalia praeferat suae sacrificabantur, Dis. 30. in Liv. n. 42.
 Veneri Sacerdotes alicubi virginis dedicatum sunt, Dis. 31. in Liv. n. 26.
 Veneris, & Libitinae idem nomen esse aliquid dixerunt, & quid significare voluerint, Dis. 8. in Eurip. n. 5. Dis. 30. in Thucyd. n. 2.
 Veneris potentia esse dicitur Cupido, Dis. 57. in Anthol. n. 3.
 Veneris nomine consecravit sortem Cinyras, Dis. 55. in Anthol. n. 4.
 Veneris in templo Corinthi mille poellae operabantur sacra impudentis, Dis. 4. in Anthol. num. 3.
 Veneris usu frequentem semen infecundum redditur, Dis. 52. in Anthol. n. 1.
 Veneris iocus aliditur ab Horatio, Dis. 90. in Anthol. n. 3.
 Veneris cultu omnes illecebrae continguntur, Dis. 12. in Anthol. n. 3.
 Veneris precibus Neptunus Pelagionem immortalitate donavit, Dis. 4. in Anthol. n. 1.
 Veneris filia Phaeetis in piscem conversa est, Dis. 23. in Anthol. n. 5.
 Veneris globo praefatus Bacchus hystus, Dis. 47. in Anthol. n. 8.
 Veneris, & Liberis filius Hymeneus, Dis. 29. in Thucyd. n. 3.
 Veneris Aeneidis in templo apud Aemeneas proficuebantur ante Nuptias, Dis. 29. in Thucyd. num. 12.
 Venetia Orbem moderatur Erato, Dis. 18. in Virg. n. 6.
 Veneris simulacrum barbarum cum veste muliebri Cyprj colebant, Dis. 25. in Virg. n. 2.
 Veneris motus est lunae idem nuptijs praefatus, Dis. 26. in Virg. n. 1.
 Veneris in templo Babylonij mulieres advenis prostituunt, Dis. 31. in Virg. n. 5.
 Veneris initia prodidit Cinyras, quibus iniciatis Phellus ostendebatur, Dis. 33. in Virg. n. 4.
 Veneris praecipuo Aeneas urbem Aeoniam condidit audito ingitu havis, quum glauca sequebatur, Dis. 15. in Liv. n. 5.

Veneris portus antiquitus Athenarum promontorium dicebatur, Dis. 15. in Liv. n. 8.
 Veneris filius quare dicebatur Aeneas, Dis. 17. in Liv. n. 11.
 Veneris templa plerumque extra Urbem erant, Dis. 25. in Liv. n. 14.
 Veneris nomen nonnequit in carmine salari, Dis. 30. in Liv. n. 42.
 Veneris odium maximum concipiebant Vestales, Dis. 11. in Liv. n. 5. *Vide Venerem Veneri Vener.*
 Veneta sacello pyrigarum in ludu Romanis colore caeruleo aurumque exprimebat, Dis. 20. in Cic. n. 1.
 Veneti an originem habuerint ab Eneis, Dis. 35. in Thucyd. n. 6. Dis. 15. in Liv. n. 2. 2. Dis. 17. in Liv. n. 1.
 Veniae desperatio causae est, quod proditores non deficiant, Dis. 51. in Thucyd. n. 6.
 Veniam non merentur a Dijs, qui non pepercerunt supplicibus, Dis. 22. in Eurip. n. 15.
 Veniae interdum significat ferri, pueri, Dis. 22. in Virg. n. 3.
 Venter ab oriculo appellatur uter, Dis. 52. in Anthol. n. 6. *Vide Ventre.*
 Venter in Orbe novo edificis prosterunt, Dis. 48. in Thucyd. n. 26. Dis. 49. in Thucyd. n. 6.
 Venter immanes signum futuri terrae motus, Dis. 48. in Thucyd. n. 27.
 Venter ne resperet, pedes plumbo firmabat Philenus poeta, Dis. 43. in Anthol. n. 12.
 Ventis quum Graeci sacrificassent, ipsi secundi, Persis adversus perflant, Dis. 14. in Thucyd. num. 7.
 Ventis nullis spirantibus si mare intumescat, signum est terrae motus, Dis. 48. in Thucyd. num. 27.
 Ventis inter se collisae nubes fulmina gignunt iuxta Smieos, Dis. 49. in Thucyd. n. 5.
 Ventis absistunt graues volantes cuneo fides, Dis. 19. in Cic. n. 8.
 Ventorum vi incensa silva docuerunt homines ignem elici posse et dura materia, Dis. 6. in Thucyd. n. 6. Dis. 49. in Thucyd. n. 1. & sequ. & haec fuit causa, quod urbes conderentur, Dis. 30. in Cic. n. 7.
 Ventorum impetus efficit aestum maris in Euripo Euboico, Dis. 4. in Eurip. n. 2.
 Ventorum monitiones sentiunt omnes circa promontoria, Dis. 66. in Anthol. n. 4.
 Ventus Etesias evocavit Aristaeus, Dis. 14. in Thucyd. n. 7.
 Ventos colebant Persae, Dis. 70. in Anthol. n. 1. Dis. 71. in Anthol. 6.
 Ventos ut impetraret Menelaus, duos pueros immolavit, Dis. 17. in Eurip. n. 4. *Vide Ventum.*
 Ventre caere exercitum Philopomeni dicebat Q. Flaminius, qui pecunia destituebatur, Dis. 21. in Virg. n. 8.
 Ventrem puerum appellavit Persius, quod puer hilaones haberetur, Dis. 45. in Virg. n. 1.
 Ventrem purgare homines docuerunt Ibes, Dis. 6. in Thucyd. n. 3.
 Ventrem furata predicere quidam putaverunt Εγγυριμωσ appellati, Dis. 42. in Thucyd. num. 7.

Ven.

- Veneri *Demadis non fœtis fuerunt* Atticæ opes, sed appetivit Macedonum antrum, *Diss.* 33. in *Cic.* n. 6.
- Ventris motus *Lotophagi non sentiant*, *Diss.* 49. in *Anthol.* n. 5. *Vide. Venter.*
- Ventum ærem marem putabant *Ægyptij*, *Diss.* 72. in *Anthol.* n. 6. *Diss.* 25. in *Virg.* num. 3.
- Ventum Eurum pro quolibet vento accipit *Virgilius*, *Diss.* 22. in *Anthol.* n. 9.
- Ventum fieri se optat *Posta*, ut puella pedure excipiat, *Diss.* 42. in *Anthol.* n. 5.
- Ventum pestilentem cessare fecit *Empedocles*, *Diss.* 24. in *Thucyd.* n. 7.
- Ventus dicitur *Iuppiter*, *Diss.* 68. in *Anthol.* n. 9.
- Ventus quid sit iuxta *Stocios*, *Diss.* 68. in *Anthol.* num. 9. *Diss.* 71. in *Anthol.* n. 6. *Vide. Venti.*
- Ventus cur *Cypriis* dicta fuerit, *Diss.* 45. in *Anthol.* n. 1. n. 2.
- Venus dedit nomen ovissæ *Aphrodisio*, & multa templa in *Cypro* habebat, *Diss.* 55. in *Anthol.* n. 2.
- Venus *Acra* colebatur in *Cypro*, *Diss.* 55. in *Anthol.* n. 2. *Diss.* 73. in *Anthol.* n. 3.
- Venus *Paphia* victimis non colebatur, sed solum floribus, & thure, *Diss.* 55. in *Anthol.* n. 3. *Diss.* 41. in *Virg.* n. 16.
- Venus coelestis colebatur a *Cypriis* iuxta *Pausaniam*, quæ est eadem, ac *Luna*, *Diss.* 55. in *Anthol.* n. 5.
- Venus hæc ornata a *Cypriis*, & *Lacedæmoniis* colebatur, *Diss.* 55. in *Anthol.* n. 4. *Diss.* 25. in *Virg.* n. 5.
- Venus cor *Aphodivæ* appelleretur a *Grecis*, *Diss.* 55. in *Anthol.* n. 11.
- Venus omne genus solis iniquitas est propter ipsius adulterium cum *Marte* doctum, *Diss.* 57. in *Anthol.* n. 2. *Diss.* 58. in *Anthol.* n. 2. *Diss.* 28. in *Virg.* n. 2. *Diss.* 38. *Virg.* n. 2.
- Venus *Hippolytum* perdidit, quia cum aspemaretur, *Diss.* 57. in *Anthol.* n. 1.
- Venus est vis ista, quæ animos ad generandum incitatur, *Diss.* 50. in *Anthol.* n. 6. *Diss.* 55. in *Anthol.* n. 6. *Diss.* 71. in *Anthol.* n. 9.
- Venus non est apta studiis literarum, *Diss.* 57. in *Anthol.* n. 4.
- Venus cum *Marte* a *Vulcano* quomodo deprehensa fuerit, *Diss.* 58. in *Anthol.* n. 2.
- Vener, & *Iuno* *Minervam* irriserunt, quoniam ci-bis inflaret, *Diss.* 61. in *Anthol.* n. 2.
- Vener vires absorbit, & juvenilem vigorem, *Diss.* 15. in *Anthol.* n. 16.
- Venus nata est e spumâ pendendorum Cæli in *Mare* decidentium, *Diss.* 19. in *Anthol.* n. 3. & quid hoc significet, *Diss.* 19. in *Anthol.* n. 5. & seqq. *Diss.* 20. in *Anthol.* n. 1. & seqq. & num. 8.
- Venus quare e *Mari* nata fingatur, *Diss.* 19. in *Anthol.* n. 5. & seqq. *Diss.* 20. in *Anthol.* n. 2. & seqq.
- Venus e *Mari* emergens picta ab *Apelle* omnes alias ipsius picturas superavit, *Diss.* 19. in *Anthol.* n. 1.
- Venus, quoniam *Typhum* fugerit, pisce læuat, ideo *Syri* piscibus abstinere, *Diss.* 25. in *Anthol.* n. 5. *Diss.* 31. in *Virg.* n. 3.
- Venus, & *Vesta*, & *Tellus* eadem sunt, *Diss.* 48. in *Anthol.* n. 7.
- Venus sine vinno friget, *Diss.* 41. in *Anthol.* n. 7.
- Venus dicitur, quia veniat ad omnia, *Diss.* 32. in *Thucyd.* n. 6.
- Venus *Paphia* representabatur orbe, aut quadrangulâ signâ, non humanâ specie, *Diss.* 46. in *Thucyd.* n. 2.
- Venus quo tempore conficit suum cursum, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 70. *Vide. Venere. Venerem. Veneras.*
- Venustate *Apelles* pistorum omnium prerogativas superavit, *Diss.* 9. in *Thucyd.* n. 8.
- Venustate neminem sibi parem esse dicebat *Apelles*, *Diss.* 28. in *Virg.* n. 6.
- Venustatem *Atticorum* confecturus est *Afranius*, *Diss.* 68. in *Cic.* n. 2.
- Venustatem *Lybie* furripit *Hypetides*, *Diss.* 75. in *Cic.* n. 7. *Vide. Venerem.*
- Ver inchoant diversimodè *Greci*, & *Latini*, apud *Grecos* est quinquaginta dierum, & ideo breve dicitur ab *Ovilio*, *Diss.* 65. in *Anthol.* n. 5.
- Ver dicitur anni juvenitas; & vicissim inventus dicitur *Ver æmæ*, *Diss.* 42. in *Anthol.* n. 5. *Diss.* 56. in *Anthol.* n. 7. *Diss.* 30. in *Liv.* n. 34.
- ad Ver ab *Autumno* perpetuam ætatem habent *Hyperborei*, *Diss.* 77. in *Anthol.* n. 12.
- Ver, & autumnus maxime obnoxium est terramotibus, *Diss.* 48. in *Thucyd.* n. 34.
- Ver non solum, sed etiam autumnus pulcherrimum esse pulchrum dixit *Euripides*, *Diss.* 3. in *Eurip.* n. 9.
- Ver exprimebatur viridi colore *Prasinæ* factionis antigram in *Iudis* *Romanis*, *Diss.* 20. in *Cic.* num. 2. *Vide. Veræ.*
- Verba turpiuscula dicebantur in nuptiis, quæ semper appellationant, *Diss.* 29. in *Thucyd.* num. 10.
- Verba non magis expriment nos, quàm potius, *Diss.* 17. in *Anthol.* n. 6.
- Vesta nulli ominis ne exaudiretur, in sacris bicines caneant, *Diss.* 60. in *Anthol.* n. 8.
- Verba hæc: *magnus deus est Paphon*, docebat aves *Phaphon*, & nos diminebat, *Diss.* 41. in *Thucyd.* n. 5.
- Verba falsa descipes in sebellâ vocabantur sacra pueri lustrati, *Diss.* 53. in *Thucyd.* n. 57.
- Verba cuiusque indicent eius ætatem, *Diss.* 2. in *Enrip.* n. 1.
- Verba *Livij*: ante condendam urbem, & *Virgilij*: ante domendum &c. explicantur, *Diss.* 22. in *Liv.* n. 7.
- Verba Augustum in constituendis templis, *Diss.* 19. in *Liv.* n. 3.
- Verba bona dicere iubeantur; quoniam favore leniguis inebantur, *Diss.* 44. in *Virg.* n. 4.
- Verba tria *solemnis deo, dico, addico* nescitis diaboli proferri non poterant a *Pentore*, *Diss.* 30. in *Liv.* n. 16.
- Verba aptè disponere debet orator, *Diss.* 23. in *Cic.* n. 4.
- Verba facere apud populum sine magistratum consensu privatis non licebat, *Diss.* 89. in *Cic.* num. 3. *Vide. Verbi.*
- Verbenâ, & alijs herbis, & floribus constabat co-

rona sponſæ, Diſſ. 38. in Thucyd. n. 4.
 Verbeia, quæ aræ coronabantur, cuius generis herba eſſet, Diſſ. 41. in Virg. n. 8.
 Verbera patienter ferentes, quom plurimos caſcos furati eſſent, coronabantur, Diſſ. 50. in Anthol. n. 6. 7.
 Verberabantur cuſſores, qui, antequam ſignum daretur, exiliſſores, Diſſ. 15. in Thucyd. n. 8.
 Verberabantur ſauiali a Tyrrenis ad ſunam ribiz, Diſſ. 60. in Anthol. n. 14.
 Verberabatur qui contra ſententiam Regis Perſarum conſilium atoliſſet, licet, ſi conſilium bonum erat, ſurgere latere donabatur, Diſſ. 32. in Thucyd. n. 8. Diſſ. 21. in Liv. n. 5.
 Verbi Εἰρηνοῦς ſignificationes, Diſſ. 16. in Anthol. n. 3.
 Verbis ne quidem utebantur Seres in commutandis mercibus, Diſſ. 77. in Anthol. n. 15.
 Verbis non opus eſt in prælio, ſed ſæctis, Diſſ. 56. in Anthol. n. 12.
 Verbis iocari dicunt, Diſſ. 80. in Anthol. n. 3.
 Verbis obſcenis abſtinentiam non putabant Stoici, Diſſ. 84. in Anthol. n. 11.
 Verbis obſcenis quare ſeſta quædam abundarent, Diſſ. 35. in Virg. n. 4.
 Verbis conceptis iuramentum quomodo fieret, Diſſ. 40. in Cic. n. 3.
 Verbis abſtinuiſſet Seneca, ſi aliter animi ſeuſ proferre potuiſſet, Diſſ. 59. in Cic. n. 4.
 Verbis expriemeret eandem ſententiam Cicero varietate maiore contendit, an Roſcius geſtu, Diſſ. 17. in Anthol. n. 6. Diſſ. 90. in Cic. n. 3.
 Verbo ſaltare quomodo utantur Græci, & Latini, Diſſ. 16. in Anthol. n. 3.
 Verborum etiam turpitudine abſtinere debebant Veſtales, Diſſ. 31. in Liv. n. 7.
 Verborum etiam omnia obſervabant Veteres, Diſſ. 42. in Thucyd. n. 6.
 Verborum ſtudium puerile eſt, Diſſ. 1. in Anthol. nom. 5.
 Verborum litterarum exprimunt res, Diſſ. 38. in Virg. n. 3.
 Verborum inopiam in Cn. Lentulo dicto arguto Seneca notavit, & ſimul avariciam, Diſſ. 12. in Cic. n. 6.
 Verborum ſuorum ſecurim Demotheſtes appellabat Phocionem, Diſſ. 35. in Cic. n. 7.
 Verborum paſſorem Timon appellat Democritum, Diſſ. 41. in Cic. n. 6.
 Verborum architectos Cicero appellat Stoicos, Diſſ. 59. in Cic. n. 5.
 Verborum proprietatem quidam nimis ſuſtidiot Diſſ. 85. in Cic. n. 8.
 Verbum *Vafum leze* ſignificat, Diſſ. 60. in Anthol. n. 5.
 Verbum *verſare cibaram* quid ſignificet apud Hyginum, Diſſ. 61. in Anthol. n. 4.
 Verbum *Pergracari* ſignificat *largius bibere*, Diſſ. 65. in Anthol. n. 10.
 Verbum *Κρυῖναι* ſignificat *mentiri*, Diſſ. 67. in Anthol. n. 1. 2.
 Verbum *Πορνεῖναι* hoc eſt *propone*, & verbum *produs*, & *pono* proprium funeris, Diſſ. 21. in Thucyd. n. 6.
 Verbum *uſto* ſignificat *tegere*, Diſſ. 31. in Thucyd. o. 5.

Verbum *Μελιχροῖαι* Homerus accepit pro eo, quod eſt *prelari*, Diſſ. 57. in Thucyd. n. 7.
 Verbum *Τραγυῖδιον* ſignificat *magnificè & elate loqui*, Diſſ. 5. in Eurip. n. 9. 10.
 Verbum *ἵαρε* ſignificat elato genere orationis uti, Diſſ. 6. in Eurip. n. 11. & num. 15.
 Verbum *Γαυῖον*, & *Γαυῖον* ſupplicare ſignificat, Diſſ. 26. in Thuc. n. 6. Diſſ. 22. in Eurip. n. 7.
 Verbum *ταρπε* ſi occurat, ſcriptores Periphræſi utuntur, Diſſ. 7. in Virg. o. 2.
 Verbum *venire* interdum ſignificat *fieri, evadere*, Diſſ. 22. in Virg. n. 3.
 Verbum *Caire* deducitur a verbo *Camire*, Diſſ. 30. in Liv. n. 22.
 Verbum *Νεγυρις* quare apud Græcos *excellens* ſignificet, Diſſ. 10. in Liv. n. 7.
 Verbum *Iduare* et uſco ſermone ſignificet *dividere*, Diſſ. 10. in Liv. n. 9.
 Verbum *praire*, & *praeſſe* quid ſignificet, Diſſ. 40. in Cic. n. 3. 4. 5. *Vide Verba*.
 Vere celebrabatur ſacrum ambaruale, Diſſ. 53. in Thucyd. n. 21.
 Vere creatum eſſe Mundum multi tradiderunt, & Romam ædificatam, Diſſ. 21. in Liv. o. 2. Diſſ. 30. in Liv. n. 33. *Vide Ver*.
 Verecundià initio dicendi oratores magni decinentur, Diſſ. 91. in Cic. n. 5. & ſeqq.
 Veretra ſcalæne et collo propendens erant Phalli, Diſſ. 48. in Anthol. n. 8.
 Vergilium. *Vide Virgiliæ*, Diſſ. 65. in Anthol. n. 8.
 Veritas eſt quiddam ſtabiliſſimum, Diſſ. 46. in Thucyd. n. 5.
 Veritas edmixta eſt falſitati iuxta Academicos, Diſſ. 57. in Cic. n. 2.
 Veritate plebs non movetur, Diſſ. 44. in Thuc. o. 2.
 Veritate maxime præſtat Ammianus Marcellinus, Diſſ. 48. in Thucyd. n. 21.
 Veritatem quare poëta, & philoſophi fabulis occultarint, Diſſ. 39. in Anthol. n. 1. Diſſ. 1. in Eurip. n. 1 & ſeqq.
 Veritatem quadrangula figura comparant Veteres, Diſſ. 46. in Thucyd. n. 5.
 Veritatem ſe diſturos hiſtorici proſtituerunt, Diſſ. 6. in Liv. n. 3.
 Veritatem Fauſto tribuit Salluſtius, Diſſ. 11. in Liv. n. 2.
 Veritatem reperiri poſſe affirmabant Sceptici, & Academicis, Diſſ. 57. in Cic. n. 17. Diſſ. 63. in Cic. n. 5.
 Veritati, & menti Anaxagoras aram dedicavit, Diſſ. 57. in Anthol. n. 7.
 Veritatis ergo laudatur Liviua Tacito, Diſſ. 39. in Thucyd. n. 3. quod verum eſſe probat, Diſſ. 6. in Liv. n. 4. & ſeqq.
 Veritatis ad cognitionem non exit plerumque ducit, Diſſ. 52. in Thucyd. n. 1.
 Veritatis lumen aliquod in Poëtas tranſmiſit primus homo, Diſſ. 30. in Cic. n. 2.
 Vermio in moote fodinas euri ſervaciſſimas habebat Midas, Diſſ. 7. in Thucyd. n. 6.
 Vernum æquinoctium quo tempore obſervaverit Hipparchus, Diſſ. 68. in Cic. n. 3.
 Verrem ſolum accuſavit Cicero, Diſſ. 82. in Cic. n. 5. *Vide Verres*.
 Verrere ſolum crinibus ſupplicationis genus, Diſſ. 16. in Thuc. n. 8. Diſſ. 22. in Eurip. n. 12. *Vere*.

- Verres reprehenditur a Cicerone, quod foleatus fuerit, *Dis.* 24. in *Cic. n. 4. Vide Verrem.*
- Verres Iovi non sacrificabatur, sed porcus, *Dis.* 22. in *Anthol. o. 8.*
- Verrius Flaccus asseverat, vestem triumphantium fuisse togam purpuream, *Dis.* 28. in *Liv. num. 12.*
- Verfare Citharam quid sit apud Hyginum, *Dis.* 61. in *Anthol. n. 4.*
- Verfibus hexametris quatuor plus capere lapides sepulcrales volebat Plato, *Dis.* 30. in *Anthol. num. 7.*
- Verfibus Tyrtæ Lacedæmonij excitati Messenios vicerunt, *Dis.* 57. in *Thucyd. n. 7.*
- Verfibus pro singulis singulos Philippicos Alexander Chærilæ donavit, *Dis.* 50. in *Cic. n. 3.*
- Verfibus Callimachus infestatus est Diodorum dialecticum, *Dis.* 66. in *Cic. n. 2. Vide Versum.*
- Versio Timæi Platonis est Ciceronis liber de Universalitate, *Dis.* 72. in *Cic. n. 3.*
- Versionem Græcorum oratorum se exercendi causâ præcipit Cicero, *Dis.* 86. in *Cic. n. 3.*
- Versum Epimenidis citat divus Paulus, *Dis.* 67. in *Anthol. u. 1. Dis.* 14. in *Thucyd. u. 5.*
- Versum Arati citat D. Paulus, *Dis.* 72. in *Cic. num. 4.*
- Versus passim a poetis comparantur floribus, *Dis.* 1. in *Anthol. n. 1.*
- Versus nunquam nisi poti condebant Ennius, & Aeschylus, *Dis.* 13. in *Anthol. u. 5. Dis.* 4. in *Eurip. u. 6.*
- Versus condere aliquos cogit ira, vel amor, *Dis.* 13. in *Anthol. n. 6. 7.*
- Versus præstantiores sunt pictura, *Dis.* 19. in *Anthol. n. 1.*
- Versus extempore varijs modis fundebat Antipater, *Dis.* 19. in *Anthol. u. 1.*
- Versus lascivos qui philosophi sedebant, *Dis.* 40. in *Anthol. n. 2.*
- Versus, quibus Socrates sapientissimus dicitur, an sine oraculi Delphici, *Dis.* 73. in *Anthol. num. 5. 6.*
- Versus quomodo inventi sint iuxta Aristotelem, *Dis.* 6. in *Thucyd. n. 7.*
- Versus malos quom faceret Dionysius, tamen credebant Isodantibus illos, *Dis.* 41. in *Thucyd. n. 5.*
- Versus singulos Floripidis singula testimonia putat Cicero, *Dis.* 4. in *Eurip. n. 10. Homerum putarunt Antiqui, Dis.* 6. in *Virg. n. 6.*
- Versus, quibus Mæcenatis omnia vivendi copiditas ostenditur, *Dis.* 9. in *Eurip. n. 6.*
- Versus quatuor Aeneidos Virgilij an redè sublati sint, *Dis.* 1. in *Virg. n. 4. & seqq.*
- Versus nothos Homeri a legitimis secrevit Aristarchus, *Dis.* 6. in *Cic. n. 6.*
- Versus si qui Aristarcho non placuissent, Homeri non esse censebantur, *Dis.* 6. in *Cic. n. 6.*
- Versus antiquos, quo habetur Consules fieri quontannis, non vetò poetæ, *Dis.* 8. in *Cic. n. 1.*
- Versus Agathonis in eos, qui parergon tanquam opus, & opus tanquam parergon elaborant, *Dis.* 24. in *Cic. n. 5.*
- Versus Solonis elegantissimi, *Dis.* 41. in *Cic. n. 5.*
- Versus quot scripserit Epimenides philosophus, *Dis.* 41. in *Cic. n. 5.*
- Versus aliquot Homeri, Sophoclis, & Euripidis vertit Cicero, *Dis.* 71. in *Cic. n. 3.*
- Versus, quo recensentur orbis, quæ Homerom civem sibi vindicatur, *Dis.* 75. in *Cic. n. 1.*
- Versus casu effuderunt quidam, inde nata est Poëtica, *Dis.* 6. in *Thucyd. n. 7. Dis.* 13. in *Eurip. u. 2. Dis.* 80. in *Cic. u. 6.*
- Versus aliquot Euripidi cum Demostheum recitare iussit Satyrus, eosdem postea ipse recitavit, ut differentiam cognosceret, *Dis.* 87. in *Cic. n. 4.*
- Versus poetæ quidam memoriæ recitavit, & suos esse dixit *Dis.* 87. in *Cic. n. 7.*
- Versus quotlibet semel auditos Theodectes memoriæ referebat, *Dis.* 87. in *Cic. n. 8. Vide Carmen Poëma.*
- Versuum decem lectionem perdidisse propter interpellationem curulam questus est Plinius, *Dis.* 86. in *Cic. n. 4. Vide Versum.*
- Vertunus dicitur a Vetto, *Dis.* 31. in *Thucyd. num. 6.*
- Verom esse id, quod cuique videtur, affirmavit Protagoras, *Dis.* 18. in *Cic. n. 4.*
- Vesci in publico quod Agis Rex Sparta nollet, muldatus est ab Ephoris, *Dis.* 5. in *Thucyd. num. 5.*
- Vesci caribus humanis indicium est summae vultus, *Dis.* 34. in *Thucyd. n. 5.*
- Vespasiani tempore trecenti & viginti triumphati fuerant a Romanis, *Dis.* 28. in *Liv. n. 7.*
- Vespasiani duces Antonium Vitellium per Vestales preceus est, ut parceret, *Dis.* 31. in *Liv. num. 12.*
- Vespasianus, quom Demetrius in exilium pulsus non parvisset, quid ei dixerit, *Dis.* 84. in *Anthol. n. 7.*
- Vespasianus dixit se male adolescentem allium redolere, quàm unguenta, *Dis.* 34. in *Anthol. num. 5.*
- Vespasianus Imperator ad priscam parsimoniam Romanos revocavit, *Dis.* 54. in *Anthol. u. 1.*
- Vespasianus quadringentes milles sestertium ad continendam rempublicam desiderabat, *Dis.* 33. in *Thucyd. u. 10.*
- Vespasianus imperium soscipiens quare Aegyptum occupaverit, *Dis.* 43. in *Thucyd. n. 7.*
- Vespasianus in templo Pacis omnia miranda collocavit, *Dis.* 2. in *Liv. n. 7.*
- Vesper ab Hespero appellatus est, *Dis.* 25. in *Liv. u. 2. Dis.* 31. in *Liv. n. 22.*
- Vesper in occasu, lucifer in ortu appellata est stella Veneris a Pythagora, *Dis.* 43. in *Cic. n. 3.*
- Vespere Hortensius, quom totum diem in audientia perdidisset, res venditas, emptores, & pretia memoriæ dixit, *Dis.* 87. in *Cic. n. 8.*
- Vesperinus ortus, & occasus siderum quis sit, *Dis.* 65. in *Anthol. n. 10.*
- Vesta in somnis Tarchetium prohibuit, ne interfecerit filium, quæ se membro vixit iniuri passus non fuerit, *Dis.* 12. in *Liv. n. 5.*
- Vesta ab Erycin dida est, *Dis.* 15. in *Liv. n. 2. Dis.* 31. in *Liv. n. 20. 22.*
- Vesta est mens, qua Deus Terram administrat, *Dis.* 17. in *Liv. u. 8.*
- Vesta an sit ignis, seu sol, *Dis.* 31. in *Liv. n. 20. & seqq.*

Vesta alia mater, alia filia Saturni, Dis. 31. in Liv. n. 21.
 Vesta Magna Mater dicitur, Dis. 31. in Liv. nom. 20. 27.
 Vesta prima domos construxit, Dis. 31. in Liv. num. 26.
 Vesta an esset inter Penates, Dis. 36. in Virg. num. 4.
 Vesta nomen ad terram referebatur, & ei arcana sacra fiebant, Dis. 37. in Anthol. n. 7. Dis. 38. in Anthol. n. 4. Dis. 43. in Anthol. o. 6. 7. Dis. 51. in Liv. n. 19. & seqq.
 Vesta templum cui Virgilius appellet sedem fecerant, & Ovidius odem erant, Dis. 38. in Anthol. n. 4. Dis. 31. in Liv. n. 29.
 Vesta in Sacrificijs apud omnes habebatur, Dis. 25. Thucyd. n. 7.
 Vesta in Aede novus ignis mense Martio accendebatur, Dis. 30. in Liv. n. 31.
 Vesta festum postquam fuerat celebratum, nuptiæ contraherentur, Dis. 30. in Liv. n. 45.
 Vesta in linnore mense Innio coronabantur atheni, & eorum collo appendebatur monile ex panibus confectum, Dis. 30. in Liv. n. 47.
 Vesta aram in singulis curijs constituit Romulus, ubi Curiones Vesta Sacra facerant, Dis. 31. in Liv. n. 2. 23.
 Vesta consubersium vocat Petronius Arbiter Vestales, Dis. 31. in Liv. n. 7.
 Vesta in templo aservabatur Palladis simulacrum Cælo demissum, Dis. 11. in Liv. n. 46.
 Vesta Sacerdotium unde originem habuerit, Dis. 31. in Liv. n. 17.
 Vesta Sacerdotes curlegerant Virgines, Dis. 31. in Liv. n. 22. 26.
 Vesta nomen Græcum significat focum, & domum, Dis. 31. in Liv. n. 23. 26.
 Vesta sacerdotem filiam fratris legi Amulius, ne Liberos procrearet, Dis. 10. in Virg. n. 4.
 Vesta ad templum cruciatus fuit Scævola, Dis. 17. in Cic. n. 1. Vide Vestam.
 Vestales Nomen instituit, Dis. 31. in Liv. n. 2. ut legi possent, quæ requirerentur, Dis. 31. in Liv. num. 4.
 Vestales ad accendendum ignem terebrâ ferreâ utebantur, Dis. 49. in Thucyd. n. 4. Dis. 31. in Liv. n. 9.
 Vestales in quibus honoribus afficerentur, Dis. 31. in Liv. n. 10. & seqq. Dis. 19. in Cic. n. 8. quot essent, Dis. 31. in Liv. n. 15.
 Vestales omnes Amata dicebantur, quis quæ princeps capta est apud Albanos, hoc nomine vocabatur, unde originem habuerint, Dis. 31. in Liv. n. 16. 17. Vide Vestalibus.
 Vestalia festum, Dis. 30. in Liv. n. 53.
 Vestalibus in Urbe sepeliri concessum erat, Dis. 24. in Thucyd. n. 6.
 Vestalibus tribus creptis Romani duos Gallos, & duas Græcas mulieres vivas sub terrâ defoderunt, Dis. 53. in Thucyd. n. 20.
 Vestalibus liquor dabatur, Dis. 22. in Liv. n. 4. Dis. 31. in Liv. n. 10.
 Vestalibus attribuitur erat locus contra Pretoris tribunal, Dis. 29. in Cic. n. 8.
 Vestalis si in damnatum morte incidisset, ille li-

berabatur, Dis. 40. in Thucyd. o. 7. Dis. 31. in Liv. n. 11. Vide Vestalibus.
 Vestalis maxima dicebatur ea, quæ ætate ceteras præstabat, sola Palladium spectare poterat, Dis. 31. in Liv. n. 16. Dis. 26. in Virg. n. 2. 2.
 Vestalium Virginum capillus ad locum arborem deferrebat, Dis. 42. in Anthol. n. 13.
 Vestam esse animam Telluris tradit Plotinus, Dis. 38. in Anthol. n. 4.
 Vestam esse eandem, ac Bonam Deam, Ceres, & Venus censendum est, Dis. 38. in Anthol. n. 4. Dis. 43. in Anthol. n. 7.
 Vestam tanquam vetustissimam omnium Deorum coluerant Antiqui, & quare, Dis. 43. in Anthol. n. 6. Dis. 25. in Thucyd. o. 7. Dis. 31. in Liv. o. 18.
 Vestam esse Universi larem, & quasi focum censuebant Veteres, Dis. 25. in Thucyd. o. 7.
 Vestam canam quare dixerit Virgilius, Dis. 43. in Anthol. n. 6. 7.
 Vestam, & Deos Penates Aeneas Troiâ advenxit, Dis. 15. in Virg. n. 4.
 Vestam Athenienses in singulis Prytanæis consecraverant, Dis. 31. in Liv. n. 23. Vide Vestam.
 Veste caput in olivebat, quomodo aliquid triste occurreret, Dis. 24. in Eurip. n. 2.
 Veste muliebri a viris; & virili a mulieribus sacrificabatur, Dis. 55. in Anthol. n. 5.
 Veste muliebri viri die supparum apud Chios inducebantur, apud Lacedæmonios Sponis veste virili, Dis. 30. in Thucyd. n. 3.
 Veste muliebri Venere barbaram cui Cyprij coherant, Dis. 25. in Virg. n. 1.
 Veste Græci rogum quod mutasset Rabirius Postumus defendere a Cicerone, quis cogente Rege id fecerit, Dis. 8. in Virg. n. 1.
 Veste porpureâ victores in sacris certaminibus inducebantur, quomodo Xystidis appellabantur, Dis. 6. in Anthol. n. 16. Dis. 15. in Thucyd. n. 3.
 Veste sordidâ utebantur & amici, & cognati reorum; ideo quomodo Cicero in exilium eiectus est, senatus, & virgines hominum millia vestem mutaverunt, Dis. 17. in Anthol. n. 4. 5.
 Veste eadem hiems, & æstate utebantur pacti Spartani, Dis. 50. in Anthol. n. 6.
 Veste manum continebant invenerunt Lacedæmonij; Romani verò per annum tantum, Dis. 54. in Anthol. n. 6.
 Veste lineâ utebantur Mulieres, sacerdotes Aegyptij, Indorum sapientes, Apollonius Tyaneus, Dis. 4. in Thucyd. n. 4. Dis. 42. in Virg. n. 4.
 Veste nix eleganter compositâ laudi ducebatur, Dis. 13. in Thucyd. n. 5.
 Veste servos a liberis distinguere Romæ decretum est, Dis. 30. in Thucyd. n. 9.
 Veste obsoleta uti supplicationis genus, Dis. 26. in Thucyd. n. 8. Dis. 22. in Eurip. n. 12.
 Veste Deorum sequi se liberatos a morbis volebat Menecrates, & seipsum locum Appellari, Dis. 41. in Thucyd. n. 5.
 Veste candidâ inducebantur Rustici in sacro ambaculi, Dis. 53. in Thucyd. n. 21.
 Veste lugubri indutus est Sophocles in morte Ege-

Eu.

ripidis, Disf. 3. in Eurip. n. 23.
 Vestis coloratus in Panathœnæis spectatus uti non
 poterat ex lege Solonia, Disf. 42. in Virg. n. 4.
 Vestis candida utebatur Romani in speculatio,
 Disf. 42. in Virg. o. 5.
 Vestis Atticâ abundabat scena Scouri, Disf. 2.
 in Liv. n. 8.
 Vestis Virginum, & Matronarum ancillis misce-
 runt Gallis, quorum ope potes eos interme-
 ctione deleverunt, Disf. 40. in Liv. n. 48.
 Vestis candida utebatur populus Cal. Ian. Disf.
 30. in Liv. o. 62.
 Vestis triumphali quando ceperint uti Consules
 impone, incerti est, Disf. 22. in Liv. n. 17. 19. 20.
 Vestis triumphali ludos spectare concessum est
 Paulo Emilio post triumphum Macedonicum, Disf.
 23. in Liv. n. 11.
 Vestis purpureâ indutus quidam gestus aliquos
 agebat et conitatusd rîsum in triumphis, Disf.
 28. in Liv. n. 14.
 Vestis pulch indutus Persens in triumpho ductus
 est, Disf. 25. in Liv. n. 17.
 Vestis triumphali equestris ludos spectare con-
 cessum est Pompeio, Disf. 20. in Eurip. n. 7.
 Vestis nullâ corpus tegebatur quidam populi, Disf.
 30. in Cic. n. 5.
 Vestis laetâ quare philosophia fugatur, Disf.
 16. in Cic. n. 2.
 Vestis candidâ tsm magnifratum potentes, quàm
 ceteri Romani utebantur, & quæ differentia
 esset, Disf. 89. in Cic. n. 1.
 Vestem sordidam sumere lege prohibitum est,
 præter quam in periculo consuetudinem,
 Disf. 27. in Anthol. n. 5.
 Vestem aureâ gestare signifiât, A' p' p' Populi, Disf.
 25. in Eurip. n. 20.
 Vestem, qua ludæ induerunt Dominum nostrum
 quæ aliâ cocineam, alij purpuream dixe-
 runt, Disf. 25. in Eurip. v. 13.
 Vestem molliorem magnopere reprehendebant
 veteres, Disf. 19. in Thucyd. n. 5.
 Vestem, quam induerat Hippas Eleus, suis
 manibus consecravit, Disf. 28. in Cic. n. 7.
 Vestes mirabili artificio pictæ, Disf. 25. in Eur-
 rip. n. 59. 30.
 Vestes pictæ conveniunt Dijs; Romani tamen
 tribuebant etiam hominibus tempore trium-
 phi, Disf. 25. in Eurip. n. 20.
 Vestes Regum quare ex purpurâ serent, Disf.
 7. in Anthol. v. 11.
 Vestes purpureas quando Athenienses adhibere
 cœperint, Disf. 4. in Thucyd. n. 3.
 Vestes byzinas Aegyptij invenierunt, Disf. 9.
 in Thucyd. n. 4.
 Vestes quæ plicabant anellæ, vestiplex vocabat-
 ur, Disf. 22. in Thucyd. n. 16.
 Vestes erant inter dona, quæ defunctis asse-
 rebatur, Disf. 32. in Thucyd. n. 4.
 Vestes ut compararet, Themistocles Arækerkes
 duas præter dono dedit, Disf. 12. in Thucyd.
 num. 7. Disf. 30. in Eurip. n. 17.
 Vestes molliissimas Siculis laudat Philæmon, Disf.
 33. in Thucyd. n. 2.
 Vestes lavabat apud Homerum Naufica Alc-
 noi Regis filia, Disf. 22. in Liv. n. 3.
 Vestes pretiosas ex platano, quam adamabat

Xerxes suspendi iussit, Disf. 22. in Cie. n. 5.
 Vestes Germanorum erant siaga, aut e libris arborum confectae, Disf. 25. in Anthol. num. 2.
 Vide, *Vestibus Vestis*.
 Vestibula unde dicta sunt, Disf. 31. in Liv. n. 23.
 Vestibulis collocabantur Hermae, vel ut fures averterent, vel ut lucrum in aedes inveherent Disf. 46. in Thucyd. n. 9.
 Vestibus lineis addi purpuram non probabat Alexander Severus, & demerum purbat iuxterare anro, Disf. 4. in Thucyd. n. 5.
 Vestibus pretiosis induti capivi docebantur in triumpho, Disf. 25. in Liv. n. 17. Vide, *Vestis Vestis*.
 Vestis Urbiscernatur in Elno haen Hibernia; ideo terminatum extitisse conjicitur, Disf. 48. in Thueyd. n. 32.
 Vestigia facinororum quod insequatur divina providentia dicitur Iona, Disf. 28. in Eurip. num. 23.
 Vestigia pedum arenae con imprimebat cursor Ladas, Disf. 37. in Cie. n. 1.
 Vestiplica vocabatur Ancille, quae vestes plibabant, Disf. 21. in Thucyd. n. 16.
 Vestis Citharodorum, salutarum, & Tragodorum, Disf. 6. in Eurip. n. 6. 742. 16. 17.
 Vestis, in qua quisque iniatur, dedicabatur in templo Ceresis, Disf. 38. in Anthol. n. 8.
 Vestis laetae quae dicebatur vestis initiatorum, Disf. 38. in Anthol. n. 8.
 Vestis punicea Bacchantium significet solis radios, Disf. 47. in Anthol. n. 5.
 Vestis linea an esset argumentum latus, Disf. 4. in Thueyd. n. 4.
 Vestis utaris mollium indicat, Disf. 4. in Thueyd. o. 6.
 Vestis patriae mutatio cum externa veste odio habebatur, Disf. 23. in Thueyd. n. 4.
 Vestis muliebris erat Peplum, Disf. 25. in Eurip. num. 5.
 Vestis obdita, fulgurita, maculam habens in sacrificijs adhiberi non poterat, Disf. 42. in Virg. n. 4.
 Vestis pura, quae dicebatur, quae urebantur in sacrificijs, Disf. 42. in Virg. n. 4.
 Vestis pura dicebatur toga, quae ex ephebis excedentibus dabatur, Disf. 50. in Liv. n. 38.
 Vestis Sacerdotum Aegyptiorum ex lincolandissimo, quod Xylion vocatur, conficiebatur, Disf. 42 in Virg. n. 4.
 Vestistor nova nomina reprehendit Petronius, Disf. 4. in Liv. n. 3.
 Vestis triumphantium toga picta, & tunica palmata, Disf. 22. 23. in Liv. n. 1. 7. 19. 21. Disf. 28. in Liv. n. 12.
 Vestis ne sibi proxiatoris impedimento esset, Gabij eo cinere se cinxerunt, qui Gabinius dicitur Disf. 23. in Liv. n. 4.
 Vestis impetatorum a se Diocletianum purpuris solum a privatorum vestibus differbat, Disf. 22. in Liv. n. 25.
 Vestis triumphantium peculiaris erat etiam Iovis, Disf. 28. in Liv. n. 12.
 Vestis Agrippinae, & Tarquionj Prisci, quam triumphavit, erat ex auro textili, Disf. 22. in Liv. n. 19. Disf. 28. in Liv. n. 12.

- Vestis ab Erythraea dicta est, Disf. 31. in Liv. n. 22.
 Vestis rugas, & sinus in picturâ invenit Cimou Cleonzus, Disf. 51. in Cic. n. 2. *Vide Habitus, Veste Vestibus.*
 Vestiti species servorum, Disf. 21. in Thuc. n. 19.
 Vestitu nimium splendens esse Hispanos tradit Athenæus, Disf. 7. in Liv. n. 4.
 Vestricio Spurius sistrum triumphalis a Senatu decreta est, Disf. 35. in Liv. n. 13.
 Vesulo ex monte oritur Padas, Disf. 3. in Thucyd. num. 3.
 Vesuvij ardore Plinius Senior absumptus est, Disf. 48. in Thucyd. n. 18.
 Veteranonein interfecit Constantius, Disf. 41. in Thucyd. n. 6.
 Veteres solum Deos esse solem, & Astra putabant, Disf. 7. in Enrip. n. 8.
 Veteres maxime timebant solis defectus, Disf. 10. in Thucyd. n. 3. & seqq.
 Vetustatis tumens indicium est vesci carnibus humanis, Disf. 34. in Thucyd. n. 5.
 Vetusissimam omnium Deorum Vestiam coluerunt Antiqui, Disf. 43. in Anthol. n. 6.
 Vetusissimi omnium populi qui dicerentur, Disf. 4. in Thucyd. n. 8. 9.
 Vexilla cerulea, vel pura militibus donabantur, Disf. 20. in Enrip. n. 6.
 Vexillum rufi coloris in Arce hellum decretum esse testabatur, Disf. 30. in Liv. n. 26.
 Vi magnâ cogente quod perpetratum est, culpâ vacat, Disf. 8. in Virg. n. 1. 8. *Vide Vim. Violentiam. Vires. Viribus. Vis.*
 Viâ decedebant Vestalibus Consules, & Prætores, Disf. 31. in Liv. n. 10.
 Viâ Latinâ plerumque sepeliebantur cadavera, Disf. 24. in Thucyd. n. 4.
 Viâ sacrâ sœdus idum est inter Tatium, & Romanum; ideo hoc nomine appellata est, vel quia augures, & sacerdotes eâ proficiscerentur, eâ triumphantes pergebant, Disf. 29. in Liv. n. 5.
 in Viâ currus concitato non declinabat Pyrrho, Disf. 57. in Cic. n. 3.
 Viâ Romanorum inter opera miranda recensentur, Disf. 2. in Liv. n. 6.
 Viâ parentes, & populo vacum præbebantur Cyro, quum veheretur, Disf. 21. in Liv. n. 3.
 Viâ angustâ, quibus centuræ in septa, & Oviæ introducebantur, Pontes dicebantur, Disf. 1. in Cic. n. 7.
 Viam ad Inferos si ostenderet, pollicitus est Escabus Proflummo corporis copiam futurum, Disf. 44. in Anthol. n. 7. Disf. 31. in Virg. n. 4.
 Viam Virtutis elegit Hercules, quum ex Ephebis excedisset, reliquâ viâ Voluptatis, Disf. 8. in Anthol. n. 7.
 Viam spectantibus pedibus cadavera ante ostium proponebant, Disf. 25. in Thucyd. n. 6.
 Viam Appiam soro in futurum esset, ut consternere posset, consulavit Drusus Libo, Disf. 41. in Thucyd. n. 8.
 Viam ladæam ex terræ balicibus consistere putavit Aristoteles, Disf. 31. in Liv. n. 24.
 Viam tertii canis ingressus est odore feræ non capto, quum duas explorasset, Disf. 39. in Cic. n. 4.
 Vias prope fetus edunt cervæ, ne caruli a feris devorentur, Disf. 38. in Cic. n. 6. *Vide Vips.*
 Vistores erant ministri Tribunorum plebis, & quare ita appellarentur, an etiam Aedilium curulium, Disf. 22. in Liv. n. 12. 13.
 Vistores ut mortalitatis admonerentur cada vera in vips sepeliebant, Disf. 24. in Thucyd. n. 4.
 Vibidiam Vestalem Messalam in adulterio deprehensa misit ad virum, ut poenam deprecaretur, Disf. 31. in Liv. n. 12.
 Vibius Virrius Romanos bestijs comparat, Disf. 7. in Liv. n. 2.
 Vibius Crispus seferendum ter millies congeffit, Disf. 12. in Cic. n. 6.
 Vices fortune Horatius ludum appellat, poeta in Anthologiâ delectationem, Iuvenalis, & Claudianus incum appellat, Disf. 80. in Anthol. num. 2. 3.
 Vices otij, & laboris profunt, Disf. 58. in Thucyd. n. 8.
 Vicinali compito tradebat nupta per cômptionem assem, Disf. 30. in Thucyd. n. 6.
 Vicinis tradebant, Hyperborei dons Apollini Delio deferenda, qui alijs tradebant, Disf. 77. in Anthol. n. 11. Disf. 39. in Thucyd. n. 9. Disf. 31. in Liv. n. 2.
 Vicinitas loci amissionem parit, Disf. 49. in Anthol. n. 2. Disf. 7. in Thucyd. n. 10.
 Vicinorum potentia suspecta, ideo finitimæ civitates inter se bella gerunt, Disf. 7. in Thucyd. n. 10. n. Disf. 56. in Thucyd. n. 12. 13.
 Vidij porrigebatur herbam, Disf. 5. in Anth. n. 6. *Vide. Vides.*
 Vidima Cereis Eleusiniæ, Telluris, Bonæ Dæ, & Mænerst vis, Disf. 38. in Anthol. n. 7. 8. Disf. 53. in Thucyd. n. 27.
 Vidima fluviorum, & folijs apud Persis erat Equus, Disf. 70. in Anthol. n. 6.
 Vidima, quæ insani lustrabantur erat Porcus, Disf. 53. in Thucyd. n. 27.
 Vidima maxima taurus erat, Disf. 43. in Virg. n. 5.
 Vidimâ se se ab arj retrahere sacrificium Deo acceptum non erat, Disf. 43. in Virg. n. 6.
 Vidima quibus arma cederetur, Disf. 45. in Virg. num. 3. 4.
 Vidims Hecates est canis, Mæmides, & Mulli, Disf. 30. in Liv. n. 28.
 Vidimâ nullâ expiatur scdum, si quis prudens ferijs opus fecisset, Disf. 30. in Liv. n. 18.
 Vidimæ mites Dijs gratiores sunt, quàm feroces Disf. 22. in Anthol. n. 8.
 Vidimæ offerebantur Dijs, quum barba primùm deponebatur, Disf. 41. in Anthol. n. 14.
 Vidimæ sei non consecrabant sacrificantes Iu-noni nuptiali, Disf. 30. in Thucyd. n. 12.
 Vidimæ extra sale, & satre spargebantur, Disf. 41. in Virg. n. 9.
 Vidimæ e fronte setæ carpebantur, & combure-bantur, Disf. 41. in Virg. n. 12.
 Vidimæ nihil, aut omentum dumtaxat combure-bant Persæ, Disf. 41. in Virg. n. 14.
 Vidimæ albe in omnibus sacrificijs probabantur, Disf. 41. in Virg. n. 3.
 Vidimæ, & hostiæ differentia, Disf. 41. in Virg. n. 4.
 Vidimæ coronabantur, Disf. 44. in Virg. n. 1.
 Vidimæ partem omnes populi Latini accipiebant
 eius

- eius sacri, quod in Albano monte Consules, quum magistratum inissent, faciebant, Disf. 30. in Liv. n. 25. *Vide. Victimarum.*
- Victimarius qui esset, Disf. 45. in Virg. n. 3. 5.
- Victimarum nullam partem Dijs relinquebant Persæ, Disf. 69. in Anthol. n. 1.
- Victimæ quare carnes consumantur; viscera verò Dijs dedicantur, Disf. 15. in Anthol. n. 7.
- Victimarum sanguinem cupidissime haurire animas facit Homerus, Disf. 32. in Anthol. n. 4.
- Victimarum plura genera, Disf. 42. in Virg. n. 6. & seqq.
- Victimas ad sacrificia Alcibiadi peregrinanti dabant Cyziceni, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.
- Victimas integras, nec mutilas esse oportebat, Disf. 43. in Virg. n. 1.
- Victimis non colebatur Venus Paphia, Disf. 55. in Anthol. n. 3. ara Misericordie, Disf. 26. in Thucyd. n. 1. Disf. 41. in Virg. n. 15. Apollo Genitor; ideo eum veneratus est Pythagoras, Disf. 22. in Anthol. n. 5. Disf. 40. in Thucyd. num. 3. Disf. 41. in Virg. n. 16. Iuppiter Hypanus, Disf. 41. in Virg. n. 15.
- Victimis grandinem avertere vates quidam fecerunt, Disf. 14. in Thucyd. n. 7. *Vide. Hestia. Victimæ.*
- Victor musico certamine Nero triumphavit, Disf. 25. in Liv. n. 8.
- Victor Hecules dicebatur, cuius templum in foro boario erat, in quo convivio exhibebat triumphantes, Disf. 29. in Liv. n. 6.
- Victor sacri certaminis epulem dabat, & Simonide egresso conclave corripit; cadavera autem Simonides locorum memoriâ cognovit, Disf. 87. in Cic. n. 5.
- Victores in Olympijs qui populo convivium exhibuerunt, Disf. 2. in Anthol. n. 8.
- Victores in Olympijs annis nomen dabant apud Grecos, Disf. 2. in Anthol. n. 1.
- Victores cuiuscunque certaminis status donabantur, Disf. 2. in Anthol. n. 9.
- Victores in sacris certaminibus non coronabantur, sed ipsorum Patriæ, Disf. 6. in Anthol. num. 15. pari dignitate censebantur, ac triumphatores, Disf. 2. in Anthol. n. 4. Disf. 6. in Anthol. n. 15. Disf. 15. in Thucyd. n. 2. 5.
- Victores multarum gentium qui fuerint, Disf. 46. in Anthol. n. 4.
- Victores Græcos non extitisse, sed Troianos quidam tradunt, Disf. 15. in Eurip. n. 1. Disf. 16. in Eurip. n. 12. 16. & seqq. & Disf. 14. in Liv. num. 2.
- Victores, qui devotos non profus deserverant, nomen regioni non dabant, Disf. 17. in Virg. num. 2. *Vide. Victoribus. Victoris. Victorum.*
- Victoria omnia est ex Styge, & Pallante Gigantæ, Disf. 81. in Anthol. n. 10.
- Victoria alata singi solet, sed Athenienses sine alis effinxerunt, ut ostenderent apud se mansuram, Disf. 58. in Anthol. n. 5.
- Victoria athletarum animo, vel corpore, Disf. 15. in Thucyd. n. 11.
- Victoria Atheniensium contra Amazonas, Scythas, & Thraces, Disf. 27. in Thucyd. n. 12.
- Victoria satis erat Lacedæmonijs, & nihil ulterius sæviebant, Disf. 28. in Thucyd. n. 2.
- Victoria Miltiadi excitabat a somno Themistoclem, Disf. 56. in Thucyd. n. 5.
- Victoria meritis appellatur Diva superba, Disf. 28. in Liv. n. 8.
- Victoria navali Græcorum contra Xerxem ad Salamina nulla maior fuit, & eo die, quo conegit, natus est Euripides, Disf. 2. in Eurip. n. 4.
- Victoria Alcibiadis in Olympijs, Disf. 6. in Anthol. n. 8. Disf. 37. in Thucyd. n. 8.
- Victoris præmis dicuntur Nicetæria, Disf. 11. in Anthol. n. 2.
- Victoria omen Themistocli sterutamentum à dextrâ parte datum, Disf. 28. in Thucyd. n. 5.
- Victoris ergo supplicationes decernantur, Disf. 20. in Eurip. n. 6.
- Victoria omen fuit Thebanis, quod ante prælium trophæum statuerunt oraculi moniti, Disf. 24. in Liv. n. 6.
- Victoriam Olympicam præstare somnium matris, Disf. 19. in Eurip. n. 5.
- Victoriam Marathoniam assequutus Miltiades in premium pictus est in Portica Pæcile, Disf. 20. in Eurip. n. 21.
- Victoriam salaminiam assequutus Themistocles oleaginâ coronâ donatus est, Disf. 20. in Eurip. n. 12.
- Victoriam secum ferre visus est Alcibiades, Disf. 20. in Eurip. n. 18.
- Victoriam plenam qui consequti non erant; tribijs canentibus Urbem ingrediebatur, Disf. 60. in Anthol. n. 14.
- Victoriam athletæ si trigesimo quinto anno consequti non fuerant, desistebant, Disf. 15. in Anthol. n. 17.
- Victoriam quibus portenderat aquilæ, Disf. 26. in Anthol. n. 6. 7.
- Victoriam contra Xerxem Græci debuerant ventis, quibus sacrificaverant, Disf. 14. in Thucyd. n. 7.
- Victoriam contra Athenienses ad Aegospotamum Lacedæmonij consequuti sunt corrupto Adimanto Duce, Disf. 49. in Anthol. n. 9. post eam Lacedæmonij degeneraverunt, Disf. 56. in Thucyd. n. 8. Disf. 10. in Liv. n. 3.
- Victoriam significat laurus, & laurea, Disf. 28. in Liv. n. 9.
- Victoriam consequti Imperatores laurum addebant fascibus, & litteris ad Senatum missis, Disf. 22. in Liv. n. 10.
- Victoriam quoties non consequutus est Hannibal, Disf. 81. in Cic. n. 3.
- Victorias, quas Boecchus in Capitolio dedicarat, quum Marius deicere voluisset, factus est inimicus Syllæ, Disf. 5. in Liv. n. 2.
- Victorias, & palmas quod intexas haberet, tunica palmata dicebatur, Disf. 22. in Liv. num. 18.
- Victorias hoc est trophæa adorabant Veteres, Disf. 24. in Liv. n. 2.
- Victorias Iovi acceptas ferebant Veteres, Disf. 24. in Liv. n. 3.
- Victorias quot retulerint Euripides, Sophocles, Aeschylus, Disf. 29. in Cic. n. 10. *Vide. Victoribus.*
- Victoribus si corona sola dabatur, ludus Æphippico 2

- nites dicebatur; Chrematites verò si aliquid aliud premium, Difs. 3. in Anthol. n. 8.
- Vidoribus Olympiorum Solon quingentes annuus drachmas constituit, Isthmiorum verò vidoribus centum, Difs. 15. in Thucyd. n. 4.
- Vidoribus Olympicis obviam ibant albis equis; hinc Agrigentini Examenio trecentis bigis occurrerunt, Difs. 28. in Liv. n. 1. *Vide. Vidor. Vidoris. Vidorum.*
- Vidorij quantum auri, & argenti adeptus fuerit Cyrus, Difs. 7. in Thucyd. n. 7.
- Vidorij equorum gloriabantur etiam Reges, Difs. 6. in Anthol. n. 9. *Vide. Vidoris.*
- Vidorius de rhetorica scripsit, Difs. 46. in Cic. num. 6.
- Vidoris gloria est virtus hostis vidi, Difs. 21. in Virg. n. 35. *Vide. Vidor. Vidoribus. Vidorum.*
- Vidorius refellitur, Difs. 27. in Anthol. n. 7.
- Vidorum premium in Ludis Olympicis an fuerit corona ex oleastro, Difs. 2. in Anthol. n. 6. in Pythijs fuit ex malo, Difs. 3. in Anthol. n. 9. in Isthmij ex Pinu, vel Apio arido, Difs. 5. in Anthol. n. 5. in Nemezis ex apio viridi, & interdum ex olea, Difs. 6. in Anthol. n. 1. 5.
- Vidorum premium dicebatur Δῶρον, certamen verò Ἀγών, Difs. 2. in Anthol. n. 4.
- Vidorum premia lebetes, Difs. 7. in Anthol. num. 4. *Vide. Vidor. Vidoribus. Vidor.*
- Vidos se fueri cives suos Lacedæmonij volebant; ideo castus, & Pancretio decertare veterunt, Difs. 25. in Thucyd. n. 2. *Vide. Vidi.*
- Vidus sordide parcos esse Hispanos tradit Athenæus, Difs. 7. in Liv. n. 4.
- Vidum querebat hortis irrigandis Cleantes, & philosophie operam dabat, Difs. 27. in Thucyd. n. 4. Difs. 80. in Cic. n. 2.
- Vidum Petrarum, qui frumentum stercorebant, irritus Rex Aethiopiæ, Difs. 81. in Cic. n. 5.
- Vidum sibi querebat Epicurus horribi frostibus, Difs. 79. in Anthol. n. 5. Difs. 32. in Thucyd. num. 40.
- Vidum quod sibi manu quærerent, Cyclopes Strabo Gasterochirus appellat, Difs. 34. in Thucyd. n. 9.
- Vidum Alcibiadi peregrinanti suppeditabant Lesbij, Difs. 37. in Thucyd. n. 5.
- Vidus ratio athletarum an ad sanitatem conferret, Difs. 2. in Anthol. n. 26. Difs. 12. in Anthol. n. 7.
- Vidus athletarum quis esset, Difs. 12. in Anthol. num. 5.
- Vidus causâ Vetores quotidie dimicabant, Difs. 49. in Anthol. n. 8.
- Vidus parsimonia apud Veteres, Difs. 21. in Thucyd. n. 1.
- Vidus inopia maximè exasperat populum, Difs. 49. in Thucyd. n. 1.
- Vidus Protogenis, dum Ialyum pingeret, quem septem annis abfoluit, erant lupini madidi, Difs. 92. in Cic. n. 2.
- Vidus diversorum populorum quis fuerit, Difs. 81. in Cic. n. 5.
- Vidas defenditur a Scaligero, Difs. 75. in Anthol. n. 6.
- Videre apud Græcos significat vivere, Difs. 21. in Eurip. n. 1. 3. 5.
- Vidua degit cornix alterâ extinctâ, Difs. 31. in Thucyd. n. 1.
- Vidua Delphis, & Athenis ignem inextinctum servabant, Difs. 31. in Liv. n. 1.
- Vidua parabantur sponte congressi eâ viro; ideo feriis nubere poterant, Difs. 30. in Liv. n. 1.
- Viduum Marcianum recepit Cato, quam Hortensio dederat, Difs. 52. in Anthol. n. 5.
- Viduis post mariti mortem biennio maiorem vacationem non concessit Augustus, Difs. 25. in Anthol. n. 1.
- Vigilantem Philippum provocare se dixit anus, Difs. 16. in Cic. n. 2.
- Vigilantes quæ gestimus, dormientibus exident, Difs. 83. in Anthol. n. 16.
- Vigilantium somnium est spes, Difs. 42. in Thucyd. n. 9.
- Vigilias nocturnas exprobranti furi quid responderit Demosthenes, Difs. 27. in Cic. n. 2.
- Vijis præcipue cada vera sepeliebantur, & quare, Difs. 24. in Thucyd. n. 4. *Vide. Via.*
- Villâ Scauri a servis incensâ millies, vel bis millies festertium consumpsit, Difs. 2. in Liv. n. 8.
- Villâ in sui Nerone Piso opprimere noluit, ne iura hospitij violaret, Difs. 16. in Liv. n. 1.
- Villâ Cæsarum nata est silva ex laureo ramo, quem tenebat gallina in gremio Livie ab Aquila deirâ, Difs. 28. in Liv. n. 10. 11.
- Villæ appellatur Reges, Difs. 40. in Cic. n. 2.
- Villas esse causam, quod Italia externis alimentis indigeret, querebant Tiberinus, Difs. 3. in Liv. num. 1. Difs. 23. in Cic. n. 4.
- Villis Veterum erant ambulationes, Difs. 28. in Cic. n. 4.
- Vimio ferre cniquam feriis nefas erat, ideo Virgines non nubebant, Difs. 30. in Liv. n. 13.
- Vim ab Iy deducit Terentianus Maurus, Difs. 31. in Liv. n. 22. *Vide. Vi. Pires. Viribus. Vis.*
- Vim maris, & femine Diji, & Elemeutis inesse quidam crediderunt, Difs. 25. in Virg. n. 1. 2.
- Viminalem collem Servius Tullius Romæ adiecit, Difs. 22. in Liv. n. 11.
- Vimines simulacra hominibus plena Galli succedebant sacrificantes, Difs. 11. in Virg. n. 4.
- Vimines erant coronæ convivarum apud Ceres, Difs. 55. in Anthol. n. 1.
- Vina Thraciz leudata, Difs. 21. in Eurip. n. 7.
- Vins varia quando potui apta essent, & quantum durarent, Difs. 64. in Anthol. n. 3.
- Vinâ Mamertina in Sicilia laudatissima, Difs. 38. in Thucyd. n. 2. *Vide. Vinâ.*
- Vinalia festum, Difs. 30. in Liv. n. 53.
- Vincemem in acie meliùs esse, quam vivere vincemem Olympic dixit Spartana, Difs. 52. in Anthol. n. 3.
- Vincentes consilio Lacedæmonij magis honorabant, quam vi; secus Romani, Difs. 28. in Anthol. n. 3. Difs. 24. in Liv. n. 10.
- Vincula quedam capiti illigabant ad minuendum dolorē; inde adhiberi ceperunt coronæ in convivij, Difs. 15. in Anthol. n. 1.
- Vincula quibus Saturnus a Iove devinctus dicebatur, quid significet, Difs. 68. in Anthol. n. 23. Difs. 32. in Virg. n. 3. Vin-

Vulcus astringitur apud Humerum Mara, Disf. 28. in Virg. o. 3. & pene ipse Iuppiter, Disf. 28. in Virg. n. 4.

Vincula isnen simulacrum Saturni solvebatur sacumelibus, quo toto anno obligabatur, Disf. 30. in Liv. n. 51.

Vinculum animæ corpus quidam opinantur, Disf. 27. in Anthol. n. 2.

Vinculum Promethei est anulus, Disf. 25. in Anthol. o. 7.

Vinculum animæ, & corporis esse quoddam mæthereum corpus Platonici tradiderunt, Disf. 26. in Virg. n. 7.

Vindemiæ tempore in Iscriâ reperta est comœdia, Disf. 23. in Anthol. n. 4.

Vindemiæ tempore reperta est trægodia, Disf. 6. in Eurip. n. 3.

Vindicationis genus ex lege duodecim tabularum, quod manum consarcere dicebatur, Disf. 40. in Cic. n. 4. 6.

Vini obitumium usum Alexander minus idoneus ad procreandum fuit, Disf. 65. in Anthol. n. 30.

Vini repertor aut fuerit Bacchus, Disf. 75. in Anthol. n. 3.

Vini laudatores Homerus, Anacreon, Alceus, Disf. 13. in Anthol. n. 5.

Vini nihil in calice reliquebant libantes Hercules, Disf. 9. in Anthol. n. 2.

Vini laudes, Disf. 14. in Anthol. n. 1.

Vini conficiendi ratio indicatur, dum fingitur Bacchus ad Oceanum confugisse, Disf. 47. in Anthol. n. 7.

Vini plus bibere servos, quam possant, cugebant Lacedæmonij, Disf. 20. in Thucyd. n. 4.

Vini propter excellentiam Servius Italiam dictam esse putat Oenotriam, Disf. 36. in Thucyd. num. 6.

Vini mercede Mezantium allexit Turnus ad operum sibi ferendam, Disf. 19. in Liv. n. 11.

Vini Falerni, & Chij quantum fuerit in convivio, quod Cæsar ad triumphum populo exhibuit, Disf. 29. in Liv. n. 7.

Vini abstinentiam probavit Asclepiades Medicus, Disf. 66. in Cic. n. 4.

Vino similis homo, Disf. 64. in Anthol. n. 1. & seqq.

Vino quæ interierint, Disf. 65. in Anthol. o. 18. 29. 29. 30.

Vino interijssæ Alexandrum tradit Ephippus, Disf. 65. in Anthol. n. 29.

Vino, & Thure fues agrestes irritabantur, Disf. 20. in Anthol. n. 8.

Vino qui potius indolgebant, Disf. 23. in Anthol. o. 5.

Vino lenior fiebat Zeno, & Caro, Disf. 14. in Anthol. n. 3.

Vino qui prorsus abstinerint, Disf. 14. in Anthol. o. 8. Disf. 27. in Cic. n. 1.

Vino permixta unguenta bibebant Veteres, Disf. 34. in Anthol. n. 6.

Vino intemperantius quam uterentur ad arcendos dolores capient, illi vinula quædam diligebant, inde cornu in convivij originem habuerunt, Disf. 35. in Anthol. o. 1.

sine Vino friget, Venus, Disf. 44. in Anthol. n. 7.

Vino epoto vaticinabantur Sacerdotes Bacchi apud Ligurios, Disf. 47. in Anthol. n. 7.

Vino Acetasi conscripta Bacchus geotitia abscedit, & ex eorum crure natam esse cum pomia punicum malum tradunt, Disf. 32. in Virg. num. 5.

Vino spargabatur culter, quo victima immolabatur, Disf. 41. in Virg. o. 9.

Vino, epulisque dedinos esse Germanos Cornelius Tacitus tradit, Disf. 7. in Liv. o. 4.

Vino, & lacte faciebant Deæ Rumiæ, vel Remiæ, quæ Infantibus pmerat, Disf. 28. in Liv. num. 9.

Vino platani apud Veteres irrigabantur, Disf. 22. in Cic. n. 7. 8.

Vino plenius Euripidis Naveales Circeses exhibuit Haliagabalus, Disf. 20. in Cic. o. 12.

Vinum ut compararet Themistocles, ei Artaxares donavit Lempisacum urbem, Disf. 20. in Eurip. n. 17. Disf. 32. in Thucyd. o. 7.

Vinum Optimissimum usque ad ducentos annos duravit, Disf. 64. Anthol. n. 4.

Vinum e fructu Luti simile melle conficitur, Disf. 59. in Anthol. n. 4.

Vinum largius aptum affectis, ut multa sunt, & dicantur, quæ pariter non debant, Disf. 65. in Anthol. n. 16. & seqq.

Vinum multis paricium auxiliis, Disf. 65. in Anthol. n. 17. & seqq.

Vinum escirat poetum furarem, Disf. 23. in Anthol. n. 3. & quare, Disf. 23. in Anthol. n. 7. erigit animum, & ad læticiam vocat, Disf. 14. in Anthol. n. 1. 2.

Vinum Græce *Oenogunde* ita dicatur, Disf. 23. in Anthol. n. 2.

Vinum amphacium quid sit apud Plinium, Disf. 13. in Anthol. n. 8.

Vinum a quodam poeta dicitur Equus poetarum, Disf. 13. in Anthol. n. 4.

Vinum aquo diligit Amphicteyon primas Athenienses, Disf. 14. in Anthol. n. 8. Disf. 44. in Anthol. n. 2.

Vinum dicitur luctator dolosus, Disf. 14. in Anthol. o. 9. Disf. 44. in Anthol. n. 12.

Vinum dono offerrebat sepulcrum Manibus, Disf. 32. in Anthol. o. 2.

Vinum non bibebant Veteres, nisi illud libassent, Disf. 35. in Anthol. n. 4.

Vinum largius potum iracundos efficit, Disf. 44. in Anthol. o. 10.

Vinum initio læticiam affert; intemperanter autem utentibus animum perturbat, Disf. 44. in Anthol. n. 11. 12.

Vinum ab Oenoe appellatum est, Disf. 13. in Anthol. n. 2. Disf. 45. in Anthol. n. 3.

Vinum, vel quid simile habere unversum Orbem significare volunt poete, dum Bacchum peragrasse Orbem unversum agunt, Disf. 45. in Anthol. n. 4. Disf. 46. in Anthol. n. 7.

Vinum tepertum in Atticâ, Disf. 46. in Anthol. num. 1. 2. Disf. 4. in Thucyd. n. 1. Contrarium traditur, Disf. 9. in Thucyd. n. 5.

Vinum invenit Noëmus, Disf. 9. in Thucyd. n. 5.

Vinum Alcibiadi peregrinanti suppeditant Lelbij, Disf. 37. in Thucyd. n. 5.

Vinum ex Lemno aduecheant Græci in bello Troiano, Difs. 16. in Eurip. n. 16.
 Vinum libabatur in Arà, Difs. 41. in Virg. n. 9.
 Vinum non offerrebatuſ Iovi Hypato, Difs. 41. in Virg. n. 15.
 Vinum iovergebatur fronti victumz, Difs. 44. in Virg. n. 5.
 Vinum Græcum in pretio habitum, Difs. 3. in Liv. n. 4.
 Vinum Rhodium, & Lesbium poposcit Ariſtoteles, & Lesbium prætulit, quo anteposuit Theophrastum, Difs. 4. in Eurip. n. 3. Difs. 41. in Cic. n. 3. *Vide. Vina.*
 Viola nata est e sanguine genitalium Atyos, Difs. 32. in Virg. n. 5.
 Violantes templa puniſti ſunt a Dijs, Difs. 35. in Thucyd. n. 10. 11.
 Violare iuramentum per Stygem Dij non ſolebant, Difs. 83. in Anthol. n. 8.
 Violata religionis pœnis ſuit diuturna ſeditio, quum Athenienſes Cylonis ſatellites ad aram Minervæ conſurgentes interfecerunt, Difs. 14. in Thucyd. n. 3.
 Violentiam iuvenum ad modestiam revocavit Pythagoras mutatis tibz modis, Difs. 63. in Anthol. n. 7. *Vide. Vi. Vim. Vires.*
 Viperam, ſimiam, gallum gallinaceum Romani includebant cum parricidâ, & in mare projiciebant, Difs. 22. in Eurip. n. 8. Difs. 84. in Cic. n. 7.
 Vir ſexagenſio minor non poterat ducere uxorem quinquagenariam, nec maior ſexagenario minore quinquagenariâ, Difs. 25. in Anthol. nom. 2.
 Vir proficiens exhibetur a Virgilio prioribus libris; poſterioribus verò perfectus, Difs. 1. in Virg. n. 1. & ſeqq. Difs. 3. in Virg. per tot.
 Vir dicitur a virtute bellicâ, Difs. 3. in Virg. n. 4. *Vide. Viri. Viris. Virum.*
 Vires abſumit Venus, Difs. 25. in Anthol. n. 16.
 Vires repaſcat Anaxos, quum terram tangebatur, Difs. 7. in Anthol. n. 1.
 Vires perſciantur trigefimoquinto ætatis anno, Difs. 15. in Anthol. n. 17.
 Vires, an ingenium magis conferant in bello, Difs. 28. in Anthol. n. 1. & ſeqq.
 Vires multis nocuerunt, Difs. 41. in Anthol. n. 7.
 Vires non ſolum, ſed etiam ingenium adhibendum eſt in paſſivis, Difs. 26. in Thucyd. n. 7. Difs. 17. in Thucyd. n. 1.
 Vires quorundam hominum, & elephantorum, & aliorum animalium, Difs. 37. in Cic. n. 3. 4. *Vide. Vi. Vim. Viribus. Vis.*
 Virgâ Regem Afiz circumſcripſit legatus Romanorum, & ibi deliberare iuſſit, Difs. 22. in Virg. n. 2.
 Virgarum faſces. *Vide. Faſces.*
 Virgiliz, aut Vergiliz dicuntur a Latinis Pleiades, & quare, Difs. 65. in Anthol. n. 8.
 Virgilij primos verſus Aeneidos an rectè ſuſtulerint Tucca, & Varius, Difs. 1. in Thucyd. n. 4. Difs. 2. in Virg. n. 4. & ſeqq.
 Virgilij, & aliorum ſimulacrum Alexander Severus habebat in larario ſecundo, Difs. 22. in Thucyd. n. 3.

Virgilij dictum: poſſunt, quia poſſe videntur, veriſimum eſt in bello, Difs. 53. in Thucyd. n. 5.
 Virgilij conſilio uſus eſt Auguſtus, Difs. 3. in Eurip. n. 10.
 Virgilij carminibus nihil perfectius, Difs. 13. in Eurip. n. 4.
 Virgilij imaginem e bibliothecis tollere cogitavit Caligula, Difs. 6. in Liv. n. 7. Difs. 68. in Cic. n. 7.
 Virgilij brevitatis mirabilis, Difs. 2. in Virg. n. 5. & ſeqq.
 Virgilij ſententia de fortunâ defenditur a reprehensione Macrobij, Difs. 13. in Virg. n. 3. 4.
 Virgilij propria Muſa erat Erato, immo Calliope, Difs. 18. in Virg. n. 6. Difs. 19. in Virg. n. 1.
 Virgilij duo loca de hoſtijs quomodo accipienda ſunt, Difs. 42. in Virg. n. 6. 7.
 Virgilij verba; namque ante demandam ingentes tollent animos &c. explicatur, Difs. 11. in Liv. n. 7.
 Virgilij poema Macrobius comparat rerum Naturæ, Difs. 52. in Cic. n. 1.
 Virgilij carmen de Aenâ immerito aliqui reprehendunt, Difs. 71. in Cic. n. 9.
 Virgilium miratur Auctor, quod Tartarum dixerit dupl. maiorem, Difs. 10. in Eurip. n. 10.
 Virgilium floruiſſe vix duo ſæcula poſt pœnicum bellum ſecundû conſtat, Difs. 13. in Eurip. n. 4.
 Virgilium præſagiſſe ſe futurum ſcripturum omnium iudicem dicebat Rheinius Palæmon, Difs. 6. in Cic. n. 7.
 Virgilius defenditur contra Laſtantium, Difs. 17. in Eurip. n. 7. contra Scaligerum, Difs. 22. in Virg. n. 6. contra Macrobius, Difs. 28. in Virg. per tot.
 Virgilius defenditur, dum facit Aeneam mortem in mari timentem, Difs. 65. in Anthol. n. 14.
 Virgilius poëta præſantiſſimus, & philoſophos doctiſſimos, & platonicus erat, Difs. 1. in Eurip. n. 3.
 Virgilius dum Aeneam portâ eburneâ ad Inferis emittit, innuit ſabuloſe eſſe Inferos, Difs. 8. in Eurip. n. 2.
 Virgilius immerito reprehenditur ab Evſangelo, quôd iuducat Aeneam ſacrific. orem taurum Iovi, Difs. 22. in Anthol. n. 7.
 Virgilius nomen ſuis carminibus inſcripſit, Difs. 1. in Thucyd. n. 3. Difs. 1. in Virg. n. 2.
 Virgilius quomodo intelligendus, quum dicit ſolem interſeſſo Cæſare obſcuratum fuiſſe, Difs. 10. in Thucyd. n. 6.
 Virgilius cor Enelli, & Daretis pugnam eſſeſione Daretis dirimat, aliorum eventus dumtaxat, Difs. 25. in Thucyd. n. 12.
 Virgilius matrem Eumenidom intelligit noctem, & illius ſororem terram, Difs. 18. in Thuc. n. 5.
 Virgilius in ſolis carminibus ad magnificentiâ ſui ſæculi reſpicit, Difs. 21. in Thucyd. n. 2.
 Virgilius ad Apollinem Genitorem alludens in tertio Aeneid. Apollinem patrè vocavit, Difs. 40. in Thucyd. n. 3.
 Virgilius Sophoclem admittitur, Difs. 2. in Eurip. n. 9.
 Virgilius cavet, ne terrore Inferorum detererentur homines a ſubeundis pro Patriâ periculis, & in deſcribendis Elyſijs campis Platonem ſequutus eſt, Difs. 7. in Eurip. n. 1. & ſeqq.

Vir.

- Virgilius eorhurnatus dicitur a Martiali, *Disf.* 6. in *Eurip.* n. 9.
- Virgilius in Buccolis raro oritur hirtu; frequentius in Georgicis; in *Aeneide* verò frequentissimè, *Disf.* 6. in *Eurip.* n. 14.
- Virgilius verbis, & eorum litteris mirificè exprimeres, quas narrat, *Disf.* 38. in *Virg.* n. 3. & seqq.
- Virgilius quare Thraciam appellet Troia hospitium, *Disf.* 16. in *Liv.* n. 5. quare Albanos patres, *Disf.* 16. in *Liv.* n. 6.
- Virgilius quæ lex Numina intelligat, *Disf.* 19. in *Liv.* n. 8.
- Virgilius quom dixit animas post mille annos redire in vitam, intellexit hoc spatio annum magnum contineri, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 77.
- Virgilius Augusto scripsit se ad opus *Aeneidos* potiora studiis, quàm poetices impetiri, *Disf.* 8. in *Cic.* n. 6.
- Virgilius ex liberalitate amicorum centies festertium possedit, *Disf.* 10. in *Cic.* n. 3.
- Virgilius domus sacra dicitur ab Horatio elegans, & scitus intelligendus est, *Disf.* 17. in *Cic.* n. 6.
- Virgilius consilia belli, & pacis optimè docuit, *Disf.* 73. in *Cic.* n. 4.
- Virgilius imitatus est in Georgicis Nicandrum Colophonium, *Disf.* 75. in *Cic.* n. 3.
- Virginalium serobem quam vocet Amobius, *Disf.* 18. in *Thuc.* n. 10. *Disf.* 29. in *Thuc.* n. 11.
- Virginales tibiae quæ fuerint, *Disf.* 60. in *Anth.* n. 6.
- Virginali Fortunæ togolæ puellarum deferebantur, *Disf.* 19. in *Thucyd.* n. 11.
- Virginalis fortuna colebatur, *Disf.* 57. in *Anth.* n. 8.
- Virginem filiam immolendam obtulit Aristodemus, ne Messenia caperetur, *Disf.* 10. in *Virg.* num. 7.
- Virginem nondum neintoeretur Pontifex Maximus velo interiecta Vestalium puniebat, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 6.
- Virginem filiam consumpavit Catilina, *Disf.* 2. in *Cic.* n. 10.
- Virgines, quæ texendo Pælo præerat, non erant, iuniores septem annis, neque grandiores undecim, & Arrephori dicebantur, *Disf.* 25. in *Eurip.* n. 10.
- Virgines primò custodiæ oraculi Delphici præerant, deinde femine annorum quinquaginta, *Disf.* 3. in *Anthol.* n. 5.
- Virgines Cyprij prostituabant in litore, ut dotem sibi quærerent, *Disf.* 55. in *Anthol.* n. 4. *Disf.* 21. in *Liv.* n. 2.
- Virgines euryngantur Musæ a poetis, *Disf.* 57. in *Anthol.* n. 4.
- Virgines omnes Deæ, quæ aliquâ arte sunt occupatæ, finguntur a poetis, *Disf.* 57. in *Anthol.* n. 5.
- Virgines interesse convivijs honestum erat apud Romanos; non apud Græcos, & quare, *Disf.* 65. in *Anthol.* n. 22.
- Virgines initio ferebant munera, quæ Hyperborei mittebant ad Apollinem Delium, *Disf.* 77. in *Anthol.* n. 11. *Disf.* 39. in *Thucyd.* n. 9. *Disf.* 70. in *Cic.* n. 1.
- Virgines etiam in ludum saltatorum apud Romanos commesabant, *Disf.* 28. in *Anthol.* n. 3.
- Virgines Trærenæ consecrabant comam Hippolyto, *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 12.
- Virgines sicyoniæ comam Hygie tondabant, *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 12.
- Virgines Spartanae nudæ exercebantur in palæstris, *Disf.* 51. in *Anthol.* n. 7. *Disf.* 15. in *Thucyd.* n. 10.
- Virgines nupturæ inequitabant pudendis Mutini, *Disf.* 18. in *Thucyd.* n. 10. *Disf.* 29. in *Thucyd.* num. 11.
- Virgines nupturæ violentè a matris complexu rapiebantur ad Virum, *Disf.* 18. in *Thucyd.* num. 11.
- Virgines in foris congregabantur Babylonij, & Assyrij, & pulchras pretio emebant viri, quæ pecunia dabatur deudentibus turpes, & apud Thracas, *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 12. *Disf.* 30. in *Thucyd.* n. 11.
- Virgines, antequam nuberent, elaudesino coitu Samij copulabantur cum sponso, vel cum aliquo quopiam, & quare, *Disf.* 13. in *Virg.* n. 1.
- Virgines nudæ inspicit Zeuxis pingens Iano-nem Agrigenti, *Disf.* 23. in *Virg.* n. 5.
- Virgines nobiles saltatorum ludum frequentare queritur Scipio, *Disf.* 3. in *Liv.* n. 3.
- Virgines, & marronas sibi miti Gallos petentes, ut excederent ex agro, quomodo Romani opem ancillarum intermissione deleverint, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 48.
- Virgines quibus Dijs essent sacerdotes, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 5.
- Virgines non nubebant feriis, quia vim eulquis inferri tunc nefus erat, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 13.
- Virgines esse cogebantur Vestales postquam caput essent quinquaginta annos apud Albanos; apud Romanos triginta, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 18.
- Virgines cur legerentur sacerdotes Vestæ, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 22. 26.
- Virgines alicubi Veneri sacerdotes dicuntur fuisse, Apollini interdum, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 26.
- Virgines Sabinae an dedecet nomen Carijs, *Disf.* 29. in *Cic.* n. 14.
- Virgini lunoui Iuppiter apud Homerum focum fecit, *Disf.* 18. in *Virg.* n. 3. *Disf.* 32. in *Virg.* num. 2. *Vide Virgini.*
- Virginitæ exitium attulit pulehritudo, *Disf.* 41. in *Anthol.* n. 7.
- Virginitæ Ruffi inscriptio sepulchralis, *Disf.* 30. in *Anthol.* n. 7.
- Virginitas, puerorumque saltatio, quam O'pau vocabant, *Disf.* 18. in *Anthol.* n. 7.
- Virginum, puerorumque certamina spectare non poterant celibes apud Lacedæmonios, *Disf.* 25. in *Anthol.* n. 5.
- Virginum modestiam superabant pueri spartani, *Disf.* 50. in *Anthol.* n. 5.
- Virgo dicitur interdum etiam ea, quæ virum passæ est, *Disf.* 56. in *Anthol.* n. 9.
- Virgo apud Segoregios cum Virum delegisse videbatur, cui aquam dedisset, *Disf.* 28. in *Thucyd.* n. 9.
- Virgo Rhamnusia dicebatur Nemesis, quia Rhamnunte colebatur, *Disf.* 18. in *Eurip.* n. 10.
- Virgo Vestalis Acmylia quomodo accendit ignem

- ignem Vestæ exstinctum, Disf. 31. in Liv. n. 8. *Vide. Vestalis.*
- Virgo ut se iniuri pateretur a membro virili, quod in foco visum fuerat, oraculum Thetidis iussit, Disf. 13. in Liv. n. 5. *Vide. Virgineam.*
- Viri veste muliebri sacrificabant Veneri, Disf. 55. in Anthol. n. 5.
- Viri semen uterum puella excipientem periculum vocat Apuleius, Disf. 84. in Anthol. n. 15.
- Viri pudendum appellatur *Taygetus*, Disf. 11. in Anthol. n. 2.
- Viri absque operâ Martem a Iunone procreatum posse finxerunt, quasi solæ mulieres bellorum causa sint, Disf. 15. in Anthol. n. 24.
- Viri antiquitus herbam, & samam nutiebant, Disf. 43. in Anthol. n. 27.
- Viri summi Athenis liberè carpebantur a poetis, Disf. 12. in Thucyd. n. 5.
- Viri post pueros in Olympicis ludis congregiebantur, Disf. 15. in Thucyd. n. 9.
- Viri in Pythijs, cum pactis committebantur, Disf. 15. in Thucyd. n. 9.
- Viri, & feminae tunc perfecti videntur, quum coniugio iunguntur, Disf. 29. in Thucyd. n. 8.
- Viri emebant uxores formosas apud Thaces, Babylonios, & Assyrios, ipsi verò emebantur a desertoribus, Disf. 29. in Thucyd. n. 12. Disf. 30. in Thucyd. n. 12.
- Viri adoptabant Genios, Disf. 10. in Thuc. n. 13.
- Viri summi maximis Reipublice muneribus perfundi ludo oblectati sunt, Disf. 58. in Thucyd. num. 1. 2.
- Viri etiam, qui Gymnosophiz dicebantur, castitatem servabant, Disf. 31. in Liv. n. 1.
- Viri eloquentes Res publicas conservant, Disf. 33. in Cic. per 301.
- Viri mali capitulum utile Lacedæmonij bonam vitam dicere coguntur, Disf. 13. in Cic. n. 4.
- Viri celebres, qui eodem tempore floruerunt, Disf. 67. in Cic. n. 3. 4. Disf. 68. in Cic. num. 2. 3.
- Viri aliqui gloriam, quam meruerant, assequari non sunt, Disf. 76. in Cic. n. 1. *Vide. Vir. Viris. Virum.*
- Viribus bellum confidentes imperatores Lacedæmonij gallum immolabant, Disf. 28. in Anthol. n. 25.
- Viribus ut cernerent, non arte Lacedæmonij magistros palmarum non præstiebant, Disf. 49. in Anthol. n. 9. Disf. 16. in Thucyd. n. 6.
- Viribus Thebanj superabant Lacedæmonios, Disf. 2. in Thucyd. n. 7.
- Viribus conjuncta sapientia in videri est, Disf. 17. in Thucyd. n. 1. *Vide. Vi. Vim. Viris. Vis.*
- Viribus Italici adversus Italiam uti suadebat Antiochum Hannibal, Disf. 45. in Thucyd. n. 8.
- Viridis color Præfixæ factionis aurigarum in ludis Romanj ver exprimebat, Disf. 20. in Cic. n. 1.
- Virile membrum quomodo in sacris Ceteris representatur, Disf. 39. in Anthol. n. 4.
- Virile membrum in foco visum fuit, a quo ut virgo se iniuri pateretur, Thetidis oraculum iussit, Disf. 13. in Liv. n. 5.
- Virilem togam quam sumeret Augustus, tunica latæ clavi ad pedes decedens imperium Orbis terrarum portendit, Disf. 43. in Thucyd. n. 6.
- Viriles tibie quæ fuerint, Disf. 60. in Anthol. n. 6.
- Virilia pudenda in honorem Bacchi circumferebantur, Disf. 31. in Virg. n. 4.
- Virilia sibi absceindebant, qui Marti Magnæ sacrificabant, Disf. 31. in Virg. n. 4.
- Virilibus calceis quoddam uterentur semine Romanæ, laudantur ab Aeliano, Disf. 14. in Cic. n. 4.
- Virilis ætas autumnus comparatur, Disf. 44. in Anthol. n. 3.
- Virilis Fortuna colebatur, Disf. 57. in Anth. n. 8.
- Viris triumphalibus in Urbe sepeliri concessum erat, Disf. 24. in Thucyd. n. 6.
- Viris magnis sub Imperio Tyrannorum non abundarent Athenæ, postea verò brevi floruerunt, Disf. 20. in Eurip. n. 14.
- Viris dona mittebantur in Saturnalijs, Disf. 30. in Liv. n. 37.
- Viris nudos pedes convenire putat Cloemus Alexandrinus, vel blantas, & phucasis, Disf. 24. in Cic. n. 4.
- Viro permittente licebat cuilibet filios suscipere ex muliere virtute pulstante apud Lacedæmonios, Disf. 52. in Anthol. n. 4.
- Virorum virtus præstantes efficit regiones, Disf. 21. in Eurip. n. 9. & seqq. Disf. 20. in Eurip. num. 1.
- Virorum feracissima Thracia, Disf. 11. in Eurip. num. 9. 13.
- Virorum mores discrepant a moribus mulierum, Disf. 15. in Anthol. n. 14.
- Vicorum ferax est paupertas, Disf. 41. in Eurip. num. 10.
- Virorum regis sese iniiciebant semine Thracum, & Indorum, Disf. 11. in Eurip. n. 13. Disf. 17. in Eurip. n. 6.
- Virorum virgus, & seminarum an sit eadem, Disf. 51. in Anthol. n. 1.
- Virorum insignium imagines Romani ferebant in Circensi pompa, Disf. 22. in Thucyd. n. 2.
- Virorum sortium prædæ cauebant in convivijs Romani veteres, & Achilles, Disf. 3. in Liv. num. 10. 11.
- Virorum congressu superiores esse Gallorum primos imperijs; postremos verò inferiores feminarum dixit Florus, Disf. 7. in Liv. n. 1.
- Virorum excellentium quare maior copia exstat in liberâ civitate, Disf. 35. in Liv. n. 9.
- Virorum virtute destituta divitiæ inutiles sunt bello, Disf. 21. in Virg. n. 8. 9. 10.
- Virorum magnorum non solum negotij, sed etiam orij extræ rationem oportet, Disf. 1. in Cic. num. 8.
- Viros omnes tollere decreverunt Lemniæ mulieres, & Regiam Hypæpylen, quæ patri Thebanj peperit, in exilium eiecerunt, Disf. 6. in Anthol. n. 4.
- Viros exarit semine, Disf. 15. in Anthol. n. 8. 11.
- Viros, & uxores Ceteris Sacerdos copulabat, Disf. 30. in Thucyd. n. 11.
- Viros celebres quot prædixisset Sicilia, Disf. 33. in Thucyd. n. 3.
- Viros illustres forum dicte Homerus, Disf. 11. in Cic. n. 1. *Vide. Vir. Viri. Virum.*
- Virgus. *Vide. Virgineam.*

- Virtus virorum præstantes efficit regiones*, Disf. 11. in Eurip. o. 2. & seqq. Disf. 10. in Eurip. nom. 1.
- Virtus, & bonor ex se invicem oriuntur*, Disf. 44. in Anthol. n. 1.
- Virtus tollitur sublatiis premijs*, Disf. 10. in Eurip. n. 3.
- Virtus conciliat amicitiam*, Disf. 79. in Anthol. nom. 4.
- Virtus saltem ex aliqui parte a nobis proficiet*, Disf. 80. in Anthol. n. 7.
- Virtus seminarum, & virtutum ad secedent*, Disf. 51. in Anthol. n. 1.
- Virtus populorum incriminatio est alijs, ut eos perdat*, Disf. 56. in Thucyd. n. 11. 12.
- Virtus populorum extinguitur, quoniam sculum non habent*, Disf. 56. in Thucyd. n. 6. & seqq.
- Virtus una ratio in eodem homine tota reperitur*, Disf. 15. in Virg. n. 1.
- Virtus hostis videri verum in gloriam Victoris*, Disf. 21. in Virg. n. 15.
- Virtus nunquam nimia est*, Disf. 44. in Cic. n. 1.
- Virtus Rosij quo ad mores*, Disf. 90. in Cic. n. 5.
- Virtute bellica denominatur Vir*, Disf. 3. in Virg. n. 4.
- Virtute deficiente divitiæ inotiles sunt bello*, Disf. 11. in Virg. n. 8. 9. 10.
- Virtute partum est Romanorum imperium; Macedonum vero fortuna*, Disf. 86. in Anthol. nom. 1.
- Virtute præstantibus feminis cuilibet concedi licebat apud Lacedæmonios ad filios suscipiendos permittebatur earum viris*, Disf. 51. in Anthol. n. 4.
- Virtute Regum ad obsequium moventur sapientes, sed imperiti facti*, Disf. 10. in Liv. n. 1. & seqq. Disf. 11. in Liv. n. 3. & seqq.
- Virtutem bellicam Lacedæmonij omnibus virtutibus præferebant*, Disf. 49. in Anthol. n. 3. & seqq. Disf. 50. in Anthol. n. 2. Antiqui, Disf. 50. in Anthol. n. 2.
- Virtutem voluptati non anteponebatur etiam antequam Respublica*, Disf. 61. in Anthol. n. 6.
- Virtutem Germanorum admirabantur Romani*, Disf. 85. in Anthol. n. 2.
- Virtutem debere disciplinæ ut ostenderet Lycurgos, quid fecerit*, Disf. 51. in Anthol. n. 6.
- Virtutem præferentes, dum peribatur, maxime miseretur*, Disf. 21. in Eurip. n. 5. 6. Disf. 16. in Eurip. n. 3.
- Virtutem solum esse summum bonum Stoici putabant*, Disf. 45. in Cic. n. 6. 8. Disf. 55. in Cic. nom. 4. 5. voluptatem illi adimmit Gallipho, Disf. 45. in Cic. n. 3. vacuitatem doloris Diogenes, Disf. 45. in Cic. n. 8. corporis, & fortitæ bona Peripatetici, Disf. 55. in Cic. n. 5.
- Virtutem omnia alia bona præponere existimavit Critolaus*, Disf. 65. in Cic. n. 6.
- Virtutem esse facultatem oratoriam affirmabat Mnesarchos Stoicus*, Disf. 79. in Cic. n. 1.
- Virtutem maxime admirati sunt Athenienses*, Disf. 88. in Cic. n. 5.
- Virtutes Lycargi*, Disf. 54. in Anthol. n. 2.
- Virtutes omnes tollit providentia divinum tollens*, Disf. 1. in Eurip. n. 9.
- Virtutes tres animi significant tria mala, quæ fingitur habere Hercules*, Disf. 8. in Anthol. n. 3.
- Virtutes perimus honores*, Disf. 78. in Anthol. nom. 2.
- Virtutes ingentes enim vitij non medicisibus miscentur Alcibades*, Disf. 20. in Eurip. n. 18.
- Virtutes in animo sunt, & nobis enim Dijs commones sunt*, Disf. 49. in Anthol. n. 5.
- Virtutes Atheniensium*, Disf. 27. in Thucyd. nom. 10. & seqq.
- Virtutes diversæ coniungendæ in administratoribus Republicæ*, Disf. 17. in Thucyd. n. 1. 2.
- Virtutes quatuor sunt*, Disf. 49. in Anthol. n. 5. Disf. 2. in Virg. n. 6. Disf. 9. in Virg. n. 1.
- Virtutes omnes exercebant Romaniquosdam res eorum renes fuerunt*, Disf. 4. in Liv. n. 1. 2.
- Virtutes etiam a stellis proveniunt iuxta Astrologos; scias ex senectute Julij Firmici*, Disf. 9. in Virg. n. 3. 5.
- Virtutes omnium oratorum conditæ Hyperides*, Disf. 75. in Cic. n. 7.
- Virtutes omnes inter se connexæ sunt, ut qui unam habet, habet etiam universas*, Disf. 79. in Cic. n. 14.
- Virtutes singulorum Auctorem Græcorum*, Disf. 86. in Cic. n. 3.
- Virtuti præmia tribuenda sunt in bene constituta civitate*, Disf. 20. in Eurip. n. 2. & seqq. & nom. 23. 24.
- Virtuti maiora præmia tribuere Romanis, quam a Græcis*, Disf. 20. in Eurip. n. 21.
- Virtuti posterius templa, quam Fortunæ, & a quibus consecrata sunt*, Disf. 80. in Anthol. nom. 7.
- Virtuti, & Honori idem templum dedicavit Marcellus*, Disf. 44. in Anthol. n. 1.
- Virtuti nocere cibis*, Disf. 63. in Anthol. n. 5.
- Virtutibus omnibus præfere debet perfectus orator*, Disf. 33. in Cic. n. 2.
- Virtutibus destituti fuerant nonnulli oratores Græci*, Disf. 34. in Cic. n. 3.
- Virtutis arduam viam Herculem iuvenem anteposuisse viæ facili voluptatis fuerunt*, Disf. 8. in Anthol. n. 7.
- Virtutis ego coronabatur, qui plurimos casus furvus effer, & plurimas plagas patienter accepisset*, Disf. 50. in Anthol. n. 7.
- Virtutis militis cuius Martem invasis erat Hæmonii*, Disf. 15. in Thucyd. n. 2.
- Virtutis magnitudinem Græci imperis appellatio ne significant*, Disf. 30. in Liv. n. 7.
- Virtutis seu unicuique laudationem incendissimum esse dixit Themistocles*, Disf. 25. in Cic. nom. 1.
- Virtutis igniculos quosdam Deus primo homini indidit*, Disf. 70. in Cic. n. 3.
- Virtutem omnium fundamentum est pietas*, Disf. 19. in Virg. n. 10.
- Virtus quod fecerit, non feminam Naturam accusare dixit Diogenes invenem derisit barbæ*, Disf. 41. in Anthol. n. 7.
- ad Virum cuprum violentem rapiebat a complexu matris*, Disf. 28. in Thucyd. n. 1.
- Virum eum elegisse videbatur Virgo apud Segoregion, cui aqua dedisset*, Disf. 28. in Thucyd. n. 9.

- Virum, & lumen significat ☉, Dis. 17. in Eurip. u. 5.
- Virum Didonis fororis, & avunculum interfecit Pygmalion auri cupidine, Dis. 21. in Virg. num. 2.
- Virum passus dieitur interdum puella, & etiam virgo, Dis. 56. in Anthol. n. 8. 9.
- Virum magnam quare Græci *ῥοιρῖον* vocent, Dis. 30. in Liv. u. 7.
- Vitum ut depreteretur pœnam, Vibidism Vestalem misit Messalina in adulterio deprehensa, Dis. 31. in Liv. n. 12. *Vide Vir. Viri Viris. Mores. Maritus. Mulier. Nupta. Sponsa Uxor.*
- Vis minus tenet homines, quam valentia luxta Platonem, Dis. 7. in Eurip. u. 7.
- Vis nascit ex hyge, & Pallante gigante, Dis. 83. in Anthol. n. 10.
- Vir generandi est Venus, Dis. 10. in Anthol. n. 6. Dis. 55. in Anthol. u. 6. Dis. 71. in Anthol. num. 9. & in humore consistit, Dis. 10. in Anthol. n. 6.
- Vir aristoteli saculatus, Dis. 15. in Cic. n. 4. & seqq.
- Vir oratoria Ciceronis, Dis. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. in Cic. per tot. *Vide. Vi. Vim. Vires. Viribus.*
- Viscata Fortuna colebatur, Dis. 97. in Anthol. num. 8.
- Visceribus ahenis, quasi prædina esset Didymus Chaleenterus est appellatus, Dis. 6. in Cic. num. 8. *Vide. Bata.*
- Visco implicabatur arsi in ludis, Dis. 10. in Anthol. n. 12.
- Viso quemodo fiat, Dis. 10. in Anthol. n. 13.
- Virus homini iucundissimum: ita ut pro viâ accipitur, Dis. 22. in Eurip. n. 1. 3. 5.
- Virus præstantior est audacia, & ceteris sensibus, Dis. 21. in Eurip. n. 6. & seqq.
- Virus velocitas, Dis. 10. in Anthol. n. 1.
- Virus morem excitat, Dis. 38. in Anthol. u. 8.
- Vita Euripidis, Dis. 2. 3. 4. in Eurip. per tot.
- Vita cuiusque dignoscitur ex senectute, Dis. 2. in Eurip. n. 2.
- Vita hominum non minus tristibus, quam lætis referta est, Dis. 5. in Eurip. n. 2. & seqq.
- Vita hominum seens est, Dis. 5. in Eurip. n. 2.
- Vita plerumque significatur dictione *lux*, Dis. 21. in Eurip. n. 4. 5. & seqq.
- Vita hominis similis viso, Dis. 64. in Anthol. num. 1. & seqq.
- Vita hominum ludo similis est, Dis. 3. in Anthol. num. 1. Dis. 80. in Anthol. n. 3. 4.
- Vita æthetarum ut laudanda esset, Dis. 2. in Anthol. n. 10.
- Vita si sibi suppetere, milites necessarios non futuros dicebat Probus, Dis. 24. in Anthol. n. 5.
- Vita hominum magis dolori, quam voluptati obnoxia est, Dis. 30. in Thucyd. n. 7. 8. Dis. 5. in Eurip. n. 1. & seqq. Dis. 16. in Eurip. u. 1. 2.
- Vita sanguine continetur, Dis. 32. in Anthol. num. 4.
- Vita hominum floribus similis, Dis. 32. in Anthol. n. 5.
- Vita in quatuor partes dividitur, Dis. 42. in Anthol. n. 2.
- Vita discenda sepe usurpatur Senece pro soluta luxu, Dis. 23. in Thucyd. u. 5.
- Vita aqua, & igni continetur, ideo leges his interdicebant, Dis. 28. in Thucyd. n. 8.
- Vita hominis oscillarum ludo similis, Dis. 53. in Thucyd. n. 26.
- Vita Phœnicis quot annorum sit, Dis. 30. in Liv. num. 96. 77. 78.
- Vita, quam agebat præsci homines, Dis. 30. in Cic. n. 2. & seqq.
- Vita Arati, Dis. 72. in Cic. n. 3. & seqq.
- Vita Nicandri Colophonij, Dis. 75. in Cic. n. 1. & seqq.
- Vita Hyperidis, Dis. 76. in Cic. n. 2. & seqq. & Dis. 77. in Cic. n. 1. & seqq.
- Vita brevius ad iocundum nos excitare debet, Dis. 32. in Anthol. n. 1. Dis. 33. in Anthol. num. 4.
- Vix totius societas nuptijs inquit, Dis. 28. in Thucyd. n. 8.
- Vix diuturnum omen putabant Christiani veteres, qui nomen Infantibus imponebant ex eo cerco, qui tardius exingueretur, Dis. 53. in Thucyd. u. 32.
- Vix humanæ sapientie conferat, Dis. 8. in Liv. n. 2. & seqq.
- Vix satiety quom cepisset, Hyperborei sese in mare proieciabant, Dis. 77. in Anthol. num. 16.
- Vix dissimilitudo efficit, ut aliorum facta, & scripta improbentur, Dis. 3. in Eurip. n. 2.
- Vix ob derisum Aborigines e truncis nati dicebantur, Dis. 17. in Liv. n. 2.
- Vix toto tempore viro abstinere femina, quæ Thespisij Herculis sacerdos erat, Dis. 31. in Liv. u. 1.
- Vix necessarias artes nullo præceptore didicit primus homo, Dis. 30. in Cic. u. 3.
- Vix integritas Roscij, Dis. 90. in Cic. n. 5.
- Vitam hominum esse inferos aliqui crediderunt, Dis. 8. in Eurip. u. 3.
- Vitam esse mortem qui dixerunt, Dis. 27. in Anthol. u. 2. Dis. 32. in Anthol. n. 1. Dis. 40. in Thucyd. n. 8. Dis. 8. in Eurip. n. 3.
- Vitam nimis operavit Mæcenat, & Nero, Dis. 9. in Eurip. n. 6.
- Vitam quodammodo in sensu cernendi consistere Græcis videbatur, Dis. 21. in Eurip. n. 1. & seqq.
- Vitam inedia inivit canis interfecto domino, Dis. 21. in Eurip. n. 13.
- Vitam longissimam Hyperborei, & Seres habent, Dis. 77. in Anthol. n. 22. 24.
- Vitam Hercules Alcestæ, & Theseo restituit, Dis. 8. in Anthol. n. 5.
- Vitam etiam Deorum non expectandam putant siue veteres dediti voluptatibus, Dis. 57. in Anthol. n. 2.
- Vitam Epicurus sustentabat hortuli fructibus, Dis. 79. in Anthol. n. 5. Dis. 38. in Thucyd. num. 10.
- Vitam ingredientes animas facere terremotum an Pythagoras existimavit, Dis. 12. in Thucyd. num. 8.

- Vitam profundere in bello minùs laudabile, quàm Clypeum abjicere dixit Archilochus: ideo ex urbe eiectus est a Lacedæmonijs, Disf. 27. in Thucyd. n. 4.
- Vitam cōdierum in carcerem agere Pythagoricus dixit Alexis Comicus, Disf. 3. in Eurip. n. 5.
- Vitam hominum rursu dignam existimavit Democritus, laudat autē Heraclitus, Disf. 5. in Eurip. n. 4.
- Vitam inedia finivit Apicius, quom centies superesse sibi cognovisset, Disf. 3. in Liv. n. 10.
- Vitam longissimam qui habuerint, Disf. 9. in Liv. n. 1.
- Vitam luxu diffluentem in Italis reprehendunt Græci, Disf. 17. in Liv. n. 3.
- Vitam non abhorrentem a vulgo Reges antiquitus colebant, Disf. 21. in Liv. n. 1.
- Vitam privati multi Imperatores, & seditiosi civēs potētie præteritū, Disf. 1. in Cic. n. 1. & seqq.
- Vitam mendicorum quidam laudant, Disf. 28. in Cic. n. 4.
- Vitam agrestem deseruerunt homines eloquentiæ beneficio, Disf. 30. in Cic. n. 1. Disf. 31. 32. in Cic. per. tot.
- Vitam sine morbis ædum se cum fortunā sponsonem fecit Asclepiades, Disf. 66. in Cic. n. 3.
- Vitam produxisse atque Darium dicitur Xenophanes, quom Olympiade quadragiesimū a natus esset, Disf. 67. in Cic. n. 3.
- Vitam longissimam habebant Aethiopes Macrobij, & inde nomen acceperūt, Disf. 81. in Cic. n. 5.
- Vitam sustentabat Chrylippus, quia amici in eius alimentum ingeriebant, Disf. 72. in Cic. n. 3.
- Vitellij milites Italiam licet Patriam populabantur, Disf. 45. in Thucyd. n. 9.
- Vitellij cenæ non minùs decem millibus coronatorum constabat, Disf. 3. in Liv. n. 9.
- Vitellio, & Othone de Imperio certantibus servus in spem imperij erectus est, quod similitudinem quandam haberet cum Nerone, Disf. 42. in Thucyd. n. 4.
- Vitellius decies milles festertium paucis mensibus profudit, & egestate interijt, Disf. 32. in Thucyd. n. 10. Disf. 3. in Liv. n. 9.
- Vitellius ad Anconium misit Vestales, ut earum precibus sibi parceret, Disf. 31. in Liv. n. 12.
- Vitello ovi aurum argento circumdatum assumi laus Interpres somnij, Disf. 39. in Eurip. n. 6.
- Vitello ovi comparatur philosophiæ pars, quæ spectat ad mores, Disf. 60. in Cic. n. 4.
- Vitem aëream Cyrus in Victoris adeptus est, Disf. 7. in Thucyd. n. 5.
- Vires Lycurgus succidit, & sibi tibias amputavit, Disf. 13. in Anthol. n. 1. Disf. 65. in Anthol. nom. 11. de hoc reprehenditur a Platone, Disf. 13. in Anthol. n. 8.
- Vites Centurionum *Kuapara* dicebantur, Disf. 13. in Anthol. n. 2.
- Vites raro producit Thracia, aut saltem ex ad maturitatem non perducunt fructum, Disf. 11. in Eurip. n. 4. *Vide. Vitis.*
- Vitia omnia ingens ebrietas, Disf. 14. in Anthol. n. 7. Disf. 65. in Anthol. n. 26.
- Vitia singulorum ebriorum, Disf. 65. in Anthol. nom. 27. 28.
- Vitia Cretensium non tacuit Epimenides Cretensis, Disf. 67. in Anthol. n. 1.
- Vitia multa affligerant Themistocli obreſcatores, Disf. 12. in Thucyd. n. 5.
- Vitia Atheniensium, Disf. 27. in Thucyd. n. 10. & seqq.
- Vitia unius ducis temperanda sunt virtutibus alterius, Disf. 37. in Thucyd. n. 11.
- Vitia non mediocriter cum ingentibus virtutibus miscuit Alcibiades, Disf. 30. in Eurip. n. 18.
- Vitia amicorum quomodo reprehendenda sint, Disf. 56. in Thucyd. n. 2.
- Vitia parit fortuna, Disf. 4. in Liv. n. 1.
- Vitia Romanorum, Disf. 4. in Liv. n. 1. & seqq.
- Vitia seculum vocabantur, quasi essent propria seculi, non hominum, Disf. 4. in Liv. 3.
- Vitia nationum singularum, Disf. 7. in Liv. n. 2.
- Vitia Barbarorum quod exuissent, Vennonem Persij regno privarunt, Disf. 20. in Liv. n. 4.
- Vitia etiam iuxta astrologos provocant a stellis & secus ex fœtenti Julij Firmici, Disf. 9. in Virg. n. 2. 3.
- Vitia reipublicæ tollere dissuabat Plato, ideo ad illam nunquam accessit, Disf. 34. in Cic. n. 7.
- Vitijs carnerunt Dij, qui nunquam homines fuerunt, Disf. 57. in Anthol. n. 7.
- Vitijs etiam Veteres Deorum honores tribuerunt, Disf. 18. in Thucyd. n. 10. Disf. 31. in Virg. n. 3.
- Vitijs facilius pessumdantur affueci vitæ laborioſæ, Disf. 13. in Thucyd. n. 7. Disf. 27. in Thucyd. n. 6.
- Vitijs omnium gentium Roma scatebat, Disf. 2. in Liv. n. 2. 3. *Vide. Vitium.*
- Vitiosi memoriam sui propagare non deberent, sic enim infamiam sibi querunt, Disf. 30. in Liv. n. 69.
- Vitis ubi inventa fuerit, Disf. 46. in Anthol. n. 13.
- Vitis constituta est a Noë post Diluvium, Disf. 9. in Thucyd. n. 5.
- Vitis, quam parere sibi visa est mater Cyri, significavit illam Asiā potituram, Disf. 18. in Liv. n. 8.
- Vitis aurea super torum magni Regis erat, cuius racemi & pretiosiſſimæ lapillis constabant, Disf. 21. in Liv. n. 4. *Vide. Vitem.*
- Vitis aurea erat in monte aureo, quem tulit in triumpho Pompeius, Disf. 26. in Liv. n. 4.
- Vitium pronunciationis, & adionis, propter quod explosus fuit Demosthenes, quomodo emendat, Disf. 79. in Cic. n. 4. Disf. 87. in Cic. n. 3.
- Vitium vetus Republicarum fuit æqualis præmia tribuere ludicris artibus, & gravissimum, Disf. 62. in Anthol. n. 6. *Vide. Vitis.*
- Vitium repetitionis ab Græcis dicitur tautologia, Disf. 22. in Virg. n. 3.
- Vitro constabat media pars, scennæ Scauri, Disf. 2. in Liv. n. 8.
- Vitro circumdata cadavera Indi recondebant, Disf. 24. in Thucyd. n. 10.
- Vitro cameram balnei conditam fuisse Seneca tradit, Disf. 2. in Liv. n. 14.
- Vitrum ductile qui confecit, medio sublatum est a Tiberio, ne aurum, & gemmæ vileſcere rent, Disf. 84. in Cic. n. 5.
- Vitruvius quare tempore Aesculapio, & saluti in locis salubribus edificari iubeat, Disf. 38. in Thucyd. n. 4.
- Vitroviæ Archiecturam fuisse causam, quod homines mansueſcerent, tradit, Disf. 30. in Cic. n. 7.

Vitas gestabant Vestales; unde virtute dicebantur, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 1. *Id. de Virtut.*
 Virtute quare dicebantur Vestales, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 1.
 Virtutem navem Platonii obviam misit Sicilia T. J. ronnus, *Dis.* 20. in *Eurip.* n. 14.
 Vittis, auro, & fectis ornabantur victimæ, *Dis.* 43. in *Virg.* n. 7. *Id. de Virtut.*
 Vitis utebantur tragordi, *Dis.* 6. in *Eurip.* n. 15.
 Vitulo, qui humeris hominis ad aras adductus esset, non libabatur, *Dis.* 43. in *Virg.* n. 6.
 Vitulus idoneus non erat sacrificijs, nisi caudâ contingeret articulum suffraginis, *Dis.* 43. in *Virg.* n. 1.
 Vitulus, fas, & Agnus immolabatur in sacro ambaruali, *Dis.* 53. in *Thucyd.* n. 11.
 Viva defodiebatur Vestalis, quæ stuprum passâ fuerat, *Dis.* 31. in *Liv.* n. 6.
 Vivas duas Græcas mulieres, & duos Gallos Romani defoderunt tribus Vestalibus corruptis, *Dis.* 53. in *Thucyd.* n. 10. *Id. de Viri.*
 Viventem se in Cælum translatum iri credidit Iustinianus, *Dis.* 41. in *Thucyd.* n. 6.
 Viventi Varroni imago posita est in bibliothecâ publicâ, *Dis.* 44. in *Cic.* n. 5.
 Vivere vincentem Olympia minus desiderabile, quàm mori in acie vincentem dixit Spertana, *Dis.* 52. in *Anthol.* n. 3.
 Vivere omnes Iovis munere credebat Voles, ideo Iuppiter Zebus est appellatus, *Dis.* 2. in *Anthol.* n. 3. *Dis.* 7. in *Anthol.* n. 3.
 Vivere vitam conicetorum in carcereem Pythagoricos dixit Alexis, *Dis.* 3. in *Eurip.* n. 5.
 Vivere significat apud Græcos *videre*, *Dis.* 21. in *Eurip.* n. 3. 3. 5.
 Vivere parce, ut Lacedæmonij, pæcis morte putavit Sybarita, *Dis.* 54. in *Anthol.* n. 3.
 Vivere mille annos Pindarus dicit Hyperboreos, *Dis.* 77. in *Anthol.* n. 12.
 Vivere tranquillè dixit Socrates eos, qui nullius absurditatis sibi conscij sunt, *Dis.* 19. in *Thucyd.* n. 11.
 Vivere quot annos dicantur Nymphae, & Genij, *Dis.* 36. in *Virg.* n. 1.
 Vivere secundum naturam Panætius, & Stoici summum bonum censebant, *Dis.* 65. in *Cic.* num. 5.
 Vivere exiguum tempus Persæ dixit Æthiopum Rex, quia stercore visitarent, *Dis.* 81. in *Cic.* num. 5.
 Vivi non sufficiebant ad sepeliendos mortuos ob anginam post terræmotum, *Dis.* 48. in *Thucyd.* n. 29.
 Viri Cæsares aras consequabantur, *Dis.* 24. in *Anthol.* n. 6.
 Vivis minus honoris tribuitur, quàm mortuis, *Dis.* 23. in *Thucyd.* n. 1.
 Vivo quamvis inopi servire desiderabilius est, quàm omnibus mortuis imperare, *Dis.* 7. in *Eurip.* n. 1.
 Vivos stygiam paludem transporrare non poterat Charon, *Dis.* 82. in *Anthol.* n. 7.
 Vivos colere Amicos, mortuos verò negligere turpe est, *Dis.* 21. in *Eurip.* n. 2. 13. 18.
 Vivum flumen quare dicitur, *Dis.* 71. in *Anthol.* num. 5.

Vivas Buthymus pugil oraculi insita tanquam Deus cultus est, quod Olympia semper vicisset, præterquam senel, *Dis.* 25. in *Thucyd.* n. 3. *Dis.* 24. in *Virg.* n. 2. *Id. de Viri.*
 Viriſſe quorū annos dicitur Epimenides, *Dis.* 14. in *Thucyd.* n. 4.
 Ulmo un Acherantem Plautus vocat Servum æquum, *Dis.* 83. in *Anthol.* n. 11.
 Ulpianus unus ex Dipnosophijs apud Athenæum appellatur *κωρυκῆς*, *Dis.* 7. in *Anthol.* n. 4.
 Ulpianus in *L. Quæſita* n. 12 *de Fund Inſtr.* explicatur, *Dis.* 25. in *Thucyd.* n. 13.
 Ultio divina dicitur Adraſtea, *Dis.* 10. in *Eurip.* n. 8. *Dis.* 18. in *Eurip.* n. 13.
 Ultionem concupiscit animi imbellices, *Dis.* 19. in *Virg.* n. 10.
 Ultioni armæ censuit Cæcina Severus, quoniam Tiberius vindicasset mortem Germanici, *Dis.* 24. in *Anthol.* n. 8.
 Ultionis a vidus non est Dens, *Dis.* 10. in *Anthol.* num. 19.
 Ultori Iovi sacrificabant Cyprij, *Dis.* 10. in *Anthol.* n. 19.
 Ultoris Martis templo ornabatur forum Augusti, *Dis.* 29. in *Cic.* n. 3.
 Ulyſſipponem condidit Ulyſſes, *Dis.* 35. in *Thucyd.* n. 6.
 Ulyſſem cumſanter loqui incipientem faciunt Homerus, & Ovidius, *Dis.* 91. in *Cic.* n. 5. 6.
 Ulyſſem mortem in mari rimentem cum facit Homerus, *Dis.* 65. in *Anthol.* n. 11.
 Ulyſſem solum urbem populatorem vocat Homerus, *Dis.* 28. in *Anthol.* n. 3. *Dis.* 35. in *Cic.* n. 6.
 Ulyſſes Maris periculum evaſit, quia initiatus erat sacris Deorum Samothracum, *Dis.* 36. in *Anthol.* n. 1.
 Ulyſſes Alcinoos supplicans foco inſedit, & in cineribus, *Dis.* 15. in *Thucyd.* n. 4.
 Ulyſſes condidit Ulyſſipponem, *Dis.* 35. in *Thucyd.* n. 6.
 Ulyſſes ſapientiſſimus obtinuit arma Achillis, non Ajax fortiſſimus, *Dis.* 27. in *Anthol.* n. 2.
 Ulyſſes 28 in *Anthol.* n. 1.
 Ulyſſes perſuſit Græcis, ut Polyxenam immolarent, *Dis.* 23. in *Eurip.* n. 1.
 Ulyſſes Inferos aditus apud Homerum quare ſoveam ſodiât, *Dis.* 19. in *Liv.* n. 6.
 Ulyſſes apud Homerum gloriatur, ſe ſcire ligna ſecare, ignem accendere, *Dis.* 21. in *Thucyd.* n. 1. *Dis.* 21. in *Liv.* n. 1.
 Ulyſſes multa præclara geſſit, & an Palamedem circumvenit, *Dis.* 5. in *Virg.* n. 6.
 Ulyſſes, & Diomedes verum Palladium non abſulerunt, *Dis.* 15. in *Liv.* n. 6.
 Ulyſſis doli contra Troianos non ſunt vituperandi, *Dis.* 5. in *Virg.* n. 6.
 Ulyſſis, & Circes filios Romæ, Anriam, & Ardeam nomen dedidit Romæ, Antio, & Ardem tradit Xenogoras, *Dis.* 23. in *Liv.* n. 5.
 Ulyſſis orationi comparatur oratio Carneadis, *Dis.* 42. in *Cic.* n. 4.
 Ulyſſis orationem hibernis imbribus, & nivibus comparat Homerus, quæ eloquens, & ſecundus eſſet, *Dis.* 9. in *Cic.* n. 2. *Dis.* 31. in *Cic.* n. 3. *Dis.* 51. in *Cic.* n. 7.

- Umbelliferæ ancillæ, Disf. 11. in Thucyd. n. 16.
 Umbilicis, conebisque legendis repuerascere so-
 lebant Lælia, & Scipio, Disf. 58. in Thucyd.
 num. 1. Disf. 1. in Cic. n. 6.
 Umbilicus plerisque infantibus septimo die sol-
 vitur, Disf. 53. in Thucyd. n. 19.
 Umbilicus Sicilia dicebatur lucus Ennensium,
 Disf. 55. in Thucyd. n. 2.
 Umbilicus quare vocentur Delphi, Disf. 3. in
 Anthol. n. 3.
 Umbo candi das vocatur a Persio toga, quæ ex-
 centibus ex ephebis dabatur, Disf. 30. in Liv.
 num. 38.
 Umbra sua ne sibi inesset, respondit Diogenes
 Alexandro offerenti se daturum, quod peteret,
 Disf. 82. in Anthol. n. 2.
 Umbra Herculis ad Inferos descendit; ipse verò
 in Cælum ascendit, Disf. 84. in Anthol. n. 4.
 Umbra Remi apparuit Faustulo, & Accæ, & po-
 stulavit, ut sacrum sibi fieret, Disf. 30. in Liv.
 num. 44.
 Umbra hominis lineis circumductâ similitudinem
 eius expresserant Ardicæ Corinthias, & Tele-
 phanes Sicyonius, Disf. 51. in Cic. n. 1.
 Umbra vocatur a Latinis animæ defunctorum,
 Disf. 84. in Anthol. n. 2.
 Umbra pro inferis accipiuntur, Disf. 84. in Anthol.
 n. 3.
 Umbra mortuorum dicuntur Lemures, Disf. 30.
 in Liv. n. 44.
 Umbra comparavit invidiam Aristonymus, Disf.
 88. in Liv. n. 13.
 Umbra quam latè præberent convivis platani
 celebres, Disf. 83. in Cic. n. 1.
 Umbra voluptatis consequuntur dediti volu-
 ptatibus, Disf. 16. in Euriop. n. 8.
 Umbra mortuorum cupidissimè daurire sangui-
 nem inducit Homerus, Disf. 31. in Anthol.
 num. 4.
 Umbra mortuorum apparere in sepulchris tradit
 Xenophonus, & hoc argumento probat immor-
 talitatem animæ, Disf. 9. in Eurip. n. 7.
 Umbra Syenen non in aere, & non ire sinistra, quæ
 dixit Lucanus, reprehendendus non est, Disf.
 19. in Liv. n. 13. Disf. 70. in Cic. n. 4.5.
 Umbra mortuorum immolabant homines, Disf. 17.
 in Eurip. n. 6.
 Umbra trecenta oppida exciderunt Etrusci,
 Disf. 15. in Liv. n. 11.
 Uncias quot caperet medimnus, modius, ampho-
 ra, sextarius, chænix, Disf. 47. in Thucyd.
 num. 6.
 Uncias novem pendit cotyla, Disf. 33. in Anthol.
 num. 35.
 Uncias auri quot acceperit Oppianus in præmi-
 um poematis ab Antosino Pio, Disf. 10. in Cic.
 num. 3.
 Undas Græcos vocat Horatius, hoc est utentes
 palæstras, Disf. 16. in Thucyd. n. 4.
 Unde Phlegæthontis sunt flammæ, Disf. 83. in
 Anthol. n. 6.
 Undis maris abscissa est Sicilia ab Italiâ, Disf. 33.
 in Thucyd. n. 9. Disf. 48. in Thucyd. n. 12.
 Unebant sponse mariti fores adipe suillo, Disf.
 19. in Thucyd. n. 10.
- Ungebat frequenter Diogenes, Disf. 84. in
 Anthol. n. 27.
 Ungere se Iovem quidam simulabant, Disf. 31. in
 Virg. n. 5.
 Ungi in palæstris differt ab unzione in balneis,
 Disf. 16. in Thucyd. n. 4.
 Unguenta exotica prohibebant, & eorum con-
 sectores eiecerunt Romani, & Spartani, Disf.
 34. in Anthol. n. 3.
 Unguentis sepulchra perfundebantur, Disf. 11. in
 Anthol. n. 11.
 Unguentis delibatur iuvenem, & equo insueta-
 tem Diogenes dixit esse Hippopotamum, Disf.
 41. in Anthol. n. 7.
 Unguentis uti Indos docuit Baccus, Disf. 45. in
 Anthol. n. 1.
 Unguento nisi se persuadissent Indi, nuptias infe-
 lices, & ingratas Veneri existimabant, Disf.
 30. in Thucyd. n. 3.
 Unguento Deæ unguuntur apud Homerum; Ho-
 mines autem oleum, Disf. 34. in Anthol. n. 2.
 Unguentum quando ceperit adhiberi, & quis in-
 venerit, Disf. 34. in Anthol. n. 1. & seqq.
 Unguentum primus Archilochus appellavit Mûzæ
 Disf. 34. in Anthol. n. 1.
 Unguentum Homerus appellat oleum, Disf. 34.
 in Anthol. n. 1.
 Unguentum mixtum vinum bibebant Vereres, Disf.
 34. in Anthol. n. 6.
 Unguentum mensis secundis adhibebatur, Disf.
 34. in Anthol. n. 6.
 Ungues non amputabat Carneades, ne in hne
 tempus teneret, Disf. 63. in Cic. n. 6.
 Unguibus enutritis quare leones ingradientur,
 Disf. 5. in Cic. n. 3.
 Ungula equi, melli, vel Asini resistit aquæ Sty-
 giæ, Disf. 81. in Anthol. n. 11.
 Uniones duo Cleopatrae plaris quàm sexcentis
 festerium æstimati sunt, Disf. 16. in Liv. n. 3.
 Unius fabule requiritur in poematis, Disf. 37.
 in Virg. n. 2. Disf. 38. in Virg. n. 1.
 Universe regioni imperare dicitur, qui magnæ
 parti imperat, Disf. 17. in Virg. n. 4.5.
 Universi salutis damnis partium Deus consulit,
 Disf. 35. in Thucyd. n. 7.
 de Univeritate liber Ciceronis est versio Timæi
 Platonis, Disf. 71. in Cic. n. 3.
 Unum esse summum bonum arbitrat est Eucli-
 des Megarensis, Disf. 56. in Cic. n. 1.
 Uxix Dea colebatur in nuptijs, Disf. 19. in Thu-
 cyd. n. 10.
 Vocabulum *ἄλκι* apud Græcos significat tam
viam, quàm *lumen*, Disf. 17. in Eurip. n. 5.
 Vocabulum *ἔθνος* significat membrum, & bar-
 bam, Disf. 16. in Thucyd. n. 3. Disf. 21. in
 Eurip. n. 4.
 Vocabulum *πρæcepti* non semper significat, quodd
 ex loco superiore voluit contra Scaligerum,
 Disf. 71. in Cic. n. 8. Vide *Vocem, Voc.*
 Vocalium concursus efficit sublimitatem oratio-
 nis, Disf. 8. in Thucyd. n. 1. Disf. 6. in Eurip.
 num. 14.
 Vocare manu confectum adversarium quid ef-
 fer, Disf. 40. in Cic. n. 6.

- Vocem *Perthmens* latinam fecit Iuvenalis**, Disf. 82. in Anthol. n. 3.
- Vocem modulari didicerunt homines a Iuscinijs**, Disf. 6. in Thucyd. n. 2.
- Vocem diversam emittentem capræ accedentes ad haurum, in quo erat oraculi Delphici, adytum & sic inventum est oraculum**, Disf. 3. in Anthol. n. 5.
- Vocem amississe exorando in uentris Ariadæ, & Liberi dicitur Hymeneus**, Disf. 29. in Thucyd. n. 6.
- Vocem distindam quoddam habere homines, meropes a pocæ Græcis appellantur**, Disf. 44. in Anthol. n. 6. Disf. 38. in Cic. n. 2.
- Vocem rumpere dicitur tam apud Græcos, quam apud Latinos**, Disf. 51. in Anthol. n. 5.
- Vocem audivisse Aemilianus, qua nunciabatnr Pans mortuum esse**, Disf. 17. in Liv. n. 5. Disf. 36. in Virg. n. 1.
- Vocem Apulo quomodo Citharæ sono addidisset, superavit Mariam, quum antea sob. citharæ canens vinceretur**, Disf. 61. in Anthol. n. 3.
- Vocem suaviorem animarum efficiebat spiritus quidam ad sepulcrum Orphei**, Disf. 73. in Anthol. n. 1.
- Vocem non emittunt pisces**, Disf. 39. in Cic. num. 7.
- Vocem unde culices emitterent, querentem Socratem irritat Aristophanes**, Disf. 44. in Cic. n. 7.
- Vocem, quæ inepro respondeat, Græcos non habere existimavit Cicero**, Disf. 71. in Cic. num. 2.
- Voces Iovis Homerus appellat somnia**, Disf. 19. in Eur. p. n. 8.
- Voces in proportionem sesquialterâ, sesquiterciâ, & duplâ invenit Pythagoras**, Disf. 5. in Cic. num. 4.
- Voces omnium quoddam sodiat. Juppiter Panomphus dicebatur**, Disf. 10. in Anthol. n. 17.
- Vocis *facetus* significatio**, Disf. 27. in Cic. n. 4. 5. Disf. 28. in Cic. n. 2.
- Vocis magnitudo in Carmeide**, Disf. 63. in Cic. num. 6.
- Vocis maximam curam habebant oratores; & tam moderantes Phonnscos appellabant**, Disf. 87. in Cic. n. 1. *Vide. Vocabulum. Pax.*
- Volatuaugurium facientes aves Alites dieuntur**, Disf. 19. in Liv. n. 10.
- Volatus avium Phryges primi observarunt**, Disf. 9. in Thucyd. n. 4. Disf. 42. in Thucyd. n. 5. Disf. 14. in Cic. n. 9.
- Voluntis urbē Errarie nobilem Romani evertunt ob duo milia signorum**, Disf. 64. in Cic. num. 7.
- Volucrem ennum dum dixit Horatius, Platonem sequutus est**, Disf. 68. in Anthol. n. 7. Disf. 34. in Liv. n. 19. Disf. 26. in Virg. n. 3.
- Volucres Mafarum spes**, Disf. 58. in Anthol. n. 1.
- Volucres, & fere ad vescendum Metello Pio ex Africa advehbantur**, Disf. 3. in Liv. num. 9.
- Volucres alimenta pueris ministrant, quos Tarchenius occidi iusserat**, Disf. 23. in Liv. num. 5.
- Voluntarium non est erimen, quod vi magnâ impellente peccatum est**, Disf. 8. in Virg. num. 1. 8.
- Voluntas validior, quàm vis tenet homines**, Disf. 7. in Eurip. n. 7.
- Voluntas Dei cuncta moderantis est & providencia, & sciam**, Disf. 10. in Anthol. n. 21. Disf. 55. in Anthol. n. 7. Disf. 18. in Eurip. n. 8. Disf. 13. in Virg. n. 1. Disf. 40. in Virg. n. 1. & Furcata, Disf. 13. in Virg. n. 3.
- Voluntas imitandi Ciceronem Symmacho non desuit, sed facules**, Disf. 49. in Cic. n. 8.
- Voluntate civium Athenas quadraginta annos rexit Pericles**, Disf. 1 u. in Cic. n. 5.
- Voluntati multitudine quæ obsequuntur, voluntatis cupidi sunt**, Disf. 77. in Cic. n. 3.
- Voluntatis iussu liberatam cum feto quomodo conmixerit Chrylippus, & Stoici**, Disf. 12. in Virg. n. 4.
- Voluptas sincera non contingit nisi ois contemptoribus**, Disf. 27. in Virg. n. 6.
- Voluptate venerat, & sumus se moralitatis admoneri siebat Alexander**, Disf. 41. in Thucyd. num. 5. Disf. 32. in Virg. n. 1.
- in Voluptate summum bonum collocavit Epicurus**, Disf. 1. in Eurip. n. 11. & in vacuitate doloris, Disf. 16. in Eurip. n. 8.
- Voluptate affici sapientem non negat Pytho**, Disf. 58. in Cic. n. 1.
- Voluptatem etiam in posterum afferunt convivia sapientum, ut de convivio Platonis dixit Timotheus**, Disf. 65. in Anthol. n. 24. 25.
- Voluptatem sapientia, & potentia anteposuit in oratione Paris; ideo dicitur Venerem pulchriorem Iunone, & Pallade indicasse**, Disf. 19. in Anthol. n. 4. Disf. 27. in Virg. n. 6.
- Voluptatem veram parit tranquillitas animi**, Disf. 16. in Eurip. n. 8.
- Voluptatem esse felicitatem tam Aristippus, quàm Epicurus indicavit; in aliquibus tamen differrebat**, Disf. 45. in Cic. n. 7. Disf. 55. in Cic. n. 4. & Peripatetici, Disf. 45. in Cic. n. 8. Disf. 55. in Cic. n. 5. Callipho, Disf. 45. in Cic. num. 8.
- Voluptates oculorum laudabiles**, Disf. 21. in Eurip. n. 12.
- Voluptates Dijs in seipsis habent, non extrinsecus petitis**, Disf. 47. in Anthol. n. 8.
- Voluptates insolite magna animum labefactant**, Disf. 13. in Thucyd. n. 7. Disf. 27. in Thucyd. num. 6.
- Voluptates obscenas quæ perficit Persica dicitur**, Disf. 18. in Thucyd. n. 10.
- Voluptates animos corpori affigunt**, Disf. 9. in Eurip. n. 3. 4.
- Voluptates nocent studijs**, Disf. 69. in Cic. n. 1. 5.
- Voluptatibus dedit umbram voluptatis consequuntur**, Disf. 16. in Eurip. n. 8.
- Voluptatibus servire gravius est, quàm Tyrannis**, Disf. 9. in Anthol. n. 1.
- Voluptatibus non antepone re virtutem vetus est malum Rerumpublicarum**, Disf. 62. in Anthol. n. 6.
- Voluptatibus contrarie sunt occupationes**, Disf. 57. in Anthol. n. 6.

- Voluptatibus diuturnior est dolor, *Disf.* 30. in *Thucyd.* n. 7. 8. *Disf.* 26. in *Eurip.* n. 1. 2.
- Voluptatibus veneris dediti exultant stultos eos, qui illis abstinent, *Disf.* 57. in *Anthol.* num. 2.
- Voluptatibus dediti magis mortem exhorrescunt, *Disf.* 82. in *Anthol.* n. 1.
- Voluptatibus deditus aliquis Hercules fuit, *Disf.* 9. in *Anthol.* n. 2.
- Voluptatibus indulgere nos laetare debet vite brevitatis, *Disf.* 32. in *Anthol.* n. 1.
- Voluptatibus dolorem coniunxit Deus, *Disf.* 41. in *Anthol.* n. 5.
- Voluptatibus se dedit populus Romanus devicta Asia, *Disf.* 2. in *Liv.* n. 4. *Disf.* 12. in *Liv.* num. 3. 5.
- Voluptatibus quoddam dediti essent Cyrenenses, illis leges condere recusavit Plato, *Disf.* 9. in *Cic.* n. 22.
- Voluptatibus dediti erant Etrusci, *Disf.* 19. in *Cic.* n. 4.
- Voluptatibus deditus erat Hyperides, *Disf.* 77. in *Cic.* n. 3.
- Voluptatibus deditus esse dicit Plutarchus eos, qui ad voluntatem multitudinis loquuntur, *Disf.* 77. in *Cic.* n. 3.
- Voluptatis scilicet viâ repudiât Hercules etiam invenis elegit arduam virtutis, *Disf.* 8. in *Anthol.* n. 7.
- Voluptatis administras artes eiecit ex urbe Lycorgus, *Disf.* 54. in *Anthol.* n. 2.
- Voluptatis umbra consequuntur, qui illi dediti sunt, *Disf.* 16. in *Eurip.* n. 8.
- Voluptatis non solum, sed etiam laboris sociam esse, ut intelligeret nova Nupta, cribrum præferebant in nuptijs, & ante thalamum pistillum alligabant, *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 8.
- Voluptatis causa audiuntur potius, ideo medicos non tolerantur, *Disf.* 91. in *Cic.* n. 4.
- Voluptatem non omnino expertes esse præcipit Plato, *Disf.* 13. in *Thucyd.* n. 7.
- Voluptatum illecebras Theodosius lege prohibuit in convivijs, *Disf.* 21. in *Thucyd.* n. 10.
- Voluptatum inventoris præmia constituta erant apud Persas, *Disf.* 32. in *Thucyd.* n. 8.
- Voluptatum lasciviarum imagines ex auro pedibus gestabant semine, *Disf.* 24. in *Cic.* n. 4.
- Vomere se melle dulciora credebat adulatoribus Dionysius iunior, *Disf.* 41. in *Thucyd.* n. 7.
- Vomere æreo usus est Romulus in condenda Roma, *Disf.* 23. in *Liv.* n. 6.
- Vomitiones, quibus frequentibus utebantur in morbis, fustulit Asclepiades, *Disf.* 66. in *Cic.* num. 4.
- Vononem regno Parthi privarunt, quoddam Romæ educatus fastu non uteretur, *Disf.* 20. in *Liv.* n. 4.
- Vopiscus explicator, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 20.
- Voracitas Herculis a multis reprehenditur, *Disf.* 9. in *Anthol.* n. 3.
- Voragini se se immisit Curtius pro Patriâ, *Disf.* 4. in *Liv.* n. 8.
- Vorago spiritum fatidicum emittens erat in eo loco ubi Aduum templi Delphici erat, *Disf.* 3. in *Anthol.* n. 5.
- Vossii etymologia de mense Aprili rejicitur, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 42.
- Vossius in Cicronem de naturâ Deorum non approbatur, *Disf.* 31. in *Thucyd.* n. 5.
- Vota Dijs quomodo faciendâ, *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 3. & seqq. & n. 9.
- Vota hominum sæpe ipsis noxia sunt, *Disf.* 41. in *Anthol.* n. 4. 5. & seqq.
- Vota Principum humanum modum excedunt, *Disf.* 43. in *Thucyd.* n. 5.
- Vota, quæ pro pueris iuratis fiebant, descrihebantur in tabellis, & eorum fasa vocabantur, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 31.
- Vota facientes spectabant Orientem, *Disf.* 7. in *Eurip.* n. 22.
- Vota quæ fiebant, aliquis verba de scripto recitabat, *Disf.* 40. in *Cic.* n. 3.
- Votivum ludi quindécim dies celebrabantur, *Disf.* 19. in *Cic.* n. 1. 2.
- Vovebatur Herculi decima, *Disf.* 9. in *Anth.* n. 10.
- Vovere barba, & comæ primitias solebant Veteres alicui Deo, *Disf.* 42. in *Anthol.* n. 1. 10.
- Vox ad flebilem sonum, humileque preces mirè inflectitur, *Disf.* 26. in *Thucyd.* n. 8. *Disf.* 22. in *Eurip.* n. 12.
- Vox est æris percussio, *Disf.* 9. in *Eurip.* n. 9.
- Vox *spæo* significat canem, *Disf.* 18. in *Liv.* n. 10.
- Vox superiores ædium partes, *Disf.* 16. in *Eurip.* n. 5. *Disf.* 18. in *Liv.* num. 21. *Pelæadæ* moloßorum lingua anus, *Disf.* 18. in *Liv.* n. 11.
- Vox senes, *Disf.* 18. in *Liv.* n. 11.
- Vox *Barbarus* unde originem habuerit, *Disf.* 8. in *Thucyd.* n. 2.
- Vox *Saluara* significat *Mare*, *Disf.* 29. in *Thucyd.* n. 9.
- Vox lo latitæ est, *Disf.* 29. in *Liv.* n. 2.
- Vox *reptilicare* apud Græcos significet *extremum*, *Disf.* 30. in *Liv.* n. 7.
- Vox *Egia* apud Græcos significat *fecum*, & *domum*, *Disf.* 31. in *Liv.* n. 23. 26.
- Vox hominum suavis, sed non vincit cantum Lucianæ, *Disf.* 37. in *Cic.* n. 7. *Vide. Vocem. Vocabulum.*
- Urania dicebatur Venus celestis, quæ Paphi colebatur, *Disf.* 55. in *Anthol.* n. 5.
- Uranix filius Hymeneus, *Disf.* 29. in *Thucyd.* num. 3.
- Urbe eieciabantur canes, quæ sacrificijs publicè Herculi fiebant, *Disf.* 9. in *Anthol.* n. 10.
- in Urbe sepeliebantur Lacedæmonij, *Disf.* 24. in *Thucyd.* n. 7.
- Urbe sepeliri prohibuit Antoninus Pius, *Disf.* 2. in *Thucyd.* n. 8.
- in Urbe Lepri sponsa a focu ollam petebat, quam ei denegabat asperius, *Disf.* 30. in *Thucyd.* num. 3.
- Urbe oratores eieciabantur Barbari, Lacedæmonij, & Cretenses, *Disf.* 79. in *Cic.* n. 6. 8. *Disf.* 81. in *Cic.* n. 4. 7.
- Urbe eiectus est Archilochus a Lacedæmonijs, quoddam dixerat fatidius esse in bello clypeum abjicere, quàm vitam profundere, *Disf.* 27. in *Thucyd.* n. 4.
- Urbe eiecerunt Carthaginenses Hannonem, quia leonibus manifestus uteretur, *Disf.* 22. in *Anthol.* n. 1.
- Ur-

- Urbem prope Nossaria, vel Phenem est fons
 Strygis, Dis. 83. in Anthol. n. 12.
 Urbem Nysiam condidit Bacchus, Dis. 45. in
 Anthol. n. 1.
 Urbem discurrebat Themistocles cum quatuor
 scortis, Dis. 19. in Anthol. n. 1.
 Urbem condidit viginti tribus annis floruit
 Lycurgus, Dis. 56. in Anthol. n. 3.
 Urbem sibi esentibus ingrediebatur, qui plé-
 nam victoriam non essent consequuti, Dis. 60.
 in Anthol. n. 15. Dis. 24. in Liv. n. 13.
 Urbem Afie Ephesum servi condiderunt, Dis.
 20. in Thucyd. n. 7.
 Urbem extra cadavera sepeliebantur, Dis. 24.
 in Thucyd. n. 3. 4. qui in urbe sepeliri possent,
 Dis. 24. in Thucyd. n. 6.
 Urbem Athenarum Isocrates scorto nobili com-
 parbat; quia multi ad illam convalescebant; hód-
 nem sorem Patrisiam suam esse voluisset, Dis.
 27. in Thucyd. n. 5.
 Urbem dedit Rex Persarum Rustico pomum in-
 genti donanti, & quid diceret, Dis. 31. in
 Thucyd. n. 8.
 Urbem Crenone condidit Myscellus, Dis. 36.
 in Thucyd. n. 10.
 Urbem ex parva magnam facere posse, qui po-
 mum produxerat ingens, dixit Rex Persarum,
 Dis. 32. in Thucyd. n. 8.
 Urbem Euboeæ Orobas fluxu obruit, Dis. 48.
 in Thucyd. n. 1.
 Urbem prodidit filia Regis Æthiopum Mo-
 sis amore capta, Dis. 51. in Thucyd. n. 6.
 Urbem Eetionis quam expugnasset Achilles,
 præmium accepit Citharam, Dis. 57. in Thu-
 cyd. n. 7. 8.
 Urbem fame vexarunt bellum civile gerentes,
 Dis. 5. in Liv. n. 7.
 Urbem Spinam in ostio Padæ condiderunt Pelasgi
 Dis. 5. in Virg. n. 1.
 Urbem novam significat Carthago Phœnicum
 lingua, Dis. 21. in Virg. n. 4.
 Urbem obidentes Deos tutelares evocabant,
 Dis. 24. in Virg. n. 6.
 Urbem Afensis præcium capitis dedit; quæ ideò
 Antandros est appellata, Dis. 15. in Liv. n. 4.
 Urbem extra quare deus erat daretur triumphari-
 ris, Dis. 25. in Liv. n. 14.
 Urbem extra quare edificarentur templâ Venê-
 tis, Vulcani, & Martis, Dis. 21. in Liv. n. 14.
 Urbem ingredi quare non licebat duobus, ante-
 quam triumphum agerent, Dis. 25. in Liv.
 nom. 14.
 Urbem Cæle æmulam Romam dicit Constantius,
 & mirum ei civis mori, Dis. 28. in Liv. n. 15.
 ad Urbem accedebant Rostes in nudinis, Dis.
 30. in Liv. n. 19.
 Urbem in tres tribus Romulus divisit, & singulas
 in decem curias, Dis. 29. in Cic. n. 15.
 Urbem unam Athenienses habitare Thebes effe-
 cit persuadendo, non imperando, Dis. 4. in
 Thucyd. n. 3. Dis. 20. in Eurip. n. 16. Dis. 9.
 in Liv. n. 6. Dis. 36. in Cic. n. 2.
 Urbem relinquere, & Naves conscendere The-
 mistocles utiliter sensit Atheniensibus, Dis.
 16. in Cic. n. 4.

Urbem quam obsideret Hannibal, Romani Ca-
 psum oppugnabant; & exercitum in Hispa-
 niam miderunt, Dis. 83. in Cic. n. 3.
 Urbem Tifon a planu pedis dixerunt, & quis
 eam condiderit, Dis. 10. in Anthol. n. 3. 4.
 Dis. 30. in Anthol. n. 9.
 Urbem Sybarin tandem solum futuram respondit
 oraculum, quodiam homines Deo non prepo-
 nerentur, Dis. 23. in Anthol. n. 4.
 Urbes viginti tres Priami everit Achilles, Dis. 12.
 in Eurip. n. 10. Vide Civitates.
 Urbes artificiosius extruæ dicuntur a Cyclopi-
 bus fabricate, Dis. 34. in Thucyd. n. 7. &
 seqq.
 Urbes tres donavit Themistocli Artaxerxes, ex
 quibus panem, vinum, & opsoniam haberet,
 Dis. 20. in Eurip. n. 17. Quinque, Dis. 32. in
 Thucyd. n. 7. Dis. 20. in Eurip. n. 17.
 Urbes Cyprî Veneti grata, Dis. 55. in Anth. n. 2.
 Urbes tres sibi cognominis in Rhodo conde-
 derunt tres filij Cercæphi, Dis. 26. in Anth. n. 3.
 Urbes septem donavit Cypri Pyrracho Cysice-
 no, Dis. 38. in Thucyd. n. 7.
 Urbes, quæ edificarentur ob templa violata, Dis.
 25. in Thucyd. n. 11. Dis. 49. in Thucyd. n. 3.
 Urbes, quas condiderunt Troiani, & Græci post
 excidium Troiæ, Dis. 35. in Thucyd. n. 6.
 Urbes Syracensæ, & Leontini sunt primæ, quas
 Græci condiderunt in Sicilia, Dis. 36. in Thu-
 cyd. n. 10.
 Urbes ipsas multitudine carruum in ludia O-
 lympicis superavit Alcibiades, Dis. 37. in
 Thucyd. n. 8.
 Urbes plures Sociorum excidit Philippus, quam
 hostium Romani, Dis. 45. in Thucyd. n. 9.
 Urbes, quæ terramotibus ceciderunt, Dis. 48.
 in Thucyd. n. 1. 3. 7. 17. 18. 21. 24. 25.
 29. 31. 36.
 Urbes Achææ Helicæ, & Bura terramotu con-
 ciderunt, quod Achæi supplices a templo Ne-
 ptuni Heliconij subtraxerunt, Dis. 25. in Thu-
 cyd. n. 11. Dis. 34. in Thucyd. n. 3. Dis. 48.
 in Thucyd. n. 5.
 Urbes duodecim terramotu una nocte prostra-
 vit, Dis. 48. in Thucyd. n. 17. 21. 25.
 Urbes è montibus in planitiem cum muris, &
 edificijs terramotu delectæ sunt, Dis. 48. in
 Thucyd. n. 25.
 Urbes nullas obsidere voluit Hannibal in prin-
 cipio belli, Dis. 52. in Thucyd. n. 6.
 Urbes lustrantur, Dis. 53. in Thucyd. n. 19.
 Urbes caras habuit Siciliæ usque ad æratem Ro-
 buli, Dis. 55. in Thucyd. n. 1.
 Urbes plurimas, quæ fuerunt in Sicilia, Dis.
 33. in Thucyd. n. 4.
 Urbes duas Carthaginem, & Corinthum dæma-
 nat quare Romani everterint, Dis. 56. in
 Thucyd. n. 12.
 Urbes duodecim in Etruriâ condidit Tyrrhe-
 nos, Dis. 4. in Virg. n. 1.
 Urbes multas condidit Antas, Dis. 7. in Virg.
 nom. 3.
 Urbes, quæ diversis locis Neapolis nomine ap-
 pellatæ sunt, Dis. 21. in Virg. n. 5.
 Urbes mille, & census in Italiâ antiquior erant,
 nunc

- nunc trecentis urbium, *Diff. 9. in Liv. num. 16.*
- Urbes tres Romæ, Antium, & Ardea nomen acceperunt a Romo, Antia, & Ardea, *Diff. 17. in Liv. n. 5.*
- Urbes trecentas Umrbrorum exciderunt Suraſci *Diff. 15. in Liv. n. 11.*
- Urbes quæ evertébantur, ardebatur pomærium, *Diff. 34. in Liv. n. 10.*
- Urbes offingentes cepit in Hispaniâ Pompeius nongentas in Ponto, *Diff. 25. in Liv. n. 5. Diff. 27. in Liv. n. 2.*
- Urbes igne exciſæ æteritæ arborum conditæ ſunt iuxta Vitruvium, *Diff. 30. in Cic. num. 7.*
- Urbes, quæ Homerum civem ſibi vindicant, *Diff. 75. in Cic. n. 2.*
- Urbes quæ expugnare non potuit Hannibal, *Diff. 81. in Cic. n. 3.*
- Urbibus omnibus adveniens omnes iuxta aliquos perperam bellum eſt, *Diff. 49. in Anthol. n. 4. 6.*
- Urbibus quatuor ſæculis abatebatur Alcibiades, quæ peroginaretur, *Diff. 37. in Thucyd. n. 5.*
- Urbibus Continens citius frequentari cepit, quam Inſule, *Diff. 55. in Thucyd. n. 10.*
- Urbibus quadringentis potius Piratas Pompeius quadragies dierum ſpario delevit, *Diff. 24. in Eurip. n. 9.*
- Urbibus trecentis impetabat Carthago, quæ exciſa fuit, *Diff. 21. in Virg. n. 1.*
- Urbibus tutelares Deos attributos eſſe Veteres crediderunt, *Diff. 23. in Virg. n. 1. Diff. 35. in Virg. n. 3. Diff. 36. in Virg. n. 1.*
- Urbibus medio orbis pars erat domus Romæ, *Diff. 2. in Liv. n. 10.*
- Urbs Romæ quo die fundamenta iacta ſint, *Diff. 25. in Liv. n. 1. 2.*
- Urbs portas ad templi columnas alligavit Pindarus, & ab obſidione Græci liberatus eſt, *Diff. 45. in Thucyd. num. 10. Diff. 40. in Thucyd. num. 9.*
- Urbis ſupra muros coniecta fuit terræmotu navigia, *Diff. 48. in Thucyd. n. 10.*
- Urbis condenda citius quæſiſſet, *Diff. 25. in Liv. num. 1. 4.*
- Urbis muros ſanctos eſſe voluerunt, Iuriſconſulti, *Diff. 25. in Liv. n. 6.*
- Urbis veſtigia cernuntur in Elio lacu Hiberniæ, ideo terræmotum aliquando extiſſe conſiſtur, *Diff. 48. in Thucyd. n. 11.*
- Urbs terminos iſi proferre licebat, qui imperij, ſines protuliſſent, *Diff. 27. in Liv. n. 11.*
- Urbis expulſio erat Lapetælia, *Diff. 30. in Liv. num. 27.*
- Urbium multarum in Sicilia conditores reſcenſent, *Diff. 54. in Thucyd. n. 3. & ſeqq. & Diff. 55. in Thucyd. n. 2. & ſeqq.*
- Urbium frequentes mutationes admonent Morales nihil ſtabile eſſe, *Diff. 77. in Anthol. n. 1. Diff. 18. in Eurip. num. 1. Diff. 1. in Liv. num. 1.*
- Urbium nix mille erat in Penſinſiâ, quæ
- nunc Oriens nuncupatur, *Diff. 9. in Liv. num. 17.*
- Urbium caprarum imagines ex ebore in triumpho ducebantur, *Diff. 27. in Liv. n. 2.*
- Urbium in medio quare templa Veſtæ conſtituebantur, *Diff. 31. in Liv. n. 29.*
- Urbium populatorem Ulyſſem ſolam vocat Homerus, *Diff. 28. in Anthol. n. 5. Diff. 35. in Cic. n. 6.*
- Urbium muros deſcriebant Græci vidioribus iſſeris certaminibus redeuntibus in Pæſium, quæſi Civitas, quæ talem haberet civem, moris non indigeret, *Diff. 2. in Anthol. n. 11.*
- Urbium felicitas in virtute conſiſtit, *Diff. 49. in Anthol. n. 5.*
- Urbium omnium mater quare appelleretur Romæ, *Diff. 55. in Cic. n. 7. Vide Civitas Urbs.*
- Urbo arſtri cunctarum dicuntur Urbes, *Diff. 23. in Liv. n. 6.*
- Urbs Cydonia Creta a Cydone diſta anteæ Apollonia vocabatur, *Diff. 66. in Anthol. num. 1.*
- Urbs Celæne exanimata eſt a Seleuco, & cives Apameam tranſiit ſunt, *Diff. 61. in Anthol. num. 5.*
- Urbs Caſſus edificata a Iove, *Diff. 68. in Anthol. n. 5.*
- Urbs Phocidis Daulis, *Diff. 71. in Anthol. n. 4.*
- Urbs Cera quæ gradus longitudo obſtat, *Diff. 77. in Anthol. n. 14.*
- Urbs Pytha in medio Orbis eſſe credebatur, & quomodo id deprehenſum fuerit, *Diff. 3. in Anthol. n. 1.*
- Urbs Iconium appellatur ab imagine Meduſæ, *Diff. 30. in Anthol. n. 4.*
- Urbs Nicæſis, *Diff. 12. in Anthol. n. 2.*
- Urbs Miletus Carie, & Creta, *Diff. 11. in Anthol. n. 7.*
- Urbs prima condita Athenæ fuerunt, *Diff. 4. in Thucyd. n. 7. Diff. 14. in Cic. n. 1. contrariis traditur, Diff. 9. in Thucyd. n. 5.*
- Urbs Græca dicitur Roma, *Diff. 4. in Thucyd. num. 5. Neapolis, & alie, Diff. 8. in Thucyd. n. 5.*
- Urbs Babylon quando condita fuerit, *Diff. 9. in Thucyd. n. 5.*
- Urbs nulla in univerſa Græciâ eam Syracuſis magnitudine poterat comparari, *Diff. 31. in Thucyd. n. 6.*
- Urbs Aſiatica eſt, Minerva autem Aſia, *Diff. 25. in Eurip. n. 1.*
- Urbs ſcepſis en fuerit Regia Aeneæ, *Diff. 19. in Liv. n. 4. Diff. 64. in Cic. n. 5.*
- Urbs Acoæ deinde Aenus appellata ab Aenea conditore, *Diff. 55. in Liv. n. 5.*
- Urbs unde dicta ſit, *Diff. 23. in Liv. n. 6. in quo differat ab Oppido, Diff. 23. in Liv. n. 7. Vide Civitas Urbs.*
- Ureudi ab ſervitium Archagathus primus Medicus Romæ tantum carniſer eſt appellatus, *Diff. 81. in Cic. n. 6.*
- Uri decetabant in ludis, *Diff. 10. in Anthol. num. 10.*
- Urſa Paridem ſoluit quinque diebus, *Diff. 18. in Liv.*

- Liv. num. 4. Disf. 17. in Virg. num. 4.
 Urſi mappâ albo colore irritabantur in ſpectaculis, Diſf. 10. in Anthol. n. 8.
 Urſi implicabantur viſco in ludis, Diſf. 10. in Anthol. n. 12.
 Urſi an generentur in Libya, Diſf. 12. in Anthol. num. 10. Diſf. 26. in Anthol. n. 5.
 Urſi dicuntur alnum ſolvere aro ſilveſtri, Diſf. 6. in Thucyd. n. 4.
 Urſum tanquam pilam rhinoceros in alnum iſta-vit, Diſf. 17. in Cic. n. 4.
 Uſu quomodo nuptiæ contraherentur, Diſf. 30. in Thucyd. n. 4.
 Uſu nimio Veneris ſemen inſecundum fit, Diſf. 51. in Anthol. n. 5.
 Uſu qui artes non cognoverunt, interdum eas optime docent, Diſf. 73. in Cic. n. 3. & ſeqq. Diſf. 74. in Cic. n. 2. & ſeqq.
 Uſu tantum ſtrictarius egregius evaſit Silatio, Diſf. 80. in Cic. n. 3.
 Uſu rei militaris peritus evaſit Marius, Diſf. 80. in Cic. n. 5.
 Uſu militiam in caſtris Romani diſcebant, Diſf. 1. in Anthol. n. 10. Diſf. 86. in Cic. n. 1.
 Uſum anulorum, & coronarum reperit Prometheus, Diſf. 15. in Anthol. n. 7. *Vide. Pſus.*
 Uſoraria uxor quæ fit, Diſf. 30. in Thucyd. n. 4.
 Uſus paſſeſtrarum quomodo ſit landandus, Diſf. 16. in Thucyd. n. 1. & ſeqq. *Vide. Pſus.*
 Uſus vini moderatur laudabilis, immoderatus autem reprehendendus, Diſf. 14. in Anthol. num. 5.
 Uter appellatur ab oraculo venter, Diſf. 52. in Anthol. n. 6. *Vide. Vtrum.*
 iſ. Utero matris concubuerunt Iſis, & Oſiris, & natus eſt Horus, Diſf. 13. in Virg. n. 5.
 Utero vitem producere ſibi viſa eſt mater Cyri, quod ſignificavit illum Aſia potitram, Diſf. 18. in Liv. n. 8.
 Utero partum quot meſes geſſent molieres, Diſf. 30. in Liv. n. 1. 2. quomodo mulier geſtavit tredecim meſes Diſf. 30. in Liv. n. 2.
 Uteros ſe terrâ natos Epicurus exiſtimat, ex quibus homines fuerint propagaſti, Diſf. 4. in Thucyd. n. 11.
 Uterum pueliæ, quæ ſemen viri exepit, perulam vocat Apuleius, Diſf. 84. in Anthol. n. 15.
 Utile conſilium viri mali Lacedæmonij bonum virum dicere cogerunt, Diſf. 33. in Cic. n. 4.
 Utilia omnia in damnoſa vertuntur, Diſf. 34. in Cic. n. 1. 2.
 Utilia ſuſtinent homines emicum non putant, ſed eom, qui grata, Diſf. 6. in Virg. n. 7.
 Utilia, & inutilia conſeſſabantur Stoici, Diſf. 60. in Cic. n. 3.
 Utilitas navigationis, Diſf. 76. in Anthol. n. 6. 7.
 Utilitas maior ex Euripide, quàm ex Sophocle percipitur ab oratore iuxta Quintilianum, Diſf. 2. in Eurip. n. 9.
 Utilitas hiſtoriarum, Diſf. 6. in Thucyd. n. 1. 9. 14. 15. Diſf. 52. in Thucyd. n. 1. Diſf. 8. 9. in Liv. per rot.
 Utilitas ſactorum certaminum, Diſf. 1. in Anthol. num. 10. Diſf. 6. in Anthol. n. 18.
 Utilitas periphrasiſ maxime eſt, quando occurrit nomen turpe, Diſf. 7. in Virg. n. 2.
 Utilitas Reipublicæ Platonis, & Xenophotis, Diſf. 78. in Cic. n. 4.
 Utilitas ſapientia, quem informant Stoici, Diſf. 78. in Cic. n. 4.
 Utilitas aliqua ex omni libro percipitur, Diſf. 86. in Cic. n. 6.
 Utilitati conſilij Themistoclis Athenienſes præpoſuerunt iuſtitiam, Diſf. 17. in Thucyd. num. 11.
 Utrum oraculum accipit pro ventre, Diſf. 52. in Anthol. n. 6. *Vide. Vtrum.*
 Ux paſſa acino ſuffocatur interijt Anacreon, Diſf. 12. in Virg. n. 7.
 Vulcanalia quando celebrarentur, Diſf. 30. in Liv. n. 25. 49.
 Vulcani filius Ardalus invenit tibias, Diſf. 62. in Anthol. n. 5.
 Vulcani templa quare plerumque extra Urbem edificarentur, Diſf. 15. in Liv. n. 14.
 Volcani uxor Maſia, vel Maieſta, Diſf. 30. in Liv. num. 43. *Vide. Volcanus.*
 Vulcanius male interpretatur Arrianum, dum agit de Lampadum ludis, Diſf. 17. in Thucyd. num. 3.
 Vulcano, & Minervæ obtigit Attica in diſiſione, Diſf. 25. in Eurip. n. 1.
 Vulcano, & Minerva ſuſtulit ignem Prometheus, & hominem ab Epimetheo efformatum mente inſtruxit, Diſf. 15. in Anthol. n. 6.
 Vulcano in Lemno ſecra quidam ſebant non mentum ab Eleuſinijs diſcrepantis, Diſf. 37. in Anthol. n. 1. & quare, Diſf. 37. in Anthol. num. 2. & ſeqq. & n. 5. 7.
 Vulcano celebrabatur ludus lampadum, Diſf. 17. in Thucyd. n. 2.
 Vulcanum, & Marrem Inno genuit ſine operâ viri, Diſf. 15. in Virg. n. 1.
 Vulcanum Nili filium primam philoſophiam oſtendiſſe aſſeverabat Aegyptij, & inter ipſum & Alexandrum annorum quadraginta octo millia interceſſiſſe, Diſf. 13. in Cic. num. 6.
 Vulcanos tradidit Minervæ ſemina, quibus incolæ Atticæ procrearentur, Diſf. 25. in Eurip. num. 1.
 Vulcanus quomodo deprehenderit adulterium Veneris cum Marte, Diſf. 58. in Anthol. n. 2. Diſf. 18. in Virg. num. 2. Diſf. 32. in Virg. num. 2.
 Vulcanus Pandoram amiſit, Diſf. 15. in Anthol. n. 4.
 Vulcanus quomodo ſuppeditis ferret Iononi, a Iove & Cælo deiectus eſt, Diſf. 15. in Anthol. n. 18. Diſf. 37. in Anthol. n. 3. Diſf. 28. in Virg. n. 2.
 Vulcanus eſt ignis terreſtris, non cæleſtis, Diſf. 37. in Anthol. n. 1. Diſf. 31. in Liv. n. 32.
 Vulcanus cur pugnans cum flumine fiat ab Homero, Diſf. 37. in Anthol. n. 2.
 Vulcanus cur ſingatur claudus, Diſf. 37. in Anthol. n. 3.
 Vulcanus diſceptans cum Cerere de Siſiâ iudicæ Aemæviuſ eſt, Diſf. 33. in Thucyd. n. 1. Vul.

- Vulcanus etiam fulmina iaculatur, Disf. 40. in Virg. n. 5.
 Vulcanus fabricavit Aeneas scutum, Disf. 3. in Virg. n. 6. *Vide Pulcra.*
 Vulgato corpore sibi dotem querebant mulieres apud Cyprios, & Pecos, Disf. 29. in Thucyd. n. 12.
 Vulgi opationes quales fuerint de Dijs, Disf. 32. in Virg. nom. 3. & seqq. Disf. 32. in Virg. n. 2. & seqq. praeceperunt fabulas poetarum, Disf. 33. in Virg. n. 1. & per tot.
 Volgus ignavum vocat Claudianus Infetos, Disf. 76. in Anthol. n. 17.
 Vulnera primus obligavit Aesculapius, Disf. 38. in Thucyd. n. 5.
 Vulnera ut ostenderent magistratum petentes, tunicam non habebant, Disf. 89. in Cic. n. 2. *Vide Vulneribus.*
 Vulneratis Indorum telia venenatis Alexsander medebatur herba, quem ipsi in somnis draco ostenderat, Disf. 38. in Thucyd. n. 3.
 Volneratam Semvolam accusandum esse respondit Fimbria, quod non totum telum recipisset, Disf. 17. in Cic. n. 3.
 Vulneribus medebatur palumbes origano, Disf. 39. in Cic. u. 2.
 Volnus nullum unquam accepit Haouibal, Disf. 28. in Anthol. n. 8.
 Vultus quatuor pedum habebat in pectore cadaver Pallantis, Disf. 6. in Eurip. num. 11. *Vide Vultura.*
 Vulpes antequam flumen glacie concretam transeant, quare aures admoveat, Disf. 5. in Cic. u. 3.
 Vulpis, & serpens invicem sese defendunt ab aquila, Disf. 18. in Liv. n. 6.
 Vultur optimum augurium est, Disf. 19. in Liv. n. 9.
 Vultur tandit iecur Promethei, quia providentia animom macerat, Disf. 15. in Anthol. u. 6.
 Vultures an fuerint augurium Romuli, Disf. 19. in Liv. n. 9.
 Vultures odorem cadaverum ex intervallo multorum millium sentiant, Disf. 37. in Cic. n. 5.
 Vultus dolore indicat etiam centurionum, Disf. 26. in Thucyd. n. 8. Disf. 32. in Eurip. u. 12.
 Uxor causa multarum molestiarum, Disf. 15. in Anthol. n. 11.
 Uxor Iovis Idia, Disf. 67. in Anthol. n. 5.
 Uxor usufructu quare dicatur a Plauto, Disf. 30. in Thucyd. n. 4.
 Uxor Flamini divorcium facere non poterat, Disf. 31. in Thucyd. n. 4.
 Uxor, quae pedibus mariti domum perebat, Chamaepus dicebatur, Disf. 32. in Thucyd. u. 8.
 Uxor Caesonia potionem amariorum Cigilae dedit, quae ipsum infans effecit, Disf. 6. in Liv. u. 5.
 Uxor Regis panem conficiebat, Disf. 21. in Liv. num. 1.
 Uxor Vulcani Maia, vel Maiesia, Disf. 30. in Liv. n. 43.
 Uxor quis ante decem menses peperisset, Aristoteli suum esse negavit, Disf. 30. in Liv. n. 2.
 Uxor Flamini in Regia Iovis Nuodinis arietem immolabat, Disf. 30. in Liv. n. 31.
 Uxor Claudij Messalina io adulterio deprehensa
- Vibidium Vestalem ad virum misit, ut poenam deprecaretur, Disf. 31. in Liv. n. 12.
 Uxor Ciceronia Tullium filium procreavit, quod ipse quadagesimum secundum aenum ageret, Disf. 3. in Cic. u. 7.
 Uxor Metrodori Carthaginiensis erat, Disf. 64. in Cic. n. 5.
 Uxorem repudiare Marito licebat, quia illo invito spectacula interfuisset, Disf. 10. in Anthol. num. 12.
 Uxorem Danae duxit Polydeutes, Disf. 10. in Anthol. n. 2.
 Uxorem ducere quum Thales persuaderetur a matre, dixit non advenisse tempus; quum vero iterum urgeretur, praecepisse iam dixit, Disf. 15. in Anthol. n. 2.
 Uxorem duxit Pandoram Epimetheus, ex qua Pyrrham procreavit, Disf. 25. in Anthol. u. 6.
 Uxorem recepit ab Inferis Orpheus, sed non servati lege, quae reddita fuerat, eam amisit, Disf. 73. in Anthol. u. 1.
 Uxorem quum repudiasset Livius Drusus, ostendit calceos aptos, & ubi premerent, non apparere dixit, Disf. 15. in Anthol. n. 12.
 Uxorem non duxisse Thales dixit, quia nimis amaturum se filios videbat, Disf. 15. in Anthol. n. 14.
 Uxorem ducentibus multa privilegia concessa sunt, Disf. 25. in Anthol. u. 1. & seqq.
 Uxorem libertam ducere poterant nobiles exceptis fenatoribus, Disf. 25. in Anthol. n. 2.
 Uxorem quinquagenariam ducere non poterat vir sexagenario minor, & maior sexagenario non poterat ducere minore quinquagenaria, Disf. 25. in Anthol. n. 2.
 Uxorem ducere Liberi inviti prehiberi non poterant, Disf. 15. in Anthol. n. 2.
 Uxorem non ducentes, quum possent, multabant Censores, Disf. 25. in Anthol. n. 4.
 Uxorem Minervam Marcus Antonius se duxurum respondit Atheniensibus, sed mille talenta dotis nomine indixit illis, Disf. 45. in Anthol. n. 7.
 Uxorem ducere Lacedaemonij cogebantur in iuventute, Disf. 52. in Anthol. u. 4.
 Uxorem Marciam Cato Horreusio dedit, & eo defuncto viduam recepit, Disf. 52. in Anthol. num. 5.
 Uxorem quom asperius tradaret Maenac, mitior factus est musica, Disf. 57. in Anthol. n. 10. Disf. 19. in Virg. u. 5.
 Uxorem exiguum quod duxisset Archidamus Rex Sparta, punitus est ab Ephoris, Disf. 5. in Thucyd. u. 5.
 Uxorem ducere meuse Maio quare non satis suspicatum duceretur, Disf. 30. in Liv. n. 43. 44.
 Uxorem Xenippem qua patientia tulerit Socrates, Disf. 55. in Cic. n. 2.
 Uxorem Darij polcherrimam Alexander non modò non violavit, sed ne videre quidem appetivit, Disf. 84. in Cic. u. 6.
 Uxores Thracum, Indorum, & Getarum cum maritis defunctis cremabantur, Disf. 11. in Eurip. num. 13. Disf. 17. in Eurip. n. 6. Disf. 23. in Thucyd. n. 5.

Uxores, quæ Reges perdiderunt, Diss. 15. in Anthol. n. 20. quæ apud Romanos meritis vexarunt Diss. 15. in Anthol. n. 21.
 Uxores, & viros Cereris Sacerdos copulabat, Diss. 30. in Thucyd. n. 18.
 Uxores duas, quas habuit Euripides, ambas in adulterio deprehendit, Diss. 3. in Eurip. n. 8.
 Uxores plures mortuorum, Diss. 17. in Eurip. num. 3. Diss. 23. in Eurip. n. 2.
 Uxori coniungebatur coram populo Crates, Diss. 84. in Anthol. n. 10.
 Uxori Regum Scytharum si quis fucum fecisset, pecorum pecorum multa puniebatur, Diss. 30. in Cic. n. 5.
 Uxoribus sanctiorum corpora subulis compungebantur semine Scytharum, Diss. 1. in Liv. n. 6.
 Uxoribus alienis non abstinere Cæsar ferebatur, Diss. 29. in Liv. n. 2.
 Uxoris impudicitia offensum Tiberius Rhodum concessit, Diss. 16. in Anthol. n. 1.
 Uxoris pueros symphoniacos duxit Milo, quum Lamviam peteret, Diss. 26. in Thucyd. n. 8.
 Uxorium pendere dicebantur, qui quod uxorem nun haberent, & populo dabant, Diss. 25. in Anthol. n. 4.
 Uxorum ducendam diversi modis apud diversas gentes, Diss. 29. in Thucyd. n. 18. Diss. 30. in Thucyd. n. 1. & seqq. *Vide. Meritus. Mulier. Neptæ. Spenfa. Vir.*

X

Xanthus Meneerates tradit Aeneam prodidisse Patriam, Diss. 6. in Virg. n. 3.
 Xanthus Iuppiter dictos, Diss. 68. in Anthol. n. 1.
 Xanthus cum Vulcano consilium apud Homerum quid significet, Diss. 37. in Anthol. n. 2.
 Xanthippen uxorem quo patienter tulerit Socrates, Diss. 55. in Cic. n. 2.
in Xanthippen versus composuit Pisto, Diss. 40. in Anthol. n. 3.
 Xanthopus Lacedæ monius solertia sua Regulam victorem cepit, & crexit Carthaginenses, Diss. 18. in Anthol. n. 7.
 Xenagoras historicus tradit ex Ulyssæ, & Circe Romam, Antiam, & Ardeam procreatos a quibus Roma, Antium, & Ardea urbes appellatae sunt, Diss. 13. in Liv. n. 5.
 Xeniadis domini sui filios sine calceis ambulare assuescit Diogenes, Diss. 24. in Cic. n. 3.
 Xenius Iuppiter an fridem, & Hicæsus, Diss. 22. in Eurip. n. 15. quare ita sit dictus, Diss. 10. in Anthol. n. 27. Diss. 12. in Eurip. n. 4. Diss. 18. in Eurip. n. 13.
 Xenocratem Pisto adfunebat, ut Grætiis sacrificaret, Diss. 14. in Anthol. n. 3.
 Xenocratem, quam testimonium dixisset, Athenienses iurare noluerunt, Diss. 20. in Eurip. num. 14. Diss. 33. in Cic. n. 3.
 Xenocrates philosophus in ceterimine bibendi victor extitit, Diss. 14. in Anthol. n. 9.

Xenocrates adolescentem liberalium disciplinarum expertem reiecit a philosophia dicens non habere ansas philosophiæ, Diss. 44. in Cic. n. 6.
 Xenocrati Alexander legatos misit eum quia quaginta talentis, Diss. 9. in Cic. n. 13.
 Xenophanes duo principis fecit Universi, Terram, & Aquam, Diss. 41. in Anthol. n. 5.
 Xenophanes Olympiada quadragesima natus fectur vixisse usque ad Dariû, Diss. 87. in Cic. num. 3.
 Xenophanes an pater fuerit Nicandri Colophonijs, Diss. 75. in Cic. o. 1.
 Xenophanis opinio de eclipsi solis, Diss. 15. in Thucyd. n. 3. de eclipsi Lunæ, Diss. 11. in Thucyd. n. 4.
 Xenophon audita morte filij sacrificium non intermisit, sed coronam deposuit, quom autem accepisset fortissimè dimicantem occubuisse, rursus eam capiti imposuit, Diss. 52. in Anthol. n. 3.
 Xenophon seipsum, & milites donum dare dixit. Sæthi Thracum Regi, Diss. 32. in Thuc. n. 3.
 Xenophon docet, nihil molestius homines ferre, quàm servitutem, Diss. 42. in Thucyd. o. 3.
 Xenophon immortalitatis animæ argumentum sumit ex eo, quia in sepulchris apparent ambra mortuorum, Diss. 9. in Eurip. n. 7.
 Xenophon milites rientes ad excludendum Byzantium compresse, Diss. 9. in Cic. n. 2.
 Xenophon puer a cane admatum est, Diss. 12. in Cic. n. 6.
 Xenophon Attica musa, & apud appellatus est, eius ore Musæ loqui quidam affirmarunt, Diss. 41. in Cic. n. 4.
 Xenophon Græcorum decem milia in Græciam reduxit, Diss. 74. in Cic. n. 4.
 Xenophontes servato civicam meruit Socrates, Diss. 54. in Cic. n. 9.
 Xenophontis dictum reprehensum a Longino defendit, Diss. 56. in Anthol. n. 2. 3.
 Xenophontis amabiles mores demonstrat suavitatis orationis illius, Diss. 2. in Eurip. n. 2.
 Xenophonis Oeconomicum veritè Cicero, Diss. 71. in Cic. n. 3.
 Xenophontis libri de Institutione Cyri non inutilis sunt, Diss. 78. in Cic. n. 4.
 Xerxe Græciam invadente Græci ventis sacrificarunt, & victoriam consequuti sunt, Diss. 14. in Thucyd. n. 7.
 Xerxe promittente Atheniensibus Græciæ imperium ipsi maluerunt summum adire discrimen, quàm Græciam proderet, Diss. 51. in Thucyd. num. 5.
 Xerxe devicto Græci Athenienses sibi præferebant, Diss. 77. in Anthol. o. 8.
 Xerxem Athenienses præcipuè profligarunt, Diss. 56. in Thucyd. n. 15.
 Xerxem quo die Græci ad Salamina profligarunt, natus est Euripides Olympiade septuagesima quinta, Diss. 2. in Eurip. n. 4.
 Xerxem hospitio excepit Democriti pater, Diss. 67. in Cic. n. 4.

Xer-

- Xerxes quare templa Græcorum incendit, *Disf.* 69. in *Anthol.* u. 1. *Disf.* 77. in *Anthol.* o. 7. *Disf.* 19. in *Liv.* n. 6.
- Xerxes mari compedes iniecit, *Disf.* 78. in *Anthol.* n. 3.
- Xerxes maria pedibus peragravit, & navibus terram transiit, *Disf.* 30. in *Anthol.* n. 2.
- Xerxes quomodo victus sit a Themistocle, *Disf.* 28. in *Anthol.* o. 7. *Disf.* 30. in *Anthol.* n. 5.
- Xerxes quomodo exercitum recensuerit, *Disf.* 30. in *Anthol.* num. 3. *Disf.* 53. in *Thucyd.* num. 2.
- Xerxes iussit filium Pythij, qui ipsum exercitum multos dies a'uerat, in duas partes dissecari, per quas transiret exercitus, *Disf.* 53. in *Thucyd.* n. 7.
- Xerxes successit Dario, *Disf.* 26. in *Thucyd.* n. 9.
- Xerxes quot annos regnavit, *Disf.* 7. in *Liv.* n. 6.
- Xerxes Platnum adamavit, *Disf.* 22. in *Cic.* n. 5.
- Xerxis exercitus quot militibus constaret, *Disf.* 30. in *Anthol.* n. 3.
- Xerxis pontem supra Hellespontum Themistocles rescindi vetuit, ne locum fuga hostibus adimeret, *Disf.* 6. in *Thucyd.* n. 22. *Disf.* 9. in *Liv.* o. 2.
- Xerxis naves ducentos triginta bellatores vehabant, *Disf.* 13. in *Eurip.* o. 10.
- Xerxis exemplo decereri potuerat Darius, ne in angustiis pugnaret, *Disf.* 9. in *Liv.* n. 3.
- Xiphis filium Crausæ uxoris osculi monitu adoptavit, quem loriculam comidisse aliqui serunt, unde origo Romæ, *Disf.* 13. in *Liv.* num. 4.
- Xylino genus lineæ adidissimum, ex quo vestis fascerdorum Aegyptiorum conficiebatur, *Disf.* 42. in *Virg.* n. 4.
- Xyſta appellabantur ambulationes, *Disf.* 21. in *Cic.* o. 5.
- Xyſti ornamenta erant Hermez, *Disf.* 46. in *Thucyd.* n. 7.
- Xyſtici athlete dicebantur, quia in Xyſtis exercebantur, *Disf.* 21. in *Cic.* n. 5.
- Xyſtici, qui in odii sunt, *Disf.* 21. in *Cic.* n. 5.
- Xyſſida appellabant vestem, qua victores in facris certaminibus induebantur, *Disf.* 6. in *Anthol.* n. 16. *Disf.* 15. in *Thucyd.* u. 3.
- Z**
- Zamolxis servus fuit Pythagoræ, licet a Genis itaque Deus coloretur, *Disf.* 24. in *Virg.* o. 2.
- Zamolxis a nonnullis Pythagoræ auditor dicitur, *Disf.* 5. in *Cic.* n. 4.
- Zamolxis sapientia præfudit, *Disf.* 13. in *Cic.* n. 6.
- Zancle a falce, quam Saturnus ibi occulta verat, dicebatur Messaniæ, vel a curvaturâ litoris, *Disf.* 54. in *Thucyd.* n. 3.
- Zaretis disciplinâ institutus est Pythagoras, *Disf.* 43. in *Cic.* o. 2.
- Zariadres, & Odatis in somnis se iocissim adamarunt, *Disf.* 42. in *Thucyd.* o. 9.
- Zelotypia uxorum, *Disf.* 13. in *Anthol.* n. 13.
- Zeno vino lenior fiebat, & ideo lupinis se comparabat, *Disf.* 14. in *Anthol.* n. 3.
- Zeno animum nihil aliud esse, quam ignem putavit, *Disf.* 72. in *Anthol.* n. 4.
- Zeno quare diversam sedem a Cynicis instituerit, *Disf.* 84. in *Anthol.* n. 10.
- Zeno a lascivis ludibus prooæstioit, *Disf.* 40. in *Anthol.* n. 2.
- Zeno Eleates existimavit singula membra ex terrâ procreare in hominis corpus coaluisse, *Disf.* 4. in *Thucyd.* n. 11.
- Zeno duos serves habuit, *Disf.* 21. in *Thucyd.* num. 4.
- Zeno Imperator Armatus sustulit, qui prodito Basilisco se illi adiunxerat, *Disf.* 50. in *Thucyd.* n. 6.
- Zeno famulo, quum plecteretur, dicenti satum fuisse, ut peccaret, respondit satum fuisse etiam, ut plecteretur, *Disf.* 11. in *Virg.* u. 3.
- Zeno templa condi vetuit, & simulacra Deorum effingi, *Disf.* 19. in *Liv.* n. 7.
- Zeno ab Atheniensibus aureâ coronâ donatus est addito magnifico elogio, *Disf.* 20. in *Eurip.* n. 4. *Disf.* 9. in *Cic.* n. 13.
- Zeno Eleates dialecticæ inventor, *Disf.* 45. in *Cic.* n. 5. *Disf.* 80. in *Cic.* n. 4.
- Zeno Citæus auditor Stoicorum, *Disf.* 55. in *Cic.* num. 4. *Disf.* 58. in *Cic.* n. 4.
- Zeno de ebrietate ieiunij, & aridè disserit iuxta Senecam, *Disf.* 59. in *Cic.* n. 3.
- Zeno dialecticæ pugna, rhetoricæ verò manes expressis comparabat, *Disf.* 62. in *Cic.* n. 7.
- Zeno triginta annos namque philosophiæ operam dedit, *Disf.* 64. in *Cic.* n. 2.
- Zeno de Republicâ scripsit, *Disf.* 73. in *Cic.* u. 4.
- Zeno Eleates id peculiare habuit, quod ratô Athenas commigrabat, *Disf.* 65. in *Cic.* n. 1. motum 9 rerum naturâ sustulit, *Disf.* 83. in *Cic.* num. 10. *Vide. Zenonem.*
- Zenobiam auro, & gemmis onustam Aurelianus duxit in triumpho, *Disf.* 25. in *Liv.* n. 17. 18. 19. *Disf.* 28. in *Liv.* u. 6.
- Zenodorus tradit Amisum Eoetum olim appellatam, *Disf.* 15. in *Liv.* n. 2.
- Zenonem Antigonus ut audiret, Athenas commisit, nec impetrare potuit, ut ad se veniret, *Disf.* 9. in *Cic.* u. 13. *Disf.* 64. in *Cic.* n. 7. *Disf.* 72. in *Cic.* u. 6.
- Zenoni tantam fidem habuerunt Athenienses, ut apud eum portarum claves deponerent, *Disf.* 20. in *Eurip.* o. 14.
- Zenonis servus erat Perseus, *Disf.* 21. in *Thucyd.* num. 7. *Vide. Zeno.*
- Zephyriom Halicarnasso adhæsisse serunt, *Disf.* 33. in *Thucyd.* o. 10. *Disf.* 48. in *Thucyd.* num. 30.
- Zetæci quare appellarentur philosophi Pythagoræ, *Disf.* 57. in *Cic.* n. 7.
- Zethus, & Amphion fratres quomodo Thebas coediderint, *Disf.* 12. in *Cic.* n. 7.
- Zeugite apud Athenienses qui dicerentur, *Disf.* 6. in *Anthol.* o. 7. *Disf.* 47. in *Thucyd.* n. 2.
- Zeuxidis manu pictus erat Marsyas in templo Coo-

cor-

cordis, Disf. 61. in Anthol. n. 8.
 Zeuxis pidor lunonem pingens nudas Virgines
 infpexit, Disf. 23. in Virg. n. 5.
 Zeuxis delufus eft pidaia Parrhafij, & eius pl.
 aurâ deceptæ funtaves, Disf. 47. in Cic. n. 9.
 Zodiaci figna exprimebant duodecim oftia, quæ
 erant in carceribus Circi, Disf. 20. in Cic.
 num. 7.
 Zona locos appellatus quercubus in verfum di-
 ftributis, Disf. 74. in Anthol. n. 2.
 Zona aurea Bacchantiom fignificat radios Solis,
 Disf. 47. in Anthol. n. 5.
 Zonam fponfe folvebat fponfus, Disf. 30. in
 Thucyd. n. 12.
 Zoophyta quæ Græcis appellentur, Disf. 35.
 in Virg. n. 3.

Zopyri fuiffe Crætetem quidam dubitant, Disf. 8.
 in Cic. n. 2.
 Zoroafter ftatim, ac natus fuit, rifit, Disf. 24.
 in Eurip. n. 1. Disf. 30. in Thucyd. n. 8.
 Zoroafter centena millia verfum composuit,
 Disf. 2. in Eurip. n. 4.
 Zoroafter viginti annos latuit, Disf. 14. in Thu-
 cyd. n. 4.
 Zoroafter legiflator fuit fapiens, Disf. 5. in Cic. n. 4.
 Zoroafter Bactriam leges condidit, & Magorum
 Princeps fuit, Disf. 14. in Cic. n. 2.
 Zoroafteri rifus, quom nafceretur, indicium fuit
 felicitatis, quam fapientia ei peperit, Disf. 18.
 in Liv. n. 8.
 Zygia, hoc eft ingulis quare Iano difta eft,
 Disf. 29. in Thucyd. n. 2.

F I N I S.

11

2-4-2-81

005645481

